

VEDIC CONCORDANCE OF MANTRAS
AS PER ṚṢI AND DEVATĀ

(वैदिक-ऋषि-देवतानुसारी मन्त्रानुक्रमकोषः)

(प्रथमो भागः)

Vol. 1

(अकृष्टा माषा से ब्रह्मस्वयम्भूः तक)

By

Prof. Ravi Prakash Arya

Ram Narain Arya

Amazon Books, USA

in association with

Indian Foundation for Vedic Science

H.O.1051, Sector-1, Rohtak, Haryana, India

Contact No. 09313033917; 09650183260

Email : vedicscience@gmail.com; vedicscience@hotmail.com

www.vedicscience.net

Third Revised and Updated Edition

Kali era : 5127 (c. 2025)

Kalpa era : 1,97,29,49,127

Brahma era : 15,50,21,97,9,49,127

Price of Complete Set: Rs. 5000.00

ISBN 978-93-94724-76-1

978-93-94724-28-0 (Complete Set of 2 Vols.)

© Author

All rights are reserved. No part of this work may be reproduced or copied in any form or by any means without written permission from the author

Printed by

Indian Foundation for Vedic Science, 1051, Sector-1, Rohtak-124001,
Haryana, India

To my esteemed father, Late Ram Narain Arya,
A paragon of Seership and Vedic scholarship, and a harbinger of rain.
His guidance and unwavering inspiration have been the cornerstone of this
endeavor

Introduction

Indian Foundation for Vedic Science was established with the sole objective of preserving the ancient Vedic heritage and culture by way of promoting scientific researches into Vedic philology, exegesis, and sciences. Now this work has been undertaken by Vedic Science Virtual Vishva Vidyapeeth, USA (VSVV).

The aims and objectives of the IFVS and VSVV are as under:

1. To preserve the ancient Vedic heritage and culture of India.
2. To unravel the mysteries of the Vedas and the Allied literature.
3. To promote and promulgate the rational and scientific outlook of Vedic seers and scholiasts of ancient India.
4. To conduct research into various aspects of Vedic learning and to seek its relevance to modern living.
5. To function as a nodal international agency for information about the current status of Vedic research, Vedic research scholars, and institutions and a liaison agency.
6. To be a competent body of scholars who can authoritatively proclaim decisions and evaluate research in the field of Vedic philology, Vedic exegesis, and Vedic sciences.
7. To bring together the Vedic scholars who evinced a great deal of interest for the promotion of Vedic studies on scientific lines and modern scientists or scholars interested in Vedic scientific vision to co-ordinate for the synthesis of modern scientific knowledge with the Vedic one so that it may diffuse following the Vedic vision for upkeep, advancement, safety, and development of mankind and not for ecological crisis, destruction, and extinction of mankind.
8. To disseminate the knowledge, information, and training scope for advanced research of direct and interdisciplinary nature for all those who are desirous of learning and contributing in the field of Vedic exegesis, Vedic philology, and Vedic sciences.
9. To construct a computer library and to prepare a computer concordance by computerizing the entire bulk of Vedic literature.
10. To undertake the publication of research work done from time to time by the scholars under the auspices of the foundation.
11. To promote such a vision (as discovered by the seers of this land in the times of yore) as could bring about social reforms leading to harmony, friendship, fraternity, and common culture to the present-day troubled world of mankind and help in the cause of national and international peace, thus suggesting the modern science for more and more active role for the upkeep and safety of living organisms and the planet.

In tune with the aims and objectives of the foundation, it was thought that a proper apparatus be produced first to facilitate the in-depth scientific studies and commentaries on the Vedas, since the presently available translations and commentaries on the Vedas and allied literature, leaving a few cases, are not able to present the actual and factual significance of this oldest literature of the world. Most of the translations are based on prejudices and preconceived notions of the translators, and so are misleading and far-fetched ones. The position is known to everyone. We need not elaborate upon this fact. In the absence of factual interpretation of the Vedas, no factual data can be collected, and

in the absence of the factual data, nobody, however reputed or eminent he may be in his field of studies, is able to do justice with the ancient most world of humanity or, say, Vedic life and thought. Under the circumstances, it becomes the paramount duty of an institute like the Indian Foundation For Vedic Science not only to preserve the ancient most intellectual and scientific heritage of the globe but also (1) to present it in the most modern terms and try to seek the relevance of this ancient most scientific treasure of the globe in the context of the modern scientific advancement and the modern living. (2) To see whether and to what extent Vedic scientific vision can contribute for the furtherance of modern science or, say, to seek the possibility of updating the modern scientific advancement with the help of Vedic scientific vision. (3) To find out the possible areas of collaboration between Vedic scientific vision and modern science. (4) To find the equivalence between Vedic scientific vision and modern science. (5) To present the state of the art of different disciplines in the Vedas and allied literature in terms of documentation, sources, and past and present experiments, etc. To pursue the work along the above-cited facts and to define the Vedic age and culture in the right perspective, it is imminent to have accurate interpretations of the Vedas and allied literature. Since the Vedas can best be interpreted with the help of the Vedas only, as the famous convention is, 'Vedas are homomensura or svataḥ pramāṇa.' On the other hand, to interpret the Vedas with the help of Vedas, it is highly essential to have the deep-rooted knowledge and understanding of the cultural and scientific background of the Vedic period. When we look out for such an apparatus as could help us best to interpret Vedas with the help of Vedas, we come across threefold apparatus designed to facilitate and deepen the study of the Vedas. First one among these is the Universal Word Index to the Vedas published in 16 vols. by Vishvabandhu et al. from VVRI Hoshiarpur, Punjab under the title 'Vedic Word Concordance' or वैदिक-पदानुक्रमकोषः. Second is the Vedic Index of Names and Subjects by Macdonell. Third one is an index of each and every Mantra-pada to the Vedas consisting of the Published Vedic literature available by the time of its publication in 1966, published by Bloomfield under the title 'A Vedic Concordance'. On careful examination, it was found that only these threefold concordances available in the market are, though sufficient to facilitate the deep study of the Vedas, not enough to help pluck out the actual estimate of the Vedas. To interpret the Vedas with the help of Vedas, it is highly essential to have the deep-rooted knowledge and understanding of the cultural and scientific background of the Vedic period, which is only possible through the knowledge of the actual intention of the Vedic seers and the deities or the subject matter dealt with by them. A full detail of the Mantras compiled under a particular devate-head revealed to a particular seer in various Samhitas would also facilitate readers and researchers of the Vedas to make out the actual intention of the seer behind his revelation or visualization of various laws of nature known as various deities. Keeping in view the desideratum of such an apparatus as could help facilitate the readers and researchers make out the actual intention of the seers behind the visualization of various laws of nature at physical, astrophysical, and metaphysical levels, the foundation comes forward with the four-fold apparatus. Firstly named as 'A Vedic Concordance of Ṛṣis and Devatās' or वैदिक-ऋषि-देवतानुक्रम-कोषः. Secondly with 'A concordance of Vedic Mantras as per Ṛṣis and Devatās' or वैदिक-ऋषि-देवतानुसारी मन्त्रानुक्रम-कोषः. Thirdly, 'A Vedic Concordance of Devatās and Ṛṣis' or वैदिक-देवता ऋष्यानुक्रम-कोषः. Fourthly, 'A Concordance of Vedic Mantras as per Devatās and Ṛṣis' or वैदिक-देवता-ऋष्यानुसारी मन्त्रानुक्रम-कोषः. Fifthly, it was also decided to produce Bloomfield's Vedic Concordance in Devanāgarī script in an updated, revised, and improved manner by including citations from the works not available by the time of publication of this work during his period so that Vedic researchers can find in the updated Devanāgarī version.

It is a matter of great pleasure and pride that after completing the first three tasks of producing a

Concordance of Vedic Ṛṣis and Devatās' or 'वैदिक-ऋषि-देवतानुक्रम-कोषः'.

A Concordance of Vedic Mantras as per Ṛṣis and Devatās' or 'वैदिक-ऋषि-देवतानुसारी मन्त्रानुक्रम-कोषः' ।

'A Vedic Concordance of Devatās and Ṛṣis' or 'वैदिक-देवता ऋष्यानुक्रम-कोषः' ।

We are coming out with the fourth most important work, i.e. 'A Concordance of Vedic Mantras as per Ṛṣis and Devatās' or 'वैदिक-ऋषि-देवतानुसारी मन्त्रानुक्रम-कोषः' running into two vols. With the publication of this work, a long-felt need of an apparatus useful to comprehend the actual intention of the visionaries of the Vedas has been fulfilled. It is fervently hoped that this work will be welcomed by the entire community of Vedic scholars and researchers.

The foundation is also coming out soon with the fifth monumental work, i.e. 'A Vedic Concordance' or "वैदिक-मन्त्रपादानुक्रमकोषः", an updated and revised Devanāgarī version of Bloomfield's Vedic concordance running into २८८८८ pages. The work is ready for publication.

Introductory to the Present Concordance

In preparing the present Concordance, the following works have been used :

1. Ṛgveda Samhitā : Edited by Dr. Ravi Prakash Arya, Delhi, 1997.
2. Ṛgveda Samhitā (Mantras only) : Vaidika Yantralaya, Ajmer.
3. Yajurveda Samhitā (Mantras only) : Vaidika Yantralaya, Ajmer.
4. Sāmaveda : Edited by Dr. Ravi Prakash, Delhi, 1996.
5. Sāmaveda : Edited by Sātavalekara [Svādhyāya Maṇḍala] Paradi, 1985.
6. Sāmaveda : By R.T.H. Griffith, Delhi, 1978.
7. Sāmavedārṣeyadīpa of Bhaṭṭa Bhāskarādhvbarīndra: Edited by Ramachandra Sharma, Tirupati. Ś957.
8. Atharvaveda : Vaidika Yantrālaya, Ajmer.
9. Ṛksarvānukramaṇī of Sāyaṇa.

This work has been prepared by compiling various Devatās of the four Vedas. Under a particular Devatā head, the names of the various Ṛṣis along with the Mantra @ or Mantras revealed to them on the particular subject Devatā were also compiled. The names of Devatās and Ṛṣis have been arranged alphabetically. While compiling the names of various Devatās and Ṛṣis of particular Mantra @ or Mantrās, the author came across the variant readings regarding the names of Devatās and their Ṛṣis in the various works cited above. All those variant readings have been cited in the concordance with reference to the works that contain those readings. For instance,

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२६.१-८

अंहोमुग् वामदेव्यः ; साग्री., सास्वा., सार्षेदी.) कुल्मल वर्हिर्षः शैलूषि अंहोमुग् वा वामदेव्यः ; ऋसर्व.

In the above cited entry Ṛgvedic mantrās of tenth Maṇḍala and Ś26th sūkta have been recorded in various additions to have been revealed to varying seers. Sāyaṇabhāṣya of

Śāmaveda] Śāmaveda by Sātavalekara and Sāmvedārṣeyadīpa of Bhaṭṭa Bhāskarādhvarindra register अंहोमुग् वामदेव्यः as the seer] where as Rksarvānukramaṇī of Śaunaka registers कुल्मल वर्हिर्षः शैलूषि अंहोमुग् वा वामदेव्यः as the seer. These variant readings have been shown in the above cited entry quoting the original works] in their abbreviated form] containing these readings.

Significance of the present work

Vedas represent the knowledge of the creation of the universe acquired first ever by humanity on the globe. The knowledge of creation came into being as soon as the creation got materialized. Vedic seers were the masters of vision. They visualized this knowledge and the laws of nature, creation, and de-creation beyond time and space in their Samādhi. They encoded all those secret laws revealed to them in the form of Mantras. Since those laws of nature, creation, and de-creation were visualized and encoded in the form of Mantras by the Vedic scholars, they were known as the seers or Ṛṣis of that or those particular Mantras or Mantras which revealed to them. The secret laws of nature that were encoded by way of the Mantras came to be known as the deities or the Devatās. Thus, the knowledge of the Vedas lies in the knowledge of the seers and the deities. We find that a particular phenomenon or deity was visualized and encoded in the form of Mantras by more than one seer. Consequent upon which, all the four Saṁhitās recorded various seers on a particular devatā, and various devatās visualized by one particular seer. Under the circumstances, it would be interesting to conduct a comparative and critical study of the nature and types of the various laws or deities of the nature visualized by various seers from their various subjective angles. This comparative analysis would provide a clear-cut picture as to what extent the various seers have differed or agreed in their visualization of a particular phenomenon. This study would also provide a great help in deducing the actual intention of the original seer while interpreting the Vedic texts. In addition, the comparative picture of the various seers and deities would also help solve the various riddles impregnating the actual names of the seers, their surnames, and the deities visualized by them.

To enable the readers and the researchers to carry out such comparative studies regarding the seers and their respective visualizations, this concordance has been prepared. This concordance is a ready reference to all the deities and the seers who worked on them, along with the mantras revealed to seers in the beginning of creation deity-wise as compiled in the four major Samhitās of the Vedas. This concordance has listed 951 Devatās underlying great laws of the spiritual, astronomical, and physical nature visualized by various high-spirited Ṛṣis in the beginning of the origin of the human civilization on this globe. The most distinctive characteristic of this concordance is its inclusion of names of Devatās, Ṛṣis, and Mantras in both Devanāgarī and Roman scripts. This accessibility enables users proficient in both scripts to utilize the concordance effectively.

Prof. Ravi Prakash Arya

Fr. UGC Chair professor, MD University, Haryana, India

President: Vedic Science Virtual Vishva Vidyapeeth, USA

Email : vedicscience@gmail.com

web : www.vedicscience.net

ABBREVIATIONS

Following abbreviations have been used in this volume:

ऋ. (Rv.) *Ṛgveda*

सा. (Sv.) *Sāmaveda*

अ. (Av.) *Atharvaveda*

य. (Yv.) *Yajurveda of Vājasaneyī Samhitā*

सार्षेदी. [Sad.] *Sāmavedārṣeyadīpa of Bhaṭṭ Bhāskarādhvarindra*

सास्वा. [Sas.] *Sāmaveda of Svādhyāya Maṇḍala Pāraḍī edited by Sātavalekara*

साग्री. [Ssb.] *Sāmaveda Sāyaṇa Bhāṣya* or *Sāmaveda* edition of Griffith

ऋक्सर्व. [Rss.] *Ṛksarvānukramaṇī of Śaunaka*

अजमेर [Ajmer] *Ṛgveda* edition of *Vaidika Yantralaya Ajmer.*

Contents

१.	अकृष्टा माषा (Akrṣṭā māṣā)	1
२.	अगस्त्यः (Agastyah)	2
३.	अगस्त्यो मैत्रावरुणिः (Agastyo Maitrāvaruṇiḥ)	6
४.	अगस्त्यस्य स्वसा एषां माता (Agastyasya Svasā Eṣāṁ Mātā)	24
५.	अग्नयो (धिष्ण्या) ऐश्वराः (Agnayo [Dhiṣṇyā] Aiśvarāḥ)	24
६.	अग्नयो धिष्ण्या ऐश्वराः (Agnayo Dhiṣṇyā Aiśvarāḥ)	25
७.	अग्नयो धिष्ण्या ऐश्वराः (ऋसर्व. साग्री. सास्वा.); वाजिनः (सार्षेदी.); ऋण त्रसदस्यू (सास्वा.) (Agnayo Dhiṣṇyā Aiśvarāḥ [Rss. Ssb. Sas.]; Vājinaḥ [Sad.]; Ṛṇa Trasadasyū [Sas.]..	26
८.	अग्नयो धिष्ण्या ऐश्वराः; वामदेवः (सार्षेदी.); ऋण त्रसदस्यू (सास्वा.) (Agnayo Dhiṣṇyā Aiśvarāḥ; Vāmadevaḥ [Sad.]; Ṛṇa Trasadasyū [Sas.].....	26
९.	अग्निः (Agniḥ)	26
१०.	अग्निश् चाक्षुषः (Agniś Chākṣuṣaḥ)	28
११.	अग्निस् तापसः (Agnis Tāpasah)	29
१२.	अग्निः पावकः (Agniḥ Pāvakaḥ)	30
१३.	अग्निः प्रजापतिः (सास्व.) (Agniḥ Prajāpatiḥ (Sāsva.)	31
१४.	अग्नियुतः स्थौरोऽग्नि यूपो वा स्थौर (Agniyutaḥ Sthauro'gni Yūpo Vā Sthaura)	31
१५.	अग्निवरुणसोमानां निहवः (Agnivaruṇasomānām Nihavaḥ)	32
१६.	अग्निः सौचीकः (Agniḥ Sauchīkaḥ)	33
१७.	अग्निः सौचीको वैश्वानरो वा सप्तिर् वा वाजम्बरः (Agniḥ Sauchīko Vaiśvānaro Vā Saptir Vā Vājambharaḥ)	34
१८.	अधमर्षणो माधुच्छन्दसः (Adhamarṣaṇo Mādhuchchhandasaḥ)	35
१९.	अंग औरवः (Aṅga Auravaḥ)	35
२०.	अंगिरसः (Aṅgirasah)	36
२१.	अंगिराः (Aṅgirāḥ)	36
२२.	अंगिराः प्रचेता यमश्च (Aṅgirāḥ Prachetā Yamaścha)	42
२३.	अजमीढः (Ajamīḍhaḥ)	43
२४.	अत्रिः (Atriḥ)	43
२५.	अत्रिर् भौमः (Atrir Bhaumaḥ)	45
२६.	अथर्वणः (Atharvaṇaḥ)	57
२७.	अथर्वा (Atharvā)	58
२९.	अथर्वा कृतिर्वा (Atharvā Kṛtirvā)	170
३०.	अथर्वा (अभयकामः) (Atharvā [Abhayakāmaḥ])	170
३१.	अथर्वा (आयुष्कामः) (Atharvā [Āyuskāmaḥ])	170
३२.	अथर्वा (द्विषोवर्चो हर्तुकामः) (Atharvā [Dviṣovarcho Hartukāmaḥ])	171
३२.	अथर्वा (पण्यकामः) (Atharvā [Paṇyakāmaḥ])	171
३३.	अथर्वा (ब्रह्मवर्चस् कामः) (Atharvā [Brahmavarchas Kāmaḥ])	172

३४.	अथर्वा (यक्ष्मनाशन कामः) (Atharvā [Yakṣamanāśana Kāmaḥ])	174
३५.	अथर्वा (यशस्कामः) (Atharvā [Yaśaskāmaḥ])	174
३६.	अथर्वा (वर्चस्कामः) (Atharvā [Varchaskāmaḥ])	174
३७.	अथर्वा (वर्चस्कामो यशस्कामश्च) (Atharvā [Varchaskāmo Yaśaskāmaścha])	175
३८.	अथर्वा (वृषकामः) (Atharvā [Vṛṣakāmaḥ])	175
३९.	अथर्वा (स्वस्त्ययनकामः) (Atharvā [Svastyayanakāmaḥ])	176
४०.	अथर्वीगिरा (Atharvāṅgirā)	178
४१.	अथर्वाचार्यः (Atharvāchāryaḥ)	181
४२.	अनानतः पारुच्छेपिः (Anānataḥ Pāruchchhepiḥ)	184
४४.	अन्धीगुः श्यावाश्विः (Andhīgūḥ Śyāvāśviḥ)	186
४५.	अपाला आत्रेयी (Apālā Ātreiyī)	186
४६.	अप्रतिरथः (Apratirathaḥ)	187
४७.	अप्रतिरथ ऐन्द्रः (Apratiratha Aindraḥ)	189
४८.	अभितपाः सौर्यः (Abhitapāḥ Sauryaḥ)	192
४९.	अभीवर्तः (Abhīvartaḥ)	193
५०.	अमहीयुः (Amahīyūḥ)	193
५१.	अमहीयुर् आंगिरसः (Amahīyur Āṅgirasah)	195
५२.	अम्बरीष ऋजिष्वा च (Ambarīṣa Rjīṣvā Cha)	197
५३.	अम्बरीषो वर्षागिरिः ऋजिष्वा भारद्वाजश्च (Ambarīṣo Vārṣāgiraḥ Rjīṣvā Bhāradvājaścha)	197
५४.	अंहोमुग् वामदेव्यः (Amhomug Vāmadevyaḥ)	198
५५.	अंहोमुग् वामदेव्यः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी); कुल्मल वर्हिर्षः शैलूषि अंहोमुग् वा वामदेव्यः (ऋसर्व.) Amhomug Vāmadevyaḥ [Ssb. Sas. Sad.]; Kulmala Varhiraṣaḥ Śailūṣi Amhomug vā Vāmadevyaḥ [Rss.]	198
५६.	अयास्यः (Ayāsyah)	199
५७.	अयास्य आंगिरसः (Ayāsyā Āṅgirasah)	204
५८.	अरिष्टनेमिस् तार्क्ष्यः (Ariṣṭanemis Tārksayaḥ)	204
५९.	अरुण त्रसदस्य (Aruṇa Trasadasya)	205
६०.	अरुणो वैतहव्यः (Aruṇo Vaitahavyaḥ)	205
६१.	अर्चनाना आत्रेयः (Archanānā Ātreyaḥ)	207
६२.	अर्चन् हैरण्यस्तूपः (Archan Hairanyaṣṭūpaḥ)	208
६३.	अर्बुदः काद्रवेयः सर्पः (Arbudaḥ Kādraveyaḥ Sarpah)	208
६४.	अवत्सारः (Avatsārah)	209
६५.	अवत्सारः काश्यपः (Avatsārah Kāśyapaḥ)	211
६६.	अवत्सारः काश्यपः अन्ये च दृष्टिलिंगाः (Avatsāra son of Kāśyapa and others who are visible in the mantras)	213
६७.	अवस्युर् आत्रेयः (Avasyur Ātreyaḥ)	214
६८.	अश्विनौ (Aśvinau)	217

६९.	अश्विनौ वैवस्वतौ (Aśvinau Vaivasvatau)	218
७०.	अष्टकः (Aṣṭakaḥ)	218
७१.	अष्टको वैश्वामित्रः (Aṣṭako Vaiśvāmitraḥ)	218
७३.	अष्टादंष्ट्रो वैरूपः (Aṣṭādaṁṣṭro Vairūpaḥ)	219
७४.	असितः काश्यपो देवलो वा (ऋसर्व. साग्री.); असितः काश्यपः (सार्षेदी. ४७५; ७६; ८५; ८६) (Asitaḥ Kāśyapo Devalo Vā [Rss. Ssb.]; Asitaḥ Kāśyapaḥ [Sad. 475; 76; 85; 86])	220
७४.	आगस्त्यः - अग्रे द्रष्टव्यम् (Āgastyah - Agre Draṣṭavyama)	232
७५.	अंगिरसः - द्र. अंगिरसः (Āṅgirasah - See Aṅgirasah)	233
७६.	आत्मा (Ātmā)	233
७७.	आत्रेयः - द्र. अत्रिः (Ātreyaḥ - See Atriḥ)	234
७८.	आत्रेयः (साग्री. सास्वा.); वामदेव (सार्षेदी.) (Ātreyaḥ [Ssb. Sas.]; Vāmadeva [Sad.])	234
७९.	आथर्वणः दध्यङ् (Ātharvaṇaḥ Dadhyaṅ)	234
८०.	आदित्या देवाः (Ādityā devāḥ)	237
८१.	आदित्या देवा वा (Ādityā Devā Vā)	238
८२.	आप्यस्त्रितः अंगिरसः कुत्सो वा (Āptyastritaḥ Aṅgirasah Kutso Vā)	238
८३.	आभूतिः (Ābhūtiḥ)	240
८४.	आयुः (Āyuh)	241
८५.	आयुः काण्वः (वालखिल्यम्) (Āyuh Kāṇvaḥ [Vālahilyama])	241
८६.	आयुर्वर्चोबलकामः (Āyurvarchobalakāmaḥ)	241
८७.	आयुः काण्वः (Āyuh Kāṇvaḥ)	241
८८.	आसंगः प्लायोगिः (Āsaṅgaḥ Plāyogiḥ)	242
८९.	आसुरिः (Āsuriḥ)	243
९०.	इतो भार्गवः (Iṭo Bhārgavaḥ)	243
९१.	इध्मवाहो दार्ढच्युतः (Idhmavāho Dārḍhachyutaḥ)	243
९२.	इन्द्रः (Indraḥ)	244
९३.	इन्द्राणी (Indrāṇī)	244
९४.	इन्द्राग्नी (Indrāgnī)	244
९५.	इन्द्राबृहस्पती (indrābr̥haspatī)	245
९६.	इन्द्र प्रमतिर् वासिष्ठः (Indra Pramatiṛ Vāsiṣṭhaḥ)	245
९७.	इन्द्र मातरो देवजामयः (Indra Mātaro Devajāmayah)	245
९८.	आश्वतराश्विः (Āśvatarāśviḥ)	246
९९.	इन्द्रो मुष्कवान् (Indro Muṣkavān)	246
१००.	इन्द्र वसुक्रयोः संवादः ऐन्द्रः (Indra Vasukrayoḥ Saṁvādaḥ Aindraḥ)	246
१०१.	इन्द्रविश्वामित्रा (Indraviśvāmitrā)	248
१०२.	इन्द्रो वैकुण्ठः (Indro Vaikuṇṭhaḥ)	248
१०३.	इरिम्बिठिः (Irimbiṭhiḥ)	250

१०४.	इरिम्बिठिः काण्वः (Irimbiṭhiḥ Kāṇvaḥ).....	252
१०५.	इरिम्बिठिः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. ८.१८.७); पुरुमीढ (सार्षेदी.) (Irimbiṭhiḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas. Rss. 8.18.7]; Purumīḍha [Sad.])	255
१०६.	इरिम्बिठिः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. ८.१६.१; ८.१७.११; ८.१७.१); इरिमीढः (सार्षेदी.) (Irimbiṭhiḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas. Rss. 8.16.1; 8.17.11; 8.17.1])	255
१०७.	इष आत्रेयः (Iṣa Ātreyaḥ).....	256
१०८.	उचथ्यः (Uchathyaḥ)	257
१०९.	उचथ्य आङ्गिरस (Uchathya Āṅgirasas).....	258
११०.	उच्छोचनः (Uchchhochanaḥ)	258
१११.	उत्कीलः (Utkīlaḥ)	258
११२.	उत्कीलः कात्यः (Utkīlaḥ Kātyaḥ)	259
११३.	उत्तरनारायणः (Uttaranārāyaṇaḥ)	260
११४.	उद्दालकः (Uddālakāḥ)	261
११५.	उन्मोचनः (Unmochanaḥ)	262
११६.	उन्मोचनः (आयुष्कामः) (Unmochanaḥ [Āyusṣkāmaḥ])	262
११७.	उपमन्युः वासिष्ठः (Upamanyuḥ Vāsiṣṭhaḥ).....	263
११८.	प्रमन्युर् वासिष्ठः (Pramanyur Vāsiṣṭhaḥ)	263
११९.	उपरिबभ्रवः (Uparibabhraḥ)	264
१२०.	उपरिबभ्रवः सारपराज्ञी वा (Uparibabhraḥ Sārparājñī Vā).....	265
१२१.	उपस्तुतो वार्हिष्ठ्यः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. १०.११५.१); त्वाष्ट्रीहव्यः (सार्षेदी.) (Upastuto Vārhiṣṭryaḥ [Ssb. Sas. Rss. 10.115.1]; Tvāṣṭrīhavyaḥ [Sad.]).....	265
१२२.	उपस्तुतो वार्ष्टिहव्यः (upastuto vārṣṭihavyaḥ).....	265
१२३.	उरु (Uru).....	266
१२४.	उरुर् आंगिरसः (Uruḥ Āṅgirasas).....	266
१२५.	उरुक्षय आमहीयवः (Urukṣaya Āmahīyavaḥ).....	266
१२६.	उरुचक्रिर् आत्रेयः (Uruchakrir Ātreyaḥ).....	267
१२७.	उर्ध्व ग्रावार्बुदः (Urdhva Grāvārbudaḥ)	268
१२८.	उर्ध्वसद्मा (Urdhvasadmā)	268
१२९.	उर्वशी (Urvaśī)	268
१३०.	उलो वातायनः (Ulo Vātāyanaḥ).....	269
१३१.	उशना (Uśanā).....	269
१३२.	उशना काव्यः (Uśanā Kāvyaḥ).....	273
१३३.	ऊर्ध्व सद्मा आंगिरसः (Ūrdhva Sadmā Āṅgirasas)	275
१३४.	ऋण त्रसदस्यू (Ṛṇa Trasadasyū).....	275
१३५.	ऋणचयः (Ṛṇamchayaḥ)	276
१३६.	ऋणचयो आंगिरसः (Ṛṇamchayo Āṅgirasas)	276
१३७.	ऋणचयो राजर्षिः (Ṛṇamchayo Rājarṣiḥ)	276

१३८.	ऋजिष्वा (R̥jiṣvā).....	276
१३९.	ऋजिश्वा भारद्वाजः (R̥jiṣvā Bhāradvājaḥ)	282
१४०.	ऋभुः (R̥bhuh)	282
१४१.	ऋषभो वैराजः शाकरो वा (R̥ṣabho Vairājaḥ Śākvaro Vā).....	283
१४२.	ऋषभो वैश्वामित्रः (R̥ṣabho Vaiśvāmitraḥ).....	283
१४३.	ऋष्यश्रंगः (R̥ṣyaśraṅgaḥ).....	285
१४४.	एतशः (Etaśaḥ)	285
१४५.	एवद्यूर्नौधसः (Evadyūrnaudhasaḥ).....	285
१४६.	एवयामरुद् आत्रेयः (Evayāmarud Ātreyaḥ).....	286
१४७.	और्णवाभः (Aurṇavābhaḥ).....	287
१४८.	औतथ्यः दीर्घतमा - द्र. दीर्घतमा औतथ्य (Autathyaḥ Dīrghatamā - See Dīrghatamā Autathya)	287
१४९.	कक्षीवान् (दैर्घतमसः औशिजः) (Kakṣīvāna (Dairdhatamasah Auśijah)	287
१५०.	कक्षीवान् दैर्घतमसः औशिजः (Kakṣīvān Dairghatamasah Auśijah).....	295
१५१.	कण्वः (Kaṇvaḥ).....	301
१५२.	कण्वो घौरः (Kaṇvo Ghaurah).....	302
१५३.	कण्वो घौरः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.); त्रिशोकः काण्वः (सार्षेदी.) (Kaṇvo Ghaurah [Ssb. Sas. Rss.]; Triśokaḥ Kāṇvaḥ [Sad.])	309
१५४.	कण्वो घौरः (सार्षेदी. ऋसर्व. १.३७.१०); प्रस्कण्वः काण्वः (साग्री. सास्वा.) (Kaṇvo Ghaurah [SAD. RSS. 1.37.10]; Praskaṇvaḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas.])	309
१५५.	कतो वैश्वामित्रः (Kato Vaiśvāmitraḥ)	309
१५६.	कद्रुः सर्पराज्ञी - द्र. सर्पराज्ञी (Kadruḥ Sarparājñī - See Sarparājñī).....	310
१५७.	कपिंजलः (Kapimjalaḥ).....	310
१५८.	कपोतो नैऋतः (Kapoto Nairṛtaḥ)	311
१५९.	कबन्धः (Kabandhaḥ)	311
१६०.	कर्णश्रुत् वासिष्ठः (Karnaśrut Vāsiṣṭhaḥ).....	312
१६१.	कर्णश्रुद् वासिष्ठः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.); दृढीको वासिष्ठः (सार्षेदी.) (Karnaśrud Vāsiṣṭhaḥ [Ssb. Sas. Rss.]; Dṛḍhīko Vāsiṣṭhaḥ [Sad.])	312
१६२.	करिक्रतः (Karikrataḥ).....	312
१६३.	कलिः (Kaliḥ)	313
१६४.	कलिः प्रागाथः (Kaliḥ Prāgāthaḥ)	313
१६५.	कवष ऐलूषः (Kavaṣa Ailūṣaḥ)	315
१६६.	कवष ऐलूषः (साग्री. सास्वा.); वामदेवः (सार्षेदी.) (Kavaṣa Ailūṣaḥ [Ssb. Sas.]; Vāmadevaḥ [Sad.])	318
१६७.	कवष ऐलूषः अक्षो वा मौजवान् (Kavaṣa Ailūṣaḥ Akṣo Vā Maujavān)	318
१६८.	कविः (Kaviḥ)	319
१६९.	कविर् भार्गवः (Kavir Bhārgavaḥ).....	322

१७०.	कश्यपः (Kaśyapaḥ)	324
१७१.	कश्यपः वत्सारः - दृ. वत्सारः काश्यपः (Kaśyapaḥ Vatsāraḥ - Dṛ. Vatsāraḥ Kāśyapaḥ)	337
१७२.	काक्षीवत् सुकीर्ति (Kākṣīvat Sukīrti).....	337
१७३.	कश्यपो मारीचः (Kaśyapo Mārīcaḥ)	337
१७४.	काङ्कायनः (Kāṅkāyanaḥ)	338
१७५.	काण्वः (Kāṇvaḥ)	341
१७६.	कुत्सः (Kutsaḥ)	342
१७७.	कुत्स आंगिरसः (Kutsa Āṅgirasah)	351
१७८.	कुत्सीदिः (Kutsīdih)	369
१८०.	कुमारो यामायनः (Kumāro Yāmāyanaḥ)	371
१८१.	कुमारहारितः (Kumārahāritaḥ)	371
१८२.	कुरुस्तुतिः कुरुसुतिर्वा (Kurustutiḥ Kurusutirvā)	372
१८३.	कुरुसुतिः काण्वः (Kurusutiḥ Kāṇvaḥ)	372
१८४.	कुशिकः (Kuśikaḥ)	374
१८५.	कुशिकः सौभरो , रात्रिर्वा भारद्वाजी (Kuśikaḥ Saubharo, Rātrirvā Bhāradvājī)	374
१८६.	कुश्रिः (Kuśriḥ)	374
१८७.	कसीदी काण्वः (Kasīdī Kāṇvaḥ)	374
१८८.	कुसुरुबिन्दुः (Kusurubinduḥ)	376
१८९.	कूर्मः (Kūрмаḥ)	376
१९०.	कूर्मः गार्त्समदः (Kūрмаḥ Gārtsamadaḥ)	376
१९१.	कूर्मः गार्त्समदः गृत्समदो वा (Kūрмаḥ Gārtsamadaḥ Gṛtsamado Vā)	376
१९२.	कृतयशा आंगिरसः (Kṛtayaśā Āṅgirasah)	379
१९३.	कृत्नुर भार्गवः (Kṛtnur Bhārgavaḥ)	380
१९४.	कृशः काण्वः (Kṛśah Kāṇvaḥ)	380
१९५.	कृष्णः (ऋसर्व. अ.); कृष्ण आंगिरसः (साग्री.) (Kṛṣṇah [Rss. Av.), Kṛṣṇa Āṅgirasah [Ssb.])	381
१९६.	कृष्णो द्युम्नीको वा प्रियमेधो वा वासिष्ठः (Kṛṣṇo Dyumnīko Vā Priyamedho Vā Vāsiṣṭhaḥ)	387
१९७.	कृष्णो विश्वको वा कार्ष्णिः (Kṛṣṇo Viśvako Vā Kārṣṇih)	387
१९८.	केतुर् आग्नेयः (Ketur Āgneyah)	388
१९९.	कौण्डिन्यः (Kaunḍinyaḥ)	388
२००.	कौरुपथिः (Kaurupathiḥ)	389
२०१.	कौशिकः (Kauśikaḥ)	391
२०२.	कौशिकः (अनृणकामः) (Kauśikaḥ [Anṛṇakāmaḥ]	393
२०३.	गय आत्रेयः (Gaya Ātreyaḥ)	394
२०४.	गयः प्लातः (Gayaḥ Plātaḥ)	395
२०५.	गयस्कानः (Gayaskānaḥ)	398

२०६.	गरुत्मान् (Garutmān)	399
२०७.	गर्गः (Gargah)	403
२०८.	गातुर् आत्रेयः (Gātur Ātreyaḥ)	406
२०९.	गाथी कौशिकः (Gāthī Kauśikah)	407
२१०.	गार्ग्यः (Gārgyaḥ)	409
२११.	गालवः (Gālavaḥ)	410
२१२.	गृत्समदः (Gṛtsamadaḥ)	411
२१३.	गार्त्समदः कूर्मः - द्र. कूर्म गार्त्समदः (Gārtsamadaḥ Kūrmah - See Kūrma Gārtsamadaḥ)	416
२१४.	गृत्समदः शौनकः (Gṛtsamadaḥ Śaunakah)	416
२१७.	गृत्समदः आंगिरसः शौनहोत्रो भार्गवः (Gṛtsamadaḥ Āṅgirasah Śaunahotro Bhārgavaḥ)	447
२१८.	गोतमः (Gotamah)	449
२१९.	गोतमो राहूगणः (Gotamo Rāhūgaṇah)	459
२२०.	गोधा (Godhā)	477
२२१.	गोपथः (Gopathah)	477
२२२.	गोपवन आत्रेयः (Gopavana Ātreyaḥ)	480
२२३.	गोपवन आत्रेयः सप्तवध्रिर् वा (Gopavana Ātreyaḥ Saptavadhrir Vā)	481
२२४.	गोरवीति शाक्त्यः (Goravīti Śāktyah)	482
२२५.	गोषूक्त्यश्चसूक्तिनौ (Goṣūktyaśvasūktinau)	482
२२६.	गोषूक्त्यश्चसूक्तिनौ काण्वायनौ (Goṣūkti and Aśvasūkti of Kaṇvāyana)	484
२२७.	गौतमः (Gautamah)	486
२२८.	गौतमः - नोधा - द्र.नोधा (Gautamah - Nodhā - Seenodhā)	486
२२९.	गौर् आंगिरसः (Gaur Āṅgirasah)	486
२३०.	गौरिवीतिः (Gaurivītiḥ)	487
२३१.	गौरिवीतिः शाक्त्यः (Gaurivītiḥ Śāktyah)	489
२३२.	गर्गो भारद्वाजः (ऋक्सर्व. ६.४७.११); भारद्वाजः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.) (Gargo Bhāradvājah [Rss. 6.47.11]; Bhāradvājah [Ssb. Sas. Sad.]	490
२३३.	घर्मः सौर्यः (Gharmah Sauryah)	490
२३४.	घोर आंगिरसः (Ghora Āṅgirasah)	490
२३५.	घोषा काक्षीवती (Ghoṣā Kākṣīvatī)	490
२३६.	चक्षुर् मानवः (Chakṣur Mānavaḥ)	493
२३७.	चक्षुः सौर्यः (Chakṣuḥ Sauryah)	493
२३८.	चातनः (Chātanah)	494
२३९.	चित्रः (Chitraḥ)	503
२४०.	चित्रमहा वासिष्ठः (Chitramahā Vāsiṣṭhah)	503
२४१.	जगद्बीजं पुरुषः (Jagadvījaṁ Puruṣah)	504

२४२.	जमदग्निः (Jamadagniḥ).....	505
२४३.	जमदग्निः (अभिसंमनस्कामः) (Jamadagniḥ (Abhisammanaskāmaḥ).....	508
२४४.	जमदग्निः भार्गवः (Jamadagniḥ Bhārgavaḥ).....	509
२४५.	जमदग्नी रामो वा (Jamadagnī Rāmo Vā)	513
२४६.	जयः (Jayaḥ)	514
२४७.	जय ऐन्द्रः (Jaya Aindraḥ)	514
२४८.	जरिता (Jaritā)	515
२४९.	जाटिकायनः (Jāṭikāyanaḥ)	515
२५०.	जुहुर् ब्रह्मजाया ऊर्ध्वनाभा वा ब्राह्मः (Juhur Brahmajāyā Ūrdhvanābhā Vā Brāhmaḥ)	515
२५१.	जूतिः (Jūtiḥ)	516
२५२.	जेता माधुच्छन्दसः (Jetā Mādhuḥchhandasaḥ)	516
२५३.	तपुर्मूर्धा बार्हस्पत्यः (Tapurmūrdhā Bārhaspatyaḥ)	517
२५४.	तान्वः पार्थः (Tānvaḥ Pārthyāḥ).....	517
२५५.	तापसः (Tāpasah)	519
२५६.	तिरश्चीर् आंगिरसः (Tiraśchīr Āngirasaḥ)	520
२५७.	तिरश्चीर् आंगिरसो द्युतानो वा (Tiraśchīr Āngiraso Dyutāno Vā)	521
२५८.	त्रय ऋषिगणाः (Traya Ṛṣigaṇāḥ).....	522
२५९.	त्रसदस्युः (Trasadasyuḥ).....	523
२५९.	त्रसदस्यू , अरुणः - द्र.अरुण त्रसदस्यू (Trasadasyū , Aruṇaḥ - Seearuṇa Trasadasyū) .	523
२६०.	त्रसदस्युः पौरकुत्सः (Trasadasyuḥ Paurukutsaḥ)	523
२६१.	त्रसदस्युः पौरकुत्सः (साग्री. सास्वा.); वामदेवः (सार्षेदी.) (Trasadasyuḥ Paurukutsaḥ [Ssb. Sas.]; Vāmadevaḥ [Sad.])	524
२६२.	त्रितः (Tritaḥ).....	525
२६३.	त्रित आप्यः (Trita Āptyaḥ)	530
२६४.	त्रित आप्यः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी) (Trita Āptyaḥ [Ssb. Sas. Sad.])	533
२६५.	त्रिशिराः (Triśirāḥ)	535
२६६.	त्रिशिराः त्वाष्ट्रः (Triśirāḥ Tvāṣṭraḥ).....	535
२६७.	त्रिशिरास् त्वाष्ट्रः सिन्धुद्वीपो वा अम्बरीषः (Triśirās Tvāṣṭraḥ Sindhudvīpo Vā Ambarīṣaḥ)	536
२६८.	त्रिशोकः (Triśokaḥ)	537
२६९.	त्रिशोक काण्वः (Triśoka Kāṇvaḥ)	537
२७०.	त्र्यरुणस् त्रैवृष्णः त्रसदस्युः पौरकुत्स्यः (Trayarūṇas Traivṛṣṇaḥ Trasadasyuḥ Paurukutsyaḥ)	539
२७१.	त्र्यरुणस् त्रैवृष्णः त्रसदस्युः पौरकुत्स्यः अश्वमेधश्च भरतोऽत्रिर्वा (Trayarūṇas Traivṛṣṇaḥ Trasadasyuḥ Paurukutsyaḥ Aśvamedhaścha Bharato'trīrvā)	541
२७२.	त्वष्टा गर्भकर्ता विष्णुर् वा प्राजापत्यः (Tvāṣṭā Garbhakartā Viṣṇur Vā Prājāpatyaḥ)	542
२७३.	दक्षः (Dakṣaḥ)	542

२७४.	दधिक्रावा (Dadhikrāvā)	543
२७५.	दध्यङ् आथर्वणः (Dadhyaṅ Ātharvaṇaḥ)	543
२७६.	दमनः (Damaṇaḥ)	546
२७७.	दमनो यामायनः (Damaṇo Yāmāyanaḥ)	546
२७८.	दिव्यो दक्षिणा वा प्राजापत्याः (Divyo Dakṣiṇā Vā Prājāpatyāḥ)	548
२७९.	दीर्घतमा (Dīrghatamā)	549
२८०.	दीर्घतमा औचथ्यः (Dīrghatamā Auchathyāḥ)	556
२८१.	दीर्घतमा औतथ्यः (Dīrghatamā Autathyāḥ)	577
२८२.	दुर्मित्रः (सूमित्रो वा) कौत्सः (Durmitraḥ (Sūmitro Vā) Kautsaḥ)	578
२८३.	देवस्युर वान्दनः (Devasyur Vāndanaḥ)	578
२८४.	दृळ्हच्युतः आगस्त्यः (Dṛḷhachyutaḥ Āgastyāḥ)	579
२८५.	देवजामयः इन्द्रमातरः (Devajāmayāḥ Indramātarāḥ)	580
२८६.	देवमुनिर् ऐम्मदः (Devamunir Aimmadaḥ)	580
२८७.	देवलः (Devalaḥ)	581
२८८.	देववातः (Devavātaḥ)	581
२८९.	देववात भरतौ (Devavāta Bharatau)	582
२९०.	देवश्रवाः (Devaśravāḥ)	582
२९१.	देवश्रवा यामायनः (Devaśravā Yāmāyanaḥ)	583
२९२.	देवश्रवो देववातः (Devaśravā Yāmāyanaḥ)	584
२९३.	देवश्रव-देववातौ (Devaśrava-Devavātau)	585
२९४.	देवाः (Devāḥ)	585
२९५.	देवश्रवा देववातश्च भारतौ (Devaśravā Devavātaścha Bhāratau)	591
२९६.	देवातिथिः (Devātithiḥ)	592
२९७.	देवातिथिः काण्वः (Devātithiḥ Kāṇvaḥ)	592
२९८.	देवातिथिः काण्वः (Devātithiḥ Kāṇvaḥ)	593
२९९.	देवापिर् आर्ष्टिषेणः (Devāpir Ārṣṭiṣeṇaḥ)	595
३००.	द्युतानो मारुतः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.); तिरश्चीर् आंगिरसः (ऋसर्व. ८.१६.७; १३; १६) (Dyutāno Mārutaḥ [Ssb. Sas. Sad.]; Tiraśchīr Āngirasah [Rss. 8.96.7; 13; 16])	596
३०१.	द्युतानो मारुतः (साग्री. सार्षेदी.); तिरश्चीर् द्युतानो वा मारुतः (ऋसर्व.) (Dyutāno Mārutaḥ [Ssb. Sad.]; Tiraśchīr Dyutāno Vā Mārutaḥ [Rss.])	596
३०२.	द्युम्नो विश्वचर्षणिः (Dyumno Viśvacharṣaṇiḥ)	598
३०३.	द्रविणोदाः (Draviṇodāḥ)	599
३०४.	द्रुहणः (आयुर्वचोबलकामः) (Druhaṇaḥ [Āyurvachobalakāmaḥ])	599
३०५.	द्रोणः (Droṇaḥ)	599
३०६.	द्वित आप्यः (Dvita Āptyāḥ)	600
३०७.	द्वितो मृक्तवाहा आत्रेयः (Dvito Mṛktavāhā Ātreyaḥ)	600
३०८.	धरुण आंगिरसः (Dharuṇa Āngirasah)	601

३०९.	ध्रुवः (Dhruvaḥ)	601
३१०.	नकुलः (Nakulaḥ)	602
३११.	नभः प्रभेदनो वैरूपः (Nabhaḥ Prrabhedano Vairūpaḥ)	602
३१२.	नरः (Naraḥ)	603
३१३.	नहुषो मानवः (Nahuṣo Mānavaḥ)	604
३१४.	नाभाकः काण्वः (Nābhākaḥ Kāṇvaḥ)	604
३१५.	नाभाकः काण्वः अर्चनाना वा (Nābhākaḥ Kāṇvaḥ Archanānā Vā)	608
३१६.	नाभानेदिष्टः (Nābhānediṣṭaḥ)	608
३१७.	नाभानेदिष्टो मानवः (Nābhānediṣṭho Mānavaḥ)	609
३१८.	नारदः काण्वः (Nāradaḥ Kāṇvaḥ)	612
३१९.	नारायणः (Nārāyaṇaḥ)	614
३२०.	नारायणः (साग्री. सास्वा.); साध्यो नारायणः (सार्षेदी.) (Nārāyaṇaḥ [Ssb. Sas.]; Sādhyo Nārāyaṇaḥ [Sad.])	623
३२१.	निध्रुविः काश्यपः (Nidhruviḥ Kāśyapaḥ)	624
३२२.	निपातिथिः काण्वः (Nipātithiḥ Kāṇvaḥ)	626
३२३.	नृमेधः (Nṛmedhaḥ)	627
३२५.	नृमेध आंगिरसः (प्रथमः पादः); इध्मवाहो दार्ढ्युतः (त्रयः पादाः) (Nṛmedha Āngirasaḥ [Prathamah Pādah]; Idhmavāho Dārḍhachyutaḥ [Trayaḥ Pādāḥ])	632
३२६.	नृमेध पुरुमेधौ (Nṛmedha Purumedhau)	632
३२७.	नृमेध-पुरुमेधौ आंगिरसौ (Nṛmedha-Purumedhau Āngirasaḥ)	633
३२८.	नृमेधः वामदेवो वा (Nṛmedhaḥ Vāmadevo Vā)	634
३२९.	नेमो भार्गवः (Nemo Bhārgavaḥ)	635
३३०.	नोधा (Nodhā)	636
३३१.	नोधा गौतमः (Nodhā Gautamaḥ)	639
३३२.	नोधा गौतमः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.); नृमेधा काक्षीवतः (सार्षेदी.) (Nodhā Gautamaḥ [Ssb. Sas. Rss.]; Nṛmedhā Kākṣīvataḥ [Sad.])	646
३३३.	प्रणयः असुराः (Praṇayaḥ Asurāḥ)	646
३३४.	पतंगः प्राजापत्यः (Pataṅgaḥ Prājāpatyaḥ)	647
३३५.	प्रतिवेदनः (Prativedanaḥ)	647
३३६.	परमेष्ठी (Parameṣṭhī)	648
३३७.	परमेष्ठी वा कुत्सः (Parameṣṭhī Vā Kutsaḥ)	655
३३८.	परमेष्ठी प्रजापतिः (Parameṣṭhī Prajāpatiḥ)	655
३३९.	परमेष्ठी प्रजापतिर्वा देवाः (Parameṣṭhī Prajāpatirvā Devāḥ)	661
३४०.	पराशरः (Parāśaraḥ)	663
३४१.	पराशरः शाक्त्यः (Parāśaraḥ Śāktyaḥ)	663
३४२.	परुच्छेपः (Paruchchhepaḥ)	670
३४३.	परुच्छेपो दैवोदासिः (Paruchchhepo Daivodāsiḥ)	671

३४४.	पर्वतः काण्वः (Parvataḥ Kāṇvaḥ)	685
३४५.	पर्वतः नारदौ (Parvataḥ Nāradau)	687
३४६.	पर्वतनारदौ काण्वौ (Parvatanāradau Kāṇvau).....	688
३४७.	पर्वतनारदौ काण्वौ शिखण्डिन्यौ अप्सरसौ काश्यपौ वा (Parvatanāradau Kāṇvau Śikhaṇḍinyau Apsarasau Kāśyapau Vā)	688
३४८.	पवित्रः (Pavitraḥ)	689
३४९.	पवित्र आंगिरसौ (Pavitra Āṅgirasau)	690
३५०.	पवित्र आंगिरसो वा वसिष्ठो वा उभौ वा (Pavitra Āṅgirasau Vā Vasiṣṭho Vā Ubhau Vā)	691
३५१.	पायुः (Pāyuh)	692
३५२.	पायुर् भरद्वाजः (Pāyur Bharadvājaḥ).....	693
३५३.	पावकाग्निः (Pāvakāgniḥ).....	696
३५४.	पावकोऽग्निर् बार्हस्पत्यो वा गृहपतियविष्ठौ सहसः पुत्र-अन्यतरो वा (Pāvako'gnir Bārhaspatyo Vā Gṛhapatiyaviṣṭhau Sahasaḥ Putra-Anyataro Vā)	696
३५५.	पुनर्वत्सः काण्वः (Punarvatsaḥ Kāṇvaḥ)	697
३५६.	पुरुः आत्रेयः (Puruḥ Ātreyaḥ)	698
३५७.	पुरुमीढः (Purumīḍhaḥ)	698
३५८.	पुरुमीढ-अजमीढौ (Purumīḍha-Ajamīḍhau)	699
३५९.	पुरुमीळहौ अजमीळहौ सौहोत्रौ (Purumīḷhau Ajamīḷhau Sauhotrau)	699
३६०.	पुरुवा ऐळः (Puruvā Ailāḥ)	701
३६१.	पुरुहन्मा (Puruhanmā)	702
३६२.	पुरुहन्मा आंगिरसः (Puruhanmā Āṅgirasau)	704
३६३.	पुरोधाः (Purodhāḥ)	705
३६४.	पुष्टिगुः (Puṣṭiguḥ)	705
३६५.	पुष्टिगुः काण्वः (Puṣṭiguḥ Kāṇvaḥ)	705
३६६.	पूरणः (Pūraṇaḥ)	706
३६७.	पूरणो वैश्वामित्रः (Pūraṇo Vaiśvāmitraḥ).....	707
३६८.	पूरुर् आत्रेयः (Pūrur Ātreyaḥ)	707
३६९.	पृथुर् वैन्यः (Pṛthur Vainyaḥ)	708
३७०.	पृश्नयो अजाः (Pṛśnayo Ajāḥ)	709
३७१.	पृषध्नः काण्वः (Pṛṣadhraḥ Kāṇvaḥ).....	710
३७२.	पृषध्नः काण्वः (साग्री.सास्वा.ऋसर्व.८.५६.५); वामदेवः (सार्षेदी.) (Pṛṣadhraḥ Kāṇvaḥ [Ssb.Sas.Rss..8.56.5); Vāmadevaḥ [Sad.].....	710
३७३.	पौर आत्रेयः (Paura Ātreyaḥ)	710
३७४.	प्रगाथः (Pragāthaḥ)	711
३७५.	प्रगाथः काण्वः (Pragāthaḥ Kāṇvaḥ)	712
३७६.	प्रगाथः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.८.६४.१); गाधः (सार्षेदी.) (Pragāthaḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas. Rss.8.64.1); Gādhaḥ [SAD.].....	716

३७७.	प्रगाथो घौरः काण्वः (Pragātho Ghaurah Kāṇvah).....	717
३७८.	प्रगाथो घौरः काण्वो वा (Pragātho Ghaurah Kāṇvo Vā)	717
३७९.	प्रचेताः (Prachetāḥ)	720
३८०.	प्रजापतिः (Prajāpatiḥ)	720
३८१.	प्रजापतिः (साग्री.सास्वा.) इन्द्रः प्रजापतिः विष्णुर्विश्वामित्रो वा (सार्षेदी.) (Prajāpatiḥ [Ssb.Sas.] Indrah Prajāpatiḥ Viṣṇu Rviśvāmitro Vā [Sad.]).....	746
३८२.	प्रजापतिः परमेष्ठी (Prajāpatiḥ Parameṣṭhī).....	747
३८३.	प्रजापतिर्वाच्यः (Prajāpatirvāchyah).....	749
३८४.	प्रजापतिर्वाच्यमित्रः (साग्री. ५५३) प्रजापतिः (ऋसर्व.) (Prajāpatir Vaiśvāmitrah [Ssb. 553] Prajāpatiḥ [Rss.]).....	749
३८५.	प्रजापतिर्वाच्यमित्रो वाच्यो वा (Prajāpatir Vaiśvāmitro Vāchyō Vā)	749
३८६.	प्रजापतिर्वाच्यमित्रो वाच्यो वा (साग्री.सास्वा.) प्रजापतिः (सार्षेदी.ऋसर्व.) (Prajāpatir Vaiśvāmitro Vāchyō Vā [Ssb.Sas.] Prajāpatiḥ [Sad. Rss.]).....	754
३८७.	प्रजापत्यो याः (Prajāpatyo Yāḥ).....	755
३८८.	प्रजावान् प्राजापत्यः (Prajāvān Prājāpatyah)	755
३८९.	प्रतर्दनः काशिराजः (Pratardanaḥ Kāśirājah)	755
३९०.	प्रतर्दनो दैवोदासिः (Pratardano Daivodāsiḥ).....	755
३९१.	प्रत्यङ्गिरसः (Pratyāṅgirasah).....	758
३९२.	प्रतिक्षत्रः (Pratikṣatraḥ)	761
३९३.	प्रतिक्षत्र आत्रेयः (Pratikṣatra Ātreyaḥ)	761
३९४.	प्रतिप्रभ आत्रेयः (Pratiprabha Ātreyaḥ).....	761
३९५.	प्रतिभानुर् आत्रेयः (Pratibhānur Ātreyaḥ)	762
३९६.	प्रतिरथ आत्रेयः (Pratiratha Ātreyaḥ)	762
३९७.	प्रमोचनः (Pramochanaḥ).....	763
३९८.	प्रथो वासिष्ठः (Pratho Vāsiṣṭhaḥ).....	763
३९९.	प्रन्धीमुश्यावाश्विः (Prandhīmuśyāvāśviḥ).....	764
४००.	प्रभूवसुः (Prrabhūvasuḥ)	764
४०१.	प्रभूवसुर् आंगिरसः (Prabhūvasur Āṅgirasah).....	764
४०२.	प्रयस्वन्त आत्रेयाः (Prayasvanta Ātreyaḥ)	766
४०३.	प्रयोगो भार्गवः (Prayogo Bhārgavaḥ)	766
४०४.	प्रयोगो भार्गवः पावकोऽग्निर् बार्हस्पत्यो वा गृहपतियविष्ठौ सहसः पुत्रो वा अन्यतरो वा (Prayogo Bhārgavaḥ Pāvako'gnir Bārhaspatyo Vā Gṛhapatiyaviṣṭhau Sahasaḥ Putro Vā Anyataro Vā)	767
४०५.	प्रशोचनः (Praśochanaḥ)	768
४०६.	प्रस्कण्वः (Praskaṇvah)	768
४०७.	प्रस्कण्वः काण्वः (Praskaṇvah Kāṇvah).....	771
४०८.	प्रस्कण्वः काण्वः (साग्री.सास्वा.सार्षेदी.); कण्वो घौरः (ऋसर्व.१.३७.१०) (Praskaṇvah Kāṇvah	

	[Ssb.Sas.Sad.]; Kaṇvo Ghaurah [Rss.1.37.10])	779
४०९.	प्रस्कण्वः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. ८.४९.१); वालखिल्याः (सार्षेदी.) (Praskaṇvah Kāṇvah [Ssb. Sas. Rss. 8.49.1]; Vāḷakhilyāḥ [Sad.]).....	779
४१०.	प्रादुराक्षिः (Prādurākṣiḥ).....	779
४११.	प्रियमेधः (Priyamedha).....	780
४१२.	प्रियमेध आंगिरसः (Priyamedha Āngirasah)	781
४१३.	प्रियमेध आंगिरसः (साग्री.३५४ य. ३६०); प्रियमेधः (ऋसर्व.) (Priyamedha Āngirasah [Ssb.354; Yv. 360]; Priyamedhaḥ [Rss.])	782
४१४.	प्रियमेध आंगिरसः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.); प्रियमेध अभिप्रपाच्यः (Priyamedha Āngirasah [Ssb. Sas. Sad.]; Priyamedha Abhiprapāchyah)	784
४१५.	प्रियमेध आंगिरसः (प्रथमः पादः); नृमेध आंगिरसः (त्रयःपादाः) (Priyamedha Āngirasah [first quarter]; Nṛmedha Āngarisah [three quarters])	785
४१६.	प्रियमेधाः (Priyamedhāḥ)	785
४१७.	बन्धुः (Bandhuḥ)	785
४१८.	बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुर् विप्रबन्धुश्च गौपायनाः (Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhur Viprabandhuścha Gaupāyanāḥ)	785
४१९.	बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च क्रमेण गौपायना लौपायना वा (साग्री. सास्वा.); बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च गौपायना (ऋसर्व.); बद्धु गौपायनः (सार्षेदी.) (Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuścha krameṇa Gaupāyanā Laupāyanā vā [Ssb. Sas.]; Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuścha Gaupāyanā [Sad.]; Vardghu Gaupāyanah [Sad.])	788
४२०.	बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च क्रमेण गौपायना लौपायना वा (साग्री. सास्वा.); बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च गौपायना (ऋसर्व.); वामदेव (सार्षेदी.) (Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuścha krameṇa Gaupāyanā Laupāyanā vā [Ssb. Sas.]; Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuścha Gaupāyanā [Sad.]; Vardghu Gaupāyanah [Sad.]).....	789
४२१.	बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुः क्रमेण गौपायना लौपायना वा (Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuḥ Krameṇa Gaupāyanā Laupāyanā Vā)	789
४२२.	बभ्रु आत्रेयः (Babhrur Ātreyaḥ)	789
४२३.	बभ्रुपिङ्गलः (Babhrupīṅgalah)	791
४२४.	बरुः सर्वहरिर् वा (Baruḥ Sarvaharir Vā)	791
४२५.	बरुः सर्वहरिर्वा ऐन्द्रः (Baruḥ Sarvaharirvā Aindraḥ)	792
४२६.	बादरायणिः (Bādarāyaṇiḥ)	793
४२७.	बाहुवृक्तः आत्रेयः (Bāhuvṛktaḥ Ātreyaḥ)	796
४२८.	बार्हस्पत्यः शम्युः - द्र.शम्युः (Bārhaspatyaḥ Śamyuḥ - Seeśamyuḥ).....	796
४२९.	बिन्दुः (Binduḥ)	796
४३०.	बिन्दुः पूतदक्षो वा (ऋसर्व.); बिन्दुः पूतदक्षो वा आंगिरसः (सास्वा.) (Binduḥ Pūtakṣo Vā	

[Rss.]; Binduḥ Pūṭadakṣo Vā Āṅgirasah [Sas.]	796
४३१. बुधः (Budhaḥ)	797
४३२. बुधगविष्ठिरौ आत्रेयौ (Budhagaviṣṭhirau Ātreyaḥ)	797
४३३. बुधः सौम्यः (Budhaḥ Saumyaḥ)	799
४३४. बृहद्विः (Bṛhaddivah)	800
४३५. बृहद्विःथर्वा (Bṛhaddivo'tharvā)	800
४३६. बृहद्विः आथर्वणः (Bṛhaddiva Ātharvaṇah)	801
४३७. बृहदुक्थो वामदेवः (Bṛhaduktho Vāmadevah)	802
४३८. बृहदुक्थो वामदेव्यः (Bṛhaduktho Vāmadevyah)	803
४३९. बृहन्मतिर् आंगिरसः (Bṛhanmatir Āṅgirasah)	805
४४०. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ)	805
४४१. बृहस्पतिर् नकुलो वा (साग्री.सास्वा.); वामदेवः (सार्षेदी.) (Bṛhaspatir Nakulo Vā [Ssb.Sas.]; Vāmadevah [Sad.]	810
४४२. बृहस्पतिर् वा लौक्य अदितिर् वा दाक्षायणी (Bṛhaspatir Vā Laukya Aditir Vā Dākṣāyaṇī)	810
४४३. ब्रह्म स्वयम्भूः - द्र. स्वयम्भूर ब्रह्म (Brahma Svayambhūḥ - See Svayambhūr Brahma)	811

Vedic Concordance of Mantras as per Ṛṣi and Devatā (Part-I)

वैदिक-ऋषि-देवतानुसारी मन्त्रानुक्रमकोषः (भाग-१)

१. अकृष्टा माषा (Akrṣṭā māṣā)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.८६.१-१०; सा. (Sv.) ८८६-८८७, ९५५-९५७, १०३१-१०३३.

ऋ. (Rv.) ९.८६.१-१०

प्र त आषावः पवमान धीजवो मदा अर्षन्ति रघुजाइव त्मना ।
दिव्याः सुपर्णा मधुमन्तः इन्द्रवो मदन्तमासः परि कोषमासते ॥१॥
प्र ते मदासो मदिरास आशवोऽसृक्षत रथ्यासो यथा पृथक् ।
धेनुर्न वत्सं पयसामि वज्रिणमिन्द्रमिन्द्रवो मधुमन्त ऊर्मयः ॥२॥
अत्यो न हियानो अभि वाजमर्षं स्वर्वित्कोशं दिवो अद्रिमातरम् ।
वृषा पवित्रे अधि सानो अव्यये सोमः पुनान इन्द्रियाय धायसे ॥३॥
प्र त आश्विनीः पवमान धीजवो दिव्या असृग्न्ययसा धरीमणि ।
प्रान्तऋर्षयः स्थाविरिरसृक्षत ये त्वा मृजन्त्युषिषाण वेधसः ॥४॥
विश्वा धामानि विश्वचक्ष ऋभ्वसः प्रभोस्ते सतः परि यन्ति केतवः ।
व्यानशिः पवसे सोम धर्मभिः पतिर्विश्वस्य भुवनस्य राजसि ॥५॥
उभयतः पवमानस्य रश्मयो ध्रुवस्य सतः परि यन्ति केतवः ।
यदी पवित्रे अधि मृज्यते हरिः सत्ता नि योना कलशेषु सीदति ॥६॥
यास्य केतुः पवते स्वध्वरः सोमो देवानामुप याति निष्कृतम् ।
सहस्रधारः परि कोशमर्षति वृषा पवित्रमत्येति रोरुवत् ॥७॥
राजा समुद्रं नद्योऽ वि गाहतेऽपामूर्मिं सचते सिन्धुषु श्रितः ।
अध्यस्थात्सानु पवमानो अव्ययं नाभा पृथिव्या धरुणो महो दिवः ॥८॥
दिवो न सानु स्तनयूत्रचिक्रदद् द्यौश्च यस्य पृथिवी च धर्मभिः ।
इन्द्रस्य सख्यं पवते विवेविदत्सोमः पुनानः कलशेषु सीदति ॥९॥
ज्योतिर्यास्य पवते मधु प्रियं पिता देवानां जनिता विभूवसुः ।
दधाति रत्नं स्वधयोरपीच्यं मदन्तमो मत्सर इन्द्रियो रसः ॥१०॥

*pra ta āṣāvaḥ pavamāna dhijavo madā arṣanti raghujāiva tmanā ।
divyāḥ suparṇā madhumantaḥ indavo madāntamāsaḥ pari koṣamāsate ॥1॥
pra te madāso madirāsa āśavo'sṛkṣata rathyāso yathā prthak ।
dhenurna vatsam payasāmi vajriṇamindramindavo madhumanta ūrmayaḥ ॥2॥
atyō na hiyāno abhi vājamarṣa svarvitkośam divo adrimātaram ।
vṛṣā pavitre adhi sāno avyaye somaḥ punāna indriyāya dhāyase ॥3॥
pra ta āśviniḥ pavamāna dhijuvo divyā asṛgranpayasā dharīmaṇi ।
prāntarṣayaḥ sthāvīrīrasṛkṣata ye tvā mṛjantyṛṣiṣāṇa vedhasaḥ ॥4॥
viśvā dhāmāni viśvachakṣa ṛbhvasaḥ prabhoste sataḥ pari yanti ketavaḥ ।
vyānaśiḥ pavase soma dharmabhiḥ patirviśvasya bhuvanasya rājasi ॥5॥
ubhayataḥ pavamānasya rāsmayo dhruvasya sataḥ parim yanti ketavaḥ ।
yadī pavitre adhi mṛjyate hariḥ sattā ni yonā kalāṣeṣu sīdati ॥6॥
yāsya ketuḥ pavate svadhvaraḥ somo devānāmupa yāti niṣkṛtam ।
sahasradhāraḥ pari kośamarṣati vṛṣā pavitramatyeti roruvat ॥7॥
rājā samudraṁ nadyo' vi gāhate'pāmūrmi sachate sindhuṣu śritaḥ ।*

adhyasthātsānu pavamāno avyayam nābhā pṛthivyā dharuṇo maho divaḥ ||8||
divo na sānu stanayūnnachikradad dyauscha yasya pṛthivī cha dharmabhiḥ ।
indrasya sakhyam pavate vivevidatsomaḥ punānaḥ kalaśeṣu sīdati ||9||
jyotiryāsyā pavate madhu priyam pitā devānām janitā vibhūvasuḥ ।
dadhāti ratnam svadhayorapichyam madintamo matsara indriyo rasaḥ ||10||

सा. (Sv.) ८८६-८८७

प्र त आश्विनीः पवमान धेनवो दिव्या असुग्रन्पयसा धरीमणि ।
 प्रान्तरिक्षात्स्थाविरिस्ते असृक्षत ये त्वा मृजन्त्यृषिषाण वेधसः ॥१॥
 उभयतः पवमानस्य रश्मयो ध्रुवस्य सतः परि यन्ति केतवः ।
 यदी पवित्रे अधि मृज्यते हरिः सत्ता नि योनौ कलशेषु सीदति ॥२॥
pra ta āśvinīḥ pavamāna dhenavo divyā asṛgranpayasā dharīmaṇi ।
prāntarikṣātssthāvīrīste asṛkṣata ye tvā mṛjantyṛṣiṣāṇa vedhasaḥ ||1||
ubhayataḥ pavamānasya rāsmayo dhruvasya sataḥ pari yanti ketavaḥ ।
yadī pavitre adhi mṛjyate hariḥ sattā nī yonau kalaśeṣu sīdati ||2||

सा. (Sv.) ९५५-९५७

गोवित्पवस्व वसुविद्धिरण्यविद्रेतोधा इन्दो भुवनेष्वर्पितः ।
 त्वं सुवीरो असि सोम विश्ववित्तं त्वा नर उप गिरेम आसते ॥१॥
 त्वं नृचक्षा असि सोम विश्वतः पवमान वृषभ ता वि धावसि ।
 स नः पवस्व वसुमद्भिरण्यवद्वयं स्याम भुवनेषु जीवसे ॥२॥
 ईशान इमा भुवनानि ईयसे युजान इन्दो हरितः सुपर्ण्यः ।
 तास्ते क्षरन्तु मधुमद्धृतं पयस्तव व्रते सोम तिष्ठन्तु कृष्टयः ॥३॥
govitpavasva vasuviddhiranyavidretodhā indo bhuvaneṣvarpitaḥ ।
tvam suvīro asi soma viśvavittam tvā nara upa girema āsate ||1||
tvam nṛchakṣā asi soma viśvataḥ pavamāna vṛṣabha tā vi dhāvasi ।
sa naḥ pavasva vasumaddhiranyavadvayam syāma bhuvaneṣu jīvase ||2||
īśāna imā bhuvanāni īyase yujāna indo haritaḥ suparṇyaḥ ।
tāste kṣarantu madhumadghṛtam payastava vrata soma tiṣṭhantu kṛṣṭayaḥ ||3||

सा. (Sv.) १०३१-१०३३

ज्योतिर्यास्य पवते मधु प्रियं पिता देवानां जनिता विभूवसुः ।
 दधाति रत्नं स्वधयोरपीच्यं मदिन्तमो मत्सर इन्द्रियो रसः ॥१॥
 अभिक्रन्दन्कलशं वाज्यर्षति पतिर्दिवः शतधारो विचक्षणः ।
 हरिर्मित्रस्य सदानेषु सीदति मर्मृजानोऽविभिः सिन्धुभिर्वृषाः ॥२॥
 अग्रे सिन्धूनां पवमानो अर्षस्यग्रे वाचो अग्रियो गोषु गच्छसि ।
 अग्रे वाजस्य भजसे महद्भनं स्वायुधः सोतृभिः सोम सूयसे ॥३॥
jyotiryāsyā pavate madhu priyam pitā devānām janitā vibhūvasuḥ ।
dadhāti ratnam svadhayorapichyam madintamo matsara indriyo rasaḥ ||1||
abhikrandankalaśam vājyarṣati patirdivaḥ śatadhāro vichakṣaṇaḥ ।
harirmitrasya sadaneṣu sīdati marmṛjāno vibhiḥ sindhubhīrvṛṣāḥ ||2||
agne sindhūnām pavamāno arṣasyagre vācho agriyo goṣu gachchhasi ।
agre vājasya bhajase mahaddhanam svāyudhaḥ sotṛbhiḥ soma sūyase ||3||

२. अगस्त्यः (Agastyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.१८९.१-८

अग्रे नय सुपथा राये अस्मान्निश्चानि देव वयुनानि विद्वान् ।
 युयोध्य १ स्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ॥१॥
 अग्रे त्वं पारया नव्यो अस्मान्त्वस्तिभिरिति दुर्गाणि विश्वा ।
 पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः ॥२॥
 अग्रे त्वमस्त्युयोध्यमीवा अनग्नित्रा अभ्यमन्त कृष्टीः ।

पुनरस्मभ्य सुविताय देव क्षां विश्वेभिरमृतेभिर्यजत्र ॥३॥
 पाहि नो अग्ने पायुभिरजस्रैरुत प्रिये सदन आ शुशुक्नान् ।
 मा ते भय जरितारं यविष्ठ नूनं विदन्मापरं सहस्वः ॥४॥
 मा नो अग्नेऽव सृजो अघायाविष्यवे रिपवे दुच्छुनायै ।
 मा दत्वते दशते मादते नो मा रीषते सहसावन्परा दाः ॥५॥
 वि घ त्वाँवा ऋतजात यंसदृणानो अग्ने तन्वे३ वरूथम् ।
 विश्वाद्रिरिक्षोरुत वा निनित्सोरभिहुतामसि हि देव विष्पद् ॥६॥
 त्वं ताँ अग्र उभयान्वि विद्वान्वेषि प्रपित्वे मनुषो यजत्र ।
 अभिपित्वे मनवे शास्यो भूर्मर्मृजेन्य उशिग्भिर्नाक्रः ॥७॥
 अवोचाम निवचनान्यस्मिन्मानस्य सूनुः सहसाने अग्रौ ।
 वयं सहस्रमृषिभिः सनेम विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥८॥

agne naya supathā rāye asmānviśvāni deva vayunāni vidvān ।
 yuyodhya 1 smajjuhurāṇameno bhūyīṣṭhām te namauktīm vidhema ॥1॥
 agne tvaṁ pārayā navyo asmāntsvastibhirati durgāṇi viśvā ।
 pūścha prthvī bahulā na urvī bhavā tokāya tanayāya śaṁ yoh ॥2॥
 agne tvamasdyuyodhyamivā anagnitrā abhyamanta kṛṣṭiḥ ।
 punarasmabhya suvitāya deva kṣām viśvebhīramṛtebhīryajatra ॥3॥
 pāhi no agne pāyubhirajasrairuta priye sadana ā śusukvān ।
 mā te bhaya jaritāraṁ yaviṣṭha nūnaṁ vidanmāparaṁ sahasvaḥ ॥4॥
 mā no agne'va sṛjo aghāyāviśyave ripave duchchhunāyai ।
 mā datvate daśate mādate no mā rīṣate sahasāvanparā dāḥ ॥5॥
 vi gha tvāṁvā ṛtajāta yaṁsadgrṇāno agne tanve.3 varūtham ।
 viśvādririkṣoruta vā ninitisorabhihrutāmasi hi deva viṣpaṭ ॥6॥
 tvaṁ tāṁ agna ubhayānvi vidvānveṣi prapitve manuṣo yajatra ।
 abhipitve manave śāsyo bhūrmarmṛjenya uśigbhīrnākraḥ ॥7॥
 avochāma nivachanānyasminmānasya sūnuḥ sahasāne agnau ।
 vayaṁ sahasramṛṣibhiḥ sanema vidyāmeṣaṁ vṛjanaṁ jīradānum ॥8॥

२ अन्नम् (Annam) - य. (Yv.) ३४.७

पितुं नु स्तोषं महो धमारणतर्विषीम् । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्हयत ॥७॥
 pituṁ nu stoṣaṁ maho dhamāraṇataviṣīm । yasya trito vyojasā vṛtraṁ
 viparvamarddayata ॥7॥

३. अनुमतिः (Anumatih) - य. (Yv.) ३४.८-९

अन्विदनुमते त्वं मन्यासै शं च नस्कृधि । क्रत्वे दक्षाय नो हिनु प्रणऽआयूषि तारिषः ॥८॥
 अनु नोऽद्यानुमतिर्यान्देवेषु मन्यताम् । अग्निश्च हव्यवाहनो भवतं दाशुषे मयः ॥९॥
 anvidanumate tvaṁ manyāśai śaṁ cha naskṛdhi । kratve dakṣāya no hinu
 praṇa'āyūṁṣi tāriṣaḥ ॥8॥
 anu no'dyānumatiryāndeveṣu manyatām । agniścha havyavāhano bhavataṁ dāśuṣe
 mayah ॥9॥

४. इन्द्रः (Indrah) - ऋ. (Rv.) १.१६६.१-१५; य. (Yv.) ३३.२७; ७९

ऋ. (Rv.) १.१६६.१-१५

तनु वोचाम रभसाय जन्मने पूर्वं महित्वं वृषभस्य केतवे ।
 ऐधेव यामन्मरुतस्तुविष्वणो युधेव शक्रास्तविषाणि कर्तन ॥१॥
 नित्यं न सूनं मधु बिभ्रत उप क्रीळन्ति क्रीळा विदथेषु घृष्टयः ।
 नक्षन्ति रुद्रा अवसा नमस्विनं न मर्द्धन्ति स्वतवसो हविष्कृतम् ॥२॥
 यस्मा ऊमासो अमृता अरासत रायस्योषं च हविषा ददाशुषे ।
 उक्षन्त्यस्मै मरुतो हिता इव पुरु रजांसि पयसा मयोभुवः ॥३॥
 आ ये रजांसि तविषीभिरवयत प्र व एवासः स्वयतासो अघ्नजन् ।

भयन्ते विश्वा भुवनानि हर्म्या चित्रो वो यामः प्रयतास्वृष्टिषु ॥४॥
 यत्त्वेषयामा नदयन्त पर्वतान्दिवो वा पृष्ठं नर्या अचुच्यवुः ।
 विश्वो वो अज्मन्भयते वनस्पति रथीयन्तीव प्र जिहीत ओषधिः ॥५॥
 यूयं न अग्रा मरुतः सुचेतुनारिष्टग्रामाः सुमतिं पिपर्तन ।
 यत्रा वो दिद्युद्रदति क्रिविर्दती रिणाति पश्वः सुधितेव बर्हणा ॥६॥
 प्र स्कम्भदेष्णा अनवभ्रराधसोऽलातृणासो विदथेषु सृष्टुताः ।
 अर्चन्त्यर्क मदिररस्य पीतये विदुर्वीरस्य प्रथमानि पौंसया ॥७॥
 शतभुजिभिस्तमभिहुतेरधात्पूर्भी रक्षता मरुतो यमावत ।
 जनं यमुग्रास्तवसो विरप्तिनः पाथना शंसात्तनयस्य पुष्टिषु ॥८॥
 विश्वानि भद्रा मरुतो रथेषु वो मिथस्पृध्येव तविषाण्याहिता ।
 अंसेष्वा वः प्रपथेषु खादयोऽक्षो वश्चक्रा समया वि वावृते ॥९॥
 भूरीणि भद्रा नर्येषु बाहुषु वक्षःसु रुक्मा रभसासो अंजयः ।
 अंसेध्वेताः पविषु क्षुरा अधि व्यो न पक्षान्व्यनु श्रियो धिरे ॥१०॥
 महान्तो मह्ना विभवो३ विभूतयो दूरेदृशो ये दिव्याइव स्तुभिः ।
 मन्द्राः सुजिह्वाः स्वरितार आसभिः संपिप्लवा इन्द्रे मरुतः परिष्टुभः ॥११॥
 तद्वः सुजाता मरुतो महित्वनं दीर्घ वो दात्रमदितेरिव व्रतम् ।
 इन्द्रश्चन त्यजसा वि हुणाति तज्जनाय यस्मै सुकृते अराध्वम् ॥१२॥
 तद्वो जामित्वं मरुतः परे युगे पुरु यच्छंसममृतास आवत ।
 अया धिया मनवे श्रुष्टिमाव्या साकं नरो दंसनैरा चिकित्रिरे ॥१३॥
 येन दीर्घ मरुतः शूशवाम युष्माकेन परीणसा तुरासः ।
 आ यत्ततनन्वृजने जनास एभिर्योभिस्तदभीष्टिमश्याम् ॥१४॥
 एष वः स्तोमो मरुत इयंगीर्मान्दर्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वया विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥१५॥

tannu vochāma rabhasāya janmane pūrva mahitvan̄m vṛṣabhasya ketave ।
aidheva yāmanmarutastuviṣvaṇo yudheva śakrāstaviṣāṇi kartana ॥1॥
nityan̄m na sūnuṁ madhu bibhrata upa krīṇanti krīṇa vidatheṣu ghṛṣvayaḥ ।
nakṣanti rudrā avasā namasvinan̄m na marddhanti svatavaso haviṣkṛtam ॥2॥
yasmā ūmāso amṛtā arāsata rāyaspoṣan̄m cha haviṣā dadāśuṣe ।
ukṣantyasmai maruto hitā iva purū rajāmsi payasā mayobhuvaḥ ॥3॥
ā ye rajāmsi taviṣibhiravayata pra va evāsaḥ svayatāso adhrajan ।
bhayante viśvā bhuvanāni harmyā chitrāo vo yāmaḥ prayatāsvṛṣṭiṣu ॥4॥
yattveṣayāmā nadayanta parvatāndivo vā pṛṣṭham naryā achuchyavuh ।
viśvo vo aīmanbhayate vanaspati rathīyantīva pra jīhīta Oṣadhiḥ ॥5॥
yūyan̄m na agrā marutaḥ suchetunāriṣṭagrāmāḥ sumatiṁ pipartana ।
yatrā vo didyudradati krivirdatī riṇāti paśvaḥ sudhiteva barhaṇā ॥6॥
pra skambhadeṣṇā anavabhrarādhaso 'lātṛṇāso vidatheṣu sṛṣṭutāḥ ।
archantyaraka madirarasya pītaye vidurvīrasya prathamāni pauṁsayā ॥7॥
śatabhujibhistamabhihnuteradhātūrbhī rakṣatā maruto yamāvata ।
janan̄m yamugrāstavaso virapśīnaḥ pāthanā śamsāttanayasya puṣṭiṣu ॥8॥
viśvāni bhadrā maruto ratheṣu vo mithaspr̄dhyeva taviṣānyāhitā ।
am̄seṣvā vaḥ prapatheṣu khādayo 'kṣo vaśchakrā samayā vi vāvṛte ॥9॥
bhūrīṇi bhadrā naryeṣu bāhuṣu vakṣaḥsu rukmā rabhasāso am̄jayaḥ ।
am̄sedhvetāḥ paviṣu kṣurā adhi vyo na pakṣānvyanu śrīyo dhire ॥10॥
mahānto mahnā vibhvo3 vibhūtayo dūreddṛśo ye divyāiva str̄bhīḥ ।
mandrāḥ sujihnāḥ svaritāra āsabiḥ saṁpiślā indre marutaḥ pariṣṭubhaḥ ॥11॥
tadvaḥ sujātā maruto mahitvanan̄m dīrgha vo dātramaditeriva vratam ।
indraśvana tyajasā vi hruṇāti tajjanāya yasmai sukr̄te arādhvam ॥12॥
tadvo jāmitvan̄m marutaḥ pare yuge purū yachchham̄samamṛtāsa āvata ।

ayā dhiyā manave śruṣṭimāvyā sākaṁ naro daṁsanairā chikitrire ||13 ||
 yena dīrgha marutaḥ śūśavāma yuṣmākena parīṇasā turāsaḥ ।
 ā yattatananvrjane janāsa ebhīryobhistadabhiṣṭimaśyām ||14 ||
 eṣa vaḥ stomo maruta iyaṁgīrmāndāryasya mānyasya kāroḥ ।
 eṣā yāśiṣṭa tanve vayā vidyāmeṣaṁ vrjanam jīradānum ||15 ||

य. (Yv.) ३३.२७

कुतस्त्वमिन्द्र माहिनः सत्रेको यासि सत्पते किं तऽइत्था ।
 सं पृच्छसे समरारणः शुभानैर्वोचेस्तत्रो हरिवो यत्तेऽअस्मे ।
 महौशऽइन्द्रो यऽओजसा ।
 कदा चन स्तरीरसि । कदा चन प्रयुच्छसि ॥२७॥
 kutastvamindra māhinaḥ sanneko yāsi satpate kim ta'itthā ।
 saṁ prchchase samarāraṇaḥ śubhānairvochestanno harivo yatte'asme ।
 mahāś'indro ya'Ojasā ।
 kadā chana starīrasi । kadā chana prayuchchasi ॥27 ||

य. (Yv.) ३३.७९

अनुत्तमा ते मघवन्नकिर्नु न त्वावाँशऽअस्ति देवता विदानः ।
 न जायमानो नशते न जातो यानि करिष्या कृणुहि प्रवृद्ध ॥७९॥
 anuttamā te maghavannakirnu na tvāvaṁś'asti devatā vidānaḥ ।
 na jāyamāno naśate na jāto yāni kariṣyā kṛṇuhi pravṛddha ||79 ||

५. इन्द्रामरुतौ (Indramarutau) - य. (Yv.) ३३.७८

ब्रह्माणि मे मतयः शंसुतासः शुष्मऽइयर्ति प्रभृतो मेऽअद्रिः ।
 आ शासते प्रति हर्यन्त्युक्थेमा हरी वहतस्ता नोऽअच्छ ॥७८॥
 brahmāṇi me matayaḥ śaṁsutāsaḥ śuṣma'iyarti prabhṛto me'adriḥ ।
 ā śāsate prati haryantyukthemā harī vahatastā no'achchha ॥78 ||

६. मरुतः (Marutaḥ)- य. (Yv.) ३४.४८

एष व स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥ ४८ ॥
 eṣa va stomo maruta iyaṁ gīrmāndāryasya mānyasya kāroḥ ।
 eṣā yāśiṣṭa tanve vayāṁ vidyāmeṣaṁ vrjanam jīradānum ॥ 48 ||

७. मेखला (Mekhalā)- अ. (Av.) ६.१३३.१-५

य इमां देवो मेखलामाबन्ध यः संननाह य उ नो युयोज ।
 यस्य देवस्य प्रशिषा चरामः स पारमिच्छात् स उ नो वि मुंचात् ॥१॥
 आहुतास्यभिहुत ऋषीणामस्यायुधम् । पूर्वा व्रतस्य प्राश्रती वीरघ्नी भव मेखले ॥२॥
 मृत्योरहं ब्रह्मचारी यदस्मि निर्याचन् भूतात् पुरुषं यमाय ।
 तमहं ब्रह्मणा तपसा श्रमेणानयैनं मेखलया सिनामि ॥३॥
 श्रद्धाया दुहिता तपसोऽधि जाता स्वसा ऋषीणां भूतकृतां बभूव ।
 सा नो मेखले मतिमा धेहि मेधामथो नो धेहि तप इन्द्रियं च ॥४॥
 यां त्वा पूर्वं भूतकृत ऋषयः परिबेधरे । सा त्वं परि ष्वजस्व मां दीर्घायुत्वाय मेखले ॥५॥
 ya imāṁ devo mekhalāmābabandha yaḥ saṁnanāha ya u no yuyoja ।
 yasya devasya praśiṣā charāmaḥ sa pāramichchāt sa u no vi muñchāt ||1 ||
 āhutāsyabhihuta ṛṣīṇāmasyāyudham । pūrvā vratasya prāśnatī vīradhnī bhava mekhale ||2 ||
 mṛtyorahaṁ brahmachārī yadasmī niryāchan bhūtāt puruṣaṁ yamāya ।
 tamahaṁ brahmaṇā tapasā śrameṇānayinaṁ mekhalayā sināmi ||3 ||
 śraddhāyā duhitā tapaso'dhi jātā svasā ṛṣīṇāṁ bhūtakṛtāṁ babhūva ।
 sā no mekhale matimā dhehi medhāmātho no dhehi tapa indriyaṁ cha ||4 ||
 yāṁ tvā pūrve bhūtakṛta ṛṣayaḥ paribedhire । sā tvaṁ pari ṣvajasva mām

dirghāyutvāya mekhale ॥5॥

८. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ३३.३४

आ नऽइडाभिर्विदथे सुशस्ति विश्वानरः सविता देवऽएतु ।

अपि यथा युवानो मत्सथा नो विश्वं जगदाभिपित्वे मनीषा ॥३४॥

ā na'īdābhirvidathe suśasti viśvānaraḥ savitā deva'etu ।

api yathā yuvāno matsathā no viśvaṁ jagadābhipitve manīṣā ॥34॥

३. अगस्त्यो मैत्रावरुणिः (Agastyo Maitrāvaruṇiḥ)

१. अप्रियः (Apriyaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१८८.१-११

समिद्धो अद्य राजसि देवो देवैः सहस्रजित् । दूतो हव्या कविर्वह ॥१॥

तनूनपादतं यते मध्वा याः समज्यते । दधत्सहस्रिणीरिषः ॥२॥

आजुहानोन ईड्यो देवाँ आ वक्षि यियायान् । अग्ने सहस्रसा असि ॥३॥

प्राचीनं बर्हिरोजसा सहस्रवीरमस्तृणन् । यत्रादित्या विराजथ ॥४॥

विराट् सम्राड्विभ्वीः प्रभ्वीर्बह्वीश्च भूयसीश्च याः । दुरो घृतान्यक्षरन् ॥५॥

सुरुक्मे हि सुपेशसाधि श्रिया विराजतः । उषासावेह सीदताम् ॥६॥

प्रथमा हि सुवाचसा होतारा दैव्या कवी । यां नो यक्षतामिमम् ॥७॥

भारतीळे सरस्वती या वः सर्वा उपब्रुवे । ता नश्चोदयत् श्रिये ॥८॥

त्वष्टा रूपाणि हि प्रभुः पशून्विश्वान्समानजे । तेषां न स्फातिमा यज ॥९॥

उप तम्या वनस्पते पाथो देवेभ्यः सृज । अग्निर्हव्यानि सिष्वदत् ॥१०॥

पुरोगा अग्निर्देवानां गायत्रेण समज्यते । स्वाहाकृतीषु रोचते ॥११॥

samiddho adya rājasi devo devaiḥ sahasrajit । dūto havyā kavīrvaha ॥1॥

tanūnapādṛtaṁ yate madhvā yāḥ samajyate । dadhatsahasriṇīriṣaḥ ॥2॥

ājuhnānōna īdya devāṁ ā vakṣi yīāyān । agne sahasrasā asi ॥3॥

prācīnaṁ barhirojasā sahasravīramastṛṇan । yatrādityā virājatha ॥4॥

virāṭ samrāḍvibhuvīḥ prabhvīrbahvīścha bhūyasīścha yāḥ । duro ghr̥tānyakṣaran ॥5॥

surukme hi supeśasādhi śriyā virājataḥ । uṣāsāveha sīdatām ॥6॥

prathamā hi suvāchāsā hotārā daivyā kavī । yāṁ no yakṣatāmimam ॥7॥

bhāratīle sarasvatī yā vaḥ sarvā upabruve । tā naśchodayat śriye ॥8॥

tvaṣṭā rūpāṇi hi prabhuḥ paśūnviśvāntsamānaje । teṣāṁ na sphātimā yaja ॥9॥

upa tmanyā vanaspate pātho devebhyaḥ sṛja । agnirhavyāni siṣvadat ॥10॥

purogā agnirdevānām gāyatrena samajyate । svāhākṛtiṣu rochate ॥11॥

२. अबोषधि सूर्याः (Aboṣadhi Sūryāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१९१.१-१६

कङ्कतो न कङ्कतोऽथो सतीनकङ्कतः । द्वाविति प्लुषी इति न्यऽदृष्टा अलिप्सत ॥१॥

अदृष्टाहन्त्यायत्यथो हन्ति परायती । अथो अवघ्नती हन्त्यथो पिनष्टि पिंषती ॥२॥

शरासः कुशरासो दर्भासः सैर्या उत । मौजा अदृष्टा बैरिणाः सर्वे साकं न्यलिप्सत ॥३॥

नि गावो गोष्ठे असदन्निमृगासो अविक्षत । नि केतवो जनानां न्यऽदृष्टा अलिप्सत ॥४॥

एत उ त्वे प्रत्येदश्रम्रदोषं तस्करा इव । अदृष्टा विश्वदृष्टाः प्रतिबुद्धा अभूतन ॥५॥

द्यौर्वः पिता पृथिवी माता सोमो भ्रातादितिः स्वसा ।

अदृष्टा विश्वदृष्टास्तिष्ठतेलयता सु कम् ॥६॥

ये अंस्या ये अङ्ग्याः सूचीका ये प्रकङ्कताः ।

अदृष्टाः किं चनेह वः सर्वे साकं निजस्यत ॥७॥

उत्पुरस्तात्सूर्य । एति विश्वदृष्टो अदृष्टहा । अदृष्टान्सर्वाजम्भयन्त्सर्वाश्च यातुधान्यः ॥८॥

उदपत्तदसौ सूर्यः पुरु विश्वानि जूर्वन् । आदित्यः पर्वतेभ्यो विश्वदृष्टो अदृष्टहा ॥९॥

सूर्ये विषमा सजामि दृतिं सुरावतो गृहे ।

सो चिन्नु न मराति नो वयं मरामारे अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥१०॥

इयत्तिका शकुन्तिका सका जघास ते विषम् ।

सो चिन्नु न मराति नो वयं मरामारे अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥११॥

त्रिः सप्त विष्णुलिंगका विषस्य पुष्पमक्षन् ।
 तश्चिन्नु न मरन्ति नो वयं मरामार अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥१२॥
 नवानां नवतीनां विषस्य रोपुषीणाम् ।
 सर्वासामग्रभं नामारे अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुला चकार ॥१३॥
 त्रिः सप्त मयूर्यः सप्त स्वसारो अगुवः । तास्ते विषं वि जभ्रिर उदकं कुम्भिनीरिव ॥१४॥
 इयत्तकः कुषुम्भकस्तकं भिनद्यश्मना । ततो विषं प्र वावृते पराचीरनु संवतः ॥१५॥
 कुषुम्भकस्तदब्रवीद् गिरेः प्रवर्तमानकः । वृश्चिकस्यारसं विषमरसं वृश्चिक वृश्चिक ते विषम् ॥ १६ ॥
kaṅkato na kaṅkato'tho satīnakaṅkataḥ । dvāvīti pluṣī iti nya1dṛṣṭā alipsata ॥1॥
adṛṣṭānhantyāyatyatho hanti parāyati । ather avaghṇatī hantiyatho pīnaṣṭi pīmṣati ॥2॥
śārāsaḥ kuśārāso darbhāsaḥ sairyā uta । maumjā addaṣṭā bairiṇāḥ sarve sākaṁ
nyalipsata ॥3॥
ni gāvo goṣṭhe asadannimṛgāso avikṣata । ni ketavo janānām nya1dṛṣṭā alipsata ॥4॥
eta u tye pratyeddaśranpradoṣaṁ taskarā iva । addaṣṭā viśvaddaṣṭāḥ pratibuddhā
abhūtana ॥5॥
dyaurvaḥ pitā pṛthivī mātā somo bhrātāditiḥ svasā ।
addaṣṭā viśvaddaṣṭāstīṣṭhatelayatā su kam ॥6॥
ye aṁsyā ye aṅgyāḥ sūchikā ye prakaṅkataḥ ।
addaṣṭāḥ kiṁ chaneha vaḥ sarve sākaṁ nijasyata ॥7॥
utpurastātsūrya । eti viśvaddaṣṭo addaṣṭahā । addaṣṭāntsarvāmjbhayantsarvāścha
yātudhānyaḥ ॥8॥
udapaptadasau sūryaḥ puru viśvāni jūrvan । ādityaḥ parvatebhyo viśvaddaṣṭo
addaṣṭahā ॥9॥
sūrye viśamā sajāmi dṛtiṁ surāvato grhe ।
so chinnu na marāti no vyaṁ marāmāre asya yojanaṁ hariṣṭhā madhu tvā madhulā
chakāra ॥10॥
iyattikā śakuntikā sakā jaghāsa te viśam ।
so chinnu na marāti no vyaṁ marāmāre asya yojanaṁ hariṣṭhā madhu tvā madhulā
chakāra ॥11॥
triḥ sapta viṣpuliṅgakā viśasya puṣpamakṣan ।
tāśchinnu na maranti no vyaṁ marāmāra asya yojanaṁ hariṣṭhā madhu tvā
madhulā chakāra ॥12॥
navānām navatīnām viśasya ropuṣiṇām ।
sarvāsāmagrabhaṁ nāmāre asya yojanaṁ hariṣṭhā madhu tvā maghulā chakāra ॥13॥
triḥ sapta mayūryaḥ sapta svasāro agruvaḥ । tāste viśam vi jabhrira udakaṁ
kumbhinīriva ॥14॥
iyattakaḥ kuṣumbhakastakaṁ bhinadmi-aśmanā । tato viśam pra vāvṛte parāchīranu
saṁvataḥ ॥15॥
kuṣumbhakastadabravīd gireḥ pravartamānakaḥ । vṛśchikasyārasaṁ viśamarasaṁ
vṛśchika vṛśchika te viśam ॥ 16 ॥

३. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) १.१८०.१-१०; १.१८१.१-९; १.१८२.१-८; १.१८३.१-६; १.१८४.१-६

ऋ. (Rv.) १.१८०.१-१०

युवो रजांसि सुयमासो अश्वा रथो यद्वा पर्यर्णांसि दीयत् ।
 हिरण्यया वां पवयः प्रुषायन्मध्वः पिबन्ता उषसः सचेथे ॥१॥
 युवमत्यस्याव नक्षथो यद्विपत्तनो नर्यस्य प्रयज्योः ।
 स्वसा यद्वां विश्वगूर्ती भराति वाजायेद्रे मधुपाविषे च ॥२॥
 युवं पय उस्त्रियायामधत्तं पक्वमामायामव पूर्व्य गोः ।
 अन्तर्यद्वनिनो वामृतप्सू हारो न शुचिर्यजते हविष्मान् ॥३॥

युवं ह धर्मं मधुमन्तमत्रायेऽपो न क्षोदोऽवृणीतमेषे ।
 तद्वां नरावश्विना पश्वइष्टी रथ्येव चक्रा प्रति यन्ति मध्वः ॥४॥
 आ वा दानाय ववृतीय दस्त्रा गोरहेण तौग्यो न जिर्विः ।
 अपः क्षोणी सचते माहिना वा जूर्णो वामक्षुरंहसो यजत्रा ॥५॥
 नि यद्युवेथे नियुतः सुदान् उप स्वधाभिः सृजथः पुरधिम् ।
 प्रेषद्वेषद्वातो न सूरिरा महे ददे सुव्रतो न वाजम् ॥६॥
 वयं चिद्धि वां जरितारः सत्या विपन्यामहे वि पणिर्हितावान् ॥७॥
 अधा चिद्धि ष्माश्विनावनु द्युन्विरुद्रस्य प्रस्रवणस्य सातौ ।
 अगस्त्यो नरां नृषु प्रशस्तः काराधुनीव चितयत्सहस्रैः ॥८॥
 प्र यद्वहेथे महिना रथस्य प्र स्पन्द्रा याथो मनुषो न होता ।
 धत्तं सूरिभ्य उत वा स्वश्व्यं नासत्या रयिषाचः स्याम ॥९॥
 तं वां रथं वयमद्या हुवेम स्तोमैरश्विना सुविताय नव्यम् ।
 अरिष्टनोमिं परि द्यामियानं विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥१०॥

yuvo rājāṁsi suyamāso aśvā ratho yadvā paryarṇāsi dīyat ।
hiraṇyayā vām pavayaḥ pruṣāyanmadhvaḥ pibantā uśasaḥ sachethe ॥1॥
yuvamatyasyāva nakṣatho yadvipatmano naryasya prayajyoḥ ।
svasā yadvām viśvagūrti bharāti vājāyette madhupāviṣe cha ॥2॥
yuvam paya usriyāyāmadhattam pakvamāmāyāmava pūrvya goḥ ।
antaryadvanino vāmṛtapsū hnāro na śuchiryajate haviṣmān ॥3॥
yuvam ha dharma madhumantamatraye'po na kṣodo'vṛṇītameṣe ।
tadvām narāvaśvinā paśvaiṣṭī rathyeva chakrā prati yanti madhvaḥ ॥4॥
ā vā dānāya vavṛtiya dasrā gorohena taugryo na jirviḥ ।
apaḥ kṣoṇī sachate māhinā vā jūrṇo vāmakṣuramhaso yajatrā ॥5॥
ni yadyuvethe niyutaḥ sudān upa svadhābhiḥ sṛjathaḥ puradhim ।
preṣadveṣadvāto na sūrirā mahe dade suvrato na vājam ॥6॥
vayam chiddhi vām jaritāraḥ satyā vipanyāmahe vi paṇirhitāvān ॥7॥
adhā chiddhi śmāśvināvanu dyūnvirudrasya prasravaṇasya sātau ।
agastyo narām nṛṣu praśastaḥ kārādhunīva chitayatsahasraiḥ ॥8॥
pra yadvahethe mahinā rathasya pra spandrā yātho manuṣo na hotā ।
dhattam sūribhya uta vā svaśvyam nāsatyā rayiṣāchaḥ syāma ॥9॥
taṁ vām ratham vayamadyā huvema stomairāśvinā suvitāya navyam ।
ariṣṭanomiṁ pari dyāmiyānam vidyāmeṣam vṛjanam jīradānum ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.१८१.१-९

कदु प्रष्टाविषां रयीणामध्वर्यन्ता यदुन्निनीथो अपाम् ।
 अयं वां यो अकृत प्रशस्तिं वसुधिती अवितारा जनानाम् ॥१॥
 आ वामश्वासः शुचयः पयस्या वातरंहसो दिव्यासो अत्याः ।
 मनोजुवो वृषणो वीतपृष्ठा एह स्वराजो अश्विना वहन्तु ॥२॥
 आ वां रथोऽवनिर्न प्रवत्वान्तसुप्रवन्धुरः सुविताय गम्याः ।
 वृष्ण स्थातारा मनसो जवीयानहम्पूर्वो यजनो धिष्ण्या यः ॥३॥
 इहेह जाता समवावशीतापरेपसा तन्वा३ नामभिः स्वैः ।
 जिप्रणुर्वामन्यः सुमखस्य सूरिर्दिवो अन्यः सुभगः पुत्र ऊहे ॥४॥
 प्र वां निचेरुः ककुहो वशं अनु पिशंगरूपः सदनानि गम्याः ।
 हरी अन्यस्य पीपयन्त वाजैर्मश्रा रजांस्यश्विना वि घोषैः ॥५॥
 प्र वां शरद्वान्वृषभो न निष्ठाट् पूर्वीरिषश्चरति मध्व इष्णन् ।
 एवैरन्यस्य पीपयन्त वाजैर्वेषन्तीरूर्ध्वा नद्यो न आगुः ॥६॥
 असर्जि वां स्थविरा वेधसा गीर्बाळहे अश्विना त्रोधा क्षरन्ती ।
 उपस्तुताववतं नाधमानं यामन्नयोंद्धुणुतं हवं मे ॥७॥

उत स्या वां रुशतो वप्ससो गीस्त्रिबर्हिषि सदसि पिन्वते नृन् ।
 वृषा वा मेघो वृषणा पीपाय गोर्न सेके मनुषो दशस्यन् ॥८॥
 युवां प्रूषेवाश्विना पुरन्धिरग्निमुषां न जरते हविष्मान् ।
 हुवे यद्वां वरिवस्या गृणानो विद्यमेषं वृजनं जीरदानुम् ॥९॥
kadu praṣṭhāviṣām rayīnāmadvaryantā yadunninītho apām ।
ayanī vām yāo akṛta praśasimta vasudhiti avitārā janānām ॥1॥
ā vāmaśvāsaḥ śuchayaḥ payaspā vātaramhaso divyāso atyāḥ ।
manojuvo vṛṣaṇo vītapṛṣṭhā eha svarājo aśvinā vahantu ॥2॥
ā vām ratho'vanirna pravatvāntsṛpravandhuraḥ suvitāya gamyāḥ ।
vṛṣṇa sthātārā manaso javīyānahampūrho yajano dhiṣṇyā yaḥ ॥3॥
iheha jātā samavāśītāparepasā tanvā3 nāmabhiḥ svaiḥ ।
jīṣṇanurvāmanyāḥ sumakhasya sūrirdivo anyāḥ subhagaḥ putra ūhe ॥4॥
pra vām nicheruḥ kakuho vaśam anu piśamgarūpaḥ sadanāni gamyāḥ ।
harī anyasya pīpayanta vājairmathrā rajāmśyaśvinā vi ghoṣaiḥ ॥5॥
pra vām śaradvānvṛṣabho na niṣṣāt pūrvīṛiśaścharati madhva iṣṇan ।
evairanyasya pīpayanta vājairveṣantīrūrdhvā nadyo na āguḥ ॥6॥
asarji vām sthavirā vedhasā gīrbāḷahe aśvinā trodhā kṣarantī ।
upastutāvavataṁ nādhmānām yāmannayorñchhṛṇutaṁ havām me ॥7॥
uta syā vām ruśato vapsaso gīstrimbarhiṣi sadasi pinvate nṛn ।
vṛṣā vā megho vṛṣaṇā pīpāya gorna seke manuṣo daśasyan ॥8॥
yuvām prūṣevāśvinā purandhiragnimuṣām na jarate haviṣmān ।
huve yadvām varivasyā gṛṇāno vidyameṣam vṛjanaṁ jīradānum ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.१८२.१-८

अभ्रदिदं वयुनमो षु भूषता रथो वृषण्वान्मदता मनीषिणः ।
 धियंजिन्वा धिष्यया विष्मलावसू दिवो नपाता सुकृते शुचिव्रता ॥१॥
 इन्द्रतमा हि धिष्यया मरुतमा दस्त्रा दंसिष्ठा रथ्या रथीतमा ।
 पूर्णं रथं वहेथे मध्व आचितं तेन दाश्वासमुप याथो अश्विना ॥२॥
 किमत्र दस्त्रा कृणुथः किमासाथे जनो यः कश्चिदहविर्महीयते ।
 अति क्रमिष्टं जुरतं पणेरसुं ज्योतिर्विप्राय कृणुतं वचस्यवे ॥३॥
 जम्भयतमभितो रायतः शुनो हतं मृधो विदथुस्तान्यश्विना ।
 वाचंवाचं जरितू रत्निनीं कृतमुभा शंसं नासत्यावतं मम ॥४॥
 युवमेतं चक्रथुः सिन्धुषु प्लवमात्मन्वन्तं पक्षिणं तौग्याय कम् ।
 येन देवत्रा मनसा निरूहथुः सुपत्नी पेतथुः क्षोदसो महः ॥५॥
 अवविद्धं तौग्यमप्स्वश्नरनारम्भणे तमसि प्रविद्धम् ।
 चतस्रो नावो जठलस्य जुष्टा उदश्विभ्यामिषिताः पारयन्ति ॥६॥
 कः स्विदृक्षो निष्ठितो मध्ये अर्णसो यं तौग्यो नाधितः पर्यषस्वजत् ।
 पर्णा मृगस्य पतरोरिवारभ उदश्विना ऊहथुः श्रोमताय कम् ॥७॥
 तद्वां नरा नासत्यावनबु ष्याद्यद्वां मानास उचथमवोचन् ।
 अस्मादद्य सदसः सोम्यादा विद्यमेषं वृजनं जीरदानुम् ॥८॥
abhradidam vayunamo ṣu bhūṣatā ratho vṛṣaṇvānmadatā manīṣiṇaḥ ।
dhiyamjinvā dhiṣṇyā viṣmalāvasū divo napātā sukrte śuchivratā ॥1॥
indratamā hi dhiṣṇyā maruttamā dasrā daṁsiṣṭhā rathyā rathitamā ।
pūrṇa ratham vahethe madhva āchitam tena dāśvāmsamupa yātho aśvinā ॥2॥
kimatra dasrā kṛṇuthaḥ kimāsāthe jano yaḥ kaśchidahavirmahīyate ।
ati kramiṣṭam juratam paṇerasuṁ jyotirviprāya kṛṇutam vachasyave ॥3॥
jambhayatamabhito rāyataḥ śuno hataṁ mṛdho vidathustānyaśvinā ।
vāchamvācham jaritū ratninīm kṛtamubhā śamsam nāsatyāvataṁ mama ॥4॥
yuvametam chakrathuḥ sindhuṣu plavamātmanvantam pakṣiṇam taugryāya kam ।

*yena devatrā manasā nirūhathuḥ supaptanī petathuḥ kṣodaso mahaḥ ॥5 ॥
 avaviddham taugryamapsvaIntaranārambhaṇe tamasi praviddham ।
 chatasro nāvo jaṭhalasya juṣṭā udaśvibhyāmiṣitāḥ pārayanti ॥6 ॥
 kaḥ svidvṛkṣo niṣṭhito madhye arṇaso yaṁ taugryō nādhitaḥ paryaśasvajat ।
 parṇā mṛgasya patarorivārabha udaśvinā ūhathuḥ śromatāya kam ॥7 ॥
 tadvām narā nāsatyāvanabu śyādyadvām māmāsa uchathamavochan ।
 asmādadya sadasaḥ somyādā vidyāmeṣaṁ vṛjanam jīradānum ॥8 ॥*

ऋ. (Rv.) १.१८३.१-६

तं युंजाथां मनसो यो जवीयान् त्रिवन्धुरो वृषणा यस्त्रिचक्रः ।
 येनोपयाथः सुकृतो दुरोणं त्रिधातुना पतथो विर्न पर्णैः ॥१ ॥
 सुवृद्रथो वर्तते यन्नृभिः क्षां यत्तिष्ठथः क्रतुमन्तानु पृक्षे ।
 वपुर्वपुष्या सचतामियं गीर्दिवो दुहित्रोषसा सचेथे ॥२ ॥
 आ तिष्ठतं सुवृतं यो रथो वामनु व्रतानि वर्तते हविष्मान् ।
 येन नरा नासत्येषयध्वै वर्तिर्याथस्तनयाय त्मने च ॥३ ॥
 मा वा वृको मा वृकीरा दधर्षीन्मा परिं वर्क्तमुत मातिं धक्तम् ।
 अयं वा भागो निहितं इयं गीर्दस्त्राविमे वां निधयो मधूनाम् ॥४ ॥
 युवां गोतमः पुरुमीळहो अत्रिर्दस्त्रा हवतेऽवसे हविष्मान् ।
 दिशं न दिष्टामृजूयेव यन्ता मे हवं नासत्योप यातम् ॥५ ॥
 अतारिष्म तमसस्पारमस्य प्रति वा स्तोमो अश्विनावधायि ।
 एह यातं पथिभिर्देवयानैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥६ ॥

*taṁ yuñjāthām manaso yo javīyān trivandhuro bṛṣaṇā yastrinichakraḥ ।
 yenopayāthaḥ sukrto duroṇam tridhātunā patatho vīrna parṇaiḥ ॥1 ॥
 suvṛdratho vartate yannūbhi kṣām yattiṣṭhathaḥ kratumantānu pṛkṣe ।
 vapurvapuṣyā sachatāmiyaṁ gīrdivo duhitroṣasā sachethe ॥2 ॥
 ā tiṣṭhataṁ suvṛtaṁ yo ratho vāmanu vratāni vartate haviṣmān ।
 yena narā nāsatyēṣayadhyai vartiriyāthastanayāya tmane cha ॥3 ॥
 mā vā vṛko mā vṛkīrā dadharṣīnmā parim varktamuta mātīm dhaktam ।
 ayaṁ vā bhāgo nihitaṁ iyaṁ gīrdasrāvime vām nidhayo madhūnām ॥4 ॥
 yuvām gotamaḥ purumīḷaho atrirdasrā havate vase haviṣmān ।
 diśam na diṣṭāmṛjūyeva yantā me havam nāsatyopa yātam ॥5 ॥
 atāriṣma tamaspāramasya prati vā stomo aśvināvadhyai ।
 eha yātaṁ pathibhirdevayānairvidyāmeṣaṁ vṛjanam jīradānum ॥6 ॥*

ऋ. (Rv.) १.१८४.१-६

ता वामद्य तावपरं हुवेमोच्छन्त्यामुषसि वह्निरुक्थैः ।
 नासत्या कुह चित्सन्तावर्यो दिवो नपाता सुदास्तराय ॥१ ॥
 अस्मे ऊ षु वृषणा मादयेथामुत्पणभैर्हतमूर्म्या मदन्ता ।
 श्रुतं मे अच्छोक्तिभिर्मतीनामेष्टा नरा निचेतारा च कर्णैः ॥२ ॥
 श्रिये पूषन्निषुकृतेव देवा नासत्या वहतुं सूर्यायाः ।
 वच्यन्ते वां ककुहा अप्सु जाता युगा जूर्णेव वरुणस्यभूरेः ॥३ ॥
 अस्मे सा वां माध्वी रातिरस्तु स्तोमं हिनोतं मान्यस्य कारोः ।
 अनु यद्वां श्रवस्या सुदानू सुवीर्याय चर्षणयो मदन्ति ॥४ ॥
 एष वा स्तोमो अश्विनावकारि मानेर्मिर्मघवाना सुवृक्ति ।
 यातं वर्तिस्तनयाय त्मने चागस्त्ये नासत्या मदन्ता ॥५ ॥
 अतारिष्म तमसस्पारमस्य प्रति वा स्तोमो अश्विनावधायि ।
 एह यातं पथिभिर्देवयानैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥६ ॥
*tā vāmadya tāvaparāṁ huvemochchhantyaāmuṣasi vahnirukthaiḥ ।
 nāsatyā kuha chitsantāvaryo divo napātā sudāstarāya ॥1 ॥*

asme ū ṣu vṛṣaṇā mādayethāmutpaṇabhaiṁrhatamūrmyā madantā /
 śrutam me achchhoktibhirmatīnāmeṣṭā narā nichetārā cha karṇaiḥ ||2 ||
 śriye pūṣanniṣukṛteva devā nāsatyā vahatuṁ sūryāyāḥ /
 vachyante vām kakuhā apsu jātā yugā jūrṇeva varuṇasyabhūreḥ ||3 ||
 asme sā vām mādhvī rātīrastu stomam hinotam mānyasya kārōḥ /
 anu yadvām śravasyā sudānū suvīryāya charṣaṇayo madanti ||4 ||
 eṣa vā stomo aśvināvakāri mānemirmaghavānā suvṛkti /
 yātam vartistanayāya tmane chāgastye nāsatyā madantā ||5 ||
 atāriṣma tamaspāramasya prati vā stomo aśvināvadhāyi /
 eha yātam pathibhirdevayānairvidyāmeṣam vṛjanam jīradānum ||6 ||

५. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६५.१-१५; १.१६९.१-८; १.१७०.१-५; १.१७३.१-१३; १.१७४१-१०; १.१७५.१-६; १.१७७.१-५; १.१७८.१-५

ऋ. (Rv.) १.१६५.१-१५

कया शुभा सवयसः सनीळाः समान्या मरुतः सं मिमिक्षुः ।
 कया मती कुत एतास एतेऽर्चन्ति शुष्मं वृषणो वसूया ॥१॥
 कस्य ब्रह्माणि जजुषुर्युवानः को अध्वरे मरुत आ ववर्त ।
 श्येनाँ इव ध्रजतो अन्तरिक्षे केन महा मनसा रीरमाम ॥२॥
 कुतस्त्वमिन्द्र माहिनः सत्रेको यासि सत्पते किं त इत्या ।
 सं पृच्छसे समराणः शुभानैर्वेचेस्तत्रो हरिवो यत्ते अस्मे ॥३॥
 ब्रह्माणि मे मतयः शं सुतासः शुष्म इयति प्रभृतो मे अद्रिः ।
 आ शास्ते प्रति हर्यन्त्युक्थेमा हरी वहतस्ता नो अच्छ ॥४॥
 अतो वयमन्तमेभिर्युजानाः स्वक्षत्रेभिस्तन्वः १ शुष्ममानाः ।
 महोभिरेताँ उप युज्महे न्विन्द्र स्वधामनु हि नो बभूथ ॥५॥
 क१ स्या वो मरुतः स्वधासीद्यन्मामेकं समधत्ताहिहत्ये ।
 अहं ह्युग्रस्तविषस्तुर्विष्मान्विश्वस्य शत्रोरनमं वधस्मैः ॥६॥
 भूरिं चकर्थ युज्योभिरस्मे समानेभिरवृषभ पौंस्येभिः ।
 भूरीणि हि कृणवामा शविष्ठेन्द्र क्रत्वा मरुतो यद्वशाम ॥७॥
 वर्धीं वृत्रं मरुत इन्द्रियेण स्वेन भामेन तविषो बभूवान् ।
 अहमेता मनवे विश्वश्चन्दाः सुगा अपश्चकर वज्रबाहुः ॥८॥
 अनुत्तमा ते मघवन्नकिर्नु न त्वावाँ अस्ति देवता विदानः ।
 न जायमान नशते न जातो यानि करिष्या कृणुहि प्रवृद्ध ॥९॥
 एकस्य चिन्मे विभ्व१ स्त्वोजो या नु दधृष्वाङ्कणवै मनीषा ।
 अहं ह्युग्रो मरुतो विदानो यानि च्यवमिन्द्र इदीश एषाम् ॥१०॥
 अमन्दन्मा मरुतः स्तोमो अत्र यन्मे नरः श्रुत्यं ब्रह्म चक्र ।
 इन्द्राय वृष्णे सुमखाय मह्यं सख्ये सखायस्तन्वे तनूभिः ॥११॥
 एवेदेते प्रति मा रोचमाना अनेद्यः श्रव एषो दधानाः ।
 संचक्ष्या मरुतश्चन्द्रवर्णा अच्छान्त मे छदयाथा च नूनम् ॥१२॥
 को न्वत्रा मरुतो मामहे वः प्र यातन सखीरँच्छा सखायः ।
 मन्मानि चित्रा अपिवातयन्त एषां भूत नवेदा म ऋतानाम् ॥१३॥
 आ यदुवस्यादुवसे न कारुरस्मांचक्रे मान्यस्य मेधा ।
 ओ षु वर्त्त मरुतो विप्रमच्छेमा ब्रह्माणि जरिता वो अर्चत् ॥१४॥
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्थस्य मान्यस्कय कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥१५॥

kayā śubhā savayasaḥ sanīlāḥ samānyā marutaḥ sam mimikṣuḥ /
 kayā matī kuta etāsa ete'rchanti śuṣmam vṛṣaṇo vasūyā ||1 ||
 kasya brahmāṇi jajuṣuryuvānaḥ ko adhvare maruta ā vavarta /
 śyenāṁ iva dhrajato antarikṣe kena mahā manasā rīramāma ||2 ||

kutastvamindra māhinaḥ sanneko yāsi satpate kim ta itthā ।
saṁ prchchhase samarāṇaḥ śubhānairvechestanno harivo yatte asme ||3 ||
brahmāṇi me matayaḥ śaṁ sutāsaḥ śuśma iyarti prabhṛto me adriḥ ।
ā śāste prati haryantyukthemā harī vahatastā no achchha ||4 ||
ato vayamantamebhīryujānāḥ svakṣatrebhistanvaḥ1 śumbhamānāḥ ।
mahobhīretāṁ upa yujmahe nvindra svadhāmanu hi no babhūtha ||5 ||
kva1 syā vo marutaḥ svadhāsīdyanmāmekam samadhataḥhihateye ।
aham hyu1grastaviṣastuvimṣmānviśvasya śatroranamaṁ vadhasnāiḥ ||6 ||
bhūriṁ chakartha yujyobhīrasme samānebhīrvṣabha paurnsyebhiḥ ।
bhūrīṇi hi kṛṇavāmā śaviṣṭhendra kratvā maruto yadvaśāma ||7 ||
vadhūm vṛtram maruta indriyeṇa svena bhāmena taviṣo babhūvān ।
ahametā manave viśvaśchandāniḥ sugā apaśchakara vajrabāhuḥ ||8 ||
anuttamā te maghavannakirnu na tvāvāṁ asti devatā vidānaḥ ।
na jāyamāna naśate na jāto yāni kariṣyā kṛṇuhi pravṛddha ||9 ||
ekasya chinme vibhva1 stvojo yā nu dadhṛṣvānkṛṇavai manīṣā ।
aham hyu3gro maruto vidāno yāni chyavamindra idiśa eṣām ||10 ||
amandanmā marutaḥ stomo atra yanme naraḥ śrutyam brahma chakra ।
indrāya vṛṣṇe sumakhāya mahyam sakhye sakhāyastanve tanūbhīnḥ ||11 ||
evedete prati mā rochamānā anedyaḥ śrava eṣo dadhānāḥ ।
saṁchakṣayā marutaśchandavarṇā achchhānta me chhadayāthā cha nūnam ||12 ||
ko nvatrā maruto māmāhe vaḥ pra yātana sakhīraṁchchhā sakhāyaḥ ।
manmāni chitrā apivātayanta eṣām bhūta navedā ma ṛtānām ||13 ||
ā yadduvasyādduvase na kārurasmāmchakre mānyasya medhā ।
O ṣu vartta maruto vipramachchhemā brahmāṇi jaritā vo archat ||14 ||
eṣa vaḥ stomo maruta iyaṁ gīrmāndāryasya mānyaskaya kāroḥ ।
eṣā yāsīṣṭa tanve vayām vidyāmeṣam vṛjanam jīradānum ||15 ||

ऋ. (Rv.) १.१६९.१-८

महश्चित्त्वमिन्द्र यत एतान्महश्चिदसि त्यजसो वरूता ।
 स नो वेधो मरुतां चिकित्वान्त्सुम्ना वनुष्व तव हि प्रेष्ठा ॥१॥
 अयुञ्जन्त इन्द्र विश्वकृष्टीर्विदानासो निष्पिधो मर्त्यत्रा ।
 मरुतां पृत्सुतिर्हसमाना स्वर्मीळहस्य प्रधनस्य सातौ ॥२॥
 अम्यक्सा त इन्द्र ऋष्टिरस्मे सनेम्यभ्वं मरुतो जुनन्ति ।
 अग्निश्चिद्धिष्मातसे शुशुक्नानापो न द्वीपं दधति । प्रयांसि ॥३॥
 त्वं तू न इन्द्र तं रयिं दा ओजिष्ठया दक्षिणयेव रतिम् ।
 स्तुतश्च यास्ते चकनन्त वायोः स्तनं न मध्वः पपियन्त वाजैः ॥४॥
 त्वे राय इन्द्र तोशतमाः प्रणेतारः कस्य चिद्वतायोः ।
 ते षु णो मरुतो मृळयन्तु ये स्मा पुरा गातूयन्तीव देवाः ॥५॥
 प्रति प्र याहीन्द्र मीळहुषो नृन्महः पार्थिवे सदने यतस्व ।
 अध यदेषां मृथुबुध्नास एतास्तीर्थे नायः पौस्यानि तस्युः ॥६॥
 प्रतिं घोराणामेतानामयासां मरुतां शृण्व आयतामुपब्धिः ।
 ये मर्त्य पृतनायन्तमूमैऋर्णावानं न पतयन्त सर्गैः ॥७॥
 त्वं मानेभ्य इन्द्र विश्वजन्या रदा मरुद्भिः शुरुधो गोअग्राः ।
 स्तवानेभि स्तवसे देव देवैर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥८॥

mahaśchittvamindra yata etānmahaśchidasi tyajaso varūtā ।
sa no vedho marutām chikitvāntsumnā vanuṣva tava hi preṣṭhā ||1 ||
ayujranta indra viśvakṛṣṭīrvidānāso niṣpidho martyatrā ।
marutām pṛtsutirhāsamānā svarmīḷahasya pradhanasya sātau ||2 ||
amyaksā ta indra ṛṣṭirasme sanemyabhvanī maruto junanti ।

agnīśchiddhi śmātase śuśukvānāpo na dvīpaṁ dadhati । prayāṁsi ॥3॥
 tvaṁ tū na indra taṁ rayiṁ dā Ojīṣṭhayā dakṣiṇayeve rātim ।
 stutaścha yāste chakananta vāyoḥ stanam na madhvaḥ papiyanta vājaiḥ ॥4॥
 tve rāya indra tośatamāḥ praṇetāraḥ kasya chiddatāyoḥ ।
 te śu ṇo maruto mṛṣayantu ye smā purā gātūyantīva devāḥ ॥5॥
 prati pra yāhīndra mīlahuṣo nṛnmahaḥ pāṛthive sadane yatasva ।
 adha yadeśāṁ mṛthubudhnāsa etāstūrthe nāyaḥ paumśyāni tasthuḥ ॥6॥
 pratiṁ ghorāṇāmetānāmāyāsāṁ marutāṁ śṛṇva āyatāmupabdiḥ ।
 ye martya pṛtanāyantamūmaiṣṛṇvānām na patayanta sargaiḥ ॥7॥
 tvaṁ mānebhya indra viśvajanyā radā marudbhiḥ śurudho goagrāḥ ।
 stavānebhī stavase deva devairvidyāmeśāṁ vṛjanam jīradānum ॥8॥

ऋ. (Rv.) १.१७०.१-५

न नूनमस्ति नो श्वः कस्तद्वेद यदद्भुतम् ।
 अन्यस्य चित्तमभि संचरेण्यमुताधीतं वि नश्यति ॥१॥
 किं न इन्द्र जिघांससि भ्रातरो मरुतस्तव ।
 तेभिः कल्पस्व साधुया मा नः सपरणे वधीः ॥२॥
 किं नो भ्रातरगस्त्य सखासवति मन्यसे ।
 विद्या हि ते यथा मनोऽस्मभ्यमिन्नदित्सि ॥३॥
 अरं कृण्वन्तु वेदिं समग्निमिन्धतां पुरः ।
 तत्रामृतस्य चेतनं यां ते तनवावहै ॥४॥
 त्वमीशिषे वसुपते वसूनां त्वं मित्राणां मित्रापते धेष्ठः ।
 इन्द्र त्वं मरुद्भिः सं वदस्वाध प्राशान ऋतुथा हवींषि ॥५॥
 na nūnamasti no śvaḥ kastadveda yadadbhutam ।
 anyasya chittamabhi samchareṇyamutādhītaṁ vi naśyati ॥1॥
 kiṁ na indra jighāṁsasi bhrātaro marutastava ।
 tebhiḥ kalpasva sādhyā mā naḥ saparaṇe vadhīḥ ॥2॥
 kiṁ no bhrātaragastya sakhāsavati manyase ।
 vidyā hi te yathā mano'smabhyaminnaditsasi ॥3॥
 araṁ kṛṇvantu vediṁ samagnimindhatāṁ puraḥ ।
 tatrāmṛtasya chetanaṁ yāṁ te tanavāvahai ॥4॥
 tvamīśiṣe vasupate vasūnām tvaṁ mitrāṇām mitrāpate dheṣṭhaḥ ।
 indra tvaṁ marudbhiḥ saṁ vadasvādha prāśāna ṛtuthā havīṁsi ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.१७३.१-१३

गायत्साम नभन्यं यथा वेरर्चाम तद्वावृधानं स्वंत् ।
 गावो धेनवो बर्हिष्यदब्धा आ यत्सद्यानं दिव्यं विवासान् ॥१॥
 अर्चद्वृषा वृषभिः स्वेदुहव्यैर्मृगो नाश्रो अति यज्जुगुर्यात् ।
 प्र मन्दयुर्मनां गूर्त होता भरते मर्यो मिथुना यजत्राः ॥२॥
 नक्षद्भोता परि सद्य मित्ता यन्भरद्भमा शरदः पृथिव्याः ।
 क्रन्ददधो नयमानो रुवद्भौरन्तर्दूतो न रोदसी चरद्वाक् ॥३॥
 ता कर्माषतरास्मै प्र च्यौलानि देवयन्तो भरन्ते ।
 जुजोषदिन्द्रो दस्मवर्चा नासत्येव सुम्यो रथेष्ठाः ॥४॥
 तमु ष्टुहीन्द्रं यो ह सत्वा यः शूरो मघवा यो रथेष्ठाः ।
 प्रतीचाश्चिद्योधीयान्वृषण्वान् ववृषश्चित्तमसो विहन्ता ॥५॥
 प्र यदित्या महिना नृभ्यो अस्त्यरं रोदसी कक्ष्ये३ नास्मै ।
 सं विव्य इन्द्रो वृजनं न भूमा भर्ति स्वधावाँ ओपशमिव द्याम् ॥६॥
 समत्सु त्वा शूर सतामुराणं प्रपथिन्तमं परितंसयध्वै ।
 सजोषस इन्द्र मदे क्षोणीः सूरिं चिद्ये अनुमदन्ति वाजैः ॥७॥

एवा हि ते शं सवना समुद्र आपो यत्त आसु मदन्ति देवीः ।
 विश्वा ते अनु जोष्या भूद गौः सूर्यश्चिद्यदि धिषा वेषि जनान् ॥८॥
 असाम यथा सुषखय एन स्वभिष्टयो नरां न शसैः ।
 असद्यथा न इन्द्रो वन्दनेष्टास्तुरो न कर्म नयमान उक्था ॥९॥
 विष्पर्धसो नरां न शंसैरस्माकासदिन्द्रो वज्रहस्तः ।
 मित्रायुवो न पूर्पतिं सुशिष्टौ मध्यायुव उप शिक्षन्ति यौः ॥१०॥
 यो हि षमन्द्र कश्चिद्वन्धं जुहुराणाश्चिन्मनसा परियन् ।
 तीर्थे नाच्छा तातृषाणमोको दीर्घो न सिध्ममा कृणोत्यध्वा ॥११॥
 मो षू ण इन्द्रात्रा पृत्सु देवैरस्ति हिं ष्मा ते शुष्मिन्नवयाः ।
 महश्चिद्यस्य मीळहुषो यव्या हविष्मतो मरुतो वन्दते गीः ॥१२॥
 एष स्तोम इन्द्र तुभ्यमस्मे एतेन गातुं हरिवो विदो नः ।
 आ नो ववृत्त्याः सुविताय देव विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥१३॥

*gāyatsāma nabhanyam1 yathā verarchāma tadvāvṛdhānam rsvat ।
 gāvo dhenavo barhiṣyadabdhā ā yatsadyānam divyaṁ vivāsān ॥1॥
 archadvṛṣā vṛṣabhiḥ sveduhavyairmrgo nāśno ati yajjuguryāt ।
 pra mandayurmanām gūrta hotā bharate maryo mithunā yajatrāḥ ॥2॥
 nakṣaddhotā pari sadya mitā yanbharadgarbhamā śaradaḥ pṛthivyāḥ ।
 krandaśvo nayamāno ruvadgaurantardūto na rodasī charadvāk ॥3॥
 tā karmāṣatarāsmāi pra chyautnāni devayanto bharante ।
 jujoṣadindro dasmavarchā nāsatyeva sugmyo ratheṣṭhāḥ ॥4॥
 tamu ṣṭuhīndram yo ha satvā yaḥ śūro maghavā yo ratheṣṭhāḥ ।
 pratichāśchidyodhīyānvṛṣaṇvān vavavruṣaśchittamaso vihanā ॥5॥
 pra yaditthā mahinā nṛbhyo astyaram rodasī kakṣaye3 nāsmāi ।
 sam vivya indro vṛjanam na bhūmā bharti svadhāvāṁ Opaśamiva dyām ॥6॥
 samatsu tvā śūra satāmurānam prapathintanam paritamsayadhyai ।
 sajoṣasa indra made kṣoṇiḥ sūrim chidye anumadanti vājaiḥ ॥7॥
 evā hi te śam savanā samudra āpo yatta āsu madanti devīḥ ।
 viśvā te anu joṣyā bhūda gauḥ sūrimśchidyadi dhiṣā veṣi janān ॥8॥
 asāma yathā suṣakhaya ena svabhiṣṭayo narām na śasaiḥ ।
 asadyathā na indro vandaneṣṭhāsturo na karma nayamāna ukthā ॥9॥
 viṣpardhaso narām na śamsairasmākāśadindro vajrahastaḥ ।
 mitrāyuvu na pūrpatim suśiṣṭau madhyāyuva upa śikṣanti yauḥ ॥10॥
 yāo hi śmandra kaśchidṛndharījuhurāṇāśchinmanasā pariyan ।
 tīrthe nāchchhā tāṭṛṣānamoko dīrgho na sidhramā kṛṇotyadhvā ॥11॥
 mo ṣū ṇa indrātrā pṛtsu devairasti him śmā te śuṣminnavayāḥ ।
 mahaśchidyasya mīlahuṣo yavyā haviṣmato maruto vandate gīḥ ॥12॥
 eṣa stoma indra tubhyamasme etena gātum harivo vido naḥ ।
 ā no vavṛtyāḥ suvitāya deva vidyāāmeṣam vṛjanam jīradānum ॥13॥*

ऋ. (Rv.) १.१७४.१-१०

त्वं राजेन्द्र ये च देवा रक्षा नृन्पाह्यसुर त्वमस्मान् ।
 त्वं सत्पतिर्मघवा नस्तरुत्रास्त्वं सत्यो वसवानः सहोदाः ॥१॥
 दनो विश इन्द्र मृध्रवाचः सुप्त यत्पुरः शर्म शारदीर्दत् ।
 ऋणोरपो अनवद्यार्णा यूने वृत्रं पुरुकुत्साय रन्धीः ॥२॥
 अजा वृत इन्द्र शूरपत्नीर्घा च येभिः पुरुहूत नूनम् ।
 रक्षो अग्रिमशुषं तूर्वयाणं सिंहो न दमे अपांसि वस्तोः ॥३॥
 शेषन्तु त इन्द्र सस्मिन्योनौ प्रशस्तये पवीरवस्य म्हा ।
 सृजदर्णास्यव यद्युधा गास्तिष्ठद्वरी धृषता मृष्ट वाजान् ॥४॥
 वह कृत्समिन्द्र यस्मिं चाकन्त्यूमन्यू ऋज्रा वातस्याश्वा ।

प्र सूरश्चक्रं वृहतादभीकेऽभि स्पृधो यासिषद्वज्रबाहुः ॥५॥
 जघन्वाँ इन्द्र मित्रोरूचोदप्रवृद्धो हरिवो अदाशून् ।
 प्र ये पश्यन्नर्यमणं सचायोस्त्वया शूर्ता वहमाना अपत्यम् ॥६॥
 रपत्कविरिन्द्रार्कसातौ क्षां दासायोपबर्हणीं कः ।
 करत्तिस्रो मघवा दानुचित्रा नि दूर्योणे कुयवाचं मृधि श्रेत् ॥७॥
 सना ता त इन्द्र नव्या आगुः सहो नभोऽविरणाय पूर्वीः ।
 भिनत्पुरो न भिदो अदेवीर्ननमो वधरदेवस्य पीयोः ॥८॥
 त्वं धुनिरिन्द्र धुनिमतीऋणोरपः सीरा न स्रवन्तीः ।
 प्र यत्समुद्रमतिं शूर पर्षि पारया तुर्वशं यदुं स्वस्ति ॥९॥
 त्वमस्माकमिन्द्र विश्वध स्या अवृकतमो नरां नृपाता ।
 सा नो विश्वासां स्पृधां सहोदा विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥१०॥

*tvam rājendra ye cha devā rakṣā nṛnpāhyasura tvamasmān ।
 tvam satpatirmaghavā nastarutrāstvam satyo vasavānaḥ sahodāḥ ॥1॥
 dano viśa indra mṛdhravāchaḥ supta yatpuraḥ śarma śāradīrdat ।
 ṛṇorapo anavadyārṇā yūne vṛtram purukutsāya randhīḥ ॥2॥
 ajā vṛta indra sūrapatnīrdyā cha yebhiḥ puruhūta nūnam ।
 rakṣo agnimaśuṣaṁ tūrvayāṇaṁ siṁho na dame apāmsi vastoḥ ॥3॥
 śeṣannu ta indra sasminyonau praśastaye pavīravasya mahnā ।
 sṛjadarṇāsyava yadyudhā gāstīṣṭhaddharī dhṛṣatā mṛṣṭa vājān ॥4॥
 vaha kṛtsamindra yasmimchākantsyūmanyū ṛjā vātasyāśvā ।
 pra sūraśchakraṁ vṛhatādabhiḥ 'bhi sprdho yāsiṣadvajrabāhuḥ ॥5॥
 jaghanvām indra mitrorūmchodapravṛddho harivo adāśūn ।
 pra ye paśyannaryamaṇaṁ sachāyostvayā sūrtā vahamānā apatyam ॥6॥
 rapatkavirindrārkaśatau kṣām dāsāyopabarhaṇīm kaḥ ।
 karattisro maghavā dānuchitrā ni dūryoṇe kuyavāchaṁ mṛdhi śret ॥7॥
 sanā tā ta indra navyā āguḥ saho nabho 'viraṇāya pūrvīḥ ।
 bhinatpuro na bhido adevīrnanamo vadharadevasya pīyoḥ ॥8॥
 tvam dhunirindra dhunimatīṛṇorapaḥ sīrā na sravantiḥ ।
 pra yatsamudramatiṁ sūra parṣi pārayā turvaśaṁ yadum svasti ॥9॥
 tvamasmākamindra viśvadha syā avṛkatamo narām nṛpātā ।
 sā no viśvāsām smṛdhām sahodā vidyāmeṣaṁ vṛjanaṁ jīradānum ॥10॥*

ऋ. (Rv.) १.१७५.१-६

मत्स्यपायि ते मह-पात्रस्येव हरिवो मत्सरो मदः । वृषा ते वृष्ण इन्दुर्वाजी सहस्रसातमः ॥१॥
 आ नस्ते गन्तु मत्सरो वृषा मदो वरेण्यः । सहावाँ इन्द्र सानसिः पृतनाषाळमर्त्यः ॥२॥
 त्वं हि शूरः सनिता चोदयो मनुषो रथम् । सहावान्दस्युमव्रतमोषः पात्रं न शोचिषा ॥३॥
 मुषाय सूर्य कवे चक्रमीशान ओजसा । वह शुष्णाय वधं कुत्सं वातस्याश्वैः ॥४॥
 शुष्मिन्तमो हि ते मदो द्युम्निन्तम उत क्रतुः । वृत्रघ्ना वारिवोविदा मंसीष्ठा अश्वसातमः ॥५॥
 यथा पूर्वैभ्यो जरितृभ्य इन्द्र मयइवापो न तृष्यते बभूथ ।
 तामनु त्वा निविदं जोहवीमि विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥६॥

*matsyapāyi te maha-pātrasyeva harivo matsaro madaḥ । vṛṣā te vṛṣṇa indurvājī
 sahasrasātamaḥ ॥1॥*

*ā naste gantu matsaro vṛṣā mado vareṇyaḥ । sahāvām indra sānasiḥ
 pṛtanāśāḥ amartyaḥ ॥2॥*

*tvam hi sūraḥ sanitā chodayo manuṣo ratham । sahāvāndasyumavratamoṣaḥ pātraṁ
 na śochiṣā ॥3॥*

*muṣāya sūrya kave chakramīśāna Ojaś । vaha śuṣṇāya vadhaṁ kutsaṁ
 vātasyāśvaiḥ ॥4॥*

śuṣmintamo hi te mado dyumnintama uta kratuḥ । vṛtraghnā vārivovidā māmsiṣṭhā

aśvasātamaḥ ॥5॥

*yathā pūrvebhyo jaritṛbhya indra mayaivāpo na tṛṣyate babhūtha ।
tāmanu tvā nividaṁ johavīmi bidyāmeṣaṁ vṛjanam jīradānum ॥6॥*

ऋ. (Rv.) १.१७७.१-५

आ चर्षणिप्रा वृषभो जनानां राजा कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रः ।
स्तुतः श्रवस्यन्नवसोप मद्विगुत्त्वा हरी वृषणा याह्यर्वाङ् ॥१॥
ये ते वृषणो वृषभास इन्द्र ब्रह्मयुजो वृषरथासो अत्याः ।
ताँ आ तिष्ठ तेभिरा याह्यर्वाङ् हवामहे त्वा सुत इन्द्र सोमे ॥२॥
आ तिष्ठ रथं वृषणं वृषा ते सुतः सोमः परिषिक्ता मधूनि ।
युत्त्वा वृषभ्यां वृषभ क्षितीनां हरिभ्यां याहि प्रवतोप मद्विक् ॥३॥
अयं यो देवया अयं मियेध इमा ब्रह्मण्यमिन्द्र सोमः ।
स्तीर्णं बर्हिर्वा तु शक्र प्र याहि पिबा निषद्य वि मुचा हरी इह ॥४॥
ओ सुष्टुत इन्द्र याह्यर्वाङ् ब्रह्माणि मान्यस्य कारोः ।
विद्याम वस्तोरवसा गृणन्तो विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥५॥

*ā charṣaṇiprā vṛṣabho janānām rājā kṛṣṭīnām puruhūta indraḥ ।
stutaḥ śravasyannavasopa madrigyuktva harī vṛṣaṇā yāhyarvāṅ ॥1॥
ye te vṛṣaṇo vṛṣabhāsa indra brahyayujo vṛṣarathāso atyāḥ ।
tām ā tiṣṭha tebhira yāhyarvāṅ havāmahe tvā suta indra some ॥2॥
ā tiṣṭha ratham vṛṣaṇam vṛṣā te sutaḥ somaḥ pariṣiktā madhūni ।
yuktva vṛṣabhyām vṛṣabha kṣitīnām haribhyām yāhi pravatopa madrik ॥3॥
ayaṁ yāo devayā ayaṁ miyedha imā brahmaṇyamindra somaḥ ।
stīrṇa barhirā tu śakra pra yāhi pibā niṣadya vi muchā harī iha ॥4॥
O suṣṭuta indra yāhyarvāṅpa brahmāṇi mānyasya kāroḥ ।
vidyāma vastoravasā gṛṇanto vidyāmeṣaṁ vṛjanam jīradānum ॥5॥*

ऋ. (Rv.) १.१७८.१-५

यद्ध स्या त इन्द्र श्रुष्टिरस्ति यया बभूथ जरितृभ्य ऊती ।
मा नः कामं महयन्तमा धग्विश्वा ते अश्यां पर्याप आयोः ॥१॥
न घा राजेन्द्र आ दभन्नो या नु स्वासारा कृणवन्त योनौ ।
आपश्चिदस्मै सुतुका अवेषणामन्न इन्द्रः सख्या वयश्च ॥२॥
जेता नृभिरिन्द्रः पृत्सु शूरः श्रोता हवं नाधमानस्य कारोः ।
प्रभर्ता रथं दाशुष उपाक उद्यनता गिरो यदि च त्मना भूत् ॥३॥
एवा नृभिरिन्द्रः सुश्रवस्या प्रखादः पृक्षो अभि मित्राणो भूत् ।
समर्य इषः स्तवते विवाचि सत्राकरो यजमानस्य शंसः ॥४॥
त्वया वयं मघवन्निन्द्र शत्रून्भिष्याम महतो मन्यमानान् ।
त्वं त्राता त्वमु नो वृधे भूर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥५॥

*yaddha syā ta indra śruṣṭirasti yayā babhūtha jaritṛbhya ūtī ।
mā naḥ kāmam mahayantamā dhagviśvā te aśyām paryāpa āyoḥ ॥1॥
na ghā rājendra ā dabhanno yā nu svāsārā kṛṇavanta yonau ।
āpaśchidasmai sutukā aveṣangamanna indraḥ sakhyā vayaścha ॥2॥
jetā nṛbhirindraḥ pṛtsu śūrah śrotā havam nādhamānasya kāroḥ ।
prabhartā ratham dāśuṣa upāka udyanatā giro yadi cha tmanā bhūt ॥3॥
evā nṛbhirindraḥ suśravasyā prakhādaḥ pṛkṣo abhi mitrāṇo bhūt ।
samarya iṣaḥ stavate vivāchi satrākaro yajamānasya śaṁsaḥ ॥4॥
tvayā vyaṁ maghavannindra śatrūnabhi śyāma mahato manyamānān ।
tvam trātā tvamu no vṛdhe bhūrvidyāmeṣaṁ vṛjanam jīradānum ॥5॥*

सा. (Sv.) १४३२-३४

मत्स्यपायि ते महः पात्रास्येव हरिवो मत्सरो मदः । वृषा ते वृष्ण इन्दुर्वाजी महस्त्रसातमः ॥१॥

आ नस्ते गन्तु मत्सरो वृषा मदो वरेण्यः । सहावाँ इन्द्र सानसिः पृतनाषाडमत्यः ॥२॥
 त्वं हि शूरः सनिता चोदयो मनुषो रथम् । सहावान्द्रस्युमव्रतमोषः पात्रां न शोचिषा ॥३॥
matsyapāyi te mahaḥ pātrāsyeva harivo matsaro madaḥ । vṛṣā te vṛṣṇa indurvājī
mahasrasātamaḥ ॥1॥
ā naste gantu matsaro vṛṣā mado vareṇyaḥ । sahāvāṁ indra sānasih
pṛtanāṣādamatyaḥ ॥2॥
tvaṁ hi śūraḥ sanitā chodayo manuṣo ratham । sahāvāndasyumavratamoṣaḥ pātrāṁ
na śochiṣā ॥3॥

५. इन्द्रो मरुत् च (Indro Marut Cha) - ऋ. (Rv.) १.१६७.१-११

सहस्रं त इन्द्रोतयो नः सहस्रमिषो हरिवो गूर्ततमाः ।
 सहस्रं रायो मादयध्वै सहस्रिण उप नो यन्तु वाजाः ॥१॥
 आ नोऽवोभिर्मरुतो यान्त्वच्छा ज्येष्ठेभिर्वा बृहद्वैः सुमायाः ।
 अध यदेषां नियुतः परमाः समुद्रस्य चिद्धनयन्त पारे ॥२॥
 मिम्यक्ष येषु सुधिंता घृताची हिरण्यनिर्णिगुपरा न ऋष्टिः ।
 गुहा चरन्ती मनुषो न योषा सभावती विदथ्येव सं वाक् ॥३॥
 परा शुभ्रा अयासो यव्या साधारण्येव मरुतो मिमिक्षुः ।
 न रोदसी अप नुदन्त घोरा जुषन्त वृधं सख्याय देवाः ॥४॥
 जोषद्यदीमसुर्या सचध्वै विषितस्तुका रोदसी नृमणाः ।
 आ सूर्येव विधतो रथं गात्वेषप्रतीका नभसो नेत्या ॥५॥
 आस्थापयन्त युवतिं युवानः शुभे निमिश्लां विदथेषु प्रजाम् ।
 अर्को यद्वो मरुतो हविष्मान्नायद्वाथं सुतसोमो दुवस्यन् ॥६॥
 प्र तं विवक्मि वक्यो य एषां मरुतां महिमा सत्यो असित ।
 सचा यदीं वृषमणा अहंयुः स्थिरा चिज्जनीर्वहते सुभागाः ॥७॥
 पान्ति मित्रावरुणाववद्याच्चयत ईमर्यमो अप्रशस्तान् ।
 उत च्यवन्ते अच्युता ध्रुवाणि वावृध ई मरुतो दातिवारः ॥८॥
 नही नु वो मरुतो अन्त्यस्मे आरात्ताच्चिच्छव्सो अन्तमापुः ।
 ते धृष्णुना शवसा शूशुवांसोऽर्णो न द्वेषो धृषता परि ष्टुः ॥९॥
 वयमद्येन्द्रस्य प्रेष्ठा वयं श्वो वोचेमहि समर्ये ।
 वयं पुरा महिं च नो अनु द्यून् तन्नं ऋभुक्षा नरामनुष्यात् ॥१०॥
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥११॥

sahasraṁ ta indrotayo naḥ sahasramiṣo harivo gūrtatamāḥ ।
sahasraṁ rāyo mādayadhyai sahasriṇa upa no yantu vājāḥ ॥1॥
ā no'vobhirmaruto yāntvachchhā jyeṣṭhebhīrvā bṛhaddivaiḥ sumāyāḥ ।
adha yadeṣāṁ niyutaḥ paramāḥ samudrasya chiddhanayanta pārē ॥2॥
mimyakṣa yeṣu sudhīntā ghṛtāchī hiraṇyanirṇiguparā na ṛṣṭiḥ ।
guhā charantī manuṣo na yoṣā sabhāvatī vidathyeva saṁ vāk ॥3॥
parā śubhrā ayāso yavyā sādharmaṇyeva maruto mimikṣuḥ ।
na rodasī apa nudanta ghorā juṣanta vṛdhaṁ sakhyāya devāḥ ॥4॥
joṣadyadīmasuryā sachadhyai viṣitastukā rodasī nṛmaṇāḥ ।
ā sūryeva vidhato ratham gāttveṣapratikā nabhaso netyā ॥5॥
āsthāpayanta yuvatiṁ yuvānaḥ śubhe nimiślāṁ vidatheṣu prajāṁ ।
arko yadvo maruto haviṣmāṅgāyadgāthaṁ sutasomo duvasyan ॥6॥
pra taṁ vivakmi vakmyo ya eṣāṁ marutāṁ mahimā satyo asita ।
sachā yadīm vṛṣamaṇā aharīnyuḥ sthīrā chijjanīrvahate subhāgāḥ ॥7॥
pānti mitrāvaruṇāvavadyāchchayata īmaryamo aprasastān ।
uta chyavante achyutā dhruvāṇi vāvṛdha ī maruto dātivāraḥ ॥8॥

*nahī nu vo maruto antyasme ārātāchchichchhavso antamāpuḥ /
te dhṛṣṇunā śavasā śūśuvāmso'rṇo na dveṣo dhṛṣatā pari ṣṭhuḥ ॥9 ॥
vayamadyendrasya preṣṭhā vayanī śvo vochemahi samarye /
vayanī purā mahinī cha no anu dyūn tannaī ṛbhukṣā narāmanuṣyāt ॥10 ॥
eṣa vaḥ stomo maruta iyanī gīrmāndāryasya mānyasya kāroḥ /
eṣa yāsīṣṭa tanve vayanī vidyāmeṣanī vṛjananī jīradānum ॥11 ॥*

६. ओषधयः (Oṣadhaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१८७.१-११

पितुं नु स्तोषं महो धर्माणं तविंषीम् । यस्य त्रितो व्योजसा वृत्रं विपर्वमर्दयत् ॥१ ॥
स्वादो पितो मधो पितो वयं त्वा ववृमहे । अस्माकमविता भव ॥२ ॥
उप नः पितवा चर शिवः शिवाभिरूतिभिः । मयोभुरद्विषेण्यः सखा सुशेवो अद्वयाः ॥३ ॥
तव त्ये पितो रसा रजांस्यनु विष्ठिताः । दिवि वाता इव श्रिताः ॥४ ॥
तव त्ये पितो ददतस्तव स्वादिष्ठ ते पितो । प्र स्वा३नो रसानां तुविग्रीवा इवेरते ॥५ ॥
त्ये पितो महानां देवानां मनो हितम् । अकारि चारु केतुना तवाहिमवसावधीत् ॥६ ॥
यददो पितो अजगन्विस्व पर्वतानाम् । अत्रो चिन्नो मधो पितोऽरं भक्षाय गम्याः ॥७ ॥
यदपामोषधीनां परिशमारिशामहे । वातापे पीव इद्भव ॥८ ॥
यत्ते सोम गवाशिरो यवांशिरो भजामहे । वातापे पीव इद्भवः ॥९ ॥
करम्भ ओषधो भव पीवो वृक्क उदारथिः । वातापे पीव इद्भव ॥१० ॥
तं त्वा वयं पितो वचो भिर्गवो न हव्या सुषूदिम । देवेभ्यस्त्वा सधमादमस्मम्यं त्वा सधमादम् ॥११ ॥
*pituṁ nu stoṣaṁ maho dharmāṇaṁ tavimṣīm / yasya trito vyojasā vṛtraṁ
viparvamardayat ॥1 ॥
svādo pīto madho pīto vayanī tvā vavṛmahe / asmākamavitā bhava ॥2 ॥
upa naḥ pitavā chara śivaḥ śivābhirūtibhiḥ / mayobhuradviṣeṇyaḥ sakṣā suśevo
advayāḥ ॥3 ॥
tava tye pīto rasā rajānsyanu viṣṭhitāḥ / divi vātā iva śritāḥ ॥4 ॥
tava tye pīto dadatastava svādiṣṭha te pīto / pra svā3no rasānāṁ tuviḡrīvā iverate ॥5 ॥
tve pīto mahānāṁ devānāṁ mano hitam / akāri chāru ketunā
tavāhimavasāvadhīt ॥6 ॥
yadado pīto ajaganvivasva parvatānām / atro chinno madho pīto'raṁ bhakṣāya
gamyāḥ ॥7 ॥
yadapāmoṣadhīnām parimśamāriśāmahe / vātāpe pīva idbhava ॥8 ॥
yatte soma gavāśīro yavāṁśīro bhajāmahe / vātāpe pīva idbhavaḥ ॥9 ॥
karambha Oṣadho bhava pīvo vṛkka udārathiḥ / vātāpe pīva idbhava ॥10 ॥
taṁ tvā vayanī pīto vacho bhirgāvo na havyā suṣūdima / devebhyastvā
sadhamaḍamasamamyaṁ tvā sadhamādam ॥11 ॥*

७. द्यावापृथिव्यौ (Dyāvāpṛthivyau) - ऋ. (Rv.) १.१८५.१-११

कतरा पूर्वा कतरापरायोः कथा जाते कवयः को वि वेद ।
विश्वं त्मना बिभृतो यद्ध नाम वि वर्तेते अहनी चक्रियेव ॥१ ॥
भूरिं द्वे अचरन्ती चरन्तं पद्वन्तं गभमपदी दधाते ।
नित्यं न सूनुं पित्रोरुपस्थे द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥२ ॥
अनेहो दात्रामदितेरनर्व हुवे स्वर्वदवधं नमस्वत् ।
तद्रोदसी जनयतं जरित्रो द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥३ ॥
अतप्यमाने अवसावन्ती अनु प्याम रोदसी देवपुत्रे ।
उभे देवानामुभयेभिरह्नां द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥४ ॥
संगच्छमाने युवती समन्ते स्वसारा जामी पित्रोरुपस्थे ।
अभिजिघ्रन्ती भुवनस्य नाभिं द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥५ ॥
उर्वी सद्यनी बृहती ऋतेन हुवे देवानामवसा जनित्री ।
दधाते ये अमृतं सुप्रतीके द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥६ ॥

उर्वी पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते उप ब्रुवे नमसा यो अस्मिन् ।
 दधाते ये सुभगे सुप्रतूर्ती द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥७॥
 देवान्वा यच्चकृमा कच्चिदागः सखायं वा सदभिज्जास्पतिं वा ।
 इयं धीर्भूया अवयानमेषां द्यावा रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात् ॥८॥
 उभां शंसा नर्या मामविष्टामुभे मामूती अवसा सचेताम् ।
 भूरिं चिदर्यः सुदास्तरायेषा मदन्त इष्येम देवाः ॥९॥
 ऋतं दिवे तदवोचं पृथिव्या अभिश्रावायं प्रथमं सुमेधाः ।
 पातामवद्यादुरितादभीके पिता माता च रक्षतामवोभिः ॥१०॥
 इदं द्यावापृथिवी सत्यमस्तु पितर्मातर्यदिहोपब्रुवे वाम् ।
 भूतं देवानामवमे अवोभिर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥११॥

katarā pūrvā katarāparāyoḥ kathā jāte kavayaḥ ko vi veda ।
viśvaṁ tmanā bibhṛto yaddha nāma vi vartete ahanī chakriyeva ॥1॥
bhūriṁ dve acharantī charantaṁ padvantaṁ gabhamapadī dadhāte ।
nityaṁ na sūnuṁ pitrorupasthe dyāvā rakṣataṁ pṛthivī no abhvāt ॥2॥
aneho dātrāmaditeranarva huve svarvadavadhaṁ namasvat ।
tadrodasī janayataṁ jaritro dyāvā rakṣataṁ pṛthivī no abhvāt ॥3॥
atapyamāne avasāvanti anu śyāma rodasī devaputre ।
ubhe devānāmubhayebhirahnāṁ dyāvā rakṣataṁ pṛthivī no abhvāt ॥4॥
saṁgachchhamāne yuvatī samante svasārā jāmi pitrorupasthe ।
abhijighranti bhuvanasya nābhiṁ dyāvā rakṣataṁ pṛthivī no abhvāt ॥5॥
urvī sadyanī bṛhatī ṛtena huve devānāmavasā janitṛ ।
dadhāte ye amṛtaṁ supratīke dyāvā rakṣataṁ pṛthivī no abhvāt ॥6॥
urvī pṛthivī bahule dūre ante upa bruve namasā yo asmin ।
dadhāte ye subhage supratūrtī dyāvā rakṣataṁ pṛthivī no abhvāt ॥7॥
devānvā yachchakṛmā kachchidāgaḥ sakhāyaṁ vā sadabhijjāspatiṁ vā ।
īyaṁ dhīrbhūyā avayānameṣāṁ dyāvā rakṣataṁ pṛthivī no abhvāt ॥8॥
ubhāṁ śaṁsā naryā māmaviṣṭāmubhe māmūti avasā sachetām ।
bhūriṁ chidaryaḥ sudāstarāyeṣā madanta iṣyema devāḥ ॥9॥
ṛtaṁ dive tadavochaṁ pṛthivyā abhiśrāvāyaṁ prathamam sumedhāḥ ।
pātāmavadyādduritādabhīke pitā mātā cha rakṣatāmavobhiḥ ॥10॥
idaṁ dyāvāpṛthivī satyamastu pitarmātaryadihopabruve vām ।
bhūtaṁ devānāmavame avobhirvidyāmeṣaṁ vṛjanaṁ jīradānum ॥11॥

८. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) १.१९०.१-८

अनर्वाणं वृषभं मन्द्रजिह्वं बृहस्पतिं वर्धया नव्यमर्कैः ।
 गाथान्यः सुरुचो यस्य देवा आशृण्वन्ति नवमानस्य मर्ताः ॥१॥
 तमृत्विया उप वाचः सचन्ते सर्गो न यो देवयतामसर्जि ।
 बृहस्पतिः स हंजो वरांसि विभ्वाभवत्समृते मातरिश्वा ॥२॥
 उपस्तुतिं नमस उद्यतिं च श्लोकं यंसत्सवितेव प्र बाहू ।
 अस्य क्रत्वाहन्योऽयं यो अस्ति मृगो न भीमो अरक्षसस्तुविष्मान् ॥३॥
 अस्य श्लोको दिवीयते पृथिव्यमात्यो न यंसद्यक्षभृद्विचेताः ।
 मृगाणां न हेतयो यन्ति चेमा बृहस्पतेरहिमायां अभि द्यून् ॥४॥
 ये त्वा देवोस्त्रिकं मन्यमानाः पापा भद्रमुपजीवन्ति प्रजाः ।
 न दूळ्येऽनु ददासि वामं बृहस्पते चयम इतिपयारुम् ॥५॥
 सुप्रैतुः सूयवसो न पन्था दुर्नियन्तुः परिप्रीतो न मित्राः ।
 अनर्वाणो अभि ये चक्षते नोऽपीवृता अपोर्णुवन्तो अस्थुः ॥६॥
 सं यं स्तुभोऽवनयो न यन्ति समुद्रं न स्रवतो रोधचक्राः ।
 स विद्वान् उभयं चष्टे अन्तर्बृहस्पतिस्तर आपश्च गृध्रः ॥७॥

एवा महस्तुविजातस्तुविष्मान्वृहस्पतिवृषभो धायि देवः ।

स नः स्तुतो वीरवधातु गोमद्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥८॥

anarvāṇaṁ vṛṣabhaṁ mandrajihnaṁ bṛhaspatiṁ vardhayā navyamarkaiḥ ।

gāthānyaḥ surucho yasya devā āśṛṇvanti navamānasya martāḥ ॥1॥

tamṛtyiḥ upa vāchaḥ sachante sargo na yo devayatāmasarji ।

bṛhaspatiḥ sa haṁjo varāṁsi vibhvābhavatsamṛte mātariśvā ॥2॥

upastutiṁ namasa udyatiṁ cha ślokaṁ yaṁsatsaviteva pra bāhū ।

asya kratvāhanyo3 yo asti mṛgo na bhūmo arakṣasastuviṣmān ॥3॥

asya śloko divīyate pṛthivyamātyo na yaṁsadyakṣabhṛdvichetāḥ ।

mṛgāṇāṁ na hetayo yanti chemā bṛhaspaterahimāyāṁ abhi dyūn ॥4॥

ye tvā devosrikaṁ manyamānāḥ pāpā bhadramupajīvanti prajāḥ ।

na dūḍhye3 anu dadāsi vāmaṁ bṛhaspate chayama itipayārum ॥5॥

supraituḥ sūyavaso na panthā durniyantuḥ pariprīto na mitrāḥ ।

anarvāṇo abhi ye chakṣate no'pīvṛtā aporṇuvanto asthuḥ ॥6॥

saṁ yaṁ stubho'vanayo na yanti samudraṁ na sravato rodhachakraḥ ।

sa vidvāṁ ubhayaṁ chaṣṭe antarbṛhaspatistara āpaścha ḡrdhraḥ ॥7॥

evā mahastuvijātastuviṣmānbṛhaspativṛṣabho dhāyi devaḥ ।

sa naḥ stuto vīravadhātu gomadvidyāmeṣaṁ vṛjanaṁ jīradānum ॥8॥

९. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६६.१-१५; १.१६८.१-१०; १.१७१.१-६; १.१७२.१-३

ऋ. (Rv.) १.१६६.१-१५

तनु वोचाम रभसाय जन्मने पूर्व महित्वं वृषभस्य केतवे ।

ऐधेय यामन्मरुतस्तुविष्वणो युधेव शक्रास्तविषाणि कर्तन ॥१॥

नित्यं न सूनं मधु बिभ्रत उप क्रीळन्ति क्रीळा विदथेषु घृष्वयः ।

नक्षन्ति रुद्रा अवसा नमस्विनं न मर्धन्ति स्वतवसो हविष्कृतम् ॥२॥

यस्मा ऊमासो अमृता अरासत रायस्पोषं च हविषा ददाशुषे ।

उक्षन्त्यस्मै मरुतो हिता इव पुरु रजांसि पयसा मयोभुवः ॥३॥

आ ये रजांसि तविषीभिरव्यत प्र व एवासः स्वयतासो अघ्नजन् ।

भयन्ते विश्वा भुवनानि हर्म्या चित्रो वो यामः प्रयतास्वृष्टिषु ॥४॥

यत्त्वेषयामा नदयन्त पर्वतान्दिवो वा पृष्ठं नर्या अचुच्यवुः ।

विश्वो वो अज्मभयते वनस्पति रथीयन्तीव प्र जिहीत ओषधिः ॥५॥

यूयं न उग्रा मरुतः सुचेतुनारिष्टग्रामाः सुमतिं पिपर्तन ।

यत्रा वो दिद्युद्रदति क्रिविर्दती रिणाति पश्वः सु धितेव बर्हणा ॥६॥

प्र स्कम्भदेष्णा अनवभ्रराधसोऽलातृणासो विदथेषु सुष्टुताः ।

अर्चन्त्यर्क मदिदरस्य पीतये विदुर्वीरस्य प्रथमानि पौंसया ॥७॥

शतभुजिभिस्तमभिहुतेरघात्पूर्भी रक्षता मरुतो यमावत ।

जनं यमुग्रास्तवसो विरप्तिनः पाथना शंसात्तनयस्य पुष्टिषु ॥८॥

विश्वानि भद्रा मरुतो रथेषु वो मिथस्पृध्येव तविषण्याहिता ।

अंसेष्वा वः प्रपथेषु खादयोऽक्षो वश्चक्रा समया वि वावृते ॥९॥

भूरीणि भद्रा नर्येषु बाहुषु वक्षःसु रुक्मा रभसासो अंजयः ।

अंसेष्वेताः पविषु क्षुरा अधि वयो न पक्षान्व्यनु श्रियो धिरे ॥१०॥

महान्तो मन्हा विभ्वोऽ विभूतयो दूरेदृशो ये दिव्या इव स्तृभिः ।

मन्द्राः सुजिह्वाः स्वरितार आसभिः संमिश्ला इन्द्रे मरुतः रिष्टुभः ॥११॥

तद्वः सुजाता मरुतो मजित्वनं दीर्घ वो दात्रमदितेरिव व्रतम् ।

इन्द्रश्चन त्यजसा वि हुणाति तज्जनाय यस्मै सुकृते अराध्वम् ॥१२॥

तद्वो जामित्वं मरुतः परे युगे पुरु यच्छंसममृतास आवत ।

अया धिया मनवे श्रुष्टिमाव्या साकं नरो दंसनैरा चिकित्रिरे ॥१३॥

येन दीर्घ मरुतः शूशवाम युष्माकेन परीणसा तुरासः ।

आ यत्ततनन्वृजने जनास एभिर्योभिस्तदभीष्टिमश्याम् ॥१४॥
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥१५॥
 tannu vachāma rabhasāya janmane pūrva mahitvaṁ vṛṣabhasya ketave ।
 aidheya yāmanmarutastuviṣvaṇo yudheva śākrāstaviṣāṇi kartana ॥1॥
 nityaṁ na sūnuṁ madhu bibhrata upa krīṇanti krīṇā vidatheṣu ghṛṣvayaḥ ।
 nakṣanti rudrā avasā namasvināṁ na mardhanti svatavaso haviṣkṛtam ॥2॥
 yasmā ūmāso amṛtā arāsata rāyaspoṣaṁ cha haviṣā dadāsuḥ ।
 ukṣantyasmai maruto hitā iva purū rajāṁsi payasā mayobhuvah ॥3॥
 ā ye rajāṁsi taviṣībhīravayata pra va evāsaḥ svayatāso adhrajan ।
 bhayante viśvā bhuvanāni harmyā chitro vo yāmaḥ prayatāsvṛṣṭiṣu ॥4॥
 yattveṣayāmā nadayanta parvatāndivo vā pṛṣṭhaṁ naryā achuchyavuh ।
 viśvo vo ajmanbhayate vanaspati rathīyantīva pra jihīta Oṣadhiḥ ॥5॥
 yūyaṁ na ugrā marutaḥ suchetunārīṣṭagrāmāḥ sumatiṁ pipartana ।
 yatrā vo didyudradati krivirdatī riṇāti paśvaḥ su dhiteva barhaṇā ॥6॥
 pra skambhadeṣṇā anavabhrarādhaso 'lātṛṇāso vidatheṣu suṣṭutāḥ ।
 archantiyarka madidarasya pītaye vidurvīrasya prathamāni paumṣayā ॥7॥
 śatabhujibhistamabhihnuteraghātṛpūrbhī rakṣatā maruto yamāvata ।
 janāṁ yamugrāstavaṣo virapśīnaḥ pāthanā śāmsāttanayasya puṣṭiṣu ॥8॥
 viśvāni bhadrā maruto ratheṣu vo mithasprḍhyeva taviṣaṇyāhitā ।
 aṁseṣvā vaḥ prapatheṣu khādayo 'kṣo vaśchakrā samayā vi vāvṛte ॥9॥
 bhūrīṇi bhadrā naryeṣu bāhuṣu vakṣaḥsu rukmā rabhasāso aṁjayaḥ ।
 aṁseṣvetāḥ paviṣu kṣurā adhi vayo na pakṣānvyanu śriyo dhire ॥10॥
 mahānto mahnā vibhvo3 vibhūtayo dūredaśo ye divyā iva stṛbhiḥ ।
 mandrāḥ sujihnāḥ svaritāra āsabhiḥ saṁmiślā indre marutaḥ riṣṭubhaḥ ॥11॥
 tadvaḥ sujātā maruto majitvanāṁ dīrgha vo dātramaditeriva vratam ।
 indraśchana tyajasā vi hruṇāti tajjanāya yasmai sukrte arādhvam ॥12॥
 tadvo jāmitvaṁ marutaḥ pare yuge purū yachchhaṁsamamṛtāsa āvata ।
 ayā dhiyā manave śruṣṭimāvyā sākaṁ naro daṁsanairā chikitrire ॥13॥
 yena dīrgha marutaḥ śūśavāma yuṣmākena parīṇasā turāsaḥ ।
 ā yattatananvrjane janāsa ebhīryobhistadabhīṣṭīmaśyām ॥14॥
 eṣa vaḥ stomo maruta iyaṁ gīrmāndāryasya mānyasya kāroḥ ।
 eṣā yāsīṣṭa tanve vayāṁ vidyāmeṣaṁ vrjanāṁ jīradānum ॥15॥

ऋ. (Rv.) १.१६८.१-१०

याया वः समना तुतुर्वणिर्धियन्धियं वो देवया उ दधिध्वे ।
 आ वोऽर्वाचः सुविताय रोदस्योर्महे ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिभिः ॥१॥
 वव्रासो न ये स्वजाः स्वतवस इषं स्वरभिजायन्त धूतयः ।
 सहस्रियासो अपां नोर्मय आसा गावो वन्द्यासो नोक्षणः ॥२॥
 सोमासो न ये सुतास्तृप्तांशवो हत्सु पीतासो दुवसो नासते ।
 ऐषांमंसेषु रम्भिणीव रारभे हस्तेषु खादिश्च कृतिश्च सं दधे ॥३॥
 अव स्वयुक्ता दिव आ वृथा ययुरमर्त्याः कशया चोदत त्मना ।
 अरेणवस्तुविजाता अचुच्यवुर्द्वहानि चिन्मरुतो भ्राजदृष्टयः ॥४॥
 को वोऽन्तर्मरुत ऋष्टिविद्युतो रजति त्मना हन्वेव जिह्वया ।
 धन्वच्युत इषां न यामनि पुरुषैषा अहन्योऽ नैतशः ॥५॥
 क्व स्विदस्य रजसो महस्परं क्वावरं मरुतो यस्मिन्नायय ।
 यच्च्यावयथ विथुरेव संहितं व्यद्रिणा पतथ त्वेषमर्णवम् ॥६॥
 सातिर्न वोऽमवती स्वर्वती त्वेषा विपाका मरुतः पिपिष्वती ।
 भद्रा वो रातिः पृणतो न दक्षिणा पृथुजयी असुर्येव जंजती ॥७॥

प्रति षोभन्ति सिन्धवः पविभ्यो यदभ्रियां वाचमुदीरयन्ति ।
 अव स्मयन्त विद्युतः पृथिव्यां यदी घृतं मरुतः प्रष्णुवन्ति ॥८॥
 असूत पृश्निर्महते रणाय त्वेषमयासां मरुतामनीकम् ।
 ते सप्सरासोऽजनयन्ताभ्वमादित्स्वधामिषिरां पर्यपश्यन् ॥९॥
 एष वः स्तोमो मरुत इयं गीर्मान्दार्यस्य मान्यस्य कारोः ।
 एषा यासीष्ट तन्वे वयां विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥१०॥
yāyā vāḥ samanā tuturvaṇirdhiyandhiyam vo devayā u dadhidhve ।
ā vo'rvāchaḥ suvitāya rodasyormahe vavṛtyā mavase suvṛktibhibhiḥ ॥1॥
vavrāso na ye svajāḥ svatavasa īṣaṁ svarabhijāyanta dhūtayaḥ ।
sahasriyāso apām normaya āsā gāvo vandyāso nokṣaṇaḥ ॥2॥
somāso na ye sutāstṛptāmśavo hṛtsu pītāso duvaso nāsate ।
aiśāṇimanīseṣu rambhiṇīva rārabhe hasteṣu khādīścha kṛtīścha saṁ dadhe ॥3॥
ava svayuktā diva ā vṛthā yayuramartyāḥ kaśayā chodata tmanā ।
areṇavastuvijātā achuchyavurddvvhāni chinmaruto bhrājadṛṣṭayaḥ ॥4॥
ko vo'ntarmaruta ṛṣṭividyuto rejati tmanā hanveva jihnayā ।
dhanvachyuta īṣāṁ na yāmani purupraiṣā ahanyo3 naitāsaḥ ॥5॥
kva svidasya rajaso mahasparam kvāvaram maruto yasminnāyaya ।
yachchyāvayatha vithureva saṁhitam vyadriṇā patatha tveṣamarṇavam ॥6॥
sātirna vo'mavati svarvati tveṣā vipākā marutaḥ pipiṣvati ।
bhadra vo rātiḥ pṛṇato na dakṣiṇā pṛthujrayī asuryeva jamjati ॥7॥
prati ṣṭobhanti sindhavaḥ pavibhyo yadabhriyām vāchamudīrayanti ।
ava smayanta vidyutaḥ pṛthivyām yadi ghṛtam marutaḥ praṣṇuvanti ॥8॥
asūta pṛṣṇirmahate raṇāya tveṣamayāsām marutāmanīkam ।
te sapsarāso'janayantābhvamāditsvadhāmiṣirām paryapaśyan ॥9॥
eṣa vāḥ stomo maruta iyaṁ gīrmāndāryasya mānyasya kāroḥ ।
eṣā yāsīṣṭa tanve vayām vidyāmeṣaṁ vṛjanaṁ jīradānum ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.१७१.१-६

प्रति व एना नमसाहमेमि सूक्तेन भिक्षे सुमतिं तुराणाम् ।
 रराणता मरुतो वेद्याभिर्नि हेळो धत्त वि मुचध्वमश्वान् ॥१॥
 एष वः स्तोमो मरुतो नमस्वान्हृदा तष्टो मनसा धायि देवाः ।
 उपेमा यात मनसा जुषाणा यूयं हि ष्ठा नमस इद्वृधासः ॥२॥
 स्तुतासो नो मरुतो मृळयन्तूत स्तुतो मघवा शम्भविष्ठः ।
 ऊर्ध्वा नः सन्तु कोम्या वनान्यहानि विश्वा मरुतो जिगीषा ॥३॥
 अस्मादहं तविषादीषमाण इन्द्राद्विया मरुतो रेजमानः ।
 युष्मभ्यं हव्या निशितान्यासन्तान्यारे चकृमा मृळता नः ॥४॥
 येन मानासश्चितयन्त उस्त्रा व्युष्टिषु शवसा शश्वतीनाम् ।
 स नो मरुद्विर्वृषभ श्रवो धा उग्र उग्रेभिः स्थविरः सहोदाः ॥५॥
 त्वां पाहीन्द्र सहीयसो नृन्भवा मरुद्भिरवयातहेळाः ।
 सुप्रकेतेभिः सासहिर्दधानो विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥६॥
prati va enā namasāhamemi sūktena bhikṣe sumatīm turāṇām ।
rarāṇatāā maruto vedyābhirni heḷo dhatta vi muchadhvamaśvān ॥1॥
eṣa vāḥ stomo maruto namasvānhṛdā taṣṭo manasā dhāyi devāḥ ।
upemā yāta manasā juṣāṇā yūyaṁ hi ṣṭhā namasa idvṛdhāsaḥ ॥2॥
stutāso no maruto mṛḷayantūta stuto maghavā śambhaviṣṭhaḥ ।
ūrdhvā naḥ santu komyā vanānyahāni viśvā maruto jigīṣā ॥3॥
asmādahan taviṣādīṣamāṇa indrādbhiyā maruto rejamānaḥ ।
yusmabhyam havya nīśītānyāsantānyāre chakṛmā mṛḷatā naḥ ॥4॥
yena mānāsaśchitayanta usrā vyuṣṭiṣu śavasā śāśvatīnām ।

sa no marudbhirvṛṣabha śravo dhā ugra ugrebhiḥ sthaviraḥ sahodāḥ ॥5 ॥
tvān pāhīndra sahīyaso nṛnbhavā marudbhiravayātahelāḥ ।
supraketebhiḥ sāsahirdadhāno vidyāmeṣaṁ vṛjanam jīradānum ॥6 ॥

ऋ. (Rv.) १.१७२.१-३

चित्रो वोऽस्तु यामश्चित्र ऊती सुदानवः । मरुतो अहिभानवः ॥१ ॥
 आरे सा वः सुदानवो मरुत ऋजती शरुः । आरे अश्मा यमस्यथ ॥२ ॥
 तृणस्कन्दस्य नु विशः परिवृङ्क्त सुदानवः । ऊर्ध्वान्नः कर्त जीवसे ॥३ ॥
chitro vo'stu yāmaśchitra ūtī sudānavaḥ । maruto ahibhānavaḥ ॥1 ॥
āre sā vaḥ sudānavo maruta ṛñjati śaruḥ । āre aśmā yamasyatha ॥2 ॥
tṛṇaskandasya nu viśaḥ parivṛṅkta sudānavaḥ । ūrdhvānnaḥ karta jīvase ॥3 ॥

१०. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१८६.१-११

आ न इळभिर्विदथे सुशस्ति विश्वानरः सविता देव एतु ।
 अपि यथा युवानो मत्सथा नो विश्वं जगदभिपित्वे मनीषा ॥१ ॥
 आ नो विश्व आस्क्रा गमन्तु देवा मित्रो अर्यमा वरुणः सजोषाः ।
 भुवन्यथा नो विश्वे वृधासः करन्त्सुषाहा विथुरं न शवः ॥२ ॥
 प्रेष्ठ वो अतिथिं गृणीषेऽग्निं शस्तिभिस्तुर्वणिः सजोषाः ।
 असद्यथा नो वरुणः सुकीर्तिरिषश्च पर्षदरिगूर्तः सूरिः ॥३ ॥
 उप व एषे नमसा जिगीषोषासानक्ता सुदुधेव धेनुः ।
 समाने अहन्विमिमानो अर्क विषुरूपे पयसि सस्मिन्नूधन् ॥४ ॥
 उत नोऽहिर्बुध्योऽ मयस्कः शिशुं नपिप्पयुषीवं वेति सिन्धुः ।
 येन नपातमपां जुनाम मनोजुवो वृषणो यं वहन्ति ॥५ ॥
 उत न ई त्वष्टा गन्त्वच्छा स्मत्सूरिभिरभिपित्वे सजोषाः ।
 आ वृत्रहेन्द्रश्चर्षणिप्रास्तुविष्टमो नरां न इह गम्याः ॥६ ॥
 उत न ई मतयोऽश्वयोगाः शिशुं न गावस्तरुणं रिहन्ति ।
 तमीं गिरो जनयो न पत्नीः सुरभिष्टमं नरां नसन्त ॥७ ॥
 उत न ई मरुतो वृद्धसेनाः स्मद्रोदसी समनसः सदन्तु ।
 पृषदश्वासोऽवनयो न रथा रिशादसो मित्रायुजो न देवाः ॥८ ॥
 प्र नु यदेषां महिना चिकित्रे प्र युजते प्रयुजस्ते सुवृक्ति ।
 अध यदेषां सुदिने न शरुर्विश्वमेरिणं प्रुषायन्त सेनाः ॥९ ॥
 प्रो अश्विनाववसे कृणुध्वं प्र पूषणं स्वतवसो हि सन्ति ।
 अद्वेषो विष्णुर्वात ऋभुक्षा अच्छा सुम्नाय ववृतीय देवान् ॥१० ॥
 इयं स वो अस्मे दीर्धितिर्यजत्रा अपिप्राणी च सदनी च भूयाः ।
 नि या देवेषु यतते वसूयुर्विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम् ॥११ ॥

ā na iḷabhirvidathe suśasti viśvānaraḥ savitā deva etu ।
api yathā yuvāno matsathā no viśvaṁ jagadabhipitve manīṣā ॥1 ॥
ā no viśva āskrā gamantu devā mitro aryamā varuṇaḥ sajoṣāḥ ।
bhuvanyathā no viśve vṛdhāsaḥ karantsuṣāḥ vithuraṁ na śavaḥ ॥2 ॥
preṣṭham vo atithim gṛṇīṣe 'gnim śastibhisturvaṇiḥ sajoṣāḥ ।
asadyathā no varuṇaḥ sukīrtiriṣaścha paṛśadarigūrtaḥ sūriḥ ॥3 ॥
upa va eṣe namaśa jīgīṣoṣāsānaktā sudugheva dhenuḥ ।
samāne ahanvimimāno arka viṣurūpe payasi sasminnūdhan ॥4 ॥
uta no 'hribudhnyo mayaskaḥ śīsum napippayusīvaṁ veti sindhuḥ ।
yena napātamaṣāṁ junāma manojuvo vṛṣaṇo yaṁ vahanti ॥5 ॥
uta na ī tvaṣṭā gantvachchhā smatsūribhirabhipitve sajoṣāḥ ।
ā vṛtrahendraścharṣaṇiprāstuvīṣṭamo narāṁ na iha gamyāḥ ॥6 ॥
uta na ī matayo 'śvayogāḥ śīsum na gāvastaruṇaṁ rihanti ।
tamīm giro janayo na patnīḥ surabhiṣṭamaṁ narāṁ nasanta ॥7 ॥

uta na ī maruto vṛddhasenāḥ smadrodasī samanasaḥ sadantu /
 pṛṣadaśvāso 'vanayo na rathā riśādaso mitrāyujō na devāḥ ॥8 ॥
 pra nu yadeṣāṁ mahinā chikitre pra yunijate prayujaste suvṛkti /
 adha yadeṣāṁ sudine na śarurviśvameriṇaṁ pruṣāyanta senāḥ ॥9 ॥
 pro aśvināvavase kṛṇudhvaṁ pra pūṣaṇaṁ svatavaso hi santi /
 adveṣo viṣṇurvāta ṛbhukṣā achchhā sumnāya vavṛtīya devān ॥10 ॥
 iyaṁ sa vo asme dīdhimtiryajatrā apiprāṇī cha sadanī cha bhūyāḥ /
 nī yā deveṣu yatate vasūyurvidyāmeṣaṁ vṛjanāṁ jīradānum ॥11 ॥

४. अगस्त्यस्य स्वसा एषां माता (Agastyasya Svasā Eṣāṁ Mātā)

१. असमाती राजा (Asamātī Rājā) - ऋ. (Rv.) १०.६०.६

अगस्त्यस्य नद्वयः सप्ती युनक्षि रोहिता ।
 पणीन्यक्रमीरभि विश्वात्राजन्नराधसः ॥६ ॥
 agastyasya nadbhyaḥ sapṭī yunakṣi rohitā /
 paṇīnnyakramīrabhi viśvānrajannarādhasaḥ ॥6 ॥

५. अग्रयो (धिष्ण्या) ऐश्वराः (Agnayo [Dhiṣṇyā] Aiśvarāḥ)

१. पवमानः सोमः पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.)

९.१०९.१-२२

परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय ॥१ ॥
 इन्द्रस्ते सोम सुतस्य पेयाः क्रत्वे दक्षाय विश्वे च देवाः ॥२ ॥
 एवामृताय महे क्षयाय स शुक्रो अर्ष दिव्यः पीयूषः ॥३ ॥
 पवस्व सोम महान्समुद्रः पिता देवानां विश्वाभि धाम ॥४ ॥
 शुक्रः पवस्व देवेभ्यः सोम दिवे पृथिव्यै शं च प्रजायै ॥५ ॥
 दिवो धर्तासि शुक्रः पीयूषः सत्ये विधर्मन्वाजी पवस्व ॥६ ॥
 पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महामवीनामनु पूर्व्यः ॥७ ॥
 नृभिर्येमानो जानः पूतः क्षरद्विश्वा नि मन्द्रः स्वर्वित् ॥८ ॥
 इन्दुः पुनानः प्रजामुरणः करद्विश्वा नि द्रविणानि नः ॥९ ॥
 पवस्व सोम क्रत्वे दक्षायोश्चो न नित्तो वाजी धनाय रिणन्नपः ॥१० ॥
 तं ते सोतारो रसं मदाय पुनन्ति सोमं महे द्युम्नाय ॥११ ॥
 शिशुं जानं हरिं मृजन्ति पवित्रे सोमं देवेभ्य इन्दुम् ॥१२ ॥
 इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥१३ ॥
 बिभर्ति चार्विन्द्रस्य नाम येन विश्वानि वृत्रा जघान ॥१४ ॥
 पिबन्त्यस्य विश्वे देवासो गोभिः श्रीतस्य नृभिः सुतस्य ॥१५ ॥
 प्र सुवानो अक्षाः सहस्रधारस्तिरः पवित्रं वि वारमव्यम् ॥१६ ॥
 स वाज्यक्षाः सहस्रेता अद्रिर्मृजानो गोभिः श्रीणानः ॥१७ ॥
 प्र सोम याहीन्द्रस्य कुक्षा नृभिर्येमानो अद्रिभिः सुतः ॥१८ ॥
 असर्जि वाजी तिरः पवित्रमिन्द्राय सोमः सहस्रधारः ॥१९ ॥
 अंजन्त्येनं मध्वो रसेनेन्द्राय वृष्ण इन्दुं मदाय ॥२० ॥
 देवेभ्यस्त्वा वृथा पाजसेऽपो वसानं हरिं मृजन्ति ॥२१ ॥
 इन्दुरिन्द्राय तोशते नि तोशते श्रीणनुग्रो

pari pra dhanvendrāya soma svādurmītrāya pūṣṇe bhagāya ॥1 ॥
 indraste soma sutasya peyāḥ kratve dakṣāya viśve cha devāḥ ॥2 ॥
 evāmṛtāya mahe kṣayāya sa śukro arṣa divyaḥ pīyūṣaḥ ॥3 ॥
 pavasva soma mahāntsamudraḥ pitā devānām viśvābhi dhāma ॥4 ॥
 śukraḥ pavasva devebhyaḥ soma dive prthivyai śaṁ cha prajāyai ॥5 ॥
 divo dhartāsi śukraḥ pīyūṣaḥ satye vidharmanvājī pavasva ॥6 ॥
 pavasva soma dyumnī sudhāro mahāmavīnāmanu pūrvyaḥ ॥7 ॥

nṛbhīryemāno jāānaḥ pūtaḥ kṣaradvīśvāni mandraḥ svarvīt ॥8 ॥
induh punānaḥ prajāmuraṇaḥ karadvīśvāni draviṇāni naḥ ॥9 ॥
pavasva soma kratve dakṣāyāśvo na nikto vājī dhanāya riṇannapaḥ ॥10 ॥
taṁ te sotāro rasaṁ madāya punanti somaṁ mahe dyumnāya ॥11 ॥
śīsurī jāānaṁ hariṁ mṛjanti pavitre somaṁ devebhya indum ॥12 ॥
induh paviṣṭa chārurmadāyāpāmupasthe kavirbhagāya ॥13 ॥
bibharti chārvindrasya nāma yena vīśvāni vṛtrā jaghāna ॥14 ॥
pibantyasya vīśve devāso gobhiḥ śrītasya nṛbhiḥ sutasya ॥15 ॥
pra suvāno akṣāḥ sahasradhārastiraḥ pavitraṁ vi vāramavyam ॥16 ॥
sa vājyakṣāḥ sahasraretā adbhirmṛjāno gobhiḥ śrīṇānaḥ ॥17 ॥
pra soma yāhīndrasya kukṣā nṛbhīryemāno adribhiḥ sutaḥ ॥18 ॥
asarjī vājī tiraḥ pavitramindrāya somaḥ sahasradhāraḥ ॥19 ॥
aṁjantyenam madhvo rasenendrāya vṛṣṇa indum madāya ॥20 ॥
devebhystvā vṛthā pājase'po vasānaṁ hariṁ mṛjanti ॥21 ॥
indurindrāya tośate ni tośate śrīṇannugro

६. अग्नयो धिष्ण्या ऐश्वराः (Agnayo Dhiṣṇyā Aiśvarāḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ४२८-३१; ११६०-६२; १२४१-४३; १३३२-३४; १३६७-६९

सा. (Sv.) ४२८-३१

परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय ॥१ ॥

पर्यु षु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।

द्विषस्तरध्या ऋणया न ईरसे ॥२ ॥

पवस्व सोम महान्तस्मुद्रः पिता देवानां विश्वाभि धाम ॥३ ॥

पवस्व सोम महे दक्षायश्चो नि नित्तो वाजी धनाय ॥४ ॥

इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥५ ॥

pari pra dhanvendrāya soma svādurmitrāya pūṣṇe bhagāya ॥1 ॥

paryū ṣu pra dhanva vājasātaye pari vṛtrāṇi sakṣaṇiḥ ।

dviṣastaradhyā ṛṇayā na īrase ॥2 ॥

pavasva soma mahāntsamudraḥ pitā devānāṁ vīśvābhi dhāma ॥3 ॥

pavasva soma mahe dakṣāyāśvo ni nikto vājī dhanāya ॥4 ॥

induh paviṣṭa chārurmadāyāpāmupasthe kavirbhagāya ॥5 ॥

सा. (Sv.) ११६०-६२

प्र वाज्यक्षाः सहस्रधारस्तिरः पवित्रां वि वारमव्यम् ॥१ ॥

स वाज्यक्षाः सहस्रेता अद्भिर्मृजानो गोभिः श्रीणानः ॥२ ॥

प्र सोम याहीन्द्रस्य कुक्षा नृभिर्येमानो अद्रिभिः सुतः ॥३ ॥

pra vājyakṣāḥ sahasradhārastiraḥ pavitraṁ vi vāramavyam ॥1 ॥

sa vājyakṣāḥ sahasraretā adbhirmṛjāno gobhiḥ śrīṇānaḥ ॥2 ॥

pra soma yāhīndrasya kukṣā nṛbhīryemāno adribhiḥ sutaḥ ॥3 ॥

सा. (Sv.) १२४१-४३

पवस्व सोम महान्तस्मुद्रः पिता देवानां विश्वाभि धाम ॥१ ॥

शुक्रः पवस्व देवेभ्यः सोम दिवे पृथिव्यै शं च प्रजाभ्यः ॥२ ॥

दिवो धर्तासि शुक्रः पीयूषः सत्ये विधर्मन्वाजी पवस्व ॥३ ॥

pavasva soma mahāntsamudraḥ pitā devānāṁ vīśvābhi dhāma ॥1 ॥

śukraḥ pavasva devebhyaḥ soma dive pṛthivyai śaṁ cha prajābhyaḥ ॥2 ॥

dīvo dhartāsi śukraḥ pīyūṣaḥ satye vidharmanvājī pavasva ॥3 ॥

सा. (Sv.) १३३२-३४

पवस्व सोम महे दक्षायश्चो न नित्तो वाजी धनाय ॥१ ॥

प्र ते सोतारो रसं मदाय पुनन्ति सोमं महे द्युम्नाय ॥२॥
 शिशुं जानं हरिं मृजन्ति पवित्रो सोमं देवेभ्य इन्दुम् ॥३॥
pavasva soma mahe dakṣāyāśvo na nikto vājī dhanāya ॥1॥
pra te sotāro rasam madāya punanti somam mahe dyumnāya ॥2॥
śīśum jānanī harim mṛjanti pavitro somam devebhya indum ॥3॥

सा. (Sv.) १३६७-६९

परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय ॥१॥
 एवामृताय महे क्षयाय स शुक्रो अर्ष दिव्य पीयूषः ॥२॥
 इन्द्रस्ते सोम सुतस्य पेयात्क्रत्वे दक्षाय विश्वे च देवाः ॥३॥
pari pra dhanvendrāya soma svādumitrāya pūṣṇe bhagāya ॥1॥
evāmṛtāya mahe kṣayāya sa śukro arṣa divya pīyūṣaḥ ॥2॥
indraste soma sutasya peyātkratve dakṣāya viśve cha devāḥ ॥3॥

७. अग्नयो धिष्ण्या ऐश्वराः (ऋसर्व. साग्री. सास्वा.); वाजिनः (सार्षेदी.); ऋण त्रसदस्यू (सास्वा.) (Agnayo Dhiṣṇyā Aiśvarāḥ [Rss. Ssb. Sas.]; Vājinaḥ [Sad.]; Rṇa Trasadasyū [Sas.])

१. पवमानः सोम (Pavamānaḥ Soma) - सा. (Sv.) ४३५

अविर्मर्या आ वाजं वाजिनो अमं देवस्य सवितुः सवम् । सवर्गा अर्वन्तो जयत ॥९॥
avirmarīyā ā vājam vājino agmanī devasya savituh savam । savargā arvanto jayata ॥9॥

८. अग्नयो धिष्ण्या ऐश्वराः; वामदेवः (सार्षेदी.); ऋण त्रसदस्यू (सास्वा.) (Agnayo Dhiṣṇyā Aiśvarāḥ; Vāmadevaḥ [Sad.]; Rṇa Trasadasyū [Sas.])

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ४३६

पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महौ अवीनामनुपूर्व्यः ॥१०॥
pavasva soma dyumnī sudhāro mahāḥ avīnāmanupūrvyaḥ ॥10॥

९. अग्निः (Agniḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२४.२-४; य. (Yv.) २७.१; ३-७; ११; १८
 ऋ. (Rv.) १०.१२४.२-४

अदेवाद्देवः प्रचता गुहा यन्प्रपश्यमानो अमृतत्वमेमि ।
 शिवं यत्सन्तमिशिवो जहामि खात्सख्यादरणीं नाभिममि ॥२॥
 पश्यन्नन्यस्या अतिथिं वयाया ऋतस्य धाम वि मिमे पुरुणि ।
 शंसामि पित्रो असुराय शेवमयायाद्यायं भागमेमि ॥३॥
 बह्वीः समा अकरमन्तरस्मिन्निन्द्रवृणानः पितरं जहामि ।
 अग्निः सोमो वरुणस्ते च्यवन्ते पर्यावर्द्राष्ट्रं तदवाम्यायन् ॥४॥
adevāddevaḥ prachatā guhā yanprapaśyamāno amṛtatvamemi ।
śivam yatsantamiśivō jahāmi khātsakhyādarāṇīm nābhimemi ॥2॥
paśyannanyasyā atithim vayāyā ṛtasya dhāma vi mīme puruṇi ।
śaṁsāmi pitro asurāya śevamayāyādyāyām bhāgamemi ॥3॥
bahvīḥ samā akaramantarasminnindranvṛṇānaḥ pitaram jahāmi ।
agniḥ somo varuṇaste chyavante paryāvdrāṣṭram tadavāmyāyan ॥4॥

य. (Yv.) २७.१

समास्त्वाग्नः ऋतवो वर्द्धयन्तु संवत्सरा ऽऋषयो यानि सत्या ।
 सं दिव्येन दीदिहि रोचनेन विश्वाऽआ भाहि प्रदिशश्चतस्रः ॥१॥
samāstvāgnaḥ ṛtavo varddhayantu saṁvatsarā ṛṣayo yāni satyā ।
saṁ divyena dīdihi rochanena viśvā'ā bhāhi pradiśāschatasraḥ ॥1॥

य. (Yv.) २७.३-७

त्वामग्ने वृणते ब्राह्मणा ऽइमे शिवो ऽअग्ने संवरणे भवा नः ।
 सपत्नहा नोऽअभिमातिजिच्च स्वे गये जागृह्यप्रयुच्छन् ॥३॥

इहैवाग्ने ऽअधिं धारया रयिं मा त्वा नि क्रन् पूर्वचितो निकारिणः ।

क्षत्रमग्ने सुयममस्तु तुभ्यमुपसत्ता वर्द्धतां ते ऽअनिष्टृतः ॥४॥

क्षत्रोणाग्ने स्वायुः संरभस्व मित्रोणाग्ने मित्राधेये यतस्व ।

सजातानां मध्यमस्थाऽएधि रागमग्ने विहव्यो दीदिहीह ॥५॥

अति निहोऽअति सिधोऽत्यचित्तिमत्यरातिमग्ने ।

विश्वा ह्यग्ने दुरिता सहस्वाथास्मभ्यंसहवीरां यिं दाः ॥६॥

अनाधृष्यो जातवेदा ऽअनिष्टृतो विराडग्ने क्षत्राभृदीदिहीह ।

विश्वाऽआशाः प्रमुचन्मानुषीर्भियः शिवोभिरद्य परिंपाहि नो वृधे ॥७॥

tvāmagne vṛṇate brāhmaṇā 'ime śivo 'agne saṁvaraṇe bhavā naḥ ।

sapatnahā no 'abhimātijichcha sve gaye jāgrhyaprayuchchhan ॥3॥

ihaivāgne 'adhiṁ dhārayā rayiṁ mā tvā ni kran pūrvachito nikāriṇaḥ ।

kṣatramagne suyamamastu tubhyamupasattā varddhatām te 'aniṣṭṛtaḥ ॥4॥

kṣatroṇāgne svāyuh saṁrabhasva mitroṇāgne mitrādheye yatasva ।

sajātānām madhyamasthā 'edhi rāāmagne vihavyo didihīha ॥5॥

ati niho 'ati sridho 'tyachittimatyarātimagne ।

viśvā hyagne duritā sahasvāthāsmabhyamsahavīrām yim dāḥ ॥6॥

anādhṛṣyo jātavedā 'aniṣṭṛto virāḍagne kṣatrābhṛddidihīha ।

viśvā 'āsāḥ pramuṁchanmānuṣīrbhiyaḥ śivobhiradya pariṁpāhi no vṛdhe ॥7॥

य. (Yv.) २७.११

ऊर्ध्वा ऽअस्य समिधो भवन्त्यूर्ध्वा शुक्रा शोचीं ष्यग्नेः । द्युमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः ॥११॥

ūrdhvā 'asya samidho bhavantyūrdhvā śukrā śochīm ṣyagneḥ । dyumattamā

supratikasya sūnoḥ ॥11॥

य. (Yv.) २७.१८

दैव्या होताराऽऊर्ध्वमध्वरं नोऽग्ने जिह्वामभि गृणीतम् । कृणुतं नः स्विष्टिम् ॥१८॥

daivya hotārā 'ūrdhvamadhvaraṁ no 'gne rjihnāmabhi grṇītam । kṛṇutaṁ naḥ

sviṣṭim ॥18॥

२. देव्यः (Devyah) - य. (Yv.) २७.१६

द्वारो देवीरन्वस्य विश्वे व्रता ददन्तेऽअग्नेः । उरुव्यचसो धाम्ना पत्यमानाः ॥१६॥

dvāro devīranvasya viśve vratā dadante 'agneḥ । uruvyachaso dhāmnā

patyamānāḥ ॥16॥

३. पत्नी (Patnī) - य. (Yv.) १३.२०-२१

काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्ती परुषः परुषस्परि । एवा नो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च ॥२०॥

या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरोहासि । तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वयम् ॥२१॥

kāṇḍātkāṇḍātp̄rrohantī paruṣaḥ paruṣaspari । evā no dūrve pratanu sahasreṇa śatena cha ॥20॥

yā śatena pratanoṣi sahasreṇa virohāsi । tasyāste devīṣṭake vidhema haviṣā

vayam ॥21॥

४. याः (Yāḥ) - य. (Yv.) २७.१३; १७

य. (Yv.) २७.१३

मध्वा यां नक्षसे प्रीणानो नराशं सोऽअग्ने । सुकृदेवः सविता विश्ववारः ॥१३॥

madhvā yām nakṣase prīṇāno narāśaṁ so 'agne । sukṛddevaḥ savitā viśvavāraḥ ॥13॥

य. (Yv.) २७.१७

तेऽअस्य योषणे दिव्ये न योनाऽउषासानक्ता । इमं यामवातामध्वरं नः ॥१७॥

te 'asya yoṣaṇe divye na yonā 'uṣāsānaktā । imam yā mavātā madhvaraṁ naḥ ॥17॥

५. वह्निः (Vahniḥ) - य. (Yv.) २७.१४

अच्छायमेति शवसा घृतेनेडानो वह्निर्ममसा । अग्निं सुचोऽअध्वरेषु प्रयत्सु ॥१४॥

achchhāyameti śavasā ghṛtenedāno vahnirnamasā / agniṁsrucho 'adhvareṣu prayatsu
॥14॥

६. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) २७.१५

स यक्षदस्य महिमानमग्नेः सऽई मन्द्रा सुप्रयसः । वसुश्चेतिष्ठो वसुधातमश्च ॥१५॥

sa yakṣadasya mahimānamagneḥ sa'īm mandrā suprayasaḥ / vasuśchetiṣṭho
vasudhātamaścha ॥15॥

७. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) २७.१२

तनूनपादसुरो विश्ववेदा देवो देवेषु देवः । पथो अनक्तु मध्वा घृतेन ॥१२॥

tanūnapādasuro viśvavedā devo deveṣu devaḥ / patho anaktu madhvā ghṛtena ॥12॥

८. सामिधेन्यः (Sāmidhenyaḥ) - य. (Yv.) २७.२

सं चेध्यस्वाग्ने प्र च बोधयैनमुच्च तिष्ठ महते सौभगाय ।

मा च रिषदुपसत्ता ते अग्ने ब्रह्माणस्ते यशसः सन्तु मान्ये ॥२॥

saṁ chedhyasvāgne pra cha bodhayainamuchcha tiṣṭha mahate saubhagāya /
mā cha riṣadupasattā te agne brahmāṇaste yaśasaḥ santu mānye ॥2॥

९. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) २७.१०

उद्वयन्तमसस्परि स्वः पश्यन्तऽउत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तम् ॥१०॥

udvayantamasaspari svaḥ paśyanta 'uttaram / devaṁ devatrā sūryamaganma
jyotiruttam ॥10॥

१०. अग्निश् चाक्षुषः (Agnīś Chākṣuṣaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१०६.१-३; ९.१०६.१०-१४; सा.

(Sv.) ५६६; ५७२; ५७६; ६९४; ६९५; ६९६; ७७२; ७७३; ९४०-९४२

ऋ. (Rv.) ९.१०६.१-३

इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः । श्रुष्टी जातास इन्द्रवः स्वर्विदः ॥१॥

अयं भराय सानसिरिन्द्राय पवते सुतः । सोमो जैत्रास्य चेतति यथा विदे ॥२॥

अस्येदिन्द्रो मदेष्वा ग्राभं गृभ्णीत सानसिम् । वज्रं च वृषणं भरत्समप्सुजित् ॥३॥

indramachchha sutā ime vṛṣaṇaṁ yantu harayaḥ / śruṣṭī jātāsa indravaḥ
svarvidaḥ ॥1॥

ayaṁ bharāya sānasirindrāya pavate sutaḥ / somo jaitrāsya chetati yathā vide ॥2॥

asyedindro madeṣvā grābhaṁ grbhṇīta sānasim / vajraṁ cha vṛṣaṇaṁ
bharatsamapsujit ॥3॥

ऋ. (Rv.) ९.१०६.१०-१४

सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यो वारं वि धावति । अग्ने वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥१०॥

धीभिर्हिन्वन्ति वाजिनं वने क्रीळन्तमत्यविम् । अभि त्रिपृष्ठं मतयः समस्वरन् ॥११॥

असर्जि कलशाँ अभि मीळहे सप्तिर्न वाज्युः । पुनानो वाचं जनयन्नसिष्यदत् ॥१२॥

पवते हर्यतो हरिरति ह्वरांसि रंह्या । अभ्यर्षन्सतोतृभ्यो वीरवद्यशः ॥१३॥

अया पवस्व देवयुर्मधोर्धारा असृक्षत । रेभन्पवित्रां पर्येषि विश्वतः ॥१४॥

somaḥ punāna ūrmināvīvyo vāraṁ vi dhāvati / agre vāchaḥ pavamānaḥ
kanikradat ॥10॥

dhībhirhinvantī vājinaṁ vane kṛlāntamatyavim / abhi tripṛṣṭhaṁ matayaḥ
samasvaran ॥11॥

asarji kalaśāṁ abhi mīlahe saptirna vājyūḥ / punāno vāchaṁ janayannasiṣyadat ॥12॥

pavate haryato harirati hnarāṁsi raṁhyā / abhyarṣantsatotr̥bhyo vīravadyaśaḥ ॥13॥

ayā pavasva devayurmadhordhārā asṛkṣata / rebhanpavitrāṁ paryeṣi viśvataḥ ॥14॥

सा. (Sv.) ५६६

इन्द्रमुच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः । श्रुष्टे जातास इन्द्रवः स्वर्विदः ॥१॥

indramuchchha sutā ime vṛṣaṇaṁ yantu harayaḥ / śruṣṭe jātāsa indavaḥ svarvidaḥ ॥1॥

सा. (Sv.) ५७२

सोम पुनान ऊर्मिणाव्यं वारं वि धावति । अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥७॥

soma punāna ūrmiṇāvyam vāram vi dhāvati / agre vāchaḥ pavamānaḥ kanikradat ॥7॥

सा. (Sv.) ५७६

पवते हर्यतो हरिरति ह्रांसि रंहा । अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः ॥११॥

pavate haryato harirati hnarānsi raṁhyā / abhyarṣa stotṛbhyo vīravadyaśaḥ ॥11॥

सा. (Sv.) ६९४-६९६

इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः । श्रुष्टे जातास इन्द्रवः स्वर्विदः ॥१॥

अयं भराय सानसिरिन्द्राय पवते सुतः । सोमो जैत्रास्य चेतति यथा विदे ॥२॥

अस्येदिन्द्रो मदेष्वा ग्राभं गृभ्णाति सानसिम् । वज्रं च वृषणं भरत्समप्सुजित् ॥३॥

indramachchha sutā ime vṛṣaṇam yantu harayaḥ / śruṣṭe jātāsa indavaḥ svarvidaḥ ॥1॥

ayam bharāya sānasirindrāya pavate sutaḥ / somo jaitrāsya chetati yathā vide ॥2॥

asyedindro madeṣvā grābham grbhṇāti sānasim / vajram cha vṛṣaṇam

bharatsamapsujit ॥3॥

सा. (Sv.) ७७२-७७३

अया पवस्व देवयू रेभन्पवित्रां पर्येषि विश्वतः । मधोर्धारा असृक्षत ॥१॥

पवते हर्यतो हरिरति ह्रांसि रंहा । अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यशः ॥२॥

ayā pavasva devayū rebhanpavitrām paryeṣi viśvataḥ / madhordhārā asṛkṣata ॥1॥

pavate haryato harirati hnarānsi raṁhyā / abhyarṣa stotṛbhyo vīravadyaśaḥ ॥2॥

सा. (Sv.) ९४०-९४२

सोम पुनान ऊर्मिणाव्यं वारं वि धावति । अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥१॥

धीभिर्मृजन्ति वाजिनं वने क्रीडन्तमत्यविम् । अभि त्रिपृष्ठं मतयः समस्वरन् ॥२॥

असर्जि कलशां अभि मीढ्वांत्सप्तिर्न वाजयुः । पुनानो वाचं जनयन्नसिष्यदत् ॥३॥

soma punāna ūrmiṇāvyam vāram vi dhāvati / agre vāchaḥ pavamānaḥ kanikradat ॥1॥

dhībhirmrjanti vājinaṁ vane kṛḍantamatyavim / abhi tripṛṣṭham matayaḥ

samasvaran ॥2॥

asarji kalaśāṁ abhi mīḍhvāntsaptirna vājayuh / punāno vācham

janayannasiṣyadat ॥3॥

११. अग्निस् तापसः (Agnis Tāpasah)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१४१.१-६; सा. (Sv.) ९१; १५०३-१५०५

ऋ. (Rv.) १०.१४१.१-६

अग्रे अच्छा वदेह नः प्रत्यङ् नः सुमना भव । प्र नो यच्छ विशस्पते धनदा असि नस्त्वम् ॥१॥

प्र नो यच्छत्वर्यमा प्र भगः प्र बृहस्पतिः । प्र देवाः प्रोत सूनृता रायो देवी ददातु नः ॥२॥

सोमं राजानमवसेऽग्निं गीर्भिर्हवामहे । यथा नः सर्व इज्जनः संगत्यां सुमना असत् ॥३॥

इन्द्रवायू बृहस्पतिं सुहवेह हवामहे । यथा नः सर्व इज्जनः संगत्यां सुमना असत् ॥४॥

अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय । वातं विष्णु सरस्वतीं सवितारं च वाजिनम् ॥५॥

त्वं नो अग्रे अग्निभिर्ब्रह्म यां च वर्धय । त्वं नो देवतातये रायो दानाय चोदय ॥६॥

agne achchhā vadeha naḥ pratyān naḥ sumanā bhava / pra no yachchha viśaspate dhanadā asi nastvam ॥1॥

pra no yachchhatvaryamā pra bhagaḥ pra bṛhaspatiḥ / pra devāḥ prota sūnṛtā rāyo devī dadātu naḥ ॥2॥

somam rājānamavase'gnim gīrbhirhavāmahe / yathā naḥ sarva ijjanaḥ saṁgatyām sumanā asat ॥3॥

indravāyū bṛhaspatiṁ suhaveha havāmahe / yathā naḥ sarva ijjanaḥ saṁgatyām sumanā asat ॥4॥

aryamaṇam bṛhaspatimindram dānāya chodaya / vātam viṣṇu sarasvatīm savitāram

cha vājinam ||5 ||

tvaṁ no agne agnibhirbrahma yāṁ cha vardhaya | tvaṁ no devatātaye rāyo dānāya chodaya ||6 ||

सा. (Sv.) ९१

सोमं राजानं वरुणमग्निमन्वारभामहे । आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्रह्मणं च बृहस्पतिम् ॥१॥

somaṁ rājānaṁ varuṇamagnimanvārabhāmahe | ādityaṁ viṣṇu sūrya brahmaṇaṁ cha bṛhaspatim ||1 ||

सा. (Sv.) १५०३-१५०५

अग्ने विश्वेभिरग्निभिर्जोषि ब्रह्म सहस्कृत । ये देवत्रा य आयुषु तेभिर्नो महया गिरः ॥१॥

प्र स विश्वेभिरग्निभिर्गिरिः स यस्य वाजिनः । तनये तोके अस्मदा सम्यङ्वाजैः परीवृतः ॥२॥

त्वं नो अग्ने अग्निभिर्ब्रह्म यां च वर्धय । त्वं नो देवतातये रायो दानाय चोदय ॥३॥

agne viśvebhiragnibhirjoṣi brahma sahasakṛta | ye devatrā ya āyūṣu tebhirno mahayā girah ||1 ||

pra sa viśvebhiragnibhiragnih sa yasya vājinaḥ | tanaye toke asmadā samyaṁvājaiḥ parīvṛtaḥ ||2 ||

tvaṁ no agne agnibhirbrahma yāṁ cha vardhaya | tvaṁ no devatātaye rāyo dānāya chodaya ||3 ||

१२. अग्निः पावकः (Agniḥ Pāvakaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१४०.१-६; सा. (Sv.) १८१६-१८२१

ऋ. (Rv.) १०.१४०.१-६

अग्ने तव श्रवो वयो महि भ्राजन्ते अर्चयो विभावसो ।

बृहद्भानो शवसा वाजमुक्थ्यं१ दधासि दाशुषे कवे ॥१॥

पावकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनावर्चा उदियर्षि भानुना ।

पुत्रो मातरा विचरन्नुपावसि पृणक्षि रोदसी उभे ॥२॥

ऊर्जो नपाज्जातवेदः सुशस्तिर्भिन्दस्व धीतिभिर्हितः ।

त्वे इषः सं दधुर्भूरिवर्षसश्चित्रोतयो वामजाताः ॥३॥

इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य ।

स दर्शतस्य वपुषो वि राजसि पृणाक्षि सानसिं क्रतुम् ॥४॥

इष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तं राधसो महः ।

रातिं वामस्य सुभगां महीमिषं दधासि सानसिं रयिम् ॥५॥

ऋतावानं महिषं विश्वदर्शतमग्निं सुम्राय दधिरे पुरो जनाः ।

श्रुत्कणं सप्रथस्तमं त्वा गिरा दैव्यं मानुषा युगा ॥६॥

agne tava śravo vayo mahi bhrājante archayo vibhāvaso |

bṛhadbhāno śavasā vājamukthyaṁ1 dadhāsi dāśuṣe kave ||1 ||

pāvakavarchāḥ śukravarchā anūnavarchā udiyarṣi bhānunā |

putro mātara vīcharannupāvasi pṛṇakṣi rodasī ubhe ||2 ||

ūrjo napājjātavedaḥ suśastirbhindasva dhītibhirhitaḥ |

tve iṣaḥ saṁ dadhurbhūrivarpasaśchitrotayo vāmajātāḥ ||3 ||

irajyannagne prathayasva jantubhirasme rāyo amartya |

sa darśatasya vapuṣo vi rājasi pṛṇākṣi sānasim kratum ||4 ||

iṣkartāramadhvarasya prachetasam kṣayantaṁ rādhaso mahaḥ |

rātim vāmasya subhagāṁ mahīmiṣaṁ dadhāsi sānasim rayim ||5 ||

ṛtāvānaṁ mahiṣaṁ viśvadarśatamagimna sumnāya dadhire puro janāḥ |

śrutkaṇaṁ saprathastamaṁ tvā girā daivyaṁ mānuṣā yugā ||6 ||

सा. (Sv.) १८१६-१८२१

अग्ने तव श्रवो वयो महि भ्राजन्ते अर्चयो विभावसो ।

बृहद्भानो शवसा वाजमुक्थ्यां ३ दधासि दाशुषे कवे ॥१॥

पावकवर्चाः शुक्रवर्चा अनूनवर्चा उदियर्षि भानुना ।
 पुत्रो मातरा विचरन्नुपावसि पृणक्षि रोदसी उभे ॥२॥
 ऊर्जो नपाज्जातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व धीतिभिर्हितः ।
 त्वे इषः सं दधुर्भूरिवर्षसश्चित्रोतयो वामजाताः ॥३॥
 इरज्यन्नग्रे प्रथयस्य जन्तुभिरस्मे रायो अमर्त्य ।
 स दर्शतस्य वपुषो वि राजसि पृणक्षि दर्शतं क्रतुम् ॥४॥
 इष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तं राधसो महः ।
 रातिं वामस्य सुभगां महीमिषं दधासि सानसिं रयिम् ॥५॥
 ऋतावानं महिषं विश्वदर्शतमग्निं सुम्राय दधिरे पुरो जनाः ।
 श्रुत्कर्ण सप्रथस्तमं त्वा गिरा दैव्यं मानुषा युगा ॥६॥
agne tava śravo vayo mahi bhrājante archayo vibhāvaso ।
bṛhadbhāno śavasā vājamukthyān 3 dadhāsi dāśuṣe kave ॥1॥
pāvakavarchāḥ śukravarchā anūnavarchā udiyarṣi bhānunā ।
putro mātārā vicharannupāvasi pṛṇakṣi rodasī ubhe ॥2॥
ūrjo napājjātavedaḥ suśastibhirmandasva dhītibhirhitaḥ ।
tve iṣaḥ saṁ dadhurbhūrivarpaśāchitrotayo vāmajātāḥ ॥3॥
irajyannagne prathayasya jantubhirasme rāyo amartya ।
sa darśatasya vapoṣo vi rājasī pṛṇakṣi darśataṁ kratum ॥4॥
iṣkartāramadhvarasya prachetasāṁ kṣayantaṁ rādhaso mahaḥ ।
rātiṁ vāmasya subhagāṁ mahīmiṣaṁ dadhāsi sānasīṁ rayim ॥5॥
ṛtāvānaṁ mahiṣaṁ viśvadarśatamagniṁ sumnāya dadhire puro janāḥ ।
śrutkarṇa saprathastamaṁ tvā girā daivyaṁ mānuṣā yugā ॥6॥

१३. अग्निः प्रजापतिः (सास्व.) (Agniḥ Prajāpatiḥ (Sāsva.))

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) १८२५

अग्निरिन्द्राय पवते दिवि शुक्रो वि राजति । महिषीव वि जायते ॥१॥
agnirindrāya pavate divi śukro vi rājati । mahiṣīva vi jāyate ॥1॥

१४. अग्नियुतः स्थौरोऽग्नि यूपो वा स्थौर (Agniyutaḥ Sthauro'gni Yūpo Vā Sthaura)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.११६.१-९

पिबा सोमं महत इन्द्रियाय पिबा वृत्राय हन्तवे शविष्ठ ।
 पिब राये शसवे हूयमानः पिब मध्यवस्तृपदिन्द्रा वृषस्व ॥१॥
 अस्य पिब क्षुमतः प्रस्थितस्येन्द्र सोमस्य वरमा सुतस्य ।
 स्वस्तिदा मनसा मादयस्वार्वाचीनो रेवते सौभगाय ॥२॥
 ममत्तु त्वा दिव्यः सोम इन्द्र ममत्तु यः सूयते पार्थिवेषु ।
 ममत्तु येन वरिवश्चकर्थ ममत्तु येन निरिणासि शत्रून् ॥३॥
 आ द्विर्वा अमिनो यात्विन्द्रो वृषा हरिभ्यां परिषिक्तमन्धः ।
 गव्या सुतस्य प्रभृतस्य मध्वः सत्रा खेदामरुशहा वृषस्व ॥४॥
 नि तिग्मानि भ्राशयन्भ्राश्यान्यव स्थिरा तनुहि यातुजूनाम् ।
 उग्राय ते सहो बलं ददामि प्रतीत्या शत्रून्विगदेषु वृश्च ॥५॥
 व्यश्यं इन्द्र तनुहि श्रवांस्योजः स्थिरेव धन्वनोऽभिमातीः ।
 अस्मद्यग्ववृधानः सहोभिरनिभृष्टस्तन्वं वावृधस्व ॥६॥
 इदं हविर्मघवन्तुभ्यं रातं प्रति सम्राळहणानो गृभाय ।
 तुभ्यं सुतो मघवन्तुभ्यं पक्वोऽद्वीन्द्र पिब च प्रस्थितस्य ॥७॥
 उद्वीदिन्द्र प्रस्थितेमा हवींषि चनो दधिष्व पचतोत सोमम् ।
 प्रयस्वन्तः प्रति हर्यामसि त्वा सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः ॥८॥
 प्रेन्द्राग्निभ्यां सुवचस्यामियमि सिन्धाविव प्रेरयं नावमर्कैः ।
 अयाइव परि चरन्ति देवा ये अस्मभ्यं घनदा उद्भिदश्च ॥९॥

pibā somam mahata indriyāya pibā vṛtrāya hantave śaviṣṭha ।
piba rāye śasave hūyamānaḥ piba madhyavastṛpadindrā vṛṣasva ॥1॥
asya piba kṣumataḥ prasthitasyendra somasya varamā sutasya ।
svastidā manasā mādayasvārvāchīno revate saubhagāya ॥2॥
mamattu tvā divyaḥ soma indra mamattu yaḥ sūyate pārthiveṣu ।
mamattu yena varivaśchakartha mamattu yena niriṇāsi śatrūn ॥3॥
ā dvibrahā amino yātvindro vṛṣā haribhyām pariṣiktamandhaḥ ।
gavyā sutasya prabhṛtasya madhvaḥ satrā khedāmaruśahā vṛṣasva ॥4॥
ni tigmanī bhrāśayanbhrāśyānyava sthirā tanuhi yātujūnām ।
ugrāya te saho balaṁ dadāmi pratītyā śatrūnvigadeṣu vṛṣcha ॥5॥
vyaṭrya indra tanuhi śravāmsyojaḥ sthira dhanvano 'bhimātīḥ ।
asmadryagvāvṛdhānaḥ sahobhiranibhṛṣṭastanvanī vāvṛdhasva ॥6॥
idam havirmaghavantubhyaṁ rātaṁ prati samrāḥṛṇāno grbhāya ।
tubhyaṁ suto maghavantubhyaṁ pakvo 'ddhīndra piba cha prasthitasya ॥7॥
uddhīndra prasthitemā havīmṣi chano dadhiṣva pachatota somam ।
prayasvantaḥ prati haryāmasi tvā satyāḥ santu yajamānasya kāmāḥ ॥8॥
prendrāgnibhyām suvachasyāmiyarmi sindhāviva prerayaṁ nāvamarkaiḥ ।
ayāiva pari charanti devā ye asmaḥbyaṁ ghanadā udbhidaścha ॥9॥

१५. अग्निवरुणसोमानां निहवः (Agnivaruṇasomānām Nihavaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२४.१
 इमं नो अग्न उप यामेहि पंचयामं त्रिवृतं सप्तन्तुम् ।
 असो हव्यवाळुत नः पुरोगा ज्योगेव दीर्घ तम आशयिष्ठाः ॥१॥
imaṁ no agna upa yāmehi pañchayāmaṁ trivṛtaṁ saptaṁtum ।
aso havyavāḷuta naḥ purogā jyogeva dīrgha tama āśayiṣṭhāḥ ॥1॥
२. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२४.९
 बीभत्सूनां सयुजं हंसमाहुरपां दिव्यानां सख्ये चरन्तम् ।
 अनुष्टुभमनु चर्चूर्यमाणमिन्द्र नि चिक्युः कवयो मनीषा ॥९॥
bībhatsūnām sayujaṁ haṁsamāhurapāṁ divyānām sakhye charantaṁ ।
anuṣṭubhamanu charchūryamaṇamindra ni chikyuh kavayo manīṣā ॥9॥
३. वरुणः (Varuṇaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२४.५ , ७ , ८
 ऋ. (Rv.) १०.१२४.५
 निर्माया उ त्ये असुरा अभवन्त्वं च मा वरुण कामयासे ।
 ऋतेन राजन्नृतं विविचन्मम राष्ट्रस्याधिपत्यमेहि ॥५॥
nirmāyā u tye asurā abhavantvaṁ cha mā varuṇa kāmāyāse ।
ṛtena rājannanṛtaṁ vivinchanmama rāṣṭrasyādhipatyamehi ॥5॥
 ऋ. (Rv.) १०.१२४.७-८
 कविः कवित्वा दिवि रूपमासजदप्रभूति वरुणो निरपः सृजत् ।
 क्षेमं कृण्वाना जनयो न सिन्धवस्ता अस्य वर्ण शुचयो भरिभ्रति ॥७॥
 ता अस्य ज्येष्ठमिन्द्रियं सचन्ते ता ईमा क्षेति स्वधया मदन्तीः ।
 ता ई विशो न राजानं वृणानां बीभत्सुवो अप वृत्रादतिष्ठन् ॥८॥
kaviḥ kavitvā divi rūpamāsajadaprabhūti varuṇo nirapaḥ sṛjat ।
kṣemaṁ kṛṇvānā janayo na sindhavastā asya varṇa śuchayo bharibhrati ॥7॥
tā asya jyeṣṭhamindriyaṁ sachante tā īmā kṣeti svadhayā madantīḥ ।
tā ī viśo na rājānaṁ vṛṇānām bībhatsuvo apa vṛtrādatiṣṭhan ॥8॥
४. सोमः (Somaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२४.६
 इदं स्वरिदमिदास वाममयं प्रकाश उर्वन्तरिक्षम् ।
 हनाव वृत्रं निरेहि सोम हविष्ठा सन्तं हविषा यजाम ॥६॥

idaṁ svaridamidāsa vāmamayaṁ prakāśa urvatntarikṣam /
hanāva vṛtraṁ nirehi soma haviṣtvā santarṁ haviṣā yajāma ॥6॥

१६. अग्निः सौचीकः (Agniḥ Sauchīkaḥ)

१. देवाः (Devāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.५१.२ , १०.५१.४; ६; ८; १०.५३.४; ५

ऋ. (Rv.) १०.५१.२

को मा ददर्श कतमः स देवो यो मे तन्वो बहुधा पर्यपश्यत् ।

क्वाह मित्रावरुणा क्षियन्त्यग्नेर्विश्वाः समिधो देवयानीः ॥२॥

ko mā dadarśa katamaḥ sa devo yo me tanvo bahudhā paryapaśyat /

kvāha mitrāvaruṇā kṣiyantyagnervīśvāḥ samidho devayānīḥ ॥2॥

ऋ. (Rv.) १०.५१.४

होत्रादहं वरुण बिभ्यदायं नेदेव मा युनजन्न देवाः ।

तस्य मे तन्वो बहुधा निविष्टा एतमर्थं न चिकेताहमग्निः ॥४॥

hotrādahaṁ varuṇa bibhyadāyaṁ nedeva mā yunajannatra devāḥ /

tasya me tanvo bahudhā niviṣṭā etamartha na chiketāhamagniḥ ॥4॥

ऋ. (Rv.) १०.५१.६

अग्नेः पूर्वे भ्रातरो अर्थमेतं रथीवाध्वानमन्वावरीवुः ।

तस्माद्भिया वरुण दूरमायं गौरो न क्षेप्नोराविजे ज्यायाः ॥६॥

agneḥ pūrve bhrātaro arthametaṁ rathīvādhvānamanvāvarīvuḥ /

tasmādbhīyā varuṇa dūramāyaṁ gauro na kṣepnorāvije jyāyāḥ ॥6॥

ऋ. (Rv.) १०.५१.८

प्रयाजान्मे अनुयँजाश्च केवलानूर्जस्वन्तं हविषो दत्तं भागम् ।

घृतं चापां पुरुषं चौषधीनामग्रेषु दीर्घमायुरस्तु देवाः ॥८॥

prayājānme anuyāñjāścha kevalānūrjasvantam haviṣo datta bhāgam /

ghṛtam chāpām puruṣam chauṣadhīnāmagneścha dīrghamāyurastu devāḥ ॥8॥

ऋ. (Rv.) १०.५३.४-५

तद्य वाचः प्रथमं मसीय येनासुरा अभि देवा असाम ।

ऊर्जाद उत यियासः पंच जना मम होत्रं जुषध्वम् ॥४॥

पंच जना मम होत्रं जुषन्तां गोजाता उत ये यियासः ।

पृथिवी नः पार्थिवात्पात्वंहसोऽन्तरिक्षं दिव्यात्पात्वस्मान् ॥५॥

tadadya vāchaḥ prathamam masīya yenāsuraṁ abhi devā asāma /

ūrjāda uta yīyāsah pañcha janā mama hotraṁ juṣadhvam ॥4॥

pañcha janā mama hotraṁ juṣantām gojātā uta ye yīyāsah /

pṛthivī naḥ pāṛthivātpātvamhaso'ntarikṣam divyātpātvasmān ॥5॥

२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.५२.१-६

विश्वे देवाः शास्तन मा यथेह होता वृतो मनवै ऋषिद्य ।

प्र मे ब्रूत भागधेयं यथा वो येन पथा हव्यमा वो वहानि ॥१॥

अहं होता न्यसीदं यजीयान् विश्वे देवा मरुतो मा जुनन्ति ।

अहरहरश्चिनाध्वर्यवं वां ब्रह्मा समिद्धवति साहुतिर्वाम् ॥२॥

अयं यो होता किरु स यमस्य कमप्यूहे यत्समंजन्ति देवाः ।

अहरहर्जायते मासिमास्यथा देवा दधिरे हव्यवाहम् ॥३॥

मां देवा दधिरे हव्यवाहमपम्लुक्तं बहु कृच्छ्रा चरन्तम् ।

अग्निर्विद्वान्यां नः कल्पयाति पंचयामं त्रिवृतं सप्ततन्तुम् ॥४॥

आ वो यक्ष्यमृतत्वं सुवीरं यथा वो देवा वरिवः कराणि ।

आ बाह्नोत्रमिन्द्रस्य धेयामथेमा विश्वाः पृतना जयाति ॥५॥

त्रीणि शता त्री सहस्राण्यग्निं त्रिशच्च देवा नव चासपर्यन् ।

औक्षन्वृतैरस्तृणन्बर्हिरस्मा आदिद्धोतारं न्यसादयन्त ॥६॥

viśve devāḥ śāstana mā yatheha hotā vṛto manavai nnaṣīdya ।
 pra me brūta bhāgadheyaṁ yathā vo yena pathā havyamā vo vahāni ॥1॥
 ahaṁ hotā nysādaṁ yajīyān viśve devā maruto mā junanti ।
 aharaharāśvinādhvavyavaṁ vān brahmā samidbhavati sāhutirvām ॥2॥
 ayaṁ yo hotā kiru sa yamasya kamapyūhe yatsamañjanti devāḥ ।
 aharaharjāyate māsīmāsyathā devā dadhire havyavāham ॥3॥
 mām devā dadhire havyavāhamapamluktaṁ bahu kṛchchhā charantam ।
 agnirvidvānyām naḥ kalpayāti pañchayāmaṁ trivṛtaṁ saptatantum ॥4॥
 ā vo yakṣayamṛtatvaṁ suvīraṁ yathā vo devā varivaḥ karāṇi ।
 ā bāhnovrajramindrasya dheyāmathemā viśvāḥ pṛtanā jayāti ॥5॥
 trīṇi śatā trī sahasrānyagnīm trīśachcha devā nava chāsaparyan ।
 aukṣanghṛtairatṛṇanbarhiraśmā ādiddhotāraṁ nysādayanta ॥6॥

१७. अग्निः सौचीको वैश्वानरो वा सप्तिर् वा वाजम्भरः (Agniḥ Sauchīko Vaiśvānaro Vā Saptir Vā Vājambharaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.७९.१-७; १०.८०.१-७

ऋ. (Rv.) १०.७९.१-७

उपश्यमस्य महतो महित्वममर्त्यस्य मर्त्यासु विक्षु ।
 नाना हनू विभृते सं भरेते असिन्वती बप्सती भूर्यत्तः ॥१॥
 गुहा शिरो निहितमृधगक्षी असिन्वन्नति जिह्या वनानि ।
 अत्राण्यस्मै पङ्क्तिः सं भरन्त्युत्तानहस्ता नमसाधि विक्षु ॥२॥
 प्र मातुः प्रतरं गुह्यमिच्छन्कुमारो न वीरुधः सर्पदुर्वीः ।
 ससं न पक्वमविदच्छुचन्तं रिरिह्नांसं रिप उपस्थे अन्तः ॥३॥
 तद्वामृतं रोदसी प्र ब्रवीमि जायमानो मातरा गर्भो अत्ति ।
 नाहं देवस्य मर्त्यश्चिकेताग्रिंरंग विचेताः स प्रचेताः ॥४॥
 यो अस्मा अन्नं तृष्वा३ दधात्याज्यैर्घृतैर्जुहोति पुष्यति ।
 तस्मै सहस्रमक्षभिर्वि चक्षेऽग्रे विश्वतः प्रत्यङ्मुसि त्वम् ॥५॥
 किं देवेषु त्यज एनश्चकथ्यग्रे पृच्छामि नु त्वामविद्वान् ।
 अक्रीळन् क्रीळन्हरित्तवेऽदन्वि पर्वशश्चकर्त गामिवासिः ॥६॥
 विषूचो अश्वान्युयुजे वनेजा ऋजीतिभि रशनाभिर्गृभीतान् ।
 चक्षदे मित्रो वसुभिः सुजातः समानृधे पर्वभिर्वावृधानः ॥७॥
 upaśyamasya mahato mahitvamamartyasya martyāsu vikṣu ।
 nānā hanū vibhṛte saṁ bharete asinvatī bapsatī bhūryattaḥ ॥1॥
 guhā śiro nihitamṛdhagakṣī asinvannati jihnayā vanāni ।
 atrānyasmai paḍbhiḥ saṁ bharantyuttānahastā namasādhi vikṣu ॥2॥
 pra mātuh pratarāṁ guhyamichchhankumāro na vīrudhaḥ sarpadurvīḥ ।
 sasāṁ na pakvamavidachchhuchantaṁ ririhnāṁsaṁ ripa upasthe antaḥ ॥3॥
 tadvāmṛtaṁ rodasī pra bravīmi jāyamāno mātara garbho atti ।
 nāhaṁ devasya martyaśchiketāgnirāṅga vichetāḥ sa prachetāḥ ॥4॥
 yo asmā annaṁ tṛṣvā3 dadhātyājyairghṛtairjuhoti puṣyati ।
 tasmai sahasramakṣabhirvi chakṣe'gne viśvataḥ pratyaññisi tvam ॥5॥
 kim deveṣu tyaja enaśchakarthāgne pṛchchhāmi nu tvāmaividvān ।
 akriṭan kriṭanharirattave'danvi parvaśāchakarta gāmivāsiḥ ॥6॥
 viṣūcho aśvānyuyuje vanejā ṛjītibhī raśanābhigrbhītān ।
 chakṣade mitro vasubhiḥ sujātaḥ samānṛdhe parvabhirvāvṛdhānaḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.८०.१-७

अग्निः सप्तिं वाजम्भरं ददात्यग्निर्वीरं श्रुत्यं कर्मनिष्ठाम् ।
 अग्नी रोदसी वि चरत्समंजत्रग्निर्नारी वीरकुक्षिं पुरन्धिम् ॥१॥

अग्नेरप्रसः समिदस्तु भद्राग्निर्मही रोदसी आ विवेश ।
 अग्निरेकं चोदयत्समत्स्वग्निर्वृत्राणि दयते पुरुणि ॥२॥
 अग्निर्ह त्वं जरतः कर्णमावाग्निरद्भ्यो निरदहज्जरुथम् ।
 अग्निरत्रिं घर्म उरुष्यदन्तरग्निर्नुमेधं प्रज्यासृजत्सम् ॥३॥
 अग्निर्दाद् द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रा सनोति ।
 अग्निर्दिवि हव्यमा ततानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा ॥४॥
 अग्निमुक्थैर्ऋषयो वि ह्वयन्तेऽग्निं नरो यामनि बाधितासः ।
 अग्निं वयो अन्तरिक्षे पतन्तोऽग्निः सहस्रा परि याति गोनाम् ॥५॥
 अग्निं विश ईळते मानुषीर्या अग्निं मनुषो नहुषो वि जाताः ।
 अग्निरगन्धर्वी पथ्यामृतस्याग्नेर्गव्यूतिर्धृत आ निषत्ता ॥६॥
 अग्नये ब्रह्म ऋभवस्तक्षुरग्निं महामवोचामा सुवृक्तिम् ।
 अग्ने प्राव जरितारं यविष्ठाग्ने महि द्रविणमा यजस्व ॥७॥

*agniḥ saptim vājambharam dadātyagnirvīram śrutyam karmaniṣṭhām ।
 agnī rodasī vi charatsamanījannagnirnārīm vīrakukṣim purandhim ॥1॥
 agnerapnasah samidastu bhadraṅgnirmahī rodasī ā viveśa ।
 agnirekam chodayatsamatsvagnirvṛtrāṇi dayate puruṇi ॥2॥
 agnirha tvaṁ jarataḥ karṇamāvāgniradbhyo niradahajjarūtham ।
 agniratrim gharma uruṣyadantaragnirṇmedham prajāśṛjatsam ॥3॥
 agnirdād draviṇam vīrapesā agniṛṣim yaḥ sahasrā sanoti ।
 agnirdivi havyamā tatānāgnerdhāmāni vibhṛtā purutrā ॥4॥
 agnimukthairiṣayo vi hwayante'gnim naro yāmani bādhitāsaḥ ।
 agnim vayo antarikṣe patanto'gnaḥ sahasrā pari yāti gonām ॥5॥
 agnim viśa īlate mānuṣīryā agnim manuṣo nahuṣo vi jātāḥ ।
 agnirgāndharvī pathyāmṛtasyāgnergavyūtirghṛta ā niṣattā ॥6॥
 agnaye brahma ṛbhavastakṣuragnim mahāmavochāmā suvṛktim ।
 agne prāva jaritāraṁ yaviṣṭhāgne mahi draviṇamā yajasva ॥7॥*

१८. अधमर्षणो माधुच्छन्दसः (Adhamarṣaṇo Mādhuḥchhandasaḥ)

१. भाववृत्तम (Bhāvavṛttama) - ऋ. (Rv.) १०.१९०.१-३

ऋतं च सत्यं चाभीधात्तपसोऽध्यजायत । ततो रात्रायजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥१॥
 समुद्रादर्णवादधि संवत्सरो अजायत । अहोरात्राणि विदधद्विष्य मिषतो वशी ॥२॥
 सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथा पूर्वमकल्पयत् । दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो स्वः ॥३॥
*ṛtaṁ cha satyaṁ chābhīdhātāpaso'dhyajāyata । tato rātrāyajāyata tataḥ samudro
 arṇavaḥ ॥1॥
 samudrādarṇavādadhi samvatsaro ajāyata । ahorātrāṇi vidadhadviśśya miṣato vaśī ॥2॥
 sūryāchandramasau dhātā yathā pūrvamakalpayat । divaṁ cha pṛthivīm
 chāntarikṣamatho svaḥ ॥3॥*

१९. अंग औरवः (Aṅga Auravaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१३८.१-६

तव त्य इन्द्र सख्येषु वह्नय ऋतं मन्वाना व्यदर्दिरुर्वलम् ।
 यत्रा दशस्यन्नुषसो रिणन्नपः कुत्साय मन्मन्नह्यश्च दंसयः ॥१॥
 अवासृजः प्रस्वः श्वंचयो गिरीनुदाज उस्त्रा अपिबो मधु प्रियम् ।
 अवर्धयो वनिनो अस्य दंससा शुशोच सूर्य ऋतजातया गिरा ॥२॥
 वि सूर्यो मध्ये अमुचद्रथं दिवो विदद्वासाय प्रतिमानमार्यः ।
 दृळ्हानि पिप्रोरसुरस्य मायिन इन्द्रो व्यास्यच्चकृवाँ ऋजिश्चना ॥३॥
 अनाधृष्टानि धृषितो व्यास्यन्निधीरदेवाँ अमृणदयास्यः ।
 मासेव सूर्यो वसु पुय्यमा ददे गृणानः शत्रूरशृणाद्विरुक्मता ॥४॥

अयुद्धसेनो विभ्वा विभिन्दता दाशदृत्राहा तुज्यानि तेजते ।
 इन्द्रस्य वज्रादविभेदभिश्चथः प्राक्रामच्छुभ्यूरजहादुपा अनः ॥५॥
 एता तया ते श्रुत्यानि केवला यदेक एकमकृणोरयाम् ।
 मासां विधानमदधा अधि द्यवि त्वया विभिन्नं भरति प्रधिं पिता ॥६॥
tava tya indra sakhyeṣu vahnaya ṛtaṁ manvānā vyadardirurvalam ।
yatrā daśasyannuṣaso riṇannapaḥ kutsāya manmannahyaścha daṁsayah ॥1॥
avāṣṭjaḥ prasvaḥ śvaṁchayo girīnudāja usrā apibo madhu priyam ।
avardhayo vanino asya daṁsasā śuśocha sūrya ṛtajātayā girā ॥2॥
vi sūryo madhye amuchadrathaṁ divo vidaddāsāya pratimānamāryaḥ ।
dṛḷahāni piprorasurasya māyina indro vyāsyachchakṛvāṁ ṛjīśvanā ॥3॥
anādhṛṣṭāni dhṛṣṭito vyāsyannidhīradevāṁ amṛṇadayāsyah ।
māseva sūryo vasu puryamā dade grṇānaḥ śatrūṁśraṇādvirukmatā ॥4॥
ayuddhaseno vibhvā vibhindatā dāśadvṛtrāhā tujyāni tejate ।
indrasya vajrādabibhedabhiśnathaḥ prākṛāmachchhundhyūrajahādupā anah ॥5॥
etā tayā te śrutyāni kevalā yadeka ekamakṛṇorayām ।
māsāṁ vidhānamadadhā adhi dyavi tvayā vibhinnaṁ bharati pradhiṁ pitā ॥6॥

२०. अंगिरसः (Aṅgirasah)

१. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) २७.३४

तव वायवृतस्पते त्वष्टुर्जामातरद्भुत । अवां स्या वृणीमहे ॥३४॥

Tava Vāyavṛtaspace Tvaṣṭurjāmātaradbhuta । Avāṁ Syā Vṛṇīmahe ॥34॥

२१. अंगिराः (Aṅgirāḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) ५.१२.१-११.

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे देवो देवान् यजसि जातवेदः ।

आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान् त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः ॥१॥

तनूनपात् पथ ऋतस्य यानन् मध्वा समंजन्तरस्वदया सुजिह्व ।

मन्मानि धीभिरुत यामृन्धन् देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः ॥२॥

आजुह्वान् ईड्यो वन्द्यश्चा याह्यग्रे वसुभिः सुजोषाः ।

त्वं देवानामसि यह्व होता स एनान् यक्षीषितो यजीयान् ॥३॥

प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृजयते अग्रे अह्वाम् ।

वयुप्रथते वितरं वरीयो देवेभ्यो अदितये स्योनम् ॥४॥

व्यचस्वतीरुर्विया वि श्रयन्तां पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः ।

देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्मिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः ॥५॥

आ सुष्वयन्ती यजते उपाके उषासानक्ता सदतां नि योनौ ।

दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे अधि श्रियं शुक्रपिशं दधाने दैव्या ॥६॥

होतारा प्रथमा सुवाचा मिमाना यां मनुषो यजध्वै ।

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥७॥

आ नो यां भारती तूयमेत्विडा मनुष्वदिह चेतयन्ती ।

तिस्रो देवीर्बर्हिर्दं स्योनं सरस्वतीः स्वपसः सदन्ताम् ॥८॥

य इमे द्यावापृथिवी जनित्री रूपैरपिशद् भुवनानि विश्वा ।

तपद्य होतरिषितो यजीयान् देवं त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान् ॥९॥

उपावसृज त्मन्या समंजन देवानां पाथ ऋतुथा हवींशि ।

वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन ॥१०॥

सद्यो जातो वयमिमीत यामग्निर्देवानामभवत् पुरोगः ।

अस्य होतुः प्रशिष्यतस्य वाचि स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः ॥११॥

samiddho adya manuṣo duroṇe devo devān yajasi jātavedaḥ ।

ā cha vaha mitramahaśchikivān tvam dūtaḥ kavirasi prachetāḥ ॥1॥

tanūnapāt patha ṛtasya yānan madhvā samānjantarasvadayā sujihna ।
 manmāni dhībhiruta yāmṛndhan devatrā cha kṛṇuhyadhvarān naḥ ॥2 ॥
 ājuhnān īḍyo vandyāśchā yāhyagne vasubhiḥ sujoṣāḥ ।
 tvam devānāmasi yahna hotā sa enān yakṣīṣito yajīyān ॥3 ॥
 prāchīnān barhiḥ pradiśā pṛthivyā vāstorasyā vījayate agre ahnām ।
 vayuprathate vitarān varīyo devebhyo aditaye syonam ॥4 ॥
 vyachasvatīrurviyā vi śrayantām patibhyo na janayaḥ śumbhamānāḥ ।
 devīrdvāro bṛhatīrviśvaminvā devebhyo bhavata supṛāyaṇāḥ ॥5 ॥
 ā suṣvayanti yajate upāke uṣāsānaktā sadatām ni yonau ।
 divye yoṣaṇe bṛhatī surukme adhi śriyam śukrapīṣam dadhāne daivya ॥6 ॥
 hotārā prathamā suvāchā mimānā yān manuṣo yajadhyai ।
 prachodayantā vidatheṣu kārū prāchīnān jyotiḥ pradiśā diśantā ॥7 ॥
 ā no yām bhārati tūyametviḍā manuṣvadiha chetayanti ।
 tisro devīrbarhiredam syonam sarasvatīḥ svapasaḥ sadantām ॥8 ॥
 ya ime dyāvāpṛthivī janitrāi rūpairapiṁśad bhuvanāni viśvā ।
 tapadya hotariṣito yajīyān devam tvaṣṭāramiha yakṣi vidvān ॥9 ॥
 upāvasṛja tmanyā samānjana devānām pātha ṛtuthā havīmśi ।
 vanaspatiḥ śamitā devo agniḥ svadantu havyam madhunā ghṛtena ॥10 ॥
 sadyo jāto vayamimīta yāmagrdevānāmabhavat purogaḥ ।
 asya hotuḥ praśīṣyṛtasya vāchi svāhākṛtām haviradantu devāḥ ॥11 ॥

२. आस्रावः (भेषजम्) (Āsrāvaḥ (Bheṣajam) - अ. (Av.) २.३.१-६

अदो यदवधावत्यवत्कमधि पर्वतात् । तत्ते कृणोमि भेषजं सुभेषजं यथाससि ॥१ ॥
 आदंगा कुविदंगा शतं या भेषजानि ते । तेषामसि त्वमुत्तममनास्रावमरोगणम् ॥२ ॥
 नीचैः खनन्त्यसुरा अरुःस्त्राणमिदं महत् । तदास्रावस्य भेषजं तदु रोगमनीनशत् ॥३ ॥
 उपजीका उद्धरन्ति समुद्रादधि भेषजम् । तदास्रावस्य भेषजं तदु रोगमशीशमत् ॥४ ॥
 अरुःस्त्राणमिदं महत् पृथिव्या अध्युदभृतम् । तदास्रावस्य भेषजं तदु रोगमनीनशत् ॥५ ॥
 शं नो भवन्त्वप ओषध्यः शिवाः ।
 इन्द्रस्य वज्रो अप हन्तु रक्षस आराद् विसृष्टा इषवः पतन्तु रक्षसाम् ॥६ ॥
 ado yadavadhāvatyavatkamadhi parvatāt । tatte kṛṇomi bheṣajam subheṣajam
 yathāsasi ॥1 ॥
 ādaṁgā kuvidamgā śatam yā bheṣajāni te । teṣāmasi
 tvamuttamamanāsrāvamārogaṇam ॥2 ॥
 nīchaiḥ khanantyasurā aruḥsrāṇamidam mahat । tadāsrāvasya bheṣajam tadu
 rogamanīnaśat ॥3 ॥
 upajīkā udbharanti samudrādadhi bheṣajam । tadāsrāvasya bheṣajam tadu
 rogamaśīśamat ॥4 ॥
 aruḥsrāṇamidam mahat pṛthivyā adhyudabhṛtam । tadāsrāvasya bheṣajam tadu
 rogamanīnaśat ॥5 ॥
 śam no bhavantvapa Oṣadhyāḥ śivāḥ ।
 indrasya vajro apa hantu rakṣasa ārād viśṛṣṭā iṣavaḥ patantu rakṣasām ॥6 ॥

३. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) ७.५०.१-९

यथा वृक्षमशनिर्विश्वाहा हन्त्यप्रति । एवाहमद्य कितवानक्षैर्ब्रध्यासमप्रति ॥१ ॥
 तरुणामतुराणां विशामवर्जुषीणम् । समैतु विश्वतो भगो अन्तर्हस्तं कृतं मम ॥२ ॥
 ईडे अग्निं स्वावसुं नमोभिरिह प्रसक्तो वि चयत् कृतं नः ।
 रथैरिव प्र भरे वाजयद्भिः प्रदक्षिणं मरुतां स्तोममृध्याम् ॥३ ॥
 वयं जयेम त्वया युजा वृतमस्माकमेशमुदवा भरेभरे ।
 अस्मभ्यमिन्द्र वरीयः सुगं कृधि प्र शत्रूणां मघवन् वृष्ण्या रुज ॥४ ॥
 अजैषं त्वा संलिखितमजैषमुत संरुधम् । अविं वृको यथा मथदेवा मश्रामि ते कृतम् ॥५ ॥

उत प्रहामतिदीवा जयति कृतमिव श्वघ्नी वि चिनोति काले ।
 यो देवकामो न धनं रुणदधि समित् तं रायः सृजति स्वधाभिः ॥६॥
 गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन वा क्षुधं मुरुहूत विश्वे ।
 वयं राजसु प्रथमा धानान्यरिष्टासो वृजनीभिर्जयेम ॥७॥
 कृतं मे दक्षिणे हस्ते जयो मे सव्य आहितः ।
 गोजिद् भूयासमश्चजिद् धनंजयो हिरण्यजित् ॥८॥
 अक्षाः फलवीतीं द्युवं दत्त गां क्षीरिणीमिव । सं मा कृतस्य धारया धनुः स्नात्रेव नह्यत ॥९॥
yathā vṛkṣamaśanirviśvāhā hantyaaprati / evāhamadya
kitavānakṣaivradhyāsamaprati ॥1॥
taruṇāmaturāṇām viśāmavarjuṣiṇam / samaitu viśvato bhago antarahastam kṛtam
mama ॥2॥
īde agniṁ svāvasuṁ namobhiriha prasakto vi chayat kṛtam naḥ /
rathairiva pra bhare vājayadbhiḥ pradakṣiṇam marutām stomamṛdhyām ॥3॥
vayam jayema tvayā yujā vṛtasmākamaṁsamudavā bharebhare /
asmabhyamindra variyaḥ sugam kṛdhi pra śatrūṇām maghavan vṛṣṇyā ruja ॥4॥
ajaiṣam tvā samlikhitamajaiṣamuta samrudham / avim vṛko yathā mathadevā
mathnāmi te kṛtam ॥5॥
uta prahāmatidivā jayati kṛtamiva śvaghnī vi chinoti kālē /
yo devakāmo na dhanam ruṇadadhi samit tam rāyaḥ srjati svadhābhiḥ ॥6॥
gobhiṣṭaremāmatim durevām yavena vā kṣudham muruhūta viśve /
vayam rājasu prathamā dhānānyariṣṭāso vṛjanibhirjayema ॥7॥
kṛtam me dakṣiṇe haste jayo me savya āhitaḥ /
gojid bhūyāsamaśvajid dhanamjayo hiraṇyajit ॥8॥
akṣāḥ phalavītiṁ dyuvaṁ datta gām kṣīriṇīmiva / sam mā kṛtasya dhārayā dhanuḥ
snāvneva nahyata ॥9॥

४. इन्द्राबृहस्पतिः (Indrābṛhaspatiḥ) - अ. (Av.) ७.५१.१

बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरीयः कृणोत ॥१॥
bṛhaspatirnaḥ pari pātu paśchādutottarasmādadharādaghāyoḥ /
indrah purastāduta madhyato naḥ sakhā sakhibhyo variyaḥ kṛṇota ॥1॥

५. जंगिडो वनस्पतिः (Jaṁgiḍo Vanaspatiḥ) - अ. (Av.) १९.३४.१-१०; १९.३५.१-५

अ. (Av.) १९.३४.१-१०

जंगिडोसि जंगिडो रक्षितासि जंगिडः । द्विपाच्चतुष्पादस्माकं सर्व रक्षतु जंगिडः ॥१॥
 या गृत्स्यस्त्रिपञ्चाशीः शतं कृत्याकृतश्च ये । सर्वान् विनक्तु तेजसोऽरसांजंगिडस्करत् ॥२॥
 अरसं कृत्रिमं नादमरसाः सप्त विस्त्रसः । अपेतो जंगिडामतिमिषुमस्तेव शातय ॥३॥
 कृत्यादूषण एवायमथो अरातिदूषणः । अथो सहस्वांजंगिडः प्र ण आयूषि तारिषत् ॥४॥
 स जंगिडस्य महिमा परि णः पातु विश्वतः । विष्कन्धं येन सासह संस्कन्धमोज ओजसा ॥५॥
 त्रिष्ट्वा देवा अजनयन् निष्ठितं भूम्यामधि । तमु त्वांगिरा इति ब्राह्मणाः पूर्वा विदुः ॥६॥
 न त्वा पूर्वा ओषधयो न त्वा तरन्ति या नवाः । विबाध उग्रो जंगिडः परिपाणः सुमंगलः ॥७॥
 अथोपदान भगवो जंगिडामितवीर्य । पुरा ते उग्रा ग्रसत उपेन्द्रो वीर्यददौ ॥८॥
 उग्र इत् ते वनस्पत इन्द्र ओजमानमा दधौ । अमीवाः सर्वाश्चातयंजहि रक्षांस्योषधे ॥९॥
 आशरीकं विशरीकं बलासं पृष्ट्यामयम् । तक्मानं विश्वशारदमरसां जंगिडस्करत् ॥१०॥
jaṁgiḍosi jaṁgiḍo rakṣitāsi jaṁgiḍaḥ / dvipāchchatuspādashmākaṁ sarva rakṣatu
jaṁgiḍaḥ ॥1॥
yā gr̥tsyastripaṁchāśīḥ śatam kṛtyākṛtaścha ye / sarvān vinaktu
tejaso'rasānjaṁgiḍaskarat ॥2॥
arasaṁ kṛtrimam nādamarasāḥ sapta visrasaḥ / apeto jaṁgiḍāmatimiṣumasteva

śātaya ॥3॥

kr̥tyādūṣaṇa evāyamatho arātīdūṣaṇaḥ । atho sahasvāṁjanīgīdaḥ pra ṇa āyūṁṣi
tārīṣat ॥4॥

sa janīgīdasya mahimā pari ṇaḥ pātu viśvataḥ । viṣkandhaṁ yena sāsaha
saṁskandhamoḃa Ojasā ॥5॥

triṣṭvā devā ajanayan niṣṭhitaṁ bhūmyāmadhi । tamu tvāṁgīrā iti brāhmaṇāḥ pūrvyā
viduḥ ॥6॥

na tvā pūrvā Oṣadhayo na tvā taranti yā navāḥ । vibādha ugro janīgīdaḥ paripāṇaḥ
sumāṁgalaḥ ॥7॥

athopadāna bhagavo janīgīdāmitavīrya । purā te ugrā grasata upendro
vīryadadau ॥8॥

ugra it te vanaspata indra Ojamānamā dadhau । amīvāḥ sarvāśchātayaṁjahi
rakṣāṁsyosaḃdhe ॥9॥

āśarīkaṁ viśarīkaṁ balāsaṁ pṛṣṭyāmayam । takmānaṁ viśvaśaradamarasāṁ
janīgīdaskarat ॥10॥

अ. (Av.) १९.३५.१-५

इन्द्रस्य नाम गृह्णन्त ऋषयो जंगिडं ददुः । देवा यं चक्रुर्भेषजमग्रे विष्कन्धदूष्णम् ॥१॥

स नो रक्षतु जंगिडो धनपालो धनेव । देवा यं चक्रुर्ब्राह्मणाः परिपाणमरातिहम् ॥२॥

दुहार्दः संघोरं चक्षुः पापकृत्वानमागमम् ।

तांस्त्वं सहस्रचक्षो प्रतीबोधेन नाशय परिपाणोऽसि जंगिडः ॥३॥

परि मा दिवः परि मा पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् परि मा वीरुद्भ्यः ।

परि मा भूतात् परि मोत भव्याद् दिशोदिशो जंगिडः पात्वस्मान् ॥४॥

य ऋष्णवो देवकृता य उतो ववृतेऽन्यः । सर्वास्तान् विश्वभेषजोऽरसां जंगिडस्करत् ॥५॥

indrasya nāma gr̥hṇanta ṛṣayo janīgīdaṁ daduḥ । devā yaṁ chakrurbheṣajamagre
viṣkandhadūṣṇam ॥1॥

sa no rakṣatu janīgīdo dhanapālo dhaneva । devā yaṁ chakrubrāhmaṇāḥ
paripāṇamarātiḥam ॥2॥

duhārdaḥ saṁghoraṁ chakṣuḥ pāpakṛtvānamāgamam ।

tāṁstvaṁ sahasrachakṣo pratībodhena nāśaya paripāṇo'si janīgīdaḥ ॥3॥

pari mā divaḥ pari mā pṛthivyāḥ paryantarikṣāt pari mā vīrudbhyaḥ ।

pari mā bhūtāt pari mota bhavyād diśodiśo janīgīdaḥ pātvasmān ॥4॥

ya ṛṣṇavo devakṛtā ya uto vavṛte 'nyaḥ । sarvāstān viśvabheṣajo 'rasāṁ
janīgīdaskarat ॥5॥

६. दिवादित्यौ (Divādityau) - अ. (Av.) ४.३९.५-६

दिव्यादित्याय समनमन्त आर्ध्नोत् ।

यथा दिव्यादित्याय समनमन्नेवा मह्यं संनमः सं नमन्तु ॥५॥

द्यौर्धेनुस्तस्या आदित्यो वत्सः । सा म आदित्येन वत्सेनेषमूर्ज कामं दुहाम् ।

आयुः प्रथमं प्रजां पोषं रयिं स्वाहा ॥६॥

divyādityāya samanamantsa ārdhnnot ।

yathā divyādityāya samanamannevā mahyaṁ saṁnamaḥ saṁ namantu ॥5॥

dyaurdhenustasyā ādityo vatsaḥ । sā ma ādityena vatseneṣamūrja kāmāṁ duhām ।
āyuh prathamāṁ prajāṁ poṣaṁ rayiṁ svāhā ॥6॥

७. दिव चन्द्रमसः (Diva Chandramasaḥ) - अ. (Av.) ४.३९.७-८

दिक्षु चन्द्राय समनमन्त आर्ध्नोत् ।

यथा दिक्षु चन्द्राय समनमन्नेवा मह्यं संनमः सं नमन्तु ॥७॥

दिशो धेनवस्तासां चन्द्रो वत्सः । ता मे चन्द्रेण वत्सेनेषमूर्ज कामं दुहाम् ।

आयुः प्रथमं प्रजां पोषं रयिं स्वाहा ॥८॥

dikṣu chandrāya samanamantsa ārdhnnot ।

*yathā dikṣu chandrāya samanamannevā mahyam saṁnamaḥ saṁ namantu ||7 ||
diśo dhenavastāsāṁ chandro vatsaḥ | tā me chandreṇa vatseneṣamūrja kāmaṁ
duhām |*

āyuh prathamam prajāṁ poṣam rayim svāhā ||8 ||

८. पृथिव्यग्नी (Pṛthivyagnī) - अ. (Av.) ४.३९.१-२

पृथिव्यामग्नये समनमन्त्स आर्धोत् ।

यथा पृथिव्यामग्नये समनमन्नेवा मह्यं संनमः सं नमन्तु ॥१॥

पृथिवी धेनुस्तस्या अग्निर्वत्सः । सा मेऽग्निना वत्सेनेषमूर्जं कामं दुहाम् ।

आयुः प्रथमं प्रजा पोषं रयिं स्वाहा ॥२॥

pṛthivyāmaghnaye samanamantsa ārdhnot |

yathā pṛthivyāmaghnaye samanamannevā mahyam saṁnamaḥ saṁ namantu ||1 ||

pṛthivī dhenustasyā agnirvatsaḥ | sā me'gninā vatseneṣamūrja kāmaṁ duhām |

āyuh prathamam prajā poṣam rayim svāhā ||2 ||

९. मन्त्रोक्ताः (Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ७.९०.१-२; १९.२२.१-२१

अ. (Av.) ७.९०.१-२

अपि वृश्च पुराणवद् व्रततेरिव गुष्पितम् । ओजो दासस्य दम्भय ॥१॥

वयं तदस्य संभृतं वस्विन्द्रेण वि भजामहे । म्लापयामि भ्रजः शिभ्रं वरुणस्य व्रतेन ते ॥२॥

api vṛścha purāṇavad vratateriva guṣpitam | Ojo dāsasya dambhaya ||1 ||

*vayam tadasya saṁbhṛtaṁ vasvindreṇa vi bhajāmahe | mlāpayāmi bhrajaḥ śibhram
varuṇasya vratena te ||2 ||*

अ. (Av.) १९.२२.१-२१

आंगिरसानामाद्यैः पञ्चानुवाकैः स्वाहा ॥१॥

षष्ठाय स्वाहा ॥२॥

सप्तमाष्टमाभ्यां स्वाहा ॥३॥

नीलनखेभ्यः स्वाहा ॥४॥

हरितेभ्यः स्वाहा ॥५॥

क्षुद्रेभ्यः स्वाहा ॥६॥

पर्यायिकेभ्यः स्वाहा ॥७॥

प्रथमेभ्यः शंखेभ्यः स्वाहा ॥८॥

द्वितीयेभ्यः शंखेभ्यः स्वाहा ॥९॥

तृतीयेभ्यः शंखेभ्यः स्वाहा ॥१०॥

उपोत्तमेभ्यः स्वाहा ॥११॥

उत्तमेभ्यः स्वाहा ॥१२॥

उत्तरेभ्यः स्वाहा ॥१३॥

ऋषिभ्यः स्वाहा ॥१४॥

शिखिभ्यः स्वाहा ॥१५॥

गणेभ्यः स्वाहा ॥१६॥

महागणेभ्यः स्वाहा ॥१७॥

सर्वेभ्योऽंगिरोभ्यो विदगणेभ्यः स्वाहा ॥१८॥

पृथक्सहस्राभ्यां स्वाहा ॥१९॥

ब्रह्मणे स्वाहा ॥२०॥

ब्रह्मज्येष्ठा संभृता वीर्याणि ब्रह्मग्रे ज्येष्ठं दिवमा ततान् ।

भूतानां ब्रह्मा प्रथमोत जो तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुं कः ॥२१॥

āṅgirasānāmādyaiḥ pañchānuvākaiḥ svāhā ||1 ||

śaṣṭhāya svāhā ||2 ||

saptamāṣṭamābhyām svāhā ||3 ||

nīlanakhebhyaḥ svāhā ||4 ||
haritebhyaḥ svāhā ||5 ||
kṣudresyaḥ svāhā ||6 ||
paryāyikebhyaḥ svāhā ||7 ||
prathamebhyaḥ śaṁkhebhyaḥ svāhā ||8 ||
dvitīyebhyaḥ śaṁkhebhyaḥ svāhā ||9 ||
ṭṭīyebhyaḥ śaṁkhebhyaḥ svāhā ||10 ||
upottamebhyaḥ svāhā ||11 ||
uttamebhyaḥ svāhā ||12 ||
uttarebhyaḥ svāhā ||13 ||
ṛṣibhyaḥ svāhā ||14 ||
śikhibhyaḥ svāhā ||15 ||
gaṇebhyaḥ svāhā ||16 ||
mahāgaṇebhyaḥ svāhā ||17 ||
sarvebhyo 'gimrobhyo vidagaṇebhyaḥ svāhā ||18 ||
pṛthaksahasrābhyāṁ svāhā ||19 ||
brahmaṇe svāhā ||20 ||
brahmajyeṣṭhā saṁbhṛtā vīryāṇi brahmagre jyeṣṭham divamā tatāna /
bhūtānām brahmā prathamota jo tenārhati brahmaṇā spardhitum kaḥ ||21 ||

१०. मरुतः (Marutaḥ) - अ. (Av.) ७.७७.१-३

सांतपना इदं हविर्मरुतस्तज्जुष्टन । अस्माकोति रिशादसः ॥१॥
 यो नो मर्तो मरुतो दुर्हणायुस्तिरश्चित्तानि वसवो जिघांसति ।
 द्रुहः पाशान् प्रति मुंचतां स तपिष्ठेन तपसा हन्तना तम् ॥२॥
 संवत्रीणा मरुतः सवर्का उरुक्षयाः सगणा मानुषासः ।
 ते अस्मत् पाशान् प्र मुंचन्वेनसः सांतपना मत्सरा मादयिष्णवः ॥३॥
sāmtapanā idam havirmarutastajjuṣṭana / asmākotī riśādasah ||1 ||
yo no marto maruto durhṇāyustiraśchittānīm vasavo jighāṁsati /
druhaḥ pāsān pratiṁ muñchatāṁ sa tapiṣṭhena tapasā hantanā tam ||2 ||
saṁvatrīṇā marutaḥ savarkā urukṣayaḥ saganā mānuṣāsaḥ /
te asmat pāsān pra muñchantvenasaḥ sāmṭapanā matsarā mādayiṣṇavaḥ ||3 ||

११. वाय्वन्तरिक्षे (Vāyvantarikṣe) - अ. (Av.) ४.३९.३-४

अन्तरिक्षे वायवे समनमन्त्स आर्धोत् ।
 यथान्तरिक्षे वायवे समनमन्नेवा मह्यं संनमः सं नमन्तु ॥३॥
 अन्तरिक्षं धेनुस्तस्या वायुर्वत्सः । सा मे वायुना वत्सेनेषमूर्ज कामं दुहाम् ।
 आयुः प्रथमं प्रजा पोषं रयिं स्वाहा ॥४॥
antarikṣe vāyave samanamantsa ārdhnot /
yathāntarikṣe vāyave samanamannevā mahyaṁ saṁnamah saṁ namantu ||3 ||
antarikṣam dhenustasyā vāyurvatsaḥ / sā me vāyunā vatseneṣamūrja kāmam duhām /
āyuh prathamam prajā poṣam rayim svāhā ||4 ||

१२. विश्वकर्मा (Viśvakarmā) - अ. (Av.) २.३५.१-५

ये भक्षयन्तो न वसून्ानृधुर्यानिग्रयो अन्वतप्यन्त धिण्याः ।
 या तेषामवया दुरिष्टः सिवाष्टिं नस्तां कृणवद् विश्वकर्मा ॥१॥
 यापतिमृषय एनसाहुर्निर्भक्तं प्रजा अनुतप्यमानम् ।
 मथव्यान्स्तोकानप यान् रराध सं नष्टेभिः सृजतु विश्वकर्मा ॥२॥
 अदान्यान्त्सोमपान मन्यमानो यास्य विद्वान्समये न धीरः ।
 यदेनश्चकृवान् बद्ध एष तं विश्वकर्मान् प्र मुंचा स्वस्तये ॥३॥
 घोरा ऋषयो नमो अस्त्वेभ्यश्चक्षुर्यदिषां मनसश्च सत्यम् ।

बृहस्पतये महिष द्युमन्त्रमो विश्वकर्मन् नमस्ते पाह्यस्मान् ॥४॥

यास्य चक्षुः प्रभृतिर्मुखं च वाचा श्रोत्रोण मनसा जुहोमि ।

इमं यां विततं विश्वकर्मणा देवा यन्तु सुमनस्यमानाः ॥५॥

ye bhakṣayanto na vasūnyānṛdhuryānagnayo anvatapyanta dhiṣṇyāḥ ।

yā teṣāmavayā duriṣṭaḥ sivaṣṭim nastān kṛṇavad viśvakamā ॥1॥

yāpatimṛṣaya enasāhurnirbhaktaṁ prajā anutapyamānam ।

mathavyāntstokānapa yān rarādha satṁ naṣṭebhiḥ sṛjatu viśvakarmā ॥2॥

adānyāntsomapāna manyamāno yāsyā vidvāntsamaye na dhīraḥ ।

yadenaśchakṛvān baddha eṣa taṁ viśvakarman pra murichā svastaye ॥3॥

ghorā ṛṣayo namo astvebhyaśchakṣuryadeṣān manasaścha satyam ।

bṛhaspataye mahiṣa dyumannamo viśvakarman namaste pāhya1smān ॥4॥

yāsyā chakṣuḥ prabhṛtirmukhaṁ cha vāchā śrotroṇa manasā juhomi ।

imaṁ yān vitataṁ viśvakarmaṇā devā yantu sumanasamānāḥ ॥5॥

१३. शकधूमः सोमः (Śakadhūmaḥ Somah) - अ. (Av.) ६.१२८.१-४

शकधूमं नक्षत्राणि यद् राजानमकुर्वत । भद्राहमस्मै प्रायच्छन्निदं राष्ट्रमसादिति ॥१॥

भद्राहं नो मध्यंदिने भद्राहं सायमस्तु नः । भद्राहं नो अह्नां प्रातां रात्री भद्राहमस्तु नः ॥२॥

अहोरात्रभ्यां नक्षत्रेभ्यः सूर्याचन्द्रमसाभ्याम् । भद्राहमस्मभ्यं राजंछकधूम त्वं कृधि ॥३॥

यो नो भद्राहमकरः सायं नक्तमथो दिवा । तस्मै ते नक्षत्रराज शकधूमं सदा नमः ॥४॥

śakadhūmaṁ nakṣatrāṇi yad rājānamakurvata । bhadrāhamasmai

prāyachchhannidaṁ rāṣṭramasāditi ॥1॥

bhadrāhaṁ no madhyāndine bhadrāhaṁ sāyamastu naḥ । bhadrāhaṁ no ahnān

prātān rātrī bhadrāhamastu naḥ ॥2॥

ahorātrabhyān nakṣatrebhyaḥ sūryāchandramasābhyām । bhadrāhamasmabhyām

rājāninchhakadhūma tvaṁ kṛdhi ॥3॥

yo no bhadrāhamakaraḥ sāyam naktamatho divā । tasmai te nakṣatrarāja

śakadhūmaṁ sadā namaḥ ॥4॥

२२. अंगिराः प्रचेता यमश्च (Arṅgirāḥ Prachetā Yamaścha)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) ६.४७.१

अग्निः प्रातःसवने पात्वस्मान् वैश्वानरो विश्वकृद् विश्वशंभूः ।

स नः पावको द्रविणे दधात्वायुष्मन्तः सहभक्षाः स्याम ॥१॥

agniḥ prātaḥsavane pātvasmān vaiśvānaro viśvakṛd viśvaśambhūḥ ।

sa naḥ pāvako draviṇe dadhātvāyūṣmantaḥ sahabhakṣāḥ syāma ॥1॥

२. दुःष्वप्ननाशनम् (Duḥṣvapnanāśanam) - अ. (Av.) ६.४५.१-३; ६.४६.१-३

अ. (Av.) ६.४५.१-३

परोऽपेहि मनस्याप किमशस्तानि शंससि ।

परोहि न त्वा कामये वृक्षां वनानि सं चर गृहेषु गोषु मे मनः ॥१॥

अवशसा निःशसा यत् पराशसोपारिस जाग्रतो यत् सवपन्तः ।

अग्निर्विश्वान्यप दुष्कतान्यजुष्टान्यारे अस्मद् दधातु ॥२॥

यदिन्द्र ब्रह्मणस्पतेऽपि मृषा चरामसि ।

प्रचेता न आङ्रिसो दुरितात् पात्वंहसः ॥३॥

paro'pehi manaspāpa kimaśastāni śarīsasi ।

parehi na tvā kāmāye vṛkṣān vanāni saṁ chara gr̥heṣu goṣu me manaḥ ॥1॥

avaśasā niḥśasā yat parāśasopārīsa jāgrato yat savapantaḥ ।

agnirviśvānyapa duṣkatānyajuṣṭānyāre asmad dadhātu ॥2॥

yadindra brahmaṇaspate'pi mṛṣā charāmasi ।

prachetā na ānriso duritāt pātvaṁhasaḥ ॥3॥

अ. (Av.) ६.४६.१-३

यो न जीवोऽसि न मृतो देवानाममृतगर्भोऽसि स्वप्न ।
 वरुणानी ते माता यमः पितारर्नुमासि ॥१॥
 विद्यते स्वप्न जनित्रं देवजामीनां पुत्रोऽसि यमस्य करणः । अन्तकोऽसि मृत्युरसि ।
 तं त्वा स्वप्न तथा सं विद्य स नः स्वप्न दुःष्वप्यात् पाहि ॥२॥
 यथा कलां यथा शफं यथर्णं संनयन्ति । एवा दुःष्वप्यं सर्वं द्विषते सं नयामसि ॥३॥
yo na jīvo'si na mṛto devānāmamṛtagarbho'si swapna ।
varuṇānī te mātā yamaḥ pitārarurnāmāsi ॥1॥
vidyate swapna janitram devajāmīnām putro'si yamasya karaṇaḥ । antako'si
mṛtyurasi ।
taṁ tvā swapna tathā saṁ vidya sa naḥ swapna duḥṣvapnyāt pāhi ॥2॥
yathā kalām yathā śapham yatharṇa saṁnayanti । evā duḥṣvapnyam sarva dviṣate
saṁ nayāmasi ॥3॥

३. मन्त्रोक्ताः (Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ६.४८.१-३

श्येनोऽसि गायत्राच्छन्दा अनु त्वा रभे । स्वस्ति मा सं वहास्य यास्योदधि स्वाहा ॥१॥
 ऋभुरसि जगच्छन्दा अनु त्वा रभे । स्वस्ति मा सं वहास्य यास्योदधि स्वाहा ॥२॥
 वृषासि त्रिष्टुप्छन्दा अनु त्वा रभे । स्वस्ति मा सं वहास्य यास्योदधि स्वाहा ॥३॥
śyeno'si gāyatrāchchhandā anu tvā rabhe ।
svasti mā saṁ vahāsyā yāsyoddachi svāhā ॥1॥
ṛbhurasi jagachchhandā anu tvā rabhe ।
svasti mā saṁ vahāsyā yāsyoddachi svāhā ॥2॥
vṛṣāsi triṣṭupchhandā anu tvā rabhe ।
svasti mā saṁ vahāsyā yāsyoddachi svāhā ॥3॥

४. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - अ. (Av.) ६.४७.२

विश्वे देवा मरुत इन्द्रो अस्मानस्मिन् द्वितीये सवने न जह्युः ।
 आयुष्मन्तः प्रियमेषां वदन्तो वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥२॥
viśve devā maruta indro asmānasmin dvitīye savane na jahyuh ।
āyusmantah priyameṣāṁ vadanto vayaṁ devānām sumatau syāma ॥2॥

५. सुधन्वा (Sudhanvā) - अ. (Av.) ६.४७.३

इदं तृतीयं सवनं कवीनामृतेन ये चमसमैरयन्त ।
 ते सौधन्वनाः स्वरानशानाः स्विष्टिं नो अभि वस्यो नयन्तु ॥३॥
idaṁ tṛtīyam savanam kavīnāmṛtena ye chamasamairayanta ।
te saudhanvanāḥ svarānaśānāḥ sviṣṭim no abhi vasyo nayantu ॥3॥

२३. अजमीढः (Ajamīḍhaḥ)

१. वायुः (Vāyuh) - य. (Yv.) २७.३१

वायुरग्रेगा याप्रीः साकं गन्मनसा याम् । शिवो नियुद्धिः शिवाभिः ॥३१॥
vāyuragregā yāprīḥ sākaṁ ganmanasā yām । śivo niyudbhiḥ śivābhiḥ ॥31॥

२४. अत्रिः (Atriḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.१२.७

ऋजीषी वज्री वृषभस्तुराषाडुष्मी राजा वृत्रहा सोमपावा ।
 युक्त्वा हरिभ्यामुप यासदर्वाङ् माध्यंदिने सवने मत्सदिन्द्रः ॥७॥
ṛjīṣī vajrī vṛṣabhasturāṣaḍuṣmī rājā vṛtrahā somapāvā ।
yuktvā haribhyāmupa yāsadarvāṁ mādhyandine savane matsadindraḥ ॥7॥

२. गृहपतयः (Gṛhapatayaḥ) - य. (Yv.) ८.१५-१६; १८; २०-२२; २३-२६

य. (Yv.) ८.१५-१६

समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः संसूरिभिर्मघवन्तसंस्वस्त्या ।

सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सं देवानां सुमतौ यियानां स्वाहा ॥१५॥

सं वर्चसा पयसा सं तनूभिरगन्महि मनसा संशिवेन ।

त्वष्टा सुदत्रो विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो यद्विलिष्टम् ॥१६॥

samindra ṇo manasā neṣi gobhiḥ saṁsūribhirmaghavantsaṁsvastyā ।

saṁ brahmaṇā devakṛtaṁ yadasti saṁ devānāṁ sumatau yiyānāṁ svāhā ॥15॥

saṁ varchhasā payasā saṁ tanūbhiraganmahī manasā saṁśivena ।

tvāṣṭā sudatro vidadhātu rāyo'numārṣṭu tanvo yadviliṣṭam ॥16॥

य. (Yv.) ८.१८

सुगा वो देवाः सदानाऽअकर्म यऽआजग्मेदं सवनं जुषाणाः ।

भरमाणा वहमाना हवींष्यस्मे धत्त वसवो वसूनि स्वाहा ॥१८॥

sugā vo devāḥ sadanā'akarmma ya'ājagmedaṁ savanaṁ juṣāṇāḥ ।

bharamāṇā vhamāṇā havīṁṣyasme dhatta vasavo vasūni svāhā ॥18॥

य. (Yv.) ८.२०-२२

वयं हि त्वा प्रयति योऽस्मिन्नग्रे होतारामवृणीमहीह ।

अृधगयाऽअृधगुताशमिष्ठाः प्रजानन् यामुपयाहि विद्वान्त्स्वाहा ॥२०॥

देवा गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमित ।

मनसस्पतऽइमं देव यांस्वाहा वाते धाः ॥२१॥

या यां गच्छ यापतिं गच्छ स्वां योनि गच्छ स्वाहा ।

एष ते यो यापते सहसूक्तवाकः सर्ववीरस्तं जुषस्व स्वाहा ॥२२॥

vayaṁhi tvā prayati yo'asminnagne hotārāmavṛṇīmahiha ।

aṛdhagayā'aṛdhagutāśamiṣṭhāḥ prajānan yāmupayāhi vidvāntsvāhā ॥20॥

devā gātuvīdo gātuṁ vīttvā gātumita ।

manasaspata'imaṁ deva yāṁsvāhā vāte dhāḥ ॥21॥

yā yāṁ gachchha yāpatim gachchha svāṁ yoni gachchha svāhā ।

eṣa te yāo yāpate sahasūktavākaḥ sarvavīrastaṁ juṣasva svāhā ॥22॥

य. (Yv.) ८.२३-२६

महिर्भूर्मा पृदाकुः । उरुं हि राजा वरुणश्चकार सूर्याय मन्यामन्वेतवाऽउ ।

अपदे पादा प्रतिधातवेऽकरुतापवक्ता हृदयाविधश्चित् ।

नमो वरुणायाभिष्ठितो वरुणस्य पाशः ॥२३॥

अग्नेग्रीकमपऽआविवेशापात्रपात् प्रतिरक्षन्नसूर्यम् ।

दमेदमे समिधं यायग्रे प्रति ते जिह्वा घृतमुच्चरणयत् स्वाहा ॥२४॥

समुद्रे ते हृदयमप्वन्तः सं त्वा विशन्त्वोषधीरुतापः ।

यास्य त्वा यापते सूक्तोक्तौ नमोवाके विधेम यत् स्वाहा ॥२५॥

देवीरापऽएष वो गर्भस्तं सुप्रीतंसुभृतं बिभृत ।

देव सोमैष ते लोकस्तस्मिंश्च वक्ष्व परि च वक्ष्व ॥२६॥

mahirbhūrmā prḍākuḥ । uruṁhi rājā varuṇaśchakāra sūryyāya

manthāmanvetavā'u ।

apade pādā pratidhātave'karutāpavaktā hṛdayāvidhaśchit ।

namo varuṇāyābhiṣṭhito varuṇasya pāśaḥ ॥23॥

agnegrikamapa'āviveśāpānnapāt pratirakṣannasuryam ।

damedame samidham yāyagne pratim te jihnā ghṛtamuchcharaeyat svāhā ॥24॥

samudre te hṛdayamapmvantaḥ saṁ tvā viśantvoṣadhīrutāpaḥ ।

yāsya tvā yāpate sūktoktau namovāke vidhema yat svāhā ॥25॥

devīrāpa'eṣa vo garbhastaṁ supṛītaṁsubhṛtaṁ bibhṛta ।

deva somaīṣa te lokastasmimchhamicha vakṣava pari cha vakṣava ||26 ||

३. दम्पती (Dampatī) - य. (Yv.) ८.२७-३०

अवभृथ निचुम्पुण निचेरुरसि निचुम्पुणाः ।

अव देवैर्देवकृतमेनोऽयासिषमव मर्त्यैर्मर्त्यकृतं पुरुराव्यो देव रिषस्पाहि ।

देवानां समिदसि ॥२७॥

एजतु दशमास्यो गर्भो जरायुणा सह । यथायं वायुरेजति यथा समुद्रऽएजति । एवायं दशमास्यो ऽअस्त्रजरायुणा सह ॥२८॥

यस्यै ते यियायो गर्भो यस्यै योनिर्हिरण्ययी ।

अंगान्यहुता यस्य तं मात्रा समजीगमस्वाहा ॥२९॥

पुरुदस्मो विषुरूपऽइन्दुरन्तर्महिमानमानं धीरः ।

एकपदीं द्विपदीं त्रिपदीं चतुष्पदीमष्टपादीं भुवनानु प्रथन्तां स्वाहा ॥३०॥

avabhṛtha nichumpuṇa nicherurasi nichumpuṇāḥ ।

ava devairdevakṛtamenoyāsisamava martyaimrartyakṛtām pururāvṇo deva riṣaspāhi ।

devānām samidasi ||27 ||

ejatu daśamāsyō garbho jarāyuṇā saha । yathāyaṁ vāyurejati yathā samudra'ejati ।

evāyaṁ daśamāsyō 'asrajjarāyuṇā saha ||28 ||

yasyai te yīāyo garbho yasyai yonirhiranyayī ।

aṅgānyahrutā yasya taṁ mātṛā samajīgamāṁsvāhā ||29 ||

purudasmo viṣurūpa'indurantarmahimānamānāṁcha dhīraḥ ।

ekapadīm dvipadīm tripadīm chatuspadīmaṣṭapādīm bhuvanānu prathantām svāhā ||30 ||

४. विश्वेदेवाः गृहपतयः (Viśvedevāḥ Gṛhapatayah) - य. (Yv.) ८.१७, १९

य. (Yv.) ८.१७

धाता रातिः सवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपा देवोऽअग्निः ।

त्वष्टा विष्णुः प्रजया संरराणा यजमानाय द्रविणं दधात स्वाहा ॥१७॥

dhātā rātiḥ savitedaṁ juṣantām prajāpatirnidhipā devo'agnih ।

tvastā viṣṇuḥ prajāyā saṁraraṇā yajamānāya drarviṇaṁ dadhāta svāhā ||17 ||

य. (Yv.) ८.१९

यै श्ऽआवहऽउशतो देव देवाँस्तान् प्रेरय स्वे ऽअग्ने सधस्थे ।

जिवाँसः पपिवाँसश्च विश्वेऽसुं घर्मस्वरातिष्ठतानु स्वाहा ॥१९॥

yaṁ ś'āvaha'uśato deva devāṁstān preraya sve 'agne sadhasthe ।

jīāvāṁsaḥ papivāṁsaścha viśve'suṁ gharmmasvarātiṣṭhatānu svāhā ||19 ||

२५. अत्रिर् भौमः (Atrir Bhaumah)

१. अत्रिः (Atriḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४०.६-९

स्वर्भानोरध यदिन्द्र माया अवो दिवो वर्तमाना अवाहन् ।

गूळहं सूर्य तमसापव्रतेन तुरीयेण ब्रह्मणाविन्ददत्रिः ॥६॥

मा मामिमं तव सन्तमत्रा इरस्या दुग्धो भियसा नि गारीत् ।

त्वं मित्रो असि सत्यराधास्तौ मेहावतं वरुणश्च राजा ॥७॥

ग्राव्यो ब्रह्मा युयुजानः सपर्यन् कीरिणा देवान्नमसोपशिक्षन् ।

अत्रिः सूर्यस्य दिवि चक्षुराधात्वर्भानोरप माया अघुक्षत् ॥८॥

यं वै सूर्य स्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः । अत्रायस्तमन्वविन्दन्नह्ये अशक्नुवन् ॥९॥

svarbhānoradha yadindra māyā avo divo varttamānā avāhan ।

gūḷaḥ sūrya tamasāpavratena tūrīyeṇa brahmaṇāvindadatriḥ ||6 ||

mā māmimam tava santamatṛā irasyā drugdho bhiyasā ni gārīt ।

tvam mitro asi satyarādhāstau mehāvataṁ varuṇaścha rājā ||7 ||

*grāvṇo brahmā yuyujāṇaḥ saparyan kīriṇā devānnamasopaśīkṣan /
atīṇ sūryasya divi chakṣurādhātvarsvarbhānorapa māyā aghukṣat ॥8 ॥
yaṇ vai sūrya svarbhānustamasāvidhyadāsuraḥ / atrāyastamanvavindannahya1nye
aśaknuvan ॥9 ॥*

२. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ५.७६.१-५; ५.७७.१-५; १०.१४३.१-६; सा. (Sv.) १७५२-५४

ऋ. (Rv.) ५.७६.१-५

आ भात्यग्निरुषसामनीकमुद्विप्राणां देवया वाचो अस्थुः ।
अर्वाचा नूनं रथ्येह यातं पीपिवांसमश्विना घर्ममच्छ ॥१ ॥
न संस्कृतं प्र मिमीतो गमिष्ठान्ति नूनमश्विनोपस्तुतेह ।
दिवाभिपित्वेऽवसागमिष्ठा प्रत्यवर्ति दाशुषे शंभविष्ठा ॥२ ॥
उता यातं संगवे प्रातरह्नो मध्यन्दिन उदिता सूर्यस्य ।
दिवा नक्तमवसा शंतमेन नेदानीं पीतिरश्विना ततान ॥३ ॥
इदं हि वां प्रदिवि स्थानमोक इमे गृहा अश्विनेदं दुरोणम् ।
आ नो दिवो बृहतः पर्वतादाद्भ्यो यातमिषमूर्ज वहन्ता ॥४ ॥
समश्विनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीति गमेम ।
आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभागानि ॥५ ॥

*ā bhātyagnirūṣasāmanīkamudviprāṇāṃ devayā vācho asthuḥ /
arvāmchā nūnaṃ rathyeha yātaṃ pīpivāṃsamasvinā gharmamachchha ॥1 ॥
na saṃskṛtaṃ pra mīmīto gamiṣṭhānti nūnamaśvinopastuteha /
divābhipitve 'vasāgamiṣṭhā pratyavarti dāśuṣe śambhaviṣṭhā ॥2 ॥
utā yātaṃ saṅgave prātarahno madhyandina uditā sūryasya /
divā naktamavasā śāntamena nedānīm pītiraśvinā tatāna ॥3 ॥
idaṃ hi vāṃ pradivi sthānamoka ime gṛhā aśvinedaṃ duroṇam /
ā no divo bṛhataḥ parvatādādbhyo yātamiṣamūrja vahantā ॥4 ॥
samaśvinoravasā nūtanena mayobhuvā supraṇīti gamema /
ā no rayīm vahatamota vīrānā viśvānyamṛtā saubhagāni ॥5 ॥*

ऋ. (Rv.) ५.७७.१-५

प्रातर्यावाणा प्रथमा यजध्वं पुरा गृध्रादररुषः पिबातः ।
प्रातर्हि यामश्विना दधाते प्र शंसन्ति कवयः पूर्वभाजः ॥१ ॥
प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत न सायमस्ति देवया अजुष्टम् ।
उतान्यो अस्मद्यजते वि चावः पूर्वः पूर्वो यजमानो वनीयान् ॥२ ॥
हिरण्यत्वङ् मधुवर्णो घृतसुः पृक्षो वहन्नारथो वर्तते वाम् ।
मनोजवा अश्विना वातरंहा येनातियाथो दुरितानि विश्वा ॥३ ॥
योभूयिष्ठं नासत्याभ्यां विवेष चनिष्ठं पित्वो ररते विभागे ।
स लोकमस्य पीपरच्छमीभिरनूर्ध्वभासः सदमित्तुतुर्यात् ॥४ ॥
समश्विनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीति गमेम ।
आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभागानि ॥५ ॥

*prātaryāvāṇā prathamā yajadhvaṃ purā gṛdhrādararuṣaḥ pibātaḥ /
prātarhi yāmaśvinā dadhāte pra śaṃsanti kavayaḥ pūrvabhājāḥ ॥1 ॥
prātaryajadhvamaśvinā hinota na sāyamasti devayā ajuṣṭam /
utānyo asmadyajate vi chāvaḥ pūrvāḥ pūrvo yajamāno vanīyān ॥2 ॥
hiraṇyatvaṇ madhuvarṇo ghṛtasnuḥ pṛkṣo vahannāratho vartate vām /
manojavā aśvinā vātaraṇhā yenātiyātho duriṭāni viśvā ॥3 ॥
yobhūyīṣṭhaṃ nāsatyābhyāṃ viveṣa chaniṣṭhaṃ pitvo rarate vibhāge /
sa tokamasya pīparachchhamībhiranūrdhvbhāsaḥ sadamittuturyāt ॥4 ॥
samaśvinoravasā nūtanena mayobhuvā supraṇīti gamema /*

ā no rayīm vahatamota vīrānā vīśvānyamṛtā saubhagāni ॥5 ॥

ऋ. (Rv.) १०.१४३.१-६

त्यं चिदत्रिमृतजुर्मर्थमश्वं न यातवे । कक्षीवन्तं यदी पुना रथं न कृणुथो नवम् ॥१ ॥
त्यं चिदश्वं न वाजिनमरेणवो यमलत । दृळ्हं ग्रन्थिं न वि प्यतमत्रिं यविष्ठमा रजः ॥२ ॥
नरा दंसिष्ठावत्राये शुभ्रा सिषासतं धियः । अथा हि वां दिवो नरा पुन स्तोमो न विशसे ॥३ ॥
चिते तद्वां सुराधसा रातिः सुमतिरश्विना । आ यन्नः सदने पृथौ समने पर्षथो नरा ॥४ ॥
युवं भुज्यु समुद्र आ रजसः पार ईङ्क्षितम् । यातमच्छा पतत्रिभिर्नासत्या सातये कृतम् ॥५ ॥
आ वां सुमैः शंयू इव मंहिष्ठा विश्ववेदसा । समस्मे भूषतं नरोत्सं न पिप्युषीरिषः ॥६ ॥

tyam chidatrimṛtajuramarthamaśvam na yātave / kākṣīvantam yadī punā ratham na kṛṇutho navam ॥1 ॥

*tyam chidaśvam na vājīnamareṇavo yamatnata / ddaḷaḥam granthim na vi
ṣyatamatriṁ yaviṣṭhamā rajaḥ ॥2 ॥*

*narā daṁsiṣṭhāvatrāye śubhrā siṣāsataṁ dhiyaḥ / athā hi vām divo narā puna stomo
na vīśase ॥3 ॥*

*chite tadvām surādhasā rātiḥ sumatiraśvinā / ā yannaḥ sadane pṛthau samane
parṣatho narā ॥4 ॥*

*yuvam bhujyu samudra ā rajasāh pārā īṅkhitam / yātamachchhā patatribhīrnāsatyā
sātaye kṛtam ॥5 ॥*

*ā vām sumnaiḥ śamyū iva maṁhiṣṭhā vīśvavedasā / samasme bhūṣataṁ narotsam na
pipyuṣīriṣaḥ ॥6 ॥*

सा. (Sv.) १७५२-५४

आ भात्यग्निरुषसामनीकमुद्विप्राणां देवया वाचो अस्थुः ।
अर्वाचा नूनं रथ्येह यातं पीपिवांसमश्विना घर्मच्छ ॥१ ॥
न संस्कृतं प्र मिमीतो गिमष्ठान्ति नूनमश्विनोपस्तुतेह ।
दिवाभिपित्वेऽवसागमिष्ठा प्रत्यवर्ति दाशुषे शम्भविष्ठा ॥२ ॥
उता यातं संगवे प्रातरहो मध्यन्दिन उदिता सूर्यस्य ।
दिवा नक्तमवसा शन्तमेन नेदानीं पीतिरश्विना ततान ॥३ ॥

*ā bhātyagnirūṣasāmanīkamudviprāṇāṁ devayā vācho asthuḥ /
arvāṁchā nūnam rathyeha yātam pipivāṁsamaśvinā gharmachchha ॥1 ॥*

*na saṁskṛtaṁ pra mimīto gimaṣṭhānti nūnamaśvinopastuteha /
divābhipitve vasāgamiṣṭhā pratyavarti dāśuṣe śambhaviṣṭhā ॥2 ॥*

*utā yātam saṁgave prātarahno madhyandina uditā sūryasya /
divā naktamavasā śantamena nedānīm pītiraśvinā tatāna ॥3 ॥*

३. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ५.३७.१-५; ५.३८.१-५; ५.३९.१-५; ५.४०.१-४ सा. (Sv.) ३४५; ३६६; ११७२-७४

ऋ. (Rv.) ५.३७.१-५

सं भानुना यतते सूर्यस्याजुह्वानो घृतपृष्ठः स्वंचाः ।
तस्मा अमृध्रा उषसो व्युच्छान्य इन्द्राय सुनवामेत्याह ॥१ ॥
समिद्धाग्निर्वनवत्स्तीर्णबर्हियुक्तग्रावा सुतसोमो जराते ।
ग्रावाणो यस्येषिरं वदन्त्ययदध्वर्युर्हविषाव सिन्धुम् ॥२ ॥
वधूरियं पतिमिच्छन्त्येति य ई वहाते महिषीमिषिराम् ।
आस्य श्रवस्याद्रथ आ च घोषात्पुरु सहस्रा परि वर्तयाते ॥३ ॥
न स राजा व्यथते यस्मिन्निन्द्रस्तीव्रं सोमं पिबति गोसखायम् ।
आ सत्वनैरजति हन्ति वृत्रां क्षेति क्षितीः सुभागो नाम पुश्यन् ॥४ ॥
पुष्यात्क्षेमे अभि योगे भवात्युभे वृत्तौ संयती सं जयाति ।
प्रियः सूर्ये प्रियो अग्रा भवाति य इन्द्राय सुतसोमो ददाशत् ॥५ ॥
sam bhānunā yatate sūryasyājuhnāno ghṛtapṛṣṭhaḥ svarīchāḥ /

tasmā amṛdhrā uṣaso vyuchchhānya indrāya sunavāmetyāha ||1 ||
samiddhāgnirvanavatsūrṇabarhiyuktagrāvā sutasomo jarāte /
grāvāṇo yasyeśirām vadantyayadadhvaryurhaviṣāva sindhum ||2 ||
vadhūriyam patimichchhantyeti ya ī vahāte mahiṣīmīṣirām /
āśya śravasyādratha ā cha ghoṣātpurū sahasrā pari vartayāte ||3 ||
na sa rājā vyathate yasminnindrastīvrām somam pibati gosakhāyam /
ā satvanairajati hanti vṛtrām kṣeti kṣitiḥ subhāgo nāma puśyan ||4 ||
puṣyātkṣeme abhi yoge bhavātyubhe vṛtau saṁyatī saṁ jayātī /
priyaḥ sūrye priyo agnā bhavāti ya indrāya sutasomo dadāsat ||5 ||

ऋ. (Rv.) ५.३८.१-५

उरोष्ट इन्द्र राधसो विभवी रातिः शतक्रतो । अधा नो विश्वचर्षणे द्युम्ना सुक्षत्रा मंहय ॥१॥
 यदीमिन्द्र श्रवायमिषं शविष्ठ दधिषे । पप्रथे दीर्घश्रुतमं हिरण्यवर्णं दुष्टरम् ॥२॥
 शुष्मासो ये ते अद्रिवो मेहना केतसापः । उभा देवावभिष्टये दिवश्च गमश्च राजथः ॥३॥
 उतो नो अस्य कस्य चिदक्षस्य तव वृत्राहन् । अस्मभ्यं नृम्णमा भरास्मभ्यं नृमणस्यसे ॥४॥
 नू त आभिरिभिष्टिभिस्त्व शर्मछतक्रतो । इन्द्र स्याम सुगोपाः शूर स्याम सुगोपाः ॥५॥
uroṣṭa indra rādhaso vibhavī rātiḥ śatakrato / adhā no viśvacharṣaṇe dyumnā
sukṣatrā maṁhaya ||1 ||
yadīmindra śravāyamiṣam śaviṣṭha dadhiṣe / paprathe dīrghaśrutamam
hiraṇyavarṇa duṣṭaram ||2 ||
śuṣmāso ye te adrivo mehanā ketasāpaḥ / ubhā devāvabhiṣṭaye divaścha gmaścha
rājathaḥ ||3 ||
uto no asya kasya chiddakṣasya tava vṛtrāhan / asmabhyam nṛmṇamā
bharāsmabhyam nṛmaṇasyase ||4 ||
nū ta ābhiribhiṣṭibhistva śarmanichhatakrato / indra syāma sugopāḥ sūra syāma
sugopāḥ ||5 ||

ऋ. (Rv.) ५.३९.१-५

यदिन्द्र चित्र मेहनास्ति त्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नो विदद्वस उभयाहस्त्या भर ॥१॥
 यन्मन्यसे वरेण्यमिन्द्र द्युक्षं तदा भर । विद्याम तस्य ते वयमकूपारस्य दावने ॥२॥
 यत्ते दित्सु प्रराध्यं मनो अस्ति श्रुतं बृहत् । तेन द्रवहा चिदद्रिव आ वाजं दर्षि सातये ॥३॥
 मंहिष्ठं वो मघोनां राजानं चर्षणीनाम् । इन्द्रमुप प्रशस्तये पूर्वीभिर्जुषे गिरः ॥४॥
 अस्मा इत्काव्यं वच उक्थमिन्द्राय शंस्यम् ।
 तस्मा उ ब्रह्मवाहसे गिरो वर्धन्त्यत्रायो गिरः शुम्भन्त्यत्रायः ॥५॥
yadindra chitra mehanāsti tvādātamadriṣaḥ / rādhasanno vidadvasa ubhayāhastyā
bhara ||1 ||
yanmanyase vareṇyamindra dyukṣam tadā bhara / vidyāma tasya te
vayamakūpārasya dāvane ||2 ||
yatte ditsu prarādhyam mano asti śrutam bṛhat / tena ddaḥā chidadriṣa ā vājam
darṣi sātaye ||3 ||
maṁhiṣṭham vo maghonām rājānam charṣaṇīnām / indramupa praśastaye
pūrvibhirjuṣe girāḥ ||4 ||
asmā itkāvyam vacha ukthamindrāya śaṁsyam /
tasmā u brahmavāhase giro vardhantyaatrāyo girāḥ śumbhantyaatrāyaḥ ||5 ||

ऋ. (Rv.) ५.४०.१-४

आ याह्यद्रिभिः सुतं सोमं सोमपते पिब । वृषन्निन्द्र वृषभिर्वृत्राहन्तम् ॥१॥
 वृषा ग्रावा वृषा मदो वृषा सोमो अयं सुतः । वृषन्निन्द्र वृषभिर्वृत्राहन्तम् ॥२॥
 वृषा त्वा वृषणं हुवे वज्रिश्चित्राभिरुतिभिः । वृषन्निन्द्र वृषभिर्वृत्राहन्तम् ॥३॥
 ऋजीषी वज्री वृषभस्तुराषादुष्मी राजा वृत्रहा सोमपावा ।
 युक्त्वा हरिभ्यामुप यासदर्वाङ्गाध्यन्दिने सवने मत्सदिन्द्रः ॥४॥

ā yāhyadribhiḥ sutaṁ somaṁ somapate piba । vṛṣannindra vṛṣabhirvṛtrāhantam ॥1॥
 vṛṣā grāvā vṛṣā mado vṛṣā somo ayaṁ sutaḥ । vṛṣannindra vṛṣabhirvṛtrāhantam ॥2॥
 vṛṣā tvā vṛṣaṇaṁ huve vajrimśchitrābhirūtibhiḥ । vṛṣannindra
 vṛṣabhirvṛtrāhantama ॥3॥

ṛjīṣī vajrī vṛṣabhasturāṣāṭchhuṣmī rājā vṛtrahā somapāvā ।
 yuktva haribhyāmupa yāsadarvāṇmādhyaṇdine savane matsadindraḥ ॥4॥

सा. (Sv.) ३४५

यदिन्द्र चित्रा म इह नास्ति त्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नो विदद्वस उभयाहस्त्या भर ॥४॥

yadindra chitrā ma iha nāsti tvādātamadriṣaḥ । rādhasanno vidadvasa ubhayāhastyā
 bhara ॥4॥

सा. (Sv.) ३६६

विभोष्ट इन्द्र राधसो विभ्वी रतिः शतक्रतो । अथा नो विश्वचर्षणे द्युम्नं सुदत्रा मंहय ॥७॥

vibhoṣṭa indra rādhaso vibhvī rātiḥ śatakrato । athā no viśvacharṣaṇe dyumnaṁ
 sudatrā maṁhaya ॥7॥

सा. (Sv.) ११७२-७४

यदिन्द्र चित्र म इह नास्ति त्वादातमद्रिवः । राधस्तन्नो विदद्वस उभयाहस्त्या भर ॥४॥

यन्मन्यसे वरेण्यमिन्द्र द्युक्षं तदा भर । विद्याम तस्य ते वयमकूपारस्य दावनः ॥५॥

यत्ते दिक्षु प्रराध्यं मनो अस्ति श्रुतं बृहत् । तेन दृढा चिदद्रिव आ वाजं दर्षि सातये ॥६॥

yadindra chitra ma iha nāsti tvādātamadriṣaḥ । rādhasanno vidadvasa ubhayāhastyā
 bhara ॥4॥

yanmanyase vareṇyamindra dyukṣaṁ tadā bhara । vidyāma tasya te vayamakūpārasya
 dāvanaḥ ॥5॥

yatte dikṣu prarādhyāṁ mano asti śrutaṁ bṛhat । tena dṛḍhā chidadriṣa ā vājaṁ
 darṣi sātaye ॥6॥

४. इन्द्राग्नी (Indrāgnī) - ऋ. (Rv.) ५.८६.१-६

इन्द्राग्नी यमवथ उभा बाजेषु मर्त्यम् । दृढहा चित्स प्र भेदति द्युम्ना वाणीरिव त्रितः ॥१॥

या पृतनासु दुष्टरा या बाजेषु श्रवाय्या । या पंच चर्षणीरभीन्द्राग्नी ता हवामहे ॥२॥

तयोरिदमवच्छवस्तिग्मा दिद्युन्मघोनोः । प्रति द्रुणा गभस्त्योर्गवां वृत्रघ्न एषते ॥३॥

ता वामेषे रथानामिन्द्राग्नी हवामहे । पती तुरस्य राधसो विद्वांसा गिर्वणस्तमा ॥४॥

ता वृधन्तावनु द्यून्मर्त्या देवावदभा । अर्हन्ता चित्पुरो दधेऽश्वेव देवार्ववते ॥५॥

एवेन्द्राग्निभ्यामहा वि हव्यं शूष्यं घृतं न पूतमद्रिभिः ।

ता सूरीषु श्रवो वृहद्रयि गृणत्सु दिधृतमिषं गृणत्सु दिधृतम् ॥६॥

indrāgnī yamavatha ubhā bājeṣu martyam । dṛḍhā chitsa pra bhedati dyumnā
 vāṇīriva tritaḥ ॥1॥

yā pṛtanāsu duṣṭarā yā vājeṣu śravāyyā । yā pañcha charṣaṇīrabhīndrāgnī tā
 havāmahe ॥2॥

tayoridamavachchhavastigmā didyunmaghonoḥ । prati druṇā gabhastyorgavāṁ
 vṛtraghna eṣate ॥3॥

tā vāmeṣe rathānāmindrāgnī havāmahe । patī turasya rādhaso vidvāṁsā
 gīrvaṇastamā ॥4॥

tā vṛdhantāvanu dyūnmartāya devāvadabhā । arhantā chitpuro dadheṁśeva
 devārvavate ॥5॥

evendrāgnibhyāmahā vi havyaṁ śūṣyaṁ ghṛtaṁ na pūtamadribhiḥ ।

tā sūriṣu śravo vṛhadrayiṁ gṛṇatsu didhṛtamiṣaṁ gṛṇatsu didhṛtam ॥6॥

५. पर्जन्यः (Parjanyaḥ) - ऋ. (Rv.) ५.८३.१-१०

अच्छावद तवसं गीर्भिराभिः स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास ।

कनिक्रदद्वृषभो जीरदानू रेतो दधात्योषधीषु गर्भम् ॥१॥

वि वृक्षान् हन्त्युत हन्ति रक्षसो विश्वं बिभाय भुवनं महावधात् ।
 उतानागा ईषते वृष्ण्यावतो यत्पर्जन्यः स्तनयन् हन्ति दुष्कृतः ॥२॥
 रथीव कशयाश्वाँ अभिक्षिपन्नाविदूतान्कृणुते वर्ष्यँश्च अह ।
 दूरात्तिसहस्य स्तनथा उदीरते यत्पर्जन्यः कृणुते वर्ष्यँश्च नभः ॥३॥
 प्र वाता वान्ति पतयन्ति , विद्युत उदोषधीर्जिहते पिन्वते स्वः ।
 इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीं रेतसावति ॥४॥
 यस्य व्रते पृथिवी ननमीति यस्य व्रते शफवज्जभूरिति ।
 यस्य व्रत ओषधीर्विश्वरूपाः स नः पर्जन्य महि शर्म यच्छ ॥५॥
 दिवो नो वृष्टिं मरुतो ररीध्वं प्र पिन्वत वृष्णो अश्वस्य धाराः ।
 अवङ्गिन स्तनयिलुनेह्यपो निषिचन्नसुरः पिता नः ॥६॥
 अभि क्रन्द स्तनय गर्भमा धा उदन्वता परि दीया रथेन ।
 दितिं सु कर्ष विषितं न्यंचं समा भवन्तूद्वतो निषादाः ॥७॥
 महान्तं कोषमुदचा नि षिंचं स्यन्दन्ता कुल्या विषिताः पुरस्तात् ।
 घृतेन द्यावापृथिवी व्युन्धि सुप्रपाणं भवत्वघ्न्याभ्यः ॥८॥
 यत्पर्जन्य कनिक्रदस्तनयन् हंसि दुष्कृतः । प्रतीदं विश्वं मोदते यत्किं च पृथिव्यामधि ॥९॥
 अवर्षीर्वर्षमुदु षू गृभायाकर्धन्वान्यत्येतवा उ ।
 अजीजन ओषधीर्भोजनाय कमुत प्रजाभ्योऽविदो मनीषाम् ॥१०॥

achchhāvada tavasam gīrbhirābhiḥ stuhi parjanyaṁ namasā vivāsa ।
kanikradadvṛṣabho jīradānū reto dadhātyoṣadhīṣu garbham ॥1॥
vi vṛkṣān hantya hanti rakṣaso viśvaṁ bibhāya bhuvanaṁ mahāvadhāt ।
utānāgā īṣate vṛṣṇyāvato yatparjanyaḥ stanayan hanti duṣkṛtaḥ ॥2॥
rathīva kaśayāśvāṁ abhikṣipannāvirḍūtānkṛṇute varṣyam? aha ।
dūrātimsahasya stanathā udīrate yatparjanyaḥ kṛṇute varṣya1 nabhaḥ ॥3॥
pra vātā vānti patayanti , vidyuta udoṣadhīrjīhate pinvate svaḥ ।
irā viśvasmai bhuvanāya jāyate yatparjanyaḥ pṛthivīm retasāvati ॥4॥
yasya vrata pṛthivī naminamīti yasya vrata śaphavajjarbhuriti ।
yasya vrata Oṣadhīrviśvarūpāḥ sa naḥ parjanya mahi śarma yachchha ॥5॥
divo no vṛṣṭim maruto rarīdhvaṁ pra pinvata vṛṣṇo aśvasya dhārāḥ ।
arvāntena stanayitnunehyapo niṣimchannasuraḥ pitā naḥ ॥6॥
abhi kranda stanaya garbhamā dhā udanvatā pari diyā rathena ।
ddatiṁ su karṣa viṣitaṁ nyamchariṁ samā bhavantūdvato niṣādāḥ ॥7॥
mahāntaṁ koṣamudachā ni ṣimcha syandantā kulyā viṣitāḥ purastāt ।
ghṛtena dyāvāpṛthivī vyundhī suprapāṇaṁ bhavatvaghnyābhyāḥ ॥8॥
yatparjanya kanikradatstanayan haṁsi duṣkṛtaḥ । pratīdaṁ viśvaṁ modate yatimka
cha pṛthivyāmadhi ॥9॥
avarṣīrvarṣamudu ṣū grbhāyākardhanvānyatyetaṁ u ।
ajijana Oṣadhīrbhojanāya kamuta prajābhyo'vido manīṣām ॥10॥

६. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.८६.४१-४५; सा. (Sv.) ५६४; १६१४; १६१६

ऋ. (Rv.) ९.८६.४१-४५

स भन्दना उदियति प्रजावतीर्विश्वायुर्विश्वाः सुभरा अहर्दिवि ।
 ब्रह्म प्रजावद्रयिमश्चपस्त्यं पीत इन्द्रविन्द्रमस्मभ्यं याजतात् ॥४१॥
 सो अग्रे अह्नां हरिर्हर्यतो मदः प्र चेतसा चेतयते अनु ह्युभिः ।
 द्वा जना यातयन्नन्तरीयते नरा च शंसं दैव्यं च धर्तरि ॥४२॥
 अंजते व्यंजते समंजते ऋतुं रिहन्ति मधुनाभ्यंजते ।
 सिन्धोरुच्छवासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमासु गृभ्णते ॥४३॥
 विपश्चिते पवमानाय गायत मही न धारात्यन्धो अर्षति ।

अहिर्न जूर्णामति सर्पति त्वचमत्यो न क्रीळन्नसरदृषा हरिः ॥४४॥

अग्नेगो राजाप्यस्तविष्यते विमानो अहां भुवनेष्वर्पितः ।

हरिर्घृतसुः सुदृशीको अर्णवो ज्योतीरथः पवते राय ओक्वः ॥४५॥

sa bhandanā udiyarti prajāvatīrviśvāyurviśvāḥ subharā ahardivi ।

brahma prajāvadrayimaśvapastyam pīta indavindramasmbhyanā yājatāt ॥41॥

so agre ahnām harirharyato madaḥ pra chetasā chetayate anu dyubhiḥ ।

dvā janā yātayannantariyate narā cha śamīsam daivyaḥ cha dhartari ॥42॥

anijate vyānijate samānijate ṛtuḥ rihanti madhunābhyanijate ।

sindhoruchchhavāse patayantamukṣaṇam hiraṇyapāvāḥ paśumāsu gṛbhṇate ॥43॥

vipāśchite pavamānāya gāyata mahī na dhārātyandho arṣati ।

ahirna jūrṇāmāti sarpati tvachamatyo na kṛīannasaraadvṛṣā hariḥ ॥44॥

agregō rājāpyastaviṣyate vimāno ahnām bhuvaneṣvarpitaḥ ।

harirghṛtasnuḥ suddaśīko arṇavo jyotīrathaḥ pavate rāya Okyaḥ ॥45॥

सा. (Sv.) ५६४

अंजते व्यंजते संजते क्रतुं रिहन्ति मध्वाभ्यंजते ।

सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमप्सु गृभ्णते ॥११॥

anijate vyānijate smānijate kratuḥ rihanti madhvābhyanijate ।

sindhoruchchhvāse patayantamukṣaṇam hiraṇyapāvāḥ paśumapsu gṛbhṇate ॥11॥

सा. (Sv.) १६१४

अंजते वयंजते समंजते क्रतुं रिहन्ति मध्वाभ्यंजते ।

सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमप्सु गृभ्णते ॥१॥

anijate vayanijate samānijate kratuḥ rihanti madhvābhyanijate ।

sindhoruchchhvāse patayantamukṣaṇam hiraṇyapāvāḥ paśumapsu gṛbhṇate ॥1॥

सा. (Sv.) १६१६

अग्नेगो राजाप्यस्तविष्यते विमानो अहां भुवनेष्वर्पितः ।

हरिर्घृतसुः सुदृशीको अर्णवो ज्योतीरथः पवते राय ओक्वः ॥३॥

agregō rājāpyastaviṣyate vimāno ahrām bhuvaneṣvarpitaḥ ।

harirghṛtasnuḥ sudṛśīko arṇavo jyotīrathaḥ pavate rāya Okyaḥ ॥3॥

७. पवमानः सोमः पूषा वा (Pavamānaḥ Somaḥ Pūṣā Vā) - ऋ. (Rv.) ९.६७.१०-१२

अविता नो अजाश्वः पूषा यामनियामनि । आ भक्षत्कन्यासु नः ॥१०॥

अयं सोमः कर्मर्दिने घृतं न पवते मधु । आ भक्षत्कन्यासु नः ॥११॥

अयं त आघृणे सुतो घृतं न पवते शुचि । आ भक्षत्कन्यासु नः ॥१२॥

avitā no ajāśvaḥ pūṣā yāmaniyāmani । ā bhakṣatkanyāsu naḥ ॥10॥

ayaḥ somaḥ kamardine ghṛtaḥ na pavate madhu । ā bhakṣatkanyāsu naḥ ॥11॥

ayaḥ ta āghṛṇe suto ghṛtaḥ na pavate śuchi । ā bhakṣatkanyāsu naḥ ॥12॥

८. पृथिवी (Pṛthivī) - ऋ. (Rv.) ५.८४.१-३

बळित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवी । प्र या भूमिं प्रवत्वति मह्ना जिनोषि महिनि ॥१॥

स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रति षोभन्त्युभिः । प्र या वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि ॥२॥

द्वळ्हा चिद्या वनस्पीन्क्षमया दर्धर्ष्योजसा । यत्ते अभ्रस्य विद्युतो दिवो वर्षन्ति वृष्टयः ॥३॥

baḷitthā parvatānām khidraḥ bibharṣi pṛthivī । pra yā bhūmim pravatvati mahnā

jinoṣi mahini ॥1॥

stomāsastvā vichāriṇi prati ṣṭobhantuyubhiḥ । pra yā vājam na heṣantaḥ

perumasyasyarjuni ॥2॥

ddaḷhā chidyā vanaspīnkṣamayā dardharṣyojasā । yatte abhrasya vidyuto divo varṣanti

vṛṣṭayaḥ ॥3॥

९. वरुणः (Varuṇaḥ) - ऋ. (Rv.) ५.८५.१-८

प्र सप्त्राजे बृहदर्चा गभीरं ब्रह्म प्रियं वरुणाय श्रुताय ।

वि यो जघान शमितेव चर्भोपस्तिरे पृथिवीं सूर्याय ॥१॥
 वनेषु वयश्नरिक्षं ततान वाजमर्वत्सु पय उस्त्रियासु ।
 हत्सु क्रतुं वरुणो अप्सवर्गिणं दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रौ ॥२॥
 नीचीनवारं वरुणः कबन्धं प्र ससर्ज रोदसी अन्तरिक्षम् ।
 तेन विश्वस्य भुवनस्य राजा यवं न वृष्टिर्व्युनति भूम ॥३॥
 उनति भूमिं पृथिवीमुत द्यां यदा दुग्धं वरुणो वष्ट्यादित् ।
 समभ्रेण वसत पर्वतासस्तविषीयन्तः श्रययन्त वीराः ॥४॥
 इमामूष्वासुरस्य श्रुतस्य महीं मायां वरुणस्य प्र वोचम् ।
 मानेनेव तस्थिवाँ अन्तरिक्षे वि यो ममे पृथिवीं सूर्येण ॥५॥
 इमामू नु कवितमस्य मायां मही देवस्य नकिरा दधर्ष ।
 एकं यदुद्रा न पृणन्त्येनीरासिचन्तीरवनयः समुद्रम् ॥६॥
 अर्यम्यं वरुण मित्र्यं वा सखायं वा सदमिद् भ्रातरं वा ।
 वेशं वा नित्यं वरुणारणं वा यत्सीमागश्चक्रमा शिश्रथस्तत् ॥७॥
 कितवासो यद्विरिपुर्न दीवि यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्य ।
 सर्वा ता वि ष्य शिथिरेव देवाधा ते स्याम वरुण प्रियासः ॥८॥

*pra samrāje bṛhadarchā gabhīraṁ brahma priyaṁ varuṇāya śrutāya ।
 vi yo jaghāna śamiteva charbhopastire pṛthivīm sūryāya ॥1॥
 vaneṣu vayaṁntarikṣaṁ tatāna vājamarvatsu paya usriyāsu ।
 hr̥tsu kratuṁ varuṇo apsavaṁgiṇna divi sūryamadadhātsomamadrau ॥2॥
 nīchīnabāraṁ varuṇaḥ kabandhaṁ pra sasatja rodasī antarikṣam ।
 tena viśvasya bhuvanasya rājā yavaṁ na vṛṣṭirvyunati bhūma ॥3॥
 unatti bhūmiṁ pṛthivīmuta dyāṁ yadā dugdhaṁ varuṇo vaṣṭyādīt ।
 samabhreṇa vasata parvatāsastaviṣīyantaḥ śrayayanta vīrāḥ ॥4॥
 imāmū ṣvāsurasya śrutasya mahīm māyāṁ varuṇasya pra vocham ।
 māneneva tasthivāṁ antarikṣe vi yo mame pṛthivīm sūryeṇa ॥5॥
 imāmū nu kavitamasya māyāṁ mahī devasya nakirā dadharṣa ।
 ekaṁ yadudnā na pṛṇantyenīrāsīnchāntīravanayaḥ samudram ॥6॥
 aryamyāṁ varuṇa mitrayaṁ vā sakhāyaṁ vā sadamid bhrātaraṁ vā ।
 veśaṁ vā nityaṁ varuṇāraṇaṁvā yatsīmāgaśchakṛmā śīsrathastat ॥7॥
 kitavāso yadriripurna divi yadvā ghā satyamuta yanna vidya ।
 sarvā tā vi ṣya śithireva devādha te syāma varuṇa priyāsaḥ ॥8॥*

१०. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४१.१-२०; ५.४२.१-१८; ५.४३.१-१७

ऋ. (Rv.) ५.४१.१-२०

को नु वां मित्रावरुणावृतायन्दिबो वा महः पार्थिवस्य वा दे ।
 ऋतस्य वा सदसि त्रसीथां नो यायते वा पशुषो न वाजान् ॥१॥
 ते नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्र ऋभुक्षा मरुतो जुषन्त ।
 नमोभिर्वा ये दधते सुवृत्तिं स्तोमं रुद्राय मीळ्हुषे सजोषाः ॥२॥
 आ वां येष्ठाश्विना हुवध्वै वातस्य पत्नत्रथ्यस्यपुष्टौ ।
 उत वा दिवो असुराय मन्म प्रान्धांसीव यज्यवे भरध्वम् ॥३॥
 प्र सक्ष्णो दिव्यः कण्वहोता त्रितो दिवः सजोषा वातो अग्निः ।
 पूषा भगः प्रभृथे विश्वभोजा आजिं न जग्मुराश्वश्चतमाः ॥४॥
 प्र वो रयिं युक्ताश्च भरध्वं राय एषेऽवसे दधीत धीः ।
 सुशेव एवैरौशिजस्य होता ये व एवा मरुतस्तुराणाम् ॥५॥
 प्र वो वायुं रथयुजं कृणुध्वं प्र देवं विप्रं पनितारमर्कैः ।
 इषुध्वव ऋतसापः पुरंधीर्वस्वीर्नो अत्र पत्नीरा धिये धुः ॥६॥
 उप व एषे वन्देभिः शूषैः प्र यही दिवश्चितयद्भिरर्कैः ।
 उषासानक्ता विदुषीव विश्वमा हा वहतो मर्त्याय याम् ॥७॥

अभि वो अर्चे पोष्यावतो नृन्वास्तोष्पतिं त्वष्टारं रराणः ।
 धन्या सजोषा धिष्णा नमोभिर्वनस्पतीरोषधी राय एषे ॥८॥
 तुजे नस्तने पर्वताः सन्तु स्वैतवो ये वसवो न वीराः ।
 पनित आय्यो यजतः सदा नो वर्धन्नाः शंसं नर्यो अभिष्टौ ॥९॥
 वृष्णो अस्तोषि भूम्यस्य गर्भं त्रितो नमातमपां सुवृक्ति ।
 गृणीते अग्निरेतरी न शूषैः शोचिष्केशो न रिणाति वना ॥१०॥
 कथा महे रुद्रियाय ब्रवाम् कद्राये चिकितुषे भगाय ।
 आप ओषधीरुत नोऽवन्तु द्यौर्वना गिरयो वृक्षकेशाः ॥११॥
 शृणोतु न ऊर्जा पतिर्गिरः स नभस्तरीयां इषिरः परिज्मा ।
 शृण्वन्त्वापः पुरो न शुभ्राः परि सुचो बबृहाणस्याद्रेः ॥१२॥
 विदा चित्रु महान्तो ये व एवा ब्रवाम दस्मा वार्य दधानाः ।
 वयश्चन सुभ्वं आव यन्ति क्षुभा मर्तमनुयतं वधस्रैः ॥१३॥
 आ दैव्यानि पार्थिवानि जन्मापश्चाच्छा सुमखाय वोचम् ।
 वर्धन्तां द्यावो गिरश्चन्द्राग्रा उदा वर्धन्तामभिषाता अर्णाः ॥१४॥
 पदेपदे मे जरिमा नि धायि वरूत्री वा शक्रा या पायुभिश्च ।
 सिषक्तु माता मही रसा नः स्मत्सूरिभिर्ऋजुहस्त ऋजुवनिः ॥१५॥
 कथा दाशेम नमसा सुदानूनेवया मरुतो अच्छोक्तौ प्रश्रवसो मरुतो अच्छोक्तौ ।
 मा नोऽहिर्बुध्न्यो रिषे धादस्माकं भूदुपमातिवनिः ॥१६॥
 इति चित्रु प्रजायै पशुमत्यै देवासो वनते मर्त्यो व आ देवासो वनते मर्त्यो वः ।
 अत्रा शिवां तन्वो धासिमस्या जरां चिन्मे निऋतिर्जग्रसीत ॥१७॥
 तां वो देवाः सुमतिमूर्जयन्तीमिषमश्याम वसवः शसा गोः ।
 सा नः सुदानुर्मुळयन्ती देवी प्रति द्रवन्ती सुविताय गम्याः ॥१८॥
 अभि न इळा यूथस्य माता स्मन्नदीभिर्बुध्न्यो वा गृणातु ।
 उर्वशी वा बृहद्दिवा गृणानाभ्यूर्वाणा प्रभृथस्यायोः ॥१९॥
 सिषक्तु न ऊर्जव्यस्य पुष्टेः ॥२०॥

ko nu vām mitrāvaruṇāvṛtāyandivo vā mahāḥ pāṛthivasya vā de /
ṛtasya vā sadasi trasīthām no yāyate vā paśuṣo na vājān ॥1॥
te no mitro varuṇo aryamāyurindra ṛbhukṣā maruto juṣanta /
namobhirvā ye dadhate suvṛktīm stomam rudrāya mīlhuṣe sajoṣāḥ ॥2॥
ā vām yeṣṭhāśvinā huvadhyaī vātasya patmannathyasyapusta /
uta vā divo asurāya manma prāndhāmsīva yajyave bharadvham ॥3॥
pra sakṣaṇo divyaḥ kaṇvahoṭā trito divaḥ sajoṣā vāto agniḥ /
pūṣā bhagaḥ prabhṛthe viśvabhōjā ājīm na jagmurāśvaśvatamāḥ ॥4॥
pra vo rayīm yuktāśvam bharadvham rāya eṣe vase dadhīta dhīḥ /
suseva evairauśijasya hoṭā ye va evā marutasturāṇām ॥5॥
pra vo vāyūm rathayujam kṛṇudhvam pra devam vipram panitāramarkaiḥ /
iṣudhyava ṛtasāpaḥ puramdhīrvasvīrno atra patnīrā dhiye dhuḥ ॥6॥
upa va eṣe vandyebhiḥ śūṣaiḥ pra yahnī divaśchitayadbhirarkaiḥ /
uśāsānaktā viduṣīva viśvamā hā vahato martyāya yām ॥7॥
abhi vo arche poṣyāvato nṛnvāstoṣpatiḥ tvaṣṭāram rarāṇaḥ /
dhanyā sajoṣā dhiṣṇā namobhirvanaspatīmrośadhī rāya eṣe ॥8॥
tuje nastane parvatāḥ santu svaitavo ye vasavo na vīrāḥ /
panita āptyo yajataḥ sadā no vardhānnaḥ śamsam naryo abhiṣṭau ॥9॥
vṛṣṇo astoṣi bhūmyasya garbha trito namātamapām suvṛkti /
gṛṇīte agniretarī na śūṣaiḥ śochiṣkeśo na riṇāti vanā ॥10॥
kathā mahe rudriyāya bravām kadrāye chikituṣe bhagāya /
āpa Oṣadhīruta no vantu dyaurvanā girayo vṛkṣakeśāḥ ॥11॥
śṛṇotu na ūrjā patirgiraḥ sa nabhastariyām iṣiraḥ parijmā /

śṛṇvantvāpaḥ puro na śubhrāḥ pari srucho babṛhāṇasyādreḥ ॥12 ॥
 vidā chinnu mahānto ye va evā bravāma dasmā vārya dadhānāḥ ।
 vayaśchana subhva1 āva yanti kṣubhā martamanuyataṁ vadhasraiḥ ॥13 ॥
 ā daivyaṇi pārthivāṇi janmāpaśchāchchhā sumakhāya vocham ।
 vardhantām dyāvo gīraśchandrāgnā udā vardhantāmabhiṣātā arṇāḥ ॥14 ॥
 padepade me jarimā ni dhāyi varūtrī vā śakrā yā pāyubhiścha ।
 siṣaktu mātā mahī rasā naḥ smatsūrībhīrjuhasta rjuvaniḥ ॥15 ॥
 kathā dāśema namasā sudānūnevayā maruto achchhoktau praśravaso maruto
 achchhoktau ।
 mā no'hirbudhnyo riṣe dhādasmaḥkaṁ bhūdumamātivaniḥ ॥16 ॥
 iti chinnu prajāyai paśumatyai devāso vanate martyo va ā devāso vanate martyo
 vaḥ ।
 atrā śivāṁ tanvo dhāsimasyā jarām chinme niṛrtirjagrasīta ॥17 ॥
 tām vo devāḥ sumatimūrjayantīmīśamaśyāma vasavaḥ śasā goḥ ।
 sā naḥ sudānurmṛṇyantī devī prati dravantī suvitāya gamyāḥ ॥18 ॥
 abhi na iḷā yūthasya mātā smannadībhīrurvaśī vā grṇātu ।
 urvaśī vā brhaddivā grṇānābhyūrṇvānā prabhīthasyāyoh ॥19 ॥
 siṣaktu na ūrjavyasya puṣṭeḥ ॥20 ॥

ऋ. (Rv.) ५.४२.१-१८

प्र शंतमा वरुणं दीधिति गीर्मित्रं भगमदिति नूनमश्याः ।
 पृषद्योनिः पंचहोता शृणोत्वतूर्तपन्था असुरो मयोभुः ॥१ ॥
 प्रति मे स्तोममदितिर्जगृभ्यात्सूनुं न माता हृद्यं सुशेवम् ।
 ब्रह्म प्रियं देवहितं यदस्त्यहं मित्रे वरुणे यन्मयोभु ॥२ ॥
 उदीरय कवितमं कवीनामुनतैनमभि मध्वा घृतेन ।
 स नो वसूनि प्रयता हितानि चन्द्राणि देवः सविता सुवाति ॥३ ॥
 समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः सं सूरिभिर्हरिवः सं स्वस्ति ।
 सं ब्रह्मणा देवहितं यदस्ति सं देवानां सुमत्या यियायानाम् ॥४ ॥
 देवो भगः सविता रायो अंश इन्द्रो वृत्रस्य संजितो धनानाम् ।
 ऋभुक्षा वाज उत वा पुरंधिरवन्तु नो अमृतासस्तुरासः ॥५ ॥
 मरुत्वतो अप्रतीतस्य जिष्णोरजूर्यतः प्र ब्रवामा कृतानि ।
 न ते पूर्वे मघवन्नापरासो न वीर्यं नूतनः कश्चनाप ॥६ ॥
 उप स्तुहि प्रथमं रत्नधेयं बृहस्पतिं सनितारं धनानाम् ।
 यः शंसते स्तुवते शंभविष्ठः पुरुवसुरागमज्जोहुवानम् ॥७ ॥
 तवोतिभिः सचमाना अरिष्ठा बृहस्पते मघवानः सुवीराः ।
 ये अश्वदा उत वा सन्ति गोदा ये वस्त्रदाः सुभगास्तेषु रायः ॥८ ॥
 विसर्माणं कृणुहि वित्तमेषां ये भुञ्जते अपृणन्तो न उक्थैः ।
 अपव्रतान्प्रसवे वावृधानान्ब्रह्मद्विषः सूर्याद्यावयस्व ॥९ ॥
 य ओहते रक्षसो देववीतावचक्रेभिस्तं मरुतो नि यात ।
 यो वः शर्मी शशमानस्य निन्दातुच्छ्यान्कामान्करते सिष्विदानः ॥१० ॥
 तमु ष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।
 यक्ष्वा महे सौमनसाय रुदं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य ॥११ ॥
 दमूनसो अपसो ये सुहस्ता वृष्णाः पत्नीर्नद्यो विश्वतष्टाः ।
 सरस्वती बृहद्विवोत राका दशस्यन्तीर्वीरवस्यन्तु शुभ्राः ॥१२ ॥
 प्र सू महे सुशरणाय मेधां गिरं भरे नव्यसीं जायमानाम् ।
 य आहना दुहितुर्वक्षणासु रूपा मिनानो अकृणोदिदं नः ॥१३ ॥
 प्र सुष्टुतिः स्तनयन्तं रुवन्तमिळस्पतिं जरितनूनमश्याः ।
 यो अब्दिमाँ उदनिमाँ इयर्ति प्र विद्युता रोदसी उक्षमाणः ॥१४ ॥

एषः स्तोमो मारुतं शर्धो अच्छा रुद्रस्य सूनूर्युवन्यूरुदश्याः ।
 कामो राये हवते मा स्वस्त्युप स्तुहि पृषदश्चो अयासः ॥१५॥
 प्रैष स्तोमः पृथिवीमन्तरिक्षं वनस्पतीरोषधी राये अश्याः ।
 देवोदेवः सुहवो भूतु मह्यं मा नो माता पृथिवी दुर्मतौ धातु ॥१६॥
 उरौ देवा अनिबाधे स्याम ॥१७॥

समश्चिनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीति गमेम ।

आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभागानि ॥१८॥

*pra śamitamā varuṇam dīdhiti gīrmitram bhagamaditim nūnamaśyāḥ ।
 pṛṣadyoniḥ pañchahotā śṛṇotvatūrtapanthā asuro mayobhuḥ ॥1॥
 prati me stomamaditirjagṛbhyātsūnum na mātā hṛdyaṁ suśevam ।
 brahma priyam devahitam yadastyaham mitre varuṇe yanmayobhu ॥2॥
 udīraya kavitamam kavīnāmunattainamabhi madhvā ghṛtena ।
 sa no vasūni prayatā hitāni chandrāṇi devaḥ savitā suvāti ॥3॥
 samindra ṇo manasā neṣi gobhiḥ sam sūribhirharivaḥ sam svasti ।
 sam brahmaṇā devahitam yadasti sam devānām sumatyā yīāyānām ॥4॥
 devo bhagaḥ savitā rāyo amśa indro vṛtrasya samjito dhanānām ।
 ṛbhukṣā vāja uta vā puramdhiravantu no amṛtāsasturāsaḥ ॥5॥
 marutvato apratītasya jiṣṇorajūryataḥ pra bravāmā kṛtāni ।
 na te pūrve maghavannāparāso na vīrya nūtanam kaśchanāpa ॥6॥
 upa stuhi prathamam ratnadheyam bṛhaspatiṁ sanītāram dhanānām ।
 yaḥ śamsate stuvate śambhaviṣṭhaḥ purūvasurāgamajjohuvānam ॥7॥
 tavotibhiḥ sachamānā ariṣṭā bṛhaspate maghavānaḥ suvīrāḥ ।
 ye aśvadā uta vā santi godā ye vastradāḥ subhagāsteṣu rāyaḥ ॥8॥
 visarmānam kṛṇuhi vittameṣām ye bhumjate aprṇanto na ukthaiḥ ।
 apavratānprasave vāvṛdhānābrahmadviṣaḥ sūryādyāvayasva ॥9॥
 ya Ohate rakṣaso devavitāvachakrebhistam maruto ni yāta ।
 yo vaḥ śamīm śaśamānasya nindāttuchchhyānkāmānkarate siṣvidānaḥ ॥10॥
 tamu ṣṭuhi yaḥ sviṣuḥ sudhanvā yo viśvasya kṣayati bheṣajasya ।
 yakṣavā mahe saumanasāya rudam namobhirdevamasuram duvasya ॥11॥
 damūnaso apaso ye suhastā vṛṣṇāḥ patnīrnadyo vibhvataṣṭāḥ ।
 sarasvatī bṛhaddīvota rākā daśasyantūrvavasyantu śubhrāḥ ॥12॥
 pra sū mahe suśaraṇāya medhām giram bhare navyasīm jāyamānām ।
 ya āhanā duhiturvakṣaṇāsu rūpā mināno akṛṇodidam naḥ ॥13॥
 pra suṣṭutiḥ stanayantam ruvantamīlāspatiṁ jaritarnūnamaśyāḥ ।
 yo abdimām udanimām iyarti pra vidyutā rodasī ukṣamāṇaḥ ॥14॥
 eṣaḥ stomo mārutam śardho achchhā rudrasya sūnūṁryuvanyūṁrudaśyāḥ ।
 kāmō rāye havate mā svastyupa stuhi pṛṣadaśvām ayāsaḥ ॥15॥
 praīsa stomaḥ pṛthivīmantarikṣam vanaspatīmroṣadhī rāye aśyāḥ ।
 devodevaḥ suhavo bhūtu mahyam mā no mātā pṛthivī durmatau dhāt ॥16॥
 urau devā anibādhe syāma ॥17॥
 samaśvinoravasā nūtanena mayobhuvā supraṇīti gamema ।
 ā no rayim vahatamota vīrānā viśvānyamṛtā saubhagāni ॥18॥*

ऋ. (Rv.) ५.४३.१-१७

आ धेनवः पयसा तूर्ण्यर्था अमर्धन्तीरुप नो यन्तु मध्वा ।

महो राये बृहतीः सप्त विप्रो मयोभुवो जरिता जोहवीति ॥१॥

आ सुष्टुती नमसा वर्तयध्वै द्यावा वाजाय पृथिवी अमृधे ।

पिता माता मधुवचाः सुहस्ता भरेभरे नो यशसावविष्टाम् ॥२॥

अध्वर्यवश्चकृवांसो मधूनि प्र वायवे भरत चारु शुक्रम् ।

होतेव नः प्रथमः पाह्यस्य देव मध्वो ररिमा ते मदाय ॥३॥
 दश क्षिपो युंजते बाहू अद्रिं सोमस्य या शमितारा सुहस्ता ।
 मध्वो रसं सुगभस्तिर्गिरिष्ठां चनिश्चदद् दुदुहे शुक्रमंशुः ॥४॥
 असावि ते जुजुषाणाय सोमः ऋत्वे दक्षाय बृहते मदाय ।
 हरी रथे सुधुरा योगे अर्वागिन्द्रं प्रिया कृणुहि हूयमानः ॥५॥
 आ नो महीमरमतिं सजोषा ग्रां देवी नमसा रातहव्याम् ।
 मधोर्मदाय बृहतीमृतजामाग्रे वह पथिभिर्देवयानैः ॥६॥
 अंजन्ति यं प्रथयन्तो न बिप्रा वपावन्तं नाग्निना तपन्तः ।
 पितुर्न पुत्र उपसि प्रेष्ठ आ घर्मो अग्निमृतयन्नसादि ॥७॥
 अच्छा मही बृहती शंतमा गीर्दूतो न गन्त्वश्चिना हुवध्यै ।
 मयोभुवा सरथा यातमर्वागन्तं निधिंधुरमाणिर्न नाभिम् ॥८॥
 प्र तवयसो नमउक्तिं तुरस्याहं पूष्ण उत वायोरदिक्षि ।
 या राधसा चोदितारा मतीनां या वाजस्य द्रविणोदा उत त्मन् ॥९॥
 आ नामभिर्मरुतो वक्षि विश्वानां रूपेभिर्जातवेदो हुवानः ।
 यां गिरो जरितुः सुष्टुतिं च विश्वे गन्त मरुतो विश्व ऊती ॥१०॥
 नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु याम् ।
 हवं देवी जजुषाणा घृताची शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु ॥११॥
 आ वेधसं नीलपृष्ठं बृहन्तं बृहस्पतिं सद्ने सादयध्वम् ।
 सादघ्नोनिं दम आ दीदिवांसं हिरण्यवर्णमरुषं सपेम ॥१२॥
 आ धर्णसिर्बृहद्विवो रराणो विश्वेभिर्गन्त्वोमभिर्हुवानः ।
 ग्रा वसान ओषधीरमृध्नस्त्रिधातुशृंगो वृषभो वयोधाः ॥१३॥
 मातुष्पदे परमे शुक्र आयोर्विपन्यवो रास्पिरासो अगमन् ।
 सुशेव्यं नमसा रातहव्याः शिशुं मृजन्त्यायवो न वासे ॥१४॥
 बृहद्वयो बृहते तुम्यमग्रे धियाजुरो मिथुनासः सचन्त ।
 देवोदेवः सुहवो भूतु मह्यं मा नो माता पृथिवी दुर्मतौ धात् ॥१५॥
 उरौ देवा अनिबाधे स्याम ॥१६॥
 समश्चिनोरवसा नूतनेन मयोभुवा सुप्रणीती गमेम ।
 आ नो रयिं वहतमोत वीराना विश्वान्यमृता सौभगानि ॥१७॥

ā dhenavaḥ payasā tūrṇyarthā amardhantīrupa no yantu madhvā ।
maho rāye bṛhatīḥ sapta vipro mayobhuvo jaritā johavīti ॥1॥
ā suṣṭutī namasā vartayadhyai dyāvā vājāya pṛthivī amṛdhre ।
pitā mātā madhuvachāḥ suhastā bharebhare no yaśasāvaviṣṭām ॥2॥
adhvaryavaśchakṛvāṁso madhūni pra vāyave bharata chāru śukram ।
hoteva naḥ prathamāḥ pāhyasya deva madhvo rarimā te madāya ॥3॥
daśa kṣipo yunjate bāhū adriṁ somasya yā śamitārā suhastā ।
madhvo rasam sugabhastirgiriṣṭhām chaniśchadad duduhe śukramamśuḥ ॥4॥
asāvi te jujuṣāṇāya somaḥ ṛtve dakṣāya bṛhate madāya ।
harī rathe sudhurā yoge arvāgindram priyā kṛṇuhi hūyamānaḥ ॥5॥
ā no mahīmaramatiṁ sajoṣā gnām devī namasā rātahavyām ।
madhormadāya bṛhatīmṛtajāmāgne vaha pathibhirdevayānaiḥ ॥6॥
amjanti yaṁ prathayanto na biprā vapāvantaṁ nāgninā tapantaḥ ।
pīturna putra upasī preṣṭha ā gharma agnimṛtayannasādī ॥7॥
achchhā mahī bṛhatī śantamā gīrdūto na gantvaśvinā huvadhyaḥ ।
mayobhuvā sarathā yātamavāggantaṁ nidhimdhuramāñirna nābhim ॥8॥
pra tavayaso namauktiṁ turasyāham pūṣṇa uta vāyoradikṣi ।
yā rādhasā choditārā matīnām yā vājasya draviṇodā uta tman ॥9॥
ā nāmabhirmaruto vakṣi viśvānām rūpebhirjātavedo huvānaḥ ।
yām giro jaritūḥ suṣṭutiṁ cha viśve ganta maruto viśva ūti ॥10॥

no divo br̥hataḥ rpavatādā sarasvatī yajatā gantu yām ।
 havam̐ devī jajuṣāṇā ghṛtācī śagmām̐ no vāchamuśatī śṛṇotu ॥11 ॥
 ā vedhasam̐ nīlapṛṣṭham̐ br̥hantam̐ br̥haspatim̐ sadane sādadhvam ।
 sādadyonim̐ dama ā dīdivāmsam̐ hiraṇyavarṇamaruṣam̐ sapema ॥12 ॥
 ā dharṇasirbr̥haddivo rarāṇo viśvebhīrgantvomabhirhuvānaḥ ।
 gnā vasāna Oṣadhīram̐dhrastridhātuśṛṅgo vṛṣabho vayodhāḥ ॥13 ॥
 mātusṣpade parame śukra āyorvipanyavo rāspirāso agman ।
 suśevyam̐ namasā rātahavyāḥ śísuṁ mṛjantyāyavo na vāse ॥14 ॥
 br̥hadvayo br̥hate tumyamagne dhiyājuro mithunāsaḥ sachanta ।
 devodevaḥ suhavo bhūtu mahyam̐ mā no mātā pṛthivī durmatau dhāt ॥15 ॥
 urau devā anibādhe syāma ॥16 ॥
 samaśvinoravasā nūtanena mayobhuvā supraṇīti gamema ।
 ā no rayim̐ vahatamota vīrānā viśvānyamṛtā saubhagāni ॥17 ॥

११. सूर्यः (Sūryaḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४०.५

यत्त्वा सूर्यं स्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः । अक्षेत्रविद्यथा मुग्धो भुवनान्यदीधयुः ॥५ ॥
 yattvā sūrya svarbhānustamasāvidhyadāsuraḥ । akṣetravidyathā mugdho
 bhuvanānyadīdhayuh ॥5 ॥

२६. अथर्वणः (Atharvaṇaḥ)

१. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) ३७.१९-२१

हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे त्वा सूर्याय त्वा । ऊर्ध्वोऽअध्वरं दिवि देवेषु धेहि ॥१९ ॥
 पिता नोऽसि पिता नो बोधि नमस्तेऽस्तु मा मा हिंसीः ।
 त्वद्धन्तस्त्वा सपेम पुत्रान् पशून् मयि धेहि प्रजामस्मासु धेह्यरिष्टाहं सह पत्या भूयासम् ॥२० ॥
 अहः केतुना जुषतांसुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहा । रात्रिः केतुनां जुषतांसुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहा ॥२१ ॥
 hr̥de tvā manase tvā dive tvā sūryāya tvā । ūrdhvo'adhvaram̐ divi deveṣu dhehi ॥19 ॥
 pitā no'si pitā no bodhi namaste'astu mā mā hīmsīḥ ।
 tvaṣṭmantastvā sapema putrān paśūn mayim̐ dhehi prajāmasmāsu dhehyariṣṭāham̐
 saha patyā bhūyāsam ॥20 ॥
 ahaḥ ketunā juṣatāmsujyotirjyotiṣā svāhā । rātriḥ ketunām̐ juṣatāmsujyotirjyotiṣā
 svāhā ॥21 ॥

२. पूषा (Pūṣā) - य. (Yv.) ३८.३

अदित्यै राम्नासीन्द्राणयाऽउष्णीषः । पूषांसि धर्माय दीष्व ॥३ ॥
 adityai rāmnāsīndrāṇayā'uṣṇīṣaḥ । pūṣāmsi dharmāya dīṣva ॥3 ॥

३. सरस्वती (Sarasvatī) - य. (Yv.) ३८.२ , ४

य. (Yv.) ३८.२

इडऽएह्यदितऽएहि सरस्वत्येहि । असावेह्यसावेह्यसावेहि ॥२ ॥
 iḍa'ehyadita'ehi sarasvatyehi । asāvehyasāvehyasāvehi ॥2 ॥

य. (Yv.) ३८.४

अश्विभ्यां पिन्वस्व सरस्वत्यै पिन्वस्वेन्द्राय पिन्वस्व । स्वाहेन्द्रवत् स्वाहेन्द्रवत् स्वाहेन्द्रवत् ॥४ ॥
 aśvibhyām̐ pinvasva sarasvatyai pinvasvendrāya pinvasva । svāhendravat svāhendravat
 svāhendravat ॥4 ॥

४. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ३८.१

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । आ ददऽदित्यै राम्नासि ॥१ ॥
 devasya tvā savituh prasave'śvinorbāhubhyām̐ pūṣṇo hastābhyām̐ । ā dada'dityai
 rāsnāsi ॥1 ॥

२७. अथर्वा (Atharvā)

१. अक्षिः मनः (Akṣiḥ Manaḥ) - अ. (Av.) ७.३६.१

अक्षयौनौ मधुसंकाशे अनीकं नौ समंजनम् । अन्तः कृणुष्व मां हृदि मन इन्नौ सहासति ॥१॥

२. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) १.९.३-४; २.१३.१; २.१९.१-५; २.२९.१-७; ३.१.१; ३.२.१-२;
४.४.६; ४.१५.१०; ५.६.१०; ५.८.१; २; ५.२४.२; ६.११०.१-३; ६.१११.१-४; ६.११२.१-३;
७.६१.१-२; ७.७१.१; ७.७८.१-२; १८.२.४; ३४; १८.३.५-६; १८.४.८८; १९.३७.१-३; १९.२६.१-४

अ. (Av.) १.९.३-४

येनेन्द्राय समभरः पर्यास्युत्तमेन ब्रह्मणा जातवेदः ।

तेन त्वमग्र इह वर्धयेमं सजातानां श्रैष्ठ्य आ धेह्येनम् ॥३॥

ऐषां यामुत वर्चो ददेऽहं रायस्पोषमुत चित्तान्यग्रे ।

सपत्ना अस्मदधरे भवन्तूत्तमं नाकमधि रोहयेमम् ॥४॥

yenendraya samabharaḥ payānsyuttamena brahmaṇā jātavedaḥ ।

tena tvamagna iha vardhayemaṁ sajātānān śraiṣṭhya ā dhehyenam ॥3॥

aiṣān yāmuta varcho dade'haṁ rāyaspoṣamuta chittānyagne ।

sapatnā asmadadhare bhavantūttamaṁ nākamadhi rohayemam ॥4॥

अ. (Av.) २.१३.१

आयुर्दा अग्ने जरसं वृणानो घृतप्रतीको घृतपृष्ठो अग्ने ।

घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेव पुत्रनभि रक्षतादिमम् ॥१॥

āyurdā agne jarasaṁ vṛṇāno ghṛtapratīko ghṛtapṛṣṭho agne ।

ghṛtaṁ pītva madhu chāru gavyaṁ piteva putranabhi rakṣatādimam ॥1॥

अ. (Av.) २.१९.१-५

अग्ने यत् ते तपस्तेन तं प्रति तप योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१॥

अग्ने यत् ते हरस्तेन तं प्रति हर योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥२॥

अग्ने यत् तेऽर्चिस्तेन तं प्रत्यर्च योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥३॥

अग्ने यत् ते शोचिस्तेन तं प्रति शोच योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥४॥

अग्ने यत् ते तेजस्तेन तमतेजसं कृणु योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५॥

agne yat te tapastena taṁ prati tapa yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥1॥

agne yat te harastena taṁ prati hara yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥2॥

agne yat te'rchistena taṁ pratyarcha yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥3॥

agne yat te śochistena taṁ prati śocha yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥4॥

agne yat te tejastena tamatejasam kṛṇu yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥5॥

अ. (Av.) २.२९.१-७

पार्थिवस्य रसे देवा भगस्य तन्वोऽबले ।

आयुष्यमस्मा अग्निः सूर्यो वर्च आ धाद् बृहस्पतिः ॥१॥

आयुरस्मै धेहि जातवेदः प्रजां त्वष्टरधिनिधेह्यस्मै ।

रायस्पोषं सवितरा सुवास्यै शतं जीवाति शरदस्तवायम् ॥२॥

आशीर्ण ऊर्जमुत सौप्रजास्त्वं दक्षं धत्तं द्रविणं सचेतसौ ।

जयं क्षेत्राणि सहसायमिन्द्र कृण्वानो अन्यानधरान्त्सपत्नान् ॥३॥

इन्द्रेण दत्ते वरुणेन शिष्टो मरुद्भिरुग्रः प्रहितो न आगन् ।

एष वां द्यावापृथिवी उपस्थे मा क्षुधन्मा तृषत् ॥४॥

ऊर्जमस्मा ऊर्जस्वती धत्तं पयो अस्मै पयस्वती धत्तम् ।

ऊर्जमस्मै द्यावापृथिवी अधातां विश्वे देवा मरुत ऊर्जमापः ॥५॥

शिवाभिष्टे हृदयं तर्पयाम्यनमीवो मोदिषीष्ठाः सुवर्चाः ।

सवासिनौ पिबतां मन्यमेतमश्विनो रूपं परिधाय मायाम् ॥६॥

इन्द्र एतां ससृजे विद्धो अग्र ऊर्जा स्वधामजरां सा त एषा ।

तया त्वं जीव शदः सुवर्चा मा त आ सुस्रोद् भिषजस्ते अक्रन् ॥७॥

pārthivasya rase devā bhagasya tanvo3 bale ।
 āyusyamasmā agniḥ sūryo varcha ā dhād brhaspatiḥ ॥1 ॥
 āyurasmai dhehi jātavedaḥ prajāñ tvaṣṭaradhinidhehyasmai ।
 rāyaspoṣaṁ savitarā suvāsmā śatañ jīvāti śaradastavāyam ॥2 ॥
 āśīrṇa ūrjamuta sauprajāstvarñ dakṣaṁ dhattarñ draviṇaṁ sachetasau ।
 jayañ kṣetrāñ sahasāyamindra kṛṇvāno anyānadharāntsapatnān ॥3 ॥
 indreṇa datte varuṇena śiṣṭo marudbhīrugraḥ prahito na āgan ।
 eṣa vāñ dyāvāpṛthivī upasthe mā kṣudhanmā tṛṣat ॥4 ॥
 ūrjamasma ūrjasvatī dhattarñ payo asmai payasvatī dhattam ।
 ūrjamasmai dyāvāpṛthivī adhātāñ viśve devā maruta ūrjamāpaḥ ॥5 ॥
 śivābhiṣṭe hṛdayaṁ tarpayāmyanamīvo modiṣiṣṭhāḥ suvarchāḥ ।
 savāsinau pibatāñ manthametamaśvino rūpañ paridhāya māyām ॥6 ॥
 indra etāñ sasṛje viddho agra ūrjā svadhāmajarāñ sā ta eṣā ।
 tayā tvañ jīva śadaḥ suvarchā mā ta ā susrod bhiṣajaste akran ॥7 ॥

अ. (Av.) ३.१.१

अग्निर्नः शत्रून् प्रत्येतु विद्वान् प्रतिदहन्नभिषस्तिमरातिम् ।
 स सेनां मोहयतु परेषां निर्हस्तांश्च कृणवज्जातवेदाः ॥१ ॥
 agnirnaḥ śatrūn pratyetu vidvān pratidahannabhiṣastimarātim ।
 sa senāñ mohayatu pareṣāñ nirhastāñścha kṛṇavajjātavedāḥ ॥1 ॥

अ. (Av.) ३.२.१-२

अग्निर्नोदूतः प्रत्येतु विद्वान् प्रतिदहन्नाभिषस्तिमरातिम् ।
 स चित्तानि मोहयतु परेषां निर्हस्तांश्च कृणवज्जातवेदाः ॥१ ॥
 अयमग्निरमूमुहद् यानि चित्तानि वो हृदि ।
 वि वो धमत्वोकसः प्र वो धमतु सर्वतः ॥२ ॥
 agnirnodūtaḥ pratyetu vidvān pratidahannābhiṣastimarātim ।
 sa chittāñ mohayatu pareṣāñ nirhastāñścha kṛṇavajjātavedāḥ ॥1 ॥
 ayamagniramūmuḥad yāñi chittāñi vo hṛdi ।
 vi vo dhamatvokasaḥ pra vo dhamatu sarvataḥ ॥2 ॥

अ. (Av.) ४.१५.१०

अपामग्निस्तनूभिः संविदानो य ओषधीनामधिपा बभूव ।
 स नो वर्षं वनूतां जातवेदाः प्राणं प्रजाभ्यो अमृतं दिवस्परि ॥१ ॥
 apāmagnistanaūbhiḥ sañvidāno ya Oṣadhīnāmadhipā babhūva ।
 sa no varṣaṁ vanūtāñ jātavedāḥ prāṇaṁ prajābhyo amṛtañ divaspari ॥1 ॥

अ. (Av.) ५.६.१०

योऽस्मांश्चक्षुषा मनसा चित्याकृत्या च यो अघायुरभिदासात् ।
 त्वं तानग्रे मेन्यामेनीन् कृणु स्वाहा ॥ १० ॥
 yo3smāñśchakṣuṣā manasā chittyākṛtyā cha yo aghāyurabhidāsāt ।
 tvañ tānagne menyāmenīñ kṛṇu svāhā ॥ 10 ॥

अ. (Av.) ५.८.१-२

वैकङ्कतेनेध्मेन देवेभ्य आज्यं वह ।
 अग्रे ताँ इह मादय सर्व आ यन्तु मे हवम् ॥१ ॥
 इन्द्रा याहि मे हवमिदं करिष्यामि तच्छृणु ।
 इम ऐन्द्रा अतिसारा आकृतिं सं नमन्तु मे ॥
 तेभिः शकेम वीर्यं जातवेदस्तनूवशिन् ॥२ ॥
 vaikaṅkatenedhmena devebhya ājyañ vaha ।
 agne tāñ iha mādaya sarva ā yantu me havam ॥1 ॥
 indra yāhi me havamidam kariṣyāmi tachchhṛṇu ।

ima aindrā atisārā ākūtiṁ saṁ namantu me //
tebhiḥ śakema vīrya1 jātavedastanūvaśin // 2 //

अ. (Av.) ५.२४.२

अग्निर्वनस्पतीनामधिपतिः स मावतुः अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां ।
 पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्या देवहूत्यां स्वाहा ॥२॥
agnirvanaspatināmadhipatiḥ sa māvatuḥ asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyāṁ /
purodhāyāmasyaṁ pratiṣṭhāyāmasyaṁ chittiyāmasyāmākūtyāmasyāmāśiṣyasyā
devahūtyāṁ svāhā // 2 //

अ. (Av.) ६.११०.१-३

प्रतो हि कमीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि ।
 स्वां चाग्ने तन्वंपिप्रायस्वास्मभ्यं च सौभगमा यजस्व ॥१॥
 ज्येष्ठध्यां जातो विचृतीर्यमस्य मूलबर्हणात् परि पाह्येनम् ।
 अत्येनं नेषद् दुरितानि विश्वा दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥२॥
 व्याघ्रेऽह्मजनिष्ट वीरो नक्षत्रजा जायमानः सुवीरः ।
 स मा वधीत् पितरं वर्धमानो मा मातरं प्र मिनीज्जनित्रीम् ॥३॥
pratno hi kamīḍyo adhvareṣu sanāchcha hotā navyaścha satsi /
svām chāgne tanvaṁpiprāyasvāsmabhyāṁ cha saubhagamā yajasva // 1 //
jyēṣṭhadhnyām jāto vichṛtoryamasya mūlabarhaṇāt pari pāhyenam /
atyenam neṣad dūritāni viśvā dīrghāyutvāya śataśāradāya // 2 //
vyāghre'hnyajaniṣṭa vīro nakṣatrajā jāyamānaḥ suvīraḥ /
sa mā vadhīt pitaram vardhamāno mā mātaram pra minījjanitrīm // 3 //

अ. (Av.) ६.१११.१-४

इमं मे अग्ने पुरुषं मुमुग्ध्ययं यो बद्धः सुयतो लालपीति ।
 अतोऽग्निं ते कृणवद् भागधेयं यदानुन्मदितोऽसति ॥१॥
 अग्निष्टे नि शमयतु यदि ते मन उद्युतम् ।
 कृणोमि विद्वान् भेषजं यथानुन्मदितोऽससि ॥२॥
 देवैनसादुन्मदितमुन्मत्तं रक्षसस्परि ।
 कुणोमि विद्वान् भेषजं यदानुन्मदितोऽसति ॥३॥
 पुनस्त्वा दुरप्सरसः पुनरिन्द्रः पुनर्भगः ।
 पुनस्त्वा दुर्विश्वे देवा यथानुन्मदितोऽससि ॥४॥
imaṁ me agne puruṣaṁ mumugdhyayaṁ yo baddhaḥ suyato lālapīti /
ato'dhiṁ te kṛṇavad bhāgadheyaṁ yadānunmadito'sati // 1 //
agniṣṭe ni śamayatu yadi te mana udyutam /
kṛṇomi vidvān bheṣajam yathānunmadito'sasi // 2 //
devainasādunmaditamunmattaṁ rakṣasaspari /
kuṇomi vidvān bheṣajam yadānunmadito'sati // 3 //
punastvā durapsarasasḥ punarindraḥ punarbhagaḥ /
punastvā durviśve devā yathānunmadito'sasi // 4 //

अ. (Av.) ६.११२.१-३

मा ज्येष्ठं वधीदयमग्र एषा मूलबर्हणात् पाह्येनम् ।
 स ग्राह्याः पाशान् वि चृत प्रजानन् तुभ्यं देवा अनु जानन्तु विश्वे ॥१॥
 उन्मुंच पाशांस्त्वमग्र एषां त्रयस्त्रिभिरुत्सिता येभिरासन् ।
 स ग्राह्याः पाशान् वि चृत प्रजानन् पितापुत्रौ मातरं मुंच सर्वान् ॥२॥
 येभिः पाशैः परिवित्तो विबद्धोऽंगे अंग आर्पित उत्सितश्च ।
 वि ते मुच्यन्तां विमुचो हि सन्ति भ्रूणघ्नि पूषन् दुरितानि मुक्ष्व ॥३॥
mā jyēṣṭhaṁ vadhīdayamagra eṣā mūlabarhaṇāt pāhyenam /
sa grāhyāḥ pāśān vi chṛta prajānan tubhyaṁ devā anu jānantu viśve // 1 //

unmumcha pāsāṁstvamagna eṣāṁ trayastribhirutsitā yebhirāsan /
sa grāhyāḥ pāsān vi chṛta prajānan pitāputrau mātaram muncha sarvān ||2 ||
yebhiḥ pāsāiḥ parivitto vibaddhoṁ'ge aṁga ārpita utsitaścha /
vi te muchyantām vimucho hi santi bhrūṇaghni pūṣan duritāni mukṣava ||3 ||

अ. (Av.) ७.६१.१-२

यदग्ने तपसा तप उपतप्यामहे तपः । प्रियाः श्रुतस्य भूयास्मायुष्मन्तः सुमेधसः ॥१॥
 अग्ने तपस्तप्यामह उप तप्यामहे तपः । श्रुतानि शृण्वन्तो वयमायुष्मन्तः सुमेधसः ॥२॥
yadagne tapasā tapa upatapyāmahe tapaḥ / priyāḥ śrutasya bhūyāsmāyuṣmantah
sumedhasaḥ ||1 ||
agne tapastapyāmahe upa tapyāmahe tapaḥ / śrutāni śṛṇvanto vayamāyuṣmantah
sumedhasaḥ ||2 ||

अ. (Av.) ७.७१.१

परि त्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि । धृषद्वर्णं दिवेदिवे इन्तारं भंगुरावतः ॥ १ ॥
pari tvāgne puram vayan vipram sahasya dhīmahi / dhṛṣadvārṇa divedive intāram
bhaṁgurāvataḥ || 1 ||

अ. (Av.) ७.७८.१-२

वि ते मुंचामि रशनां वि योक्त्रं वि नियोजनम् ।
 इहैव त्वमजस्र एध्यग्ने ॥१॥
 अस्मै क्षत्राणि धारयन्तमग्ने युनजिम त्वा ब्रह्मणा दैव्येन ।
 दीदिह्यस्मभ्यं द्रविणेह भद्रं प्रेमं वोचो हविर्दा देवतासु ॥२॥
vi te munchāmi raśanān vi yoktram vi niyojanam /
ihaiva tvamajasra edhyagne ||1 ||
asmai kṣatrāṇi dhārayantamagne yunajima tvā brahmaṇā daivvena /
dīdihyasmabhyam draviṇeha bhadraṁ premaṁ vocho havirdā devatāsu ||2 ||

अ. (Av.) १८.२.४

मैनमग्ने वि दहो माभि शूशुचो मास्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम् ।
 श्रुतं यदा करसि जातवेदोऽथेममेनं प्र हिणुतात् पितृरूप ॥४॥
mainamagne vi daho mābhi śūśucho māsy tvacham chikṣipo mā śarīram /
śṛtaṁ yadā karasi jātavedo'themamenam pra hiṇutāt pitṛm rūpa ||4 ||

अ. (Av.) १८.२.३४

ये निखाता ये परोप्ता ये दग्धा ये चोद्धिताः । सर्वास्तानग्र आ वह पितृन हविषे उत्तवे ॥३४॥
ye nikhātā ye paroptā ye dagdhā ye choddhitāḥ / sarvāstānagna ā vaha pitṛna haviṣe
uttave ||34 ||

अ. (Av.) १८.३.५-६

उप द्यामुप वेतसमवत्तरो नदीनाम् । अग्ने पित्तमपामसि ॥५॥
 यं त्वमग्ने समदहस्तमु निर्वापया पुनः । क्याम्बूरत्र रोहतु शाण्डदूर्वा व्यल्कशा ॥६॥
upa dyāmupa vetasamavattaro nadīnām / agne pittamapāmasi ||5 ||
yam tvamagne samadahastamu nīrvāpayā punaḥ / kyāmbūratra rohatu śaṇḍadūrvā
vyalkaśā ||6 ||

अ. (Av.) १८.४.८८

आ त्वाग्र इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम् ।
 यद् घ सा ते पनीयसी समिद् दीदयति द्यवि । इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥८८॥
ā tvāgr idhīmahi dyumantaṁ devājaram /
yad gha sā te panīyasī samid dīdayati dyavi / iṣam stotṛbhya ā bhara ||88 ||

अ. (Av.) १९.३७.१-३

इदं वर्चो अग्निना दत्तमागन् भर्गो यशः सह ओजो वयो बलम् ।
 त्रयस्त्रिंशद् यानि च वीर्याणि तान्यग्निः प्र ददातु मे ॥१॥

वर्च आ धेहि मे तन्वां३ सह ओजो वयो बलम् ।
 इन्द्रियाय तवा कर्मणे वीर्याय प्रति गृह्णामि शतशारदाय ॥२॥
 ऊर्जे त्वा बलाय त्वौजसे सहसे त्वा ।
 अभिभूयाय तवा राष्ट्रभूत्याय पर्यूहामि शतशारदाय ॥३॥
idaṁ varcho agninā dattamāgan bhargo yaśaḥ saha Ojo vayo balam ।
trayastrīmśad yāni cha vīryāṇi tānyagniḥ pra dadātu me ॥1॥
varcha ā dhehi me tanvām3 saha Ojo vayo balam ।
indriyāya tavā karmaṇe vīryāya prati gr̥hṇāmi śataśāradāya ॥2॥
ūrje tvā balāya tvaujase sahase tvā ।
abhibhūyāya tavā rāṣṭrabhr̥tyāya paryūhāmi śataśāradāya ॥3॥

अ. (Av.) १९.२६.१-४

अग्नेः प्रजातं परि यद्धिरण्यममृतं दध्रे अधि मर्त्येषु ।
 य एनद् वेद स इदेनमर्हति जरामृत्युर्भवति यो बिभति ॥१॥
 यद्धिरण्यं सूर्येण सुवर्णं प्रजावन्तो मनवः पूर्व ईषिरे ।
 तत् त्वा चन्द्रं वर्चसा सं सृजत्यायुष्मान् भवति यो बिभति ॥२॥
 आयुषे त्वा वर्चसे त्वौजसे च बलाय च ।
 यथा हिरण्यतेजसा विभासासि जनां अनु ॥३॥
 यद् वेद राजा वरुणो वेद देवो बृहस्पतिः ।
 इन्द्रो यद् वृत्रहा वेद तत् त आयुष्यंभुवत् तत् ते वर्चस्यंभुवत् ॥४॥
agneḥ prajātaṁ pari yaddhiranyaṁamṛtaṁ dadhre adhi martyeṣu ।
ya enad veda sa idenamarhati jarāmṛtyurbhavati yo bibhati ॥1॥
yaddhiranyaṁ sūryeṇa suvarṇa prajāvanto manavaḥ pūrva īṣire ।
tat tvā chandram varchasā saṁ sṛjatyāyusmān bhavati yo bibhati ॥2॥
āyuse tvā varchase tvaujase cha balāya cha ।
yathā hiraṇyatejasā vibhāsāsi janāṁ anu ॥3॥
yad veda rājā varuṇo veda devo bṛhaspatiḥ ।
indro yad vṛtrahā veda tat ta āyusyaṁbhuvat tat te varchasyaṁbhuvat ॥4॥

३. अग्नि, सूर्यः बृहस्पतिः (Agni, Sūryaḥ Bṛhaspatiḥ) - अ. (Av.) २.२९.१

पार्थिवस्य रसे देवा भगस्य तन्वो३ बले ।
 आयुष्यमिस्मा अग्निः सूर्यो वर्च आ धाद् बृहस्पतिः ॥१॥
pārthivasya rase devā bhagasya tanvo3 bale ।
āyusyamismā agniḥ sūryo varcha ā dhād bṛhaspatiḥ ॥1॥

४. अग्नीन्द्रादयः (Agnīन्द्रādayaḥ) - अ.३.१६.१

प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना ।
 प्रातभ्रगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातः सोममुत रुद्रं हवामहे ॥१॥
prātaragniṁ prātarindram havāmahe prātarmitrāvaruṇā prātaraśvinā ।
prātabhṛgaṁ pūṣaṇaṁ brahmaṇaspatiṁ prātaḥ somamuta rudraṁ havāmahe ॥1॥

५. अग्नि विश्वकर्मा (Agni Viśvakarmā) - अ.२.३४.३

ये वध्यमानमनु दीध्याना अन्वैक्षन्त मनसा चक्षुषा च ।
 अग्निष्ठानग्रे प्र मुमोक्तु देवो विश्वकर्मा प्रजया संरराणः ॥३॥
ye vadhyamānamanu dīdhyānā anvaiṣanta manasā chakṣuṣā cha ।
agniṣṭhānagre pra mumoktu devo viśvakarmā prajāya saṁraraṇaḥ ॥3॥

६. अग्न्यादयो मन्त्रोक्ताः (Agnīyādayo Mantroktāḥ) - अ.३.३.१-६

अचिक्रदत् स्वपा इह भुवदग्रे व्यचस्व रोदसी उरूची ।
 युंजन्तु त्वा मरुतो विश्ववेदस आमं नय नमसा रातहव्यम् ॥१॥
 दूरे चित् सन्तमरुषास इन्द्रमा च्यावयन्तु सख्याय विप्रम् ।

यद् गायत्रीं बृहतीमर्कमस्मै सौत्रामण्या दधृषन्त देवाः ॥२॥
 अद्भ्यस्वा राजा वरुणो ह्यतु सोमस्त्वा ह्यतु पर्वतेभ्यः ।
 इन्द्रस्त्वा ह्यतु विद्भ्य आभ्यः श्येनो भूत्वा विश आ पतेमाः ॥३॥
 श्येनो हव्यं नयत्वा परस्मादन्यक्षेत्रे अपरुद्धं चरन्तम् ।
 अश्विना पन्थां कृणुतां सुगं त इमं सजाता अभिसंविशध्वम् ॥४॥
 ह्यन्तु त्वा प्रतिजनाः प्रति मित्रा अवृषत ।
 इन्द्राग्नी विश्वे देवास्ते विशि क्षेममदीधरन् ॥५॥
 यस्ते हवं विवदत् सजातो यश्च निष्ट्यः ।
 अपांचमिन्द्र तं कृत्वाथेममिहाव गमय ॥६॥

*achikradat svapā iha bhuvadagne vyachasva rodasī urūchī ।
 yunjantu tvā maruto viśvavedasa āmuñ naya namasā rātahavyam ॥1॥
 dūre chit santamaruśāsa indramā chyāvayantu sakhyāya vipram ।
 yad gāyatrīñ bṛhatīmarkamasmai sautrāmanyā dadhṛṣanta devāḥ ॥2॥
 adbhyasvā rājā varuṇo hñayatu somastvā hñayatu parvatebhyaḥ ।
 indrastvā hñayatu viḍbhya ābhyaḥ śyeno bhūtvā viśā ā patemāḥ ॥3॥
 śyeno havyaṁ nayatvā parasmādananyakṣetre aparuddhañ charantam ।
 aśvinā panthāñ kṛṇutāñ sugaṁ ta imañ sajātā abhisamviśadhvam ॥4॥
 hñayantu tvā pratijanāḥ prati mitrā avṛṣata ।
 indrāgnī viśve devāste viśi kṣemamadīdharan ॥5॥
 yaste havañ vivadat sajāto yaścha niṣṭyaḥ ।
 apāñchamindra tañ kṛtvāthemamihāva gamaya ॥6॥*

७. अनुमतिः (Anumatih) - अ. (Av.) ७.२०.१-६

अन्वद्य नोऽनुमतिर्या देवेषु मन्यताम् ।
 अग्निश्च हव्यवाहनो भवतां दाशुषे मम ॥१॥
 अन्विदनुमते त्वं मंससे शं च नस्कृधि ।
 जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजां देवि ररास्वनः ॥२॥
 अनु मन्यतामनुमन्यमानः प्रजावन्त रयिमक्षीयमाणम् ।
 तस्य वयं हेडसि मापि भूम सुमृडीके अस्य सुमतौ स्याम ॥३॥
 यत् ते नाम सुहवं सुप्रणीतेऽनुमते अनुमतं सुदानु ।
 तेना नो यां पिपृहि विश्वारे रयिं नो धेहि सुभगे सुवीरम् ॥४॥
 एमं यामनुमतिर्जगाम सुक्षेत्रतायै सुवीरतायै सुजातम् ।
 भद्रा ह्यस्याः प्रमतिर्बभूव सेमं यामवतु देवगोपा ॥५॥
 अनुमतिः सर्वमिदं बभूव यत् तिष्ठति चरति यदु च विश्वमेजति ।
 तस्यास्ते देवि सुमतौ स्यामानुमते अनु हि मंससे नः ॥६॥
*anvadya no 'numatiryāñ deveṣu manyatām ।
 agniścha havyavāhano bhavatāñ dāśuṣe mama ॥1॥
 anvīdanumate tvañ mañsase śaṁ cha naskṛdhi ।
 juṣasva havyamāhutañ prajāñ devi rarāsvanaḥ ॥2॥
 anu manyatāmanumanyamāñ prajāvanta rayimakṣīyamāṇam ।
 tasya vayañ heḍasi māpi bhūma sumṛḍīke asya sumatau syāma ॥3॥
 yat te nāma suhavañ suprañīte 'numate anumatañ sudānu ।
 tenā no yāñ pipṛhi viśvāre rayiñ no dhehi subhage suvīram ॥4॥
 emañ yāmanumatirjagāma sukṣetratāyai suvīratāyai sujātam ।
 bhadra hyasyāḥ pramatirbabhūva semañ yāmavatu devagopā ॥5॥
 anumatiḥ sarvamidam babhūva yat tiṣṭhati charati yadu cha viśvamejati ।
 tasyāste devī sumatau syāmānumate anu hi mañsase naḥ ॥6॥*

८. अपचिद् भैषज्यम् (Apachid Bhaiṣajyam) - अ. (Av.) ७.७६.१-२
 आ सुस्रमः सुस्रसो असतीभ्यो असत्तराः । सेहोररसतरा लवणाद् विक्लेदीयसीः ॥१॥
 या ग्रैव्या अपचितोऽथो या उपपक्ष्याः । विजाम्नि या अपचितः स्वयंस्रसः ॥२॥
ā susramah susraso asatibhyo asattarāḥ । sehorarasatarā lavaṇād vikledīyasīḥ ॥1॥
yā graivya apachito'tho yā upaparkṣayāḥ । vijāmnī yā apachitaḥ svayamsrasaḥ ॥2॥
९. अमावस्याः (Amāvasyāḥ) - अ. (Av.) ७.७९.१-४
 यत् ते देवा अकृण्वन् भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा ।
 तेना नो यां पिपृहि विश्वारे रयिं नो धेहि सुभगे सुवीरम् ॥१॥
 अहमेवास्यमावास्याः मामा वसन्ति सुकृतो मयीमे ।
 मयि देवा उभये साध्याश्चेन्द्रज्येष्ठाः समगच्छन्त सर्वे ॥२॥
 आगन् रात्री संगमनी वसूनामूर्ज पुष्टं वस्वावेशयन्ती ।
 अमावास्यायै हविषा विधेमोर्ज दुहाना पयसा न आगन् ॥३॥
 अपावस्ये न त्वदेतान्यन्यो विश्वा रूपाणि परिभूर्जजान ।
 यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥४॥
yat te devā akṛṇvan bhāgadheyamamāvāsye saṁvasanto mahitvā ।
tenā no yāṁ pipṛhi viśvāre rayīm no dhehi subhage suvīram ॥1॥
ahamevāsmayamāvāsyāḥ māmā vasanti sukrto mayīme ।
mayi devā ubhaye sādhyāśchendrajyēṣṭhāḥ samagachchhanta sarve ॥2॥
āgan rātrī saṁgamanī vasūnāmūrja puṣṭam vāsvāveśayantī ।
amāvāsyāyai haviṣā vidhemorja duhānā payasā na āgan ॥3॥
apāvāsye na tvadetānyanyo viśvā rūpāṇi paribhūrjajāna ।
yatkāmāste juhūmastanno astu vayam patayo rayīṇām ॥4॥
१०. अरातयः (Arātayaḥ) - अ. (Av.) ५.७.६-१०
 मा वनिं मा वाचं नो वीर्त्सीरुभाविन्द्राग्नी आ भरतां नो वसूनि ।
 सर्वे नो अद्य दित्सन्तोऽरातिं प्रति हर्यत ॥६॥
 परोऽपेह्यसमृद्धे वि ते हेतिं नयामसि ।
 वेद त्वाहं निमीवन्तीं नितुदन्तीमराते ॥७॥
 उत नग्रा बोभुवती स्वप्नया सचसे जनम् ।
 अराते चित्तं वीर्त्सन्त्याकृतिं पुरुषस्य च ॥८॥
 या महती महोन्माना विश्वा आशा व्यानशे ।
 तस्यै हिरण्यकेश्यै निऋत्या अकरं नमः ॥९॥
 हिरण्यवर्णा सुभगा हिरण्यकशिपुर्मही ।
 तस्यै हिरण्यद्रापयेऽरात्या अकरं नमः ॥१०॥
mā vanim mā vāchaṁ no vīrtsīrubhāvindrāgnī ā bharatām no vasūni ।
sarve no adya ditsanto'rātim prati haryata ॥6॥
paro'pehyasamṛdadhe vi te hetim nayāmasi ।
veda tvāhaṁ nimīvantīm nitudantīmarāte ॥7॥
uta nagnā bobhuvatī svapnayā sachase janam ।
arāte chittam vīrtsantyaakūtim puruṣasya cha ॥8॥
yā mahatī mahonmānā viśvā āśā vyānaśe ।
tasyai hiraṇyakeśyai niṛtyā akaram namaḥ ॥9॥
hiraṇyavarṇā subhagā hiraṇyakaśīpurmahī ।
tasyai hiraṇyadrāpaye'rātyā akaram namaḥ ॥10॥
११. अरुन्धत्यादयोः (Arundhatyādayoḥ) - अ. (Av.) ६.५९.१-३
 अनडुद्भ्यस्त्वं प्रथमं धेनुभ्यस्त्वमरुन्धति । अधेनवे वयसे शर्म यच्छ चतुष्पदे ॥१॥
 शर्म यच्छत्वोषधिः सह देवीरुन्धती । कर्त्तुं पयस्वन्तं गोष्ठमयक्ष्मां उत पूरुषान् ॥२॥
 विश्वरूपां सुभगामच्छावदामि जीवलाम् । सा नो रुद्रस्यास्तां हेतिं दूरं नयतु गोभ्यः ॥३॥

*anaḍudbhyastvaṁ prathamam dhenubhyastvamarundhati / adhenave vayase śarma
yachchha chatuspade ||1 ||*

*śarma yachchhatvoṣadhiḥ saha devīrarundhati / karat payasvantam
goṣṭhamayakṣamām uta pūruṣān ||2 ||*

*viśvarūpām subhagāmachchhāvadāmi jīvalām / sā no rudrasyāstām hetim dūram
nayatu gobhyaḥ ||3 ||*

१२. अर्यमा (Aryamā) - अ. (Av.) ६.६०.१-३

अयमा यात्यर्यमा पुरस्ताद् विषितस्तुपः । अस्या इच्छन्नगृवै पतिमुत जायमजानये ॥१॥

अश्रमदियमर्यमन्नयासां समनं यती । अंगो न्वर्यमन्नस्या अन्याः समनमायति ॥२॥

धाता दाधार पृथिवीं धाता द्यामुत सूर्यम् । धातास्या अगृवै पतिं दधातु प्रतिकाभ्यम् ॥३॥

*ayamā yātyaryamā purastād viṣitastupaḥ / asyā ichchhannagruvai patimuta
jāyamajānaye ||1 ||*

*aśramadiyamaryamannanyāsān samanam yatī / aṅgo nvyamannasyā anyāḥ
samanamāyati ||2 ||*

*dhātā dādharma pṛthivīm dhātā dyāmuta sūryam / dhātāsyā agruvai patim dadhātu
pratikāmyam ||3 ||*

१३. अव्युक्ता वैराजः (Avyuktā Vairājaḥ) - अ. (Av.) ३.२६.३

येऽस्यां स्थ प्रतीच्यां दिशि वैराजा नाम देवास्तेषां व आप इषवः ।

ते नो मृडत ते नोऽधि ब्रूत तेभ्यो वो नमस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥३॥

*ye3syām stha pratīchyām diśi vairājā nāma devāsteṣān va āpa iṣavaḥ /
te no mṛḍata te no'dhi brūta tebhyo vo namastebhyo vaḥ svāhā ||3 ||*

१४. अश्विनौ (Aśvinau) - अ. (Av.) २.२९.६

शिवाभिष्टे हृदयं तर्पयाम्यनमीवो मोदिषीष्ठाः सुवर्चाः ।

सवासिनौ पिबतां मन्थमेतमश्विनो रूपं परिधाय मायाम् ॥६॥

śivābhiṣṭe hṛdayam tarpayāmyanamīvo modīṣīṣṭhāḥ suvarchāḥ /

savāsinau pibatām manthametamaśvino rūpaṁ paridhāya māyām ||6 ||

१५. अष्टका (Aṣṭakā) - अ. (Av.) ३.१०.१-१३

प्रथमा ह व्युवास सा धेनुरभवद् यमे ।

सा नः पयस्वती दुहामुत्तरामुत्तरां समाम् ॥१॥

यां देवाः प्रति नन्दन्ति रात्रिं धेनुमुपायतीम् ।

संवत्सरस्य या पत्नी सा नो अस्तु सुमंगली ॥२॥

संवत्सरस्य प्रतिमां यां त्वा रात्र्युपास्महे ।

सा न आयुष्मतीं प्रजां रायस्पोषेण सं सृज ॥३॥

इयमेव सा या प्रथमा वयौच्छदास्वितरासु चरति प्रविष्टा ।

महान्तो अस्यां महिमानो अन्तर्वधूर्जिगाय नवगज्जनित्री ॥४॥

वानस्पत्या ग्रावाणो घोषमक्रत हविष्कृण्वन्तः परिवत्सरीणम् ।

एकाष्टके सुप्रजसः सुवीरा वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥५॥

इडायास्पदं धृतवत् सरीसृपं जातवेदः प्रति हव्या गृभाय ।

ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपास्तेषां सप्तानां मयि रन्तिरस्तु ॥६॥

आ मा पुष्टे च पोषे च रात्रि देवानां सुमतौ स्याम् ।

पूर्णा दर्वे परा पत सुपूर्णा पुनरापत ।

सर्वान् यान्त्संभुजतीषमूर्जं न आ भर ॥७॥

आयमगन्त्संवत्सरः पतिरेकाष्टके तव ।

सा न आयुष्मतीं प्रजां रायस्पोषेण सं सृज ॥८॥

ऋतून् यज ऋतुपतीनार्तवानुत हायनान् ।

समाः संवत्सरान् मासान् भूतस्य पतये यजे ॥९॥

ऋतुभ्यष्ट्वार्तवेभ्यो माद्भ्यः संवत्सरेभ्यः ।

धात्रे विधात्रे समृधे भूतस्य पतये यजे ॥१०॥

इडया जुहोतो वयं देवान् घृतवता यजे ।

गृहानलुभ्यतो वयं सं विशेषोप गोमतः ॥११॥

एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजान गर्भमहिमानमिन्द्रम् ।

तेन देवा व्यसहन्त शत्रून् हन्ता दस्यूनामभवच्छचीपतिः ॥१२॥

इन्द्रपुत्रे सोमपुत्रे दुहितासि प्रजापतेः ।

कामानस्माकं पूरय प्रति गृह्णाहि नो हविः ॥१३॥

prathamā ha vyuvāsa sā dhenurabhavad yame ।

sā naḥ payasvatī duhāmuttarāmuttarām samām ॥1॥

yām devāḥ prati nandanti rātriṁ dhenumupāyatīm ।

saṁvatsarasya yā patnī sā no astu sumanḡalī ॥2॥

saṁvatsarasya pratīmām yām tvā rātrayupāśmahe ।

sā na āyusmatīm prajāṁ rāyaspoṣeṇa saṁ sṛja ॥3॥

iyameva sā yā prathamā vayauchchhadāsitarāsu charati praviṣṭā ।

mahānto asyām mahimāno antarvadhūrjigāya navagajjanitrī ॥4॥

vānaspatyā grāvāṇo ghoṣamakrata haviṣkṛṇvantaḥ parivatsarīṇam ।

ekāṣṭake suprajasaḥ suvīrā vayam syāma patayo rayīṇām ॥5॥

iḍāyāspadam ghṛtavat sarīsrpaṁ jātavedaḥ prati havyā grbhāya ।

ye grāmyāḥ paśavo viśvarūpāsteṣām saptānām mayi rantirastu ॥6॥

ā mā puṣṭe cha poṣe cha rātri devānām sumatau syām ।

pūrṇā darve parā pata supūrṇā punarāpata ।

sarvān yāantsaṁbhunījatīsamūrja na ā bhara ॥7॥

āyamagantsaṁvatsaraḥ patirekāṣṭake tava ।

sā na āyusmatīm prajāṁ rāyaspoṣeṇa saṁ sṛja ॥8॥

ṛtūn yaja ṛtupatīnārtavānuta hāyanān ।

samāḥ saṁvatsarān māsān bhūtasya pataye yaje ॥9॥

ṛtubhyaṣṭvārtavebhyo mādbyaḥ saṁvatsarebhyāḥ ।

dhātre vidhātre samṛdhe bhūtasya pataye yaje ॥10॥

iḍayā juhato vayam devān ghṛtavatā yaje ।

grhānalubhyato vayam saṁ viśemopa gomataḥ ॥11॥

ekāṣṭakā tapasā tapyamānā jajāna garbhamahimānamindram ।

tena devā vyasaḥanta śātrūn hantā dasyūnāmabhavachchachīpatiḥ ॥12॥

indraput্রে somaput্রে duhitāsi prajāpateḥ ।

kāmānasmākaṁ pūrāya prati grhṇāhi no haviḥ ॥13॥

१६. असुरः (Asuraḥ) - अ. (Av.) १.१०.१

अयं देवानामसुरो वि राजति वशा हि सत्या वरुणस्य राः ।

ततस्परि ब्रह्मणा शाशदान उग्रस्य मन्योरुदिमं नयामि ॥१॥

ayam devānāmasuro vi rājati vaśā hi satyā varuṇasya rāāḥ ।

tataspari brahmaṇā śāśadāna ugrasya manyorudīmaṁ nayāmi ॥1॥

१७. आदित्यः (Ādityaḥ) - अ. (Av.) ६.८१.१-३

यन्तासि यच्छसे हस्तावप रक्षांसि सेधसि । प्रजां धनं च गृह्णान् परिहस्तो अभूदयम् ॥१॥

परिहस्त वि धारय योनिं गर्भाय धातवे । मर्यादे पुत्रमा धेहि तं त्वमा गमयागमे ॥२॥

यं परिहस्तमबिभरदितिः पुत्रकाम्या । त्वष्टा तमस्या आ बध्नाद् यथा पुत्रं जनादिति ॥३॥

yantāsi yachchhase hastāvapa rakṣāṁsi sedhasi । prajāṁ dhanam cha grhṇānḥ

parihasto abhūdayam ॥1॥

parihasta vi dhāraya yonim garbhāya dhātave । maryāde putramā dhehi taṁ tvamā

gamayāgame ॥2॥

yam̐ parihastamabibharaditiḥ putrakāmyā / tvaṣṭā tamasyā ā badhnād yathā putram̐ janāditi ॥3॥

१८. आपः (Āpaḥ) - अ. (Av.) २.२३.१-५; १८.३.५६

अ. (Av.) २.२३.१-५

आपो यद् वस्तपस्तेन तं प्रति तपत् योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१॥

आपो यद् वो हरस्तेन तं प्रति हरत् योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥२॥

आपो यद् वोऽर्चस्तेन तं प्रत्यर्चत योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥३॥

आपो यद् वो शोचस्तेन तं प्रति शोचत योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥४॥

आपो यद् वस्तेजस्तेन तमतेजसं कृणुत योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५॥

āpo yad vastapastena tam̐ prati tapat yo3smāna dveṣṭi yam̐ vayan̐ dviṣmaḥ ॥1॥

āpo yada vo harastena tam̐ prati harat yo3smān dveṣṭi yam̐ vayan̐ dviṣmaḥ ॥2॥

āpo yad vo'rchistena tam̐ pratyarchata yo3smān dveṣṭi yam̐ vayan̐ dviṣmaḥ ॥3॥

āpo yad vaḥ śochistena tam̐ prati śochata yo3smān dveṣṭi yam̐ vayan̐ dviṣmaḥ ॥4॥

āpo yad vastejastena tamatejasam̐ kṛṇuta yo3smān dveṣṭi yam̐ vayan̐ dviṣmaḥ ॥5॥

अ. (Av.) १८.३.५६

पयस्वतीरोषध्यः पयस्वन्मामकं पयः । अपां पयसो यत् पयस्तेन मा सह शुम्भतु ॥५६॥

payasvatīroṣadhyah̐ payasvanmāmakaṁ payaḥ / apām̐ payaso yat payastena mā saha śumbhatu ॥56॥

१९. आशीः (Āśīḥ) - अ. (Av.) २.३४.५

प्रजानन्तः प्रति गृह्णन्तु पूर्वे प्राणमंगेभ्यः पर्याचरन्तम् ।

दिवं गच्छ प्रति तिष्ठा शरीरैः स्वर्गं याहि पथिभिर्देवयानैः ॥५॥

prajānantaḥ prati gr̥hṇantu pūrve prāṇamaṅgebhyaḥ paryācharantam̐ /

divam̐ gachchha prati tiṣṭhā śarīraiḥ svarga yāhi pathibhirdevayānaiḥ ॥5॥

२०. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) १८७१ अ. (Av.) १.२०.४; १.२१.१-४; २.२९.३; ७; ३.१.३-६; ३.२.३; ४; ३.४.१-७; ५.२४.११; ५.८.४-९; ६.६६.१-३; ६.६७.१-३; ६.९८.१-३; ६.९९.१-२; ३; ७.७२.१-३; ७.७६.६; ९.१५.१-४; १८.३.५४

सा. (Sv.) १८७१

अन्धा अमित्रा भवताशीर्षाणोऽहय इव । तेषां वो अग्निन्नानामिन्द्रो हन्तु वरंवरम् ॥२॥

andhā amitrā bhavatāśīrṣāṇo'haya iva / teṣām̐ vo agniunnānāmīndro hantu varan̐varam̐ ॥2॥

अ. (Av.) १.२०.४

शास इत्था महौ अस्यमित्रसाहो अस्तुतः । न यस्य हन्यते सखा न जीयते कदा चन ॥४॥

śāsa itthā mahām̐ asyamitrasāho astr̥taḥ / na yasya hanyate sakha na jīyate kadā chana ॥4॥

अ. (Av.) १.२१.१-४

स्वस्तिदा विशां पतिवृत्रहा विमृधो वशी । वृषेन्द्रः पुर एतु नः सोमपा अभयकङ्कः ॥१॥

वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः । अधमं गमया तमो यो अस्माँ अभिदासति ॥२॥

वि रक्षो वि मृधो जहि वि वृत्रस्य हनू रुज । वि मन्युमिन्द्र वृत्रहन्नमित्रस्याभिदासतः ॥३॥

अपेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यासतो वधम् । वि महच्छर्म यच्छ वरीयो यावया वधम् ॥४॥

svastidā viśām̐ patirvṛtrahā vimṛdho vaśī / vṛṣendraḥ pura etu naḥ somapā abhayakan̐raḥ ॥1॥

vi na indra mṛdho jahi nīchā yachchha pṛtanyataḥ / adhamam̐ gamayā tamo yo asmām̐ abhidāsati ॥2॥

vi rakṣo vi mṛdho jahi vi vṛtrasya hanū ruja / vi manyumindra

vṛtrahannamitrasyābhidāsataḥ ॥3॥

apendra dviṣato mano'pa jijyāsato vadham / vi mahachchharma yachchha varīyo

yāvayā vadham ॥4 ॥

अ. (Av.) २.२९.३

आशीर्ण ऊर्जमुत सौप्रजास्त्वं दक्षं धत्तं द्रविणं सचेतसौ ।
जयं क्षेत्राणि सहसायमिन्द्र कृण्वानो अन्यानधरान्त्सपत्नान् ॥३ ॥
āśīrṇa ūrjamuta sauprajāstvam dakṣam dhattam draviṇam sachetasau ।
jayam kṣetrāṇi sahasāyamindra kṛṇvāno anyānadharāntsapatnān ॥3 ॥

अ. (Av.) २.२९.७

इन्द्र एतां ससृजे विद्धो अग्र ऊर्जा स्वधामजरां सा त एषा ।
तया त्वं जीव शरदः सुवर्चा मा त आ सुस्रोद् भिषजस्ते अक्रन् ॥७ ॥
indra etān sasrje viddho agra ūrjā svadhāmajarān sā ta eṣā ।
tayā tvaṁ jīva śaradaḥ suvarchā mā ta ā susrod bhiṣajaste akran ॥7 ॥

अ. (Av.) ३.१.३-६

अमित्रसेनां मघवन्नस्मांछत्रूयतीमभि । युवं तानिन्द्र वृत्रहन्नग्निश्च दहतं प्रति ॥३ ॥
प्रसृत इन्द्र प्रवता हरिभ्यां प्र ते वज्रः प्रमृणन्नेतु शत्रून् ।
जहि प्रतीचो अनूचः पराचो विष्वक् सत्यं कृणुहि चित्तमेषाम् ॥४ ॥
इन्द्र सेनां मोहयामित्राणाम् । अग्नेर्वातस्य ध्राज्या तान् विषूचो वि नाशय ॥५ ॥
इन्द्रः सेनां मोहयतु मरुतो घ्नन्त्वोजसा । चक्षूष्यग्निरा दत्तां पुनरेतु पराजिता ॥६ ॥
amitrasenān maghavannasmānchhatrūyatīmabhi । yuvaṁ tānindra
vṛtrahannagnīścha dahatam prati ॥3 ॥
prasūta indra pravatā haribhyān pra te vajraḥ pramṛṇannetu śatrūn ।
jahi pratīcho anūchaḥ parācho viṣvak satyam kṛṇuhi chittameṣām ॥4 ॥
indra senān mohayāmitrāṇām । agnervātasya dhrājyā tān viṣūcho vi nāśaya ॥5 ॥
indraḥ senān mohayatu maruto ghnantvojasā । chakṣūṣyagnirā dattān punaretu
parājitā ॥6 ॥

अ. (Av.) ३.२.३-४

इन्द्र चित्तानि मोहयन्नर्वाडकूत्या चर । अग्नेर्वातस्य ध्राज्या तान् विषूचो वि नाशय ॥३ ॥
व्याकृतय एषामिताथो चित्तानि मुह्यत । अथो यदद्यैषा हृदि तदेषां परि निर्जहि ॥४ ॥
indra chittāni mohayannarvāḍakūtyā chara । agnervātasya dhrājyā tān viṣūcho vi
nāśaya ॥3 ॥
vyākūtaya eṣāmitātho chittāni muhyata । atho yadadyaiṣā hṛdī tadeṣān pari
nirjahi ॥4 ॥

अ. (Av.) ३.४.१-७

आ त्वा गन् राष्ट्रं सह वर्चसोदिहि प्राङ् विशां पतिरेकराट् त्वं वि राज ।
सर्वास्त्वा राजन् प्रदिशो ह्ययन्तूपसद्यो नमस्योभवेह ॥१ ॥
त्वां विशो वृणतां राज्याय त्वामिमाः प्रदिशः पंच देवीः ।
वर्षन् राष्ट्रस्य ककुदि श्रयस्व ततो न उग्रो वि भजा वसूनि ॥२ ॥
अच्छ त्वा यन्तु हविनः सजाता अग्निर्दूतो अजिरः सं चरातै ।
जायाः पुत्राः सुमनसो भवन्तु बह्वं बलिं प्रति पश्यासा उग्रः ॥३ ॥
अश्विना त्वाग्ने मित्रावरुणोभा विश्वे देवा मरुतस्त्वा ह्ययन्तु ।
अथा मनो वसुदेयाय कृणुष्व ततो न उग्रो वि भजा वसूनि ॥४ ॥
आ प्र द्रव परमस्याः परावतः शिवे ते द्यावापृथिवी उभे स्ताम् ।
तदयं राजा वरुणस्तथाह स त्वायमहत् स उपेदमेहि ॥५ ॥
इन्द्रेन्द्र मनुष्याः परेहि सं ह्यास्था वरुणैः संविदानः ।
स त्वायमहत् स्वे सधस्थे स देवान् यक्षत् स उ कल्पयाद् विशः ॥६ ॥
पथ्यारेवतीर्बहुधा विरूपाः सर्वाः संगत्य वरीयस्ते अक्रन् ।
तास्त्वा सर्वाः संविदाना ह्ययन्तु दशमीमुग्रः सुमना वशेह ॥७ ॥
ā tvā gan rāṣṭram saha varchasodihi prān viśān patirekarāṭ tvaṁ vi rāja ।

sarvāstvā rājan pradiśo hñayantūpasadyo namasyobhaveha ||1||
 tvān̄ viśo vṛṇatān̄ rājyāya tvāmimāḥ pradiśaḥ pañcha devīḥ ।
 varṣman rāṣṭrasya kakudī śrayasva tato na ugro vi bhajā vasūni ||2||
 achchha tvā yantu havinaḥ sajātā agnirdūto ajiraḥ saṁ charātai ।
 jāyāḥ putrāḥ sumanaso bhavantu bahuṁ baliṁ prati paśyāsā ugraḥ ||3||
 āśvinā tvāgre mitrāvaruṇobhā viśve devā marutastvā hñayantu ।
 adhā mano vasudeyāya kṛṇuṣva tato na ugro vi bhajā vasūni ||4||
 ā pra drava paramasyāḥ parāvataḥ śive te dyāvapṛthivī ubhe stām ।
 tadayaṁ rājā varuṇastathāha sa tvāyamahnat sa upedamehi ||5||
 indrendra manuṣyā3 parehi saṁ hyāāsthā varuṇaiḥ saṁvidānaḥ ।
 sa tvāyamahnat sve sadhasthe sa devān yakṣat sa u kalpayād viśaḥ ||6||
 pathyārevatīrbahudhā virūpāḥ sarvāḥ saṁgatya varīyaste akran ।
 tāstvā sarvāḥ saṁvidānā hñayantu daśamimugraḥ sumanā vāseha ||7||

अ. (Av.) ५.२४.११

इन्द्रो दिवोऽधिपतिः स मावतु । अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां
 चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां स्वाहा ||११||
 indro divo'dhipatiḥ sa māvatu । asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyāṁ
 purodhāyāmasyāṁ pratiṣṭhāyāmasyāṁ chityāmasyāmākūtyāmasyāmāśīṣyasyāṁ
 devahūtyāṁ svāhā ||11||

अ. (Av.) ५.८.४-९

अति धावतातिसरा इन्द्रस्य वचसा इत ।
 अविं वृकइव मश्नीत स वो जीवन् मा मोचि प्राणमस्यापि नह्यत ||४||
 यममी पुरोदधिरे ब्रह्माणमपभूतये । इन्द्र स ते अधस्पदं तं प्रत्यस्यामि मृत्यवे ||५||
 यदि प्रेयुर्देवपुरा ब्रह्म वर्माणि चक्रिरे ।
 तनूपानं परिपाणं कृण्वाना यदुपोचिरे सर्व तदरसं कृधि ||६||
 यानसावतिसरांश्चकार कृणवच्च यान् ।
 त्वं तानिन्द्र वृत्रहन् प्रतीचः पुनरा कृधि यथामुं तणहां जनम् ||७||
 यथेन्द्र उद्वाचनं लब्ध्वा चक्रे अधस्पदम् ।
 कृत्वेऽहमधरांस्तथामुंशश्वतीभ्यः समाभ्यः ||८||
 अत्रैनानिन्द्र वृत्रहनुग्रो मर्माणि विध्य ।
 अत्रैवैनानभि तिष्ठेन्द्र मेद्य१ हं तव अनु त्वेन्द्रा रभामहे स्याम सुमतौ तव ||९||
 ati dhāvatātisarā indrasya vachasā ita ।
 avim̄ vṛkaiva mathnīta sa vo jīvan mā mochi prāṇamasyāpi nahyata ||4||
 yamam̄ purodadhire brahmāṇamapabhūtayē । indra sa te adhaspadam̄ tam̄
 pratyasyāmi mṛtyave ||5||
 yadi preyurdevapurā brahma varmāṇi chakrire ।
 tanūpānam̄ paripāṇam̄ kṛṇvānā yadupochire sarva tadarasam̄ kṛdhi ||6||
 yānasāvatisarāṁśchakāra kṛṇavachcha yān ।
 tvam̄ tānindra vṛtrahan pratīchaḥ punarā kṛdhi yathāmum̄ taṇahām̄ janam̄ ||7||
 yathendra udvāchanam̄ labdhvā chakre adhaspadam ।
 kṛtve3hamadharāṁstathāmum̄śasvatībhyaḥ samābhyaḥ ||8||
 atrainānindra vṛtrahannugro marmaṇi vidhya ।
 atraivainānabhi tiṣṭhendra medya1 haṁ tava anu tvendrā rabhāmahe syāma sumatau
 tava ||9||

अ. (Av.) ६.६६.१-३

निर्हस्तः शत्रुभिदासन्नस्तु ये सेनाभिर्युधमायन्त्यस्मान् ।
 समर्पयेन्द्र महता वधेन द्रात्वेषामघहारो विविद्धः ||१||
 आतन्वाना आयच्छन्तोऽस्यन्तो ये च धावथ ।

निर्हस्ताः शत्रवः स्थनेन्द्रो वोऽद्य पराशरीत् ॥२॥

निर्हस्ताः सन्तु शत्रवोऽगैषां म्लापयामसि ।

अथैषामिन्द्र वेदांसि शतशो वि भजामहै ॥३॥

*nirhastāḥ śatrurabhidāsannastu ye senābhīryudhamāyantyasmān /
samarpayendra mahatā vadhena drātveśāmaghahāro vivimddhaḥ ॥1॥
ātanvānā āyachchhanto'syanto ye cha dhāvatha /
nirhastāḥ śatravaḥ sthanendro vo'dya parāśarīt ॥2॥
nirhastāḥ santu śatravom'gaiśām mlaṭpayāmasi /
athaiśāmindra vedāmsi śataśo vi bhajāmahai ॥3॥*

अ. (Av.) ६.६७.१-३

परि वर्त्मानि सर्वत इन्द्रः पूषा च सस्रतुः । मुह्यन्त्वद्याम् सेना अमित्राणां परस्तराम् ॥१॥

मूढा अमित्राश्चरताशीर्षाणइवाहयः । तेषां वो अग्निमूढानामिन्द्रो हन्तु वरंवरम् ॥२॥

ऐषु नह्य वृषाजिनं हरिणस्या भियं कृधि । पराङ्घ्रि एषत्वर्वाची गौरुपेषतु ॥३॥

*pari vartmāni sarvata indraḥ pūṣā cha sasratuḥ / muhyantvadyāmḥ senā amitṛāṇām
parastarām ॥1॥
mūḍhā amitṛāścharatāśīrṣāṇaivāhayaḥ / teṣām vo agnimūḍhānāmindro hantu
varanivaram ॥2॥
aiṣu nahya vṛṣājinaṁ hariṇasyā bhiyaṁ kṛdhi / parāṅghri eṣatvarvāchī
gaurupeṣatu ॥3॥*

अ. (Av.) ६.९८.१-३

इन्द्रो जयाति न परा जयाता अधिराजो राजसु राजयातै ।

चर्कृत्य ईड्यो वन्द्यश्चोपसद्यो नमस्योभवेह ॥१॥

त्वमिन्द्राधिराजः श्रवस्युस्त्वं भूरभिभूतिर्जनानाम् ।

त्वं दैवीर्विश इमा वि राजायुष्मत् क्षत्रमजरं ते अस्तु ॥२॥

प्रच्या दिशस्त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्या दिशो वृत्रहंछत्रुहोसि ।

यत्र यन्ति स्रोत्यास्तज्जितं ते दक्षिणतो वृषभ एषि हव्यः ॥३॥

*indro jayāti na parā jayātā adhirājo rājasu rājayātai /
charkṛtya īḍyo vandyāśchopasadyo namasyobhaveha ॥1॥
tvamindrādhirājaḥ śravyastvaṁ bhūrabhibhūtirjanānām /
tvaṁ daivīrviśa imā vi rājāyusmat kṣatramajaram te astu ॥2॥
prachyā diśastvamindrāsi rājotodīchyā diśo vṛtrahamchhatruhosi /
yatra yanti srotyāstajjitaṁ te dakṣiṇato vṛṣabha eṣi havyaḥ ॥3॥*

अ. (Av.) ६.९९.१-३

अभि त्वेन्द्र वरिमतः पुरा त्वांहूराद्धुवे । ह्याम्युग्रं चेतारं पुरुणामानमेकजम् ॥१॥

यो अद्य सेन्यो वधो जिघांसन् न उदीरते । इन्द्रस्य तत्र बाहू समन्तं परि दध्मः ॥२॥

परि दध्म इन्द्रस्य समन्तं त्रातुस्त्रायतां नः ।

देव सवितः सोम राजन्सुमनसं मा कृणु स्वस्तये ॥३॥

*abhi tvendra varimataḥ purā tvāmhūraḍdhuve / hnyāmyugraṁ chettāram
puruṇāmānamekajam ॥1॥
yo adya senyo vadho jigāmāsan na udīrate / indrasya tatra bāhū samantaṁ pari
dadhmaḥ ॥2॥
pari dadhma indrasya samantaṁ trātuṣtrāyātān naḥ /
deva savitaḥ soma rājantsumanasam mā kṛṇu svastaye ॥3॥*

अ. (Av.) ७.७२.१-३

उत तिष्ठताव पश्यतेन्द्रस्य भागमृत्वियम् ।

यदि श्रातं जुहोतन यद्यश्रातं ममत्तन ॥१॥

श्रातं हविरो ष्विन्द्र प्र याहि जगाम सूरु अध्वनो वि मध्यम् ।

परि त्वासते निधिभिः सखायः कुलपा न ब्राजपतिं चरन्तम् ॥२॥
 श्रातं मन्य ऊधनि श्रातमग्नौ सुश्रुतं मन्ये तदृतं नवीयः ।
 माध्यन्दिनस्य सवनस्य दध्नः पिबेन्द्र वज्रिन् पुरुकृज्जुषाणः ॥३॥
uta tiṣṭhatāva paśyatendrasya bhāgamṛtviyam ।
yadi śrātaṁ juhotana yadyaśrātaṁ mamattana ॥1॥
śrātaṁ havīro śvindra pra yāhi jagāma sūro adhvano vi madhyam ।
pari tvāsate nidhibhiḥ sakhāyaḥ kulapā na vrājapatiṁ charantam ॥2॥
śrātaṁ manya ūdhani śrātamagnau suśṛtaṁ manye tadṛtaṁ navīyaḥ ।
mādhyaṇdīnasya savanasya dadhnaḥ pibendra vajrin purukṛjjuṣāṇaḥ ॥3॥

अ. (Av.) ७.७६.६

धृषत् पिब कलशे सोममिन्द्र वृत्रहा शूर समरे वसूनाम् ।
 माध्यन्दिने सवन आ वृषस्व आ रयिष्ठानो रयिमस्मासु धेहि ॥६॥
dhṛṣat piba kalāśe somamindra vṛtrahā śūra samare vasūnām ।
mādhyaṇdīne savana ā vṛṣasva ā rayiṣṭhāno rayimasmāsu dhehi ॥6॥

अ. (Av.) ९.१५.१-४

यद् गायत्रे अधि गायत्रमाहितं त्रैष्टुभं वा त्रैष्टुभान्निरतक्षत ।
 यद्वा जगज्जगत्याहितं पदं य इत् तद् विदुस्ते अमृतत्वमानशुः ॥१॥
 गायत्रेण प्रति मिमीते अर्कमर्केण साम त्रैष्टुभेन वाकम् ।
 वाकेन वाकं द्विपदा चतुष्पदाक्षरेण मिमते सप्त वाणीः ॥२॥
 जगता सिन्धुं दिव्यस्कभायद् रथंतरे सूर्य पर्यपश्यत् ।
 गायत्रस्य समिधस्तिस्त्र आहुस्ततो महा प्र रिरिचे महित्वा ॥३॥
 उप ह्ये सुदुधां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुत दोहदेनाम् ।
 श्रेष्ठं सवं सविता सावित्रोऽभीद्धो घर्मस्तदु षु प्र वोचत् ॥४॥
yad gāyatre adhi gāyatramāhitaṁ traiṣṭubhaṁ vā traiṣṭubhānnirataḥṣata ।
yadvā jagajjagatyāhitaṁ padaṁ ya it tad viduste amṛtatvamānaśuḥ ॥1॥
gāyatreṇa prati mimīte arkamarkeṇa sāma traiṣṭubhena vākam ।
vākena vākam dvipadā chatuspadākṣareṇa mimate sapta vāṇīḥ ॥2॥
jagatā sindhum divyaskabhāyad rathamtare sūrya paryapaśyat ।
gāyatrasya samidhastisra āhustato mahnā pra ririche mahitvā ॥3॥
upa hnaye sudughāṁ dhenumetāṁ suhasto godhuguta dohadenām ।
śreṣṭhaṁ savam savitā sāviṣanno'bhīddho gharmastadu ṣu pra vachat ॥4॥

अ. (Av.) १८.३.५४

अथर्वा पूर्ण चमसं यमिन्द्रायाबिभर्वाजिनीवते ।
 तस्मिन् कृणोति सृकृतस्य भक्षं तस्मिन्निन्दुः पवते विश्वदानीम् ॥५४॥
atharvā pūrṇa chamasam yamindrāyābibharvājīnivate ।
tasmīn kṛṇoti sṛkṛtasya bhakṣam tasmīnninduḥ pavate viśvadānīm ॥54॥

२१. इन्द्राग्नी (Indrāgnī) - अ. (Av.) ७.९७.१-८

यदद्य त्वा प्रयति यो अस्मिन् होतश्चिकित्वन्नवृणीमहीह ।
 ध्रुवमयो ध्रुवमुता शविष्ठ प्रविद्वान् यामुप याहि सोमम् ॥१॥
 समिन्द्र नो मनसा नेष गोभिः सं सूरिभिर्हरिवन्त्सं स्वस्त्या ।
 सं ब्रह्मणा देवहितं यदस्ति सं देवानां सुमतौ यियायानाम् ॥२॥
 यानावह उशतो देव देवांस्तान् प्रेरय स्वे अग्ने सधस्थे ।
 जक्षिवांसः पपिवांसो मधून्यस्मै धत्त वसवो वसूनि ॥३॥
 सुगा वो देवाः सदना अकर्म य आजग्म सवने मा जुषाणाः ।
 वहमाना भरमाणाः स्वा वसूनि वसुं धर्म दिवमा रोहतानु ॥४॥
 या यां गच्छ यापतिं गच्छ । स्वां योनि गच्छ स्वाहा ॥५॥
 एष ते यो यापते सहसूक्तवाकः । सुवीर्यः स्वाहा ॥६॥

वषट्कुतेभ्यो वषट्कुतेभ्यः । देवा गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमित ॥७॥

मनमस्पत इमं नो दिवि देवेषु याम् ।

स्वाहा दिवि स्वाहा पृथिव्यां स्वाहान्तरिक्षे स्वाहा वाते धां स्वाहा ॥८॥

yadadya tvā prayati yo asmin hotaśchikitvannavṛpīmahīha ।

dhruvamayo dhruvamutā śaviṣṭha pravidvān yāmupa yāhi somam ॥1॥

samindra no manasā neṣa gobhiḥ saṁ sūribhirharivantsaṁ svastyā ।

saṁ brahmaṇā devahitaṁ yadasti saṁ devānām sumatau yīyānām ॥2॥

yānāvaha uśato deva devāmīstān preraya sve agne sadhasthe ।

jakṣivāmsaḥ papivāmsa madhūnyasmai dhatta vasavo vasūni ॥3॥

sugā vo devāḥ sadanā akarma ya ājagma savane mā juṣāṇāḥ ।

vahamānā bharamāṇāḥ svā vasūni vasuṁ dharma divamā rohatānu ॥4॥

yā yām gachchha yāpatiṁ gachchha । svām yoni gachchha svāhā ॥5॥

eṣa te yāo yāpate sahasūktavākaḥ । suvīryaḥ svāhā ॥6॥

vaṣaḍḍhutebhyo vaṣaḍḍhutebhyāḥ । devā gātuvīdo gātuṁ vītvā gātumita ॥7॥

manamaspata imam no divi deveṣu yām ।

svāhā divi svāhā pṛthivyām svāhāntarikṣe svāhā vāte dhām svāhā ॥8॥

२२. ईर्ष्याविनाशनम् (Īrṣyāvināśanam) - अ. (Av.) ६.१८.१-३

ईर्ष्याया ध्राजिं प्रथमां प्रथमस्या उतापराम् । अग्निं हृदय्यं शोकं तं ते निर्वापयामसि ॥१॥

यथा भूमिर्मृतमना मृतामृतमनस्तरा । यथोत ममृषो मन एवेर्ष्योर्मृतं मनः ॥२॥

अदो यत् ते हृदि श्रितं मनस्कं पतयिष्णुकम् । ततस्त ईर्ष्या मुंचामि निरूष्माणं हृतेरिव ॥३॥

īrṣyāyā dhrajīm prathamāṁ prathamasyā utāparām । agniṁ hṛdayyam1 śokaṁ taṁ te nirvāpayāmasi ॥1॥

yathā bhūmirmṛtamanā mṛtānmṛtamanastarā । yathota mamruṣo mana

eversyormṛtaṁ manaḥ ॥2॥

ado yat te hṛdi śritaṁ manaskaṁ patayiṣṇukam । tatasta īrṣyā muñchāmi nirūṣmāṇam dateriva ॥3॥

२३. उच्छिष्टः (Uchchhiṣṭaḥ) - अ. (Av.) ११.७.१-२७

उच्छिष्टे नाम रूपं चोच्छिष्टे लोक आहितः ।

उच्छिष्ट इन्द्रश्चाग्निश्च विश्वमन्तः समाहितम् ॥१॥

उच्छिष्टे द्यावापृथिवी विश्वं भूतं समाहितम् ।

आपः समुद्र उच्छिष्टे चन्द्रमा वात आहितः ॥२॥

सनुच्छिष्टे असंशोभौ मृत्युर्वाजः प्रजापतिः ।

लौक्या उच्छिष्ट आयत्ता व्रश्च द्रश्चापि श्रीर्मयि ॥३॥

दृढो दंहस्थिरो न्यो ब्रह्म विश्वसृजो दश ।

नाभिमिव सर्वतश्चक्रमुच्छिष्टे देवताः श्रिताः ॥४॥

ऋक् साम यजुरुच्छिष्ट उद्गीथः प्रस्तुतं स्तुतम् ।

हिङ्गार उच्छिष्टे स्वरः साम्नो मेडिश्च तन्मयि ॥५॥

ऐन्द्राग्रं पावमानं महानाग्रीर्महाव्रतम् । उच्छिष्टे यास्यांगान्यन्तर्गर्भइव मातरि ॥६॥

राजसूयं वाजपेयमाग्निष्टोमस्तदध्वरः । अर्काश्वमेधावुच्छिष्टे जीवबर्हिर्मदिन्तमः ॥७॥

अग्न्याधेयमथो दीक्षा कामप्रश्छन्दसा सह । उत्सन्ना याः सन्नाप्युच्छिष्टेऽधि समाहिताः ॥८॥

अग्निहोत्रं च श्रद्धा च वङ्करो व्रतं तपः । दक्षिणेष्टं पूर्तं चोच्छिष्टेऽधि समाहिताः ॥९॥

एकरात्रो द्विरात्रः सद्यः क्रीः प्रक्रीरुक्थ्यः । ओतं निहितमुच्छिष्टे यास्याणूनि विद्यया ॥१०॥

चतूरात्रः पंचरात्रः षड्रात्रश्चोभयः सह ।

षोडशी सप्तरात्रश्चोच्छिष्टाज्जिरे सर्वे ये याः अमृते हिताः ॥११॥

प्रतीहारो निधनं विश्वजिच्चाभिजिच्च यः । साह्यातिरात्रावुच्छिष्टे द्वादशाहोऽपि तन्मयि ॥१२॥

सूनृता संनतिः क्षेमः स्वधोर्जामृतं सहः । उच्छिष्टे सर्वे प्रत्येचः कामाः कामेन तातृपुः ॥१३॥

नव भूमीः समुद्रा उच्छिष्टेऽधि श्रिता दिवः । आ सूर्यो भत्युच्छिष्टेऽहोरात्रे अपि तन्मयि ॥१४॥

उपहव्यं विषूवन्तं ये च या गुहा हिताः । विभर्ति भर्ता विश्वस्योच्छिष्टो जानितुः पिता ॥१५॥
 पिता जनितुरुच्छिष्टोऽसोः पौत्रः पितामहः । स क्षियति विश्वस्येशानो वृषा भूम्यामतिध्यः ॥१६॥
 ऋतं सत्यं तपो राष्ट्रं श्रमो धर्मश्च कर्म च । भृतं भविष्यदुच्छिष्टे वीर्यलक्ष्मीर्बलं बले ॥१७॥
 समृद्धिरोज आकृतिः क्षत्रं राष्ट्रं षडुर्व्यः । संवत्सरोऽध्युच्छिष्ट इडा प्रैषा ग्रहा हविः ॥१८॥
 चतुर्होतार आप्रियश्चातुर्मास्यानि नीविदः । उच्छिष्टे या होत्राः पशुबन्धास्तदिष्टस्यः ॥१९॥
 अर्धमासाश्च मासाश्चार्तवा ऋतुभिः सह । उच्छिष्टे घोषिणीरापः स्तनयितुः श्रुतिर्मही ॥२०॥
 शर्कराः सिकता अश्मान ओषधयो वीरुधस्तृणा ।
 अभ्राणि विद्युतो वर्षमुच्छिष्टे संश्रिता श्रिता ॥२१॥
 राद्धिः प्राप्तिः समाप्तिर्व्याप्तिर्मह एधतुः । अत्याप्तिरुच्छिष्टे भूतिश्चाहिता निहिता हिता ॥२२॥
 यच्छप्राणति प्राणेन यच्च पश्यति चक्षुषा ।
 उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥२३॥
 ऋचः सामानि च्छन्दांसि पुराणं यजुषा सह ।
 उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥२४॥
 प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रमक्षितिश्च क्षितिश्च या ।
 उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥२५॥
 आनन्दा मोदाः प्रमुदोऽभीमोदमुदश्च ये ।
 उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥२६॥
 देवाः पितरो मनुष्यागन्धर्वाप्सरसश्च ये ।
 उच्छिष्टाज्जिरे सर्वे दिवि देवा दिविश्रितः ॥२७॥
uchichhaṣṭe nāma rūpaṁ chochichhiṣṭe loka āhitaḥ ।
uchchhiṣṭa indraśchāgniścha viśvamantaḥ samāhitam ॥1॥
uchchhiṣṭe dyāvāpṛthivī viśvaṁ bhūtaṁ samāhitam ।
āpaḥ samudra uchchhiṣṭe chandramā vāta āhitaḥ ॥2॥
sannuchichhaṣṭe asaṁśchobhau mṛtyurvājaḥ prajāpatiḥ ।
laukyā uchchhiṣṭa āyattā vrascha draśchāpi śrīrmayi ॥3॥
ddaḍho ddamhasthiro nyo brahma viśvasṛjo daśa ।
nābhīmiva sarvataśchakramuchchhiṣṭe devatāḥ śritāḥ ॥4॥
ṛk sāma yajuruchchhiṣṭa udgīthaḥ prastutaṁ stutam ।
hiṁkāra uchchhiṣṭe svarāḥ sāmno meḍiścha tanmayi ॥5॥
aindrāgnaṁ pāvamaṇaṁ mahānāmnīrmahāvratam । uchchhiṣṭe
yāsyāṁgānyantargarbhaiva mātari ॥6॥
rājasūyaṁ vājapeyamāgniṣṭomastadadhvaraḥ । arkāśvamedhāvuchichhaṣṭe
jīvabarhirmadintamaḥ ॥7॥
agnyādheyamatho dīkṣā kāmāpraśchhandasā saha । utsannā yāāḥ
sattrāṇyuchchhiṣṭe'dhi samāhitāḥ ॥8॥
agnihotraṁ cha śraddhā cha vaṣṭkāro vrataṁ tapaḥ । dakṣiṇeṣṭaṁ pūrta
chochchhiṣṭe'dhim samāhitāḥ ॥9॥
ekarātro dvirātraḥ sadyaḥ krīḥ prakrīrukthyaḥ । Otaṁ nihitamuchchhiṣṭe yāsyāṇūni
vidyayā ॥10॥
chatūrātraḥ pañcharātraḥ ṣaḍrātraśchobhayaḥ saha ।
ṣoḍaśī saptarātraśchochchhiṣṭājjiāre sarve ye yāā amṛte hitāḥ ॥11॥
pratīhāro nidhanaṁ viśvajichchābhijichcha yaḥ । sāhnātīrātrāvuchchhiṣṭe
dvādaśāho'pi tanmayi ॥12॥
sūnṛtā saṁnatīḥ kṣemaḥ svadhōrjāmṛtaṁ sahaḥ । uchchhiṣṭe sarve pratyamchaḥ
kāmāḥ kāmēna tātṛpuḥ ॥13॥
nava bhūmīḥ samudrā uchchhiṣṭe'dhi śritā divaḥ । ā sūryo bhatyuchchhiṣṭe'horātre
api tanmayi ॥14॥
upahavyaṁ viṣūvantaṁ ye cha yāā guhā hitāḥ । vibharti bhartā viśvasyochchhiṣṭo

jānituḥ pitā ॥15 ॥

*pitā janituruchchhiṣṭo'soḥ pautraḥ pitāmahaḥ । sa kṣiyati viśvasyesāno vṛṣā
bhūmyāmatidhnyah ॥16 ॥*

*ṛtaṁ satyaṁ tapo rāṣṭraṁ śrama dharmascha karma cha । bhrtaṁ
bhaviṣyaduchchhiṣṭe vīryalakṣamīrbalaṁ bale ॥17 ॥*

*samṛddhiroja ākūtiḥ kṣatraṁ rāṣṭraṁ ṣaḍurvyah । saṁvatsaro'dhyuchchhiṣṭa idā
praiṣā grahā haviḥ ॥18 ॥*

*chaturhotāra āpriyaśchāturmāsyāni nīvidaḥ । uchchhiṣṭe yāa hotrāḥ
paśubandhāstadiṣṭasyah ॥19 ॥*

*ardhamāsāścha māsāśchārtavā ṛtubhiḥ saha । uchchhiṣṭe ghoṣiṇīrāpaḥ stanayitnuḥ
śrutirmahī ॥20 ॥*

śarkarāḥ sikatā āsmāna Oṣadhayo vīrudhastrṇā ।

abhrāṇi vidyuto varṣamuchchhiṣṭe saṁsritā śritā ॥21 ॥

*rāddhiḥ prāptiḥ samāptirvyāptirmaha edhatuḥ । atyāptiruchchhiṣṭe bhūtiśchāhitā
nihitā hitā ॥22 ॥*

yachkṣapraṇati prāṇena yachcha paśyati chakṣuṣā ।

uchchhiṣṭājjiāre sarve divi devā diviśritāḥ ॥23 ॥

ṛchaḥ sāmāni chchhandānisi purāṇaṁ yajuṣā saha ।

uchchhiṣṭājjiāre sarve divi devā diviśritāḥ ॥24 ॥

prāṇāpānau chakṣuḥ śrotramakṣitiścha kṣitiścha yā ।

uchchhiṣṭājjiāre sarve divi devā diviśritāḥ ॥25 ॥

ānandā modāḥ pramudo 'bhīmodamudaścha ye ।

uchchhiṣṭājjiāre sarve divi devā diviśritāḥ ॥26 ॥

devāḥ pitaro manuṣyāgandharvāpsarasaścha ye ।

uchchhiṣṭājjiāre sarve divi devā diviśritāḥ ॥27 ॥

२४. उदीची सोमः स्वजः अशनिः (Udīchī Somaḥ Svajaḥ Aśaniḥ) - अ. (Av.) ३.२७.४

उदीची दिक् सोमोऽधिपतिः स्वजो रक्षिताशनिरिषवः ।

तेभ्यो नमोऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितृभ्यो नम इषुभ्यो नम एभ्यो अस्तु ।

योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मस्तं वो जम्भे दध्मः ॥४ ॥

udīchī dik somo'dhipatiḥ svajo rakṣitāśaniriṣavaḥ ।

tebhyo namo'dhipatibhyo namo rakṣitṛbhyo nama iṣubhyo nama ebhyo astu ।

yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmastam vo jambhe dadhmaḥ ॥4 ॥

२५. उषा (Uṣā) - अ. (Av.) ३.१६.७

अश्ववतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः ।

घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥७ ॥

aśvavatīrgomatīrna uṣāso vīravatiḥ sadamuchchhantu bhadraḥ ।

ghṛtaṁ duhānā viśvataḥ prapītā yūyaṁ pāta svastibhiḥ sadā naḥ ॥7 ॥

२६. ऊर्ध्वा बृहस्पतिः श्वित्र वर्षः (Ūrdhvā Bṛhaspatiḥ Śvitra Varṣaḥ) - अ. (Av.) ३.२७.६

तेभ्यो नमोऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितृभ्यो नम इषुभ्यो नम एभ्यो अस्तु ।

योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मस्तं वो जम्भे दध्मः ॥६ ॥

tebhyo namo'dhipatibhyo namo rakṣitṛbhyo nama iṣubhyo nama ebhyo astu ।

yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmastam vo jambhe dadhmaḥ ॥6 ॥

२७. कर्माणि (Karmāṇi) - अ. (Av.) ५.६.२

अनाप्ता ये वः प्रथमा यानि कर्माणि चक्रिरे ।

वीरान् नो अत्र मा दभन् तद् व एतत् पुरो दधे ॥२ ॥

anāptā ye vaḥ prathamā yāni karmāṇi chakrire ।

vīrān no atra mā dabhan tad va etat puro dadhe ॥2 ॥

२८. कामः (Kāmaḥ) - अ. (Av.) ९.२.१-२५

सपत्नहनमृषभं धुतेन कामं शिक्षामि हविषाज्येन ।
नीचैः सपत्नान् मम पादय त्वमभिष्टुतो महता वीर्येण ॥१॥
यन्मे मनसो न प्रियं न चक्षुषो यन्मे बभस्ति नाभिनन्दति ।
तद् दुःष्वप्स्यं प्रति मुंचामि सपत्ने कामं स्तुत्वोदहं भिदेयम् ॥२॥
दुःष्वप्स्यं काम दुरितं च कामप्रजस्तामस्वगतामवर्तिम् ।
उग्र ईशानः प्रति मुंच तस्मिन् यो अस्मभ्यमंहूय चिकित्सात् ॥३॥
नुदस्व काम प्र णुदस्व कामावर्ति यन्तु मम ये सपत्नाः ।
तेषां नुत्तानामधमा तमांस्यग्रे वास्तूनि निर्दह त्वम् ॥४॥
सा ते काम दुहिता धेनुरुच्यते यामाहुर्वाचं कवयो विराजम् ।
तया सपत्नान् परि वृद्धिं ये मम पर्येनान् प्राणः पशवो जीवनं वृणक्तु ॥५॥
कामस्येन्द्रस्य वरुणस्य राओ विष्णोर्बलेन सवितुः सवेन ।
अग्रेहोत्रेण प्र णुदे सपत्नांछम्बीव नावमुदकेषु धीरः ॥६॥
अध्यक्षो वाजी मम काम उग्रः कृणोतु मह्यमसपत्नमेव ।
विश्वे देवा मम नाथं भवन्तु सर्वे देवा हवमा यन्तु म इमम् ॥७॥
इदमाज्यं धृतवज्जुषाणाः कामज्येष्ठा इह मादयध्वम् । कृण्वन्तो मह्यमसपत्नमेव ॥८॥
इन्द्राग्नी काम सरथं हि भूत्वा नीचैः सपत्नान् मम पादयाथः ।
तेषां पत्नानामधमा तमांस्यग्रे वास्तून्नुनिर्दह त्वम् ॥९॥
जहि त्वं काम मम ये सपत्ना अन्धा अमांस्यव पादयैनान् ।
निरिन्द्रिया अरसाः सन्तु सर्वे मा ते जीविषुः कतमच्चनाहः ॥१०॥
अवधीत् कामो मम ये सपत्ना उरुं लोकमकरन्मह्यमेधतुम् ।
मह्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रो मह्यं षडुर्वीर्धृतमा वहन्तु ॥११॥
तेऽधरांचः प्र प्लवन्तां छिन्ना नौरिव बन्धनात् ।
न सायकप्रणुत्तानां पुनरस्ति निवर्तनम् ॥१२॥
अग्रिर्यव इन्द्रो यवः सोमो यवः । यवयावानो देवा यावयन्त्वेनम् ॥१३॥
असर्ववीरश्चरतु प्रणुत्तो द्वेष्यो मित्राणां परिवर्ग्यः १ स्वानाम् ।
उत पृथिव्यामव स्यन्ति विद्युत उग्रो वो देवः प्र मृणत् सपत्नान् ॥१४॥
च्युता चेयं बृहत्यच्युता च विद्युत् बिभर्ति स्तनयिबूधं सर्वान् ।
उद्यन्नादित्यो द्रविणेन तेजसा नीचैः सपत्नान् नुदतां मे सहस्वान् ॥१५॥
यत् ते काम शर्म त्रिवरूथमुद्बु ब्रह्म वर्म विततमनतिव्याध्यंकृतम् ।
तेन सपत्नान् परि वृद्धिं ये मम पर्येनान् प्राणः पशवो जीवनं वृणक्तु ॥१६॥
येन देवा असुरान् प्राणुदन्त येनेन्द्रो दस्यूनधमं तमो निनाय ।
तेन त्वं काम मम ये सपत्नास्तानस्माल्लोकात् प्र णुदस्व दूरम् ॥१७॥
यथा देवा असुरान् प्राणुदन्त यथेन्द्रो दस्यूनधमं तमो बबाधे ।
तथा त्वं काम मम ये सपत्नास्तानस्माल्लोकात् प्र णुदस्व दूरम् ॥१८॥
कामो जो प्रथमो नैनं देवा आपुः पितरो न मर्त्याः ।
ततस्त्वमसि ज्यायान् विश्वहा महांस्तस्मै ते काम नम इत् कृणोमि ॥१९॥
यावती द्यावापृथिवी वरिष्णा यावदापः सिष्यदुर्यावदग्निः ।
ततस्त्वमसि ज्यायान् विश्वहा महांस्तस्मै ते काम नम इत् कृणोमि ॥२०॥
यावतीर्दिशः प्रदिशो विषूचीर्यावतीराशा अभिचक्षणा दिवः ।
ततस्त्वमसि ज्यायान् विश्वहा महांस्तस्मै ते काम नम इत् कृणोमि ॥२१॥
यावतीर्भूगा जत्वः कुरुरवो यावतीर्वधा वृक्षसर्प्योबभूवुः ।
ततस्त्वमसि ज्यायान् विश्वहा महांस्तस्मै ते काम नम इत् कृणोमि ॥२२॥
ज्यायान् निमिषतोऽसि तिष्ठतो ज्यायान्समुद्रादसि काम मन्योर ।
ततस्त्वमसि ज्यायान् विश्वहा महांस्तस्मै ते काम नम इत् कृणोमि ॥२३॥
न वै वातश्चन काममाप्नोति नाग्निः सूर्यो नोत चन्द्रमाः ।

ततस्त्वमसि ज्यायान् विश्वहा महांस्तस्मै ते काम नम इत् कृणोमि ॥२४॥
 यास्ते शिवास्तन्वः काम भद्रा याभिः सत्यं भवति यद् वृणीषे ।
 ताभिष्ट्वमस्माँ अभिसंविशस्वान्यत्र पापीरप वेशया धियः ॥२५॥
 sapatnahanamṣṣabham ghutena kāmaṁ śikṣāmi haviṣājyena ।
 nīchaiḥ sapatnān mama pādāya tvamabhiṣṭuto mahatā vīryeṇa ॥1॥
 yanme manaso na priyaṁ na chakṣuṣo yanme babhasti nābhinandati ।
 tad duḥṣvapnyaṁ prati muñchāmi sapatne kāmaṁ stutvodahaṁ bhideyam ॥2॥
 duḥṣvapnyaṁ kāma duritaṁ cha kāmaprajastāmasvagatāmavartim ।
 ugra īśānaḥ prati muñcha tasmīn yo asmabhyamaṁhūraṇā chikitsāt ॥3॥
 nudasva kāma pra nudasva kāmāvarti yantu mama ye sapatnāḥ ।
 teṣāṁ nuttānāmadhamā tamāṁsyagne vāstūni nirdaha tvam ॥4॥
 sā te kāma duhitā dhenuruchyate yāmāhurvāchaṁ kavayo virājam ।
 tayā sapatnān pari vṛigdhī ye mama paryenān prāṇaḥ paśavo jīvanān vṛṇaktu ॥5॥
 kāmasyendrasya varuṇasya rāo viṣṇorbalena savituḥ savena ।
 agnerhotreṇa pra nude sapatnāṁchhambīva nāvamudakeṣu dhīraḥ ॥6॥
 adhyakṣo vājī mama kāma ugraḥ kṛṇotu mahyamasapatnameva ।
 viśve devā mama nāthaṁ bhavantu sarve devā havamā yantu ma imam ॥7॥
 idamājyaṁ ghṛtavajjuṣāṇāḥ kāmajyeṣṭhā iha mādayadhvam । kṛṇvanto
 mahyamasapatnameva ॥8॥
 indrāgnī kāma sarathaṁ hi bhūtvā nīchaiḥ sapatnān mama pādāyāthaḥ ।
 teṣāṁ pannānāmadhamā tamāṁsyagne vāstūnyanunirdaha tvam ॥9॥
 jahi tvaṁ kāma mama ye sapatnā andhā amāṁsyava pādāyaināna ।
 nirindriyā arasāḥ santu sarve mā te jīviṣuḥ katamachchanāhaḥ ॥10॥
 avadhīt kāmo mama ye sapatnā uruṁ lokamakaranmahyamedhatum ।
 mahyaṁ namantāṁ pradīśaśchatasro mahyaṁ ṣaḍurvīrghṛtamā vahantu ॥11॥
 te'dharāṁchaḥ pra plavantāṁ chhinnā nauriva bandhanāt ।
 na sāyakapraṇuttānāṁ punarasti nivartanam ॥12॥
 agnīryava indro yavaḥ somo yavaḥ । yavayāvāno devā yāvayantvenam ॥13॥
 asarvavīraścharatu praṇutto dveṣyo mitrāṇāṁ parivargyaḥ? svānām ।
 uta pṛthivyāmava syanti vidyuta ugro vo devaḥ pra mṛṇat sapatnān ॥14॥
 chyutā cheyaṁ bṛhatyachyutā cha vidyut bibharti stanayitnūśchaṁ sarvān ।
 udyannādityo draviṇena tejasā nīchaiḥ sapatnān nudatāṁ me sahasvān ॥15॥
 yat te kāma śarma trivarūthamudbhu brahma varma vitatamanativyādhyamīkṛtam ।
 tena sapatnān pari vṛigdhī ye mama paryenān prāṇaḥ paśavo jīvanān vṛṇaktu ॥16॥
 yena devā asurān prāṇudanta yenendro dasyūnadhamāṁ tamo nināya ।
 tena tvaṁ kāma mama ye sapatnāstānasmālokāt pra nudasva dūram ॥17॥
 yathā devā asurān prāṇudanta yathendro dasyūnadhamāṁ tamo babādhe ।
 tathā tvaṁ kāma mama ye sapatnāstānasmālokāt pra nudasva dūram ॥18॥
 kāmo jo prathamō nainān devā āpuḥ pitaro na martyāḥ ।
 tatastvamasī jyāyān viśvahā mahāṁstasmai te kāma nama it kṛṇomi ॥19॥
 yāvati dyāvāpṛthivī varimṇā yāvadāpaḥ siṣyaduryāvadagniḥ ।
 tatastvamasī jyāyān viśvahā mahāṁstasmai te kāma nama it kṛṇomi ॥20॥
 yāvātīrdīśaḥ pradīśo viṣūchīryāvatīrāśā abhichakṣaṇā divaḥ ।
 tatasvamasī jyāyān viśvahā mahāṁstasmai te kāma nama it kṛṇomi ॥21॥
 yāvātīrbhṛṅgā jatvaḥ kurūravo yāvātīrvaghā vṛkṣasarpyobabhūvuḥ ।
 tatastvamasī jyāyān viśvahā mahāṁstasmai te kāma nama it kṛṇomi ॥22॥
 jyāyān nimiṣato'si tiṣṭhato jyāyāntsamudrādasi kāma manyora ।
 tatastvamasī jyāyān viśvahā mahāṁstasmai te kāma nama it kṛṇomi ॥23॥
 na vai vātāśchana kāmamāpnoti nāgniḥ sūryo nota chandramāḥ ।

tatastvamasī jyāyān viśvahā mahānīstasmai te kāmā nama it kṛṇomi ||24 ||
yāste śivāstanvaḥ kāmā bhadrā yābhiḥ satyaṁ bhavati yad vṛṇiṣe ।
tābhiṣtvamasmaṁ abhisamviśasvānyatra pāpīrapa veśayā dhiyaḥ ||25 ||

२९. कुहुः (Kuhuh) - अ. (Av.) ७.४७.१-२

कुहूँ देवीं सुकृतं विद्यनापसस्मिन् यो सुहवा जोहवीमि ।
 सा नो रयिं विश्वारं नि यच्छाद् ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम् ॥१ ॥
 कुहूर्देवानाममृतस्य पत्नी हव्या नो अस्य हविषो जुषेत ।
 शृणोतु यामुशती नो अद्य रायस्पोषं चिकितुषी दधातु ॥२ ॥
kuhūm devīm sukrtaṁ vidyanāpasasmīn yo suhavā johavīmi ।
sā no rayim viśvāraṁ ni yachchhād dadātu vīraṁ śatadāyamukthyam ||1 ||
kuhūrdevānāmamṛtasya patnī havyā no asya haviṣo juṣeta ।
śṛṇotu yāmuśatī no adya rāyaspoṣaṁ chikituṣī dadhātu ||2 ||

३०. गर्भदंहणम् (Garbhadhṛmhaṇam) - अ. (Av.) ६.१७.१-४

यथेयं पृथिवी मही भूतानां गर्भमादधे । एवा ते ध्रियतां गर्भोऽनु सूतुं सवितवे ॥१ ॥
 यथेयं पृथिवी मही दाधारेमान् वनस्पतीन् । एवा ते ध्रियतां गर्भोऽनु सूतुं सवितवे ॥२ ॥
 यथेयं पृथिवी मही दाधार पर्वतान् गिरीन् । एवा ते ध्रियतां गर्भोऽनु सूतुं सवितवे ॥३ ॥
 यथेयं पृथिवी मही दाधार विष्टितं जगत् । एवा ते ध्रियतां गर्भोऽनु सूतुं सवितवे ॥४ ॥
yatheyaṁ pṛthivī mahī bhūtānāṁ garbhamaādadhe । evā te dhriyatāṁ garbho anu sūtuṁ savitave ||1 ||
yatheyaṁ pṛthivī mahī dādharēmaṁ vanaspatīn । evā te dhriyatāṁ garbho anu sūtuṁ savitave ||2 ||
yatheyaṁ pṛthivī mahī dādharā parvatān girīn । evā te dhriyatāṁ garbho anu sūtuṁ savitave ||3 ||
yatheyaṁ pṛthivī mahī dādharā viṣṭhitāṁ jagat । evā te dhriyatāṁ garbho anu sūtuṁ savitave ||4 ||

३१. गुल्गलः (Gulgalah) - अ. (Av.) १९.३८.१-३

न तं यक्ष्मा अरुन्धते नैनं शपथो अश्रुते ।
 यं भेषजस्य गुल्गुलोः सुरभिर्गन्धो अश्रुते ॥१ ॥
 विष्वंचस्तस्माद्यक्ष्मा मृगा अश्वा इवेरते ।
 यद् गुल्गुलु सैन्धवं यद्वाप्यासि समुद्रियम् ॥२ ॥
 उभयोरग्रभं नामास्मा अरिष्टतातये ॥३ ॥
na taṁ yakṣmā arundhate nainaṁ śapatho aśnute ।
yaṁ bheṣajasya gulguloḥ surabhirgandho aśnute ||1 ||
viṣvaṁchastasmādyakṣmā mṛgā aśvā iverate ।
yad gulgulu saindhavaṁ yadvāpyāsi samudriyam ||2 ||
ubhayoragrabhaṁ nāmāsmā ariṣṭatātaye ||3 ||

३२. चन्द्रः (Chandrah) - अ. (Av.) २.२२.१-५

चन्द्र यत् ते तपस्तेन तं प्रति तप योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१ ॥
 चन्द्र यत् ते हरस्तेन तं प्रति हर योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥२ ॥
 चन्द्र यत् ते रचिस्तेन तं प्रति रचि योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥३ ॥
 चन्द्र यत् ते शोचिस्तेन तं प्रति शोच योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥४ ॥
 चन्द्र यत् ते तेजस्तेन तमतेजसं कृणु योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५ ॥
chandra yat te tapastena taṁ prati tapa yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ||1 ||
chandra yat te harastena taṁ prati hara yo3smāna dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ||2 ||
chandra yat te'rchistena taṁ pratyarcha yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ||3 ||
chandra yat te śochistena taṁ prati śocha yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ||4 ||
chandra yat te tejastena tamatejasam kṛṇu yo3smāna dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ||5 ||

३३. चन्द्रमा (Chandramā) - अ. (Av.) ५.२४.१०; ६.८०.१-३; ६.७८.१; २; ७.९१.१; ७.९२.१; १८.४.८९

अ. (Av.) ५.२४.१०

चन्द्रमा नक्षत्राणामधिपतिः स मावतु ।

अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां चित्तामस्यामाकूत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां स्वाहा ॥१०॥

chandramā nakṣatrāṇāmādhipatiḥ sa māvatu ।

asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyāṁ purodhāyāmasyāṁ pratiṣṭhāyāmasyāṁ chittiyāmasyāmākūtyāmasyāmāśiṣyasyāṁ devahūtyāṁ svāhā ॥10॥

अ. (Av.) ६.८०.१-३

अन्तरिक्षेण पतति विश्वा भूतावचाकशत् ।

शुनो दिव्यस्य यन्महस्तेना ते हविषा विधेम ॥१॥

ये त्रयः कालकांजा दिवि देवा इव श्रिताः । तान्सर्वानह ऊतयेऽस्मा अरिष्टतातये ॥२॥

अप्सु ते जन्म दिवि ते सधस्थं समुद्रे अन्तर्महिमा ते पृथिव्याम् ।

शुनो दिव्यस्य यन्महस्तेना ते हविषा विधेम ॥३॥

antarikṣeṇa patati viśvā bhūtāvachākaśat ।

śuno divyasya yanmahastenā te haviṣā vidhema ॥1॥

ye trayāḥ kālākāñjā divi devā iva śritāḥ । tāntsarvānahna ūtaye'smā ariṣṭatātaye ॥2॥

apsu te janma divi te sadhastham samudre antarmahimā te prthivyām ।

śuno divyasya yanmahastenā te haviṣā vidhema ॥3॥

अ. (Av.) ६.७८.१-२

तेन भूतेन हविषायमा प्यायतां पुनः । जायां यामस्मा आवाक्षुस्तां रसेनाभि वर्धताम् ॥१॥

अभि वर्धतां पयसाभि राष्ट्रेण वर्धताम् । रय्या सहस्रवर्चसेमौ स्तामनुपक्षितौ ॥२॥

tena bhūtena haviṣāyamā pyāyatām punaḥ । jāyām yāmasmā āvākṣustām rasenābhi vardhatām ॥1॥

abhi vardhatām payasābhi rāṣṭreṇa vardhatām । rayyā sahasravarchasemau stāmanupakṣitau ॥2॥

अ. (Av.) ७.९१.१

इन्द्रः सुत्रामा स्ववाँ अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः ।

बाधतां द्वेषो अभयं नः कृणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥१॥

indraḥ sutrāmā svavāṁ avobhiḥ sumṛḍīko bhavatu viśvavedāḥ ।

bādhatām dveṣo abhayaṁ naḥ kṛṇotu suvīryasya patayaḥ syāma ॥1॥

अ. (Av.) ७.९२.१

स सुत्रामा स्ववाँ इन्द्रो अस्मदाराच्चिद् द्वेषः सनुतर्युयोतु ।

तस्य वयं सुमतौ यायस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ॥१॥

sa sutrāmā svavāṁ indro asmadārāchchid dveṣaḥ sanutaryuyotu ।

tasya vayaṁ sumatau yāyasyāpi bhadre saumanase syāma ॥1॥

अ. (Av.) १८.४.८९

चन्द्रमा अप्सवन्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।

न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥८९॥

chandramā apsva1ntarā suparṇo dhāvate divi ।

na vo hiraṇyanemayaḥ padaṁ vindanti vidyuto vittam me asya rodasī ॥89॥

३४. जंगिडमणिः (Jaṅgiḍamaṇiḥ) - अ. (Av.) २.४.१-६

दीर्घायुत्वाय बृहते रणायारिष्यन्तो दक्षमाणाः सदैव ।

मणिं विष्कन्धदूषणं जंगिडं बिभृमो वयम् ॥१॥

जंगिडो जम्भाद् विशराद् विष्कन्धादभिषोचनात् । मणिः सहस्रवीर्यः परि णः पातु विश्वतः ॥२॥

अयं विष्कन्धं सहतेऽयं बाधते अक्षिणः । अयं नो विश्वभेषजो जंगिडः पात्वहसः ॥३॥
 देवैर्दत्तेन मणिना जंगिडेन मयोभुवा । विष्कन्धं सर्वा रक्षांसि व्यायामे सहामहे ॥४॥
 शणश्च मा जंगिडश्च विष्कन्धादभि रक्षताम् । अरण्यादन्य आभृतः कृष्या अन्यो रसेभ्यः ॥५॥
 कृत्यादूषिरयं मणिरथो अरातिदूषिः । अथा सहस्वांजंगिडः प्र ण आयूषि तारिषत् ॥६॥
dirghāyutvāya br̥hate raṇāyāriṣyanto dakṣamānāḥ sadaiva ।
maṇim viṣkandhadūṣaṇam jaṇgiḍam bibhṛmo vayam ॥1॥
jaṇgiḍo jambhād viśarād viṣkandhādabhiśochanāt । maṇiḥ sahasravīryaḥ pari ṇaḥ
pātu viśvataḥ ॥2॥
ayam viṣkandham saḥate'yaṁ bādḥate attriṇaḥ । ayam no viśvabheṣajo jaṇgiḍaḥ
pātvamhasaḥ ॥3॥
devairdattena maṇinā jaṇgiḍena mayobhuvā । viṣkandham sarvā rakṣāṁsi vyāyāme
sahāmahe ॥4॥
śaṇascha mā jaṇgiḍascha viṣkandhādabhi rakṣatām । aranyādanya ābhṛtaḥ kṛṣyā
anyo rasebhyaḥ ॥5॥
kṛtyādūṣirayaṁ maṇiratho arātidūṣiḥ । athā sahasvāṇjaṇgiḍaḥ pra ṇa āyūṁṣi
tāriṣat ॥6॥

३५. जातवेदाः (Jātavedāḥ) - अ. (Av.) ७.३४.१; ७.३५.१-३; ७.१०६.१; १८.२.५

अ. (Av.) ७.३४.१

अग्ने जातान् प्र णुदा मे सपत्नान् प्रत्यजातांजातवेदो नुदस्व ।
 अधस्पदं कृणुष्व ये पृतन्यवोऽनागसस्ते वयमदितये स्याम ॥१॥
agne jātān pra ṇudā me sapatnān pratyajātānjātavedo nudasva ।
adhaspadam kṛṇuṣva ye pṛtanyavo'nāgasaste vayamaditaye syāma ॥1॥

अ. (Av.) ७.३५.१-३

प्राज्यान्त्सपत्नान्त्सहसा सहस्व प्रत्यजातांजातवेदो नुदस्व ।
 इदं राष्ट्रं पिपृहि सौभगाय विश्व एनमनु मदन्तु देवाः ॥१॥
 इमा यास्ते शतं हिराः सहस्र धमनीरुत । तासां ते सर्वासामहमश्मना बिलमप्यधाम् ॥२॥
 परं योनेरवरं ते कृणोमि मा त्वा प्रजाभि भून्मोत सूनुः ।
 अस्वं१ त्वाप्रजसं कृणोम्यश्मानं ते अपिधानं कृणोमि ॥३॥
prājyāntsapatnāntsahasā sahasva pratyajātānjātavedo nudasva ।
idaṁ rāṣṭram pipṛhi saubhagāya viśva enamanu madantu devāḥ ॥1॥
imā yāste śatam hirāḥ sahasra dhamanīruta । tāsāṁ te sarvāsāmahamaśmanā
bilamapyadhām ॥2॥
param yoneravaram te kṛṇomi mā tvā prajābhi bhūnmota sūnuḥ ।
asvaṁ1 tvāprajasam kṛṇompaśmānam te apidhānam kṛṇomi ॥3॥

अ. (Av.) ७.१०६.१

यदस्मृति चकृम किं चिदग्र उपाररिम चरणे जातवेदः ।
 ततः पाहि त्वं नः प्रचेतः शुभे सखिभ्यो अमृतत्वमस्तु नः ॥१॥
yadasmṛti chakṛma kiṁ chidagna upārarima charaṇe jātavedaḥ ।
tataḥ pāhi tvam ṇaḥ prachetaḥ śubhe sakhibhyo amṛtatvamastu naḥ ॥1॥

अ. (Av.) १८.२.५

यदा श्रुतं कृणवो जातवेदोऽथेममेनं परि दत्तात् पितृभ्यः ।
 यदो गच्छात्यसुनीतिमेतामथ देवानां वशनीर्भवति ॥५॥
yadā śṛtaṁ kṛṇavo jātavedo'themamenam pari dattāt pitṛbhyaḥ ।
yado gachchātyasunītimetāmatha devānām vaśanīrbhavāti ॥5॥

३६. जातवेदाः त्वष्टा सविता (Jātavedāḥ Tvaṣṭā Savitā) - अ. (Av.) २.२९.२

आयुरस्मै धेहि जातवेदः प्रजां त्वष्टरधिनिधेह्यस्मै ।
 रायस्पोषं सवितरा सुवास्यै शतं जीवाति शरदस्तवायम् ॥२॥

*āyurasmai dhehi jātavedaḥ prajān tvaṣṭaradhinidhehyasmai /
rāyaspoṣaṁ savitārā suvāsmāi śataṁ jīvāti śaradastavāyam ॥2॥*

३७. जायान्याः (Jāyānyāḥ) - अ. (Av.) ७.७६.३-५

यः कीकसाः प्रश्नणाति तलीद्यमवतिष्ठति । निरास्तं सर्वं जायान्यं यः कश्च ककुदि श्रितः ॥३॥
पक्षी जायान्यः पतति स आ विशति पूरुषम् । तदक्षितस्य भेषजमुभयोः सुक्षतस्य च ॥४॥
विद्यवै ते जायान्य जानं यतो जायान्य जायसे । कथं ह तत्र त्वं हनो यस्य कृष्णो हविर्गृहे ॥५॥
*yaḥ kīkasāḥ praśṇṇāti talīdyamavatiṣṭhati / nirāstaṁ sarva jāyānyam yaḥ kaścha
kakudī śritaḥ ॥3॥
pakṣī jāyānyaḥ patati sa ā viśati pūruṣam / tadakṣitasya bheṣajamubhayoḥ sukṣatasya
cha ॥4॥
vidyavai te jāyānya jānaṁ yato jāyānya jāyase / katham ha tatra tvam hano yasya
kṛṇmo havirgṛhe ॥5॥*

३८. तताः (Tatāḥ) - अ. (Av.) ५.२४.१६

तता अवरे ते मावन्तु । अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां
चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां स्वाहा ॥१६॥
*tatā avare te māvantu / asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyaṁ purodhāyāmyāṁ
pratiṣṭhāyāmyāṁ chittiyāmyāṁākūtyāmyāṁāśiṣyāṁ devahūtyāṁ svāhā ॥16॥*

३९. ततामहाः (Tatāmahāḥ) - अ. (Av.) ५.२४.१७

ततस्ततामहास्ते मावन्तु । अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां
प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां स्वाहा ॥१७॥
*tatastatāmahāste māvantu / asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyaṁ purodhāyāmyāṁ
pratiṣṭhāyāmyāṁ chittiyāmyāṁākūtyāmyāṁāśiṣyāṁ devahūtyāṁ svāhā ॥17॥*

४०. त्वष्टा (Tvaṣṭā) - अ. (Av.) ६.७८.३

त्वष्टा जायामजनयत् त्वष्टास्यै त्वां पतिम् । त्वष्टा सहस्रमायूंषि दीर्घमायुष्कृणोतु वाम् ॥३॥
*tvaṣṭā jāyāmajanayat tvaṣṭāsyai tvāṁ patim / tvaṣṭā sahasramāyūṁṣi
dīrghamāyushkṛṇotu vām ॥3॥*

४१. त्रिवृत् (अग्न्यादयः) (Trivṛt (Agnyādayaḥ) - अ. (Av.) ५.२८.१-१४

नव प्राणान्नाभिः सं मिमीते दीर्घायुतवाय शतशारदाय ।
हरिते त्रीणि रजते त्रीण्ययसि त्रीणि तपसाविष्टितानि ॥१॥
अग्निः सूर्यश्चन्द्रमा भूमिरापो द्यौरन्तरिक्षं प्रदिशो दिशश्च ।
आर्तवा ऋतुभिः संविदाना अनेन मा त्रिवृता पारयन्तु ॥२॥
त्रयः पोषास्त्रिवृति श्रयन्तामनक्तु पूषा पयसा घृतेन ।
अन्नस्य भूमा पुरुषस्य भूमा भूमा पशूनां त इह श्रयन्ताम् ॥३॥
इममादित्या वसुना समुक्षतेममग्रे वर्धय वावृधानः ।
इममिन्द्र सं सृज वीर्येणास्मिन् त्रिवृच्छ्रयतां पोषयिष्णुः ॥४॥
भूमिष्ठा पातु हरितेन विश्वभृदग्निः पिपल्वयसा सजोषाः ।
वीरुद्धिष्टे अर्जुनं संविदानं दक्षं दधातु सुमनस्यमानम् ॥५॥
त्रेधा जातं जन्मनेदं हिरण्यमग्रेरेकं प्रियतमं बभूव सोमस्यैक हिंसितस्यपरापतत् ।
अपामेकं वेधसां रेत आहुस्तत् ते हिरण्यं त्रिवृदस्त्वायुषे ॥६॥
त्रायुषं जमदग्रेः कश्यपस्य त्रायुषम् । त्रेधामृतस्य चक्षुषं त्रीण्यायूंषि तेऽकरम् ॥७॥
त्रयः सुपर्णास्त्रिवृता यदायन्नेकाक्षरमभिसंभूय शक्राः ।
प्रत्यौहन्मृत्युममृतेन साकमन्तर्दधाना दुरितानि विश्वा ॥८॥
दिवस्त्वा पातु हरितं मध्यात् त्वा पात्वर्जुन् । भूम्या अयस्मयं पातु प्रागाद् देवपुरा अयम् ॥९॥
इमास्तिष्ठो देवपुरास्तास्त्वा रक्षन्तु सर्वतः । तास्त्वं बिभ्रद् वर्चस्वयुत्तरो द्विषतां भव ॥१०॥
पुरं देवानाममृतं हिरण्यं य आबेधे प्रथमो देवो अग्रे ।
तस्मै नमो दश प्राचीः कृणोम्यनु मन्यतां त्रिवृदाबधे मे ॥११॥

आ त्व चृतत्वयमा पूषा बृहस्पतिः । अहर्जातस्य यन्नाम तेन त्वाति चृतामसि ॥१२॥
 ऋतुभिष्टवार्तवैरायुषे वर्चसे त्वा । संवत्सरस्य तेजसा तेन संहनु कृष्मसि ॥१३॥
 घृतादुल्लुप्तं मधुना समक्तं भूमिदं हमच्युतं पारयिष्णु ।
 भिन्दत् सप्तानधरांश्च कृण्वदा मा रोह महते सौभागाय ॥१४॥
nava prāṇānnabhiḥ sam mimīte dīrghāyutavāya śataśāradāya ।
harite trīṇi rajate trīṇyayasi trīṇi tapasāviṣṭhitāni ॥1॥
agniḥ sūryaśchandramā bhūmirāpo dyaurantarikṣam pradiśo diśaścha ।
ārtavā ṛtubhiḥ samividānā anena mā trivṛtā pārayantu ॥2॥
trayaḥ poṣāstrivṛti śrayantāmanaktu pūṣā payasā ghr̥tena ।
annasya bhūmā puruṣasya bhūmā bhūmā paśūnām ta iha śrayantām ॥3॥
imamādityā vasunā samukṣatemamagne vardhaya vāvṛdhānaḥ ।
imamindra sam srja vīryeṇāsmīn trivṛchchhrayatām poṣayīṣṇuḥ ॥4॥
bhūmiṣṭvā pātu haritena viśvabhṛdagniḥ pipartvayasā sajoṣāḥ ।
vīrudbhiṣṭe arjunam samividānam dakṣam dadhātu sumanasyamānam ॥5॥
tredhā jātām janmanedam hiraṇyamagnerekaṁ priyatamaṁ babhūva somasyaika
himṣitasyaparāpatat ।
apāmekam vedhasam reta āhustat te hiraṇyam trivṛdastvāyūṣe ॥6॥
trayāyūṣam jamadagneḥ kaśyapasya trayāyūṣam । tredhāmṛtasya chakṣaṇam
trīṇyāyūṁṣi te 'karam ॥7॥
trayaḥ suparṇāstrivṛtā yadāyannekākṣaramabhisambhūya śakrāḥ ।
pratyauhanmṛtyumamṛtena sākamantardadhānā duritāni viśvā ॥8॥
divastvā pātu haritam madhyāt tvā pātvarjunm । bhūmyā ayasmayam pātu prāgād
devapurā ayam ॥9॥
imāstisro devapurāstāstvā rakṣantu sarvataḥ । tāstvam bibhṛad varchasvayuttaro
dviṣatām bhava ॥10॥
puram devānāmamṛtam hiraṇyam ya ābedhe prathamodevo agre ।
tasmai namo daśa prāchīḥ kṛṇomyanu manyatām trivṛdābadhe me ॥11॥
ā tva chṛtatvaryamā pūṣā bṛhaspatiḥ । aharjātasya yannāma tena tvāti chṛtāmasi ॥12॥
ṛtubhiṣṭavārtavairāyūṣe varchase tvā । samivatsarasya tejasā tena samhanu
kṛṇmasi ॥13॥
ghṛtādulluptam madhunā samaktam bhūmiddamhamachyutam pārayiṣṇu ।
bhindat sapatnānadharāmścha kṛṇvadā mā roha mahate saubhāgāya ॥14॥

४२. दिव्या आपः (Divyā Āpaḥ) - अ. (Av.) ६.१२४.१-३

दिवो नु मां बृहतो अन्तरिक्षादपां स्तोको अभ्यपसद् रसेन ।
 समिन्द्रियेण पयसाहमग्रे छन्दोभिर्योः सुकृतां कृतेन ॥१॥
 यदि वृक्षादभ्यपसत् फले तद् यद्यन्तरिक्षात् स उ वायुरेव ।
 यत्रास्पृक्षत् तन्वो३ यच्च वासस आपो नुदन्तु निरृतिं पराचैः ॥२॥
 अभ्यंजनं सुरभि सा समृद्धिर्हिरण्यं वर्चस्तदु पूत्रिममेव ।
 सर्वा पवित्रा वितताध्यस्मत् तन्मा तारीरिर्निरृतिर्मो अरातिः ॥३॥
dīvo nu mām bṛhato antarikṣādapām stoko abhyapaptad rasena ।
samindriyeṇa payasāhamagne chhandobhiryauḥ sukṛtām kṛtena ॥1॥
yadi vṛkṣādabhyapaptat phalam tad yadyantarikṣāt sa u vāyureva ।
yatrāspṛkṣat tanvo3 yachcha vāsasa āpo nudantu nīrtim parāchaiḥ ॥2॥
abhyamjanam surabhi sā samṛddadhirhiraṇyam varchastadu pūtrimameva ।
sarvā pavitrā vitatādhyasmat tanmā tārīrnnīrtirmo arātiḥ ॥3॥

४३. दिशः (Diśaḥ) - अ. (Av.) ४.१५.१

समुत्पतन्तु प्रदिशो नभस्वतीः समभ्राणि वातजूतानि यन्तु ।
 महर्षभस्य नदतो नभस्वतो वाश्रा आपः पृथिवीं तर्पयन्तु ॥१॥

samutpatantu pradiśo nabhasvatiḥ samabhrāṇi vātajūtāni yantu /
mahaṣṣabhasya nadato nabhasvato vāśrā āpaḥ pṛthivīm tarpayantu ||1 ||

४४. दुन्दुभिः (Dundubhiḥ) - अ. (Av.) ६.१२६.१-३

उप श्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्रा ते वन्वतां विषिठतं जगत् ।
 स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैर्दूराद् दवीयो अप सेध शत्रून् ॥१॥
 आ क्रन्दय बलभोजो न आ धा अभि एन दुरिता बाधमानः ।
 अप सेध दुन्दुभे दुच्छुनामित इन्द्रस्य मुष्टिरसि वीडयस्व ॥२॥
 प्रामूं जयाभी३मे जयन्तु केतुमद् दुन्दुभिर्वावदीतु ।
 समश्चपर्णाः पतन्तु नो नरोऽस्माकमिन्द्र रथिनो जयन्तु ॥३॥

upa śvāsaya pṛthivīmuta dyām purutrā te vanvatām viṣiṭhataṁ jagat /
sa dundubhe sajūrindreṇa devairdūrād davīyo apa sedha śatrūn ||1 ||
ā krandaya balabhojo na ā dhā abhi ṣṭana duritā bādhamānaḥ /
apa sedha dundubhe duchchhunāmita indrasya muṣṭirasi vīḍayasva ||2 ||
prāmūṁ jayābhī3me jayantu ketumad dundubhirvāvadītu /
samaśvaparnāḥ patantu no naro'smākamindra rathino jayantu ||3 ||

४५. देवाः (Devāḥ) - अ. (Av.) २.३४.२; ६.९७.१; ३

अ. (Av.) २.३४.२

प्रमुंचन्तो भुवनस्य रेतो गातुं धत्त यजमानाय देवाः ।
 उपाकृतं शशमानं यदस्यात् प्रियं देवानामप्येतु पाथः ॥२॥
pramuñchanto bhuvanasya reto gātum dhatta yajamānāya devāḥ /
upākṛtaṁ śaśamānaṁ yadasthāt priyaṁ devānāmapyetu pāthaḥ ||2 ||

अ. (Av.) ६.९७.१

अभिभूर्यो अभिभूरग्निरभिभूः सोमो अभिभूरिन्द्रः ।
 अभयश्हं विश्वाः पृतना यथासान्येवा विधेमाग्निहोत्रा इदं हविः ॥१॥
abhibhūryāo abhibhūragnirabhibhūḥ somo abhibhūrindraḥ /
abhayaśhaṁ viśvāḥ pṛtanā yathāsānyevā vidhemāgnihotrā idaṁ haviḥ ||1 ||

अ. (Av.) ६.९७.३

इमं वीरमनु हर्षध्वमुग्रमिन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम् ।
 ग्रामजितं गोजितं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ॥३॥
imaṁ vīramanu harṣadhvamugramindram sakhāyo anu saṁ rabhadvam /
grāmajitaṁ gojitaṁ vajrabāhuṁ jayantamajma pramṛṇantamojaśā ||3 ||

४६. देवपत्यः (Devapatnyah) - अ. (Av.) ७.४९.१-२

देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये ।
 याः पार्थिवासो या अपामपि व्रते ता नो देवीः सुहवाः शर्म यच्छन्तु ॥१॥
 उत ग्ना वयन्तु देवपत्नीरिन्द्राण्यश्रग्राय्यश्चिनी राट् ।
 आ रोदसी वरुणानी शृणोतु व्यन्तु देवीर्य ऋतुर्जनीनाम् ॥२॥
devānām patnīruśatīravantu naḥ prāvantu nastujaye vājasātaye /
yāḥ pāṛthivāso yā apāmapi vrata tā no devīḥ suhavāḥ śarma yachchhantu ||1 ||
uta gnā vayantu devapatnīrindrāṇya1gnāyyaśvinī rāṭ /
ā rodasī varuṇānī śṛṇotu vyantu devīrya ṛturjanīnām ||2 ||

४७. धर्मः अश्विनौ पृत्युचं मन्त्रोक्ता वा (Dharmaḥ Aśvinau Pṛtyuṇam Mantroktā Vā) -

अ. (Av.) ७.७३.१-११

समिद्धो अग्निर्वृषणा रथी दिवस्तप्तो घर्मो दुह्यते वामिषे मधुः ।
 वयं हि वां पुरुदमासो अश्विना हवामहे सधमादेषु कारवः ॥१॥
 समिद्धो अग्निराश्विना तप्तो वां घर्म आ गतम् ।
 दुह्यन्ते नूनं वृषणेह धेनवो दस्त्रा मदन्ति वेधसः ॥२॥

स्वाहाकृतः शुचिर्देवेषु यो यो अश्विनोश्चमसो देवपानः ।
 तमु विश्वे अमृतासो जुषाणा गन्धर्वस्य प्रत्यास्त्रा रिहन्ति ॥३॥
 यदुस्त्रियास्वाहुतं घृतं पयोऽयं स वामश्विना भाग आ गतम् ।
 माध्वी धर्तारा विदथस्य सत्पती तप्तं घर्म पिबतं रोचने दिवः ॥४॥
 तप्तो वां घर्मो नक्षतु स्वहोता प्र वामध्वर्युश्चरतु पयस्वान् ।
 मधोर्दुग्धस्याश्विना तनाया वीतं पातं पयस उस्त्रियायाः ॥५॥
 उप द्रव पयसा गोधुगोषमा घर्मे सिंच मय उस्त्रियायाः ।
 वि नाकमख्यत् सविता वरेण्योऽनुप्रयाणमुषसो वि राजति ॥६॥
 उप हये सुदुग्धां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुत दोहदेनाम् ।
 श्रेष्ठं सवं सविता साविषन्नोऽभीदधो घर्मस्तदु षु प्र वोचत् ॥७॥
 हिङ्गुष्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छन्ती मनसा न्यागन् ।
 दुहामश्विभ्यां पयो अध्येयं सा वर्धतां महते सौभगाय ॥८॥
 जुष्टो दमृना अतिथिर्दुरोण इमं नो यामुप याहि विद्वान् ।
 विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्य शूत्रयतामा भरा भोजनानि ॥९॥
 अग्ने शर्ध महते सौभगाय तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु ।
 सं जास्पत्यं सुयममा कृणुष्व शत्रूयतामभि तिष्ठा महांसि ॥१०॥
 सूयवसाद् भगवति हि भूया अध वयं भगवन्तः स्याम ।
 अद्धि तृणमघ्ने विश्वदानीं पिब शुद्धमुदकमाचरन्ती ॥११॥

samiddho agnirvr̥ṣaṇā rathī divastapto gharmo duhyate vāmiṣe madhuḥ ।
vayaṁ hi vām purudamāso aśvinā havāmahe sadhamādeṣu kāravaḥ ॥1॥
samiddho agnirāśvinā tapto vām gharma ā gatam ।
duhyante nūnam vṛṣaṇeḥ dhenavo dasrā madanti vedhasaḥ ॥2॥
svāhākṛtaḥ śuchirdeveṣu yāo yo aśvinośchamaso devapānaḥ ।
tamu viśve amṛtāso juṣāṇā gandharvasya pratyāsnā rihanti ॥3॥
yadusriyāsvāhutaṁ ghṛtaṁ payo'yaṁ sa vāmaśvinā bhāga ā gatam ।
mādhvī dhartārā vidathasya satpatī taptaṁ gharma pibataṁ rochane divaḥ ॥4॥
tapto vām gharmo nakṣatu svahotā pra vāmadhvaryuścharatu payasvān ।
madhordugdhasyāśvinā tanāyā vītaṁ pātaṁ payasa usriyāyāḥ ॥5॥
upa drava payasā godhugoṣamā gharṁe śimcha maya usriyāyāḥ ।
vi nākamakhyat savitā vareṇyo'nuprayāṇamuṣaso vi rājati ॥6॥
upa hnaye sudughām dhenumetām suhasto godhuguta dohadenām ।
śreṣṭhaṁ savām savitā sāviṣanno'bhīdadho gharmastadu ṣu pra vochat ॥7॥
hiṅkṛṇvati vasupatnī vasūnām vatsamichchhantī manasā nyāgan ।
duhāmaśvibhyām payo adhnyeyam sā vardhatām mahate saubhagāya ॥8॥
juṣṭo damṛnā atithirduroṇa imam no yāmupa yāhi vidvān ।
viśvā agne abhiyujō vihatya śūtrayatāmā bhara bhojanāni ॥9॥
agne śardha mahate saubhagāya tava dyumnānyuttamāni santu ।
sam jāspatyaṁ suyamamā kṛṇuṣva śatrūyatāmabhi tiṣṭhā mahānsi ॥10॥
sūyavasād bhagavati hi bhūyā adha vayaṁ bhagavantaḥ syāma ।
addhi tṛṇamaghnye viśvadānīm piba śuddhamudakamācharantī ॥11॥

४८. ध्रुवः (Dhruvaḥ) - अ. (Av.) ६.८८.१-३;

अ. (Av.) ६.८८.१-३

ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी ध्रुवं विश्वमिदं जगत् ।
 ध्रुवासः पर्वता इमे ध्रुवा राजा विशामयम् ॥१॥
 ध्रुवं ते राजा वरुणो ध्रुवं देवो बृहस्पतिः ।
 ध्रुवं त इन्द्रश्चाग्निश्च राष्ट्रं धारयतां ध्रुवम् ॥२॥
 ध्रुवोऽच्युतः प्र मृणीहि शत्रून्त्रूयतोऽधरान् पादयस्व ।

सर्वा दिशः संमनसः सध्रीचीर्ध्रुवाय ते समितिः कल्पतामिह ॥३॥
dhruvā dyaudhruvā pṛthivī dhruvaṁ viśvamidaṁ jagat ।
dhruvāsaḥ parvatā ime dhruvā rājā viśāmayam ॥1॥
dhruvaṁ te rājā varuṇo dhruvaṁ devo bṛhaspatiḥ ।
dhruvaṁ ta indraśchāgniścha rāṣṭraṁ dhārayatām dhruvam ॥2॥
dhruvo 'chyutaḥ pra mṛṇīhi śatrūṁchhatrūyato 'dharān pādayasva ।
sarvā diśaḥ saṁmanasaḥ sadhrīchīrdhruvāya te samitiḥ kalpatāmiha ॥3॥

४९. ध्रुवा, विष्णु कल्माषग्रीवः वीरुधः (Dhruvā, Viṣṇu Kalmāṣagrīvaḥ Vīrudhaḥ) - अ. (Av.) ३.२७.५

तेभ्यो नमोऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितृभ्यो नम इषुभ्यो नम एभ्यो अस्तु ।
 योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मस्तं वो जम्भे दध्मः ॥५॥
tebhyo namo 'dhipatibhyo namo rakṣitṛbhyo nama iṣubhyo nama ebhyo astu ।
yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmastaṁ vo jambhe dadhmaḥ ॥5॥

५०. द्यावापृथिवी (Dyāvāpṛthivī) - अ. (Av.) ५.२४.३

द्यावापृथिवी दातृणामधिपतीते मावताम् ।
 अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां स्वाहा ॥३॥
dyāvāpṛthivī dātṛṇāmādhipatnīte māvatām ।
asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyaṁ purodhāyāmasyaṁ pratiṣṭhāyāmasyaṁ
chittiyāmasyaṁākūtyāmasyaṁāśiṣyasyaṁ devahūtyāṁ svāhā ॥3॥

५१. द्यावापृथिव्यौ विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) मरुतः आपः - अ. (Av.) २.२९.४-५

इन्द्रेण दत्तो वरुणेन शिष्टो मरुद्भिरुग्रः प्रहितो न आगन् ।
 एष वां द्यावापृथिवी उपस्थे मा क्षुधन्मा तृषत् ॥४॥
 ऊर्जमस्मा ऊर्जस्वती धत्तं पयो अस्मै पयस्वती धत्तम् ।
 ऊर्जस्मै द्यावापृथिवी अधातां विश्वे देवा मरुत ऊर्जमापः ॥५॥
eṣa vāṁ dyāvāpṛthivī upasthe mā kṣudhanmā tṛṣat ॥4॥
ūrjamasma ūrjasvatī dhattaṁ payo asmai payasvatī dhattam ।
ūrjasmai dyāvāpṛthivī adhātāṁ viśve devā maruta ūrjamāpaḥ ॥5॥

५२. द्यौ (Dyau) - अ. (Av.) ३.२.५

अमीषां चित्तानि प्रतिमोहयन्ती ग्रहाणांगान्यप्ये परेहि ।
 अभि प्रेहि निर्दह हत्सु शोकैर्ग्राह्यामित्रांस्तमसा विध्य शत्रून् ॥५॥
amīṣāṁ chittāni pratimohayantī grahāṅgānyapve parehi ।
abhi prehi nirdaha hṛtsu śokairgrāhyāmitrāṁstamasā vidhya śatrūn ॥5॥

५३. पराशरः इन्द्रः (Parāśaraḥ Indraḥ) - अ. (Av.) ६.६५.१-३

अव वमन्युरवायताव बाहू मनोयुजा ।
 पराशर त्वं तेषां परांचं शुष्ममर्दयाधा नो रयिमा कृधि ॥१॥
 निर्हस्तेभ्यो नैर्हस्ते यं देवाः शरुमस्यथ । वृश्चामि शत्रूणां बाहूनेन हविषाहम् ॥२॥
 इन्द्रश्चकार प्रथमं नैर्हस्तमसुरेभ्यः । जयन्तु सत्वानो मम स्थिरेणेन्द्रेण मेदिना ॥३॥
ava vaman'yuravāyatāva bāhū manoyujā ।
parāśara tvaṁ teṣāṁ parāṁchaṁ śuśmamardayādhā no rayimā kṛdhi ॥1॥
nirhastebhyo nairhastāṁ yaṁ devāḥ śarumasyatha । vṛśchāmi śatrūṇāṁ bāhūnanena
haviṣāham ॥2॥
indraśchakāra prathamāṁ nairhastamasurebhyāḥ । jayantu satvāno mama
sthireṇendrena medinā ॥3॥

५४. पर्जन्यः (Parjanyaḥ) - अ. (Av.) १.२.१-४

विद्या शरस्य पितरं पर्जन्यं भूरिधायस्म । विद्यो ष्वस्य मातरं पृथिवीं भूरिवर्षसम् ॥१॥

ज्याके परि णो नमाश्मानं तन्वकृधि । वीडुर्वरीयोऽरातीरप द्वेषांस्या कृधि ॥२॥
 वृक्ष यद्वावः परिष्वजाना अनुस्फुरं शरमर्चन्त्यृभुम् । शरुमस्मद् यावय दिद्युमिन्द्र ॥३॥
 यथा द्यां च पृथिवीं चान्तस्तिष्ठति तेजनम् । एवा रोगं चास्त्रावं चान्तस्तिष्ठतु मुंज इत् ॥४॥
*vidyā śarasya pitaram parjanyaṁ bhūrīdhāyaṣm / vidyo śvasya mātaram pṛthivīm
 bhūrivarpasam ॥1॥*
*jyāke pari ṇo namāśmānam tanvaṁkṛdhi / vīdurvarīyo'rātīrapa dveṣāṁsyā
 kṛdhi ॥2॥*
*vṛkṣaṁ yadgāvaḥ pariśvasajānā anusphuraṁ śaramarchantyṛbhum / śarumasmad
 yāvaya didyumindra ॥3॥*
*yathā dyāṁ cha pṛthivīm chāntastiṣṭhati tejanam / evā rogaṁ chāsrāvaṁ
 chāntastiṣṭhatu munja it ॥4॥*

५५. पर्जन्यादयो मन्त्रोक्ताः (Parjanyaādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) १.३.१-९

विद्या शरस्य पितरं पर्जन्यं शतवृष्णयम् ।
 तेना ते तन्वेऽशं करं पृथिव्यां ते निषेचनं बहिष्टे अस्तु बालिति ॥१॥
 विद्या शरस्य पितरं मित्रं शतवृष्णयम् ।
 तेना ते तन्वेऽशं करं पृथिव्यां ते निषेचनं बहिष्टे अस्तु बालिति ॥२॥
 विद्या शरस्य पितरं वरुणं शतवृष्णयम् ।
 तेना ते तन्वेऽशं करं पृथिव्यां ते निषेचनं बहिष्टे अस्तु बालिति ॥३॥
 विद्या शरस्य पितरं चन्द्रं शतवृष्णयम् ।
 तेना ते तन्वेऽशं करं पृथिव्यां ते निषेचनं बहिष्टे अस्तु बालिति ॥४॥
 विद्या शरस्य पितरं सूर्यं शतवृष्णयम् ।
 तेना ते तन्वेऽशं करं पृथिव्यां ते निषेचनं बहिष्टे अस्तु बालिति ॥५॥
 यदान्त्रेषु गवीन्योर्यद् वस्तावधि संश्रितम् । एवा ते मूत्रं मुच्यतां बहिर्बालिति सर्वकम् ॥६॥
 प्र ते भिनद्यि मेहनं वर्त्रं वेशन्त्याइव । एवा ते मूत्रं मुच्यतां बहिर्बालिति सर्वकम् ॥७॥
 विषितं ते वस्तिबिलं समुद्रस्योदधेरिव । एवा ते मूत्रं मुच्यतां बहिर्बालिति सर्वकम् ॥८॥
 यथेषुका परापतदवसृष्टाधि धन्वनः । एवा ते मूत्रं मुच्यतां बहिर्बालिति सर्वकम् ॥९॥
vidyā śarasya pitaram parjanyaṁ śatavṛṣṇayam /
tenā te tanveḥśaṁ karaṁ pṛthivyāṁ te niṣechanaṁ bahiṣṭe astu bāliti ॥1॥
vidyā śarasya pitaram mitram śatavṛṣṇayam /
tenā te tanveḥśaṁ karaṁ pṛthivyāṁ te niṣechanaṁ bahiṣṭe astu bāliti ॥2॥
vidyā śarasya pitaram varuṇam śatavṛṣṇayam /
tenā te tanveḥśaṁ karaṁ pṛthivyāṁ te niṣechanaṁ bahiṣṭe astu bāliti ॥3॥
vidyā śarasya pitaram chandra śatavṛṣṇayam /
tenā te tanveḥśaṁ karaṁ pṛthivyāṁ te niṣechanaṁ bahiṣṭe astu bāliti ॥4॥
vidyā śarasya pitaram sūrya śatavṛṣṇayam /
tenā te tanveḥśaṁ karaṁ pṛthivyāṁ te niṣechanaṁ bahiṣṭe astu bāliti ॥5॥
yadāntreṣu gavīnyoryad vastāvadhi saṁśritam /
evā te mūtram muchyatām bahirbāliti sarvakam ॥6॥
pra te bhinadyi mehanaṁ vartra veśantyāiva /
evā te mūtram muchyatām bahirbāliti sarvakam ॥7॥
viṣitam te vastibilaṁ samudrasyodadheriva /
evā te mūtram muchyatām bahirbāliti sarvakam ॥8॥
yatheṣukā parāpatadavasṛṣṭādhi dhanvanaḥ /
evā te mūtram muchyatām bahirbāliti sarvakam ॥9॥

५६. पशुपतिः (Paśupatiḥ) - अ. (Av.) २.३४.१

य ईशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत यो द्विपदाम् ।
 निष्क्रीतः स यियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानं सचन्ताम् ॥१॥

*ya īse paśupatiḥ paśūnān chatuṣpadāmuta yo dvipadām /
niṣkrītaḥ sa yīāyaṁ bhāgametu rāyaspoṣā yajamānaṁ sachantām ॥1॥*

५७. पितरः (Pitarah) - अ. (Av.) ४.१५.१५; ५.२४.१५; १८.१.४४-४६; ५१; ५२; १८.२.२९;
१८.४.८१-८७

अ. (Av.) ४.१५.१५

खण्वखाइ खैमखाइ मध्ये तदुरि । वर्ष वनुध्वं पितरो मरुतां मन इच्छत ॥१५॥
*khaṇvakhāḥi khaimakhāḥi madhye taduri / varṣa vanudhvaṁ pitaro marutām mana
ichchhata ॥15॥*

अ. (Av.) ५.२४.१५

पितरः परे ते भावन्तु अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां
प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां स्वाहा ॥१५॥
*pitarah pare te bhāvantu asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyāṁ purodhāyāmyāṁ
pratiṣṭhāyāmyāṁ chittiyāmyāṁākūtyāmyāṁāśiṣyasyāṁ devahūtyāṁ svāhā ॥15॥*

अ. (Av.) १८.१.४४-४६

उदीरतामवर उत् परास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ।
असुं य ईयुरवृका ऋतास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु ॥४४॥
आहं पितृत्सुविदत्रौ अवित्ति नपातं च विक्रमणं च विष्णोः ।
बर्हिषदो य स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठा ॥४५॥
इदं पितृभ्यो नमो अस्त्वद्य ये पूर्वसो ये अपरास ईयुः ।
ये पार्थिवे रजस्या निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनासु दिक्षु ॥४६॥
*udīratāmavara ut parāsa unmadhyamāḥ pitarah somyāsaḥ /
asum ya īyuravṛkā ṛtāaste no'vantu pitaro haveṣu ॥44॥
āhaṁ pitṛtsuvidatrāṁ avitsi napātaṁ cha vikramaṇaṁ cha viṣṇoḥ /
barhiṣado ya svadhayā sutasya bhajanta pitvasta ihāgamiṣṭhā ॥45॥
idaṁ pitṛbhyo namo astvadya ye pūrvāso ye aparāsa īyuh /
ye pārthive rajasyā niṣattā ye vā nūnaṁ suvrjanāsu dikṣu ॥46॥*

अ. (Av.) १८.१.५१-५२

बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम् ।
त आ गतावसा शंतमेनाधा नः शं योररपो दधात ॥५१॥
आच्या जानु दक्षिणतो निषद्येदं नो हविरभि गृणन्तु विश्वे ।
मा हिंसिष्ट पितरः केन चित्रो यद् व आगः पुरुषता कराम ॥५२॥
*barhiṣadaḥ pitara ūtyarvāgimā vo havyā chakṛmā juṣadhvam /
ta ā gatāvasā śantamenādhā naḥ śaṁ yorarapo dadhāta ॥51॥
āchyā jānu dakṣiṇato niṣadyedaṁ no havirabhi grṇantu viśve /
mā himsiṣṭa pitarah kena chinno yad va āgaḥ puruṣatā karāma ॥52॥*

अ. (Av.) १८.२.२९

सं विशन्विह पितरः स्वा नः स्योनं कृण्वन्तः प्रतिरन्तु आयुः ।
तेभ्यः शकेम हविषा नक्षमाणा ज्योग् जीवन्तः शदः पुरुचीः ॥२९॥
*saṁ viśantviha pitarah svā naḥ syonaṁ kṛṇvantaḥ pratirantu āyuh /
tebhyaḥ śakema haviṣā nakṣamāṇā jyog jīvantaḥ śadaḥ purūchīḥ ॥29॥*

अ. (Av.) १८.४.८१-८७

नमो वः पितर ऊर्जे नमो वः पितरो रसाय ॥८१॥
नमो वः पितरो भामाय नमो वः पितरो मन्यवे ॥८२॥
नमो वः पितरो यद् घोरं तस्मै नमो वः पितरो यत् क्रूरं तस्मै ॥८३॥
नमो वः पितरो यच्छिवं तस्मै नमो वः पितरो यत् स्योनं तस्मै ॥८४॥
नमो वः पितरः स्वधा वः पितरः ॥८५॥

येऽत्र पितरः पितरो येऽत्र यूयं स्थ युष्माँस्तेऽनु यूयं तेषां श्रेष्ठा भूयास्थ ॥८६॥
 य इह पितरो जीवा इह वयं स्मः । अस्माँस्तेऽनु वयं तेषां श्रेष्ठा भूयास्म ॥८७॥
namo vaḥ pītara ūrje namo vaḥ pītaro rasāya ॥81॥
namo vaḥ pītaro bhāmāya namo vaḥ pītaro manyave ॥82॥
namo vaḥ pītaro yad ghoram tasmai namo vaḥ pītaro yat krūram tasmai ॥83॥
namo vaḥ pītaro yachchhivam tasmai namo vaḥ pītaro yat syonam tasmai ॥84॥
namo vaḥ pītaraḥ svadhā vaḥ pītaraḥ ॥85॥
ye'tra pītaraḥ pītaro ye'tra yūyam stha yuṣmāṁste'nu yūyam teṣāṁ śreṣṭhā
bhūyāstha ॥86॥
ya iha pītaro jīvā iha vyaṁ smaḥ । asmāṁste'nu vyaṁ teṣāṁ śreṣṭhā bhūyāstha
॥87॥

५८. पूषाः (Pūṣāḥ) - अ. (Av.) ६.११३.१-३

त्रिते देवा अमृजतैतदेनस्त्रित एनन्मनुष्येषु ममृजे ।
 ततो यदि त्वा ग्राहिरानशे तां ते देवा ब्रह्मणा नाशयन्तु ॥१॥
 मरीचीर्धूमान् प्र विशानु पाप्मनुदरान् गच्छोत वा नीहारान् ।
 नदीनां फेनां अनु तान् वि नश्य भ्रूणघ्नि पूषन् दुरितानि मृक्ष्व ॥२॥
 द्वादशधा निहितं त्रितस्यापमृष्टं मनुष्यैरसानि ।
 ततो यदि त्वा ग्राहिरानशे तां ते देवा ब्रह्मणा नाशयन्तु ॥३॥
trite devā amṛjataitadenastrita enanmanuṣyeṣu mamṛje ।
tato yadi tvā grāhirānaśe tāṁ te devā brahmaṇā nāśayantu ॥1॥
marīchīrdhūmān pra viśānu pāpmannudārān gachchhota vā nīhārān ।
nadīnām phenāṁ anu tān vi naśya bhrūṇaghni pūṣan dūrītāni mṛkṣava ॥2॥
dvādaśadhā nihitam tritasyāpamṛṣṭam manuṣyairasāni ।
tato yadi tvā grāhirānaśe tāṁ te devā brahmaṇā nāśayantu ॥3॥

५९. पूषादयो मन्त्रोक्ताः (Pūṣādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) १.११.१-६

वषट् ते पूषन्नस्मिन्सूतावर्यमा होता कृणोतु वेधाः ।
 सिस्त्रतां नार्युतप्रजाता वि पर्वाणि जिहतां सूतवा उ ॥१॥
 चतस्रो दिवः प्रदिशश्चतस्रो भूम्या उत । देवा गर्भ समैरयन् तं व्यूर्णुवन्तु सूतवे ॥२॥
 सूषा व्यूर्णोतु वि योनिं हापयामसि । श्रथया सूषणे त्वमव त्वं बिष्कले सृज ॥३॥
 नेव मांसं न पीबसि नेव मज्जस्वाहतम् ।
 अवैतु पृश्नि शेवलं शुने जराय्वत्तवेऽव जरायु पद्यताम् ॥४॥
 वि ते भिनद्यि मेहनं वि योनिं वि गवीनिके ।
 वि मातरं च पुत्रं च वि कुमारं जरायुणाव जरायु पद्यताम् ॥५॥
 यथा वातो यथा मनो यथा पतन्ति पक्षिणः ।
 एवा त्वं दशमास्य साकं जरायुणा पताव जरायु पद्यताम् ॥६॥
vaṣaṭ te pūṣannasmintsūtāvaryamā hotā kṛṇotu vedhāḥ ।
sīsratām nāryūtaprajātā vi parvāṇi jihatām sūtavā u ॥1॥
chatasro divaḥ pradiśaśchatasro bhūmyā uta । devā garbha samairayan tam
vyūrṇuvantu sūtave ॥2॥
sūṣā vyūrṇotu vi yonim hāpayāmasi । śrathayā sūṣaṇe tvamava tvam biṣkale sṛja ॥3॥
neva māṁse na pībasi neva majjāsvāhatam ।
avaitu pṛśni śevalam śune jarāyuvattave'va jarāyu padyatām ॥4॥
vi te bhinadyi mehanam vi yonim vi gavīnike ।
vi mātaram cha putram cha vi kumaram jarāyunaḥ jarāyu padyatām ॥5॥
yathā vāto yathā mano yathā patanti pakṣiṇaḥ ।
evā tvam daśamāsyā sākaṁ jarāyunaḥ patāva jarāyu padyatām ॥6॥

६०. पृथिवी पर्जन्यः (Pṛthivī Parjanyaḥ) - अ. (Av.) ७.१८.१-२

प्र नभस्व पृथिवी भिद्धी३दं दिव्यं नभः ।

उद्रो दिव्यस्य नो धातरीशानो वि ष्या दतिम् ॥१॥

न घ्नस्तताप न हिमो जघान प्र नभतां पृथिवी जीरदानुः ।

आपश्चिदस्मै घृतमित् क्षरन्ति यत्र सोमः सदमित् तत्र भद्रम् ॥२॥

pra nabhasva pṛthivī bhinddhī3daṁ divyaṁ nabhaḥ ।

udno divyasya no dhātariśāno vi śyā ddatim ॥1॥

na ghrāṇstatāpa na himo jaghāna pra nabhatāṁ pṛthivī jīradānuḥ ।

āpaśchidasmai ghr̥tamit kṣaranti yatra somaḥ sadamit tatra bhadram ॥2॥

६१. पौर्णमासी (Paurṇamāsī) - अ. (Av.) ७.८०.१-२; ४

अ. (Av.) ७.८०.१-२

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय ।

तस्यां देवैः संवसन्तो महित्वा नाकस्य पृष्ठे समिषा मदेम ॥१॥

वृषभं वाजिनं वयं पौर्णमासं यजामहे । स नो ददात्वक्षितां रयिमानुपदस्वतीम् ॥२॥

pūrṇā paśchāduta pūrṇā purastādunmadhyataḥ paurṇamāsī jigāya ।

tasyāṁ devaiḥ saṁvasanto mahitvā nākasya pṛṣṭhe samiṣā madema ॥1॥

vṛṣabhaṁ vājinaṁ vayaṁ paurṇamāsaṁ yajāmahe । sa no dadātvakṣitāṁ

rayīmanupadasvatīm ॥2॥

अ. (Av.) ७.८०.४

पौर्णमासी प्रथमा यियासीदहूनां रात्रीणामतिशवरेषु ।

ये त्वां यौरियि अर्धयन्त्यमी ते नाके सुकृतः प्रविष्टाः ॥४॥

paurṇamāsī prathamā yīyāsīdahūnāṁ rātrīṇāmatisarvareṣu ।

ye tvāṁ yauryiāye ardhayantyaṁ te nāke sukr̥taḥ praviṣṭāḥ ॥4॥

६२. प्रजापतिः स्तनयितुः (Prajāpatiḥ Stanayitnuḥ) - अ. (Av.) ४.१५.११; ७.८०.३; १६.१.१-१३

अ. (Av.) ४.१५.११

प्रजापतिः सलिलादा समुद्रादाप ईरयन्नुदधिर्मर्दयाति ।

प्र प्यायतां वृष्णो अश्वस्य रेतोऽवङ्गिन स्तनयितुनेहि ॥११॥

prajāpatiḥ salilādā samudrādāpa īrayannudadhimardayāti ।

pra pyāyatāṁ vṛṣṇo āśvasya reto'rvāntena stanayitnunehi ॥11॥

अ. (Av.) ७.८०.३

प्रजापते न त्वेदेतान्यन्यो वि वा रूपाणि परिभूर्जजान ।

यत्कमास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥३॥

prajāpate na tvedetānyanyo vi vā rūpāṇi paribhūrjajāna ।

yatkamāste juhūmastanno astu vayaṁ syāma patayo rayīṇām ॥3॥

अ. (Av.) १६.१.१-१३

अतिसृष्टो अपां वृषभोतिसृष्टा अग्रयो दिव्याः ॥१॥

रुजन् परिरुजन् मृणन् प्रमृणन् ॥२॥

म्रोको मनोहा खनो निर्दाह आत्मदूषिस्तनूदूषिः ॥३॥

इदं तमति सृजामि तं माभ्यवनिक्षि ॥४॥

तेन तमभ्यतिसृजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५॥

अपामग्रमसि समुद्रं वोऽभ्यवसृजामि ॥६॥

योऽप्स्वश्गिरति तं सृजामि म्रोकं खनिं तनूदूषिम् ॥७॥

यो व आपोऽगिराविवेष स एष यद् वो घोरं तदेतत् ॥८॥

इन्द्रस्य व इन्द्रियेणाभि पिचेत ॥९॥

अरिप्रा आपो अप रिप्रमस्मत् ॥१०॥

प्रास्मदेनो वहन्तु प्र दुःष्वप्र्यं वहन्तु ॥११॥
 शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापः शिवया तन्वोप स्पृशत त्वचं मे ॥१२॥
 शिवानग्नीनप्सुषदो हवामहे मयि क्षत्रं वर्च आ धत्त देवीः ॥१३॥
atisrṣṭo apām vṛṣabhotisrṣṭā agnayo divyāḥ ॥1॥
rujan parirujan mṛṇan pramṛṇan ॥2॥
mroko manohā khano nirdāha ātmadūṣistanūdūṣiḥ ॥3॥
idarī tamati sṛjāmi tam mābhyavanikṣi ॥4॥
tena tamabhyatisrjāmo yo3smān dveṣṭi yaṁ vyaṁ dviṣmaḥ ॥5॥
apāmagramasī samudram vo'bhyavasrjāmi ॥6॥
yo3psva1gnirati tam sṛjāmi mrokaṁ khaṇiṁ tanūdūṣim ॥7॥
yo va āpo'gnirāviveṣa sa eṣa yad vo ghoram tadetat ॥8॥
indrasya va indriyeṇābhi śimcheta ॥9॥
ariprā āpo apa ripramasmat ॥10॥
prāsmadeno vahantu pra duḥṣvapnyam vahantu ॥11॥
śivena mā chakṣuṣā paśyatāpaḥ śivayā tanvopa sprṣata tvacham me ॥12॥
śivānagnīnapsuṣado havāmahe mayi kṣatram varcha ā dhatta devīḥ ॥13॥

६३. प्रतीची वरुणः - प्रदाकु अन्नम् (Pratīchī Varuṇaḥ - Pradāku Annam) - अ. (Av.) ३.२७.३

प्रतीची दिग् वरुणोऽधिपतिः प्रदाकू रक्षितान्मिषवः ।
 तेभ्यो नमोऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितृभ्यो नम इषुभ्यो नम एभ्यो अस्तु ।
 योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मस्तं वो जम्भे दध्मः ॥३॥
pratīchī dig varuṇo'dhipatiḥ pradākū rakṣitānnamiṣavaḥ ।
tebhyo namo'dhipatibhyo namo rakṣitṛbhyo nama iṣubhyo nama ebhyo astu ।
yo3smān dveṣṭi yaṁ vyaṁ dviṣmastam vo jambhe dadhmaḥ ॥3॥

६४. प्राची अग्निः असितः आदित्या दक्षिण, इन्द्रः तिरश्चिराजिः पितरः (Prāchī Agniḥ Asitaḥ Ādityā Dakṣiṇa, Indraḥ Tiraśchirājīḥ Pitarah) - अ. (Av.) ३.२७.१

प्राची दिगग्निरधिपतिरसितो रक्षितादित्या इषवः ।
 तेभ्यो नमोऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितृभ्यो नम इषुभ्यो नम एभ्यो अस्तु ।
 योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मस्तं वो जम्भे दध्मः ॥१॥
prāchī digagniradhipatirasito rakṣitādityā iṣavaḥ ।
tebhyo namo'dhipatibhyo namo rakṣitṛbhyo nama iṣubhyo nama ebhyo astu ।
yo3smān dveṣṭi yaṁ vyaṁ dviṣmastam vo jambhe dadhmaḥ ॥1॥

६५. दक्षिण, इन्द्रः तिरश्चिराजिः पितरः (Dakṣiṇa, Indraḥ Tiraśchirājīḥ Pitarah) - अ. (Av.) ३.२७.२

दक्षिणा दिगिन्द्रोऽधिपतिस्तिरश्चिराजी रक्षिता पितर इषवः ।
 तेभ्यो नमोऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितृभ्यो नम इषुभ्यो नम एभ्यो अस्तु ।
 योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मस्तं वो जम्भे दध्मः ॥२॥
dakṣiṇā digindro'dhipatistiraśchirājī rakṣitā pitara iṣavaḥ ।
tebhyo namo'dhipatibhyo namo rakṣitṛbhyo nama iṣubhyo nama ebhyo astu ।
yo'smān dveṣṭi yaṁ vyaṁ dviṣmastam vo jambhe dadhmaḥ ॥2॥

६६. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - अ. (Av.) २.१३.२-३

परि धत्त धत्त नो वर्चसेमं जरामृत्यु कृणुत दीर्घमायुः ।
 बृहस्पतिः प्रायच्छद् वास एतत् सोमाय रो परिधातवा उ ॥२॥
 परीदं वासो अधिथाः स्वस्तयेऽभूर्गृष्टीनामभिशस्तिपा उ ।
 शतं च जीव शदः पुरुची रायश्च पोषमुपसंव्ययस्व ॥३॥
pari dhatta dhatta no varchasemaṁ jarāmṛtyu kṛṇuta dīrghamāyuh ।
bṛhaspatiḥ prāyachchhad vāsa etat somāya rāo paridhātavā u ॥2॥

parīdaṁ vāso adhithāḥ svastaye 'bhūrgr̥ṣṭināmabhiśastipā u /
śataṁ cha jīva śadaḥ purūchī rāyaścha poṣamupasaṁvyayasva ॥3॥

६७. बृहस्पति युक्ता अवस्वन्तः (Bṛhaspati Yuktā Avasvantaḥ) - अ. (Av.) ३.२६.६

येऽस्यां स्थोर्ध्वायां दिश्यवस्वन्तो नाम देवास्तेषां वो बृहस्पतिरिषवः ।

ते नो मृडत ते नोऽधि ब्रूत तेभ्यो वो नमस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥६॥

ye3syām sthordhvāyām diśyavasvanto nāma devāsteṣām vo bṛhaspatiriṣavaḥ /
te no mṛḍata te no'dhi brūta tebhyo vo namastebhyo vaḥ svāhā ॥6॥

६८. ब्रह्म आदित्यः (Ādityaḥ) - अ. (Av.) ५.६.१

ब्रह्म जानं प्रथमं पुरस्ताद् वि सीमतः सुरुचो वेन आवः ।

स बुध्याउपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च वि वः ॥१॥

brahma jānaṁ prathamam purastād vi sīmataḥ surucho vena āvaḥ /
sa budhnyāupamā asya viṣṭhāḥ sataścha yonimasataścha vi vaḥ ॥1॥

६९. ब्रह्मादित्यौ (Brahmādityau) - अ. (Av.) १६.३.१-६; १६.४.१-७

अ. (Av.) १६.३.१-६

मूर्धाहं रयीणां मूर्धा समानानां भूयासम् ॥१॥

रुजश्च मा वेनश्च मा हासिष्टां मूर्धा च मा विधर्मा च मा हासिष्टाम् ॥२॥

उर्वश्च मा चमसश्च सा हासिष्टां धर्ता च मा धरुणश्च मा हासिष्टाम् ॥३॥

विमोकश्च मार्द्रपविश्च मा हासिष्टामार्द्रदानुश्च मा मातरिश्वा च मा हासिष्टाम् ॥४॥

बृहस्पतिर्म आत्मा नृमणा नाम हृद्यः ॥५॥

असंतापं मे हृदयमुर्वी गव्यूतिः समुद्रो अस्मि विधर्मणा ॥६॥

mūrdhāhaṁ rayīṇāṁ mūrdhā samānānām bhūyāsam ॥1॥

rujaścha mā venaścha mā hāsiṣṭām mūrdhā cha mā vidharmā cha mā hāsiṣṭām ॥2॥

urvaścha mā chamasascha sā hāsiṣṭām dhartā cha mā dharuṇascha mā hāsiṣṭām ॥3॥

vimokaścha mārdrapaviścha mā hāsiṣṭāmārdradānuścha mā mātariśvā cha mā
hāsiṣṭām ॥4॥

bṛhaspatirma ātmā nṛmaṇā nāma hṛdyāḥ ॥5॥

asamtāpaṁ me hṛdayamurvī gavyūtiḥ samudro asmi vidharmaṇā ॥6॥

अ. (Av.) १६.४.१-७

नाभिरहं रयीणां नाभिः समानानां भूयासम् ॥१॥

स्वासदसि सूषा अमृतो मर्त्येष्व ॥२॥

मा मां प्राणो हासीन्मो अपानोऽवहाय परा गात् ॥३॥

सूर्यो माहः पात्वग्निः पृथिव्या वायुरन्तरिक्षाद् यमो मनुष्येभ्यः सरस्वती पार्थिवेभ्यः ॥४॥

प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मा जने प्र मेषि ॥५॥

स्वस्त्यश्घोषसो दोषसश्च सर्व आपः सर्वगणो अशीय ॥६॥

शक्ररी स्थ पशवो मोप स्थेषुर्मित्रावरुणौ मे प्राणापानावग्निर्मे दक्षं दधातु ॥७॥

nābhirahaṁ rayīṇāṁ nābhiḥ samānānām bhūyāsam ॥1॥

svāsadasī sūṣā amṛto martyeṣvā ॥2॥

mā māṁ prāṇo hāsīnmo apāno'vahāya parā gāt ॥3॥

sūryo mahnah pātvagniḥ pṛthivyā vāyurantarikṣād yamo manuṣyebhyaḥ sarasvatī
pārthivebhyaḥ ॥4॥

prāṇāpānau mā mā hāsiṣṭam mā jane pra meṣi ॥5॥

svastyā1dyoṣaso doṣasaścha sarva āpaḥ sarvagaṇo aśīya ॥6॥

śakvarī stha paśavo mopa stheṣurmitrāvaruṇau me prāṇāpānāvagnirme dakṣam
dadhātu ॥7॥

७०. ब्रह्मणस्पतिः (Brahmaṇaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.६.१

योऽस्मान् ब्रह्मणस्पतेऽदेवो अभिमन्यते । सर्वं तं रन्ध्यासि मे यजमानाय सुन्वते ॥१॥

*yo3smān brahmaṇaspate' devo abhimanyate / sarva taṁ randhayāsi me yajamānāya
sunvate ॥1॥*

७१. ब्रह्मणस्पतिः दन्ता (Brahmaṇaspatiḥ Dantā) - अ. (Av.) ६.१४०.१-३

यौ व्याघ्राववरूढौ जिघत्सतः पितरं मातरं च ।

तौ दन्तौ ब्रह्मणस्पते शिवौ कृणु जातवेदः ॥१॥

व्रीहिमत्तं यवमत्तमथो माषमथो तिलम् ।

एष वां भागो निहितो रत्नधेयाय दन्तौ मा हिंसिष्टं पितरं मातरं च ॥२॥

अपहूतौ सयुजौ स्योनौ दन्तौ सुमंगलौ ।

अन्यत्र वां घोरं तन्व१ परैतु दन्तौ मा हिंसिष्टं पितरं मातरं च ॥३॥

yau vyāghrāvavarūḍhau jighatsataḥ pitaraṁ mātaraṁ cha /

tau dantau brahmaṇaspate śivau kṛṇu jātavedaḥ ॥1॥

vrihimattam yavamattamatho māṣamatho tilam /

eṣa vām bhāgo nihito ratnadheyāya dantau mā himsiṣṭam pitaraṁ mātaraṁ cha ॥2॥

apahūtau sayujau syonau dantau sumangalau /

anyatra vām ghoram tanva1 paraitu dantau mā himsiṣṭam pitaraṁ mātaraṁ cha ॥3॥

७२. ब्रह्मणस्पतिः (विषभैषज्यं) (Brahmaṇaspatiḥ (Viṣabhaiṣajyam) - अ. (Av.) ७.५६.४

अयं यो वक्रो विपरुर्व्यगो मुखानि वक्रा वृजिना कृणोषि ।

तानि त्वं ब्रह्मणस्पत इषीकामिव सं नमः ॥४॥

ayam yo vakro viparurvyango mukhāni vakrā vṛjinā kṛṇoṣi /

tāni tvam brahmaṇaspata iṣikāmiva saṁ namaḥ ॥4॥

७३. ब्रह्मणस्पत्यादयः (Brahmaṇaspatyādayaḥ) - अ. (Av.) ६.७४.१-३

सं वः पृच्यन्तां तन्व१ सं मनांसि समु व्रता ।

सं वोऽयं ब्रह्मणस्पतिर्भगः सं वो अजीगमत् ॥१॥

सांपनं वो मनसोथो सांपनं हृदः ।

अथो भगस्य यच्छ्रान्तं तेन सांपयामि वः ॥२॥

यथादित्या वसुभिः संबभूवुमरुद्धिरुग्रा अहणीयमानाः ।

एवा त्रिणामन्नहणीयमान इमान् जनान्तं मनसस्कृधीह ॥३॥

saṁ vaḥ prchyantāṁ tanva1 saṁ manāṁsi samu vratā /

saṁ vo'ayam brahmaṇaspatirbhagaḥ saṁ vo ajigamat ॥1॥

sāmpanam vo manasotho sāmpanam hṛdaḥ /

atho bhagasya yachchhrāntam tena sāmpayāmi vaḥ ॥2॥

yathādityā vasubhiḥ sambabhūvumarudbhirugrā ahṇīyamānāḥ /

evā triṇāmannahrṇīyamāna imān janāntsaṁmanasaskṛdhiha ॥3॥

७४. बार्हस्पत्यौदनः (Bārhaspatyaudanaḥ) - अ. (Av.) ११.३(१).१-३१

तस्यौदनस्य बृहस्पतिः शिरो ब्रह्म मुखम् ॥१॥

द्यावापृथिवी श्रोत्रे सूर्याचन्द्रमसावक्षिणी सप्तऋषयः प्राणापानाः ॥२॥

चक्षुर्मुसलं काम उलूखलम् ॥३॥

दितिः शूर्पमदितिः शूर्पग्राहि वातोऽपाविनक् ॥४॥

अश्वाः कणा गावस्तण्डुला मशकास्तुषाः ॥५॥

कब्रु फलीकरणाः शरोऽभ्रम् ॥६॥

श्याममयोऽस्य मांसानि लोहितमस्य लोहितम् ॥७॥

त्रपु भसा हरितं वर्णः पुष्करमस्य गन्धः ॥८॥

खलः पात्रं स्फयावंसावीषे अनूक्ये ॥९॥

आन्त्राणि जत्रवो गुदा वरत्राः ॥१०॥

इयमेव पृथिवी कुम्भी भवति राध्यमानस्यौदनस्य द्यौरपिधानम् ॥११॥

सीताः पर्शवः सिकता ऊबध्यम् ॥१२॥

ऋतं हस्तावनेजनं कुल्योपसेचनम् । ॥१३॥
 ऋचा कुम्भ्यधिहितातिर्वज्येन प्रेषिता ॥१४॥
 ब्रह्मणा परिगृहीता साम्ना पर्यूढा ॥१५॥
 बृहदायवनं रथन्तरं दर्विः ॥१६॥
 ऋतवः पक्ता आर्तवाः समिन्धते ॥१७॥
 चरं पंचबिलमुखं घर्मोऽभीन्धे ॥१८॥
 ओदनेन यावचः सर्वे लोकाः समाप्याः ॥१९॥
 यस्मिन्समुद्रो द्यौर्भूमिस्त्रयोऽवरपरं श्रिताः ॥२०॥
 यस्य देवा अकल्पन्तोच्छिष्टे षडशीतयः ॥२१॥
 तं त्वौदनस्य पृच्छामि यो अस्य महिमा महान् ॥२२॥
 स य ओदनस्य महिमानं विद्यात् ॥२३॥
 नाल्प इति ब्रूयान्ननुपसेचन इति नेदं च किं चेति ॥२४॥
 यावद् दाताभिमनस्येत तन्नाति वदेत् ॥२५॥
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति परांचमोदनं प्राशीऽ प्रत्यंचाऽमिति ॥२६॥
 त्वमोदनं प्राशीऽस्त्वामोदनाऽ इति ॥२७॥
 परांचं चैनं प्राशीः प्राणास्त्वा हास्यन्तीत्येनमाह ॥२८॥
 प्रत्यंचं चैनं प्राशीरपानास्त्वा हास्यन्तीत्येनमाह ॥२९॥
 नैवाहमोदनं न मामोदनः ॥३०॥
 ओदन एवौदनं प्राशीत् ॥३१॥

tasyaudanasya bṛhaspatiḥ śīro brahma mukham ॥1॥
dyāvāprthivī śrotre sūryāchandramasāvakaṣṇī saptaṛṣayaḥ prāṇāpānāḥ ॥2॥
chakṣurmusalam kāma ulūkhalam ॥3॥
ditīḥ sūrpamaditīḥ sūrpagrāhi vāto'pāvinak ॥4॥
aśvāḥ kaṇā gāvastaṇḍulā maśakāstuṣāḥ ॥5॥
kabru phalīkaraṇāḥ śaro'bhram ॥6॥
śyāmamayo'sya māṁsāni lohītamasya lohītam ॥7॥
trapu bhaṣā haritam varṇaḥ puṣkaramasya gandhaḥ ॥8॥
khalāḥ pātram sphayāvamsāvīṣe anūkye ॥9॥
āntrāṇīm jātravo gudā varatrāḥ ॥10॥
iyameva prthivī kumbhī bhavati rādhyamānasyaudanasya dyauparidhānam ॥11॥
sītāḥ parśavaḥ śikatā ūbadhyam ॥12॥
ṛtaḥ hastāvanajanam kulyopasechanam । ॥13॥
ṛchā kumbhyadhihitātirvajyena preṣitā ॥14॥
brahmaṇā parigrhītā sāmā paryūḍhā ॥15॥
bṛhadāyavanam rathantaram darviḥ ॥16॥
ṛtavaḥ paktāra ārtavāḥ samindhate ॥17॥
charum pañchabilamukham gharmo'bhīndhe ॥18॥
Odanena yāvachaḥ sarve lokāḥ samāpyāḥ ॥19॥
yasmintsamudro dyaurbhūmistrayo'varaparam śritāḥ ॥20॥
yasya devā akalpantochchhiṣṭe ṣaḍaśītayaḥ ॥21॥
taḥ tvaudanasya prchchhāmi yo asya mahimā mahān ॥22॥
sa ya Odanasya mahimānam vidyāt ॥23॥
nālpa iti brūyānnanupasechana iti nedam cha kim cheti ॥24॥
yāvad dātābhīmanasyeta tannāti vadet ॥25॥
brahmavādino vadanti parāṁchamodanam prāśīḥ pratyamāchāḥ ॥26॥
tvamodanam prāśīḥstvamāmodanāḥ ॥27॥
parāṁcham chainam prāśīḥ prāṇāstvā hāsyantītyenamāha ॥28॥
pratyamācham chainam prāśīḥprāṇāstvā hāsyantītyenamāha ॥29॥

naivāhamodanaṁ na māmōdanaḥ ॥30॥

Odana evaudanaṁ prāsīt ॥31॥

७५. भगः (Bhagaḥ) - अ. (Av.) ३.१६.२-६; ६.१२९.१-३

अ. (Av.) ३.१६.२-६

प्रातर्जितं भगमुग्रं हवामहे वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्ता ।
आध्रश्चिद् यं मन्यमानस्तुरश्चिद् राजा चिद् यं भगं भक्षीत्याह ॥२॥
भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धियमुदवा ददन्नः ।
भग प्र णो जनय गोभिरश्चैर्भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम ॥३॥
उतेदानीं भगवन्तः स्यामोत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम् ।
उतोदितौ मघवन्त्सूर्यस्य वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥४॥
भग एव भगवाँ अस्तु देवस्तेना वयं भगवन्तः स्याम ।
तं त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि सनो भग पुर एता भवेह ॥५॥
समध्वरायोषमो नमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय ।
अर्वाचीनं वसुविदं भगं मे रथमिवाश्वा वाजिन आ वहन्तु ॥६॥

*prātarjitam bhagamugram havāmahe vayam putramaditeryo vidhartā ।
ādhrāschid yaṁ manyamānasturaśchid rājā chid yaṁ bhagam bhakṣītyāha ॥2॥
bhaga prāṇetarbhaga satyarādho bhagemāṁ dhiyamudavā dadannaḥ ।
bhaga pra ṇo janaya gobhiraśvairbhaga pra nṛbhirnṛvantaḥ syāma ॥3॥
utedānīm bhagavantaḥ syāmota prapitva uta madhye ahnām ।
utoditau maghavantsūryasya vayam devānām sumatau syāma ॥4॥
bhaga eva bhagavāṁ astu devastena vayam bhagavantaḥ syāma ।
taṁ tvā bhaga sarva ijjahavīmi sano bhaga pura etā bhaveha ॥5॥
samadhvarāyoṣamo namanta dadhikrāveva śuchaye padāya ।
arvāchīnaṁ vasuvidaṁ bhagam me rathamivāśvā vājina ā vahantu ॥6॥*

अ. (Av.) ६.१२९.१-३

भगेन मा शंशपेन साकमिन्द्रेण मेदिना । कृणोभि भागिनं माप द्रान्त्वरतयः ॥१॥
येन वृक्षौ अभयभवो भगेन वर्चसा सह । तेन मा भगिनं कृण्वप द्रान्त्वरतयः ॥२॥
यो अन्धो यः पुनः सरो भगो वृक्षेष्वहितः । तेन मा भगिनं कृण्वप द्रान्त्वरतयः ॥३॥
*bhagena mā śaṁśapena sākamindreṇa medinā । kṛṇobhi bhāginam māpa
drāntvarātayaḥ ॥1॥
yena vṛkṣāṁ abhayabhavo bhagena varchasā saha । tena mā bhāginam kṛṇvapa
drāntvarātayaḥ ॥2॥
yo andho yaḥ punaḥ saro bhago vṛkṣeṣvāhitaḥ । tena mā bhāginam kṛṇvapa
drāntvarātayaḥ ॥3॥*

७६. भूमिः (Bhūmih) - अ. (Av.) १२.१.१-६३; १८.३.५०

अ. (Av.) १२.१.१-६३

सत्यं बृहदतमुग्रं दीक्षा तपो ब्रह्म याः पृथिवीं धारयन्ति ।
सा नो भूतस्य भव्यस्य पत्युरं लोकं पृथिवी नः कृणोतु ॥१॥
असंबाधं मध्यतो मानवानां यस्या उद्वतः प्रवतः समं बहु ।
नानावीर्या ओषधीर्या बिभर्ति पृथिवी नः प्रथतां राध्यतां नः ॥२॥
यस्यां समुद्र उत सिन्धुरापो यस्यामन्नं कृष्टयः संबभूवुः ।
यस्यामिदं जिन्वति प्राणदेजत् सा नो भूमिः गोष्वप्यन्ने दधातु ॥३॥
यस्याश्चतस्रः प्रादिशः पृथिव्या यस्यामन्नं कृष्टयः संबभूवुः ।
या बिभर्ति बहुधा प्राणदेजत् सा नो भूमिर्गोष्वप्यन्ने दधातु ॥४॥
यस्यां पूर्वं पूर्वजना विचक्रिरे यस्यां देवा असुरानभ्यवर्तयन् ।
गवामश्नानां वयसश्च विष्टा भगं वर्चः पृथिवी नो दधातु ॥५॥

विश्वभरा वसुधानी प्रतिष्ठा हिरण्यवक्षा जगतो निवेशनी ।
 वैश्वानरं बिभ्रती भूमिरग्निमिन्द्रऋषभा द्रविणे नो दधातु ॥६॥
 यां रक्षन्त्यस्वप्ना विश्वदानीं देवा भूमिं पृथिवीमप्रमादम् ।
 सा नो मधु प्रियं दुहामथो उक्षतु वर्चसा ॥७॥
 यार्णवेऽधि सलिलमग्र आसीद् यां मायाभिरन्वचरन् मनीषिणः ।
 यस्या हृदयं परमे वयोमन्तसत्येनावृतममृतं पृथिव्याः ।
 सा नो भूमिस्त्विषिं बलं राष्ट्रे दधातूत्तमे ॥८॥
 यस्यामापः परिचराः समानीरहोरात्रे अप्रमादं क्षरन्ति ।
 सा नो भूमिर्भूरिधारा पयो दुहामथो उक्षतु वर्चसा ॥९॥
 यामश्निनावमिमातां विष्णुर्यस्यां विचक्रमे ।
 इन्द्रो यां चक्र आत्मनेऽनमित्रां शचीपतिः ।
 सा नो भूमिर्वि सृजतां माता पुत्राय मे पयः ॥१०॥
 गिरयस्ते पर्वता हिमवन्तोऽरण्यं ते पृथिवी स्योनमस्तु ।
 बभ्रु कृष्णां रोहिणीं विश्वरूपां ध्रुवां भूमिं पृथिवीमिन्द्रगुप्ताम् ।
 अजीतोऽहतो अक्षतोऽध्यष्टां पृथिवीमहम् ॥११॥
 यत् ते मध्यं पृथिवि यच्च नभ्यं यास्त ऊर्जस्तन्वः संबभूवुः ।
 तासु नो धेह्यभि नः पवस्व माता भूमिः पुत्रो अहं पृथिव्याः ।
 पर्जन्यः पिता स उ नः पिपर्तु ॥१२॥
 यस्यां वेदिं परिगृह्णन्ति भूम्यां यस्यां यां तन्वते विश्वकर्माणः ।
 यस्यां मीयन्ते स्वरवः पृथिव्यामूर्ध्वाः शुक्रा आहुत्याः पुरस्तात् ।
 सा नो भूमिर्वर्धयद् वर्धमाना ॥१३॥
 यो नो द्वेषत् पृथिवि यः पृतन्याद् योऽभिदासान्मनसा यो वधेन ।
 तं नो भूमे रन्ध्रय पूर्वकृत्वरि ॥१४॥
 त्वज्जातास्त्वयि चरन्ति भर्त्यास्त्वं बिभर्षि द्विपदस्त्वं चतुष्पदः ।
 तवेमे पृथिवि पञ्च मानवा येभ्यो ज्योतिरमृतं मर्त्येभ्य उद्यन्तसूर्यो रश्मिभिरातनोति ॥१५॥
 ता नः प्रजाः सं दुहतां समग्रा वाचो मधु पृथिवि धेहि मह्यम् ॥१६॥
 विश्वस्वमातरमोषधीनां ध्रुवां भूमिं पृथिवीं धर्मणा धृताम् ।
 शिवां स्योनामनु चरेम विश्वहा ॥१७॥
 महत् सधस्थं महती बभूविथ महान् वेग एजथुर्वेपथुष्टे । महांस्त्वेन्द्रो रक्षत्यप्रमादम् ।
 सा नो भूमे प्र रोचय हिरण्यस्येव संदृशि मा नो द्विक्षत कश्चन ॥१८॥
 अग्निर्भूम्यामोषधीष्वग्निमापो बिभ्रत्यग्निरश्मसु । अग्निरन्तः पुरुषेषु गोष्वश्वेष्वग्रयः ॥१९॥
 अग्निर्देव आ तपत्यग्नेर्देवस्योर्वन्तरिक्षम् । अग्निं मर्तास इन्धते हव्यवाहं घृतप्रियम् ॥२०॥
 अग्निवासाः पृथिव्यसितास्त्विषीमन्तं संशितं मा कृणोतु ॥२१॥
 भूम्यां देवेभ्यो ददति यां हव्यमरंकृतम् । भूम्यां मनुष्याजीवन्ति स्वधयान्नेन मर्त्याः ।
 सा नो भूमिः प्राणमायुर्दधातु जरदष्टिं मा पृथिवी कृणोतु ॥२२॥
 यस्ते गन्धः पृथिवि संबभूव यं विभ्रत्योषधयो यमापः ।
 यं गन्धर्वा अप्सरसश्च भेजिरे तेन मा सुरभिं कृणु मा नो द्विक्षत कश्चन ॥२३॥
 यस्ते गन्धः पुष्करमाविवेश यं संजभुः सूर्याया विवाहे ।
 अमर्त्याः पृथिवि गन्धमग्रे तेन मा सुरभिं कृणु मा नो द्विक्षत कश्चन ॥२४॥
 यस्ते गन्धः पुरुषेषु स्त्रीषु पुंसु भगो रुचिः । यो अश्वेषु वीरिषु यो मृगेषूत हस्तिषु ।
 कन्यायां वर्चो यद् भूमे तेनास्माँ अपि सं सृज मा नो द्विक्षत कश्चन ॥२५॥
 शिला भूमिरश्मा पांसुः सा भूमिः संधृता धृता । तस्यै हिरण्यवक्षसे पृथिव्या अकरं नमः ॥२६॥
 यस्यां वृक्षा वानस्पत्या ध्रुवास्तिष्ठन्ति विश्वहा । पृथिवीं विश्वधायसं धृतामच्छावदामसि ॥२७॥
 उदीराणा उतासीनास्तिष्ठन्तः प्रक्रामन्तः ।
 पदभ्यां दक्षिणसव्याभ्यां मा व्यथिष्महि भूम्याम् ॥२८॥
 विमृग्वरीं पृथिवीमा वदामि क्षमां भूमिं ब्रह्मणा वावृधानाम् ।

ऊर्जं पुष्टं बिभ्रतीमन्नभागं घृतं त्वाभि नि षीदेम भूमे ॥२९॥
 शुद्धा न आपस्तन्वेक्षरन्तु यो नः सेदुरप्रिये तं नि दध्मः । पवित्रेण पृथिवी मोत् पुनामि ॥३०॥
 यास्ते प्राचीः प्रदिशो या उदीचीर्यास्ते भूमे अधराद् याश्च पश्चात् ।
 स्योनास्ता मह्यं चरते भवन्तु मा नि पसं भुवने शिश्रियाणः ॥३१॥
 मा नः पश्चान्मा पुरस्ताद्बुदिष्टा मोत्तरादधरादुत ।
 स्वस्ति भूमे नो भव मा विदन् परिपन्थिनो वरीयो यावया वधम् ॥३२॥
 यावत् तेऽभि विपश्यामि भूमे सूर्येण मेदिना । तावन्मे चक्षुर्मा मेष्टोत्तरामुत्तरां समाम् ॥३३॥
 यच्छयानः पर्यावर्ते दक्षिणं सव्यमभि भूमे पार्श्वम् । उत्तानास्त्वा प्रतीचीं यत् पृष्टीभिरधिगमहे ।
 मा हिंसीस्तत्र नो भूमे सर्वस्य प्रतिशीवरि ॥३४॥
 यत् ते भूमे विखनानि क्षिप्रं तदपि रोहतु । मा ते मर्म विमृग्वरि मा ते हृदयमर्पिपम् ॥३५॥
 ग्रीष्मस्ते भूमे वर्षाणि शरद्धेमन्तः शिशिरो वसन्तः ।
 ऋतवस्ते विहिता हायनीरहोरात्रे पृथिवि नो दुहाताम् ॥३६॥
 याप सर्प विजमाना विमृग्वरी यस्यामासन्नग्रयो ये अप्सवश्नतः ।
 परा दस्यून् ददती देवपीयूनिन्द्रं वृणाना पृथिवी न वृत्रम् । शक्राय दध्रे वृषभाय वृष्णे ॥३७॥
 यस्यां सदोहविधानि यूपो यस्यां निमीयते । ब्रह्माणे यस्यामर्चन्त्यृग्भिः साम्ना यजुर्विदः ।
 युज्यन्ते यस्यामृत्विजः सोममिन्द्राय पातवे ॥३८॥
 यस्यां पूर्वे भूतकृत ऋषयो गा उदानृचुः । सप्त सत्रेण वेधसो योन तपसा सह ॥३९॥
 सा नो भूमिरा दिशतु यद्धनं कामयामहे । भगो अनुप्रयुङ्गामिन्द्र एतु पुरोगवः ॥४०॥
 यस्यां गायन्ति नृत्यन्ति भूम्यां मर्त्या व्यैलवाः । युध्यन्ते यस्यामाक्रन्दो यस्यां वदति दुन्दुभिः ।
 सा नो भूमिः प्र णुदतां सपत्नानसपत्नं मा पृथिवी कृणेतु ॥४१॥
 यस्यामन्नं व्रीहियवौ यस्या इमाः पंच कृष्टयः । भूम्यै पर्जन्यपत्न्यै नमोऽस्तु वर्षमेदसे ॥४२॥
 यस्याः पुरो देवकृताः क्षेत्रे यस्या विर्कुवते ।
 प्रजापतिः पृथिवीं विश्वगर्भामाशामाशां रण्यां नः कृणोतु ॥४३॥
 निधिं बिभ्रति बहुधा गुहा वसु मणिं हिरण्यं पृथिवी ददातु मे ।
 वसूनि नो वसुदा रासमाना देवी दधातु सुमनस्यमाना ॥४४॥
 जनं बिभ्रति बहुधा विवाचसं नानाधर्माणं पृथिवी यथौकसम् ।
 सहस्रं धारा द्रविणस्य मे दुहां ध्रुवेव धेनुरनपस्फुरन्ती ॥४५॥
 यस्ते सर्पो वृश्चिकस्तृष्टदंश्मा हेमन्तजब्धो भूमलो गुहा शये ।
 क्रिमिर्जिन्वत् पृथिवि यद्यदेजति प्रावृषि तन्नः सर्पन्मोप सृपद् यच्छिवं तेन नो मृड ॥४६॥
 ये ते पन्थानो बहवो जनायना रथस्य वर्त्मानसश्च यातवे ।
 यैः संचरन्त्युभये भद्रपापास्तं पन्थानं ज्येमानमित्रमतस्करं यच्छिवं तेन नो मृड ॥४७॥
 मलवं बिभ्रती गुरुभृद् भद्रपापस्य निधनं तितिक्षुः ।
 वराहेण पृथिवी संविदाना सूकराय वि जिहीते मृगाय ॥४८॥
 ये त आरण्याः पशवो मृगा वने हिताः सिंहा व्याघ्राः पुरुषादश्चरन्ति ।
 उलं वृकं पृथिवि दुच्छुनामित ऋक्षीकां रक्षो अप बाधयास्मत् ॥४९॥
 ये गन्धर्वा अप्सरसो ये चारायाः किमीदिनः । पिशाचान्त्सर्वा रक्षांसि तानस्मद् भूमे यावय ॥५०॥
 यां द्विपादः पक्षिणः संपतन्ति हंसाः सुपर्णाः शकुना वयांसि ।
 यस्यां वातो मातरिश्वेयते रजांसि कृण्वंश्चाव्यंश्च वृक्षान् । वातस्यं प्रवामुपवामनु वात्यर्चिः ॥५१॥
 यस्यां कृष्णमरुणं च संहिते अहोरात्रे विहिते भूम्यामधि ।
 वर्षेण भूमिः पृथिवी वृतावृता सा नो दधातु भद्रया प्रिये धामनिधामनि ॥५२॥
 द्यौश्च म इदं पृथिवी च मे व्यचः । अग्निः सूर्य आपो मेधां विश्वे देवाश्च सं ददुः ॥५३॥
 अहमस्मि सहमान उत्तरो नाम भूम्याम् । अभीषडस्मि विश्वाषाडाशामाशां विषामहिः ॥५४॥
 अदो यद् देवि प्रथमाना पुरस्ताद् देवैरुक्ता व्यसर्पो महित्वम् ।
 अ त्वा सुभूतमविशत् तदानीमकल्पयथाः प्रदिशश्चतस्रः ॥५५॥
 ये ग्रामा यदरण्यं याः सभा अधि भूम्याम् । ये संग्रामाः समितयस्तेषु चारु वदेम ते ॥५६॥
 अश्वइव रजो दुधुवे वि तान् जनान् य आक्षियन् पृथिवीं यादजायत ।

मन्द्राग्रेत्वरी भुवनस्य गोपा वनस्पतीनां गृभिरोषधीनाम् ॥५७॥
 यद् वदामि मधुमत् तद् वदामि यदीक्षे तद् वनन्ति मा ।
 विषीमानस्मि जूतिमानवान्यान् हन्मि दोधतः ॥५८॥
 शन्तिवा सुरभिः स्योना कीलालोद्गी पयस्वती । भूमिरधि ब्रवीतु मे पृथिवी पयसा सह ॥५९॥
 यामन्वैच्छद्विषा विश्वकर्मान्तरणवे रजसि प्रविष्टाम् ।
 भुजिष्यं पात्रं निहितं गुहा यदाविर्भोगे अभवन्मातुमद्भ्यः ॥६०॥
 त्वमस्यावपनी जनानामदितिः कामदुघा पप्रथाना ।
 यत् त ऊनं तत् त आ पूरयाति प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य ॥६१॥
 उपस्थास्ते अनमीवा अयक्ष्मा अस्मभ्यं सन्तु पृथिवि प्रसूताः ।
 दीर्घं न आयुः प्रतिबुध्यमाना वयं तुभ्यं बलिहतः स्याम ॥६२॥
 भूमे मातर्नि धेहि मा भद्रया सुप्रतिष्ठितम् । संविदाना दिवा कवे श्रियां मा धेहि भूत्याम् ॥६३॥
satyaṁ bṛhaddatamugraṁ dīkṣā tapo brahma yāḥ pṛthivīm dhārayanti ।
sā no bhūtasya bhavyasya patnyurum lokam pṛthivī naḥ kṛṇotu ॥1॥
asambādham madhyato mānavānām yasyā udvataḥ pravataḥ samam bahu ।
nānāvīryā Ṡadhīryā bibharti pṛthivī naḥ prathatām rādhyatām naḥ ॥2॥
yasyām samudra uta sindhurāpo yasyāmannam kṛṣṭayaḥ sambabhūvuḥ ।
yasyāmidaṁ jinvati prānadejat sā no bhūmiḥ goṣvapyanne dadhātu ॥3॥
yasyāśchataśraḥ prādīśaḥ pṛthivyā yasyāmannam kṛṣṭayaḥ sambabhūvuḥ ।
yā bibharti bahudhā prānadejat sā no bhūmirgoṣvapyanne dadhātu ॥4॥
yasyām pūrve pūrvajanā vichakrire yasyām devā asurānabhyavartayan ।
gavāmaśvānām vayasāścha viṣṭhā bhagam varchaḥ pṛthivī no dadhātu ॥5॥
viśvam̐bharā vasudhānī pratiṣṭhā hiraṇyavakṣā jagato niveśanī ।
vaiśvānaram bibhrati bhūmiragnimindrarṣabhā draviṇe no dadhātu ॥6॥
yām rakṣantyasvapnā viśvadānīm devā bhūmim pṛthivīmapramādam ।
sā no madhu priyam duhāmātho ukṣatu varchasā ॥7॥
yārṇave'dhi salilamagra āsīd yām māyābhiranvacharan manīṣiṇaḥ ।
yasyā hṛdayam parame vayomantsatyēnāvṛtamamṛtam pṛthivyāḥ ।
sā no bhūmistviṣim balaṁ rāṣṭre dadhātūttame ॥8॥
yasyāmāpaḥ paricharāḥ samānīrahorātre apramādam kṣaranti ।
sā no bhūmirbhūrīdhārā payo duhāmātho ukṣatu varchasā ॥9॥
yāmaśvināvamimātām viṣṇuryasyām vichakrame ।
indro yām chakra ātmane namitrām śachīpatiḥ ।
sā no bhūmirvī sṛjatām mātā putrāya me payāḥ ॥10॥
girayaste parvatā himavanto'raṇyam te pṛthivī syonamastu ।
babhrum kṛṣṇām rohiṇīm viśvarūpām dhruvām bhūmim pṛthivīmīndraguptām ।
ajīto'hato akṣato'dhyaṣṭhām pṛthivīmāham ॥11॥
yat te madhyam pṛthivi yachcha nabhyam yāsta ūrjastanvaḥ sambabhūvuḥ ।
tāsu no dhehyabhi naḥ pavasva mātā bhūmiḥ putro aham pṛthivyāḥ ।
parjanyaḥ pītā sa u naḥ pīpartu ॥12॥
yasyām vedīm parigrhṇanti bhūmyām yasyām yām tanvate viśvakarmāṇaḥ ।
yasyām mīyante svaravaḥ pṛthivyāmūrdhvāḥ śukrā āhutyāḥ purastāt ।
sā no bhūmirvardhayad vardhamānā ॥13॥
yo no dveṣat pṛthivi yaḥ pṛtanyād yo'bhīdāsānmanasā yo vadhena ।
taṁ no bhūme randhaya pūrvakṛtvari ॥14॥
tvajjātāstvayī charanti bhartyāstvam bibharṣi dvīpadaḥ chatuṣpadaḥ ।
taveme pṛthivi paṁcha mānavā yebhyo jyotīramṛtam martyebhya udyantsūryo
raśmibhirātanoti ॥15॥
tā naḥ prajāḥ sam duhratām samagrā vācho madhu pṛthivi dhehi mahyam ॥16॥
viśvasvamātaramoṣadhīnām dhruvām bhūmim pṛthivīm dharmāṇā dhṛtām ।

śivām syonāmanu charema viśvahā ||17 ||
 mahat sadhastham mahatī babhūvitha mahān vega ejathurvepathuṣṭe |
 mahānistvendro rakṣatyapramādam |
 sā no bhūme pra rochaya hiraṇyasyeva saṁddaśī mā no dvikṣata kaśchana ||18 ||
 agnirbhūmyāmoṣadhīsvagnimāpo bibhratyagnirāśmasu | agnirantaḥ puruṣeṣu
 goṣvaśveṣvagnayaḥ ||19 ||
 agnirdīva ā tapatyagnerdevasyorva1ntarikṣam | agniṁ martāsa indhate havyavāham
 ghṛtapriyam ||20 ||
 agnivāsāḥ pṛthivyasitāūstviśīmantaṁ saṁśītaṁ mā kṛṇotu ||21 ||
 bhūmyāṁ devebhyo dadati yāṁ havyamaraṁkṛtam | bhūmyāṁ manuṣyājīvanti
 svadhayānnena martyāḥ |
 sā no bhūmiḥ prāṇamāyurdadhātu jaradaṣṭiṁ mā pṛthivī kṛṇotu ||22 ||
 yaste gandhaḥ pṛthivi sambabhūva yaṁ vibhratyosaḍhaya yamāpaḥ |
 yaṁ gandharvā apsarasaścha bhejire tena mā surabhiṁ kṛṇu mā no dvikṣata
 kaśchana ||23 ||
 yaste gandhaḥ puṣkaramāviveśa yaṁ saṁjabhruḥ sūryāyā vivāhe |
 amartyāḥ pṛthivi gandhamagre tena mā surabhiṁ kṛṇu mā no dvikṣata
 kaśchana ||24 ||
 yaste gandhaḥ puruṣeṣu strāṣu puṁsu bhago ruchīḥ | yo aśveṣu vīreṣu yo mṛgeṣūta
 hastiṣu |
 kanyāyāṁ varcho yad bhūme tenāsmāṁ api saṁ sṛja mā no dvikṣata kaśchana ||25 ||
 śilā bhūmiraśmā pāṁsuḥ sā bhūmiḥ saṁdhṛtā dhṛtā | tasyai hiraṇyavakṣase pṛthivyā
 akaraṁ namaḥ ||26 ||
 yasyāṁ vṛkṣā vānaspatyā dhruvāstīṣṭhanti viśvahā | pṛthivīm viśvadhāyasam
 dhṛtām achchhāvadāmasi ||27 ||
 udīrāṇā utāsināstīṣṭhantaḥ prakrāmantaḥ |
 padabhyāṁ dakṣiṇasavyābhyāṁ mā vyathiṣmahi bhūmyām ||28 ||
 vimṛgvarīm pṛthivīmā vadāmi kṣamāṁ bhūmiṁ brahmaṇā vāvṛdhānām |
 ūrja puṣṭam bibhratūmannabhāgaṁ ghṛtaṁ tvābhi ni śīdema bhūme ||29 ||
 śuddhā na āpastanveḥṣarantu yo naḥ sedurapriye taṁ ni dadhmaḥ | pavitreṇa pṛthivī
 mot punāmi ||30 ||
 yāste prāchīḥ pradīśo yā udīchīryāste bhūme adharād yāścha paśchāt |
 syonāstā mahyaṁ charate bhavantu mā ni paptam bhuvane śīśriyāṇaḥ ||31 ||
 mā naḥ paśchānmā purastānnudiṣṭhā mottarādadharāduta |
 svasti bhūme no bhava mā vidan parīpanthino varīyo yāvayā vadham ||32 ||
 yāvāt te'bhi vipaśyāmi bhūme sūryeṇa medinā | tāvanme chakṣur mā
 meṣṭottarāmuttarāṁ samām ||33 ||
 yachchhayānaḥ paryāvarte dakṣiṇam savyamabhi bhūme pārśvam | uttānāstvā
 pratīchīm yat pṛṣṭībhiraḍhīsemahe |
 mā himsīstatra no bhūme sarvasya pratiśīvari ||34 ||
 yat te bhūme vikhanāmi kṣīpraṁ tadapi rohatu | mā te marma vimṛgvari mā te
 hṛdayamarpipam ||35 ||
 grīṣmaste bhūme varṣāṇi śaraddhemantaḥ śīśiro vasantaḥ |
 ṛtavaste vihītā hāyanīrahorātre pṛthivī no duhātām ||36 ||
 yāpa sarpa vijamānā vimṛgvari yasyāmāsannagnayo ye apsvaśntaḥ |
 parā dasyūn dadatī devapīyūnindram vṛṇānā pṛthivī na vṛtram | śakrāya dadhre
 vṛṣabhāya vṛṣṇe ||37 ||
 yasyāṁ sadohavirdhāne yūpo yasyāṁ nimīyate | brahmāṇe yasyāmarchantyṛgbhiḥ
 sāmānā yajurvidaḥ |
 yujyante yasyāmṛtvijāḥ somamindrāya pātave ||38 ||

yasyām pūrve bhūtakṛta ṛṣayo gā udānṛchuḥ | sapta satreṇa vedhaso yona tapasā
 saha ||39 ||
 sā no bhūmirā diśatu yaddhanam kāmāyāmahe | bhago anuprayuṅktāmindra etu
 purogavaḥ ||40 ||
 yasyām gāyanti nṛtyanti bhūmyām martyā vyailabāḥ | yudhyante yasyāmākṛando
 yasyām vadati dundubhiḥ |
 sā no bhūmiḥ pra ṇudatām sapatnānasapatnam mā pṛthivī kṛṇetu ||41 ||
 yasyāmannam vrīhiyavau yasyā imāḥ pañcha kṛṣṭayaḥ | bhūmyai parjanyaapatnyai
 namo'stu varṣamedase ||42 ||
 yasyāḥ puro devakṛtāḥ kṣetre yasyā virkuvate |
 prajāpatiḥ pṛthivīm viśvagarbhāmāśmāśmāḥ raṇyām naḥ kṛṇotu ||43 ||
 nidhiḥ bibhrati bahudhā guhā vasu maṇim hiranyam pṛthivī dadātu me |
 vasūni no vasudā rāsamānā devī dadhātu sumanasyamānā ||44 ||
 janam bibhrati bahudhā vivāchasaḥ nānādharmāṇam pṛthivī yathaukasam |
 sahasram dhārā draviṇasya me duhām dhruveva dhenuranapasphurantī ||45 ||
 yaste sarpo vṛśchikastrṣṭadamiśmā hemantajabdho bhṛmalo guhā śāye |
 krimiṛjinvat pṛthivī yadyadejati prāvṛṣi tannaḥ sarpanmopa sṛpad yachchhivam tena
 no mṛḍa ||46 ||
 ye te panthāno bahavo janāyanā rathasya vartmānasaścha yātave |
 yaiḥ saṁcharantyubhaye bhadrapāpāstam panthānam jyemānamitramataskaram
 yachchhivam tena no mṛḍa ||47 ||
 malavam bibhratī gurubhṛd bhadrapāpasya nidhanam titikṣuḥ |
 varāheṇa pṛthivī saṁvidānā sūkarāya vi jihīte mṛgāya ||48 ||
 ye ta āraṇyāḥ paśavo mṛgā vane hitāḥ simhā vyāghrāḥ puruṣādaścharanti |
 ulam vṛkam pṛthivī duchchhunāmita ṛkṣikām rakṣo apa bādhyāsmat ||49 ||
 ye gandharvā apsaraso ye chārāyāḥ kimīdinaḥ | piśāchāntsarvā rakṣāṁsi tānasmad
 bhūme yāvaya ||50 ||
 yām dvipādaḥ pakṣiṇaḥ saṁpatanti haṁsāḥ suparṇāḥ śakunā vayāṁsi |
 yasyām vāto mātariśveyate rajāṁsi kṛṇvamīśchyāvamyamīścha vṛkṣān | vātasyam
 pravāmupavāmanu vātyarchiḥ ||51 ||
 yasyām kṛṣṇamaruṇam cha saṁhite ahorātre vihite bhūmyāmadhi |
 varṣeṇa bhūmiḥ pṛthivī vṛtāvṛtā sā no dadhātu bhadrayā priye
 dhāmanidhāmani ||52 ||
 dyauścha ma idam pṛthivī cha me vyachaḥ | agniḥ sūrya āpo medhām viśve
 devāścha saṁ daduḥ ||53 ||
 ahamasmi sahamāna uttaro nāma bhūmyām | abhiṣaḍasmi viśvāśāḍāśmāśmāḥ
 viśāmahiḥ ||54 ||
 ado yad devi prathamānā purastād devairuktā vyasarpō mahitvam |
 a tvā subhūtamaviśat tadānīmakalpayathāḥ pradiśaśchatasraḥ ||55 ||
 ye grāmā yadaranyam yāḥ sabhā adhi bhūmyām | ye saṁgrāmāḥ samitayasteṣu chāru
 vadema te ||56 ||
 āśvaiva rajo dudhuve vi tām janān ya ākṣiyan pṛthivīm yādajāyata |
 mandrāgretvarī bhuvanasya gopā vanaspatinām gr̥bhiroṣadhīnām ||57 ||
 yad vadāmi madhumat tad vadāmi yadīkṣe tad vananti mā |
 tvīṣīmānasmi jūtimānavānyān hanmi dodhataḥ ||58 ||
 śantivā surabhiḥ syonā kilālodhnī payasvatī | bhūmiradhi bravītu me pṛthivī payasā
 saha ||59 ||
 yāmanvaichchhaddhaviṣā viśvakarmāntararṇave rajasi praviṣtām |
 bhujīṣyam1 pātram nihitam guhā yadāvīrbhoge abhavanmātṛmadbhyaḥ ||60 ||
 tvamasyāvapanī janānāmaditiḥ kāmādughā paprathānā |

*yat ta ūnam tat ta ā pūrayāti prajāpatiḥ prathamajā ṛtasya ॥61॥
 upasthāste anamivā ayakṣamā asmabhyam̐ santu pṛthivī prasūtāḥ ।
 dīrgha na āyuh̐ pratibudhyamānā vayam̐ tubhyam̐ balihṛtaḥ syāma ॥62॥
 bhūme mātarni dhehi mā bhadrayā supraṭiṣṭhitam । saṁvidānā divā kave śrīyam̐ mā
 dhehi bhūtyām ॥63॥*

अ. (Av.) १८.३.५०

उच्छ्वचस्व पृथिवि मा नि बाधथाः सूपायनास्मै भव सूपसर्पणा ।

माता पुत्रं यथा सिचाभ्येनं भूम ऊर्णुहि ॥५०॥

*uchchhvaṁchasva pṛthivī mā ni bādhatāḥ sūpāyanāsmāi bhava sūpasarpaṇā ।
 mātā putram̐ yathā śichābhyenam̐ bhūma ūrṇuhi ॥50॥*

७७. भूवादयो मन्त्रोक्ताः (Bhūvādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ११.२.१-३

भवाशर्वो मृडतं माभि यातं भूपती पशुपती नमो वाम् ।

प्रतिहितामायतां मा वि स्नाष्टं मा नो हिंसिष्टं द्विपदो मा चतुष्पदः ॥१॥

शुने क्रोष्ट्रे मा शरीराणि कर्तमलिक्लवेभ्यो गृध्रेभ्यो ये च कृष्णा अविष्यवः ।

मक्षिकास्ते पशुपते वयांसि ते विघसे मा विदन्त ॥२॥

क्रनदाय ते प्राणाय याश्च ते भव रोपयः । नमस्ते रुद्र कृष्णः सहस्राक्षायामर्त्य ॥३॥

bhavāśarvau mṛḍataṁ mābhi yātaṁ bhūpatī paśupati namo vām ।

pratihatāmāyatāṁ mā vi srāṣṭam̐ mā no himsiṣṭam̐ dvipado mā chatuṣpadaḥ ॥1॥

śune kroṣṭre mā śarīrāṇi kartamaliklavebhyo gṛdhrebhyo ye cha kṛṣṇā aviṣyavaḥ ।

makṣikāste paśupate vayāṁsi te vighase mā vidanta ॥2॥

kranadāya te prāṇāya yāścha te bhava ropayaḥ । namaste rudra kṛṣṇm̐

sahasrākṣāyāmartya ॥3॥

७८. भैषज्य आयुष्यं ओषधयः (Bhaiṣajya Āyusyam̐ Oṣadhayaḥ) - अ. (Av.) ८.७.१-२८

या बभ्रवो याश्च शुक्रा रोहिणीरुत पृथ्वयः । असिक्रीः कृष्णा ओषधीः सर्वा अच्छावदामसि ॥१॥

त्रायन्तामिमं पुरुषं यक्ष्माद् देवेषितादधि ।

यासां द्यौष्पिता पृथिवी माता समुद्रो मूलं वीरुधां बभूव ॥२॥

आपो अग्रं दिव्या ओषध्यः । तास्ते यक्षमेनस्य शमंगदंगादनीनशन् । ॥३॥

प्रस्तृणती स्तम्बिनीरिक्शुंगाः प्रतन्वतीरोषधीरा वदामि ।

अंशुमतीः काण्डिनीर्या विशाखा ह्यामि ते वीरुधो वैश्वदेवीरुग्राः । पुरुषजीवनीः ॥४॥

यद् वः सहः सहमाना वीर्यं यच्च वो बलम् ।

तेनममस्माद् यक्ष्मात् पुरुषं मुंचतौषधीरथो कृणोमि भेषजम् ॥५॥

जीवलां नधारिषां जीवन्तीमोषधीमहम् ।

अरुन्धतीमुन्नयन्तीं पुष्पां मधुमतीमिह हुवेऽस्मा अरिष्टतातये ॥६॥

इहा यन्तु प्रचेतसो मेदिनीर्वचसो मम । यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरितादधि ॥७॥

अग्नेर्वासो अपां गर्भो या रोहन्ति पुनर्णवाः । ध्रुवाः सहस्रनाम्नीर्भेषजीः सन्त्वाभृताः ॥८॥

अवकोल्बा उदकात्मान ओषधयः । व्यृषन्तु दुरितं तीक्ष्णशृंगयः ॥९॥

उन्मुंचन्तीर्विवरुणा उग्रा या विषदूषणीः ।

अथो बलासनाशनीः कृत्यादूषणीश्च यास्ता इहा यन्त्वोषधीः ॥१०॥

अपक्रीताः सहीयसीर्वीरुधो या अभिष्टुताः । त्रायन्तामस्मिन् ग्रामे गामश्च पुरुषं पशुम् ॥११॥

मधुमन्मूलं मधुमदग्रमासां मधुमन्मध्यं वीरुधां बभूव । मधुमत् पर्णं मधुमत् पुपमासां मधोः संभक्ता अमृतस्य

भक्षो घृतमन्नं दुहतां गोपुरोगवम् ॥१२॥

यावतीः कियतीश्चेमाः पृथिव्यामध्योषधीः । ता मा सहस्रपण्योर्मृत्योर्मुचन्त्वंहसः ॥१३॥

वैयाघ्रो मणिर्वीरुधां त्रायमाणोऽभिषिष्टिपाः । अमीवाः सर्वा रक्षांस्यप हन्त्वधि दूरमस्मत् ॥१४॥

सिंहस्येव स्तनथोः सं विजन्तेऽग्नेरिव विजन्त आभृताभ्यः ।

गवां यक्ष्मः पुरुषाणां वीरुद्धिरतिनुत्तो नावयाएतु स्रोत्याः ॥१५॥

मुमुचाना ओषधयोऽग्नेर्वैश्वानरादधि । भूमि संतन्वतीरितं यासां राजा वनस्पतिः ॥१६॥

या रोहन्त्याङ्गिरीः पर्वतेषु समेषु च । ता नः पयस्वतीः शिवा अपिधीः सन्तु शं हृदे ॥१७॥
 याश्चाहं वेद वीरुधो याश्च पश्यामि चक्षुषा । आता जानीमश्च या यासु विद्य च संभृतम् ॥१८॥
 सर्वाः समग्रा ओषधीर्बोधन्तु वचसो मम । यथेमं पारयामसि पुरुषं दुरितादधि ॥१९॥
 अश्वत्यो दर्भो वीरुधां सोमो राजामृतं हविः । व्रीहिर्यवश्च भेषजौ दिवस्पत्रावमर्त्यौ ॥२०॥
 उज्जिध्वे स्तनयत्यभिक्रन्दत्योषधीः । यदा वः पृश्निमातरः पर्जन्यो रेतसावति ॥२१॥
 तस्यामृतस्येमं बलं पुरुषं पाययामसि । अथो कृणोमि भेषजं यथासच्छतहायनः ॥२२॥
 वराहो वेद वीरुधं नकुलो वेद भेषजीम् ।

सर्पा गन्धर्वा या विदुस्ता अस्मा अवसे हुवे ॥२३॥

याः सुपर्णा आङ्गिरीर्दिव्या या रघटो विदुः ।

वर्यासि हंसा या विदुर्याश्च सर्वे पतत्रिणः ।

मृगा या विदुरोषधीस्ता अस्मा अवसे हुवे ॥२४॥

यावतीनामोषधीनां गावः प्राश्नन्त्यघ्न्या यावतीनामजावयः ।

तावतीस्तुभ्यमोषधीः शर्म यच्छन्त्वाभृताः ॥२५॥

यावतीषु मनुष्याभेषजं भिषजो विदुः । तावतीर्विश्वभेषजीरा भरामि त्वामभि ॥२६॥

पुष्पवतीः प्रसूमतीः फलिनीरफला उत । संमातरइव दुहामस्मा अरिष्टतातये ॥२७॥

उत् त्वार्हार्ष पंचशलादथो दशशलादुत ।

अथो यमस्य पङ्क्तिशाद् विश्वस्माद् देवकिल्बिषात् ॥२८॥

*yā babhravo yāscha śukrā rohiṇīruta pṛśnayaḥ । asiknīḥ kṛṣṇā Oṣadhīḥ sarvā
 achchhāvadāmasi ॥1॥*

trāyantāmimam puruṣam yakṣamād deveṣitādadhi ।

yāsām dyauspitā pṛthivī mātā samudro mūlam vīrudhām babhūva ॥2॥

āpo agram divyā Oṣadhyāḥ । tāste yakṣamamenasya1maṅgadaṅgādanīnaśan । ॥3॥

prastṛṇatī stambinīrekaśumgāḥ pratanvatīroṣadhīrā vadāmi ।

amśumatīḥ kāṇḍinīryā viśākhā hnayāmi te vīrudho vaiśvadevīrugrāḥ ।

puruṣajīvanīḥ ॥4॥

yad vaḥ sahaḥ sahamānā vīrya1 yachcha vo balam ।

tenamamasmād yakṣamāt puruṣam muṁchatauṣadhīratho kṛṇomi bheṣajam ॥5॥

jīvalām naghāriṣām jīvantimoṣadhīmamaham ।

arundhatīmunayantīm puṣpām madhumatīmīha huve'smā ariṣṭatātaye ॥6॥

*ihā yantu prachetaso medinīrvachaso mama । yathemam pārayāmasi puruṣam
 duritādadhi ॥7॥*

*agnervāso apām garbho yā rohanti punarṇavāḥ । dhruvāḥ sahasranāmnīrbheṣajīḥ
 santvābhṛtāḥ ॥8॥*

avakolbā udakātmāna Oṣadhayaḥ । vyṛṣantu duritam tīkṣaṇaśṛṅgayaḥ ॥9॥

unmuṁchantīrvivaruṇā ugrā yā viśadūṣaṇīḥ ।

atho balāsanāśanīḥ kṛtyādūṣaṇīścha yāstā ihā yantvoṣadhīḥ ॥10॥

*apakritāḥ sahīyasīrvīrudho yā abhiṣṭutāḥ । trāyantāmasmin grāme gāmaśvam
 puruṣam paśum ॥11॥*

madhumanmūlam madhumadagramāsām madhumanmadhyam vīrudhām babhūva ।

madhumat parṇa madhumat pupamāsām madhoḥ sambhaktā amṛtasya bhakṣo

ghṛtamannam duhratām gopurogavam ॥12॥

yāvatiḥ kiyatīśchemāḥ pṛthivyāmadhyoṣadhīḥ । tā mā

sahasraparṇyomṛtyormuṁchantvamīhasaḥ ॥13॥

*vaiyāghro maṇirvīrudhām trāyamāṇo'bhiśastipāḥ । amīvāḥ sarvā rakṣāmsyapa
 hantvadhi dūramasmat ॥14॥*

sirīhasyeva stanathoḥ sam vijante'gneriva vijanta ābhṛtābhyaḥ ।

gavām yakṣamaḥ puruṣāṇām vīrudbhīratinutto nāvayāetu srotyāḥ ॥15॥

mumuchānā Oṣadhayo'gnevaiśvānarādadhi । bhūmi samtanvatīritam yāsām rājā

vanaspatiḥ ॥16॥
yā rohantyāñrisiḥ parvateṣu sameṣu cha । tā naḥ payasvatīḥ śivā aśidhiḥ santu śaṁ
hṛde ॥17॥
yāśchāhaṁ veda vīrudho yāścha paśyāmi chakṣuṣā । ātā jānīmaścha yā yāsu vidya cha
sambhṛtam ॥18॥
sarvāḥ samagrā Oṣadhīrbodhantu vachaso mama । yathemaṁ pārayāmasi puruṣaṁ
duritādadhi ॥19॥
aśvattho darbho vīrudhāṁ somo rājāmṛtaṁ haviḥ । vṛihiryaścha bheṣajau
divaspatrāvamartyau ॥20॥
ujhūdhe stanayatyabhikrandatyoṣadhīḥ । yadā vaḥ pṛśnimātaraḥ parjanya
retasāvati ॥21॥
tasyāmṛtasyemaṁ balaṁ puruṣaṁ pāyayāmasi । atho kṛṇomi bheṣajam
yathāśachchhatahāyanaḥ ॥22॥
varāho veda vīrudhaṁ nakulo veda bheṣajīm ।
sarpā gandharvā yā vidustā asmā avase huve ॥23॥
yāḥ suparṇā āñrisīrdivyā yā raghaṭo viduḥ ।
vayāñsi hañsā yā viduryāścha sarve patatrīṇaḥ ।
mṛgā yā viduroṣadhīstā asmā avase huve ॥24॥
yāvatināmoṣadhīnāṁ gāvaḥ pṛśnantyaghnyā yāvatināmajāvayaḥ ।
tāvatīstubhyamoṣadhīḥ śarma yachchhantvābhṛtāḥ ॥25॥
yāvatiṣu manuṣyābheṣajam bhiṣajo viduḥ । tāvatīrviśvabheṣajīrā bharāmi
tvāmabhi ॥26॥
puṣpavatiḥ prasūmatiḥ phalinīraphalā uta । saṁmātaraiva duhrāsmā
ariṣtatātaye ॥27॥
ut tvāhārṣa pañchaśālādatho daśaśālāduta ।
atho yamasya pañviśād viśvasmād devakilbiṣāt ॥28॥

७९. मण्डूकाः (Maṇḍūkāḥ) - अ. (Av.) ४.१५.१३-१५

संवत्सरं शशयाना ब्राह्मणा व्रतचारिणः । वाचं पर्जन्यजिन्वितां प्र मण्डूका अवादिषुः ॥१३॥
 अपप्रवद् मण्डूकि वर्षमा वद तादुरि । मध्ये ह्रदस्य प्लवस्व विगृह्य चतुरः पदः ॥१४॥
 खण्वखाइ खेमखाइ मध्ये तदुरि । वर्ष वनुध्वं पितरो मरुतां मन इच्छत ॥१५॥
saṁvatsaraṁ śaśayānā brāhmaṇā vratachārīṇaḥ । vāchaṁ parjanyaajinvitāṁ pra
maṇḍūkā avādiṣuḥ ॥13॥
apapravad maṇḍūki varṣamā vada tāduri । madhye hradasya plavasva vigṛhya
chaturaḥ padaḥ ॥14॥
khaṇvakhāḥ3i khaimakhā3i madhye taduri । varṣa vanudhvaṁ pitaro marutāṁ mana
ichchhata ॥15॥

८०. मधुवनस्पतिः (Madhuvanaspatiḥ) - अ. (Av.) १.३४.१-५

इयं वीरुन्मधुजाता मधुना त्वा खनामसि । मधोरधि प्रजातासि सा नो मधुमतस्कृधि ॥१॥
 जिह्वाया अग्रे मधु मे जिह्वामूले मधूलकम् । ममेदह क्रतावसो मम चित्तमुपायसि ॥२॥
 मधुमन्मे निक्रमणं मधुमन्मे परायणम् । वाचा वदामि मधुमद् भूयासं मधुसन्दशः ॥३॥
 मधोरस्मि मधुतरो मदुघान्मधुमत्तरः । मामित् किल त्वं वनाः शाखं मधुमतीमिव ॥४॥
 परि त्वा परितलुनेक्षुणागामविद्विषे । यथा मां कामिन्यसो यथा मन्नापगा असः ॥५॥
iyam vīrunmadhujātā madhunā tvā khanāmasi । madhoradhi prajātāsi sā no
madhumataskṛdhi ॥1॥
jīhnāyā agre madhu me jīhnāmūle madhūlakam । mamedaha kratāvaso mama
chittamupāyasi ॥2॥
madhumanme nikramaṇam madhumanme parāyaṇam । vāchā vadāmi madhumad
bhūyāsam madhusanddaśaḥ ॥3॥

*madhorasmi madhutarō madughānmadhumattaraḥ / māmit kila tvaṁ vanāḥ śākham
madhumatīmiva ॥4॥*

*pari tvā paritatnuneḥṣuṇāgāmaividviṣe / yathā mām kāmīnyaso yathā mannāpagā
asaḥ ॥5॥*

८१. मनः (Manah) - अ. (Av.) ३.८.५-६

सं वो मनांसि सं व्रता समाकृतीर्नमामसि । अमी ये विव्रता स्थन तान् वः सं नमयामसि ॥५॥

अहं गृभ्णामि मनसा मनांसि मम चित्तमनु चित्तेभिरेत ।

मम वशेषु हृदयानि वः कृणोमि मम यातमनुवर्तानि एत ॥६॥

*saṁ vo manānsi saṁ vratā samākūṭīrnamāmasi / amī ye vivratā sthana tān vaḥ saṁ
namayāmasi ॥5॥*

ahaṁ grbhṇāmi manasā manānsi mama chittamanu chittebbhīreta /

mama vaśeṣu hrdayāni vaḥ kṛṇomi mama yātamanuvartmāna eta ॥6॥

८२. मन्त्रोक्ता (Mantroktā) - अ. (Av.) ६.८९.१-३; ७.९८.१; ७.१०५.१; ८.९.१-२६;

११.३(२).३२-३९; ११.३(३).५०-५६; १९.२४.१-८; १९.२३.१-३०

अ. (Av.) ६.८९.१-३

इदं यत् प्रेण्यः शिरो दत्तं सोमेन वृष्यम् । ततः परि प्रजातेन हार्दि ते शोचयामसि ॥१॥

*idaṁ yat preṇyaḥ śīro dattaṁ somena vṛṣṇyam / tataḥ pari prajātena hārdi te
śochayāmasi ॥1॥*

अ. (Av.) ७.९८.१

सं बर्हिर्क्तं हविषा घृतेन समिन्द्रेण वसुना सं मरुद्भिः ।

सं देवैर्विश्वदेवेभिरक्तमिन्द्रं गच्छतु हविः स्वाहा ॥१॥

saṁ barhiraktaṁ haviṣā ghṛtena samindreṇa vasunā saṁ marudbhiḥ /

saṁ devairviśvadevebhiraktamindram gachchhatu haviḥ svāhā ॥1॥

अ. (Av.) ७.१०५.१

अपक्रामन् पौरुषेयाद् वृणानो दैव्यं वचः । प्रणीतीरभ्यावर्तस्व विश्वेभिः सखिभिः सह ॥१॥

*apakrāman pauruṣeyād vṛṇāno daivyaṁ vachaḥ / praṇītīrabhyāvartasva viśvebhiḥ
sakhibhiḥ saha ॥1॥*

अ. (Av.) ८.९.१-२६

कुतस्तौ जातौ कतमः सो अर्धः कस्माल्लोकात् कतमस्याः पृथिव्याः ।

वत्सौ विराजः सलिलादुदैतां तौ त्वा पृच्छामि कतरेण दुग्धा ॥१॥

यो अक्रन्दयत् सलिलं महित्वा योनिं कृत्वा त्रिभुजं शयानः ।

वत्सः कामदुग्धो विराजः स गुहा चक्रे तन्वः पराचैः ॥२॥

यानि त्रीणि बृहन्ति येषां चतुर्थं वियुनक्ति वाचम् ।

ब्रह्मैतद् विद्यात् तपसा विपश्चिद् यस्मिन्नेकं युज्यते यस्मिन्नेकम् ॥३॥

बृहतः परि सामानि पष्ठात् पंचाधि निर्मिता ।

बृहद् बृहत्या निर्मितं कुतोऽधि बृहती मिता ॥४॥

बृहती परि मात्राया मातुर्मात्राधि निर्मिता । माया ह जो मायाया मायाया मातली परि ॥५॥

वैशवानरस्य प्रतिमोपरि द्यौर्यावद् रोदसी विबबाधे अग्निः ।

ततः षष्ठादामुतो यन्ति स्तोमा उदितो यन्त्यभि षष्ठमहः ॥६॥

षट् त्वा पृच्छाम ऋषयः कश्यपेमे त्वं हि युक्तं युयुक्षे योग्यं च ।

विराजमाहुर्ब्रह्मणः पितरं तां नो वि धेहि यतिधा सखिभ्यः ॥७॥

यां प्रच्युतामनु याः प्रच्यवन्त उपतिष्ठन्त उपतिष्ठमानाम् ।

यस्या व्रते प्रसवे यक्षमेजति सा विराडृषयः परमे व्योमन् ॥८॥

अप्राणैति प्राणेन प्राणतीनां विराट् स्वराजमभ्येति पश्चात् ।

विश्वं मृशन्तीमभिरूपां विराजं पश्यन्ति त्वे न त्वे पश्यन्त्येनाम् ॥९॥

को विराजो मिथुनत्वं प्र वेद क ऋतून् क उ कल्पमस्याः ।

क्रमान् को अस्याः कतिधा विदुग्धान् को अस्या धाम कतिधा व्युष्टीः ॥१०॥
 इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदास्वितरासु चरति प्रविष्टा ।
 महान्तो अस्यां महिमानो अन्तर्वधूर्जिगाय नवगज्जनित्री ॥११॥
 छन्दःपक्षे उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सं चरेते ।
 सूर्यपत्नी सं चरतः प्रजानती केतुमती अजरे भूरि रेतसा ॥१२॥
 ऋतस्य पन्थामनु तिस्र आगुस्त्रायो घर्मा अनु रेत आगुः ।
 प्रजामेका जिवन्त्यूर्जमेका राष्ट्रमेका रक्षति देवयूनाम् ॥१३॥
 अनीषोमावदधुर्या तुरीयासीद् यास्य पक्षावृषयः कल्पयन्तः ।
 गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभं बृहदकीं यजमानाय स्वराभरन्तीम् ॥१४॥
 पंच व्युष्टीरनु पंच दोहा गां पंचनाम्नीमृतवोऽनु पंच ।
 पंच दिशः पंचदशेन क्लृप्तास्ता एकमूर्धनीरभि लोकमेकम् ॥१५॥
 षड् जाता भूता प्रथमज ऋतस्य षड् सामानि षडहं वहन्ति ।
 षड्योगं सीरमनु सामसाम षडाहुर्द्यावापृथिवीः षडुर्वीः ॥१६॥
 षडाहुः शीतान् षड् मास उष्णानृतुं नो ब्रूत यतमोऽतिरिक्त ॥
 सप्त सुपर्णाः कवयो नि षेदुः सप्त च्छन्दांस्यनु सप्त दीक्षाः ॥१७॥
 सप्त होमाः समिधो ह सप्त मधूनि सप्त ऋतवो ह सप्त ।
 सप्ताज्यानि परि भूतमायन् ताः सप्तगृध्रा इति शुश्रुमा वयम् ॥१८॥
 सप्त च्छन्दांसि चतुरुत्तराण्यन्यो अन्यस्मिन्नध्यापितानि ।
 कथं स्तोमाः प्रति तिष्ठन्ति तेषु तानि स्तोमेषु कथमर्पितानि ॥१९॥
 कथं गायत्रीं त्रिवृतं व्याप कथं त्रिष्टुप् पंचदशेन कल्पते ।
 त्रयस्त्रिंशेन जगती कथमनुष्टुप् कथमेकविंशः ॥२०॥
 अष्ट जाता भूता प्रथमज ऋतस्याष्टेन्द्र ऋत्विजो दैव्या ये ।
 अष्टयोनिरदितिरष्टपुत्राष्टमीं रात्रिमाभि हव्यमेति ॥२१॥
 इत्थं श्रेयो मन्यमानेदमागमं युष्माकं सख्ये अहमस्मि शेवा ।
 समानजन्मा क्रतुरस्ति वः शिवः स वः सर्वाः सं चरति प्रजानन् ॥२२॥
 अष्टेन्द्रस्य षड् यमस्य ऋषीणां सप्त सप्तधा ।
 अपो मनुष्याऽनोषधीस्तां उ पंचानु सेचिरे ॥२३॥
 केवलीन्द्राय दुदुहे हि गृष्टिर्वशं पीयूषं प्रथमं दुहाना ।
 अथातर्पयच्चतुरश्वतुर्धा देवान् मनुष्यांश्च असुरानुत ऋषीन् ॥२४॥
 को नु गौः क एक ऋषिः किमु धाम का आशिषः ।
 यक्षं पृथिव्यामेकवृदेकऋतुः कतमो नु सः ॥२५॥
 एको गौरैक एकऋषिरैकं धामेकधाशिषः । यक्षं पृथिव्यामेकवृदेकऋतुर्नितिरिच्यते ॥२६॥
kutastau jātau katamaḥ so ardhaḥ kasmāllokāt katamasyāḥ prthivyāḥ ।
vatsau virājaḥ salilādudaitām tau tvā prchchhāmi katareṇa dugdhā ॥1॥
yo akrandayat salilam mahitvā yonim kṛtvā tribhujam śayānaḥ ।
vatsaḥ kāmādugho virājaḥ sa guhā chakre tanvaḥ parāchaiḥ ॥2॥
yāni trīṇi bṛhanti yeṣāṃ chaturtha vīyunakti vācham ।
brahmainad vidyāt tapasā vipaśchid yasminnekaṃ yujyate yasminnekam ॥3॥
bṛhataḥ pari sāmāni paśṭhāt pañchādhi nirmitā ।
bṛhada bṛhatyā nirmitam kuto'dhi bṛhatī mitā ॥4॥
bṛhatī pari mātrāyā māturmātrādhi nirmitā । māyā ha jo māyāyā māyāyā mātālī
pari ॥5॥
vaiśāvanarasya pratimopari dyauryāvad rodasī vibabādhe agniḥ ।
tataḥ śaṣṭhādāmuto yanti stomā udito yantyaḥ śaṣṭhamahnaḥ ॥6॥
ṣaṭ tvā prchchhāma ṛṣayaḥ kaśyapame tvam hi yuktaṃ yuyukṣe योग्यां चा ।
virājamāhurbrahmaṇaḥ pitarām tām no vi dhehi yatidhā sakhibhyaḥ ॥7॥
yām prachyutāmanu yāḥ prachyavanta upatiṣṭhanta upatiṣṭhamānām ।

yasyā vrata prasave yakṣamejati sā virāḍṛṣayaḥ parame vyoman ॥8 ॥
 aprāṇaiti prāṇena prāṇatīnām virāṭ svarājamabhyeti paśchāt ।
 viśvaṁ mṛśantūmabhirūpām virājam paśyanti tve na tve paśyantyenaṁ ॥9 ॥
 ko virājo mithunatvaṁ pra veda ka ṛtūn ka u kalpamasyāḥ ।
 kramān ko asyāḥ katidhā vidugdhān ko asyā dhāma katidhā vyuṣṭīḥ ॥10 ॥
 iyameva sā yā prathamā vyauchchhadāsvitarāsu charati praviṣṭā ।
 mahānto asyām mahimāno antavadhūrjigāya navagajjanitri ॥11 ॥
 chhandahpakṣe uśasā pepīśāne samānaṁ yonīmanu saṁ charete ।
 sūryapatnī saṁ charataḥ prajānatī ketumatī ajare bhūri retasā ॥12 ॥
 ṛtasya panthāmanu tisra āgustrāyo gharmā anu reta āguḥ ।
 prajāmekā jinvatyūrjamekā rāṣṭramekā rakṣati devayūnām ॥13 ॥
 anīṣomāvadadhuryā turīyāsīd yāsya pakṣāvṛṣayaḥ kalpayantaḥ ।
 gāyatrīm triṣṭubhaṁ jagatīmanuṣṭubhaṁ bṛhadarkī yajamānāya svarābharantīm ॥14 ॥
 pañcha vyuṣṭīranu pañcha dohā gām pañchanāmnīmṛtavo'nu pañcha ।
 pañcha diśaḥ pañchadaśena klṛptāstā ekamūdharnīrabhi lokamekam ॥15 ॥
 ṣaḍ jātā bhūtā prathamaja ṛtasya ṣaḍu sāmāni ṣaḍahaṁ vahanti ।
 ṣaḍyogaṁ sīramanu sāmāsāma ṣaḍahurdyāvāpṛthivīḥ ṣaḍurvīḥ ॥16 ॥
 ṣaḍāhuḥ śītān ṣaḍu māsa uṣṇāṇṛtuṁ no brūta yatamo'tirikta ॥
 sapta suparṇāḥ kavayo ni śeduḥ sapta chchhandāmsyanu sapta dīkṣāḥ ॥17 ॥
 sapta homāḥ samidho ha sapta madhūni sapta ṛtavo ha sapta ।
 saptājyāni pari bhūtamāyan tāḥ saptagr̥dhṛāḥ iti śuśrumā vayam ॥18 ॥
 sapta chchhandāmsi chaturuttarāṇyanyo anyasminnadhyārpitāni ।
 katham̐ stomāḥ prati tiṣṭhanti teṣu tāni stomeṣu kathamārpitāni ॥19 ॥
 katham̐ gāyatrī trivṛtaṁ vyāpa katham̐ triṣṭup pañchadaśena kalpate ।
 trayastrimśena jagatī kathamanuṣṭup kathamekaviṁśaḥ ॥20 ॥
 aṣṭa jātā bhūtā prathamaja ṛtasyāṣṭendra ṛtvijo daivya ye ।
 aṣṭayoniraditiraṣṭaputrāṣṭamīm̐ rātrimabhi havyameti ॥21 ॥
 ittham̐ śreyo manyamānedamāgamam̐ yuṣmākaṁ sakhye ahamasmi śevā ।
 samānajanmā kraturasti vaḥ śivaḥ sa vaḥ sarvāḥ saṁ charati prajānan ॥22 ॥
 aṣṭendrasya ṣaḍ yamasya ṛṣīṇām̐ sapta saptadhā ।
 apo manuṣyā3noṣadhīstām̐ u pañchānu sechire ॥23 ॥
 kevalīndrāya duduhe hi gr̥ṣṭirvaśaṁ pīyūṣaṁ prathamam̐ duhānā ।
 athātarpayachchaturaśchaturdhā devān manuṣyām̐3 asurānuta ṛṣīn ॥24 ॥
 ko nu gauḥ ka eka ṛṣiḥ kimu dhāma kā āśiṣaḥ ।
 yakṣam̐ pṛthivyāmekavṛdekartuḥ katamo nu saḥ ॥25 ॥
 eko gaureka ekaṣṛirekam̐ dhāmekadhāśiṣaḥ । yakṣam̐
 pṛthivyāmekavṛdekarturnātirichyate ॥26 ॥

अ. (Av.) ११.३ (२).३२-३९

ततश्चैनमन्येन शीषर्णा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्रन् ।
 ज्येष्ठतस्ते प्रजा मरिष्यतीत्येनमाह ।
 तं वा अहं नावांचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 बृहस्पतिना शीषर्णा । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् ।
 एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
 सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३२॥
 ततश्चैनमन्याभ्यां श्रोत्राभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्रन् ।
 बधिरो भविष्यसीत्येनमाह ।
 तं वा अहं नावांचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 द्यावापृथिवीभ्यां श्रोत्राभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीगमम् ।
 एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।

सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३३॥
 ततश्चैनमन्याभ्यामक्षीभ्यां प्राशीर्याभ्यां चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
 अन्धो भविष्यसीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 सूर्याचन्द्रमसाभ्यामक्षीभ्याम् । ताभ्यामेनं प्राशिषं ताभ्यामेनमजीगमम् ।
 एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
 सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३४॥
 ततश्चैनमन्येन मुखेन प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
 मुखतस्ते प्रजा मरिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 बह्मणा मुखेन । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । एषवा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
 सवाङ्गं एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३५॥
 ततश्चैनमन्यया जिह्वया प्राशीर्यया चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
 जिह्वा ते मरिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 अग्नेर्जिह्वया । तयैनं प्राशिषं तयैनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
 सवाई एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३६॥
 ततश्चैनमन्यैर्दन्तैः प्राशीर्यैश्चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
 दन्तास्ते शत्सयन्तीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 ऋतुभिर्दन्तैः । तैरेनं प्राशिषं तैरेनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
 सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३७॥
 ततश्चैनमन्यैः प्राणापानैः प्राशीर्यैश्चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
 प्राणापानास्त्वा हास्यन्तीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 सप्तऋषिभिः प्राणापानैः । तैरेनं प्राशिषं तैरेनमजीगमम् ।
 एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
 सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३८॥
 ततश्चैनमन्येन व्यचसा प्राशीर्येन चैतं पूर्वं ऋषयः प्राश्नन् ।
 राजयक्षमस्त्वा हनिष्यतीत्येनमाह । तं वा अहं नार्वाचं न परांचं न प्रत्यंचम् ।
 अन्तरिक्षेण व्यचसा । तेनैनं प्राशिषं तेनैनमजीगमम् । एष वा ओदनः सर्वाङ्गः सर्वपरुः सर्वतनूः ।
 सर्वाङ्ग एव सर्वपरुः सर्वतनूः सं भवति य एवं वेद ॥३९॥

tataśchainamanyena śīṣarṇā prāśīryena chaitaṁ pūrva ṛṣayaḥ prāśnan /
jyeṣṭhataste prajā marīṣyatītyenamāha /
taṁ vā ahaṁ nāvāṁchaṁ nana parāṁchaṁ na pratyāṁcham /
bṛhaspatinā śīṣṇā / tenainaṁ prāśīṣaṁ tenainamajīgamam /
eṣa vā Odanaḥ sarvāṁgaḥ sarvaparūḥ sarvatanūḥ /
sarvāṁga eva sarvaparūḥ sarvatanūḥ saṁ bhavati ya evaṁ veda ॥32॥
tataśchainamanyābhyāṁ śrotrābhyāṁ prāśīryābhyāṁ chaitaṁ pūrva ṛṣayaḥ prāśnan /
badhiro bhaviṣyasītyenamāha /
taṁ vā ahaṁ nāvāṁchaṁ na parāṁchaṁ na pratyāṁcham /
dyāvāpṛthivībhyāṁ śrotrābhyām / tābhyāmenam prāśīṣaṁ tābhyāmenamajīgamam /
eṣa vā Odanaḥ sarvāṁgaḥ sarvaparūḥ sarvatanūḥ /
sarvāṁga eva sarvaparūḥ sarvatanūḥ saṁ bhavati ya evaṁ veda ॥33॥
tataśchainamanyābhyāmakṣībhyāṁ prāśīryābhyāṁ chaitaṁ pūrva ṛṣayaḥ prāśnan /
andho bhaviṣyasītyenamāha / taṁ vā ahaṁ nāvāṁchaṁ na parāṁchaṁ na
pratyāṁcham /
sūryāchandramasābhyāmakṣībhyām / tābhyāmenam prāśīṣaṁ
tābhyāmenamajīgamam /
eṣa vā Odanaḥ sarvāṁgaḥ sarvaparūḥ sarvatanūḥ /
sarvāṁga eva sarvaparūḥ sarvatanūḥ saṁ bhavati ya evaṁ veda ॥34॥
tataśchainamanyena mukhena prāśīryena chaitaṁ pūrva ṛṣayaḥ prāśnan /
mukhataste prajā marīṣyatītyenamāha / taṁ vā ahaṁ nāvāṁchaṁ na parāṁchaṁ

na pratyam̐cham /
bahmāṇā mukhena / tenainam̐ prāśīṣam̐ tenainamajīgamam / eṣavā Odanaḥ
sarvāṅgaḥ sarvaparuh̐ sarvatanūḥ /
savāṅgam̐ eva sarvaparuh̐ sarvatanūḥ sam̐ bhavati ya evam̐ veda ॥35 ॥
tataśchainamanyayā jīhnayā prāśīryayā chaitam̐ pūrva ṛṣayaḥ prāśnan /
jīhnā te marīṣyatītenamāha / tam̐ vā aham̐ nārvām̐cham̐ na parām̐cham̐ na
pratyam̐cham /
agnerjīhnayā / tayainam̐ prāśīṣam̐ tayainamajīgamam / eṣa vā Odanaḥ sarvāṅgaḥ
sarvaparuh̐ sarvatanūḥ /
savārī eva sarvaparuh̐ sarvatanūḥ sam̐ bhavati ya evam̐ veda ॥36 ॥
tataśchainamanyairdantaiḥ prāśīryaiśchaitam̐ pūrva ṛṣayaḥ prāśn /
dantāste śatsayantītenamāha / tam̐ vā aham̐ nārvām̐cham̐ na parām̐cham̐ na
pratyam̐cham /
ṛtubhirdantaiḥ / tairenām̐ prāśīṣam̐ tairenamajīgamam / eṣa vā Odanaḥ sarvāṅgaḥ
sarvaparuh̐ sarvatanūḥ /
sarvāṅga eva sarvaparuh̐ sarvatanūḥ sam̐ bhavati ya evam̐ veda ॥37 ॥
tataśchainamanyaiḥ prāṇāpānaiḥ prāśīryaiśchaitam̐ pūrva ṛṣayaḥ prāśnan /
prāṇāpānāstvē hāṣyantītenamāha / tam̐ vā aham̐ nārvām̐cham̐ na parām̐cham̐ na
pratyam̐cham /
saptaṛṣibhiḥ prāṇāpānaiḥ / tairenām̐ prāśīṣam̐ tairenamajīgamam /
eṣa vā Odanaḥ sarvāṅgaḥ sarvaparuh̐ sarvatanūḥ /
sarvāṅga eva sarvaparuh̐ sarvatanūḥ sam̐ bhavati ya evam̐ veda ॥38 ॥
tataśchainamanyena vyachasā prāśīryena chaitam̐ pūrva ṛṣayaḥ prāśnan /
rājāyakṣamastvē haniṣyatītenamāha / tam̐ vā aham̐ nārvām̐cham̐ na parām̐cham̐ na
pratyam̐cham /
antarikṣeṇa vyachasā / tenainam̐ prāśīṣam̐ tenainamajīgamam / eṣa vā Odanaḥ
sarvāṅgaḥ sarvaparuh̐ sarvatūnaḥ /
sarvāṅga eva sarvaparuh̐ sarvatanūḥ sam̐ bhavati ya evam̐ veda ॥39 ॥

अ. (Av.) ११.३ (३).५०-५६

एतद् वै ब्रध्नस्य विष्टपं यदोदनः ॥५० ॥
 ब्रध्नलोको भवति ब्रध्नस्य विष्टपि श्रयते य एवं वेद ॥५१ ॥
 एतस्माद् वा ओदनात् त्रयत्रिंशत् लोकान् निरमिमीत प्रजापतिः ॥५२ ॥
 तेषां प्राणाय यामसृजत ॥५३ ॥
 स य एवं विदुष उपद्रष्टा भवति प्राणं रुणद्धि ॥५४ ॥
 न च प्राणं रुणद्धि सर्वज्यानिं जीयते ॥५५ ॥
 न च सर्वज्यानिं जीयते पुरैनं जरसः प्राणो जहाति ॥५६ ॥
etad vai bradhnasya viṣṭapam̐ yadodanaḥ ॥50 ॥
bradhnaloko bhavati bradhnasya viṣṭapi śrayate ya evam̐ veda ॥51 ॥
etasmād vā Odanāt trayatrimśatam̐ lokān niramimīta prajāpatiḥ ॥52 ॥
teṣām̐ prāṇāya yāmasṛjata ॥53 ॥
sa ya evam̐ viduṣa upadraṣṭā bhavati prāṇam̐ ruṇaddhi ॥54 ॥
na cha prāṇam̐ ruṇaddhi sarvajyāniṁ jīyate ॥55 ॥
na cha sarvajyāniṁ jīyate purainam̐ jarasaḥ prāṇo jahāti ॥56 ॥

अ. (Av.) १९.२४.१-८

येन देवं सवितारं परि देवा अधारयन् । तेनमं ब्रह्मणस्पते परि राष्टाय धत्तन ॥१ ॥
 परीममिन्द्रमायुषे महे क्षत्राय धत्तन । यथैनं जरसे नयां ज्योक् क्षत्रेऽधि जागरत् ॥२ ॥
 परीमं सोममायुषे महे श्रोत्राय धत्तन । यथैनं जरसे नयां ज्योक् श्रोत्रेऽधि जागरत् ॥३ ॥
 परि धत्त धत्त नो वर्चसेमं जरामृत्युं कृणुत दीर्घमायुः ।

बृहस्पतिः प्रायच्छद् वास एतत् सोमाय रो परिधातवा उ ॥४॥
 जरां सु गच्छ परि धत्स्व वासो भवा गृष्टीनामभिशस्तिपा उ ।
 शतं च जीव शदः पुरुची गायश्च पोषमुपसंव्ययस्व ॥५॥
 परीदं वासो अधिथाः स्वस्तयेऽभूर्वापीनामभिशस्तिपा उ ।
 शतं च जीव शदः पुरुचीर्वसूनि चारुर्वि भजासि जीवन् ॥६॥
 योगेयोगे तवस्तरं वाजेवाजे हवामहे । सखाय इन्द्रमृतये ॥७॥
 हिरण्यवर्णो अजरः सुवीरो जरामृत्युः प्रजया सं विशस्व ।
 तदग्निराह तदु सोम आह बृहस्पतिः सविता तदिन्द्रः ॥८॥

yena devaṁ savitāraṁ pari devā adhārayan / tenamaṁ brahmaṇaspate pari rāṣṭāya dhattana ॥1॥

parīmamindramāyuse mahe kṣatrāya dhattana / yathainam jarase nayām jyok kṣatre'dhi jāgarat ॥2॥

parīmaṁ somamāyuse mahe śrotrāya dhattana / yathainam jarase nayām jyok śrotre'dhi jāgarat ॥3॥

pari dhatta dhatta no varchasemaṁ jarāmṛtyuṁ kṛṇuta dīrghamāyuh / bṛhaspatiḥ prāyachchhad vāsa etat somāya rāo paridhātavā u ॥4॥

jarām su gachchha pari dhatsva vāso bhavā grṣṭīnāmabhiśastipā u / śataṁ cha jīva śadaḥ purūchī gāyaścha poṣamupasaṁvyayasva ॥5॥

paridam vāso adhithāḥ svastaye 'bhūrvāpīnāmabhiśastipā u /

śataṁ cha jīva śadaḥ purūchīrvasūni chārurvi bhajāsi jīvan ॥6॥

yogeyoge tavastaraṁ vājevāje havāmahe / sakhāya indramūṭaye ॥7॥

hiraṇyavarṇo ajaraḥ suvīro jarāmṛtyuḥ prajāyā saṁ viśasva /

tadagnirāha tadu soma āha bṛhaspatiḥ savitā tadindraḥ ॥8॥

अ. (Av.) १९.२३.१-३०

आथर्वणानां चतुर्ऋचेभ्यः स्वाहा ॥१॥

पंचर्चेभ्यः स्वाहा ॥२॥

षड्चेभ्यः स्वाहा ॥३॥

सप्तर्चेभ्यः स्वाहा ॥४॥

अष्टर्चेभ्यः स्वाहा ॥५॥

नवर्चेभ्यः स्वाहा ॥६॥

दशर्चेभ्यः स्वाहा ॥७॥

एकादशर्चेभ्यः स्वाहा ॥८॥

द्वादशर्चेभ्यः स्वाहा ॥९॥

त्रयोदशर्चेभ्यः स्वाहा ॥१०॥

चतुर्दशर्चेभ्यः स्वाहा ॥११॥

पंचदशर्चेभ्यः स्वाहा ॥१२॥

षोडशर्चेभ्यः स्वाहा ॥१३॥

सप्तदशर्चेभ्यः स्वाहा ॥१४॥

अष्टादशर्चेभ्यः स्वाहा ॥१५॥

एकोनविंशतिः स्वाहा ॥१६॥

विंशतिः स्वाहा ॥१७॥

महत्काण्डाय स्वाहा ॥१८॥

तृचेभ्यः स्वाहा ॥१९॥

एकर्चेभ्यः स्वाहा ॥२०॥

क्षुद्रेभ्यः स्वाहा ॥२१॥

एकानृचेभ्यः स्वाहा ॥२०॥

रोहितेभ्यः स्वाहा ॥२३॥

सूर्याभ्यां स्वाहा ॥२४॥

त्रात्याभ्यां स्वाहा ॥२५॥

प्राजापत्याभ्यां स्वाहा ॥२६॥

विषासह्यै स्वाहा ॥२७॥

मंगलिकेभ्यः स्वाहा ॥२८॥

ब्रह्मणे स्वाहा ॥२९॥

ब्रह्मज्येष्ठा संभृता वीर्याणि ब्रह्माग्रे ज्येष्ठं दिवमा ततान ।

भूतानां ब्रह्मा प्रथमोत जो तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुं कः ॥३०॥

ātharvaṇānām chaturchebhyaḥ svāhā ॥1॥

pañcharchebhyaḥ svāhā ॥2॥

ṣaḍchebhyaḥ svāhā ॥3॥

saptarchebhyaḥ svāhā ॥4॥

aṣṭarchebhyaḥ svāhā ॥5॥

navarchebhyaḥ svāhā ॥6॥

daśarchebhyaḥ svāhā ॥7॥

ekādaśarchebhyaḥ svāhā ॥8॥

dvādaśarchebhyaḥ svāhā ॥9॥

trayodaśarchebhyaḥ svāhā ॥10॥

chaturdaśarchebhyaḥ svāhā ॥11॥

pañchadaśarchebhyaḥ svāhā ॥12॥

ṣoḍaśarchebhyaḥ svāhā ॥13॥

saptadaśarchebhyaḥ svāhā ॥14॥

aṣṭādaśarchebhyaḥ svāhā ॥15॥

ekonaviṁśatiḥ svāhā ॥16॥

viṁśatiḥ svāhā ॥17॥

mahatkāṇḍāya svāhā ॥18॥

tṛchebhyaḥ svāhā ॥19॥

ekarchebhyaḥ svāhā ॥20॥

kṣudrebhyaḥ svāhā ॥21॥

ekāṇṛchebhyaḥ svāhā ॥22॥

rohitebhyaḥ svāhā ॥23॥

sūryābhyām svāhā ॥24॥

vrātyābhyām svāhā ॥25॥

prājāpatyābhyām svāhā ॥26॥

viśāsahyai svāhā ॥27॥

maṅgalikebhyaḥ svāhā ॥28॥

brahmaṇe svāhā ॥29॥

brahmajyeṣṭhā sambhṛtā vīryāṇi brahmāgre jyeṣṭham divamā tatāna ।

bhūtānām brahmā prathamota jo tenārhati brahmaṇā spardhitum kaḥ ॥30॥

८३. मरुतः (Marutaḥ) - अ. (Av.) ३.१.२; ३.२.६; ४.१५.५-९

अ. (Av.) ३.१.२

यूयमुग्रा मरुत ईदृशे स्थाभि प्रेत मृणत सहध्वम ।

अमीमृणन् वसवो नाथिता इमे अग्निर्ह्येषां दूतः प्रत्येतु विद्वान् ॥२॥

yūyamugrā maruta īdṛśe sthābhi preta mṛṇata sahadhvama ।

amīmṛṇan vasavo nāthitā ime agnirhyeṣām dūtaḥ pratyetu vidvān ॥2॥

अ. (Av.) ३.२.६

असौ या सेना मरुतः परेषामस्मानैत्यभ्योजसा स्पर्धमाना ।

तां विध्यत तमसापव्रतेन यथैषामन्यो अन्यं न जानात् ॥६॥

*asau yā senā marutaḥ pareśāsmānaityabhyojasā spardhamānā /
tām vidhyata tamasāpavratena yathaiśāmanyō anyarīm na jānāt ॥6॥*

अ. (Av.) ४.१५.५-९

उदीरयत मरुतः समुद्रतस्त्वेषो अर्को नभ उत पातयाथ ।
महऋषभस्य नदतो नभस्वतो वाश्रा आपः पृथिवी तर्पयन्तु ॥५॥
अभि क्रन्द स्तनयार्दयोदधिं भूमिं पर्जन्य पयसा समङ्घि ।
त्वया सृष्टं बहुलमैतु वर्षमाशरैषी कृशगुरेत्वस्तम् ॥६॥
सं वोऽवन्तु सुदानव उत्सा अजगरा उत ।
मरुदभिः प्रच्युता मेघा वर्षन्तु पृथिवीमनु ॥७॥
आशामाशां वि द्योततां वाता वान्तु दिशोदिशः ।
मरुदभिः प्रच्युता मेघाः सं यन्तु पृथिवीमनु ॥८॥
आपो विद्युदभ्रं वर्ष सं वोऽवन्तु सुदानव उत्सा अजगरा उत ।
मरुद्भिः प्रच्युता मेघाः प्रावन्तु पृथिवीमनु ॥९॥

*udīrayata marutaḥ samudratastveṣo arko nabha ut pātayātha /
mahaṛṣabhasya nadato nabhasvato vāsrā āpaḥ pṛthivī tarpayantu ॥5॥
abhi kranda stanayārdadayodadhīm bhūmīm parjanya payasā samaṅgdhi /
tvayā sṛṣṭam bahulamaitu varṣamāśaraiṣī kṛśaguretvastam ॥6॥
sam vo'avantu sudānava utsā ajagarā uta /
marudabhiḥ prachyutā meghā varṣantu pṛthivīmanu ॥7॥
āśāmāśāṁ vi dyotatām vātā vāntu diśodīśaḥ /
marudabhiḥ prachyutā meghāḥ sam yantu pṛthivīmanu ॥8॥
āpo vidyudabhraṁ varṣa sam vo'avantu sudānava utsā ajagarā uta /
marudbhiḥ prachyutā meghāḥ prāvantu pṛthivīmanu ॥9॥*

८४. मरुतां पिता (Marutām Pitā) - अ. (Av.) ५.२४.१२

मरुतां पिता पशूनामधिपतिः स मावतु ।
अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां
स्वाहा ॥१२॥
*marutām pitā paśūnāmadhipatiḥ sa māvatu /
asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyām purodhāyāmasyām pratiṣṭhāyāmasyām
chittiyāmasyāmākūtyāmasyāmāśiṣyasyām devahūtyām svāhā ॥12॥*

८५. मारुतपर्जन्यौ (Mārutaparjanyau) - अ. (Av.) ४.१५.४

गणास्त्वोप गायन्तु मारुताः पर्जन्य घोषिणः पृथक् ।
सर्गा वर्षस्य वर्षतो वर्षन्तु पृथिवीमनु ॥४॥
*gaṇāstvopa gāyantu mārutaḥ parjanya ghoṣiṇaḥ pṛthak /
sargā varṣasya varṣato varṣantu pṛthivīmanu ॥4॥*

८६. मित्रादयो विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ)

अ. (Av.) ३.८.१-४

आ यातु मित्र ऋतुभिः कल्पमानः संवेशयन् पृथिवीमुखियाभिः ।
अथास्मभ्यं वरुणो वायुरग्निर्बृहद् राष्ट्रं संवेश्यं दधातु ॥१॥
धाता रातिः सवितेदं जुषन्तामिन्द्रस्त्वष्टा प्रति हर्यन्तु मे वचः ।
हुवे देवीमदितिं शूरपुत्रां सजातानां मध्यमेष्टा यथासानि ॥२॥
हुवे सोमं सवितारं नमोभिर्विश्वानादित्यां अहमुत्तरत्वे ।
अयमग्निर्दीदायाद् दीर्घमेव सजातैरिन्द्रोऽप्रतिब्रुवद्भिः ॥३॥
इहेदसाथ न परो गमाथेयो गोपाः पृष्टपतिर्व आजत् ।
अस्मै कामायोप कामिनीर्विश्वे वो देवा उपसंयन्तु ॥४॥
vā yātu mitra ṛtubhiḥ kalpamānaḥ samveśayan pṛthivīmukriyābhiḥ /

*athāsmabhyāṁ varuṇo vāyuragnirbṛhad rāṣṭrīṁ samiveśyamādhātu ||1||
 dhātā rāṭiḥ savitedaṁ juṣantāmindrastvaṣṭā prati haryantu me vachaḥ |
 huve devīmaditiṁ sūraputrāṁ sajātānāṁ madhyameṣṭhā yathāsāni ||2||
 huve somaṁ savitāraṁ namobhirviśvānādityāṁ ahamuttaratve |
 ayamagnirdīdāyād dīrghameva sajātairiddho'pratibruvadbhiḥ ||3||
 ihedasātha na paro gamātheryo gopāḥ pṛṣṭapatirva ājat |
 asmai kāmāyopa kāmīnīrviśve vo devā upasaṁyantu ||4||*

८७. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - अ. (Av.) १.२०.२; ५.२४.५; ६.३२.३; ६.९८.१-३

अ. (Av.) १.२०.२

यो अद्य सेन्यो वधोऽघायूनामुदीरते । युवं तं मित्रावरुणावस्मद् यावयतं परि ॥२॥

*yo adya senyo vadho 'ghāyūnāmudirate | yuvaṁ taṁ mitrāvaruṇāvāsmad yāvayataṁ
 pari ||2||*

अ. (Av.) ५.२४.५

मित्रावरुणौ वृष्ट्या अधिपती तौ मावताम् ।

अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां
 स्वाहा ॥५॥

अ. (Av.) ६.३२.३

अभयं मित्रावरुणाविहास्तु नोऽर्चिषाक्षिणो नुदतं प्रतीचः ।

मा दातारं मा प्रतिष्ठां विदन्त मिथो विघ्नाना उप यन्तु मृत्युम् ॥३॥

abhayaṁ mitrāvaruṇāvihāstu no'rchiṣātriṇo nudataṁ pratīchaḥ |

mā dātāraṁ mā pratiṣṭhāṁ vidanta mitho vighnānā upa yantu mṛtyum ||3||

अ. (Av.) ६.९८.१-३

इन्द्रो जयाति न परा जयाता अधिराजो राजसु राजयातै ।

चर्कृत्य ईड्यो वन्द्यश्चोपसद्यो नमस्योभवेह ॥१॥

त्वमिन्द्राधिराजः श्रवस्युस्त्वं भूरभिभूतिर्जनानाम् ।

त्वं दैवीर्विश इमा वि राजायुष्मत् क्षत्रमजरं ते अस्तु ॥२॥

प्राच्या दिशस्त्व मिन्द्रासि राजोतोदीच्या दिशो वृत्रहंछत्रुहोसि ।

यत्र यनित स्रोत्यास्तज्जितं ते दक्षिणतो वृषभ एषि हव्यः ॥३॥

indro jayāti na parā jayātā adhirājo rājasu rājayātai |

charkṛtya īdya vandyāśchopasadyo namasyobhaveha ||1||

tvamindrādhirājaḥ śravasyustvaṁ bhūrabhibhūtiṛjanānām |

tvam daivīrviśa imā vi rājāyusmat kṣatramajaraṁ te astu ||2||

prāchyā diśastva mindrāsi rājotodīchyā diśo vṛtrahaṁchhatruhosi |

yatra yanita srotyāstajjitaṁ te dakṣiṇato vṛṣabha eṣi havyaḥ ||3||

८८. मृत्युः (Mṛtyuḥ) - अ. (Av.) ५.२४.१३

मृत्युः प्रजानामधिपतिः स मावतु ।

अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां
 स्वाहा ॥१३॥

mṛtyuḥ prajānāmadhipatiḥ sa māvatu |

asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyāṁ purodhāyāmasyaṁ pratiṣṭhāyāmasyaṁ

chittyāmasyaṁākūtyāmasyaṁāśīsyasyāṁ devahūtyāṁ svāhā ||13||

८९. यमः (Yamaḥ) - अ. (Av.) १८.१.१-३९; ४३; ४७-५०; ५३-६१; १८.२.१-३; ६-२८; ३०-३३;
 ३५-६०; १८.३.

१-७३; १८.४.१-८०

अ. (Av.) १८.१.१-३९

ओ चित् सखायं सख्या ववृत्यां तिरः पुरु चिदर्णवं जगन्वान् ।

पितुर्नपातमा दधीत वेधा अधि क्षमि प्रतरं दीध्यानः ॥१॥
 न ते सखा सख्यं वष्ट्येतत् सलक्ष्मा यद् विषुरुपा भवाति ।
 महस्पुत्रासो असुरस्य वीरा दिवो धर्तार उर्विया परि ख्यन् ॥२॥
 उशन्ति घा ते अमृतास एतदेकस्य चित् त्यजसं मर्त्यस्य ।
 नि ते मनो मनसि धाय्यस्मे जन्युः पतिस्तन्वश्मा विविश्याः ॥३॥
 न यत् पुरा चकृमा कद्ध नूनमृतं वदन्तो अनृतं रपेम ।
 गन्धर्वो अप्सवप्या च योषा सा नौ नाभिः परमं जामि तन्नौ ॥४॥
 गर्भे नु नौ जनिता दम्पती कर्देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपः ।
 नकिरस्य प्र मिनन्ति व्रतानि वेद नावस्य पृथिवी उत द्यौः ॥५॥
 को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हणायून् ।
 आसन्निषून् हृत्स्वसो मयोभून् य एषां भृत्यामृणधत् स जीवात् ॥६॥
 को अस्य वेद प्रथमस्याहः क ई ददर्श क इह प्र वोचत् ।
 बृहकिन्मत्रस्य वरुणस्य धाम कदु ब्रव आहनो वीच्या नृन् ॥७॥
 यमस्य मा यम्यं काम आगन्तमाने यानौ सहशेय्याय ।
 जायेव पत्ये तन्वरिरिच्यां वि चिद् बृहेव रथ्येव चक्रा ॥८॥
 न तिष्ठन्ति न नि मिषन्त्येते देवानां स्पश इह ये चरन्ति ।
 अन्येन मदाहनो याहि तूयं तेन वि बृह रथ्येव चक्रा ॥९॥
 रात्रीभिरस्मा अहभिर्दशस्येत् सूर्यस्य चक्षुर्कुहुरुन्मिमीयात् ।
 दिवा पृथिव्या मिथुना सबन्धू यमीर्यमस्य विवृहादजामि ॥१०॥
 आ घा ता गच्छानुत्तरा युगानि यत्र जामयः कृणवन्नजामि ।
 उप बर्बृहि वृषभाय बाहुमन्यमिच्छस्व सुभगे पतिं मत् ॥११॥
 किं भ्रातासद् यदनाथ भवाति किमु स्वसा यन्निर्ऋतिर्निगच्छात् ।
 काममूता बह्वेऽतद् रपामि तन्वामे तन्वं सं पिपृग्धि ॥१२॥
 न ते नाथं यम्यत्राहमस्मि न ते तनूं तन्वां सं पपृच्याम् ।
 अन्येन मत् प्रमुदः कल्पयस्व न ते भ्राता सुभगे वष्ट्येतत् ॥१३॥
 न वा उ ते तनूं तन्वां सं पपृच्यां पापमाहुर्यः स्वसारं निगच्छात् ।
 असंयदेतन्मनसो हृदो मे भ्राता स्वसुः शयने यच्छयीय ॥१४॥
 बतो बतासि यम नैव ते मनो हृदयं चाविदाम ।
 अन्या किल त्वां कक्ष्येव युक्तं परि ष्वजातै लिबुजेव वृक्षम् ॥१५॥
 अन्यमू षु यम्यन्य उ त्वां परि ष्वजातै लिबुजेव वृक्षम् ।
 तस्य वा त्वं मन इच्छा स वा तवाधा कृणुष्व संविदं सुभद्राम् ॥१६॥
 त्रीणिच्छन्दांसि कवयो वि येतिरे पुरुरूपं दर्शतं विश्वचक्षणम् ।
 आपो वाता ओषधयस्तान्येकस्मिन् भुवन आर्पितानि ॥१७॥
 वृषा वृष्णे ददुहे दोहसा दिवः पयांसि यह्नो अदितेरदाभ्यः ।
 विश्वं स वेद वरुणो यथा धिया स यियायो यजति यियाँ ऋतून् ॥१८॥
 रपद् गन्धर्वीरप्या च योषणा नदस्य नादे परि पातु नो मनः ।
 इष्टस्य मध्ये अदितिर्नि धातु नो भ्राता नो ज्येष्ठः प्रथमो वि वोचति ॥१९॥
 सो चिन्नु भद्रा क्षुमती यशस्वत्युषा उवास मनवे स्वर्वति ।
 यदीमुशन्तमुशतामनु ऋतुमग्निं होतारं विदथाय जीजनन् ॥२०॥
 अध त्यं द्रप्सं विभ्वंविचक्षणं विराभरदिषिरः श्येनो अध्वरे ।
 यदी विशो वृणते तदस्ममार्या अग्निं होतारमध धीरजायत ॥२१॥
 सदासि रण्वो यवसेव पुष्यते होत्राभिरग्रे मनुषः स्वध्वरः ।
 विप्रस्य वा यच्छशमान उक्थ्योऽ वाजं ससवाँ उपयासि भूरिभिः ॥२२॥
 उदीरय पितरा जार आ भगमियक्षति हर्यतो हत्त इष्यति ।
 विवक्ति वह्निः स्वपस्यते मखस्तविष्यते असुरो वेपते मती ॥२३॥
 यस्ते अग्ने सुमतिं मर्तो अख्यत् सहसः सूनो अति स प्र शृण्वे ।

इषं दधानो वहमानो अश्वैरा स द्युमौ अमवान् भूषति द्यून् ॥२४॥
 श्रुधी नो अग्रे सद्ने सधस्थे युक्ष्वा रथममृतस्य द्रविलुम् ।
 आ नो वह रोदसी देवपुत्रे माकिर्देवानामप भूरिह स्याः ॥२५॥
 यदग्न एषा समितिर्भवाति देवी देवेषु यजता यजत्र ।
 रत्ना च यद् विभजासि स्वधावो भागं नो अत्र वसुमन्तं वीतात् ॥२६॥
 अग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः ।
 अनु सूर्य उषसो अनु रश्मीननु द्यावापृथिवी आ विवेश ॥२७॥
 प्रत्यग्निरुषसामग्रमख्यत् प्रत्यहानि प्रथमो जातवेदाः ।
 प्रति सूर्यस्य पुरुधा च रश्मीन् प्रति द्यावापृथिवी आ ततान ॥२८॥
 द्यावा ह क्षामा प्रथमे ऋतेनाभिश्चावे भवतः सत्यवाचा ।
 देवो यन्मर्तान् यजथाय कृण्वन्त्सीदद्भोता प्रत्यङ् स्वमसुं यन् ॥२९॥
 देवो देवान् परिभूऋतेन वहा नो हव्यं प्रथमश्चिकित्वान् ।
 धूमकेतुः समिधा भाऋजीको मन्द्रो होता नित्यो वाचा यजीयान् ॥३०॥
 अर्चामि वा वर्धयापो घृतसू द्यावाभूमी शृणुतं रोदसी मे ।
 अहा यद् देवा असुनीतिमायन् मध्वा नो अत्र पितरा शिशीताम् ॥३१॥
 स्वावृग् देवस्यामृतं यदी गोरतो जातासो धारयन्त उर्वी ।
 विश्वे देवा अनु तत् ते यर्जुर्गुर्दुहे यदेनी दिव्यं घृतं वाः ॥३२॥
 किं स्विन्नो राजा जगृहे कदस्याति व्रतं चक्रमा को वि वेद ।
 मित्राश्चिद्भिष्मा जुहुराणो देवांछलोको न यातामपि वाजो अस्ति ॥३३॥
 दुर्मन्त्रामृतस्य नाम सलक्ष्मा यद् विषुरूपा भवति ।
 यमस्य यो मनवते सुमन्त्वग्रे तमृष्व पाह्यप्रयुच्छन् ॥३४॥
 यस्मिन् देवा विदथे मादयन्ते विवस्वतः सद्ने धारयन्ते ।
 सूर्ये ज्योतिरदधुर्मास्यश्क्तून् परि द्योतनिं चरतो अजस्रा ॥३५॥
 यस्मिन् देवा मन्मनि संचरन्त्यपीच्येऽ न वयमस्य विद्य ।
 मित्रो नो अत्रादितिरनागान्त्सविता देवो वरुणाय वोचत् ॥३६॥
 सखाय आ शिषामहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे । स्तुष ऊ षु नृतमाय धृष्णवे ॥३७॥
 शवसा ह्यसि श्रुतो वृत्रहत्येन वृत्रहा । मघैर्मघोनो अति शूर दाशसि ॥३८॥
 स्तेगो न क्षमत्येषि पृथिवीं मही नो वाता इह वान्तु भूमौ ।
 मित्रो नो अत्र वरुणो युज्यमानो अग्निर्वने न व्यसृष्ट शोकम् ॥३९॥

*O chit sakhāyaṁ sakhyā vavṛtyāṁ tīraḥ purū chidarṇavaṁ jaganvān ।
 piturnapātamaṁ dadhīta vedhā adhi kṣami prataraṁ dīdhyānaḥ ॥1॥
 na te sakhā sakhyam vaṣṭyetaṭ salakṣamā yad viṣurūpā bhavāti ।
 mahasputrāso asurasya vīrā divo dhartāra urviyā pari khyan ॥2॥
 uśantiṁ ghā te amṛtāsa etadekasya chit tyajasaṁ martyasya ।
 ni te mano manasi dhāyiasme janyuḥ patistanva1mā viviśyāḥ ॥3॥
 na yat purā chakṛmā kaddha nūnamṛtaṁ vadanto anṛtaṁ rapema ।
 gandharvo apsvapyā cha yoṣā sā nau nābhiḥ paramaṁ jāmi tannau ॥4॥
 garbhe nu nau janitā dampaṭī kardevastvaṣṭā savitā viśvarūpaḥ ।
 nakīrasya pra minanti vratāni veda nāvasya pṛthivī uta dyauḥ ॥5॥
 ko adya yuṁkte dhuri gā ṛtasya śimivato bhāmino durhṛṇāyūn ।
 āsanniṣūn hṛtsvaso mayobhūn ya eṣāṁ bhṛtyāmṛṇadhat sa jīvāt ॥6॥
 ko asya veda prathamasyāhnaḥ ka ī dadarśa ka iha pra vachat ।
 bṛhakīnmatrasya varuṇasya dhāma kadu brava āhano vīchyā nṛn ॥7॥
 yamasya mā yamyam1 kāma āgantsamāne yānau sahaśeyyāya ।
 jāyeva patye tanvaṁririchyāṁ vi chid vṛheva rathyeva chakrā ॥8॥
 na tiṣṭhanti na ni miṣantyete devānām spaśa iha ye charanti ।
 anyena madāhano yāhi tūyam tena vi vṛha rathyeva chakrā ॥9॥
 rātrībhīrasmā ahabhirdaśasyet sūryasya chaḥsurkuhurunmimīyāt ।*

divā pṛthivyā mithunā sabandhū yamūryamasya vivṛhādajāmi ||10||
 ā ghā tā gachchhānuttarā yugāni yatra jāmayāḥ kṛṇavannajāmi |
 upa barbṛhi vṛṣabhāya bāhumanyamichchhasva subhage patiṁ mat ||11||
 kim bhrātāsad yadanātha bhavāti kimu svasā yanniṛtirnigachchhāt |
 kāmamūtā bahne3tad rapāmi tanvāme tanvaṁ1 saṁ pipṛgdhi ||12||
 na te nātham yamyatrāhamasmi na te tanūṁ tanvā3 saṁ papṛchyām |
 anyena mat pramudaḥ kalpayasva na te bhrātā subhage vaṣṭyetat ||13||
 na vā u te tanūṁ tanvā3 saṁ papṛchyāṁ pāpamāhuryaḥ svasāraṁ nigachchhāt |
 asaṁyadetanmanaso hṛdo me bhrātā svasuḥ śayane yachchhayīya ||14||
 bato batāsi yama naiva te mano hṛdayaṁ chāvidāma |
 anyā kila tvāṁ kakṣayeva yuktaṁ pari śvajātai libujeva vṛkṣam ||15||
 anyamū śu yamyanya u tvāṁ pari śvajātai libujeva vṛkṣam |
 tasya vā tvaṁ mana ichchhā sa vā tavādāḥ kṛṇuṣva saṁvidam subhadrām ||16||
 tṛṇichchhandāmsi kavayo vi yetire pururūpaṁ darśataṁ viśvachakṣaṇam |
 āpo vātā Oṣadhayastānyekasmin bhuvana ārpitāni ||17||
 vṛṣā vṛṣṇe daduhe dohasā divaḥ payāmsi yahno aditeradābhyaḥ |
 viśvaṁ sa veda varuṇo yathā dhiyā sa yīāyo yajati yīāyāṁ ṛtūn ||18||
 rapad gandharvīrapyā cha yoṣaṇā nadasya nāde pari pātu no manaḥ |
 iṣṭasya madhye aditirni dhātu no bhrātā no jyeṣṭhaḥ prathamō vi vachat ||19||
 so chinnu bhadra kṣumatī yaśasvatyuṣā uvāsa manave svarvatī |
 yadīmuśantamuśatāmanu ṛtumagniṁ hotāraṁ vidathāya jījanan ||20||
 adha tyam drapsam vibhvaṁvichakṣaṇam virābharadiṣiraḥ śyeno adhvare |
 yadī viśo vṛṇate tasmamāryā agniṁ hotāramadha dhīrajāyata ||21||
 sadāsi raṇvo yavaseva puṣyate hotrābhiragne manuṣaḥ svadhvaraḥ |
 viprasya vā yachchhasāmāna ukthyo' vājāṁ sasavāṁ upayāsi bhūribhiḥ ||22||
 udīraya pitarā jāra ā bhagamiyakṣati haryato hṛtta iṣyati |
 vivakti vahniḥ svapasyate makhastaviṣyate asuro vepate matī ||23||
 yaste agne sumatiṁ marto akhyat sahasaḥ sūno ati sa pra śṛṇve |
 iṣaṁ dadhāno vahaṁāno aśvairā sa dyumāṁ amavān bhūṣati dyūn ||24||
 śrudhī no agne sadane sadasthe yukṣavā rathamamṛtasya dravitnum |
 ā no vaha rodasī devaputre mākīrdevānāmapa bhūriha syāḥ ||25||
 yadagna eṣā samitirbhavāti devī deveṣu yajātā yajatra |
 ratnā cha yad vibhajāsi svadhāvo bhāgaṁ no atra vasumantaṁ vītāt ||26||
 agvagnirūṣasāmagramakhyadanvahāni prathamō jātavedāḥ |
 anu sūrya uṣaso anu raśmīnanu dyāvāpṛthivī ā vīveśa ||27||
 pratyagnirūṣasāmagramakhyat pratyahāni prathamō jātavedāḥ |
 prati sūryasya purudhā cha raśmīn prati dyāvāpṛthivī ā tatāna ||28||
 dyāvā ha kṣāmā prathame ṛtenābhiśrāve bhavataḥ satyavāchā |
 devo yanmartān yajathāya kṛṇvantsīdaddhotā pratyāṁ svamasuṁ yan ||29||
 devo devān paribhūrtena vahā no havyaṁ prathamāschikitvān |
 dhūmaketuḥ samidhā bhārjīko mandro hotā nityo vāchā yajīyān ||30||
 archāmi vā vardhayāpo ghṛtasnū dyāvābhūmī śṛṇutaṁ rodasī me |
 ahā yad devā asunītimāyan madhvā no atra pitarā śīśītām ||31||
 svāvṛg devasyāmṛtaṁ yadī gorato jātāso dhārayanta urvī |
 viśve devā anu tat te yatjurgurduhe yadenī divyaṁ ghṛtaṁ vāḥ ||32||
 kim svinno rājā jagṛthe kadasyāti vrataṁ chakṛmā ko vi veda |
 mitrāśchidbhi śmā juhurāṇo devāṁchhaloko na yātāmapī vājo asti ||33||
 durmantvatrāmṛtasya nāma salakṣamā yad viśurūpā bhavati |
 yamasya yo manavate sumantvagne tamṛṣva pāhyaprayuchchhan ||34||
 yasmīn devā vidathe mādayante vivasvataḥ sadane dhārayante |

sūrye jyotiradadhurmāsya1ktūn pari dyotaniṁ charato ajasrā ॥35 ॥
 yasmīn devā manmani saṁcharantya pīchye3 na vayamasya vidya ।
 mitro no atrāditiranāgāntsavitā devo varuṇāya vachat ॥36 ॥
 sakhāya ā śīṣāmahe brahmendrāya vajriṇe । stuṣa ū ṣu nṛtamāya dhṛṣṇave ॥37 ॥
 śavasā hyasi śruto vṛtrahatyena vṛtrahā । maghāirmaghono ati śūra dāśasi ॥38 ॥
 stego na kṣamatyeṣi pṛthivīm mahī no vātā iha vāntu bhūmau ।
 mitro no atra varuṇo yujyamāno agnirvane na vyasṛṣṭa śokam ॥39 ॥

अ. (Av.) १८.१.४३

सरस्वती या सरथं ययाथोक्थैः स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।
 सहस्रार्धमिडो अत्र भागं रायस्पोषं यजमानय धेहि ॥४३ ॥
 sarasvatī yā saratham yayāthokthaiḥ svadhābhirdevi pitṛbhirmadantī ।
 sahasrārghamiḍo atra bhāgaṁ rāyaspoṣaṁ yajamānaya dhehi ॥४३ ॥

अ. (Av.) १८.१.४७-५०

मातली कव्यैर्यमो अंगिरोभिर्वहस्पतिर्ऋर्कभिर्वावुधानः ।
 यांश्च देवा वावृधुर्ये च देवांस्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु ॥४७ ॥
 स्वादुष्किलायं मधुमाँ उतायं तीव्रः किलायं रसवाँ उतायम् ।
 उतो न्वशस्य पपिवांसमिन्द्र न कश्चन सहत आहवेषु ॥४८ ॥
 परेयिवांसं प्रवतो महीरिति बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशानम् ।
 वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं राजानं हविषा सपर्यत ॥४९ ॥
 यमो नो गातुं प्रथमो विवेद नैषा गव्यूतिरपभर्तवा उ ।
 यत्रा नः पूर्वे पितरः परेता एना जानाः पथ्या३ अनु स्वाः ॥ ५० ॥
 mātālī kavyairyamō aṅgirobhirbṛhaspatirrkvabhirvāvṛdhānaḥ ।
 yānīścha devā vāvṛdhurye cha devāṁste no'vantu pitaro haveṣu ॥४७ ॥
 svāduṣkilāyaṁ madhumāṁ utāyaṁ tīvraḥ kilāyaṁ rasavāṁ utāyam ।
 uto nvaśsyā papivāṁsamindra na kaśchana sahata āhaveṣu ॥४८ ॥
 pareyivāṁsaṁ pravato mahīriti bahubhyaḥ panthāmanupaspaśānam ।
 vaivasvataṁ saṅgamanam janānāṁ yamaṁ rājānaṁ haviṣā saparyata ॥४९ ॥
 yamo no gātum prathamō viveda naiṣā gavyūtirapabhartavā u ।
 yatrā naḥ pūrve pitaraḥ paretā enā jānāḥ pathyā3 anu svāḥ ॥ 50 ॥

अ. (Av.) १८.१.५३-६१

त्वष्टा दुहित्रे वहतुं कृणोति तेनेदं विश्वं भुवनं समेति ।
 यमस्य माता पर्युह्यमाना महो जाया विवस्वतो ननाश ॥५३ ॥
 प्रेहि प्रेहि पथिभिः पूर्णैर्येना ते पूर्वे पितरः परेताः ।
 उभा राजानौ स्वध्या मदन्तौ यमं पश्यासि वरुणं च देवम् ॥५४ ॥
 अपेत वीत वि च सर्पतातोऽस्मा एतं पितरो लोकमक्रन् ।
 अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्यवसानमस्मै ॥५५ ॥
 उशन्तस्त्वेधीमह्युशन्तः समिधीमहि । उशन्नुशत आ वह पितृन् हविषे अत्तवे ॥५६ ॥
 द्युमन्तस्त्वेधीमहि द्युमन्तः समिधीमहि । द्युमान् द्युमत आ वह पितृन् हविषे अत्तवे ॥५७ ॥
 अंगिरसो नः पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः ।
 तेषां वयं सुमतौ गियायानामपि भद्रे सैमनसे स्याम ॥५८ ॥
 अंगिरोभिर्यियैरा गहीह यम वैरूपैरिह मादयस्व ।
 विवस्वन्तं हुवे यः पिता तेऽस्मिन् बर्हिष्या निषद्य ॥५९ ॥
 इमं यम प्रस्तरमा हि रोहांगिरोभिः पितृभिः संविदानः ।
 आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन्हविषो मादयस्व ॥६० ॥
 इत एत उदारुहन् दिवस्पृष्ठान्यारुहन् । प्र भूर्जयो यथा पथा द्यामंगिरसो ययुः ॥६१ ॥
 tvaṣṭā duhitre vahatum kṛṇoti tenedarī viśvaṁ bhuvanaṁ sameti ।
 yamasya mātā paryuhyamānā maho jāyā vivasvato nanāśa ॥५३ ॥

*prehi prehi pathibhiḥ pūryāṇairyenā te pūrve pitarāḥ paretāḥ ।
 ubhā rājānau svadhyā madantau yamaṁ paśyāsi varuṇam cha devam ॥54॥
 apeta vīta vi cha sarpatāto 'smā etaṁ pitaro lokamakran ।
 ahobhiradbhiraktubhirvyaktaṁ yamo dadātyavasānamasmai ॥55॥
 uśantastvedhīmahyuśantaḥ samidhīmahi । uśannuśata ā vaha pitṛṇ haviṣe attave ॥56॥
 dyumantastvedhīmahi dyumantaḥ samidhīmahi । dyumān dyumata ā vaha pitṛṇ
 haviṣe attave ॥57॥
 aṅgīraso naḥ pitaro navagvā atharvāṇo bhṛgavaḥ soṃyāsaḥ ।
 teṣāṁ vayaṁ sumatau yīyānāmapī bhadre saimanase syāma ॥58॥
 aṅgirobhiryīyairā gahiḥa yama vairūpairiḥa mādayasva ।
 vivasvantaṁ huve yaḥ pitā te 'smin barhiṣyā niśadya ॥59॥
 imaṁ yama prastaramā hi rohāṅgirobhiḥ pitṛbhiḥ saṃvidānaḥ ।
 ā tvā mantrāḥ kavīśastā vahantvenā rājanhaviṣo mādayasva ॥60॥
 ita eta udāruhan divaspr̥sthānyāruhan । pra bhūrjayo yathā pathā dyāmanīgīraso
 yayuḥ ॥61॥*

अ. (Av.) १८.२.१-३

यमाय सोमः पवते यमाय क्रियते हविः ।
 यमं ह यो गच्छत्यग्निदूतो अरकृतः ॥१॥
 यमाय मधुमत्तमं जुहोता प्र च तिष्ठत ।
 इदं नम ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः ॥२॥
 यमाय घृतवत् पयो रो हविर्जुहोतन ।
 स नो जीवेष्वा यमेद दीर्घमायुः प्र जीवसे ॥३॥
*yamāya somaḥ pavate yamāya kriyate haviḥ ।
 yamaṁ ha yāo gachchhatyagnidūto arakṛtaḥ ॥1॥
 yamāya madhumattamaṁ juhotaḥ pra cha tiṣṭhata ।
 idaṁ nama ṛṣibhyaḥ pūrvajebhyaḥ pūrvabhyaḥ pathikṛdbhyaḥ ॥2॥
 yamāya ghṛtavat payo rāo havirjuhotana ।
 sa no jīveṣvā yamedā dīrghamāyuh pra jīvase ॥3॥*

अ. (Av.) १८.२.६-२८

त्रिकद्रुकेभिः पवते षडुर्वीरकमिद् बृहत् ।
 त्रिष्टुब् गायत्री छन्दांसि सर्वा ता यम आर्पिता ॥६॥
 सूर्यं चक्षुषा गच्छ वातमात्मना दिवं च गच्छ पृथिवीं च धर्मभिः ।
 अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रति तिष्ठा शरीरैः ॥७॥
 अजो भागस्तपसस्तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु तं ते अर्चिः ।
 यास्ते शिवास्तन्वोजातवेदस्ताभिर्वहैनं सुकृतामु लोकम् ॥८॥
 यास्ते शोचयो रंहयो जातवेदो याभिरापृणासि दिवमन्तरिक्षम् ।
 अजं यन्तमनु ताः समृण्वतामथेतराभिः शिवतमाभिः श्रुतं कृधि ॥९॥
 अव सृज पुनरग्रे पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधावान् ।
 आयुर्वसान् उप यातु शेषः सं गच्छतां तन्वासुवर्चाः ॥१०॥
 अति द्रव श्वानौ सारमेयौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा ।
 अधा पितृन्सुविदत्रा अपीहि यमेन ये सधमादं मदन्ति ॥११॥
 यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ चतुरक्षौ पथिषदी नृचक्षसा ।
 ताभ्यां राजन् परि धेहेनं स्वस्त्यस्मा अनमीवं च धेहि ॥१२॥
 उरूणासावसुतृपावुदुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो जनां अनु ।
 तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दातामसुमद्येह भद्रम् ॥१३॥
 सोम एकेभ्यः पवते घृतमेक उपासते ।
 येभ्यो मधु प्रधावति तांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥१४॥

ये चित् पूर्व ऋतसाता ऋतजाता ऋतावृधः ।
 ऋषीन् तपस्वतो यम तपोजाँ अपि गच्छतात् ॥१५॥
 तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये स्वर्ययुः ।
 तपो ये चक्रिरे महस्तांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥१६॥
 ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरासो ये तनूत्यजः ।
 ये वा सहस्रदक्षिणास्तांश्चिदेवापि गच्छतात् ॥१७॥
 सहस्रणीथाः कवयो ये गोपायन्ति सूर्यम् ।
 ऋषीन् तपस्वतो यम तपोजाँ अपि गच्छतात् ॥१८॥
 स्योनास्मै भव पृथिव्यनृक्षरा निवेशनी । यच्छास्मै शर्म सप्रथाः ॥१९॥
 असंबाधे पृथिव्या उरौ लोके नि धीर्यस्व ।
 स्वधा याश्चकृषे जीवन् तास्ते सन्तु मधुश्चतुः ॥२०॥
 ह्यामि ते मनसा मन इहेमान् गृह्णोँ उप जुजुषाण एहि ।
 सं गच्छस्व पितृभिः सं यमेन स्योनास्त्वा वाता उप वान्तु शग्माः ॥२१॥
 उत् त्वा वहन्तु मरुत उदवाहा उदप्रुतः ।
 अजेन कृण्वन्तः शीतं वर्षेणोक्षन्तु बालिति ॥२२॥
 उदह्ममायुरायुषे क्रत्वे दक्षाय जीवसे ।
 स्वान् गच्छतु ते मनो अधा पितॄरुप द्रव ॥२३॥
 मा ते मनो मासोर्मागानां मा रसस्य ते ।
 मा ते हास्त तन्वः१ किं चनेह ॥२४॥
 मा त्वा वृक्षः सं बाधिष्ट मा देवी पृथिवी मही ।
 लोकं पितुषु वित्तैधस्व यमराजसु ॥२५॥
 यत् ते अंगमतिहितं पराचैरपानः प्राणो य उ वा ते परेतः ।
 तत् ते स्रगत्य पितरः सनीडा घासाद् घसं पुनरा वेशयन्तु ॥२६॥
 अपेमं जीवा अरुधन् गृहेभ्यस्तं निर्वहत परि ग्रामादितः ।
 मृत्युर्यमस्यासीद् दूतः प्रचेता असून् पितृभ्यो गमयां चकार ॥२७॥
 ये दस्यवः पितृषु प्रविष्टा ज्ञातिमुखा आहुतादश्चरन्ति ।
 पुरापुरो निपुरो ये भरन्त्यग्निष्ठानस्मात् प्र धमाति यात् ॥२८॥
trikadrukebhiḥ pavate ṣaḍurvīrekamid bṛhat ।
triṣṭub gāyatrī chhandāmsi sarvā tā yama ārpitā ॥6॥
sūrya chakṣuṣā gachchha vātamātmanā divaṁ cha gachchha pṛthivīm cha
dharmabhiḥ ।
apo vā gachchha yadi tatra te hitamoṣadhīṣu prati tiṣṭhā śarīraiḥ ॥7॥
ajo bhāgastapasastam tapasva tam te śochistapatu tam te archiḥ ।
yāste śivāstanvojātavedastābhīrvahainaṁ sukṛtāmu lokam ॥8॥
yāste śochayo raṁhayo jātavedo yābhirāpṛṇāsi divamantarikṣam ।
ajam yantamanu tāḥ samṛṇvatāmatherarābhiḥ śivatamābhiḥ śṛtam kṛdhi ॥9॥
ava sṛja punaragne pitṛbhyo yasta āhutaścharati svadhāvān ।
āyurvasān upa yātu śeṣaḥ saṁ gachchhatām tanvāsuvarchāḥ ॥10॥
ati drava śvānau sārameyau chaturakṣau śabalau sādhanā pathā ।
adhā pitṛntsuvidatrām apīhi yamena ye sadhamādaṁ madanti ॥11॥
yau te śvānau yama rakṣitārau chaturakṣau pathiṣadī nṛchakṣasā ।
tābhyām rājan pari dhehyenaṁ svastyasmā anamīvaṁ cha dhehi ॥12॥
urūṇasāvasutṛpāvudumbalau yamasya dūtau charato janām anu ।
tāvasmabhyam ddaśaye sūryāya punardātāmasumadyeha bhadram ॥13॥
soma ekebhyaḥ pavate ghr̥tameka upāsate ।
yebhyo madhu pradhāvati tāmschidevāpi gachchhatāt ॥14॥
ye chit pūrva ṛtasātā ṛtajātā ṛtāvṛdhaḥ ।
ṛṣiṁ tapasvato yama tapojām api gachchhatāt ॥15॥

tapasā ye anādhr̥ṣyāstapasā ye svaryayuh /
 tapo ye chakrire mahastānīśchidevāpi gachchhatāt ||16 ||
 ye yudhyante pradhaneṣu śūrāso ye tanūtyajaḥ /
 ye vā sahasradakṣiṇāstānīśchidevāpi gachchhatāt ||17 ||
 sahasraṇīthāḥ kavayo ye gopāyanti sūryam /
 ṛṣīn tapasvato yama tapojām api gachchhatāt ||18 ||
 syonāsmāi bhava pṛthivyanṛkṣarā niveśanī / yachchhāsmāi śarma saprathāḥ ||19 ||
 asanībādhe pṛthivyā urau loka ni dhīrayasva /
 svadhā yāśchakṛṣe jīvan tāste santu madhuśchatuḥ ||20 ||
 hnayāmi te manasā mana ihemān grhām upa jujuṣāṇa ehi /
 sam gachchhasva pītṛbhiḥ sam yamena syonāstvē vātā upa vāntu śagmāḥ ||21 ||
 ut tvā vahantu maruta udavāhā udaprutaḥ /
 ajena kṛṇvantaḥ śītān varṣeṇokṣantu bāliti ||22 ||
 udahnāmāyurāyuse kratve dakṣāya jīvase /
 svān gachchhatu te mano adhā pītṛm̐rupa drava ||23 ||
 mā te mano māsormām̐gānām mā rasasya te /
 mā te hāsta tanvaḥ? kiṁ chaneha ||24 ||
 mā tvā vṛkṣaḥ sam bādhiṣṭa mā devī pṛthivī mahī /
 lokam̐ pītṛsu vittvaidhasva yamarājasu ||25 ||
 yat te am̐gamati hitam̐ parāchairapānaḥ prāṇo ya u vā te paretaḥ /
 tat te sragatya pitarāḥ sanīdā ghāsād ghasam̐ punarā veśayantu ||26 ||
 apemam̐ jīvā arudhan gr̥hebhyastam̐ nirvahata pari grāmāditaḥ /
 mṛtyuryamasyāsīd dūtaḥ prachetā asūn pītṛbhyo gamayām̐ chakāra ||27 ||
 ye dasyavaḥ pītṛsu praviṣṭā jñātimukhā āhutādaścharanti /
 purāpuro nīpuro ye bharantyaṅniṣṭānasmāt pra dhamāti yāāt ||28 ||

अ. (Av.) १८.२.३०-३३

यां ते धेनुं निपृणामि यमु ते क्षीर ओदनम् ।
 तेना जनस्यामो भर्ता योऽत्रासदजीवनः ॥३० ॥
 अश्ववर्ती प्र तर या सुशेवाक्षकं वा प्रतरं नवीयः ।
 यस्त्वा जघान वध्यः सो अस्तु मा सो अन्यद् विदत भागधेयम् ॥३१ ॥
 यमः परोऽवरो विवस्वान् तत् परं नाति पश्यामि किं चन ।
 यमे अध्वरो अधि मे निवष्टो भुवो विवस्वानन्वाततान ॥३२ ॥
 अपागूहन्नमृतां मर्त्येभ्यः कृत्वा सवर्णमिदधुर्विवस्वते ।
 उताश्विनावभरद् यत् तदासीदजहादु द्वा मिथुना सरण्युः ॥३३ ॥
 yām te dhenum̐ nipṛṇāmi yamu te kṣīra Odanam /
 tenā janasyāmo bhartā yo'trāsada jīvanaḥ ||30 ||
 aśvāvatiṁ pra tara yā suśevārṣākam̐ vā prataram̐ navīyaḥ /
 yastvā jaghāna vadhyaḥ so astu mā so anyad vidata bhāgadheyam ||31 ||
 yamaḥ paro'varo vivasvān tath param̐ nāti paśyāmi kiṁ chana /
 yame adhvaro adhi me nivaṣṭo bhuvo vivasvānanvātātāna ||32 ||
 apāgūhannamṛtām̐ martyebhyaḥ kṛtvā savarṇāmadadhurvivasvate /
 utāśvināvabharad yat tadāsīdajahādu dvā mithunā saranyūḥ ||33 ||

अ. (Av.) १८.२.३५-६०

ये अग्निदग्धा ये अनग्निदग्धा मध्ये दिवः स्वधया मादयन्ते ।
 त्वं तान् वेत्थ यदि ते जातवेदः स्वधया यां स्वधितिं जुषन्ताम् ॥३५ ॥
 शं तप माति तपो अग्रे मा तन्वंश तपः ।
 वनेषु शुष्मो अस्तु ते पृथिव्यामस्तु यद्धरः ॥३६ ॥
 ददाम्यस्मा अवसानमेतद् य एष आगन् मम चेदभूदिह ।

यमश्चिकित्वान् प्रत्येतदाह ममैष राय उप तिष्ठतामिह ॥३७॥
 इमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै । शते शरत्सु नो पुरा ॥३८॥
 प्रेमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै । शते शरत्सु नो पुरा ॥३९॥
 अपेमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै । शते शरत्सु नो पुरा ॥४०॥
 वी३मां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै । शते शरत्सु नो पुरा ॥४१॥
 निरिमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै । शते शरत्सु नो पुरा ॥४२॥
 उदिमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै । शते शरत्सु नो पुरा ॥४३॥
 समिमां मात्रां मिमीमहे यथापरं न मासातै । शते शरत्सु नो पुरा ॥४४॥
 अमासि मात्रां स्वरगामायुष्मान् भूयासम् ।
 यथापरं न मासातै शते शरत्सु नो पुरा ॥४५॥
 प्राणो अपानो व्यान् आयुश्चक्षुदशये सूर्याय ।
 अपरिपरेण पथा यमराः पितृन् गच्छ ॥४६॥
 ये अग्रवः शशमानाः परेयुर्हित्वा द्वेषांस्यनपत्यवन्तः ।
 ते द्यामुदित्याविदन्त लोकं नाकस्य पृष्ठे अधि दीध्यानाः ॥४७॥
 उदन्वती द्यौरवमा पीलुमतीति मध्यमा ।
 तृतीया ह प्रद्यौरिति यस्यां पितर आसते ॥४८॥
 ये नः पितुः पितरो ये पितामहा य आविविशुर्वशन्तरिक्षम् ।
 य आक्षियन्ति पृथिवीमुत द्यां तेभ्यः पितृभ्यो नमसा विधेम ॥४९॥
 इदमिद् वा उ नापरं दिवि पश्यसि सूर्यम् ।
 माता पुत्रं यथा सिचाभ्येनं भूम ऊर्णुहि ॥५०॥
 इदमिद् वा उ नापरं जरस्यन्यदितोऽपरम् ।
 जाया पतिमिव वासासाभ्येनं भूम ऊर्णुहि ॥५१॥
 अभि त्वोर्णोमि पृथिव्या मातुर्वस्त्रोण भद्रया ।
 जीवेषु भद्रं तन्मयि स्वधा पितृषु सा त्वयि ॥५२॥
 अग्नीषोमा पथिकृता स्योनं देवेभ्यो रत्नं दधथुर्वि लोकम् ।
 उप प्रेष्यन्तं पूषणं यो वहत्यंजोयानैः पथिभिस्तत्र गच्छतम् ॥५३॥
 पूषा त्वेतश्चावयतु प्र विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः ।
 स त्वैतेभ्यः परिं ददत् पितृभ्योऽग्निदेवेभ्यः सुविदत्रियेभ्यः ॥५४॥
 आयुर्विश्वायुः परि पातु त्वा पूषा त्वा पातु प्रपथे पुरस्तात् ।
 यत्रासते सुकृतो यत्र त ईयुस्तत्र त्वा देवः सविता दधातु ॥५५॥
 इमौ युनज्मि ते वह्नी असुनीताय वोढवे ।
 ताभ्यां यमस्य सादनं समितीश्चाव गच्छतात् ॥५६॥
 एतत् त्वा वासः प्रथमं न्वागन्नपैतदूह यदिहाविभः पुरा ।
 इष्टापूर्तमनुसंक्राम विद्वान् यत्र ते दत्तं बहुधा विबन्धुषु ॥५७॥
 अग्नेर्वर्म परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा च ।
 नेत् त्वा धृष्णुर्हरसा जर्हषाणो दधृग् विधक्षन् परीङ्घ्यातै ॥५८॥
 दण्डं हस्तादादानो गतासोः सह श्रोत्रेण वर्चसा बलेन ।
 अत्रैव त्वमिह वयं सुवीरा विश्वा मृधो अभिमातीर्जयेम ॥५९॥
 धनुर्हस्तादादानो मृतस्य सह क्षत्रेण वर्चसा बलेन ।
 समागृभाय वसु भूरि पुष्टमर्वाङ् त्वमेह्युप जीवलोकम् ॥६०॥
ye agnidagdha ye anagnidagdha madhye divaḥ svadhayā mādayante ।
tvam tām vettha yadi te jātavedaḥ svadhayā yām svadhitim juṣantām ॥35॥
śam tapa mātī tapo agne mā tanvam1 tapaḥ ।
vaneṣu śuṣmo astu te prthivyāmastu yaddharaḥ ॥36॥
dadāmyasmā avasānametad ya eṣa āgan mama chedabhūdiha ।
yamaśchikitvān pratyetaadāha mamaīṣa rāya upa tiṣṭhatāmiha ॥37॥
imām mātṛām mimīmahe yathāparam na māsātai । śate śaratsu no purā ॥38॥

premām mātrām mimīmahe yathāparam na māsātai | śate śaratsu no purā ||39 ||
 apemām mātrām mimīmahe yathāparam na māsātai | śate śaratsu no purā ||40 ||
 vī3mām mātrām mimīmahe yathāparam na māsātai | śate śaratsu no purā ||41 ||
 nirimām mātrām mimīmahe yathāparam na māsātai | śate śaratsu no purā ||42 ||
 udimām mātrām mimīmahe yathāparam na māsātai | śate śaratsu no purā ||43 ||
 samimām mātrām mimīmahe yathāparam na māsātai | śate śaratsu no purā ||44 ||
 amāsi mātrām svaragāmāyusmān bhūyāsam |
 yathāparam na māsātai śate śaratsu no purā ||45 ||
 prāṇo apāno vyān āyusśhakṣuddaśaye sūryāya |
 aparipareṇa pathā yamarāāḥ pitṛn gachchha ||46 ||
 ye agravaḥ śāsāmānāḥ pareyurhitvā dveśāmsyanapatyavantaḥ |
 te dyāmudityāvidanta lokam nākasya pṛṣṭhe adhi dīdhyānāḥ ||47 ||
 udanvatī dyaauravamā pīumatīti madhyamā |
 tṛtīyā ha pradyauriti yasyām pītara āsate ||48 ||
 ye naḥ pituḥ pitaro ye pitāmahā ya āviviśururva1ntarikṣam |
 ya ākṣiyanti pṛthivīmuta dyām tebhyaḥ pitṛbhyo namasā vidhema ||49 ||
 idamid vā u nāparam divi paśyasi sūryam |
 mātā putram yathā śichābhyenaṁ bhūma ūrṇuhi ||50 ||
 idamid vā u nāparam jarasyanyadito'param |
 jāyā patimiva vāsāsābhyenaṁ bhūma ūrṇuhi ||51 ||
 abhi tvorṇomi pṛthivyā māturvastroṇa bhadrayā |
 jīveṣu bhadram tanmayi svadhā pitṛṣu sā tvayī ||52 ||
 agnīṣomā pathikṛtā syonaṁ devebhyo ratnaṁ dadhathurvi lokam |
 upa preṣyantaṁ pūṣaṇaṁ yo vahātyaṁjoyānaiḥ pathibhistatra gachchhatam ||53 ||
 pūṣā tvetaśchyāvayatu pra vidvānanaṣṭapaśurbhuvanasya gopāḥ |
 sa tvaitebhyaḥ pariṁ dadat pitṛbhyo'gnirdevebhyaḥ suvidatriyebhyaḥ ||54 ||
 āyurviśvāyuh pari pātu tvā pūṣā tvā pātu prapathe purastāt |
 yatrāsate sukṛto yatra ta īyustatra tvā devaḥ savitā dadhātu ||55 ||
 imau yunajmi te vahnī asunītāya voḍhave |
 tābhyām yamasya sādanaṁ samitīśchāva gachchhatāt ||56 ||
 etat tvā vāsaḥ prathamam nvāgannapaitadūha yadihābībhaḥ purā |
 iṣṭāpūrtamanusaṁkrāma vidvān yatra te dattaṁ bahudhā vibandhuṣu ||57 ||
 agnervarma pari gobhirvyayasva saṁ prorṇuṣva medasā pīvasā cha |
 net tvā dhṛṣṇurharasā jarhṛṣāṇo dadhṛg vidhakṣan parīnkhyātai ||58 ||
 daṇḍam hastādādādāno gatāsoḥ saha śrotreṇa varchasā balena |
 atraiva tvamiha vyaṁ suvīrā viśvā mṛdho abhimātīrjayema ||59 ||
 dhanurhastādādādāno mṛtasya saha kṣatreṇa varchasā balena |
 samāgrbhāya vasu bhūri puṣṭamarvān tvamehyupa jīvalokam ||60 ||

अ. (Av.) १८.३.१-७३

इयं नारी पतिलोकं वृणाना नि पद्यत उप त्वा मर्त्यं प्रेतम् ।
 धर्मं पुराणमनुपालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह धेहि ॥१॥
 उदीर्ष्व नार्यभि जीवलोकं गतासुमेतमुप शेष एहि ।
 हस्तग्राभस्य दिधिषोस्तवेदं पत्युर्जनित्वमभि सं बभूथ ॥२॥
 अपश्यं युवतिं नीयमानां जीवां मृतेभ्यः परिणीयमानाम् ।
 अन्धेन यत् तमसा प्रावृतासीत् प्राक्तो अपाचीमनयं तदेनाम् ॥३॥
 प्रजानत्यध्वे जीवलोकं देवानां पन्थामनुसंचरन्ती ।
 अयं ते गोपतिस्तं जुषस्व स्वर्गं लोकमधि रोहयैनम् ॥४॥
 उप द्यामुप वेतसमवत्तरो नदीनाम् । अग्रे पित्तमपामसि । ॥५॥
 यं त्वमग्रे समदहस्तमु निर्वापया पुनः ।

क्याम्बूरत्र रोहतु शाण्डदूर्वा व्यल्कशा ॥६॥
 इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा सं विशस्व ।
 संवेशने तन्वा३ चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थे ॥७॥
 उत्तिष्ठ प्रेहि प्र द्रवौकः कृणुष्व सलिले सधस्थे ।
 तत्र त्वं पितृभिः संविदानः सं सोमेन मदस्व सं स्वधाभिः ॥८॥
 प्र च्यवस्व तन्वं१ सं भरस्व मा ते गात्रा वि हायि मो शरीरम् ।
 मनो निविष्टमनुसंविशस्व यत्र भूमेर्जुषसे तत्र गच्छ ॥९॥
 वर्चसा मां पितरः सोम्यासो अंजन्तु देवा मधुना घृतेन ।
 चक्षुषे मा प्रतरं तारयन्तो जरसे मा जरदष्टिं वर्धन्तु ॥१०॥
 वर्चसा मां समनत्त्वग्निर्मेधां मे विष्णुर्न्यनत्तत्वासन् ।
 रयिं मे विश्वे नि यच्छन्तु देवाः स्योना मापः पवनैः पुनन्तु ॥११॥
 मित्रावरुणा परि मामधातामादित्या मा स्वरवो वर्धयन्तु ।
 वर्चो म इन्द्रो न्यनक्तु हस्तयोर्जरदष्टिं मा सविता कृणोतु ॥१२॥
 यो ममार प्रथमो मर्त्यानां यः प्रेयाय प्रथमो लोकमेतम् ।
 वैवस्वतं संगमनं जनानां यमं राजानं हविषा सपर्यत ॥१३॥
 परा यात पितर आ च यातायं वो यो मधुना समक्तः ।
 दत्तो अस्मभ्यं द्रविणेह भद्रं रयिं च नः सर्ववीरं दधात ॥१४॥
 कण्वः कक्षीवान् पुरुमीढो अगस्त्यः श्यावाश्वः सोभ्यर्चनानाः ।
 विश्वामित्रोऽयं जमदग्निरत्रिरवन्तु नः कश्यपो वामदेवः ॥१५॥
 विश्वामित्र जमदग्ने वसिष्ठ भरद्वाज गोतम वामदेव ।
 शर्दिर्नो अत्रिरग्रभीन्नमोभिः सुसंशासः पितरो मृडता नः ॥१६॥
 कस्ये मृजाना अति यन्ति रिप्रमायुर्दधानाः प्रतरं नवीयः ।
 आप्यायमानाः प्रजया धनेनाध स्याम सुरभयो गृहेषु ॥१७॥
 अंजते व्यंजते समंजते ऋतुं रिहन्ति मधुनाभ्यंजते ।
 सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षुणं हिरण्यपावाः पशुमासु गृह्णते ॥१८॥
 यद् वो मुद्रं पितरः सोम्यं च तेनो सचध्वं स्वयशसो हि भूत ।
 ते अर्वाणः कवय आ शृणोत सुविदत्रा विदथे हूयमानाः ॥१९॥
 ये अत्रयो अंगिरसो नवग्वा इष्टावन्तो रातिषाचो दधानाः ।
 दक्षिणावन्तः सुकृतो य उ स्थासद्यास्मिन् वर्हिषि मादयध्वम् ॥२०॥
 अधा यथा नः पितरः परासः प्रत्नासो अग्र ऋतमाशशानाः ।
 शुचीदयन् दीध्यत उक्थशासः क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरप व्रन् ॥२१॥
 सुकर्माणः सुरुचो देवयन्तो अयो न देवा जनिमा धमन्तः ।
 शुचन्तो अग्निं वावृधन्त इन्द्रमुर्वी गव्यां परिषदं नो अक्रन् ॥२२॥
 आ यूथेव क्षुमति पश्वो अख्यद् देवानां जनिमान्युग्रः ।
 मर्तासश्चिदुर्वशीरकृप्रन् वृधे चिदर्य उपरस्यायोः ॥२३॥
 अकर्म ते स्वपसो अभूम ऋतमवसन्नृषसो विभातीः ।
 विश्वं तद् भद्रं यदवन्ति देवा बृहद् वदेम विदथे सुवीराः ॥२४॥
 इन्द्रो मा मरुत्वान् प्राच्या दिशः पातु बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२५॥
 धाता मा निऋत्या दक्षिणाया दिशः पातु बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२६॥
 अदितिर्मादित्यै प्रतीच्या दिशः पातु बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२७॥
 सोमो मा विश्वैर्देवैरुदीच्या दिशः पातु बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२८॥
 धर्ता ह त्वा धरुणौ धारयाता ऊर्ध्वं भानुं सविता द्यामिवोपरि ।

लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२९॥
 प्राच्यां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥३०॥
 दक्षिणायां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥३१॥
 प्रतीच्यां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥३२॥
 उदीच्यां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥३३॥
 ध्रुवायां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥३४॥
 ऊर्ध्वायां त्वा दिशि पुरा संवृतः स्वधायामा दधामि बाहुच्युता पृथिवी द्यामिवोपरि ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥३५॥
 धर्तासि धरुणोऽसि वंसगोऽसि ॥३६॥
 उदपूरसि मधुपूरसि वातपूरसि ॥३७॥
 इतश्च मामुतश्चावतां यमेइव यतमाने यदैतम् ।
 प्र वां भरन् मानुषा देवयन्तो आ सीदतां स्वमु लोकं विदाने ॥३८॥
 स्वासस्थे भवतमिन्दवे नो युजे वां ब्रह्म पूवर्त्य नमोभिः ।
 वि श्लोक एति पथ्येव सूरिः शृण्वन्तु विश्वे अमृतास एतत् ॥३९॥
 त्रीणि पदानि रुपो अन्वरोहच्चतुष्पदीमन्वैद् व्रतेन ।
 अक्षरेण प्रति मिमीते अर्कमृतस्य नाभावभि सं पुनाति ॥४०॥
 देवेभ्यः कमवृणीत मृत्यु प्रजायै किममृतं नावृणीत ।
 बृहस्पतिर्यामतनुत ऋषिः प्रियां यमस्तन्वशमा रिरिच ॥४१॥
 त्वमग्न ईडितो जातवेदोऽवाङ्मन्यानि सुरभीणि कृत्वा ।
 प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता हवींषि ॥४२॥
 आसीनासो अरुणीनामुपस्थे रयिं धत्त दाशुषे मर्त्याय ।
 पुत्रेभ्यः पितरस्तस्य वस्वः प्र यच्छत त इहोर्ज दधात ॥४३॥
 अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदः सदः सदत सुप्रणीतयः ।
 अतो हवींषि प्रयतानि बर्हिषि रयिं च नः सर्ववीरं दधात ॥४४॥
 उपहृता नः पितरः सोम्यासो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु ।
 त आ गमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु तेऽवन्त्वस्मान् ॥४५॥
 ये नः पितुः पितरो ये पितामहा अनूजिहरे सोमपीथं वसिष्ठाः ।
 तेभिर्यमः संरराणोहवींष्युशनुशद्भिः प्रतिकाममनु ॥४६॥
 ये तातृषुर्देवत्रा जेहमाना होत्राविदः स्तोमतष्टासो अर्कैः ।
 आग्ने याहि सहस्रं देववन्दैः सत्यैः कविभिर्ऋषिभिर्धर्मसद्भिः ॥४७॥
 ये सत्यासो हविरदो हविष्वा इन्द्रेणदेवैः सरथं तुरेण ।
 आग्ने याहि सुविदत्रेभिरर्वाङ् परैः पूर्वे ऋषिभिर्धर्मसद्भिः ॥४८॥
 अप सर्प मातरं भूमिमेतामुरुव्यचसं पृथिवीं सुशेवाम् ।
 ऊर्णम्रदाः पृथिवी दक्षिणावत एषा त्वा पातु प्रपथे पुरस्तात् ॥४९॥
 उच्छ्वंचस्व पृथिवि मा नि बाधथाः सूपायनास्मै भव सूपसर्पणा ।
 माता पुत्रं यथा सिचाभ्येनं भूम ऊर्णुहि ॥५०॥
 उच्छ्वंचमाना पृथिवी तु तिष्ठतु सहस्रं मित उप हि श्रयन्ताम् ।
 ते गृहासो घृतश्रुतः स्योना विश्वाहास्मै शरणाः सन्त्वत्र ॥५१॥
 उते स्तभ्रामि पृथिवीं त्वत् परीमं लोगं निदधन्मो अहं रिषम् ।
 एतां स्थूणां पितरो धारयन्ति ते तत्र यमः सादना ते कृणोतु ॥५२॥
 इममग्ने चमसं मा वि जिह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम् ।

अयं यश्मसो देवपानस्तस्मिन् देवा अमृता मादयन्ताम् ॥५३॥
 अथर्वा पूर्णं चमसं यमिन्द्रायाभिर्भर्वाजिनीवते ।
 तस्मिन् कृणोति सृकृतस्य भक्षं तस्मिन्निन्दुः पवते विश्वदानीम् ॥५४॥
 यत् ते कृष्णः शकुन आतुतोद पिपीलः सर्प उत वा श्वापदः ।
 अग्निष्टद् विश्वादादगदं कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणो आविवेश ॥५५॥
 पयस्वतीरोषधयः पयस्वन्मामकं पयः ।
 अपां पयसो यत् पयस्तेन मा सह शुम्भतु ॥५६॥
 इमा नारीरविधवाः सुपत्नीरांजनेन सर्पिषा सं स्पृशन्ताम् ।
 अनश्रवो अनमीवाः सुरत्वा आ रोहन्तु जनयो योनिमग्रे ॥५७॥
 सं गच्छस्व पितृभिः सं यमेनेष्टापूर्तेन परमे व्योमन् ।
 हित्वावद्यं पुनरस्तमेहि सं गच्छतां तन्वासुवर्चाः ॥५८॥
 ये नः पितुः पितरो ये पितामहा य आविविशुरुर्वशन्तरिक्षम् ।
 तेभ्यः स्वराडसुनीतिर्नो अद्य यथावशं तन्वः कल्पयति ॥५९॥
 शं ते नीहारो भवतु शं ते पुष्पाव शीयताम् ।
 शीतिके शीतिकावति ह्लादिके ह्लादिकावति ।
 मण्डूक्यश्पु शं भुव इमं स्वर्गिन् शमय ॥६०॥
 विवस्वान् नो अभयं कृणोतु यः सुत्रामा जीरदानुः सुदानुः ।
 इहेमे वीरा बहवो भवन्तु गोमदश्चवन्मय्यस्तु पुष्टम् ॥६१॥
 विवस्वान् नो अमृतत्वे दधातु परैतु मृत्युरमृतं न ऐतु ।
 इमान् रक्षतु पुरुषाना जरिम्णो मो घेषामसवो यमं गुः ॥६२॥
 यो दग्धे अन्तरिक्षे न मत्वा पितृणां कविः प्रभतिर्मतीनाम् ।
 तमर्चत विश्वमित्रा हाविर्भिः स नो यमः प्रतरं जीवसे धातु ॥६३॥
 आ रोहत दिवमुत्तमामृषयो मा बिभीतन् ।
 सोमपाः सोमपायिन इदं वः क्रियते हविरगन्म ज्योतिरुक्तम् ॥६४॥
 प्र केतुना बृहता भत्यग्निरा रोदसी वृषभो रोरवीति ।
 दिवश्चिन्दतादुपमामुदानडपामुपस्थे महिषो ववर्ध ॥६५॥
 नाके सुपर्णमुप यत् पतन्तं हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।
 हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥६६॥
 इन्द्र क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।
 शिक्षा णो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥६७॥
 अपूपापिहितान् कुम्भान् यांस्ते देवा अधारयन् ।
 ते ते सन्तु स्वधावन्तो मधुमन्तो घृतश्चुतः ॥६८॥
 यास्ते धाना अनुकिरामि तिलमिश्राः स्वधावतीः ।
 तास्ते सन्तु विभ्वीः प्रभ्वीस्तास्ते यमो राजानु मन्यताम् ॥६९॥
 पुनर्देहि वनस्पते य एष निहितस्त्वयि ।
 यथा यमस्य सादन आसातै विदथा वदन् ॥७०॥
 आ रभस्व जातवेदस्तेजस्वद्धरो अस्तु ते ।
 शरीरामस्य सं दहाथैनं धेहि सुकृतामु लोके ॥७१॥
 ये ते पूर्वे परागता अपरे पितरश्च ये ।
 तेभ्यो घृतस्य कुल्यैतु शतधारा व्युन्दती ॥७२॥
 एतदा रोह वय उन्मृजानः स्वा इह बृहदु दीदयन्ते ।
 अभि प्रेहि मध्यतो माप हास्याः पितृणां लोकं प्रथमो यो अत्र ॥७३॥
iyam nārī patilokaṁ vṛṇānā ni padyata upa tvā martya pretam ।
dharma purāṇamanupālayanī tasyai prajāṁ draviṇaṁ cheha dhehi ॥1॥
udīrṣva nāryabhi jīvalokaṁ gatāsumetamupa śeṣa ehi ।
hastagrābhāsyā didhiṣostavedaṁ patyurjanitvamabhi saṁ babhūtha ॥2॥
apaśyaṁ yuvatim nīyamānāṁ jīvāṁ mṛtebhyaḥ pariṇīyamānām ।

andhena yat tamasā prāvṛtāsīt prākto apāchīmanayaṁ tadenām ||3||
 prajānatyadhnye jīvalokaṁ devānāṁ panthāmanusaṁcharantī |
 ayaṁ te gopatistaṁ juṣasva svarga lokamadhi rohayainam ||4||
 upa dyāmupa vetasamavattaro nadīnām | agne pittamapāmasi | ||5||
 yaṁ tvamagne samadahastamu nīrvāpayā punaḥ |
 kyāmbūratra rohatu śāṇḍadūrvā vyalkaśā ||6||
 idaṁ ta ekaṁ para ū ta ekaṁ tṛtīyena jyotiṣā saṁ viśasva |
 saṁveśane tanvā³ chāruredhi priyo devānāṁ parame sadhasthe ||7||
 uttiṣṭha prehi pra dravaukaḥ kṛṇuṣva salile sadhasthe |
 tatra tvam pitṛbhiḥ saṁvidānaḥ saṁ somena madasva saṁ svadhābhiḥ ||8||
 pra chyavasva tanvaṁ¹ saṁ bharasva mā te gātrā vi hāyi mo śarīram |
 mano niviṣṭamanusaṁviśasva yatra bhūmerjuṣase tatra gachchha ||9||
 varchasā māṁ pitarāḥ somyāso anjantu devā madhunā ghṛtena |
 chakṣuṣe mā pratarāṁ tārāyanto jarase mā jaradaṣṭīm vardhantu ||10||
 varchasā māṁ samanaktvagnirmedhām me viṣṇurnyanaktvāsan |
 rayiṁ me viśve nī yachchhantu devāḥ syonā māpaḥ pavanaiḥ punantu ||11||
 mītrāvaruṇā pari māmādhātāmādityā mā svaravo vardhayantu |
 varcho ma indro nyanaktu hastayorjaradaṣṭīm mā savitā kṛṇotu ||12||
 yo mamāra prathamo martyānāṁ yaḥ preyāya prathamo lokametam |
 vaivasvataṁ saṁgamanāṁ janānāṁ yamaṁ rājānaṁ haviṣā saparyata ||13||
 parā yāta pitara ā cha yātāyaṁ vo yāo madhunā samaktaḥ |
 datto asmabhyaṁ draviṇeha bhadraṁ rayiṁ cha naḥ sarvavīraṁ dadhāta ||14||
 kaṇvaḥ kakṣivān purumīdho agastyāḥ śyāvāśvaḥ sobharyarchanānāḥ |
 viśvāmitro 'yaṁ jamadagniratriravantū naḥ kaśyapo vāmadevaḥ ||15||
 viśvāmitra jamadagne vasiṣṭha bharadvāja gotama vāmadeva |
 śardīrno atriragrabhūnnamobhiḥ susaṁśāsaḥ pitaro mṛdatā naḥ ||16||
 kasye mṛjānā ati yanti ripramāyurdadhānāḥ pratarāṁ navīyaḥ |
 āpyāyamānāḥ prajāyā dhanenādha syāma surabhayo gr̥heṣu ||17||
 anjate vyanjate samañjate ṛtuṁ rihanti madhunābhyamjate |
 sindhoruchchhvāse patayantamukṣaṇāṁ hiraṇyapāvāḥ paśumāsu gr̥hṇate ||18||
 yad vo mudraṁ pitarāḥ somyaṁ cha teno sachadhvaṁ svayaśaso hi bhūta |
 te arvāṇaḥ kavaya ā śṛṇota suvidatrā vidathe hūyamānāḥ ||19||
 ye atrayo aṁgirasō navagvā iṣṭāvanto rātiṣācho dadhānāḥ |
 dakṣiṇāvantaḥ sukṛto ya u sthāsadyāsmīn varhiṣi mādayadhvam ||20||
 adhā yathā naḥ pitarāḥ parāsaḥ pratnāso agna ṛtamāśāśānāḥ |
 śuchīdayan dīdhryata ukthāśāsaḥ kṣāmā bhindanto aruṇirapa vran ||21||
 sukarmāṇaḥ surucho devayanto ayo na devā janimā dhamantaḥ |
 śuchanto agniṁ vāvṛdhanta indramurvī gavyāṁ pariṣadaṁ no akran ||22||
 ā yūtheva kṣumati paśvo akhyad devānāṁ janimāntyugraḥ |
 martāśaschidurvaśīrakṛpran vṛdhe chidarya uparasyāyoḥ ||23||
 akarma te svapaso abhūma ṛtamavasrannuśaso vibhātīḥ |
 viśvaṁ tad bhadraṁ yadavanti devā bṛhad vadema vidathe suvīrāḥ ||24||
 indro mā marutvān prāchyā diśaḥ pātu bāhuchyutā pṛthivī dyāmivopari |
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānāṁ hutabhāgā iha stha ||25||
 dhātā mā nīṛtyā dakṣiṇāyā diśaḥ pātu bāhuchyutā pṛthivī dyāmivopari |
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānāṁ hutabhāgā iha stha ||26||
 adītimādityai pratīchyā diśaḥ pātu bāhuchyutā pṛthivī dyāmivopari |
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānāṁ hutabhāgā iha stha ||27||
 somo mā viśvairdevairudīchyā diśaḥ pātu bāhuchyutā pṛthivī dyāmivopari |
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānāṁ hutabhāgā iha stha ||28||

dhartā ha tvā dharuṇau dhārayātā ūrdhva bhānum savitā dyāmivopari ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām hutabhāgā iha stha ॥29॥
 prāchyām tvā diśi purā saṁvṛtaḥ svadhāyāmā dadhāmi bāhuchyutā pṛthivī
 dyāmivopari ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām hutabhāgā iha stha ॥30॥
 dakṣiṇāyām tvā diśi purā saṁvṛtaḥ svadhāyāmā dadhāmi bāhuchyutā pṛthivī
 dyāmivopari ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām hutabhāgā iha stha ॥31॥
 pratīchyām tvā diśi purā saṁvṛtaḥ svadhāyāmā dadhāmi bāhuchyutām pṛthivī
 dyāmivopari ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām hutabhāgā iha stha ॥32॥
 udīchyām tvā diśi purā saṁvṛtaḥ svadhāyāmā dadhāmi bāhuchyutā pṛthivī
 dyāmivopari ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām hutabhāgā iha stha ॥33॥
 dhruvāyām tvā diśi purā saṁvṛtaḥ svadhāyāmā dadhāmi bāhuchyutā pṛthivī
 dyāmivopari ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām hutabhāgā iha stha ॥34॥
 ūrdhvāyām tvā diśi purā saṁvṛtaḥ svadhāyāmā dadhāmi bāhuchyutā pṛthivī
 dyāmivopari ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām hutabhāgā iha stha ॥35॥
 dhartāsi dharuṇo'si vaṁsago'si ॥36॥
 udapūrasī madhupūrasī vātapūrasī ॥37॥
 itāścha māmutaśchāvatām yameiva yatamāne yadaitam ।
 pra vām bharan mānuṣā devayanto ā sīdatām svamu lokam vidāne ॥38॥
 svāsasthe bhavatamindave no yuje vām brahma pūvarya namobhiḥ ।
 vi śloka eti pathyeva sūriḥ śṛṇvantu viśve amṛtāsa etat ॥39॥
 trīṇi padāni rupo anvarohachchachatuspadīmanvaid vratena ।
 akṣareṇa prati mimīte arkamṛtasya nābhāvabhi saṁ punāti ॥40॥
 devebhyaḥ kamavṛṇīta mṛtyu prajāyai kimamṛtaṁ nāvṛṇīta ।
 brhaspatiryaṁatanuta ṛṣiḥ priyām yamastanvaṁmā rīrecha ॥41॥
 tvamagna īdīto jātavedo'vāḍḍhavyāni surabhīni kṛtvā ।
 prādāḥ pitṛbhyaḥ svadhayā te akṣannaddhi tvam deva prayatā havīmṣi ॥42॥
 āsīnāso aruṇīnāmupasthe rayīm dhatta dāsūṣe martyāya ।
 putrebhyaḥ pitarastasya vasvaḥ pra yachchhata ta ihoṛja dadhāta ॥43॥
 agniṣvāntāḥ pitara eha gachchhata sadaḥ sadaḥ sadata supraṇītayaḥ ।
 atto havīmṣi prayatāni barhiṣi rayīm cha naḥ sarvavīraṁ dadhāta ॥44॥
 upahūtā naḥ pitarāḥ somyāso barhiṣyeṣu nidhiṣu priyeṣu ।
 ta ā gamantu ta iha śruvantvadhi bruvantu te'vantvasmān ॥45॥
 ye naḥ pituḥ pitaro ye pitāmahā anūjīhare somapītham vasiṣṭhāḥ ।
 tebhīryamaḥ saṁrarāṇo havāmīṣyusānnusadbhiḥ pratikāmamattu ॥46॥
 ye tāṭṣurdevatrā jehamānā hotrāvidaḥ stomataṣṭāso arkaiḥ ।
 āgne yāhi sahasraṁ devavandaiḥ satyaiḥ kavibhiḥṛṣibhirgharmasadbhiḥ ॥47॥
 ye satyāso havirado haviṣpā indreṇadevaiḥ saratham tureṇa ।
 āgne yāhi suvidatrebhirarvān paraiḥ pūrvai ṛṣibhirgharmasadbhiḥ ॥48॥
 apa sarpa mātaram bhūmimetāmuruvyachasaṁ pṛthivīm suśevām ।
 ūrṇamradāḥ pṛthivī dakṣiṇāvata eṣā tvā pātu prapathe purastāt ॥49॥
 uchchhvaṁchasva pṛthivī mā ni bādhatāḥ sūpāyanāsmāi bhava sūpasarpaṇā ।
 mātā putram yathā sichābhyenaṁ bhūma ūrṇuhi ॥50॥
 uchchhvaṁchamānā pṛthivī tu tiṣṭhatu sahasraṁ mita upa hi śrayantām ।
 te gṛhāso gṛhṭaschutaḥ syonā viśvāhāsmāi śaraṇāḥ santvatra ॥51॥

utte stabhnāmi pṛthivīm tvat parīmaṁ logaṁ nidadhanmo ahaṁ riṣam ।
 etāṁ sthūpāṁ pitaro dhārayanti te tatra yamaḥ sādānā te kṛṇotu ॥52॥
 imamagne chamasāṁ mā vi jihnaraḥ priyo devānāmuta somyānām ।
 ayaṁ yaśchamaso devapānastasmīn devā amṛtā mādayantām ॥53॥
 atharvā pūrṇa chamasāṁ yamindrāyābibharvājīnivate ।
 tasmīn kṛṇoti śṛṅgasya bhakṣaṁ tasmīnninduh pavate viśvadānīm ॥54॥
 yat te kṛṣṇaḥ śakuna ātutoda pipīlaḥ sarpa uta vā śvāpadaḥ ।
 agniṣṭad viśvādagadaṁ kṛṇotu somaścha yo brāhmaṇāṁ āviveśa ॥55॥
 payasvatirośadhayaḥ payasvanmāmakaṁ payaḥ ।
 apāṁ payaso yat payastena mā saha śumbhatu ॥56॥
 imā nārīravidhavaḥ supatnīrāñjanena sarpiṣā saṁ spṛśantām ।
 anaśravo anamīvāḥ suratnā ā rohanu janayo yonimagre ॥57॥
 saṁ gachchhasva pitṛbhiḥ saṁ yameneṣṭāpūrtena parama vyoman ।
 hitvāvadyaṁ punarastamehi saṁ gachchhatām tanvāsuvarchāḥ ॥58॥
 ye naḥ pituḥ pitaro ye pitāmahā ya āviviśururva1ntarikṣam ।
 tebhyaḥ svarāḍasunitirno adya yathāvaśaṁ tanvaḥ kalpayāti ॥59॥
 śaṁ te nīhāro bhavatu śaṁ te pruvāva śīyatām ।
 śītike śītīkāvati hlādike hlādikāvati ।
 maṇḍūkyā1psu śaṁ bhuva imaṁ sva1gimna śamaya ॥60॥
 vivasvān no abhayaṁ kṛṇotu yaḥ sutrāmā jīradānuḥ sudānuḥ ।
 iheme vīrā bahavo bhavantu gomadaśvavanmayyastu puṣṭam ॥61॥
 vivasvān no amṛtatve dadhātu paraitu mṛtyuramṛtaṁ na aitu ।
 imān rakṣatu puruṣānā jarimṇo mo ṣveśāmasavo yamaṁ guḥ ॥62॥
 yo dadhre antarikṣe na mahnā pitṛñāṁ kaviḥ prabhatirmatīnām ।
 tamarchata viśvamitrā hāvīrbhiḥ sa no yamaḥ prataraṁ jīvase dhāt ॥63॥
 ā rohata divamuttamāmṛṣayo mā bibhītan ।
 somapāḥ somapāyina idaṁ vaḥ kriyate haviraganma jyotiruktam ॥64॥
 pra ketunā bṛhatā bhatyagnirā rodasī vṛṣabho roravīti ।
 divaśchindatādūpamāmudānaḍapāmupasthe mahiṣo vavardha ॥65॥
 nāke superṇamupa yat patantaṁ hṛdā venanto abhyachakṣata tvā ।
 hiraṇyapakṣaṁ varuṇasya dūtāṁ yamasya yonau śakunaṁ bhuraṇyum ॥66॥
 indra kratum na ā bhara pitā putrebhyo yathā ।
 śīkṣa ṇo asmin puruhūta yāmani jīvā jyotiraśīmahi ॥67॥
 apūpāpihitān kumbhān yāṁste devā adhārayan ।
 te te santu svadhāvanto madhumanto ghṛtaśchutaḥ ॥68॥
 yāste dhānā anukirāmi tilamiśrāḥ svadhāvatiḥ ।
 tāste santu vibhviḥ prabhvīstāste yamo rājānu manyatām ॥69॥
 punardehi vanaspate ya eṣa nīhitastvayī ।
 yathā yamasya sādāna āsātai vidathā vadan ॥70॥
 ā rabhasva jātavedastejasvaddharo astu te ।
 śarīrāmasya saṁ dahāthaināṁ dhehi sukṛtāmu loka ॥71॥
 ye te pūrve parāgatā apare pitaraścha ye ।
 tebhyo ghṛtasya kulyaitu śatadhārā vyundatī ॥72॥
 etadā roha vā unmrjānaḥ svā iha bṛhadu dīdayante ।
 abhi prehi madhyato māpa hāsthāḥ pitṛñāṁ lokaṁ prathamo yo atra ॥73॥

अ. (Av.) १८.४.१-८०

आ रोहत जनित्रीं जातवेदसः पितृयाणैः सं व आ रोहयामि ।

अवाङ्मुषितो हव्यवाह ईजानं युक्ताः सुकृतां धत्तं लोके ॥१॥

देवा यामृतवः कल्पयन्ति हविः पुरोडाशं सुचो यायुधानि ।

तेभिर्याहि पथिभिर्देवयानैर्यैरीजानाः स्वर्गं यन्ति लोकम् ॥२॥
 ऋतस्य पन्थामनु पश्य साध्वंगिरसः सुकृतो येन यन्ति ।
 तेभिर्याहि पथिभिः स्वर्गं यत्रादित्या मधु भक्षयन्ति तृतीये नाके अधि वि श्रयस्व ॥३॥
 त्रयः सुपर्ण उपरस्य मायू नाकस्य पृष्ठे अधि विष्टपि श्रिताः ।
 स्वर्गा लोका अमृतेन विष्टा इषमूर्जं यजमानाय दुहाम् ॥४॥
 जुहूर्दाधार द्यामुपभृदन्तरिक्षं ध्रुवा दाधार पृथिवीं प्रतिष्ठाम् ।
 प्रतीमां लोका घृतपृष्ठाः स्वर्गाः कामं कामं यजमानाय दुहाम् ॥५॥
 ध्रुव आ रोह पृथिवीं विश्वभोजसमन्तरिक्षमुपभृदा क्रमस्व ।
 जुहु द्यां गच्छ यजमानेन साकं सुवेण वत्सेन दिशः प्रपीनाः सर्वा धुक्वाहणीयमानः ॥६॥
 तीर्थैस्तरन्ति प्रवतो महीरिति याकृतः सुकृतो येन यन्ति ।
 अत्रादधुर्यजमानाय लोकं दिशो भूतानि यदकल्पयन्त ॥७॥
 अंगिरसामयनं पूर्वं अग्निरादित्यानामयनं गार्हपत्यो दक्षिणानामयनं दक्षिणाग्निः ।
 माहिमानमग्नेर्विहितस्य ब्रह्मणा समंगः सर्व उप याहि शग्मः ॥८॥
 पूर्वं अग्निष्ठा तपतु शं पुरस्ताच्छं पश्चात् तपतु गार्हपत्यः ।
 दक्षिणाग्निष्टे तपतु शर्म वर्मोत्तरतो मध्यतो अन्तरिक्षाद् दिशोदिशो अग्ने परि पाहि घोरात् ॥९॥
 यूयमग्ने शंतमाभिस्तनूभिरीजानमभि लोकं स्वर्गम् ।
 अश्वा भूत्वा पृष्टिवाहो वहाथ यत्र देवैः सधमादं मदन्ति ॥१०॥
 शमग्ने पश्चात् तप शं पुरस्ताच्छमुत्तराच्छमधरात् तपैनम् ।
 एकस्त्रेधा विहितो जातवेदः सम्यगेन धेहि सुकृतामु लोके ॥११॥
 शमग्रयः समिद्धा आ रभन्तां प्राजापत्यं मेध्यं जातवेदसः ।
 शृतं कृण्वन्त इह माव चिक्षिपन् ॥१२॥
 या एति विततः कल्पमान ईजानमभि लोकं स्वर्गम् ।
 तमग्रयः सर्वहुतं जुषन्तां प्राजापत्यं मेध्यं जातवेदसः । शृतं कृण्वन्त इह माव चिक्षिपन् ॥१३॥
 ईजानश्चितमारुक्षदग्निं नाकस्य पृष्ठाद् दिवमुत्पतिष्यन् ।
 तस्मै प्र भाति नभसो ज्योतिषीमान्स्वर्गः पन्थाः सुकृते देवयानः ॥१४॥
 अग्निर्होताध्वर्युष्टे बृहस्पतिरिन्द्रो ब्रह्मा दक्षिणतस्ते अस्तु ।
 हुतोऽयं संस्थितो या एति यत्र पूर्वमयनं हुतानाम् ॥१५॥
 अपूपवान् क्षीरवांश्चरुरेह सीदतु ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इहस्थ ॥१६॥
 अपूपवान् दधिवांश्चरुरेह सीदतु ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥१७॥
 अपूपवान् द्रप्सवांश्चरुरेह सीदतु ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥१८॥
 अपूपवान् घृतवांश्चरुरेह सीदतु ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥१९॥
 अपूपवान् मांसवांश्चरुरेह सीदतु । लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२०॥
 अपूपवानन्नवांश्चरुरेह सीदतु । लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२१॥
 अपूपवान् मधुमांश्चरुरेह सीदतु ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२२॥
 अपूपवान् रसवांश्चरुरेह सीदतु ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२३॥
 अपूपवानपवांश्चरुरेह सीदतु ।
 लोककृतः पथिकृतो यजामहे ये देवानां हुतभागा इह स्थ ॥२४॥
 अपूपापिहितान् कुम्भान् यांस्ते देवा अधारयन् ।
 ते ते सन्तु स्वधावन्तो मधुमन्तो घृतश्रुतः ॥२५॥
 यास्ते धाना अनुकिरामि तिलमिश्राः स्वधावतीः ।

तास्ते सन्तूङ्हीः प्रभ्वीस्तास्ते यमो राजानु मन्यताम् ॥२६॥
 अक्षितिं भूयसीम् ॥२७॥
 द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः ।
 समानं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ॥२८॥
 शतधारं वायुमर्कं स्वर्विदं नृचक्षसस्ते अभि चक्षते रयिम् ।
 ये पृणन्ति प्र च यच्छन्ति सर्वदा ते दुहते दक्षिणां सप्तमातरम् ॥२९॥
 कोशं दुहन्ति कलशं चतुर्विलमिडां धेनुं मधुमतीं स्वस्तये ।
 ऊर्जं मदन्तीमदिति जनेष्वग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन् ॥३०॥
 एतत् ते देवः सविता वासो ददाति भर्तवे । तत्त्वं यमस्य राज्ये वसानस्तार्प्यचर ॥३१॥
 धाना धेनुरभवद् वत्सो अस्यास्तिलोऽभवत् । तां वै यमस्य राज्ये अक्षितामुप जीवति ॥३२॥
 एतास्ते असौ धेनवः कामदुघा भवन्तु ।
 एनीः श्येनीः सरूपा विरूपास्तिलवत्सा उप तिष्ठन्तु त्वात्र ॥३३॥
 एनीर्धाना हरिणीः श्येनीरस्य कृष्णा धाना रोहिणीर्धेनवस्ते ।
 तिलवत्सा ऊर्जमस्मै दुहाना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः ॥३४॥
 वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रं शतधारमुत्सम् ।
 स सबिभर्ति पितरं पितामहान् प्रपितामहान् बिभर्ति पिन्वमानः ॥३५॥
 सहस्रधारं शतधारमुत्समक्षितं व्यच्यमानं सलिलस्य पृष्ठे ।
 ऊर्जं दुहानमनपस्फुरन्तमुपासते पितरः स्वधाभिः ॥३६॥
 इदं कसाम्बु चयनेन चितं तत् सजाता अव पश्यतेत ।
 मर्त्योऽयममृतत्वमेति तस्मै गृहान् कृणुत यावत्सबन्धु ॥३७॥
 इहैवैधि धनसनिरिहचिन्त इहक्रतुः । इहैधि वीर्यवत्तरो वयोधा अपराहतः ॥३८॥
 पुत्रं पौत्रमभितर्पयन्तीरापो मधुमतीरिमाः ।
 स्वधां पितृभ्यो अमृतं दुहाना आपो देवीरुभयांस्तर्पयन्तु ॥३९॥
 आपो अग्निं प्र हिणुत पितॄरुपेमं यां पितरो मे जुषन्ताम् ।
 आसीनामूर्जमुप ये सचन्ते ते नो रयिं सर्ववीरं नि यच्छान् ॥४०॥
 समिन्धते अमर्त्यं हव्यवाहं घृतप्रियम् । स वेद निहितान् निधीन् पितृन् परावतो गतान् ॥४१॥
 यं ते मन्थं यमोदनं यन्मांसं निपृणामि ते । ते ते सन्तु स्वधावन्तो मधुमन्तो घृतश्रुतः ॥४२॥
 यास्ते धाना अनुकिरामि तिलमिश्राः स्वधावतीः ।
 तास्ते सन्तूङ्हीः प्रभ्वीस्तास्ते यमो राजानु मन्यताम् ॥४३॥
 इदं पूर्वमपरं नियानं येना ते पूर्वं पितरः परेताः ।
 पुरोगवा ये अभिशाची अस्य ते त्वा वहन्ति सुकृतामु लोकम् ॥४४॥
 सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।
 सरस्वतीं सुकृतो हवन्ते सरस्वती दाशुषे वार्यं दात् ॥४५॥
 सरस्वतीं पितरो हवन्ते दक्षिणा यामभिनक्षमाणाः ।
 आसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वमनमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥४६॥
 सरस्वति या सरथं ययाथोक्थैः स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।
 सहस्रार्धमिडो अत्र भागं रायस्पोषं यजमानाय धेहि ॥४७॥
 पृथिवीं त्वा पृथिव्यामा वेशयामि देवो नो धाता प्र तिरात्यायुः ।
 परापरैता वसुविद् वो अस्त्वधा मृताः पितृषु सं भवन्तु ॥४८॥
 आ प्र च्यवेथामप तन्मृजेथां यद् वामभिभा अत्रोचुः ।
 अस्मादेतमघ्न्यौ तद् वशीयो दातुः पितृष्विहभोजनौ मम ॥४९॥
 एयमगन् दक्षिणा भद्रतो नो अनेन दत्ता सुदुघा वयोधाः ।
 यौवने जीवानुपपृचती जरा पितृभ्य उपसंपराणयादिमान् ॥५०॥
 इदं पितृभ्यः प्र भ्रामि बर्हिर्जीवं देवेभ्य उत्तरं स्तृणामि ।
 तदा रोह पुरुष मेध्यो भवन् प्रति त्वा जानन्तु पितरः परेतम् ॥५१॥
 एदं बर्हिरसदो मेध्योऽभूः प्रति त्वा जानन्तु पितरः परेतम् ।

यथापरु तन्वंशं सं भरस्व गात्राणि ते ब्रह्मणा कल्पयामि ॥५२॥
 पर्णो राजापिधानं चरूणामूर्जो बलं सह ओजो न आगन् ।
 आयुर्जीविभ्यो विदधद् दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥५३॥
 ऊर्जो भागो य इमं जजानाश्मान्नानामाधिपत्यं जगाम ।
 तमर्चत विश्वामित्रा हविर्भिः स नो यमः प्रतरं जीवसे धात् ॥५४॥
 यथा यमाय हर्म्यमवपन् पंच मानवाः । एवा वपामि हर्म्यं यथा मे भूर्योऽसत ॥५५॥
 इदं हिरण्यं बिभृहि यत्ते पिताबिभः पुरा । स्वर्गं यतः पितुर्हस्तं निर्मृङ्क्षि दक्षिणम् ॥५६॥
 ये च जीवा ये च मृता ये जाता ये च यायाः ।
 तेभ्यो घृतस्य कुल्यैतु मधुधारा व्युन्दती ॥५७॥
 वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सूर्यो अह्नां प्रतरीतोषसां दिवः ।
 प्राणः सिन्धूनां कलशां अचिक्रददिन्द्रस्य हार्दिमाविशन्मनीषया ॥५८॥
 त्वेषस्ते धूम ऊर्णोतु दिवि षष्ठ्युक्र आततः । सूर्यो न हि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥५९॥
 प्र वा एतीन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतिं सखा सख्युर्न प्र मिनाति संगिरः ।
 मर्यं इस योषाः समर्षसे सोमः कलशे शतयामना पथा ॥६०॥
 अक्षत्रमीमदन्त ह्यव प्रियां अधूषत । अस्तोषत स्वभानवो विप्रा यविष्ठा ईमहे ॥६१॥
 आ यात पितरः सोम्यासो गम्भीरैः पथिभिः पितृयाणैः ।
 आयुरस्मभ्यं दधतः प्रजां च रायश्च पौषैरभि नः सचध्वम् ॥६२॥
 परा यात पितरः सोम्यासो गम्भीरैः पथिभिः पूर्याणैः ।
 अधा मासि पुनरा यात नो गृहान् हविरतुं सुप्रजसः सुवीराः ॥६३॥
 यद् वो अग्निरजहादेकमंगं पितृलोकं गमयंजातवेदाः ।
 तद् व एतत् पुनरा प्याययामि सांगाः स्वर्गे पितरो मादयध्वम् ॥६४॥
 अभूद् दूतः प्रहितो जातवेदाः सायं न्यह्न उपवन्द्यो नृभिः ।
 प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षत्रिद्वि त्वं देव प्रयता हवींषि ॥६५॥
 असौ हा इह ते मनः ककुत्सलमिव जामयः । अभ्येनं भूम ऊर्णुहि ॥६६॥
 शुम्भन्तां लोकाः पितृषदनाः पितृषदने त्वा लोक आ सादयामि ॥६७॥
 येऽस्माकं पितरस्तेषां बर्हिर्हरसि ॥६८॥
 उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय ।
 अधा वयमादित्य व्रते तवानागसो अदितये स्याम ॥६९॥
 प्रास्मत् पाशान् वरुण मुंच सर्वान् यैः समामे बध्यते यैर्व्यमि ।
 अधा जीवेम शरदं शतानि त्वया राजन् गुपिता रक्षमाणाः ॥७०॥
 अग्नये कव्यवाहनाय स्वधा नमः ॥७१॥
 सोमाय पितृमते स्वधा नमः ॥७२॥
 पितृभ्यः सोमवद्भ्यः स्वधा नमः ॥७३॥
 यमाय पितृमते स्वधा नमः ॥७४॥
 एतत् ते प्रततामह स्वधा ये च त्वामनु ॥७५॥
 एतत् ततामह स्वधा ये च त्वामनु ॥७६॥
 एतत् ते तत स्वधा ॥७७॥
 स्वधा पितृभ्यः पृथिविषद्भ्यः ॥७८॥
 स्वधा पितृभ्यो अन्तरिक्षसद्भ्यः ॥७९॥
 स्वधा पितृभ्यो दिविषद्भ्यः ॥८०॥
 ā roḥata janitrīm jātavedasaḥ pitṛyāṇaiḥ saṁ va ā rohayāmi ।
 avāḍḍhavyeṣito havyavāha ījānaṁ yuktāḥ sukṛtām dhattam loke ॥1॥
 devā yāmṛtavaḥ kalpayanti haviḥ puroḍāśaṁ srucho yāyudhāni ।
 tebhīryāhi pathibhirdevayānairyairījānāḥ svarga yanti lokam ॥2॥
 ṛtasya panthāmanu paśya sādhvamgīrasaḥ sukṛto yena yanti ।
 tebhīryāhi pathibhiḥ svarga yatrādityā madhu bhakṣayanti ṛtīye nāke adhi vi
 śrayasva ॥3॥

trayaḥ suparṇa uparasya māyū nākasya pṛṣṭhe adhi viṣṭapi śritāḥ ।
 svargā lokā amṛtena viṣṭhā iṣamūrja yajamānāya duhrām ॥4॥
 juhūrdādadhāra dyāmupabhr̥dantarikṣam̐ dhruvā dādadhāra pṛthivīm̐ pratiṣṭhām̐ ।
 pratīmām̐ lokā ghṛtapṛṣṭhāḥ svargāḥ kāmam̐kāmam̐ yajamānāya duhrām̐ ॥5॥
 dhruva ā roha pṛthivīm̐ viśvabhojasamantarikṣamupabhr̥dā kramasva ।
 juhu dyām̐ gachchha yajamānena sākam̐ sruveṇa vatsena diśaḥ prapīnāḥ sarvā
 dhukṣavāhṛṇīyamānaḥ ॥6॥
 tīrthaistaranti pravato mahīriti yākr̥taḥ sukr̥to yena yanti ।
 atrādadhuryajamānāya lokam̐ diśo bhūtāni yadakalpayanta ॥7॥
 aṁgirasāmayanam̐ pūrvo agnirādityānāmayanam̐ gārhapatyō dakṣiṇānāmayanam̐
 dakṣiṇāgniḥ ।
 māhimānamagnervihitasya brahmaṇā samam̐gaḥ sarva upa yāhi śagmaḥ ॥8॥
 pūrvo agniṣṭvā tapatu śam̐ purastāchchham̐ paśchāt tapatu gārhapatyāḥ ।
 dakṣiṇāgniṣṭhe tapatu śarma varmottarato madhyato antarikṣād diśodiśo agne pari
 pāhi ghorāt ॥9॥
 yūyamagne śam̐tamābhistanūbhīrjānamabhi lokam̐ svargam̐ ।
 aśvā bhūtvā pṛṣṭivāho vahātha yatra devaiḥ sadhamādām̐ madanti ॥10॥
 śamagne paśchātā tapa śam̐ purastāchchhamuttarāchchhamadharāt tapainam̐ ।
 ekastredhā vihito jātavedaḥ samyagenam̐ dhehi sukr̥tāmu loka ॥11॥
 śamagnayaḥ samiddhā ā rabhantām̐ prājāpatyam̐ medhyam̐ jātavedasaḥ ।
 śṛtam̐ kṛṇvanta iha māvā chikṣipān ॥12॥
 yā eti vitataḥ kalpamāna ījānamabhi lokam̐ svargam̐ ।
 tamagnayaḥ sarvahutam̐ juśantām̐ prājāpatyam̐ medhyam̐ jātavedasaḥ । śṛtam̐
 kṛṇvanta iha māvā chikṣipān ॥13॥
 ījānaśchitamāruksadagim̐na nākasya pṛṣṭhād divamutpatiṣyan ।
 tasmai pra bhāti nabhaso jyotiṣimāntsvargāḥ panthāḥ sukr̥te devayānaḥ ॥14॥
 agnirhotādhvaryuṣṭhe bṛhaspatirindro brahmā dakṣiṇataste astu ।
 huto'yam̐ samsthito yā eti yatra pūrvamayanam̐ hutānām̐ ॥15॥
 apūpavān kṣīravām̐ścharureha sīdatu ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐ hutabhāgā iha stha ॥16॥
 apūpavān dadhivām̐ścharureha sīdatu ।
 lokakṛta pathikṛto yajāmahe ye devānām̐ hutabhāgā iha stha ॥17॥
 apūpavān drapsavām̐ścharureha sīdatu ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐ hutabhāgā iha stha ॥18॥
 apūpavān ghṛtavām̐ścharureha sīdatu ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐ hutabhāgā iha stha ॥19॥
 apūpavān mām̐savām̐ścharureha sīdatu । lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐
 hutabhāgā iha stha ॥20॥
 apūpavānannavām̐ścharureha sīdatu । lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐
 hutabhāgā iha stha ॥21॥
 apūpavān madhumām̐ścharureha sīdatu ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐ hutabhāgā iha stha ॥22॥
 apūpavān rasavām̐ścharureha sīdatu ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐ hutabhāgā iha stha ॥23॥
 apūpavānapavām̐ścharureha sīdatu ।
 lokakṛtaḥ pathikṛto yajāmahe ye devānām̐ hutabhāgā iha stha ॥24॥
 apūpāpihitān kumbhān yām̐ste devā adhārayan ।
 te te santu svadhāvanto madhumanto ghṛtaśchutaḥ ॥25॥
 yāste dhānā anukirāmi tilam̐śrāḥ svadhāvatiḥ ।
 tāste santūdbhviḥ prabhvīstāste yamo rājānu manyatām̐ ॥26॥

akṣitim bhūyasīm

॥27॥

drapsaśchaskanda pṛthivīmanu dyāmīmaṁ cha yonīmanu yaścha pūrvaḥ ।

samānaṁ yonīmanu saṁcharantaṁ drapsaṁ juhomyanu sapta hotrāḥ ॥28॥

śatadhāraṁ vāyumarka svarvidaṁ nṛchakṣasaste abhi chakṣate rayim ।

ye pṛṇanti pra cha yachchhanti sarvadā te duhrate dakṣiṇāṁ saptamātaram ॥29॥

kośaṁ duhanti kalaśaṁ chaturbilamiḍāṁ dhenum madhumatīṁ svastaye ।

ūrja madantūmaditi janeṣvagne mā himsīḥ parame vyoman ॥30॥

etat te devaḥ savitā vāso dadāti bhartave । tattvaṁ yamasya rājye

vasānastārpyachara ॥31॥

dhānā dhenurabhavad vatso asyāstilo 'bhavat । tāṁ vai yamasya rājye akṣitāmupa

jīvati ॥32॥

etāste asau dhenavaḥ kāmādughā bhavantu ।

enīḥ śyenīḥ sarūpā virūpāstilavatsā upa tiṣṭhantu tvātra ॥33॥

enīrdhānā hariṇīḥ śyenīrasya kṛṣṇā dhānā rohiṇīrdhenavaste ।

tilavatsā ūrjamasmai duhānā viśvāhā santvanapasphurantīḥ ॥34॥

vaiśvānare haviridaṁ juhomi sāhasraṁ śatadhāramutsam ।

sa sabibharti pītarāṁ pītāmahān prapītāmahān bibharti pinvamānaḥ ॥35॥

sahasradhāraṁ śatadhāramutsamakṣitaṁ vyachyamānaṁ salilasya pṛṣṭhe ।

ūrja duhānāmanapasphurantamupāsate pītarāḥ svadhābhiḥ ॥36॥

idaṁ kasāmbu chayanena chitaṁ tat sajātā ava paśyateta ।

martyo 'yamamṛtatvameti tasmai gṛhān kṛṇuta yāvatsabandhu ॥37॥

ihavidhi dhanasanirihachinta ihakratuḥ । ihaidhi vīryavattaro vayodhā

aparāhataḥ ॥38॥

putraṁ pautramabhitarpayantīrāpo madhumatīrimāḥ ।

svadhāṁ pītṛbhyo amṛtaṁ duhānā āpo devīrubhayāṁstarpayantu ॥39॥

āpo agimna pra hiṇuta pītṛmṛpemaṁ yāṁ pītarō me juṣantām ।

āsīnāmūrjamupa ye sachante te noā rayiṁ sarvavīraṁ nī yachchhān ॥40॥

samindhate amartya havyavāhaṁ ghṛtapriyam । sa veda nihitān nidhīn pītṛn

parāvato gatān ॥41॥

yaiṁ te manthaṁ yamodanaṁ yanmāṁsaṁ nīpṛṇāmi te । te te santu svadhāvanto

madhumanto ghṛtaśchutaḥ ॥42॥

yāste dhānā anukirāmi tilamīśrāḥ svadhāvatīḥ ।

tāste santūdbhviḥ prabhvīstāste yamo rājānu manyatām ॥43॥

idaṁ pūrvamaparaṁ niyānaṁ yenā te pūrve pītarāḥ paretāḥ ।

purogavā ye abhiśāchī asya te tvā vahanti sukṛtāmu lokam ॥44॥

sarasvatīṁ devayanto havante sarasvatīmadhvare tāyamāne ।

sarasvatīṁ sukṛto havante sarasvatī dāsūse vārya dāt ॥45॥

sarasvatīṁ pītarō havante dakṣiṇā yāmabhinakṣamāṇāḥ ।

āsadyāsmin barhiṣi mādayadhvamanamīvā īṣa ā dhehyasme ॥46॥

sarasvati yā sarathaṁ yayāthokthaiḥ svadhābhirdevi pītṛbhirmadantī ।

sahasrārghamiḍo atra bhāgaṁ rāyaspoṣaṁ yajamānāya dhehi ॥47॥

pṛthivīm tvā pṛthivyāmā veśayāmi devo no dhātā pra tirātyāyuh ।

parāparitā vasuvid vo astvadhā mṛtāḥ pītuṣu saṁ bhavantu ॥48॥

ā pra chyavethāmapa tanmījethāṁ yad vāmabhibhā atrochuḥ ।

asmādetamaghnyau tad vaśīyo dātuḥ pītṛṣvīhabhojanau mama ॥49॥

eyamagan dakṣiṇā bhadrato no anena dattā sudughā vayodhāḥ ।

yauvane jīvānupapṛmīchatī jarā pītṛbhya upasaṁparāṇayādīmān ॥50॥

idaṁ pītṛbhyaḥ pra bharāmi barhiḥjīvaṁ devebhya uttaraṁ stṛṇāmi ।

tadā roha puruṣa medhyo bhavan prati tvā jānantu pītarāḥ paretam ॥51॥

edaṁ barhirasado medhyo 'bhūḥ prati tvā jānantu pītarāḥ paretam ।

yathāparu tanvaṁ1 saṁ bharasva gātrāṇi te brahmaṇā kalpayāmi ||52 ||
 parṇo rājāpidhānaṁ charuṇāmūrjo balaṁ saha Ojo na āgan |
 āyurjīvebhyo vidadhad dīrghāyutvāya śataśāradāya ||53 ||
 ūrjo bhāgo ya imaṁ jajānāśmānnānāmādhipatyam jagāma |
 tamarchata viśvāmitrā havirbhiḥ sa no yamaḥ prataraṁ jīvase dhāt ||54 ||
 yathā yamāya harmyamavapan paṁcha mānavāḥ | evā vapāmi harmya yathā me
 bhūrayo'sata ||55 ||
 idaṁ hiraṇyam bibhṛhi yatte pitābibhaḥ purā | svarga yataḥ piturhastam nirmṛddhi
 dakṣiṇam ||56 ||
 ye cha jīvā ye cha mṛtā ye jātā ye cha yīyāḥ |
 tebhyo ghṛtasya kulyaitu madhudhārā vyundatī ||57 ||
 vṛṣa matinām pavate vichakṣaṇaḥ sūro ahnām pratarītoṣasām divaḥ |
 prāṇaḥ sindhūnām kalaśām achikradadindrasya hārdimāviśanmaniṣayā ||58 ||
 tveṣaste dhūma ūrṇotu divi śamichhukra ātataḥ | sūro na hi dyutā tvaṁ kṛpā pāvaka
 rochase ||59 ||
 pra vā etīndurindrasya niṣkṛtiṁ sakhā sakhyurna pra minātī samigirah |
 marya isa yoṣāḥ samarṣase somaḥ kalaśe śatayāmanā pathā ||60 ||
 akṣannamāmadanta hyava priyām adhūṣata | astoṣata svabhānavo viprā yaviṣṭhā
 īmahe ||61 ||
 ā yāta pitarah somyāso gambhīrai pathibhiḥ pitṛyāṇaiḥ |
 āyurasmabhyam dadhataḥ prajām cha rāyaścha pauṣairabhi naḥ sachadhvam ||62 ||
 parā yāta pitarah somyāso gambhīraiḥ pathibhiḥ pūryāṇaiḥ |
 adhā māsi punarā yāta no grhān havirattum suprajasaḥ suvīrāḥ ||63 ||
 yad vo agnirajahādekamaṅgaṁ pitṛlokaṁ gamayaṁjātavedāḥ |
 tad va etat punarā pyāyāmi sāṁgāḥ svarge pitaro mādayadhvam ||64 ||
 abhūd dūtaḥ prahito jātavedāḥ sāyam nyahna upavandyo nṛbhiḥ |
 prādāḥ pitṛbhyah svadhayā te akṣanniddhi tvaṁ deva prayatā havīmṣi ||65 ||
 asau hā iha te manaḥ kakutsalamiva jāmayah | abhyenaṁ bhūma ūrṇuhi ||66 ||
 śumbhantām lokāḥ pitṛśadanāḥ pitṛśadane tvā loka ā sādāyāmi ||67 ||
 ye3smākam pitarasteṣām barhirasi ||68 ||
 uduttamaṁ varuṇa pāśamasmaḍavādhamam vi madhyamaṁ śrathāya |
 adhā vayamāditya vrata tavānāgasō aditaye syāma ||69 ||
 prāsmat pāsān varuṇa muṁcha sarvān yaiḥ samāme badhyate yairvyāme |
 adhā jīvema śaradaṁ śatāni tvayā rājan gupitā rakṣamāṇāḥ ||70 ||
 agnaye kavyavāhanāya svadhā namaḥ ||71 ||
 somāya pitṛmate svadhā namaḥ ||72 ||
 pitṛbhyah somavadbhyah svadhā namaḥ ||73 ||
 yamāya pitṛmate svadhā namaḥ ||74 ||
 etat te pratatāmaha svadhā ye cha tvāmanu ||75 ||
 etat tatāmaha svadhā ye cha tvāmanu ||76 ||
 etat te tata svadhā ||77 ||
 svadhā pitṛbhyah pṛthiviśadbhya ||78 ||
 svadhā pitṛbhyo antarikṣasadbhyaḥ ||79 ||
 svadhā pitṛbhyo diviśadbhyaḥ ||80 ||

९०. यक्षमनाशनम् (Yakṣamanāśanam) - अ. (Av.) ७.९१.१

इन्द्रः सुत्रामा स्ववाँ अवोभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः ।
 बाधतां द्वेषो अभयं नः कुणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ||१ ||
 indrah sutrāmā svavāṁ avobhiḥ sumṛḍīko bhavatu viśvavedāḥ |
 bādhatām dveṣo abhayam naḥ kuṇotu suvīryasya patayaḥ syāma ||1 ||

९१. राका (Rākā) - अ. (Av.) ७.४८.१-२

राकामहं सुहवा सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना ।
 सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमानया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम् ॥१॥
 यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।
 ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रापोषं सुभगे रराणा ॥२॥
rākāmahaṁ suhavā suṣṭutī huve śṛṇotu naḥ subhagā bodhatu tmanā ।
sīvyatvapaḥ sūchyāchchidyamānayā dadātu vīraṁ śatadāyamukthyam ॥1॥
yāste rāke sumatayaḥ supēśaso yābhirdadāsi dāśuṣe vasūni ।
tābhirno adya sumanā upāgahi sahasrāpoṣaṁ subhage rarāṇā ॥2॥

९२. रुद्रः (Rudraḥ) - अ. (Av.) ६.९०.१-३; ७.८७.१; १५.५.१-१६; १८.१.४०

अ. (Av.) ६.९०.१-३

या ते रुद्र इषुमास्यदंगेभ्यो हृदयाय च । इदं तामद्य त्वद् वयं विषूचीं वि वृहमसि ॥१॥
 यास्ते शतं धमनयोऽङ्गान्यनु विष्ठिताः । तासां ते सर्वासं वयं निर्विषाणि ह्वयामसि ॥२॥
 नमस्ते रुद्रास्यते नमः प्रतिहितायै । नमो विसृज्यमानायै नमो निपतितायै ॥३॥
yā te rudra iṣumāsyaḍaṅgebhyo hṛdayāya cha । idaṁ tāmadya tvad vayaṁ viṣūchīm
vi vṛhamasi ॥1॥
yāste śataṁ dhamanayo'ṅgānyanu viṣṭhitāḥ । tāsāṁ te sarvāsāṁ vayaṁ nirviṣāṇi
hnayāmasi ॥2॥
namaste rudrāsyaṭe namaḥ pratihitāyai । namo viśṛjyamānāyai namo nipatitāyai ॥3॥

अ. (Av.) ७.८७.१

यो अग्नौ रुद्रा यो अप्सवन्तर्य ओषधीर्वीरुध आविवेश ।
 य इमा विश्वा भुवनानि चाक्लृपे तस्मै रुद्राय नमो अस्त्वग्रये ॥१॥
yo agnau rudrā yo apsvaṇtarya Oṣadhīrvīrudha āviveśa ।
ya imā viśvā bhuvanāni chāklṛpe tasmai rudrāya namo astvagnaye ॥1॥

अ. (Av.) १५.५.१-१६

तस्मै प्राच्या दिशो अन्तर्देशाद् भवमिष्वासमनुष्ठातारमकुर्वन् ॥१॥
 भव एनमिष्वासः प्राच्या दिशो अन्तर्देशादनुष्ठातानुतिष्ठति नैनं शर्वो न भवो नेशानः ॥२॥
 नास्य पशून् न समानान् हिनस्ति य एवं वेद ॥३॥
 तस्मै दक्षिणाया दिशो अन्तर्देशाच्छर्वमिष्वासमनुष्ठातारमकुर्वन् ॥४॥
 शर्वएनमिष्वासो दक्षिणाया दिशो अन्तर्देशादनुष्ठातानुतिष्ठति नैनं शर्वो न भवो नेशानः ।
 नास्य पशून् न समानान् हिनस्ति य एवं वेद ॥५॥
 तस्मै प्रतीच्या दिशो अन्तर्देशात् पशुपतिमिष्वासमनुष्ठातारमकुर्वन् ॥६॥
 पशुपतिरेनमिष्वासः प्रतीच्या दिशो अन्तर्देशादनुष्ठातानु तिष्ठति नैनं शर्वो न भवो नेशानः ।
 नास्य पशून् न समानान् हिनस्ति य एवं वेद ॥७॥
 तस्मा उदीच्या दिशो अन्तर्देशादुग्रं देवमिष्वासमनुष्ठातारमकुर्वन् ॥८॥
 उग्र एनं देव इष्वास उदीच्या दिशो अन्तर्देशादनुष्ठातानु तिष्ठति नैनं शर्वो न भवो नेशानः ।
 नास्य पशून् न समानान् हिनस्ति य एवं वेद ॥९॥
 तस्मै ध्रुवाया दिशो अन्तर्देशाद् रुद्रमिष्वासमनुष्ठातारमकुर्वन् ॥१०॥
 रुद्र एनमिष्वासो ध्रुवाया दिशो अन्तर्देशादनुष्ठातानु तिष्ठति नैनं शर्वो न भवो नेशानः ।
 नास्य पशून् न समानान् हिनस्ति य एवं वेद ॥११॥
 तस्मा ऊर्ध्वाया दिशो अन्तर्देशान्महादेवमिष्वासमनुष्ठातारमकुर्वन् ॥१२॥
 महादेव एनमिष्वास ऊर्ध्वाया दिशो अन्तर्देशादनुष्ठातानु तिष्ठति नैनं शर्वो न भवो नेशानः ।
 नास्य पशून् न समानान् हिंस्ति य एवं वेद ॥१३॥
 तस्मै सर्वेभ्यो अन्तर्देशेभ्य ईशानमिष्वासमनुष्ठातारमकुर्वन् ॥१४॥
 ईशान एनमिष्वासः सर्वेभ्यो अन्तर्देशेभ्योऽनुष्ठातानु तिष्ठति नैनं शर्वो न भवो नेशानः ॥१५॥
 नास्य पशून् न समानान् हिनस्ति य एवं वेद ॥१६॥

- tasmai prāchyā diśo antardeśād bhavamiṣvāsamanuṣṭhātāramakurvan* ||1 ||
bhava enamiṣvāsaḥ prāchyā diśo antardeśādanuṣṭhātānūtiṣṭhati nainam śarvo na bhavo neśānaḥ ||2 ||
nāsyā paśūn na samānān hinasti ya evam veda ||3 ||
tasmai dakṣiṇāyā diśo antardeśāchchharvamiṣvāsamanuṣṭhātāramakurvan ||4 ||
śarvaenamiṣvāso dakṣiṇāyā diśo antardeśādanuṣṭhātānūtiṣṭhati nainam śarvo na bhavo neśānaḥ |
nāsyā paśūn na samānān hinasti ya evam veda ||5 ||
tasmai pratīchyā diśo antardeśāt paśupatimiṣbāsamanuṣṭhātāramakurvana ||6 ||
paśupatirenamiṣvāsaḥ pratīchyā diśo antardeśādanuṣṭhātānu tiṣṭhati nainam śarvo na bhavo neśānaḥ |
nāsyā paśūn na samānān hinasti ya evam veda ||7 ||
tasmā udīchyā diśo antardeśādugram devamiṣvāsamanuṣṭhātāramakurvan ||8 ||
ugra enam deva iṣvāsa udīchyā diśo antardeśādanuṣṭhātānu tiṣṭhati nainam śarvo na bhavo neśānaḥ |
nāsyā paśūn na samānān hinasti ya evam veda ||9 ||
tasmai dhruvāyā diśo antardeśād rudramiṣvāsamanuṣṭhātāramakurvan ||10 ||
rudra enamiṣvāso dhruvāyā diśo antardeśādanuṣṭhātānu tiṣṭhati nainam śarvo na bhavo neśānaḥ |
nāsyā paśūn na samānān hinasti ya evam veda ||11 ||
tasmā ūrdhvāyā diśo antardeśānmahādevamiṣvāsamanuṣṭhātāramakurvan ||12 ||
mahādeva enamiṣvāso ūrdhvāyā diśo antardeśādanuṣṭhātānu tiṣṭhati nainam śarvo na bhavo neśānaḥ |
nāsyā paśūn na samānān hinasti ya evam veda ||13 ||
tasmai sarvebhyo antardeśebhya īśānamiṣvāsamanuṣṭhātāramakurvan ||14 ||
īśāna enamiṣvāsaḥ sarvebhyo antardeśebhyo'nuṣṭhātānu tiṣṭhati nainam śarvo na bhavo neśānaḥ ||15 ||
nāsyā paśūna na samānān hinasti ya evam veda ||16 ||

अ. (Av.) १८.१.४०

- स्तुहि श्रुतं गर्तसदं जनानां राजानं भीममुपहनुमुग्रम् ।
 मृडा जरित्रे रुद्र स्तवानो अन्यमस्मत् ते नि वपन्तु सेन्यम् ॥४० ॥
stuhi śrutam gartasadam janānām rājānam bhīmamupahatnumugram |
mṛḍā jaritre rudra stavāno anyamasmat te ni vapantu senyam ||40 ||

९३. रुद्रः गणाः (Rudraḥ Gaṇāḥ) - अ. (Av.) ५.६.३-४

- सहस्रधार एव ते समस्वरन् दिवो नाके मधुजिह्वा असञ्चतः ।
 तस्य स्पशो न नि मिषन्ति भूर्णयः पदेपदे पाशिनः सन्ति सेतवे ॥३ ॥
 पर्यु षु प्र धन्वा वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।
 द्विषस्तदध्यर्णवेनेयसे सनिस्रसो नामासि त्रयोदशो मास इन्द्रस्य गृहः ॥४ ॥
sahasradhāra eva te samasvaran divo nāke madhujihvā asaśchataḥ |
tasya spaśo na ni miṣanti bhūrṇayaḥ padepade pāśinaḥ santi setave ||3 ||
paryū ṣu pra dhanvā vājasātaye pari vṛtrāṇi sakṣaṇiḥ |
dviṣastadadhyarṇaveneyase sanisraso nāmāsi trayodaśo māsa indrasya gr̥haḥ ||4 ||

९४. वनस्पतिः (Vanaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.१२५.१-३; ६.१३८.१-५; ६.१३९.१-५; ७.५६.२

अ. (Av.) ६.१२५.१-३

- वनस्पते वीडुंगो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः ।
 गोभिः संनद्धो असि वीडयस्वास्थाता ते जयतु जेत्वानि ॥१ ॥
 दिवस्पृथिव्याः पर्योज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः ।
 अपामोज्मानं परि गोभिराभृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषा रथं यज ॥२ ॥

इन्द्रस्यौजो मरुतामनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः ।

स इमां नो हव्यदातिं जुषाणो देव रथ प्रति हव्या गृभाय ॥३॥

vanaspate vīḍvaṅgo hi bhūyā asmatsakhā pratarāṇaḥ suvīraḥ ।

gobhiḥ saṁnaddho asi vīḍayasvāsthātā te jayatu jetvāni ॥1॥

divaspr̥thivyāḥ paryoja udbhṛtaṁ vanaspatibhyaḥ paryābhṛtaṁ sahaḥ ।

apāmojmānaṁ pari gobhirābhṛtamindrasya vajraṁ haviṣā rathaṁ yaja ॥2॥

indrasyaujo marutāmanikaṁ mitrasya garbho varuṇasya nābhiḥ ।

sa imāṁ no havyadātiṁ juṣāṇo deva ratha prati havyā gr̥bhāya ॥3॥

अ. (Av.) ६.१३८.१-५

त्वं वीरुधां श्रेष्ठतमाभिश्चुतास्योषधे ।

इमं मे अद्य पूरुषं क्लीबमोपशिनं कृधि ॥१॥

क्लीब कृध्योपशिनमथो कुरीरिणं कृधि ।

अथास्येन्द्रो ग्रावभ्यामुभे भिनत्त्वाण्ड्यौ ॥२॥

क्लीब क्लीबं त्वाकरं वध्रे वध्रे त्वाकरमरसारसं त्वाकरम् ।

कुरीरमस्य शीर्षाणि कुम्बं चाधिनिदध्मसि ॥३॥

ये ते नाड्यौदेवकृते ययोस्तिष्ठति वृष्ण्यम् ।

ते ते भिनद्यि शम्ययामुष्या अधि मुष्कयोः ॥४॥

यथा नडं कशिपुने स्त्रियो भिन्दन्त्यश्मना ।

एवा भिनद्यि ते शेपोऽमुष्या अधि मुष्कयोः ॥५॥

tvam vīrudhām śreṣṭhatamābhiśrutāsyoṣadhe ।

imaṁ me adya pūruṣaṁ klībamopaśinaṁ kṛdhi ॥1॥

klība kṛdhyopaśinamatho kurīriṇaṁ kṛdhi ।

athāsyendro grāvabhyāmubhe bhinattvāṇḍyau ॥2॥

klība klībaṁ tvākaraṁ vadhre vadhriṁ tvākaramarasārasaṁ tvākaram ।

kurīramasya śīrṣāṇi kumbaṁ chādhinidadhmasi ॥3॥

ye te nāḍyaudevakṛte yayostiṣṭhati vṛṣṇyam ।

te te bhinadyi śamyayāmuṣyā adhi muṣkayoḥ ॥4॥

yathā naḍaṁ kaśīpune striyo bhindantyaśmanā ।

evā bhinadyi te śepo'muṣyā adhi muṣkayoḥ ॥5॥

अ. (Av.) ६.१३९.१-५

न्यस्तिका रुरोहिथ सुभागं करणी मम ।

शतं तव प्रतानास्त्रायस्त्रिंशन्नितानाः ।

तया सहस्रपर्ण्या हृदयं शोषयामि ते ॥१॥

शुष्यतु मयि ते हृदयमथो शुष्यत्वास्यम् ।

अथो नि शुष्य मां कामेनाथो शुष्कास्या चर ॥२॥

संवन्नी समुष्पला बभ्रु कल्याणि सं नुद ।

अमूं च मां चे सं नुद समानं हृदयं कृधि ॥३॥

यथोदकमपपुषोऽपशुष्यत्वास्यम् ।

एवा नि शुष्य मां कामेनाथो शुष्कास्या चर ॥४॥

यथा नकुलो विच्छिन्नं संदधात्यहिं पुनः ।

एवा कामस्य विच्छिन्नं सं धेहि वीर्यावति ॥५॥

nyastikā rurohitha subhāgaṁkaraṇī mama ।

śataṁ tava pratānāstrāyastriṁśannitānāḥ ।

tayā sahasraparṇyā hṛdayaṁ śoṣayāmi te ॥1॥

śuṣyatu mayi te hṛdayamatho śuṣyatvāsyam ।

atho ni śuṣya māṁ kāmenātho śuṣkāsyā chara ॥2॥

saṁvananī samuṣpalā babhru kalyāṇi saṁ nuda ।

amūṁ cha mām che saṁ nuda samānaṁ hṛdayaṁ kṛdhi ॥3॥

yathodakamapapuṣo'paśuṣyatyāsyam /
evā ni śuṣya mān kāmēnātho śuṣkāsyā chara ||4 ||
yathā nakulo vichchhinnaṁ saṁdadhātyahiṁ punaḥ /
evā kāmasya vichchhinnaṁ saṁ dhehi vīryāvati ||5 ||

अ. (Av.) ७.५६.२

इयं वीरुन्मधुजाता मधुश्चुन्मधुला मधूः । सा विहृतस्य भेषज्यथो मशकजम्भनी ॥२॥
iyam vīrunmadhujātā madhuśchunmadhulā madhūḥ / sā vihrutasya bheṣajyatho
maśakajambhanī ||2 ||

९५. वनस्पतिः (आसुरीः) (Vanaspatiḥ (Āsurīḥ) - अ. (Av.) ७.३८.१-५

इदं खनामि भेषजं मां पश्यमभिरुदम् । परायतो निवर्तनमायतः प्रतिनन्दनम् ॥१॥
 येना निचक्र आसुरीन्द्रं देवेभ्यस्परि । तेना नि कुर्वे त्वामहं यथा तेऽसानि सुप्रिया ॥२॥
 प्रतीची सोममसि प्रतीच्युत सूर्यम् । प्रतीची विश्वान् देवान् तां त्वाच्छावदामसि ॥३॥
 अहं वदामि नेत् त्वं सभायामह त्वं वद । ममेदसस्त्वं केवलो नान्यासां कीर्तयाश्चन ॥४॥
 यदि वासि तिरोजनं यदि वा नद्यस्तिरः । इयं ह मह्यं त्वामोषधिर्बदध्वेव न्यानयत् ॥५॥
idam khaṇāmi bheṣajam mānpaśyamabhirorudam / parāyato nivartanamāyataḥ
pratinandanam ||1 ||
yenā nichakra āsurīndram devebhyaspari / tenā ni kurve tvāmahaṁ yathā te'sāni
supriyā ||2 ||
pratīchī somamasī pratīchyuta sūryam / pratīchī viśvān devān tān
tvāchchhāvādāmasi ||3 ||
ahaṁ vadāmi net tvaṁ sabhāyāmaha tvaṁ vada / mamedasastvaṁ kevalo nānyāsān
kīrtayāśchana ||4 ||
yadi vāsi tirojanam yadi vā nadyastiraḥ / iyam ha mahyam tvāmoṣadhirbadadhveva
nyānayāt ||5 ||

९६. वनस्पतिः (उच्छुष्मोषधिः) (Vanaspatiḥ (Uchchhuṣmoṣadhiḥ) - अ. (Av.) ४.४.१-२

यां त्वा गन्धर्वो अखनद् व३णाय मृतभ्रजे । तां त्वा वयं खनामस्योषधिं शेषर्हषणीम् ॥१॥
 उदुषा उदु सूर्य उदिदं मामकं वचः । उदेजतु प्रजापतिर्वृषा शुष्मेण वाजिना ॥२॥
yām tvā gandharvo akhanad vaṣṇāya mṛtabhraje / tān tvā vayan
khaṇāmasyoṣadhiṁ śeparhaṣaṇīm ||1 ||
uduṣā udu sūrya udidam māmakaṁ vachaḥ / udejatu prajāpatirvṛṣā śuṣmeṇa
vājīnā ||2 ||

९७. वनस्पतिः (दूर्वा) (Vanaspatiḥ (Dūrvā) - अ. (Av.) २.७.१-५

अघद्विष्टा देवजाता वीरुच्छपथयोपनी ।
 आपो मलमिव प्राणैक्षीत् सर्वान् मच्छपथौ अधि ॥१॥
 यश्च सापत्नः शपथो जाम्याः शपथश्च यः ।
 ब्रह्मा यन्मन्युतः शपात् सर्वं तन्नो अधस्पदम् ॥२॥
 दिवो मूलमवततं पृथिव्या अध्युत्ततम् ।
 तेन सहस्रकाण्डेन परि णः पाहि विश्वतः ॥३॥
 परि मां परि मे प्रजां परि णः पाहि यद् धनम् ।
 अरातिर्नो मा तारीन्मा नस्तारिषुरभिमातयः ॥४॥
 शप्तामेतु शपथो यः सुहार्त् तेन नः सह ।
 चक्षुर्मन्त्रस्य दुर्हार्दः पृथीरपि शृणीमसि ॥५॥
aghadvīṣṭā devajātā vīruchchhpathayopanī /
āpo malamiva prāṇaikṣīt sarvān machchhpathām adhi ||1 ||
yaścha sāpatnaḥ śapatho jāmyāḥ śapathaścha yaḥ /
brahmā yanmanyutaḥ śapāt sarva tanno adhaspadam ||2 ||
divo mūlamavatataṁ pṛthivyā adhyuttatam /

tena sahasrakāṇḍena pari ṇaḥ pāhi viśvataḥ ॥3॥
pari mām pari me prajāṁ pari ṇaḥ pāhi yad dhanam ।
arātirno mā tārīnmā nastārīsurabhimātayaḥ ॥4॥
śaptārametu śapatho yaḥ suhārt tena ṇaḥ saha ।
chakṣurmantrasya durhārdaḥ pṛṣṭīrapī śṛṇīmasi ॥5॥

९८. वनस्पतिः (वरणमणिः) (Vanaspatiḥ (Varaṇamaṇiḥ) - अ. (Av.) १०.३.१-२५

अयं मे वरणो मणिः सपत्नक्षयणो वृषा ।
 तेना रभस्व त्वं शत्रून् प्र मृणीहि दुरस्यतः ॥१॥
 प्रैणां वृणीहि प्र मृणा रभस्व मणिस्ते अस्तु पुरेता पुरस्तात् ।
 अवारयन्त वरणेन देवा अभ्याचारमसुराणां श्वः श्वः ॥२॥
 अयं मणिर्वरणो विश्वभेषजः सहस्राक्षो हरितो हिरण्ययः ।
 स ते शत्रूनधरान् पादयाति पूर्वस्तान् दभृहि ये त्वा द्विषन्ति ॥३॥
 अयं ते कृत्यां विततां पौरुषेयादयं भयात् ।
 अयं त्वा सर्वस्मात् पापाद् वरणो वारयिष्यते ॥४॥
 वरणो वारयाता अयं देवो वनस्पतिः ।
 यक्ष्मो यो अस्मिन्नाविष्टस्तमु देवा अवीवरन् ॥५॥
 स्वप्नं सुप्त्वा यदि पश्यासि पापं मृगः सुतिं यदि धावादजुष्टाम् ।
 परिक्षवाच्छकुनेः पापवादादयं मणिर्वरणो वारयिष्यते ॥६॥
 अरात्यास्त्वा निऋत्या अभिचारादथो भयात् ।
 मृत्योरोजीयसो वधाद् वरणो वारयिष्यते ॥७॥
 यन्मे माता यन्मे पिता भ्रातरो यच्च मे स्वा यदेनश्चकृमा वयम् ।
 ततो नो वारयिष्यतेऽयं देवो वनस्पतिः ॥८॥
 वरणेन प्रव्यथिता भ्रातृव्या मे सबन्धवः ।
 असूर्त रजो अप्यगुस्ते यन्त्वधमं तमः ॥९॥
 अरिष्टोऽहमरिष्टगुरायुष्मान्सर्वपूरुषः ।
 तं मायं वरणो मणिः परिं पातु दिशोदिशः ॥१०॥
 अयं मे वरण उरसि राजा देवो वनस्पतिः ।
 स मे शत्रून् वि बाधतामिन्द्रो दस्यूनिवासुरान् ॥११॥
 इमं बिभर्मि वरणमायुष्मांछतशारदः ।
 स मे राष्ट्रं च क्षेत्रं च पशूनोजश्च मे दधत् ॥१२॥
 यथा वातो वनस्पतीन् वृक्षान् भनक्त्योजसा ।
 एवा सपत्नान् मे भङ्गि पूर्वाजातां उतापरान् वरणस्त्वाभि रक्षतु ॥१३॥
 यथा वातश्चाग्निश्च वृक्षान् प्सातो वनस्पतीन् ।
 एवा सपत्नान् मे प्साहि पूर्वाजातां उतापरान् वरणस्त्वाभि रक्षतु ॥१४॥
 यथा वातेन प्रक्षीणा वृक्षाः शरे न्यर्पिताः ।
 एवा सपत्नांस्त्वं मम प्र क्षिणीहि न्यर्पय पूर्वाजातां उतापरान् वरणस्त्वाभि रक्षतु ॥१५॥
 तास्त्वं प्र च्छिद्धि वरण पुरा दिष्टात् पुरायुषः ।
 य एनं पशुषु दिप्सन्ति ये चास्य राष्ट्रदिप्सवः ॥१६॥
 यथा सूर्यो अतिभाति यथास्मिन् तेज आहितम् ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥१७॥
 यथा यशश्चन्द्रमस्यादित्ये च नृचक्षसि ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥१८॥
 यथा यशः पृथिव्यां यथास्मिन्जातवेदसि ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥१९॥
 यथा यशः कन्यायां यथास्मिन्संभृते रथे ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥२०॥

यथा यशः सोमपीथे मधुपर्के यथा यशः ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥२१॥
 यथा यशोऽग्निहोत्रे वषट्कारे यथा यशः ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥२२॥
 यथा यशो यजमाने यथास्मिन् या आहितम् ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥२३॥
 यथा यशः प्रजापतौ यथास्मिन् परमेष्ठिनि ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥२४॥
 यथा देवेष्वमृतं यथैषु सत्यमाहितम् ।
 एवा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा समुक्षतु यशसा समनक्तु मा ॥२५॥
ayaṁ me varaṇo maṇiḥ sapatnakṣayaṇo vṛṣā ।
tenā rabhasva tvaṁ śatrūn pra mṛṇīhi durasyataḥ ॥1॥
praiṇāmchhṛṇīhi pra mṛṇā rabhasva maṇiste astu puraetā purastāt ।
avārayanta varaṇena devā abhyāchāramasurāṇām śvaḥ śvaḥ ॥2॥
ayaṁ maṇirvaraṇo viśvabheṣajaḥ sahasrākṣo harito hiraṇyayaḥ ।
sa te śatrūnadharān pādayāti pūrvastān dabhnuhi ye tvā dviṣanti ॥3॥
ayaṁ te kṛtyāṁ vitatāṁ pauraṣeyādayaṁ bhayāt ।
ayaṁ tvā sarvasmāt pāpād varaṇo vārayiṣyate ॥4॥
varaṇo vārayātā ayaṁ devo vanaspatiḥ ।
yakṣamo yo asminnāviṣṭastamu devā avīvaran ॥5॥
svapnaṁ suptvā yadi paśyāsi pāpaṁ mṛgaḥ sṛtiṁ yadi dhāvādajustāṁ ।
parikṣavāchchhakuneḥ pāpavādādayaṁ maṇirvaraṇo vārayiṣyate ॥6॥
arātyāstvā nirṛtyā abhichārādatho bhayāt ।
mṛtyorojīyaso vadhād varaṇo vārayiṣyate ॥7॥
yanme mātā yanme pitā bhrātaro yachcha me svā yadenaśchakṛmā vayam ।
tato no vārayiṣyate'yaṁ devo vanaspatiḥ ॥8॥
varaṇena pravyathitā bhrātrvyā me sabandhavaḥ ।
asūrta rajo apyaguste yantvadhamāṁ tamaḥ ॥9॥
ariṣṭo'hamariṣṭagurāyusmāntsarvapūruṣaḥ ।
taṁ māyaṁ varaṇo maṇiḥ pariṁ pātu diśodiśaḥ ॥10॥
ayaṁ me varaṇa urasi rājā devo vanaspatiḥ ।
sa me śatrūn vi bādhatāmindro dasyūnivāsuraṇ ॥11॥
īmaṁ bibharmi varaṇamāyusmāṁchhataśāradaḥ ।
sa me rāṣṭraṁ cha kṣatraṁ cha paśūnojaścha me dadhat ॥12॥
yathā vāto vanaspatīn vṛkṣān bhanaktyojasā ।
evā sapatnān me bhaṅgdhi pūrvāṁjātāṁ utāparān varaṇastvābhi rakṣatu ॥13॥
yathā vātaśchāgniścha vṛkṣān psāto vanaspatīn ।
evā sapatnān me psāhi pūrvāṁjātāṁ utāparān varaṇastvābhi rakṣatu ॥14॥
yathā vātena prakṣīṇā vṛkṣāḥ śere nyarpitāḥ ।
evā sapatnānistvaṁ mama pra kṣiṇīhi nyarpaya pūrvāṁjātāṁ utāparān varaṇastvābhi
rakṣatu ॥15॥
tāstvaṁ pra chchhinddhi varaṇa purā diṣṭāt purāyusaḥ ।
ya enaṁ paśuṣu dīpsanti ye chāsya rāṣṭradīpsavaḥ ॥16॥
yathā sūryo atibhāti yathāsmiṁ teja āhitam ।
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ ni yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ॥17॥
yathā yaśaschandramasyāditye cha nṛchakṣasi ।
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ ni yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ॥18॥

yathā yaśaḥ pṛthivyām yathāsmiṁjātavedasi /
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ nī yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ||19 ||
yathā yaśaḥ kanyāyām yathāsmiṁsambhṛte rathe /
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ nī yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ||20 ||
yathā yaśaḥ somapīthe madhuparke yathā yaśaḥ /
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ nī yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ||21 ||
yathā yaśo'gnihotre vaṣaṭkāre yathā yaśaḥ /
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ nī yachchhatu tejasā mā samakṣatu yaśasā
samanaktu mā ||22 ||
yathā yaśo yajamāne yathāsmiṁ yā āhitam /
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ nī yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ||23 ||
yathā yaśaḥ prajāpatau yathāsmiṁ parameṣṭhini /
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ nī yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ||24 ||
yathā deveṣvamarṣtaṁ yathaiṣu satyamāhitam /
evā me varaṇo maṇiḥ kīrti bhūtiṁ nī yachchhatu tejasā mā samukṣatu yaśasā
samanaktu mā ||25 ||

९९. वनस्पतिः (वाणपर्णी) (Vanaspatiḥ (Vāṇaparṇī) - अ. (Av.) ३.१८.१-६

इमां खनाम्योषधिं वीरुधां बलवत्तमाम् । यया सपत्नीं बाधते यया संविन्दते पतिम् ॥१॥
 उत्तानपर्णे सुभगे देवजूते सहस्वति । सपत्नीं मे परा णुद पतिं मे केवलं कृधि ॥२॥
 नहि ते नाम जग्राह नो अस्मिन् रमसे पतौ । परामेव परावतं सपत्नीं गमयामसि ॥३॥
 उत्तराहमुत्तर उत्तरेदुत्तराभ्यः । अधः सपत्नी या ममाधरा साधाराभ्यः ॥४॥
 अहमस्मि सहमानाथो त्वमसि सासहिः । उभे सहस्वती भूत्वा सपत्नीं मे सहावहै ॥५॥
 अभि तेऽधां सहमानामुप तेऽधां सहीयसीम् ।
 मामनु प्र ते मनो वत्सं गौरिव धावतु पथा वारिव धावतु ॥६॥
imāṁ khanāmyoṣadhiṁ vīrudhāṁ balavattamām / yayā sapatnīm bādhatē yayā
samvindate patim ||1 ||
uttānaparṇe subhage devajūte sahasvati / sapatnīm me parā ṇuda patiṁ me kevalam
kṛdhi ||2 ||
nahi te nāma jagrāha no asmin ramase patau / parāmeva parāvataṁ sapatnīm
gamayāmasi ||3 ||
uttarāhamuttara uttareduttarābhyaḥ / adhaḥ sapatnī yā mamādhara
sādhārābhyaḥ ||4 ||
ahamasmi sahamānātho tvamasi sāsaḥiḥ / ubhe sahasvatī bhūtvā sapatnīm me
sahāvahai ||5 ||
abhi te'dhām sahamānāmupa te'dhām sahiyasīm /
māmanu pra te mano vatsam gauriva dhāvatu pathā vāriva dhāvatu ||6 ||

१००. वनस्पतयः (रामाकृष्णा असिवनी च) (Vanaspatayaḥ (Rāmākṛṣṇā Asivanī Cha) - अ. (Av.) १.२३.१-४

नक्तंजातास्योषधे रामे कृष्णे अस्त्रि च । इदं रजनि रजय किलासं पलितं च यत् ॥१॥
 किलासं च पलितं च निरितो नाशया पृषत् ।
 आ त्वा स्वं विशतां वर्णः परा शुक्लानि पातय ॥२॥
 असितं ते प्रलयनमास्थानमसितं तव । असिक्त्रस्योषधे निरितो नाशया पृषत् ॥३॥
 अस्थिजस्य किलासस्य तनूजस्य च यत् त्वचि ।

दृश्या कृतस्य ब्रह्मणा लक्ष्म श्वेतमनीनशम् ॥४॥

naktarñjātāsyosadhe rāme kṛṣṇe askni cha / idam rajani rajaya kilāsam palitam cha yat ॥1॥

kilāsam cha palitam cha nirito nāśayā prṣat /

ā tvā svo viśatām varṇaḥ parā śuklāni pātaya ॥2॥

asitam te pralayanamāsthānamasitam tava / asiknyasyosadhe nirito nāśayā prṣat ॥3॥

asthijasya kilāsasya tanūjasya cha yat tvachi /

dṛśyā kṛtasya brahmaṇā lakṣama śvetamanīnaśam ॥4॥

१०१. वरुणः (Varuṇaḥ) - अ. (Av.) १.१०.२-४; १.२०.३; ४.१५.१२; ५.११.१-११; ५.२४.४

अ. (Av.) १.१०.२-४

नमस्ते राजन् वरुणास्तु मन्यवे विश्वं ह्युग्र निचिकेषि द्रुग्धम् ।

सहस्रमन्यान् प्र सुवामि साकं शतं जीवाति शरदस्तवायम् ॥२॥

यदुवक्थानृतं जिह्या वृजिनं बहु । रास्त्वा सत्यधर्मणो मुंचामि वरुणादहम् ॥३॥

मुंचामि त्वा वैश्वानरादर्णवान् महतस्परि । सजातानुग्रेहा वद ब्रह्म चाप चिकीहि नः ॥४॥

namaste rājan varuṇāstu manyave viśvam hyugra nichikeṣi drugdham /

sahasramanyān pra suvāmi sākaṁ śataṁ jīvāti śaradastavāyam ॥2॥

yaduvakthānṛtaṁ jihnyā vṛjinarṁ bahu / rāāstvā satyadharmāṇo muñchāmi

varuṇādaham ॥3॥

muñchāmi tvā vaiśvānarādarṇavān mahataspari / sajātānugrehā vada brahma chāpa

chikīhi naḥ ॥4॥

अ. (Av.) १.२०.३

इतश्च यदमुतश्च वधं वरुण यावय । वि महच्छर्म यच्छ वरीयो यावया वधम् ॥३॥

itaścha yadamutaścha vadham varuṇa yāvaya / vi mahachchharma yachchha varīyo

yāvayā vadham ॥3॥

अ. (Av.) ४.१५.१२

अपो निषिचन्नसुरः पिता नः श्वसन्तु गर्गरा अपां वरुणाव नीचीरपः सृज ।

वदन्तु पृश्निबाहवो मण्डूका इरिणानु ॥१२॥

apo niṣimchannasuraḥ pitā naḥ śvasantu gargarā apām varuṇāva nīchīrapaḥ sṛja /

vadantu prśnibāhavo maṇḍūkā iriṇānu ॥12॥

अ. (Av.) ५.११.१-११

कथं महे असुरायाब्रवीरिह कथं पित्रे हरये त्वेषनृम्णः ।

पृश्निं वरुण दक्षिणां ददावान् पुनर्मघ त्वं मनसाचिकित्सीः ॥१॥

न कामेन पुनर्मघो भवामि सं चक्षे कं पृश्निमेतामुपाजे ।

केन नु त्वमथर्वन् काव्येन केन जातेनासि जातवेदाः ॥२॥

सत्यमहं गभीरः काव्येन सत्यं जातेनास्मि जातवेदाः ।

न मे दासो नार्यो महित्वा व्रतं मीमाय यदहं धरिष्ये ॥३॥

न त्वदन्यः कवितरो न मेधया धीरतरो वरुण स्वधावन् ।

त्वं ता विश्वा भुवनानि वेत्य स चित्र त्वज्जनो मायी बिभाय ॥४॥

त्वं ह्यंशं वरुण स्वधवान् विश्वा वेत्य जनिमा सुप्रणीते ।

किं रजस एना परो अन्यदस्त्येना किं परेणावरममुर ॥५॥

एकं रजस एना परा अन्यदस्त्येना पर एकेन दुर्णशं चिदर्वाक् ।

तत् ते विद्वान् वरुण प्र ब्रवीम्यधोवचसः पणयो भवन्तु नीचैर्दासा उप सर्पन्तु भूमिम् ॥६॥

त्वं ह्यंशं वरुण ब्रवीषि पुनर्मघेष्ववद्यानि भूरि ।

मो षु पर्णीरभ्येऽतावतो भून्मा त्वा वोचन्नराधसं जनासः ॥७॥

मा मा वोचन्नराधसं जनासः पुनस्ते पृश्निं जरितर्ददामि ।

स्तोत्रं मे विश्वमा याहि शचीभिरन्तर्विश्वासु मानुषीषु दिक्षु ॥८॥

आ ते स्तोत्राण्युद्यतानि यन्त्वन्तर्विश्वासु मानुषीषु दिक्षु ।

अ. (Av.) ५.२४.४

varuṇo 'pāmadhipatiḥ sa māvatu ।
asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyāṁ purodhāyāmasyāṁ pratiṣṭhāyāmasyāṁ
chityāmasyāmākūtyāmasyāmāśiṣyasyāṁ devahūtyāṁ svāhā ॥4॥

eha yātu varuṇaḥ somo agnirbṛhaspatirvasubhireha yātu ।
 asya śriyamupasaṁnyāta sarva ugrasya chettuḥ saṁmanasaḥ sajātāḥ ॥1॥
 yo vaḥ śuśmo hṛdayeṣvantarākūtirya vo manasi praviṣṭā ।
 tāntsīvayāmi haviṣā ghr̥tena mayi sajātā ramatirvo astu ॥2॥

*ihaiva sta māpa yātādhyasmat pūṣā parastādapathra vaḥ kṛṇotu /
vāstoṣpatīranu vo johavītu mayi sajātā ramatirvo astu ||3 ||*

१०३. वस्वादयः (Vasvādayaḥ) - अ. (Av.) १.९.१; २

अस्मिन् वसु वसवो धारयन्विन्द्रः पूषा वरुणो मित्रो अग्निः ।
इममादित्या उत विश्वे च देवा उत्तरस्मिंज्योतिषि धारयन्तु ॥१॥
अस्य देवाः प्रदिशि जयोतिरस्तु सूर्यो अग्निरुत वा हिरण्यम् ।
सपत्ना अस्मदधरे भवन्तूत्तमं नाकमधि रोहयेमम् ॥२॥
*asmin vasu vasavo dhārayantvindrah pūṣā varuṇo mitro agniḥ /
imamādityā uta viśve cha devā uttarasmimjyotiṣi dhārayantu ||1 ||
asya devāḥ pradiśi jayotirastu sūryo agniruta vā hiraṇyam /
sapatnā asmadadhare bhavantūttamaṁ nākamadhi rohayemam ||2 ||*

१०४. वाक् (Vāk) - अ. (Av.) १६.२.१-६

निर्दुर्मण्यऊर्जा मधुमती वाक् ॥१॥
मधुमती स्थ मधुमतीं वाचमुदेयम् ॥२॥
उपहूतो मे गोपा उपहूतो गोपीथः ॥३॥
सुश्रुतौ कर्णौ भद्रश्रुतौ कर्णौ भद्रं श्लोकं श्रूयासम् ॥४॥
सुश्रुतिश्च मोपश्रुतिश्च मा हासिष्टां सौपर्णं चक्षुरजस्रं जयोतिः ॥५॥
ऋषीणां प्रस्तरोऽसि नमोऽस्तु दैवाय प्रस्तराय ॥६॥
*nirdurmanyaūrjā madhumatī vāk ||1 ||
madhumatī stha madhumatīm vāchamudeyam ||2 ||
upahūto me gopā upahūto gopīthaḥ ||3 ||
suśrutau karṇau bhadraśrutau karṇau bhadraṁ ślokaṁ śrūyāsam ||4 ||
suśrutiścha mopaśrutiścha mā hāsiṣṭāṁ sauparṇa chakṣurajasraṁ jayotiḥ ||5 ||
ṛṣīṇāṁ prastaro'si namo'stu daivāya prastarāya ||6 ||*

१०५. वाचस्पतिः (Vāchaspatiḥ) - अ. (Av.) १.१.१-४

ये त्रिंषत्ताः परियन्ति विश्वा रूपाणि बिभ्रतः ।
वाचस्पतिर्बला तेषां तन्वोअद्य दधातु मे ॥१॥
पनरेहिं वाचस्पते देवेन मनसा सह ।
वसोष्पते नि रमय मय्येवास्तु मयिं श्रुतम् ॥२॥
इहैवाभि वि तनूभे आर्लीइव ज्यया ।
वाचस्पतिर्नि यच्छतु मय्येवास्तु मयि श्रुतम् ॥३॥
उपहूतो वाचस्पतिरुपास्मान् वाचपतिर्हयताम् ।
सं श्रुतेन गमेमहि मा श्रुतेन वि राधिषि ॥४॥
*ye triṁṣaptāḥ pariyanti viśvā rūpāṇi bibhrataḥ /
vāchaspatirbalā teṣāṁ tanvoadya dadhātu me ||1 ||
panarehiṁ vāchaspace devena manasā saha /
vasoṣpate ni ramaya mayyevāstu mayiṁ śrutam ||2 ||
ihaivābhi vi tanūbhe ārtñīva jyayā /
vāchaspatirni yachchhatu mayyevāstu mayi śrutam ||3 ||
upahūto vāchaspītarupāsmān vāchapatirhnayatām /
saṁ śrutena gamemahi mā śrutena vi rādhiṣi ||4 ||*

१०६. वाजी (Vājī) - अ. (Av.) ६.९२.१-३

वातरंहा भव वाजिन् युज्यमान इन्द्रस्य याहि प्रसवे मनोजवाः ।
युंजन्तु त्वा मरुतो विश्ववेदस आ ते त्वष्टा पत्सु जवं दधातु ॥१॥
जवस्ते अर्वन् निहितो गुहा यः श्येने वात उत यो चरत् परीतः ।
तेन त्वं वाजिन् बलवान् बलेनाजिं जय समने पारयिष्णुः ॥२॥

तनूष्टे वाजिन् तन्व॑नयन्ती वाममस्मभ्यं धावतु शर्म तुभ्यम् ।
 अहुतो महो धरुणाय देवो दिवीव जयोतिः स्वमा मिमीयात् ॥३॥
vātaramhā bhava vājin yujyamāna indrasya yāhi prasave manojavāḥ ।
yunijantu tvā maruto viśvavedasa ā te tvaṣṭā patsu javam dadhātu ॥1॥
javaste arvan nihito guhā yaḥ śyene vāta uta yo charat parittaḥ ।
tena tvam vājin balavān balenājim jaya samane pārayiṣṇuḥ ॥2॥
tanuṣṭe vājin tanvamānayanti vāmamasmabhyam dhāvatu śarma tubhyam ।
ahruto maho dharuṇāya devo divīva jayotiḥ svamā mimīyāt ॥3॥

१०७. वातः (Vātaḥ) - अ. (Av.) ४.१५.१६

महान्तं कोषमुदचाभि पिचं सविद्युतं भवतु वातु वातः ।
 तन्वतां यां बहुधा विसृष्टा आनन्दिनीरोषधयो भवन्तु ॥१६॥
mahāntam koṣamudachābhi piṇcha savidyutam bhavatu vātu vātaḥ ।
tanvatām yām bahudhā viśṣṭā ānandinīroṣadhayo bhavantu ॥16॥

१०८. वायुः (Vāyuh) - अ. (Av.) २.२०.१-५; २.३४.४; ५.२४.८

अ. (Av.) २.२०.१-५

वायो यत् ते तपस्तेन तं प्रति तप योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१॥
 वायो यत् ते हरस्तेन तं प्रति हर योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥२॥
 वायो यत् तेऽर्चिस्तेन तं प्रत्यर्च योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥३॥
 वायो यत् ते शोचिस्तेन तं प्रति शोच योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥४॥
 वायो यत् ते तेजस्तेन तमतेजसं कृणु योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५॥
vāyo yat te tapastena tam prati tapa yoḥsmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥1॥
vāyo yat te harastena tam prati hara yoḥsmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥2॥
vāyo yat te 'rchistena tam pratyarcha yoḥsmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥3॥
vāyo yat te śochistena tam prati śocha yoḥsmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥4॥
vāyo yat te tejastena tamatejasam kṛṇu yoḥsmān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥5॥

अ. (Av.) २.३४.४

ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपा विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः ।
 वायुष्टानग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजया संरराणः ॥४॥
ye grāmyāḥ paśavo viśvarūpā virūpāḥ santo bahudhaikarūpāḥ ।
vāyuṣṭānagre pra mumoktu devaḥ prajāpatiḥ prajāyā samrarāṇaḥ ॥4॥

अ. (Av.) ५.२४.८

वायुरन्तरिक्षस्याधिपतिः स मावतु ।
 अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां
 स्वाहा ॥८॥
vāyurantarikṣasyādhipatiḥ sa māvatu ।
asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyām purodhāyāmasyām pratiṣṭhāyāmasyām
chittiyāmasyāmākūtyāmasyāmāśiṣyasyām devahūtyām svāhā ॥8॥

१०९. वायु प्रजापतिः (Vāyu Prajāpatiḥ) - अ. (Av.) २.३४.४

ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपा विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः ।
 वायुष्टानग्रे प्रमुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजया संरराणः ॥४॥
ye grāmyāḥ paśavo viśvarūpā virūpāḥ santo bahudhaikarūpāḥ ।
vāyuṣṭānagre pramumoktu devaḥ prajāpatiḥ prajāyā samrarāṇaḥ ॥4॥

११०. वासः (Vāsaḥ) - अ. (Av.) ७.३७.१

अक्ष्यौनौ मधुसंकाशे अनीकं नौ समंजनम् ।
 अन्तः कृणुष्व मां हृदि मन इन्नौ सहासति ॥१॥
akṣayaunau madhusaṅkāśe anīkaṁ nau samānjanam ।

antaḥ kṛṇuṣva mām hṛdi mana innau sahāsati ॥1॥

१११. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - अ. (Av.) २.१३.४-५; ५.८.३; ६.७.३

अ. (Av.) २.१३.४-५

एह्यश्मानमा तिष्ठाश्मा भवतु ते तनूः ।

कृण्वन्तु विश्वे देवा आयुष्टे शरदः शतम् ॥४॥

यस्य ते वासः प्रथमवास्यं हारामस्तं त्वा विश्वेऽवन्तु देवाः ।

तं त्वा भ्रातरः सुवृधा वर्धमानमनु जायन्तां बहवः सुजातम् ॥५॥

ehyaśmānamā tiṣṭhāśmā bhavatu te tanūḥ ।

kṛṇvantu viśve devā āyuṣṭe śaradaḥ śatam ॥4॥

yasya te vāsaḥ prathamavāsyam harāmastam tvā viśve 'vantu devāḥ ।

taṁ tvā bhrātaraḥ suvṛdhā vardhamānamanu jāyantāṁ bahavaḥ sujātam ॥5॥

अ. (Av.) ५.८.३

यदसावमुतो देवा अदेवः संश्चिकीर्षति ।

मा तस्याग्निर्हव्यं वाक्षीद्धवं देवा अस्य मोप गुर्ममैव हवमेतन ॥३॥

yadasāvamuto devā adevaḥ saṁśchikīṛṣati ।

mā tasyāgnirhavyam vākṣiddhavam devā asya mopa gurmamaiva havametana ॥3॥

अ. (Av.) ६.७.३

येन देवा असुराणामोजांस्यवृणीध्वम् । तेना नः शर्म यच्छत ॥३॥

yena devā asuraṇāmojānsyavṛṇīdhvam । *tenā naḥ śarma yachchata* ॥3॥

११२. वीरुधः (Vīrudhaḥ) - अ. (Av.) ४.१५.२-३

समीक्षयन्तु तविषाः सुदानवोऽपां रसा ओषधीभिः सचन्ताम् ।

वर्षस्य सर्गा महयन्तु भूमिं पृथग् जायन्तामोषधयो विश्वरूपाः ॥२॥

समीक्षयस्व गायतो नभांस्यपां वेगासः पृथगुद विजन्ताम् ।

वर्षस्य सर्गा महयन्तु भूमिं पृथग् जायन्तां वीरुधो विश्वरूपाः ॥३॥

samīkṣayantu taviṣāḥ sudānavo'pām rasā Oṣadhībhiḥ sachantām ।

varṣasya sargā mahayantu bhūmim prthag jāyantāmoṣadhayo viśvarūpāḥ ॥2॥

samīkṣayasva gāyato nabhānsyapām vegāsaḥ prthagud vijantām ।

varṣasya sargā mahayantu bhūmim prthag jāyantāṁ vīrudho viśvarūpāḥ ॥3॥

११३. वृश्चिकादयः (Vṛśchikādayaḥ) - अ. (Av.) ७.५६.१; ३; ५-८

अ. (Av.) ७.५६.१

तिरश्चिराजेरसितात् पृदाकोः परि संभृतम् । तत् कङ्कपर्वणो विषमियं वीरुदनीनशत् ॥१॥

tiraśchirājerasitāt pṛdākoḥ pari sambhṛtam । *tat kaṅkaparvaṇo viṣamiyaṁ*

vīrudanīnaśat ॥1॥

अ. (Av.) ७.५६.३

यतो दष्टं यतो धीतं ततस्ते निर्हयामसि । अर्भस्य तृप्रदंशिनो मशकस्यारसं विषम् ॥३॥

yato daṣṭam yato dhītam tataste nirhayaṁ asi । *arbhasya tṛpradamśino*

maśakasyārasaṁ viṣam ॥3॥

अ. (Av.) ७.५६.५-८

अरसस्य शर्कोटस्य नीचीनस्योपसर्पतः । विषं ह्यस्यादिष्यथो एनमजीजभम् ॥५॥

न ते बाहोर्बलमस्ति न शीर्षे नोत मध्यतः । अथ किं पापयामुया पुच्छे बिभर्ष्यर्भकम् ॥६॥

अदन्ति त्वा पिपीलिका वि वृश्चन्ति मयूर्यः । सर्वे भल ब्रवाथ शर्कोटमरसं विषम् ॥७॥

य उभाभ्यां प्रहरसि पुच्छेन चास्येन च । आस्येऽ न ते विषं किमु ते पुच्छधावसत् ॥८॥

arasasya śarkoṭasya nīchīnasyopasarpataḥ । *viṣam hyasyādiṣyatho*

enamañjābham ॥5॥

na te bāhnoṛbalamasti na śīrṣe nota madhyataḥ । *atha kim pāpayāmuyā puchchhe*

bibharṣyārbhakam ॥6॥

*adantiñ tvā pipīlikā vi vṛśchanti mayūryaḥ | sarve bhala bravātha śarkoṭamarasañ
viṣam ||7||*

*ya ubhābhyāñ praharasi puchchhena chāsyena cha | āsyē3 na te viṣam kimu te
puchchhadhāvasat ||8||*

११४. वेदिः (Vediḥ) - अ. (Av.) ७.९९.१

परि स्तृणीहि परि धेहि वेदिं मा जामिं मोषीरमुया शयानाम् ।

होतृषदनं हरितं हिरण्ययं निष्का एते यजमानस्य लोके ॥१॥

pari str̥ṇīhi pari dhehi vediñ mā jāmiñ moṣīramuyā śayānām |

hotṛṣadanam haritam hiraṇyayam niṣkā ete yajamānasya loke ||1||

११५. वैश्वानरादयः (Vaiśvānarādayaḥ) - अ. (Av.) ६.६२.१

वैश्वानरो रश्मिभिर्नः पुनातु वातः प्राणेनेषिरो नभोभिः ।

द्यावापृथिवी पयसा पयस्वती ऋतावरी याये नः पुनीताम् ॥१॥

वैश्वानरीं सूनृतामा रभध्वं यस्या आशास्तन्वोवीतपृष्ठाः ।

तया गृणन्तः सधमादेषु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥२॥

वैश्वानरीं वर्चस आ रभध्वं शुद्धा भवन्तः शुचयः पावकाः ।

इहेडया सधमादं मदन्तो ज्योक् पश्येम सूर्यमुच्चरन्तम् ॥३॥

vaiśvānaro raśimabhiraṇ punātu vātaḥ prāṇeneṣiro nabhobhiḥ |

dyāvāpṛthivī payasā payasvatī ṛtāvarī yāye naḥ punītām ||1||

vaiśvānarīm sūnṛtāmā rabhadhvañ yasyā āśāstanvovītapṛṣṭhāḥ |

tayā gṛṇantaḥ sadhamādeṣu vyañ syām patayo rayīṇām ||2||

vaiśvānarīm varchasa ā rabhadhvañ śuddhā bhavantaḥ śuchayaḥ pāvakāḥ |

iheḍayā sadhamādañ madanto jyok paśyema sūryamuchcharantam ||3||

११६. ब्रात्यः (अध्यातमम्) (Vrātyaḥ (Adhyātamam) - अ. (Av.) १५.१.१-८; १५.२.१-२८;

१५.३.१-११; १५.४.१-१८; १५.६.१-२६; १५.७.१-५; १५.८.१-३; १५.९.१-३; १५.१०.१-११;

१५.११.१-११; १५.१२.१-११; १५.१३.१-१४; १५.१४.१-२४; १५.१५.१-९; १५.१६.१-७; १५.१७.१-

१०; १५.१८.१-५

अ. (Av.) १५.१.१-८

ब्रात्य आसीदीयमान एव स प्रजापतिं समैरयत् ॥१॥

स प्रजापतिः सुवर्णमात्मन्नपश्यत तत् प्राजनयत् ॥२॥

तदेकमभवत् तल्ललाममभवत् तन्महदभवत् तज्जयेष्ठमभवत् तद् ब्रह्माभवत् तत् तपोऽभवत् तत् सत्यमभवत्
तेन प्राजायत ॥३॥

सोऽवर्धत स महानभवत् स महादेवोऽभवत् ॥४॥

स देवानामीशां पर्यैत् स ईशानोऽभवत् ॥५॥

स एकब्रात्योऽभवत् स धनुरादत्त तदेवेन्द्रधनुः ॥६॥

नीलमस्योदरं लोहितं पृष्ठम् ॥७॥

vrātya āsīdīyamāna eva sa prajāpatiñ samairayat ||1||

sa prajāpatiḥ suvarṇamātmannapasyata tat prājanayat ||2||

tadekamabhavat tallalāmamabhavat tanmahadabhavat tajjayeṣṭhamabhavat tad

brahmābhavat tat tapo'bhavat tat satyamabhavat tena prājāyata ||3||

so'vardhata sa mahānabhavat sa mahādevo'bhavat ||4||

sa devānāmīśāñ paryait sa īśāno'bhavat ||5||

sa ekavrātyo'bhavat sa dhanurādatta tadevendradhanuḥ ||6||

nīlamasyodarañ lohitañ pṛṣṭhama ||7||

अ. (Av.) १५.२.१-२८

नीलेनैवाप्रियं भ्रातृव्यं प्रोर्णोति लोहितेन द्विषन्तं विध्यतीति ब्रह्मवादिनो वदन्ति ॥८॥

स उदतिष्ठत् स प्राचीं दिशमनु व्यचलत् । ॥१॥

तं बृहच्च रथन्तरं चादित्याश्च विश्वे च देवा अनुव्यचलन् ॥२॥

बृहते च वै स रथन्तराय चादित्येभ्यश्च विश्वेभ्यश्च देवेभ्य आ वृश्चते
य एवं विद्वांसं ब्रात्यमुपवदति ॥३॥

बृहतश्च वै स रथन्तरस्य चादित्यानां च विश्वेषां च
देकनां प्रियं धाम भवति तस्य प्राच्यां दिशि ॥४॥

श्रद्धा पुंश्चली मित्रो मागधो विानं वासोऽहरुष्णीषं
रात्री केशा हरितौ प्रवर्तौ कल्मलिर्मणिः ॥५॥

भूतं च भविष्यच्च परिष्कन्दौ मनो विपथम् ॥६॥

मातरिश्वा च पवमानश्च विपथवाहौ वातः सारथी रेष्मा प्रतोदः ॥७॥

कीर्तिश्च यशश्च पुरः सरावैनं कीर्तिर्गच्छत्या यशो गच्छति य एवं वेद ॥८॥

स उदतिष्ठत् स दक्षिणां दिशमनु व्यचलत् ॥९॥

तं यायायं च वामदेव्यं च याश्च यजमानश्च पशवश्चानुव्यचलन् ॥१०॥

यायायाय च वै स वामदेव्याय च याय च यजमानाय च पशुभ्यश्चा वृश्चते य एवं विद्वांसं ब्रात्यमुपवदति
॥११॥

यायायस्य च वै स वामदेव्यस्य च यास्य च यजमानस्य च पशूनां च प्रियं धाम भवति तस्यदक्षिणायां दिशि
॥१२॥

उषाः पुंश्चली मन्त्रो मागधो विानं वासोऽहरुष्णीषं

रात्री केशा हरितौ प्रवर्तौ कल्मलिर्मणिः ॥१३॥

अमावास्याच पौर्णमासी च परिष्कन्दौ मनो विपथम् ।

मातरिश्वा च पवमानश्च विपथवाहौ वातः सारथी रेष्मा प्रतोदः ।

कीर्तिश्च यशश्च पुरः सरावैनं कीर्तिर्गच्छत्या यशो गच्छति य एवं वेद ॥१४॥

स उदतिष्ठत् स प्रतीचीं दिशमनु व्यचलत् ॥१५॥

तं वैरूपं च वैराजं चापश्च वरुणश्च राजानुव्यचलन् ॥१६॥

वैरूपाय च वै स वैराजाय चाद्भ्यश्च वरुणाय च रा

आ वृश्चते य एवं विद्वांसं ब्रात्यमुपवदति ॥१७॥

वैरूपस्य च वै स वैराजस्य चापां च वरुणस्य च

राः प्रियं धाम भवति तस्य प्रतीच्यां दिशि ॥१८॥

इरा पुंश्चली हसो मागधो विानं वासोऽहरुष्णीषं

रात्री केशा हरितौ प्रवर्तौ कल्मलिर्मणिः ॥१९॥

अहश्च रात्री च परिष्कन्दौ मनो विपथम् ।

मातरिश्वा च पवमानश्च विपथवाहौ वातः सारथीरेष्मा प्रतोदः ।

कीर्तिश्च यशश्च पुरः सरावैनं कीर्तिर्गच्छत्या यशो गच्छति य एवं वेद ॥२०॥

स उदतिष्ठत् स उदीचीं दिशमनु व्यचलत् ॥२१॥

तं श्यैतं च नौधसं च सप्तर्षयश्च सोमश्च राजानुव्यचलन् ॥२२॥

श्यैताय च वै स नौधसाय च सप्तर्षिभ्यश्च सोमाय

च रा आ वृश्चते य एवं विद्वांसं ब्रात्यमुपवदति ॥२३॥

श्यैतस्य च वै स नौधसस्य च सप्तर्षीणां च सोमस्य च

राः प्रियं धाम भवति तस्योदीच्यां दिशि ॥२४॥

विद्युत् पुंश्चली स्तनयिलुर्मागधो विानं वासोऽहरुष्णीषं रात्री

केशा हरितौ प्रवर्तौ कल्मलिर्मणिः ॥२५॥

श्रुतं च विश्रुतं च परिष्कन्दौ मनो विपथम् ॥२६॥

मातरिश्वा च पवमानश्च विपथवाहौ वातः सारथी रेष्मा प्रतोदः ॥२७॥

कीर्तिश्च यशश्च पुरः सरावैनं कीर्तिर्गच्छत्या यशो गच्छति य एवं वेद ॥२८॥

*nīlenaivāpriyam bhrātṛvyaṁ prarṇoti lohiteṇa dviṣantaṁ vidhyatīti brahmavādino
vadanti ॥८॥*

sa udatiṣṭhat sa prāchīm diśamanu vyachalat । ॥१॥

taṁ brhachcha rathantaram chādityāścha viśve cha devā anuvyachalan ॥२॥

brhate cha vai sa rathantarāya chādityebhyaścha viśvebhyaścha devebhya ā vṛśchate

ya evaṁ vidvāṁsaṁ vrātyamupavadati ॥3॥
 br̥hataścha vai sa rathantarasya chādityānāṁ cha viśveṣāṁ cha
 dekanāṁ priyaṁ dhāma bhavati tasya prāchyāṁ diśi ॥4॥
 śraddhā puṁśchalī mitro māgadho viāānaṁ vāso 'haruṣṇīṣaṁ
 rātrī keśā haritau pravartau kalmalirmaṇiḥ ॥5॥
 bhūtaṁ cha bhaviṣyachcha pariṣkandau mano vipatham ॥6॥
 mātariśvā cha pavamānaścha vipathavāhau vātaḥ sārathī reṣmā pratodaḥ ॥7॥
 kīrtiścha yaśaścha puraḥ sarāvainaṁ kīrtirgachchhatyā yaśo gachchhati ya evaṁ
 veda ॥8॥
 sa udatiṣṭhat sa dakṣiṇāṁ diśamanu vyachalat ॥9॥
 taṁ yāyīyāṁ cha vāmadevyāṁ cha yāścha yajamānaścha
 paśavaśchānuvyachalan ॥10॥
 yāyīyāyā cha vai sa vāmadevyāyā cha yāyā cha yajamānāyā cha paśubhyaśchā
 vṛschate ya evaṁ vidvāṁsaṁ vrātyamupavadati ॥11॥
 yāyīyāyasya cha vai sa vāmadevyasya cha yāsyā cha yajamānasya cha paśūnāṁ cha
 priyaṁ dhāma bhavati tasyadakṣiṇāyāṁ diśi ॥12॥
 uṣāḥ puṁśchalī mantro māgadho viāānaṁ vāso 'haruṣṇīṣaṁ
 rātrī keśā haritau pravartau kalmalirmaṇiḥ ॥13॥
 amāvāsyācha paurṇamāsī cha pariṣkandau mano vipatham ।
 mātariśvā cha pavamānaścha vipathavāhau vātaḥ sārathī reṣmā pratodaḥ ।
 kīrtiścha yaśaścha puraḥ sarāvainaṁ kīrtirgachchhatyā yaśo gachchhati ya evaṁ
 veda ॥14॥
 sa udatiṣṭhat sa pratīchīm diśamanu vyachalat ॥15॥
 taṁ vairūpaṁ cha vairājaṁ chāpaścha varuṇaścha rājānuvyachalan ॥16॥
 vairūpāyā cha vai sa vairājāyā chādbhyaścha varuṇāyā cha rāā
 ā vṛschate ya evaṁ vidvāṁsaṁ vrātyamupavadati ॥17॥
 vairūpasya cha vai sa vairājasya chāpām cha varuṇasya cha
 rāāḥ priyaṁ dhāma bhavati tasya pratīchyāṁ diśi ॥18॥
 irā puṁśchalī haso māgadho viāānaṁ vāso 'haruṣṇīṣaṁ
 rātrī keśā haritau pravartau kalmalirmaṇiḥ ॥19॥
 ahaścha rātrī cha pariṣkandau mano vipatham ।
 mātariśchā cha pavamānaścha vipathavāhau vātaḥ sārathīreṣmā pratodaḥ ।
 kīrtiścha yaśaścha puraḥsarāvaina kīrtirgachchhatyā yaśo gachchhati ya evaṁ
 veda ॥20॥
 sa udatiṣṭhat sa udīchīm diśamanu vyachalat ॥21॥
 taṁ śyaitaṁ cha naudhasaṁ cha saptarṣayaścha somaścha rājānuvyachalan ॥22॥
 śyaitāyā cha vai sa naudhasāyā cha saptarṣibhyaścha somāyā
 cha rāā ā vṛschate ya evaṁ vidvāṁsaṁ vrātyamupavadati ॥23॥
 śyaitasya cha vai sa naudhasasya cha saptarṣiṇāṁ cha somasya cha
 rāāḥ priyaṁ dhāma bhavati tasyodīchyāṁ diśi ॥24॥
 vidyut puṁśchalī stanayitnurmāgadho viāānaṁ vāso 'haruṣṇīṣaṁ rātrī
 keśā haritau pravartau kalmalirmaṇiḥ ॥25॥
 śrutaṁ cha viśrutaṁ cha pariṣkandau mano vipatham ॥26॥
 mātariśvā cha pavamānaścha vipathavāhau vātaḥ sārathī reṣmā pratodaḥ ॥27॥
 kīrtiścha yaśaścha puraḥsarāvainaṁ kīrtirgachchhatyā yaśo gachchhati ya evaṁ
 veda ॥28॥

अ. (Av.) १५.३.१-११

स संवत्सरमूर्ध्वोऽतिष्ठत् तं देवा अब्रुवन् ब्रात्य किं नु तिष्ठसीति ॥१॥

सोऽब्रवीदासन्दीं मे सं भरन्त्विति ॥२॥

तस्मै ब्रात्यायासन्दीं समभरन् ॥३॥
 तस्या ग्रीष्मश्च वसन्तश्च द्वौ पादावास्तां शरच्च वर्षाश्च द्वौ ॥४॥
 बृहच्च रथन्तरं चानूच्ये३ आस्तां यायायिं च वामदेव्यं च तिरश्चे ॥५॥
 ऋचः प्रांचस्तन्तवो यजुंषि तिर्यचः ॥६॥
 वेद आस्तरणं ब्रह्मोपबर्हणम् ॥७॥
 सामासाद उद्गीथोऽपश्रयः ॥८॥
 तामासन्दीं ब्रात्य आरोहत् ॥९॥
 तस्य देवजनाः परिष्कन्दा आसन्त्संकल्पाः
 प्रहाय्या३ विश्वानि भूतान्युपसदः ॥१०॥
 विश्वान्येवास्य भूतान्युपसदो भवन्ति य एवं वेद ॥११॥
sa samvatsaramūrdhvo'tiṣṭhat taṁ devā abruvan vrātya kiṁ nu tiṣṭhasīti ॥1॥
so'bravidāsandīm me sam bharantviti ॥2॥
tasmai vrātyāyāsandīm samabharan ॥3॥
tasyā grīṣmaścha vasantaścha dvau pādāvāstām śarachcha varṣāścha dvau ॥4॥
bṛhachcha rathantaram chānūchye3 āstām yāyīāyam cha vāmadevyam cha
tiraśchye ॥5॥
ṛchah prāmchastantavo yajūmṣi tiryamchaḥ ॥6॥
veda āstaraṇaṁ brahmopabarhaṇam ॥7॥
sāmāsāda udgītho'paśrayaḥ ॥8॥
tāmāsandīm vrātya ārohat ॥9॥
tasya devajanāḥ pariṣkandā āsantsamkalpāḥ
prahāyā3 viśvāni bhūtānyupasadaḥ ॥10॥
viśvānyevāsya bhūtānyupasado bhavanti ya evaṁ veda ॥11॥

अ. (Av.) १५.४.१-१८

तस्मै प्राच्या दिशः ॥१॥
 वासन्तौ मासौ गोप्सारावकुर्वन् बृहच्च रथन्तरं चानुष्ठातारौ ॥२॥
 वासन्तावेनं मासौ प्राच्या दिशो गोपायतो बृहच्च रथन्तरं चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥३॥
 तस्मै दक्षिणाया दिशः ॥४॥
 ग्रेष्मौ मासौ गोप्सारावकुर्वन् यायायिं च वामदेव्यं चानुष्ठातारौ ॥५॥
 ग्रेष्मावेनं मासौ दक्षिणाया दिशो गोपायतो याययिं च वामदेव्यं चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥६॥
 तस्मै प्रतीच्या दिशः ॥७॥
 वार्षिकौ मासौ गोप्सारावकुर्वन् वैरूपं च वैराजं चानुष्ठातारौ ॥८॥
 वार्षिकावेनं मासौ प्रतीच्या दिशो गोपायतो वैरूपं च वैराजं चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥९॥
 तस्मा उदीच्या दिशः ॥१०॥
 शरदौ मासौ गोप्सारावकुर्वच्छ्यैतं च नौधसं चानुष्ठातारौ ॥११॥
 शारदावेनं मासावुदीच्या दिशो गोपायतो श्यैतं च नौधसं चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥१२॥
 तस्मै ध्रुवाया दिशः ॥१३॥
 हैमनौ मासौ गोप्सारावकुर्वन् भूमिं चाग्निं चानुष्ठातारौ ॥१४॥
 हेमनावेनं मासौ ध्रुवाया दिशो गोपायतो भूमिश्चाग्निश्चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥१५॥
 तस्मा ऊर्ध्वाया दिशः ॥१६॥
 शैशिरौ मासौ गोप्सारावकुर्वन् दिवं चादित्यं चानुष्ठातारौ ॥१७॥
 शैशिरावेनं मासावूर्ध्वाया दिशो गोपायतो द्यौश्चादित्यश्चानु तिष्ठतो य एवं वेद ॥१८॥
tasmai prāchyā diśaḥ ॥1॥
vāsantau māsau goptārāvakurvan bṛhachcha rathantaram chānuṣṭhātārau ॥2॥
vāsantāvenam māsau prāchyā diśo gopāyato bṛhachcha rathantaram chānu tiṣṭhato
ya evaṁ veda ॥3॥
tasmai dakṣiṇāyā diśaḥ ॥4॥

greṣmau māsau goptārāvakurvan yāyīyām cha vāmadevyām chānuṣṭhātārau ॥5॥
graiṣmāvenam māsau dakṣiṇāyā diśo gopāyato yāyayīm cha vāmadevyām chānu
tiṣṭhato ya evam veda ॥6॥
tasmai pratīchyā diśaḥ ॥7॥
vārṣikau māsau goptārāvakurvan vairūpaṁ cha vairājam chānuṣṭhātārau ॥8॥
vārṣikāvenam māsau pratīchyā diśo gopāyato vairūpaṁ cha vairājam chānu tiṣṭhato
ya evam veda ॥9॥
tasmā udīchyā diśaḥ ॥10॥
śaradāu māsau goptārāvakurvaṁchhyaitarī cha naudhasam chānuṣṭhātārau ॥11॥
śaradāvenam māsāvudīchyā diśo gopāyataḥ śyaitarī cha naudhasam chānu tiṣṭhato
ya evam veda ॥12॥
tasmai dhruvāyā diśaḥ ॥13॥
haimanau māsau goptārāvakurvan bhamim chāgnim chānuṣṭhātārau ॥14॥
hemanāvenam māsau dhruvāyā diśo gopāyato bhūmiśchāgniśchānu tiṣṭhato ya evam
veda ॥15॥
tasmā ūrdhvāyā diśaḥ ॥16॥
śaiśirau māsau goptārāvakurvan divam chādityam chānuṣṭhātārau ॥17॥
śaiśirāvenam māsāvūrdhvāyā diśo gopāyato dyauśchādityaśchānu tiṣṭhato ya evam
veda ॥18॥

अ. (Av.) १५.६.१-२६

स ध्रुवां दिशमनु व्यचलत् ॥१॥
 तं भूमिश्चाग्निश्चैषधयश्च वनस्पत्यश्च वानस्पत्यश्च वीरुधश्चानुव्यचलन् ॥२॥
 भूमेश्च वै सोऽग्नेश्चैषधीनां च वनस्पतीनां च वानस्पत्यानां च वीरुधां च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥३॥
 स ऊर्ध्वा दिशमनु व्यचलत् ॥४॥
 तमृतं च सत्यं च सूर्यश्च चन्द्रश्च नक्षत्राणि चानुव्यचलन् ॥५॥
 ऋतस्य च वै स सत्यस्य च सूर्यस्य च चन्द्रस्य च नक्षत्राणां च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥६॥
 स उत्तमां दिशमनु व्यचलत् ॥७॥
 तमृचश्च सामानि च यजुषि च ब्रह्म चानुव्यचलन् ॥८॥
 ऋचां च वै स सामां च यजुषां च ब्रह्मणश्च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥९॥
 स बृहतीं दिशमनु व्यचलत् ॥१०॥
 तमितिहासश्च पुराणं च गाथाश्च नाराशंसीश्चानुव्यचलन् ॥११॥
 इतिहासस्य च वै स पुराणस्य च गाथानां च नाराशंसीनां च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥१२॥
 स परमां दिशमनु व्यचलत् ॥१३॥
 तमाहवनीयश्च गार्हपत्यश्च दक्षिणाग्निश्च याश्च यजमानश्च पशवश्चानुव्यचलन् ॥१४॥
 आहवनीयस्य च वै स गार्हपत्यस्य च दक्षिणाग्रेश्च यास्य च यजमानस्य च पशूनां च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥१५॥
 सोऽनादिष्टां दिशमनु व्यचलत् ॥१६॥
 तमृतवश्चार्तवाश्च लोकाश्च लौक्याश्च मासाश्चार्धमासाश्चाहोरात्रे चानुव्यचलन् ॥१७॥
 ऋतूनां च वै स आर्तवानां च लोकानां च लौक्यानां च मासानां
 चार्धमासानां चाहोरात्रयोश्च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥१८॥
 सोऽनावृत्तां दिशमनु व्यचलत् ततो नावत्स्यन्नमन्यत ॥१९॥
 तं दितिश्चादितिश्चेडा चेन्द्राणी चानुव्यचलन् ॥२०॥
 दितेश्च वै सोऽदितेश्चेडायाश्चेन्द्राण्याश्च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥२१॥
 स दिशोऽनु व्यचलत् तं विराडनु व्यचलत् सर्वे च देवाः सर्वाश्च देवताः ॥२२॥
 विराजश्च वै स सर्वेषां च देवानां सर्वासां च देवातानां प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥२३॥
 स सर्वानन्तर्देशाननु व्यचलत् ॥२४॥
 तं प्रजापतिश्च परमेष्ठी च पिता च पितामहश्चानुव्यचलन् ॥२५॥

प्रजापतेश्च वै स परमेष्ठिनश्च पितुश्च पितामहस्य च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥२६॥

sa dhruvām diśamanu vyachalat ॥1॥

*taṁ bhūmiśchāgniśchauṣadhayaścha vanaspatyaścha vānaspatyaścha
vīrudhaśchānuvyachalan ॥2॥*

*bhūmeścha vai so'agneśchauṣadhīnām cha vanaspatīnām cha vānaspatyānām cha
vīrudhām cha priyaṁ dhāma bhavati ya evaṁ veda ॥3॥*

sa ūrdhvā diśamanu vyachalat ॥4॥

taṁṛtaṁ cha satyaṁ cha sūryaścha chandraścha nakṣatrāṇi chānuvyachalan ॥5॥

*ṛtasya cha vai sa satyasya cha sūryasya cha chandrasya cha nakṣatrāṇām cha priyaṁ
dhāma bhavati ya evaṁ veda ॥6॥*

sa uttamām diśamanu vyachalat ॥7॥

taṁṛchaścha sāmāni cha yajūṁṣi cha brahma chānuvyachalan ॥8॥

*ṛchām cha vai sa sāmnam cha yajuṣām cha brahmaṇascha priyaṁ dhāma bhavati ya
evaṁ veda ॥9॥*

sa bṛhatīm diśamanu vyachalat ॥10॥

tamītihāsaścha purāṇam cha gāthāścha nārāsaṁsiśchānuvyachalan ॥11॥

*itihāsasya cha vai sa purāṇasya cha gāthānām cha nārāsaṁsinām cha priyaṁ dhāma
bhavati ya evaṁ veda ॥12॥*

sa paramām diśamanu vyachalat ॥13॥

tamāhavanīyaścha gārhapatyāścha dakṣiṇāgniścha yāścha yajamānaścha

paśavaśchānuvyachalan ॥14॥

āhavanīyasya cha vai sa gārhapatyasya cha dakṣiṇāgneścha yāsyā cha yajamānasya

cha paśūnām cha priyaṁ dhāma bhavati ya evaṁ veda ॥15॥

so'nādiṣṭām diśamanu vyachalat ॥16॥

*taṁṛtavaśchārtavāścha lokāścha laukayāścha māsāśchārdhamāsāśchāhorātre
chānuvyachalan ॥17॥*

ṛtūnām cha vai sa ārtavānām cha lokānām cha laukyānām cha māsānām

chārdhamāsānām chāhorātrayoścha priyaṁ dhāma bhavati ya evaṁ veda ॥18॥

so'nāvṛttām diśamanu vyachalat tato nāvartsyannamanyata ॥19॥

taṁ ditiśchāditiścheḍā chendrāṇi chānuvyachalan ॥20॥

*diteścha vai so'diteścheḍāyāśchendrāṇyāścha priyaṁ dhāma bhavati ya evaṁ
veda ॥21॥*

sa diśo'nu vyachalat taṁ virāḍanu vyachalat sarve cha devāḥ sarvāścha devatāḥ ॥22॥

*virājaścha vai sa sarveṣām cha devānām sarvāśām cha devātānām priyaṁ dhāma
bhavati ya evaṁ veda ॥23॥*

sa sarvānantardeśānanu vyachalat ॥24॥

taṁ prajāpatiścha parameṣṭhī cha pitā cha pitāmahaśchānuvyachalan ॥25॥

*prajāpateścha vai sa parameṣṭhinaścha pituścha pitāmahasya cha priyaṁ dhāma
bhavati ya evaṁ veda ॥26॥*

अ. (Av.) १५.७.१-५

स महिमा सद्रुर्भूत्वान्तं पृथिव्या अगच्छत् स समुद्रोऽभवत् ॥१॥

तं प्रजापतिश्च परमेष्ठी च पिता च पितामहश्चापश्च श्रद्धा च वर्षं भूत्वानुव्यवर्तयन्त ॥२॥

ऐनमापो गच्छत्यैनं श्रद्धा गच्छत्यैनं वर्षं गच्छति य एवं वेद ॥३॥

तं श्रद्धा च याश्च लोकश्चान्नं चान्नाद्यं च भूत्वाभिपर्यावर्तयन्त ॥४॥

ऐनं श्रद्धा गच्छत्यैनं यो गच्छत्यैनं लोको गच्छत्यैनमन्नं

गच्छत्यैनमन्नाद्यं गच्छति य एवं वेद ॥५॥

sa mahimā sadrurbhūtvāntaṁ pṛthivyā agachchhat sa samudro'bhavat ॥1॥

*taṁ prajāpatiścha parameṣṭhī cha pitā cha pitāmahaśchāpascha śraddhā cha varṣa
bhūtvānuvyavartayanta ॥2॥*

ainamāpo gachchhatyainam śraddhā gachchhantayainam varṣa gachchhati ya evam veda ॥3॥
taṁ śraddhā cha yāścha lokaśchānnam chānnādyam cha bhūtvābhiparyāvartanta ॥4॥
ainam śraddhā gachchhatyainam yāo gachchhatyainam loko gachchhatyainamannam
gachchhatyainamannādyam gachchhati ya evam veda ॥5॥

अ. (Av.) १५.८.१-३

सोऽरज्यत ततो राज्न्योऽजायत ॥१॥
 स विशः सबन्धूनन्नमन्नाद्यमभ्युदतिष्ठत् ॥२॥
 विशां च वै स सबन्धूनां चान्नस्य चान्नाद्यस्य च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥३॥
so'rajyata tato rājnyo'jāyata ॥1॥
sa viśaḥ sabandhūnannamannādyamabhyudatiṣṭhat ॥2॥
viśām cha vai sa sabandhūnām chānnasya chānnādyasya cha priyam dhāma bhavati ya evam veda ॥3॥

अ. (Av.) १५.९.१-३

स विशोऽनु व्यचलत् ॥१॥
 तं सभा च समितिश्च सेना च सुरा चानुव्यचलन् ॥२॥
 सभायाश्च वै स समितेश्च सेनायाश्च सुरायाश्च प्रियं धाम भवति य एवं वेद ॥३॥
sa viśo'nu vyachalat ॥1॥
taṁ sabhā cha samitiścha senā cha surā chānuvyachalan ॥2॥
sabhāyāścha vai sa samiteścha senāyāścha surāyāścha priyam dhāma bhavati ya evam veda ॥3॥

अ. (Av.) १५.१०.१-११

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मो राओऽतिथिर्गृहानागच्छेत् ॥१॥
 श्रेयांसमेनमात्मनो मानयेत् तथा क्षत्राय ना वृश्चते तथा राष्ट्राय ना वृश्चते ॥२॥
 अतो वै ब्रह्म च क्षत्रं चोदतिष्ठतां ते अब्रूतां कं प्र विशावेति ॥३॥
 अतो वै बृहस्पतिमेव ब्रह्म प्र विशत्विन्द्रं क्षत्रं तथा वा इति ॥४॥
 अतो वै बृहस्पतिमेव ब्रह्म प्राविशदिन्द्रं क्षत्रम् ॥५॥
 इयं वा उ पृथिवी बृहस्पतिर्द्यौरिवेन्द्रः ॥६॥
 अयं वा उ अग्निर्ब्रह्मासावादित्यः क्षत्रम् ॥७॥
 ऐनं ब्रह्म गच्छति ब्रह्मवर्चसी भवति ॥८॥
 यः पृथिवीं बृहस्पतिमग्निं ब्रह्म वेद ॥९॥
 ऐनमिन्द्रियं गच्छतीन्द्रियवान् भवति ॥१०॥
 य आदित्यं क्षत्रं दिवमिन्द्रं वेद ॥११॥
tad yasyaivam vidvān vrātyo rāāo'tithirgrhānāgachchhet ॥1॥
śreyāṁsamenamātmano mānayet tathā kṣatrāya nā vṛśchate tathā rāṣṭrāya nā vṛśchate ॥2॥
ato vai brahma cha kṣatram chodatiṣṭhatām te abrūtām kaṁ pra viśāveti ॥3॥
ato vai bṛhaspatimeva brahma pra viśatvindram kṣatram tathā vā iti ॥4॥
ato vai bṛhaspatimeva brahma prāviśadindram kṣatram ॥5॥
iyaṁ vā u pṛthivī bṛhaspatirdyaurevendrah ॥6॥
ayaṁ vā u agnirbrahmāsāvādityaḥ kṣatram ॥7॥
ainam brahma gachchhati brahmavarchasī bhavati ॥8॥
yaḥ pṛthivīm bṛhaspatimagniṁ brahma veda ॥9॥
ainamindriyam gachchhatīndriyavān bhavati ॥10॥
ya ādityam kṣatram divamindram veda ॥11॥

अ. (Av.) १५.११.१-११

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणोऽतिथिर्गृहानागच्छेत् ॥१॥
 स्वयमेनमभ्युदेत्य ब्रूयाद् ब्राह्मणं क्वाऽवात्सीर्ब्राह्मणोऽदं ब्राह्मणं तर्पयन्तु ब्राह्मणं यथा ते प्रियं तथास्तु ब्राह्मणं यथा ते
 वशस्तथास्तु ब्राह्मणं यथा ते निकमस्तथास्त्विति ॥२॥
 यदेनमाह ब्राह्मणं क्वाऽवात्सीरिति पथ एव तेन देवयानानव रुद्धे ॥३॥
 यदेनमाह ब्राह्मणोदकमित्यय एव तेनाव रुद्धे ॥४॥
 यदेनमाह ब्राह्मणं तर्पयन्त्विति प्राणमेव तेन वर्षीयांसं कुरुते ॥५॥
 यदेनमाह ब्राह्मणं यथा ते प्रियं तथास्त्विति प्रियमेव तेनाव रुद्धे ॥६॥
 ऐनं प्रियं गच्छति प्रियः प्रियस्य भवति य एवं वेद ॥७॥
 यदेनमाह ब्राह्मणं यथा ते वशस्तथास्त्विति वशमेव तेनाव रुद्धे ॥८॥
 ऐनं वशो गच्छति वशी वशिनां भवति य एवं वेद ॥९॥
 यदेनमाह ब्राह्मणं यथा ते निकामस्तथास्त्विति निकाममेव तेनाव रुद्धे ॥१०॥
 ऐनं निकामो गच्छति निकामे निकामस्य भवति य एवं वेद ॥११॥
tad yasyaivaṁ vidvān vrātyo'tithirgrhānāgachchhet ॥1॥
svayamenamabhyudetya brūyād vrātya kvā'vātsīrvrātyokadān vrātya tarpayantu
vrātya yathā te priyaṁ tathāstu vrātya yathā te vaśastathāstu vrātya yathā te
nikamastathāstviti ॥2॥
yadenamāha vrātya kvā'vātsīriti patha eva tena devayānānava runddhe ॥3॥
yadenamāha vrātyodakamityaya eva tenāva runddhe ॥4॥
yadenamāha vrātya tarpayantviti prāṇameva tena varṣīyāṁsaṁ kurute ॥5॥
yadenamāha vrātya yathā te priyaṁ tathāstviti priyameva tenāva runddhe ॥6॥
ainaṁ priyaṁ gachchhati priyaḥ priyasya bhavati ya evaṁ veda ॥7॥
yadenamāha vrātya yathā te vaśastathāstviti vaśameva tenāva runddhe ॥8॥
ainaṁ vaśo gachchhati vaśī vaśināṁ bhavati ya evaṁ veda ॥9॥
yadenamāha vrātya yathā te nikāmastathāstviti nikāmameva tenāva runddhe ॥10॥
ainaṁ nikāmo gachchhati nikāme nikāmasya bhavati ya evaṁ veda ॥11॥

अ. (Av.) १५.१२.१-११

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणं उद्धृतेष्वग्निष्वधिश्रितेऽग्निहोत्रेऽतिथिर्गृहानागच्छेत् ॥१॥
 स्वयमेनमभ्युदेत्य ब्रूयाद् ब्राह्मणं सृज होष्यामीति ॥२॥
 स चातिसृजेज्जुहुयात् चातिसृजेज् जुहुयात् ॥३॥
 स य एवं विदुषा ब्राह्मणेनातिसृष्टो जुहोति ॥४॥
 प्र पितृयाणं पन्थां जानाति प्र देवयानम् ॥५॥
 न देवेषा वृश्चते हुतमस्य भवति ॥६॥
 पर्यस्यासिंमल्लोक आयतनं शिष्यते य एवं विदुषा ब्राह्मणेनातिसृष्टो जुहोति ॥७॥
 अथ य एवं विदुषा ब्राह्मणेनानतिसृष्टो जुहोति ॥८॥
 न पितृयाणं पन्थां जानाति न देवयानम् ॥९॥
 आ देवेषु वृश्चते अहुतमस्य भवति ॥१०॥
 नास्यासिंमल्लोक आयतनं शिष्यते य एवं विदुषा ब्राह्मणेनानतिसृष्टो जुहोति ॥११॥
tad yasyaivaṁ vidvān vrātya
uddhṛteṣvagniṣvadhīśrite'gnihotre'tithirgrhānāgachchhet ॥1॥
svayamenamabhyudetya brūyād vrātyāti sṛja hoṣyāmīti ॥2॥
sa chātisṛjejjuhuyānna chātisṛjenna juhuyāt ॥3॥
sa ya evaṁ viduṣā vrātyenātisṛṣṭho juhoti ॥4॥
pra pitṛyāṇaṁ panthāṁ jānāti pra devayānam ॥5॥
na deveṣvā vṛśchate hutamasya bhavati ॥6॥
paryasyāsīṁmalloka āyatanān śiṣyate ya evaṁ viduṣā vrātyenātisṛṣṭho juhoti ॥7॥
atha ya evaṁ viduṣā vrātyenānātisṛṣṭho juhoti ॥8॥
na pitṛyāṇaṁ panthāṁ jānāti na devayānam ॥9॥

ā deveṣu vṛśchate ahutamasya bhavati ॥10 ॥

nāsyāsīṁmalloka āyatanam śīṣyate ya evam viduṣā vrātyenānatisṛṣṭo juhoti ॥11 ॥

अ. (Av.) १५.१३.१-१४

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणं एकां रात्रिमितिथिर्गृहे वसति ॥१ ॥

ये पृथिव्यां पुण्या लोकास्तानेव तेनाव रुद्धे ॥२ ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणं द्वितीयां रात्रिमितिथिर्गृहे वसति ॥३ ॥

येऽन्तरिक्षे पुण्या लोकास्तानेव तेनाव रुद्धे ॥४ ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणस्तृतीयां रात्रिमितिथिर्गृहे वसति ॥५ ॥

ये दिवि पुण्या लोकास्तानेव तेनाव रुद्धे ॥६ ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणश्चतुर्थीं रात्रिमितिथिर्गृहे वसति ॥७ ॥

ये पुण्यानां पुण्या लोकास्तानेव तेनाव रुद्धे ॥८ ॥

तद् यस्यैवं विद्वान् ब्राह्मणोऽपरिमिता रात्रीरितिथिर्गृहे वसति ॥९ ॥

य एवापरिमिताः पुण्या लोकास्तानेव तेनाव रुद्धे ॥१० ॥

अथ यस्याब्राह्मणो ब्राह्मणब्रुवो नामबिभ्रत्यितिथिर्गृहानागच्छेत् ॥११ ॥

कर्षेदेनं न चैनं कर्षेत् ॥१२ ॥

अस्यै देवताया उदकं याचामीमां देवतां वासय इमामिमां देवता

परि वेवेष्मीत्येनं परि वेविष्यात् ॥१३ ॥

तस्यामेवास्य तद् देवतायां हुतं भवति य एवं वेद ॥१४ ॥

tad yasyaivam vidvān vrātya ekāṁ rātrimithirgṛhe vasati ॥1 ॥

ye pṛthivyām puṇyā lokāstāneva tenāva runddhe ॥2 ॥

tad yasyaivam vidvān vrātyo dvitīyām rātrimithirgṛhe vasati ॥3 ॥

ye 'ntarikṣe puṇyā lokāstāneva tenāva runddhe ॥4 ॥

tad yasyaivam vidvān vrātyastṛtīyām rātrimithirgṛhe vasati ॥5 ॥

ye divi puṇyā lokāstāneva tenāva runddhe ॥6 ॥

tad yasyaivam vidvān vrātyaśchaturthī rātrimithirgṛhe vasati ॥7 ॥

ye puṇyānām puṇyā lokāstāneva tenāva runddhe ॥8 ॥

tad yasyaivam vidvān vrātyo 'parimitā rātrīratithirgṛhe vasati ॥9 ॥

ya evāparimitāḥ puṇyā lokāstāneva tenāva runddhe ॥10 ॥

atha yasyāvrātyo vrātyabruvo nāmabibhratyatithirgṛhānāgachchhet ॥11 ॥

karṣedenam na chainam karṣet ॥12 ॥

asyai devatāyā udakam yāchāmīmām devatām vāsaya imāmimām devatā

pari veveṣmītyenam pari veviṣyāt ॥13 ॥

tasyāmevāsya tad devatāyām hutam bhavati ya evam veda ॥14 ॥

अ. (Av.) १५.१४.१-२४

स यत् प्राचीं दिशमनु व्यचलन्मारुतं शर्धो भूत्वानुव्यचलन्मनोऽन्नादं कृत्वा ॥१ ॥

मनसान्नादेनान्नमति य एवं वेद ॥२ ॥

स यद् दक्षिणां दिशमनु व्यचलदिन्द्रो भूत्वानुव्यचलद् बलमन्नादं कृत्वा ॥३ ॥

बलेनान्नादेनान्नमति य एवं वेद ॥४ ॥

स यत् प्रतीचीं दिशमनु व्यचलद् वरुणो राजा भूत्वानुव्यचलदपोऽन्नादीः कृत्वा ॥५ ॥

अद्विरन्नादीभिरन्नमति य एवं वेद ॥६ ॥

स यदुदीचीं दिशमनु व्यचलत् सोमो राजा भूत्वानुव्यचलत् सप्तर्षिभिर्हुत आहुतिमन्नादीं कृत्वा ॥७ ॥

आहुत्यान्नाद्यन्नमति य एवं वेद ॥८ ॥

स यद् ध्रुवां दिशमनु व्यचलद् विष्णुर्भूत्वानुव्यचलद् विराजमन्नादीं कृत्वा ॥९ ॥

विराजान्नाद्यन्नमति य एवं वेद ॥१० ॥

स यत् पशूननु व्यचलद् रुद्रो भूत्वानुव्यचलदोषधीरन्नादीः कृत्वा ॥११ ॥

ओषधीभिरन्नादीभिरन्नमति य एवं वेद ॥१२ ॥

स यत् पितृनु व्यचलद् यमो राजा भूत्वानुव्यचलत् स्वधाकारमन्नादं कृत्वा ॥१३ ॥

स्वधाकारेणान्नादेनान्नमत्ति य एवं वेद ॥१४॥
 स यन्मनुष्याऽनु व्यचलदग्निर्भूत्वानुव्यचलत् स्वाहाकारमन्नादं कृत्वा ॥१५॥
 स्वाहाकारेणान्नादेनान्नमत्ति य एवं वेद ॥१६॥
 स यदूर्ध्वा दिशमनु व्यचलद् बृहस्पतिर्भूत्वानुव्यचलद् वषट्कारमन्नादं कृत्वा ॥१७॥
 वषट्कारेणान्नादेनान्नमत्ति य एवं वेद ॥१८॥
 स यद् देवाननु व्यचलदीशानो भूत्वानुव्यचलन्मन्युमन्नादं कृत्वा ॥१९॥
 मन्युनान्नादेनान्नमत्ति य एवं वेद ॥२०॥
 स यत् प्रजा अनु व्यचलत् प्रजापतिर्भूत्वानुव्यचलत् प्राणमन्नादं कृत्वा ॥२१॥
 प्राणेनान्नादेनान्नमत्ति य एवं वेद ॥२२॥
 स यत् सर्वानन्तर्देशाननु व्यचलत् परमेष्ठी भूत्वानुव्यचलद् ब्रह्मन्नादं कृत्वा ॥२३॥
 ब्रह्मणान्नादेनान्नमत्ति य एवं वेद ॥२४॥

*sa yat prāchīm diśamanu vyachalanmārutarīm śardho
 bhūtvānuvyachalanmano'nnādam kṛtvā ॥1॥
 manasānnādenānnamatti ya evam veda ॥2॥
 sa yad dakṣiṇām diśamanu vyachaladindro bhūtvānuvyachalad balamannādam
 kṛtvā ॥3॥
 balenānnādenānnamatti ya evam veda ॥4॥
 sa yat pratīchīm diśamanu vyachalad varuṇo rājā bhūtvānuvyachaladapo'nnādīh
 kṛtvā ॥5॥
 adbhīrannādībhīrannamatti ya evam veda ॥6॥
 sa yadudīchīm diśamanu vyachalat somo rājā bhūtvānuvyachalat saptarṣibhīrūta
 āhutimannādīm kṛtvā ॥7॥
 āhutyānnādyannamatti ya evam veda ॥8॥
 sa yad dhruvām diśamanu vyachalad viṣṇurbhūtvānuvyachalad virājamannādīm
 kṛtvā ॥9॥
 virājānnādyannamatti ya evam veda ॥10॥
 sa yat paśūnanu vyachalad rudro bhūtvānuvyachaladoṣadhīrannādīh kṛtvā ॥11॥
 Oṣadhībhīrannādībhīrannamatti ya evam veda ॥12॥
 sa yat pitṛnanu vyachalad yamo rājā bhūtvānuvyachalat svadhākāramannādam
 kṛtvā ॥13॥
 svadhākāreṇānnādenānnamatti ya evam veda ॥14॥
 sa yanmanuṣyāṅnanu vyachaladagnirbhūtvānuvyachalat svāhākāramannādam
 kṛtvā ॥15॥
 svāhākāreṇānnādenānnamatti ya evam veda ॥16॥
 sa yadūrdhvā diśamanu vyachalad bṛhaspatirbhūtvānuvyachalat vaṣaṭkāramannādam
 kṛtvā ॥17॥
 vaṣaṭkāreṇānnādenānnamatti ya evam veda ॥18॥
 sa yad devānanu vyachaladiśāno bhūtvānuvyachalanmanyumannādam kṛtvā ॥19॥
 manyunānnādenānnamatti ya evam veda ॥20॥
 sa yat prajā anu vyachalat prajāpatirbhūtvānuvyachalat prāṇamannādam kṛtvā ॥21॥
 prāṇenānnādenānnamatti ya evam veda ॥22॥
 sa yat sarvānantardevānanu vyachalat paramēṣṭhī bhūtvānuvyachalad brahmannādam
 kṛtvā ॥23॥
 brahmaṇānnādenānnamatti ya evam veda ॥24॥*

अ. (Av.) १५.१५.१-९

तस्य ब्रात्यस्य ॥१॥
 सप्त प्राणाः सप्तापानाः सप्त व्यानाः ॥२॥
 तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य प्रथमः प्राण ऊर्ध्वो नामायं सो अग्निः ॥३॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य द्वितीयः प्राणः प्रौढो नामासौ स आदित्यः ॥४॥
 तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य तृतीयः प्राणोऽभ्यूढो नामसौ स चन्द्रमाः ॥५॥
 तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य चतुर्थः प्राणो विभूर्नामायं स पवमानः ॥६॥
 तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य पंचमः प्राणो योनिर्नाम ता इमा आपः ॥७॥
 तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य षष्ठः प्राणः प्रियो नाम त इमे पशवः ॥८॥
 तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य सप्तमः प्राणोऽपरिमितो नाम ता इमाः प्रजाः ॥९॥

tasya vrātyasya ॥1॥

sapta prāṇāḥ saptāpānāḥ sapta vyānāḥ ॥2॥

tasya vrātyasya / yo'sya prathamah prāṇa ūrdhvo nāmāyam so agniḥ ॥3॥

tasya vrātyasya / yo'sya dvitīyah prāṇah prauḍho nāmāsau sa ādityah ॥4॥

tasya vrātyasya / yo'sya tṛtīyah prāṇo3bhyūḍho nāmasau sa chandramāḥ ॥5॥

tasya vrātyasya / yo'sya chaturthaḥ prāṇo vibhūrnāmāyam sa pavamānaḥ ॥6॥

tasya vrātyasya / yo'sya pañchamah prāṇo yonirnāma tā imā āpaḥ ॥7॥

tasya vrātyasya / yo'sya ṣaṣṭhaḥ prāṇah priyo nāma ta ime paśavaḥ ॥8॥

tasya vrātyasya / yo'sya saptamah prāṇo'parimito nāma tā imāḥ prajāḥ ॥9॥

अ. (Av.) १५.१६.१-७

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य प्रथमोऽपानः सा पौर्णमासी ॥१॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य द्वितीयोऽपानः साष्टका ॥२॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य तृतीयोऽपानः सामावास्या ॥३॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य चतुर्थोऽपानः सा श्रद्धा ॥४॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य पंचमोऽपानः सा दीक्षा ॥५॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य षष्ठोऽपानः स याः ॥६॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य सप्तमोऽपानस्ता इमा दक्षिणाः ॥७॥

tasya vrātyasya / yo'sya prathamō'pānaḥ sā paurṇamāsī ॥1॥

tasya vrātyasya / yo'sya dvitīyo'pānaḥ sāṣṭakā ॥2॥

tasya vrātyasya / yo'sya tṛtīyo'pānaḥ sāmāvāsyā ॥3॥

tasya vrātyasya / yo'sya chaturtho'pānaḥ sā śraddhā ॥4॥

tasya vrātyasya / yo'sya pañchamo'pānaḥ sā dīkṣā ॥5॥

tasya vrātyasya / yo'sya ṣaṣṭho'pānaḥ sa yāḥ ॥6॥

tasya vrātyasya / yo'sya saptamo'pānastā imā dakṣiṇāḥ ॥7॥

अ. (Av.) १५.१७.१-१०

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य प्रथमो व्यानः सेयं भूमिः ॥१॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य द्वितीयो व्यानस्तदन्तरिक्षम् ॥२॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य तृतीयो व्यानः सा द्यौः ॥३॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य चतुर्थो व्यानस्तानि नक्षत्राणि ॥४॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य पंचमो व्यानस्त ऋतवः ॥५॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य षष्ठो व्यानस्त आर्तवाः ॥६॥

तस्य ब्रात्यस्य । योऽस्य सप्तमो व्यानः स संवत्सरः ॥७॥

तस्य ब्रात्यस्य । समानमर्थं परि यन्ति देवाः संवत्सरं वा एतद्वतवोऽनुपरियन्ति ब्रात्यं च ॥८॥

तस्य ब्रात्यस्य । यदादित्यमभिसंविशन्त्यमावामयांचैव तत् पौर्णमासी च ॥९॥

तस्य ब्रात्यस्य । एकं तदेषाममृतत्वमित्याहुतिरेव ॥१०॥

tasya vrātyasya / yo'sya prathamō vyānaḥ seyaṁ bhūmiḥ ॥1॥

tasya vrātyasya / yo'sya dvitīyo vyānastadantarikṣam ॥2॥

tasya vrātyasya / yo'sya tṛtīyo vyānaḥ sā dyauḥ ॥3॥

tasya vrātyasya / yo'sya chaturtho vyānastāni nakṣatrāṇi ॥4॥

tasya vrātyasya / yo'sya pañchamo vyānasta ṛtavaḥ ॥5॥

tasya vrātyasya / yo'sya ṣaṣṭho vyānasta ārtavāḥ ॥6॥

tasya vrātyasya / yo'sya saptamo vyānaḥ sa saṁvatsaraḥ ॥7॥

*tasya vrātyasya / samānamartha pari yanti devāḥ saṁvatsaram vā
etaddatavo'nupariyanti vrātyaṁ cha ॥8 ॥*

*tasya vrātyasya / yadādityamabhisamviśantyamāvāmāyāṁchaiva tat paurṇamāsīm
cha ॥9 ॥*

tasya vrātyasya / ekaṁ tadeṣāmamṛtatvamityāhutireva ॥10 ॥

अ. (Av.) १५.१८.१-५

तस्य ब्रात्यस्य ॥१ ॥

यदस्य दक्षिणमक्ष्यसौ स आदित्यो यदस्य सव्यमक्ष्यसौ स चन्द्रमाः ॥२ ॥

योऽस्य दक्षिणः कर्णोऽयं सो अग्निर्योऽस्य सव्यः कर्णोऽयं स पवमानः ॥३ ॥

अहोरात्रे नासिके दितिश्चादितिश्च शीर्षकपाले संवत्सरः शिरः ॥४ ॥

अह्ना प्रत्यङ् ब्रात्यो रात्र्या प्राङ् नमो ब्रात्याय ॥५ ॥

tasya vrātyasya ॥1 ॥

yadasya dakṣiṇamakṣayasau sa ādityo yadasya savyamakṣayasau sa chandramāḥ ॥2 ॥

yo'sya dakṣiṇaḥ karṇo'yaṁ so agniryo'sya savyaḥ karṇo'yaṁ sa pavamānaḥ ॥3 ॥

ahorātre nāsike ditiśchāditiścha śīrṣakapāle saṁvatsaraḥ śiraḥ ॥4 ॥

ahnā pratyāṁ vrātyo rātrayā prāṇ namo vrātyāya ॥5 ॥

११७. शंखमणिः कृशनः (Śaṁkhamañiḥ Kṛśanaḥ) - अ. (Av.) ४.१०.१-७

वाताज्जातो अन्तरिक्षाद् विद्युतो ज्योतिषस्पतिः ।

स नो हिरण्यजाः शंखः कृशनः पात्वंहसः ॥१ ॥

यो अग्रतो रोचनानां समुद्रादधि जिषे ।

शंखेन हत्वा रक्षांस्यत्तिष्ठो वि षहामहे ॥२ ॥

शंखेनाभीवाममतिं शंखेनोत सदान्वाः ।

शंखो नो विश्वभेषजः कृशनः पात्वंहसः ॥३ ॥

दिवि जातः समुद्रजः सिन्धुतस्पर्शाभृतः ।

स नोहिरण्यजाः शंख आयुष्प्रतरणो मणिः ॥४ ॥

समुद्राज्जातो मणिवृत्राज्जातो दिवाकरः ।

सो अस्मान्त्सर्वतः पातु हेत्या देवासुरेभ्यः ॥५ ॥

हिरण्यानामेकोऽसि सोमात् त्वमधि जिषे ।

रथे त्वमसि दर्शत इषुधौ रोचनस्त्वं प्र ण आयूंषि तारिषत् ॥६ ॥

देवानामस्थि कृशनं बभूव तदात्मन्वच्चरत्यप्स्वशन्तः ।

तत् ते बध्नाम्यायुषे वर्चसे बलाय दीर्घायुत्वायशतशारदाय कार्शनस्त्वाभि रक्षतु ॥७ ॥

vātājjāto antarikṣād vidyuto jyotiṣaspari ।

sa no hiraṇyajāḥ śaṁkhaḥ kṛśanaḥ pātvamhasaḥ ॥1 ॥

yo agrato rochanānām samudrādadhi jiṣe ।

śaṁkhena hatvā rakṣāmsyattriṇo vi ṣahāmahe ॥2 ॥

śaṁkhenābhivāmamatiṁ śaṁkhenota sadānvāḥ ।

śaṁkho no viśvabheṣajaḥ kṛśanaḥ pātvamhasaḥ ॥3 ॥

divi jātaḥ samudrajaḥ sindhutasparyābhṛtaḥ ।

sa no hiraṇyajāḥ śaṁkha āyusprataraṇo mañiḥ ॥4 ॥

samudrājāto maṇirvṛtrājāto divākaraḥ ।

so asmāntsarvataḥ pātu hetvā devāsuresbhyaḥ ॥5 ॥

hiraṇyānāmeko'si somāt tvamadhi jiṣe ।

rathe tvamasi darśata iṣudhau rochanastvaṁ pra ṇa āyūṁṣi tāriṣat ॥6 ॥

devānāmasthi kṛśanaṁ babhūva tadātmanvachcharatyapsvaṁtāḥ ।

tat te badhnāmyāyūṣe varchase balāya dīrghāyutvāyaśāradāya kārśanastvābhi

rakṣatu ॥7 ॥

११८. शतौदनाः (Śataudanāḥ) - अ. (Av.) १०.९.१-२७

अघायातामपि नह्या मुखानि सपत्नेषु वज्रमर्पयैतम् ।
 इन्द्रेण दत्ता प्रथमा शतौदना भ्रातृव्यघ्नी यजमानस्य गातुः ॥१॥
 वेदिष्टे चर्म भवतु बर्हिर्लोमानि यानि ते ।
 एषा त्वा रशनाग्रभीद् ग्रावा त्वैषोऽधि नृत्यतु ॥२॥
 बालास्ते प्रोक्षणीः सन्तु जिह्वा सं मार्ष्ये ।
 शुद्धा त्वं यिया भूतवा दिवं प्रेहि शतौदने ॥३॥
 यः शतौदनां पचति कामप्रेण स कल्पते ।
 प्रीता ह्यस्य ऋत्विजः सर्वे यन्ति यथा यथम् ॥४॥
 स स्वर्गमा रोहति यत्रादस्त्रिदिवं दिवः ।
 अपूपनाभि कृत्वा यो ददाति शतौदनाम् ॥५॥
 स ताल्लोकान्त्समाप्नोति ये दिव्या ये च पार्थिवाः ।
 हिरण्यज्योतिषं कृत्वा यो ददाति शतौदनाम् ॥६॥
 ये ते देवि शमितारः पत्तारो ये च ते जनाः ।
 ते त्वा सर्वे गोप्स्यन्ति मैभ्यो भैषीः शतौदने ॥७॥
 वसवस्त्वा दक्षिणत उत्तरान्मरुतस्त्वा ।
 आदित्याः पश्चाद् गोप्स्यन्ति साग्निष्टोममति द्रव ॥८॥
 देवाः पितरो मनुष्यागन्धर्वाप्सरसश्च ये ।
 ते त्वा सर्वे गोप्स्यन्ति सातिरात्रमतिं द्रव ॥९॥
 अन्तरिक्षं दिवं भूमिमादित्यान् मरुतो दिशः ।
 लोकान्त्स सर्वानाप्नोति यो ददाति शतौदनाम् ॥१०॥
 घृतं प्रोक्षन्ती सुभगा देवी देवान् गमिष्यति ।
 पत्तारमघ्न्ये मा हिंसीर्दिवं प्रेहि शतौदने ॥११॥
 ये देवा दिविषदो अन्तरिक्षसदश्च ये ये चेमे भूम्यामधि ।
 तेभ्यस्त्वं धुक्ष्व सर्वदा क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१२॥
 यत् ते शिरो यत् ते मुखं यौ कर्णौ ये च ते हनू ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१३॥
 यौ त ओष्ठौ ये नासिके ये शृंगे ये च तेऽक्षिणी ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१४॥
 यत्ते क्लोमा यद्धृदयं पुरीतत् सहकण्ठिका ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१५॥
 यत् ते यकृद्ये मतस्त्रे यदात्रं याश्च ते गुदाः ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१६॥
 यस्ते प्लाशिर्यो वनिष्ठुर्यो कुक्षी यच्च चर्म ते ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१७॥
 यत्ते मज्जा यदस्थि यन्मांसं यच्च लोहितम् ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१८॥
 यौ ते बाहू ये दोषणी यावंसौ या च ते ककुत् ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥१९॥
 यास्ते ग्रीवा ये स्कन्धा याः पृष्टीर्याश्च पर्शवः ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥२०॥
 यौ त ऊरू अष्टीवन्तौ ये श्रोणी या च ते भसत् ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥२१॥
 यत् ते पुच्छं ये ते बाला यद्धूयो ये च ते स्तनाः ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥२२॥
 यास्ते जङ्घा याः कुष्ठिका ऋच्छरा ये च ते शफाः ।

आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥२३॥
 यत् ते चर्म शतौदने यानि लोमान्यघ्ने ।
 आमिक्षां दुहतां दात्रे क्षीरं सर्पिरथो मधु ॥२४॥
 क्रोडौ ते स्तां पुरोडाशावाज्येनाभिघारितौ ।
 तौ पक्षौ देवि कृतवा सा पक्तां दिवं वह ॥२५॥
 उलूखले मुसले यश्च चर्मणि यो वा शूर्पे तण्डुलः कणः ।
 यं वा वातो मातरिश्वा पवमानो ममाथाग्निष्टद्धोता सुहुतं कृणोतु ॥२६॥
 अपो देवीर्मधुमतीर्घृतश्चतुतो ब्रह्मणां हस्तेषु प्रपृथक् सादयामि ।
 यत्काम इदमभिषिंचामि वोऽहं तन्मे सर्वं सं पद्यतां वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥२७॥
aghāyātāmapī nahyā mukhāni sapatneṣu vajramarpayaitam ।
indreṇa dattā prathamā śataudanā bhrātr̥vyaghñī yajamānasya gātuḥ ॥1॥
vediṣṭe charma bhavatu barhirlomāni yāni te ।
eṣā tvā raśanāgrabhīd grāvā tvaiṣo'dhi nṛtyatu ॥2॥
bālāste prokṣaṇīḥ santu jihvā saṁ mārṣṭvaghnye ।
śuddhā tvam̐ yīyā bhūtavā divam̐ prehi śataudane ॥3॥
yah śataudanām pachati kāmāpreṇa sa kalpate ।
prītā hyasya ṛtvijaḥ sarve yanti yathā yatham ॥4॥
sa svargamā rohati yatrādastrīdivam̐ divaḥ ।
apūpanābhi kṛtvā yo dadāti śataudanām ॥5॥
sa tālloṁkāntsamāpnoti ye divyā ye cha pārthivāḥ ।
hiraṇyajyotiṣam̐ kṛtvā yo dadāti śataudanām ॥6॥
ye te devi śamītāraḥ paktāro ye cha te janāḥ ।
te tvā sarve gopśyanti maibhyo bhair̥ṣīḥ śataudane ॥7॥
vasavastvā dakṣiṇata uttarānmarutastvā ।
ādityāḥ paśchād gopśyanti sāgniṣṭomamati drava ॥8॥
devāḥ pitaro manuṣyāgandharvāpsarasaścha ye ।
te tvā sarve gopśyanti sātirātramatiṁ drava ॥9॥
antarikṣam̐ divam̐ bhūmimādityān maruto diśaḥ ।
lokāntsa sarvānāpnoti yo dadāti śataudanām ॥10॥
ghṛtam̐ prokṣanti subhagā devī devān gamiṣyati ।
paktāramaghnye mā himsīrdivam̐ prehi śataudane ॥11॥
ye devā diviṣado antarikṣasadaścha ye ye cheme bhūmyāmadhi ।
tebhyastvam̐ dhukṣava sarvadā kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥12॥
yat te śīro yat te mukham̐ yau karṇau ye cha te hanū ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥13॥
yau ta Oṣṭhau ye nāsike ye śṛṅge ye cha te'kṣiṇī ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥14॥
yatte klomā yaddhṛdayam̐ purītat sahaḥkaṇṭhikā ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥15॥
yat te yakṛdye matasne yadāntram̐ yāscha te gudāḥ ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥16॥
yaste plāśīryo vaniṣṭhuryau kukṣī yachcha charma te ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥17॥
yatte majjā yadasthi yanmāmsam̐ yachcha lohitaṁ ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥18॥
yau te bāhū ye doṣaṇī yāvaṁsau yā cha te kakut ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥19॥
yāste grīvā ye skandhā yāḥ pṛṣṭīryāscha parśavaḥ ।
āmikṣām̐ duhratām̐ dātre kṣīram̐ sarpiratho madhu ॥20॥

yau ta ūrū aṣṭhīvantau ye śroṇī yā cha te bhasat /
āmikṣām duhratām dātre kṣīram sarpiratho madhu ||21 ||
yat te puchchham ye te bālā yadūdho ye cha te stanāḥ /
āmikṣām duhratām dātre kṣīram sarpiratho madhu ||22 ||
yāste jaṅghā yāḥ kuṣṭhikā ṛchchharā ye cha te śaphāḥ /
āmikṣām duhratām dātre kṣīram sarpiratho madhu ||23 ||
yat te charma śataudane yāni lomānyaghnaye /
āmikṣām duhratām dātre kṣīram sarpiratho madhu ||24 ||
kroḍau te stām puroḍāśāvājyenābhīghāritau /
tau pakṣau devi kṛtavā sā paktāram divam vaha ||25 ||
ulūkhale musale yaścha charmaṇi yo vā sūrpe taṇḍulaḥ kaṇaḥ /
yani vā vāto mātariśvā pavamāno mamāthāgniṣṭaddhotā suhutaṁ kṛṇotu ||26 ||
apo devīrmadhumatīrghṛtaśchatuto brahmaṇām hasteṣu prapṛthak sādāyāmi /
yatkāma idamabhiṣimchāmi vo'ham tanme sarvar saṁ padyatām vayam syāma
patayo rayīnām ||27 ||

११९. श्येनादयः (Śyenādayaḥ) - अ. (Av.) ७.७०.१-५

यत् किं चासौ मनसा यच्च वाचा योर्जुहोति हविषा यजुषा ।
 तन्मृत्युना निऋतिः संविदाना पुरा सत्यादाहुतिं हन्त्वस्य ॥१॥
 यातुधाना निऋतिरादु रक्षस्ते अस्य घ्नन्वनृतेन सत्यम् ।
 इन्द्रेषिता देवा आज्यमस्य मश्नन्तु मा तत् सं पादि यदसौ जुहोति ॥२॥
 आजिराधिराजौ श्येनौ संपातिनाविव ।
 आज्यं पृतन्यतो हतां यो नः कश्चाभ्यघायति ॥३॥
 अपांचौ त उभौ बाहू अपि नह्याम्यास्यम् ।
 अग्नेर्देवस्य मन्युना तेन तेऽवधिषं हविः ॥४॥
 अपि नह्यामि ते बाहू अपि नह्याम्यास्यम् । अग्नेर्घोरस्य मन्युना तेन तेऽवधिषं हविः ॥५॥
yat kiṁ chāsau manasā yachcha vāchā yorjuhoti haviṣā yajuṣā /
tanmṛtyunā niṛtiḥ samvidānā purā satyādāhutim hantvasya ||1 ||
yātudhānā niṛtirādu rakṣaste asya ghnantvanṛtena satyam /
indreṣitā devā ājyamasya mathnantu mā tat saṁ pādī yadasau juhōti ||2 ||
ājirādhirājau śyenau saṁpātināviva /
ājyam pṛtanyato hatām yo naḥ kaśchābhyaghāyati ||3 ||
apānchāu ta ubhau bāhū api nahyāmyāsyam /
agnerdevasya manyunā tena te'vadhiṣam haviḥ ||4 ||
api nahyāmi te bāhū api nahyāmyāsyam / agnerghorasya manyunā tena te'vadhiṣam
haviḥ ||5 ||

१२०. सकामा अविष्यवः (Sakāmā Aviṣyavaḥ) - अ. (Av.) ३.२६.२

येऽस्यां स्थ दक्षिणायां दिश्यविष्यवो नाम देवास्तेषां वः काम इषवः ।
 ते नो मृडत ते नोऽधि ब्रूत तेभ्यो वो नमस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥२॥
ye3syām stha dakṣiṇāyām diśyaviṣyavo nāma devāsteṣāṁ vaḥ kāma iṣavaḥ /
te no mṛḍata te no'dhi brūta tebhyo vo namastebhyo vaḥ svāhā ||2 ||

१२१. सरस्वतीः (Sarasvatīḥ) - अ. (Av.) ५.७.४-५; १८.१.४१-४२

अ. (Av.) ५.७.४-५

सरस्वतीमनुमतिं भगं यन्तो हवामहे । वाचं जुष्टां मधुमतीमवादिषं देवानां देवहूतिषु ॥४॥
 यं याचाम्यहं वाचा सरस्वत्या मनोयुजा । श्रद्धा तमद्य विन्दतु दत्ता सोमेन बभ्रुणा ॥५॥
sarasvatīmanumatim bhagam yanto havāmahe / vācham juṣṭām
madhumatīmavādiṣam devānām devahūtiṣu ||4 ||
yam yāchāmyaham vāchā sarasvatyā manoyujā / śraddhā tamadya vindatu dattā

somena babhruṇā ॥5॥

अ. (Av.) १८.१.४१-४२

सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।
 सरस्वतीं सुकृतो हवन्ते सरस्वती दाशुषे वार्य दात् ॥४१॥
 सरस्वतीं पितरो हवन्ते दक्षिणा यामभिनक्षमाणाः ।
 आसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वमनमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥४२॥
sarasvatīm devayanto havante sarasvatīmadhvare tāyamāne ।
sarasvatīm sukrto havante sarasvatī dāśuṣe vārya dāt ॥41॥
sarasvatīm pitaro havante dakṣiṇā yāmbhinakṣamāṇāḥ ।
āsadyāsmiṇ barhiṣi mādayadhvamanamīvā iṣa ā dhehyasme ॥42॥

१२२. सवाता प्रविध्यन्तः (Savātā Pravidhyantaḥ) - अ. (Av.) ३.२६.४

येऽस्यां स्थोदीच्यां दिशि प्रविध्यन्तो नाम देवास्तेषां वो वात इषवः ।
 ते नो मृडत ते नोऽधि ब्रूत तेभ्यो वो नमस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥४॥
ye'syām sthōdīchyām diśi pravidhyanto nāma devāsteṣāṃ vo vāta iṣavaḥ ।
te no mṛḍata te no'dhi brūta tebhyo vo namastebhyo vaḥ svāhā ॥4॥

१२३. सविता (Savitā) - अ. (Av.) ५.२४.१; ७.१४.१-४

अ. (Av.) ५.२४.१

सविता प्रसवानामधिपतिः स मावतु । अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां प्रतिष्ठायामस्यां
 चित्यामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहूत्यां स्वाहा ॥१॥
savitā prasavānāmādhipatiḥ sa māvatu । smiṇ brahmaṇyasmiṇ karmaṇyasyaṃ purodhāyāmasyaṃ pratiṣṭhāyāmasyaṃ
chittiyāmasyaṃ chittiyāmasyaṃ chittiyāmasyaṃ chittiyāmasyaṃ chittiyāmasyaṃ chittiyāmasyaṃ chittiyāmasyaṃ chittiyāmasyaṃ
devahūtyāṃ svāhā ॥1॥

अ. (Av.) ७.१४.१-४

अभि त्वं देवं सवितारमोण्योः कविक्रतुम् ।
 अर्चामि सत्यसवं रत्नधामभि प्रियं मतिम् ॥१॥
 ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत् सवीमनि ।
 हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपात् स्वः ॥२॥
 सावीर्हि देव प्रथमाय पित्रे वर्षमाणमस्मै वरिमाणमस्मै ।
 अथास्मभ्यं सवितर्वार्याणि दिवोदिव आ सुवा भूरि पश्वः ॥३॥
 दमूना देवः सविता वरेण्यो दधद् रत्नं दक्षं पितृभ्य आयूषि ।
 पिबात् सोमं ममददेनमिष्टे परिज्मा चित् क्रमते अस्य धर्मणि ॥४॥
abhi tvaṃ devaṃ savitāramoṇyoḥ kavikratum ।
archāmi satyasavaṃ ratnadhāmabhi priyaṃ matim ॥1॥
ūrdhvā yasyāmatirbhā adidyutat savīmani ।
hiraṇyapāṇiramimīta sukratuḥ kṛpāt svāḥ ॥2॥
sāvīrhi deva prathamāya pitre varṣmaṇamasmai varimāṇamasmai ।
athāsmabhyāṃ savitarvāryāṇi divodiva ā suvā bhūri paśvaḥ ॥3॥
damūnā devaḥ savitā vareṇyo dadhad ratnaṃ dakṣaṃ pitṛbhya āyūṃṣi ।
pibāt somaṃ mamadadenamiṣṭe parijmā chit kramate asya dharmaṇi ॥4॥

१२४. सविता , अग्निः सरस्वती ब्रह्मणस्पतिः (Savitā, Agniḥ Sarasvatī Brahmanaspatiḥ) -

अ. (Av.) ४.४.६

अद्याग्ने अद्य सवितरद्य देवि सरस्वति । अद्यास्य ब्रह्मणस्पते धनुरिबा तानया पसः ॥६॥
adyāgne adya savitaradya devi sarasvati । adyāsya brahmaṇaspate dhanuribā tānaya
pasaḥ ॥6॥

१२५. सवित्रादयः (Savitrādayaḥ) - अ. (Av.) ६.६८.१-३

आयमगन्तसविता क्षुरेणोष्णेन वाय उदकेनेहि ।

आदित्या रुद्रा वसव उन्दन्तु सचेतसः सोमस्य रागो वपत प्रचेतसः ॥१॥

अदितिः शमश्रु वपत्वाप उन्दन्तु वर्चसा ।

चिकित्सतु प्रजापतिर्दीर्घायुत्वाय चक्षसे ॥२॥

येनावपत् सविता क्षुरेण सोमस्य रागो वरुणस्य विद्वान् ।

तेन ब्राह्मणो वपतेदमस्य गोमानश्चवानयमस्तु प्रजावान् ॥३॥

āyamagantsavitā kṣureṇasomasya rāgo vāya udakenehi ।

ādityā rudrā vasava undantu sachetasah somasya rāgo vapata prachetasah ॥1॥

aditiḥ śamaśru vapatvāpa undantu varchasā ।

chikitsatu prajāpatirdīrghāyutvāya chakṣase ॥2॥

yenāvapat savitā kṣureṇa somasya rāgo varuṇasya vidvān ।

tena brāhmaṇo vapedamasya gomānaśvavānayaṁastu prajāvān ॥3॥

१३५. सर्वरूपा सर्वात्मिका सर्वदेवमयी वाक्: (Sarvarupā Sarvātmikā Sarvadevamayī Vākḥ)

- अ. (Av.) ४.३०.१-८

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

अहं मित्रावरुणोभा बिभर्म्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा ॥१॥

अहं राष्ट्री संगमनी वसूनां चिकितुषी प्रथमा यियायानाम् ।

तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा भूरिस्थात्रां भूर्यविशयन्तः ॥२॥

अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवानामुत मानुषाणाम् ।

यं कामये तंतमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्मणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥३॥

मया सोऽब्रमति यो विपश्यति यः प्राणति य ई शृणोत्युक्तम् ।

अमन्तवो मां त उप क्षियन्ति श्रुधि श्रुत श्रद्धेयं ते वदामि ॥४॥

अहं रुद्राय धनुरा तनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा उ ।

अहं जनाय समदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी आ विवेश ॥५॥

अहं सोममाहनसं बिभर्म्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ।

अहं दधामि द्रविणा हविष्मते सुप्राव्याः यजमानाय सुन्वते ॥६॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्वन्तः समुद्रे ।

ततो वि तिष्ठे भुवनानि विश्वोतामूं द्यां वर्षणोप स्पृशामि ॥७॥

अहमेव वातइव प्र वाम्यारभमाणा भुवनानि विश्वा ।

परो दिवा पर एना पृथिव्यैतावती महिम्रा सं बभूव ॥८॥

aham rudrebhirvasubhiścharāmyahamādityairuta viśvadevaiḥ ।

aham mitrāvaruṇobhā bibharmyahamindrāgnī ahamaśvinobhā ॥1॥

aham rāṣṭrī saṅgamanī vasūnām chikituṣī prathamā yīyānām ।

tām mā devā vyadadhuḥ purutrā bhūristhātrām bhūryāveśayantaḥ ॥2॥

ahameva svayamidam vadāmi juṣṭam devānāmuta mānuṣāṇām ।

yaṁ kāmaye taṁtamugraṁ kṛṇomi taṁ brahmaṇaṁ tamṛṣiṁ taṁ sumedhām ॥3॥

mayā so'nnamatti yo vipaśyati yaḥ prāṇati ya ī śṛṇotyuktam ।

amantavo mām ta upa kṣiyanti śrudhi śruta śraddheyam te vadāmi ॥4॥

aham rudrāya dhanurā tanomi brahmadviṣe śarave hantavā u ।

aham janāya samadam kṛṇomyaham dyāvāpṛthivī ā viveśa ॥5॥

aham somamāhanasaṁ bibharmyahan tvaṣṭāramuta pūṣaṇaṁ bhagam ।

aham dadhāmi draviṇā haviṣmate supṛavyā yajamānāya sunvate ॥6॥

aham suve pitaramasya mūrdhanmama yonirapsvaṁtāḥ samudre ।

tato vi tiṣṭhe bhuvanāni viśvotāmūṁ dyām varṣmaṇopa sprśāmi ॥7॥

ahameva vātaiva pra vāmyārabhamāṇā bhuvanāni viśvā ।

paro divā para enā pṛthivyaitāvatī mahimnā saṁ babhūva ॥8॥

१३७. सर्वात्मको रुद्रः (Sarvātmako Rudraḥ) - अ. (Av.) ५.६.११-१४

इन्द्रस्य गृहोऽसि । तं त्वा प्र पद्ये तं त्वा प्र विशामि

सर्वगुः सर्वपूरुषः सर्वात्मा सर्वतनूः सह यन्मेऽस्ति तेन ॥११॥

इन्द्रस्य शर्मासि । तं त्वा प्र पद्ये तं त्वा प्र विशामि

सर्वगुः सर्वपूरुषः सर्वात्मा सर्वतनूः सह यन्मेऽस्ति तेन ॥१२॥

इन्द्रस्य वर्मासि । तं त्वा प्र पद्ये तं त्वा प्र विशामि

सर्वगुः सर्वपूरुषः सर्वात्मा सर्वतनूः सह यन्मेऽस्ति तेन ॥१३॥

इन्द्रस्य वरूथमसि । तं त्वा प्र पद्ये तं त्वा प्र विशामि

सर्वगुः सर्वपूरुषः सर्वात्मा सर्वतनूः सह यन्मेऽस्ति तेन ॥१४॥

indrasya gr̥ho'si / taṁ tvā pra padye taṁ tvā pra viśāmi

sarvaguḥ sarvapūruṣaḥ sarvātāmā sarvatanūḥ saha yanme'sti tena ॥11॥

indrasya śarmāsi / taṁ tvā pra padye taṁ tvā pra viśāmi

sarvaguḥ sarvapūruṣaḥ sarvātmā sarvatanūḥ saha yanme'sti tena ॥12॥

indrasya varmāsi / taṁ tvā pra padye taṁ tvā pra viśāmi

sarvaguḥ sarvapūruṣaḥ sarvātmā sarvatanūḥ saha yanme'sti tena ॥13॥

indrasya varūthamasi / taṁ tvā pra padye taṁ tvā pra viśāmi

sarvaguḥ sarvapūruṣaḥ sarvātmā sarvatanūḥ saha yanme'sti tena ॥14॥

१२८. साग्रयो हेतयः (Sāgnayo Hetayah) - अ. (Av.) ३.२६.१

येऽस्यां स्थ प्राच्यां दिशि हेतयो नाम देवास्तेषां वो अग्निरिषवः ।

ते नो मृडत ते नोऽधि ब्रूत तेभ्यो नमस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥१॥

ye'asyāṁ stha prāchyāṁ diśi hetayo nāma devāsteṣāṁ vo agnirīṣavaḥ /

te no mṛdata te no'dhi brūta tebhyo namastebhyo vaḥ svāhā ॥1॥

१२९. सामनस्यम् (Sāmanasyam) - अ. (Av.) ६.६४.१-३

सं जानीध्वं सं पृच्यध्वं सं वो मनांसि जानताम् ।

देवा भागं यथा पूर्वे संजानाना उपासते ॥१॥

समानो मन्त्रः समितिः समानी समानं व्रतं सह चित्तमेषाम् ।

समानेन वो हविषा जुहोमि समानं चेतो अभिसंविशध्वम् ॥२॥

समानी व आकूतिः समाना हृदयानि वः ।

समानमस्तु वो मनो यथा वः सुसहासति ॥३॥

saṁ jānīdhvaṁ saṁ pṛchyadhvaṁ saṁ vo manāṁsi jānatām /

devā bhāgaṁ yathā pūrve sañjānānā upāsate ॥1॥

samāno mantraḥ samitiḥ samānī samānaṁ vrataṁ saha chittameṣām /

samānena vo haviṣā juhomi samānaṁ cheto abhisamviśadhvam ॥2॥

samānī va ākūtiḥ samānā hṛdayāni vaḥ /

samānamastu vo mano yathā vaḥ susahāsati ॥3॥

१३०. सामनस्यम् अश्विनौः (Sāmanasyam Aśvinau:) - अ. (Av.) ७.५२.१-२

सांनं नः स्वेभिः सांनमरणेभिः ।

सांनमश्विना युवमिहास्मासु नि यच्छतम् ॥१॥

सं जानामहै मनसा सं चिकित्वा मा युत्समहि मनसा दैव्येन ।

मा घोषा उत्थुर्बहुले विनिर्हते मेषुः पप्तदिन्द्रस्याह्न्यागते ॥२॥

sāānnaṁ naḥ svebhiḥ sāānnamaranebhiḥ /

sāānnamaśvinā yuvamihāsmāsu ni yachchhatam ॥1॥

saṁ jānāmahai manasā saṁ chikitvā mā yutsmahi manasā daivyaena /

mā ghoṣā utthurbahule vinirhate meṣuḥ paptadīndrasyāhnyāgate ॥2॥

१३१. सावित्री सूर्य चन्द्रश्च (Sāmanasyam Aśvinau:) - अ. (Av.) ७.८१.१-६

पूर्वापरं चरतो माययैतौ शिशू क्रीडन्तौ परि यातोऽर्णवम् ।

विश्वान्यो भुवना विचष्ट ऋतूँरन्यो विदधज्जायसे नवः ॥१॥

नवोनवो भवसि जायमानोऽह्नां केतुरुषसामेप्यग्रम् ।

भागं देवेभ्यो वि दधास्यायन् प्र चन्द्रमस्तिरसे दीर्घमायुः ॥२॥

सोमस्यांशो युधां पुतेऽनूनो नाम वा असि ।

अनूनं दर्शमा कृधि प्रजया च धनेन च ॥३॥

दर्शोऽसि दर्शतोऽसि समग्रोऽसि समन्तः ।

समग्रः समन्तो भूयासं गोभिरश्वैः प्रजया पशुभिर्गृहैर्धनेन ॥४॥

योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मस्तस्य त्वं प्राणेनाप्यायस्व ।

आ वयं प्यासिषीमहि गोभिरश्वैः प्रजया पशुभिर्गृहैर्धनेन ॥५॥

यं देवा अंशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षिता भक्षयन्ति ।

तेनास्मानिन्द्रो वरुणो बृहस्पतिराप्यायन्तु भुवनस्य गोपाः ॥६॥

pūrvāparam charato māyayaitau śīsū kṛḍantau pari yāto'rṇavam ।

viśvānyo bhuvanā vichaṣṭa ṛtūmranyo vidadhajjāyase navaḥ ॥1॥

navonavo bhavasi jāyamāno'hnām keturuṣasāmepeyagram ।

bhāgam devebhyo vi dadhāsyāyan pra chandramastirase dīrghamāyuh ॥2॥

somasyānīso yudhām pute'nūno nāma vā asi ।

anūnam darśamā kṛdhi prajāyā cha dhanena cha ॥3॥

darśo'si darśato'si samagro'si samantaḥ ।

samagraḥ samanto bhūyāsam gobhiraśvaiḥ prajāyā paśubhirgṛhairdhanena ॥4॥

yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayam dviṣmastasya tvaṁ prāṇenā pyāyasva ।

ā vayam pyāsiśīmahī gobhiraśvaiḥ prajāyā paśubhirgṛhairdhanena ॥5॥

yaṁ devā anīsumāpyāyayanti yamakṣitamakṣitā bhakṣayanti ।

tenāsmānindro varuṇo bṛhaspatirā pyāyantu bhuvanasya gopāḥ ॥6॥

१३२. सिन्धवादयः (Sindhvādayaḥ) - अ. (Av.) १.१५.१-४

सं सं स्रवन्तु सिन्धवः सं वाताः सं पतत्रिणः ।

इमं यां प्रदिवो मे जुषन्तां संस्राव्येण हविषा जुहोमि ॥१॥

इहैव हवमा यात म इह संस्रावणा उतेमं वर्धयता गिरः ।

इहैतु सर्वो यः पशुरस्मिन् तिष्ठतु या रयिः ॥२॥

ये नदीनां संस्रवन्त्युत्सासः सदमक्षिताः ।

तेभिर्मे सर्वैः संस्रावैर्धनं सं स्रावयामसि ॥३॥

ये सर्पिषः संस्रवन्ति क्षीरस्य चोदकस्य च ।

तेभिर्मे सर्वैः संस्रावैर्धनं सं स्रावयामसि ॥४॥

saṁ saṁ sravantu sindhavaḥ saṁ vātāḥ saṁ patatriṇaḥ ।

imaṁ yāṁ pradivo me juṣantāṁ saṁsrāvyeṇa haviṣā juhomi ॥1॥

ihaiva havamā yāta ma iha saṁsrāvaṇā utemaṁ vardhayatā giraḥ ।

ihaitu sarvo yaḥ paśurasmin tiṣṭhatu yā rayiḥ ॥2॥

ye nadīnām saṁsravantyutsāsaḥ sadamakṣitāḥ ।

tebhirme sarveḥ saṁsrāvairdhanam saṁ srāvayāmasi ॥3॥

ye sarpiṣaḥ saṁsravanti kṣīrasya chodakasya cha ।

tebhirme sarvaiḥ saṁsrāvairdhanam saṁ srāvayāmasi ॥4॥

१३३. सिनीवाली (Sinīvālī) - अ. (Av.) ७.४६.१-३

सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि स्वसा ।

जुषस्व हवयमाहुतं प्रजां देवि दिदिद्धि नः ॥१॥

या सुबाहुः स्वंगुरिः सुषूमा बहुसूवरी । तस्य विश्पत्यै हविः सिनीवालयै जुहोतन ॥२॥

या विश्पत्नीन्द्रमसि प्रतीची सहस्रस्तुकाभियन्ती देवी ।

विष्णोः पत्नि तुभ्यं राता हवींषि पतिं देवि राधसे चोदयस्व ॥३॥

sinīvālī pṛthuṣṭuke yā devānāmasi svasā ।

juṣasva havayamāhutaṁ prajāṁ devī didiḍḍhi naḥ ॥1॥

yā subāhuḥ svamguriḥ suṣūmā bahusūvarī । tasya viśpatnyai haviḥ sinīvālyai

juhotana ॥2॥

yā viśpatnīndramasi pratīchī sahasrastukābhiyanti devī ।

viśṇoḥ patni tubhyaṁ rātā havīmṣi patiṁ devī rādhase chodayasva ॥3॥

१३४. सूर्यः (Sūryaḥ) - अ. (Av.) २.२१.१-५; ५.२४.९

अ. (Av.) २.२१.१-५

सूर्य यत् ते तपस्तेन तं प्रति तप योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥१॥

सूर्य यत् ते हरस्तेन तं प्रति हर योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥२॥

सूर्य यत् तेऽर्चस्तेन तं प्रत्यर्च योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥३॥

सूर्य यत् ते शोचस्तेन तं प्रति शोच योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥४॥

सूर्य यत् ते तेजस्तेन तमतेजसं कृणु योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ॥५॥

sūrya yat te tapastena taṁ prati tapa yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥1॥

sūrya yat te harastena taṁ prati hara yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥2॥

sūrya yat te 'rchistena taṁ pratyarcha yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥3॥

sūrya yat te śochistena taṁ prati śocha yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥4॥

sūrya yat te tejastena tamatejasam kṛṇu yo3smān dveṣṭi yaṁ vayaṁ dviṣmaḥ ॥5॥

अ. (Av.) ५.२४.९

सूर्यश्चक्षुषामधिपतिः स मावतु । अस्मिन् ब्रह्मण्यस्मिन् कर्मण्यस्यां पुरोधायामस्यां

प्रतिष्ठायामस्यां चित्तामस्यामाकृत्यामस्यामाशिष्यस्यां देवहृत्यां स्वाहा ॥९॥

sūryaśchakṣuṣāmadhipatiḥ sa māvatu । asmin brahmaṇyasmin karmaṇyasyāṁ

purodhāyāmasyāṁ

pratiṣṭhāyāmasyāṁ chittiyāmasyāmākūtyāmasyāmāśiṣyasyāṁ devahūtyāṁ svāhā ॥9॥

१३५. सोमः (Somaḥ) - अ. (Av.) ६.६.२-३; ६.७.१-२; ७.९४.१

अ. (Av.) ६.६.२-३

यो नः सोम सुशंसिनो दुःशंस आदिदेशति । वज्रेणास्य मुखे जहि स संपिष्टो अपायति ॥२॥

यो नः सोमाभिदासति सनाभिर्यश्च निष्ट्यः । अप तस्य बलं तिर महीव द्यौर्वधत्सना ॥३॥

yo naḥ soma suśaṁsino duḥśaṁsa ādideśati । vajreṇāsya mukhe jahi sa saṁpiṣṭo

apāyati ॥2॥

yo naḥ somābhidāsati sanābhīryaścha niṣṭyaḥ । apa tasya balaṁ tira mahīva

dyaurvadhatmanā ॥3॥

अ. (Av.) ६.७.१-२

येन सोमादितिः पथा मित्रा वा यन्त्यद्रुहः । तेना नोवसा गहि ॥१॥

येन सोम साहन्त्यासुरान् रन्धयासि नः । तेना नो अधि वोचत ॥२॥

yena somāditiḥ pathā mitrā vā yantyadruhaḥ । tenā novasā gahi ॥1॥

yena soma sāhantyaśurān randhayāsi naḥ । tenā no adhi vochata ॥2॥

अ. (Av.) ७.९४.१

ध्रुवं ध्रुवेण हविषाव सोमं नयामसि । यथा न इन्द्रः केवलीर्विशः संमनसस्करत् ॥१॥

dhruvaṁ dhruveṇa haviṣāva somaṁ nayāmasi । yathā na indraḥ kevalīrviśaḥ

saṁmanasaskarat ॥1॥

१३६. सोमः पर्णमणिः (Somaḥ Paṇamaṇiḥ) - अ. (Av.) ३.५.१-८

आयमगन् पर्णमणिर्बली बलेन प्रमृणन्सपत्नान् ।

ओहोदेवानां पय ओषधीनां वर्चसा मा जिन्वत्वप्रयावन् ॥१॥

मयि क्षत्रं पर्णमणे मयि धारयताद् रयिम् । अहं राष्ट्रस्याभीवर्गे निजो भूयासमुत्तमः ॥२॥

यं निदधुर्वनस्पतौ गुह्यं देवाः प्रियं मणिम् । तमस्मभ्यं सहायुषा देवा ददतु भर्तवे ॥३॥

सोमस्य पर्णः सह उग्रमागन्निन्द्रेण दत्तो वरुणेन शिष्टः ।

तं प्रियासं बहु रोचमानो दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥४॥

आ मारुक्षत् पर्णमणिर्मह्या अरिष्टतातये । यथाहमुत्तरोऽसान्यर्यम्ण उत संविदः ॥५॥

ये धीवानो रथकाराः कर्मारो ये मनीषिणः ।

उपस्तीन् पर्णं मह्यं त्वं सर्वान् कृण्वभितो जनान् ॥६॥

ये राजानो राजकृतः सूताग्रामण्यश्च ये ।

उपस्तीन् पर्णं मह्यं त्वं सर्वान् कृण्वभितो जनान् ॥७॥

पर्णोऽसि तनूपानः सयोनिर्वीरो वीरेण मया । संवत्सरस्य तेजसा तेन बध्नामि त्वा मणे ॥८॥

āyamagan parṇamaṇirbalī balena pramṇantsapatnān ।

Ohodevānām paya Oṣadhīnām varchasā mā jinvatvaprayāvan ॥1॥

mayi kṣatram parṇamaṇe mayi dhārayatād rayim । aham rāṣṭrasyābhivarge nijo bhūyāsamuttamaḥ ॥2॥

yam nidadhurvanaspatau guhyam devāḥ priyam maṇim । tamasmabhyam saḥāyūṣā devā dadatu bhartave ॥3॥

somasya parṇaḥ saha ugramāgannindreṇa datto varuṇena śiṣṭaḥ ।

taṁ priyāsam bahu rochamāno dīrghāyutvāya śataśārādāya ॥4॥

ā māruṣat parṇamaṇirmahyā ariṣṭatātaye । yathāhamuttaro'sānyaryamṇa uta samīvidaḥ ॥5॥

ye dhīvāno rathakārāḥ karmārā ye manīṣiṇaḥ ।

upastīn parṇa mahyam tvaṁ sarvān kṛṇvabhito janān ॥6॥

ye rājāno rājakṛtaḥ sūtāgrāmaṇyaścha ye ।

upastīn parṇa mahyam tvaṁ sarvān kṛṇvabhito janān ॥7॥

parṇo'si tanūpānaḥ sayonirvīro vīreṇa mayā । samīvatsarasya tejasā tena badhnāmi tvā maṇe ॥8॥

१३७. सोमः मरुतश्च (Somaḥ Marutaścha) - अ. (Av.) १.२०.१

अदारसृद् भवतु देव सोमास्मिन् यो मरुतो मृडता नः ।

मा नो विददभिर्मा नो अशस्तिर्मा नो विदद् वृजिना द्वेष्या या ॥१॥

adārasṛd bhavatu deva somāsmiṇ yo maruto mṛdatā naḥ ।

mā no vidadabhir mā no aśastirmā no vidad vṛjinā dveṣyā yā ॥1॥

१३८. सोमारुद्रौ (Somārudrau) - अ. (Av.) ५.६.५-८

न्वेतेनारात्सीरसौ स्वाहा । तिग्मायुधौ तिग्महेती सुशेवौ सोमारुद्राविह सु मृडतं नः ॥५॥

अवैतेनारात्सीरसौ स्वाहा । तिग्मायुधौ तिग्महेती सुशेवौ सोमारुद्राविह सु मृडतं नः ॥६॥

अपैतेनारात्सीरसौ स्वाहा । तिग्मायुधौ तिग्महेती सुशेवौ सोमारुद्राविह सु मृडतं नः ॥७॥

मुमुक्तमस्मान्दुरितादवद्याज्जुषेथां याममृतमस्मासु धत्तम् ॥८॥

nve3tenārātsīrasau svāhā । tigmāyudhau tigmahetī suśevau somārudrāviha su mṛdatam naḥ ॥5॥

avaitenārātsīrasau svāhā । tigmāyudhau tigmahetī suśevau somārudrāviha su mṛdatam naḥ ॥6॥

apaitenārātsīrasau svāhā । tigmāyudhau tigmahetī suśevau somārudrāviha su mṛdatam naḥ ॥7॥

mumuktamasmānduritādavadyājjuṣethām yāmamṛtamasmāsu dhattam ॥8॥

१३९. सोमोवनस्पतिः (Somovanaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.२.१-३

इन्द्राय सोममृत्विजः सुनोता च धावत । स्तोतुर्यो वचः शृण्वद्धवं च मे ॥१॥

आ यं विशन्तीन्दवो वयो न वृक्षमन्धसः । विरप्सिन्वि मृधो जहि रक्षस्विनीः ॥२॥

सुनोता सोमपात्रे सोममिन्द्राय वज्रिणे । युवा जेतेशानः स पुरुष्टुतः ॥३॥

indrāya somamṛtvijaḥ sunotā cha dhāvata । stoturyo vachaḥ śṛṇvaddhavaṁ cha me ॥1॥

ā yaṁ viśantīndavo vayo na vṛkṣamandhasaḥ । virapśinvi mṛdho jahi rakṣasvinīḥ ॥2॥

sunotā somapāvne somamindrāya vajriṇe । yuvā jeteśānaḥ sa puruṣṭutaḥ ॥3॥

१४०. सोषधिका निलिम्पा: (Soṣadhikā Nilimpāḥ) - अ. (Av.) ३.२६.५

येऽस्यां स्थ ध्रुवायां दिशि निलिम्पा नाम देवास्तेषां वः ओषधीरिषवः ।

ते नो मृडत ते नोऽधि ब्रूत तेभ्यो वो नमस्तेभ्यो वः स्वाहा ॥५॥

ye'syām stha dhruvāyām diśi nilimpā nāma devāsteṣāṃ vaḥ Oṣadhīriṣavaḥ ।

te no mṛdata te no'dhi brūta tebhyo vo namastebhyo vaḥ svāhā ॥5॥

१४१. संस्फानम् (Saṁsphānam) - अ. (Av.) ६.७९.१-३

अयं नो नभसस्पतिः संस्फानो अभि रक्षतु । असमातिं गृहेषु नः ॥१॥

त्वं नो नभसस्पत ऊर्जं गृहेषु धारय । आ पुष्टमेत्वा वसु ॥२॥

देव संस्फान सहस्रापोषस्येशिषे । तस्य नो रास्व तस्य नो धेहि तस्य ते भक्तिवांसः स्याम ॥३॥

ayaṁ no nabhasaspatiḥ saṁsphāno abhi rakṣatu । asamātiṁ gr̥heṣu naḥ ॥1॥

tvaṁ no nabhasaspata ūrja gr̥heṣu dhāraya । ā puṣṭametvā vasu ॥2॥

deva saṁsphāna sahasrāpoṣasyeśiṣe । tasya no rāsva tasya no dhehi tasya te

bhaktivāṁsaḥ syāma ॥3॥

१४२. स्कम्भः (Adhyātman) (Skambhaḥ (Adhyātman) - अ. (Av.) १०.७.१-४४

कस्मिन्नंगो तपो अस्याधि तिष्ठति कस्मिन्नंग ऋतमस्याध्याहितम् ।

क्वत्रतं कृद्वास्य तिष्ठति कस्मिन्नंगे सत्यमस्य प्रतिष्ठितम् ॥१॥

कस्मादंगाद् दीप्यते अग्निरस्य कस्मादंगात् पवते मातरिश्वा ।

कस्मादंगाद् वि मिमीतेऽधि चन्द्रमा मह स्कम्भस्य मिमानो अंगम् ॥२॥

कस्मिन्नंगे तिष्ठति भूमिरस्य कस्मिन्नंगे तिष्ठत्यन्तरिक्षम् ।

कस्मिन्नंगे तिष्ठत्याहिता द्यौः कस्मिन्नंगे तिष्ठत्युत्तरं दिवः ॥३॥

क्व१ प्रेप्सन् दीप्यत ऊर्ध्वो अग्निः क्व१ प्रेप्सन् पवते मातरिश्वा ।

यत्र प्रेप्सन्तीरभियन्त्यावृतः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥४॥

क्वार्धमासाः क्रयन्ति मासाः संवत्सरेण सह संविदानाः ।

यत्र यन्त्यृतवो यत्रार्तवाः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥५॥

क्व१ प्रेप्सन्ती युवती विरूपे अहोरात्रे द्रवतः संविदाने ।

यत्र प्रेप्सन्तीरभियन्त्यापः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥६॥

यस्मिन्स्तब्धवा प्रजापतिर्लोकान्सँर्वा आधारयत् ।

स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥७॥

यत् परममवमं यच्च मध्यमं प्रजापतिः ससृजे विश्वरूपम् ।

कियता स्कम्भः प्र विवेश तत्र यत्र प्राविशत् कियत् तद् बभूव ॥८॥

कियता स्कम्भः प्र विवेश भूतं कियद् भविष्यदन्वाशयेऽस्य ।

एकं यदंगमकृणोत् सहस्रधा कियता स्कम्भः प्र विवेश तत्र ॥९॥

यत्र लोकांश्च कोशांश्चापो ब्रह्म जना विदुः ।

असच्च यत्र सच्चान्तः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥१०॥

यत्र तपः पराक्रम्य व्रतं धारयत्युत्तरम् ।

ऋतं च यत्र श्रद्धा चापो ब्रह्म समाहिताः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥११॥

यस्मिन् भूमिरन्तरिक्षं द्यौर्यस्मिन्नध्याहिता ।

यत्राग्निश्चन्द्रमाः सूर्यो वातस्तिष्ठन्त्यर्पिताः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥१२॥

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा अंगे सर्वे समाहिताः ।

स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥१३॥

यत्र ऋषयः प्रथमजा ऋचः साम यजुर्मही ।

एकर्षिर्यस्मिन्नर्पितः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥१४॥

यत्रामृतं च मृत्युश्च पुरुषेऽधि समाहिते ।

समुद्रो यस्य नाड्यः१ पुरुषेऽधि समाहिताः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥१५॥

यस्य चतस्रः प्रदिशो नाड्यस्तिष्ठन्ति प्रथमाः ।

यो यत्र पराक्रान्तः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्विदेव सः ॥१६॥

ये पुरुषे ब्रह्म विदुस्ते विदुः परमेष्ठिनम् ।
 यो वेद परमेष्ठिनं यश्च वेद प्रजापतिम् । ज्येष्ठं ये ब्राह्मणं विदुस्ते स्कम्भमनुसंविदुः ॥१७॥
 यस्य शिरो वैश्वानरश्चक्षुरंगिरसोऽभवन् ।
 अंगानि यस्य यातवः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्वित्देव सः ॥१९॥
 यस्माद्दृचो अपातक्षन् यजुर्यस्मादपाकषन् ।
 सामानि यस्य लोमान्यथर्वांगिरसो मुखं स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्वित्देव सः ॥२०॥
 असच्छाखां प्रतिष्ठन्तीं परममिव जना विदुः ।
 उतो सन्मन्यन्तेऽवरे ये ते शाखमुपासते ॥२१॥
 यत्रादित्याश्च रुद्राश्च वसवश्च समाहिताः ।
 भूतं च यत्र भवयं च सर्वे लोकाः प्रतिष्ठिताः स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्वित्देव सः ॥२२॥
 यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा निधिं रक्षन्ति सर्वदा ।
 निधिं तमद्य को वेद यं देवा अभिरक्षथ ॥२३॥
 यत्र देवा ब्रह्मविदो ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते ।
 यो वै तान् विद्यात् प्रत्यक्षं स ब्रह्मा वेदिता स्यात् ॥२४॥
 बृहन्तो नाम ते देवा येऽसतः परि जिरे ।
 एकं तदंगं स्कम्भस्यासदाहुः परो जनाः ॥२५॥
 यत्र स्कम्भः प्रजनयन् पुराणं व्यवर्तयत् ।
 एकं तदंगं स्कम्भस्य पुराणमनुसंविदुः ॥२६॥
 यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा अंगे गात्रा विभेजिरे ।
 तान् वै त्रयस्त्रिंशद् देवानेके ब्रह्मविदो विदुः ॥२७॥
 हिरण्यगर्भं परममनत्युद्यं जना विदुः ।
 स्कम्भस्तदग्रे प्राप्तिं च द्विरण्यं लोके अन्तरा ॥२८॥
 स्कम्भे लोकाः स्कम्भे तपः स्कम्भेऽध्यतमाहितम् ।
 स्कम्भं त्वा वेद प्रत्यक्षमिन्द्रे सर्वं समाहितम् ॥२९॥
 इन्द्रे लोका इन्द्रे तप इन्द्रेऽध्यतमाहितम् ।
 इन्द्रं त्वा वेद प्रत्यक्षं स्कम्भे सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥३०॥
 नाम नाम्ना जोहवीति पुरा सूर्यात् पुरोषसः ।
 यदजः प्रथमं संबभूव स ह तत् स्वराज्यमियाय यस्मान्नान्यत् परमस्ति भूतम् ॥३१॥
 यस्य भूमिः प्रमान्तरिक्षमुतोदरम् ।
 दिवं यश्चक्रे मूर्धानं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥३२॥
 यस्य सूर्यश्चक्षुश्चन्द्रमाश्च पुनर्णवः ।
 अग्निं यश्चक्र आस्यं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥३३॥
 यस्य वातः प्राणापानौ चक्षुरंगिरसोऽभवन् ।
 दिशो यश्चक्रे प्राणीस्तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥३४॥
 स्कम्भो दाधार द्यावापृथिवी उभे इमे स्कम्भो दाधरोर्वंशन्तरिक्षम् ।
 स्कम्भो दाधार प्रदिशः षडुर्वीः स्कम्भ इदं विश्वं भुवनमा विवेश ॥३५॥
 यः श्रमात् तपसो जातो लोकान्त्सर्वान्त्समानशे ।
 सोमं यश्चक्रे केवलं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥३६॥
 कथं वातो नेलयति कथं न रमते मनः ।
 किमापः सत्यं प्रेप्सन्तीर्नेलयन्ति कदा चन ॥३७॥
 महद् यक्षं भुवनस्य मध्ये तपसि क्रान्तं सलिलस्य पृष्ठे ।
 तस्मिँल्लयन्ते य उ के च देवा वृक्षस्य स्कन्धः परितइव शाखाः ॥३८॥
 यस्मै हस्ताभ्यां पादाभ्यां वाचा श्रोत्रेण चक्षुषा ।
 यस्मै देवाः सदा बलिं प्रयच्छन्ति विमितेऽमितं स्कम्भं तं ब्रूहि कतमः स्वित्देव सः ॥३९॥
 अप तस्य हतं तमो व्यावृत्तः स पाप्मना ।
 सर्वाणि तस्मिँज्योतीषि यानि त्रीणि प्रजापतौ ॥४०॥

यो वेतसं हिरण्यं तिष्ठन्तं सलिले वेद ।

स वै गुह्यः प्रजापतिः ॥४१॥

तन्त्रमेके युवती विरूपे अभ्याक्रामं वयतः षण्मयूखम् ।

प्रान्या तन्तूस्तिरते धत्ते अन्या नाप वृजाते न गमातो अन्तम् ॥४२॥

तयोरहं परिनृत्यन्त्योरिव न वि जानामि यतरा परस्तात् ।

पुमानेनद् वयत्युद् गृणाति पुमानेनद् वि जभाराधि नाके ॥४३॥

इमे मयूखा उप तस्तभुर्दिवं सामानि चक्रुस्तसराणि वातवे ॥४४॥

kasminnarīṅgo tapo asyādhi tiṣṭhati kasminnarīṅga ṛtamasyādhyāhitam ।

kvavratam kvaṛddhāsyā tiṣṭhati kasminnarīṅge satyamasya pratiṣṭhitam ॥1॥

kasmādaṁgād dīpyate agnirasya kasmādaṁgāt pavate mātariśvā ।

kasmādaṁgād vi mimīte'dhi chandramā maha skambhasya mimāno aṁgam ॥2॥

kasminnarīṅge tiṣṭhati bhūmirasya kasminnarīṅge tiṣṭhatyantarikṣam ।

kasminnarīṅge tiṣṭhatyāhitā dyauḥ kasminnarīṅge tiṣṭhatyuttaram divaḥ ॥3॥

kva1 prepsan dīpyata ūrdhvo agniḥ kva1 prepsan pavate mātariśvā ।

yatra prepsantīrabhiyantyāvṛtaḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥4॥

kvārdhamāsāḥ kvayanti māsāḥ saṁvatsareṇa saha saṁvidānāḥ ।

yatra yantyṛtavo yatrārtavāḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥5॥

kva1 prepsanti yuvati virūpe ahorātre dravataḥ saṁvidāne ।

yatra prepsantīrabhiyantyāpaḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥6॥

yasmintstabdhavā prajāpatirlokāntsaṁrvā adhārayat ।

skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥7॥

yat paramamavamaṁ yachcha madhyamaṁ prajāpatiḥ sasṛje viśvarūpam ।

kiyatā skambhaḥ pra viveśa tatra yanna prāviśat kiyat tad babhūva ॥8॥

kiyatā skambhaḥ pra viveśa bhūtaṁ kiyad bhaviṣyadanvāsaye'sya ।

ekaṁ yadaṁgamakṛṇot sahasradhā kiyatā skambhaḥ pra viveśa tatra ॥9॥

yatra lokāṁścha kośāṁśchāpo brahma janā viduḥ ।

asachcha yatra sachchāntaḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥10॥

yatra tapaḥ parākramya vrataṁ dhārayatyuttaram ।

ṛtaṁ cha yatra śraddhā chāpo brahma samāhitāḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥11॥

yasmin bhūmirantarikṣam dyauryasminnadyāhitā ।

yatrāgnīschandramāḥ sūryo vāstatiṣṭhantyarpitāḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥12॥

yasya trayastriāṁśad devā aṁge sarve samāhitāḥ ।

skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥13॥

yatra ṛṣayaḥ prathamajā ṛchaḥ sāma yajurmahī ।

ekarṣīryasminnārpitaḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥14॥

yatrāmṛtaṁ cha mṛtyuścha puruṣe'dhi samāhite ।

samudro yasya nāḍyaḥ1 puruṣe'dhi samāhitāḥ skambham taṁ brahi katamaḥ svideva saḥ ॥15॥

yasya chataśraḥ pradiśo nāḍyatīṣṭhanti prathamāḥ ।

yāo yatra parākṛāntaḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥16॥

ye puruṣe brahma viduste viduḥ parameṣṭhinam ।

yo veda parameṣṭhinam yaścha veda prajāpatim । jyeṣṭham ye brāhmaṇaṁ viduste skambhamanusamīduḥ ॥17॥

yasya śīro vaiśvānaraśchakṣuraṁgirasobhavan ।

aṁgāni yasya yātavaḥ skambham taṁ brūhi katamaḥ svideva saḥ ॥19॥

yasmāddacho apātakṣan yajuryasmādapākaṣan ।

sāmāni yasya lomānyatharvāmīgirasomukham skambham taṁ brūhi katamaḥ

svideva saḥ ॥20॥
 asachchhākḥām pratiṣṭhantīm paramamiva janā viduḥ ।
 uto sanmanyante'vare ye te śākhamupāsate ॥21॥
 yatrādityāścha rudrāścha vasavaścha samāhitāḥ ।
 bhūtaṁ cha yatra bhavayaṁ cha sarve lokāḥ pratiṣṭhitāḥ skambhaṁ taṁ brūhi
 katamaḥ svideva saḥ ॥22॥
 yasya trayastrimśad devā nidhiṁ rakṣanti sarvadā ।
 nidhiṁ tamadya ko veda yaṁ devā abhirakṣatha ॥23॥
 yatra devā brahmavido brahma jyeṣṭhamupāsate ।
 yo vai tān vidyāt pratyakṣaṁ sa brahmā veditā syāt ॥24॥
 br̥hanto nāma te devā ye'sataḥ pari jāre ।
 ekaṁ tadarṅgaṁ skambhasyāsadāhuḥ paro janāḥ ॥25॥
 yatra skambhaḥ prajanayan purāṇaṁ vyavartayat ।
 ekaṁ tadarṅgaṁ skambhasya purāṇamanusaṁviduḥ ॥26॥
 yasya trayastrimśad devā aṅge gātrā vibhejire ।
 tān vai trayastrimśad devāneke brahmavido viduḥ ॥27॥
 hiraṇyagarbha paramamanatyudyam janā viduḥ ।
 skambhastadagre prāsimchaddhiraṇyaṁ loke antarā ॥28॥
 skambhe lokāḥ skambhe tapaḥ skambhe'dhyṛtamāhitam ।
 skambhaṁ tvā veda pratyakṣamindre sarva samāhitam ॥29॥
 indre lokā indre tapa indre'dhyṛtamāhitam ।
 indraṁ tvā veda pratyakṣaṁ skambhe sarva pratiṣṭhitam ॥30॥
 nāma nāmnā johavīti purā sūryāt puroṣasaḥ ।
 yadajaḥ prathamam saṁbabhūva sa ha tat svarājyamiyāya yasmānnānyat paramasti
 bhūtam ॥31॥
 yasya bhūmiḥ pramāntarikṣamutodaram ।
 divaṁ yaśchakre mūrdhānaṁ tasmai jyeṣṭhāya brahmaṇe namaḥ ॥32॥
 yasya sūryaśchakṣuśchandramāścha punarṇavaḥ ।
 agniṁ yaśchakra āsyaṁ1 tasmai jyeṣṭhāya brahmaṇe namaḥ ॥33॥
 yasya vātaḥ prāṇāpānu chakṣuraṁgīraso'bhavan ।
 diśo yaśchakre prānīstasmai jyeṣṭhāya brahmaṇe namaḥ ॥34॥
 skambho dādḥāra dyāvāpṛthivī ubhe ime skambho dādharorvaṁtarikṣam ।
 skambho dādḥāra pradīśaḥ ṣaḍurvīḥ skambha idaṁ viśvaṁ bhuvanamā viveśa ॥35॥
 yaḥ śramāt tapaso jāto lokāntsarvāntsamānaśe ।
 somaṁ yaśchakre kevalaṁ tasmai jyeṣṭhāya brahmaṇe namaḥ ॥36॥
 kathaṁ vāto nelayati kathaṁ na ramate manaḥ ।
 kimāpaḥ satyaṁ prepsantīrnelayanti kadā chana ॥37॥
 mahad yakṣaṁ bhuvanasya madhye tapasi krāntaṁ salilasya pṛṣṭhe ।
 tasmimchhrayante ya u ke cha devā vṛkṣasya skandhaḥ paritaiva śākhāḥ ॥38॥
 yasmai hastābhyāṁ pādābhyāṁ vāchā śrotreṇa chakṣuṣā ।
 yasmai devāḥ sadā baliṁ prayachchhanti vimite'mitaṁ skambhaṁ taṁ brūhi
 katamaḥ svideva saḥ ॥39॥
 apa tasya hataṁ tamo vyāvṛttaḥ sa pāpmanā ।
 sarvāṇi tasmimjyotiṁśi yāni trīṇi prajāpatau ॥40॥
 yo vetasaṁ hiraṇyayaṁ tiṣṭhantaṁ salile veda ।
 sa vai guhyaḥ prajāpatiḥ ॥41॥
 tantrameke yuvatī virūpe abhyākṛāmaṁ vayataḥ ṣaṇmayūkham ।
 prānyā tantūmīstirate dhatte anyā nāpa vṛñjāte na gamāto antam ॥42॥
 tayloraṁ parinṛtyantyoriva na vi jānāmi yatarā parastāt ।
 pumānenad vayatyud grṇāti pumānenad vi jabhārādhi nāke ॥43॥

ime mayūkhā upa tastabhurdivaṁ sāmāni chakrustasarāṇi vātave ॥44 ॥

१४३. स्मरः (Smarah) - अ. (Av.) ६.१३०.१-४; ६.१३१.१-३; ६.१३२.१-५

अ. (Av.) ६.१३०.१-४

रथजितां रथजितेयीनामप्सरसामयं स्मरः । देवाः प्र हिणुत स्मरमसौ मामनु शोचतु ॥१॥

असौ मे स्मरतादिति प्रियो मे स्मरतादिति । देवाः प्र हिणुत स्मरमसौ मामनु शोचतु ॥२॥

यथा मम स्मरादसौ नामूष्याहं कदा चन । देवाः प्र हिणुत स्मरमसौ मामनु शोचतु ॥३॥

उन्मादयत मरुत उदन्तरिक्ष मादय । अग्न उन्मादया त्वमसौ मामनु शोचतु ॥४॥

rathajitāṁ rāthajiteyīnāmapsarasāmayaṁ smaraḥ । devāḥ pra hiṇuta smaramasau māmanu śochatu ॥1॥

asau me smaratāditi priyo me smaratāditi । devāḥ pra hiṇuta smaramasau māmanu śochatu ॥2॥

yathā mama smarādasau nāmūṣyāhaṁ kadā chana । devāḥ pra hiṇuta smaramasau māmanu śochatu ॥3॥

unmādayata maruta udantarikṣa mādaya । agna unmādayā tvamasau māmanu śochatu ॥4॥

अ. (Av.) ६.१३१.१-३

नि शीर्षतो नि पत्तत आध्यो३ नि तिरामि ते । देवाः प्र हिणुत स्मरमसौ मामनु शोचतु ॥१॥

अनुमतेऽन्विदं मन्यस्वाकूते समिदं नमः । देवाः प्र हिणुत स्मरमसौ मामनु शोचतु ॥२॥

यद् धावसि त्रियोजनं पंचयोजनमाश्विनम् । ततस्त्वं पुनरायसि पुत्राणां नो असः पिता ॥३॥

nī śīrṣato nī pattata ādhyo3 nī tirāmi te । devāḥ pra hiṇuta smaramasau māmanu śochatu ॥1॥

anumate'nvidam manyasvākūte samidam namaḥ । devāḥ pra hiṇuta smaramasau māmanu śochatu ॥2॥

yad dhāvasi triyojanam pañchayojanamāśvinam । tatastvam punarāyasi putrāṇām no asaḥ pitā ॥3॥

अ. (Av.) ६.१३२.१-५

य देवाः स्मरमसिचत्रप्स्वश्रन्तः शोशुचानं सहाध्या । तं ते तपामि वरुणस्य धर्मणा ॥१॥

यं विश्वे देवाः स्मरमसिचत्रप्स्वश्रन्तः शोशुचानं सहाध्या । तं ते तपामि वरुणस्य धर्मणा ॥२॥

यमिन्द्राणी स्मरमसिचदप्स्वश्रन्तः शोशुचानं सहाध्या । तं ते तपामि वरुणस्य धर्मणा ॥३॥

यमिन्द्राग्री स्मरमसिचतामप्स्वश्रन्तः शोशुचानं सहाध्या । तं ते तपामि वरुणस्य धर्मणा ॥४॥

यं मित्रावरुणौ स्मरमसिचतामप्स्वश्रन्तः शोशुचानं सहाध्या । तं ते तपामि वरुणस्य धर्मणा ॥५॥

ya devāḥ smaramasimchannapsva1ntaḥ śośuchānam sahādhyā । taṁ te tapāmi varuṇasya dharmaṇā ॥1॥

yaṁ viśve devāḥ smaramasimchannapsva1ntaḥ śośuchānam sahādhyā । taṁ te tapāmi varuṇasya dharmaṇā ॥2॥

yamindrāṇī smaramasimchadapsva1ntaḥ śośuchānam sahādhyā । taṁ te tapāmi varuṇasya dharmaṇā ॥3॥

yamindrāgnī smaramasimchatāmapsva1ntaḥ śośuchānam sahādhyā । taṁ te tapāmi varuṇasya dharmaṇā ॥4॥

yaṁ mītrāvaruṇau smaramasimchatāmapsva1ntaḥ śośuchānam sahādhyā । taṁ te tapāmi varuṇasya dharmaṇā ॥5॥

१४४. हेमिः (Hemiḥ) - अ. (Av.) ५.६.९

चक्षुषो हेते मनसो हेते ब्रह्मणो हेते तपसश्च हेते ।

मेन्या मेनिरस्यमेनयस्ते सन्तु ये३स्माँ अभ्यघयन्ति ॥९॥

chakṣuṣo hete manaso hete brahmaṇo hete tapasāścha hete ।

menyā menirasyamenayaste santu ye3smāṁ abhyaghayanti ॥9॥

२९. अथर्वा कृतिर्वा (Atharvā Kṛtirvā)

१. आपः (Āpaḥ) - अ. १.६.१-४.

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शं योरभि स्रवन्तु नः ॥१॥
 अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशम्भुवम् ॥२॥
 आपः पृणीत भेषजं वरुथं तन्वे३ मम । ज्योक् च सूर्य दशे ॥३॥
 शं न आपो धन्वन्या३ शमु सन्त्वनूष्याः ।
 शं नः खनित्रिमा आपः शमु याः कुम्भ आभृताः शिवा नः सन्तु वार्षिकीः ॥४॥
śam no devīrabhiṣṭaya āpo bhavantu pītaye । śam yorabhi sravantu naḥ ॥1॥
apsu me somo abravīdantarviśvāni bheṣajā । agniṁ cha viśvaśambhuvam ॥2॥
āpaḥ pṛṇīta bheṣajāṁ varūtham tanve3 mama । jyok cha sūrya ddaśe ॥3॥
śam na āpo dhanvanyā3 śamu santvanūpyāḥ ।
śam naḥ khanitrimā āpaḥ śamu yāḥ kumbha ābhṛtāḥ śivā naḥ santu vārṣikīḥ ॥4॥

३०. अथर्वा (अभयकामः) (Atharvā [Abhayakāmaḥ])

१. अश्विनौ (Aśvinau) - अ. (Av.) ६.५०.१-३

हतं तर्दं समङ्कमाखुमश्विना छिन्तं शिरो अपि पृष्टीः शृणीतम् ।
 यवान्नेददानपि नह्यतं मुखमथाभयं कृणुतं धान्याय ॥१॥
 तर्दं है पतंग है जभ्य हा उपक्वस ।
 ब्रह्मेवासंस्थितं हविरनदन्त इमान् यवानहिंसन्तो अपोदित ॥२॥
 तर्दापते वघापते तृष्टजम्भा आ शृणोत मे ।
 अ आरण्या व्यद्वरा ये के च स्थ व्यद्वरास्तान्सर्वाजम्भयामसि ॥३॥
hataṁ tarda samaṅkamākhumaśvinā chhintam śiro api pṛṣṭīḥ śṛṇītam ।
yavānnedadānapi nahyataṁ mukhamathābhayaṁ kṛṇutaṁ dhānyāya ॥1॥
tarda hai patanga hai jabhya hā upakvasa ।
brahmevāsaṁsthitaṁ havīranadanta imān yavānahimsanto apodita ॥2॥
tardāpate vaghāpate tṛṣṭajambhā ā śṛṇota me ।
a āraṇyā vyadvarā ye ke cha stha vyadvarāstāntsarvāṁjambhayāmasi ॥3॥

२. मन्त्रोक्ताः (Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ६.४०.१-२

अभयं द्यावापृथिवी इहास्तु नोऽभयं सोमः सविता नः कृणोतु ।
 अभयं नोऽस्तूर्वन्तरिक्षं सप्तऋषीणां च हविषाभयं नो अस्तु ॥१॥
 अस्मै ग्रामाय प्रदिशश्चतस्र ऊर्जं सुभूतं स्वस्ति सविता नः कृणोतु ।
 अशत्रिन्द्रो अभयं नः कृणोत्वन्यत्र राामभि यातु मन्युः ॥२॥
abhayaṁ dyāvāpṛthivī ihāstu no'bhayaṁ somaḥ savitā naḥ kṛṇotu ।
abhayaṁ no'stūrvāntarikṣaṁ saptaṛṣīṇāṁ cha haviṣābhayaṁ no astu ॥1॥
asmai grāmāya pradiśaśchatasra ūrja subhūtaṁ svasti savitā naḥ kṛṇotu ।
asatravindro abhayaṁ naḥ kṛṇotvanyatra rāāmabhi yātu manyuḥ ॥2॥

३१. अथर्वा (आयुष्कामः) (Atharvā [Āyuṣkāmaḥ])

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - अ. (Av.) १.३०.१-४

विश्वे देवा वसवो रक्षतेममुतादित्या जागृत यूयमस्मिन् ।
 मेमं सनाभिरुत वान्यनाभिर्मेमं प्रापत् पौरुषेयो वधो यः ॥१॥
 ये वो देवाः पितरो ये च पुत्राः सचेतसो मे शुणुतेदमुक्तम् ।
 सर्वेभ्यो वः परि ददाम्येतं स्वस्त्येनं जरसे वहाथ ॥२॥
 ये देवा दिवि ष्ट ये पृथिव्यां ये अन्तरिक्ष ओषधीषु पशुष्वप्स्वन्तः ।
 ते कृणुत जरसमायुरस्मै शतमन्यान् परि वृणक्तु मृत्यून् ॥३॥
 येषां प्रयाजा उत वानुयाजा हुतभागा अहुतादश्च देवाः ।
 येषां वः पंच प्रदिशो विभक्तास्तान् वो अस्मै सत्रसदः कृणोमि ॥४॥
viśve devā vasavo rakṣatemamutādityā jāgrta yūyamasmīn ।

memāṁ sanābhiruta vānyanābhirmemāṁ prāpat pauraṣeyo vadho yaḥ ॥1॥
ye vo devāḥ pitaro ye cha putrāḥ sachetaso me śuṇutedamuktam ।
sarvebhyo vaḥ pari dadāmyetaṁ svastyenaṁ jarase vahātha ॥2॥
ye devā divi śtha ye pṛthivyāṁ ye antarikṣa Oṣadhīṣu paśuṣvapśvaṁtaḥ ।
te kṛṇuta jarasamāyurasmai śatamanyān pari vṛṇaktu mṛtyūn ॥3॥
yeṣāṁ prayājā uta vānuyājā hutabhāgā ahutādaścha devāḥ ।
yeṣāṁ vaḥ pañcha pradīśo vibhaktāstān vo asmai satrasadaḥ kṛṇomi ॥4॥

२. हिरण्यम् (Hiraṇyam) - अ. (Av.) १.३५.१-४

हिरण्यमयदाबध्न दाक्षायणा हिरण्यं शतानीकाय सुमनस्यमानाः ।
 तत् ते बध्नाम्यायुषे वर्चसे बलाय दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥१॥
 नैनं रक्षांसि न पिशाचाः सहन्ते देवानामोजः प्रथमजं ह्ये३तत् ।
 योबिभर्ति दाक्षायणं हिरण्यं स जीवेषु कृणुते दीर्घमायुः ॥२॥
 अपां तेजो ज्योतिरोजो बलं च वनस्पतीनामुत वीर्याणि ।
 इन्द्रइवेन्द्रियाण्यधि धारयामो अस्मिन् तद् दक्षमाणो विभरद्विरण्यम् ॥३॥
 समानां मासामृतुभिष्टवा वयं संवत्सरस्य पयसा पिपर्मि ।
 इन्द्राग्नी विश्वे देवास्तेऽनु मन्यन्तामहणीयमानाः ॥४॥
hiraṇyamānyadābadhnān dākṣāyaṇā hiraṇyam śatānikāya sumanasamānāḥ ।
tat te badhnāmyāyūṣe varchase balāya dīrghāyutvāya śataśaradāya ॥1॥
nainam rakṣāṁsi na piśāchāḥ sahante devānāmojaḥ prathamajaṁ hye3tat ।
yobibharti dākṣāyaṇam hiraṇyam sa jīveṣu kṛṇute dīrghamāyuh ॥2॥
apām tejo jyotirojo balaṁ cha vanaspatīnāmuta vīryāṇi ।
indraivendriyāṇyadhi dhārayāmo asmin tad dakṣamāṇo vibharaddhiraṇyam ॥3॥
samānām māsāmṛtubhiṣṭavā vayam saṁvatsarasya payasā piparmi ।
indrāgnī viśve devāste'nu manyantāmahṇīyamānāḥ ॥4॥

३२. अथर्वा (द्विषोवर्चो हर्तुकामः) (Atharvā [Dviṣovarcho Hartukāmaḥ])

१. सूर्यः (Sūryaḥ) - अ. (Av.) ७.१३.१-२

यथा सूर्यो नक्षत्राणामुद्यंस्तेजांस्याददे । एवा स्त्राणीणां च पुंसां च द्विषतां वर्च आ ददे ॥१॥
 यावन्तो मा सपत्नानामायन्तं प्रतिपश्यथ । उद्यन्तसूर्यइव सुप्तानां द्विषतां वर्च आ ददे ॥२॥
yathā sūryo nakṣatrāṇāmudyāṁstejāṁsyādade । evā strāṇīṇām cha puṁsām cha
dviṣatām varcha ā dade ॥1॥
yāvanto mā sapatnānāmāyantaṁ pratipaśyatha । udyantsūryaiva suptānām dviṣatām
varcha ā dade ॥2॥

३२. अथर्वा (पण्यकामः) (Atharvā [Paṇyakāmaḥ])

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) ३.१५.३

इध्मेनाग्र इच्छमानो घृतेन जुहोमि हव्यं तरसे बलाय ।
 यावदीशे ब्रह्मणा वन्दमान इमां धियं शतसेयाय देवीम् ॥३॥
idhmenāgna ichchhamāno ghṛtena juhomi havyam tarase balāya ।
yāvadiśe brahmaṇā vandamāna imām dhiyaṁ śataseyāya devīm ॥3॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) ३.१५.१

इन्द्रमहं वणिजं चोदयामि सन ऐतु पुरएता नो अस्तु ।
 नुदन्न रातिं परिपन्थिनं मृगं स ईशानो धनदा अस्तु मह्यम् ॥२॥
indramaham vaṇijam chodayāmi sana aitu puraetā no astu ।
nudanna rātiṁ paripanthinam mṛgaṁ sa īśāno dhanadā astu mahyam ॥2॥

३. जातवेदा (Jātavedā) - अ. (Av.) ३.१५.८

विश्वाहा ते सदमिद्धरेमाश्वायेव तिष्ठते जातवेदः ।
 रायस्पोषेण समिषा मदन्तो मा ते अग्रे प्रतिवेशा रिषम ॥८॥

viśvāhā te sadamidbhare māśvāyeva tiṣṭhate jātavedaḥ /
rāyaspoṣeṇa samīṣā madanto mā te agne prativeśā riṣama ॥8॥

४. देवाः (अग्निः) (Devāḥ [Agniḥ] - अ. (Av.) ३.१५.५

येन धनेन प्रपणं चरामि धनेन देवा धनमिच्छमानः ।

तन्मे भूयो भवतु मा कनीयोऽग्ने सातधो देवान् हविषा नि षेध ॥५॥

yena dhanena prapaṇam charāmi dhanena devā dhanamichchhamānaḥ /
tanme bhūyo bhavatu mā kaniyo'gne sātadhno devān haviṣā ni ṣedha ॥5॥

५. देवाः (इन्द्रः प्रजापतिः सविता सोमः अग्निः) (Devāḥ [Indraḥ Prajāpatiḥ Savitā Somaḥ Agniḥ] - अ. (Av.) ३.१५.६

येन धनेन प्रपणं चरामि धनेन देवा धनमिच्छमानः ।

तस्मिन् म इन्द्रो रुचिमा दधातु प्रजापतिः सविता सोमो अग्निः ॥६॥

yena dhanena prapaṇam charāmi dhanena devā dhanamichchhamānaḥ /
tasmin ma indro ruchimā dadhātu prajāpatiḥ savitā somo agniḥ ॥6॥

६. पथ्यान्ः (Panthānaḥ) - अ. (Av.) ३.१५.२

ये पथ्यान् बहवो देवयाना अन्तरा द्यावापृथिवी संचरन्ति ।

ते मा जुषन्तां पयसा घृतेन यथा क्रीत्वा धनमाहराणि ॥२॥

ye panthāno bahavo devayānā antarā dyāvāpṛthivī sañcharanti /
te mā juṣantām payasā ghṛtena yathā krītvā dhanamāharāṇi ॥2॥

७. प्रपणः विक्रयश्च (Prapaṇaḥ Vikrayaścha) - अ. (Av.) ३.१५.४

शुनं नो अस्तु प्रपणो विक्रयश्च प्रतिपणः फलिनं मा कृणोतु ।

इदं हव्यं संविदानौ जुषेथां शुनं नो अस्तु चरितमुत्थितं च ॥४॥

śunaṁ no astu prapaṇo vikrayaścha pratipaṇaḥ phalinam mā kṛṇotu /
idaṁ havyaṁ samvidānau juṣethām śunaṁ no astu charitamutthitaṁ cha ॥4॥

८. वैश्वानरः (Vaiśvānaraḥ) - अ. (Av.) ३.१५.७

उप त्वा नमसा वयं होतवैश्वानर स्तुमः । स नः प्रजास्वात्मसु गोषु प्राणेषु जागृहि ॥७॥

upa tvā namasā vayaṁ hotarvaiśvānara stumaḥ / sa naḥ prajāsvātmasu goṣu prāṇeṣu
jāgrhi ॥7॥

३३. अथर्वा (ब्रह्मवर्चस् कामः) (Atharvā [Brahmavarchas Kāmaḥ])

१. अदितिः (Aditiḥ) - अ. (Av.) ७.६.१-४; ७.७.१

अ. (Av.) ७.६.१-४

पुमान् पुंसः परिजातोऽश्वत्थः खदिरादधि । स हन्तु शत्रून् मामकान् यानहं द्वेष्मि ये च माम् ॥१॥

तानश्वत्थ निः शृणीहि शत्रून् वैबाध दोधतः । इन्द्रेण वृत्रघ्ना मेदी मित्रेण वरुणेन च ॥२॥

यथाश्वत्थ निरभनोऽन्तर्महत्यर्णवे । एवा तान्सर्वान्निर्भड्न्धि यानहं द्वेष्मि ये च माम् ॥३॥

यः सहमानश्चरसि सासहान इस् ऋषभः । तेनाश्वत्थ त्वया वयं सापत्नान्सहिषीमहि ॥४॥

pumān puṁsaḥ parijāto'śvatthaḥ khadirādadhi /

sa hantu śatrūn māmakān yānahaṁ dveṣmi ye cha mām ॥1॥

tānaśvattha niḥ śṛṇīhi śatrūn vaibādha dodhataḥ /

indreṇa vṛtraghnā medī mitreṇa varuṇena cha ॥2॥

yathāśvattha nirabhano'ntarmahatyarṇave /

evā tāntsarvānnirbhaṇdhi yānahaṁ dveṣmi ye cha mām ॥3॥

yaḥ sahamānaścharasi sāsahāna isa ṛṣabhaḥ /

tenāśvattha tvayā vayaṁ sāpatnāntsahiṣīmahi ॥4॥

अ. (Av.) ७.७.१

दितेः पुत्राणामदितेरकार्षमव देवानां बृहतामनर्मणाम् ।

तेषां हि धाम गभिषक् समुद्रियं नैनान् नमसा परो अस्ति कश्चन ॥१॥

diteḥ putrāṇāmaditerakārṣamava devānām bṛhatāmanarmanām /

teṣāṁ hi dhāma gabhiṣak samudriyaṁ nainān namaśā paro asti kaśchana ||1||

२. आत्मा (Ātmā) - अ. (Av.) ७.१.१-२; ७.२.१; ७.३.१; ७.५.१-५; ७.६.१-४

अ. (Av.) ७.१.१-२

धीती वा ये अनयन् वाचो अग्रं मनसा वा येऽवदन्तानि ।
तृतीयेन ब्रह्मणा वावृधनास्तुरीयेणामन्वत नाम धेनोः ॥१॥
स वेद पुत्रः पितरं स मातरं स सूनुर्भुवत् स भुवत् पुनर्मघः ।
स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं स्वः१ स इदं विश्वमभवत् स आभवत् ॥२॥
dhīti vā ye anayan vācho agram manasā vā ye'vadannṛtāni ।
tṛtīyena brahmaṇā vāvṛdhanāsturiyeṇāmanvata nāma dhenoh ||1||
sa veda putraḥ pitaram sa mātaram sa sūnurbhuvāt sa bhuvāt punarmaghaḥ ।
sa dyāmaurṇodantarikṣam svaḥ1 sa idam viśvamabhavat sa ābhavat ||2||

अ. (Av.) ७.२.१

अथर्वाणं पितरं देवबन्धुं मातुर्गर्भं पितुरसुं युवानम् ।
य इमं यां मनसा चिकेत प्र णो वोचस्तमिहेह ब्रवः ॥१॥
atharvāṇam pitaram devabandhuṁ māturgarbha piturasuṁ yuvānam ।
ya imam yām manasā chiketa pra ṇo vouchastamiheha bravaḥ ||1||

अ. (Av.) ७.३.१

अया विष्ठा जनयन् कर्कराणि स हि घृणिरुर्वराय गातुः ।
स प्रत्युदैद धरुणं मध्वो अग्रं स्वया तन्वातन्वमैरयत ॥१॥
ayā viṣṭhā janayan karvarāṇi sa hi ghrṇirururvarāya gātuḥ ।
sa pratyudaيدا dharuṇam madhvo agram svayā tanvātānvamairayata ||1||

अ. (Av.) ७.५.१-५

योन यामयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥१॥
यो बभूव स आ बभूव स प्र जो स उ वावृधे पुनः ।
स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्मासु द्रविणमा दधातु ॥२॥
यद् देवा देवान् हविषायजन्तामर्त्यान् मनसामर्त्येन ।
मदेम तत्र परमे व्योमन् पश्येम तदुदितौ सूर्यस्य ॥३॥
यत् पुरुषेण हविषा यां देवा अतन्वत ।
अस्ति नु तस्मादोजीयो यद् विहव्येनोजिरे ॥४॥
मुग्धा देवा उत् शुनायजन्तो गोरंगैः पुरुधायजन्त ।
य इमं यां मनसा चिकेत प्र णो वोचस्तमिहेह ब्रवः ॥५॥
yona yāmayajanta devāstāni dharmāṇi prathamānyāsan ।
te ha nākaṁ mahimānaḥ sachanta yatra pūrve sādhyāḥ santi devāḥ ||1||
yāo babhūva sa ā babhūva sa pra jo sa u vāvṛdhe punaḥ ।
sa devānāmadhipatirbabhūva so asmāsu draviṇamā dadhātu ||2||
yad devā devān haviṣāyajantāmartyān manasāmartyena ।
madema tatra parame vyoman paśyema taduditau sūryasya ||3||
yat puruṣeṇa haviṣā yām devā atānvata ।
astiu nu tasmādojīyo yad vihavyenojire ||4||
mugdhā devā ut śunāyajantota gorāṅgaiḥ purudhāyajanta ।
ya imam yām manasā chiketa pra ṇo vouchastamiheha bravaḥ ||5||

अ. (Av.) ७.६.१-४

अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्माता स पिता स पुत्रः ।
विश्वे देवा अदितिः पंच जना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥१॥
महीमू षु मातरं सुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे हवामहे ।
तुविक्षत्रामजरन्तीमुरुचीं सुशर्माणमदितिं सुप्रणीतिम् ॥२॥

सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसं सुशर्माणमदितिं सुप्रणीतिम् ।
 दैवीं नावं स्वरित्रामनागसो अस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तये ॥३॥
 वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदितिं नाम वचसा करामहे ।
 यस्या उपस्थ उर्वन्तरिक्षं सा नः शर्म त्रिवरूथं नि यच्छात् ॥४॥
aditirdyauraditirantarikṣamaditirmātā sa pitā sa putraḥ ।
viśve devā aditiḥ pañcha janā aditirjātamaditirjanitvam ॥1॥
mahīmū ṣu mātaraṁ suvratānāmṛtasya patnīmavase havāmahe ।
tuvikṣatrāmajaratūmurūchīm suśarmāṇamaditiṁ supraṇītim ॥2॥
sutrāmāṇaṁ pṛthivīm dyāmanehasaṁ suśarmāṇamaditiṁ supraṇītim ।
daivīm nāvaṁ svaritrāmanāgaso asravantīmā ruhemā svastaye ॥3॥
vājasya nu prasave mātaraṁ mahīmaditiṁ nāma vachasā karāmahe ।
yasyā upastha urvaṁtarikṣaṁ sā naḥ śarma trivarūthaṁ ni yachchhāt ॥4॥

३. वायुः (Vāyuḥ) - अ. (Av.) ७.४.१

एकया च दशभिश्चा सुहुते द्वाभ्यामिष्टये विशत्या च ।
 तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च वियुग्भिर्वाय इह ता वि मुंच ॥१॥
ekayā cha daśabhiśchā suhute dvābhyāmiṣṭaye viśatyā cha ।
tiṣṭbhiścha vahase triṁśatā cha viyugbhirvāya iha tā vi muñcha ॥1॥

३४. अथर्वा (यक्षमनाशन कामः) (Atharvā [Yakṣamanāśana Kāmaḥ])

१. वनस्पतिः (Vanaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.८५.१-३

वरणो वारयाता अयं देवो वनस्पतिः । यक्ष्मो यो अस्मिन्नाविष्टस्तमु देवा अवीवरन् ॥१॥
 इन्द्रस्य वचसा वयं मित्रस्य वरुणस्य च । देवानां सर्वेषां वाचा यक्ष्मं ते वारयामहे ॥२॥
 यथा वृत्र इमा आपस्तस्तम्भ विश्वधा यतीः । एवा ते अग्निना यक्ष्मं वैश्वानरेण वारये ॥३॥
varaṇo vārayātā ayaṁ devo vanaspatiḥ । yakṣamo yo asminnāviṣṭastamu devā
avīvaran ॥1॥
indrasya vachasā vayaṁ mitrasya varuṇasya cha । devānāṁ sarveṣāṁ vāchā
yakṣamaṁ te vārayāmahe ॥2॥
yathā vṛtra imā āpastastambha viśvadhā yatīḥ । evā te agninā yakṣamaṁ vaiśvānareṇa
vāraye ॥3॥

३५. अथर्वा (यशस्कामः) (Atharvā [Yaśaskāmaḥ])

१. इन्द्रादयः (Indrādayaḥ) - अ. (Av.) ६.५८.१-३

यशसं मेन्द्रो मघवान् कृणोतु यशसं द्यावापृथिवी उभे इमे ।
 यशसं मा देवः सविता कृणोतु प्रियो दातुर्दक्षिणाया इह स्याम् ॥१॥
 यथेन्द्रो द्यावापृथिव्योर्यशस्वान् यथाप ओषधीषु यशस्वतीः ।
 एवा विश्वेषु देवेषु वयं सर्वेषु यशसः स्याम ॥२॥
 यशा इन्द्रो यशा अग्निर्यशाः सोमो अजायत ।
 यशा विश्वस्य भूतस्याहमस्मि यशस्तमः ॥३॥
yaśasaṁ mendro maghavān kṛṇotu yaśasaṁ dyāvāpṛthivī ubhe ime ।
yaśasaṁ mā devaḥ savitā kṛṇotu priyo dāturdakṣiṇāyā iha syām ॥1॥
yathendro dyāvāpṛthivyoryaśasvān yathāpa Oṣadhīṣu yaśasvatīḥ ।
evā viśveṣu deveṣu vayaṁ sarveṣu yaśasaḥ syāma ॥2॥
yaśā indro yaśā agniryaśāḥ somo ajāyata ।
yaśā viśvasya bhūtasyāhamasmi yaśastamaḥ ॥3॥

३६. अथर्वा (वर्चस्कामः) (Atharvā [Varchaskāmaḥ])

१. त्विषिः बृहस्पतिः (Tviṣiḥ Bṛhaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.३८.१-४

सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ त्विषिरग्नौ ब्राह्मणे सूर्ये या ।
 इन्द्र या देवी सुभगा जजान सा न ऐतु वर्चसा संविदाना ॥१॥

या हस्तिनि द्वीपिनि या हिरण्ये त्विषिरप्सु गोषु या पुरुषेषु ।
 इन्द्र या देवी सुभगा जजान सा न ऐतु वर्चसा संविदाना ॥२॥
 रथे अक्षेण्वृषभस्य वाजे वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुभे ।
 इन्द्र या देवी सुभगा जजान सा न ऐतु वर्चसा संविदाना ॥३॥
 राजन्येदुन्दुभावायतायामश्वस्य वाजे पुरुषस्य मायौ ।
 इन्द्र या देवी सुभगा जजान सा न ऐतु वर्चसा संविदाना ॥४॥
simhe vyāghra uta yā prdākau tviṣiragnau brāhmaṇe sūrye yā ।
indra yā devī subhagā jajāna sā na aitu varchasā saṁvidānā ॥1॥
yā hastini dvīpini yā hiraṇye tviṣirapsu goṣu yā puruṣeṣu ।
indra yā devī subhagā jajāna sā na aitu varchasā saṁvidānā ॥2॥
rathe akṣeṇvṛṣabhasya vāje vāte parjanya varuṇasya śuṣme ।
indra yā devī subhagā jajāna sā na aitu varchasā saṁvidānā ॥3॥
rājanyedundubhāvāyatāyāmaśvasya vāje puruṣasya māyau ।
indram yā devī subhagā jajāna sā na aitu varchasā saṁvidānā ॥4॥

२. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.३९.१-३

यशो हविर्वर्धतामिन्द्रजूतं सहस्रवीर्यं सुभृतं सहस्कृतम् ।
 प्रसर्त्तान्मनु दीर्घाय चक्षसे हविष्मन्तं मा वर्धय ज्येष्ठतातये ॥१॥
 अच्छा न इन्द्र यशसं यशोभिर्पशस्विनं नमसाना विधेम ।
 स नो रास्व राष्ट्रमिन्द्रजूतं तस्य ते रातौ यशसः स्याम ॥२॥
 यशा इन्द्रो यशा अग्निर्यशाः सोमो अजायत ।
 यशा विश्वस्य भूतस्याहमस्मि यशस्तमः ॥३॥
yaśo havirvardhatāmindrajūtaṁ sahasravīrya subhṛtaṁ sahaskṛtaṁ ।
prasarsrāṇamanu dīrghāya chakṣase haviṣmantaṁ mā vardhaya jyeṣṭhatātaye ॥1॥
achchhā na indra yaśasaṁ yaśobhirpaśasvināṁ namaśānā vidhema ।
sa no rāsva rāṣṭramindrajūtaṁ tasya te rātau yaśasaḥ syāma ॥2॥
yaśā indro yaśā agniryaśaḥ somo ajāyata ।
yaśā viśvasya bhūtasyāhamasmi yaśastamaḥ ॥3॥

३७. अथर्वा (वर्चस्कामो यशस्कामश्च) (Atharvā [Varchaskāmo Yaśaskāmaścha])

१. बृहस्पतिः अश्विनौ (Bṛhaspatiḥ Aśvinau) - अ. (Av.) ६.६९.१-३

गिरावरगराटेषु हिरण्ये गोषु यद् यशः । सुरायां सिच्यमानाया कीलाले मधु तन्मयि ॥१॥
 अश्विना सारघेण मा मधुनाङ्गं शुभस्पती । यथा गर्भस्वतीं वाचमावदानि जनां अनु ॥२॥
 मयिवर्चो अथो यशोऽथो यास्य यत् पयः । तन्मयि प्रजापतिर्दिवि द्यामिव दंहतु ॥३॥
girāvaragarāṭeṣu hiraṇye goṣu yad yaśaḥ । surāyāṁ sichyamānāyā kīlāle madhu
tanmayi ॥1॥
aśvinā sārageṇa mā madhunāṅktaṁ śubhaspatī । yathā garbhasvatīm
vāchamāvadāni janāṁ anu ॥2॥
mayivarcho atho yaśo'tho yāsyā yat payaḥ । tanmayi prajāpatirdivi dyāmiva
dṛmhatu ॥3॥

३८. अथर्वा (वृषकामः) (Atharvā [Vṛṣakāmaḥ])

१. एक वृषः - अ. (Av.) ६.८६.१-३

वृषेन्द्रस्य वृषा दिवो वृषा पृथिव्या अयम् । वृषा विश्वस्य भूतस्य त्वमेकवृषो भव ॥१॥
 समुद्र ईशे स्रवतामग्निः पृथिव्या वशी । चन्द्रमा नक्षत्राणामीशे त्वमेकवृषो भव ॥२॥
 सम्राडस्यसुराणां कुकुम्भनुष्याणाम् । देवानामर्धभागसि त्वमेकवृषो भव ॥३॥
vṛṣendrasya vṛṣā divo vṛṣā pṛthivyā ayam । vṛṣā viśvasya bhūtasya tvamekavṛṣo
bhava ॥1॥
samudra īśe sratāmagniḥ pṛthivyā vaśī । chandramā nakṣatrāṇāmīśe tvamekavṛṣo

bhava ॥2 ॥

samrāḍasyasurāṇām kukunmanuṣyāṇām / devānāmardhabhāgasi tvamekavṛṣo

bhava ॥3 ॥

३९. अथर्वा (स्वस्त्ययनकामः) (Atharvā [Svastyayanakāmah])

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) ६.३६.१-३; ६.५.१; ३

अ. (Av.) ६.३६.१-३

ऋतावनं वैश्वानरमृतजस्य ज्योतिषस्पतिम् । अजस्रं घर्ममीमहे ॥१ ॥

स विश्व प्रति चाक्लृप ऋतूरुत सृजते वशी । यास्य वय उत्तिरन् ॥२ ॥

अग्निः परेषु धामसु कामो भूतस्य भव्यस्य । सम्राडेको वि राजति ॥३ ॥

ṛtāvanam vaiśvānaramṛtajasya jyotiṣaspatim / ajasraṁ gharmanīmāhe ॥1 ॥

sa viśva prati chākṛpa ṛtūmruta sṛjate vaśī / yāsyā vāya uttiran ॥2 ॥

agniḥ pareṣu dhāmasu kāmō bhūtasya bhavyasya / samrāḍeko vi rājati ॥3 ॥

अ. (Av.) ६.५.१

उदेनमुत्तरं नयाग्ने घृतेनाहुत । समेनं वर्चसा सृज प्रजया च बहुं कृधि ॥१ ॥

udenamuttaram nayaḡne gṛtenāhuta / samenam varchasā sṛja prajāyā cha bahum
kṛdhi ॥1 ॥

अ. (Av.) ६.५.३

यस्य कृष्णो हविर्गृहे तमग्ने वर्धया त्वम् । तस्मै सोमो अधि ब्रवदयमं च ब्रह्मणस्पतिः ॥३ ॥

yasya kṛṣṇo havi rgṛhe tamagne vardhayā tvam / tasmai somo adhi bravadayaman
cha brahmaṇaspatiḥ ॥3 ॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) ६.५.२; ६.४०.३; ७.८६.१

अ. (Av.) ६.५.२

इन्द्रेमं प्रतरं कृधि सजातानमसद् वशी । रायस्पोषेण सं सृज जीवातवे जरसे नय ॥२ ॥

indremam prataram kṛdhi sajātānamasad vaśī / rāyaspoṣeṇa saṁ sṛja jīvātave jarase
naya ॥2 ॥

अ. (Av.) ६.४०.३

अनमित्रं नो अधरादनमित्रं न उत्तरात् । इन्द्रानमित्रं नः पश्चादनमित्रं पुरस्कृधि ॥३ ॥

anamitraṁ no adharādanamitraṁ na uttarāt / indrānamitraṁ naḥ
paśchādanamitraṁ puraskṛdhi ॥3 ॥

अ. (Av.) ७.८६.१

त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवेहवे सुहवं शूरमिन्द्रम् ।

हुवे न शुक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति न इन्द्रो मघवान् कृणोतु ॥१ ॥

trātāramindramavitāramindraṁ havehave suhavaṁ śūramindram /

huve na śukraṁ puruhūtamindraṁ svasti na indro maghavān kṛṇotu ॥1 ॥

३. इन्द्रापूषादयः (Indrāpūṣādayaḥ) - अ. (Av.) ६.३.१-३

पातं न इन्द्रापूषणादितिः पान्तु मरुतः ।

अपां नपात् सिन्धवः सप्त पातन पातु नो विष्णुरुत द्यौः ॥१ ॥

पातां नो द्यावापृथिवी अभिष्टये पातु ग्रावा पातु सोमो नो अंहसः ।

पातु नो देवी सुभगा सरस्वती पात्वग्निः शिवा ये अस्य पायवः ॥२ ॥

पातां नो देवाश्चिनां शुभस्पतीं उषसानक्तोत न उरुष्यताम् ।

अपां नपादभिहुती गयस्य चिद् देव त्वष्टर्वर्धय सर्वतातये ॥३ ॥

pātam na indrāpūṣaṇāditiḥ pāntu marutaḥ /

apām napāt sindhavaḥ sapta pātana pātu no viṣṇuruta dyauḥ ॥1 ॥

pātām no dyāvāpṛthivī abhiṣṭaye pātu grāvā pātu somo no aṁhasaḥ /

pātu no devī subhagā sarasvatī pātvagniḥ śivā ye asya pāyavaḥ ॥2 ॥

pātām no devāśvinām śubhaspatīṁ uṣasānaktota na uruṣyatām /

apām napādabhihrutī gayasya chid deva tvaṣṭarvardhaya sarvatātaye ||3 ||

४. इन्द्राणी (Indrāṇī) - अ. (Av.) १.२७.१-४

अम्: पारे पृदाक्खिषप्ता निर्जरायवः ।
तासां जरायुभिर्वयमक्ष्याऽवपि व्ययामस्यघायोः परिपन्थिनः ॥१ ॥
विषूच्येतु कृन्तती पिनाकमिव बिभ्रती ।
विष्वक् पुनर्भुवा मनोऽसमृद्धा अघायवः ॥२ ॥
न बहवः समशकन् नार्भका अभि दाधृषु ।
वेणोरद्गाइवाभितोऽसमृद्धा अघायवः ॥३ ॥
प्रेतं पादौ प्र स्फुरतं वहतं पुणतो गृहान् ।
इन्द्राण्येतु प्रथमाजीतामुषिता पुरः ॥४ ॥
amūḥ pāre prdākvastriṣaptā nirjarāyavaḥ ।
tāsāṁ jarāyubhirvayamakṣayā3vapi vyayāmasyaaghāyoḥ paripanthinaḥ ||1 ||
viśūchyetu kṛntatī pinākamiva bibhratī ।
viśvak punarbhuvā mano'samṛddhā aghāyavaḥ ||2 ||
na bahavaḥ samaśakan nārbhakā abhi dādhrṣu ।
veṇoradgāivābhito'samṛddhā aghāyavaḥ ||3 ||
pretam pādau pra sphurataṁ vahataṁ puṇato gṛhān ।
indrāṇyetu prathamājītāmuṣitā puraḥ ||4 ||

५. चन्द्रमा (Chandramā) - अ. (Av.) ६.३७.१-३

उप प्रागात् सहस्राक्षो युक्त्वा शपथो रथम् । शप्तारमन्विच्छन् मम वृकइवाविमतो गहम् ॥१ ॥
परि णो वृद्धि शपथ हृदमग्निरिवा दहन् । सप्तारमत्र नो जहि दिवो वृक्षमिवाशनिः ॥२ ॥
यो नः शपादशपतः शपतो यश्च नः शपात् । शुने पेष्ट्रमिवावक्षामं तं प्रत्यस्यामि मृत्यवे ॥३ ॥
upa prāgāt sahasrākṣo yuktvā śapatho rathama । *śaptāramanvichchhan mama*
vṛkaivāvimato gaham ||1 ||
pari ṇo vṛṇḍhi śapatha hradamagnirivā dahan । *saptāramatra no jahi divo*
vṛkṣamivāśaniḥ ||2 ||
yo naḥ śapādaśapataḥ śapato yaścha naḥ śapāt । *śune peṣṭramivāvākṣāmam taṁ*
pratyasyāmi mṛtyave ||3 ||

६. तार्क्ष्यः (Tārṣayah) - अ. (Av.) ७.८५.१

त्यमू षु वाजिनं देवजूतं सहोवानं तरुतारं रथानाम् ।
अरिष्टनेमिं पृतनाजिमाशुं स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥१ ॥
tyamū ṣu vājinaṁ devajūtaṁ sahovānaṁ tarutāraṁ rathānām ।
ariṣṭanemiṁ pṛtanājimāśuṁ svastaye tārkṣayamihā huvema ||1 ||

७. त्वष्ट्रादयः (Tvaṣṭrādayah) - अ. (Av.) ६.४.१-३

त्वष्टा मे दैव्यं वचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः ।
पुत्रेभ्रातृभिरदितिर्नु पातु नो दुष्टरं त्रायमाणं सहः ॥१ ॥
अंशो भगो वरुणो मित्रो अर्यमादितिः पुनातु मरुतः ।
अप तस्य द्वेषो गमेदभिहुतो यावयच्छन्नुमन्तितम् ॥२ ॥
धिये समश्विना प्रावतं न उरुष्या ण उरुज्मन्नप्रयुच्छन् ।
द्यौःषितर्यावय दुच्छुना या ॥३ ॥
tvaṣṭā me daivyaṁ vachaḥ parjanyaḥ brahmaṇaspatiḥ ।
putrerbhrātrbhiraditirnu pātu no duṣṭaraṁ trāyamāṇam sahaḥ ||1 ||
aṁśo bhago varuṇo mitro ariyamāditiḥ punātu marutaḥ ।
apa tasya dveṣo gamedabhihnuto yāvayachchhannumantitam ||2 ||
dhiye samaśvinā prāvataṁ na uruṣyā ṇa urujmannaprayuchchhan ।
dyau3ṣpitaryāvaya duchchhunā yā ||3 ||

८. मृत्युः (Mṛtyuḥ) - अ. (Av.) ६.१.१-३

नमो देववधेभ्यो नमो राजवधेभ्यः । अथो ये विश्यानां वधास्तेभ्यो मृत्यो नमोऽस्तु ते ॥१॥

नमस्ते अधिवाकाय परावाकाय ते नमः । सुमत्यै मृत्यो ते नमो दुर्मत्यै त इदं नमः ॥२॥

नमस्ते यातुधानेभ्यो नमस्ते भेषजेभ्यः । नमस्ते मृत्यो मूलेभ्यो ब्राह्मणेभ्य इदं नमः ॥३॥

namo devavadhebhyo namo rājavadhebhyaḥ / atho ye viśyānām vadhāstebhyo

mṛtyo namo'stu te ॥1॥

namaste adhvākāya parāvākāya te namaḥ / sumatyai mṛtyo te namo durmatyai ta

idaṁ namaḥ ॥2॥

namaste yātudhānebhyo namaste bheṣajebhyaḥ / namaste mṛtyo mūlebhyo

brāhmaṇebhya idam namaḥ ॥3॥

९. सविता (Savitā) - अ. (Av.) ६.१.१-३

दोषो गाय बृहद् गाय द्युमद्धेह्यथर्वण । स्तुहि देवं सवितारम् ॥१॥

तमु ष्टुहि यो अन्तः सिन्धौ सूनुः सत्यस्य युवानम् । अद्राघवाचं सुशेवम् ॥२॥

स घा नो देवः सविता साविषदमृतानि मूरि । उभे सुष्टुती सुगातवे ॥३॥

doṣo gāya bṛhad gāya dyumaddhehyātharvaṇa / stuhi devaṁ savitāram ॥1॥

tamu ṣṭuhi yo antaḥ sindhau sūnuḥ satyasya yuvānam / adrāghavāchaṁ suśevam ॥2॥

sa ghā no devaḥ savitā sāviṣadamṛtāni mūri / ubhe suṣṭutī sugātave ॥3॥

४०. अथर्वगिरा (Atharvāṅgirā)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) १९.३.१-४; १९.४.१-४

अ. (Av.) १९.३.१-४

दिवस्पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षाद् वनस्पतिभ्यो अध्योषधीभ्यः ।

यत्रयत्र विभृतो जातवेदास्ततः स्तुतो जुषमणो न एहि ॥१॥

यस्ते अप्सु महिमा यो वनेषु य ओषधीषु पशुष्वप्स्वन्तः ।

अग्ने सर्वास्तन्वः१ सं रभस्व ताभिर्न एहि द्रविणोदा अजस्रः ॥२॥

यस्ते देवेषु महिमा स्वर्गो या ते तनूः पितृष्वविश ।

पुष्टिर्या ते मनुष्येषु पप्रथेऽग्ने तया रयिमस्मासु धेहि ॥३॥

श्रुत्कर्णाय कवये वेद्याय वचोभिरवैरुप यामि रातिम् ।

यतो भयमभयं तन्नो अस्त्वव देवानां यज हेडो अग्ने ॥४॥

divspṛthivyāḥ paryantarikṣād vanaspatibhyo adhyoṣadhībhyāḥ /

yatrayatra vibhṛto jātavedāstata stuto juṣamaṇo na ehi ॥1॥

yaste apsu mahimā yo vaneṣu ya Oṣadhīṣu paśuṣvapsvaIntaḥ /

agne sarvāstanvaḥ1 saṁ rabhasva tābhirna ehi draviṇodā ajasraḥ ॥2॥

yaste deveṣu mahimā svargo yā te tanūḥ pitṛṣvāvieṣa /

puṣṭiriyā te manuṣyeṣu paprathe'gne tayā rayimasmāsu dhehi ॥3॥

śrutkarṇāya kavaye vedyāya vachobhīrvākairupa yāmi rātim /

yato bhayamabhayaṁ tanno astvava devānām yaja heḍo agne ॥4॥

अ. (Av.) १९.४.१-४

यामाहुतिं प्रथमामथर्वा या जाता या हव्यमकृणोज्जातवेदाः ।

तां त एतां प्रथमो जोहवीमि ताभिष्टुतो वहतु हव्यमग्निरग्नये स्वाहा ॥१॥

आकृतिं देवीं सुभगां पुरो दधे चित्तस्य माता सुहवा नो अस्तु ।

यामाशामेमि केवली सा मे अस्तु वदेयमेनां मनसि प्रविष्टाम् ॥२॥

अकृत्या नो बृहस्पत आकृत्या न उपा गहि ।

अथो भगस्य नो धेह्यथो नः सुहवो भव ॥३॥

बृहस्पतिर्म आकृतिमागिरसः प्रति जानातु वाजमेताम् ।

यस्य देवा देवताः संबभूवुः स सुप्रणीताः कामो अन्वेत्वस्मान् ॥४॥

yāmāhutim prathamāmatharvā yā jātā yā havyamakṛṇojjātavedāḥ /

*tām ta etām prathamō jōhavīmi tābhiṣṭupto vahatu havyamagniragnaye svāhā ||1||
 ākūtiṁ devīm subhagām puro dadhe chittasya mātā suhavā no astu /
 yāmāśāmemi kevalī sā me astu vadeyamenām manasi praviṣṭām ||2||
 akūtyā no bṛhaspata ākūtyā na upā gahi /
 atho bhagasya no dhehyatho naḥ suhavo bhava ||3||
 bṛhaspatirma ākūtimāṅgirasah prati jānātu vājametām /
 yasya devā devatāḥ sambabhūvuh sa suprañitāḥ kāmō anvetvasmān ||4||*

२. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) ७.११७.१; १९.५.१

अ. (Av.) ७.११७.१

आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।
 मा त्वा के चिद् वि यमन् विं न पाशिनोऽति धन्वेव तां इहि ||१||
*ā mandrairindra haribhiryāhi mayūraromabhiḥ /
 mā tvā ke chid vi yaman viṁ na pāśino'ti dhanveva tāṁ ihi ||1||*

अ. (Av.) १९.५.१

इन्द्रो राजा जगतश्चरणीनामधि क्षमि विषुरूपं यदस्ति ।
 ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद राध उपस्तुतश्चिदवाक् ||१||
*indro rājā jagataścharṣaṇīnāmādhi kṣami viṣurūpaṁ yadasti /
 tato dadāti dāśuṣe vasūni chodada rādha upastutaśchidarvāk ||1||*

३. चन्द्रमा (Chandramā) - अ. (Av.) ७.११६.१

नमो रूराय च्यवनाय चोदनाय धृष्णवे । नमः शीताय पूर्वकामकृत्वने ||१||
namo rūrāya chyavanāya chodanāya dhṛṣṇave / namaḥ śītāya pūrvakāmakṛtvane ||1||

४. ज्वरः (Jvaraḥ) - अ. (Av.) ७.११६.२

यो अन्येद्युरुभयद्युरभ्येतीमं मण्डूकमभ्येत्वव्रतः ||२||
yo anyedyurubhayadyurabhyetīmaṁ maṇḍūkamabhyetvavrataḥ ||2||

५. जातवेदा (Jātavedā) - अ. (Av.) ७.७४.४

व्रतेन त्वं व्रतपते समक्तो विश्वाहा सुमना दीदिहीह ।
 तं त्वा वयं जातवेदः समिद्धं प्रजावन्त उप सदेम सर्वे ||४||
*vratenā tvam vrapate samakto viśvāhā sumanā dīdihīha /
 taṁ tvā vayaṁ jātavedaḥ samiddham prajāvanta upa sadema sarve ||4||*

६. ब्रह्मणस्पतिः (Brahmaṇaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.१०१.१-३

आ वृषायस्व श्वसिहि वर्धस्व प्रथयस्व च । यथांगं वर्धतां शेषस्तेन योषितमिज्जहि ||१||
 येन कृशं वाजयन्ति येन हिन्वन्त्यातुरम् । तेनास्य ब्रह्मणस्पते धनुरिवा तानया पसः ||२||
 आहं तनोमि ते पसो अधि ज्यामिव धन्वनि । क्रमस्वर्श इव रोहितमनवग्लायता सदा ||३||
*ā vṛṣāyasva śvasihi vardhasva prathayasva cha / yathāṅga vardhatām śepastena
 yoṣitamijjahi ||1||
 yena kṛśaṁ vājayanti yena hinvantyāturam / tenāsyā brahmaṇaspate dhanurivā
 tānayā pasaḥ ||2||
 āhaṁ tanomi te paso adhi jyāmiva dhanvani / kramasvarśa iva rohitamanavaglāyatā
 sadā ||3||*

७. मन्त्रोक्ताः (Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ७.७४.१-३

अपचितां लोहिनीनां कृष्णा मातेति शुश्रुम । मनुर्देवस्य मूलेन सर्वा विध्यामि ता अहम् ||१||
 विध्याम्यासां प्रथमां विध्याम्युत मध्यमाम् । इदं जघन्यामासामा च्छिनन्नि स्तुकामिव ||२||
 त्वाष्ट्रेणाहं वचसा वि त ईर्श्याममीमदम् । अथो यो मन्युस्ते पते तमु ते शमयामसि ||३||
*apachitāṁ lohinīnāṁ kṛṣṇā māteti śuśhruma / manurdevasya mūlena sarvā vidhyāmi
 tā aham ||1||
 vidhyāmyāsāṁ prathamāṁ vidhyāmyuta madhyamām / idam jaghanyāmāsāmā*

chchhinadmi stukāmiva ॥2॥

*tvāṣṭreṇāhaṁ vachasā vi ta īrśyāmamāmadam / atho yo manyuste pate tamu te
śamayāmasi* ॥3॥

८. राज्यभिषेक आपः (Rājyabhiṣeka Āpaḥ) - अ. (Av.) ४.८.१-७

भूतो भूतेषु पय आ दधाति स भूतानामधिपतिर्बभूव ।

तस्य मृत्युश्चरति राजसूयं स राजा राज्यमनु मन्यतामिदम् ॥१॥

अभि प्रेहि माप वेन उग्रश्चेत्ता सपत्नहा ।

आ तिष्ठ मित्रवर्धन तुभ्यं देवा अधि ब्रवन् ॥२॥

अतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषिच्छ्रयं वसानश्चरति स्वरोचिः ।

महतं तद् वृष्णो असुरस्य नामा विश्वरूपो अमृतानि तस्थौ ॥३॥

व्याघ्रो अधि वैयाघ्रे वि क्रमस्व दिशो महीः ।

विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वापो दिव्याः पयस्वतीः ॥४॥

या आपो दिव्याः पयसा मदन्त्यन्तरिक्ष उत वा पृथिव्याम् ।

तासां त्वा सर्वासापामभि षिचामि वर्चसा ॥५॥

अभि त्वा वर्चसासिचन्नापो दिव्याः पयस्वतीः ।

यथासो मित्रवर्धनस्तथा त्वा सविता करत् ॥६॥

एना व्याघ्रं परिष्वजानाः सिंहं हिन्वन्ति महते सौभाग्य ।

समुद्रं न सुभुवस्तस्थिवांसं मर्मृज्यन्ते द्वीपिनमप्स्वन्तः ॥७॥

bhūto bhūteṣu paya ā dadhāti sa bhūtānāmadhipatirbabhūva /

tasya mṛtyuścharati rājasūyaṁ sa rājā rājyamanu manyatāmīdam ॥1॥

abhi prehi māpa vena ugrāschettā sapatnahā /

ā tiṣṭha mitravardhana tubhyaṁ devā adhi bravan ॥2॥

atiṣṭhantaṁ pari viśve abhūṣiṁchhṛayaṁ vasānaścharati svarochiḥ /

mahat tad vṛṣṇo asurasya nāmā viśvarūpo amṛtāni tasthau ॥3॥

vyāghro adhi vaiyāghre vi kramasva diśo mahiḥ /

viśastvā sarvā vāṁchhantvāpo divyāḥ payasvatīḥ ॥4॥

yā āpo divyāḥ payasā madantyanarikṣa uta vā pṛthivyām /

tāsām tvā sarvāsāpāmabhi ṣiṁchāmi varchasā ॥5॥

abhi tvā varchasāsichannāpo divyāḥ payasvatīḥ /

yathāso mitravardhanastathā tvā savitā karat ॥6॥

enā vyāghraṁ pariṣvasajānāḥ sihaṁ hinvanti mahate saubhāgya /

samudraṁ na subhuvastasthivāṁsaṁ marmṛjyante dvīpīnamapsvaṁtaḥ ॥7॥

९. शेषोऽर्कः (Śepo'rkaḥ) - अ. (Av.) ६.७२.१-३

यथासितः प्रथयते वशौ अनु वपूंषि कृण्वन्नसुरस्य मायया ।

एवा ते शेषः सहसायमर्कोऽङ्गेनांगं संसमकं कृणोतु ॥१॥

यथा पसस्तायादरं वातेन स्थूलभं कृतम् ।

यावत् परस्वतः पसस्तावत् ते वर्धतां पसः ॥२॥

यावदंगीनं पारस्वतं हास्तिनं गार्दभं च यत् ।

यावदश्वस्य वाजिनस्तावत् ते वर्धतां पसः ॥३॥

yathāsitaḥ prathayate vāśāṁ anu vapūṁṣi kṛṇvannasurasya māyayā /

evā te śepaḥ sahasāyamarko'ṅgenāṅgaṁ saṁsamakam kṛṇotu ॥1॥

yathā pasastāyādarāṁ vātena sthūlabhaṁ kṛtam /

yāvat parasvataḥ pasastāvat te vardhatāṁ pasaḥ ॥2॥

yāvadaṁgīnaṁ pārasvataṁ hāstinaṁ gārdabhaṁ cha yat /

yāvadaśvasya vājīnastāvat te vardhatāṁ pasaḥ ॥3॥

१०. सरस्वती (Sarasvatī) - अ. (Av.) ६.९४.१-३

सं वो मनांसि सं व्रता समाकृतीर्नमामसि ।

अमी ये विव्रता स्थन तान् व सं नमयामसि ॥१॥
 अहं गृभ्णामि मनसा मनांसि मम चित्तनु चित्तेभिरेत
 मम वशेषु हृदयानि वः कृणोमि मम यातमनुवर्तमान एत ॥२॥
 ओते मे द्यावापृथिवी ओता देवी सरस्वती ।
 ओतौ म इन्द्रश्चाग्निश्चर्यास्मेदं सरस्वति ॥३॥
sam vo manāṁsi sam vrata samākūtīrnamāmasi ।
amī ye vivratā sthana tān va sam namayāmasi ॥1॥
aham grbhṇāmi manasā manāṁsi mama chittmanu chittebhireta
mama vaśeṣu hṛdayāni vaḥ kṛṇomi mama yātamanuvartmāna eta ॥2॥
Ote me dyāvāpṛthivī Otā devī sarasvatī ।
Otau ma indraśchāgniśchardhyāsmedan sarasvati ॥3॥

११. सविता जातवेदा (Savitā Jātavedā) - अ. (Av.) ७.११५.१-४

प्र पतेतः पापि लक्ष्मि नश्येतः प्रामुतः पत । अयस्मयेनांकेन द्विषते त्वा सजामसि ॥१॥
 या मा लक्ष्मीः पतयालूरजुष्टाभिचस्कन्द वन्दनेव वृक्षम् ।
 अन्यत्रास्मत् सवितस्तामितो धा हिरण्यहस्तो वसु नो रराणः ॥२॥
 एकशतं लक्ष्म्योऽर् मर्त्यस्य साकं तन्वाजनुषोऽधि जाताः ।
 तासां पापिष्ठा निरितः प्र हिण्मः शिवा अस्मभ्यं जातवेदो नि यच्छ ॥३॥
 एता एना व्याकरं खिले गा विष्टिताइव । रमन्ता पुण्या लक्ष्मीर्याः पापीस्ता अनीनशम् ॥४॥
pra patetaḥ pāpi lakṣami naśyetaḥ prāmutaḥ pata । ayasmayenāṁkena dviṣate tvā
sajāmasi ॥1॥
yā mā lakṣamīḥ patayālūrajuṣṭābhichaskanda vandaneva vṛkṣam ।
anyatrāsmat savitastāmito dhā hiraṇyahasto vasu no rarāṇaḥ ॥2॥
ekasataṁ lakṣamyō3 martyasya sākaṁ tanvājanuṣo'dhiṁ jātāḥ ।
tāsāṁ pāpiṣṭhā niritāḥ pra hiṇmaḥ śivā asmabhyaṁ jātavedo nī yachchha ॥3॥
etā enā vyākaraṁ khile gā viṣṭhitāiva । ramantā puṇyā lakṣamīryāḥ pāpīstā
anīnaśam ॥4॥

१२. सोमः वरुणः देवश्च (Somaḥ Varuṇaḥ Devaścha) - अ. (Av.) ७.११८.१

मर्माणि ते वर्मणा छादयामि सोमस्त्वा राजामृतेनानु वस्ताम् ।
 उरोर्वरीयो वरुणस्पते कृणोतु जयन्तं त्वानु देवा मदन्तु ॥१॥
marmāṇi te varmaṇā chhādayāmi somastvā rājāmṛtenānu vastām ।
urorvarīyo varuṇaspate kṛṇotu jayantaṁ tvānu devā madantu ॥1॥

४१. अथर्वाचार्यः (Atharvāchāryaḥ)

१. विराट् (Virāt) - अ. (Av.) ८.१०(१).१-१३; ८.१०(२).१-१०; ८.१०(३).१-८; ८.१०(४).१-१६;
 ८.१०(५).१-१६; ८.१०(६).१-४

अ. (Av.) ८.१०(१).१-१३

विराट् वा इदमग्र आसीत् तस्या जातायाः सर्वमबिभेदियमेवेदं भविष्यतीति ॥१॥
 सोदक्रामत् सा गार्हपत्ये न्यक्रामत् ॥२॥
 गृहमेधी गृहपतिर्भवति य एवं वेद ॥३॥
 सोदक्रामत् साहवनीये न्यक्रामत् ॥४॥
 यन्त्यस्य देवा देवहूतिं प्रियो देवानां भवति य एवं वेद ॥५॥
 सोदक्रामत् सा दक्षिणाग्रौ न्यक्रामत् ॥६॥
 यार्तो दक्षिणीयो वासतेयो भवति य एवं वेद ॥७॥
 सोदक्रामत् सा सभायां न्यक्रामत् ॥८॥
 यन्त्यस्य सभा सभ्यो भवति य एवं वेद ॥९॥
 सोदक्रामत् सा समितौ न्यक्रामत् ॥१०॥
 यन्त्यस्य समितिं सामित्यो भवति य एवं वेद ॥११॥

सोदक्रामत् सामन्त्रेण न्यक्रामत् ॥१२॥
 यन्त्यस्यामन्त्रणमामन्त्रणीयो भवति य एवं वेद ॥१३॥
virāḍ vā idamagra āsīt tasyā jātāyāḥ sarvamabibhedyamevedam bhaviṣyatīti ॥1॥
sodakrāmat sā gārhapatyē nyakrāmat ॥2॥
gr̥hamedhī gr̥hapatirbhavati ya evaṁ veda ॥3॥
sodakrāmat sāvahanīyē nyakrāmat ॥4॥
yantyasya devā devahūtiṁ priyo devānām bhavati ya evaṁ veda ॥5॥
sodakrāmat sā dakṣiṇāgnau nyakrāmat ॥6॥
yārto dakṣiṇīyo vāsateyo bhavati ya evaṁ veda ॥7॥
sodakrāmat sā sabhāyām nyakrāmat ॥8॥
yantayasya sabhā sabhyo bhavati ya evaṁ veda ॥9॥
sodakrāmat sā samitau nyakrāmat ॥10॥
yantyasya samitiṁ sāmityo bhavati ya evaṁ veda ॥11॥
sodakrāmat sāmāntraṇe nyakrāmat ॥12॥
yantyasāmāntraṇamāmantraṇīyo bhavati ya evaṁ veda ॥13॥

अ. (Av.) ८.१०(२).१-१०

सोदक्रामत् सान्तरिक्षे चतुर्धा विक्रान्तातिष्ठत् ॥१॥
 तां देवमनुष्याअब्रुवान्निमेव तद् वेद यदुभय उपजीवेमामुप हयामहा इति ॥२॥
 तामुपाह्वयन्त ॥३॥
 ऊर्ज एहि स्वध एहि सूनृत एहीरावत्येहीति ॥४॥
 तस्या इन्द्रो वत्स आसीद् गायत्र्यभिधान्यभ्रमूधः ॥५॥
 बृहच्च रथन्तरं च द्वौ स्तनावास्तां यायायं च वामदेव्यं च द्वौ ॥६॥
 ओषधीरेव रथन्तरेण देवा अदुहन् व्यचो बृहता ॥७॥
 अपो वामदेव्येन यां यायायेन ॥८॥
 ओषधीरेवास्यै रथन्तरं दुहे व्यचो बृहत् ॥९॥
 अपो वामदेव्यं यां यायायं य एवं वेद ॥१०॥
sodakrāmat sāntarikṣe chaturdhā vikrāntātiṣṭhat ॥1॥
tām devamanuṣyāabruvānniyameva tad veda yadubhaya upajīvemamāmupa
hnayāmahā iti ॥2॥
tāmupāhnyanta ॥3॥
ūrja ehi svadha ehi sūnṛta ehīrāvatyehīti ॥4॥
tasyā indro vatsa āsīd gāyatrāyabhidhānyabhramūdhaḥ ॥5॥
bṛhachcha rathantaram cha dvau stanāvastām yāyāyām cha vāmadevyām cha
dvau ॥6॥
Oṣadhīreva rathantareṇa devā aduhraṇ vyacho bṛhatā ॥7॥
apo vāmadevyena yām yāyāyāyena ॥8॥
Oṣadhīrevāsmāi rathantaram duhe vyacho bṛhat ॥9॥
apo vāmadevyām yām yāyāyāyām ya evaṁ veda ॥10॥

अ. (Av.) ८.१०(३).१-८

सोदक्रामत् सा वनस्पतीनागच्छत् तां वनस्पतयोऽघ्नत सा संवत्सरे सम्भवत् ॥१॥
 तस्माद् वनस्पतीनां संवत्सरे वृष्णमपि रोहति वृश्चतेऽस्याप्रियो भ्रातृव्यो य एवं वेद ॥२॥
 सोदक्रामत् सा पितृनागच्छत् तां पितरोऽघ्नत सा मासि समभवत् ॥३॥
 तस्मात् पितृभ्यो मास्युपमास्यं ददति प्र पितृयाणं पन्थां जानाति य एवं वेद ॥४॥
 सोदक्रामत् सा देवानागच्छत् तां देवा अघ्नत सार्धमासे समभवत् ॥५॥
 तस्माद् देवेभ्योऽर्धमासे वषट् कुर्वन्ति प्र देवयानं पन्थां जानाति य एवं वेद ॥६॥
 सोदक्रामत् सा मनुष्याऽनागच्छत् तां मनुष्याअघ्नत सा सद्यः समभवत् ॥७॥
 तस्मान्मनुष्येभ्य उभयद्वरुप हरन्त्युपास्य गृहे हरन्ति य एवं वेद ॥८॥
sodakrāmat sā vanaspatināgachchhat tām vanaspatayo'ghnata sā saṁvatsare

sambhavat ॥1॥

tasmād vanaspatīnām sanivatsare vṛkṣamapi rohati vṛschate'syāpriyo bhrātṛvyo ya evaṁ veda ॥2॥

sodakrāmat sā pitṛnāgachchhat tām pitaro'ghnata sā māsi samabhavat ॥3॥

tasmāt pitṛbhyo māsyupamāsyam dadati pra pitṛyānam panthām jānāti ya evaṁ veda ॥4॥

sodakrāmat sā devānāgachchhat tām devā aghnata sārddhamāse samabhavat ॥5॥

tasmād devebhyo'rdhamāse vaṣaṭ kurbanti pra devayānam panthām jānāti ya evaṁ veda ॥6॥

sodakrāmat sā manuṣyāṣṇāgachchhat tām manuṣyāāghnata sā sadyaḥ samabhavat ॥7॥

tasmānmanuṣyebhya ubhayadyurupa harantyupāsya gr̥he haranti ya evaṁ veda ॥8॥

अ. (Av.) ८.१०(४).१-१६

सोदक्रामत् सासुरानागच्छत् तामसुरा उपाह्वयन्त माय एहीति ॥१॥

तस्या विरोचनः प्राह्वादिर्वत्स आसीदयस्पात्रं पात्रम् ॥२॥

तां द्विमूर्धात्व्योऽधोक् तां मायामेवाधोक् ॥३॥

तां मायामसुरा उप जीवन्त्युपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥४॥

सोदक्रामत् सा पितृनागच्छत् तां पितर उपाह्वयन्त स्वध एहीति ॥५॥

तस्या यमो राजा वत्स आसीद् रजतपात्रं पात्रम् ॥६॥

तामन्तको मार्यवोऽधोक् तां स्वधामेवाधोक् ॥७॥

तां स्वधां पितर उप जीवन्त्युपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥८॥

सोदक्रामत् सा मनुष्याऽनागच्छत् तां मनुष्याऽ उपाह्वयन्तेरावत्येहीति ॥९॥

तस्या मनुर्वैर्वस्वतो वत्स आसीत् पृथिवी पात्रम् ॥१०॥

तां पृथी वैन्योऽधोक् तां कृषिं च सस्यं चाधोक् ॥११॥

ते कृषिं च सस्यं च मनुष्याऽ उप जीवन्ति कृष्टराधिरुपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥१२॥

सोदक्रामत् सा सप्तऋषीनागच्छत् तां सप्तऋषय उपाह्वयन्त ब्रह्मण्वत्येहीति ॥१३॥

तस्याः सोमो राजा वत्स आसीच्छन्दः पात्रम् ॥१४॥

तां बृहस्पतिरांगिरसोऽधोक् तां ब्रह्म च तपश्चाधोक् ॥१५॥

तद् ब्रह्म च तपश्च सप्तऋषय उप जीवन्ति ब्रह्मवर्चस्युपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥१६॥

sodakrāmat sāsurānāgachchhat tāmasurā upāhnyanta māya ehīti ॥1॥

tasyā virochanaḥ prāhrādirvatsa āsīdayaspātram pātram ॥2॥

tām dvimūrdhārtvyo'dhok tām māyāmevādhok ॥3॥

tām māyāmasurā upa jīvantyupajīvanīyo bhavati ya evaṁ veda ॥4॥

sodakrāmat sā pitṛnāgachchhat tām pitara upāhnyanta svadha ehīti ॥5॥

tasyā yamo rājā vatsa āsīd rajatapātram pātram ॥6॥

tāmantako mārtyavo'dhok tām svadhāmevādhok ॥7॥

tām svadhām pitara upa jīvanti upajīvanīyeā bhavati ya evaṁ veda ॥8॥

sodakrāmat sā manuṣyāṣṇāgachchhat tām manuṣyāṣṇ upāhnyanterāvatyehīti ॥9॥

tasyā manuvairvasvato vatsa āsīt pṛthivī pātram ॥10॥

tām pṛthī vainyo'dhok tām kṛṣiṁ cha sasyam chādhok ॥11॥

te kṛṣiṁ cha sasyam cha manuṣyāṣṇ upa jīvanti kṛṣṭarādhirupajīvanīyo bhavati ya evaṁ veda ॥12॥

sodakrāmat sā saptaṛṣināgachchhat tām saptaṛṣaya upāhnyanta brahmaṇvatyehīti ॥13॥

tasyāḥ somo rājā vatsa āsīchchhandaḥ pātram ॥14॥

tām bṛhaspatirāṅgirasō'dhok tām brahma cha tapaśchādhok ॥15॥

tad brahma cha tapaścha saptaṛṣaya upa jīvanti brahmavarchasyupajīvanīyo bhavati ya evaṁ veda ॥16॥

अ. (Av.) ८.१०(५).१-१६

सोदक्रामत् सा देवानागच्छत् तां देवा उपाह्वयन्तोर्ज एहीति ॥१॥
 तस्या इन्द्रो वत्स आसीच्चमसः पात्रम् ॥२॥
 तां देवः सविताधोक् तामूर्जामेवाधोक् ॥३॥
 तमूर्जा देवा उप जीवन्त्युपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥४॥
 सोदक्रामत् सा गन्धर्वाप्सरस आगच्छत् तां गन्धर्वाप्सरस उपाह्वयन्त पुण्यगन्ध एहीति ॥५॥
 तस्याश्चित्ररथः सौर्यवर्चसो वत्स आसीत् पुष्करपर्ण पात्रम् ॥६॥
 तां वसुरुचिः सौर्यवर्चसोऽधोक् तां पुण्यमेव गन्धमधोक् ॥७॥
 तं पुण्यं गन्धं गन्धर्वाप्सरस उप जीवन्ति पुण्यगन्धिरुपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥८॥
 सोदक्रामत् सेतरजनानागच्छत् तामितरजना उपाह्वयन्त तिरोध एहीति ॥९॥
 तस्याः कुबेरो वैश्रवणो वत्स आसीदामपात्रं पात्रम् ॥१०॥
 तां रजतनाभिः कारबेरकोऽधोक् तां तिरोधामेवाधोक् ॥११॥
 तां तिरोधमितरजना उप जीवन्ति तिरो धत्ते सर्व पाप्मानमुपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥१२॥
 सोदक्रामत् सा सर्पानागच्छत् तां सर्पा उपाह्वयन्त विषवत्येहीति ॥१३॥
 तस्यास्तक्षको वैशालेयो वत्स आसीदलाबुपात्रं पात्रम् ॥१४॥
 तां धृतराष्ट्रएरावतोऽधोक् तां विषमेवाधोक् ॥१५॥
 तद् विषं सर्पा उप जीवन्त्युपजीवनीयो भवति य एवं वेद ॥१६॥
sodakramat sā devānāgachchhat tām devā upāhnyantorja ehīti ॥1॥
tasyā indro vatsa āsīchchamasah pātram ॥2॥
tām devaḥ savitādhok tāmūrjāmevādhok ॥3॥
tamūrjā devā upa jīvantiupajīvanīyo bhavati ya evaṁ veda ॥4॥
sodakramat sā gandharvāpsarasa āgachchhat tām gandharvāpsarasa upāhnyanta
puṇyagandha ehīti ॥5॥
tasyāśchitrarathaḥ sauryavarchaso vatsa āsīt puṣkaraparṇa pātram ॥6॥
tām vasuruchiḥ sauryavarchaso'dhok tām puṇyameva gandhamadhok ॥7॥
tām puṇyam gandham gandharvāpsarasa upa jīvanti puṇyagandhirupajīvanīyo
bhavati ya evaṁ veda ॥8॥
sodakramat setarajanānāgachchhat tāmitarajanā upāhnyanta tirodha ehīti ॥9॥
tasyāḥ kubero vaiśravaṇo vatsa āsīdāmapātram pātram ॥10॥
tām rajatanābhiḥ kāraberako'dhok tām tirodhāmevādhok ॥11॥
tām tirodhamitarajanā upa jīvanti tiro dhatte sarva pāpmānamupajīvanīyo bhavati ya
evaṁ veda ॥12॥
sodakramat sā sarpānāgachchhat tām sarpā upāhnyanta viṣavatyehīti ॥13॥
tasyāstakṣako vaiśāleyo vatsa āsīdalābupātram pātram ॥14॥
tām dhṛtarāṣṭraerāvatodhok tām viṣamevādhok ॥15॥
tad viṣam sarpā upa jīvantiupajīvanīyo bhavati ya evaṁ veda ॥16॥

अ. (Av.) ८.१०(६).१-४

तद् यस्मा एव विदुषेऽलाबुनाभिषिंचेत् प्रतयाह्न्यात् ॥१॥
 न च प्रत्याह्न्यान्मनसा त्वा प्रत्याहन्मीति प्रत्याह्न्यात् ॥२॥
 यत् प्रतयाहन्ति विषमेव तत् प्रत्याहन्ति ॥३॥
 विषमेवास्याप्रियं भ्रातृव्यमनुविषिच्यते य एवं वेद ॥४॥
tad yasmā eva viduṣe'lābunābhiṣiṁchet pratayāhnyāt ॥1॥
na cha pratyāhanyānmanasā tvā pratyāhanmīti pratayāhnyāt ॥2॥
yat pratayāhanti viṣameva tat pratayāhanti ॥3॥
viṣamevāsyāpriyam bhrātṛvyamanuviṣichyate ya evaṁ veda ॥4॥

४२. अनानतः पारुच्छेपिः (Anānataḥ Pāruchchhepiḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१११.१-३; सा. (Sv.) ४६३; १५९०-

९२

ऋ. (Rv.) ९.१११.१-३

अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वा द्वेषांसि तरति स्वयुग्वभिः सूरु न स्वयुग्वभिः ।

धारा सुतस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः ।

विश्व यद्रूपा परियात्यृक्भिः सप्तास्येभिर्ऋक्भिः ॥११॥

त्वं त्यपणीनां विदो वसु सं मातृभिर्मर्जयसि स्व आ दम ऋतस्य धीतिभिर्दमे ।

परावतो न साम तद्यत्रा रणन्ति धीतयः ।

त्रिधातुभिररुषीभिर्वयो दधे रोचमानो वयो दधे ॥२॥

पूर्वमनु प्रदिशं याति चेकितत्सं रश्मिभिर्यतते दर्शतो रथो दैव्यो दर्शतो रथः ।

अगमन्नुक्त्यानि पौंस्येन्द्रं जैत्राय हर्षयन् । वज्रश्चयद्भवथो अनपच्युता समत्स्वनपच्युता ॥३॥

*ayā ruchā hariṇyā punāno viśvā dveṣāṁsi tarati svayugvabhiḥ sūro na svayugvabhiḥ / dhārā sutasya rochate punāno aruṣo hariḥ /**viśva yadrūpā pariyātyṛkvabhiḥ saptāsyebhiṛṛkvabhiḥ ॥1१॥**tvam tyapaṇinām vido vasu saṁ mātṛbhirmarjayasi sva ā dama ṛtasya dhītibhirdame /**parāvato na sām tadyatrā raṇanti dhītayaḥ /**tridhātubhiraruṣībhivayo dadhe rochamāno vayo dadhe ॥2॥**pūrvamanu pradiśaṁ yāti chekitatsaṁ raśmibhiryatate darśato ratho daivyo darśato rathaḥ /**agmannukthāni pauṁsyendram jaitrāya harṣayan / vajraśchayadbhavatho anapachyutā samatsvanapachyutā ॥3॥*

सा. (Sv.) ४६३

अया रुचा हरिण्या पुरानो विश्वा द्वेषांसि तरति सयुग्वभिः सूरु न सयुग्वभिः ।

धारा पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः । विश्वा यद्रूपा परियास्यृक्भिः सप्तास्येभिर्ऋक्भिः ॥७॥

*ayā ruchā hariṇyā purāno viśvā dveṣāṁsi tarati sayugvabhiḥ sūro na sayugvabhiḥ / dhārā pṛṣṭhasya rochate punāno aruṣo hariḥ / viśvā yadrūpā**pariyāsyṛkvabhiḥsaptāsyebhiṛkvabhiḥ ॥7॥*

सा. (Sv.) १५९०-९२

अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वा द्वेषांसि तरति सयुग्वभिः सूरु न सयुग्वभिः ।

धारा पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः ।

विश्व यद्रूपा परियास्यृक्भिः सप्तास्येभिर्ऋक्भिः ॥१॥

प्राचीमनु प्रदिशं याति चेकितत्सं रश्मिभिर्यतते दर्शतो रथो दैव्यो दर्शतो रथः ।

अगमन्नुक्त्यानि पौंस्येन्द्रं जैत्राय हर्षयन् ।

वज्रश्च यद्भवथो अनपच्युता समत्स्वनपच्युता ॥२॥

त्वं ह त्यपणीनां विदो वसु सं मातृभिर्मर्जयसि स्व आ दम ऋतस्य धीतिभिर्दमे ।

परावतो न साम नद्यत्रा रणन्ति धीतयः ।

त्रिधातु भिररुषीभिर्वयो दधे रोचमानो वयो दधे ॥३॥

*ayā ruchā hariṇyā punāno viśvā dveṣāṁsi tarati sayugvabhiḥ sūro na sayugvabhiḥ / dhārā pṛṣṭhasya rochate punāno aruṣo hariḥ /**viśva yadrūpā pariyāsyṛkvabhiḥ saptāsyebhiṛkvabhiḥ ॥1॥**prāchīmanu pradiśaṁ yāti chekitatsaṁ raśmibhiryatate darśato ratho daivyo darśato rathaḥ /**agmannukthāni pauṁsyendram jaitrāya harṣayan /**vajraścha yadbhavatho anapachyutā samatsvanapachyutā ॥2॥**tvam ha tyatpaṇinām vido vasu saṁ mātṛbhirmarjayasi sva ā dama ṛtasya dhītibhirdame /**parāvato na sām nadyatrā raṇanti dhītayaḥ /*

tridhātu bhiraruṣībhirvayo dadhe rochamāno vayo dadhe ॥3॥

४३. अनिलो वातायनः (Anilo Vātāyanah)

१. वायुः (Vāyuh) - ऋ. (Rv.) १०.१६८.१-४

वातस्य नु महिमानं रथस्य रुजन्नेति स्तनयन्नस्य घोषः ।
दिविस्पृग्यात्यरुणानि कृण्वन्नुतो एति पृथिव रेणुमस्यन् ॥१॥
संप्रेरते अनु वातस्य विष्टा एनं गच्छन्ति समनं न योषाः ।
ताभिः संयुक्सरथं देव ईयतेऽस्य विश्वस्य भुवनस्य राजा ॥२॥
अन्तरिक्षे पथिभिरीयमानो न नि विशते कतमच्चनाहः ।
अपां सखा प्रथमजा ऋतावा क स्विज्जातः कुत आ बभूव ॥३॥
आत्मा देवानां भुवनस्य गर्भो यथावशं चरति देव एषः ।
घोषा इदस्य शृण्विरे न रूपं तस्मै वाताय हविषा विधेम ॥४॥

*vātasya nu mahimānaṁ rathasya rujanneti stanayannasya ghoṣaḥ ।
divisprgyātyaruṇāni kṛṇvannuto eti pṛthiva reṇumasyan ॥1॥
saṁpreerate anu vātasya viṣṭhā enaṁ gachchhanti samanāṁ na yoṣāḥ ।
tābhiḥ saṁyuksarathaṁ deva īyate'sya viśvasya bhuvanasya rājā ॥2॥
antarikṣe pathibhirīyamāno na ni viśate katamachchanāhaḥ ।
apāṁ sakhā prathamajā ṛtāvā kva svijjātaḥ kuta ā babhūva ॥3॥
ātmā devānāṁ bhuvanasya garbho yathāvaśaṁ charati deva eṣaḥ ।
ghoṣa idasya śṛṇvire na rūpaṁ tasmai vātāya haviṣā vidhema ॥4॥*

४४. अन्धीगुः श्यावाश्विः (Andhīgūḥ Śyāvāśviḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānah Somah) - सा. (Sv.) ५४५; ६९७-९९

सा. (Sv.) ५४५
पुरोजिति वो अन्धसः सुताय मादयित्वे । अपश्चानं श्रथिष्टन सखायो दीर्घजिह्वम् ॥१॥
*purojiti vo andhasaḥ sutāya mādayitnave । apaśvānaṁ śnathiṣṭana sakhāyo
dirghajihnyam ॥1॥*

सा. (Sv.) ६९७-९९
पुरोजिति वो अन्धसः सुताय मादयित्वे । अपश्चानं श्रथिष्टन सखायो दीर्घजिह्वम् ॥१॥
यो धारया पावकया परिप्रस्यन्दते सुतः इन्दुरश्वो न कृत्यः ॥२॥
तं दुरोषमभी नरः सोमं विश्वाच्या धिया । याय सन्त्वद्रयः ॥३॥
*purojiti vo andhasaḥ sutāya mādayitnave । apaśvānaṁ śnathiṣṭana sakhāyo
dirghajihnyam ॥1॥
yo dhārayā pāvakayā pariprasyan date sutaḥ induraśvo na kṛtyaḥ ॥2॥
taṁ duroṣamabhī naraḥ somaṁ viśvāchyā dhiyā । yāāya santvadrayaḥ ॥3॥*

४५. अपाला आत्रेयी (Apālā Ātreya)

१. इन्द्रः (Indrah) - ऋ. (Rv.) ८.९१.१-७

कन्याः वारवायती सोममपि सुताविदत् ।
अस्तं भरन्त्यब्रवीदिन्द्राय सुनवै त्वा शक्राय सुनवै त्वा ॥१॥
असौ य एषि वीरको गृहं गृहं विचाकशत् ।
इमं जम्भसुतं पिब धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् ॥२॥
आ चन त्वा चिकित्सामोऽधि चन त्वा नेमसि ।
शनैरिव शनकैरिवेन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥३॥
कुविच्छकत्कुवित्करत्कुविन्नो वस्यसस्करत् ।
कुवित्पतिद्विषो यतीरिन्द्रेण संगमामहै ॥४॥
इमानि त्रीणि विष्टपा तानीन्द्र वि रोहय ।
शिरस्ततस्योर्वरामादिदं म उपोदरे ॥५॥

असौ च या न उर्वरादिमां तन्वं१ मम । अथो ततस्य यच्छिरः सर्वा ता रोमशा कृधि ॥६॥
 खे रथस्य खेऽनसः खे युगस्य शतक्रतो । अपालामिन्द्र त्रिष्पूत्यकृणोः सूर्यत्वचम् ॥७॥
kanyā3 vāravāyatī somamapī srutāvidat ।
astarī bharantya bravīdindrāya sunavai tvā śakrāya sunavai tvā ॥1॥
asau ya eṣi vīrako gṛhamgṛham vichākaśat ।
imāṁ jambhasutaṁ pība dhānāvantaṁ karambhiṇamapūpavanta mukthinam ॥2॥
ā chana tvā chikitsāmo'dhi chana tvā nemasi ।
śanairiva śanakairivendrāyendo pari srava ॥3॥
kuvichchhakatkuvitkaratkuvinno vasyasaskarat ।
kuvitpatidviṣo yatirindreṇa saṁgamāmahai ॥4॥
imāni trīṇi viṣṭapā tānīndra vi rohaya ।
śīrastatasyorvarāmādidam ma upodare ॥5॥
asau cha yā na urvarādīmāṁ tanvaṁ1 mama । atho tatasya yachchhiraḥ sarvā tā
romaśā kṛdhi ॥6॥
khe rathasya khe'nasaḥ khe yugasya śatakrato । apālāmindra triṣpūtyakṛṇoḥ
sūryatvacham ॥7॥

४६. अप्रतिरथः (Apratirathaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १७.५०; ५२; ५३; ५५; ५६; ५८

य. (Yv.) १७.५०

उदेनमुत्तरां नयाग्ने घृतेनाहुत । रायस्पोषेण सं सृज प्रजया च बहुं कृधि ॥५०॥
udenamuttarāṁ nayāgne ghṛtenāhuta । rāyaspoṣeṇa saṁ sṛja prajāyā cha bahum
kṛdhi ॥50॥

य. (Yv.) १७.५२-५३

यस्य कुर्मो गृहे हविस्तमग्ने वर्द्धया त्वम् । तस्मै देवाऽअधि ब्रुवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः ॥५२॥
 उदु त्वा विश्वे देवाऽअग्ने भरन्तु चित्तिभिः । स नो भव शिवस्त्वेसुप्रतीको विभावसुः ॥५३॥
yasya kurmo gṛhe havistamagne varddhayā tvam । tasmai devā'adhi bruvannayaṁ
cha brahmaṇaspatiḥ ॥52॥
udu tvā viśve devā'agne bharantu chittibhiḥ । sa no bhva śivastvaṁsupratīko
vibhāvasuḥ ॥53॥

य. (Yv.) १७.५५-५६

समिद्धेऽअग्नावधि मामहानऽउक्थपत्र ऽईड्यो गृभीतः ।
 तप्तं घर्मं परिगृह्यायजन्तोर्जा यद्यामयजन्त देवाः ॥५५॥
 देव्याय घर्त्रे जोष्टे देवश्री श्रीमनाः शतपयाः ।
 परिगृह्य देवा यामायन देवा दैवभ्योऽअध्वर्यन्तोऽअस्थुः ॥५६॥
samiddhe'agnāvadhi māmahāna'ukthapatra 'īdyo gṛbhītaḥ ।
taptaṁ gharmma pariḡrhyāyajantorjā yadyāmayajanta devāḥ ॥55॥
devyāya ghartre joṣṭe devaśrī śrīmanāḥ śatapayāḥ ।
pariḡrhyā devā yāmāyana devā rdaivabhyo'adhvaryanto'asthuḥ ॥56॥

य. (Yv.) १७.५८

सूर्यरश्मिर्हरिकेशः पुरस्तात्सविता ज्योतिरुदयांश्च अजस्रम् ।
 तस्य पूषा प्रसवे याति विद्वान्सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः ॥५८॥
sūryaraśmirharikēśaḥ purastātsavitā jyotirudayāṁś' ajasram ।
tasya pūṣā prasave yāti vidvāntsampaśyanviśvā bhuvanāni gopāḥ ॥58॥

२. आदित्यः (Ādityaḥ) - य. (Yv.) १७.५७

वीतंहविः शमितंशमिता यजध्यै तुरीयो यो यत्र हव्यमेति ॥
 ततो वाकाऽआशिषो नो जुषन्ताम् ॥५७॥
vītaṁhaviḥ śamitaṁśamitā yajadhyai tūrīyo yāo yatra havyameti ॥

tato vākā'āśīṣo no juṣantām ॥57॥

३. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) १७.३३-४४; ५१

य. (Yv.) १७.३३-४४

आशुः शिशानो वृषभो न भीमो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम् ।
 संक्रन्दनोऽनिमिषऽएकवीरः शतंसेनाऽअजयत्साकमिन्द्रः ॥३३॥
 संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्च्यवनेन धृष्णुना ।
 तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा ॥३४॥
 स इषुहस्तैः स निषेगिभिर्वशी सं स्रष्टा स युध इन्द्रो गणेन ।
 सं सृष्टजित्सोमपा बाहुशर्ध्युग्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥३५॥
 बृहस्पते परि दीया रथेन रक्षोहाऽमित्रांश् अपबाधमानः ।
 प्रभञ्जन्तेनाः प्रमृणो युधा जयत्रस्माकमेध्यविता रथानाम् ॥३६॥
 बलव्याय स्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः ।
 अभिवीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित् ॥३७॥
 गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ।
 इमं सजाता अनु वीरयध्वमिन्द्रं सखायो अनु संरभध्वम् ॥३८॥
 अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः ।
 दुश्च्यवनः पृतनाषाडयुध्योऽस्माकंसेना अवतु प्र युत्सु ॥३९॥
 इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा याः पुर एतु सोमः ।
 देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतो यन्त्वग्रम् ॥४०॥
 इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य रा आदित्यानां मरुतांशर्ध उग्रम् ।
 महामनसां भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥४१॥
 उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सत्त्वनां मामकानां मनां सि ।
 उद्धृत्रहन् वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतां यन्तु घोषाः ॥४२॥
 अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु ।
 अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मांश् उ देवा अवता हवेषु ॥४३॥
 अमीषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृहाणांगान्यध्वे परेहि ।
 अभि प्रेहि निर्दह हत्सु शोकैरन्धेनामित्रास्तमसा सचन्ताम् ॥४४॥
āśuḥ śīśāno vṛṣabho na bhīmo ghanāghanaḥ kṣobhaṇaścharṣaṇīnām ।
saṁkrandano'nimiṣa'ekavīraḥ śataṁsenā'ajayatsākamindraḥ ॥33॥
saṁkrandaneṇānīmīṣeṇa jiṣṇunā yutkāreṇa duśchyavanena dhṛṣṇunā ।
tadindeṇa jayata tatsahadhvaṁ yudho nara iṣuhastena vṛṣṇā ॥34॥
sa iṣuhastaiḥ sa niṣaṁgibhirvaśī saṁ sraṣṭā sa yudha indro gaṇena ।
saṁ sṛṣṭajitsomapā bāhuśardhyugradhanvā pratihitābhirastā ॥35॥
bṛhaspate pari dīyā rathena rakṣohā'mitrāṁś apabādhamānaḥ ।
prabhañjantṣenāḥ pramṛṇo yudhā jayannasmākamedhyavitā rathānām ॥36॥
balaviāyā sthaviṛaḥ pravīraḥ sahasvān vājī sahamāna ugraḥ ।
abhivīro abhisatvā sahojā jaitramindra rathamā tiṣṭha govit ॥37॥
gotrabhidam govidam vajrabāhum jayantamajma pramṛṇantamojasā ।
imaṁsajātā anu vīrayadhvamindramśakhāyo anu saṁrabhadhvam ॥38॥
abhi gotrāṇi sahasā gāhamāno'dayo vīraḥ śatamanyurindraḥ ।
duśchyavanaḥ pṛtanāśādayudhyo'smākamīsenā avatu pra yutsu ॥39॥
indra āsām netā bṛhaspatirdakṣiṇā yāḥ pura etu somaḥ ।
devasenānāmabhibhañjatīnām jayantīnām maruto yantvagram ॥40॥
indrasya vṛṣṇo varuṇasya rāā ādityānām marutāmśardha ugram ।
mahāmanasām bhuvanachyavānām ghoṣo devānām jayatāmudasthāt ॥41॥
uddharṣaya maghavannāyudhānyutsatvanām māmakānām manām si ।
udvṛtrahan vājīnām vājīnānyudrathānām jayatām yantu ghoṣāḥ ॥42॥

asmākamindraḥ samṛteṣu dhvajeṣvasmākaṁ yā iṣavastā jayantu /
asmākaṁ vīrā uttare bhavantvasmākaṁ u devā avatā haveṣu ॥43 ॥
amīṣāṁ chittāṁ pratilobhayanti gṛhāṇāṁgānyapve parehi /
abhi prehi nirdaha hr̥tsu śokairandhenāmītrāstamasā sachantām ॥44 ॥

य. (Yv.) १७.५१

इन्द्रेण प्रतरां नय सजातानामसद्वशी । समेनं वर्चसा सृज देवानां भागदाऽसत् ॥५१ ॥
indremaṁ pratarāṁ naya sajātānāmasadvaśī / samenaṁ varchasā sṛja devānām
bhāgadā'sat ॥51 ॥

४. इन्द्र बृहस्पत्यादयः (Indra Br̥haspatyādayaḥ) - य. (Yv.) १७.४८

यत्र बाणाः सम्पतन्ति कुमारा विशिखा ऽइव ।
 तत्रऽइन्द्रो बृहस्पतिरदितिः शर्म यच्छतु विश्वहा शर्म यच्छतु ॥४८ ॥
yatra bāṇāḥ sampatanti kumārā viśikhā 'iva /
tanna'indro br̥haspatiraditiḥ śarmma yachchhatu viśvahā śarmma yachchhatu ॥48 ॥

५. इषुः (Iṣuḥ) - य. (Yv.) १७.४५

अवसृष्टा परा पत शरव्ये ब्रह्मसं शिते । गच्छामित्रान् ग्र पद्यस्व मामीषां कंचनोच्छिषः ॥४५ ॥
avasṛṣṭā parā pata śaravye brahmasaṁ śīte / gachchhāmītrāṁ gra padyasva māmīṣāṁ
kañchanochchhiṣaḥ ॥45 ॥

६. दिग् (Dig) - य. (Yv.) १७.५४

पंच दिशो दैवीर्यामवन्तु देवीरपामति दुर्मतिं बाधमानाः ।
 रायस्पोषे यापतिमाभजन्ती रायस्पोषे ऽअधि योऽअस्थात् ॥५४ ॥
pañcha diśo daivīryānavantu devīrapāmati durmatim bādhamānāḥ /
rāyaspoṣe yāpatimābhajantī rāyaspoṣe 'adhi yāo'asthāt ॥54 ॥

७. मरुतः (Marutaḥ) - य. (Yv.) १७.४७

असौ या सेना मरुतः परेषामभ्यैति नऽओजसा स्पृद्धमाना ।
 तां गूहत तमसापव्रतेन यथामीऽअन्योऽअन्यन्न जानन् ॥४७ ॥
asau yā senā marutaḥ pareṣāmabhyaiti na'Ojasā sparddhamānā /
tām gūhata tamasāpavratena yathāmi'anyo'anyanna jānan ॥47 ॥

८. याः (Yāḥ) - य. (Yv.) १७.५७

वीतंहविः शमितंशमिता यजध्वै तुरीयो यो यत्र हव्यमेति ।
 ततो वाकाऽआशिषो नो जुषन्ताम् ॥५७ ॥
vītaṁhaviḥ śamitaṁśamitā yajadhvai tūrīyo yāo yatra havyameti /
tato vākā'āśiṣo no juṣantām ॥57 ॥

९. योद्धा (Yoddhā) - य. (Yv.) १७.४६

प्रेता जयता नरऽइन्द्रो वः शर्म यच्छतु । उग्रा वः सन्तु बाहवो ऽनाधृष्या यथासथ ॥४६ ॥
pretā jayatā nara'indro vaḥ śarmma yachchhatu / ugrā vaḥ santu bāhavo 'nādhṛṣyā
yathāsatha ॥46 ॥

१०. सोम-वरुण-देवाः (Soma-Varuṇa-Devāḥ) - य. (Yv.) १७.४९

मर्माणि ते वर्मणा छादयामि सोमस्त्वा राजामतेनानु वस्ताम् ।
 उरोर्वरीयो वरुणस्ते कृणोतु जयन्तं त्वानु देवा मदन्तु ॥४९ ॥
marmāṇi te varmaṇā chhādayāmi somastvā rājāmatenānu vastām /
urorvarīyo varuṇaste kṛṇotu jayantaṁ tvānu devā madantu ॥49 ॥

४७. अप्रतिरथ ऐन्द्रः (Apratiratha Aindraḥ)

१. अप्वा (Apvā) - ऋ. (Rv.) १०.१०३.१२; सा. (Sv.) १८६१

ऋ. (Rv.) १०.१०३.१२

अमीषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृहाणांगान्यध्वे परेहि ।

अभि प्रेहि निर्दह हत्सु शोकैरन्धेनामित्रास्तमसा सचन्ताम् ॥१२॥
amiṣāṁ chittam pratilobhayanti gṛhāṇāṁgānyaṣve parehi ।
abhi prehi nirdaha hṛtsu śokairandhenāmītrāstamasā sachantām ॥12॥

सा. (Sv.) १८६१

अमीषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृहाणांगान्यष्वे परेहि ।
 अभि प्रेहि निर्दह हत्सु शोकैरन्धेनामित्रास्तमसा सचन्ताम् ॥१॥
amiṣāṁ chittam pratilobhayanti gṛhāṇāṁgānyapve parehi ।
abhi prehi nirdaha hṛtsu śokairandhenāmītrāstamasā sachantām ॥1॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१०३.१-३; ५-११; सा. (Sv.) १८५०; ५३; ५५-५६; ५८-५९

ऋ. (Rv.) १०.१०३.१-३

आशुः शिशानो वृषभो न भीमो घनाघनः क्षेमणश्चर्षणीनाम् ।
 संक्रन्दनोऽनिमिष एकवीरः शतं सेना अजयत्साकमिन्द्रः ॥१॥
 संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्चयवनेन धृष्णुना ।
 तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा ॥२॥
 स इषुहस्तैः स निषिगिभिर्वशी संस्रष्टा स युध इन्द्रो
 गणेन संसृष्टजित्सोमपा बाहुशर्ध्युग्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥३॥
āśuḥ śīśāno vṛṣabho na bhīmo ghanāghanaḥ kṣemaṇaścharṣaṇīnām ।
saṁkṛandano'nimiṣa ekavīraḥ śataṁ senā ajayatsākamindraḥ ॥1॥
saṁkṛandaneṇānīmīṣeṇa jiṣṇunā yutkāreṇa duśchayavanena dhṛṣṇunā ।
tadindreṇa jayata tatsahadhvaṁ yudho nara iṣuhastena vṛṣṇā ॥2॥
sa iṣuhastaiḥ sa niṣaṁgibhirvaśī saṁsraṣṭā sa yudha indro
gaṇeṇa saṁsṛṣṭajitsomapā bāhuśardhyugradhanvā pratihitābhirastā ॥3॥

ऋ. (Rv.) १०.१०३.५-११

बलविषायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान्वाजी सहमान उग्रः ।
 अभिवीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित् ॥५॥
 गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा ।
 इमं सजाता अनु वीरयध्वमिन्द्रं सखायो अनु सं रभध्वम् ॥६॥
 अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः ।
 दुश्चयवः पृतनाशाळयुध्योऽस्माकं सेना अवतु प्र युत्सु ॥७॥
 इन्द्र आसां नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा याः पुर एतु सोमः ।
 देवसेनानामभिभजतीनां जयन्तीनां मरुतो यन्त्वग्रम् ॥८॥
 इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य रा आदित्यानां मरुतां शर्ध उग्रम् ।
 महामनसां भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥९॥
 उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सत्त्वनां मामकानां मनांसि ।
 उद्धृत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतां यन्तु घोषाः ॥१०॥
 अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु ।
 अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्माँ उ देवा अवता हवेषु ॥११॥
balaviāyāḥ sthavīraḥ pravīraḥ sahasvānvājī sahamāna ugraḥ ।
abhivīro abhisatvā sahojā jaitramindra rathamā tiṣṭha govit ॥5॥
gotrabhidam govīdam vajrabāhum jayantamajma pramṛṇantamojaśā ।
imam sajātā anu vīrayadhvamindram sakhāyo anu saṁ rabhadhavam ॥6॥
abhi gotrāṇi sahasā gāhamāno'dayo vīraḥ śatamanyurindraḥ ।
duśchyavanaḥ pṛtanāśālayudhyo'smākaṁ senā avatu pra yutsu ॥7॥
indra āsām netā bṛhaspatīrdakṣiṇā yāḥ pura etu somaḥ ।
devasenānāmabhibharījatīnāṁ jayantīnām maruto yantvagram ॥8॥
indrasya vṛṣṇo varuṇasya rāā ādityānām marutām śardha ugram ।
mahāmanasām bhuvanachyavānām ghoṣo devānām jayatāmudasthāt ॥9॥

uddharṣaya maghavannāyudhānyutsatvanām māmākānām manāmsi /
udvṛtrahanvājīnām vājīnānyudrathānām jayatām yantu ghoṣāḥ ||10 ||
asmākamindraḥ samṛteṣu dhvajeṣvasmākam yā iṣavastā jayantu /
asmākam vīrā uttare bhavantvasmān u devā avatā haveṣu ||11 ||

सा. (Sv.) १८५०

सङ्क्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्चयवनेन धृष्णुना ।
 तदिन्द्रेण जयत तत्सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा ॥२॥
saṅkrandanenānimīṣeṇa jiṣṇunā yutkāreṇa duśchayavanena dhṛṣṇunā /
tadindreṇa jayata tatsahadhvaṁ yudho nara iṣuhastena vṛṣṇā ||2 ||

सा. (Sv.) १८५३

बलव्यायः स्थविरः प्रवीरः सहस्वान्वाजी सहमान उग्रः ।
 अभिवीरो अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित् ॥२॥
balaviāyāḥ sthaviraḥ pravīraḥ sahasvānvājī sahamāna ugraḥ /
abhivīro abhisatvā sahojā jaitramindra rathamā tiṣṭha govit ||2 ||

सा. (Sv.) १८५५-५६

अभि गोत्राणि सहसा गाहमानोऽदयो वीरः शतमन्युरिन्द्रः ।
 दुश्चयवनः पृतनाषाडयुध्योऽस्माकं सेना अवतु प्र युत्सु ॥१॥
 इन्द्र आसां नोता बृहस्पतिर्दक्षिणा याः पुर एतु सोमः ।
 देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीना मरुतो यन्त्वग्रम् ॥२॥
abhi gotrāṇi sahasā gāhamāno'dayo vīraḥ śatamanyurindraḥ /
duśchyavanaḥ pṛtanāṣādayudhyo'asmākam senā avatu pra yutsu ||1 ||
indra āsām notā bṛhaspatirdakṣiṇā yāḥ pura etu somaḥ /
devasenānāmabhibhāñjatīnām jayantīnā maruto yantvagram ||2 ||

सा. (Sv.) १८५८-५९

उद्वर्षय मघवन्नायुधन्युत्सवनां मामकानां मनां सि ।
 उद्वृत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतो यन्तु घोषाः ॥१॥
 अस्माकमिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु ।
 अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्माँ उ देवा अवता हवेषु ॥२॥
udvṛṣaya maghavannāyudhanyutsatvanām māmākānām manāṁ si /
udvṛtrahanvājīnām vājīnānyudrathānām jayato yantu ghoṣāḥ ||1 ||
asmākamindraḥ samṛteṣu dhvajeṣvasmākam yā iṣavastā jayantu /
asmākam vīrā uttare bhavantvasmān u devā avatā haveṣu ||2 ||

३. इन्द्र मरुतो वा (Indra Maruto Vā) - ऋ. (Rv.) १०.१०३.१३; सा. (Sv.) १८६२

ऋ. (Rv.) १०.१०३.१३

प्रेता जयता नर इन्द्रो वः शर्म यच्छतु । उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथासथ ॥१३॥
pretā jayatā nara indro vaḥ śarma yachchhatu / ugrā vaḥ santu bāhavo'nādhṛṣyā
yathāsatha ||13 ||

सा. (Sv.) १८६२

प्रेता जयता नर इन्द्रो वः शर्म यच्छतु । उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथासथ ॥२॥
pretā jayatā nara indro vaḥ śarma yachchhatu / ugrā vaḥ santu bāhavo'nādhṛṣyā
yathāsatha ||2 ||

४. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१०.३-४; सा. (Sv.) १८५२

ऋ. (Rv.) १०.१०.३-४

उशन्ति घा ते अमृतास एतदेकस्य चित्यजसं मर्त्यस्य ।
 नि ते मनो मनसि धाय्यस्मे जनुः पतिस्तन्वश्मा विविश्याः ॥३॥
 न यत्पुरा चकृमा कद्ध नूनमृता वदन्तो अनृतं रपेम ।

गन्धर्वो अप्सवप्या च योषा सा नो नाभिः परमं जामि तन्नौ ॥४॥
uśanti ghā te amṛtāsa etadekasya chittyajasaṁ martyasya /
ni te mano manasi dhāyāsmē janyuḥ patimstanva1mā viviśyāḥ ॥3॥
na yatpurā chakṛmā kaddha nūnamṛtā vadanto anṛtaṁ rapema /
gandharvo apsvapyā cha yoṣā sā no nābhiḥ paramaṁ jāmi tannau ॥4॥

सा. (Sv.) १८५२

बृहस्पते परि दीया रथेन रक्षोहामित्राँ अपबाधमानः ।
 प्रभञ्जन्सेनाः प्रमृणो युधा जयन्नस्माकमेध्यविता रथानाम् ॥१॥
br̥haspate pari dīyā rathena rakṣohāmitrāṁ apabādhamaṇaḥ /
prabhañjantseṇāḥ pramṛṇo yudhā jayannasmākamedhyavitā rathānām ॥1॥

४८. अभितपाः सौर्यः (Abhitapāḥ Sauryaḥ)

१. सूर्यः (Sūryaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.३७.१-१२

नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे महो देवाय तदृतं सपर्यत ।
 दूरेदृशे देवजाताय केतवे दिस्पुत्राय सूर्याय शंसत ॥१॥
 सा मा सत्योक्तिः परि पातु विश्वतो द्यावा च यत्र ततनन्नहानि च ।
 विश्वमन्यन्नि विशते यदेजति विश्वाहापो विश्वाहोदेति सूर्यः ॥२॥
 न ते अदेवः प्रदिवो नि वासते यदेतशेभिः पतरै रथर्यसि ।
 प्राचीनमन्यदनु वर्तते रज उदन्येन ज्योतिषा यासि सूर्य ॥३॥
 येन सूर्य ज्योतिषा बाधसे तमो जगच्च विश्वमुदियर्षि भानुना ।
 तेनास्मद्विश्वमनिरामनाहुतिमपामीवामप दुःष्वप्यं सुव ॥४॥
 विश्वस्य हि प्रेषितो रक्षसि व्रतमहेळ्यवृच्चरसि स्वधा अनु ।
 यदद्य त्वा सूर्योपब्रवामहै तं नो देवा अनु मंसीरत क्रतुम् ॥५॥
 तं नो द्यावापृथिवी तन्न आप इन्द्रः शृण्वन्तु मरुतो इव वचः ।
 मा शूने भूम सूर्यस्य संदृशि भद्रं जीवन्तो जरणामशीमहि ॥६॥
 विश्वाहा त्वा सुमनसः सुचक्षसः प्रजावन्तो अनमीवा अनागसः ।
 उद्यन्त त्वा मित्रमहो दिवेदिवे ज्योप्सीवाः प्रति पश्येम सूर्य ॥७॥
 महि ज्योतिर्बिभ्रतं त्वा विचक्षण भास्वन्तं चक्षुषे चक्षुषे मयः ।
 आरोहन्तं बृहतः पाजसस्परि वयं जीवाः प्रति पश्येम सूर्य ॥८॥
 यस्य ते विश्वा भुवनानि केतुना प्र चेरते नि च विशन्ते अकुभिः ।
 अनागास्त्वेन हरिकेश सूर्याह्वाहा नो वस्यसावस्यसोदिहि ॥९॥
 शं नो भव चक्षसा शं नो अह्ना शं भानुना शं हिमा शं घृणेन ।
 यथा शमध्वंछमसदुरोणे तत्सूर्य द्रविणं धेहि चित्रम् ॥१०॥
 अस्माकं देवा उभयाय जन्मने शर्म यच्छत द्विपदे चतुष्पदे ।
 अदतिपबदूर्जयमानमाशितं तदस्मे शं योररपो दधातन ॥११॥
 यद्वो देवाश्चकृम जिह्या गुरु मनसो वा प्रयुती देवहेळनम् ।
 अरावा यो नो अभि दुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो नि घेतन ॥१२॥
namo mitrasya varuṇasya chakṣase maho devāya tadṛtaṁ saparyata /
dūredr̥še devajātāya ketave disputrāya sūryāya śamsata ॥1॥
sā mā satyoktiḥ pari pātu viśvato dyāvā cha yatra tatanannahāni cha /
viśvamanyanni viśate yadejati viśvāhāpo viśvāhodeti sūryaḥ ॥2॥
na te adevaḥ pradivo ni vāsate yadetaśebhiḥ patarai ratharyasi /
prācīnamanyadanu vartate raja udanyena jyotiṣā yāsi sūrya ॥3॥
yena sūrya jyotiṣā bādhasse tamo jagachcha viśvamudiyarṣi bhānuna /
tenāsmadviśvāmanirāmanāhutimapāmivāmapa duḥpvaṣnyam suva ॥4॥
viśvasya hi preṣito rakṣasi vratamaheḥayannuchcharasi svadhā anu /
yadadya tvā sūryopabravāmahai taṁ no devā anu maṁsīrata kratum ॥5॥
taṁ no dyāvāpṛthivī tanna āpa indraḥ śṛṇvantu maruto ivam vachaḥ /

*mā śūne bhūma sūryasya saṁdṛśi bhadraṁ jīvanto jaraṇāmaśmahī ॥6॥
 viśvāhā tvā sumanasah suchakṣasaḥ prajāvanto anamivā anāgasah ।
 udyanta tvā mitramaho divedive jyogjivāḥ prati paśyema sūrya ॥7॥
 mahi jyotirbibhrataṁ tvā vichakṣaṇa bhāsvantaṁ chakṣuṣe chakṣuṣe mayah ।
 ārohantaṁ brhataḥ pājasaspari vayaṁ jivāḥ prati paśyema sūrya ॥8॥
 yasya te viśvā bhuvanāni ketunā pra cherate ni cha viśante aktubhiḥ ।
 anāgāstvena harikeśa sūryāhnāhnā no vasyasāvasyasodihi ॥9॥
 śaṁ no bhava chakṣasā śaṁ no ahnā śaṁ bhānūnā śaṁ himā śaṁ ghr̥ṇena ।
 yathā śamadhvaṁchhamasadduroṇe tatsūrya draviṇaṁ dhehi chitram ॥10॥
 asmākaṁ devā ubhayāya janmane śarma yachchhata dvipade chatuṣpade ।
 adatipabadūrjayamānamāśitaṁ tadasme śaṁ yorarapo dadhātana ॥11॥
 yadvo devāśchakṛma jihnayā guru manaso vā prayuti devaheḷanam ।
 arāvā yo no abhi duchchhunāyate tasmintadeno vasavo ni ghetana ॥12॥*

४९. अभीवर्तः (Abhivartaḥ)

१. राः स्तुतिः (Rāḥ Stutiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७४.१-५

अभीवर्तेन हविषा येनेन्द्रो अभिवावृते । तेनास्मान्ब्रह्मणस्पतेऽभि राष्ट्राय वर्तय ॥१॥
 अभिवृत्य सपत्नानभि या नो अरातयः अभिपृतन्यन्तं तिष्ठाभि यो न इरस्यति ॥२॥
 अभि त्वा देवः सविताभि सोमो अवीवृतत् । अभि त्वा विश्वा भूतान्यभीवर्तो यथाससि ॥३॥
 येनेन्द्रो हविषा कृत्यभवद् द्युम्युत्तमः । इदं तदक्रि देवा असपत्नः किलाभुवम् ॥४॥
 असपत्नः सपत्नहाभिराष्ट्रो विषासहिः । यथाहमेषां भूतानां विराजानि जनस्य च ॥५॥
*abhivartena haviṣā yenendro abhivāvṛte । tenāsmānbrahmaṇaspate'bhi rāṣṭrāya
 vartaya ॥1॥
 abhivṛtya sapatnānabhi yā no arātayaḥ abhipṛtanyantaṁ tiṣṭhābhi yo na irasyati ॥2॥
 abhi tvā devaḥ savitābhi somo avīvṛtat । abhi tvā viśvā bhūtānyabhivarto
 yathāsasi ॥3॥
 yenendro haviṣā kṛtvayabhavad dyumnyuttamaḥ । idaṁ tadakri devā asapatnaḥ
 kilābhuvam ॥4॥
 asapatnaḥ sapatnahābhirāṣṭro viśāsahiḥ । yathāhameṣāṁ bhūtānāṁ virājāni janasya
 cha ॥5॥*

५०. अमहीयुः (Amahīyuh)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.६१.१-३०.

अया वीती परि स्रव यस्त इन्द्रो मदेष्वा । अवाहन्नवतीर्नव ॥१॥
 पुरः सद्य इत्याधिये दिवोदासाय शम्बरम् । अध त्वं तुर्वशं यदुम् ॥२॥
 परि णो अश्वमश्चविद्रोमदिन्द्रो हिरण्यवत् । क्षरा सहस्रिणीरिषः ॥३॥
 पवमानस्य ते वयं पवित्रमभ्युन्दतः । सखित्वमा वृणीमहे ॥४॥
 ये ते पवित्रमूर्मयोऽभिक्षरन्ति धारया । तेभिर्नः सोम मृळ्य ॥५॥
 स नः पुनान आ भर रयिं वीरवतीमिषम् । ईशानः सोम विश्वतः ॥६॥
 एतमु त्वं दश क्षिपो मृजन्ति सिन्धुमातरम् । समादित्येभिरख्यत ॥७॥
 समिन्द्रेणोत वायुना सुत एति पवित्र आ । सं सूर्यस्य रश्मिभि ॥८॥
 स नो भगाय वायवे पूष्णे पवस्व मधुमान । चारुर्मित्रे वरुणे च ॥९॥
 उच्चा ते जातमन्धसो दिवि षट्भूभ्या ददे । उग्रं शर्म महि श्रवः ॥१०॥
 एना विश्वान्यर्य आ द्युम्रानि मानुषाणाम् । सिषासन्तो वनामहे ॥११॥
 स न इन्द्राय यज्यवे विरुणाय मरुद्भ्यः । वरिवोवित्परि स्रव ॥१२॥
 उपो षु जातमपुं गोभिर्भगं परिष्कृतम् । इन्दुं देवा अयासिषुः ॥१३॥
 तमिद्वर्धन्तु नो गिरो वत्सं संशिश्वरीरिव । य इन्द्रस्य हृदंसनिः ॥१४॥
 अर्षा णः सोम शं गवे धुक्षस्व पिप्युषीमिषम् । वर्धा समुद्रमुक्थ्यम् ॥१५॥
 पवमानो अजीजनदिवशिचत्रं न तन्यतुम् । ज्योतिर्वैश्वनरं बृहत् ॥१६॥

पवमानस्य ते रसो मदो राजन्नदुच्छुनः । वि वारमव्यमर्षति ॥१७॥
 पवमान रसस्तव दक्षो वि राजति द्युमान । ज्योतिर्विश्वं स्वर्दृशे ॥१८॥
 यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा । देवावीरघशंसहा ॥१९॥
 जघ्निर्वृत्रममित्रियं सस्त्रिर्वाजं दिवेदिवे । गोषा उ अश्वसा असि ॥२०॥
 संमिश्रितो अरुषो भव सृपस्थाभिर्न धेनुभिः । सीदंछ्येनो न योनिमा ॥२१॥
 स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे । वत्रिवासं महीरपः ॥२२॥
 सुवीरासो वयं धना जयेम सोम मीढ्वः । पुनानो वर्ध नो गिरः ॥२३॥
 त्वोतासस्तवावसा स्याम वन्वन्त आमुरः । सोम व्रतेषु जागृहि ॥२४॥
 अपघ्नन्पवते मृधोऽप सोमो अरावणः । गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥२५॥
 महो नो राय आ भर पवमान जही मृधः । रास्वेन्दो वीरवद्यशः ॥२६॥
 न त्वा शतं चन हुतो राधो दित्सन्तमा मिनन् । यत्पुनानो मखस्यसे ॥२७॥
 पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने । विश्वा अप द्विषो जहि ॥२८॥
 अस्य ते सख्ये वयं तवेन्दो द्युम्न उत्तमे । सासह्याम पृतन्यतः ॥२९॥
 या ते भीमान्यायुधा तिग्मानि सन्ति धूर्वणे । रक्षा समस्य नो निदः ॥३०॥

ayā vīti pari srava yasta indo madeṣvā । avāhannavatīrnava ॥1॥
 puraḥ sadya itthādhiye divodāsāya śambaram । adha tyam turvaśam yadum ॥2॥
 pari ṇo aśvamaśvavidgomadindo hiraṇyavat । kṣarā sahasrīṇīṣaḥ ॥3॥
 pavamānasya te vayam pavitramabhyundataḥ । sakhitvamā vṛṇīmahe ॥4॥
 ye te pavitramūrmayo 'bhikṣaranti dhārayā । tebhiraḥ soma mṛḷaya ॥5॥
 sa naḥ punāna ā bhara rayim vīravatimiśam । īśānaḥ soma viśvataḥ ॥6॥
 etamu tyam daśa kṣipo mṛjanti sindhumātaram । samādityebhirakhyata ॥7॥
 samindreṇota vāyunā suta eti pavitra ā । sam sūryasya raśmibhi ॥8॥
 sa no bhagāya vāyave pūṣṇe pavasva madhumāna । chārurmitre varuṇe cha ॥9॥
 uchchā te jātamandhaso divi śadūbhūbhyaḥ dade । ugraṁ śarma mahi śravaḥ ॥10॥
 enā viśvānyarya ā dyumnāni mānuṣāpām । siśāsanto vanāmahe ॥11॥
 sa na indrāya yajyave viruṇāya marudbhyaḥ । varivovitpari srava ॥12॥
 upo ṣu jātamapturam gobhirbhaṁgam pariṣkṛtam । indum devā ayāṣiṣuḥ ॥13॥
 tamidvardhantu no giro vatsam saṁśiśvarīva । ya indrasya hṛdamśaniḥ ॥14॥
 arśa ṇaḥ soma śam gave dhukṣasva pipyuṣimiśam । vardhā samudramukthyam ॥15॥
 pavamāno ajījanaddivaśīchatram na tanyatum । jyotirvaiśvanaram bṛhat ॥16॥
 pavamānasya te raso mado rājannaduchchhunaḥ । vi vāramavyamarṣati ॥17॥
 pavamāna rasastava dakṣo vi rājati dyumāna । jyotirviśvam swardṛṣe ॥18॥
 yaste mado vareṇyastena pavasvāndhasā । devāvīraghaśamśahā ॥19॥
 jaghnirvṛtramamitriyam sasnirvājam divedive । goṣā u aśvasā asi ॥20॥
 sammiślo aruṣo bhava śpsthābhirna dhenubhiḥ । sīdamchhyeno na yonimā ॥21॥
 sa pavasva ya āvithendram vṛtrāya hantave । vavrivāsam mahīrapaḥ ॥22॥
 suvīrāso vayam dhanā jayema soma mīdhvaḥ । punāno vardha no giraḥ ॥23॥
 tvotāsastavāvasā syāma vanvanta āmuraḥ । soma vratesu jāgrhi ॥24॥
 apaghnanpavate mṛdho 'pa somo arāvṇaḥ । gachchhannindrasya niṣkṛtam ॥25॥
 maho no rāya ā bhara pavamāna jahi mṛdhaḥ । rāsvendo vīravadyaśaḥ ॥26॥
 na tvā śatam chana hruto rādho ditsantamā minan । yatpunāno makhasyase ॥27॥
 pavasvendo vṛṣā sutaḥ kṛdhī no yaśaso jane । viśvā apa dviṣo jahi ॥28॥
 asya te sakhye vayam tavendo dyumna uttame । sāsahyāma pṛtanyataḥ ॥29॥
 yā te bhīmānyāyudhā tigmanī santi dhūrvaṇe । rakṣā samasya no nidaḥ ॥30॥

५१. अमहीयुर् आंगिरसः (Amahīyur Āngirasah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ४६७; ४७०; ४७९; ४८४; ४८७; ४९४; ४९५; ५१०; ५२२; ५२३; ६७२-७४; ७६२; ७७८-८० ७८७-८९; ८१५-१७; ८८९-९१; १०८१-८३; १२१०-१५; १३३५-३७

सा. (Sv.) ४६७

उच्चा ते जातमन्धसो दिवि सद्भूम्या ददे । उग्रं शर्म महि श्रवः ॥१॥

uchchā te jātamandhaso divi sadbhūmyā dade । ugraṁ śarma mahi śravaḥ ॥1॥

सा. (Sv.) ४७०

यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा । देवावीरघशंसहा ॥४॥

yaste mado vareṇyastena pavasvāndhasā । devāvīraghaśaṁsahā ॥4॥

सा. (Sv.) ४७९

पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने । विश्वा अप द्विषो जहि ॥३॥

pavasvendo vṛṣā sutaḥ kṛdhī no yaśaso jane । viśvā apa dviṣo jahi ॥3॥

सा. (Sv.) ४८४

पवमानो अजीजनद्विचित्रं न तन्यतुम् । ज्योतिर्वैश्वानरं बृहत् ॥८॥

pavamāno ajījanaddivīchitraṁ na tanyatum । jyotirvaiśvānaraṁ bṛhat ॥8॥

सा. (Sv.) ४८७

उपो षु जातमसुरं गोभिर्भगं परिष्कृतम् । इन्दुं देवा अयासिषुः ॥१॥

upo ṣu jātamapturaṁ gobhirbhaṁgaṁ pariṣkṛtam । indum devā ayāsiṣuḥ ॥1॥

सा. (Sv.) ४९४-९५

स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे । वव्रिवां सं महीरपः ॥८॥

अया वीती परि स्रव यस्त इन्दो मदेष्वा । अवाहन्नवतीर्नव ॥९॥

sa pavasva ya āvithendraṁ vṛtrāya hantave । vavrivāṁ saṁ mahīrapaḥ ॥8॥

ayā vīti pari srava yasta indo madeṣvā । avāhannavatīrnava ॥9॥

सा. (Sv.) ५१०

उपघ्नन्पवते मृधोऽप सोमो अराव्यः । गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥१४॥

upaghnanpavate mṛdho'pa somo arāvyaḥ । gachchhannindrasya niṣkṛtam ॥14॥

सा. (Sv.) ५२२-२३

स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः वरिवोवित्परिस्रव ॥७॥

एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् । सिषान्सतो वनामहे ॥८॥

sa na indrāya yajyave varuṇāya marudbhyaḥ varivovitparisrava ॥7॥

enā viśvānyarya ā dyumnāni mānuṣāṇām । siṣānsato vanāmahe ॥8॥

सा. (Sv.) ६७२-७४

उच्चा ते जातमन्धसो दिवि सद्भूम्या ददे । उग्रं शर्म महि श्रवः ॥१॥

स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः । वरिवोवित्परि स्रव ॥२॥

एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् । सिषासन्तो वनामहे ॥३॥

uchchā te jātamandhaso divi sadbhūmyā dade । ugraṁ śarma mahi śravaḥ ॥1॥

sa na indrāya yajyave varuṇāya marudbhyaḥ । varivovitpari srava ॥2॥

enā viśvānyarya ā dyumnāni mānuṣāṇām । siṣāsanto vanāmahe ॥3॥

सा. (Sv.) ७६२

उपो षु जातमसुरं गोभिर्भगं परिष्कृतम् । इन्दुं देवा अयासिषुः ॥२॥

upo ṣu jātamapturaṁ gobhirbhaṁga pariṣkṛtam । indum devā ayāsiṣuḥ ॥2॥

सा. (Sv.) ७७८-८०

पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने । विश्वा अप द्विषो जहि ॥१॥

यस्य ते सख्ये वयं सासह्याम पृतन्यतः । तवेन्दो द्युम्न उत्तमे ॥२॥

या ते भीमान्यायुधा तिग्मानि सन्ति धूर्वणे । रक्षा समस्य नो निदः ॥३॥

pavasvendo vṛṣā sutaḥ kṛdhī no yaśaso jane । viśvā apa dviṣeā jahi ॥1॥

yasya te sakhye vayanī sāsahyāma pṛtanyataḥ । tavendo dyumna uttame ॥2॥

yā te bhīmānyāyudhā tigmāni santi dhūrvane । rakṣā samasya no nidaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) ७८७-८९

पवमानस्य ते वयं पवित्रमभ्युन्दतः । सखित्वमा वृणीमहे ॥१॥

ये ते पवित्रमूर्मयोऽभिक्षरन्ति धारया । तेभिर्नः सोम मृडय ॥२॥

स नः पुनान आ भर रयिं वीरवतीमिषम् । ईशानः सोम विश्वतः ॥३॥

pavamānasya te vayanī pavitramabhyundataḥ । sakhitvamā vṛṇīmahe ॥1॥

ye te pavitramūrmayo 'bhikṣaranti dhārayā । tebhiraṇ soma mṛḍaya ॥2॥

sa naḥ punāna ā bhara rayiṁ vīravatīmiṣam । īśānaḥ soma viśvataḥ ॥3॥

सा. (Sv.) ८१५-१७

यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा । देवावीरघशंसहा ॥१॥

जघ्निर्वृत्रममित्रियं सस्त्रिर्वाजं दिवेदिवे । गोषातिरश्वसा असि ॥२॥

सम्मिश्लो अरुषो भुवः सूपस्थाभिर्न धेनुभिः । सीदं च्छ्वेनो न योनिमा ॥३॥

yaste mado vareṇyastena pavasvāndhasā । devāvīraghaśaṁsahā ॥1॥

jaghnirvṛtramamitriyam sasnirvājam divedive । goṣātiraśvasā asī ॥2॥

sammīślo aruṣo bhuvāḥ sūpasthābhirna dhenubhiḥ । sīdam chchhyeno na yonimā ॥3॥

सा. (Sv.) ८८९-९१

पवमानो अजीजनद्विचित्रं न तन्यतुम् । ज्योतिर्वैश्वानरं बृहत् ॥१॥

पवमान रसस्तव मदो राजन्नदुच्छुनः । वि वारमव्यमर्षति ॥२॥

पवमानस्य ते रसो दक्षो वि राजति द्युमान् । ज्योतिर्विश्वं - स्वर्दृशे ॥३॥

pavamāno ajījanaddivaśchitraṁ na tanyatum । jyotirvaiśvānaram bṛhat ॥1॥

pavamāna rasastava mado rājannaduchchhunaḥ । vi vāramavyamarṣati ॥2॥

pavamānasya te raso dakṣo vi rājati dyumān । jyotirviśvam - swardṛše ॥3॥

सा. (Sv.) १०८१-८३

एतमु त्वं दश क्षिपो मृजन्ति सिन्धुमातरम् । समदित्येभिरख्यत ॥१॥

समिन्द्रेणोत वायुना सुत एति पवित्र आ । स सूर्यस्य रश्मिभिः ॥२॥

स नो भगाय वायवे पूष्णे पवस्व मधुमान् । चारुर्मित्रे वरुणे च ॥३॥

etamu tvaṁ daśa kṣipo mṛjanti sindhumātaram । samādityebhirakhyata ॥1॥

samindreṇota vāyunā suta eti pavitra ā । saṁ sūryasya raśmibhiḥ ॥2॥

sa no bhagāya vāyave pūṣṇe pavasva madhumān । chārurmitre varuṇe cha ॥3॥

सा. (Sv.) १२१०-१५

अया वीती परि स्रव यस्त इन्दो मदेष्वा । अवाहन्नवतीर्नव ॥१॥

पुरः सद्य इत्याधिये दिवोदासाय शंबरम् । अध त्वं तुर्वशं यदुम् ॥२॥

परि णो अश्वमश्वविद्रोमदिन्दो हिरण्यवत् । क्षरा सहस्रिणीरिषः ॥३॥

अपघ्नन्पवते मृधोऽप सोमो अराव्णः । गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥१॥

महो नो राय आ भर पवमान जही मृधः । रास्वेन्दो वीरवद्यशः ॥२॥

न त्वा शतं च न हुतो राधो दित्सन्तमा मित्र । यत्पुनानो मखस्यसे ॥३॥

ayā vīti pari srava yasta indo madeṣvā । avāhannavatīrnava ॥1॥

puraḥ sadya ithādhiye divodāsāya śambaram । adha tvaṁ turvaśam yadum ॥2॥

pari ṇo aśvamaśvavidgomadindo hiraṇyavat । kṣarā sahasriṇīriṣaḥ ॥3॥

apaghnanpavate mṛdho 'pa somo arāvṇaḥ । gachchhannindrasya niṣkṛtam ॥1॥

maho no rāya ā bhara pavamāna jahī mṛdhaḥ । rāsvendo vīravadyaśaḥ ॥2॥

na tvā śataṁ cha na hruto rādho ditsantamā minn । yatpunāno makhasyase ॥3॥

सा. (Sv.) १३३५-३७

उपो षु जातमसुरं गोभिर्भगं परिष्कृतम् । इन्दुं देवा अयासिषुः ॥१॥

तमिद्वर्धन्तु नो गिरो वत्सं सं शिश्वरीरिव । य इन्द्रस्य हृदं सनिः ॥२॥

अर्षा नः सोम शं गवे धुक्षस्व पिप्युषीमिषम् । वर्धा समुद्रमुक्थ्य ॥३॥

upo ṣu jātamapturaṁ gobhirbhaṁgaṁ pariṣkṛtam । indum devā ayāsiṣuḥ ॥1॥

tamidvardhantu no giro vatsaṁ saṁ śiśvarīriva । ya indrasya hṛdaṁ saniḥ ॥2॥

aṛṣā naḥ soma śaṁ gave dhukṣasva pipyuṣīmiṣam । vardhā samudramukthya ॥3॥

५२. अम्बरीष ऋजिष्वा च (Ambarīṣa Ṛjīṣvā Cha)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.९८.१-१२

अभि नो वाजसातमं रयिमर्ष मुरुस्पृहम् । इन्दो सहस्रमर्णसं तुविद्युमं विभवासहम् ॥१॥

परि ष्य सुवानो अव्ययं रथे न वर्माव्यत । इन्दुरभि द्रुणा हितो हियानो धाराभिरक्षाः ॥२॥

परि ष्य सुवानो अक्षा इन्दुरव्ये मदच्युतः । धारा य ऊर्ध्वो अध्वरे भ्राजा नैति गव्ययुः ॥३॥

स हि त्वं देव शश्वते वसु मर्ताय दाशुषे । इन्दो सहस्रिणं रयिं शतात्मानं विवाससि ॥४॥

वयं ते अस्य वृत्रहन्वसो वस्वः पुरुस्पृहः । नि नेदिष्ठतमा इषः स्याम सुम्रस्याधिगो ॥५॥

द्विर्य पंच स्वयशसं स्वसारो अद्रिसंहतम् । प्रियमिन्द्रस्य काम्यं प्रस्त्रापयन्त्यूर्मिणम् ॥६॥

परि त्वं हर्यतं हरि बभ्रुं पुनन्ति वारेण । यो देवान्विश्वाँ इत्परि मदेन सह गच्छति ॥७॥

अस्य वो ह्यवसा पान्तो दक्षसाधनम् । यः सूरिषु श्रवो बृहदध्वे स्वर्णं हर्यतः ॥८॥

स वां योषु मानवी इन्दुर्जनिष्ट रोदसी । देवो देवी गिरिष्ठा असेधन्तं तुविष्वणि ॥९॥

इन्द्राय सोम पातवे वृत्रघ्ने परि पिच्यसे । नरे च दक्षिणावते देवाय सदनासदे ॥१०॥

ते प्रत्नासो व्युष्टिपु सोमाः पवित्रे अक्षरन् । अपप्रोथन्तः सनुतर्हुरश्चितः प्रातस्तौ अप्रचेतसः ॥११॥

तं सखायः पुरोरुचं यूयं वयं च सूरयः । अश्याम वाजगन्ध्यं सनेम वाजपस्त्यम् ॥१२॥

abhi no vājasātamaṁ rayimarṣa murusprham । indo sahasramarṇasaṁ tuvidyumnaṁ vibhavāsaham ॥1॥

pari ṣya suvāno avyayaṁ rathe na varmāvyata । indurabhi druṇā hito hiyāno dhārābhirakṣāḥ ॥2॥

pari ṣya suvāno akṣā induravye madachyutaḥ । dhārā ya ūrdhvo adhware bhrājā naiti gavyayuh ॥3॥

sa hi tvaṁ deva śāsvate vasu martāya dāśuṣe । indo sahasriṇaṁ rayiṁ śatātmānaṁ vivāsasi ॥4॥

vayaṁ te asya vṛtrahanvaso vasvaḥ purusprhaḥ । ni nediṣṭhatamā iṣaḥ syāma sumnasyādhriḡo ॥5॥

dvirya pañcha svayaśasaṁ svasāro adrisamhatam । priyamindrasya kāmyaṁ prasnāpayantyūrmiṇam ॥6॥

pari tvaṁ haryataṁ hari babhrum punanti vāreṇa । yo devānviśvām itpari madena saha gachhati ॥7॥

asya vo hyavasā pānto dakṣasāadhanam । yaḥ sūriṣu śravo bṛhaddadhe svaīrṇa haryataḥ ॥8॥

sa vām yoṣu mānavī indurjaniṣṭa rodasī । devo devī giriṣṭhā asredhantaṁ tuviṣvaṇi ॥9॥

indrāya soma pātave vṛtraghne pari pichyase । nare cha dakṣiṇāvate devāya sadanāsade ॥10॥

te pratnāso vyuṣṭipu somāḥ pavitre akṣaraṇ । apaprothantaḥ sanutarhuraśchitaḥ prāstastāṁ aprachetasāḥ ॥11॥

taṁ sakhāyaḥ puroruchaṁ yūyaṁ vayaṁ cha sūrayaḥ । aśyāma vājagandhyaṁ sanema vājapastyam ॥12॥

५३. अम्बरीषो वार्षागिरिः ऋजिष्वा भारद्वाजश्च (Ambarīṣo Vārṣāgiraḥ Ṛjīṣvā Bhāradvājaścha)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- सा. (Sv.) ५४९; ५५२; १२३८-४०; १३२९-३१;

१६७९-८१

सा. (Sv.) ५४९

अभी नो वाजसातमं रयिमर्ष शतस्पृहम् । इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युमं विभासहम् ॥५॥

abhī no vājasātamaṁ rayimarṣa śataspr̥ham । indo sahasrabharṇasaṁ tuvidyumaṁ vibhāsaham ॥5॥

सा. (Sv.) ५५२

परि त्वं हर्यतं हरिं बभ्रुं पुनन्ति वारेण । यो देवान्विश्वा इत्परि मदेन सह गच्छति ॥८॥

pari tvaṁ haryataṁ harim babhruṁ punanti vāreṇa । yo devānviśvā itpari madena saha gachchhati ॥8॥

सा. (Sv.) १२३८-४०

अभी नो वाजसातमं रयिमर्ष शतस्पृहम् । इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युमं विभासहम् ॥१॥

वयं ते अस्य राधसो वसोर्वसो पुरुस्पृहः । नि नेदिष्ठतमा इषः स्याम सुम्ने ते अधिगो ॥२॥

परि स्य स्वानो अक्षरदिन्दुरव्ये मदच्यतुः । धारा य ऊर्ध्वो अध्वरे भ्राजा न याति गव्ययुः ॥३॥

*abhī no vājasātamaṁ rayimarṣa śataspr̥ham । indo sahasrabharṇasaṁ tuvidyumaṁ vibhāsaham ॥1॥**vayaṁ te asya rādhaso vasorvaso puruspr̥haḥ । ni nediṣṭhatamā iṣaḥ syāma sumne te adhrigo ॥2॥**pari sya svāno akṣaradinduravye madachyatuḥ । dhārā ya ūrdhvo adhvare bhrājā na yāti gavyayuḥ ॥3॥*

सा. (Sv.) १३२९-३१

परि त्वं हर्यतं हरिं बभ्रुं पुनन्ति वारेण । यो देवान्विश्वा इत्परि मदेन सह गच्छति ॥१॥

द्विर्यं पंच स्वयशसं सखायो अद्रिसं हतम् । प्रियमिन्द्रस्य काम्यं प्रस्नापयन्त ऊर्मयः ॥२॥

इन्द्राय सोम पातवे वृत्रघ्ने परि षिच्यसे । नरे च दक्षिणावते वीराय सदानासदे ॥३॥

*pari tvaṁ haryataṁ harim babhruṁ punanti vāreṇa । yo devānviśvā itpari madena saha gachchhati ॥1॥**dvirya pañcha svayaśasaṁ sakhāyo adrisaṁ hatam । priyamindrasya kāmyaṁ prasnāpayanta ūrmayaḥ ॥2॥**indrāya soma pātave vṛtraghne pari śichyase । nare cha dakṣiṇāvate vīrāya sadanāsade ॥3॥*

सा. (Sv.) १६७९-८१

इन्द्राय सोम पातवे वृत्रघ्ने परि षिच्यसे । नरे च दक्षिणावते वीराय सदानासदे ॥१॥

तं सखायः पुरुचं वयं यूयं च सूरयः । अश्याम वाजगन्ध्यं सनेम वाजपस्त्यम् ॥२॥

परि त्वं हर्यतं हरिं बभ्रुं पुनन्ति वारेण । यो देवान् विश्वा इत् परि मदेन सह गच्छति ॥३॥

*indrāya soma pātave vṛtraghne pari śichyase । nare cha dakṣiṇāvate vīrāya sadanāsade ॥1॥**taṁ sakhāyaḥ purūruchaṁ vayaṁ yūyaṁ cha sūrayaḥ । aśyāma vājagandhyaṁ sanema vājapastyam ॥2॥**pari tvaṁ haryataṁ hari babhruṁ punanti vāreṇa । yo devān viśvā it pari madena saha gachchhati ॥3॥*

५४. अंहोमुग् वामदेव्यः (Amhomug Vāmadevyaḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - सा. (Sv.) ४२६

न तमंहो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् । सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अति द्विषः ॥८॥

na tamarinho na duritaṁ devāso aṣṭa martyam । sajoṣaso yamaryamā mitro nayati varuṇo ati dviṣaḥ ॥8॥

५५. अंहोमुग् वामदेव्यः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी); कुल्मल वर्हिर्षः शैलूषि अंहोमुग् वा वामदेव्यः (ऋक्सर्व.)

Amhomug Vāmadevyaḥ [Ssb. Sas. Sad.]; Kulmala Varhirṣaḥ Śailūṣi

Am̐homug vā Vāmadevyah [Rss.]

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२६.१-८

न तमंहो दुरितं देवासां अष्ट मर्त्यम् ।
 सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयन्ति वरुणो अति द्विषः ॥१॥
 तद्धि वयं वृणीमहे वरुण मित्रार्यमन् ।
 येना निरंहसो यूयं पाथ नेथा च मर्त्यमति द्विषः ॥२॥
 ते नूनं नोऽयमूतये वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 नयिष्ठा उ नो नेषणि पर्षिष्ठा उ नः पर्षण्यति द्विषः ॥३॥
 यूयं विश्वं परि पाथ वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 युयष्माकं शर्मणि प्रिये स्याम सुप्रणीतयोऽति द्विषः ॥४॥
 आदित्यासो अति स्निधो वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 उग्र मरुद्भ रुद्रं हुवेमेन्द्रमग्निं स्वस्तयेऽति द्विषः ॥५॥
 नेतार ऊ षु णस्तिरो वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 अति विश्वानि दुरिता राजानश्चर्षणीनामति द्विषः ॥६॥
 शुनमस्मभ्यमूतये वरुणो मित्रो अर्यमा ।
 शर्म यच्छन्तु सप्रथ आदित्यासो यदीमहे अति द्विषः ॥७॥
 यथा ह त्यद्वसवो गौर्यं चित्पदि षिताममुंचता यजत्राः ।
 एवो ष्व१ स्मन्मुंचता व्यंहः प्र तार्यग्ने प्रतरं न आयुः ॥८॥
na tamam̐ho duritam̐ devāsām̐ aṣṭa martyam̐ ।
sajoṣaso yamaryamā mitro nayanti varuṇo ati dviṣaḥ ॥1॥
taddhi vayam̐ vṛṇīmahe varuṇa mitrāryaman̐ ।
yenā niram̐haso yūyam̐ pātha nethā cha martyamati dviṣaḥ ॥2॥
te nūnam̐ no'yamūtaye varuṇo mitro aryamā ।
nayiṣṭhā u no neṣaṇi parṣiṣṭhā u naḥ parṣaṇyati dviṣaḥ ॥3॥
yūyam̐ viśvam̐ pari pātha varuṇo mitro aryamā ।
yuyaṣmākam̐ śarman̐i priye syāma supraṇītayo'ti dviṣaḥ ॥4॥
ādityāso ati sridho varuṇo mitro aryamā ।
ugra marudbha rudram̐ huvemendramagim̐na svastaye'ti dviṣaḥ ॥5॥
netāra ū ṣu ṇastīro varuṇo mitro aryamā ।
ati viśvāni duritā rājānaścharṣaṇīnām̐ati dviṣaḥ ॥6॥
śunamasmabhyamūtaye varuṇo mitro aryamā ।
śarma yachchhantu sapratha ādityāso yadīmahe ati dviṣaḥ ॥7॥
yathā ha tyadvasavo gaurya chitpadi ṣitāmamum̐chatā yajatrāḥ ।
evo ṣva1 smanmum̐chatā vyam̐haḥ pra tāryagne prataram̐ na āyuh̐ ॥8॥

५६. अयास्यः (Ayāsyah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- ऋ. (Rv.) ९.४४.१-६; ९.४५.१-६; ९.४६.१-६

ऋ. (Rv.) ९.४४.१-६

प्र ण इन्दो महे तन ऊर्मि न बिभ्रदर्षसि । अभि देवाँ अयास्यः ॥१॥
 मती जुष्टो धिया हितः सोमो हिन्वे परावति । विप्रस्य धारया कविः ॥२॥
 अयं देवेषु जागृविः सुत एति पवित्र आ । सोमो याति विचर्षणिः ॥३॥
 स नः पवस्व वाजयुश्चक्राणश्चारुमध्वरम् । बर्हिष्माँ आ विवासति ॥४॥
 स नो भगाय वायवे विप्रवीरः सदावृधः । सोमो देवेष्वा यमत् ॥५॥
 स नो अद्य वसुत्तये क्रतुविद् गातुवित्तमः । वाजं जेषि श्रवो बृहत् ॥६॥
pra ṇa indo mahe tana ūrmī na bibhradarṣasi । abhi devām̐ ayāsyah ॥1॥
matī juṣṭo dhiyā hitaḥ somo hinve parāvati । viprasya dhārayā kaviḥ ॥2॥
ayam̐ deveṣu jāgr̐viḥ suta eti pavitra ā । somo yāti vicharṣaṇiḥ ॥3॥

sa naḥ pavasva vājayaśchakrāṇaśchārūmadhvaram / barhiṣmāñ ā vivāṣati ॥4॥

sa no bhagāya vāyave vipravīraḥ sadāvṛdhaḥ / somo deveṣvā yamat ॥5॥

sa no adya vasuttaye kratuvid gātuvittamaḥ / vājam jeṣi śravo bṛhat ॥6॥

ऋ. (Rv.) ९.४५.१-६

स पवस्व मदाय कं नृचक्षा देववीतये । इन्द्रविन्द्राय पीतये ॥१॥

स नो अर्षाभि दूत्यं१त्वमिन्द्राय तोशसे । देवान्त्सखिभ्य आ वरम् ॥२॥

उत त्वामरुणं वयं गोभिरंजमो मदाय कम् । वि नो राये दुरो वृधि ॥३॥

अत्यू पवित्रक्रमीद्वाजी धुरं न यामनि । इन्दुर्देवेषु पत्यते ॥४॥

समी सखायो अस्वरन्वने क्रीळन्तमत्यविम् । इन्दुं नावा अनूषत ॥५॥

तया पवस्व धारया यया पीतो विचक्षसे । इन्दो स्तोत्रे सुवीर्यम् ॥६॥

sa pavasva madāya kañ nṛchakṣā devavītaye / indavindrāya pītaye ॥1॥

sa no arṣābhi dūtyam१tvamindrāya tośase / devāntsakhibhya ā varam ॥2॥

uta tvāmaruṇaṁ vayañ gobhiranjamō madāya kam / vi no rāye duro vṛdhi ॥3॥

atyū pavitrakramīdvājī dhurañ na yāmani / indurdeveṣu patyate ॥4॥

samī sakhāyo asvaranvane kṛīḷantamatyavim / indum nāvā anūṣata ॥5॥

tayā pavasva dhārayā yayā pīto vichakṣase / indo stotre suvīryam ॥6॥

ऋ. (Rv.) ९.४६.१-६

असुग्रन्देववीतयेऽत्यासः कृत्याइव । क्षरन्तः पर्वतावृधः ॥१॥

परिष्कृतास इन्द्रवो योषेव पित्र्यावती । वायुं सोमा असृक्षत ॥२॥

एते सोमास इन्द्रवः प्रयस्वन्तश्चमू सुताः । इन्द्रं वर्धन्ति कर्मभिः ॥३॥

आ धावता सुहस्त्यः शुक्रा गृभ्णीत मन्थिना । गोभिः श्रीणीत मत्सरम् ॥४॥

स पवस्व धनंजय प्रयन्ता राधसो महः । अस्मभ्यं सोम गातुवित् ॥५॥

एतं मृजन्ति मर्ज्यं पवमानं दश क्षिपः । इन्द्राय मत्सरं मदम् ॥६॥

asṛgrandevavītaye'tyāsaḥ kṛtyāiva / kṣarantaḥ parvatāvṛdhaḥ ॥1॥

pariṣkṛtāsa indavo yoṣeva pitrayāvātī / vāyuñ somā aṣṛkṣata ॥2॥

ete somāsa indavaḥ prayasvantaśchamū sutāḥ / indrañ vardhanti karmabhiḥ ॥3॥

ā dhāvataḥ suhastyāḥ śukrā gṛbhṇīta manthinā / gobhiḥ śrīṇīta matsaram ॥4॥

sa pavasva dhananijaya prayantā rādhaso mahaḥ / asmabhyañ soma gātuvit ॥5॥

etañ mṛjanti marjya pavamānaṁ daśa kṣipāḥ / indrāya matsaram madam ॥6॥

२. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.६७.१-१२; १०.६८.१-१२; अ. (Av.) २०.१६.१-१२; २०.११.१-१२

ऋ. (Rv.) १०.६७.१-१२

इमां धियं सप्तशीर्ष्णीं पिता न ऋतप्रजातां बृहतीमविन्दत् ।

तुरीयं सिवज्जनयद्विश्वजन्योऽयास्य उक्थमिन्द्राय शंसन् ॥१॥

ऋतं शंसन्त ऋजु दीध्याना दिवस्पुत्रासो असुरस्य वीराः ।

विप्रं पदमंगिरसो दधाना यास्य धाम प्रथमं मनन्त ॥२॥

हंसैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन् ।

बृहस्पतिरभिकनिक्रदद्वा उत प्रास्तौदुच्च विद्वौ अगायत् ॥३॥

अवो द्वाभ्यां पर एकया गा गुहा तिष्ठन्तीरनृतस्य सेतौ ।

बृहस्पतिस्तमसि ज्योतिरिच्छन्नुदुस्त्रा आकर्वि हि तिस्र आवः ॥४॥

विभिद्या पुरं शयथेमपाचीं तिस्त्रीणि साकमुदधेरकृन्तत् ।

बृहस्पतिरुषसं सूर्यं गामर्कं विवेद स्तनयन्निव द्यौः ॥५॥

इन्द्रो वलं रक्षितारं दुघानां करेणैव वि चकर्ता वि र्वेण ।

स्वेदाङ्गिभिराशिरमिच्छभानोऽरोदयत्पणिमा गा अमुष्णात् ॥६॥

स ई सत्येभिः सखिभिः शुचिर्द्भिर्गोधायसं वि धनसैरदर्दः ।

ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैर्धर्मस्वदेभिर्द्रविणं व्यानट् ॥७॥

ते सत्येन मनसा गोपतिं गा इयानास इषणयन्त धीभिः ।

बृहस्पतिर्मिथो अवद्यपेभिरुदुस्त्रिया असृजत स्वयुग्भिः ॥८॥
 तं वर्धयन्तो मतिभिः शिवाभिः सिंहमिव नानदंतं सधस्ये ।
 बृहस्पतिं वृषणं शूरसातौ भरेभरे अनु मदेम जिष्णुम् ॥९॥
 यदा वाजमसनद्विश्चरूपमा द्यामरुक्षदुत्तराणि सद्य ।
 बृहस्पतिं वृषणं वर्धयन्तो नाना सन्तो बिभ्रतो ज्योतिरासा ॥१०॥
 सत्यामाशिषं कृणुता वयोधै कीरिं चिद्भवथ स्वेभिरेवैः ।
 पश्चा मृधो अप भवन्तु विश्वास्तद्रोदसी शृणुतं विश्वमिन्वे ॥११॥
 इन्द्रो महता महतो अर्णवस्य वि मूर्धनमभिन्दर्बुदस्य ।
 अहन्नहिमरिणात्सप्त सिन्धून्देवैर्द्यावापृथिवी प्रावतं नः ॥१२॥
imāṁ dhiyaṁ saptaśīrṣṇī pitā na ṛtaprajātāṁ bṛhatūmavindat ।
turiyaṁ sivaṁjanayadvīśvajanyo'yāsya ukthamindrāya śamsan ॥1॥
ṛtaṁ śamsanta ṛju dīdhyānā divasputrāso asurasya vīrāḥ ।
vipraṁ padamaṁgiraso dadhānā yāsya dhāma prathamāṁ mananta ॥2॥
haṁsairiva sakhibhirvāvadadbhiraśmanmayāni nahanā vyasyan ।
bṛhaspatirabhikanikradagā uta prāstauduchcha vidvāṁ agāyat ॥3॥
avo dvābhyāṁ para ekayā gā guhā tiṣṭhantūranṛtasya setau ।
bṛhaspatistamasi jyotirichchannudusrā ākarvi hi tisra āvaḥ ॥4॥
vibhidyā puram śayathemapāchīm tistrīṇi sākamudadherakṛntat ।
bṛhaspatirūśasaṁ sūrya gāmarka viveda stanayanniva dyauḥ ॥5॥
indro valaṁ rakṣitāraṁ dughānām kareṇeva vi chakartā vi raveṇa ।
svedāñjabhirāśiramichchhabhāno'rodayatpaṇimā gā amuṣṇāt ॥6॥
sa ī satyebhiḥ sakhibhiḥ śuchadbhirgodhāyasaṁ vi dhanasairadardaḥ ।
brahmaṇaspatirvṛṣabhirvarāhairgharmasvadebhirdravaṇaṁ vyānaḥ ॥7॥
te satyena manasā gopatiṁ gā iyānāsa iṣaṇayanta dhībhiḥ ।
bṛhaspatirmitho avadyapebhirudusriyā asṛjata svayugbhiḥ ॥8॥
taṁ vardhayanto matibhiḥ śivābhiḥ simhamiva nānadanta sadhasṭhe ।
bṛhaspatiṁ vṛṣaṇaṁ sūrasātau bharebhare anu madema jiṣṇum ॥9॥
yadā vājamasanadvīśvarūpamā dyāmaruḥṣaduttarāṇi sadma ।
bṛhaspatiṁ vṛṣaṇaṁ vardhayanto nānā santo bibhrato jyotirāsā ॥10॥
satyāmāśimṣaṁ kṛṇutā vayodhai kīriṁ chiddhyavatha svebhirevaiḥ ।
paśchā mṛdho apa bhavantu vīśvāstadrodasī śṛṇutaṁ vīśvaminve ॥11॥
indro mahnā mahato arṇavasya vi mūrdhanamabhindarbudasya ।
ahannahimariṇātsapta sindhūndevairdyāvāpṛthivī prāvataṁ naḥ ॥12॥

ऋ. (Rv.) १०.६८.१-१२

उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभियस्येव घोषाः ।
 गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिमभ्यर्का अनावन् ॥१॥
 सं गोभिरांगिरसो नक्षमाणो भग इवेदर्यमणं निनाय ।
 जने मित्रो न दम्पती अनक्ति बृहस्पते वाजयाशूरिवाजौ ॥२॥
 साध्वर्या अतिथिनीरिषिराः स्पर्हाः सुवर्णा अनवद्यरूपाः ।
 बृहस्पतिः पर्वतेभ्यो वितूर्या निर्गा ऊपे यवमिव स्थिविभ्य ॥३॥
 आप्रुषायन्मधुन ऋतस्य योनिमवक्षिपन्नर्क उल्कामिव द्योः ।
 बृहस्पतिरुद्धरन्नश्मनो गा भूम्या उद्रेव वि त्वचं बिभेद ॥४॥
 अप ज्योतिषा तमो अन्तरिक्षादुद्रः शीपालमिव वात आजत् ।
 बृहस्पतिरनुमृश्या बलस्याभ्रमिव वात आ चक्र आ गाः ॥५॥
 यदा वलस्य पीयतो जसुं भेद् बृहस्पतिरग्निपतिभिरर्कैः ।
 दद्भिर्न जिह्वा परिविष्टमाददाविर्निर्धोरकृणोदुस्त्रियाणाम् ॥६॥
 बृहस्पतिरमत हि त्यदासां नाम स्वरीणां सदने गुहा यत् ।
 आण्डेव भित्त्वा शकुनस्य गर्भमुदुस्त्रियाः पर्वतस्य त्मनाजत् ॥७॥

अश्रापिनद्धं मधु पर्यपश्यन्मत्स्यं न दीन उदनि क्षियन्तम् ।
 निष्टज्जभार चमसं न वृक्षाद् बृहस्पतिर्विखेणा विकृत्य ॥८॥
 सोषामविन्दत्स स्वः१ सो अग्निं सो अर्केण वि बबाधे तमांसि ।
 बृहस्पतिर्गोवपुषो वलस्य निर्मज्जानं न पर्वणो जभार ॥९॥
 हिमेव पर्णा मुषिता वनानि बृहस्पतिनाकृपयद्वलो गाः ।
 अनानुकृत्यमपुनश्चकार यात्सूर्यामासा मिथ उच्चरातः ॥१०॥
 अभि श्यावं न कृशनेभिरश्वं नक्षत्रेभिः पितरो द्यामपिंशन् ।
 रात्र्यां तमो अदधुर्ज्योतिरहन्बृहस्पतिर्भिनदद्रिं विदद्राः ॥११॥
 इदमकर्म नमो अभ्रियाय यः पूर्वैरन्वानोनवीति ।
 बृहस्पतिः स हि गोभिः सो अश्वैः स वीरभिः स नृभिर्नो वयो धात् ॥१२॥
udapruto na vayo rakṣamāṇā vāvadato abhiyasyeva ghoṣāḥ ।
giriḥbhrajo normayo madanto bṛhaspatimabhyaḥrkā anāvan ॥1॥
saṁ gobhirāṁgiraso naḥsamāṇo bhaga ivedaryamaṇaṁ nināya ।
jane mitro na dampatī anakti bṛhaspate vājayāśūṁrivrivājau ॥2॥
sādhvaryā atithinīṣirāḥ spārḥāḥ suvarṇā anavadyarūpāḥ ।
bṛhaspatiḥ parvatebhyo vitūryā nirgā ūpe yavamiva sthivibhya ॥3॥
āpruṣāyanmadhuna ṛtasya yonimavakṣipannarka ulkāṁmiva dyoḥ ।
bṛhaspatiruddharannaśmano gā bhūmyā udneva vi tvacham bibheda ॥4॥
apa jyotiṣā tamo antarikṣādudnaḥ śīpālamiva vāta ājat ।
bṛhaspatiranimṛśyā balasyābhramiva vāta ā chakra ā gāḥ ॥5॥
yadā valasya pīyato jasum bhed bṛhaspatiragnitapobhirarkaiḥ ।
dadbhirna jihvā pariviṣṭamādādvirnidhīmṛakṣṇodusriyāṇām ॥6॥
bṛhaspatiramata hi tyadāsām nāma svarīṇām sadane guhā yat ।
āṇḍeva bhittvā śakunasya garbhamudusriyāḥ parvatasya tmanājat ॥7॥
asṇāpinaddham madhu paryapaśyanmatsyaṁ na dīna udanī kṣiyantam ।
niṣṭajjabhāra chamasam na vṛkṣād bṛhaspatirviraveṇā vikṛtya ॥8॥
soṣāma vindatsa svaḥ1 so agniṁ so arkeṇa vi babādhe tamāmsi ।
bṛhaspatirgovapuṣo valasya nirmajjānaṁ na parvaṇo jabhāra ॥9॥
himeva parṇā muṣitā vanāni bṛhaspatinākrpayadvalo gāḥ ।
anānukṛtyamapunaśchakāra yātsūryāmāsā mitha uchcharātaḥ ॥10॥
abhi śyāvaṁ na kṛṣānebhiraśvaṁ nakṣatrebhiḥ pitaro dyāmapiṁśan ।
rātrayām tamo adadhurjyotirahanbṛhaspatirbhīnadadriṁ vidadrāḥ ॥11॥
idamakarma namo abhriyāya yaḥ pūrvīranvānonavīti ।
bṛhaspatiḥ sa hi gobhiḥ so asvāiḥ sa vīrebhiḥ sa nṛbhirno vayo dhāt ॥12॥

अ. (Av.) २०.१६.१-१२

उदप्रुतो न वयो रक्षमाणा वावदतो अभ्रियस्येव घोषाः ।
 गिरिभ्रजो नोर्मयो मदन्तो बृहस्पतिमभ्यर्का अनावन् ॥१॥
 सं गोभिरांगिरसो नक्षमाणो भगइवेदर्यमणं निनाय ।
 जने मित्रो न दम्पती अनक्ति बृहस्पते वाजयाशूरिवाजौ ॥२॥
 साध्वर्या अतिथिनीरिषिरा स्पर्हाः सुवर्णा अनवद्यरूपाः ।
 बृहस्पतिः पर्वतेभ्यो वितूर्या निर्गा ऊपे यवमिव स्थिविभ्यः ॥३॥
 आप्रुषायन् मधुन ऋतस्य योनिमवक्षिपन्नर्क उल्कामिव द्योः ।
 बृहस्पतिरुद्धरन्नश्मनो गा भूम्या उदनेव वि त्वचं बिभेद ॥४॥
 अप जयोतिषा तमो अन्तरिक्षादुदनः शीपालमिव वात आजत् ।
 बृहस्पतिरनुमृश्या वलस्याभ्रमिव वात आ चक्र आ गाः ॥५॥
 यदा वलस्य पीयतो जसुं भेद बृहस्पतिरग्नितपोभिरर्कैः ।
 दद्भिर्न जिह्वा परिविष्टमाददाविर्निर्धीरकृणोदुस्त्रियाणाम् ॥६॥
 बृहस्पतिरमत हि त्यदासां नाम स्वरीणां सदने गुहा यत् ।

आण्डेव भित्त्वा शकुनस्य गर्भमुदुस्त्रियाः पर्वतस्य त्मनाजत् ॥७॥
 अश्रापिनद्धं मधु पर्यपश्यन्मत्स्यं न दीन उदनि क्षियन्तम् ।
 निष्टज्जभार चमसं न वृक्षाद् बृहस्पतिर्विरवेणा विकृत्य ॥८॥
 सोषामविन्दत्स्वः सो अग्निं सो अर्केण वि बबाधे तमांसि
 बृहस्पतिर्गोवपुषो वलस्य निर्मज्जानं न पर्वणो जभार ॥९॥
 हिमेव पर्णा मुषिता वनानि बृहस्पतिनाकृपयद् वलो गाः ।
 अनानुकृत्यमपुनश्चकार यात् सूर्यामासा मिथ उच्चरातः ॥१०॥
 अभि श्यावं न कृषनेभिरश्च नक्षत्रेभिः पितरो द्यामर्पिशनम् ।
 रात्र्यां तमो अदधुर्ज्योतिरहन् बृहस्पतिर्भिनदद्रिं विदद् गाः ॥११॥
 इदमकर्म नमो अभियाय यः पूर्वैरन्वानोनवीति ।
 बृहस्पतिः स हि गोभिः सो अश्वैः स वीरभिः स नृभिर्नो वयो धात् ॥१२॥
udapruto na vayeā rakṣamāṇā vāvadato abhriyasyeva ghoṣāḥ ।
giribhrajō normayo madanto bṛhaspatimabhya1rkā anāvan ॥1॥
saṁ gobhirāmṅirasō nakṣamāṇeā bhagaivedaryamaṇam nīnāya ।
jane mitro na dampatī anakti bṛhaspate vājayāśūmṛivājau ॥2॥
sādhvaryā atithinīrīṣirā spārḥāḥ suvarṇā anavadyarūpāḥ ।
bṛhaspatiḥ parvatebhyeā vitūryā nirgā ūpe yavamiva sthivibhyaḥ ॥3॥
āpruṣāyan madhuna ṛtasya yonimavakṣipannarka ulkāṁiva dyoḥ ।
bṛhaspatiruddharannaśmano gā bhūmyā udaneva vi tvacham bibheda ॥4॥
apa jayotiṣā tamo antarikṣādudanaḥ śīpālamiva vāta ājat ।
bṛhaspatir anumṛīṣyā valasyābhramiva vāta ā chakra ā gāḥ ॥5॥
yadā valasya pīyato jasum bheda bṛhaspatiragnitapobhirarkaiḥ ।
dadbhirna jīhnā pariviṣṭamādādvirnidhīmṛakṣṇodusriyāṇām ॥6॥
bṛhaspatiramata hi tyadāsām nāma svarīṇām sadane guhā yat ।
āṇḍeva bhittvā śakunasya garbhamudusriyāḥ parvatasya tmanājat ॥7॥
aśnāpīnaddham madhu paryapaśyanmatsyam na dīna udanī kṣiyantam ।
niṣṭajjabhāra chamasam na vṛkṣād bṛhaspatirviraveṇā vikṛtya ॥8॥
soṣāṁvīndat sa sva1ḥ so agīmna so arkeṇa vi babādhe tamāmsi ।
bṛhaspatirgovapuṣo valasya nirmajjānam na parvaṇo jabhāra ॥9॥
himeva parṇā muṣitā vanāni bṛhaspatinākṛpayad valo gāḥ ।
anānukṛtyamapunaśchakāra yāt sūryāmāsā mitha uchcharātaḥ ॥10॥
abhi śyāvam na kṛṣanebhiraśvam nakṣatrebhiḥ pitaro dyāmapimśan ।
rātrayām tamo adadhurjyotirahan bṛhaspatirbhinadadriṁ vidad gāḥ ॥11॥
idamakarma namo abhriyāya yaḥ pūrvīranvānonavīti ।
bṛhaspatiḥ sa hi gobhiḥ so aśvaiḥ sa vīrebhiḥ sa nṛbhirno vayo dhāt ॥12॥

अ. (Av.) २०.९१.१-१२

इमां धियं सप्तशीर्ष्णीं पिता न ऋतप्रजातां बृहतीमविन्दत् ।
 तुरीयं स्विज्जतयद् विश्वजन्योऽयास्य उक्थमिन्द्राय शंसन् ॥१॥
 ऋतं शंसन्त ऋजु दीध्याना दिवस्पुत्रासो असुरस्य वीराः ।
 विप्रं पदमंगिरासो दधाना यास्य धाम प्रथमं मनन्त ॥२॥
 हंसैरिव सखिभिर्वावदद्भिरश्मन्मयानि नहना व्यस्यन् ।
 बृहस्पतिरभिकनिक्रदद् गा उत प्रास्तोदुच्च विद्वौ अगायत् ॥३॥
 अवो द्वाभ्यां पर एकया गा गुहा तिष्ठन्तीरनृतस्य सेतौ ।
 बृहस्पतिस्तमसि ज्योतिरिच्छद्बुद्ध्या आकर्त्वि हि तिस्र आवः ॥४॥
 विभिद्या पुरं शयथेमपार्चीं निस्त्रीणि साकमुदधेरकृन्तत् ।
 बृहस्पतिरुषसं सूर्यं गामर्कं विवेद स्तनयन्निव द्यौः ॥५॥
 इन्द्रो वलं रक्षितारं दुघानां करेणैव वि चकर्ता रवेण ।
 स्वेदाङ्गिभिराशिरमिच्छमानोऽरोदयत् पणिमा गा अमुष्णात् ॥६॥

स ई सत्येभिः सखिभिः शुचिर्गोधायसं वि धनसैरदर्दः ।
 ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैर्धर्मस्वेदोभिर्द्रविणं व्यानत् ॥७॥
 ते सत्येन मनसा गोपतिं गा इयानास इषणयन्त धीभिः ।
 बृहस्पतिर्मिथो अवद्यपेभिरुदुस्त्रिया असृजत स्वयुग्भिः ॥८॥
 तं वर्धयन्तो मातिभिः शिवाभिः सिंहमिव नानदतं सधस्ये ।
 बृहस्पतिं वृषणं शूरसातौ भरेभरे अनु मदेम जिष्णुम् ॥९॥
 यदा वाजमसनद् विश्वरूपमा द्यामरुक्षदुत्तराणि सद्य ।
 बृहस्पतिं वृषणं वर्धयन्तो नाना सन्तो बिभ्रतो ज्योतिरासा ॥१०॥
 सत्यामाशिषं कृणुता वयोधै कीरिं चिद्भवथ स्वेभिरेवैः ।
 पश्चा मृधो अप भवन्तु विश्वास्तद् रोदसी शृणुतं विश्वमिन्वे ॥११॥
 इन्द्रो मन्त्रा महतो अर्णवस्य वि मूर्धानमभिनदर्बुदस्य ।
 अहन्नहिमरिणात् सप्त सिन्धून् देवैर्द्यावापृथिवी प्रावतं नः ॥१२॥
imām dhiyam saptaśrṣṇī pitā na ṛtaprajātām brhatīmavindat ।
turiyam svijātayad viśvajanyo'yāsya ukthamindrāya śamisan ॥1॥
ṛtaṁ śamsanta ṛju dīdhyānā divasputrāso asurasya vīrāḥ ।
vipraṁ padamaṅgiārāso dadhānā yāsya dhāma prathamam mananta ॥2॥
haṁsairiva sakhibhirvāvadadbhiraśmanmayāni nahanā vyasyan ।
brhaspatirabhikanikradad gā uta prāstoduchcha vidvām agāyat ॥3॥
avo dvābhyām para ekayā gā guhā tiṣṭhantīranṛtasya setau ।
brhaspatistamasi jyotirichchannudusrā ākarvi hi tisra āvaḥ ॥4॥
vibhidya puram śayathemapāchīm nistrīpi sākamudadherakṛntat ।
brhaspatirūṣaṣam sūrya gāmarka viveda stanayanniva dyauḥ ॥5॥
indro valam rakṣitāram dughānām kareṇeva vi chakartā raveṇa ।
svedāñjibhirāśīramichchhamāno'rodayat paṇimā gā amuṣṇāt ॥6॥
sa ī satyebhiḥ sakhibhiḥ śuchadbhirgodhāyaṣam vi dhanasairadardaḥ ।
brahmaṇaspatirvṛṣabhirvarāhairgharmasvedobhirdraṇam vyānaḥ ॥7॥
te satyena manasā gopatiṁ gā iyanāsa iṣaṇayanta dhībhiḥ ।
brhaspatirmithoavadyapebhirudusriyā asṛjata svayugbhiḥ ॥8॥
taṁ vardhayanto mātibhiḥ śivābhiḥ simhamiva nānadatam sadhasthe ।
brhaspatiṁ vṛṣaṇam śūrasātau bharebhare anu madema jiṣṇum ॥9॥
yadā vājamasanad viśvarūpamā dyāmaruḥṣaduttarāṇi sadma ।
brhaspatiṁ vṛṣaṇam vardhayanto nānā santo bibhrato jyotirāsā ॥10॥
satyāmāśiṁṣam kṛṇutā vayodhai kīriṁ chiddhyavatha svebhirevaiḥ ।
paśchā mṛdho apa bhavantu viśvāstad rodasī śṛṇutam viśvaminve ॥11॥
indro mahnā mahato arṇavasya vi mūrdhānamabhinadarbudasya ।
ahannahimariṇāt sapta sindhūn devairdyāvāpṛthivī prāvataṁ naḥ ॥12॥

५७. अयास्य आंगिरसः (Ayāsyā Āngirasah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- सा. (Sv.) ५०९
 प्र न इन्दो महे तु न ऊर्मि न बिभ्रद सि । अभि देवौ आयास्यः ॥१३॥
pra na indo mahe tu na ūrmi na bibhrada si । abhi devau āyāsyah ॥13॥

५८. अरिष्टनेमिस् ताक्ष्यः (Ariṣṭanemis Tārksayah)

१. इन्द्रः (Indrah) - सा. (Sv.) ३३२
 त्यमू षु वाजिनं देवजूतं सहोवानं तरुतारं रथनाम् ।
 अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये नाक्ष्यमिहा हुवेम ॥१॥
tyamū ṣu vājinaṁ devajūtaṁ sahovānaṁ tarutāraṁ rathanām ।
ariṣṭanemim pṛtanājamāśuṁ svastaye nārksayamihā huvema ॥1॥

२. तार्क्ष्यः (Tārksayaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७८.१-३

त्यमू षु वाजिनं देवजूतं सहावानं तरुतारं स्थानाम् ।
 अरिष्टनोमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥१॥
 इन्द्रस्येव रातिमाजोहुवानाः स्वस्तये नावमिवा रुहेम ।
 उर्वी न पृथ्वी बहुले गभीरे मा वामेतौ मा परेतौ रिषाम् ॥२॥
 सद्यश्चिद्यः शवसा पंच कृष्टीः सूर्यइव ज्योतिषापस्ततान् ।
 सहस्रसाः शतसा अस्य रंहिर्न स्मा वरन्ते युवतिं न शर्याम् ॥३॥
tyamū ṣu vājinaṁ devajūtaṁ sahāvānaṁ tarutāraṁ rathānām ।
ariṣṭanomiṁ pṛtanājamāśuṁ svastaye tārkṣayamihā huvema ॥1॥
indrasyeva rātimājohuvānāḥ svastaye nāvamivā ruhema ।
urvī na pṛthvī bahule gabhīre mā vāmetau mā paretai riṣāma ॥2॥
sadyaśchidyaḥ śavasā pañcha kṛṣṭīḥ sūryaiva jyotiṣāpastatāna ।
sahasrasāḥ śatasā asya raṁhirna smā varante yuvatiṁ na śaryām ॥3॥

५९. अरुण त्रसदस्य (Aruṇa Trasadasya)

१. पवमानः (Pavamānaḥ) - य. (Yv.) २२.१८

अजीजनो हि पवमान सूर्य्य विधारे शक्मना पयः । गोजीरया रं हमाणः पुरन्ध्या ॥१८॥
ajijano hi pavamāna sūryya vidhāre śakmanā payaḥ । gojīrayā raṁ hamāṇaḥ
purandhyā ॥18॥

६०. अरुणो वैतहव्यः (Aruṇo Vaitahavyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९१.१-१५; सा. (Sv.) ९८२-८४; १८२४

ऋ. (Rv.) १०.९१.१-१५
 सं जागृवद्भिर्जमाणा इध्यते दमे दमूना इषयन्निळस्पदे ।
 विश्वस्य होता हविषो वरेण्यो विभुर्विभावा सुषखा सखीयते ॥१॥
 स दर्शतश्चरतिथिगृहेगृहे वनेवने शिश्रिये तक्कवीरिव ।
 जनंजनं जन्यो नाति मन्यते विश आ क्षेति विश्वोऽ विशंविशम् ॥२॥
 सुदक्षो दक्षैः क्रतुनासि सुक्रतुरग्रे कविः काव्येनासि विश्ववित् ।
 वसुर्वसूनां क्षयसि त्वमेक इद् द्यावा च यानि पृथिवी च पुष्पतः ॥३॥
 प्रजानन्नग्रे तव योनिमृत्वियमिळायास्पदे घृतवन्तमासदः ।
 आ ते चिकित्र उषसामिवेतयोऽरेपसवः सूर्यस्येव रश्मयः ॥४॥
 तव श्रियो वर्ष्मस्येव विद्युताश्चित्राश्चिकित्र उषसां न केतवः ।
 यदोषधीरभिसृष्टो वनानि च परि स्वयं चिनुषे अन्नमास्ये ॥५॥
 तमोषधीर्दधिरे गर्भमृत्वियं तमापो अग्निं जनयन्त मातरः ।
 तमित्समानं वनिनश्च वीरुधोऽन्तर्वतीश्च सुवते च विश्वहा ॥६॥
 वातोपधूत इषितो वशां अनु तृषु यदन्ना वेविषद्वितिष्ठसे ।
 आ ते यतन्ते रथ्योऽ यथा पृथक् शर्धस्यग्रे अजराणि धक्षतः ॥७॥
 मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनमग्निं होतारं परिभूतमं मतिम् ।
 तमिदर्भे हंविष्या समानमित्तमिन्महे वृणते नान्यं त्वत् ॥८॥
 त्वामिदत्र वृणते त्वायवो होतारमग्रे विदथेषु वेधसः ।
 यद्देवयन्तो दधति प्रयांसि ते हविष्मन्तो मनवो वृक्तबर्हिषः ॥९॥
 त्वाग्रे होत्रं तव पोत्रमृत्वियं तव नेष्टुं त्वमग्निदत्तायतः ।
 तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरयिसि ब्रह्मा चासि गृहपतिश्च नो दमे ॥१०॥
 यस्तुभ्यमग्रे अमृताय मर्त्यः समिधा दाशदुत वा हविष्कृति ।
 तस्य होता भवसि यासि दूत्यश्मुप ब्रूषे यजस्वधरीयसि ॥११॥
 इमा अस्मै मतयो वाचो अस्मदौ ऋचो गिरः सुष्टुतयः समग्मत ।
 वसूयवो वसवे जातवेद से वृद्धासु चिद्वर्धनो यासु चाकनत् ॥१२॥

इमां प्रलाय सुष्टुतिं नवीयसीं वेचोयमस्या उशते शृणोतु नः ।

भूया अन्तरा हृद्यस्य निस्पृशे जायेव पत्य उशती सुवासाः ॥१३॥

यस्मिन्नाश्वास ऋषभास उक्षणो वशा मेषा अवसृष्टास आहुताः ।

कीलालपे सोमपृष्ठाय वेधसे हृदा मतिं जनये चारुमग्नये ॥१४॥

अहाव्यग्रे हविरास्ये ते सुचीव घृतं चम्बीव सोमः ।

वाजसनिं रयिमस्मे सुवीरं प्रशस्तं धेहि यशसं बृहन्तम् ॥१५॥

saṁ jāgrvadbhijaramāṇa idhyate dame damūnā iṣayanniḷaspade ।

viśvasya hotā haviṣo vareṇyo vibhurvibhāvā suṣakhā sakhīyate ॥1॥

sa darśataśrīratithigrhegrhe vanevane śīśriye takvavīriva ।

janamjanam janyo nāti manyate viśa ā kṣeti viśyo3 viśamviśam ॥2॥

sudakṣo dakṣaiḥ kratunāsi sukraturagne kavīḥ kāvyenāsi viśvavit ।

vasurvasūnām kṣayasi tvameka id dyāvā cha yāni pṛthivī cha puṣpataḥ ॥3॥

prajānannagne tava yonimṛtviyamiḷāyāspade ghṛtavantamāsadaḥ ।

ā te chikitra uṣasāmivetaḥ'repasavaḥ sūryasyeva rāsmayaḥ ॥4॥

tava śriyo varṣasyeva vidyutāśchitrāśchikitra uṣasām na ketavaḥ ।

yadoṣadhīrabhisṛṣṭo vanāni cha pari svayam chinuṣe annamāsyē ॥5॥

tamoṣadhīradhire garbhamṛtviyam tamāpo agniṁ janayanta mātaraḥ ।

tamitsamānam vanināścha vīrudho'ntarvatīścha suvate cha viśvahā ॥6॥

vātopadhūta iṣito vaśāṁ anu tṛṣu yadannā vevīṣadvitīṣṭhase ।

ā te yatante rathyo3 yathā pṛthak śardhasyagne ajarāṇi dhakṣataḥ ॥7॥

medhākāram vidathasya prasāadhanamagniṁ hotāram paribhūtaram matim ।

tamidarbhe hamviṣyā samānamittaminmahe vṛṇate nānyam tvat ॥8॥

tvāmidatra vṛṇate tvāyavo hotāramagne vidatheṣu vedhasaḥ ।

yaddevayanto dadhati prayāṁsi te haviṣmanto manavo vṛktabarhiṣaḥ ॥9॥

tvāgne hotram tava potramṛtviyam tava neṣtram tvamagnidṛtāyataḥ ।

tava prasāstraṁ tvamadhvarayisi brahmā chāsi gṛhapatīścha no dame ॥10॥

yastubhyamagne amṛtāya martyaḥ samidhā dāśaduta vā haviṣkṛti ।

tasya hotā bhavasi yāsi dūtya1mupa brūṣe yajasdhvariṇyasi ॥11॥

imā asmai matayo vācho asmadāṁ ṛcho giraḥ suṣṭutayaḥ samagmata ।

vasūyavo vasave jātaveda se vṛddhāsu chīdvardhano yāsu chākanat ॥12॥

imāṁ pratnāya suṣṭutiṁ navīyasīm vechoyamasyā uśate śṛṇotu naḥ ।

bhūyā antarā hṛdyasya nisṛṣe jāyeva patya uśatī suvāsāḥ ॥13॥

yasminnaśvāsa ṛṣabhāsa ukṣaṇo vaśā meṣā avasṛṣṭāsa āhutāḥ ।

kīlālope somapṛṣṭhāya vedhase hṛdā matim janaye chārumagnaye ॥14॥

ahāvyagne havirāsyē te sruchīva ghṛtam chamvīva somaḥ ।

vājasaniṁ rayimasme suvīram prasāstarṁ dhehi yaśasam bṛhantam ॥15॥

सा. (Sv.) ९८२-८४

तव श्रियो वर्ष्मस्येव विद्युतोऽग्नेश्चिकित्र उषसामिवेतयः ।

यदोषधीरभिसृष्टो वनानि च परि स्वयं चिनुषे अन्नमासनि ॥१॥

वातोपजूत इषितो वशाँ अनु तृषु यदन्ना वेविषद्वितिष्ठसे

आ ते यतन्ते रथ्योऽयथा पृथक् शर्धास्यग्रे अजरस्य धक्षतः ॥२॥

मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनमग्निं होतारं परिभूतरं मतिम् ।

त्वामर्भस्य हविषः समानमित्त्वां महो वृणते नान्यं त्वत् ॥३॥

tava śriyo varṣasyeva vidyuto'gneśchikitra uṣasāmivetayaḥ ।

yadoṣadhīrabhisṛṣṭo vanāni cha pari svayam chinuṣe annamāsanī ॥1॥

vātopajūta iṣito vaśāṁ anu tṛṣu yadannā vevīṣadvitīṣṭhase

ā te yatante rathyo3yathā pṛthak śardhasyagne ajarasya dhakṣataḥ ॥2॥

medhākāram vidathasya prasāadhanamagniṁ hotāram paribhūtaram matim ।

tvāmarbhasya haviṣaḥ samānamittvām maho vṛṇate nānyam tvat ॥3॥

सा. (Sv.) १८२४

तमोषधीर्दधिरे गर्भमृत्वियं तमापो अग्निं जनयन्त मातरः ।

तमित्समानं वनिनश्च वीरुधोऽन्तर्वतीश्च सुवते च विश्वहा ॥१॥

tamoṣadhīrdadhire garbhamṛtviyaṁ tamāpo agniṁ janayanta mātaraḥ ।

tamitsamānaṁ vaninaścha vīrudho'ntarvatīścha suvate cha viśvaha ॥1॥

६१. अर्चनाना आत्रेयः (Archanānā Ātreyaḥ)

१. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) ५.६३.१-७; ५.६४.१-७

ऋ. (Rv.) ५.६३.१-७

ऋतस्य गोपावधि तिष्ठथो रथं सत्यधर्माणा परमे व्योमनि ।

यमत्र मित्रावरुणावथो युवं तस्मै वृष्टिर्मधुमत्पिन्वते दिवः ॥१॥

सम्राजावस्य भुवनस्य राजथो मित्रावरुणा विदथे स्वर्दशाः ।

वृष्टिं वा राधो अमृतत्वमीमहे द्यावापृथिवी वि चरन्ति तन्यवः ॥२॥

सम्राजा उग्रा वृषभा दिवस्पती पृथिव्या मित्रावरुणा विचर्षणी ।

चित्रेभिरभ्रैरुप तिष्ठथो रवं द्यां वर्षयथो असुरस्य मायया ॥३॥

माया वां मित्रावरुणा दिवि श्रिता सूर्यो ज्योतिश्चरति चित्रमायुधम् ।

तमभ्रेण वृष्ट्या गूहथो दिवि पर्जन्य द्रप्सा मधुमन्त ईरते ॥४॥

रथं युंजते मरुतः शुभे सुखं शूरो न मित्रावरुणा गविष्टिषु ।

रजांसि चित्रा वि चरन्ति तन्यवो दिवः सम्राजा पयसा न उक्षतम् ॥५॥

वाचं सु मित्रावरुणाविरावतीं पर्जन्यश्चित्रां वदति त्विषीमतीम् ।

अभार वसत मरुतः सु मायाया द्यां वर्षयतमरुणापरेपसम् ॥६॥

धर्माणा मित्रावरुणा विपश्चिता व्रता रक्षेथे असुरस्य मायया ।

ऋतेन विश्वं भुवनं वि राजथः सूर्यमा धत्थो दिवि चित्रयं रथम् ॥७॥

ṛtasya gopāvadhi tiṣṭhatho ratham satyadharmāṇā paramē vyomani ।

yamatra mitrāvaruṇāvatho yuvaṁ tasmai vṛṣṭirmadhumatpinvate divaḥ ॥1॥

samrājāvāsya bhuvanasya rājatho mitrāvaruṇā vidathe swardṣāḥ ।

vṛṣṭiṁ vā rādho amṛtatvamīmahe dyāvāpṛthivī vi charanti tanyavaḥ ॥2॥

samrājā ugrā vṛṣabhā divaspatī pṛthivyā mitrāvaruṇā vicharṣaṇi ।

chitrebhirabhrairupa tiṣṭhatho ravaṁ dyāṁ varṣayatho asurasya māyayā ॥3॥

māyā vāṁ mitrāvaruṇā divi śritā sūryo jyotiścharati chitramāyudham ।

tamabhreṇa vṛṣṭyā gūhatho divi parjanya drapsā madhumanta īrate ॥4॥

ratham yunjate marutaḥ śubhe sukhaṁ śūro na mitrāvaruṇā gaviṣṭiṣu ।

rajāṁsī chitrā vi charanti tanyavo divaḥ samrājā payasā na ukṣatam ॥5॥

vāchaṁ su mitrāvaruṇāvīrāvatīm parjanyaśchitrām vadati tviṣīmatim ।

abhāra vasata marutaḥ su māyayā dyāṁ varṣayatamaruṇāparepasam ॥6॥

dharmaṇā mitrāvaruṇā vipaśchitā vratā rakṣethe asurasya māyayā ।

ṛtena viśvaṁ bhuvanaṁ vi rājathaḥ sūryamā dhattho divi chitrayaṁ ratham ॥7॥

ऋ. (Rv.) ५.६४.१-७

वरुणं वो रिशादसमृचा मित्रं हवामहे । परि व्रजेव बाह्नोर्जगन्वासां स्वर्णरम् ॥१॥

ता बाहवा सुचेतुना प्र यन्तमस्मा अर्चते । शेवं हि जार्यं वां विश्वासु क्षासु जुगुवे ॥२॥

यन्नूनमश्यां गतिं मित्रस्य यायां पथा । अस्य प्रियस्य शर्मण्यहिंसानस्य सश्चिरे ॥३॥

युवाभ्यां मित्रावरुणोपमं धेयामृचा । यद्ध क्षये मघोनां स्तोतृणां च स्पर्धसे ॥४॥

आ नो मित्र सुदीतिभिर्वरुणश्च सधस्थ आ । स्वे क्षये मघोनां सखीनां च वृधसे ॥५॥

युवं नो येषु वरुण क्षत्रं बृहच्च बिभृथः । उरु णो वाजसातये कृतं राये स्वस्तये ॥६॥

उच्छन्त्यां मे यजता देवक्षत्रे रुशद्वि । सुतं सोमं न हस्तिभिरा पडिभर्धावतं नरा विभ्रतावर्चनानसम् ॥७॥

varuṇaṁ vo riśādasamṛchā mitraṁ havāmahe । pari vrajeva bāhnoṛjaganvāsāṁ

svarṇaram ॥1॥

tā bāhavā suchetunā pra yantamasma archate । śevaṁ hi jārya vāṁ viśvāsu kṣāsu

joguve ||2 ||
yannūnamaśyām gatiṁ mitrasya yāyām pathā / asya priyasya śarmaṇyahimsānasya
saśchire ||3 ||
yuvābhyām mitrāvaruṇopamaṁ dheyāmṛchā / yaddha kṣaye maghonām stotṛṇām
cha spūrdhase ||4 ||
ā no mitra sudītibhirvaruṇaścha sadhastha ā / sve kṣaye maghonām sakhīnām cha
vṛdhase ||5 ||
yuvam no yeṣu varuṇa kṣatram bṛhachcha bibhṛthaḥ / uru ṇo vājasātaye kṛtam rāye
svastaye ||6 ||
uchchhantyaṁ me yajatā devakṣatre ruśadgavi / sutam somam na hastibhirā
paḍibhardhāvataṁ narā vibhratāvarchanānasam ||7 ||

६२. अर्चन् हैरण्यस्तूपः (Archan Hairanyastūpaḥ)

१. सविता (Savitā) - ऋ. (Rv.) १०.१४९.१-५

सविता यन्नैः पृथिवीमरम्णादस्कम्भने सविता द्यामदंहत् ।
 अश्वमिवाधुक्षद्धुनिमन्तरिक्षमतूर्ते बद्धं सविता समुद्रम् ॥१॥
 यत्रा समुद्रः स्कभितो व्यौनदपां नपात्सविता तस्य वेद ।
 अतो भूरत आ उत्थितं रजोऽतो द्यावापृथिवी अप्रथेताम् ॥२॥
 पश्चेदमन्यदभवद्यजत्रममर्त्यस्य भुवनस्य भूना ।
 सुपर्णो अंग सवितुर्गर्तमान्मूर्वो जातः स उ अस्यानु धर्म ॥३॥
 गाव इव ग्रामं यूयुधिरिवाश्वान्वाश्रेव वत्सं सुमना दुहाना ।
 पतिरिव जायामभि नो न्येतु धर्ता दिवः सविता विश्ववारः ॥४॥
 हिरण्यस्तूपः सवितर्यथा त्वांगिरसो जुह्वे वाजे अस्मिन् ।
 एवा त्वाचन्नवसे वन्दमानः सोमस्येवांशुं प्रति जागराहम् ॥५॥
savitā yantraiḥ pṛthivīmaramṇādaskambhane savitā dyāmadāṁhat /
aśvamivādhuḥkṣaddhunimantarikṣamatūrte baddham savitā samudram ||1 ||
yatrā samudrah skabhito vyaunadapāṁ napātsavitā tasya veda /
ato bhūrata ā utthitam rajo'to dyāvāpṛthivī aprathetām ||2 ||
paśchedamanyadabhavadyajatramamartyasya bhuvanasya bhūnā /
suparṇo aṅga saviturgarutmānmūrvo jātaḥ sa u asyānu dharma ||3 ||
gāva iva grāmaṁ yūyudhirivāśvānvāśreva vatsaṁ sumanā duhānā /
patiriva jāyāmaḥ no nyetu dhartā divaḥ savitā viśvavāraḥ ||4 ||
hiraṇstūpaḥ savitaryathā tvāṅgirasō juhne vāje asmin /
evā tvārchannavase vandamānaḥ somasyevāṁśuṁ prati jāgarāham ||5 ||

६३. अर्बुदः काद्रवेयः सर्पः (Arbudaḥ Kādraveyaḥ Sarpah)

१. ग्रावाणः (Grāvāṇaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९४.१-१४

प्राते वदन्तु प्र वयं वदाम ग्रावभ्यो वाचं वदता वदद्भ्यः ।
 यदद्रयः पर्वताः साकमाशवः श्लोकं घोषं भरथेन्द्राय सोमिनः ॥१॥
 एते वदन्ति शतवत्सहस्रवदभि क्रन्दन्ति हरितेभिरासभिः ।
 विष्टी ग्रावाणः सुकृतः सुकृत्ययया होतुश्चित्पूर्वे हविरद्यमाशत ॥२॥
 एते वदन्त्यविदन्नना मधु न्यूखयन्ते अधि पक्व अमिषि ।
 वृक्षस्य शाखामरुणस्य बप्सतस्ते सूभर्वा वृषभाः प्रेमराविषुः ॥३॥
 बृहद्वदन्ति मदिरेण मन्दिनेन्द्र क्रोशन्तोऽविदन्नना मधु ।
 संरभ्या धीराः स्वसृभिरनर्तिषुराघोषयन्तः पृथिवीमुपबिदिभिः ॥४॥
 सुपर्णा वाचमक्रतोप द्यव्याखरे कृष्णा इषिरा अनर्तिषुः ।
 न्य१ङ्गि यन्त्युपरस्य निष्कृतं पुरु रेतो दधिरे सूर्यश्चितः ॥५॥
 उग्राइव प्रवहन्तः समायमुः साकं युक्ता वृष्णो बिभ्रतो धुरः ।
 यच्छ्वसन्तो जग्रसना अराविषुः शृण्व एषां प्रोथथो अर्वतामिव ॥६॥

दशावनिभ्यो दशकक्ष्येभ्यो दशयोक्त्रेभ्यो दशयोजनेभ्यः ।
 दशाभीषुभ्यो अर्चताजरेभ्यो दश धुरो दश युक्ता वहद्भ्यः ॥७॥
 ते अद्रयो दशयन्त्रास आशवस्तेषामाधानं पर्येति हर्यतम् ।
 त ऊसुतस्य सोम्यस्यान्धसोऽशोः पीयूषं प्रथमस्य भेजिरे ॥८॥
 ते सोमादो हरी इन्द्रस्य निसर्तेऽंशुं दुहन्तो अध्यासते गवि ।
 तेभिर्दुग्धं पपिवान्तसोम्यं मध्विन्द्रो वर्धते प्रथते वृषायते ॥९॥
 वृषा वो अंशुर्न किला रिषाथनेळावन्तः सदमित्स्थनाशिताः ।
 रैवत्येव महसा चारवः स्थन यस्य ग्रावाणो अजुषध्वमध्वरम् ॥१०॥
 तृदिला अतृदिलासो अद्रयोऽश्रमणा अश्रुथिता अमृत्यवः ।
 अनातुरा अजराः स्थामविष्णवः सुपीवसो अतृषिता अतृष्णजः ॥११॥
 ध्रुवा एव वः पितरो युगेयुगे क्षेमकामासः सदसो न युंजते ।
 अजुर्यासो हरिषाचौ हरिद्रव आ द्यां रवेण पृथिवीमशुश्रुवुः ॥१२॥
 तद्विदन्त्यद्रयो विमोचने यामन्त्रंजस्पा इव घेदुपब्धिभिः ।
 वपन्तो बीजमिव धान्याकृतः पृंचन्ति सोमं न मिनन्ति बप्सतः ॥१३॥
 सुते अध्वरे अधि वाचमक्रता क्रीळयो न मातरं तुदन्तः ।
 वि षु मुंचा सुषुवुषो मनीषां वि वर्तन्तामद्रयश्चायमानाः ॥१४॥

*praite vadantu pra vayanā vadāma grāvabhyo vācham vadatā vadadbhyaḥ ।
 yadadrayaḥ parvatāḥ sākamāśavaḥ ślokaḥ ghoṣaḥ bharathendrāya sominaḥ ॥1॥
 ete vadanti śatavatsahasravadabhiḥ krandanti haritebhirāśabhiḥ ।
 viṣṭvī grāvāṇaḥ sukṛtaḥ sukṛtyayaḥ hotuśchitpūrve haviradyamāśata ॥2॥
 ete vadantyavidannanā madhu nyūmīkhayante adhi pakva amiṣi ।
 vṛkṣasya śākhāmaruṇasya bapsataste sūbhavā vṛṣabhāḥ premarāviṣuḥ ॥3॥
 bṛhadvadanti madireṇa mandinendra krośanto 'vidannanā madhu ।
 samrabhyaḥ dhīrāḥ svasṛbhīranartiṣurāghoṣayantaḥ pṛthivīmupabdhībhiḥ ॥4॥
 suparṇā vāchamakratopa dyavyākhare kṛṣṇā īṣirā anartiṣuḥ ।
 nyaṭnīni yantyuparasya niṣkṛtaḥ purū reto dadhire sūryaśvitaḥ ॥5॥
 ugrāiva pravahantaḥ samāyamuḥ sākam yuktā vṛṣṇo bibhrato dhuraḥ ।
 yachchhvasanto jagrasānā arāviṣuḥ śṛṇva eṣāḥ prothatho arvatāmiva ॥6॥
 daśāvanibhyo daśakakṣayebhyo daśayoktrebhyeā daśayojanebhyāḥ ।
 daśābhīṣubhyeā archatājarebhyo daśa dhuro daśa yuktā vahadbhyaḥ ॥7॥
 te adrayo daśayantrāsa āśavasteṣāmādhānam paryeti haryatam ।
 ta ūsutasya somyasyāndhasom'śoḥ pīyūṣam prathamasya bhejire ॥8॥
 te somādo harī indrasya nīmsateḥ'śum duhanto adhyāśate gavi ।
 tebhirdugdham papivāntsomyam madhvindro vardhate prathate vṛṣāyate ॥9॥
 vṛṣā vo amīṣurna kilā riṣāthaneḥāvantaḥ sadamitsthanāśitāḥ ।
 raivatyeva mahasā chāraḥ sthana yasya grāvāṇo ajuṣadhvamadhvaram ॥10॥
 tṛdīlā atṛdīlāso adrayo śramaṇā aśṛthitā amṛtyavaḥ ।
 anāturā ajarāḥ sthāmaviṣṇavaḥ supīvaso atṛṣitā atṛṣṇajaḥ ॥11॥
 dhruvā eva vaḥ pitaro yugeyuge kṣemakāmāśaḥ sadaso na yunijate ।
 ajuryāso hariṣāchau haridrava ā dyām raveṇa pṛthivīmaśuśravuḥ ॥12॥
 tadvidantyadrayo vimochane yāmannamjaspā iva ghedupabdhībhiḥ ।
 vapanto bījamiva dhānyākṛtaḥ pṛmichanti somam na minanti bapsataḥ ॥13॥
 sute adhvare adhi vāchamakratā kṛīlayo na mātaram tudantaḥ ।
 vi ṣu muṁchā suṣuvuṣo manīṣām vi vartantāmadrayaśchāyamānāḥ ॥14॥*

६४. अवत्सारः (Avatsāraḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ३.१६-१९

अस्य प्रतामनु द्युतंशुक्रं ददुहेऽअहयः । पयः सहस्रसामृषिम् ॥१६॥

तनूपा ऽअग्नेऽसि तन्वं मे पाह्यायुर्दाऽअग्नेऽस्यायुर्मं देहि वर्चोदाऽअग्नेऽसि वर्चो मे देहि ।

अग्रे यन्मे तन्वाऽऊनं तन्म ऽआपृण ॥१७॥

इन्धानास्त्वा शतंहिमा द्युमन्तंसमिधीमहि । वयस्वन्तो वयस्कृतंसहस्वन्तः सहस्कृतम् ।

अग्रे सपत्नदम्भनमदब्धासोऽअदाभ्यम् । चित्रावसो स्वस्ति ते पारमशीय ॥१८॥

सं त्वमग्रे सूर्यस्य वर्चसागथाः समृषीणां स्तुतेन ।

सं प्रियेण धाम्ना समहमायुषा स वर्चसा सं प्रजया संरायस्योषेण ग्मिषीय ॥१९॥

asya pratnāmanu dyutaṁśukraṁ daduhre'ahrayaḥ । payaḥ sahasrasāmṛṣim ॥16॥

tanūpā 'agne'si tanvaṁ me pāhyāyurdā'agne'syāyurme dehi varchchodā'agne'si varchcho me dehi ।

agne yanme tanvā'ūnaṁ tanma 'āpṛṇa ॥17॥

indhānāstvā śataṁhimā dyumantaṁsamidhīmahi । vayasvanto

vayaskṛtaṁsahasvantaḥ sahaskṛtam ।

agne sapatnadambhanamadabdhāso'adābhyam । chitrāvaso svasti te pāramaśīya ॥18॥

saṁ tvamagne sūryasya varchchasāgathāḥ samṛṣīṇāṁ stutena ।

saṁ priyeṇa dhāmnā samahamāyusā sa varchchasā saṁ prajāyā samrāyaspoṣeṇa gmiṣīya ॥19॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- ऋ. (Rv.) ९.५३.१-४; ९.५४.१-४; ९.५५.१-४; ९.५६.१-४; ९.५७.१-४; ९.५८.१-४; ९.५९.१-४; ९.६०.१-४

ऋ. (Rv.) ९.५३.१-४

उत्ते शुष्मासो रक्षोभिन्दन्तो अद्रिवः । नुदस्व या परिस्पृधः ॥१॥

अया निजघ्निरोजसा रथसंगे धने हिते । स्तवा अबिभ्युषा हृदा ॥२॥

अस्य व्रतानि नाधृषे पवमानस्य दूढ्या । रुज यस्त्वा पृतन्यति ॥३॥

तं हिन्वन्ति मदच्युतं हरिं नदीषु वाजिनम् । इन्दुमिन्द्राय मत्सरम् ॥४॥

utte śuṣmāso rakṣobhindanto adrivaḥ । nudasva yā parispr̥dhaḥ ॥1॥

ayā nijaghnirojasā rathasaṁge dhane hite । stavā abibhyuṣā hṛdā ॥2॥

asya vratāni nādhr̥ṣe pavamānasya dūḍhyā । ruja yastvā pṛtanyati ॥3॥

taṁ hinvanti madachyutaṁ harim̐ nadiṣu vājinaṁ । indumindrāya matsaram ॥4॥

ऋ. (Rv.) ९.५४.१-४

अस्य प्रतनामानु द्युतं शुक्रं दुदुहे अहयः । पयः सहस्रामृषिम् ॥१॥

अयं सूर्य इवोपट्टगयं सरांसि धावति । सप्त प्रवत आ दिवम् ॥२॥

अयं विश्वानि तिष्ठति पुनानो भुवनोपरि । सोमो देवो न सूर्यः ॥३॥

परि णो देववीतये वाजाँ अर्षसि गोमतः । पुनान इन्दविन्द्रयुः ॥४॥

asya pratnāmanu dyutaṁ śukraṁ duduhne ahrayaḥ । payaḥ sahasrāmṛṣim ॥1॥

ayaṁ sūrya ivopadṛṅgayam̐ sarāṁsi dhāvati । sapta pravata ā divam ॥2॥

ayaṁ viśvāni tiṣṭhati punāno bhuvanopari । somo devo na sūryaḥ ॥3॥

pari ṇo devavītaye vājāṁ arṣasī gomataḥ । punāna indavindrāyuh ॥4॥

ऋ. (Rv.) ९.५५.१-४

यवयवं नो अन्धसा पुष्टंपुष्टं परि स्रव । सोम विश्वा च सौभगा ॥१॥

इन्दो यथा तव स्तवो यथा ते जातमन्धसः । नि बर्हिषि प्रिये सदः ॥२॥

उत नो गोविदश्चवित्पवस्व सोमान्धसा । मक्षूतमेभिरहभिः ॥३॥

यो जिनाति न जीयते हन्ति शत्रुमभीत्य । स पवस्व सहस्रजित् ॥४॥

yavayavaṁ no andhasā puṣṭaṁpuṣṭaṁ pari srava । soma viśvā cha saubhagā ॥1॥

indo yathā tava stavo yathā te jātamandhasaḥ । ni barhiṣi priye sadaḥ ॥2॥

uta no govīdaśchavitpavasva somāndhasā । makṣūtamebhirahabhiḥ ॥3॥

yo jīnāti na jīyate hanti śatrumabhītya । sa pavasva sahasrajit ॥4॥

ऋ. (Rv.) ९.५६.१-४

परि सोम ऋतं बृहदाशुः पवित्रे अर्षति । विघ्नन् रक्षांसि देवयुः ॥१॥

यत्सोमो वाजमर्षति शतं धारा अपस्युवः । इन्द्रस्य सख्यमाविशन् ॥२॥

अभि त्वा योषणो दश जारं न कन्यानूषत । मृज्यसे सोम सातये ॥३॥
 त्वमिन्द्राय विष्णवे स्वादुरिन्दो परि स्रव । नृन्तसतोतृन्पाहंसः ॥४॥
pari soma ṛtaṁ bṛhadāśuḥ pavitre arṣati / vighnan rakṣāṁsi devayuh ॥1॥
yatsomo vājamarṣati śataṁ dhārā apasyuvaḥ / indrasya sakhyamāviśan ॥2॥
abhi tvā yoṣaṇo daśa jāraṁ na kanyānūṣata / mṛjyase soma sātaye ॥3॥
tvamindrāya viṣṇave svādurindo pari srava / nṛntsatotṛnpāhyamhasaḥ ॥4॥

ऋ. (Rv.) ९.५७.१-४

प्र ते धारा असश्चतो दिवो न यन्ति वृष्टयः । अच्छा वाजं सहस्रिणम् ॥१॥
 अभि प्रियाणि काव्या विश्वा चक्षाणो अर्षति हरिस्तुजान आयुधा ॥२॥
 स मर्मजान आयुभिरिभो राजेव सुव्रतः । श्येनो न वंसु षीदति ॥३॥
 स नो विश्वा दिवो वसूतो पृथिव्या अधि । पुनान इन्द्रवा भर ॥४॥
pra te dhārā asaśchato divo na yanti vṛṣṭayaḥ / achchhā vājam sahasriṇam ॥1॥
abhi priyāṇi kāvyā viśvā chakṣāṇo arṣati haristunjāna āyudhā ॥2॥
sa marmajāna āyubhiribho rājeva suvrataḥ / śyeno na vaṁsu ṣīdati ॥3॥
sa no viśvā divo vasūto pṛthivyā adhi / punāna indavā bhara ॥4॥

ऋ. (Rv.) ९.५८.१-४

तरत्स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः । तरत्स मन्दी धावति ॥१॥
 उस्मा वेद वसूनां मर्तस्य देव्यवसः । तरत्स मन्दी धावति ॥२॥
 ध्वस्त्रयोः पुरुषन्त्योरा सहस्राणि दद्वहे । तरत्स मन्दी धावति ॥३॥
 आ ययोस्त्रिंशतं तना सहस्राणि च दद्वहे । तरत्स मन्दी धावति ॥४॥
taratsa mandī dhāvati dhārā sutasyāndhasaḥ / taratsa mandī dhāvati ॥1॥
usrā veda vasūnām martasya devyavasaḥ / taratsa mandī dhāvati ॥2॥
dhvasrayoḥ puruṣantyorā sahasrāṇi dadmahe / taratsa mandī dhāvati ॥3॥
ā yayostriṁśataṁ tanā sahasrāṇi cha dadmahe / taratsa mandī dhāvati ॥4॥

ऋ. (Rv.) ९.५९.१-४

पवस्व गोजिदश्चजिद्विश्वजित्सोम रण्यजित् । प्रजावद्रत्नमा भर ॥१॥
 पवस्वाद्भ्यो अदाभ्यः पवस्वौषधीभ्यः । पवस्व धिष्णाभ्यः ॥२॥
 त्वं सोम पवमानो विश्वानि दुरिता तर । कविः सीद नि बर्हिषि ॥३॥
 पवमान स्वर्विदो जायमानोऽभवो महान् । इन्दो विश्वाँ अभीदसि ॥४॥
pavasva gojidaśvajidviśvajitsoma raṇyajit / prajāvadratnamā bhara ॥1॥
pavasvādbhyo adābhyaḥ pavasvauṣadhībhyāḥ / pavasva dhiṣṇābhyāḥ ॥2॥
tvam soma pavamāno viśvāni duritā tara / kaviḥ sīda ni barhiṣi ॥3॥
pavamāna svarvido jāyamāno bhavo mahān / indo viśvāṁ abhīdasi ॥4॥

ऋ. (Rv.) ९.६०.१-४

प्र गायत्रेण गायत पवमानं विचर्षणिम् । इन्दुं सहस्रचक्षसम् ॥१॥
 तं त्वा सहस्रचक्षसमथो सहस्रभर्णसम् । अति वारमपाविषुः ॥२॥
 अति वारान्पवमानो असिष्यदत्कलशौ अभि धावति । इन्द्रस्य हार्द्याविशन् ॥३॥
 इन्द्रस्य सोम राधसे शं पवस्व विचर्षणे । प्रजावद्रेत आ भर ॥४॥
pra gāyatṛeṇa gāyata pavamānaṁ vicharṣaṇim / indum sahasrachakṣasam ॥1॥
taṁ tvā sahasrachakṣasamatho sahasrabharṇasam / ati vāramapāviṣuḥ ॥2॥
ati vārānpavamāno asiṣyadatkalaśāṁ abhi dhāvati / indrasya hārdyāviśan ॥3॥
indrasya soma rādhase śaṁ pavasva vicharṣaṇe / prajāvadreta ā bhara ॥4॥

६५. अवत्सारः काश्यपः (Avatsārah Kāśyapaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) १८३१-३३

अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरिन्द्रो ज्योतिर्ज्योतिरिन्द्रः । सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः ॥१॥
 पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषायुषा । पुनर्नः पाहंसः ॥२॥

सह रय्या नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्य धारया । विश्वप्स्या विश्वतस्परि ॥३॥

agnirjyotirjyotiragnirindro jyotirjyotirindraḥ / sūryo jyotirjyotiḥ sūryaḥ ॥1॥

punarūrjā ni vartasva punaragna iṣāyusā / punarnaḥ pāhyamḥasaḥ ॥2॥

saha rayyā ni vartasvāgne pinvasya dhārayā / viśvapsnyā viśvataspari ॥3॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- सा. (Sv.) ५००; ७५५-५७; ९७५-७८; १०५७-६०; १७१४-१७; १७६१-६४

सा. (Sv.) ५००

तरत्स मन्दी धवति धारा सुतस्यान्धसः । तरत्स मन्दी धावति ॥४॥

taratsa mandī dhavati dhārā sutasyāndhasaḥ / taratsa mandī dhāvati ॥4॥

सा. (Sv.) ७५५-५७

अस्य प्रतामनु द्युतं शुक्रं दुदुहे अहयः । पयः सहस्रसामृषिम् ॥१॥

अयं सूर्य इवोपट्टगयं सरांसि धावति । सप्त प्रवत आ दिवम् ॥२॥

अयं विश्वानि तिष्ठति पुनानो भुवनोपरि । सोमो देवो न सूर्यः ॥३॥

asya pratnāmanu dyutam śukraṁ duduhe ahrayaḥ / payaḥ sahasrasāmṛṣim ॥1॥

ayaṁ sūrya ivopadṛgayam sarāṁsi dhāvati / sapta pravata ā divam ॥2॥

ayaṁ viśvāni tiṣṭhati punāno bhuvanopari / somo devo na sūryaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) ९७५-७८

यवयवं नो अन्धसा पुष्टंपुष्टं परि स्रव । विश्वा च सोम सौभगा ॥१॥

इन्दो यथा तव स्तवो यथा ते जातमन्धसः । नि बर्हिषि प्रिये सदः ॥२॥

उत नो गोविदश्चवित्पवस्व सोमाम्धसा । मक्षूतमेभिरहभिः ॥३॥

यो जिनाति न जीयते हन्ति शत्रुमभीत्य । स पवस्व सहस्रजित् ॥४॥

yavayavam no andhasa puṣṭampuṣṭam pari srava / viśvā cha soma saubhagā ॥1॥

indo yathā tava stavo yathā te jātamandhasaḥ / ni barhiṣi priye sadaḥ ॥2॥

uta no govidasvavitpavasva somāndhasā / makṣūtamebhirahabhiḥ ॥3॥

yo jināti na jīyate hanti śatrumabhītya / sa pavasva sahasrajit ॥4॥

सा. (Sv.) १०५७-६०

तरत्स मन्दी धवति धारा सुतस्यान्धसः । तरत्स मन्दी धावति ॥१॥

उस्मा वेद वसूनां मर्तस्य देव्यवसः । तरत्स मन्दी धावति ॥२॥

ध्वस्त्रयोः पुरुषन्त्योरा सहस्राणि ददद्दे । तरत्स मन्दी धावति ॥३॥

आ ययोस्त्रिंशत् तना सहस्राणि च ददद्दे । तरत्स मन्दी धावति ॥४॥

taratsa mandī dhavati dhārā sutasyāndhasaḥ / taratsa mandī dhāvati ॥1॥

usrā veda vasūnām martasya devyavasaḥ / taratsa mandī dhāvati ॥2॥

dhvasrayoḥ puruṣantyorā sahasrāṇi dadmahe / taratsa mandī dhāvati ॥3॥

ā yayostriṁśatam tanā sahasrāṇi cha dadmahe / taratsa mandī dhāvati ॥4॥

सा. (Sv.) १७१४-१७

उत्ते शुष्मासो अस्थू रक्षो भिन्दन्तो अद्रिवः । नुदस्व याः परिस्पृधः ॥१॥

अया निजघ्निरोजसा रथसंगेः धने हिते । स्तवा अबिभ्युषा हृदा ॥२॥

अस्य व्रतानि नाधृषे पवमानस्य दूढ्या । रुज यस्त्वा पृतन्यति ॥३॥

तं हिन्वन्ति मदच्युतं हरिं नदीषु वाजिनम् । इन्दु मिन्द्राय मत्सरम् ॥४॥

utte śuṣmāso asthū rakṣo bhindanto adrivaḥ / nudasva yāḥ parispr̥dhaḥ ॥1॥

ayā nijaghnirojasā rathasāṅgeḥ dhane hite / stavā abibhyuṣā hrdā ॥2॥

asya vratāni nādhr̥ṣe pavamānasya dūḍhya / ruja yastvā pṛtanyati ॥3॥

taṁ hinvanti madachyutam harim nadiṣu vājinam / indu mindrāya matsaram ॥4॥

सा. (Sv.) १७६१-६४

प्र ते धारा असश्चते दिवो न यन्ति वृष्टयः । अच्छा बाजं सहस्रिणम् ॥१॥

अभि प्रियाणि काव्या विश्वा चक्षाणो अर्षति । हिरस्तुंजन आयुधा ॥२॥

स ममृजान् आयुभिरिभो राजेव सुव्रतः । श्येनो न वं सु षीदति ॥३॥
 स नो विश्व दिवो वसूतो पृथिव्या अधि । पुनान इन्द्रवा भर ॥४॥
pra te dhārā asaśchate divo na yanti vṛṣṭayaḥ / achchhā bājāṁ sahasraṇam ॥1॥
abhi priyāṇi kāvyā viśvā chakṣāṇo arṣati / hirasturṇjana āyudhā ॥2॥
sa mamjān āyubhiribho rājeva suvrataḥ / śyeno na vaṁ su ṣīdati ॥3॥
sa no viśva divo vasūto pṛthivya adhi / punāna indavā bhara ॥4॥

३. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - सा. (Sv.) १८२६-२७

यो जागार तमृचः कामयन्ते यो जागार तमु सामानि यन्ति ।
 यो जागार तमयंसोम आह तवाहमस्मि सख्ये न्योकाः ॥५॥
 अग्निर्जागार तमृचः कामयन्तेऽग्निर्जागार तमु सामानि यन्ति ।
 अग्निर्जागार तमयंसोम आह तवाहमस्मि सख्ये न्योकाः ॥६॥
yo jāgāra tamṛchaḥ kāmāyante yo jāgāra tamu sāmāni yanti /
yo jāgāra tamayaṁsoma āha tavāhamasmi sakhye nyokāḥ ॥5॥
agnirjāgāra tamṛchaḥ kāmāyante'gnirjāgāra tamu sāmāni yanti /
agnirjāgāra tamayaṁsoma āha tavāhamasmi sakhye nyokāḥ ॥6॥

६६. अवत्सारः काश्यपः अन्ये च दृष्टिलिंगाः (Avatsāra son of Kaśyapa and others who are visible in the mantras)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४४.१-१५

तं प्रतथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं बर्हिषदं स्वर्विदम् ।
 प्रतीचीनं वृजनं दोहसे गिराशुं जयन्तमनु यासु वर्धसे ॥१॥
 श्रिये सुदृशीरुपरस्य याः स्वर्विरोचमानः ककुभामचोदते ।
 सुगोपा असि न दभाय सुक्रतो परो मायाभिर्ऋत आस नाम ते ॥२॥
 अत्यं हविः सचते सच्च धातु चरिष्टगातुः स होता सहोभरिः ।
 प्रसस्त्राणो अनु बर्हिर्वृषा शिशुर्मध्ये युवाजरो विसुहा हितः ॥३॥
 प्र व एते सुयुजो यामन्निष्टये नीचीरमुष्मै यम्य ऋतावृधः ।
 सुयन्तुभिः सर्वशासैरभीषुभिः क्रिविर्नामानि प्रवणे मुषायति ॥४॥
 संजर्भुराणस्तरुभिः सुतेगुभं वयाकिनं चित्तगर्भासु सुस्वरुः ।
 धारवाकेष्वृजुगाथ शोभसे वर्धस्व पत्नीरभि जीवो अध्वरे ॥५॥
 यादृगेव ददृशे तादृगुच्यते सं छायाया दधिरे सिध्रयाप्स्वा ।
 महीमस्मभ्यमुरुषामुरु ज्रयो बृहत्सुवीरमनपच्युतं सहः ॥६॥
 वेत्यग्रुर्जनिवान्वा अति स्पृधः समर्यता मनसा सूर्यः कविः ।
 घ्नसं रक्षन्तं परि विश्वतो गयमस्माकं शर्म वनवत्स्वावसुः ॥७॥
 ज्यायांसमस्य यतुनस्य केतुन ऋषिस्वरं चरति यासु नाम ते ।
 यादृश्मिन्धायि तमपस्यया विदद्य उ स्वयं वहते सो अरं करत् ॥८॥
 समुद्रमासामव तस्थे अग्निमा न रिष्यति सवनं यस्मिन्नायता ।
 अत्रा न हार्दि क्रवणस्य रेजते यत्रा मतिर्विद्यते पूतबन्धनी ॥९॥
 स हि क्षत्रस्य मनसस्य चित्तिभिरेवावदस्य यजतस्य सध्रेः ।
 अवत्साररस्य स्पृणवाम रण्वभिः शविष्ठं वाजं विदुषा चिदर्थ्यम् ॥१०॥
 श्येन आसामदितिः कक्ष्योऽमदो विश्ववारस्य यजतस्य मायिनः ।
 समन्यमन्यमर्थयन्त्येतवे विदुर्विषाणं परिपानमन्ति ते ॥११॥
 सदापृणो यजतो वि द्विषो वधीद्वाहुवृक्तः श्रुतवित्तयो वः सचा ।
 उभा स वरा प्रतयेति भाति च यदी गणं भजते सुप्रयावभिः ॥१२॥
 सुतंभरो यजमानस्य सत्पतिर्विश्वासामूधः स धियामुदंचनः ।
 भरद्देनू रसवच्छिश्रिये पयोऽनुब्रवाणो अध्येति न स्वपन् ॥१३॥
 यो जागार् तमृचः कामयन्ते यो जागार तमु सामानि यन्ति ।
 यो जागार तमयंसोम आह तवाहमस्मि सख्ये न्योकाः ॥१४॥

अग्निर्जागार तमृचः कामयन्तेऽतिग्नर्जागार तमु सामानि यन्ति ।
 अग्निर्जागार तमयं सोम आह तवाहमस्मि सख्ये न्योकाः ॥१५॥
taṁ pratnathā pūrvathā biśvathemathā jyeṣṭhatātiṁ barhiṣadam svarvidam ।
pratichīnaṁ vrjanam dohase girāsum jayantamanu yāsu vardhase ॥1॥
śriye sudrśīruparasya yāḥ svarvirochamānaḥ kakubhāmachodate ।
sugopā asi na dabhāya sukrato paro māyābhiṛta āsa nāma te ॥2॥
atyam haviḥ sachate sachcha dhātu chariṣṭagātuh sa hotā sahobhariḥ ।
prasasrāṇo anu barhivṛṣā śīsurmadhye yuvājaro visruhā hitaḥ ॥3॥
pra va ete suyujo yāmanniṣṭaye nīchīramuṣmai yamyā ṛtāvṛdhaḥ ।
suyantubhiḥ sarvaśāsairabhiṣubhiḥ krivimāmāni pravaṇe muṣāyati ॥4॥
sarījarbhurāpastarubhiḥ sutegrbham vayākinam chittagarbhāsu susvaruh ।
dhāravākeṣvṛjugātha śobhase vardhasva patnīrabhi jīvo adhvare ॥5॥
yādṛgeva dadṛṣe tādṛguchyate sam chhāyayā dadhire sidhrayāpsvā ।
mahīmasmabhyamuruṣāmuru jrayo bṛhatsuvīramanapachyutam sahaḥ ॥6॥
vetyagrujanivānvā ati sprdhaḥ samaryatā manasā sūryaḥ kaviḥ ।
ghraṁsam rakṣantaṁ pari viśvato gayamasmakam śarma vanavatsvāvasuḥ ॥7॥
jyāyānisamasya yatunasya ketuna ṛṣisvaram charati yāsu nāma te ।
yādṛsmindhāyī tamapasyayā vidadya u svayam vahate so aram karat ॥8॥
samudramāsāmava tasthe agrimā na riṣyati savanam yasminnāyatā ।
atrā na hārdi kravaṇasya rejate yatrā matirvidyate pūtabandhanī ॥9॥
sa hi kṣatrasya manasasya chittibhirevāvadasya yajatasya sadhreḥ ।
avatsārarasya sprṇavāma raṇvabhiḥ śaviṣṭham vājam viduṣā chidardhyam ॥10॥
śyena āsāmaditiḥ kakṣayo3 mado viśvavārasya yajatasya māyinaḥ ।
samanyamanyamarthayantyetave vidurviṣānam paripānamanti te ॥11॥
sadāpṛṇo yajato vi dviṣo vadhīdbāhuvṛktaḥ śrutavittaryo vaḥ sachā ।
ubhā sa varā pratayeti bhāti cha yadī gaṇam bhajate suprayāvabhiḥ ॥12॥
sutam̐bharo yajamānasya satpatirviśvāsāmūdhaḥ sa dhiyāmudam̐chanaḥ ।
bharaddhenū rasavachchhiśriye payo'nubravāṇo adhyeti na svapan ॥13॥
yo jāgār tamṛchaḥ kāmāyante yo jāgāra tamu sāmāni yanti ।
yo jāgāra tamayam soma āha tavāhamasmi sakhye nyokāḥ ॥14॥
agnirjāgāra tamṛchaḥ kāmāyante'tignarjāgāra tamu sāmāni yanti ।
agnirjāgāra tamayam soma āha tavāhamasmi sakhye nyokāḥ ॥15॥

६७. अवस्युर आत्रेयः (Avasyur Ātreyaḥ)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ५.७५.१-९; सा. (Sv.) ४१८; १७४३-४५

ऋ. (Rv.) ५.७५.१-९

प्रति प्रियतमं रथं वृष्णं वसुवाहनम् ।
 स्तोता वामश्विनावृषिः स्तोमेन प्रति भूषति माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥१॥
 अत्यायातमश्विना तिरो विश्वा अहं सना ।
 दस्त्रा हिरण्यवर्तनी सुषुम्ना सिन्धुवाहसा माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥२॥
 आ नो रत्नानि बिभ्रतावश्विना गच्छतं युवम् ।
 रुद्रा हिरण्यवर्तनी जुषाणा वाजिनीवसू माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥३॥
 सुष्टुभो वां वृषण्वसू रथे वाणीच्याहिता ।
 उत वां ककुहो मृगः पृक्षः कृणोति वापुषो माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥४॥
 बोधिन्मनसा रथेषिरा हवनश्रुता ।
 विभिश्चयवानमश्विना नि याथो अद्वयाविनं माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥५॥
 आ वां नरा मनोयुजोऽश्वासः प्रुषितप्सवः ।
 वयो वहन्तु पीतये सह सुम्नेभिरश्विना माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥६॥
 अश्विनावेह गच्छतं नासत्या मा वि वेनतम् ।

तिरश्चिदर्यया परि वर्तिर्यातमदाभ्या माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥७॥

अस्मिन्यो अदाभ्या जरितारं शुभस्पती ।

अवस्युमश्विना युवं गृणन्तमुप भूषथो माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥८॥

अभूदुषा रुशत्पशुराग्निरधायुत्वियः ।

अयोजि वां वृषण्वसू रथो दस्त्रावमर्त्यो माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥९॥

prati priyatamaṁ ratham vṛṣṇaṁ vasuvāhanam ।

stotā vāmaśvināvṛṣiḥ stomena prati bhūṣati mādhvī mama śrutaṁ havam ॥1॥

atyāyātamaśvinā tiro viśvā ahaṁ sanā ।

dasrā hiraṇyavartanī suṣumnā sindhuvāhasā mādhvī mama śrutaṁ havam ॥2॥

ā no ratnāni bibhratāvaśvinā gachchhataṁ yuvam ।

rudrā hiraṇyavartanī juṣāṇā vājīnivasū mādhvī mama śrutaṁ havam ॥3॥

suṣubho vām vṛṣaṇvasū rathe vāṇichyāhitā ।

uta vām kakuho mṛgaḥ prkṣaḥ kṛṇoti vāpuṣo mādhvī mama śrutaṁ havam ॥4॥

bodhinmanasā rathyeṣirā havanaśrutā ।

vibhiśchyavānamaśvinā ni yātho advayāvinā mādhvī mama śrutaṁ havam ॥5॥

ā vām narā manoyujo śvāsaḥ pruṣitapsavaḥ ।

vayo vahantu pītaye saha sumnebhiraśvinā mādhvī mama śrutaṁ havam ॥6॥

āśvināveha gachchhataṁ nāsatyā mā vi venatam ।

tiraśchidaryayā pari vartiryātamaśvinā mādhvī mama śrutaṁ havam ॥7॥

asmīno adābhya jaritāraṁ śubhaspatī ।

avasyumaśvinā yuvam gṛṇantamupa bhūṣatho mādhvī mama śrutaṁ havam ॥8॥

abhūduṣā ruśatpaśurāgniradhāyṛtvīyaḥ ।

ayojī vām vṛṣaṇvasū ratho dasrāvamartyo mādhvī mama śrutaṁ havam ॥9॥

सा. (Sv.) ४१८

प्रति प्रियतमं रथं वृषणं वसुवाहनम् ।

स्तोता वामश्विनावृषि स्तोमेभिर्भूषति प्रति माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥१०॥

prati priyatamaṁ ratham vṛṣṇaṁ vasuvāhanam ।

stotā vāmaśvināvṛṣi stomebhirbhūṣati prati mādhvī mama śrutaṁ havam ॥10॥

सा. (Sv.) १७४३-४५

प्रति प्रियतमं रथं वृषणं वसुवाहनम् ।

स्तोता वामश्विनावृषि स्तोमेभिर्भूषति प्रति माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥१॥

अत्यायातमश्विना तिरो विश्वा अहं सना ।

दस्त्रा हिरण्यवर्तनी सुषुम्णा सिन्धुवाहसा माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥२॥

आ नो रत्नानि बिभ्रतावश्विना गच्छतं युवम् ।

रुद्रा हिरण्यवर्तनी जुषाणा वाजिनीवसू माध्वी मम श्रुतं हवम् ॥३॥

prati priyatamaṁ ratham vṛṣṇaṁ vasuvāhanam ।

stotā vāmaśvināvṛṣi stomebhirbhūṣati prati mādhvī mama śrutaṁ havam ॥1॥

atyāyātamaśvinā tiro viśvā ahaṁ sanā ।

dasrā hiraṇyavartanī suṣumnā sindhuvāhasā mādhvī mama śrutaṁ havam ॥2॥

ā no ratnāni bibhratāvaśvinā gachchhataṁ yuvam ।

rudrā hiraṇyavartanī juṣāṇā vājīnivasū mādhvī mama śrutaṁ havam ॥3॥

२. इन्द्रः (INDRAH) - ऋ. (Rv.) ५.३१.१-७; ८२

इन्द्रो रथाय प्रवतं कृणोति यमध्यस्थान्मघवा वाजयन्तम् ।

यूथेव पश्वो व्युनोति गापो अरिष्टो याति प्रथमः सिषासन् ॥१॥

आ प्र द्रव हरिवो मा वि वेनः पिशंगराते अभि नः सचस्व ।

नहि त्वदिन्द्र वस्यो अन्यदस्त्यमेनोऽश्विज्जनिवतश्चकर्थ ॥२॥

उद्यत्सहः सहस आजनिष्ट देदिष्ट इन्द्र इन्द्रियाणि विश्वा ।

प्राचोदयत्सुदुघा वव्रे अन्तर्वि ज्योतिषा संववृत्वत्तमोऽवः ॥३॥
 अनवस्ते रथमश्वाय तक्षन्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ।
 ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्धयन्नहये हन्त्वा उ ॥४॥
 वृष्णे यत्ते वृष्णो अर्कमर्चानिन्दं ग्रावाणे अदितिः सजोषाः ।
 अनश्वासो ये पवयोऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तन्त दस्यून् ॥५॥
 प्र ते पूर्वाणि करणानि वोचं प्र नूतना मघवन्या चकर्थ ।
 शक्तीवो यद्विभरा रोदसी उभे जयन्नपो मनवे दानुचित्राः ॥६॥
 तदिन्नु ते करणं दस्म विप्राहिं यद् घ्नन्नोजो अत्रामिमीथाः ।
 शुष्णस्य चित्परि माया अगृभ्णाः प्रपित्वं यन्नप दस्यूरसेधः ॥७॥

*indro rathāya pravataṁ kṛṇoti yamadyasthānmaghavā vājayantam ।
 yūtheva paśvo vyunoti gāpo ariṣṭo yāti prathamah siṣāsana ॥1॥
 ā pra drava harivo mā vi venaḥ piśaṁgarāte abhi naḥ sachasva ।
 nahi tvadindra vasyo anyadastyamenāṁśchijjanivataśchakartha ॥2॥
 udyatsahaḥ sahaya ājaniṣṭa dediṣṭa indra indriyāṇi viśvā ।
 prāchodayatsudughā vavre antarvī jyotiṣā samvavṛtvattamo'vaḥ ॥3॥
 anavaste rathamaśvāya takṣantvaṣṭā vajraṁ puruhūta dyumantam ।
 brahmāṇa indraṁ mahayanto arkairavardhayannahaye hantvā u ॥4॥
 vṛṣṇe yatte vṛṣṇo arkamarchānindam grāvāṇe aditiḥ sajoṣāḥ ।
 anaśvāso ye pavayo'rathā indreṣitā abhyavartanta dasyūn ॥5॥
 pra te pūrvāṇi karaṇāṇi vochaṁ pra nūtanā maghavanyā chakartha ।
 śaktīvo yadvibharā rodasī ubhe jayannapo manave dānuchitrāḥ ॥6॥
 tadinnu te karaṇam dasma viprāhiṁ yad ghnannojo atrāmimithāḥ ।
 śuṣṇasya chitpari māyā agrbhñāḥ prapitvaṁ yannapa dasyūṁśrasedhaḥ ॥7॥*

ऋ. (Rv.) ५.३१.८२

त्वमपो यदवे तुर्वशायारमयः सुदुघाः पार इन्द्र ।
 उग्रमयातमवहो ह कुत्सं सं ह यद्वामुशनारन्त देवाः ॥८॥
*tvamapo yadave turvaśāyāramayaḥ sudughāḥ pāra indra ।
 ugramayātamavaho ha kutsaṁ saṁ ha yadvāmuśanāranta devāḥ ॥8॥*

३. इन्द्र उशना वा (Indra Uśanā Vā)

ऋ. (Rv.) ५.३१.८४

त्वमपो यदवे तुर्वशायारमयः सुदुघाः पार इन्द्र ।
 उग्रमयातमवहो ह कुत्सं सं ह यद्वामुशनारन्त देवाः ॥८॥
*tvamapo yadave turvaśāyāramayaḥ sudughāḥ pāra indra ।
 ugramayātamavaho ha kutsaṁ saṁ ha yadvāmuśanāranta devāḥ ॥8॥*

४. इन्द्रः कुत्सश्च (Indraḥ Kutsaścha) - ऋ. (Rv.) ५.३१.९

इन्द्राकुत्सा वहमाना रथेना वामत्या अपि कर्णे वहन्तु ।
 निः षीमद्भ्यो धमथो निः षधस्थान्मघोनो हृदो वरथस्तमांसि ॥९॥
*indrākutsā vahamanā rathenā vāmatyā api karṇe vahantu ।
 niḥ ṣīmadbhyo dhamatho niḥ ṣadhasthānmaghono hṛdo varathastamāṁsi ॥9॥*

५. इन्द्रः कुत्सो वा (Indraḥ Kutso Vā) - ऋ. (Rv.) ५.३१.८३

त्वमपो यदवे तुर्वशायारमयः सुदुघाः पार इन्द्र ।
 उग्रमयातमवहो ह कुत्सं सं ह यद्वामुशनारन्त देवाः ॥८॥
*tvamapo yadave turvaśāyāramayaḥ sudughāḥ pāra indra ।
 ugramayātamavaho ha kutsaṁ saṁ ha yadvāmuśanāranta devāḥ ॥8॥*

६८. अश्विनौ (Aśvinau)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) २८.२२-२३

देवोऽग्निः स्वष्टकृदेवमिन्द्रमवर्द्धयत् ।

स्विष्टं कुर्वन्स्विष्टकृत् स्वष्टमद्य करोतु नो वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥२२॥

अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यजमानः पचन् पक्ववीः पचन् पुरोडाशं बध्नन्निन्द्राय छागम् । सूपस्थाऽअद्य देवो वनस्पतिरभवदिन्द्राय छागेन ।

अघत्तं मेदस्तः प्रति पचताग्रभीदवीवृधत्पुरोडाशेन त्वामद्यऽऋषे ॥२३॥

*devo'agniḥ sviṣṭakṛddevamindramavarddhayat ।**sviṣṭam kurvantsviṣṭakṛt sviṣṭamadya karotu no vasuvane vasudheyasya vetu yaja ॥22॥**agnimadya hotāramavṛṇītāyaṁ yajamānaḥ pachan pakvaviḥ pachan puroḍāśaṁ badhnannindrāya chhāgam । sūpasthā'adya devo vanaspatirabhavadindrāya chhāgena ।**aghattam medastah prati pachatāgrabhīdāvīvṛdhatpuroḍāśena tvāmadya'ṛṣe ॥23॥*

२. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) २८.१७

देवा दैव्या होतारा देवमिन्द्रमवर्द्धताम् ।

हताघशं सावाभार्ष्टा वसु वार्याणि यजमानाय शिक्षितौ वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजा ॥१७॥

*devā daivyā hotārā devamindramavarddhatām ।**hatāghaśaṁ sāvābhārṣṭā vasu vāryāṇi yajamānāya śikṣitau vasuvane vasudheyasya vītām yajā ॥17॥*

३. अहोरात्रे (Ahorātre) - य. (Yv.) २८.१४

देवी उषासानक्तेन्द्रं यो प्रयत्यहेताम् । दैवीर्विशः ।

प्रायासिष्टौ सुप्रीते सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥१४॥

*devī uṣāsānaktendram yo prayatyahnetām । daivīrviśaḥ ।**prāyāsiṣṭām supṛīte sudhite vasuvane vasudheyasya vītām yaja ॥14॥*

४. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) २८.१२-१३; १५-१६

य. (Yv.) २८.१२-१३

देवं बर्हिन्द्रंसुदेवं देवैर्वीरवत् स्तीर्णं वेद्यामवर्द्धयत् ।

वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतराया बर्हिष्मतोऽत्यगाद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज ॥१२॥

देवीद्वारऽइन्द्रंसङ्घाते वीङ्घीर्यामन्नं वर्द्धयन् । आ वत्सेन तरुणेन कुमारेण च

मीवतापार्वणरेणुककाटं नुदन्तां वसुवने वसुधेयस्य व्यन्तु यज ॥१३॥

*devam barhirindram̐sudevam̐ devairvīravat stīrṇa vedyāmavarddhayat ।**vastorvṛtam̐ prāktorbhṛtam̐rāyā barhiṣmato'tyagādvastuvane vasudheyasya vetu yaja ॥12॥**devīrdvāra 'indram̐saṅghāte vīḍvīryāmanṇa varddhayan । ā vatsena taruṇena kumāreṇa cha**mīvatāpārvāṇam̐reṇukakāṭam̐ nudantām̐ vasuvane vasudheyasya vyantu yaja ॥13॥*

य. (Yv.) २८.१५-१६

देवी जोष्टीवसुधिति देवमिन्द्रमवर्द्धताम् । अयाव्यन्याघा द्वेषां स्यान्वा वक्षद्वसु वार्याणि यजमानाय शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥१५॥

देवीऽऊर्जाहुती दुघे सुदुघे पयसेन्द्रमवर्द्धताम् । इषमूर्जमन्या वक्षत्सग्धिसपीतिमन्या नवेन पूर्वं दयामाने पुराणेन नवमधातामूर्जमूर्जाहुतीऽऊर्जयमाने वसु वार्याणि यजमानाय शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज ॥१६॥

*devī joṣṭīvasudhiti devamindramavarddhatām । ayāvyanāghā dveṣām̐ syānyā vakṣadvasu vāryāṇi yajamānāya śikṣite vasuvane vasudheyasya vītām yaja ॥15॥**devī'ūrjāhutī dughe sudughe payasendramavarddhatām । iṣamūrjamanyā vakṣatsagdhimisapītimanyā navena pūrva dayāmāne purāṇena*

*navamadhātāmūrjamūrjāhuti'ūrjayamāne vasu vāryāṇi yajamānāya śikṣite vasuvane
vasudheyasya vītām yaja ॥16॥*

५. सभेशः (Sabheśaḥ) - य. (Yv.) २०.३

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । श्विनोर्भैषज्येन तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभि पिंचामि
सरस्वत्यै भैषज्येन वीर्यायान्नाद्यायाभि पिंचामीन्द्रस्येन्द्रियेण बलाय श्रियै यशसेऽभि पिंचामि ॥३॥
*devasya tvā savituḥ prasave'śvinorbāhubhyām pūṣṇo hastābhyām । śvinorbhaiṣajyena
tejase brahmavarchasāyābhi śimchāmi sarasvatyai bhaiṣajyena vīryāyānnādyāyābhi
śimchāmīndrasyendriyeṇa balāya śriyai yaśase'bhi śimchāmi ॥3॥*

६९. अश्विनौ वैवस्वतौ (Aśvinau Vaivasvatau)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - सा. (Sv.) ३०५

कुष्ठः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः । घ्नता वामश्रया क्षपमाणोऽशुनेत्यमु आद्वन्यथा ॥३॥
*kuṣṭhaḥ ko vāmaśvinā tapāno devā martyaḥ । ghnatā vāmaśnayā
kṣapamāṇom'śunetthamu ādvanyathā ॥3॥*

७०. अष्टकः (Aṣṭakaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.२५.७; २०.३३.१-३

अ. (Av.) २०.२५.७

प्रोग्रां पीतिं वृष्णं इयर्मि सत्यां प्रयै सुतस्य हर्यश्च तुभ्यम् ।
इन्द्र धेनाभिरिह मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शच्या गृणानः ॥७॥
*progrām pītiṁ vṛṣṇaṁ iyarmi satayāṁ prayai sutasya haryaśva tubhyam ।
indra dhenābhiriha mādayasva dhībhirviśvābhiḥ śachyā gṛṇānaḥ ॥7॥*

अ. (Av.) २०.३३.१-३

अप्सु धूतस्य हरिवः पिबेह नृभिः सुतस्य जठरं पृणस्व ।
मिमिक्षुर्यमद्रय इन्द्र तुभ्यं तेभिर्वर्धस्व मदमुक्थवाहः ॥१॥
प्रोग्रां पीतिं वृष्णं इयर्मि सत्यां प्रयै सुतस्य हर्यश्च तुभ्यम् ।
इन्द्र धेनाभिरिह मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शच्या गृणानः ॥२॥
ऊती शचीवस्तव वीर्येण वयो दधाना उशिज ऋताः ।
प्रजावदिन्द्र मनुषो दुरोणे तस्थुर्गृणन्तः सधमाद्यासः ॥३॥
*apsu dhūtasya harivaḥ pibeha nṛbhiḥ sutasya jatharaṁ pṛṇasva ।
mimikṣuryamadraya indra tubhyam tebhīrvardhasva madamukthavāhaḥ ॥1॥
progrām pītiṁ vṛṣṇa iyarmi satyāṁ prayai sutasya haryaśva tubhyam ।
indra dhenābhiriha mādayasva dhībhirviśvābhiḥ śachyā gṛṇānaḥ ॥2॥
ūtī śachīvastava vīryeṇa vayo dadhānā uśija ṛtāḥ ।
prajāvadindra manuṣo duroṇe tasthurgṛṇantaḥ sadhamādyāsaḥ ॥3॥*

७१. अष्टको वैश्वामित्रः (Aṣṭako Vaiśvāmitraḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - १०.१०४.१-११

असावि सोमः पुरुहूत तुभ्यं हरिभ्यां यामुप याहि तूयम् ।
तुभ्यं गिरो विप्रवीरा इयाना दधन्विर इन्द्र पिबा सुतस्य ॥१॥
अप्सु धूतस्य हरिवः पिबेह नृभिः सुतस्य जठरं पृणस्व ।
मिमिक्षुर्यमद्रय इन्द्र तुभ्यं तेभिर्वर्धस्व मदमुक्थवाहः ॥२॥
प्रोग्रां पीतिं वृष्णं इयर्मि सत्यां प्रयै सुतस्य हर्यश्च तुभ्यम् ।
इन्द्र धेनाभिरिह मादयस्व धीभिर्विश्वाभिः शच्या गृणानः ॥३॥
ऊती शचीवस्तव वीर्येण वयो दधाना उशिज ऋताः ।
प्रजावदिन्द्र मनुषो दुरोणे तस्थुर्गृणन्तः सधमाद्यासः ॥४॥
प्रणीतिभिष्टे हर्यश्च सुष्टोः सुषुम्नस्य पुरुरुचो जनासः ।
मंहिष्ठामूर्तिं वित्तिरे दधानाः स्तोतार इन्द्र तव सूनृताभिः ॥५॥

उप ब्रह्माणि हरिवो हरिभ्यां सोमस्य याहि पीतये सुतस्य ।
 इन्द्र त्वा याः क्षममाणमानङ् दाश्वौ अस्यध्वरस्य प्रकेतः ॥६॥
 सहस्रवाजमभिमातिषाहं सुतेरणं मघवानं सुवृक्तिम् ।
 उप भूषन्ति गिरो अप्रतीतमिन्द्रं नमस्या जरितुः पनन्त ॥७॥
 सप्तापो देवीः सुरणा अमृक्ता याभिः सिन्धुमतर इन्द्र पूर्भिर्त् ।
 नवतिं स्रोत्या नव च स्रवन्तीर्देवेभ्यो गातुं मनुषे च विन्दः ॥८॥
 अपो महीरभिश्स्तेरमुचोऽजागरास्वधि देव एकः ।
 इन्द्र यास्त्वं वृत्रतूर्ये चकर्थ ताभिर्विश्वयुस्तन्वं पुपुष्याः ॥९॥
 वीरेण्यः क्रतुरिन्द्रः सुशस्तिरुतापि धेना पुरुहूतमीदृ ।
 आर्दयद्द्रुमकृणोदु लोकं ससाहे शक्रः पृतना अभिष्टिः ॥१०॥
 शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन्भरे नृतमं वाजसातौ ।
 शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि संजितं धनानाम् ॥११॥
asāvi somaḥ puruhūta tubhyaṁ haribhyāṁ yāmupa yāhi tūyam ।
tubhyaṁ giro vipravīrā iyanā dadhanvira indra pibā sutasya ॥1॥
apsu dhūtasya harivaḥ pibeha nṛbhiḥ sutasya jatharaṁ pṛṇasva ।
mimikṣuryamadraya indra tubhyaṁ tebhirdhasva madamukthavāhaḥ ॥2॥
progrāṁ pītiṁ vṛṣṇa iyarmi satyāṁ prayai sutasya haryaśva tubhyaṁ ।
indra dhenābhirihi mādayasva dhībhiriśvābhiḥ śachyā grṇānaḥ ॥3॥
ūtī śachīvastava vīryaṇa vayo dadhānā uśīja ṛtāāḥ ।
prajāvadindra manuṣo duroṇe tasthurgṇantaḥ sadhamādyāsaḥ ॥4॥
praṇītibhiṣṭe haryaśva suṣṭoḥ suṣumnasya pururucho janāsaḥ ।
manhiṣṭhāmūtiṁ vitire dadhānāḥ stotāra indra tava sūnṛtābhiḥ ॥5॥
upa brahmāṇi harivo haribhyāṁ somasya yāhi pītaye sutasya ।
indra tvā yāḥ kṣamamāṇamānaḥ dāśvāṁ asyadhvarasya praketaḥ ॥6॥
sahasravājamabhimātiṣāhaṁ suterāṇaṁ maghavānaṁ suvṛktim ।
upa bhūṣanti giro apratītamindram namasyā jarituh pananta ॥7॥
saptāpo devīḥ suraṇā amṛktā yābhiḥ sindhumatara indra pūrbhit ।
navatiṁ srotyā nava cha sravantīrdevebhyo gātum manuṣe cha vindaḥ ॥8॥
apo mahīrabhiśasteramumcho'jāgarāsvadhi deva ekaḥ ।
indra yāstvaṁ vṛtratūrye chakartha tābhiriśvayustanvaṁ pupuṣyāḥ ॥9॥
vīreṇyaḥ kraturindrah suśastirutāpi dhenā puruhūtamiṭṭe ।
ārdyadvṛtramakṛṇodu lokaṁ sasāhe śakraḥ pṛtanā abhiṣṭiḥ ॥10॥
śunaṁ huvema maghavānamindramasminbhare nṛtamaṁ vājasātau ।
śṛṇvantamugramūtaye samatsu ghnantaṁ vṛtrāṇi sañjitaṁ dhanānām ॥11॥

७३. अष्टादंष्ट्रो वैरूपः (Aṣṭādaṁṣṭro Vairūpaḥ)

१. इन्द्रः (Indrah) - ऋ. (Rv.) १०.१११.१-१०

मनीषिणः प्र भरध्वं मनीषां यथायथा मतयः सन्ति नृणाम् ।
 इन्द्रं सत्यैरयामा कृतेभिः स हि वीरो गिर्वणस्युर्विदानः ॥१॥
 ऋतस्य हि सदसो धीतिरद्यौत्सं गार्ष्ट्यो वृषभो गोभिरानट् ।
 उदतिष्ठत्तविषेणा रवेण महान्ति चित्सं विव्याचा रजांसि ॥२॥
 इन्द्रः किल श्रुत्या अस्य वेद स हि जिष्णुः पथिकृत्सूर्याय ।
 अन्मेनां कृण्वन्नच्युतो भुवदगोः पतिर्दिवः सनजा अप्रतीतः ॥३॥
 इन्द्रो मग्ना महतो अर्णवस्य व्रतामिनादंगिरोभिर्गृणानः ।
 पुरुणि चित्रि तताना रजांसि दाधार यो धरुणं सत्यताता ॥४॥
 इन्द्रो दिवः प्रतिमानं पृथिव्या विश्वा वेद सवना हन्ति शुष्णम् ।
 महीं चिद् द्यामातनोत्सूर्येण चास्कम्भ चित्कम्भनेन स्कभीयान् ॥५॥
 वज्रेण हि वृत्रहा वृत्रमस्तरदेवस्य शूशुवानस्य मायाः ।

वि धृष्णो अत्र धृषता जघन्याथाभवो मघवन्बाह्वोजाः ॥६॥

सचन्त यदुषसः सूर्येण चित्रामस्य केतवो रामविन्दन् ।

आ यत्रक्षत्रं ददृशे दिवो न पुनर्यतो नाकिरद्धा नु वेद ॥७॥

दूरं किल प्रथमा जग्मुरासामिन्द्रस्य याः प्रसवे ससुरापः ।

क्व स्विदग्रं क्व बुध्न आसामापो मध्यं क्व वो नूनमन्तः ॥८॥

सुजः सिन्धूरहिना जग्रसानाँ आदिदेताः प्र विविज्रे जवेन ।

मुमुक्षमाणा उत या मुमुत्रेऽधेदेता न रमन्ते नितित्ताः ॥९॥

सध्राचीः सिन्धुमुशतीरिवायन्त्सनाज्जार आरितः पूर्भिदासाम् ।

अस्तमा ते पार्थिवा वसून्त्यस्मे जग्मुः सूनृता इन्द्र पूर्वीः ॥१०॥

maniṣiṇaḥ pra bharadhvaṁ maniṣāṁ yathāyathā matayaḥ santi nṛṇām ।

indraṁ satyairerayāmā kṛtebhiḥ sa hi vīro girvaṇasyurvidānaḥ ॥1॥

ṛtasya hi sadaso dhītiradyautsaṁ gārṣṭeyo vṛṣabho gobhirānaḥ ।

udatiṣṭhattaviṣeṇā raveṇa mahānti chitsaṁ vīvyāchā rajāṁsi ॥2॥

indraḥ kila śrutyā asya veda sa hi jiṣṇuḥ pathikṛtsūryāya ।

anmenām kṛṇvannachyuto bhuvadagoḥ patirdivaḥ sanajā apratītaḥ ॥3॥

indro mahnā mahato arṇavasya vratāminādaṁgirobhīrgṛṇānaḥ ।

purūṇi chinni tatānā rajāṁsi dādihāra yo dharuṇaṁ satyatātā ॥4॥

indro divaḥ pratimānaṁ pṛthivyā viśvā veda savanā hanti śuṣṇam ।

mahīm chid dyāmātanotsūryeṇa chāskambha chitkambhanena skabhīyān ॥5॥

vajreṇa hi vṛtrahā vṛtramastaradevasya śūśuvānasya māyāḥ ।

vi dhṛṣṇo atra dhṛṣatā jaghanthāthābhavo maghavanbāhnojaḥ ॥6॥

sachanta yaduṣasaḥ sūryeṇa chitrāmasya ketavo rāmaṁvandan ।

ā yannaḥsatraṁ dadṛṣe divo na punaryato nākiraddhā nu veda ॥7॥

dūraṁ kila prathamā jagmurāsāmindrasya yāḥ prasave sasurāpaḥ ।

kva svidagraṁ kva budhna āsāmāpo madhyaṁ kva vo nūnamantaḥ ॥8॥

sujaḥ sindhūmrāhinā jagrasānāṁ ādidetāḥ pra vivijre javena ।

mumukṣamānā uta yā mumuchre'dhedetā na ramante nitiktāḥ ॥9॥

sadhrāchīḥ sindhumuśatīrivāyantsanājjāra āritaḥ pūrbhidāsām ।

astamā te pāṛthivā vasūnyasme jagmuḥ sūnṛtā indra pūrvīḥ ॥10॥

७४. असितः काश्यपो देवलो वा (ऋसर्व. साग्री.); असितः काश्यपः (सार्षेदी. ४७५; ७६; ८५; ८६)
(Asitaḥ Kāśyapo Devalo Vā [Rss. Ssb.]; Asitaḥ Kāśyapaḥ [Sad. 475; 76; 85; 86])

१. आप्रियः (Āpriyaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.५.१-११

समिद्धो विश्वतस्पतिः पवमानो वि राजति । प्रीणन् वृषा कनिक्रदत् ॥१॥

तनूनपात पवमानः श्रृंगे शिशानो अर्षति । अन्तरिक्षेण रारजत ॥२॥

ईळेन्यः पवमानो रयिर्वि राजति द्युमान् । मधेर्धाराभिरोजसा ॥३॥

बर्हिः प्राचीनमोजसा पवमान स्तृणन् हरिः । देवेषु देव ईयते ॥४॥

उदातैर्जिहते बृहद् द्वारो देवीर्हिरण्ययीः । पवमानेन सुष्टुताः ॥५॥

सुशिल्पे बृहती मही पवमानो वृषण्यती । नक्तोषासा न दर्शति ॥६॥

उभा देवा नृचक्षसा होतारा दैव्या हुवे । पवमान इन्द्रो वृषा ॥७॥

भारती पवमानस्य सरस्वतीळा मही । इमं नो यामा गमन्तिस्त्रो देवीः सुपेशसः ॥८॥

त्वष्टारमग्रजां गोपां पुरोयावानमा हुवे । इन्दुरिन्द्रो वृषा हरिः पवमानः प्रजापतिः ॥९॥

वनस्पतिं पवमान मध्वा समङ्घि धारया । सहस्रवल्शं हरितं भ्राजमानं हिरण्ययम् ॥१०॥

विश्वे देवाः स्वाहाकृतिं पवमानस्या गत । वायुबृहस्पतिः सूर्योऽग्निरिन्द्रः सजोषसः ॥११॥

samiddho viśvataspatiḥ pavamāno vi rājati । prīṇan vṛṣā kanikradat ॥1॥

tanūnapāta pavamānaḥ śṛṅge śīsāno arṣati । antarikṣeṇa rārajata ॥2॥

īlenyaḥ pavamāno rayirvi rājati dyumān । madherdhārābhirojasā ॥3॥

barhiḥ prāchīnamojasā pavamāna strīṇa hariḥ | deveṣu deva īyate ||4 ||
udātairjihate bṛhad dvāro devīrhiranyayīḥ | pavamānena suṣtutāḥ ||5 ||
suśilpe bṛhatī mahī pavamāno vṛṣaṇyati | naktoṣāsā na darśate ||6 ||
ubhā devā nṛchakṣasā hotārā daivya huve | pavamāna indro vṛṣā ||7 ||
bhāratī pavamānasya sarasvatīlā mahī | imān no yāmā gamantisro devīḥ
supesāsah ||8 ||
tvaṣṭāramagrajām gopām puroyāvānamā huve | indurindro vṛṣā hariḥ pavamānaḥ
prajāpatiḥ ||9 ||
vanaspatiḥ pavamāna madhvā samaṅdhi dhārayā | sahasravalśam haritam
bhrājamānaḥ hiraṇyayam ||10 ||
viśve devāḥ svāhākṛtiḥ pavamānasyā gata | vāyubṛhaspatiḥ sūryo'gnirindrah
sajośasaḥ ||11 ||

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.६.१-९; ९.७.१-९; ९.८.१-९; ९.९.१-९; ९.१०.१-९; ९.११.१-९; ९.१२.१-९; ९.१३.१-९; ९.१४.१-८; ९.१५.१-८; ९.१६.१-८; ९.१७.१-८; ९.१८.१-७; ९.१९.१-७; ९.२०.१-७; ९.२१.१-७; ९.२२.१-७; ९.२३.१-७; ९.२४.१-७; सा ४७५; ४७६; ४८५-८६; ५०२; ५०६; ६५१; ६५२; ६५३; ७६१; ७६३; ९३५-९३७; ९६१-७४; ९९९; १०००-१००१; १०९३-९५; १११९-३६; ११७८-१२०४; १२६६-७३

ऋ. (Rv.) ९.६.१-९

मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः । अव्यो वारेष्वस्मयुः ॥१॥
अभित्यं मद्यं मदमिन्दविन्द्र इति क्षर । अभि वाजिनो अर्वतः ॥२॥
अभि त्यं पूवर्यं मदं सुवानो अर्ष पवित्र आ । अभि वाजमुत श्रवः ॥३॥
अनु द्रप्सास इन्द्रव आपो न प्रवतासरन् । पुनाना इन्द्रमाशत ॥४॥
यमत्यमिव वाजिनं मृजन्ति योषणो दश । वने क्रीळन्तमत्यविम् ॥५॥
तं गोभिर्वृषणं रसं मदाय देववीतये । सुतं भराय सं सृज ॥६॥
देवो देवाय धारयेन्द्राय पवते सुतः । पयो यदस्य पीपयत् ॥७॥
आत्मा यास्य रंह्या सुष्वाणः पवते सुतः । प्रलं नि पाति काव्यम् ॥८॥
एवा पुनान इन्द्रयुर्मदं मदिष्ठ वीतये । गुहा चिद्धधिषे गिरः ॥९॥
mandrayā soma dhārayā vṛṣā pavasva devayuh | avyo vāreṣvasmayuh ||1 ||
abhityam madyam madamindavindra iti kṣara | abhi vājino arvataḥ ||2 ||
abhi tyam pūvarya madam suvāno arṣa pavitra ā | abhi vājamuta śravaḥ ||3 ||
anu drapsāsa indava āpo na pravatāsaran | punānā indramāśata ||4 ||
yamatyamiva vājinam mṛjanti yoṣaṇo daśa | vane kṛlāntamatyavim ||5 ||
taṁ gobhirvṛṣaṇam rasam madāya devavītaye | sutam bharāya sam sṛja ||6 ||
devo devāya dhārayendrāya pavate sutaḥ | payo yadasya pīpayat ||7 ||
ātmā yāsyā ramhyā suṣvāṇaḥ pavate sutaḥ | pratnam ni pāti kāvyam ||8 ||
evā punāna indrayurmadaṁ madiṣṭha vītaye | guhā chiddadhiṣe girah ||9 ||

ऋ. (Rv.) ९.७.१-९

असृग्रमिन्द्रवः पथा धर्मवृत्तस्य सुश्रियः । विदाना अस्य योजनम् ॥१॥
प्र धारा मध्वो अग्रियो महीरपो वि गाहते । हविर्हविषु वन्द्यः ॥२॥
प्र युजो वाचो अग्रियो वृषाव चक्रदद्वने । सदमाभि सत्यो अध्वरः ॥३॥
परि यत्काव्या कविर्नृम्णा वसानो अर्षति । स्वर्वाजी सिषसति ॥४॥
पवमानो अभि स्पृधो विशो राजेव सीदति । यदीमृण्वन्ति वेधसः ॥५॥
अव्यो वारे परि प्रियो हरिर्वनेषु सीदति । रेभो वनुष्यते मती ॥६॥
स वायुमिन्द्रमश्विना साकं मदेन गच्छति । रणा यो धर्मभिः ॥७॥
आ मित्रावरुणा भगं मध्वः पवन्त ऊर्मयः । विदाना अस्य शक्त्रभिः ॥८॥
अस्मभ्यं रोदसी रयिं मध्वो वाजस्य सातये । श्रवो वसूनि सं जितम् ॥९॥
asṛgramindavaḥ pathā dharmannṛtasya suśriyaḥ | vidānā asya yojanam ||1 ||

pra dhārā madhvo agriyo mahīrapo vi gāhate / havirhaviṣṣu vandyah ॥2॥
 pra yujo vācho agriyo vṛṣāva chakradadvane / sadamābhi satyo adhvarah ॥3॥
 pari yatkāvyā kavirṇṇmā vasāno arṣati / svarvājī siṣasati ॥4॥
 pavamāno abhi sprdhō viśo rājeva sīdati / yadimṇṇvanti vedhasah ॥5॥
 avyo vāre pari priyo harirvaneṣu sīdati / rebho vanuṣyate matī ॥6॥
 sa vāyumindramaśvinā sākaṁ madena gachchhati / raṇā yo dharmabhiḥ ॥7॥
 ā mitrāvaruṇā bhagaṁ madhvaḥ pavanta ūrmayaḥ / vidānā asya śakmabhiḥ ॥8॥
 asmabhyam rodasī rayim madhvo vājasya sātaye / śravo vasūni sam jitam ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.८.१-९

एते सोमा अभि प्रियमिन्द्रस्य काममक्षरन् । वर्धन्तो अस्य वीर्यम् ॥१॥
 पुनानासश्चमूषदो गच्छन्तो वायमश्चिना । ते नो धान्तु सुवीर्यम् ॥२॥
 इन्द्रस्य सोम राधसे पुनानो हार्दि चोदय । ऋतस्य योनिमासदम् ॥३॥
 मृजन्ति त्वा दश क्षिपो हिन्वन्ति सप्त धीतयः । अनु विप्रा अमादिषुः ॥४॥
 देवेभ्यस्त्वा मदाय कं सृजानमति मेष्यः । सं गोभिर्वासयामसि ॥५॥
 पुनानः कलशेषा वस्त्राण्यरुषो हरिः । परि गव्यान्वव्यत ॥६॥
 मघोन आ पवस्व नो जहि विश्वा अप द्विषः । इन्दो सखायमा विश ॥७॥
 वृष्टिं दिवः परि स्रव द्युम्नं पृथिव्या अधि । सहो नः सोम पृत्सु धाः ॥८॥
 नृचक्षसं त्वा वयमिन्द्रपीतं स्वर्विदम् । भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥९॥
 ete somā abhi priyamindrasya kāmamakṣaran / vardhanto asya vīryam ॥1॥
 punānāśaśchamūṣado gachchhanto vāyamaśvinā / te no dhāntu suvīryam ॥2॥
 indrasya soma rādhase punāno hārdi chodaya / ṛtasya yonimāsadam ॥3॥
 mṛjanti tvā daśa kṣipo hinvanti sapta dhītayaḥ / anu viprā amādiṣuḥ ॥4॥
 devebhyastvā madāya kaṁ sṛjānamati meṣyaḥ / sam gobhivāsayāmasi ॥5॥
 punānaḥ kalaśeṣvā vastrāṇyaruṣo hariḥ / pari gavyānyavyata ॥6॥
 maghona ā pavasva no jahi viśvā apa dviṣaḥ / indo sakhāyamā viśa ॥7॥
 vṛṣṭim divaḥ pari srava dyumnaṁ pṛthivya adhi / saho naḥ soma pṛtsu dhāḥ ॥8॥
 nṛchakṣasaṁ tvā vayamindrapītaṁ svarvidam / bhakṣīmahi prajāmiṣam ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.९.१-९

परि प्रिया दिवः कविर्वयांसि नस्योर्हितः । सुवानो याति कविक्रतुः ॥१॥
 प्रप्र क्षयाय पन्यसे जनाय जुष्टो अद्रुहे । वीत्यर्ष चनिष्ठया ॥२॥
 स सूनूर्मातरा शुचिर्जातो जाते अरोचयत् । महान्मही ऋतावृधा ॥३॥
 स सप्त धीतिभिर्हितो नद्यो अजिन्वदद्रुहः । या एकमक्षि वावृधुः ॥४॥
 ता अभि सन्तमस्तृतं महे युवानमा दधुः । इन्दुमिन्द्र तव व्रते ॥५॥
 अभि वह्निरमर्त्यः सप्त पश्यति वावहिः । क्रिविर्देवीरतर्पयत् ॥६॥
 अवा कल्पेषु नः पुमस्तमांसि सोम योद्ध्या । तानि पुनान जङ्घनः ॥७॥
 नू नव्यसे नवीयसे सूक्ताय साधया पथः । प्रत्नवद्रोचया रुचः ॥८॥
 पवमान महि श्रवो गामश्च रसि वीरवत् । सना मेधां सना स्वः ॥९॥
 pari priyā divaḥ kavirvayānsi naptiyorhitaḥ / suvāno yāti kavikratuḥ ॥1॥
 prapra kṣayāya panyase janāya juṣṭo adruhe / vītyarṣa chaniṣṭhayā ॥2॥
 sa sūnurmatāra śuchirjāto jāte arochayat / mahānmaḥī ṛtāvṛdhā ॥3॥
 sa sapta dhītibhirhito nadyo ajinvadadruhaḥ / yā ekamakṣi vāvṛdhuḥ ॥4॥
 tā abhi santamastṛtaṁ mahe yuvānamā dadhuḥ / indumindra tava vrata ॥5॥
 abhi vahniramarṭyaḥ sapta paśyati vāvahiḥ / krivirdevīratarpayat ॥6॥
 avā kalpeṣu naḥ pumastamānsi soma yodhya / tāni punāna jaṅghanah ॥7॥
 nū navyase navīyase sūktāya sādhyā pathaḥ / pratnavadrochayā rucaḥ ॥8॥
 pavamāna mahi śravo gāmaśvaṁ rasi vīravat / sanā medhām sanā svaḥ ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.१०.१-९

प्र स्वानासो रथ इवार्वन्तो न श्रवस्यवः । सोमासो राये अक्रमुः ॥१॥

हिन्वानासो रथा इव दधन्विरे गभस्त्योः । भरासः कारिणामिव ॥२॥
 राजानो न प्रशस्तिभिः सोमासो गोभिरंजते । यो न सप्त धातृभिः ॥३॥
 परि सुवानासस इन्द्रवो मदाय बर्हणा गिरा । सुता अर्षन्ति धारया ॥४॥
 आपानासो विवस्वतो जनन्त उषसो भगम् । सूर अण्वं वि तन्वते ॥५॥
 अप द्वारा मतीनां प्रत्ना ऋण्वन्ति कारवः । वृष्णो हरस आयवः ॥६॥
 समीचीनास आसते होतारः सप्तजामयः । पदमेकस्य पिप्रतः ॥७॥
 नाभ नाभि न आ ददे चक्षुश्चित्सूर्ये सचा । कवेरपत्यमा दुहे ॥८॥
 अभि प्रिया दिवस्पदमध्वर्युभिर्गुहा हितम् । सूरः पश्यति चक्षसा ॥९॥

pra svānāso ratha ivārvanto na śravyasyavaḥ । somāso rāye akramuḥ ॥1॥
hinvānāso rathā iva dadhanvire gabhastyoḥ । bharāsaḥ kārīṇāmiva ॥2॥
rājāno na praśastibhiḥ somāso gobhiramjate । yāo na sapta dhātṛbhiḥ ॥3॥
pari suvānāsasa indavo madāya barhaṇā girā । sutā arṣanti dhārayā ॥4॥
āpānāso vīvasvato jananta uṣaso bhagam । sūrā aṇvaṁ vi tanvate ॥5॥
apa dvārā matīnāṁ pratnā ṛṇvanti kāravaḥ । vṛṣṇo harasa āyavaḥ ॥6॥
samīchīnāsa āsate hotāraḥ saptajāmayaḥ । padamekasya piprataḥ ॥7॥
nābha nābhi na ā dade chakṣuśchitsūrye sachā । kaverapatyamā duhe ॥8॥
abhi priyā divaspadamadhvaryubhirguhā hitam । sūrāḥ paśyati chakṣasā ॥9॥

ऋ. (Rv.) ९.११.१-९

उपास्मै गायता नरः पवमानाये दवे । अभि देवाँ इयक्षते ॥१॥
 अभि ते मधुना पयोऽथर्वाणो अशिश्रयुः । देवं देवाय देवयु ॥२॥
 स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शर्मवते । शं राजन्नोषधीभ्यः ॥३॥
 बभ्रवे नु स्वतवसेऽरुणाय दिविस्पृशे । सोमाय गाथमर्चत ॥४॥
 हस्तच्युतेभिरद्रिभिः सुतं सोमं पुनीतन । मधावा धावता मधु ॥५॥
 नमसेदुप सीदत दध्नेदभि श्रीणीतन । इन्दुमिन्द्रे दधातन ॥६॥
 अमित्रहा विचर्षणिः पवस्व सोम शं गवे । देवेभ्यो अनुकामकृत् ॥७॥
 इन्द्राय सोम पातवे मदाय परि षिच्यसे । मनश्चिन्मनसस्पतिः ॥८॥
 पवमान सुवीर्य रयि सोम रिरिहि नः । इन्दुविन्द्रेण नो युजा ॥९॥
upāsmāi gāyatā naraḥ pavamānāye dave । abhi devāṁ iyakṣate ॥1॥
abhi te madhunā payo'tharvāṇo aśīśrayuḥ । devaṁ devāya devayu ॥2॥
sa naḥ pavasva śaṁ gave śaṁ janāya śarmavate । śaṁ rājannoṣadhībhyāḥ ॥3॥
babhrave nu svatavase'aruṇāya diviṣprṣe । somāya gāthamarchata ॥4॥
hastachyutebhiradribhiḥ sutam somam punītana । madhāvā dhāvatā madhu ॥5॥
namasedupa sīdata dadhnedabhi śrīṇītana । indumindre dadhātana ॥6॥
amītrahā vīcharṣaṇiḥ pavasva soma śaṁ gave । devebhyo anukāmakṛt ॥7॥
indrāya soma pātave madāya pari ṣichyase । manāśchinmanasaspatiḥ ॥8॥
pavamāna suvīrya rayi soma ririhi naḥ । indavindreṇa no yujā ॥9॥

ऋ. (Rv.) ९.१२.१-९

सोमा असृग्रमिन्दवः सुता ऋतस्य सादने । इन्द्राय मधुमत्तमाः ॥१॥
 अभि विप्रा अनूषत गावो वत्सं न मातरः । इन्द्रं सोमस्य पीतये ॥२॥
 मदच्युत्क्षेति सादने सिन्धोरूर्मा विपश्चित् । सोमो गौरी अधि श्रितः ॥३॥
 दिवो नाभा विचक्षणोऽव्यो वारे महीयते । सोमो यः सुक्रतुः कविः ॥४॥
 यः सोमः कलशेषाँ अन्तः पवित्र आहितः । तमिन्दुः परि षस्वजे ॥५॥
 प्र वाचमिन्दुरिष्यति समुद्रस्याधि विष्टपि । जिन्वन् कोशं मधुश्चुतम् ॥६॥
 नित्यस्तोत्रो वनस्पतिर्धीनामन्तः सबर्दुघः । हिन्वानो मानुषा युगा ॥७॥
 अभि प्रिया दिवस्पदा सोमो हिन्वानो अर्षति । विप्रस्य धारया कविः ॥८॥
 आ पवमान धारय रयिं सहस्रवर्चसम् । अस्मे इन्दो स्वाभुवम् ॥९॥
somā asṛgramindavaḥ sutā ṛtasya sādane । indrāya madhumattamāḥ ॥1॥

abhi viprā anūṣata gāvo vatsam na mātaraḥ | indram somasya pītaye ||2 ||
 madachyutkṣeti sādane sindhorūrmā vipaśchit | somo gauri adhi śritaḥ ||3 ||
 divo nābhā vichakṣaṇo'vya vāre mahīyate | somo yaḥ sukratuḥ kaviḥ ||4 ||
 yaḥ somaḥ kalaśeṣvām antaḥ pavitra āhitaḥ | taminduḥ pari śasvaje ||5 ||
 pra vāchaminduriṣyati samudrasyādhi viṣṭapi | jinvan kośam madhuśchutam ||6 ||
 nityastotro vanaspatirdhīnāmantaḥ sabardughaḥ | hinvāno mānuṣā yugā ||7 ||
 abhi priyā divaspadā somo hinvāno arṣati | viprasya dhārāyā kaviḥ ||8 ||
 ā pavamāna dhārāya rayim sahasravarchasam | asme indo svābhavam ||9 ||

ऋ. (Rv.) ९.१३.१-९

सोमः पुनानो अर्षति सहस्रधारो अत्यविः । वायोरिन्द्रस्य निष्कृतम् ॥१॥
 पवमानमवस्यवो विप्रमभि प्र गायत । सुष्वाणं देववीतये ॥२॥
 पवन्ते वाजसातये सोमाः सहस्रपाजसः । गृणाना देववीतये ॥३॥
 उत नो वाजसातये पवस्व बृहतीरिषः । द्युमदिन्दो सुवीर्यम् ॥४॥
 ते नः सहस्रिणं रयिं पवन्तामा सुवीर्यम् । सुवाना देवास इन्द्रवः ॥५॥
 अत्या हियाना न हेतृभिरसृगं वाजसातये । वि वारमव्यमाशवः ॥६॥
 वाश्रा अर्षन्तीन्दवोऽभि वत्सं न धेनवः । दधन्विरे गभस्त्योः ॥७॥
 जुष्ट इन्द्राय मत्सरः पवमान कनिक्रदत् । विश्वा अप द्विषो जहि ॥८॥
 अपघ्नन्तो अरावणः पवमानाः स्वर्दृशः । योनावृतस्य सीदत ॥९॥
 somaḥ punāno arṣati sahasradhāro atyaviḥ | vāyorindrasya niṣkṛtam ||1 ||
 pavamānamavasyavo vipramabhi pra gāyata | suṣvāṇaṁ devavītaye ||2 ||
 pavante vājasātaye somāḥ sahasrapājasasḥ | grṇānā devavītaye ||3 ||
 uta no vājasātaye pavasva bṛhatīriṣaḥ | dyumadindo suvīryam ||4 ||
 te naḥ sahasriṇaṁ rayim pavantāmā suvīryam | suvānā devāsa indavaḥ ||5 ||
 atyā hiyānā na hetṛbhiraṣṛgaṁ vājasātaye | vi vāramavyamāśavaḥ ||6 ||
 vāśrā arṣantīndavo'bhi vatsam na dhenavaḥ | dadhanvire gabhastyoḥ ||7 ||
 juṣṭa indrāya matsaraḥ pavamāna kanikradat | viśvā apa dviṣo jahi ||8 ||
 apaghnnanto arāvaṇaḥ pavamānāḥ swardṛśaḥ | yonāvṛtasya sīdata ||9 ||

ऋ. (Rv.) ९.१४.१-८

परि प्रासिष्यदत्कविः सिन्धोरूर्मावधि श्रितः । कारं बिभ्रत् पुरुस्पृहम् ॥१॥
 गिरा यदी सबन्धवः पंच व्राता अपस्यवः । परिष्कृण्वन्ति धर्णसिम् ॥२॥
 आदस्य शुष्मिणो रसे विश्वे देवा अमत्सत । यदी गोभिर्वसायते ॥३॥
 निरिणानो वि धावति जहच्छर्याणि तान्वा । अत्रा सं जिघ्रते युजा ॥४॥
 नप्तीभिर्यो विवस्वतः शुभ्रो न मामृजे युवा । गाः कृण्वानो न निर्णिजम् ॥५॥
 अति श्रिती तिरश्चता गव्या जिगात्यण्व्या । वगुमियर्ति यं विदे ॥६॥
 अभि क्षिपः समगमत मर्जयन्तीरिषस्पतिम् । पृष्ठा गृभ्णत वाजिनः ॥७॥
 परि दिव्यानि मर्मृशद्विध्वनि सोम पार्थिवा । वसूनि याह्यस्मयुः ॥८॥
 pari prāsiṣyadatkaaviḥ sindhorūrmāvadhi śritaḥ | kārāṁ bibhrat purusprham ||1 ||
 girā yadī sabandhavaḥ pañcha vrātā apasyavaḥ | pariṣkṛṇvanti dharnasim ||2 ||
 ādasya śuṣmiṇo rase viśve devā amatsata | yadī gobhirvasāyate ||3 ||
 nirīṇāno vi dhāvati jahachchharyāṇi tānvā | atrā saṁ jighrate yujā ||4 ||
 naptībhiryo vivasvataḥ śubhro na māmje yuvā | gāḥ kṛṇvāno na nirñijam ||5 ||
 ati śritī tiraśchatā gavyā jigātyaṇvyā | vagnumiyarti yaṁ vide ||6 ||
 abhi kṣipas samagmata marjayantīriṣaspatim | pṛṣṭhā grbhṇata vājinaḥ ||7 ||
 pari divyāni marmṛśadvīdhvani soma pāṛthivā | vasūni yāhyasmayuh ||8 ||

ऋ. (Rv.) ९.१५.१-८

एष धिया यात्यण्व्या शूरो रथेभिराशुभिः । गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥१॥
 एष पुरु धियायते बृहते देवतातये । यत्रामृतास आसते ॥२॥
 एष हितो वि नीयतेऽन्तः शुभ्रावता पथा । यदी तुंजन्ति भूर्ययः ॥३॥

एष शृंगाणि दोधुवच्छिशीते यूथ्यो३ वृषा । नुम्णा दधान ओजसा ॥४॥
 एष रुक्मिभिरीयते वाजी शुभ्रेभिरशुभिः । पतिः सिन्धूनां भवन् ॥५॥
 एष वसूनि पिबन्ना परुषा ययिवाँ अति । अव शादेषु गच्छति ॥६॥
 एतं मृजन्ति मर्ज्यमुप द्रोणेष्वायवः । प्रचक्राणं महीरिषः ॥७॥
 एतमु त्वं दश क्षिपो मृजन्ति सप्त धीतयः । स्वायुधं मदन्तिमम् ॥८॥

eṣa dhiyā yātyaṇvyā sūro rathebhiraśubhiḥ । gachchhannindrasya niṣkṛtam ॥1॥
eṣa purū dhiyāyate bṛhate devatātaye । yatrāmṛtāsa āsate ॥2॥
eṣa hito vi nīyate'ntaḥ śubhrāvataḥ pathā । yadī tumjanti bhūrṇayaḥ ॥3॥
eṣa śṛṅgāpi dodhuvachchhiṣṭe yūthyo३ vṛṣā । numṇā dadhāna Ojasā ॥4॥
eṣa rukmibhirīyate vājī śubhrebhiramśubhiḥ । patiḥ sindhūnām bhavan ॥5॥
eṣa vasūni pibdanā paruṣā yayivāṁ ati । ava śādeṣu gachchhati ॥6॥
etaṁ mṛjanti marjyamupa droṇeṣvāyavaḥ । prachakrāṇaṁ mahīriṣaḥ ॥7॥
etamu tvaṁ daśa kṣipo mṛjanti sapta dhītayaḥ । svāyudhaṁ madintamam ॥8॥

ऋ. (Rv.) ९.१६.१-८

प्र ते सोतार ओण्यो३ रसं मदाय घृष्वये । सर्गो न तत्त्येतशः ॥१॥
 क्रत्वा दक्षस्य रथ्यमपो वसानमन्धसा । गोषमण्वेषु सश्चिम ॥२॥
 अनप्तमप्सु दुष्टरं सोमं पवित्र आ सृज । पुनीहीन्द्राय पातवे ॥३॥
 प्र पुनानस्य चेतसा सोमः पवित्रे अर्षति । क्रत्वा सधस्थमासदत् ॥४॥
 प्र त्वा नमोभिरिन्द्र इन्द्र सोमा असृक्षत । महे भराय कारिणः ॥५॥
 पुनानो रूपे अव्यये विश्वा अर्पन्नभि श्रियः । शूरो न गोषु तिष्ठति ॥६॥
 दिवो न सानु पिप्युषी धारा सुतस्य वेधसः । वृथा पवित्रे अर्षति ॥७॥
 त्वं सोम विपश्चितं तना पुनान आयुषु । अव्यो वारं वि धावसि ॥८॥

pra te sotāra Oṇyo३ rasam madāya ghr̥ṣvaye । sargo na taktyetaśaḥ ॥1॥
kratvā dakṣasya rathyamapo vasānamandhasā । goṣamaṇveṣu saśchima ॥2॥
anaptamapsu duṣṭaraṁ somam pavitra ā sṛja । punīhīndrāya pātave ॥3॥
pra punānasya chetasā somam pavitre arṣati । kratvā sadhasthamāsadat ॥4॥
pra tvā namobhirindava indra somā aṣṛkṣata । mahe bharāya kārīṇaḥ ॥5॥
punāno rūpe avyaye viśvā arpannabhi śriyaḥ । sūro na goṣu tiṣṭhati ॥6॥
dīvo na sānu pipyuṣī dhārā sutasya vedhasaḥ । vṛthā pavitre arṣati ॥7॥
tvaṁ soma vipāśchitam tanā punāna āyusu । avyo vāraṁ vi dhāvasi ॥8॥

ऋ. (Rv.) ९.१७.१-८

प्र निम्नेनेव सिन्धवो घ्नन्तो वृत्राणि भूर्णयः । सोमा असृग्रमाशवः ॥१॥
 अभि सुवानास इन्द्रवो वृष्टयः पृथिवीमिव । इन्द्रं सोमासो अक्षरन् ॥२॥
 अत्यूर्मिर्मतसरो मदः सोमः पवित्रे अर्षति । विघ्नन् रक्षांसि देवयुः ॥३॥
 आ कलशेषु धावति पवित्रे परि षिच्यते । उक्थैर्योषु वर्धते ॥४॥
 अति त्री सोम रोचना रोहन्न भ्राजसे दिवम् । इष्णन्त्सूर्यं न चोदयः ॥५॥
 अभि विप्रा अनूषत मूर्धन्यास्य कारवः । दधानाश्चक्षसि प्रियम् ॥६॥
 तमु त्वा वाजिनं नरो धीभिर्विप्रा अवस्यवः । मृजन्ति देवतातये ॥७॥
 मधोधारामनु क्षर तीव्रः सधस्थमामदः । चारुऋर्ताय पीतये ॥८॥

pra nimneneva sindhavo ghnanto vṛtrāpi bhūrṇayaḥ । somā aṣṛgramāśavaḥ ॥1॥
abhi suvānāsa indavo vṛṣṭayaḥ pṛthivīmiva । indram somāso akṣaran ॥2॥
atyūrmirmatasaro madaḥ somam pavitre arṣati । vighnan rakṣāṁsi devayuh ॥3॥
ā kalaśeṣu dhāvati pavitre pari ṣichyate । ukthairyoṣu vardhate ॥4॥
ati trī soma rochanā rohanna bhrājase divam । iṣṇantsūrya na chodayaḥ ॥5॥
abhi viprā anūṣata mūrdhanyāsyā kāravaḥ । dadhānāśchakṣasi priyam ॥6॥
tamu tvā vājīnaṁ naro dhībhirviprā avasyavaḥ । mṛjanti devatātaye ॥7॥
madhodhārāmanu kṣara tīvraḥ sadhasthamāmadaḥ । chārurṛtāya pītaye ॥8॥

ऋ. (Rv.) ९.१८.१-७

परि सुवानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षाः । मदेषु सर्वधा असि ॥१॥
 त्वं विप्रस्त्वं कविर्मधु प्र जातमन्धसः । मदेषु सर्वधा असि ॥२॥
 तव विश्वे सजोषसो देवासः पीतिमाशत । मदेषु सर्वधा असि ॥३॥
 आ यो विश्वनि वार्या वसूनि हस्तयोर्दधे । मदेषु सर्वधा असि ॥४॥
 य इमे रोदसी मही सं मातरेव दोहते । मदेषु सर्वधा असि ॥५॥
 परि यो रोदसी उभे सद्यो वाजेभिर्षति । मदेषु सर्वधा असि ॥६॥
 स शुष्मी कलशेष्वा पुनानो अचिक्रदत् । मदेषु सर्वधा असि ॥७॥

pari suvāno giriṣṭhāḥ pavitre somo akṣāḥ । madeṣu sarvadhā asi ॥1॥
tvam viprastvam kavirmadhu pra jātamandhasaḥ । madeṣu sarvadhā asi ॥2॥
tava viśve sajoṣaso devāsaḥ pītimāśata । madeṣu sarvadhā asi ॥3॥
ā yo viśvani vāryā vasūni hastayordadhe । madeṣu sarvadhā asi ॥4॥
ya ime rodasī mahī saṁ mātareva dohate । madeṣu sarvadhā asi ॥5॥
pari yo rodasī ubhe sadyo vājebhirṣati । madeṣu sarvadhā asi ॥6॥
sa śuṣmī kalaśeṣvā punāno achikradat । madeṣu sarvadhā asi ॥7॥

ऋ. (Rv.) ९.१९.१-७

यत्सोम चित्रमुक्थ्यं दिव्यं पार्थिवं वसु । तन्नः पुनान आ भर ॥१॥
 युवं हि स्थः स्वर्पती इन्द्रश्च सोम गोपती । ईशाना पिप्यतं धियः ॥२॥
 वृषा पुनान आयुषु स्तनयन्नधि बर्हिषि । हरिः सन्योनिमासदत् ॥३॥
 अवावशन्त धीतयो वृषभस्याधि रेतसि । सूनोर्वत्सस्य मातरः ॥४॥
 कुविद्वृषण्यन्तीभ्यः पुनानो गर्भमादधत् । याः शुक्रं दुहते पयः ॥५॥
 उप शिक्षापतस्थुषो भियसमा धेहि शत्रुषु । पवमान विदा रयिम् ॥६॥
 नि शत्रोः सोम वृष्यं नि शुष्मं नि वयस्तिर । दूरे वा सतो अन्ति वा ॥७॥

yatsoma chitramukthyam divyam pāṛthivam vasu । tannaḥ punāna ā bhara ॥1॥
yuvam hi sthaḥ svarpatī indraścha soma gopatī । īśānā pipyatan dhīyaḥ ॥2॥
vṛṣā punāna āyuṣu stanayannadhi barhiṣi । hariḥ sanyonimāsadat ॥3॥
avāvaśanta dhītaye vṛṣabhasyādhi retasi । sūnorvatsasya mātaraḥ ॥4॥
kuvidvṛṣaṇyantībhyaḥ punāno garbhamādadhat । yāḥ śukram duhate payaḥ ॥5॥
upa śikṣāpatasthuṣo bhiyasamā dhehi śatruṣu । pavamāna vidā rayim ॥6॥
ni śatroḥ soma vṛṣyam ni śuṣmam ni vayastira । dūre vā sato anti vā ॥7॥

ऋ. (Rv.) ९.२०.१-७

प्र कविर्देववीतये ऽव्यो वारेभिरर्षति । साहान्विश्वा अभि स्पृधः ॥१॥
 स हि ष्मा जारितृभ्य आ वाजं गोमन्तमिन्वति । पवमानः सहस्रिणम् ॥२॥
 परि विश्वनि चेतसा मृशसे पवसे मती । स नः सोम श्रवो विदः ॥३॥
 अभ्यर्ष बृहद्यशो मघवद्भ्यो ध्रुवं रयिम् । इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥४॥
 त्वं राजेव सुव्रतो गिरः सोमा विवेशिथ । पुनानो वह्ने अद्भुत ॥५॥
 स वह्निरप्सु दुष्टरो मृज्यमानो गभस्त्योः । सोमश्चमूषु सीदति ॥६॥
 क्रीळर्मखो न मंहयुः पवित्रं सोम गच्छसि । दधत्सतोत्रे सुवीर्यम् ॥७॥

pra kavirdevavītaye 'vyo vārebhirarṣati । sāhnānviśvā abhi spr̥dhaḥ ॥1॥
sa hi śmā jāritṛbhya ā vājam gomantaminvati । pavamānaḥ sahasriṇam ॥2॥
pari viśvani chetasā mṛśase pavase matī । sa naḥ soma śravo vidāḥ ॥3॥
abhyarṣa bṛhadyaśo maghavadbhyo dhruvam rayim । iṣam stotṛbhya ā bhara ॥4॥
tvam rājeva suvrato girāḥ somā viveśitha । punāno vahne adbhuta ॥5॥
sa vahnirapsu duṣṭaro mṛjyamāno gabhastyoḥ । somaśchamūṣu sīdati ॥6॥
kṛīḷarmakho na maṁhayuḥ pavitraṁ soma gachchhasi । dadhatsatotre suvīryam ॥7॥

ऋ. (Rv.) ९.२१.१-७

एते धावन्तीन्दवः सोमा इन्द्राय घृण्यः । मत्सरासः स्वर्विदः ॥१॥

प्रवृण्वन्तो अभियुजः सुष्वये वरिवोविदः । स्वयं स्तोत्रे वयस्कृतः ॥२॥

वृथा क्रीळन्त इन्द्रवः सधस्थमभ्येकमि । सिन्धोरूर्मा व्यक्षरन् ॥३॥

एते विश्वानि वार्या पवमानास आशत । हिता न सप्तयो रथे ॥४॥

आस्मिन्पिशंगमिन्द्रवो दधाता वेनमादिशे । यो अस्मभ्यमरावा ॥५॥

ऋभुर्न रथ्यं नवं दधाता केतमादिशे । शुक्राः पवध्वमर्णसा ॥६॥

एत उ त्ते अवीवशन्काष्ठां वाजिनो अक्रत । सतः प्रसाविषुर्मतिम् ॥७॥

ete dhāvāntīndavaḥ somā indrāya ghṛṣṇyaḥ / matsarāsaḥ svarvidaḥ ॥1॥

pravṛṇvanto abhiyujāḥ suṣvaye varivovidaḥ / svayam stotre vayaskṛtaḥ ॥2॥

vṛthā kṛlānta indavaḥ sadhasthamabhyekamit / sindhorūrmā vyākṣaran ॥3॥

ete viśvāni vāryā pavamānāsa āśata / hitā na saptayo rathe ॥4॥

āsmiṇpiśaṅgamindavo dadhātā venamādiśe / yo asmabhyamarāvā ॥5॥

ṛbhurna rathyaṁ navam dadhātā ketamādiśe / śukrāḥ pavadhvamarnasā ॥6॥

eta u tye avīvaśankāṣṭhām vājino akrata / sataḥ prasāviṣurmatim ॥7॥

ऋ. (Rv.) ९.२२.१-७

एते सोमास आशवो रथाइव प्र वाजिनः । सर्गाः सृष्टा अहेषत ॥१॥

एते वाताइवारेवः पर्जन्यस्येव वृष्टयः । अग्नेरिव भ्रमा वृथा ॥२॥

एते पूता विपश्चितः सोमासो दध्याशिरः । विपा व्यानशुर्धियः ॥३॥

एते मृष्टा अमर्त्याः ससृवांसो न शश्रमुः । इयक्षन्तः पथो रजः ॥४॥

एते पृष्ठानि रोदसोर्विप्रयन्तो व्यानशुः । उतेदमुत्तमं रजः ॥५॥

तन्तुं तन्वानमुत्तममनु प्रवत आशत । उतेदमुत्तमाय्यम् ॥६॥

त्वं सोम पणिभ्य आ वसु गव्यानि धारयः । ततं तन्तुमचिक्रदः ॥७॥

ete somāsa āśavo rathāiva pra vājinaḥ / sargāḥ sṛṣṭā aheṣata ॥1॥

ete vātāivārevaḥ parjanyaśyeva vṛṣṭayaḥ / agneriva bhramā vṛthā ॥2॥

ete pūtā vipāśchitaḥ somāso dadhyāśiraḥ / vipā vyānaśurdhiyaḥ ॥3॥

ete mṛṣṭā amartyāḥ sasṛvāṁso na śaśramuḥ / iyakṣantaḥ patho rajaḥ ॥4॥

ete pṛṣṭhāni rodasorviprayanto vyānaśuḥ / utedamuttamaṁ rajaḥ ॥5॥

tantum tanvānamuttamamanu pravata āśata / utedamuttamāyyam ॥6॥

tvam soma paṇibhya ā vasu gavyāni dhārayaḥ / tataṁ tantumachikradaḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) ९.२३.१-७

सोमा असृग्रमाशवो मधोर्मदस्य धारया । अभि विश्वानि काव्या ॥१॥

अनु प्रत्नास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः । रुचे जनन्त सूर्यम् ॥२॥

आ पवमान नो भरार्यो अदाशुषो गयम् । कृधि प्रजावतीरिषः ॥३॥

अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् । अभि कोशं मधुश्चुतम् ॥४॥

सोमो अर्षति धर्णसिर्दधान इन्द्रियं रसम् । सुवीरो अभिशस्तिपाः ॥५॥

इन्द्राय सोम पवसे देवेभ्यः सधमाद्यः । इन्द्रो वाजं सिषाससि ॥६॥

अस्य पीत्वा मदानामिन्द्रो वृत्राण्यप्रति । जघान जघनच्च नु ॥७॥

somā asṛgramāśavo madhormadasya dhārayā / abhi viśvāni kāvyā ॥1॥

anu pratnāsa āyavaḥ padaṁ navīyo akramuḥ / ruche jananta sūryam ॥2॥

ā pavamāna no bharāryo adāśuṣo gayam / kṛdhi prajāvatīriṣaḥ ॥3॥

abhi somāsa āyavaḥ pavante madyam madam / abhi kośam madhuśchutam ॥4॥

somo arṣati dharṇasirdadhāna indriyam rasam / suvīro abhiśastipāḥ ॥5॥

indrāya soma pavase devebhyaḥ sadhamādyāḥ / indro vājam siṣāsasi ॥6॥

asya pītva madānāmindro vṛtrānyapṛati / jaghāna jaghanachcha nu ॥7॥

ऋ. (Rv.) ९.२४.१-७

प्र सोमासो अधन्विषुः पवमानास इन्द्रवः । श्रीणाना अप्सु मृजत ॥१॥

अभि गावो अधन्विषुरापो न प्रवता यतीः । पुनाना इन्द्रमाशत ॥२॥

प्र पवमान धन्वसि सोमेन्द्राय पातवे । नृभिर्यतो वि नीययसे ॥३॥

त्वं सोम नृमादनः पवस्व चर्षणीसहे । सस्त्रियो अनुमाद्यः ॥४॥

इन्द्रो यदद्विभिः सुतः पवित्रं परिधावसि । अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥५॥

पवस्व वृत्रहन्तमोक्थेभिरनुमाद्यः । शुचिः पावको अदभुतः ॥६॥

शुचिः पावक उच्यते सोमः सुतस्य मध्वः । देवावीरघशंसहा ॥७॥

pra somāso adhanviṣuḥ pavamānāsa indavaḥ / śrīṇānā apsu mṛñjata ॥1॥

abhi gāvo adhanviṣurāpo na pravatā yatīḥ / punānā indramāśata ॥2॥

pra pavamāna dhanvasi somendraya pātave / nṛbhīryato vi nīyayase ॥3॥

tvam soma nṛmādanaḥ pavasva charṣaṇīsahe / sasnīryo anumādyah ॥4॥

indo yadadribhiḥ sutaḥ pavitraṁ paridhāvasi / aramindrasya dhāmne ॥5॥

pavasva vṛtrahantamokthebhiranumādyah / śuchiḥ pāvako adabhutaḥ ॥6॥

śuchiḥ pāvaka uchyate somaḥ sutasya madhvaḥ / devāvīraghaśamsahā ॥7॥

सा. (Sv.) ४७५

परि स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् । मदेषु सर्वधा असि ॥९॥

pari svāno giriṣṭhāḥ pavitre somo akṣarat / madeṣu sarvadhā asi ॥9॥

सा. (Sv.) ४७६

परि प्रिया दिवः कविर्वयांसि नस्योर्हितः । स्वानैर्याति कविक्रतु ॥१०॥

pari priyā divaḥ kavirvayāmsi naptiyorhitaḥ / svānairyāti kavikratu ॥10॥

सो. ४८५-८६

परि स्वानास इन्द्रवो मदाय बर्हणा गिरा । मधो अर्षन्ति धारया ॥९॥

परि प्रासिष्यदत्कविः सिन्धोरूर्माविधि श्रितः । कारुं विभ्रतपुरुस्पृहम् ॥१०॥

pari svānāsa indavo madāya barhaṇā girā / madho arṣanti dhārayā ॥9॥

pari prāsiṣyadatkaḥ sindhorūrmāvadhi śritaḥ / kārūṁ vibhratpurusprham ॥10॥

सो. ५०२

अनु प्रलास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः । रुचे जनन्त सूर्यम् ॥६॥

anu pratnāsa āyavaḥ padam navīyo akramuḥ / ruche jananta sūryam ॥6॥

सो. ५०६

मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः । अवया वारेभिरस्मयुः ॥१०॥

mandraya soma dhārayā vṛṣā pavasva devayuh / avayā vārebhirasmayuh ॥10॥

सो. ६५१-५३

उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे । अभि देवाँ इयक्षते ॥१॥

अभि ते मधुना पयोऽथर्वाणो अशिश्त्रयुः । देवं देवाय देवयु ॥२॥

स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते । शं राजन्नोषधीभ्यः ॥३॥

upāsmāi gāyatā naraḥ pavamānāyendave / abhi devāṁ iyakṣate ॥1॥

abhi te madhunā payo'tharvāṇo aśiśrayuh / devam devāya devayu ॥2॥

sa naḥ pavasva śam gave śam janāya śamarvate / śam rājannoṣadhībhyah ॥3॥

सो. ७६१

उप शिक्षापतस्थुषो भियसमा धेहि शत्रवे । पवमान विदा रयिम् ॥१॥

upa śikṣāpatasthuṣo bhiyasamā dhehi śatrave / pavamāna vidā rayim ॥1॥

सो. ७६३

उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे । अभि देवाँ इयक्षते ॥३॥

upāsmāi gāyatā naraḥ pavamānāyendave / abhi devāṁ iyakṣate ॥3॥

सो. ९३५-९३७

परि प्रिया दिवः कविर्वयांसि नस्योर्हितः । स्वानैर्याति कविक्रतुः ॥१॥

स सूनुर्मातरा शुचिर्जातो जाते अरोचयत् । महान्मही ऋतावृधा ॥२॥

प्रप्र क्षयाय पन्यसे जनाय जुष्टो अद्रुहः । वीत्यर्ष पनिष्टये ॥३॥

pari priyā divaḥ kavirvayāmsi naptiyorhitaḥ / svānairyāti kavikratuḥ ॥1॥

sa sūnurmātarā śuchirjāto jāte arochayat / mahān mahī ṛtāvṛdhā ॥2॥
prapra kṣayāya panyase janāya juṣṭo adruhaḥ / vītyarṣa paṇiṣṭaye ॥3॥

सा. (Sv.) ९६१-९७४

प्र सोमासो अधन्विषुः पवमानास इन्द्रवः । श्रीणाना अप्सु वृजते ॥१॥
 अभि गावो अधन्विषुरापो न प्रवता यतीः । पुनाना इन्द्रमाशत ॥२॥
 प्र पवमान धन्वसि सोमेन्द्राय मादनः । नृभिर्यतो वि नीयसे ॥३॥
 इन्दो यदद्रिभिः सुतः पवित्रं परिदीयसे । अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥४॥
 त्वं सोम नृमादनः पवस्व चर्षणीधृतिः । सस्त्रिर्यो अनुमाद्यः ॥५॥
 पवस्व वृत्रहन्तम् उक्थेभिरनुमाद्यः । शुचिः पावको अद्भुतः ॥६॥
 शुचिः पावक उच्यते सोमः सुतः स मधुमान् । देवावीरघशंसहा ॥७॥
 प्र कविर्देववीतयेऽव्या वारेभिरव्यत । साहान्विश्वा अभि स्पृधः ॥१॥
 स हि ष्मा जरितृभ्य आ वाजं गोमन्तमिन्वति । पवमानः सहस्रिणम् ॥२॥
 परि विश्वानि चेतसा मृज्यसे पवसे मती । स नः सोम श्रवो विदः ॥३॥
 अभ्यर्ष बृहद्यशो मघवद्भ्यो ध्रुवं रयिम् । इषं स्तोतृभ्य आ भर ॥४॥
 त्वं राजेव सुव्रतो गिरः सोमा विवेशिथ । पुनानो वह्ने अद्भुत ॥५॥
 स वह्निश्रप्सु दुष्टरो मृज्यमानो गभस्त्योः । सोमश्चमूषु सीदति ॥६॥
 क्रीडुर्मखो न मंहयुः पवित्रं सोम गच्छसि । दध्स्तोत्रे सुवीर्यम् ॥७॥

pra somāso adhanviṣuḥ pavamānāsa indavaḥ / śrīṇānā apsu vṛjate ॥1॥
abhi gāvo adhanviṣurāpo na pravatā yatīḥ / punānā indramāśata ॥2॥
pra pavamāna dhanvasi somendrāya mādanaḥ / nṛbhīryato vi nīyase ॥3॥
indo yadadribhiḥ sutaḥ pavitraṁ paridīyase / aramindrasya dhāmne ॥4॥
tvam soma nṛmādanaḥ pavasva charṣaṇīdhṛtiḥ / sasnīryo anumādyah ॥5॥
pavasva vṛtrahantam ukthebhiranumādyah / śuchiḥ pāvako adbhutaḥ ॥6॥
śuchiḥ pāvaka uchyate somaḥ sutaḥ sa madhumān / devāvīraghaśaṁsahā ॥7॥
pra kavirdevavītaye 'vyā vārebhiravyata / sāhnānviśvā abhi spṛdhah ॥1॥
sa hi śmā jaritṛbhya ā vājam gomantaminvati / pavamānaḥ sahasriṇam ॥2॥
pari viśvāni chetasā mṛjyase pavase matī / sa naḥ soma śravo vīdah ॥3॥
abhyarṣa bṛhadyaśo maghavadbhīyo dhruvaṁ rayim / iṣaṁ stotṛbhya ā bhara ॥4॥
tvam rājeva suvrato giraḥ somā viveśitha / punāno vahne adbhuta ॥5॥
sa vahnīśrapsu duṣṭaro mṛjyamāno gabhastyoḥ / somaśchamūṣu sīdati ॥6॥
kṛīḍurmakho na mambahyuh pavitraṁ soma gachchhasi / dadhtstotre suvīryam ॥7॥

सा. (Sv.) ९९९

यत्सोम चित्रमुक्थ्य दिव्यं पार्थिवं वसु । तन्नः पुनान आ भर ॥१॥
yatsoma chitramukthya divyaṁ pārthivaṁ vasu / tannaḥ punāna ā bhara ॥1॥

सा. (Sv.) १०००-१००१

वृषा पुनान आयुषि स्तनयन्नधि बर्हिषि । हरिः सन्योनिमासदः ॥२॥
 युवं हि स्थः स्वः पती इन्द्रश्च सोम गोपती । ईशाना पिप्यतं धियः ॥३॥
vṛṣā punāna āyuniṣi stanayannadhi barhiṣi / hariḥ sanyonimāsadaḥ ॥2॥
yuvaṁ hi sthaḥ svaḥ patī indraścha soma gopatī / īśānā pipiyataṁ dhiyah ॥3॥

सा. (Sv.) १०९३-१०९५

परि स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् । मदेषु सर्वधा असि ॥१॥
 त्वं विप्रस्त्वं कविम्रधु प्र जातमन्धसः । मदेषु सर्वधा असि ॥२॥
 त्वे विश्वे सजोषसो देवासः पीतिमाशत । मदेषु सर्वधा असि ॥३॥
pari svāno giriṣṭhāḥ pavitre somo akṣarat / madeṣu sarvadhā asi ॥1॥
tvam viprastvaṁ kavimradhu pra jātamandhasaḥ / madeṣu sarvadhā asi ॥2॥
tmīve viśve sajoṣaso devāsaḥ pītimāśata / madeṣu sarvadhā asi ॥3॥

सा. (Sv.) १११९-११३६

प्र स्वानासो रथा इवार्वन्तो न अवस्यवः । सोमासो राये अक्रमुः ॥४॥
 हिन्वानासो रथा इव दधन्विरे गभस्त्योः । भरासः कारिणामिव ॥५॥
 राजानो न प्रशस्तिभिः सोमासो गोभिरंजते । यो न सप्त धातृभिः ॥६॥
 परि स्वानास इन्द्रो मदाय बर्हणा गिरा । मधो अर्षन्ति धारया ॥७॥
 आपानासो विवस्वतो जिन्वन्त उषसो भगम् । सूरः अण्वं वि तन्वते ॥८॥
 अप द्वारा मतीनां प्रत्ना ऋण्वन्ति कारवः । वृष्णा हरस आयवः ॥९॥
 समीचीनास आशत होतारः सप्तजानयः । पदमेकस्य पिप्रतः ॥१०॥
 नाभा नाभिं न आ दधे चक्षुषा सूर्य दृशे । कवेरपत्यमा दुहे ॥११॥
 अभि प्रियं दिवस्पदमध्वर्युभिर्गुहा हितम् । सूरः पश्यति चक्षसा ॥१२॥
 असृगमिन्द्रवः पथा धर्मवृतस्य सुश्रियः । विदाना अस्य योजना ॥१॥
 प्र धारा मधो अग्रियो महीरपो वि गाहते । हविर्हविःषु वन्द्य ॥२॥
 प्र युजा वाचो अग्रियो वृषो अचिक्रदद्वने । सद्भाभि सत्यो अध्वरः ॥३॥
 परि यत्काव्या कविर्नृम्णा पुनानो अर्षति । स्वर्वाजी सिषासति ॥४॥
 पवमानो अभि स्पृधो विशो राजेव सीदति । यदीमृण्वन्ति वेधसः ॥५॥
 अव्या वारे परि प्रियो हरिर्वनेषु सीदति । रेभो वनुष्यते मती ॥६॥
 स वायुमिन्द्रमश्विना साकं मदेन गच्छति । रणा यो अस्य धर्मणा ॥७॥
 आ मित्रे वरुणे भगे मधो पवन्त ऊर्मयः । विदाना अस्य शक्नभिः ॥८॥
 अस्मभ्यं रोदसी रयिं मध्वो वाजस्य सातये । श्रवो वसूनि सिंजतम् ॥९॥

pra svānāso rathā ivārvanto na avasyavaḥ । somāso rāye akramuḥ ॥4॥
hinvānāseā rathā iva dadhanvire gabhastyoḥ । bharāsaḥ kārīṇāmiva ॥5॥
rājāno na prasastibhiḥ somāso gobhiramjate । yāo na sapta dhātṛbhiḥ ॥6॥
pari svānāsa indavo madāya barhaṇā girā । madho arṣanti dhāraya ॥7॥
āpānāso vivasvato jinvanta uṣaso bhagam । sūrā aṇvaṁ vi tanvate ॥8॥
apa dvārā matīnām prānā ṛṇvanti kāravaḥ । vṛṣṇā harasa āyavaḥ ॥9॥
samīchināsa āsata hotāraḥ saptajānayaḥ । padamekasya piprataḥ ॥10॥
nābhā nābhiṁ na ā dadhe chakṣuṣā sūrya dṛṣe । kaverapatyamā duhe ॥11॥
abhi priyam divaspadamadhvaryubhirguhā hitam । sūrāḥ paśyati chakṣasā ॥12॥
asṛgramindavaḥ pathā dharmannṛtasya suśriyaḥ । vidānā asya yojanā ॥1॥
pra dhārā madho agriyo mahīrapo vi gāhate । havirhaviḥṣu vandyā ॥2॥
pra yujā vācho agriyo vṛṣo achikradadvane । sadmābhi satyo adhvaraḥ ॥3॥
pari yatkāvya kavirṇmṇā punāno arṣati । svarvājī siṣāsati ॥4॥
pavamāno abhi sprdho viśo rājeva sīdati । yadīmṛṇvanti vedhasaḥ ॥5॥
avyā vāre pari priyo harirvaneṣu sīdati । rebho vanuṣyate matī ॥6॥
sa vāyumindramaśvinā sākaṁ madena gachchhati । raṇā yeā asya dharmaṇā ॥7॥
ā mitre varuṇe bhage madho pavanta ūrmayaḥ । vidānā asya śakmabhiḥ ॥8॥
asmabhyam rodasī rayim madhvo vājasya sātaye । śravo vasūni siṁjatam ॥9॥

सा. (Sv.) ११७८-१२०४

एते सोमा अभि प्रियमिन्द्रस्य काममक्षरन् । वर्धन्तो अस्य वीर्यम् ॥१॥
 पुनानासश्चमूषदो गच्छन्तो वायु मश्विना । ते नो धत्त सुवीर्यम् ॥२॥
 इन्द्रस्य सोम राधसे पुनानो हार्दि चोदय । देवानां योनिमासदम् ॥३॥
 मृजन्ति त्वा दश क्षिपो हिन्वन्ति सप्त धीतयः । अनु विप्रा अमादिषुः ॥४॥
 देवेभ्यस्त्वा मदाय कं सृजानमति मेप्यः । सं गोभिर्वासयामसि ॥५॥
 पुनानः कलशेषा वस्त्राण्यरुषो हरिः । परि गव्यान्वव्यत ॥६॥
 मघोन आ पवस्व नो जाहि विश्वा अप द्विषः । इन्द्रो सखायमा विश ॥७॥
 नृचक्षसं त्वा वयमिन्द्रपीतं स्वर्विदम् । भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥८॥
 वृष्टिं दिवः परि स्रव द्युम्नं पृथिव्या अधि । सहो नः सोम पृत्यु धाः ॥९॥

सोमः पुनानो अर्षति सहस्रधारो अत्यविः । वायोरिन्द्रस्य निष्कृतम् ॥१॥
 पवमानभवस्यवो विप्रमभि प्र गायत । सुष्वाणं देववीतये ॥२॥
 पवन्ते वाजसातये सोमाः सहस्रपाजसः । गृणाना देववीतये ॥३॥
 उत नो वाजसातये पवस्व बृहतीरिषः । द्युमदिन्दो सुवीर्यम् ॥४॥
 अत्या हियाना न हेतृभिरसृग्रं वाजसातये । वि वारमव्यमाशवः ॥५॥
 ते नः सहस्रिणं रयिं पवन्तामा सुवीर्यम् । स्वाना देवास इन्द्रवः ॥६॥
 वाश्रा अर्षन्तीन्दवोऽभि वत्सं न मातरः । दधन्विरे गभस्त्योः ॥७॥
 जुष्ट इन्द्राय मत्सरः पवमानः कनिक्रदत् । विश्वा अप द्विषो जहि ॥८॥
 अपघ्नन्तो अरावणः पवमानाः स्वर्दशः । योनावृतस्य सीदत ॥९॥
 सोमा असृग्रमिन्द्रवः सुता ऋतस्य धारया । इन्द्राय मधुमत्तमाः ॥१॥
 अभि विप्रा अनूषत गावो वत्सं न धेनवः । इन्द्रं सोमस्य पीतये ॥२॥
 मदच्युत्क्षेति सादने सिन्धोरूर्मा विपश्चित् । सोमो गौरी अधि श्रितः ॥३॥
 दिवो नाभा विचक्षणोऽव्या वारे महीयते । सोमो यः सुक्रतुः कविः ॥४॥
 यः सोमः कलशेष्या अन्तः पवित्र आहितः । तमिन्दुः परि षस्वजे ॥५॥
 प्र वाचमिन्दुरिष्यति समुद्रस्याधि विष्टपि । जिन्वन्कोशं मधुश्चुतम् ॥६॥
 नित्यस्तोत्रो वनस्पतिर्धेनामन्तः सबर्दुधाम् । हिन्वानो मानुषा युजा ॥७॥
 अ पवमान धारया रयिं सहस्रवर्चसम् । अस्मे इन्द्रो स्वाभुवम् ॥८॥
 अभि प्रिया दिवः कविर्विप्रः स धारया सुतः । सोमो हिन्वे परावति ॥९॥

ete somā abhi priyamindrasya kāmamakṣaran / vardhanto asya vīryam ॥1॥
punānāśaśchamūśado gachchhanto vāyu maśvīnā / te no dhatta suvīryam ॥2॥
indrasya soma rādhase punāno hārdi chodaya / devānām yonimāśadam ॥3॥
mṛjanti tvā daśa kṣipo hinvanti sapta dhītayaḥ / anu viprā amādiṣuḥ ॥4॥
devebhyastvā madāya kaṁ sṛjānamati meṣyaḥ / saṁ gobhīrvāsayāmasi ॥5॥
punānaḥ kalaśeṣvā vastrāṇyaruṣo hariḥ / pari gavyānyavyata ॥6॥
maghona ā pavasva no jāhi viśvā apa dviṣaḥ / indo sakhāyamā viśa ॥7॥
nṛchakṣasaṁ tvā vayamindrapītaṁ svarvidam / bhakṣīmahi prajāmiṣam ॥8॥
vṛṣṭim divaḥ pari srava dyumnaṁ pṛthivyā adhi / saho naḥ soma pṛtsu dhāḥ ॥9॥
somaḥ punāno arṣati sahasradhāro atyaviḥ / vāyorindrasya niṣkṛtam ॥1॥
pavamānabhavasyavo vipramabhi pra gāyata / suṣvāṇaṁ devavītaye ॥2॥
pavante vājasātaye somāḥ sahasrapājasaḥ / grṇānā devavītaye ॥3॥
uta no vājasātaye pavasva bṛhatīriṣaḥ / dyumadindo suvīryam ॥4॥
atyā hiyānā na hetṛbhīrasṛgraṁ vājasātaye / vi vāramavyamāśavaḥ ॥5॥
te naḥ sahasriṇaṁ rayim pavantāmā suvīryam / svānā devāsa indavaḥ ॥6॥
vāśrā arṣantīndavo 'bhi vatsaṁ na mātaraḥ / dadhanvire gabhastyoḥ ॥7॥
juṣṭa indrāya matsaraḥ pavamānaḥ kanikradat / viśvā apa dviṣo jahi ॥8॥
apagh्नanto arāvaṇaḥ pavamānāḥ swardiṣaḥ / yonāvṛtasya sīdata ॥9॥
somā asṛgramindavaḥ sūtā ṛtasya dhārayā / indrāya madhumattamāḥ ॥1॥
abhi viprā anūṣata gāvo vatsaṁ na dhenavaḥ / indraṁ somasya pītaye ॥2॥
madachyutkṣeti sādane sindhorūrmā vipaśchit / somo gaurī adhi śritaḥ ॥3॥
dīvo nābhā vichakṣaṇo 'vyā vāre mahīyate / somo yaḥ sukratuḥ kaviḥ ॥4॥
yaḥ somaḥ kalaśeṣvā antaḥ pavitra āhitaḥ / taminduḥ pari śasvaje ॥5॥
pra vāchaminduriṣyati samudrasyādhi viṣṭapi / jīnvankośaṁ madhuśchutam ॥6॥
nityastotro vanaspatirdhenāmantaḥ sabardughām / hinvāno mānuṣā yujā ॥7॥
a pavamāna dhārayā rayim sahasravarchasam / asme indo svābhuvam ॥8॥
abhi priyā divaḥ kavirvipraḥ sa dhārayā sutaḥ / somo hinve parāvati ॥9॥

सा. (Sv.) १२६६-१२७३

एष धिया यात्यण्व्या शूरो रथेभिराशुभिः । गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥१॥
 एष पुरु धियायते बृहते देवतातये । यत्रामृतास आशत ॥२॥

एतं मृजन्ति मर्ज्यमुप द्रोणेष्वायवः । प्रचक्राणं महीरिषः ॥३॥
 एष हितो वि नीयतेऽनतः शुन्ध्यावता पथा । यदी तुंजन्ति भूर्णयः ॥४॥
 एष रुक्मिभिरीयते वाजी शुभ्रेभिरंशुभिः । पति सिन्धूनां भवन् ॥५॥
 एष शृंगाणि दोधवच्छिशीते यूथ्योऽ वृषा । नृम्णा दधान ओजसा ॥६॥
 एष वसूनि पिबदनः परुषा ययिवाँ अति । अव शादेषु गच्छति ॥७॥
 एतमुत्तं दश क्षिपो हरिं हिन्वन्ति यातवे । स्वायुधं मदिन्तमम् ॥८॥
eṣa dhiyā yātyaṇvyā sūro rathebhiraśubhiḥ । gachchhannindrasya niṣkṛtam ॥1॥
eṣa purū dhiyāyate brhate devatātaye । yatrāmṛtāsa āsata ॥2॥
etaṁ mṛjanti marjyamupa droṇeṣvāyavaḥ । prachakraṇaṁ mahīriṣaḥ ॥3॥
eṣa hito vi nīyate'nataḥ śundhyāvatā pathā । yadī tuṁjanti bhūrṇayaḥ ॥4॥
eṣa rukmibhirīyate vājī śubhrebhiramśubhiḥ । pati sindhūnāṁ bhavan ॥5॥
eṣa śṛṅgāṇi dodhavachchhiṣīte yūthyo' vṛṣā । nṛmṇā dadhāna Ojasā ॥6॥
eṣa vasūni pibdanaḥ paruṣā yayivāṁ ati । ava śādeṣu gachchhati ॥7॥
etamutyam daśa kṣipo harim hinvanti yātave । svāyudham madintamam ॥8॥

७४. आगस्त्यः - अग्रे द्रष्टव्यम् (Āgastyah - Agre Draṣṭavyama)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.)३.४७; ५.३६; ३७; ४०; ४२; ४३

य. (Yv.)३.४७

अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा मयोभुवा । देवेभ्यः कर्म कृत्वासतं प्रेत सचाभुवः ॥४७॥
akran karma karmakṛtaḥ saha vāchā mayobhuvā । devebhyaḥ karma kṛtvāsatam
preta sachābhuvāḥ ॥47॥

य. (Yv.)५.३६-३७

अग्रे नय सुपथा रायेऽअस्मान्विश्चनि देव वयुनानि विद्वान् ।
 युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नमऽउक्ति विधेम ॥३६॥
 अयं नो ऽअग्निर्वरिवस्कृणोत्वयं मृधः पुरऽएतु प्रभिन्दन् ।
 अयं वाजांजयतु वाजसातावयंशत्रूजयतु जर्हपाणः स्वाहा ॥३७॥
agne naya supathā rāye'asmānviśvani deva vayunāni vidvān ।
yuyodhyasmajjuhurāṇameno bhūyiṣṭhām te nama'uktim vidhema ॥36॥
ayaṁ no 'agnirvarivaskṛṇotvayaṁ mṛdhaḥ pura'etu prabhindan ।
ayaṁ vājāñjayatu vājasātāvayaṁśatrūñjayatu jarhṛpāṇaḥ svāhā ॥37॥

य. (Yv.)५.४०

अग्रे व्रतपास्ते व्रतपा या तव तनूर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यो मम तनूस्त्वय्यभूदियंसा मयि ।
 यथायथं नौ व्रतपते व्रतान्यनु मे दीक्षां दीक्षापतिरमं स्तानु तपस्तपस्पतिः ॥४०॥
agne vratapāste vratapā yā tava tanūrmayyabhūdeṣā sā tvayi yo mama
tanūstvayyabhūdiyaṁsā mayi ।
yathāyatham nau vratapate vratānyanu me dīkṣāṁ dīkṣāpatiramaṁ stānu
tapastapaspatiḥ ॥40॥

य. (Yv.)५.४२-४३

अत्यन्याँश्ऽअगां नान्याँश्ऽउपागामर्वाक् त्वा परेभ्योऽविंद परोऽवरेभ्यः ।
 तं त्वा जुषामहे देव वनस्पते देवयज्यायै देवास्त्वा देवयज्यायै जुषन्तां विष्णवे त्वा ।
 ओषधे त्रयस्व स्वधिते मैनेहिं सीः ॥४२॥
 द्यां मा लोखीरन्तरिक्ष मा हिं सीः पृथिव्या संभव ।
 अयं हि त्वा स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनाय महते सौभगाय ।
 अतस्त्वं देव वनस्पते शतवल्शो विरोह सहस्रवल्शा वि वयंरुहेम ॥४३॥
atyanyāṁś'agāṁ nānyāṁś'upāgāmarvāk tvā parebhyo'vimda paro'varebhyaḥ ।
taṁ tvā juṣāmahe deva vanaspate devayajyāyai devāstvā devayajyāyai juṣantām
viṣṇave tvā ।
Oṣadhe trayasva svadhite mainamhim sīḥ ॥42॥

*dyām mā lokhīrantarikṣaṁ mā him sīḥ pṛthivyā sambhava /
ayanīhi tvā svadhitistetiṣṇaḥ prapināya mahate saubhagāya /
atastvaṁ deva vanaspate śatavalśo viroha sahasravalśā vi vayaniruhema* ॥43 ॥

२. इन्द्रावरुणौ (Indrāvaruṇau) - य. (Yv.) ३.४६

मो षू णऽइन्द्रात्र पृन्सु देवैरस्ति हि ष्मा ते शुष्मिन्नवयाः ।
महश्चिद्यस्य मीढुषो यव्या हविष्मतो मरुतो वन्दते गीः ॥४६ ॥
*mo ṣū ṇa'indrātra pṛnsu devairasti hi śmā te śuṣminnavayāḥ /
mahaśchidyasya mīdhuṣo yavyā haviṣmato maruto vandate gīḥ* ॥46 ॥

३. विष्णुः (Viṣṇuḥ) - य. (Yv.) ५.३८; ४१

य. (Yv.) ५.३८

उरु विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने पिब प्रप्र यापतिं तिर स्वाहा ॥३८ ॥
*uru viṣṇo vikramasvoru kṣayāya naskṛdhi / ghṛtaṁ ghṛtayone piba prapra yāpatinī
tira svāhā* ॥38 ॥

य. (Yv.) ५.४१

उरु विष्णो विक्रमस्वोरु क्षयाय नस्कृधि । घृतं घृतयोने पिब प्रप्र यापतिं तिर स्वाहा ॥४१ ॥
*uru viṣṇo vikramasvoru kṣayāya naskṛdhi / ghṛtaṁ ghṛtayone piba prapra yāpatinī
tira svāhā* ॥41 ॥

४. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ६.१

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददे नार्यसीदमहंरक्षसां ग्रीवाऽपिकृन्तामि ।
यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवयारराती दिवे त्वाऽनतरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धन्ताँल्लोकाः पितृषदनाः
पितृषदनमसि ॥१ ॥
*devasya tvā savituh prasave'svinorbāhubhyāṁ pūṣṇo hastābhyām / ādade
nāryasīdamahamrākṣasāṁ grīvā'apikṛntāmi / yavo'si yavayāsmaddveṣo yavayārārātī
rdive tvā'natarikṣāya tvā pṛthivyai tvā śundhantā'ṁllokāḥ pitṛṣadanāḥ pitṛṣadanamasi* ॥1 ॥

५. सोमसविता रौ (Somasavitā Rau) - य. (Yv.) ५.३९

देव सवितरेष ते सोमस्तरक्षस्व मा त्वा दभन् । एतत्त्वं देव सोम देवो देवाँश्ऽउपागाऽइदमहं मनुष्यान्त्सह
रायस्पोषेण स्वाहा निर्वरुणस्य पाशान्मुच्ये ॥३९ ॥
*deva savitareṣa te somastarākṣasva mā tvā dabhan / etattvaṁ deva soma devo
devāṁś'upāgā'idamahanī manusyāntsaha rāyaspoṣeṇa svāhā nirvaruṇasya
pāśānmuchye* ॥39 ॥

७५. आंगिरसः - द्र. अंगिरसः (Āṅgirasah - See Aṅgirasah)

७६. आत्मा (Ātmā)

१. अग्निर् आत्मा वा (Agnir Ātmā Vā) - ऋ. (Rv.) ३.२६.७

अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन् ।
अर्कस्त्रिधातू रजसो विमानोऽजस्रो घर्मो हविरस्मि नाम ॥७ ॥
*agnirasmī janmanā jātavedā ghṛtaṁ me chakṣuramṛtaṁ ma āsan /
arkastridhātū rajaso vimāno'jasro gharma havirasmi nāma* ॥7 ॥

२. अन्नम् (Annam) - सा. (Sv.) ५९४

अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य पूर्व देवेभ्यो अमृतस्य नाम ।
यो मा ददाति स स इदेवमावदहमन्नमन्नमदन्तमग्नि ॥४ ॥
*ahamasmi prathamajā ṛtasya pūrva devebhyo amṛtasya nāma /
yo mā dadāti sa sa idevamāvadahamannamannamadantamadmi* ॥4 ॥

७७. आत्रेयः - द्र. अत्रिः (Ātreyaḥ - See Atriḥ)

७८. आत्रेयः (साग्री. सास्वा.); वामदेव (सार्षेदी.) (Ātreyaḥ [Ssb. Sas.]; Vāmadeva [Sad.])

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - सा. (Sv.) ४५५

ऊर्जा मित्रो वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र ॥९॥

ūrjā mitro varuṇaḥ pinvatedāḥ pīvarīmiṣaṁ kṛṇuhī na indra ॥9॥

७९. आथर्वणः दध्यङ् (Ātharvaṇaḥ Dadhyaṇ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ३६.१; ३७.१५

य. (Yv.) ३६.१

ऋचं वाचं प्र पद्ये मनो यजुः प्र पद्ये साम प्राणं प्र पद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्र पद्ये ।

वागोजः सहौजो मयि प्राणापानौ ॥१॥

ṛchaṁ vāchaṁ pra padye mano yajuḥ pra padye sāma prāṇaṁ pra padye chakṣuḥ śrotraṁ pra padye ।

vāgojaḥ sahaujo mayi prāṇāpānau ॥1॥

य. (Yv.) ३७.१५

समग्रिग्निना गत सं दैवेन सवित्रा संसूर्येणारोचिष्ट ।

स्वाहा समग्रिस्तपसा गत सं दैव्येन सवित्रा संसूर्येणारुरुचत ॥१५॥

samagniragninā gata saṁ daivena savitrā saṁsūryeṇārochiṣṭa ।

svāhā samagnistapasā gata saṁ daivyena savitrā saṁsūryeṇārūruchata ॥15॥

२. आपः (Āpaḥ) - य. (Yv.) ३६.१२

शन्नो देवीरभिष्टयऽ आपो भवन्तु पीतये । शंयोरभि स्रवन्तु नः ॥१२॥

śanno devīrabhiṣṭaya' āpo bhavantu pītaye । śaṁyorabhi sravantu naḥ ॥12॥

३. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) ३६.७-८

कया त्वं नऽऊत्याभि प्र मन्दसे वृषन् । कया स्तोतृभ्यऽआ भर ॥७॥

इन्द्रो विश्वस्य राजति । शन्नोऽस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ॥८॥

kayā tvaṁ na'ūtyābhi pra mandase vṛṣan । kyā stotṛbhya'ā bhara ॥7॥

indro viśvasya rājati । śanno'astu dvipade śaṁ chatuṣpade ॥8॥

४. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) ३६.१७-१९; २१; २२; ३७.१४; १६; १८

य. (Yv.) ३६.१७-१९

द्यौः शान्तिरन्तरिक्षशान्तिः पृथिवी शान्तिरापः शान्तिरोषधयः शान्तिः । वनस्पत्यः शान्तिर्विश्वे देवाः शान्तिर्ब्रह्मा शान्तिः सर्वशान्तिः शान्तिरेव शान्तिः सा मा शान्तिरेधि ॥१७॥

दृते दृं ह मा मित्रस्य मा चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षन्ताम् । मित्रस्याहं चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षे ।

मित्रस्य चक्षुषा समीक्षामहे ॥१८॥

दृते दृं ह मा । ज्योक्ते संदृशि जीवयासं ज्योक्ते संदृशि जीव्यासम् ॥१९॥

dyauḥ śāntirantarikṣaṁśāntiḥ pṛthivī śāntirāpaḥ śānti-roṣadhayaḥ śāntiḥ । vanaspatyaḥ

śāntirviśve devāḥ śāntirbrahma śānti sarvaśāntiḥ śāntireva śāntiḥ sā mā

śāntiredhi ॥17॥

dṛte dṛm ha mā mitrasya mā chakṣuṣā sarvāṇi bhūtāni samīkṣantām । mitrasya

chakṣuṣā sarvāṇi bhūtāni samīkṣe । mitrasya chakṣuṣā samīkṣāmahe ॥18॥

dṛte dṛm ha mā । jyokte saṁdṛśi jīvayāsaṁ jyokte saṁdṛśi jīvyāsam ॥19॥

य. (Yv.) ३६.२१-२२

नमस्तेऽस्तु विद्युते नमस्ते स्तनयिलवे । नमस्ते भगवन्नस्तु यतः स्वः समीहसे ॥२१॥

यतो यतः समीहसे ततो नोऽभयं कुरु । शं नः कुरु प्रजाभ्योऽभयं नः पशुभ्यः ॥२२॥

namaste'astu vidyute namaste stanayitnave । namaste bhagavannastu yataḥ svaḥ

samīhase ॥21॥

yato yataḥ samīhase tato no'abhayaṁ kuru । śaṁ naḥ kuru prajābhyo'bhayaṁ naḥ

paśubhyaḥ ॥22॥

य. (Yv.)३७.१४

गर्भो देवानां पिता मतीनां पतिः प्रजानाम् ।

सं देवो देवेन सवित्रा गत संसूर्येण रोचते ॥१४॥

garbho devānām pitā matīnām patiḥ prajānāma ।

sam devo devena savitrā gata saṁsūryeṇa rochate ॥14॥

य. (Yv.)३७.१६

धर्ता दिवो वि भाति तपसस्पृथिव्यां धर्ता देवो देवानाम् मर्त्यस्तपोजाः ।

वाचमस्मे नि यच्छ देवायुवम् ॥१६॥

dharttā divo vi bhāti tapasaspr̥thivyām dharttā devo devānāma martyastapojāḥ ।

vāchamasme ni yachchha devāyuvam ॥16॥

य. (Yv.)३७.१८

विश्वासां भुवां पते विश्वम्य मनसस्पते विश्वस्य वचसम्पते सर्वस्य वचसस्पते ।

देवश्रुत्त्वं देव घर्म देवो देवान् पाह्यत्र प्रवीरनु वां देववीतये ।

मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्याम् ॥१८॥

viśvāsām bhuvām pate viśvamyā manasaspate viśvasya vachasampate sarvasya

vachasaspate ।

devaśrutvām deva gharma devo devān pāhyatra pravīranu vām

devavītaye ।

madhu mādhvībhyām madhu mādūchībhyām ॥18॥

५. द्यावापृथिवी (Dyāvāpṛthivī) - य. (Yv.)३७.३

देवी द्यावापृथिवी मखस्य वामद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्याः ।

मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥३॥

devī dyāvāpṛthivī makhasya vāmadya śīro rādhyāsaṁ devayajane pṛthivyāḥ ।

makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥3॥

६. पृथिवी (Pṛthivī) - य. (Yv.)३७.१२

अनाधृष्टा पुरस्तादग्नेराधिपत्यऽआयुर्मे दाः । पुत्रवती दक्षिणतऽइन्द्रस्याधिपत्ये प्रजां मे दाः ।

सुषदा पश्चाद्देवस्य सवितुराधिपत्ये चक्षुर्मे दाः । आश्रुतिरुत्तरतो धातुराधिपत्ये रायस्पोषं मे दाः ।

विधृतिरुपरिष्ठाद् बृहस्तेराधिपत्यऽओजो मे दाः । विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यस्पाहि मनोरष्वासि ॥१२॥

anādhṛṣṭā purastādagnerādhipatyā 'āyurme dāḥ । putravatī dakṣiṇata 'indrasyādhipatyē

prajāṁ me dāḥ ।

suṣadā paśchāddevasya saviturādhipatyē chakṣurme dāḥ । āśrutiruttarato

dhāturādhipatyē rāyaspoṣaṁ me dāḥ । vidhṛtirupāriṣṭād bṛhasterādhipatyā 'Ojo me

dāḥ । viśvābhyo mā nāṣṭrābhyaspāhi manoraṣvāsī ॥12॥

७. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.)३६.२

यन्मे छिद्रं चक्षुषो हृदयस्य मनसो वातितृणणां बृहस्पतिर्मे तद्दधातु ।

शं नो भवतु भुवनस्य यस्पतिः ॥२॥

yanme chhidraṁ chakṣuṣo hṛdayasya manaso vātitr̥ṇaṇām bṛhaspatirme

taddadhātu ।

śaṁ no bhavatu bhuvanasya yaspatiḥ ॥2॥

८. मित्रादयो लिंगोक्ताः (Mitrādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.)३६.९

शन्नो मित्रः शं वरुणाः शन्नो भवत्वर्यमा । शन्नो इन्द्रो बृहस्पतिः शन्नो विष्णुरु रुक्रमः ॥९॥

śanno mitraḥ śaṁ varuṇāḥ śanno bhavatvaryamā । śanna 'indro bṛhaspatiḥ śanno

viṣṇuru rukramāḥ ॥9॥

९. याः (Yāḥ) - य. (Yv.)३७.४-६; ८

य. (Yv.)३७.४-६

देव्यो वम्र्यो भूतस्य प्रथमजा मुखस्य वोऽद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्या ।

मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो ॥४॥

इत्यत्यग्रासीन्मुखस्य तेऽद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्याः ।

मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो ॥५॥

इन्द्रस्यौजः स्थ मुखस्य वोऽद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्याः ।

मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णे ।

मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णे । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णे ॥६॥

devyo vamryo bhūtasya prathamajā mukhasya vo'dya śiro rādhyāsam devayajane pṛthivyā ।

makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇo ॥4॥

ityatyagraśīn mukhasya te'dya śiro rādhyāsam devayajane pṛthivyāḥ ।

makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇo ॥5॥

indrasyaujaḥ stha mukhasya vo'dya śiro rādhyāsam devayajane pṛthivyāḥ ।

makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇe ।

makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇe ॥6॥

य. (Yv.)३७.८

मुखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो मुखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णे । मुखस्य

शिरोऽसि मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णे । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णे ।

मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णे ॥८॥

mukhasya śiro'si makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇo mukhasya śiro'si makhāya tvā

mukhasya tvā śīrṣṇe । mukhasya śiro'si makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇe । makhāya

tvā mukhasya tvā śīrṣṇo । makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā mukhasya

tvā śīrṣṇe ॥8॥

१०. लिंगोक्ताः (Lingoktāḥ) - य. (Yv.)३६.११

अहानि शं भवन्तु नः शंरात्रीः प्रति धीयताम् । शन्नऽइन्द्राग्नी भवतामवोभिः शन्नऽइन्द्रावरुणा रातहव्या ।

शन्नऽइन्द्रापूषणा वाजसातौ शमिन्द्रासोमा सुविताय शंयोः ॥११॥

ahāni śam bhavantu naḥ śamrātrīḥ prati dhīyatām । śanna'indrāgnī bhavatā mavobhiḥ

śanna'indrāvaruṇā rātahavyā । śanna'indrāpūṣaṇā vājasātau śamindrāsomā suvitāya

śamyoh ॥11॥

११. वातादयः (Vātādayaḥ) - य. (Yv.)३६.१०

शन्नो वातः पवतांशन्नस्तपतु सूर्यः । शन्नः कनिक्रददेवः पर्जन्योऽभि वर्षतु ॥१०॥

śanno vātaḥ pavatāśannastapatu sūryaḥ । śannaḥ kanikradaddevaḥ parjanya'abhi

varṣatu ॥10॥

१२. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.)३७.९; १३

य. (Yv.)३७.९

अश्वस्य त्वा वृष्णः शक्रा धूपयामि देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो । अश्वस्य त्वा वृष्णः

शक्रा धूपयामि देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो । अश्वस्य त्वा वृष्णः शक्रा धूपयामि

देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो । मखाय

त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो । मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्णो ॥९॥

aśvasya tvā vṛṣṇaḥ śakrā dhūpayāmi devayajane pṛthivyāḥ । makhāya tvā mukhasya

tvā śīrṣṇe । aśvasya tvā vṛṣṇaḥ śakrā dhūpayāmi devayajane pṛthivyāḥ । makhāya tvā

mukhasya tvā śīrṣṇe । aśvasya tvā vṛṣṇaḥ śakrā dhūpayāmi devayajane pṛthivyāḥ ।

makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇe । makhāya

tvā mukhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā mukhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā mukhasya

tvā śīrṣṇe १९ ॥

य. (Yv.) ३७.१३

स्वाहा मरुद्भिः परि श्रीयस्व दिवः संस्पृशस्पाहि । मधु मधु मधु ॥१३ ॥

svāhā marudbhiḥ pari śrīyasva divaḥ samspṛśaspāhi । madhu madhu madhu ॥१३ ॥

१३. विद्वांसः (Vidvāṁsaḥ) - य. (Yv.) ३७.१०

ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ।

मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥१० ॥

ṛjave tvā sādhave tvā suksityai tvā । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ।

makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥१० ॥

१४. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ३७.११

यमाय त्वा मखाय त्वा सूर्यम्य त्वा तपसे ।

देवस्त्वा सविता मध्वानक्रु पृथिव्याः संस्पृशम्पाहि । अर्चिरसि शोचिरसि तपोऽसि ॥११ ॥

yamāya tvā makhāya tvā sūryamya tvā tapase ।

devastvā savitā madhvānakru pṛthivyāḥ samspṛśampāhi । archirasi śochirasi

tapo'si ॥११ ॥

१५. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) ३६.२४

तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं शृणुयाम शरदः शतं प्र ब्रवाम शरदः
शतमदीना स्याम शरदः शतं भूयश्च शरदः शतात् ॥२४ ॥

tachchakṣurdevahitaṁ purastāchchukramuchcharat । paśyema śaradaḥ śataṁ

jīvema śaradaḥ śataṁśṛṇuyāma śaradaḥ śataṁ pra bravāma śaradaḥ śatamadīnā

syāma śagdaḥ śataṁ bhūyaścha śagdaḥ śatāt ॥२४ ॥

१६. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.) ३६.२३

सुमित्रिया नऽआपऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु । योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥२३ ॥

sumitriyā na'āpa'Oṣadhayaḥ santu durmitriyāstasmai santu । yo'smān dveṣṭi yaṁ cha

vayaṁ dviṣmaḥ ॥२३ ॥

८०. आदित्या देवाः (Ādityā devāḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ३५.१६

अग्रऽआयुं षि पवसऽआ सुवोर्जमिषं च नः । आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ॥१६ ॥

agna'āyūṁ ṣi pavasa'ā suvorjamaṣaṁ cha naḥ । āre bādhasva duchchhunām ॥१६ ॥

२. आपः (Āpaḥ) - य. (Yv.) ३५.१२

सुमित्रिया नऽआपऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥१२ ॥

sumitriyā na'āpa'Oṣadhayaḥ santu durmitriyāstasmai santu yo'smān dveṣṭi yaṁ cha

vayaṁ dviṣamaḥ ॥१२ ॥

३. कृषिबलाः (Kṛṣibalāḥ) - य. (Yv.) ३५.१३

अनङ्गाहमन्वारभमहे सौरभेयंस्वस्तये । स नऽ इन्द्रऽ इव देवेभ्यो वह्निः सन्तरणो भव ॥१३ ॥

anaḡvāhamanvārabhamahe saurabheyaṁsvastaye । sa na'indra'iva devebhyo vahniḥ

santaraṇo bhava ॥१३ ॥

४. जातवेदा (Jātavedā) - य. (Yv.) ३५.२०

वह वपां जातवेदः पितृभ्यो यत्रैनान्वेत्थ निहितान् पराके ।

मेदसः कुल्याऽउप तान्त्स्रवन्तु सत्याऽ एषामाशिषः स नमन्तांस्वाहा ॥२० ॥

vaha vapāṁ jātavedaḥ pitṛbhyo yatraīnānvetha nihitān parāke ।

medasaḥ kulyā'upa tāntsṛvantu satyā' eṣāmāśiṣaḥ sa namantāṁsvāhā ॥२० ॥

५. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) ३५.६

प्रजापतौ त्वा देवतायामुपोदके लोके निदधाम्यसौ । अप नः शोशुचदघम् ॥६ ॥

prajāpatau tvā devatāyāmupodake loka nidadhāmyasau । apa naḥ śośuchadagham

॥6॥

६. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ३५.९
 कल्पन्तां ते दिशन्तुभ्यमापः शिवतमास्तुभ्यं भवन्तु सिन्धवः ।
 अन्तरिक्षं शिवं तुभ्यं कल्पन्तां ते दिशः सर्वाः ॥९॥
*kalpantām te diśamtubhyamāpaḥ śivatamāstubhyaṁ bhavantu sindhavaḥ ।
 antarikṣaṁśivam tubhyaṁ kalpantām te diśaḥ sarvāḥ ॥9॥*
७. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ३५.२
 सविता ते शरीरेभ्यः पृथिव्यां लोकमिच्छतु । तस्मै युजयन्तामुस्त्रियाः ॥२॥
savitā te śarīrebhyaḥ pṛthivyāṁ lokamichchhatu । tasmai yujayantāmusriyāḥ ॥2॥
८. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) ३५.१४
 उद्वयं तमसस्परि स्तुः पश्यन्तऽउत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥१४॥
*udvayaṁ tamasaspari svṛḥ paśyanta'uttaram । devaṁ devatrā sūryamaganma
 jyotiruttamam ॥14॥*
८१. आदित्या देवा वा (Ādityā Devā Vā)
१. पितरः (Pitarah) - य. (Yv.) ३५.१
 अपेतो यन्तु पणयोऽसुम्ना देवपीयवः । अस्यलोकः सुतावतः ।
 द्युभिरहोभिरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै ॥१॥
*apeto yantu paṇayo'sumnā devapīyavaḥ । asyalokaḥ sutāvataḥ ।
 dyubhirahobhiraktubhirvyaktaṁ yamo dadātvavasānamasmai ॥1॥*
- श. वायु सविता रौ (Vāyu Savitā Rau) - य. (Yv.) ३५.५
 सविता ते शरीराणि मातुरुपस्थऽआ वपतु । तस्मै पृथिवी शं भव ॥५॥
savitā te śarīrāṇi mātururupastha'ā vapatu । tasmai pṛthivī śaṁ bhava ॥5॥
३. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ३५.८
 शं वातः शं हि ते घृणिः शं ते भवन्तिष्ठकाः ।
 शं ते भवन्त्वग्रयः पार्थिवासो मा त्वामि शूशुचन् ॥८॥
*śaṁ vātaḥ śaṁ hi te gṛṇiḥ śaṁ te bhavantviṣṭakāḥ ।
 śaṁ te bhavantvagnayaḥ pāṛthivāso mā tvāmi śūśuchan ॥8॥*
४. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ३५.३
 वायुः पुनातु सविता पुनाव्वग्रभ्राजसा सूर्यस्य वर्चसा । वि मुच्यन्तामुस्त्रियाः ॥३॥
*vāyuḥ punātu savitā punāvvaḥgrabhrajasā sūryasya varchasā । vi
 muchyantāmusriyāḥ ॥3॥*

८२. आप्यस्त्रितः अंगिरसः कुत्सो वा (Āptyastritaḥ Aṅgirasah Kutso Vā)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१०५.१-१९
 चन्द्रमा अप्सवन्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।
 न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१॥
 अर्थमिद्धा उ अर्थिन आ जाया युवते पतिम् ।
 तुंजाते वृष्णं पयः परिदाय रसं दुहे वित्तं मे अस्य रोदसी ॥२॥
 मो षु देवा अदः स्वश्रव पादि दिवस्परि ।
 मा सोम्यस्य शंभुवः शूने भूम कदा चन वित्तं मे अस्य रोदसी ॥३॥
 यां पृच्छाम्यवमं स तदूतो वि वोचति ।
 क्व ऋतं पूर्वं गतं कस्तद्विभर्ति नूतनो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥४॥
 अमी ये देवाः स्थन त्रिष्वा रोचने दिवः ।
 कद्व ऋतं कदनृतं क्व प्रत्ना व आहुतिर्वित्तं मे अस्य रोदसी ॥५॥
 कद्व ऋतस्य धर्णसि कद्वरुणस्य चक्षणम् ।

कदर्यम्णो महस्पथाति क्रामेम दूढ्यो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥६॥
 अहं सो अस्मिः पुरा सुते वदामि कानि चित् ।
 तं मा व्यन्त्याध्यो३ वृको न तृष्णजं मृगं वित्तं मे अस्य रोदसी ॥७॥
 सं मा तपन्त्यभितः सपत्नीरिव पर्शवः ।
 मूषो न शिश्रा व्यदन्ति माध्यः स्तोतारं ते शतक्रतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥८॥
 अमी ये सप्त रश्मयस्तत्रा मे नाभिरातता ।
 त्रितस्तद्वेदास्यः स जामित्वाय रेभति वित्तं मे अस्य रोदसी ॥९॥
 अमी ये पंचोक्षणो मध्ये तस्थुर्महो दिवः ।
 देवत्रा नु प्रवाच्यं सध्रीचीना नि वावृत्तुर्वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१०॥
 सुपर्णा एत आसते मध्य आरोधने दिवः ।
 ते सेधन्ति पथो वृकं तरन्तं यह्नीरपो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥११॥
 नव्यं तदुक्थं हितं देवासः सुप्रवाचनम् ।
 ऋतमर्षन्ति सिन्धवः सत्यं ततान सूर्यो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१२॥
 अग्ने तव त्यदुक्थं देवेष्वस्त्याप्यम् ।
 स नः सत्तो मनुष्वदा देवान्यक्षि विदुष्टरो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१३॥
 सत्तो होता मनुष्वदा देवाँ अच्छा विदुष्टरः ।
 अग्निर्हव्या सुपूदति देवो देवेषु मेधिरो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१४॥
 ब्रह्मा कृणोति वरुणो गातुविदं तमीमहे ।
 व्यूर्णोति हृदा मतिं नव्यो जायतामृतं वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१५॥
 असौ यः पन्था आदित्यो दिवि प्रवाच्यं कृतः ।
 न स देवा अतिक्रमे तं मर्तासो न पश्यथ वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१६॥
 त्रितः कूपेऽवहितो देवान्हवत ऊतये ।
 तच्छुश्राव बृहस्पतिः कृण्वन्नं हूरणादुरु वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१७॥
 अरुणो मा सकृद्वृकः पथा यन्तं ददर्श हि ।
 उज्जिहीते निचाय्या तष्टेव पृष्ट्यामयी वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१८॥
 एनांगूषेण वयमिन्द्रवन्तोऽभि ध्याम वृजने सर्ववीराः ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥१९॥
chandramā apsva1ntarā suparṇo dhāvate divi ।
na vo hiranyanemayaḥ padam vindanti vittam me asya rodasī ॥1॥
arthamidvā u arthina ā jāyā yuvate patim ।
tunjāte vṛṣṇyam payaḥ paridāya rasam duhe vittam me asya rodasī ॥2॥
mo ṣu devā adaḥ svatrava pādi divaspari ।
mā somyasya śambhuvaḥ sūne bhūma kadā chana vittam me asya rodasī ॥3॥
yām pṛchchhāmyavamarṇ sa taddūto vi vochatī ।
kva ṛtam pūrvya gataṁ kastadbibharti nūtanam vittam me asya rodasī ॥4॥
amī ye devāḥ sthana triṣvā rochane divaḥ ।
kadva ṛtam kadanṛtam kva pratnā va āhutirvittam me asya rodasī ॥5॥
kadva ṛtasya dharṇasi kadvaruṇasya chakṣaṇam ।
kadaryamṇo mahaspathāti krāmema dūḍhyo vittam me asya rodasī ॥6॥
aham so asmiḥ purā sute vadāmi kani chit ।
tam mā vyantyādhyo3 vṛko na tṛṣṇajam mṛgam vittam me asya rodasī ॥7॥
sam mā tapantyabhitaḥ sapatnīriva parśavaḥ ।
mūṣo na śisnā vyadanti mādhyāḥ stotāram te śatakrato vittam me asya rodasī ॥8॥
amī ye sapta raśmayastatrā me nābhirātātā ।
tritastadvedāptyaḥ sa jāmitvāya rebhati vittam me asya rodasī ॥9॥
amī ye pañchokṣaṇo madhye tasthurmaho divaḥ ।
devatrā nu pravāchyam sadhrīchīnā ni vāvṛturvittam me asya rodasī ॥10॥
suparṇā eta āsate madhya ārodhane divaḥ ।

te sedhanti patho vṛkaṁ tarantaṁ yahnatīrapo vittam me asya rodasī ||11 ||
navyam tadukthyaṁ hitaṁ devāsaḥ supravāchanam ।
ṛtamarṣanti sindhavaḥ satyaṁ tatāna sūryo vittam me asya rodasī ||12 ||
agne tava tyadukthyaṁ deveṣvastyāpyam ।
sa naḥ satto manuṣvadā devānyakṣi viduṣtaro vitte me asya rodasī ||13 ||
satto hotā manuṣvadā devāṁ achchhā viduṣtaraḥ ।
agnirhavyā suṣūdati devo deveṣu medhiro vittam me asya rodasī ||14 ||
brahmā kṛṇoti varuṇo gātuvidaṁ tamīmahe ।
vyūrṇoti hṛdā matim navyo jāyatāmṛtaṁ vittam me asya rodasī ||15 ||
asau yaḥ panthā ādityo divi pravāchyaṁ kṛtaḥ ।
na sa devā atikrame taṁ martāso na paśyatha vittam me asya rodasī ||16 ||
tritaḥ kūpe'vahito devānhavata ūtaye ।
tachchhuśrāva brhaspatiḥ kṛṇvannaṁhūraṇāduru vittam me asya rodasī ||17 ||
aruṇo mā sakṛdvṛkaḥ pathā yantaṁ dadarśa hi ।
ujjihīte nichāyyā taṣṭeva prṣṭyāmayi vittam me asya rodasī ||18 ||
enāṁgūṣeṇa vayamindravanto'bhi śyāma vṛjane sarvavīrāḥ ।
tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ||19 ||

८३. आभूतिः (Ābhūtiḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.)१९.६-७

कुविदंग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियुय । इहेहैषां कृणुहि भेजनानि ये बर्हिषो नामऽउक्त्रि यजन्ति ।
 उपयामगृहीतोऽस्यश्चिभ्यां त्वा सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा सुत्राम्णाऽएष ते योनिस्तेजसे त्वा वीर्याय त्वा बलाय त्वा
 ॥६॥

नाना हि वां देवहितंसदस्कृतं मा संसृक्षाथां परमे व्योमन् ।

सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोमऽएष मा मा हिं सीः स्वां योनिमाविशन्ती ॥७॥

kuvidāṅga yavamanto yavaṁ chidyathā dāntyanupūrva viyuya । ihehaiṣāṁ kṛṇuhi
bhejanāni ye barhiṣo nāma'ukrim yaṁjanti । upayāmagrṛhito'syaśvibhyāṁ tvā
sarasvatyai tvendrāya tvā sutrāmṇā'eṣa te yonistejase tvā vīryāya tvā balāya tvā ||6 ||
nānā hi vāṁ devahitaṁsadaskṛtaṁ mā saṁsṛkṣāthāṁ parame vyoman ।
surā tvamasi śuṣmiṇī soma'eṣa mā mā him sīḥ svāṁ yonimāviśanti ||7 ||

२. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.)१९.४-५; ८-९

य. (Yv.)१९.४-५

पुनाति ते परिस्रुतंसोमंसूर्यस्य दुहिता । वारेण शश्वता तना ॥४॥

ब्रह्म क्षत्रं पवते तेजऽइन्द्रियंसुरया सोमः सुतऽ आसुतो मदाय ।

शुक्रोण देव देवताः पिपृग्धि रसेनान्नं यजमानाय धेहि ॥५॥

punāti te parisrutaṁsomaṁsūryasya duhitā । vāreṇa śaśvatā tanā ||4 ||

brahma kṣatraṁ pavate teja'indriyaṁsurayā somaḥ suta' āsuto madāya ।

śukroṇa deva devatāḥ pipṛgdhi rasennāṁnāṁ yajamānāya dhehi ||5 ||

य. (Yv.)१९.८-९

उपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजः सारस्वतं वीर्यमैन्द्रं बलम् ।

एष ते योनिर्मोदाय त्वानन्दाय त्वा महसे त्वा ॥८॥

तेजोऽसि तेजो मयि धेहि वीर्यमसि वीर्यं मयि धेहि बलमसि बलं मयि धेह्योजोऽस्योजो मयि धेहि मन्युरसि

मन्युं मयि धेहि सहोऽसि सहो मयि धेहि ॥९॥

upayāmagrṛhito'syāśvinaṁ tejaḥ sārāsvataṁ vīryamaṁindram balam ।

eṣa te yonirmoḍāya tvānandāya tvā mahase tvā ||8 ||

tejo'si tejo mayi dhehi vīryamasi vīryaṁ mayi dhehi balamasi balaṁ mayi

dhehyojo'syojo mayi dhehi manyurasi manyuṁ mayi dhehi saho'si saho mayi

dhehi ||9 ||

८४. आयुः (Āyuh)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.११९.१

अस्तावि मन्म पूर्व्य ब्रह्मोन्द्राय वोचत । पूर्वीर्ऋतस्य बृहतीरनूषत स्तोतुर्मेधा असृक्षत ॥१॥
astāvi manma pūrvya brahmondrāya vouchata / pūrvīṛtasya bṛhatīranūṣata
stoturmedhā asṛkṣata ॥1॥

८५. आयुः काण्वः (वालखिल्यम) (Āyuh Kāṇvaḥ [Vāḷakhilyama])

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) १६७७-१६७८

अस्तावि मन्म पूर्व्य ब्रह्मेन्द्राय वोचत ।
 पूर्वीर्ऋतस्य बृहतीरनूषत स्तोतुर्मेधा असृक्षत ॥१॥
 समिन्द्रो रायो बृहतीरधुनत सं क्षोणी समु सूर्यम् ।
 सं शुक्रासः शुचयः सं गवाशिरः सोमा इन्द्रममन्दिषुः ॥२॥
astāvi manma pūvarya brahmendrāya vouchata /
pūrvīṛtasya bṛhatīranūṣata stoturmedhā asṛkṣata ॥1॥
samindro rāyo bṛhatīradhūnuta saṁ kṣoṇī samu sūryam /
saṁ śukrāsaḥ śuchayaḥ saṁ gavāśīraḥ somā indramamandiṣuḥ ॥2॥

८६. आयुर्वर्चोबलकामः (Āyurvarchobalakāmaḥ)

१. निऋति . अ. ६.६३.१ (Nīrti . Av. 6.63.1)

यत् ते देवी निऋतिराबन्ध दाम ग्रीवास्वविमोक्यं यत् ।
 तत् ते वि ष्याम्यायुषे वर्चसे बलायादोमदमन्नमद्धि प्रसूतः ॥१॥
yat te devī nīrtirābabandha dāma grīvāsvavimokyam yat /
tat te vi ṣyāmyāyūṣe varchase balāyādomadamannamaddhi prasūtaḥ ॥1॥

२. मृत्युः (Mṛtyuh) - अ. (Av.) ६.६३.३

अयस्मये द्रुपदे बेधिष इहाभिहितो मृत्युभिर्ये सहस्रम् ।
 यमेन त्वं पितृभिः संविदान उत्तमं नाकमधि रोहयेमम् ॥३॥
ayasmaye drupade bedhiṣa ihābhihito mṛtyubhirye sahasram /
yamena tvam pitṛbhiḥ saṁvidāna uttamaṁ nākamadhi rohayemam ॥3॥

३. यमः (Yamaḥ) - ६.६३.२

नमोऽस्तु ते निऋते तिग्मतेजोऽयस्यमान् वि चृता बन्धपाशान् ।
 यमो मह्यं पुनरित् त्वां ददाति तस्मै यमाय नमो अस्तु मृत्यवे ॥२॥
namo'stu te nīrte tigmatejo'yasyamān vi chṛtā bandhapāśān /
yamo mahyam punarit tvam dadāti tasmai yamāya namo astu mṛtyave ॥2॥

८७. आयुः काण्वः (Āyuh Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.५२.१-१०

यथ मनौ विवस्वति सोमं शक्रापिबः सुतम् ।
 यथा त्रिते छन्द इन्द्र जुजोषस्यायौ मादयसे सचा ॥१॥
 पृषध्रे मेध्ये मातरिश्वनीन्द्र सुवाने अमन्दथाः ।
 यथा सोमं दशशिप्रे दशोण्ये स्यूमरश्मावृजूनसि ॥२॥
 य उक्था केवला दधे यः सोमं धृषितापिबत् ।
 यस्मै विष्णुस्त्रीणि पदा विचक्रम उप मित्रस्य धर्मभिः ॥३॥
 यस्य त्वमिन्द्र स्तोमेषु चाकनो वाजे वाजिंछतक्रतो ।
 तं त्वा वयं सुदुघामिव गोदुहो जुहूमसि श्रवस्यवः ॥४॥
 यो नो दाता स नः पिता मह्यं उग्र ईशानकृत् ।
 अयामनुग्रो मघवा पुरुवसुर्गोरश्वस्य प्र दातु नः ॥५॥
 यस्मै त्वं वसो दानाय मंहसे स रायस्पोषमिन्वति ।

वसूयवो वसुपतिं शतक्रतुं स्तोमैरिन्द्रं हवामहे ॥६॥
 कदा चन प्र युच्छस्युभे नि पासि जन्मनी ।
 तुनीयादित्य हवनं त इन्द्रियमा तस्थावमृतं दिवि ॥७॥
 यस्मै त्वं मघवन्निन्द्रं गिर्वणः शिक्षो शिक्षसि दाशुषे ।
 अस्माकं गिर उत सुष्टुतिं वसो कण्ववच्छृणुधी हवम् ॥८॥
 अस्तावि मन्म पूर्वं ब्रह्मेन्द्राय वोचत ।
 पूर्वीऋतस्य बृहतीरनूषत स्तोतुर्मधा असृक्षत ॥९॥
 समिन्द्रो रायो बृहतीरधुनुत सं क्षोणी समु सूर्यम् ।
 सं शुक्रासः शुचयः सं गवाशिरः सोमा इन्द्रममन्दिशुः ॥१०॥
yatha manau vivasvati somam śakrāpibah sutam ।
yathā trite chhanda indra jujoṣasyāyau mādayase sachā ॥1॥
prṣadhre medhye mātariśvanīndra suvāne amandathāḥ ।
yathā somam daśaśīpre daśoṇye syūmaraśmāvṛjūnasi ॥2॥
ya ukthā kevalā dadhe yaḥ somam dhṛṣitāpibat ।
yasmai viṣṇustrīṇi padā vichakrama upa mitrasya dharmabhiḥ ॥3॥
yasya tvamindra stomeṣu chākano vāje vājīmchhatakrato ।
taṁ tvā vyaṁ sudughāmiva goduho juhūmasi śravasyavaḥ ॥4॥
yo no dātā sa naḥ pitā mahāṁ ugra īśānakṛt ।
ayāmannugro maghavā puruvasurgoraśvasya pra dātu naḥ ॥5॥
yasmai tvam vaso dānāya mamhase sa rāyaspoṣaminvati ।
vasūyavo vasupatiṁ śatakratuṁ stomairindram havāmahe ॥6॥
kadā chana pra yuchchhasyubhe ni pāsi janmanī ।
tunīyāditya havanam ta indriyamā tasthāvamṛtam divi ॥7॥
yasmai tvam maghavannindra girvaṇaḥ śikṣo śikṣasi dāśuṣe ।
asmākaṁ gira uta suṣṭutiṁ vaso kaṇvavachchhṛṇudhī havam ॥8॥
astāvi manma pūrvya brahmendrāya vachata ।
pūrvīṛtasya bṛhatīranūṣata stoturmedhā asṛkṣata ॥9॥
samindro rāyo bṛhatīradhūnuta sam kṣoṇī samu sūryam ।
sam śukrāsaḥ śuchayaḥ sam gavāśiraḥ somā indramamandīśuḥ ॥10॥

८८. आसंगः प्लायोगिः (Āsaṅgaḥ Plāyogih)

१. असंगस्य दानस्तुतिः (Asaṅgasya Dānastutiḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१.३०-३३

स्तुहि स्तुहीदिते घा ते मंहिष्ठासो मघोनाम् ।
 निन्दताश्वः प्रपथी परमज्या मघस्य मेध्यातिथे ॥३०॥
 आ यदश्वान्वनन्वतः श्रद्धयाहं रथे रुहम् ।
 उत वामस्य वसुनश्चिकेतति यो अस्ति याद्वः पशुः ॥३१॥
 य ऋज्रा मह्यं मामहे सह त्वचा हिरण्यया ।
 एष विश्वान्यभ्यस्तु सौभगासंगस्य स्वनद्रथः ॥३२॥
 अध प्लायोगिरति दासदन्यानासंगो अग्ने दशभिः सहस्रैः ।
 अधोक्षणो दश मह्यं रुशन्तो नळाईव सरसो निरतिष्ठन् ॥३३॥
stuhi stuhīdite ghā te mamhiṣṭhāso maghonām ।
nindatāśvaḥ prapathī paramajyā maghasya medhyātithē ॥30॥
ā yadaśvānvananvataḥ śraddhayāham rathe ruham ।
uta vāmasya vasunaśchiketati yo asti yādvah paśuḥ ॥31॥
ya ṛjṛā mahyam māmahe saha tvachā hiraṇyayā ।
eṣa viśvānyabhyastu saubhagāsaṅgasya svanadrathaḥ ॥32॥
adha plāyogirati dāsadanyānāsaṅgo agne daśabhiḥ sahasraiḥ ।
adhokṣaṇo daśa mahyam ruśanto naḥāiva saraso niratiṣṭhan ॥33॥

८९. आसुरिः (Āsuriḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ३.३८-४०

आगन्म विश्ववेदसमस्मभ्यं वसुवित्तमम् ।

अग्ने सम्राडभि द्युम्नमभि सहऽआयच्छस्व ॥३८॥

अयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यः प्रजाया वसुवित्तमः ।

अग्ने गृहपतेऽभि द्युम्नमभि सहऽआयच्छस्व ॥३९॥

अयमग्निः पुरीष्यो रयिमान् पुष्टिवर्द्धनः ।

अग्ने पुरीष्याभि द्युम्नमभि सहऽआयच्छस्व ॥४०॥

*āganma viśvavedasamasabhyāṁ vasuvittamam ।**agne samrāḍabhi dyumnamabhi saha'āyachchhasva ॥38॥**ayamagnirgṛhapatirgārhapatyaḥ prajāyā vasuvittamaḥ ।**agne gr̥hapate'bhi dyumnamabhi saha'āyachchhasva ॥39॥**ayamagniḥ puriṣyo rayimān puṣṭivarddhanah ।**agne puriṣyābhi dyumnamabhi saha'āyachchhasva ॥40॥*

२. वास्तुरग्निः (Vāsturagniḥ) - य. (Yv.) ३.४१

गृहा मा बिभीत मा वेपध्वमूर्जं बिभ्रतऽ एमसि ।

ऊर्जं बिभ्रद् सुमनाः सुमेधा गुहानैमि मनसा मोदमानः ॥४१॥

*gr̥hā mā bibhīta mā vepadhvamūrjā bibhrata' emasi ।**ūrjā bibhradva sumanāḥ sumedhā guhānaimi manasā modamānaḥ ॥41॥*

९०. इटो भार्गवः (Iṭo Bhārgavaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७१.१-४

त्वं त्वमिदं रथमिन्द्र प्रावः सुतावतः । अशृणोः सोमिनो हवम् ॥१॥

त्वं मखस्य दोधतः शिरोऽव त्वचो भरः । अगच्छः सोमिनो गृहम् ॥२॥

त्वं त्वमिन्द्र मर्त्यमास्त्राबुधाय वेन्यम् । मुहुः श्रथा मनस्यवे ॥३॥

त्वं तयमिन्द्र सूर्य पश्चा सन्तं पुरस्कृधि । देवानां चित्तिरो वशम् ॥४॥

*tvam tyamiṭato rathamindra prāvaḥ sutāvataḥ । aśṛṇoḥ somino havam ॥1॥**tvam makhasya dodhataḥ śiro'va tvacho bharaḥ । agachchhaḥ somino gr̥ham ॥2॥**tvam tyamindra martyamāstrābudhnāya venyam । muhuḥ śrathnā manasyave ॥3॥**tvam tayamindra sūrya paśchā santaṁ puraskṛdhi । devānām chittiro vaśam ॥4॥*

९१. इध्मवाहो दार्ढ्युतः (Idhmavāho Dārḍhachyutaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- ऋ. (Rv.) ९.२६.१-६

तममृक्षन्त वाजिनमुपस्थे अदितेरधि । विप्रासो अण्व्या धिया ॥१॥

तं गावो अभ्यनूषत सहस्रधारमक्षितम् । इन्दुं धर्तारमा दिवः ॥२॥

तं वेधां मेधयाह्यन्यवमानमधि द्यवि । धर्णासिं भूरिधायसम् ॥३॥

तमह्यन्भुरिजोर्धिया संवसानं विवस्वतः । पतिं वाचो अदाभ्यम् ॥४॥

तं सानावधि जामयो हरिं हिन्वन्त्याद्रिभिः । हर्यतं भूरिचक्षसम् ॥५॥

तं त्वा हिन्वन्ति वेधसः पवमान गिरावृधम् । इन्दविन्द्राय मत्सरम् ॥६॥

*tamamṛkṣanta vājinamupasthe aditeradhi । viprāso aṇvyā dhiyā ॥1॥**taṁ gāvo abhyanūṣata sahasradhāramakṣitam । indum dhartāramā divaḥ ॥2॥**taṁ vedhām medhayāhyanpavamānamadhi dyavi । dharṇāsīm bhūrīdhāyasam ॥3॥**tamahyanbhurijordhiyā sanivasānaṁ vivasvataḥ । patim vācho adābhyam ॥4॥**taṁ sānāvadhi jāmāyo harim hinvantyādrībhiḥ । haryataṁ bhūrīchakṣasam ॥5॥**taṁ tvā hinvanti vedhasaḥ pavamāna girāvṛdham । indavindrāya matsaram ॥6॥*

९२. इन्द्रः (Indrah)

२. इन्द्रः (Indrah) - ऋ. (Rv.) ८.१००.४-५; य. (Yv.) १८.६८

ऋ. (Rv.) ८.१००.४-५

अयमस्मि जरितः पश्य मेह विश्वा जातान्यभ्यस्मि मह्ना ।

ऋतस्य मा प्रदिशो वर्धयन्त्याददिरो भुवना दर्दरीमि ॥४॥

आ यन्मा वेना अरुहन्तस्यै एकमासीनं हर्यतस्य पृष्ठे ।

मनश्चिन्मे हृद आ प्रत्यवोचदचिक्रदिच्छुमन्तः सखायः ॥५॥

*ayamasmi jaritaḥ paśya meha viśvā jātānyabhyasmi mahnā ।**ṛtasya mā pradiśo vardhayantyaḍdardiro bhuvanā dardarīmi ॥4॥**ā yanmā venā aruhannṛtasyaḥ ekamāsīnaḥ haryatasya pṛṣṭhe ।**manaśchinme hṛda ā pratyavochadachikradicchūmantaḥ sakhāyaḥ ॥5॥*

य. (Yv.) १८.६८

वार्त्रहत्याय शवसे पृतनषाह्याय च । इन्द्र त्वावर्तयामसि ॥६८॥

vātrahatyāya śavase pṛtanaśāhyāya cha । indra tvāvartayāmasi ॥68॥

९३. इन्द्राणी (Indrāṇī)

१. उपनिषत् सपत्नीबाधनम् (Upaniṣat Sapatnībādhanam) - ऋ. (Rv.) १०.१४५.१-६

इमां खनाम्योषधिं वीरुधं बलवत्तमाम् । यया सपत्नीं बाधते यया सं विन्दते पतिम् ॥१॥

उत्तानपर्णे सुभगे देवजूते सहस्वति । सपत्नीं मे परा धम पतिं मे केवलं कुरु ॥२॥

उत्तराहमुत्तर उत्तरेदुत्तराभ्यः । अथा सपत्नी या ममाधरा साधराभ्यः ॥३॥

नह्यस्या नाम गृभ्णामि नो अस्मिन्नमते जने । परामेव परावतं सपत्नीं गमयामसि ॥४॥

अहमस्मि सहमानाथ त्वमसि सासहिः । उभे सहस्वती भूत्वी सपत्नीं मे सहावहै ॥५॥

उप तेऽथां सहमानामभि त्वाथां सहीयसा ।

मामनु प्र ते मनो वत्सं गौरिव धावतु पथा वारिव धावतु ॥६॥

*imāṁ khanāmyoṣadhiṁ vīrudhaṁ balavattamām । yayā sapatnīm bādhathe yayā saṁ vindate patim ॥1॥**uttānaparṇe subhage devajūte sahasvati । sapatnīm me parā dhama patim me kevalaṁ kuru ॥2॥**uttarāhamuttara uttareduttarābhyah । athā sapatnī yā mamādhara sādharābhyah ॥3॥**nahyasyā nāma gṛbhṇāmi no asminnamate jane । parāmeva parāvataṁ sapatnīm gamayāmasi ॥4॥**ahamasmi sahamānātha tvamasi sāsahih । ubhe sahasvati bhūtvī sapatnīm me sahāvahai ॥5॥**upa te'dhām sahamānāmabhi tvādhām sahīyāsā ।**māmanu pra te mano vatsaṁ gauriva dhāvatu pathā vāriva dhāvatu ॥6॥*

९४. इन्द्राग्नी (Indrāgnī)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १३.२२

यास्तेऽअग्ने सूर्ये रुचो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः ।

ताभिर्नोऽअद्य सर्वाभी रुचे जनाय नस्कृधि ॥२२॥

*yāste'agne sūrye rucho divamātanvanti raśimabhiḥ ।**tābhirno'adya sarvābhī ruche janāya naskṛdhi ॥22॥*

२. ऋतवः (Rtavaḥ) - य. (Yv.) १३.२५

मधुश्च माध्वश्च वासन्तिकावृतूऽअग्नेरन्तःश्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामापऽओषध्यः कल्पन्तामग्रयः

पृथङ् मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः । येऽअग्रयः समनसोऽनतरा द्यावापृथिवीऽइमे

वासन्तिकावृतूऽअभिकल्पमानाऽइन्द्रमिव देवाऽअभिसंविशन्तु तथा देवतयागिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥२५॥

*madhuścha mādхваścha vāsantikaḥvṛtū'agnerantaḥśleṣo'si kalpetām dyāvāpṛthivī**kalpantāmāpa'Oṣadhyah kalpantāmagnayah pṛthaṁ mama jyaiṣṭhyāya savratāḥ ।*

*ye 'agnayah samanaso 'natarā dyāvāpṛthivī'ime
vāsantikāvṛtū 'abhikalpamānā'indramiva devā'abhisamviśantu tayā devatayām'girasvad
dhruve sīdatam ॥25 ॥*

३. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) १३.२४

विराड् ज्योतिरधारयत् स्वराड् ज्योतिरधारयत् । प्रजापतिश्चा सादयतु पृष्ठे पृथिव्या ज्योतिष्मतीम् । विश्वस्मै
प्राणायानाय व्यानाय विश्वं ज्योतिर्यच्छ ।

अग्निष्टेऽधिपतिस्तया देवतयांगिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥२४ ॥

*virāḍ jyotiradhārayat svarāḍ jyotiradhārayat । prajāpatiṣṭvā sādāyatu pṛṣṭhe pṛthivyā
jyotiṣmatīm । viśvasmai prāṇāyāpānāya vyānāya viśvaṁ jyotiryachchha ।
agniṣṭe 'dhipatistayā devatayāṁgirasvad dhruvā sīda ॥24 ॥*

४. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.) १३.२३

या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः । इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभि रुचं नो धत्त बृहस्पते ॥२३ ॥

*yā vo devāḥ sūrye rucho goṣvaśveṣu yā rucaḥ । indrāgnī tābhiḥ sarvābhi rucaṁ
no dhatta bṛhaspate ॥23 ॥*

९५. इन्द्राबृहस्पती (indrābṛhaspatī)

१. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ९.१

देव सवितः प्रसुव यां प्रसुव यापतिं भगाय । दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाजं नः स्वदतु
स्वाहा ॥१ ॥

*deva savitah prasuva yām prasuva yāpatim bhagāya । divyo gandharvaḥ ketapūḥ
ketam naḥ punātu vāchaspatirvājam naḥ svadatu svāhā ॥1 ॥*

९६. इन्द्र प्रमतिर् वासिष्ठः (Indra Pramatiṛ Vasiṣṭhaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.९७.४-६; सा. (Sv.) ५३५

ऋ. (Rv.) ९.९७.४-६

प्र गायताभ्यर्चाम देवान्सोमं हिनोत महते धनाय ।

स्वादुः पवाते अति वारमव्यमा सीदाति कलशं देवयुर्नः ॥४ ॥

इन्दुर्देवानामुप सख्यमायन्तसहस्रधारः पवाते मदाय ।

नृभिः स्तवानो अनु धाम पूर्वमगन्निन्द्रं महते सौभगाय ॥५ ॥

स्तोत्रे राये हरिरर्षा पुनान इन्द्रं मदो गच्छतु ते भराय ।

देवैर्याहि सरथं राधो अच्छा यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥६ ॥

pra gāyatābhyarchāma devāntsomaṁ hinota mahate dhanāya ।

svāduḥ pavāte ati vāramavyamā sīdāti kalaśaṁ devayurnaḥ ॥4 ॥

indurdevānāmupa sakhyamāyantsahasradhāraḥ pavate madāya ।

nṛbhiḥ stavāno anu dhāma pūrvamagannindram mahate saubhagāya ॥5 ॥

stotre rāye harirarṣā punāna indram mado gachchhatu te bharāya ।

devairyāhi saratham rādho achchhā yūyam pāta svastibhiḥ sadā naḥ ॥6 ॥

सा. (Sv.) ५३५

प्र गायताभ्यर्चाम देवान्सोमं हिनोत महते धनाय ।

स्वादुः पवतामति वारमव्यमा सीदतु कलशं देव इन्दुः ॥३ ॥

pra gāyatābhyarchāma devāntsomaṁ hinota mahate dhanāya ।

svāduḥ pavatāmati vāramavyamā sīdatu kalaśaṁ deva induh ॥3 ॥

९७. इन्द्र मातरो देवजामयः (Indra Mātaro Devajāmayah)

१. इन्द्रः (Indrah) - ऋ. (Rv.) १०.१५३.१-५

ईखयन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते । भूजानासः सुवीर्यम् ॥१ ॥

तवमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः । त्वं वृषन्वृषेदसि ॥२ ॥

त्वमिन्द्रासि वृत्रहा व्यश्नरिक्षमतिरः । उद् द्यामस्तभ्रा ओजसा ॥३ ॥

त्वमिन्द्र सजोषसमर्क विभर्षि बाहोः । वज्रं शिशान ओजसा ॥४॥
 त्वमिन्द्राभिभूरसि विश्वा जातान्योजसा । स विश्वा भुव आभवः ॥५॥
īmikhayanīrapasyuva indram jātamupāsate । bhūjānāsaḥ suvīryam ॥1॥
tavamindra balādadhi sahaso jāta Ojasaḥ । tvaṁ vṛṣanvṛṣedasi ॥2॥
tvamindrāsi vṛtrahā vya1ntarikṣamatiraḥ । ud dyāmastabhñā Ojasā ॥3॥
tvamindra sajoṣasamarka vibharṣi bāhnoḥ । vajraṁ śīsāna Ojasā ॥4॥
tvamindrābhibhūrasī viśvā jātānyojasā । sa viśvā bhuva ābhavaḥ ॥5॥

९८. आश्वतराश्विः (Āśvatarāśviḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) २०.२४-२६
 अभ्या दधामि समिधमग्ने व्रतपते त्वयि ।
 व्रतं च श्रद्धां चोपैमीन्धे त्वा दीक्षितोऽहम् ॥२४॥
 यत्र ब्रह्म च क्षत्रं च सम्यंचौ चरतः सह ।
 तं लोकं पुण्यं प्रोषं यत्र देवाः सहाग्निना ॥२५॥
 यत्रेन्द्रश्च वायुश्च सम्यंचौ चरतः सह ।
 तं लोकं पुण्यं प्रोषं यत्र सेदिर्न विद्यते ॥२६॥
abhyā dadhāmi samidhamagne vratapate tvayi ।
vratam cha śraddhām chopaimīndhe tvā dīkṣito'aham ॥24॥
yatra brahma cha kṣatram cha samyamichau charataḥ saha ।
taṁ lokam puṇyam proṣam yatra devāḥ sahāgninā ॥25॥
yatreन्द्रaścha vāyuścha samyamichau charataḥ saha ।
taṁ lokam puṇyam proṣam yatra sedirna vidyate ॥26॥

९९. इन्द्रो मुष्कवान् (Indro Muṣkavān)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.३८.१-५
 अस्मिन् इन्द्र पुत्सुतौ यशस्वति शिमीवति क्रन्दसि प्राव सातये ।
 यत्र गोषाता धृषितेषु खदिषु विष्वक्पतन्ति दिद्यवो नृषाह्ये ॥१॥
 स नः क्षुमन्तं सदने व्यूर्णुहि गार्सासं रयिमिन्द्र श्रवाय्यम् ।
 स्याम ते जयतः शक्र मेदिनो यथा वयमुश्मसि तद्वसो कृधि ॥२॥
 यो नो दास आर्यो वा पुरुष्टुतादेव इन्द्र युधये चिकेतति ।
 अस्माभिष्टे सुषाहाः सन्तु शत्रवस्त्वया वयं तान्वनुयाम संगमे ॥३॥
 यो दभ्रेभिर्हव्यो यश्च भूरिभिर्यो अभीके वरिवोवित्रृषाह्ये ।
 तं विखादे सस्त्रिमद्य श्रुतं नरमर्वाचमिन्द्रमवसे करामहे ॥४॥
 स्ववृजं हि त्वामहमिन्द्र शुश्रवानानुदं वृषभ रध्रचोदनम् ।
 प्र मुंचस्व परि कुत्सादिहा गहि किमु त्वावान्मुष्कर्योबद्ध आसते ॥५॥
asminna indra putsutau yaśasvati śīmīvati krandasi prāva sātaye ।
yatra goṣātā dhṛṣiteṣu khadiṣu viṣvakpatanti didyavo nṛṣāhye ॥1॥
sa naḥ kṣumantaṁ sadane vyūrṇuhi gārsāsaṁ rayimindra śravāyyam ।
syāma te jayataḥ śakra medino yathā vayamuśmasi tadvaso kṛdhi ॥2॥
yo no dāsa āryo vā puruṣtutādeva indra yudhaye chiketati ।
asmābhiṣṭe suṣahāḥ santu śatravastvayā vyaṁ tānvānuyāma saṁgame ॥3॥
yo dabhrebhirhavyo yaścha bhūribhiryo abhīke varivovinnṛṣāhye ।
taṁ vikhāde sasnimadya śrutam naramarvāṁchamindamavase karāmahe ॥4॥
svavṛjam hi tvāmahamindra śuśravānānudaṁ vṛṣabha radhrachodanam ।
pra muñchasva pari kutsādihā gahi kimu tvāvānmuṣkaryobaddha āsate ॥5॥

१००. इन्द्र वसुक्रयोः संवादः ऐन्द्रः (Indra Vasukrayoḥ Saṁvādaḥ Aindraḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.२८.१-१२
 विश्वो ह्यन्यो अरिराजगाम ममेदहं श्वशुरो न जगाम ।

जक्षीयाद्भाना उत सोमं पपीयात्स्वाशितः पुनरस्तं जगायात् ॥१॥
 स रोरुवद्वृषभस्तिग्मशृङ्गो वर्ष्मन्तस्थौ वरिमन्ना पृथिव्याः ।
 विश्वेष्वेनं वृजनेषु पामि यो मे कुक्षी सुतसोमः पृणाति ॥२॥
 अद्रिणा ते मन्दिन इन्द्र तूयान्सुन्वन्ति सोमान्पिबसि त्वमेषाम् ।
 पचन्ति ते वृषभाँ अत्सि तेषां पृक्षेण यन्मघवन्हूयमानः ॥३॥
 इदं सु मे जरितरा चिकिद्धि प्रतीपं शापं नद्यो वहन्ति ।
 लोपाशः सिंहं प्रत्यंचमत्साः क्रोष्टा वराहं निरतक्त कक्षात् ॥४॥
 कथा त एतदहमा चिकेतं गृत्सस्य पाकस्तवसो मनीषम् ।
 त्वं नो विद्वाँ ऋतुथ वि वोचो यमर्धं ते मघवन्क्षेम्या धूः ॥५॥
 एवा हि मां तवसं वर्धयन्ति दिवश्चिन्मे बृहत उत्तरा धूः ।
 पुरु सहस्रा नि शिशामि सकमशत्रुं हि मा जनिता जजान ॥६॥
 एवा हि मां तवसं जुजुरुग्रं कर्मन्कर्मन्वृषणामिन्द्रं देवाः ।
 वधु वृत्रं वज्रेण मन्दसानोऽप ब्रजं महिना दाशुषे वम् ॥७॥
 देवास आयन्परशूरविभ्रन्वना वृश्चन्तो अभि विद्विरायन् ।
 नि सुद्रवंशं दधतो वक्षणासु यत्रा कृपीटमनु तदहन्ति ॥८॥
 शशः क्षुरं प्रत्यंचं जगाराद्रिं लोगेन व्यभेदमारात् ।
 बृहन्तं चिदहते रन्धयानि वयद्वत्सो वृषभं शूशुवानः ॥९॥
 सुपर्ण इत्या नखमा सिषायावरुद्धः परिपदं न सिंहः ।
 निरुद्धश्चिन्महिषस्तर्ष्यावानोधा तस्मा अयथं कर्षदितत् ॥१०॥
 तेभ्यो गोधा अयथं कर्षदितद्ये ब्रह्मणः प्रतिपीयन्त्यत्रैः ॥
 सिम उक्ष्णोऽवसृष्टाँ अदन्ति स्वयं बलानि तन्वः शृणानाः ॥११॥
 एते शमीभीः सुशमी अभूवन्त्ये हिन्विरे तन्वः सोम उक्थैः ।
 नृवद्वद्वनुप नो माहि वाजान्दिवि श्रवो दधिषे नाम वीरः ॥१२॥

viśvo hya1nyo arirājagāma mamedaha śvaśuro na jagāma ।
jakṣīyāddhānā uta somam papīyātsvāśitaḥ punarastaṁ jagāyāt ॥1॥
sa roruvadvṛṣabhaṣtigmaśṛṅgo varṣmantasthau varimannā pṛthivyāḥ ।
viśveṣvenam vṛjaneṣu pāmi yo me kuṁkṣī sutasomam pṛṇāti ॥2॥
adriṇā te mandina indra tūyāntsunvanti somānpibasi tvameṣām ।
pachanti te vṛṣabhāṁ atsi terṣā pṛkṣeṇa yanmaghavanhūyamānaḥ ॥3॥
idam su me jaritarā chikiddhi pratīpaṁ śāpaṁ nadyāo vahanti ।
lopāśaḥ simham pratyamchamatsāḥ kroṣṭā varāham nirataкта kakṣāt ॥4॥
kathā ta etadahamā chiketaṁ grtsasya pākastavaso maṇīṣam ।
tvam no vidvāṁ ṛtutha vi vocho yamardha te maghavankṣemyā dhūḥ ॥5॥
evā hi mām tavaṣam vardhayanti divāśchinme bṛhata uttarā dhūḥ ।
purū sahasrā ni śiśāmi sakamaśatruṁ hi mā janitā jajāna ॥6॥
evā hi mām tavaṣam jajñurugraṁ karmankarmanvṛṣaṇāmindraṁ devāḥ ।
vadhu vṛtraṁ vajreṇa mandasāno'pa vrajam mahinā dāśuṣe vam ॥7॥
devāsa āyanparaśūmṛabibhranvanā vṛschanto abhi viḍbhirāyan ।
ni sudravaṁ1 dadhato vakṣaṇāsu yatrā kṛpīṭamanu taddahanti ॥8॥
śaśaḥ kṣuraṁ pratyamchaṁ jagārādrim logena vyabhedamārāt ।
bṛhantaṁ chidṛhate randhayāni vayadvatso vṛṣabham śūsuvānaḥ ॥9॥
suparṇa itthā nakhamā śiśāyāvaruddhaḥ paripadam na simhaḥ ।
niruddhaśchinmahīṣastarṣyāvāṅgodhā tasmā ayatham karṣadetat ॥10॥
tebhyo godhā ayatham karṣadetadye brahmaṇamḥ pratipīyantyannaiḥ ॥
sima ukṣaṇo'vasṛṣṭāṁ adanti svayaṁ balāni tanva1ḥ śṛṇānāḥ ॥11॥
ete śamībhīḥ suśamī abhūvanye hinvire tanvaḥ soma ukthaiḥ ।
nṛvadvadannupa no māhi vājāndivi śravo dadhiṣe nāma vīraḥ ॥12॥

१०१. इन्द्रविश्वामित्रा (Indraviśvāmitrā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) १८.६९

सहदानु पुरुहूत क्षियन्तमहस्तमिन्द्र सं पिणक् कुणारुम् ।

अभि वृत्रं वर्धमानं पियारुमपादमिन्द्र तवसा जघन्थ ॥६९॥

*sahadānu puruhūta kṣiyantamahastamindra saṁ piṇak kuṇārum ।**abhi vṛtram vardhamānaṁ piyārumapādamindra tavasā jaghantha ॥69॥*

१०२. इन्द्रो वैकुण्ठः (Indro Vaikuṇṭhaḥ)

१. इन्द्रो वैकुण्ठः (Indro Vaikuṇṭhaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.४८.१-११; १०.४९.१-११; १०.५०.१-७

ऋ. (Rv.) १०.४८.१-११

अहं भुवं वसुनः पूर्व्यस्पतिरहं धनानि सं जयामि शश्वतः ।

मां हवन्ते पितरं न जन्तवोऽहं दाशुषे वि भजामि भोजनम् ॥१॥

अहमिन्द्रो रोधो वक्षो अथर्वणस्त्रिताय गा अजनयमहेरधि ।

अहं दस्युभ्यः परि नृम्णमा ददे गोत्रा शिक्षन् दधीचे मातरिश्वने ॥२॥

मह्यं त्वष्टा वज्रमतक्षदायसं मयि देवासोऽवृजन्नपि क्रतुम् ।

मामानीकं सूर्यस्येव दुष्टरं मामार्यन्ति कृतेन कर्त्वेन च ॥३॥

अहमेतं गव्ययमश्व्यं पशुं पुरीषिणं सायकेना हिरण्ययम् ।

पुरु सहस्रा नि शिशामि दाशुषे यन्मा सोमास उक्थिनो अमन्दिषुः ॥४॥

अहमिन्द्रो न परा जिग्य इद्धनं न मृतयवेऽव तस्थे कदा चन ।

सोममिन्मा सुन्वन्तो याचता वसु न मे पूरवः सख्ये रिषाथन ॥५॥

अहमेतांछाश्चसतो द्वाद्द्वेन्द्रं ये वज्रं युधयेऽकृण्वत ।

आह्वयमानां अव हन्मनाहनं दृळहा वदन्नमस्युर्नमस्विनः ॥६॥

अभी३ दमेकमेको अस्मि निष्पाळभी द्वा किमु त्रयः करन्ति ।

खले न पर्षान् प्रति हन्मि भूरि किं मा निन्दन्ति शत्रवोऽन्द्राः ॥७॥

अहं गुंगुभ्यो अतिथिग्वमिष्करमिषं न वृत्रतुरं विक्षु धारयम् ।

यत्पर्णयन् उत वा करंजहे प्राहं महे वृत्रहत्ये अशुश्रुवि ॥८॥

प्र मे नमी साप्य इषे भुजे भूद्वामेषे सख्या कृणुत द्विता ।

दिद्युं यदस्य समिथेषु मंहयमादिदेनं शंस्यमुक्थ्यं करम् ॥९॥

प्र नेमस्मिन्दृशे सोमो अन्तर्गोपा नेममाविरस्था कृणोति ।

स तिग्मशृंगं वृषभं युयुत्सन् द्रुहस्तस्थौ बहुले बद्धो अन्तः ॥१०॥

आदित्यानां वसूनां रुद्रियाणां देवो देवानां न मिनामि धाम ।

ते मा भद्राय शवसे ततक्षुरपराजितमस्तृतमषाळहम् ॥११॥

*ahaṁ bhuvaṁ vasunaḥ pūrvyaspātirahaṁ dhanāni saṁ jayāmi śāśvataḥ ।**māṁ havante pitaraṁ na jantavo'haṁ dāśuṣe vi bhajāmi bhojanam ॥1॥**ahamindro rodho vakṣo atharvaṇastritāya gā aṇayamaheradhi ।**ahaṁ dasyubhyaḥ pari nṛmṇamā dade gotrā śikṣan dadhīche mātariśvane ॥2॥**mahyaṁ tvaṣṭā vajramataḥśadāyasaṁ mayi devāso'vṛjannapi kratum ।**māmānīkaṁ sūryasyeva duṣṭaraṁ māmāryanti kṛtena kartvena cha ॥3॥**ahametaṁ gavyayamaśvyam paśuṁ purīṣiṇaṁ sāyakenā hiraṇyayam ।**purū sahasrā ni śīśāmi dāśuṣe yanmā somāsa ukthino amandiṣuḥ ॥4॥**ahamindro na parā jigya iddhanam na mṛtayave'va tasthe kadā chana ।**somaminmā sunvanto yāchatā vasu na me pūravaḥ sakhye riṣāthana ॥5॥**ahametaṁchhāśvasato dvādvendraṁ ye vajraṁ yudhaye'kṛṇvata ।**āhnayamānāṁ ava hanmanāhanam dṛḷahā vadannamasyurnamasvīnaḥ ॥6॥**abhī३ damekameko asmi niṣṣālabhī dvā kimu trayaḥ karanti ।**khale na parṣān prati hanmi bhūri kim mā nindanti śatravo'ndriāḥ ॥7॥**ahaṁ guṅgubhyo atithigvamiṣkaramiṣaṁ na vṛtraturam vikṣu dhārayam ।*

yatparṇayaghna uta vā karaṁjahe prāhaṁ mahe vṛtrahatyē aśuśravi ॥8॥
 pra me namī sāpya iṣe bhuje bhūdḡavāmeṣe sakhyā kṛṇuta dvitā ।
 didyurṁ yadasya samitheṣu māṁhayamādidenam śaṁsyamukthyaṁ karam ॥9॥
 pra nemasmindṛṣe somo antargopā nemamāvirasthā kṛṇoti ।
 sa tigmaśṛṅgaṁ vṛṣabhaṁ yuyutsan druhastasthau bahule baddho antaḥ ॥10॥
 ādityānām vasūnām rudriyāṇām devo devānām na mināmi dhāma ।
 te mā bhadrāya śavase tataḥsuraparājitamastṛtamaśāḥam ॥11॥

ऋ. (Rv.) १०.४९.१-११

अहं दां गृणते पूर्व्यं वस्वहं ब्रह्म कृणवं मह्यं वर्धनम् ।
 अहं भुवं चोदितायज्वनः साक्षि विश्वस्मिन्भरे ॥१॥
 मां धुरिन्द्र नाम देवता दिवश्च गमश्चापां च जन्तवः ।
 अहं हरी वृषणा विव्रता रघू अहं वज्रं शवसे धृष्णवा ददे ॥२॥
 अहमत्कं कवये शिश्रथं हथैरहं कुत्समावमाभिररूतिभिः ।
 अहं शुष्णस्य श्रथिता वर्धयमं न यो रर आर्य नाम दस्यवे ॥३॥
 अहं पितेव वेतसूरभिष्टये तुग्रं कुत्साय स्मदिभं च रन्ध्रयम् ।
 अहं भुवं यजमानस्य राजनि प्र यद्धरे तुजये न प्रियाधृषे ॥४॥
 अहं रन्ध्रयं मृगयं श्रुतर्वणे यन्माजिहीत वयुना चनानुषक् ।
 अहं वेशं नम्रमायवेऽकरमहं सव्याय पङ्कभिर्मरन्ध्रयम् ॥५॥
 अहं स यो नववास्त्वं बृहद्रथं सं वृत्रेव दासं वृत्रहारुजम् ।
 यद्धर्धयन्तं प्रथयन्तमानुषगदूरे पारे रजसो रोचनाकरम् ॥६॥
 अहं सूर्यस्य परि याम्याशुभिः प्रैतशेभिर्वहमान ओजसा ।
 यन्मा सावो मनुष आह निर्णिज ऋधक्कृषे दासं कृत्वं हथैः ॥७॥
 अहं सप्तहा नहुषो नहुष्टरः प्राश्रावयं शवसा तुर्वशं यदुम् ।
 अहं न्य॑न्यं सहसा सहस्करं नव ब्राधतो नवतिं च वक्षयम् ॥८॥
 अहं सप्त स्रवतो धारयं वृषा द्रवित्वः पृथिव्यां सीरा अधि ।
 अहमर्णासि वि तिरामि सुक्रतुर्युधा विदं मनवे गातुमिष्टये ॥९॥
 अहं तदासु धारयं यदासु न देवश्चन त्वष्टाधारयद्गुशत् ।
 स्पार्ह गवामूधः सु वक्षणास्वा मधोर्मधु श्वात्र्यं सोममाशिरम् ॥१०॥
 एवा देवाँ इन्द्रो विव्ये नूनन् प्र च्यौत्नेन मघवा सत्यराधाः ।
 विश्वेत्ता ते हरिवः शचीवोऽभि तुरासः स्वयशो गृणन्ति ॥११॥

ahaṁ dām grṇate pūrva vasvahaṁ brahma kṛṇavaṁ mahyaṁ vardhanam ।
 ahaṁ bhuvaṁ choditāyajvanaḥ sākṣi viśvasminbhare ॥1॥
 mām dhurindra nāma devatā divaścha gmaśchāpām cha jantavaḥ ।
 ahaṁ harī vṛṣaṇā vivratā raghū ahaṁ vajraṁ śavase dhṛṣṇvā dade ॥2॥
 ahamatkaṁ kavaye śiśnatharṁ hathairahaṁ kutsamāvamābhīrārūtībhīḥ ।
 ahaṁ śuṣṇasya śnathitā vardhyamaṁ na yo rara ārya nāma dasyave ॥3॥
 ahaṁ piteva vetasūmrabhiṣṭaye tugraṁ kutsāya smadibhaṁ cha randhayam ।
 ahaṁ bhuvaṁ yajamānasya rājani pra yadbhare tujaye na priyādhṛṣe ॥4॥
 ahaṁ randhayam mṛgayam śrutarvaṇe yanmājihīta vayunā chanānuṣak ।
 ahaṁ veśaṁ namramāyave'karamahaṁ savyāya paḍgrbhimarandhayam ॥5॥
 ahaṁ sa yo navavāstvaṁ bṛhadrathaṁ sam vṛtreva dāsaṁ vṛtrahārujam ।
 yadvardhayantaṁ prathayantamānuṣagdūre pāre rajaso rochanākaram ॥6॥
 ahaṁ sūryasya pari yāmyāśubhiḥ praitaśebhīrvahamāna Ojasā ।
 yanmā sāvo manuṣa āha nirṇija ṛdhakkṛṣe dāsaṁ kṛtvyaṁ hathaiḥ ॥7॥
 ahaṁ saptahā nahuṣo nahuṣṭaraḥ prāśrāvayaṁ śavasā turvaśaṁ yadum ।
 ahaṁ nyatnyaṁ sahasā sahasakaraṁ nava vrādhato navatīm cha vakṣayam ॥8॥
 ahaṁ sapta sravato dhārayaṁ vṛṣā dravītnvaḥ pṛthivyāṁ sirā adhi ।
 ahamarṇāsi vi tirāmi sukraturyudhā vidam manave gātumiṣṭaye ॥9॥

*aham tadāsu dhārayam yadāsu na devaśchana tvaṣṭādhārayadruśat /
spārha gavāmūdhaḥ su vakṣaṇāsvā madhormadhu śvātrayam somamāśīram ||10 ||
evā devāṁ indro vivye nṛnan pra chyaautnena maghavā satyarādhāḥ /
viśvettā te harivaḥ śachīvo'bhi turāsaḥ svayaśo gṛṇanti ||11 ||*

ऋ. (Rv.) १०.५०.१-७

प्र वो महे मन्दमानायान्धसोऽर्चा विश्वानराय विश्वाभुवे ।
इन्द्रस्य यस्य सुमखं सहो महि श्रवो नृमणं च रोदसी सपर्यतः ॥१॥
सो चित्रु सख्या नर्य इनः स्तुतश्चकृत्य इन्द्रो मावते नरे ।
विश्वासु धूर्षु वाजकृत्येषु सत्पते वृत्रे वाप्स्वशभि शूर मन्दसे ॥२॥
के ते नर इन्द्र ये त इषे ये ते सुमं सधन्यः मियक्षान् ।
के ते वाजायासुर्याय हिन्विरे के अप्सु स्वासूर्वरासु पौंस्ये ॥३॥
भुवस्त्वमिन्द्र ब्रह्मणा महान्भुवो विश्वेषु सवनेषु यियायः ।
भुवो नृच्यौतनो विश्वस्मिन्भरे ज्येष्ठश्च मन्त्रो विश्वचर्षणे ॥४॥
अवा नु कं ज्यायान् यावनसो महीं त ओमात्रां कृष्टयो विदुः ।
असो नु कमजरो वर्धाश्च विश्वेदेता सवना तूतुमा कृषे ॥५॥
एता विश्व सवना तूतुमा कृषे स्वयं सूनो सहसो यानि दधिषे ।
वराय ते पात्रं धर्मणे तना यो मन्त्रो ब्रह्मोद्यतं वचः ॥६॥
ये ते विप्र ब्रह्मकृतः सुते सचा वसूनां च वसुनश्च दावने ।
प्र ते सुमस्य मनसा पथा भुवन्मदे सुतस्य सोम्यस्यान्धसः ॥७॥

*pra vo mahe mandamānāyāndhaso'rchā viśvānarāya viśvābhuve /
indrasya yasya sumakham saho mahi śravo nṛmṇam cha rodasī saparyataḥ ||1 ||
so chinnu sakhyā narya inah stutaścharkṛtya indro māvate nare /
viśvāsu dhūrṣu vājakṛtyeṣu satpate vṛtre vāpsva1bhi sūra mandase ||2 ||
ke te nara indra ye ta iṣe ye te sumnam sadhanya1 miyakṣān /
ke te vājāyāsuryāya hinvire ke apsu svāsūrvarāsu paumsye ||3 ||
bhuvastvamindra brahmaṇā mahānbhuvo viśveṣu savaneṣu yīāyaḥ /
bhuvo nṛmchyautano viśvasminbhare jyeṣṭhāścha mantro viśvacharṣaṇe ||4 ||
avā nu kaṁ jyāyān yāvanaso mahīm ta Omātrām kṛṣṭayo viduḥ /
aso nu kamajaro vardhāścha viśvedetā savanā tūtumā kṛṣe ||5 ||
etā viśva savanā tūtumā kṛṣe svayam sūno sahaso yāni dadhiṣe /
varāya te pātram dharmāṇe tanā yāo mantro brahmodyatām vachaḥ ||6 ||
ye te vipra brahmakṛtaḥ sute sachā vasūnām cha vasunaścha dāvane /
pra te sumnasya manasā pathā bhuvanmade sutasya somyasyāndhasaḥ ||7 ||*

१०३. इरिम्बिठिः (Irimbiṭhiḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २.३.१-३; २.४.१-३; २.५.१-७; २०.३८.१-३; २०.४४.१-३;
२०.४६.१-३; २०.४७.७-९

अ. (Av.) २.३.१-३

अदो यदवधावत्यवत्कमधि पर्वतात् । तते कृणोमि भेषजं सुभेषजं यथाससि ॥१॥
आदंगां कुविदंगा शतं या भेषजानि ते । तेषामसि त्वमुत्तममनास्त्रावमरोगणम् ॥२॥
नीचैः खन्त्यसुरा अरुः स्नाणमिदं महत् । तदास्त्रावस्य भेषजं तदु रोगमनीनशत् ॥३॥
*ado yadavadhāvatyavatkamadhi parvatāt / tatte kṛṇomi bheṣajam subheṣajam
yathāsasi ||1 ||
ādangām kuvidangā śatam yā bheṣajāni te / teṣāmasi
tvamuttamamanāsrāvamaraṇam ||2 ||
nīchaiḥ khantyasurā aruḥ srāṇamidam mahat / tadāsrāvasya bheṣajam tadu
rogamanīnaśat ||3 ||*

अ. (Av.) २.४.१-३

दीर्घायुत्वाय बृहते रणायारिष्यन्तो दक्षमाणाः सदैव ।
मणिं विष्कन्धदूषणं जंगिडो विभृमो वयम् ॥१॥
जंगिडो जम्भाद् विशराद् विष्कन्धादभिषोचनात् ।
मणिः सहस्रवीर्यः परि णः पातु विश्वतः ॥२॥
अयं विष्कन्धं सहते ऽयं बाधते अत्तिणः ।
अयं नो विश्वभेषजो जंगिडः पातुसहस्रः ॥३॥

*dīrghāyutvāya br̥hate raṇāyāriṣyanto dakṣamāṇāḥ sadaiva ।
maṇim viṣkandhadūṣaṇam jaṅgiḍo vibhṛmo vayam ॥1॥
jaṅgiḍo jambhād viśarād viṣkandhādabhiśochanāt ।
maṇiḥ sahasravīryaḥ pari ṇaḥ pātu viśvataḥ ॥2॥
ayaṁ viṣkandham saḥate 'yaṁ bād̥hate attriṇaḥ ।
ayaṁ no viśvabheṣajo jaṅgiḍaḥ pātvaṁsahasāḥ ॥3॥*

अ. (Av.) २.५.१-७

इन्द्र जुषस्व प्र वहा याहि शूर हरिभ्याम् ।
पिबा सुतस्य मतेरिह मधोश्चकानश्चरुमदाय ॥१॥
इन्द्र जठरं नव्यो न पृणस्व मधोर्दिवो न ।
अस्य सुतस्य स्वर्णोप त्वा मदाः सुवाचो अगुः ॥२॥
इन्द्रस्तुराणिमत्रो वृत्रं यो जघान यतीर्न ।
बिभेद बलं भृगुर्न ससहे शत्रून् मदे सोमस्य ॥३॥
आ त्वा विशन्तुसुतास इन्द्र पृणस्व कुक्षी विद्धि शक्र धियेह्या नः ।
श्रुधी हव गिरो मे जुषस्वेन्द्र स्वयुग्भिर्मत्स्वेह महे रणाय ॥४॥
इन्द्रस्य नु प्रा वोचं वीर्याणि यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्र वक्षणा अभिनत् पर्वतानाम् ॥५॥
अहन्नहिं पर्वते शिश्रियाणं त्वष्टास्मै वज्रं स्वर्यततक्ष ।
वाश्राइव धेनवः स्यन्दमाना अंजः समुद्रमव जग्मुरापः ॥६॥
वृषायमाणो अवृणीत सोमं त्रिकद्रुकेष्वपिबत् सुतस्य ।
आ सायकं मघवादत्त वज्रमहन्नेनं प्रथमजामहीनाम् ॥७॥

*indra juṣasva pra vahā yāhi śūra haribhyām ।
pibā sutasya materiha madhośchakānaścharurmadāya ॥1॥
indra jaṭharam navyo na pṛṇasva madhordivo na ।
asya sutasya svarṇop tvā madāḥ suvācho aguḥ ॥2॥
indrasturāṇimatro vṛtraṁ yo jaghāna yatīrna ।
bibheda balaṁ bhṛgurna sasahe śatrūn made somasya ॥3॥
ā tvā viśantusutāsa indra pṛṇasva kukṣī viḍḍhi śakra dhiyehyā naḥ ।
śrudhī hava giro me juṣasvendra svayugbhirmatsveha mahe raṇāya ॥4॥
indrasya nu prā vochaṁ vīryāṇi yāni chakāra prathamāni vajrī ।
ahannahimanvapastatarda pra vakṣaṇā abhinat parvatānām ॥5॥
ahannahim parvate śīśriyāṇaṁ tvaṣṭāsmāi vajraṁ svaryatataḥ ।
vāśrāiva dhenavaḥ syandamānā am̐jaḥ samudramava jagmurāpaḥ ॥6॥
vṛṣāyamāṇo avṛṇīta somaṁ trikadrūkeṣvapibat sutasya ।
ā sāyakaṁ maghavādatta vajramahannenaṁ prathamajāmahīnām ॥7॥*

अ. (Av.) २०.३८.१-३

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् । एदं बर्हिः सदो मम ॥१॥
आ त्वा ब्रह्मयुजा हरी वहतामिन्द्र केशिना । उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥२॥
ब्रह्माणस्त्वा वयं युजा सोमपामिन्द्र सोमिनः । सुतावन्तो हवामहे ॥३॥
ā yāhi suṣumā hi ta indra somaṁ pibā imam । edaṁ barhiḥ sado mama ॥1॥

ā tvā brahmayujā harī vahatāmindra keśinā / upa brahmāṇi naḥ śṛṇu ॥2॥
brahmāṇastvā vyaṁ yujā somapāmindra somināḥ / sutāvanto havāmahe ॥3॥

अ. (Av.) २०.४४.१-३

प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रं स्तोता नव्यं गीर्भिः । नरं नृषाहं मंहिष्ठम् ॥१॥
 यस्मिन्नुक्तानि रण्यन्ति विश्वानि च श्रवस्या । अपामवो न समुद्रे ॥२॥
 तं सुष्टुत्या विवासे ज्येष्ठराजं भरे कृतुम् । महो वाजिनं सनिभ्यः ॥३॥
pra samrājāṁ charṣaṇīnāmindram stotā navyaṁ gīrbhiḥ / naraṁ nṛṣāhaṁ
maṁhiṣṭham ॥1॥
yasminnukthāni raṇyanti viśvāni cha śravasyā / apāmavo na samudre ॥2॥
taṁ suṣṭutyā vivāse jyeṣṭharājāṁ bhare kṛtunum / maho vājinaṁ sanibhyaḥ ॥3॥

अ. (Av.) २०.४६.१-३

प्रणेतारं वस्यो अच्छा कर्तारं ज्योतिः समत्सु । सासह्नांसं युधामित्रान् ॥१॥
 स नः पप्रिः पारयाति स्वस्ति नावा पुरुहूतः । इन्द्रो विश्वा अति द्विषः ॥२॥
 स त्वं न इन्द्र वाजेभिर्दशस्या च गातुया च । अच्छा च नः सुम्नं नेषि ॥३॥
pranētāraṁ vasyo achchhā karttāraṁ jyotiḥ samatsu / sāsaṁhāṁsāṁ yudhāmītrān ॥1॥
sa naḥ papriḥ pārayāti svasti nāvā puruhūtaḥ / indro viśvā ati dviṣaḥ ॥2॥
sa tvaṁ na indra vājebhirdaśasyā cha gātuyā cha / achchhā cha naḥ sumnaṁ
neṣi ॥3॥

अ. (Av.) २०.४७.७-९

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् । एदं बर्हिः सदो मम ॥७॥
 आ त्वा ब्रह्मयुजा हरी वहतामिन्द्र केशिना । उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥८॥
 ब्रह्माणस्त्वा वयं युजा सोमपामिन्द्र सोमिनः । सुतावन्तो हवामहे ॥९॥
ā yāhi suṣumā hi ta indra somaṁ pibā imam / edaṁ barhiḥ sado mama ॥7॥
ā tvā brahmayujā harī vahatāmindra keśinā / upa brahmāṇi naḥ śṛṇu ॥8॥
brahmāṇastvā vyaṁ yujā somapāmindra somināḥ / sutāvanto havāmahe ॥9॥

१०४. इरिम्बिठिः काण्वः (Irimbiṭhiḥ Kāṇvaḥ)

१. अग्निसूर्यानिलाः (Agnisūryānilāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१८.९

शमग्रिरग्निभिः करच्छे नस्तपतु सूर्यः । शं वातो वात्वरपा अप सिधः ॥९॥
śamagniragnibhiḥ karachchham nastapatu sūryaḥ / śaṁ vāto vātvarapā apa
sridhaḥ ॥9॥

२. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.१८.८

उत त्या दैव्या भिषजा शं नः करतो अश्विना । युयुयातामितो रपो अप सिधः ॥८॥
uta tyā daivya bhiṣajā śaṁ naḥ karato aśvinā / yuyuyātāmīto rapo apa sridhaḥ ॥8॥

३. आदित्याः (Ādityāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१८.१-७; ८.१८.१०-२२ ; सा. (Sv.) ३९५, ३९७

ऋ. (Rv.) ८.१८.१-७

इदं ह नूनमेषां सुम्नं भिक्षेत मर्त्यः । आदित्यानामपूर्व्यं सवीमनि ॥१॥
 अन्वाणौ ह्येषां पन्था आदित्यानाम् । अदब्धाः सन्ति पायवः सुगेवृधः ॥२॥
 तत्सु नः सविता भगो वरुणो मित्रो अर्यमा । शर्म यच्छन्तु सप्रथो यदीमहे ॥३॥
 देवेभिर्देव्यदितेऽरिष्टभर्मन्ना गहि । स्मत्सूरिभिः पुरप्रिये सुशर्मभिः ॥४॥
 ते हि पुत्रासो अदितेर्विदुर्द्वेषसि योतवे । अंहोश्चिदुरुचक्रयोऽनेहसः ॥५॥
 अदितिर्नो दिवा पशुमदितिर्नक्तमद्वयाः । अदितिः पात्वंहसः सदावृधा ॥६॥
 उत स्या नो दिवा मतिरदितिरूत्या गमत् । सा शंताति मयस्करदप सिधः ॥७॥
idaṁ ha nūnameṣāṁ sumnaṁ bhikṣeta martyaḥ / ādityānāmapūrvya savīmanī ॥1॥
anvāpau hyeṣāṁ panthā ādityānām / adabdhāḥ santi pāyavaḥ sugevṛdhaḥ ॥2॥
tatsu naḥ savitā bhago varuṇo mitro aryamā / śarma yachchhantu sapratho
yadīmahe ॥3॥

*devebhirdevyadite 'riṣṭabharmanā gahi / smatsūribhiḥ purupriye suśarmabhiḥ ॥4॥
te hi putrāso aditervidurdveṣaṁsi yotave / aṁhośchiduruchakrayo 'nehasaḥ ॥5॥
aditirno divā paśumaditirnaktaadvayāḥ / aditiḥ pātvamhasaḥ sadāvṛdhā ॥6॥
uta syā no divā matiraditirūtyā gamat / sā śāntāti mayaskaradapa sridhaḥ ॥7॥*

ऋ. (Rv.) ८.१८.१०-२२

अपामीवामप स्निधमप सेधत दुर्मतिम् । आदित्यासो युयोतना नो अंहसः ॥१०॥
युयोता शरुमस्मदाँ आदित्यास उतामतिम् । ऋधग द्वेषः कृणुत विश्ववेदसः ॥११॥
तत्सु नः शर्म यच्छतादित्या यन्मुमोचति । एनस्वन्तं चिदेनसः सुदानवः ॥१२॥
यो नः कश्चिद्रिरिक्षति रक्षस्त्वेन मर्त्यः । स्वैः ष एवै रिरिषीष्ट युर्जनः ॥१३॥
समितमघमश्रवदुः शंसं मर्त्य रिपुम् । यो अस्मत्रा दुर्हणावाँ उप द्वयुः ॥१४॥
पाकत्रा स्थन देवा हत्सु जानीथ मर्त्यम् । उप द्वयुं चाद्वयुं च वसवः ॥१५॥
आ शर्म पर्वतानामोतापां वृणीमहे । द्यावाक्षामारे अस्मद्रपस्कृतम् ॥१६॥
ते नो भद्रेण शर्मणा युष्माकं नावा वसवः । अति विश्वानि दुरिता पिपर्तन ॥१७॥
तुचे तनाय तत्सु नो द्राघीय आयुर्जीवसे । आदित्यासः सुमहसः कृणोतन ॥१८॥
यो हीळो वो अन्तर आदित्या अस्ति मृळत । युष्मे इद्वो अपि षसि सजात्ये ॥१९॥
बृहद्वरूथं मरुतां देवं त्रतारमश्विना । मित्रमीमहे वरुणं स्वस्तये ॥२०॥
अनेहो मित्रार्यमनृवद्वरुण शंस्यम् । त्रिवरूथं मरुतो यन्त नश्छद्विः ॥२१॥
ये चिद्वि मृतयुबन्धव आदित्या मनवः स्मसि । प्र सून आयुर्जीव से तिरेतन ॥२२॥

*apāmivāmapa sridhamapa sedhata durmatim / ādityāso yuyotanā no aṁhasaḥ ॥10॥
yuyotā śarumasmadāṁ ādityāsa utāmatim / ṛdhaga dveṣaḥ kṛṇuta viśvavedasaḥ ॥11॥
tatsu naḥ śarma yachchhatādityā yanmumochati / enasvantaṁ chidenasaḥ
sudānavaḥ ॥12॥*

*yo naḥ kaśchidririkṣati rakṣastvena martyaḥ / svaiḥ ṣa evai ririṣīṣṭa yurjanaḥ ॥13॥
samittamaghamaśnavadduḥ śaṁsaṁ martya ripum / yeā asmatrā durhaṇāvāṁ upa
dvayuh ॥14॥*

*pākatrā sthana devā hṛtsu jānītha martyam / upa dvayum chādvayum cha
vasavaḥ ॥15॥*

*ā śarma parvatānāmotāpāṁ vṛṇīmahe / dyāvākṣāmāre asmadrapaskṛtam ॥16॥
te no bhadreṇa śarmanā śūrūmākāṁ nāvā vasavaḥ / ati viśvāni duritā pipartana ॥17॥
tuche tanāya tatsu no drāghīya āyurjīvase / ādityāsaḥ sumahasāḥ kṛṇotana ॥18॥
yāo hīḷo vo antara ādityā asti mṛḷata / yuṣme idvo api śmasi sajātye ॥19॥
brhadvarūthaṁ marutāṁ devaṁ tratāramaśvinā / mitramīmahe varuṇam
svastaye ॥20॥*

*aneho mitrāryamannṛvadvaruṇa śaṁsyam / trivarūthaṁ maruto yanta
naśchhadriḥ ॥21॥*

*ye chiddhi mṛtayubandhava ādityā manavaḥ smasi / pra sūna āyurjīva se
tiretana ॥22॥*

सा. (Sv.) ३९५

तुचे तुनाय तत्सु ना द्राघीय आयुर्जीवसे । आदित्यासः सुमहसः कृणोतन ॥५॥
tuche tunāya tatsu nā drāghīya āyurjīvase / ādityāsaḥ sumahasāḥ kṛṇotana ॥5॥

सा. (Sv.) ३९७

अपामीवामप स्निधमप सेधत दुर्मतिम् । आदित्यासो युयोतना नो अं हसः ॥७॥
apāmivāmapa sridhamapa sedhata durmatim / ādityāso yuyotanā no aṁ hasaḥ ॥7॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१६.१-१२; ८.१७.१-१५; सा. (Sv.) ६६६-६६८; ७२५-७२७

ऋ. (Rv.) ८.१६.१-१२

प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रं स्तोता नव्यं गीर्भिः । नरं नृषाहं मंहिष्ठम् ॥१॥
यस्मिन्नुक्थानि रण्यन्ति विश्वनि च श्रवस्या । उपामवो न समुद्रे ॥२॥

तं सुष्टुत्या विवासे ज्येष्ठराजं भरे कृलुम् । महो वाजिनं सनिभ्यः ॥३॥
 यस्यानूना गभीरा मदा उरवस्तरुत्राः । हर्षुमन्तः शूरसातौ ॥४॥
 तमिद्धनेषु हितेष्वधिवाकाय हवन्ते । येषामिन्द्रस्ते जयन्ति ॥५॥
 तमिच्च्यौलैरार्यन्ति तं कृतेभिश्चर्षणयः । एष इन्द्रो वरिवस्कृत् ॥६॥
 इन्द्रो ब्रह्मेन्द्र ऋषिरिन्द्रः पुरु पुरुहूतः । महान्महीभिः शचीभिः ॥७॥
 स स्तोम्यः स हव्यः सत्य सत्वा तुविकूर्मिः । एकश्चित्सन्नभिभूतिः ॥८॥
 तमर्केभिस्तं सामभिस्तं गायत्रैश्चर्षणयः । इन्द्रं वर्धन्ति क्षितयः ॥९॥
 प्रणेतारं वस्यो अच्छा कर्तारं ज्योतिः समत्सु । सासह्मांसं युधामित्रान् ॥१०॥
 स नः पप्रिः पारयाति स्वस्ति नावा पुरुहूतः । इन्द्रो विश्वा अति द्विषः ॥११॥
 स त्वं न इन्द्र वाजेभिर्दशस्या च गातुया च । अच्छा च नः सुम्नं नेषि ॥१२॥

*pra samrājāṃ charṣaṇīnāmindraṃ stotā navyaṃ gīrbhiḥ । naraṃ nṛṣāhaṃ
 māmhīṣṭhaṃ ॥1॥*

*yasminnukthāni raṇyanti viśvani cha śravasyā । upāmavo na samudre ॥2॥
 taṃ suṣṭutyā vivāse jyeṣṭharājāṃ bhare kṛtnum । maho vājinaṃ sanibhyaḥ ॥3॥
 yasyānūnā gabhīrā madā uravastarutrāḥ । harṣumantaḥ śūrasātau ॥4॥
 tamiddhaneṣu hiteṣvadhivākāya havante । yeṣāmindraste jayanti ॥5॥
 tamichchyaoutnairāryanti taṃ kṛtebhiścharṣaṇayaḥ । eṣa indro varivaskṛt ॥6॥
 indro brahmendra ṛṣirindraḥ purū puruhūtaḥ । mahānmahībhiḥ śachībhiḥ ॥7॥
 sa stomyaḥ sa havyaḥ satya satvā tuvikūrmīḥ । ekaśchitsannabhibhūtiḥ ॥8॥
 tamarkebhistāṃ sāmabhistāṃ gāyatraiścharṣaṇayaḥ । indraṃ vardhanti kṣitayaḥ ॥9॥
 praṇetāraṃ vasyo achchhā kartāraṃ jyotiḥ samatsu । sāahnāmīsaṃ
 yudhāmitrān ॥10॥
 sa naḥ papriḥ pārayāti svasti nāvā puruhūtaḥ । indro viśvā ati dviṣaḥ ॥11॥
 sa tvaṃ na indra vājebhirdaśasyā cha gātuyā cha । achchhā cha naḥ sumnaṃ
 neṣi ॥12॥*

ऋ. (Rv.) ८.१७.१-१५

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् । एदं बर्हिः सदो मम ॥१॥
 आ त्वाब्रह्मयुजा हरी वहतामिन्द्र केशिना । उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥२॥
 ब्रह्माणस्त्वा वयं युजा सोमपामिन्द्र सोमिनः । सुतावन्तो हवामहे ॥३॥
 आ नो याहि सुतावतोऽस्माकं सुष्टुतीरुप । पिबा सु शिप्रिन्नन्धसः ॥४॥
 आ ते सिंचामि कुक्षोरनु गात्रा वि धावतु । गृभाय जिह्या मधु ॥५॥
 स्वादुष्टे अस्तु संसुदे मधुमान्तन्वेऽतव । सोमः शमस्तु ते हृदे ॥६॥
 अयम् त्वा विचर्षणे जनीरिवाभि संवृतः । प्र सोम इन्द्र सर्पतु ॥७॥
 तविग्रीवो वपोदरः सुबाहुर्न्धसो मदे । इन्द्रो वृत्राणि जिघ्रते ॥८॥
 इन्द्र प्रेहि पुरस्त्वं विश्वस्येशान ओजसा । वृत्राणि वृत्रहंजहि ॥९॥
 दीर्घस्ते अस्तवङ्कुशो येना वसु प्रयच्छसि । यजमानाय सुन्वते ॥१०॥
 अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि । एहीमस्य द्रवा पिब ॥११॥
 शाचिंगो शाचिपूजनायं रणाय ते सुतः । आखण्डल प्र हूयसे ॥१२॥
 यस्ते श्रृंगवृषो नपात् प्रणपात्कुण्डपाय्यः । न्यस्मिन्दध्र आ मनः ॥१३॥
 वास्तोष्पते ध्रुवा स्थणांसत्रं सोम्यानाम् । द्रप्सो भेत्ता पुरां शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनां सखा ॥१४॥
 पृदाकुसानुर्यजतो गवेषण एकः सन्नभि भूयसः ।
 भूर्णिमश्च नयत्तुजा पुरो गृभेन्द्रं सोमस्य पीतये ॥१५॥

*ā yāhi suṣumā hi ta indra somaṃ pibā imam । edaṃ barhiḥ sado mama ॥1॥
 ā tvābrahmayujā harī vahatāmindra keśinā । upa brahmāṇi naḥ śṛṇu ॥2॥
 brahmāṇastvā vayaṃ yujā somapāmindra sominaḥ । sutāvanto havāmahe ॥3॥
 ā no yāhi sutāvato'smākaṃ suṣṭutirupa । pibā su śiprinnandhasaḥ ॥4॥
 ā te siṃchāmi kukṣayoranu gātrā vi dhāvatu । grbhāya jihnayā madhu ॥5॥
 svāduṣṭe astu saṃsude madhumāntanveṣṭava । somaḥ śamastu te hṛde ॥6॥*

ayamu tvā vicharṣaṇe janīrivābhi saṁvṛtaḥ | pra soma indra sarpatu ||7||
 tavigrīvo vapodaraḥ subāhurandhaso made | indro vṛtrāṇi jighnate ||8||
 indra prehi purastvaṁ viśvasyeśāna Ojasā | vṛtrāṇi vṛtrahamjahi ||9||
 dīrghaste astavaṅkuśo yenā vasu prayachchhasi | yajamānāya sunvate ||10||
 ayaṁ ta indra somo nīpūto adhi barhiṣi | ehīmasya dravā piba ||11||
 śāchīṅgo śāchīmpūjanāyaṁ raṇāya te sutaḥ | ākhaṇḍala pra hūyase ||12||
 yaste śṛṅgavṛṣo nāpāt prāṇapātkuṇḍapāyyaḥ | nyasmindadhra ā manaḥ ||13||
 vāstoṣpate dhruvā sthaṇāṁsatraṁ somyānām | drapso bhettā purāṁ śasvatīnām indro
 munīnām sakhā ||14||
 prdākusānuryajato gaveṣaṇa ekaḥ sannabhi bhūyasaḥ |
 bhūrṇimaśvaṁ nayattujā puro gr̥bhendram somasya pītaye ||15||

सा. (Sv.) ६६६-६६८

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् । इदं बर्हिः सदो मम ॥१॥
 आ त्वाब्रह्मयुजा हरी वहतामिन्द्र केशिना । उप ब्रह्माणि नः शृणु ॥२॥
 ब्रह्माणस्त्वा युजा वयं सोमपामिन्द्र सोमिनः । सुतावन्तो हवामहे ॥३॥
 ā yāhi suṣumā hi ta indra somaṁ pibā imam | idaṁ barhiḥ sado mama ||1||
 ā tvābrahmayujā harī vahatāmindra keśinā | upa brahmāṇi naḥ śṛṇu ||2||
 brahmāṇastvā yujā vayaṁ somapāmindra sominaḥ | sutāvanto havāmahe ||3||

सा. (Sv.) ७२५-७२७

अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि । एहीमस्य द्रवा पिब ॥१॥
 शाचिगो शाचिपूजनायं रणाय ते सुतः । आखण्डल प्र हूयसे ॥२॥
 यस्ते शृंगवृषो णापात् प्राणापात् कुण्डपाय्यः । नयस्मिन् दध्र आ मनः ॥३॥
 ayaṁ ta indra somo nīpūto adhi barhiṣi | ehīmasya dravā piba ||1||
 śāchigo śāchīpūjanāyaṁ raṇāya te sutaḥ | ākhaṇḍala pra hūyase ||2||
 yaste śṛṅgavṛṣo nāpāt prāṇapāt kuṇḍapāyyaḥ | nayasmīn dadhra ā manaḥ ||3||

१०५. इरिम्बिठिः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. ८.१८.७); पुरुमीढ (सार्षेदी.) (Irimbiṭhiḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas. Rss. 8.18.7]; Purumīḍha [Sad.]

१. अदितिः (Aditiḥ) - सा. (Sv.) १०२

उत स्या नो दिवा मतिरदितिरूत्यागमत् । सा शन्ताति मयस्करदप स्निधः ॥६॥
 uta syā no divā matiraditirūtyāgamat | sā śāntāti mayaskaradapa sridhaḥ ||6||

१०६. इरिम्बिठिः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. ८.१६.१; ८.१७.११; ८.१७.१); इरिमीढः (सार्षेदी.) (Irimbiṭhiḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas. Rss. 8.16.1; 8.17.11; 8.17.1])

१. इन्द्रः (INDRAH) - सा. (Sv.) १४४, १५९, १९१

सा. (Sv.) १४४

प्र संम्राजं चर्षणीनामिन्द्रं स्तोता नव्यं गीर्भिः । नरं नृषाहं मंहिष्ठम् ॥१०॥
 pra saṁmrājaṁ charṣaṇīnāmindraṁ stotā navyaṁ gīrbhiḥ | naraṁ nṛṣāhaṁ
 maṁhiṣṭham ||10||

सा. (Sv.) १५९

अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि । एहीमस्य द्रवा पिब ॥५॥
 ayaṁ ta indra somo nīpūto adhi barhiṣi | ehīmasya dravā piba ||5||

सा. (Sv.) १९१

आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् । एदं बर्हिः सदो मम ॥७॥
 ā yāhi suṣumā hi ta indra somaṁ pibā imam | edaṁ barhiḥ sado mama ||7||

१०७. इष आत्रेयः (Iṣa Ātreyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.७.१-१०; ५.८.१-७

ऋ. (Rv.) ५.७.१-१०

सखायः सं वः सम्यंचमिषं स्तोमं चाग्रये । वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नप्ते सहस्वते ॥१॥
 कुत्रा चिद्यस्य समृतौ रण्वा नरो नृषदने । अर्हन्तश्चिद्यमिन्धते संजनयन्ति जन्तवः ॥२॥
 सं यदिषो वनामहे सं हव्या मानुषाणाम् । उत द्युम्नस्य शवस ऋतस्य रश्मिमा ददे ॥३॥
 स स्मा कृणोति केतुमा नक्तं चिदूर आ सते । पावको यद्वन्स्पतीन् स्मा मिनात्यजरः ॥४॥
 अव स्म यस्य वेषणे स्वेदं पथिषु जुहति । अभीमह स्वजेन्यं भूमा पृष्ठेव रुरुहुः ॥५॥
 यं मर्त्यः पुरुस्पृहं विदद्विष्यस्य धायसे । प्र स्वादनं पितूनामस्ततातिं चिदायवे ॥६॥
 स हि ष्मा धन्वाक्षितं दाता न दात्या पशुः । हिरिश्मश्रुः शुचिदन्नृभुरनिभृष्टविषिः ॥७॥
 शुचिः ष्म यस्मा अत्रिवत्प्र स्वधित्वं रीयते । सुषूरसूत माता क्राणा यदानशे भगम् ॥८॥
 आ यस्ते सर्पिरासुतेऽग्रे शमस्ति धायसे । ऐषु द्युम्नमुत श्रव आ चितं मर्त्येषु धाः ॥९॥
 इति चिन्मन्युमग्निजस्त्वादातमा पशुं ददे ।

आदग्ने अपृणतोऽग्निः सासह्यादस्यूनिषः सासह्यावृन् ॥१०॥

*sakhāyaḥ saṁ vaḥ samyañchamiṣaṁ stomañ chāgnaye ।**varṣiṣṭhāya kṣitīnāmūrjo naptre sahasvate ॥1॥**kuṭrā chidyasya samṛtau raṇvā naro nṛṣadane ।**arhantaśchidyamindhate samjanayanti jantavaḥ ॥2॥**saṁ yadiṣo vanāmahe saṁ havyā mānuṣāṇām ।**uta dyumnasya śavasa ṛtasya rāsmimā dade ॥3॥**sa smā kṛṇoti ketumā naktāñ chiddūra ā sate ।**pāvako yadvanspatīnpra smā minātyajaraḥ ॥4॥**ava sma yasya veṣaṇe svedaṁ pathiṣu juhnati ।**abhīmaha svajenyaṁ bhūmā pṛṣṭheva ruruhuḥ ॥5॥**yaṁ martyaḥ puruspṛhaṁ vidadvīśvasya dhāyase ।**pra svādanam pītūnāmastatātīm chidāyave ॥6॥**sa hi śmā dhanvākṣitaṁ dātā na dātyā paśuḥ ।**hiriśmaśruḥ śuchidannṛbhumanibhṛṣṭataviṣiḥ ॥7॥**śuchiḥ śma yasmā atrivatpra svadhitva rīyate ।**suṣūrasūta mātā krāṇā yadānaśe bhagam ॥8॥**ā yaste sarpirāsute'gne śamasti dhāyase ।**aīṣu dyumnamuta śrava ā chittaṁ martyeṣu dhāḥ ॥9॥**iti chinmanyumadhrijastvādātāmā paśum dade ।**ādagne aprṇato'triḥ sāsahyāddasyūniṣaḥ sāsahyānnṛn ॥10॥*

ऋ. (Rv.) ५.८.१-७

त्वामग्नं ऋतायवः समीधिरे प्रलं प्रलास ऊतये सहस्कृत ।

पुरुश्चन्द्र यजतं विश्वधायसं दमूनसं गृहपतिं वरेण्यम् ॥१॥

त्वामग्ने अतिथिं पूर्व्य विशः शोचिष्केशं गृहपतिं नि षेदिरे ।

बृहत्केतुं पुरुरूपं धनस्पृतं सुशर्माणं स्ववसं जरद्विषम् ॥२॥

त्वामग्ने मानुषीरीळते विशो होत्राविदं विविचिं रत्नधातमम् ।

गुहा सन्तं सुभग विश्वदर्शतं तुविष्वणसं सुयजं घृतश्रियम् ॥३॥

त्वामग्ने धर्णसिं विश्वधा वयं गीर्भिर्गृणन्तो नमसोप सेदिम ।

स नो जुषस्व समिधानो अंगिरो देवो मर्तस्य यशसा सुदीतिभिः ॥४॥

त्वामग्ने पुरुरूपो विशेषे व्यो दधासि प्रलथा पुरुष्टुत ।

पुरुण्यन्ना सहसा वि राजसि त्विषिः सा ते तित्विषाणस्य नाधृषे ॥५॥

त्वामग्ने समिधानं यविष्ठ्य देवा दूतं चक्रिरे हव्यवाहनम् ।

उरुज्रयसं घृतयोनिमाहुतं त्वेषं चक्षुर्दधिरे चोदयन्मति ॥६॥

त्वामग्रे प्रदिव आहुतं घृतैः सुम्रायवः सुषमिधा समीधिरे ।
 स वावृधान ओषधीभिरुक्षितोऽभि ज्रयांसि पार्थिवा वि तिष्ठसे ॥७॥
tvāmagne ṛtāyavaḥ samīdhire pratnam pratnāsa ūtaye sahasṛta ।
puruścandra yajataṁ viśvadhāyasaṁ damūnasaṁ gr̥hapatiṁ vareṇyam ॥1॥
tvāmagne atithiṁ pūrvya viśaḥ śochiṣkeśaṁ gr̥hapatiṁ ni śedire ।
bṛhatketuṁ pururūpaṁ dhanaspṛtaṁ suśarmāṇaṁ svavasaṁ jaradviśaṁ ॥2॥
tvāmagne mānuṣīrīlate viśo hotrāvidaṁ vivichiṁ ratnadhātamaṁ ।
guhā santaṁ subhaga viśvadarśataṁ tuviśvaṇasaṁ suyajaṁ ghṛtaśriyam ॥3॥
tvāmagne dharmasaṁ viśvadhā vayaṁ gīrbhirgr̥ṇanto namasopa sedima ।
sa no juṣasva samidhāno aṅgiro devo martasya yaśasā sudītibhiḥ ॥4॥
tvāmagne pururūpo viśevīse vyo dadhāsi pratnathā puruṣtuta ।
purūnyannā sahasā vi rājasi tviṣiḥ sā te titviśāṇasya nādhr̥ṣe ॥5॥
tvāmagne samidhānaṁ yaviṣṭhya devā dūtaṁ chakrire havyavāhanam ।
urujrayasaṁ ghṛtayonimāhutaṁ tveṣaṁ chakṣurdadhire chodayanmati ॥6॥
tvāmagne pradiva āhutaṁ ghṛtaiḥ sumnāyavaḥ suśamidhā samīdhire ।
sa vāvṛdhāna Oṣadhībhiruṣito3bhi jrayāṁsi pāṛthivā vi tiṣṭhase ॥7॥

१०८. उचथ्यः (Uchathyah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.५०.१-५; ९.५१.१-५; ९.५२.१-५

ऋ. (Rv.) ९.५०.१-५

उत्ते शुष्मास ईरते सिन्धोरूर्मेरिव स्वनः । वाणस्य चोदया पविम् ॥१॥
 प्रसवे त उदीरते तिस्रो वाचो मखस्युवः । यदव्य एषि सानवि ॥२॥
 अव्यो वारे परि प्रियं हरि हिन्यन्त्यद्रिभिः । पवमानं मधुश्चुतम् ॥३॥
 आ पवस्व मदन्तम पवित्रं धारया कवे । अर्कस्य योनिमासदम् ॥४॥
 स पवस्व मदन्तम गोभिरंजानो अकुभिः । इन्द्रविन्द्राय पीतये ॥५॥
utte śuṣmāsa īrate sindhorūrmeriva svanaḥ । vāṇasya chodayā pavim ॥1॥
prasave ta udīrate tisro vācho makhasyuvaḥ । yadavya eṣi sānavi ॥2॥
avyo vāre pari priyaṁ hari hinvantyadribhiḥ । pavamānaṁ madhuśchutam ॥3॥
ā pavasva madintama pavitraṁ dhārayā kave । arkasya yonimāsadam ॥4॥
sa pavasva madintama gobhiranjanāno aktubhiḥ । indavindrāya pītaye ॥5॥

ऋ. (Rv.) ९.५१.१-५

अध्वर्यो अद्रिभिः सुतं सोमं पवित्र आ सृज । पुनीहीन्द्राय पातवे ॥१॥
 दिवः पीयूषमुत्तमं सोममिन्द्राय वज्रिणे । सुनोता मधुमत्तमम् ॥२॥
 तव त्य इन्दो अन्धसो देवा मधेर्व्यश्रते । पवमानस्य मरुतः ॥३॥
 त्वं हि सोम वर्धयन्सुतो मदाय भूर्णये । वृषन्स्तोतारमूतये ॥४॥
 अभ्यर्ष विचक्षण पवित्रं धारया सुतः । अभि वाजमुत श्रवः ॥५॥
adhvaryo adribhiḥ sutaṁ somaṁ pavitra ā sṛja । punīhīndrāya pātave ॥1॥
divaḥ pīyūṣamuttamaṁ somamindrāya vajriṇe । sunotā madhumattamam ॥2॥
tava tyā indo andhaso devā madhervyaśnate । pavamānasya marutaḥ ॥3॥
tvam hi soma vardhayantsuto madāya bhūrṇaye । vṛṣantstotāramūtaye ॥4॥
abhyarṣa vichakṣaṇa pavitraṁ dhārayā sutaḥ । abhi vājamuta śravaḥ ॥5॥

ऋ. (Rv.) ९.५२.१-५

परि द्युक्षः सन्द्रयिर्भरद्वाजं नो अन्धसा । सुवानो अर्ष पवित्र आ ॥१॥
 तव प्रलेभिरध्वभिरव्यो वारे परि प्रियः । सहस्रधारो यात्तना ॥२॥
 चरुर्न यस्तमीखयेन्दो न दानमीखय । वर्धैर्वधस्त्रवीखय ॥३॥
 नि शुष्ममिन्द्रवेषां पुरुहूत जनानाम् । यो अस्मां आदिदेशति ॥४॥
 शतं न इन्द्र ऊतिभिः सहस्रं वा शुचीनाम् । पवस्व मंहयद्रयिः ॥५॥
pari dyukṣaḥ sandrayirbharadvājam no andhasā । suvāno arṣa pavitra ā ॥1॥

tava pratnebhira dhvabhiravyo vāre pari priyaḥ | sahasradhāro yāttanā ||2 ||
charuna yastamīm̐khayendo na dānamīm̐khaya | vadhairvadhasnavīm̐khaya ||3 ||
ni śuśmamindaveśāṁ puruhūta janānām | yo asmāṁ ādideśati ||4 ||
śataṁ na inda ūtibhiḥ sahasraṁ vā śuchīnām | pavasva māṁhayadrayiḥ ||5 ||

१०९. उचथ्य आङ्गिरस (Uchathya Āṅgīrasa)

१. पवमान सोमः (Pavamāna Somaḥ) - सा. (Sv.) ४९६; ४९९; १२०५-१२०९; १२२५-१२२७

सा. (Sv.) ४९६

परि द्युक्षं सनद्रयि भरद्वाजं नो अन्धसा । स्वानो अर्ष पवित्र आ ॥१०॥

pari dyukṣaṁ sanadrayiṁ bharadvājaṁ no andhasā | svāno arṣa pavitra ā ||10 ||

सा. (Sv.) ४९९

अध्वर्यो अद्रिभिः सुतं सोमं पवित्र आ नय । पुनाहीन्द्राय पातवे ॥३॥

adhvaryo adribhiḥ sutaṁ somaṁ pavitra ā naya | punāhīndrāya pātave ||3 ||

सा. (Sv.) १२०५-१२०९

उत्ते शुष्मास ईरते सिन्धोरूर्मेरिव स्वनः । वाणस्य चोदया पविम् ॥१॥

प्रसवे त उदीरते तिस्रो वाचो मखस्युवः । यदव्य एषि सानवि ॥२॥

अव्या वारैः परिप्रियं हरिं हिनन्त्यद्रिभिः । पवमानं मधुश्चुतम् ॥३॥

आ पवस्व मदिन्तम पवित्रं धारया कवे । अर्कस्य योनिमासदम् ॥४॥

स पवस्व मदिन्तम गोभिरंजानो अकुभिः । एन्द्रस्य जठरं विश ॥५॥

utte śuśmāsa īrate sindhorūrmeriva svanaḥ | vāṇasya chodayā pavim ||1 ||

prasave ta udīrate tisro vācho makhasyuvah | yadavya eṣi sānavi ||2 ||

avyā vāraiḥ paripriyaṁ harim̐ hinvantyardribhiḥ | pavamānaṁ madhuśchutam ||3 ||

ā pavasva madīntama pavitraṁ dhārayā kave | arkasya yonimāsadam ||4 ||

sa pavasva madīntama gobhiranjāno aktubhiḥ | endrasya jaṭharaṁ viśa ||5 ||

सा. (Sv.) १२२५-१२२७

अध्वर्यो अद्रिभिः सुतं सोमं पवित्र आ नय । पुनाहीन्द्राय पातवे ॥१॥

तव त्यइन्दो अन्धसो देवा मधोव्याशित । पवमानस्य मरुतः ॥२॥

दिवः पीयूषमुत्तमं सोममिन्द्राय वज्रिणे । सुनोता मधुमत्तमम् ॥३॥

adhvaryo adribhiḥ sutaṁ somaṁ pavitra ā naya | punāhīndrāya pātave ||1 ||

tava tyaindo andhaso devā madhorvyāśata | pavamānasya marutaḥ ||2 ||

divaḥ pīyūṣamuttamaṁ somamindrāya vajriṇe | sunotā madhumattamam ||3 ||

११०. उच्छोचनः (Uchchhochanaḥ)

१. बृहस्पत्यादयः (Bṛhaspatyādayaḥ) - अ. (Av.) ६.१०३.१-३

सादनं वो बृहस्पतिः संदानं सविता करत् । संदानं मित्रो अर्यमा संदानं भगो अश्विना ॥१॥

सं परमान्तसमवमानथो सं द्यामि मध्यमान् । इन्द्रस्तान् पर्यहार्दाम्ना तानग्ने सं द्या त्वम् ॥२॥

अमी ये युधमायन्ति केतून् कृत्वानीकशः । इन्द्रस्तान् पर्यहार्दाम्ना तानग्ने सं द्या तवम् ॥३॥

sādanaṁ vo bṛhaspatiḥ saṁdānaṁ savitā karat |

saṁdānaṁ mitro ariyama saṁdānaṁ bhago aśvinā ||1 ||

saṁ paramāntsamavamānatho saṁ dyāmi madhyamān |

indrastān paryahārdāmnā tānagne saṁ dyā tvaṁ ||2 ||

amī ye yudhamāyanti ketūn kṛtvānikaśaḥ |

indrastān paryahārdāmnā tānagne saṁ dyā tavam ||3 ||

१११. उत्कीलः (Utkīlaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.४९; १८.७५

य. (Yv.) ११.४९

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसोऽमीवाः ।

सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्रेरहंसुहवस्य प्रणीतौ ॥४९॥

vi pājasā pṛthunā śośuchāno bādhasva dviṣo rakṣaso'amivāḥ /

suśarmaṇo bṛhataḥ śarmaṇi syāmagnerahanisuhavasya praṇītau ॥49॥

य. (Yv.) १८.७५

वयं ते ऽद्य ररिमा हि काममुत्तानहस्ता नमसोपसद्य ।

यजिष्ठेन मनसा यक्षि देवानसेधता मन्मना विप्रोऽग्ने ॥७५॥

vayaṁ te 'adya rarimā hi kāmamuttānahastā namasopasadya /

yajisṭhena manasā yakṣi devānasedhatā manmanā vipro'agne ॥75॥

२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) १८.७६

धामच्छदग्निरिन्द्रो ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः । सचेतसो विश्वे देवा यां प्रावन्तु नः शुभे ॥७६॥

dhāmachchhadagnirindro brahmā devo bṛhaspatinḥ / *sachetaso viśve devā yāṁ*
prāvantu naḥ śubhe ॥76॥

११२. उत्कीलः कात्यः (Utkīlaḥ Kātyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ३.१५.१-७; ३.१६.१-६; सा. (Sv.) ६०

ऋ. (Rv.) ३.१५.१-७

वि पाजसा पृथुना शोशुचानो बाधस्व द्विषो रक्षसो अमीवाः ।

सुशर्मणो बृहतः शर्मणि स्यामग्रेरहं सुहवस्य प्रणीतौ ॥१॥

त्वं नो अस्या उषसो व्युष्टौ त्वं सूर उदिते बोधि गोपाः ।

जन्मेव नित्यं तनयं जुषस्व स्तोमं मे अग्ने तन्वा सुजात ॥२॥

त्वं नृचक्षा वृषभानु पूर्वीः कृष्णास्वग्ने अरुषो वि भाहि ।

वसो नेषि च पर्षि चात्यंहः कृधी नो राय उशिजो यविष्ठ ॥३॥

उषाळ्हो अग्ने वृषभो दिदीहि पुरो विश्वाः सौभगा संजिगीवान् ।

यास्य नेता प्रथमस्य पायोर्जातवेदो बृहतः सुप्राणीते ॥४॥

अच्छिद्रा शर्म जरितः पुरुणि देवाँ अच्छा दीद्यानः सुमेधाः ।

रथो न सस्त्रिभि वक्षि वाजमग्ने त्वं रोदसी नः सुमेके ॥५॥

प्र पीपय वृषभ जिन्व वाजानग्ने त्वं रोदसी नः सुदोघे ।

देवेभिर्देव सुरुचा रुचानो मा नो मर्तस्य दुर्मतिः परि ष्ठात् ॥६॥

इळामग्ने पुरुदंसं सनि गोः शश्वत्तमं हवमानाय साध ।

स्यान्नः सूनस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ॥७॥

vi pājasā pṛthunā śośuchāno bādhasva dviṣo rakṣaso amivāḥ /

suśarmaṇo bṛhataḥ śarmaṇi syāmagnerahanisuhavasya praṇītau ॥1॥

tvaṁ no asyā uṣaso vyuṣṭau tvaṁ sūra udite bodhi gopāḥ /

janmeva nityaṁ tanayaṁ juṣasva stomaṁ me agne tanvā sujāta ॥2॥

tvaṁ nṛchakṣā vṛṣabhānu pūrvīḥ kṛṣṇāsvagne aruṣo vi bhāhi /

vaso neṣi cha parṣi chātyamhaḥ kṛdhī no rāya uśijo yaviṣṭha ॥3॥

uṣāḷaho agne vṛṣabho didīhi puro viśvāḥ saubhagā sanjigīvān /

yāsyā netā prathamasya pāyorjātavedo bṛhataḥ supṛāṇīte ॥4॥

achchhidrā śarma jaritaḥ purūṇi devāṁ achchhā dīdyānaḥ sumedhāḥ /

ratho na sasnirabhi vakṣi vājamagne tvaṁ rodasī naḥ sumeke ॥5॥

pra pīpaya vṛṣabha jinva vājānagne tvaṁ rodasī naḥ sudoghe /

devebhirdeva suruchā ruchāno mā no martasya durmatīḥ pari ṣṭhāt ॥6॥

ilāmagne purudaṁsaṁ sanī goḥ śāśvattamaṁ havamānāya sāgha /

syānnāḥ sūnustanayo vijāvāgne sā te sumatirbhūtvāsme ॥7॥

ऋ. (Rv.) ३.१६.१-६

अयमग्नि सुवीर्यस्येषे महः सौभगस्य ।

राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत् ईशे वृत्रहथानाम् ॥१॥

इमं नरो मरुतः सश्वता वृधं यस्मिन्नायः शेवृधासः ।
 अभि ये सन्तिः पृतनासु दूढ्यो विश्वाहा शत्रुमादभुः ॥२॥
 स त्वं नो रायः शिशीहि मीढ्वो अग्ने सुवीर्यस्य ।
 तुविद्युम्न वर्षिष्ठस्य प्रजावतोऽनमीवस्य शुष्मिणः ॥३॥
 चक्रिर्यो विश्वा भुवनाभि सासहिश्चक्रिर्देवेष्वा दुवः ।
 आ देवेषु यतत आ सुवीर्य आ शंस उत नुणाम् ॥४॥
 मा नो अग्नेऽमतये मावीरतायै रीरधः ।
 मागोतायै सहसस्पुत्र मा निदेऽप द्वेषांस्या कृधि ॥५॥
 शग्धि वाजस्य सुभग प्रजावतोऽग्ने बृहतो अध्वरे ।
 सं राया भूयसा सृज मयोभुना तुविद्युम्न यशस्वता ॥६॥

*ayamagni suvīryasyeṣe mahaḥ saubhagasya ।
 rāya īṣe svapatyasya gomata īṣe vṛtrahathānām ॥1॥
 imam naro marutaḥ saśchataḥ vṛdham yasminnāyaḥ śevṛdhāsaḥ ।
 abhi ye santiḥ pṛtanāsu dūḍhyo viśvāḥ śatrumādabhuḥ ॥2॥
 sa tvam no rāyaḥ śīśīhi mīḍhvo agne suvīryasya ।
 tuvidyumna varṣiṣṭhasya prajāvato'namīvasya śuṣmīṇaḥ ॥3॥
 chakriry viśvā bhuvanābhi sāsaḥiśchakrirdeveṣvā duvaḥ ।
 ā deveṣu yatata ā suvīrya ā śaṁsa uta nuṇām ॥4॥
 mā no agne'mataye māvīratāyai rīradhaḥ ।
 māgotāyai sahasasputra mā nide'pa dveṣāṁsyā kṛghi ॥5॥
 śagdhī vājasya subhaga prajāvato'gne bṛhato adhvare ।
 saṁ rāyā bhūyasā sṛja mayobhunā tuvidyumna yaśasvatā ॥6॥*

सा. (Sv.) ६०

अयमग्निः सुवीर्यस्येशे हि सौभगस्य । राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत ईशे वृत्रहथानाम् ॥६०॥
*ayamagniḥ suvīryasyeṣe hi saubhagasya । rāya īṣe svapatyasya gomata īṣe
 vṛtrahathānām ॥60॥*

११३. उत्तरनारायणः (Uttaranārāyaṇaḥ)

१. आदित्यः (Ādityaḥ) - य. (Yv.) ३१.१७-१९; २२

य. (Yv.) ३१.१७-१९

अदभ्यः सम्भृतः पृथिव्यै रसाच्च विश्वकर्मणः समवर्तताग्रे ।
 तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति तन्मर्त्यस्य देवत्वमाजानमग्रे ॥१७॥
 वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
 तमेव विदित्वाति मृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥१८॥
 प्रजापतिश्चरति गर्भेऽन्तरजायमानो बहुधा वि जायते ।
 तस्य योनिं परि पश्यन्ति धीरास्तस्मिन्ह तस्थुर्भुवनानि विश्वा ॥१९॥
*adabhyaḥ sambhṛtaḥ pṛthivyai rasāchcha viśvakarmaṇaḥ samavarttatāgre ।
 tasya tvaṣṭā vidadhadrūpameti tanmartyasya devatvamājānamagre ॥17॥
 vedāhametaṁ puruṣaṁ mahāntamādityavarṇaḥ tamasaḥ parastāt ।
 tameva viditvāti mṛtyumeti nānyaḥ panthā vidyate'yanāya ॥18॥
 prajāpatiścharati garbhe 'antaraajāyamāno bahudhā vī jāyate ।
 tasya yonim pari paśyanti dhīrāstasminha tasthurbhuvanāni viśvā ॥19॥*

य. (Yv.) ३१.२२

श्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्यावहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि रूपमश्विनौ व्यात्तम् ।
 इष्णान्निषणमु मऽइषाण सर्वलोकं मऽइषाण ॥२२॥
*śrīścha te lakṣmīścha patnyāvahorātre pāśve nakṣatrāṇi rūpamaśvinau vyāttam ।
 iṣṇānniṣaṇamu ma'īṣāṇa sarvalokaṁ ma'īṣāṇa ॥22॥*

२. विश्वेदवाः (Viśvedavāḥ) - य. (Yv.) ३१.२१

रुचं ब्राह्मं जनयन्तो देवाऽअग्रे तदब्रुवन् । यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्तस्य देवाऽअसन्वशे ॥२१॥
rucham brāhmaṇ janayanto devā'agre tadabruvan । yastvaivam brāhmaṇo vidyāttasya devā'asanvaśe ॥21॥

३. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) ३१.२०

यो देवेभ्यऽआतपति यो देवानां पुरोहितः । पूर्वो यो देवेभ्यो जातो नमो रुचाय ब्राह्मये ॥२०॥
yo devebhya'ātapati yo devānām purohitaḥ । pūrvo yo devebhyo jāto namo ruchāya brāhmaye ॥20॥

११४. उद्दालकः (Uddālakaḥ)

१. कामः (Kāmaḥ) - अ. (Av.) ३.२९.७

क इदं कस्मा अदात् कामः कामायादात् ।
 कामो दाता कामः प्रतिग्रहीता कामः समुद्रमा विवेश ।
 कामेन त्वा प्रति गृह्णामि कामैतत् ते ॥७॥
*ka idam kasmā adāt kāmaḥ kāmāyādāt ।
 kāmo dātā kāmaḥ pratigrahītā kāmaḥ samudramā viveśa ।
 kāmēna tvā prati grhṇāmi kāmaitat te ॥7॥*

२. भूमिः (Bhūmiḥ) - अ. (Av.) ३.२९.८

भूमिष्ठा प्रति गृह्णात्वन्तरिक्षमिदं महत् ।
 माहं प्राणेन मात्मना मा प्रजया प्रतिगृह्य वि राधिषि ॥८॥
*bhūmiṣṭvā prati grhṇātvantarikṣamidam mahat ।
 māhaṁ prāṇena mātmanā mā prajāyā pratigṛhya vi rādhiṣi ॥8॥*

३. वनस्पतिः (Vanaspatiḥ) - अ. (Av.) ६.१५.१-३

उत्तमो अस्योषधीनां तव वृक्षा उपस्तयः । उपस्तिरस्तु सोऽस्माकं यो अस्माँ अभिदासति ॥१॥
 सबन्धुश्चासबन्धुश्च यो अस्माँ अभिदासति । तेषां सा वृक्षाणामिवाहं भूयासमुत्तमः ॥२॥
 यथा सोम ओषधीनामुत्तमो हविषां कृतः । तलाशा वृक्षाणामिवाहं भूयासमुत्तमः ॥३॥
*uttamo asyoṣadhīnām tava vṛkṣā upastayaḥ । upastirastu so'smākaṁ yo asmāṁ abhidāsati ॥1॥
 sabandhuśchāsabandhuścha yo asmāṁ abhidāsati । teṣāṁ sā vṛkṣāṇāmivāham bhūyāsamuttamaḥ ॥2॥
 yathā soma Oṣadhīnāmuttamo haviṣām kṛtaḥ । talāśā vṛkṣāṇāmivāham bhūyāsamuttamaḥ ॥3॥*

४. शितिपाद् अविः (Śitipād Aviḥ) - अ. (Av.) ३.२९.१-६

यद् राजानो विभजन्त इष्टापूर्तस्य षोडशं यमस्यामी सभासदः ।
 अविस्तस्मात् प्र मुंचति दत्तः शितिपात् स्वधा ॥१॥
 सर्वान् कामान् पूरयत्याभवन् प्रभवन् भवन् । आकूतिप्रोऽविर्दत्तः शितिपान्नोप दस्यति ॥२॥
 यो ददाति शितिपादमवि लोकेन संमितम् ।
 स नाकमभ्यारोहति यत्र शुल्को न क्रियते अवलेन बलीयसे ॥३॥
 पंचापूपं शितिपादमवि लोकेन संमितम् । प्रदातोप जीवति पितृणां लोकेऽक्षितम् ॥४॥
 पंचापूपं शितिपादमवि लोकेन संमितम् । प्रदातोप जीवति सूर्यामासयोरक्षितम् ॥५॥
 इरेव नोप दस्यति समुद्रइव पयो महत् । देवौ सवासिनाविव शितिपान्नोप दस्यति ॥६॥
*yad rājāno vibhajanta iṣṭāpūrtasya ṣoḍaśam yamasyāmī sabhāsadaḥ ।
 avistasmāt pra muñchati dattaḥ śitipāt svadhā ॥1॥
 sarvān kāmān pūrayatyābhavan prabhavan bhavan । ākūtipro'virdattaḥ śitipānnopa dasyati ॥2॥
 yo dadāti śitipādamavi lokena sammitam ।
 sa nākamabhyārohati yatra śulko na kriyate avalena baliyase ॥3॥*

*pañchāpūpañ śītipādamaviñ lokena sambhitam / pradātōpa jīvati pitṛñāñ
loke'kṣitam ॥4॥*

*pañchāpūpañ śītipādamaviñ lokena sammitam / pradātōpa jīvati
sūryāmāsayorakṣitam ॥5॥*

*ireva nopa dasyati samudraiva payo mahat / devau savāsināviva śatipānnopa
dasyati ॥6॥*

११५. उन्मोचनः (Unmochanaḥ)

१. कासाः (Kāsāḥ) - अ. (Av.) ६.१०५.१-३

यथा मनो मनस्केतैः परापतत्याशुमत् । एवा त्वं कासे प्र पत मनसोऽनु प्रवाय्यम् ॥१॥

यथा बाणः सुसंशितः परापतत्याशुमत् । एवा त्वं कासे प्र पत पृथिव्या अनु संवतम् ॥२॥

यथा सूर्यस्य रश्मयः परापतन्त्याशुमत् । एवा त्वं कासे प्र पत समुद्रस्यानु विश्वम् ॥३॥

*yathā mano manasketaiḥ parāpatatyāśumat / evā tvañ kāse pra pata manaso'nu
pravāyyam ॥1॥*

*yathā bāṇaḥ susaṁśitaḥ parāpatatyāśumat / evā tvañ kāse pra pata pṛthivyā anu
samvatam ॥2॥*

*yathā sūryasya raśmayāḥ parāpatantyāśumat / evā tvañ kāse pra pata samudrasyānu
vikṣaram ॥3॥*

११६. उन्मोचनः (आयुष्कामः) (Unmochanaḥ [Āyushkāmaḥ])

१. आयुः (मन्त्रोक्ताः) (Āyuh [Mantroktāḥ]) - अ. (Av.) ५.३०.१-१७

आवतस्त आवतः परावतस्त आवतः ।

इहैव भव मा नु गा मा पूर्वाननु गाः पितृनसुं बध्नामि ते दृढम् ॥१॥

यत् त्वाभिचेरुः पुरुषः खो यदरणो जनः । उन्मोचनप्रमोचने उभे वाचा वदामि ते ॥२॥

यद् दुद्रोहिथ शेषिषे स्त्रियै पुंसे अचित्वा । उन्मोचनप्रमोचने उभे वाच वदामि ते ॥३॥

यदेनसो मातृकृताच्छेषे पितृकृताच्च यत् । उन्मोचनप्रमोचने उभे वाचा वदामि ते ॥४॥

यत् ते माता यत् ते पिता जामिभ्रता च सर्जतः ।

प्रत्यक् सेवख भेषजं जरदष्टिं कृणोमि त्वा ॥५॥

इहैधि पुरुष सर्वेण मनसा सह । दूतौ यमस्य मानु गा अधि जीवपुरा इहि ॥६॥

अनुहूतः पनरेहि विद्वानुदयनं पथः । आरोहणमाक्रमणं जीवतो जीवतोऽयनम् ॥७॥

मा बिभेर्न मरिष्यसि जरदष्टिं कृणोमि त्वा । निरवोचमहं यक्षममंगेभ्यो अंगज्वरं तव ॥८॥

अंगभेदो अंगज्वरो यश्च ते हृदयामयः । यक्षः श्येनश्च प्रापसद् वाचा साढः परस्तराम् ॥९॥

ऋषी बोधप्रतीबोधावस्वप्नो यश्च जागृविः ।

तौ ते प्राणस्य गोप्तारौ दिवा नक्त च जागृताम् ॥१०॥

अयमग्निरुपसद्य इह सूर्य उदेतु ते । उदेहि मृत्योर्गम्भीरात् कृष्णाच्चित् तमसस्यरि ॥११॥

नमो यमाय नमो अस्तु मृत्यवे नमः पितृभ्य उत ये नयन्ति ।

उत्पारणस्य यो वेद तमग्निं पुरो दधेऽस्मा अरिष्टतातये ॥१२॥

ऐतु प्राण ऐतु मन ऐतु चक्षुरथो बलम् । शरीरमस्य सं विदां तत् पद्भ्यां प्रति तिष्ठतु ॥१३॥

प्राणेनाग्रे चक्षुषा सं सृजेमं समीरय तन्वा३ सं बलेन ।

वेत्थामृतस्य मा नु गान्मा नु भूमिगृहो भुवत् ॥१४॥

मा ते प्राण दसन्मो अपानोऽपि धायि ते । सूर्यस्त्वाधिपतिर्मृत्योरुदायच्छतु रश्मिभिः ॥१५॥

इयमन्तर्वदति जिह्वा बद्धा पनिष्पदा । त्वया यक्षं निरवोचं शतं रोपीश्च तक्मनः ॥१६॥

अयं लोकः प्रियतमो देवानामपराजितः । यस्मै त्वमिह मृत्यवे दिष्टः पुरुष जनिष्ठो ।

स च त्वानु ह्यामसि मा पुरा जरसो मृथाः ॥१७॥

āvatasta āvataḥ parābatasta āvataḥ /

ihaiva bhava mā nu gā mā pūrvānanu gāḥ pitṛnasuñ badhnāmi te dṛḍham ॥1॥

*yat tvābhicheruḥ puruṣaḥ kho yadaraṇo janaḥ / unmochanapramochane ubhe
vāchā vadāmi te ॥2॥*

yad dudrohitha śepiṣe striyai puṁse achittyā । unmochanapramochane ubhe vācha vadāmi te ॥3॥
yadenaso mātṛkṛtāchchheṣe pitṛkṛtāchcha yat । unmochanapramochane ubhe vāchā vadāmi te ॥4॥
yat te mātā yat te pitā jāmirbhrātā cha sarjataḥ ।
pratyak sevakha bheṣajam jaradaṣṭim kṛṇomi tvā ॥5॥
ihaidhi puruṣa sarveṇa manasā saha । dūtau yamasya mānu gā adhi jīvapurā ihi ॥6॥
anuhūtaḥ panarehi vidvānudayanam pathaḥ । ārohaṇamākramaṇam jīvatojīvato'yanam ॥7॥
mā bibherna mariṣyasi jaradaṣṭim kṛṇomi tvā । niravochamaham yakṣamamaṅgebhyo aṅgajvaram tava ॥8॥
aṅgabhedo aṅgajvaro yaścha te hṛdayāmayaḥ । yakṣamaḥ śyenaiva prāpaptad vāchā sādhaḥ parastarām ॥9॥
ṛṣi bodhapratibodhāvasvapno yaścha jāgrviḥ ।
tau te prāṇasya goptārau divā nakta cha jāgrtām ॥10॥
ayamagnirupasadya iha sūrya udetu te । udehi mṛtyorgambhīrāt kṣṇāchchit tamasaspari ॥11॥
namo yamāya namo astu mṛtyave namaḥ pitṛbhya uta ye nayanti ।
utpāraṇasya yo veda tamaginna puro dadhe'smā ariṣṭatātaye ॥12॥
aitu prāṇa aitu mana aitu chakṣuratho balam । śarīramasya saṁ vidām tat padbhyām prati tiṣṭhatu ॥13॥
prāṇenāgne chakṣuṣā saṁ sṛjemaṁ samīraya tanvā3 saṁ balena ।
vetthāmṛtasya mā nu gānmā nu bhūmigrho bhuvat ॥14॥
mā te prāṇa dasanmo apāno'pi dhāyi te । sūryastvādhīpatirmṛtyorudāyachchhatu raśmibhiḥ ॥15॥
iyamantarvadati jihvā baddhā paṇiṣpadā । tvayā yakṣamam niravocham śatam ropīścha takmanaḥ ॥16॥
ayam lokaḥ priyatamo devānāmaparājitaḥ । yasmai tvamiha mṛtyave diṣṭaḥ puruṣa janiṣṭho ।
sa cha tvānu hnayāmasi mā purā jaraso mṛthāḥ ॥17॥

११७. उपमन्युः वासिष्ठः (Upamanyuḥ Vāsiṣṭhaḥ)

- पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- सा. (Sv.) ८०६-८०८
 वृषा शोणो अभिकनिक्रदद्वा नदयन्नेषि पृथिवीमुत द्याम् ।
 इन्द्रस्येव वयुरा शृण्व आजौ प्रचोदयन्नर्षसि वाचमेमाम् ॥१॥
 रसायः पयसा पिन्वमान ईरयन्नेषि मधुमन्तमंशुम् ।
 पवमान सन्तनिमेषि कृण्वन्निन्द्राय सोम परिषिच्यमानः ॥२॥
 एवा पवस्व मदिरो मदायोदग्राभस्य नमयन्वधस्तुम् ।
 परि वर्ण भरमाणो रुशन्तं गव्युर्नो अर्ष परि सोम सिक्तः ॥३॥
vṛṣā śoṇo abhikanikradadgā nadayanneṣi pṛthivīmuta dyām ।
indrasyeva vagnurā śṛṇva ājau prachodayannarṣasi vāchamemām ॥1॥
rasāyyaḥ payasā pinvamāna īrayanneṣi madhumantamamśum ।
pavamāna santanimesi kṛṇvannindrāya soma pariśichyamānaḥ ॥2॥
evā pavasva madiro madāyodagrābhasya namayanvadhanum ।
pari varṇa bharamāṇo ruśantaṁ gavyurno arṣa pari soma siktaḥ ॥3॥

११८. प्रमन्युर् वासिष्ठः (Pramanyur Vāsiṣṭhaḥ)

- पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.९७.१३-१५
 वृषा शोणो अभिकनिक्रदद्वा नदयन्नेषि पृथिवीमुत द्याम् ।
 इन्द्रस्येव वयुरा शृण्व आजौ प्रचेतयन्नर्षति वाचमेमाम् ॥१३॥

रसाय्यः पयसा पिन्वमान ईरयन्नेषि मधुमन्तमंशुम् ।
 पवमानः संतनिमेषि कृण्वन्निन्द्राय सोम परिषिच्यमानः ॥१४॥
 एवा पवस्व मदिरो मदायोदग्राभस्य नमयन्वधस्त्रैः ।
 परि वर्ण भरमाणो रुशन्तं गव्युर्नो अर्ष परि सोम सिक्तः ॥१५॥
vṛṣā śoṇo abhikanikradadrā nadayanneti pṛthivīmuta dyām ।
indrasyeva vagnurā śṛṇva ājau prachetayannarṣati vāchamemām ॥13॥
rasāyyaḥ payasā pinvamāna īrayanneṣi madhumantamamśum ।
pavamānaḥ saṁtanimeṣi kṛṇvannindrāya soma pariśichyamānaḥ ॥14॥
evā pavasva madiro madāyodagrābhasya namayanvadhastnāiḥ ।
pari varṇa bharamāṇo ruśantaṁ gavyurno arṣa pari soma siktaḥ ॥15॥

११९. उपरिबभ्रवः (Uparibabhravaḥ)

१. अघ्न्या (Aghnyā) - अ. (Av.) ७.७५.१-२
 प्रजावतीः सूयवसे रुशन्तीः शुद्धा अपः सुप्रपाणे पिबन्तीः ।
 मा व स्तेन ईशत माघशंसः परि वो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु ॥१॥
 पदा स्थ रमतयः संहिता विश्वनाम्नीः ।
 उप मा देवीर्देवेभिरेत । इमं गोष्ठमिदं सदो घृतेनास्मान्समुक्षत ॥२॥
prajāvatīḥ sūyavase ruśantīḥ śuddhā apaḥ suprapāṇe pibantīḥ ।
mā va stena īśata māghaśaṁsaḥ pari vo rudrasya hetirvṛṇaktu ॥1॥
padā stha ramatayaḥ saṁhitā viśvanāmnīḥ ।
upa mā devīrdevēbhireta । imam goṣṭhamidaṁ sado ghṛtenāsmāntsamukṣata ॥2॥
२. गौः (Gauḥ) - अ. (Av.) ६.३१.१-३
 आयं गौः पृश्निक्रमीदसदन्मातरं पुरः । पितरं च प्रयन्स्वः ॥१॥
 अन्तश्चरति रोचना अस्य प्राणादपानतः । व्यख्यन्महिषः स्वः ॥२॥
 त्रिंशद् धामा वि राजति वाक् पतंगो अशिश्नियत् । प्रति वस्तोरहर्द्युभिः ॥३॥
āyam gauḥ pṛśnikramīdasadanmātaram puraḥ । pitarāṁ cha prayantsvaḥ ॥1॥
antaścharati rochanā asya prāṇādapānataḥ । vyakhyanmahīṣaḥ svaḥ ॥2॥
triṁśad dhāmā vi rājati vāk patamgo aśīśriyat । prati vastorahardiyubhiḥ ॥3॥
३. पूषा (Pūṣā) - अ. (Av.) ७.९.१-४
 प्रपथे पथामजनिष्ट पूषा प्रपथे दिवः प्रपथे पृथिव्याः ।
 उभे अभिप्रियतमे सधस्थे आ च परा च चरति प्रजानन् ॥१॥
 पूषेमा आशा अनु वेद सर्वाः सो अस्माँ अभयतमेन नेषत् ।
 स्वस्तिदा आघृणिः सर्ववीरोऽप्रयुच्छन् पुर एतु प्रजानन् ॥२॥
 पूषन् तव व्रते वयं न रिष्येम कदा चन । स्तोतारस्त इह स्मसि ॥३॥
 परि पूषा परस्ताद्धस्तं दधातु दक्षिणम् । पुनर्नो नष्टमाजतु सं नष्टेन गमेमहि ॥४॥
prapathe pathāmajaniṣṭa pūṣā prapathe divaḥ prapathe pṛthivyāḥ ।
ubhe abhipriyatame sadhasṭhe ā cha parā cha charati prajānan ॥1॥
pūṣemā āśā anu veda sarvāḥ so asmāṁ abhayatamena neṣat ।
svastidā āghṛṇiḥ sarvavīro'prayuchchhan pura etu prajānan ॥2॥
pūṣan tava vrata vyaṁ na riṣyema kadā chana । stotārasta iha smasi ॥3॥
pari pūṣā parastāddhastam dadhātu dakṣiṇam । punarno naṣṭamājatu saṁ naṣṭena gamemahi ॥4॥
४. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - अ. (Av.) ७.८.१
 भद्रादधि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरएता ते अस्तु ।
 अथेममस्या वर आ पृथिव्या आरेशन्तु कृणुहि सर्ववीरम् ॥१॥
bhadrādadhi śreyaḥ prehi bṛhaspatiḥ puraetā te astu ।
athemamasyā vara ā pṛthivyā āreśantun kṛṇuhi sarvavīram ॥1॥

५. शमी (Śamī) - अ. (Av.) ६.३०.१-३

देवा इमं मधुना संयुतं यवं सरस्वत्यामधि मणावचर्कषुः ।
 इन्द्र आसीत् सीरपतिः शतक्रतुः कीनाशा आसन् मरुतः सुदानवः ॥१॥
 यस्ते मदोऽवकेशो विकेशो येनाभिहस्यं पुरुषं कृणोषि ।
 आरात् त्वदन्या वनानि वृक्षि त्वं शमि शतवल्शा वि रोह ॥२॥
 बृहत् पलाशे सुभगे वर्षवृद्ध ऋतावरि मातेव पुत्रेभ्यो मृड केशेभ्यः शमि ॥३॥
devā imam madhunā saṁyutam yavam sarasvatyāmadhi maṇāvacharkṣuḥ ।
indra āsīt sīrapatiḥ śatakratuḥ kīnāśā āsan marutaḥ sudānavaḥ ॥1॥
yaste mado'vakeśo vikeśo yenābhihasyam puruṣam kṛṇoṣi ।
ārāt tvadanyā vanāni vṛkṣi tvam śami śatavalśā vi roha ॥2॥
bṛhat palāśe subhage varṣavṛddha ṛtāvari māteva putrebhyo mṛḍa keśebhyaḥ
śami ॥3॥

१२०. उपरिबभ्रवः सार्षपाज्ञी वा (Uparibabhraḥ Sārparājñī Vā)

१. गौः (Gauḥ) - अ. (Av.) २०.४८.४-६

आयं गौः पृश्निरक्रीदसदन्मातरं पुरः । पितरं च प्रयनतसवः ॥४॥
 अन्तश्चरति रोचना अस्य प्राणादपानतः । व्यख्यन्महिषः स्वः ॥५॥
 त्रिंशद्गामा वि राजति वाक्पतंगो अशिश्नियत् । प्रति वस्तोरहर्द्युभिः ॥६॥
āyam gauḥ pṛśnirakramīdasadanmātaram puraḥ । pitaram cha prayanatasavḥ ॥4॥
antaścharati rochanā asya prāṇādapānataḥ । vyakhyanmahīṣaḥ svaḥ ॥5॥
triṁśaddhāmā vi rājati vākpatamgo aśīśriyat । prati vastorahardiyubhiḥ ॥6॥

१२१. उपस्तुतो वार्षिहव्यः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. १०.११५.१); त्वाष्ट्रीहव्यः (सार्षेदी.) (Upastuto Vārhiṣṭryaḥ [Ssb. Sas. Rss. 10.115.1]; Tvāṣṭrīhavyaḥ [Sad.])

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) ६४

चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरावन्वेति धातवे ।
 अनूधा यदजीजनदधा चिदा ववक्षत्सद्यो महि दूत्यां३ चरन् ॥२॥
chitra ichchhiśostaruṇasya vakṣatho na yo mātārāvanveti dhātave ।
anūdha yadājījanadadhā chidā vavakṣatsadyo mahi dūtyām3 charan ॥2॥

१२२. उपस्तुतो वार्षिहव्यः (upastuto vārṣṭihavyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.११५.१-९

चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरावप्येति धातवे ।
 अनूधा यदि जीजनदधा च नु ववक्ष सद्यो महि दूत्यं१ चरन् ॥१॥
 अग्निर्ह नाम धायि दन्त्यस्तमः सं यो वना युवते भस्मना दता ।
 अभिप्रमुरा जुह्वा स्वध्वर इनो न प्रोथमानो यवसे वृषा ॥२॥
 तं वो विं न द्रुषदं देवमन्धस इन्दुं प्रोथन्तं प्रवपन्तमर्णवम् ।
 आसा वह्निं न शोचिषा विरिषिन् महिब्रतं न सरजन्तमध्वनः ॥३॥
 वि यस्य ते ज्ञयसानस्याजर धक्षोर्न वाताः परि सन्त्यच्युताः ।
 आ रण्वासो युयुधयो न सत्वनं त्रितं नशन्त प्र शिषन्त इष्टये ॥४॥
 स इदग्निः कणवतमः कण्वसखार्यः परस्यान्तरस्य तरुषः ।
 अग्निः पातु गृणतो अग्निः सूरीनग्निर्ददातु तेषामवो नः ॥५॥
 वाजिनत्माय सह्यसे सुपित्र्य तृषु च्यवानो अनु जातवेदसे ।
 अनुद्रे चिद्यो धृषता वरं सते महिन्तमाय धन्वनेदविष्यते ॥६॥
 एवाग्निर्मर्तेः सह सूरिभिर्वसुः ष्टवे सहसः सूनरो नृभिः ।
 मित्रासो न ये सुधिता ऋतायवो द्यावो न द्युमैरभि सन्ति मानुषान् ॥७॥
 ऊर्जो नपात्सहसावन्निति त्वोपस्तुतस्य वन्दते वृषा वाक् ।
 त्वां स्तोषाम त्वया सुवीरा द्राघीय आयुः प्रतरं दधानाः ॥८॥

इति त्वाग्रे वृष्टिहव्यस्य पुत्रा उपस्तुतास ऋषयोऽवोचन् ।
 तौश्च पाहि गृणतश्च सूरीन्वषड्वषळित्यूर्ध्वासो अनक्षन्नमो नम इत्यूर्ध्वासो अनक्षन् ॥९॥
chitra ichchhiṣostaruṇasya vakṣatho na yo mātārāvapyeti dhātave ।
anūdḥā yadi jījanadadhā cha nu vavakṣa sadyo mahi dūtyam1 charan ॥1॥
agnirha nāma dhāyi dannpastamaḥ sarin yo vanā yuvate bhasmanā datā ।
abhipramurā juhnā svadhvara ino na prothamāno yavase vṛṣā ॥2॥
taṁ vo vim na druṣadam devamandhasa indum prothantaṁ pravapantamarṇavam ।
āsā vahnin na śochiṣā virapśīnaṁ mahivrataṁ na sarajantamadhvanaḥ ॥3॥
vi yasya te jrayasānasyājara dhakṣorna vātāḥ pari santyachyutāḥ ।
ā raṇvāso yuyudhayo na satvanam tritaṁ naśanta pra śīśanta iṣṭaye ॥4॥
sa idagniḥ kaṇavatamaḥ kaṇvasakhāryaḥ parasyāntarasya taruṣaḥ ।
agniḥ pātu grṇato agniḥ sūrīnagnirdadātu teṣāmavo naḥ ॥5॥
vājīnatmāya sahyase supitrāya tṛṣu chyavāno anu jātavedase ।
anudre chidyo dhṛṣatā varam sate mahintamāya dhanvanedaviṣyate ॥6॥
evāgnirmartaiḥ saha sūribhirvasuḥ ṣṭave sahasaḥ sūnaro nṛbhiḥ ।
mitrāso na ye sudhitā ṛtāyavo dyāvo na dyumnairabhi santi mānuṣān ॥7॥
ūrjo napātsahasāvanniti tvopastutasya vandate vṛṣā vāk ।
tvām stoṣāma tvayā suvīrā drāghīya āyuh prataram dadhānāḥ ॥8॥
iti tvāgne vṛṣṭihavyasya putrā upastutāsa ṛṣayo'vochan ।
tāmścha pāhi grṇataścha sūrīnvaṣaḍvaṣaḥityūrdhvāso anakṣannamo nama ityūrdhvāso
anakṣan ॥9॥

१२३. उरु (Uru)

- पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.१०८.४-५
 येना नवग्वो दध्यङ्घ्र्योर्णुते येन विप्रास आपिरे ।
 देवानां सप्ते अमृतस्य चारुणो येन श्रवांस्यानशुः ॥४॥
 एष स्य धारया सुतोऽव्यो वारेभिः पवते मदिन्तमः । क्रीळन्नूर्मिरपामिव ॥५॥
yenā navagvo dadhyaññorṇute yena viprāsa āpire ।
devānām samne amṛtasya chāruṇo yena śravāññyānāśuḥ ॥4॥
eṣa sya dhārayā suto'vyo vārebhiḥ pavate madintamaḥ । kṛlannūrmirapāmiva ॥5॥

१२४. उरुर् आंगिरसः (Uruḥ Āngirasah)

- पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- सा. (Sv.) ५८४; ९३९
 सा. (Sv.) ५८४
 एष स्य धारया सुतोऽव्यो वारेभिः पवते मदिन्तमः । क्रीळन्नूर्मिरपामिव ॥७॥
eṣa sya dhārayā suto'vyā vārebhiḥ pavate madintamaḥ । kṛlannūrmirapāmiva ॥7॥
 सा. (Sv.) ९३९
 येना नवग्वो दध्यङ्घ्र्योर्णुते येन विप्रास आपिरे ।
 देवानां सप्ते अमृतस्य चारुणो येन श्रवांस्याशत ॥२॥
yenā navagvā dadhyaññiyorṇute yena viprāsa āpire ।
devānām sumne amṛtasya chāruṇo yena śravāññyāśata ॥2॥

१२५. उरुक्षय आमहीयवः (Urukṣaya Āmahīyavaḥ)

- अग्नीरक्षोहा (Agnīrakṣohā) - ऋ. (Rv.) १०.११८.१-९
 अग्रे हंसि न्यत्रिणं दीद्यन्मर्त्येष्व । स्वे क्षये शुचित्रत ॥१॥
 उत्तिष्ठसि स्वाहुतो घृतानि प्रति मोदसे । यत्त्वा सुचः समस्थिरन् ॥२॥
 स आहुतो वि रोचतेऽग्निरीळन्यो गिरा । सुचा प्रतीकमज्यते ॥३॥
 घृतेनाग्निः समज्यते मधुप्रतीक आहुतः । रोचमानो विभावसुः ॥४॥
 जरमाणः समिध्यसे देवेभ्यो हव्यवाहन । तं त्वा हवन्त मर्त्याः ॥५॥

तं मर्ता अमर्त्यं घृतेनाग्निं सपर्यत । अदाभ्यं गृहपतिम् ॥६॥
 अदाभ्येन शोचिषाने रक्षस्त्वं दह । गोपा ऋतस्य दीदिहि ॥७॥
 स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः । उरुक्षयेषु दीद्यत् ॥८॥
 तं त्वा गीर्भिरुरुक्षया हव्यवाहं समीधिरे । यजिष्ठं मानुषे जने ॥९॥
agne haṁsi nya1triṇaṁ dīdyanmartyeṣvā / sve kṣaye śuchivrata ॥1॥
uttiṣṭhasi svāhuto ghṛtāni prati modase / yattvā sruchaḥ samasthiraṁ ॥2॥
sa āhuto vi rochate'gnirīlenyo girā / sruchā pratikamajyate ॥3॥
ghṛtenāgniḥ samajyate madhupratika āhutaḥ / rochamāno vibhāvasuḥ ॥4॥
jaramāṇaḥ samidhyase devebhyo havyavāhana / taṁ tvā havanta martyāḥ ॥5॥
taṁ martā amartya ghṛtenāgimna saparyata / adābhyāṁ gr̥hapatiṁ ॥6॥
adābhyena śochiṣāne rakṣastvaṁ daha / gopā ṛtasya dīdihi ॥7॥
sa tvamagne pratikena pratyōṣa yātudhānyaḥ / urukṣayeṣu dīdyat ॥8॥
taṁ tvā gīrbhirurukṣayā havyavāhaṁ samīdhire / yajīṣṭhaṁ mānuṣe jane ॥9॥

१२६. उरुचक्रिर् आत्रेयः (Uruchakrir Ātreyaḥ)

१. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) ५.६९.१-४; ५.७०.१-४; सा. (Sv.) ९८५-८७

ऋ. (Rv.) ५.६९.१-४

त्री रोचना वरुण त्रीरुतं द्यून्त्रीणि मित्र धारयथो रजांसि ।
 वावृधानावमर्तिं क्षत्रियस्यानु व्रतं रक्षमाणावजुर्म्यम् ॥१॥
 इरावतीर्वरुण धेनवो वां मधुमद्वां सिन्धवो मित्र दुहे ।
 त्रयस्तस्थुर्वृषभासस्तिसृणां धिष्णानां रेतोधा वि द्युमन्तः ॥२॥
 प्रातर्देवीमदिति जोहवीमि मध्यन्दिन उदिता सूर्यस्य ।
 राये मित्रावरुणा सर्वतातेले तोकाय तनयाय शं योः ॥३॥
 या धर्तारा रजसो रोचनस्योतादित्या दिव्या पार्थिवस्य ।
 न वां देवा अमृता आ मिनन्ति व्रतानि मित्रावरुणा ध्रुवाणि ॥४॥
trī rochanā varuṇa trīruṁta dyūntriṇi mitra dhārayatho rajāṁsi /
vāvṛdhānāvamatiṁ kṣatriyasyānu vrataṁ rakṣamāṇāvajuryam ॥1॥
irāvātīrvaruṇa dhenavo vāṁ madhumadvāṁ sindhavo mitra duhre /
trayastasthurvṛṣabhāstisṛṇāṁ dhiṣṇānāṁ retodhā vi dyumantaḥ ॥2॥
prātardevīmāditi johavīmi madhyandina uditā sūryasya /
rāye mitrāvaruṇā sarvatātele tokāya tanayāya śaṁ yoḥ ॥3॥
yā dhartārā rajaso rochanasyotādityā divyā pāṛthivasya /
na vāṁ devā amṛtā ā minanti vratāni mitrāvaruṇā dhruvāṇi ॥4॥

ऋ. (Rv.) ५.७०.१-४

पुरुषा चिद्ध्यस्त्यवो नूनं वां वरुण । मित्र वंसि वा सुमतिम् ॥१॥
 ता वां सम्यगद्रुह्नाणेषमश्याम् धायसे । वयं ते रुद्रा स्याम ॥२॥
 पातं नो रुद्रा पायुभिरुत त्रायेथां सुत्रात्रा । तुर्याम दस्यून्तनूभिः ॥३॥
 मा कस्याद्भुतक्रतू यक्षं भुजेमा तनूभिः । मा शेषसा मा तनसा ॥४॥
purūṣa chiddhyastyavo nūnaṁ vāṁ varuṇa / mitra vaṁsi vā sumatiṁ ॥1॥
tā vāṁ samyagadruhnāṇeṣamaśyāṁ dhāyase / vayam te rudrā syāma ॥2॥
pātaṁ no rudrā pāyubhiruta trāyethāṁ sutrātrā / turyāma dasyūntanūbhiḥ ॥3॥
mā kasyādbhutakratū yakṣaṁ bhujemā tanūbhiḥ / mā śeṣasā mā tanasā ॥4॥

सा. (Sv.) ९८५-८७

पुरुषा चिद्ध्यस्त्यवो नूनं वां वरुण । मित्र वं सि वां सुमतिम् ॥१॥
 ता वांसम्यगद्रुह्नाणेषमश्याम् धाम च । वयं वां मित्रा स्याम ॥२॥
 पातं नो मित्रा पायुभिरुत त्रायेथां सुत्रात्रा । साह्याम दस्यूं तनूभिः ॥३॥
purūṣa chiddhyastyavo nūnaṁ vāṁ varuṇa / mitra vaṁ si vāṁ sumatiṁ ॥1॥
tā vāṁsamyagadruhnāṇeṣamaśyāṁ dhāma cha / vayam vāṁ mitrā syāma ॥2॥

pātām no mitrā pāyubhiruta trāyethām sūtrātrā / sāhyāma dasyūm tanūbhiḥ ॥3॥

१२७. उर्ध्व ग्रावार्बुदः (Urdhva Grāvārbudaḥ)

१. ग्रावाणः (Grāvāṇaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७५.१-४

प्र वो ग्रावाणः सविता देवः सुवतु धर्मणा । धूर्षु युज्यध्वं सुनुत ॥१॥

ग्रावाणो अप दुच्छुनामप सेधत दुर्मतिम् । उस्त्राः कर्तन भेषजम् ॥२॥

ग्रावाण उपरेष्वा महीयन्ते सजोषसः । वृष्णे दधतो वृष्ण्यम् ॥३॥

ग्रावाणः सविता नु वो देवः सुवतु धर्मणा । यजमानाय सुन्वते ॥४॥

pra vo grāvāṇaḥ savitā devaḥ suvatu dharmāṇā / dhūrṣu yujyadhvaṁ sunuta ॥1॥

grāvāṇo apa duchchhunāmapa sedhata durmatim / usrāḥ kartana bheṣajam ॥2॥

grāvāṇa upareṣvā mahīyante sajoṣasaḥ / vṛṣṇe dadhato vṛṣṇyam ॥3॥

grāvāṇaḥ savitā nu vo devaḥ suvatu dharmāṇā / yajamānāya sunvate ॥4॥

१२८. उर्ध्वसद्मा (Urdhvasadmā)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१०८.८-९

सहस्रधारं वृषभं पयोवृधं प्रियं देवाय जन्मने ।

ऋतेन य ऋतजातो विवावृधे राजा देव ऋतं बृहत् ॥८॥

अभि धुमं बृहद्यश इषस्पते दिदीहि देव देवयुः । वि कोशं मध्यमं युव ॥९॥

sahasradhāraṁ vṛṣabhaṁ payovṛdhaṁ priyaṁ devāya janmane /

ṛtena ya ṛtajāto vivāvṛdhe rājā deva ṛtaṁ bṛhat ॥8॥

abhi dhumnaṁ bṛhadyaśa iṣaspate didīhi deva devayuh / vi kośaṁ madhyamaṁ

yuva ॥9॥

१२९. उर्वशी (Urvaśī)

१. पुरुरवा ऐळः (Pururavā Ailāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९५.२; ४; ५; ७; ११; १३; १५; १६; १८

ऋ. (Rv.) १०.९५.२

किमेता वाचा कृणवा तवाहं प्राक्रमिषमुषसामग्रियेव ।

पुरुरवः पुनरस्तं परेहि दुरापना वात इवाहमस्मि ॥२॥

kimetā vāchā kṛṇavā tavāhaṁ prākramiṣamuṣasāmagriyeva /

purūravaḥ punarastaṁ parehi durāpanā vāta ivāhamasmi ॥2॥

ऋ. (Rv.) १०.९५.४-५

सा वसु दधती श्वशुराय वय उषो यदि वष्ट्यन्तिगृहात् ।

अस्तं ननक्षे यस्मिंचाकन्दिवा नक्तं श्रथिता वैतसेन ॥४॥

त्रि स्म माह्नः श्रथयो वैतसेनोत स्म मेऽव्यत्यै पृणासि ।

पुरुरवोऽनु ते केतमायं राजा मे वीर तन्वस्तदासीः ॥५॥

sā vasu dadhatī śvaśurāya vaya uṣo yadi vaṣṭyantigṛhāt /

astaṁ nanakṣe yasminchākandivā naktam śnathitā vaitasena ॥4॥

tri sma māhnaḥ śnathayo vaitasenota sma me'vyatyai pṛṇāsi /

purūravo'nu te ketamāyaṁ rājā me vīra tanvaṣṭadāsīḥ ॥5॥

ऋ. (Rv.) १०.९५.७

समस्मिज्जायमान आसत ग्रा उतेमवर्धन्नद्यः१ स्वगूताः ।

महे यत्त्वा पुरुरवो रणायवर्धयन्दस्युहत्याय देवाः ॥७॥

samasmijjāyamāna āsata gnā utemavardhannadyaḥ1 svagūtāḥ /

mahe yattvā purūravo raṇāyāvardhayandasyuhatyāya devāḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.९५.११

जिष इत्या गोपीथ्याय हि दधाथ तत्पुरुरवो म ओजः ।

अशासं त्वा विदुषी सहिसमन्नहन्न म आश्रणोः किमभुग्वदासि ॥११॥

jīṣa itthā gopīthyāya hi dadhātha tatpurūravo ma Ojaḥ /

aśāsaṁ tvā viduṣī sahisamannahanna ma āśṛṇoḥ kimabhugvadāsi ॥11॥

ऋ. (Rv.) १०.९५.१३

प्रति ब्रवाणि वर्तयते अश्रु चक्रन्न क्रन्ददाध्ये शिवायै ।

प्र तते हिनवा यते अस्मे परेह्यस्तं नहि मूर मापः ॥१३॥

prati bravāṇi vartayate āśru chakranna krandadādhye śivāyai ।

pra tatte hinavā yatte asme parehyastam nahi mūra māpaḥ ॥13॥

ऋ. (Rv.) १०.९५.१५-१६

पुरुवरु मा मृथा मा प्र पप्तो मा त्वा वृकासो अशिवास उ क्षन् ।

न वै स्त्रैणानि सख्यानि सन्ति सालावृकाणां हृदयान्येता ॥१५॥

यद्विरूपाचरं मर्त्येष्ववसं रात्रीः शरदश्चतस्रः ।

घृतस्य स्तोत्रं सकृदह्म आश्रां तादेवेदं तातृपाणा चरामि ॥१६॥

purūravo mā mṛthā mā pra pāpto mā tvā vṛkāso aśivāsa u kṣan ।

na vai straiṇāni sakhyāni santi sālāvṛkāṇāṁ hṛdayānyetā ॥15॥

yadvirūpācharaṁ martyeṣvavasaṁ rātrīḥ śaradaśchataśraḥ ।

ghṛtasya stokaṁ sakṛdahna āśnām tādevedaṁ tātrpāṇā charāmi ॥16॥

ऋ. (Rv.) १०.९५.१८

इति त्वा देवा इम आहुरैळ यथेमेतद्भवसि मृत्युबन्धुः ।

प्रजा ते देवान्हविषा यजाति स्वर्ग उ त्वमपि मादयासे ॥१८॥

iti tvā devā ima āhuraila yathemetadbhavasi mṛtyubandhuḥ ।

prajā te devānhaviṣā yajāti svarga u tvamapi mādayāse ॥18॥

१३०. उलो वातायनः (Ulo Vātāyanah)

१. इन्द्रः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.) वायुः (सार्षेदी.) (Indraḥ [Ssb. Sas. Rss.] Vāyuḥ [Sad.]-सा. (Sv.) १८४

वात आ वातु भेषजं शम्भु मयोभु नो हृदे । प्र न आयूंषि तारिषत् ॥१०॥

vāta ā vātu bheṣajaṁ śambhu mayobhu no hṛde । *pra na āyūṁṣi tāriṣat* ॥10॥

२. वायुः (Vāyuḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१८६.१-३; सा. (Sv.) १८४०-४२

ऋ. (Rv.) १०.१८६.१-३

वात आ वातु भेषजं शम्भु मयोभु नो हृदे । प्र न आयूंषि तारिषत् ॥१॥

उत वात पितासि न उत भ्रातोत नः सखा । स नो जीवातवे कृधि ॥२॥

यददो वात ते गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः । ततो नो देहि जीवसे ॥३॥

vāta ā vātu bheṣajaṁ śambhu mayobhu no hṛde । *pra na āyūṁṣi tāriṣat* ॥1॥

uta vāta pitāsi na uta bhrātota naḥ sakhā । *sa no jīvātave kṛdhi* ॥2॥

yadado vāta te gṛhe3 mṛtasya nidhirhitaḥ । *tato no dehi jīvase* ॥3॥

सा. (Sv.) १८४०-१८४२

वात आ वातु भेषजं शम्भु मयोभु नो हृदे । प्र न आयूंषि तारिषत् ॥१॥

उत वात पितासि न उत भ्रातोत नः सखा । स नो जीवातवे कृधि ॥२॥

यददो वात ते गृहेऽमृतं निहितं गुहा । तस्य नो धेहि जीवसे ॥३॥

vāta ā vātu bheṣajaṁ śambhu mayobhu no hṛde । *pra na āyūṁṣi tāriṣat* ॥1॥

uta vāta pitāsi na uta bhrātota naḥ sakhā । *sa no jīvātave kṛdhi* ॥2॥

yadado vāta te gṛhe3 mṛtaṁ nihitaṁ guhā । *tasya no dhehi jīvase* ॥3॥

१३१. उशना (Uśanā)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १३.५२

त्वं यविष्ठ दाशुषो नृः पाहि श्रुणुधी गिरः । रक्षा तोकमतु त्मना ॥५२॥

tvam yaviṣṭha dāśuṣo nṛḥ pāhi śṛṇudhī girāḥ । *rakṣā tokamatu tmanā* ॥52॥

२. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) १४.१-५

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमासीद साधुया ।
 उख्यस्य केतुं प्रथमं जुषाणा अश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥१॥
 कुलायिनी घृतवती पुरन्धिः स्योने सीद सदने पृथिव्याः ।
 अभि त्वा रुद्रा वसवो गृणान्तिमा ब्रह्म पीपिहि सौभगायाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥२॥
 स्वैर्दक्षैर्दक्षपितेह सीद देवानां सुप्ते बृहते रणाय ।
 पितेवैधि सूनवऽआ सुशेवा स्वावेशा तन्वा संविशस्वाश्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥३॥
 पृथिव्याः पुरीषमस्यप्सो नाम तां त्वा विश्वेऽअभिगृणन्तु देवाः । स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा
 यजस्वा श्विनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥४॥
 अदित्यास्त्वा पृष्ठे सादयाम्यन्तरिक्षस्य धर्त्री विष्टम्भनीं दिशामधिपत्नीं भुवनानाम् ।
 ऊर्मिर्द्रप्सोऽअपामसि विश्वकर्मा तऽऋषिश्चिनाध्वर्यू सादयतामिह त्वा ॥५॥
dhruvakṣitirdhruvayonirdhruvāsi dhruvaṁ yonimāsīda sādhuṣā ।
ukhyasya ketuṁ prathamam juṣāṇā aśvinādhvaryū sādayatāmiha tvā ॥1॥
kulāyini ghṛtavatī purandhiḥ syone sīda sadane pṛthivyāḥ ।
abhi tvā rudrā vasavo gṛṇāntvimā brahma pīpihi saubhagāyāśvinādhvaryū
sādayatāmiha tvā ॥2॥
svairdakṣairdakṣapiteha sīda devānāṁsumne bṛhate raṇāya ।
pitevaidhi sūnava'ā suśevā svāveśā tanvā saṁviśasvāśvinādhvaryū sādayatāmiha
tvā ॥3॥
pṛthivyāḥ puriṣamasyapso nāma tāṁ tvā viśve'abhiḡṛṇantu devāḥ । stomaprṣṭhā
ghṛtavatīha sīda prajāvadasme draviṇā yajasvā śvinādhvaryū sādayatāmiha tvā ॥4॥
adityāstvā pṛṣṭhe sādāyāmyantarikṣasya dhartrī viṣṭambhanīm diśāmadhipatnīm
bhuvanānām ।
ūrmirdrapso'apāmasi viśvakarmā ta'ṛṣiśvinādhvaryū sādayatāmiha tvā ॥5॥

३. आपः (Āpaḥ) - य. (Yv.) १३.५३

अपां त्वेमन्त्सादयाम्यपां त्वोदमन्त्सादयाम्यपां त्वा भस्मन्त्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायेन
 सादयाम्यर्णवे त्वा सदने सादयामि समुद्रे त्वा सदने सादयामि । सरिरे त्वा सदने सादयाम्यपां त्वा क्षये
 सादयाम्यपां त्वा सधिषि सादयाम्यपां त्वा सदने सादयाम्यपां त्वा सधस्थे सादयाम्यपां त्वा योनौ सादयाम्यपां
 त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा पाथसि सादयामि गायत्रेण त्वा छन्दसा सादयामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा सादयामि
 जागतेन त्वा छन्दसा सादयाम्यानुष्टुभेन त्वा छन्दसा सादयामि पाङ्केन त्वा छन्दसा सादयामि ॥५३॥
apāṁ tvemantsādayāmyapā tvodmantsādayāmyapāṁ tvā bhasmantsādayāmyapāṁ
tvā jyotiṣi sādāyāmyapāṁ tvāyane sādāyāmyarṇave tvā sadane sādāyāmi samudre tvā
sadane sādāyāmi । sarire tvā sadane sādāyāmyapāṁ tvā kṣaye sādāyāmyapāṁ tvā
sadhiṣi sādāyāmyapāṁ tvā sadane sādāyāmyapāṁ tvā sadhasthe sādāyāmyapāṁ tvā
yonau sādāyāmyapāṁ tvā puriṣe sādāyāmyapāṁ tvā pāthasi sādāyāmi gāyatreṇa tvā
chhandasā sādāyāmi traiṣṭubhena tvā chhandasā sādāyāmi jāgatena tvā chhandasā
sādāyāmyānuṣṭubhena tvā chhandasā sādāyāmi pāṅktena tvā chhandasā sādāyāmi
 ॥53॥

४. ग्रीष्मर्तुः (Grīṣmartuḥ) - य. (Yv.) १४.६

शुक्रश्च शुचिश्च ग्रीष्मावृतू ऽअग्नेरन्तः-२लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामापऽओषधयः कल्पन्तामग्नयः
 पृथङ् मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः ।
 येऽअग्नयः समनसो ऽन्तरा द्यावापृथिवीऽइमे ग्रीष्मावृतूऽअभि कल्पमानाऽइन्द्रमिव देवाऽअभिसंविशन्तु तया
 देवतयागिरस्वद् ध्रुवे सीदतम् ॥६॥
śukraścha śuchiścha grīṣmāvṛtū 'agnerantaḥ-2leṣo'si kalpetāṁ dyāvāpṛthivī
kalpantāmāpa'Oṣadhayaḥ kalpantāmagnayaḥ pṛthaṁ mama jyaiṣṭhyāya savratāḥ ।
ye'agnayaḥ samanaso 'ntarā dyāvāpṛthivī'ime grīṣmāvṛtū'abhi kalpamānā'indramiva
devā'abhisamviśantu tayā devatayāṁgirasvad dhruve sīdatam ॥6॥

५. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.८७.१-९; ९.८८.१-८; ९.८९.१-७

ऋ. (Rv.) ९.८७.१-९

प्र तु द्रव परि कोशं नि षीद नुभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।
 अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्ही रशनाभिर्नयन्ति ॥१॥
 स्वायुधः पवते देव इन्द्रशस्तिहा वृजनं रक्षमाणः ।
 पिता देवानां जनिता सुदक्षो विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्याः ॥२॥
 ऋषिर्विप्रः पुरेता जनानामृभिर्धीर उशना काव्येन ।
 स चिद्विवेद निहितं यदासामपीच्यं गुह्यं नाम गोनाम् ॥३॥
 एष स्य ते मधुमाँ इन्द्र सोमो वृषा वृष्णे परि पवित्रे अक्षाः ।
 सहस्रसाः शतसा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हीरा वाज्यस्थात् ॥४॥
 एते सोमा अभि गव्या सहस्रा महे वाजायामृताय श्रवांसि ।
 पवित्रेभिः पवमाना असृग्रं वस्यवो न पृतनाजो अत्याः ॥५॥
 परि हि ष्मा पुरुहूतो जनानां विश्वासरद्भोजना पूयमानः ।
 अथा भर श्येनभृत प्रयांसि रयिं तुजानो अभि वाजमर्ष ॥६॥
 एष सुवानः परि सोमः पवित्रे सर्गो न सुष्टो अदधावदर्वा ।
 तिग्मे श्शिनो महिषो न शृगे गा गव्यन्नभि शूरो न सत्वा ॥७॥
 एषा ययौ परमादन्तरद्रेः कुचित्सतीरुर्वे गा विवेद ।
 दिवो न विद्युत्सतनयन्त्यभ्रैः सोमस्य ते पवत इन्द्र धारा ॥८॥
 उत स्म राशि परि यासि गोनामिन्द्रेण सोम सरथं पुनानः ।
 पूर्वीरिषो बृहतीर्जीरदानो शिक्षा शचीवस्तव ता उपष्टुत् ॥९॥

*pra tu drava pari kośam ni śīda nubhiḥ punāno abhi vājamarṣa ।
 aśvam na tvā vājinam marjayanto'chchhā barhī raśanābhirnayanti ॥1॥
 svāyudhaḥ pavate deva induraśastihā vṛjanam rakṣamāṇaḥ ।
 pitā devānām janitā sudakṣo viṣṭambho divo dharuṇaḥ pṛthivyāḥ ॥2॥
 ṛṣirvipraḥ puraetā janānāmṛbhiurdhīra uśanā kāvyena ।
 sa chidviveda nihitam yadāsāmapīchyaṁ guhyaṁ nāma gonām ॥3॥
 eṣa sya te madhumāṁ indra somo vṛṣā vṛṣṇe pari pavitre akṣāḥ ।
 sahasrasāḥ śatasā bhūridāvā śasvattamaṁ barhīrā vājyasthāt ॥4॥
 ete somā abhi gavyā sahasrā mahe vājyāmṛtāya śravāṁsi ।
 pavitrebhiḥ pavamānā asṛgrāṁchhravasyavo na pṛtanājo atyāḥ ॥5॥
 pari hi śmā puruhūto janānām viśvāsaradbhojanā pūyamānaḥ ।
 athā bhara śyenabhṛta prayāṁsi rayiṁ tumjāno abhi vājamarṣa ॥6॥
 eṣa suvānaḥ pari somaḥ pavitre sargo na sṛṣṭo adadhāvadardvā ।
 tigme śśiāno mahiṣo na śṛṁge gā gavyannabhi śūro na satvā ॥7॥
 eṣa yayau paramādantaradreḥ kuchitsatīrurve gā viveda ।
 divo na vidyutsatanayantyabhraiḥ somasya te pavata indra dhārā ॥8॥
 uta sma rāśi pari yāsi gonāmindreṇa soma saratham punānaḥ ।
 pūrvīriṣo bṛhatīrjīradāno śikṣā śachīvastava tā upaṣṭut ॥9॥*

ऋ. (Rv.) ९.८८.१-८

अयं सोम इन्द्रं तुभ्यं सुन्वे तुभ्यं पवते त्वमस्य पाहि ।
 त्वं ह यं चकृषे त्वं ववृष इन्दुं मदाय युज्याय सोमम् ॥१॥
 स ई रथो न भुरिषळयोजि महः पुरुणि सातये वसूनि ।
 आदीं विश्वा नहुष्याणि जाता स्वर्षाता वन ऊर्ध्वा नवन्त ॥२॥
 वायुर्न यो नियुत्वाँ इष्टयामा नासत्येव हव आ शंभविष्ठः ।
 विश्ववारो द्रविणोदा इव त्मन्पूषेव धीजवनोऽसि सोम ॥३॥
 इन्द्रो न यो महा कर्माणि चक्रिर्हन्ता वृत्राणामसि सोम पूर्भिर्तु ।
 पैदो न हि त्वमहिनाम्ना हन्ता विश्वस्यासि सोम दस्योः ॥४॥

अग्निर्न यो वन आ सृज्यमानो वृथा पाजांसि कृणुते नदीषु ।
 जनो न युध्वा महत उपब्दिरियर्ति सोमः पवमान ऊर्मिम् ॥५॥
 एते सोमा अति वाराण्यव्या दिव्या न कोशासो अभ्रवर्षाः ।
 वृथा समुद्रं सिन्धवो न नीचीः सुतासो अभि कलशाँ असृग्रन् ॥६॥
 शुष्मी शर्धो न मारुतं पवस्वानभिश्स्ता दिव्या यथा विट् ।
 आपो न मक्षू सुमतिर्भवा नः सहस्राप्साः पृतनाषाण्ण याः ॥७॥
 रातो नु ते वरुणस्य व्रतानि बृहद्भीरं तव सोम धाम ।
 शुचिष्टवमसि प्रियो न मित्रो दक्षाय्यो अर्यमेवासि सोम ॥८॥
ayaṁ soma indraṁ tubhyaṁ sunve tubhyaṁ pavate tvamasya pāhi ।
tvam ha yaṁ chakṛṣe tvarṁ vavṛṣa indurṁ madāya yujyāya somam ॥1॥
sa ī ratho na bhuriṣaḥayoḥ mahāḥ purūṇi sātaye vasūni ।
ādīṁ viśvā nahuṣyāṇi jātā svarṣātā vana ūrdhvā navanta ॥2॥
vāyurna yeā niyutvāṁ iṣṭayāmā nāsatyeva hava ā śambhaviṣṭhaḥ ।
viśvavāro draviṇodā iva tmanpūṣeva dhījavano'si soma ॥3॥
indro na yo mahā karmāṇi chakrirhantā vṛtrāṇāmasi soma pūrbhit ।
paidvo na hi tvamahināmnā hantā viśvasyāsi soma dasyoḥ ॥4॥
agnirna yo vana ā sṛjyamāno vṛthā pājānsi kṛṇute nadīṣu ।
jano na yudhvā mahata upabdiriyarti somaḥ pavamāna ūrmim ॥5॥
ete somā ati vārāṇyavyā divyā na kośāso abhravarṣāḥ ।
vṛthā samudraṁ sindhavo na nīchīḥ sutāso abhi kalaśāṁ asṛgran ॥6॥
śuṣmī śardho na mārutaṁ pavasvānabhiśastā divyā yathā viṭ ।
āpo na makṣū sumatirbhavā naḥ sahasrāpsāḥ pṛtanāṣāṇna yāḥ ॥7॥
rāto nu te varuṇasya vratāni bṛhadgabhīraṁ tava soma dhāma ।
śuchiṣṭavamasi priyo na mitro dakṣāyyo aryamevāsi soma ॥8॥

ऋ. (Rv.) ९.८९.१-७

प्रो स्य वह्निः पथ्यभिरस्यान्दिबो न वृष्टिः पवमानो अक्षाः ।
 सहस्रधारो असदन्न्यस्मे मातुरुपस्थे वन आ च सोमः ॥१॥
 राजा सिन्धूनामवसिष्ठ वास ऋतस्य नावमारुहद्रजिष्ठाम् ।
 अप्सु द्रप्सो वावृधे श्येनजूतो दुह ई पिता दुह ई पितुर्जाम् ॥२॥
 सिंहं नसन्त मध्वो अयासं हरिमरुषं दिवो अस्य पतिम् ।
 शूरो युत्सु प्रथमः पृच्छते गा अस्य चक्षसा परि पात्युक्षा ॥३॥
 मधुपृष्ठं घोरमयासमश्च रथे युज्जन्त्युरुचक्र ऋष्वम् ।
 स्वसार ई जामयो मर्जयन्ति सनाभयो वाजिनमूर्जयन्ति ॥४॥
 चतस्र ई घृतदुहः सचन्ते समाने अन्तर्धरुणे निषत्ताः ।
 ता ईमर्षन्ति नमसा पुनानास्ता ई विश्वतः पवरि षन्ति पूर्वीः ॥५॥
 विष्टम्भे दिवो धरुणः पृथिव्या विश्वा उत क्षितयो हस्ते अस्य ।
 असत्त उत्सो गृणते नियुत्वान्मध्वो अंशुः पवत इन्द्रियाय ॥६॥
 वन्वव्रवातो अभि देववीतिमिन्द्राय सोम वृत्रहा पवस्व ।
 शग्धि महः पुरुश्चन्द्रस्य रायः सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥७॥
pro sya vahniḥ pathyabhirasyāndivo na vṛṣṭiḥ pavamāno akṣāḥ ।
sahasradhāro asadannya'sme māturupasthe vana ā cha seāmaḥ ॥1॥
rājā sindhūnāmavasiṣṭa vāsa ṛtasya nāvamāruhadrajiṣṭhām ।
apsu drapso vāvṛdhe śyenajūto duha ī pitā duha ī piturjām ॥2॥
śimham nasanta madhvo ayāsaṁ harimaruṣaṁ divo asya patim ।
śūro yutsu prathamāḥ pṛchchhate gā asya chakṣasā pari pātyukṣā ॥3॥
madhupṛṣṭham ghoramayāsamaśvaṁ rathe yujjantyuruchakra ṛṣvam ।
svasāra ī jāmayo marjayanti sanābhayo vājinamūrjayanti ॥4॥
chataśra ī ghṛtaduhāḥ sachante samāne antardharuṇe niṣattāḥ ।

*tā īmarṣanti namasā punānāstā ī viśvataḥ pavari śanti pūrvīḥ ॥5॥
viṣṭambhe divo dharuṇaḥ pṛthivyā viśvā uta kṣitayo haste asya ।
asatta utso gr̥ṇate niyutvānmadhvo amśuḥ pavata indriyāya ॥6॥
vanvannavāto abhi devavītimindrāya soma vṛtrahā pavasva ।
śagdhi mahaḥ puruścandrasya rāyaḥ suvīryasya patayaḥ syāma ॥7॥*

६. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) १३.५५-५८

अयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनो वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो मानसस्त्रिष्टुब ग्रैष्मी त्रिष्टुभः स्वारम् ।
स्वारादन्तर्यामोऽन्तर्यामात्पंचदशः पंचदशाद् बृहद् भरद्वाजऽऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया मनो गृह्णामि
प्रजाभ्यः ॥५५॥
अयं पश्चाद् विश्वव्यचास्तस्य चक्षुर्वैश्वव्यचसं वर्षाश्चाक्षुष्यो जगती वार्षी जगत्याऽऋक्समम् । ऋक्समाच्छुक्रः
शुक्रात्सप्तदशः सप्तदशाद्वैरूपं जमदग्नि ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया चक्षुर्गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥५६॥
इदमुत्तरात् स्वस्तस्य श्रोत्रंसौवंशरच्छौत्र्यनुष्टुप् शारद्यनुष्टुभऽऐडमैडान्मन्थी मन्थिनऽएकविं शऽएकविंशाद् वैराजं
विश्वमित्रऽऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥५७॥
इयमुपरि मतिस्तस्यै वाङ्मात्या हेमन्तो वाच्यः पङ्क्तिर्हैमन्ती पङ्क्त्यै निधनवन्निधनवतऽआग्रयणः । आग्रयणात्
त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ त्रिणवत्रयस्त्रिंशाभ्यांशाक्ररैवते विश्वकर्मऽऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया वाचं गृह्णामि प्रजाभ्यः
॥५८॥

*ayam dakṣiṇā viśvakarmā tasya mano vaiśvakarmaṇam grīṣmo mānasastriṣṭuba
graiṣmī triṣṭubhaḥ svāram । svārādantaryāmo 'ntaryāmātpañchadaśaḥ pañchadaśād
br̥had bharadvāja'ṛṣiḥ prajāpatiḥgr̥hītayā tvayā mano gr̥hṇāmi prajābhyaḥ ॥55॥
ayam paśchād viśvavyachāstasya chakṣurvaiśvavyachasaṁ varṣāśchākṣuṣyo jagatī vārṣī
jagatyā'ṛksamam । ṛksamāchchhukraḥ śukrātsaptadaśaḥ saptadaśādvairūpaṁ
jamadagni ṛṣiḥ prajāpatiḥgr̥hītayā tvayā chakṣurgṛhṇāmi prajābhyaḥ ॥56॥
idamuttarāt svastasya śrotramśauvanmśarachchhrautrayanuṣṭup
śāradyanuṣṭubha'aīdamaiḍānmanthī manthina'ekaviṁśa'ekaviṁśād vairājaṁ
viśvamiṭra'ṛṣiḥ prajāpatiḥgr̥hītayā tvayā śrotram gr̥hṇāmi prajābhyaḥ ॥57॥
iyamupari matistasyai vānāmātyā hemanto vāchyāḥ paṅktiḥaimantī paṅktyai
nidhanavannidhanavata'āgrayaṇaḥ । āgrayaṇāt triṇavatrayastrimśau triṇavatrayastrim
śābhyānśākvararaivate viśvakarma'ṛṣiḥ prajāpatiḥgr̥hītayā tvayā vāchaṁ gr̥hṇāmi
prajābhyaḥ ॥58॥*

७. प्राणः (Prāṇaḥ) - य. (Yv.) १३.५४

अयं पुरो भुवस्तस्य प्राणो भैवायनो वसन्तः प्राणायनो गायत्री वासन्ती गाय त्र्यै गायत्रं गायत्रादुपां शुरुपां
शोस्त्रिवृत् त्रिवृतो रथन्तरं वसिष्ठऽऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वया प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्यः ॥५४॥
ayam puro bhuvastasya prāṇo bhaivāyano vasantaḥ prāṇāyano gāyatrī vāsantī
gāya trayai gāyatraṁ gāyatrādupāṁ śurupāṁ śostrivṛt trivṛto rathantaram
vasiṣṭha'ṛṣiḥ prajāpatiḥgr̥hītayā tvayā prāṇam gr̥hṇāmi prajābhyaḥ ॥54॥

८. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) १८.७७

त्वं यविष्ठ दाशुषो नृः पाहि शृणुधी गिरः । रक्षा तोकमुत त्मना ॥७७॥
tvam yaviṣṭha dāśuṣo nṛḥ pāhi śṛṇudhī girāḥ । rakṣā tokamuta tmanā ॥77॥

१३२. उशना काव्यः (Uśanā Kāvyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ८.८४.१-९; सा. (Sv.) ५; ३४; १२४४-१२४६; १५४९-१५५१
ऋ. (Rv.) ८.८४.१-९

प्रेष्ठ वो अतिथि स्तुषे मित्रमिव प्रियम् । अग्निं रथं न वेद्यम् ॥१॥
कविमिव प्रचेतसं यं देवासो अध द्विता । नि मर्त्येष्वदयधुः ॥२॥
त्वं यविष्ठ दाशुषो नृः पाहि शृणुधी गिरः । रक्षा तोकमुत त्मना ॥३॥
कया ते अग्ने अंगिर ऊर्जो नपादुपस्तुतिम् । वराय देव मन्यवे ॥४॥
दाशेम कस्य मनसा यास्य सहसो यहो । कदु वोच इदं नमः ॥५॥

अथा त्वं हि नस्करो विश्वा अस्मभ्यं सुक्षितीः । वाजद्रविणसो गिरः ॥६॥

कस्य नूनं परीणसो धियो जिन्वसि दंपते । गोषाता यस्य ते गिरः ॥७॥

तं मर्जयन्त सुक्रतुं पुरोयावानमाजिषु । स्वेषु क्षयेषु वाजिनम् ॥८॥

क्षेति क्षेमेभिः साधुभिर्निकर्य घ्नन्ति हन्ति यः । अग्ने सुवीर एधते ॥९॥

preṣṭham vo atithi stuṣe mitramiva priyam । agniṁ ratham na vedyam ॥1॥

kavimiva prachetasam yaṁ devāso adha dvitā । ni martyeṣvādayadhuḥ ॥2॥

tvaṁ yaviṣṭha dāśuṣo nṛḥ pāhi śṛṇudhī giraḥ । rakṣā tokamuta tmanā ॥3॥

kayā te agne aṁgira ūrjo napādupastutim । varāya deva manyave ॥4॥

dāśema kasya manasā yāsyasahasoyaho । kadu vocha idam namaḥ ॥5॥

adhā tvaṁ hi naskaro viśvā asmabhyam suksitīḥ । vājadraviṇaso giraḥ ॥6॥

kasya nūnam parīṇaso dhiyo jinvasi dāmpate । goṣātā yasya te giraḥ ॥7॥

taṁ marjayanta sukratum puroyāvānamājiṣu । sveṣu kṣayeṣu vājinam ॥8॥

kṣeti kṣemebhiḥ sādhubhīrnakirya ghnanti hanti yaḥ । agne suvīra edhate ॥9॥

सा. (Sv.) ५

प्रेष्ठं वो अतिथिं स्तुषे मित्रमिव प्रियम् । अग्ने रथं न वेद्यम् ॥५॥

preṣṭham vo atithi stuṣe mitramiva priyam । agne ratham na vedyam ॥5॥

सा. (Sv.) ३४

कस्य नूनं परीणसि धियो जिन्वसि सत्पते । गोषाता यस्य ते गिरः ॥१४॥

kasya nūnam parīṇasi dhiyo jinvasi satpate । goṣātā yasya te giraḥ ॥14॥

सा. (Sv.) १२४४-१२४६

प्रेष्ठं वा अतिथिंस्तुषे मित्रमिव प्रियम् । अग्ने रथं न वेद्यम् ॥१॥

कविमिव प्रशं स्यं यं देवास इति द्विता । नि मर्त्येष्वदधुः ॥२॥

त्वं यविष्ठ दाशुषो नृः पाहि शृणुही गिरः । रक्षा तोकमुत त्मना ॥३॥

preṣṭham vā atithiṁstuṣe mitramiva priyam । agne ratham na vedyam ॥1॥

kavimiva praśam syam yaṁ devāsa iti dvitā । ni martyeṣvādadhuh ॥2॥

tvaṁ yaviṣṭha dāśuṣo nṛḥ pāhi śṛṇuhī giraḥ । rakṣā tokamuta tmanā ॥3॥

सा. (Sv.) १५४९-१५५१

कया ते अग्ने अंगिर ऊर्जो नपादुपस्तुतिम् । वराय देव मन्यवे ॥१॥

दाशेम कस्य मनसा यास्य सहसो यहो । कदु वोच इदं नमः ॥२॥

अथात्वं हि नस्करो विश्वा अस्मभ्यं सुक्षितीः । वाजद्रविणसो गिरः ॥३॥

kayā te agne aṁgira ūrjo napādupastutim । varāya deva manyave ॥1॥

dāśema kasya manasā yāsyasahasoyaho । kadu vocha idam namaḥ ॥2॥

adhātvaṁ hi naskaro viśvā asmabhyam suksitīḥ । vājadraviṇaso giraḥ ॥3॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- सा. (Sv.) ५२३; ५३१; ६७७-६७९; १४७१-१४७३

सा. (Sv.) ५२३

प्र तु द्रव परि कोशं नि षीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।

अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्ही रशनाभिर्नयन्ति ॥१॥

pra tu drava pari kośam ni ṣīda nṛbhiḥ punāno abhi vājamarṣa ।

aśvaṁ na tvā vājinam marjayanto'chchhā barhī raśanābhirnayanti ॥1॥

सा. (Sv.) ५३१

एष स्य ते मधुमौ इन्द्र सोमो वृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः ।

सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हीरा वाज्यस्थात् ॥९॥

eṣa sya te madhumām indra somo vṛṣā vṛṣṇaḥ pari pavitre akṣāḥ ।

sahasradāḥ śatadā bhūridāvā śāśvattamaṁ barhīrā vājyasthāt ॥9॥

सा. (Sv.) ६७७-६७९

प्र तु द्रव परि कोशं नि षीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।

अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्ही रशनाभिर्नयन्ति ॥१॥

स्वायुधः पवते देव इन्दुशस्तिहा वृजना रक्षमाणः ।

पिता देवानां जनिता सुदक्षो विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्याः ॥२॥

ऋषिर्विप्रः पुर एता जनानामृभुर्धीर उशना काव्यने ।

न चिद्विवेद निहितं यदासापीच्यां गुह्यं नाम गोनाम् ॥३॥

pra tu drava pari kośam ni śīda nṛbhiḥ punāno abhi vājamarṣa ।

aśvam na tvā vājinam marjayanto'chchhā barhī raśanābhirnayanti ॥1॥

svāyudhaḥ pavate deva indusastihā vṛjanā rakṣamāṇaḥ ।

pitā devānām janitā sudakṣo viṣṭambho divo dharuṇaḥ pṛthivyāḥ ॥2॥

ṛṣirvipraḥ pura etā janānāmṛbhurdhīra uśanā kāvyane ।

na chidviveda nihitam yadāśāpīchyām³ guhyam nāma gonām ॥3॥

सा. (Sv.) १४७१-१४७३

अयं सोम इन्द्र तुभ्यं सुन्वे तुभ्यं पवते त्वमस्य पाहि ।

त्वं ह यं चकृषे त्वं ववृष इन्दुं मदाय युज्याय सोमम् ॥१॥

स ई रथो न भुरिषडयोजि महः पुरुणि सातये वसूनि ।

आदीं विश्वा नहुष्याणि जाता स्वर्षाता वन ऊर्ध्वा नवन्त ॥२॥

शुष्मी शर्धो न मारुतं पवस्वानभिशस्ता दिव्या यथा विट् ।

आपो न मक्षू सुमतिर्भवा नः सहस्राप्साः पृतनाषाणत याः ॥३॥

ayaṁ soma indra tubhyam sunve tubhyam pavate tvamasya pāhi ।

tvam ha yaṁ chakṛṣe tvam vavṛṣa indum madāya yujyāya somam ॥1॥

sa ī ratho na bhuriṣaḍayoji mahaḥ puruṇi sātaye vasūni ।

ādīn viśvā nahuṣyāṇi jātā svarṣātā vana ūrdhvā navanta ॥2॥

śuṣmī śardho na mārutaṁ pavasvānabhiśastā divyā yathā viṭ ।

āpo na makṣū sumatirbhavā naḥ sahasrāpsāḥ pṛtanāṣāṇata yāḥ ॥3॥

१३३. ऊर्ध्व सद्मा अंगिरसः (Ūrdhva Sadmā Āngirasah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- सा. (Sv.) ५७९; १०११; १३९५

सा. (Sv.) ५७९

अभि द्युम्नं बृहद्यश इषस्पते दिदीहि देव देव्युम् । वि कोशं मध्यमं युव ॥२॥

abhi dyumnam bṛhadyaśa iṣaspate didīhi deva devyum । vi kośam madhyamanam yuva ॥2॥

सा. (Sv.) १०११

अभि द्युम्नं बृहद्यश इषस्पते दिदीहि देव देव्युम् । वि कोशं मध्यमं युव ॥१॥

abhi dyumnam bṛhadyaśa iṣaspate didīhi deva devayum । vi kośam madhyamanam yuva ॥1॥

सा. (Sv.) १३९५

सहस्रधारं वृषभं पयोदुहं प्रियं देवाय जन्मने ।

ऋतेन य ऋतजातो विवावृधे राजा देव ऋतं बृहत् ॥२॥

sahasradhāraṁ vṛṣabhaṁ payoduham priyam devāya janmane ।

ṛtena ya ṛtajāto vivāvṛdhe rājā deva ṛtam bṛhat ॥2॥

१३४. ऋण त्रसदस्यू (Ṛṇa Trasadasyū)

१. वाजिनः (Vājinaḥ) - सा. (Sv.) ४३५

आविर्मर्या आ वाजं वाजिनो अगमं देवस्य सवितुः सवम् । स्वर्गावर्वन्तो जयत ॥९॥

āvirmarīyā ā vājam vājino agmam devasya savituh savam । svargāmarvanto jayata ॥9॥

१३५. ऋणचयः (Rṇamchayaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.१०८.१२-१३
 वृषा वि जो जनयन्नमर्त्यः प्रतपज्योतिषा तमः । स सुष्टुतः कविभिर्निर्णिजं दधे त्रिधात्वस्य दंससा ॥१२॥
 स सुन्वे यो वसूना यो रायामानेता य इडानाम् । सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥१३॥
*vṛṣā vi jo janayannamartyaḥ pratapamjyotiṣā tamaḥ / sa suṣṭutaḥ kavibhirnirṇijam
 dadhe tridhātvasya daṁsasā ॥12॥*
sa sunve yo vasūnā yo rāyāmānetā ya iḍānām / somo yaḥ suksitīnām ॥13॥

१३६. ऋणचयो आंगिरसः (Rṇamchayo Āngirasah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- सा. (Sv.) ५८२
 स सुन्वे यो वसूनां यो रायामानेता य इडानाम् । सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥५॥
sa sunve yo vasūnām yo rāyāmānetā ya iḍānām / somo yaḥ suksitīnām ॥5॥

१३७. ऋणचयो राजर्षिः (Rṇamchayo Rājarṣiḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- सा. (Sv.) १०९६
 स सुन्वे यो वसूनां यो रायामानेता य इडानाम् । सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥१॥
sa sunve yo vasūnām yo rāyāmānetā ya iḍānām / somo yaḥ suksitīnām ॥1॥

१३८. ऋजिष्वा (Rjīṣvā)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- ऋ. (Rv.) ९.१०८.६-७
 य उस्त्रिया अप्या अन्तरश्मनो निर्गा अकृन्तदोजसा ।
 अभि व्रजं तन्निषे गव्यमश्वयं वर्मिव धृष्णवा रुज ॥६॥
 आ सोता परि षिचताश्वं न स्तोममसुरं रजस्तुरम् । वनऋक्षुमुदप्रुतम् ॥ ७ ॥
ya usriyā apyā antaraśmano nirgā akṛntadojasā /
abhi vrajam tatniṣe gavyamaśvayaṁ varmīva dhṛṣṇavā ruja ॥6॥
ā sotā pari ṣimchatāśvaṁ na stomamapturam rajasturam /
vanarkṣumudaprutam ॥7॥
२. पूषा (Pūṣā) - य. (Yv.) ३४.४२
 पथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतोऽअभ्यानडर्कम् ।
 सा नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियं धियं सीषधाति प्रपूषा ॥४२॥
pathaspathaḥ paripatiṁ vachasyā kāmēna kṛto'abhyānaḍarkam /
sā no rāsachchhurudhaśchandrāgrā dhiyaṁ dhiyaṁ sīṣadhāti prapūṣā ॥42॥
३. लिङेक्ताः (Liṅektāḥ) - य. (Yv.) ३४.५३
 उत नोऽहिर्बुध्यः शृणोत्वज ऽएकपात्पृथिवी समुद्रः ।
 विश्वे देवाऽऋतावृधो हुवाना स्तुता मन्त्राः कविशस्ताऽअवन्तु ॥५३॥
uta no'hirbudhnyah śṛṇotvaja 'ekapātpṛthivī samudraḥ /
viśve devā'ṛtāvṛdho huvānā stutā mantrāḥ kaviśastā'avantu ॥53॥
४. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) ३३.५५
 प्र वायुमच्छा बृहती मनीषा बृहद्रयिं विश्ववारंरथग्राम् ।
 द्युतद्यामा नियुतः पत्यमानः कविः कविमियक्षसि प्रयज्यो ॥५५॥
pra vāyumachchhā bṛhatī manīṣā bṛhadrayiṁ viśvavāramrathaprām /
dyutadyāmā niyutaḥ patyamānaḥ kaviḥ kavimiyakṣasi prayajyo ॥55॥
५. विश्वेदेवा (Viśvedevā) - ऋ. (Rv.) ६.४९.१-१५; ६.५०.१-१५; ६.५१.१-१६; ६.५२.१-१७
 ऋ. (Rv.) ६.४९.१-१५
 स्तुषे जनं सुव्रतं नव्यसमीभिर्गीभिर्मित्रावरुणा सुम्रयन्ता ।
 त आ गमन्तु त इह श्रुवन्तु सक्षत्रासो वरुणो मित्रे अग्निः ॥१॥
 विश्वैविश ईड्यमध्वरेष्वहसक्रतुमरतिं युवत्योः ।

दिवः शिशुं सहसः सूनमग्निं यास्य केतुमरुषं यजध्वै ॥२॥
 अरुषस्य दुहितरा विरूपे स्तृभिरन्या पिपिशे सूरौ अन्या ।
 मिथस्तुरा विचरन्ती पावके मन्म श्रुतं नक्षत ऋच्यमाने ॥३॥
 प्र वायुमच्छा बृहती मनीषा बृहद्रयिं विश्ववारं रथप्राम् ।
 द्युतद्यामा नियुतः पत्यमानः कविः कविमियक्षसि प्रयजयो ॥४॥
 स मे वपुश्छदयदश्चिनोर्यो रथो विरुक्मान्मनसा युजानः ।
 येन नरा नासत्येषयध्वै वार्तिर्याथस्तनयाय त्मने च ॥५॥
 पर्जन्यवाता वृषभा पृथिव्याः पुरीषाणि जिन्वतमप्यानि ।
 सत्यश्रुतः कवयो यस्य गीर्भिर्जगतः स्थतर्जगदा कृणुध्वम् ॥६॥
 पावीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीरपत्नी धियं धात् ।
 ग्राभिरच्छिद्रं शरणं सजोषा दुराधर्षं गृणते शर्म यंसत् ॥७॥
 पथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतो अभ्यानळर्कम् ।
 स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियं धियं सीषधाति प्र पूषा ॥८॥
 प्रथमभाजं यशसं वयोधां सुपाणिं देवं सुगभस्तिमृभवम् ।
 होता यक्षद्यजतं पस्त्यानामग्निस्त्वष्टारं सृहवं विभावा ॥९॥
 भुवनस्य पितरं गीर्भिराभी रुद्रं दिवा वर्धया रुद्रमक्तौ ।
 बृहन्तमृष्वमजरं सुषुम्नमृधगुवेम कविनेषितासः ॥१०॥
 आ युवानः कवयो यियासो मरुतो गन्त गृणतो वरस्याम् ।
 अचित्रं चिद्धि जिन्वथा वृधन्त इत्या नक्षन्तो नरो अंगिरस्वत् ॥११॥
 प्र वीराय प्र तवसे तुरायाजा यूथेव पशुरक्षिरस्तम् ।
 स पिस्पृशति तन्वि श्रुतस्य स्तृभिर्न नाकं वचनस्य विपः ॥१२॥
 यो रजांसि विममे पार्थिवानि त्रिश्चिद्विष्णुर्मनवे बाधिताय ।
 तस्य ते शर्मन्नुपदद्यमाने राया मदेम तन्वाऽ तना च ॥१३॥
 तन्नोऽहिर्वृद्ध्यो अद्भिरकैस्तत्पर्वतस्तत्सविता चनो धात् ।
 तदोषधीभिरभि रातिषाचो भगः पुरन्धिर्जिन्वतु प्र राये ॥१४॥
 नू नो रयिं रथ्यं चर्षणिप्रां पुरुवीरं मह ऋतस्य गोपाम् ।
 क्षयं दाताजरं येन जनान्त्सृधो
 अदेवीरभि च क्रमाम विश आदेवीरभ्यः श्रवाम ॥१५॥

stuṣe janam suvratam navyasamibhirgibhirmitravarunā sumnayantā ।
ta ā gamantu ta iha śruvantu sakṣatrāso varuṇo mitre agniḥ ॥1॥
viśaiviśa īḍyamadhvareṣvadiptakratumaratiṁ yuvatyoh ।
divaḥ śiśum sahasaḥ sūnumaginna yāsyā ketumaruṣam yajadhyai ॥2॥
aruṣasya duhitarā virūpe str̥bhiranyā pipiṣe sūro anyā ।
mithasturā vicharantī pāvake manma śrutam nakṣata ṛchyamāne ॥3॥
pra vāyumachchhā bṛhatī manīṣā bṛhadrayim viśvavāram rathaprām ।
dyutadyāmā niyutaḥ patyamānaḥ kaviḥ kavimiyakṣasi prayajayo ॥4॥
sa me vapuśchhadayadaśvinoryo ratho virukmānmanasā yujānaḥ ।
yena narā nāsatyēṣayadhyai vārtiryāthastanayāya tmane cha ॥5॥
parjanyaavātā vṛṣabhā pṛthivyāḥ puriṣāṇi jinvatamapyāni ।
satyaśrutaḥ kavayo yasya gīrbhirjagataḥ sthatarjagadā kṛṇudhvam ॥6॥
pāvīravī kanyā chitrāyuh sarasvatī vīrapatnī dhiyam dhāt ।
gnābhirachchhidram śaraṇam sajoṣā durādharṣa gṛṇate śarma yaṁsat ॥7॥
pathaspathaḥ paripatiṁ vachasyā kāmēna kṛto abhyānaḥarkam ।
sa no rāsachchhurudhaschandragrā dhiyamdhiyam siṣadhātī pra pūṣā ॥8॥
prathamabhājam yaśasam vayodhām supāṇim devam sugabhastimrbhavam ।
hotā yakṣadyajataṁ pastyānāmagnistvaṣṭāram śṛhavam vibhāvā ॥9॥
bhuvanasya pitaram gīrbhirābhī rudram divā vardhayā rudramaktau ।
bṛhantamṛpvamajaram suṣumnamṛdhagghuvema kavineṣitāsaḥ ॥10॥

ā yuvānaḥ kavayo yīyāso maruto ganta gr̥ṇato varasyām /
 achitraṁ chiddhi jinvathā vṛdhanta itthā nakṣanto naro aṁgirasvat ||11 ||
 pra vīrāya pra tavase turāyājā yūtheva paśurakṣirastam /
 sa piśpr̥ṣati tanvi śrutasya stṛbhirna nākaṁ vachanasya vipaḥ ||12 ||
 yo rajāṁsi vīmame pārthivāni trīśchidviṣṇurmanave bādhitāya /
 tasya te śarmannupadadyamāne rāyā madema tanvā³ tanā cha ||13 ||
 tanno 'hīrbudhnyo adbhīrarkaistatparvatastatsavitā chano dhāt /
 tadoṣadhībhirabhi rātīśācho bhagaḥ purandhīrjinvatu pra rāye ||14 ||
 nū no rayiṁ rathyaṁ charṣaṇiprāṇi puruvīraṁ maha ṛtasya gopām /
 kṣayaṁ dātājaraṁ yena janāntspr̥dho
 adevīrabhi cha kramāma viśa ādevīrabhya¹ śnavāma ||15 ||

ऋ. (Rv.) ६.५०.१-१५

हुवे वो देवीमदितिं नमोभिर्मृळीकाय वरुणं मित्रमग्निम् ।
 अभिक्षदामर्यमाणं सुशेवं त्रातृन्देवान्त्सवितारं भगं च ॥१॥
 सुजयोतिषः सूर्य दक्षपितृननागास्त्वे सुमहो वीहि देवान् ।
 द्विजन्मानो य ऋतसापः सत्याः स्वर्न्तो यजता अग्निजिह्वाः ॥२॥
 उत द्यावापृथिवी क्षत्रमुरु बृहद्रोदसी शरणं सुषुम्ने ।
 महस्करथो वरिवो यथा नोऽस्मे क्षयाय धिषणे अनेहः ॥३॥
 आ नो रुद्रस्य सूनवो नमन्तामद्या हूतासो वसवोऽधृष्टाः ।
 यदीमर्भे महति वा हितासो बाधे मरुतो अह्नाम देवान् ॥४॥
 मिम्यक्ष येषु रोदसी नु देवी सिषक्ति पूष अभर्धयज्वा ।
 श्रुतवा हवं मरुतो यद्ध याथ भूमा रेजन्ते अध्वनि प्रवित्ते ॥५॥
 अभि त्वं वीरं गिर्वणसमर्चेन्द्रं ब्रह्मणा जरितर्नवेन ।
 श्रवदिद्धवमुप च स्तवानो रासद्वाजाँ उप महो गृणानः ॥६॥
 ओमनमापो मानुषीरमृक्तं धात तोकाय तनयाय शं योः ।
 यूयं हि ष्ठा भिषजो मातृतमा विश्वस्य स्थातुर्जगतो जनित्रीः ॥७॥
 आ नो देवः सविता त्रायमाणो हिरण्यपाणिर्यजतो जगम्यात् ।
 यो दत्रवाँ उषसो न प्रतीकं व्यूर्णुते दाशुषे वार्याणि ॥८॥
 उत त्वं सूनो सहसो नो अद्या देवाँ अस्मिन्नध्वरे ववृत्याः ।
 स्यामहं ते सदमिद्रातौ तव स्यामग्नेऽवसा सुवीरः ॥९॥
 उत त्या से हवमा जगम्यातं नासत्या धीभिर्युवमंग विप्रा ।
 अत्रिं न महस्तमसोऽमुमुक्तं तृत्रतं नरा दुरितादभीके ॥१०॥
 ते नो रायो द्युमतो वाजवतो दातारो भूत नृवतः पुरुक्षोः ।
 दशस्यन्तो दिव्याः पार्थिवासो गोजाता अप्या मृळता च देवाः ॥११॥
 ते नो रुद्रः सरस्वती सजोषा भीळहुष्मन्तो विष्णुर्मृळन्तु वायुः ।
 ऋभुक्षा वाजो दैव्यो विधाता पर्जन्यावाता पिप्यतामिषं नः ॥१२॥
 उत स्य देवः सविता भगो नोऽपां नपादवतु दानु पप्रिः ।
 त्वष्टा देवेभिर्जनिभिः सजोषा द्यौर्देवेभिः पृथिवी समुद्रैः ॥१३॥
 उत नोऽहिर्बुध्न्यः शृणोत्वज एकपात्पृथिवी समुद्रः ।
 विश्वे देवा ऋतावृधो हुवानाः स्तुता मन्त्राः कविशस्ता अवन्तु ॥१४॥
 एवा नपातो मम तस्य धीभिर्भरद्वाजा अभ्यर्चन्त्यर्केः ।
 ग्रा हुतासो वसवोऽधृष्टा विश्वे स्तुतासो भूता यजत्राः ॥१५॥

huve vo devīmaditiṁ namobhirmṛṣīkāya varuṇaṁ mītramagnim /
 abhikṣadāmaryamaṇaṁ suśevaṁ trātṛndevāntsavitāraṁ bhagaṁ cha ||1 ||
 sujayotiṣaḥ sūrya dakṣapitṛnanāgāstve sumaho vīhi devān /
 dvījanmāno ya ṛtasāpaḥ satyāḥ svarvanto yajatā agnijihvāḥ ||2 ||
 uta dyāvāpṛthivī kṣatramuru bṛhadrodasī śaraṇaṁ suṣumne /

mahaskaratho varivo yathā no'sme kṣayāya dhiṣaṇe aneḥaḥ ॥3॥
ā no rudrasya sūnavo namantāmadyā hūtāso vasavo'dhṛṣṭāḥ ॥
yadīmarbhe mahati vā hitāso bādhe maruto ahnāma devān ॥4॥
mimyakṣa yeṣu rodasī nu devī śiṣakti pūṣa abhardhayajvā ॥
śrutavā havān maruto yaddha yātha bhūmā rejante adhvani pravikṭe ॥5॥
abhi tyān vīraṁ girvaṇasamarchendram brahmaṇā jaritarnavena ॥
śravadiddhavamupa cha stavāno rāsadvājāṁ upa maho gṛṇānaḥ ॥6॥
Omanamāpo mānuṣīramṛktaṁ dhāta tokāya tanayāya śaṁ yoḥ ॥
yūyam hi ṣṭhā bhiṣajo māṛtamā viśvasya sthāturjagato janitriḥ ॥7॥
ā no devaḥ savitā trāyamāṇo hiraṇyapāṇiriyajato jagamyāt ॥
yeā datravāṁ uṣaso na pratikaṁ vyūrṇute dāsūṣe vāryāṇi ॥8॥
uta tvān sūno sahaso no adyā devāṁ asminnadhvare vavṛtyāḥ ॥
syāmahaṁ te sadamidrātau tava syāmagne'vasā suvīraḥ ॥9॥
uta tyā se havamā jagmyātān nāsatyā dhībhīryuvamanīga viprā ॥
atrim na mahastamaso'mumuktaṁ tivrataṁ narā duritādabhīke ॥10॥
te no rāyo dyumato vājavato dātāro bhūta nṛvataḥ puruḥṣoḥ ॥
daśasyanto divyāḥ pāṛthivāso gojātā apyā mṛḷatā cha devāḥ ॥11॥
te no rudraḥ sarasvatī sajoṣā bhīḷahuṣmanto viṣṇurmṛḷantu vāyuh ॥
ṛbhukṣā vājo daivyo vidhātā parjanyaṁvātā pipyatāmiṣaṁ naḥ ॥12॥
uta sya devaḥ savitā bhago no'pām napādavatu dānu papriḥ ॥
tvaṣṭā devebhīrjanibhiḥ sajoṣā dyaurdevebhīḥ pṛthivī samudraiḥ ॥13॥
uta no'hirbudhnyāḥ śṛṇotvaja ekaṇātpṛthivī samudraḥ ॥
viśve devā ṛtāvṛdho huvānāḥ stutā mantrāḥ kavīśastā avantu ॥14॥
evā napāto mama tasya dhībhīrbharadvājā abhyarchantyarikaḥ ॥
gnā hutāso vasavo'dhṛṣṭā viśve stutāso bhūta yajatrāḥ ॥15॥

ऋ. (Rv.) ६.५१.१.-१६

उदु त्यच्छुर्महि मित्रयोराँ एति प्रिय वरुणयोरदब्धम् ।
 ऋतस्य शुचि दर्शतमनीकं रुक्मो न दिव उदिता व्यद्यौत् ॥१॥
 वेद यस्त्रीणि विदथान्येषां देवानां जन्म सनुतरा च विप्रः ।
 ऋजु मर्तेषु वृजिना च पश्यन्नभि चष्टे सूरौ अर्य एवान् ॥२॥
 स्तुष उ वो मह ऋतस्य गोपानदिति मित्रं वरुणं सुजातान् ।
 अर्यमणं भगमदब्धधीतीनच्छा वोचे सधन्यः पावकान् ॥३॥
 रिशादसः सत्पतीरँदब्धाचमहो राः सुवसनस्य दातृन् ।
 यूनः सुक्षत्रान्क्षयतो दिवो नृनादित्यान्याम्यदिति दुवोयु ॥४॥
 द्यौश्षितः पृथिवी मातरधुगग्ने भ्रातर्वसवो मृळता नः ।
 विश्व आदित्या अदिते सजोषा अस्मभ्यं शर्म बहुलं वि यन्त ॥५॥
 मा नो वृकाय वृक्ये समस्मा अघायते रीरधता यजत्राः ।
 यूयं हि ष्ठा रथ्यो नस्तनूनां यूयं दक्षस्य वचसो बभूव ॥६॥
 मा व एनो अन्यकृतं भुजेम मा तत्कर्म वसवो यच्चयध्वे ।
 विश्वस्य हि क्षयथ विश्वदेवाः स्वयं रिपुस्तन्वं रिरिषीष्ट ॥७॥
 नम इदुग्रं नम आ विवासे नमो दाधार पृथिवीमुत द्याम् ।
 नमो देवेभ्यो नम ईश एषां कृतं चिदेनो नमसा विवासे ॥८॥
 ऋतस्य वो रथ्यः पूतदक्षानृतस्य पस्त्यसदो अदब्धान् ।
 तौ आ नमोभिररुचक्षसो नृन्विश्वान्व आ नमे महो यजत्राः ॥९॥
 ते हि श्रेष्ठवर्चसस्त उ नस्तिरो विश्वनि दुरिता नयन्ति ।
 सुक्षत्रासो वरुणे मित्रो अग्नि ऋतधीतयो वक्त्रराजसत्याः ॥१०॥
 ते न इन्द्रः पृथिवी क्षम वर्धन् पूषा भो अदितिः पंच जनाः ।
 सुशमार्णः स्ववसः सुनीथा भवन्तु नः सुत्रात्रासः सुगोपाः ॥११॥

नू सद्धानं दिव्यं नंशि देवा भारद्वाजः सुमतिं याति होता ।
 आसानेभिर्यजमानो मियेधैर्देवानां जन्म वसूयुर्ववन्द ॥१२॥
 अप त्वं वृजिनं रिपुं स्तेनमग्रे दुराध्यम् । दविष्ठमस्य सत्पते कृधी सुगम् ॥१३॥
 ग्रावाणः सोम नो हि कं सखित्वनाय वावशुः । जही न्य१ त्रिणं पणिं वृको हि षः ॥१४॥
 यूयं हि ष्ठा सुदानव इन्द्रजयेष्ठा अभिद्यवः । कर्ता नो अध्वन्ना सुगं गोपा अमा ॥१५॥
 अपि पन्थामगन्महि स्वस्तिगामनेहसम् । येन विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु ॥१६॥
udu tyachchksurmahi mitrayorām eti priya varuṇayoradabdam ।
ṛtasya śuchi darśatamanīkaṁ rukmo na diva udītā vyadyaut ॥1॥
veda yastrīṇi vidathānyeṣām devānām janma sanutarā cha viprah ।
ṛju marteṣu vṛjinā cha paśyannabhi chaṣṭe sūro arya evān ॥2॥
stuṣa u vo maha ṛtasya gopānaditīm mitraṁ varuṇaṁ sujātān ।
aryamaṇaṁ bhagamadabdhadhītīnachchhā voche sadhanyaḥ pāvakān ॥3॥
riśādasah satpatīrāmāḍabdhānmaho rāḥ suvasanasya dātīn ।
yūnaḥ suksatrāṅkṣayato divo nṛnādityānyāmyaditī duvoyu ॥4॥
dyauḥspitaḥ prthivī mātadarugagne bhrātarvasavo mṛṣatā naḥ ।
viśva ādityā adite sajoṣā asmabhyam śarma bahulaṁ vi yanta ॥5॥
mā no vṛkāya vṛkye samasmā aghāyate rīradhatā yajatrāḥ ।
yūyam hi ṣṭhā rathyo natanūnām yūyam dakṣasya vachaso babhūva ॥6॥
mā va eno anyakṛtaṁ bhujema mā tatkarma vasavo yachchayadhve ।
viśvasya hi kṣayatha viśvadevāḥ svayam ripustanvam ririṣṣṭa ॥7॥
nama idugraṁ nama ā vivāse namo dādhāra prthivīmuta dyām ।
namo devebhyo nama īśa eṣām kṛtaṁ chideno namasā vivāse ॥8॥
ṛtasya vo rathyaḥ pūதாகṣānṛtasya pastyasado adabdhān ।
tām ā namobhiruruchakṣaso nṛnviśvānva ā name maho yajatrāḥ ॥9॥
te hi śreṣṭhavarachasasta u nastiro viśvani duritā nayanti ।
sukṣatrāso varuṇe mitro agni ṛtadhītaḥ vakmarājasatyāḥ ॥10॥
te na indrah prthivī kṣama vardhan pūṣā bhgo aditiḥ paṁcha janāḥ ।
suśamāraṇaḥ svavasah sunīthā bhavantu naḥ sutrātrāsaḥ sugopāḥ ॥11॥
nū sadmānaṁ divyam namśi devā bhāradvājaḥ sumatiṁ yāti hotā ।
āsānebhīryajamāno miyedhairdevānām janma vasūyurvavanda ॥12॥
apa tyam vṛjinam ripum stenamagne durādhyam । daviṣṭhamasya satpate kṛdhī
sugam ॥13॥
grāvāṇaḥ soma no hi kaṁ sakhitvanāya vāvaśuḥ । jahī nya1 triṇam paṇim vṛko hi
ṣaḥ ॥14॥
yūyam hi ṣṭhā sudānava indrajayeṣṭhā abhidyaḥ । kartā no adhvannā sugam gopā
amā ॥15॥
api panthāmagamahi svastigāmanehasam । yena viśvāḥ pari dviṣo vṛṇakti vindate
vasu ॥16॥

ऋ. (Rv.) ६.५२.१-१७

नतद्दिवा न पृथिव्यानु मन्ये न योन नोत शमीभिराभिः ।
 उब्जन्तु तं सुभवः१ पर्वतासो नि हीयतामतियाजस्य यष्टा ॥१॥
 अति वा यो मरुतो मन्यते नो ब्रह्म वा यः क्रियमाणं निनित्सात् ।
 तपूषि तस्मै वृजिनानि सन्तु ब्रह्मद्विषमभि तं शोचतु द्यौः ॥२॥
 किमंग त्वा ब्रह्मणः सोम गोपां किमंग त्वाहुरभिषस्तिपां नः ।
 मिमंग नः पश्यसि निद्यमानान् ब्रह्मद्विषे तपुषि हेतिमस्य ॥३॥
 अवन्तु मामुषसो जायमाना अवन्तु मा सिन्धवः पिन्वमानाः ।
 अवन्तु मा पर्वतासो ध्रुवासोऽवन्तु मा पितरो देवहूतौ ॥४॥
 विश्वदानीं सुमनसः स्याम पश्येम नु सूर्यमुचरन्तम् ।

तथा करद्वसुपतिर्वसूनां देवाँ ओहानोऽवसागमिष्ठः ॥५॥
 इन्द्रो नेदिष्ठमवसागमिष्ठः सरस्वती सिन्धुभिः पिन्वमाना ।
 पर्जन्यो न ओषधीर्भिर्योभुरग्निः सुशंसः सुहवः पितेव ॥६॥
 विश्वे देवास आ गत शृणुता म इमं हवम् । एदं बर्हिर्नि षीदत ॥७॥
 यो वो देवा घृतसुना हव्येन प्रति भूषति । तं विश्व उप गच्छथ ॥८॥
 उप नः सूनवो गिरः शृण्वन्त्वमृतस्य ये । सुमृळीका भवन्तु नः ॥९॥
 विश्वे देवा ऋतावृध ऋतुभिर्हवनश्रुतः । जुषन्तां युज्यं पयः ॥१०॥
 स्तोत्रमिन्द्रो मरुद्गणस्त्वष्टमान् मित्रो अर्यमा । इमा हव्या जुषन्त नः ॥११॥
 इमं नो अग्रे अध्वरं होतर्वयुनशो यज । चिकित्वान्दैव्यं जनम् ॥१२॥
 विश्वे देवाः शृणुतेमं हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठ ।
 ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम् ॥१३॥
 विश्वे देवा मम शृण्वन्तु याया उभे रोदसी अपां नपाच्च मन्म ।
 मा वो वचांसि परिचक्ष्याणि वोचं सुप्नेष्विन्द्रो अन्तमा मदेम ॥१४॥
 ये के च ज्मा महिनो अहिमाया दिवो जिरे अपां सधस्थे ।
 ते अस्मभ्यमिषये विश्वमायुः क्षप उस्मा परिवस्यन्तु देवाः ॥१५॥
 अग्नीपर्जन्याववतं धियं मेऽस्मिन्हवे सुहवा सुष्टुतिं नः ।
 इळामन्यो जनयद् गर्भमन्यः प्रजावतीरिष आ धत्तमस्मे ॥१६॥
 स्तीर्णे बर्हिषि समिधाने अग्नौ सूक्तेन महा नमसा विवासे ।
 अस्मिन्नो अद्य विदथे यजत्रा विश्वे देवा हविषि मादयध्वम् ॥१७॥
nataddivā na pṛthivyānu manye na yona nota śamībhirābhiḥ ।
ubjantu taṁ subhavaḥ parvatāso ni hīyatāmātiyājasya yaṣṭā ॥1॥
atī vā yo maruto manyate no brahma vā yaḥ kriyāmāṇaṁ nīnīṣāt ।
tapūṁṣi tasmai vṛjināni santu brahmadviṣamabhi taṁ śochatu dyauḥ ॥2॥
kimaṅga tvā brahmaṇaḥ soma gopāṁ kimaṅga tvāhurabhiṣastipāṁ naḥ ।
mikaṅga naḥ paśyasi nidyamānān brahmadviṣe tapuṣiṁ hetīmasya ॥3॥
avantū māmuṣaso jāyamānā avantū mā sindhavaḥ pinvamānāḥ ।
avantū mā parvatāso dhruvāso vantu mā pitaro devahūtau ॥4॥
viśvadānīm sumanasah syāma paśyema nu sūryamuchcharantam ।
tathā karadvasupatirvasūnām devām Ohāno vasāgamiṣṭhaḥ ॥5॥
indro nedīṣṭhamavasāgamiṣṭhaḥ sarasvatī sindhubhiḥ pinvamānā ।
parjanya na Oṣadhībhirmayobhuragniḥ suśaṁsaḥ suhavaḥ piteva ॥6॥
viśve devāsa ā gata śṛṇutā ma imāṁ havam । edaṁ barhīrni śīdata ॥7॥
yeā vo devā ghṛtasnūnā havyena prati bhūṣati । taṁ viśva upa gachchhatha ॥8॥
upa naḥ sūnavo girah śṛṇvantvamṛtasya ye । sumṛṭīkā bhavantu naḥ ॥9॥
viśve devā ṛtāvṛdha ṛtubhirhavanaśrutaḥ । juṣantām yujyam payah ॥10॥
stotramindro marudgaṇastvaṣṭṛmān mitro aryamā । imā havyā juṣanta naḥ ॥11॥
imāṁ no agne adhvarāṁ hotarvayunaśo yaja । chikitvāndaivyaṁ janam ॥12॥
viśve devāḥ śṛṇutemaṁ havam me ye antarikṣe ya upa dyavi ṣṭha ।
ye agnījihnā uta vā yajatrā āsadyāsmīnbarhiṣi mādayadhvam ॥13॥
viśve devā mama śṛṇvantu yīyā ubhe rodasī apām napāchcha manma ।
mā vo vachāṁsi parichakṣayāṇi vochaṁ sumneṣvidvo antamā madema ॥14॥
ye ke cha jīmā mahino ahimāyā divo jīāre apām sadhasthe ।
te asmabhyamiṣaye viśvamāyuh kṣapa usrā parivasyantu devāḥ ॥15॥
agnīparjanyaāvavataṁ dhiyam me sminhave suhavā suṣṭutiṁ naḥ ।
ilāmānyo janayad garbhamaṇyaḥ prajāvatīrīṣa ā dhattamasme ॥16॥
stīrṇe barhiṣi samidhāne agnau sūktena mahā namasā vivāse ।
asminno adya vidathe yajatrā viśve devā haviṣi mādayadhvam ॥17॥

१३९. ऋजिश्वा भारद्वाजः (R̥jīśvā Bhāradvājaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- सा. (Sv.) ५८०; ५८५; १३९४

सा. (Sv.) ५८०

आ सोता परि षिंचताश्च न स्तोममसुरं रजस्तुरम् । वनप्रक्षमुदप्रुतम् ॥३॥

*ā sotā pari ṣimchatāśvaṁ na stomamapturaṁ rajasturam /
vanaprakṣamudaprutam ॥3॥*

सा. (Sv.) ५८५

य उस्त्रिया अपि या अन्तरश्मनि निर्गा अकृन्तदोजसा ।

अभि व्रजं तन्निषे गव्यमश्व्यं वर्मीव धृष्णवा रुज ॥८॥

*ya usriyā api yā antaraśmani nirgā akṛntadojasā /**abhi vrajaṁ tatniṣe gavyamaśvyam varmīva dhṛṣṇavā ruja ॥8॥*

सा. (Sv.) १३९४

आ सोता परि षिंचताश्च न स्तोममसुरं रजस्तुरम् । वनप्रक्षमुदप्रुतम् ॥१॥

*ā sotā pari ṣimchatāśvaṁ na stomamapturaṁ rajasturam /
vanaprakṣamudaprutam ॥1॥*

२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - सा. (Sv.) ६१०; १५९५

सा. (Sv.) ६१०

विश्वे देवा मम शृण्वन्तु यामुभे रोदसी अपां नपाच्च मन्म ।

मा वो वचांसि परिचक्ष्याणि वोचं सुप्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम ॥९॥

*viśve devā mama śṛṇvantu yāmubhe rodasī apāṁ napāchcha manma /**mā vo vachānsi parichakṣyāṇi vochaṁ sumneṣvidvo antamā madema ॥9॥*

सा. (Sv.) १५९५

उप नः सूनवो गिरः शृण्वन्त्वमृतस्य ये । सुमृडीका भवन्तु नः ॥१॥

upa naḥ sūnavo girāḥ śṛṇvantvamarṭasya ye / sumṛḍīkā bhavantu naḥ ॥1॥

१४०. ऋभुः (R̥bhuḥ)

१. रोहिणी वनस्पतिः (Rohiṇī Vanaspatiḥ) - अ. (Av.) ४.१२.१-७

रोहण्यसि रोहण्यस्त्रिष्टिन्नस्य रोहणी । रोहयेदमरुन्धति ॥१॥

यत् ते रिष्टं यत् ते द्युत्तमस्ति पेष्टं त आत्मनि ।

धाता तद् भद्रया पुनः सं दधत् परुषा परुः ॥२॥

सं ते मज्जा मजा भवतु समु परुष परुः । सं ते मांसस्य विस्त्रस्तं समस्थपि रोहतु ॥३॥

मज्जा मजा सं धीयतां चर्मणा चर्म रोहतु । असृक् ते अस्थि रोहतु मांसं मांसेन रोहतु ॥४॥

लोम लोम्ना सं कल्पया त्वचा सं कल्पया त्वचम् । असृक् ते अस्थि रोहतु च्छिन्नं सं धेह्योषधे ॥५॥

स उत् तिष्ठ प्रेहि प्र द्रव रथः सुचक्रः सुपविः सुनाभिः प्रति तिष्ठोर्ध्वः ॥६॥

यदि कर्त पतित्वा संशश्रे यदि वाश्मा प्रहतो जघान ।

ऋभू रथस्येवांगानि सं दधत् परुषा परुः ॥७॥

*rohaṇyasi rohaṇyasthnaśchinnasya rohaṇī / rohayedamarundhati ॥1॥**yat te riṣṭam yat te dyuttamasti peṣṭam ta ātmani /**dhātā tad bhadrayā punaḥ saṁ dadhat paruṣā paruḥ ॥2॥**saṁ te majjā majā bhavatu samu paruṣa paruḥ / saṁ te māṁsasya viśrastam
samasthyapi rohatu ॥3॥**majjā majā saṁ dhīyatām charmaṇā charma rohatu / aṣṛk te asthi rohatu māṁsam
māṁsena rohatu ॥4॥**loma lomnā saṁ kalpayā tvachā saṁ kalpayā tvacham / aṣṛk te asthi rohatu
chchhinnam saṁ dhehyoṣadhe ॥5॥**sa ut tiṣṭha prehi pra drava rathaḥ suchakraḥ supaviḥ sunābhiḥ prati
tiṣṭhordhvaḥ ॥6॥*

*yadi karta patitvā samśāstre yadi vāsmā prahr̥to jaghāna /
ṛbhū rathasyevāṅgāni sam dadhat paruṣā paruḥ ॥7॥*

१४१. ऋषभो वैराजः शाकरो वा (Rṣabho Vairājaḥ Śākvaro Vā)

१. सपत्नघ्नम् (Sapatnaghnām) - ऋ. (Rv.) १०.१६६.१-५

ऋषभं मा समानानां सपत्नानां विषासहिम् । हन्तारं शत्रूणां कृधि विराजं गोपतिं गवाम् ॥१॥

अहमस्मि सपत्नहेन्द्र इवारिष्ठो अक्षतः । अधः सपत्ना मे पदोरिमे सर्वे अभिष्ठिताः ॥२॥

अत्रैव वोऽपि नह्याम्युभे आर्त्ता इव ज्यया । वाचस्पते नि षेधेमान्यथ मदधरं वदान् ॥३॥

अभिभूरहमागमं विश्वकर्मेण धाम्ना । आ वश्चित्तमा वो व्रतमा वोऽहं समिति ददे ॥४॥

योगक्षेमं व आदायाहं भूयासमुत्तम आ वो मूर्धनमक्रमीम् ।

अधस्पदान्म उद्वदत मण्डूकाइवोदकान्मण्डूका उदकादिव ॥५॥

*ṛṣabhaṁ mā samānānām sapatnānām viśāsahim / hantāraṁ śatrūṇām kṛdhi virājam
gopatiṁ gavām ॥1॥*

*ahamasmi sapatnahendra ivāriṣṭo akṣataḥ / adhaḥ sapatnā me padorime sarve
abhiṣṭhitāḥ ॥2॥*

*atraiva vo'pi nahyāmyubhe ārtñī iva jyayā / vāchaspate ni ṣedhemānyatha
madadharaṁ vadān ॥3॥*

*abhibhūrahamāgamaṁ viśvakarmeṇa dhāmnā / ā vaśchittamā vo vratamā vo'ham
samiti dade ॥4॥*

yogakṣemaṁ va ādāyāham bhūyāsamuttama ā vo mūrdhānamakramīm /

adhaspadānma udvadata maṇḍūkāivodakānmaṇḍūkā udakādīva ॥5॥

१४२. ऋषभो वैश्वामित्रः (Rṣabho Vaiśvāmitraḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ३.१३.१-७; ३.१४.१-७

ऋ. (Rv.) ३.१३.१-७

प्र वो देवायाग्रये बर्हिष्ठमर्चास्मै । गमदेवेभिरा स नो यजिष्ठो बर्हिरा सदत् ॥१॥

ऋतावा यस्य रोदसी दक्षं सचन्त ऊतयः । हविष्मन्तस्तमीळते तं सनिष्यन्तोऽवसे ॥२॥

स यन्ता विप्र एषां स यानामथा हि षः । अग्निं तं वो दुवस्यत दाता यो वनिता मघम् ॥३॥

स नः शर्माणि वीतयेऽग्निर्यच्छतु शंतमा । यतो नः प्रुष्णवद्वसु दिवि क्षितिभ्यो अप्स्वा ॥४॥

दीदिवांसमपूर्व्य वस्वीभिरस्य धीतिभिः । ऋक्काणो अग्निमिन्धते होतारं विशपतिं विशाम् ॥५॥

उत नो ब्रह्मन्निष उक्थेषु देवहूतमः । शं नः शोचा मरुद्धोऽग्रे सहस्रसातमः ॥६॥

नू नो रास्व सहस्रवत्तोक्वत्पुष्टिमद्वसु । द्युमदग्ने सुवीर्यं वर्षिष्ठमनुपक्षितम् ॥७॥

*pra vo devāyāgnaye barhiṣṭhamarchāsmāi / gamaddevebhirā sa no yajiṣṭho barhirā
sadat ॥1॥*

*ṛtāvā yasya rodasī dakṣaṁ sachanta ūtayaḥ / haviṣmantastamīḷate taṁ
saniṣyanto'vase ॥2॥*

*sa yantā vipra eṣāṁ sa yānāmathā hi ṣaḥ / agniṁ taṁ vo duvasyata dātā yo vanitā
magham ॥3॥*

*sa naḥ śarmāṇi vītaye'gniriyachchhatu śāntamā / yato naḥ prūṣṇavadvasu divi
kṣitibhyo apsvā ॥4॥*

*dīdivāṁsamapūrvya vasvībhirasya dhītibhiḥ / ṛkvāṇo agnimindhate hotāraṁ
viśpatiṁ viśām ॥5॥*

*uta no brahmannaviṣa uktheṣu devahūtamaḥ / śaṁ naḥ śochā maruddhṛdho'gne
sahasrasātamaḥ ॥6॥*

*nū no rāsva sahasravattokavatpuṣṭimadvasu / dyumadagne suvīrya
varṣiṣṭhamanupakṣitam ॥7॥*

ऋ. (Rv.) ३.१४.१-७

आ होता मन्द्रो विदथान्यस्थात्सत्यो यज्वा कवितमः स वेधाः ।

विद्युद्रथः सहसस्पुत्रो अग्निः शेचिष्केशः पृथिव्यां पाजो अश्रेत् ॥१॥

अयामि ते नमउक्तिं जुषस्व ऋतावस्तुभ्यं चेतते सहस्वः ।
 विद्वां आ वक्षि विदुषो नि षत्सि मध्ये आ बर्हिर्रुतये यजत्र ॥२॥
 द्रवतां त उषसा वाजयन्ती अग्ने वातस्य पथ्याभिरच्छ ।
 यत्सीमंजन्ति पूर्वं हविर्भिरा बन्धुरेव तस्थतुर्दुरोणे ॥३॥
 मित्रश्च तुभ्यं वरुणः सहस्वोऽग्ने विश्वे मरुतः सुप्रमर्चन् ।
 यच्छोचिषा सहस्पुत्र तिष्ठा अभि क्षितीः प्रथयन्सूर्यो नृन् ॥४॥
 वयं ते अद्य ररिमा हि काममुत्तानहस्ता नमसोपसद्य ।
 यजिष्ठेन मनसा यक्षि देवानस्नेधता मन्मना विप्रो अग्ने ॥५॥
 त्वद्धि पुत्र सहसो वि पूर्वर्दिवस्य यन्त्यूतयो वि वाजाः ।
 त्वं देहि सहस्रिणं रयिं नोऽदोघेण वचसा सत्यमग्ने ॥६॥
 तुभ्यं दक्ष कविक्रतो यानीमा देव मर्तासो अध्वरे अकर्म ।
 त्वं विश्वस्य सुरथस्य चोधि सर्वं तदग्ने अमृतं स्वदेह ॥७॥

ā hotā mandro vidathānyasthātsatyō yajvā kavitamaḥ sa vedhāḥ ।
 vidyudrathaḥ sahasasputro agniḥ śechiṣkeśaḥ pṛthivyām pājo aśret ॥1॥
 ayāmi te namauktiṁ juṣasva ṛtāvastubhyaṁ chetate sahasvaḥ ।
 vidvāṁ ā vakṣi viduṣo ni ṣatsi madhye ā barhirūtaye yajatra ॥2॥
 dravatām ta uṣasā vājayantī agne vātasya pathyābhirachchha ।
 yatsīmanjanti pūrvaḥ havirbhira bandhureva tasthaturdureṇe ॥3॥
 mitraścha tubhyaṁ varuṇaḥ sahasvo'gne viśve marutaḥ sumnamarchan ।
 yachchhochiṣa sahasputra tiṣṭhā abhi kṣitīḥ prathayantsūryo nṛn ॥4॥
 vayan te adya rarimā hi kāmamuttānahastā namasopasadya ।
 yajīṣṭhena manasā yakṣi devānasredhatā manmanā vipro agne ॥5॥
 tvaddhi putra sahaso vi pūrvīrdevasya yantyūtayo vi vājāḥ ।
 tvam dehi sahasriṇaṁ rayiṁ no'dogheṇa vachasā satyamagne ॥6॥
 tubhyaṁ dakṣa kavikrato yānīmā deva martaśo adhvare akarma ।
 tvam viśvasya śrathasya chodhi sarva tadagne amṛta svadeha ॥7॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- ऋ. (Rv.) ९.७१.१-९

आदक्षिणा सृज्यते शुष्या३ सदं वेति द्रुहो रक्षसः पाति जागृविः ।
 हरिरोपशं कृणुते नभस्पय उपस्तिरे चम्बो३ ब्रह्म निर्णिजे ॥१॥
 प्र कृष्टिहेव शूष एति रोरुवद सूर्य१ वर्णं नि रिणीते अस्य तम् ।
 जहाति वत्रिं पितुरेति निष्कृतमुपप्रुतं कृणुते निर्णिजं तना ॥२॥
 अद्रिभिः सुतः पवते गभस्त्योर्वृषायते नभसा वेपते मती ।
 स मोदते नसते साधते गिरा नेनित्ते अप्सु यजते परीमणि ॥३॥
 परि द्युक्ष सहसः पर्वतावृधं मध्वः सिंचन्ति हर्म्यस्य सक्षणिम् ।
 आ यस्मिन्नावः सुहुताद ऊधनि मूर्धच्छीणन्त्यग्रियं वरीमभिः ॥४॥
 समी रथं न भुरिजोरहेषत दश स्वसारो अदितेरुपस्थ आ ।
 जिगादुप ज्रयति गोरपीच्यं पदं यदस्य मतुथा अजीजनन् ॥५॥
 श्येनो न योनिं सदनं धिया कृतं हिरण्ययमासदं देव एषति ।
 ए रिणन्ति बर्हिषि प्रियं गिराश्चो न देवाँ अप्येति यियायः ॥६॥
 परा व्यक्तो अरुषो दिवः कविर्वृषा त्रिपृष्ठो अनविष्ट गा अभि ।
 सहस्रणीतिर्यतिः परायती रेभो न पूर्वोरुषसो वि राजति ॥७॥
 त्वेषं रूपं कृणुते वर्णो अस्य स यत्राशयत्समृता सेधति स्त्रिधः ।
 अप्सा याति स्वधया दैव्यं जनं सं सुष्टुती नसते सं गोअग्रया ॥८॥
 उक्षेव यूथा परियन्नरावीदधि त्विषीरधित सूर्यस्य ।
 दिव्यः सुपर्णोऽव चक्षत क्षां सोमः परि क्रतुना पश्यते जाः ॥९॥

ādakṣiṇā sṛjyate śuṣmyā3 sadam veti druho rakṣasaḥ pāti jāgrviḥ ।
 hariropaśaṁ kṛṇute nabhaspaya upastire chamvo3 rbrahma nirṇije ॥1॥

pra kṛṣṭiḥeva śūṣa eti roruvada sūrya1 varṇa ni riṇṇite asya tam /
 jahāti vavriṇṇ pituretiṇṇ niṣkṛtamupaprutaṇṇ kṛṇute nirṇijaṇṇ tanā ||2 ||
 adribhiḥ sutaḥ pavate gabhastyorvṛṣāyate nabhasā vepate matī /
 sa modate nasate sādgate girā nenikte apsu yajate parīmaṇi ||3 ||
 pari dyukṣaṇṇ sahasaḥ parvatāvṛdhaṇṇ madhvaḥ siṁchanti harṇyasya sakṣaṇṇim /
 ā yasmaṇṇgāvaḥ suhutāda ūdhani mūrdhaṇṇmchhriṇṇantyaagriyaṇṇ varīmabhiḥ ||4 ||
 samī rathaṇṇ na bhurijoraheṣata daśa svasāro aditerupastha ā /
 jīgādupa jrayati gorapīchyaṇṇ padaṇṇ yadasya matuthā aṇṇjjanan ||5 ||
 śyeno na yoniṇṇ sadanaṇṇ dhiyā kṛtaṇṇ hiraṇyayamāsadaṇṇ deva eṣati /
 e riṇṇanti barhiṣi priyaṇṇ girāśvo na devāṇṇ apyeti yīāyaḥ ||6 ||
 parā vyakto aruṣo divaḥ kavirvṛṣā tripṛṣṭho anaviṣṭa gā abhi /
 sahasraṇṇitiriyatiḥ parāyati rebho na pūrvīruṣaso vi rājati ||7 ||
 tveṣaṇṇ rūpaṇṇ kṛṇute varṇo asya sa yatrāśayatsamṛtā sedhati sridhaḥ /
 apsā yāti svadhayā daivyaṇṇ janaṇṇ sam suṣṭutī nasate sam goagrayā ||8 ||
 ukṣeva yūthā pariyannarāvīdadhi tviṣīradhita sūryasya /
 divyaḥ suparṇo 'va chaḥṣata kṣāṇṇ somaḥ pari kratunā paśyate jāḥ ||9 ||

१४३. ऋष्यश्रंगः (Ṛṣyaśraṅgaḥ)

१. केशिनः (Keśinaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१३६.७

वायुरस्मा उपामन्थतिपनष्टि स्मा कुनन्नमा । केशी विषस्य पात्रेण यदुद्रेणपिबत्सह ॥७ ॥
 vāyurasmā upāmanthatipanaṣṭi smā kunannamā / keśī viṣasya pātreṇa
 yadrudreṇapibatsaha ||7 ||

१४४. एतशः (Etaśaḥ)

१. केशिनः (Keśinaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१३६.६

अप्सरसां गन्धर्वाणां मृगाणां चरणे चरन् । केशी केतस्य विद्वान्तसखा स्वादुर्मदिन्तमः ॥६ ॥
 apsarasāṇṇ gandharvāṇāṇṇ mṛgāṇāṇṇ charaṇe charan / keśī ketasya vidvāntasakhā
 svādurmadinamāḥ ||6 ||

१४५. एवद्यूर्नाधसः (Evadyūrnaudhasaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.८०.१-९

नह्य१ न्यं बळाकरं मर्दितारं शतक्रतो । त्वं न इन्द्र मृळय ॥१ ॥
 यो नः शश्वत्पुराविथामृधो वाजसातये । स त्वं न इन्द्र मृळय ॥२ ॥
 किमंग रध्रचोदनः सुन्वानस्यावितेदसि । कुवित्स्विन्द्र णः शक्रः ॥३ ॥
 इन्द्र प्र णो रथमव पश्चाच्चित्सन्तमद्रिवः । पुरस्तादेनं मे कृधि ॥४ ॥
 हन्तो नु किमास्से प्रथम नो रथं कृधि । उपमं वाजयु श्रवः ॥५ ॥
 अवा नो वाजयुं रथं सुकरं ते किमित्परि । अस्मान्तु जिग्युषस्कृधि ॥६ ॥
 इन्द्र दृह्यस्व पूरसि भद्रा त एति निष्कृतम् । इयं धीऋत्वियावती ॥७ ॥
 मा सीमवद्य आ भागुर्वी काष्ठा हितं धनम् । अपावृक्ता अरत्नयः ॥८ ॥
 तुरीयं नाम यियं यदा करस्तदुश्मसि । आदित्पतिर्न ओहसे ॥९ ॥
 nahya1 nyaṇṇ balākaraṇṇ marḍitāraṇṇ śatakrato / tvaṇṇ na indra mṛḷaya ||1 ||
 yo naḥ śaśvatpurāvithāmṛdho vājasātaye / sa tvaṇṇ na indra mṛḷaya ||2 ||
 kimāṇṇga radhrachodanaḥ sunvānasyāvitedasi / kuvitsvindra ṇaḥ śakraḥ ||3 ||
 indra pra ṇo rathamava paśchāchchitsantamadrivaḥ / purastādenaṇṇ me kṛdhi ||4 ||
 hanto nu kimāsse prathama no rathaṇṇ kṛdhi / upamaṇṇ vājayu śravaḥ ||5 ||
 avā no vājayaṇṇ rathaṇṇ sukaraṇṇ te kimitpari / asmāntsu jigyuṣaskṛdhi ||6 ||
 indra dṛhyasva pūrasi bhadra ta eti niṣkṛtam / iyaṇṇ dhīṛrtviyāvati ||7 ||
 mā sīmavadya ā bhāgurvī kāṣṭhā hitaṇṇ dhanam / apāvṛkta aratnayaḥ ||8 ||
 turiyaṇṇ nāma yīayaṇṇ yadā karastaduśmasi / āditpatirna Ohase ||9 ||

२. देवाः (Devāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.८०.१०

अवीवृधद्वो अमृता अमन्दीदेकद्यूर्देवा उत याश्च देवीः ।

तस्मा उ राधः कुणुत प्रशस्तं प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥१०॥

avīvr̥dhadvō amṛtā amandīdekadyūrdevā uta yāścha devīḥ ।

tasmā u rādhaḥ kuṇuta praśastam prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyāt ॥10॥

१४६. एवयामरुद् आत्रेयः (Evayāmarud Ātreyaḥ)

१. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) ५.८७.१-९

प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवयामरुत् ।

प्र शर्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे ॥१॥

प्र ये जाता महिना ये च नु स्वयं प्र विद्यना ब्रुवत एवयामरुत् ।

क्रत्वा तद्वो मरुतो नाधृषे शवो दाना मह्ना तदेषामधृष्टासो नाद्रयः ॥२॥

प्र ये दिवो बृहतः शृण्विरे गिरा सुषुक्कानः सुभ्व एवयामरुत् ।

न येषामिरी सधस्थ ईष्ट आँ अग्रयो न स्वविद्युतः प्र स्यन्द्रासो धुनीनाम् ॥३॥

स चक्रमे महतो निरुक्रमः समानस्मात्सदस एवयामरुत् ।

यदायुक्त त्मना स्वादधि णुभिर्विष्णुर्धसो विमहसो जिगाति शेवृधो नृभिः ॥४॥

स्वतो न वोऽमवात्रेजयदृषा त्वेषो ययिस्तविष एवयामरुत् ।

येना सहन्त ऋजत स्वरोचिषः स्थारश्मानो हिरण्ययाः स्वायुधास इष्मिणः ॥५॥

अपारो वो महिमा वृद्धशवसस्त्वेषं शवोऽवत्वेवयामरुत् ।

स्थातारो हि प्रसितौ संदृशि स्थन ते न उरुष्यता निदः शुशुक्कांसो नाग्रयः ॥६॥

ते रुद्रासः सुमखा अग्रयो यथा तुविद्युम्ना अवन्त्वेवयामरुत् ।

दीर्घ पृथु पप्रथे सद्य पार्थिवं येषामज्मेष्वा महः शर्धस्यद्भुतैनसाम् ॥७॥

अद्वेषो नो मरुतो गातुमेतन श्रोता हवं जरितुरेवयामरुत् ।

विष्णोर्महः समन्यवो युयोतन स्मद्रथ्यो३ न दंसनाप द्वेषांसि सनुतः ॥८॥

गन्ता नो यां यियाः सुशमि श्रोता हवमरक्ष एवयामरुत् ।

ज्येष्ठासो न पर्वतासो व्योमनि यूयं तस्य प्रचेतसः स्यात दुर्धर्तवो निदः ॥९॥

pra vo mahe matayo yantu viṣṇave marutvate girijā evayāmarut ।

pra śardhāya prayajyave sukhādaye tavase bhandadiṣṭaye dhunivratāya śavase ॥1॥

pra ye jātā mahinā ye cha nu svayaṁ pra vidmanā bruvata evayāmarut ।

kratvā tadvo maruto nādhr̥ṣe śavo dānā mahnā tadeṣāmadhr̥ṣṭāso nādrayaḥ ॥2॥

pra ye divo br̥hataḥ śṛṇvire girā suṣukvānaḥ subhva evayāmarut ।

na yeṣāmirī sadhastha īṣṭa āṁ agnayo na svavidyutaḥ pra syandrāso dhunīnām ॥3॥

sa chakrame mahato nirurukramaḥ samānasmātsadasa evayāmarut ।

yadāyukta tmanā svādadhī ṣṇubhirviṣpardhaso vimahaso jigāti śevr̥dho nṛbhiḥ ॥4॥

svano na vo'mavānnejayadvṛṣā tveṣo yayistaviṣa evayāmarut ।

yenā sahanta ṛṇijata svarochiṣaḥ sthāraśmāno hiranyayāḥ svāyudhāsa iṣmiṇaḥ ॥5॥

apāro vo mahimā vṛddhaśavasastveṣaṁ śavo'vatvevayāmarut ।

sthātāro hi prasitau saṁdṛśī sthana te na uruṣyatā nidaḥ śusukvāṁso nāgnayaḥ ॥6॥

te rudrāsaḥ sumakhā agnayo yathā tuvidyumnā avantvevayāmarut ।

dir̥gha pṛthu paprathe sadma pāṛthivaṁ yeṣāmajmeṣvā mahaḥ

śardhāsyadbhutaīnasām ॥7॥

adveṣo no maruto gātumetana śrotā havaṁ jariturevayāmarut ।

viṣṇormahaḥ samanyavo yuyotana smadrathyo३ na daṁsanāpa dveṣāṁsi

sanutaḥ ॥8॥

gantā no yāṁ yīāyāḥ suśami śrotā havamarakṣa evayāmarut ।

jyeṣṭhāso na parvatāso vyomani yūyaṁ tasya prachetasāḥ syāta durdhartavo

nidaḥ ॥9॥

२. मरुतः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.); रुद्रः (सार्षेदी.) (Marutaḥ [Ssb. Sas. Rss.]; Rudraḥ)

[Sad.] - सा. (Sv.) ४६२

प्र वो माहे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवयामरुत् ।

प्र शर्धाय प्र यज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे ॥६॥

pra vo māhe matayo yantu viṣṇave marutvate girijā evayāmarut /

pra śardhāya pra yajyave sukhādaye tavase bhandadiṣṭaye dhunivratāya śavase ॥6॥

१४७. और्णवाभः (Aurṇavābhah)

१. इन्द्रः (Indrah) - य. (Yv.) ३.५०

देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे ।

निहारं च हरासि मे निहारं निहराणि ते स्वाहा ॥५०॥

dehi me dadāmi te ni me dhehi ni te dadhe /

nihāraṁ cha harāsi me nihāraṁ niharāṇi te svāhā ॥50॥

२. याः (Yāh) - य. (Yv.) ३.४८-४९

अवभृथ निचुम्पुण निचेरुरसि निचुम्पुणः ।

अव देवैर्देवकृतमेनोऽयासिषमव मर्त्यैर्मर्त्यकृतं पुरुराव्यो देव रिषस्पाहि ॥४८॥

पूर्णां दर्वि परा पत सुपूर्णा पुनरापत ।

वस्नेव विक्रीणावहाऽइषमूर्जशतक्रतो ॥४९॥

avabhṛtha nichumpuṇa nicherurasi nichumpuṇaḥ /

ava devairdevakṛtamenō' yāsiṣamava martyairmartyakṛtaṁ pururāvya deva riṣaspāhi ॥48॥

pūrṇā darvi parā pata supūrṇā punarāpata /

vasneva vikrīṇāvahā'iṣamūrjaśatakrato ॥49॥

१४८. औतथ्यः दीर्घतमा - द्र. दीर्घतमा औतथ्य (Autathyaḥ Dīrghatamā - See Dīrghatamā Autathya)

१४९. कक्षीवान (दैर्घतमसः औशिजः) (Kakṣivāna (Dairdhatamasah Auśijah)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) १.११६.१-२५; १.११७.१-२५; १.११८.१-११

ऋ. (Rv.) १.११६.१-२५

नासत्याभ्यां बर्हिर्निव प्र वृजे स्तोमौ इयम्याभ्रियेव वातः ।

यावर्भगाय विमदाय जायां सेनाजुवा न्यूहतू रथेन ॥१॥

वीळु१पत्नभिराशुहेमभिर्वा देवानां वा जुतिभिः शाशदाना ।

तद्रासभो नासत्या सहस्रमाजा यमस्य प्रधने जिगाय ॥२॥

तुगो ह भुज्युमश्विनोदमेघे रयिं न कश्चिन्ममृवां अवाहाः ।

तमूहथुर्नीभिरात्मन्वतीभिरन्तरिक्षप्रुदिभरपोदकाभिः ॥३॥

तिस्रः क्षपस्त्रिरहातिव्रजद्धिर्नासत्या भुजयुमूहथुः पतंगैः ।

समुद्रस्य धन्वन्तरस्य पारे त्रिभी रथैः शतपद्भिः पळश्चैः ॥४॥

अनारम्भणे तदवीरयेथामनास्थाने अग्रभणे समुद्रे ।

यदश्विना ऊहथुर्भुज्युमस्तं शतारित्रां नावमातस्थिर्वासम् ॥५॥

यमश्विना ददथुः श्वेतमश्वमघाश्वय शश्वदित्स्वस्ति ।

तद्वां दात्रं महि कीर्तेन्यं भूतैर्द्वो वाजी सदमिद्धव्यो अर्यः ॥६॥

युवं नरा स्तुवते पञ्जियाय कक्षीवते अरदतं पुरंधिम् ।

कारोताच्छफादश्वस्य वृष्णः शतं कुम्भौ असिचतं सुरायाः ॥७॥

हिमेनाग्निं ग्रसमवारयेथां पितुमतीमूर्जमस्मा अधत्स् ।

ऋवीसे अत्रिमश्विनावनीतमुन्नियथुः सर्वगणं स्वस्ति ॥८॥

परावतं नासत्यानुदेथामुच्चाबुधं चक्रथुर्जिह्वारम् ।

क्षरन्नापो न पायनाय राये सहस्राय तृष्यते गोतमस्य ॥९॥

जुजुरुषो नासत्योत वत्रिं प्रामुचतं द्रापिमिव च्यवानात् ।

प्रातिरतं जहितस्यायुर्दस्त्रादित्यतिमकृणुतं कनीनाम् ॥१०॥
 तद्वां नरा शंस्यं राध्यं चाभिष्टिमन्नासत्या वरुथम् ।
 यद्विद्वांसा निधिभिवापगूळहमुद्गर्शतादूपथुर्वन्दनाय ॥११॥
 तद्वां नरा सनये दंस उग्रमाविष्कृणोमि तायतुर्न वृष्टिम् ।
 दध्यङ् ह यन्मध्वाथर्वणो वामश्चस्य शीर्ष्णां प्र यदीभुवाच ॥१२॥
 अजोहवीन्नासत्या करा वां महे यामनुरुभुजा पुरंधिः ।
 श्रुतं तच्छासुरिव वध्निमत्या हिरण्यहस्तमश्विनावदत्तम् ॥१३॥
 आस्रो वृकस्य वार्तिकामभीके युवं नरा नासत्यामुमुक्तम् ।
 उतो कविं पुरुभुजा युवं ह कृपमाणमकृणुतं विचक्षे ॥१४॥
 चरित्रं हि वेरिवाच्छेदि पर्णमाजा खेलस्य परितक्यायाम् ।
 सद्यो जङ्घामायसीं विष्पलायै धने हिते सर्तवे प्रत्यधत्तम् ॥ १५ ॥
 शतं मेषान्वृक्ये चक्षदानमृज्राश्वं तं पितान्धं चकार ।
 तस्मा अक्षी नासत्या विचक्ष आधत्तं दस्त्रा भिषजावनर्वन् ॥१६॥
 आ वां रथं दुहिता सूर्यस्य कार्ष्णेवातिष्ठदर्वता जयन्ती ।
 विश्वे देवा अन्वमन्यन्त हृद्भिः समु श्रिया नासत्या सचेथे ॥१७॥
 यदयातं दिवोदासाय वर्तिर्भरद्वाजायाश्विना हयन्ता ।
 रेवदुवाह सचनो रथो वां वृषभश्च शिशुमारश्च युक्ता ॥१८॥
 रयिं सुक्षत्रं स्वपत्यमायुः सुक्षीर्य नासत्या वहन्ता ।
 आ जह्वावीं समनसोप वाजैस्त्रिरहो भागं दधतीमयातम् ॥१९॥
 परिविष्टं जाहुषं विश्वतः सीं सुगेभिर्नक्तमूहथू रजोभिः ।
 विभिन्दुना नासत्या रथेन वि पर्वतां अजरयू अयातम् ॥२०॥
 एकस्या वस्तोरावतं रणाय वशमश्विना सनये सहस्त्रा ।
 निरहतं दुच्छुना इन्द्रवन्ता पृथुश्रवसो वृषणावराती ॥२१॥
 शरस्य चिदार्चकस्यावतादा नीचादुच्चा चक्रथुः पातवे वाः ।
 शयवे चिन्नासत्या शचीभिर्जसुरये स्तर्य पिप्पथुर्गाम् ॥२२॥
 अवस्यते स्तुवते कृष्ण्याय ऋजूयते नासत्या शचीभिः ।
 पशुं न नष्टमिव दर्शनाय विष्णाप्वं ददथुर्विश्वकाय ॥२३॥
 दश रात्रीरशिवेना नव दूनवनद्धं श्रथितमप्स्व१न्तः ।
 विप्रुतं रेभमुदनि प्रवृत्तमुन्नियथुः सोममिव सुवेण ॥२४॥
 प्र वां दंसास्यश्विनाववोचमस्य पातिः स्यां सुगवः सुवीरः ।
 उत पश्यन्नश्रुवन्दीर्घमायुरस्तमिवेज्जिरमाणं जगम्याम् ॥२५॥

nāsatyābhyām barhiriva pra vṛñje stomām iyarmyābhriyeva vātaḥ ।
yāvarbhagāya vimadāya jāyām senājuvā nyūhatū rathena ॥1॥
vīḷu1patmabhirāśuhemabhirvā devānām vā jutibhiḥ śāsādānā ।
tadrāsabho nāsatyā sahasramājā yamasya pradhane jigāya ॥2॥
tugro ha bhujoyumaśvinodameghe rayiṁ na kaśchinmamrvām avāhāḥ ।
tamūhathurnaubhirātmanvatībhirantarikṣaprudibharapodakābhiḥ ॥3॥
tisraḥ kṣapastrīrahātivrajadbhirnāsatyā bhujoyumūhathuḥ patamḡgaiḥ ।
samudrasya dhanvannādrasya pāre tribhī rathaiḥ śatapadbhiḥ paśāsvaiḥ ॥4॥
anārambhane tadavīrayethāmanāsthāne agrabhane samudre ।
yadaśvinā ūhathurbhujoyumastam śatārītrām nāvamātasthivāmsam ॥5॥
yamaśvinā dadathuḥ śvetamaśvamaghāśvaya śāśvaditsvasti ।
tadvām dātram mahi kīrtenyam bhūtpaidvo vājī sadamiddhavyo aryaḥ ॥6॥
yuvam narā stuvate pajriyāya kakṣivate aradataṁ puramdhim ।
kārotāchchhaphādaśvasya vṛṣṇaḥ śataṁ kumbhām asin̄chataṁ surāyāḥ ॥7॥
himenāgnim ghrasamavārayethām pitumatimūrjamasma adhattm ।
ṛbīse atrimaśvināvanītamunninyathuḥ sarvagaṇam svasti ॥8॥

parāvataṁ nāsatyānudethāmuchchābudhnam chakrathurjijhambāram ।
 kṣarannāpo na pāyanāya rāye sahasrāya tṛṣyate gotamasya ॥9॥
 jujuruṣo nāsatyota vavriṁ prāmuṁchataṁ drāpimiva chyavānāt ।
 prātirataṁ jahitasyāyurdasrāditpatimakṛṇutaṁ kanīnām ॥10॥
 tadvām narā śāṁsyaṁ rādhyāṁ chābhiṣṭimannāsatyā varūtham ।
 yadvidvāṁsā nidhibhivāpagūlahamuddarśatādūpathurvandanāya ॥11॥
 tadvām narā sanaye daṁsa ugramāviṣkṛṇomi tāyaterna vṛṣṭim ।
 dadhyaṁ ha yanmadhvātharvaṇo vāmaśvasya śīrṣṇā pra yadibhuvācha ॥12॥
 ajohavīnnāsatyā karā vām mahe yāmanpurubhujā puram̐dhiḥ ।
 śrutam̐ tachchhāsuriḥ vadhrimatyā hiraṇyahastamaśvināvadattam ॥13॥
 āsno vṛkasya vārtikāmabhike yuḥvaṁ narā nāsatyāmumuktam ।
 uto kavim̐ purubhujā yuḥvaṁ ha kṛpamāṇamakṛṇutaṁ vichakṣe ॥14॥
 charitraṁ hi verivāchchhedi paṇamājā khelasya paritakmyāyām ।
 sadyo jaṅghāmāyasīm̐ viśpalāyai dhane hite sartave pratyadhattam ॥15॥
 śataṁ meṣānvṛkṣe chakṣadānam̐jṛāśvaṁ tam̐ pitāndham̐ chakāra ।
 tasmā akṣī nāsatyā vichakṣa ādhattam̐ dasrā bhiṣajāvanarvan ॥16॥
 ā vām ratham̐ duhitā sūryasya kārṣmevātiṣṭhadarvatā jayanti ।
 viśve devā anvamanyanta hṛdbhiḥ samu śrīyā nāsatyā sachethe ॥17॥
 yadayātam̐ divodāsāya vartirbharadvājyāśvinā hayantā ।
 revaduvāha sachano ratho vām̐ vṛṣabhaścha śīm̐sumāraścha yuktā ॥18॥
 rayim̐ sukṣatraṁ svapatyam̐yuh̐ suśvīrya nāsatyā vahantā ।
 ā jahnāvīm̐ samanasaḥ vājaistrirahno bhāgam̐ dadhatimayātām ॥19॥
 parivīṣṭam̐ jāhuṣam̐ viśvataḥ sīm̐ sugebhirnaktamūhathū rajobhiḥ ।
 vibhindunā nāsatyā rathena vi parvatām̐ ajarayū ayātām ॥20॥
 ekasyā vastorāvataṁ raṇāya vaśamaśvinā sanaye sahasrā ।
 nirahataṁ duchchhunā indravantā pṛthuśravaḥ vṛṣaṇāvarātī ॥21॥
 śarasya chidārchatkasyāvataḥ nīchāduduchchā chakrathuḥ pātave vāḥ ।
 śayave chinnāsatyā śachībhirjasuraye staryā pipyathurgām ॥22॥
 avasyate stuvate kṛṣṇiyāya ṛjūyate nāsatyā śachībhiḥ ।
 paśum̐ na naṣṭamiva darśanāya viṣṇāpvaṁ dadathurviśvakāya ॥23॥
 daśa rātrīraśivenā nava dyūnavanaddham̐ śnathitamapsvaṁntaḥ ।
 vipṛutam̐ rebhamudani pravṛktamunninyathuḥ somamiva sruveṇa ॥24॥
 pra vām̐ daṁsāśyaśvināvavochamasya pātīḥ syām̐ sugavaḥ suvīraḥ ।
 uta paśyannaśnuvandīrghamāyurastamivejjarimāṇam̐ jagamyām ॥25॥

ऋ. (Rv.) १.११७.१-२५

मध्वः सोमस्याश्विना मदाय प्रत्नो होता विवासते वाम् ।
 बर्हिष्मती रातिर्विश्रिता गीरिषा यातं नासत्योप वाजैः ॥१॥
 यो वामश्विना मनसो जवीयात्रथः स्वश्वो विश आजिगति ।
 येन गच्छथः सृकृतो दुरोणं तेन नरा वर्तिरस्मभ्यं यातम् ॥२॥
 ऋषिं नरावंहसः पांचजन्यमृबीसादत्रिं मुंचथो गणेन ।
 मिनन्ता दस्योरशिवस्य माया अनुपूर्वं वृषणा चोदयन्ता ॥३॥
 अश्वं न गूळहमश्विना दुरेवैऋषिं नरा वृषणा रेभमप्सु ।
 सं तं रणीथो विप्रुतं दसोभिर्न वां जूर्यन्ति पूर्या कृतानि ॥४॥
 सुषुप्वांसं न निऋतेरुपस्थे सूर्यं न दस्त्रा तमसि क्षियन्तम् ।
 शुभे रुक्मं न दर्शतं निखातमुदूपथुरश्विना वन्दनाय ॥५॥
 तद्वां नरा शंस्यं पञ्जियेण कक्षीवता नासत्या परिज्मन् ।
 शफादश्वस्य वाजिनो जनाय शतं कुम्भौ असिंचतं मधूनाम् ॥६॥
 युवं नरा स्तुवते कृष्ण्याय विष्णव्यं ददथुर्विश्वकाय ।

घोषायै चित्पतृषदे दुरोणे पतिं जूर्यन्त्या अश्विनावदत्तम् ॥७॥

युवं श्यावाय रुशतीमदत्त महः क्षेणस्याश्विना कण्वाय ।

प्रवाच्यं तद्वृषणा कृतं वां यन्नार्षदाय श्रवो अध्यधत्तम् ॥८॥

पुरु वर्षास्यश्विना दधाना नि पेदव ऊहथुराशुमश्वम् ।

सहस्रसां वाजिनमप्रतीतमहिहन् श्रवस्यं तरुत्रम् ॥९॥

एतानि वा श्रवस्या सुदानू ब्रह्माङ् गूषं सदनं रोदस्योः ।

यद्वां पञ्चासो अश्विना हवन्ते यातमिषा च विदुषे च वाजम् ॥१०॥

सूनोर्मनिनाश्विना गृणाना वाज विप्राय भुरणा रदन्ता ।

अगस्त्ये ब्रह्मणा वावृधाना सं विपूषलां नासत्यारिणीतम् ॥११॥

कुह यान्ता सुष्टुतिं काव्यस्य दिवो नपाता वृषण शयुत्रा ।

हिरण्यस्येव कलशं निखातमुदूपथुर्दशमे अश्विनाहन् ॥१२॥

युवं च्यवानमश्विना जरन्तं पुनर्युवानं चक्रथुः शचीभिः ।

युवो रथं दुहिता सूर्यस्य सह श्रिया नासत्यावृणीत ॥१३॥

युवं तुग्राय पूर्वोभिरैवैः पुनर्मन्यावभवतं युवाना ।

युवं भुजयुमर्णसो निः समुद्राद्विभिरूहथुः ऋजैर्भिरश्वैः ॥१४॥

अजोहवीदश्विना तौग्र्यो वां प्रोळहः समुद्रमव्यथिर्जगन्वान् ।

निष्टमूहथुः सुयुजा रथेन मनोजवसा वृषणा स्वस्ति ॥१५॥

अजोहवीदश्विना वर्तिका वमासो यत्सीममुचतं वृकस्य ।

वि जयुषा ययथुः सान्द्रेर्जातं विष्वाचो अहतं विषेण ॥१६॥

शतं मेषान्वृक्वे मामहानं तमः प्रणीतमश्विनेन पित्रा ।

आक्षी ऋज्राश्चे अश्विनावधत्तं ज्योतिरन्धाय चक्रथुर्विचक्षे ॥१७॥

शुनमन्धाय भरमह्यत्सा वृकीरश्विना वृषणा नरेति ।

जारः कनीन इव चक्षदान ऋज्राश्चः शतमेकं च मेषान् ॥१८॥

मही वामूतिरश्विना मयोभूरुत स्रामं धिण्या सं रिणीथः ।

अथा युवामिदह्यत्पुरंधिरागच्छतं सीं वृषणाववोभिः ॥१९॥

अधेनुं दस्त्रा स्तर्यं विषक्तामपिन्वतं शयवे अश्विना गाम् ।

युवं शचीभिर्विमदाय जायां न्यूहथुः पुरुमित्रस्य योषाम् ॥२०॥

यवं वृकेणाश्विना वपन्तेषं दुहन्ता मनुषाय दस्त्रा ।

अभि दस्युं बकुरेणा धमन्तोरु ज्योतिश्चक्रथुरार्याय ॥२१॥

आथर्वणायाश्विना दधीचेऽश्व्यं शिरः प्रतयैरयतम् ।

स वां मधु प्र वोचदृतायन्त्वाष्ट्रं यदस्त्रावपिकक्ष्यं वाम् ॥२२॥

सदा कवी सुमतिमा चके वां विश्वा धियो अश्विना प्रावतं मे ।

अस्मे रयिं नासत्या बृहन्तमपत्यसाचं श्रुत्यं रराथाम् ॥२३॥

हिरण्यहस्तमश्विना रराणा पुत्रं नरा वध्निमत्या अदत्तम् ।

त्रिधा ह श्यावमश्विना विकस्तमुज्जीवस ऐरयतं सुदानू ॥२४॥

एतानि वामश्विना वीर्याणि प्र पूर्व्याण्यायवोऽवोचन् ।

ब्रह्म कृण्वन्तो वृषणा युवभ्यां सुवीरासो विदथमा वदेम ॥२५॥

madhvaḥ somasyāśvīnā madāya pratno hotā vivāśate vām ।

barhiṣmatī rātirvīśritā gīrīṣā yātaṁ nāsatyopa vājaiḥ ॥1॥

yo vāmaśvīnā manaso javīyānnathaḥ svaśvo viśa ājigati ।

yena gachchhathaḥ sṛkṛto duroṇaṁ tena narā vartīrasmabhyaṁ yātaṁ ॥2॥

ṛṣīm narāvāriḥhasaḥ pāṇichajanyamṛbīsādatriṁ murīchatho gaṇena ।

minantā dasyoraśivasya māyā anupūrva vṛṣaṇā chodayantā ॥3॥

aśvaṁ na gūlahamaśvīnā durevairṛṣīm narā vṛṣaṇā rebhamapsu ।

saṁ taṁ rapītho vipṛutaṁ dasobhirna vām jūryanti pūrvyā kṛtāni ॥4॥

suśupvāṁsaṁ na nīrterupasthe sūrya na dasrā tamasi kṣiyantam ।

śubhe rukmaṁ na darśataṁ nikhātamudūpathuraśvīnā vandanāya ॥5॥

tadvām narā śamśyam pajriyeṇa kakṣivātā nāsatyā pariḥman 1
śaphādaśvasya vājino janāya śataṁ kumbhām asinichataṁ madhūnām 116 11
yuvaṁ narā stuvate kṛṣṇiyāya viṣṇapvaṁ dadathurviśvakāya 1
ghoṣāyai chitipatṛṣade duroṇe patiṁ jūryantyā aśvināvadattam 117 11
yuvaṁ śyāvāya ruśatīmadatta mahaḥ kṣepasyāśvinā kaṇvāya 1
pravāchyaṁ tadvṛṣaṇā kṛtaṁ vām yannārśadāya śravo adhyadhattam 118 11
purū varpāsyāśvinā dadhānā ni pedava ūhathurāśumaśvam 1
sahasrasām vājinamapratitamahihanaṁ śravasyam1 tarutram 119 11
etāni vā śravasyā sudānū brahmān gūṣaṁ sadanaṁ rodasyoḥ 1
yadvām pajrāso aśvinā havante yātamiṣā cha viduṣe cha vājam 1110 11
sūnormānenāśvinā grṇānā vāja viprāya bhuraṇā radantā 1
agastye brahmaṇā vāvṛdhānā saṁ vipūpalām nāsatyāriṇītam 1111 11
kuha yāntā suṣṭutiṁ kāvyasya divo napātā vṛṣaṇa śayutrā 1
hiraṇyasyeva kalaśaṁ nikhātamudūpathurdaśame aśvināhan 1112 11
yuvaṁ chyavānamaśvinā jarantaṁ punaryuvānaṁ chakrathuḥ śachībhiḥ 1
yuvo rathaṁ duhitā sūryasya saha śriyā nāsatyāvṛṇīta 1113 11
yuvaṁ tigrāya pūrvyebhirevaiḥ punarmanyāvabhavataṁ yuvānā 1
yuvaṁ bhujayumarṇaso niḥ samudrād vibhirūhathurjrebhiraśvaiḥ 1114 11
ajohavīdaśvinā taugryo vām proḷahaḥ samudramavyathirjaganvān 1
niṣṭamūhathuḥ suyuḥ rathena manojavaś vṛṣaṇā svasti 1115 11
ajohavīdaśvinā vartikā vamaśno yatsīmamuṁchataṁ vṛkasya 1
vi jayuṣā yayathuḥ sāvadrerjātaṁ viśvācho ahaṭaṁ viṣeṇa 1116 11
śataṁ meṣānvṛkye māmahānaṁ tamaḥ praṇītamaśvina pitrā 1
ākṣi ṛjāśve aśvināvadhataṁ jyotirandhāya chakrathurvichakṣe 1117 11
śunamandhāya bharamahnayatsā vṛkīraśvinā vṛṣaṇā nareti 1
jārah kanīna iva chakṣadāna ṛjāśvaḥ śatamekaṁ cha meṣān 1118 11
mahī vāmūtiraśvinā mayobhūruta srāmaṁ dhiṣṇyā saṁ riṇīthaḥ 1
athā yuvāmidadahnayatpuraṁdhirāgachchataṁ sīm vṛṣaṇāvavobhiḥ 1119 11
adhenuṁ dasrā staryā1 viśaktāmapinvataṁ śayave aśvinā gām 1
yuvaṁ śachībhirvimaḍāya jāyām nyūhathuḥ purumitrasya yoṣām 1120 11
yavaṁ vṛkeṇāśvinā vapanteṣaṁ duhantā manuṣāya dasrā 1
abhi dasyuṁ bakureṇā dhamantoru jyotiśchakrathurāryāya 1121 11
ātharvaṇāyāśvinā dadhīche'svyaṁ śiraḥ pratayairayatam 1
sa vām madhu pra vachadṛtāyantvāṣṭraṁ yaddasrāvapikakṣayaṁ vām 1122 11
sadā kavī sumatīmā chake vām viśvā dhiyo aśvinā prāvataṁ me 1
asme rayiṁ nāsatyā brhantamapatyasāchaṁ śrutyam rarāthām 1123 11
hiraṇyahastamaśvinā rarāṇā putraṁ narā vadhrimatyā adattam 1
tridhā ha śyāvamaśvinā vikastamujjīvasa airayataṁ sudānū 1124 11
etāni vāmaśvinā vīryāṇi pra pūrvyāṇyāyavo'vochan 1
brahma kṛṇvanto vṛṣaṇā yuvabhyām suvīrāso vidathamā vadema 1125 11

ऋ. (Rv.) १.११८.१-११

आ वां रथो अश्विना श्येनपत्वा सुमृळीकः स्ववाँ यात्वर्वाङ् ।

यो मर्त्यस्य मनसो जीवयान्निवन्धुरो वृषणा वातरंहाः ॥१॥

त्रिवन्धुरेण त्रिवृता रथेन त्रिचक्रेण सुवृता यातमर्वाक् ।

पिन्वतं गा जिन्वतमर्वतो नो वर्धयतमश्विना वीरमस्मे ॥२॥

प्रवद्यामना सुवृता रथेन दस्त्राविमं शृणुतं श्लोकमद्रेः ।

किमंग वा प्रत्यवर्ति गमिष्ठाहुर्विप्रासो अश्विना पुराजाः ॥३॥

आ वां श्येनासो अश्विना वहन्तु रथे युक्तास आशवः पतंगाः ।

ये अमुरो दिव्यासो न गृध्रा अभि प्रयो नासत्या वहन्ति ॥४॥

आ वां रथं युवतिस्तिष्ठदत्र जुष्टी नरा दुहिता सूर्यस्य ।
 परि वामश्चा वपुषः पतंगा वयो वहन्त्वरुषा अभीके ॥५॥
 उद्धन्दनमैरतं दंसनाभिरुद्रेभं दत्ता वृषणा शचीभिः ।
 निष्टौग्रं पारयथः समुद्रात्पुनश्चवानं चक्रथुर्युवानम् ॥६॥
 युवमत्रयेऽवनीताय तप्तमूर्जमोमानमश्विनावधत्तम् ।
 युवं कण्वायापिरिप्ताय चक्षुः प्रत्यधत्तं सुष्टुतिं जुजुषाणा ॥७॥
 युवं धेनुं शयवे नाधितायापिन्वतमश्विना पूर्याय ।
 अमुंचतं वर्तिकांमंहसो निः प्रति जङ्घां विशपलाया अधत्तम् ॥८॥
 युवं श्वेतं पेदव इन्द्रजूतमहिहमश्विनादत्तमश्वम् ।
 जोहूत्रमर्यो अभिभूतिमुग्रं सहस्रसां वृषणं वीङ्गम् ॥९॥
 ता वां नरा स्ववसे सुजाता हवामहे अश्विना नाधमानाः ।
 आ न उप वसुमता रथेन गिरो जुषाणा सुविताय यातम् ॥१०॥
 आ श्येनस्य जवसा नूतनेनास्मे यातं नासत्या सजोषाः ।
 हवे हि वामश्विना रातहव्यः शश्वत्तमाया उषसो व्युष्टौ ॥११॥
ā vām ratho asvinā syenapatvā sumṛṇīkaḥ svavām yātvarvān ।
yo martyasya manaseā jīvayāntrivandhuro vṛṣaṇā vātaramhāḥ ॥1॥
trivandhureṇa trivṛtā rathena trichakreṇa suvṛtā yātamarvāk ।
pinvataṁ gā jinvatamarvato no vardhayatamaśvinā vīramasme ॥2॥
pravadyāmanā suvṛtā rathena dasrāvīmanī śṛṇutaṁ ślokamadreḥ ।
kimaṅga vā pratyavarti gamiṣṭhāhurviprāso asvinā purājāḥ ॥3॥
ā vām syenāso asvinā vahantu rathe yuktāsa āśavaḥ patamgāḥ ।
ye apturo divyāso na gṛdhrā abhi prayo nāsatyā vahanti ॥4॥
ā vām ratham yuvatistiṣṭhadatra juṣṭvī narā duhitā sūryasya ।
pari vāmaśvā vapuṣaḥ patamgā vayo vahantvaruṣā abhike ॥5॥
udvandanamairataṁ daṁsanābhirudrebhaṁ dasrā vṛṣaṇā śachībhiḥ ।
niṣṭaugryaṁ pārayathaḥ samudrātpunaśchyavānaṁ chakrathuryuvānam ॥6॥
yuvamatraye vanitāya taptamūrjamomānamaśvināvadhattam ।
yuvam kaṇvāyāpiriptāya chakṣuḥ pratyadhattaṁ suṣṭutiṁ jujuṣāṇā ॥7॥
yuvam dhenum śayave nādhitāyāpinvatamaśvinā pūrvyāya ।
amumchataṁ vartikāmanhaso niḥ prati jaṅghām viśpalāyā adhattam ॥8॥
yuvam śvetam pedava indrajūtamahihanamaśvinādattamaśvam ।
johūtramaryo abhibhūtimugraṁ sahasrasaṁ vṛṣaṇaṁ viḍvaṅgam ॥9॥
tā vām narā svavase sujātā havāmahe asvinā nādhamañāḥ ।
ā na upa vasumatā rathena giro juṣāṇā suvitāya yātam ॥10॥
ā syenasya javasā nūtanenāsme yātaṁ nāsatyā sajoṣāḥ ।
have hi vāmaśvinā rātahavyaḥ śāsvattamāyā uṣaso vyuṣṭau ॥11॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- ऋ. (Rv.) ९.७४.१-९

शिशुर्न जातोऽव चक्रदद्वने स्वर्श्यद्वाज्यरुषः सिषासति ।
 दिवो रेतसा सचते पयोवृधा तमीमहे सुमती शर्म सप्रथः ॥१॥
 दिवो यः स्कम्भो धरुणः स्वातत आपूर्णो अंशुः पर्येति विश्वतः ।
 सेमे मही रोदसी यक्षदावृता समीची ने दाधार समिषः कविः ॥२॥
 महि प्सरः सुकृतं सोम्यं मधूर्वी गव्यूतिरदितेऋतं यते ।
 ईशे यो वृष्टेरित उस्त्रियो वृषापां नेता य इतऊतिऋर्मियः ॥३॥
 आत्मन्वन्नभो दुह्यते घृतं पय ऋतस्य नाभिरमृतं वि जायते ।
 समीचीनाः सुदानवः प्रीणन्ति तं नरो हितमव महन्ति पेरवः ॥४॥
 अरावीदंशुः सचमान ऊर्मिणा देवाव्यं मनुषे पिन्वति त्वचम् ।
 दधाति गर्भमदितेरुपस्थ आ येन तोकं च तनयं च धामहे ॥५॥

सहस्रधारेऽव ता असश्चतस्तृतीये सन्तु रजसि प्रजावतीः ।
 चतस्रो नाभो निहिता अबो दिवो हविर्भरन्त्यमृतं घृतश्चतः ॥६॥
 श्वेतं रूपं कृणुते यत्सिषासति सोमो मीढ्वा असुरो वेद भूमनः ।
 धिया शमी सचते सोमभिः प्रवद्विस्वस्कबन्धमव दर्षदुद्रिणम् ॥७॥
 अध श्वेतं कलशं गोभिरक्तं कार्ष्णं वाज्यक्रमीत्सवान् ।
 आ हिन्विरे मनसा देवयन्तः कक्षीवते शतहिमाय गोनाम् ॥८॥
 अद्भिः सोम पपृचानस्य ते रसोऽव्यो वारं वि पवमान धावति ।
 स मृज्यमानः कविभिर्मदिन्तम स्वदस्वेन्द्राय पवमान पीतये ॥९॥
śīśurna jāto 'va chakradadvane svaīryadvājyaruṣaḥ śiśāsati ।
divo retasā sachate payovṛdhā tamīmahe sumatī śarma saprathaḥ ॥1॥
divo yaḥ skambho dharuṇaḥ svātata āpūrṇo amśuḥ paryeti viśvataḥ ।
seme mahī rodasī yakṣadāvṛtā samīchī ne dādhāra samīṣaḥ kaviḥ ॥2॥
mahi psaraḥ sukṛtaṁ somyaṁ madhūrvī gavyūtīraditeṛtaṁ yate ।
īśe yo vṛṣṭerita usriyo vṛṣāpāṁ netā ya itaūtīrgmiyaḥ ॥3॥
ātmanvannabho duhyate ghṛtaṁ paya ṛtasya nābhiramṛtaṁ vi jāyate ।
samīchīnāḥ sudānavaḥ prīṇanti taṁ naro hitamava mahanti peravaḥ ॥4॥
arāvīdamśuḥ sachamāna ūrmiṇā devāvyam 1 *manuṣe pinvati tvacham* ।
dadhāti garbhamaditerupastha ā yena tokam cha tanayam cha dhāmahe ॥5॥
sahasradhāre 'va tā asaśchatastrīte santu rajasi prajāvatīḥ ।
chatasro nābho nihitā abo divo havirbharantyamṛtaṁ ghṛtaśchutaḥ ॥6॥
śvetaṁ rūpaṁ kṛṇute yatsiśāsati somo mīdhvāṁ asuro veda bhūmanaḥ ।
dhiyā śamī sachate somabhi pravaddivaskabandhamava darśadudriṇam ॥7॥
adha śvetaṁ kalaśaṁ gobhiraktaṁ kārṣmannā vājyakramītsasavān ।
ā hinvire manasā devayantaḥ kakṣivate śatahimāya gonām ॥8॥
adbhiḥ soma papṛchānasya te raso 'vyo vāraṁ vi pavamāna dhāvati ।
sa mṛjyamānaḥ kavibhirmadintama svadasvendrāya pavamāna pītaye ॥9॥

३. विद्वांसः (Vidvāṁsaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१२६.१-७

अमन्दान्सतोमान् भरे मनीषा सिन्धावधि क्षियतो भावयस्य ।
 यो मे सहस्रममिमीत सवानतूर्तो राजा श्रव इच्छमानः ॥१॥
 शतं रागो राधमानस्य निष्कांछतमश्वात्प्रयतान्सद्य आदम् ।
 शतं कक्षीवाँ असुरस्य गोनां दिवि श्रवोऽजरमा ततान् ॥२॥
 उप मा श्यावाः स्वनयेन दत्ता बधूमन्तो दश रथासो अस्थुः ।
 षष्टिः सहस्रमनु गव्यमागात्सनत्कक्षीवाँ अभिपित्वे अह्नाम् ॥३॥
 चत्वारिंशदशरथस्य शोणाः सहस्रस्याग्रे श्रेणिं नयन्ति ।
 मदच्युतः कृशनावतो अत्यान्कक्षीवन्त उदमृक्षन्त पज्राः ॥४॥
 पूर्वमनु प्रयतिमाददे वस्त्रीन्युक्ताँ अष्टावरिधायसो गाः ।
 सुबन्धवो ये विश्या इव त्रा अनस्वन्तः श्रव ऐषन्त पज्राः ॥५॥
 आगधिता परिगधिता या कशीकेव जंगहे । ददाति मह्यं यादुरी याशूनां भोज्या शता ॥६॥
 उपोप मे परा मृश मा मे दध्राणि मन्यथाः । सर्वाहमस्मि रोमशा गन्धारीणामिवाविका ॥७॥
amandāntsatomānpra bhare manīṣā sindhāvadhi kṣiyato bhāvayasya ।
yo me sahasramamimīta savānatūrto rājā śrava ichchhamānaḥ ॥1॥
śataṁ rāṇo rādhamānasya niṣkāṁchhatamaśvānprayatānsadya ādam ।
śataṁ kakṣivāṁ asurasya gonām divi śravo 'jaramā tatāna ॥2॥
upa mā śyāvāḥ svanayena dattā badhūmanto daśa rathāso asthuḥ ।
ṣaṣṭiḥ sahasramanu gavyamāgātsanatkakṣivāṁ abhipitve ahnām ॥3॥
chatvāriṁśaddaśarathasya śoṇāḥ sahasrasyāgre śreṇiṁ nayanti ।
madachyutaḥ kṛśanāvato atyāṅkakṣivanta udamṛkṣanta pajrāḥ ॥4॥
pūrvāmanu prayatimādade vastrīnyuktāṁ aṣṭavaridhāyaso gāḥ ।

subandhavo ye viśyā iva vrā anasvantaḥ śrava aiśanta pajrāḥ ॥5॥
āgadhitā parigadhitā yā kaśikeva jaṅgahe । dadāti mahyaṁ yāduri yāsūnām bhojyā
satā ॥6॥
upopa me parā mṛśa mā me dabhrāṇi manyathāḥ । sarvāhamasmi romaśā
gandhāriṇāmivāvika ॥7॥

४. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१२२.१-१५

प्र वः पान्तं रघुमन्यवोऽन्धो यां रुद्राय मीळहुषे भरध्वम् ।
 दिवो अस्तोष्यसुरस्य वीरैरिषुध्येव मरुतो रोदस्योः ॥१॥
 पत्नीव पूर्वहूतिं वावृधध्या उषासानक्ता पुरुधा विदाने ।
 स्तरीनात्कं व्युतं वसाना सूर्यस्य श्रिया सुदृशी हिरण्यैः ॥२॥
 ममत्तु नः परिज्मा वसर्हा ममत्तु वातो अपां वृषण्वान् ।
 शिशीतमिन्द्रापर्वता युवं नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः ॥३॥
 उत त्या मे यशसा श्वेतनायै व्यन्ता पान्तौशिजो हुवध्यै ।
 प्र वो नपातमपां कृणुध्वं प्र मातरा रास्पिनस्यायोः ॥४॥
 आ वो रुवण्युमौशिजो हुवध्यै घोषेव शंसमर्जुनस्य नशे ।
 प्र वः पूष्णे दावन औं अच्छा वोचेय वसुतातिमग्नेः ॥५॥
 श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमोत श्रुतं सदने विश्वतः सीम् ।
 श्रोतु नः श्रोतुरातिः सुश्रोतुः सुक्षेत्रा सिन्धुरद्धिः ॥६॥
 स्तुषे सा वां वरुण मित्र रतिर्गवां शता पृक्षयामेषु पज्रे ।
 श्रुतरथे प्रियरथे दधानाः सद्यः पुष्टिं निरुन्धानासो अग्नम् ॥७॥
 अस्य स्तुषे महिमघस्य राधः सचा सनेम नहुषः सुवीराः ।
 जनोयः पज्रेभ्यो वाजिनीवानश्चावतो रथिना मह्यं सूरिः ॥८॥
 जनो यो मित्रावरुणावभिध्रुगपो न वां सुनोत्यक्षण्याधृक् ।
 स्वयं स यक्ष्मं हृदये नि धत् आप यदीं होत्राभिऋर्तावा ॥९॥
 स ब्राधतो नहुषो दंसुजुतः शर्धस्तरो नरां गूर्तश्रवाः ।
 विसृष्टरातिर्याति बाळहसृत्त्वा विश्वासु पृतसु सदमिच्छूरः ॥१०॥
 अध गमन्ता नहुषो हवं सूरैः श्रोता राजानो अमृतस्य मन्द्राः ।
 नभोजुवो यन्निरवस्य राधः प्रशस्तये महिना रथवते ॥११॥
 एतं शर्धं धाम यस्य सूरैरित्यवोचन्दशतयस्य नंशे ।
 द्युमनानि येषु वसुताती रारन्विश्वे सन्वन्तु प्रभृथेषु वाजम् ॥१२॥
 मन्दामहे दशतयस्य धासेर्द्विर्यत्पंच बिभ्रतो यन्त्यन्ना ।
 किमिष्टाश्च इष्टरश्मिरेत ईशानासस्तरुष ऋजते नृन् ॥१३॥
 हिरण्यकर्ण मणिग्रीवमर्णस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः ।
 अर्यो गिरः सद्य आ जग्मुषीरोस्त्राश्चाकन्तूभयेष्वस्मे ॥१४॥
 चत्वारो मा मशर्शारस्य शिश्वस्त्रयो रा आयवसस्य जिष्णोः ।
 रथो वां मित्रावरुणा दीर्घप्साः स्यूमगभस्तिः सूरौ नाद्यौत् ॥१५॥

pra vaḥ pāntam raghumanyavo'ndho yām rudrāya mīlahuṣe bharadhwam ।
divo astoṣyasurasya vīraiṣudhyeva maruto rodasyoḥ ॥1॥
patnīva pūrvahūtim vāvṛdhadhyā uṣāsānaktā purudhā vidāne ।
starīrnatkāṁ vyutam vasānā sūryasya śriyā sudṛśī hiraṇyaiḥ ॥2॥
mamattu naḥ parijmā vasarhā mamattu vāto apām vṛṣaṇvān ।
śīśitamindrāparvatā yuvaṁ nastanno viśve varivasyantu devāḥ ॥3॥
uta tyā me yaśasā śvetanāyai vyantā pāntauśījo huvadhyai ।
pra vo napātāmapām kṛṇudhvaṁ pra mātārā rāspinasyāyoḥ ॥4॥
ā vo ruvaṇyumaśījo huvadhyai ghoṣeva śamsamarjunasya naśe ।
pra vaḥ pūṣṇe dāvana ām achchhā vocheya vasutātimagneḥ ॥5॥
śrutam me mitrāvaruṇā havemota śrutam sadane viśvataḥ sīm ।

śrotu naḥ śroturātiḥ suśrotuḥ sukṣetrā sindhuradbhiḥ ॥6॥
 stuṣe sā vām varuṇa mitra rātirgavām śatā pṛkṣayāmeṣu pajre ।
 śrutarathe priyarathe dadhānāḥ sadyaḥ puṣṭim nirundhānāso agman ॥7॥
 asya stuṣe mahimaghasya rādhaḥ sachā sanema nahuṣaḥ suvīrāḥ ।
 janoyaḥ pajrebhyo vājinīvānaśvāvato rathinā mahyaṁ sūriḥ ॥8॥
 jano yo mitrāvaruṇāvabhidhrugapo na vām sunotyakṣaṇayādhruk ।
 svayaṁ sa yakṣamaṁ hṛdaye nī dhatt āpa yaḍim hotrābhiṛtāvā ॥9॥
 sa vrādhato nahuṣo darṣusujūtaḥ śardhastaro narām gūrtaśravāḥ ।
 viśṣṭarātiryāti bālahaṣṭtvā viśvāsu pṛtasu sadamichchhūrah ॥10॥
 adha gmatā nahuṣo havaṁ sūreḥ śrotā rājāno amṛtasya mandrāḥ ।
 nabhojuvo yanniravasya rādhaḥ praśastaye mahinā rathavate ॥11॥
 etaṁ śardha dhāma yasya sūrerityavochandaśatayasya nāmīse ।
 dyumnāni yeṣu vasutātī rāranviśve sanvantu prabhṛtheṣu vājam ॥12॥
 mandāmahe daśatayasya dhāserdvīryatpancha bibhrato yantyanā ।
 kimiṣṭāśva iṣṭaraśmireta īśānāsastaruṣa ṛm̐jate nṛṇ ॥13॥
 hiraṇyakarṇa maṇigrīvamarṇastanno viśve varivasyantu devāḥ ।
 aryo girāḥ sadya ā jagmuṣīrosrāśchākantūbhayeṣvasme ॥14॥
 chatvāro mā maśarśārasya śīśvastrayo rāā āyavasasya jiṣṇoḥ ।
 ratho vām mitrāvaruṇā dīrghapsāḥ syūmagabhastīḥ sūro nādyaut ॥15॥

१५०. कक्षीवान् दैर्घतमसः औशिजः (Kakṣīvān Dairghatamasah Auśijah)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) १.११९.१-१०; १.१२०.१-१२

ऋ. (Rv.) १.११९.१-१०

आ वा रथं पुरुमायं मनोजुवं जीराश्वं यियं जीवसे हुवे ।
 सहस्रकेतुं वनिनं शतद्वसुं श्रुष्टीवानं वरिवोधामभि प्रयः ॥१॥
 ऊर्ध्वा धीतिः प्रत्यस्य प्रयामन्यधायि शस्मन्त्समयनत आ दिशः ।
 स्वदामि घर्मं प्रति यन्त्यूतय आ वामूर्जानी रथमश्विनारुहत् ॥२॥
 सं यन्मिथः पस्युधनासो अगमत शुभे मखा अमिता जायवो रणे ।
 युवोरह प्रवणे चेकिते रथो यदश्विना वहथः सूरिमा वरम् ॥३॥
 युवं भुजयु भुरमाणं विभिर्गतं स्वयुक्तिभिर्निवहन्ता पितृभ्य आ ।
 यासिष्टं वर्तिर्वृषणा विजेन्यं दिवोदासाय महि चेति वामवः ॥४॥
 युवोरश्विना वपुषे युवायुजं रथं वाणी येमतुरस्य शर्ध्वम् ।
 आ वां पतित्वं सख्याय जग्मुषी योषावृणीत जेन्या युवां पती ॥५॥
 युवं रेभं परिपूतेरुष्यथो हिमेन घर्मं परितप्तमत्रये ।
 युवं शयोरवसं पिप्यथुर्गवि प्र दीर्घेण वन्दनस्तार्यायुषा ॥६॥
 युवं वन्दनं निऋतं जरण्यया रथं न दस्त्रा करणा समिन्वथः ।
 क्षेत्रादा विप्रं जनथो विपन्यया प्र वामत्र विधते दंसना भुवत् ॥७॥
 अगच्छतं कृपमाणं परावति पितुः स्वस्य त्यजसा निबाधितम् ।
 स्वर्वतीरित ऊतीर्युवोरह चित्रा अभीके अभवन्नभिष्टयः ॥८॥
 उत स्या वां मधुमन्मक्षिकारपन्मदे सोमस्यौशिजो हुवन्यति ।
 युवं दधीचो मन आ विवासथोऽथा शिरः प्रति वामश्चयं वदत् ॥९॥
 युवं पेदवे पुरुवारमश्विना स्पृधां श्वेतं तरुतारं दुवस्यथः ।
 शर्यैरभिद्युं पृतनासु दुष्टरं चकृत्यमिन्द्रमिव चर्षणीसहम् ॥१०॥
 ā vā ratham purumāyam manojuvam jīrāśvam yīyam jīvase huve ।
 sahasraketuṁ vaninam śatadvasuṁ śruṣṭivānam varivodhāmabhi prayah ॥1॥
 ūrdhvā dhītiḥ pratyasya prayāmanyadhāyī śasmantsamayana ā diśah ।
 svadāmi gharma prati yantyūtaya ā vāmūrjānī rathamaśvināruhat ॥2॥
 sam yanmithaḥ paspradhanāso agmata śubhe makhā amitā jāyavo raṇe ।

yuvoraha pravaṇe chekite ratho yadaśvinā vahathaḥ sūrimā varam ॥3॥
 yuvaṁ bhujayu bhuramāṇaṁ vibhīrgataṁ svayuktibhīrnivahantā pītṛbhya ā ॥
 yāsiṣṭaṁ vartirvṛṣaṇā vijenyaṁ1 divodāśāya mahi cheti vāmavaḥ ॥4॥
 yuvoraśvinā vapuṣe yuvāyujam ratham vānī yematurasya śardhyam ॥
 ā vām patitvaṁ sakhyāya jagmuṣī yoṣāvṛṇīta jenyā yuvam patī ॥5॥
 yuvaṁ rebhaṁ pariṣūteruruṣyatho himena gharma paritaptamatraye ॥
 yuvaṁ śayoravasam pipyathurgavi pra dīrghena vandanastāryāyusā ॥6॥
 yuvaṁ vandanam nīrtam jaranyayā ratham na dasrā karaṇā samīnvathaḥ ॥
 kṣetrādā vipram janatho vipanyayā pra vāmatra vidhate daṁsanā bhuvat ॥7॥
 agachchhataṁ kṛpamāṇam parāvati pituḥ svasya tyajasā nibādhitam ॥
 svarvatīrita ūtīryuvoraha chitrā abhike abhavannabhiṣṭayaḥ ॥8॥
 uta syā vām madhumanmakṣikārapanmade somasyauśījo huvanyati ॥
 yuvaṁ dadhīcho mana ā vivāsatho'thā śīraḥ prati vāmaśvayam vadat ॥9॥
 yuvaṁ pedave puruvāramaśvinā sprdhām śvetam tarutāram duvasyathaḥ ॥
 śaryairabhidyum pṛtanāsu duṣṭaram charkṛtyamindramiva charṣaṇīsam ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.१२०.१-१२

का राधद्वोत्राश्विना वा को वां जोष उभयोः । कथा विधात्यप्रचेताः ॥१॥
 विद्वांसाविदुरः पृच्छेदविद्वानित्यापरो अचेताः । नू चिन्नु मर्ते अक्रौ ॥२॥
 ता विद्वांसा हवामहे वां ता नो विद्वांसा मन्म वोचेतमद्य । प्रार्चयमानो युवाकुः ॥३॥
 विपृच्छामि पाक्या३ न देवान्वषट्कृतस्याद्भुतस्य दस्त्रा । पातं च सहासो युवं च रभ्यसो नः ॥४॥
 प्र या घोषे भृगवाणे न शोभे यया वाचा यजति पज्रियो वाम् । प्रैषयुर्न विद्वान् ॥५॥
 श्रुतं गायत्रं तकवानस्याहं चिद्धि रिरिभाश्विना वाम् । आक्षी शुभस्पती दन् ॥६॥
 युवं ह्यास्तं महो रन्युवं वा यन्निरततंसतम् । ता नो वसू सुगोपा स्यातं नो वृकादघायोः ॥७॥
 मा कस्मै धातमभ्यमित्रिणे नो माकुत्रा नो गृहेभ्यो धेनवो गुः । स्तनाभुजो अशिश्नीः ॥८॥
 दुहीयन्मित्रधितये युवाकु राये च नो मिमीतं वाजवत्यै । इषे च नो मिमीतं धेनुमत्यै ॥९॥
 अश्विनोरसनं रथमनश्च वाजिनीवतोः । तेनाहं भूरि चाकन ॥१०॥
 अयं समह मा तनूह्याते जनां अनु । सोमपेयं सुखो रथः ॥११॥
 अध स्वप्नस्य निर्विदेऽभुञ्जतश्च रेवतः । उभा ता बस्त्रि नश्यतः ॥१२॥
 kā rādhaddhotrāśvinā vā ko vām joṣa ubhayoḥ ॥ kathā vidhātyaprachetāḥ ॥1॥
 vidvāmsāvidduraḥ pṛchchedavidvānitthāparō achetāḥ ॥ nū chinnu marte akrau ॥2॥
 tā vidvāmsā havāmahe vām tā no vidvāmsā manma vochetamadya ॥
 prārchaddayamāno yuvākuḥ ॥3॥
 vipṛchchhāmi pākya3 na devānvaṣaṭkṛtasyādbhutasya dasrā ॥ pātam cha sahyaso
 yuvaṁ cha rabhyaso naḥ ॥4॥
 pra yā ghoṣe bhṛgavāṇe na śobhe yayā vāchā yajati pajriyo vām ॥ praiṣayurna
 vidvān ॥5॥
 śrutam gāyatraṁ takavānasyāham chiddhi rirebhāśvinā vām ॥ ākṣī śubhaspatī
 dan ॥6॥
 yuvaṁ hyāstam maho ranyuvaṁ vā yanniratataṁsatam ॥ tā no vasū sugopā syātam
 no vṛkādaghāyoḥ ॥7॥
 mā kasmāi dhātamabhyamitriṇe no mākunṇā no gṛhebhyo dhenavo guḥ ॥
 stanābhujō aśīśvīḥ ॥8॥
 duhīyanmitradhitaye yuvāku rāye cha no mimītam vājavatyai ॥ iṣe cha no mimītam
 dhenumatyai ॥9॥
 aśvinorasanam rathamanaśvam vājīnīvatoḥ ॥ tenāham bhūri chākana ॥10॥
 ayam samaha mā tanūhyāte janām anu ॥ somapeyam sukho rathaḥ ॥11॥
 adha svapnasya nirvide'bhunijataścha revataḥ ॥ ubhā tā basri naśyataḥ ॥12॥

२. इन्द्रः विश्वेदेवा च (Indraḥ Viśvedevā Cha) - ऋ. (Rv.) १.१२१.१-१५

कदित्था नृन् पात्रं देवयतां श्रवदगिरो अंगिरसां तुरण्यन् ।
 प्र यदानद्विश आ हर्म्यस्योरु क्रंसते अध्वरे यजत्रः ॥१॥
 स्तम्भीद्ध द्यां स धरुणं प्रुषायद्भुर्वाजाय द्रविणं नरो गोः ।
 अनु स्वजां महिषश्चक्षत व्रां मेनामश्वस्य परि मातरं गोः ॥२॥
 नक्षद्वमरुणीः पूर्वं राट् तुरो विशामंगिरसामनु द्यून् ।
 तक्षद्वज्रं नियुतं तस्तम्भद् द्यां चतुष्पदे नर्याय द्विपादे ॥३॥
 अस्य मदे स्वर्ग्य दा ऋतायापीवृतमुस्त्रियाणामनीकम् ।
 यद्ध प्रसर्गे त्रिककुम्भिवर्तदप द्रुहो मानुषस्य दुरो वः ॥४॥
 तुभ्यं पयो यत्पितरावनीतां राधः सुरेतस्तुरणे भुरण्यू ।
 शुचि यत्ते रेक्ण आयजन्त सबर्दुघायाः पय उस्त्रियायाः ॥५॥
 अध प्र जो तरणिर्ममत्तु प्र रोच्यस्य उषसो न सूरः ।
 इन्दुर्येभिराष्ट स्वेदुहव्यैः सुवेण सिंचंजरणाभि धाम ॥६॥
 स्थिमा यद्वनधितिरपस्यात्सूरो अध्वरे परि रोधना गोः ।
 यद्ध प्रभासि कृत्यां अनु द्यून्नर्विशे पश्चिषे तुराय ॥७॥
 अष्टा महो दिव आदो हरी इह द्युम्नासाहमभि योधान उत्सम् ।
 हरिं यत्ते मन्दिनं दुक्षन्वुधे गोरभसमद्रिभिर्वाताप्यम् ॥८॥
 त्वमायसं प्रति वर्तयो गोर्दिवो अश्मानमुपनीतमृभ्वा ।
 कुत्साय यत्र पुरुहूत वन्वच्छुणामनन्तैः परियासि वधैः ॥९॥
 पुरा यत्सूरस्तमसो अपीतेस्तमद्रिवः फलिगं हेतिमस्य ।
 शुष्णस्य चित्परिहितं यदोजो दिवस्परि सुग्रथितं तदादः ॥१०॥
 अनु त्वामही पाजसी अचक्रे द्यावाक्षामा मदतामिन्द्र कर्मन् ।
 त्वं वृत्रमाशयानं सिरासु महो वज्रेण सिष्वपो वराहुम् ॥११॥
 त्वमिन्द्र नर्यो याँ अवो नृन्तिष्ठा वातस्य सुयुजो वहिष्ठान् ।
 यं ते काव्य उशना मन्दिनं दाद्वृत्रहणं पार्या ततक्ष वज्रम् ॥१२॥
 त्वं सूर्यो हरितो रामयो नृन्भरच्चक्रमेतशो नायमिन्द्र ।
 प्रास्य पारं नवतिं नाव्यानामपि कर्तमवर्तयोऽयज्यून् ॥१३॥
 त्वं नो अस्या इन्द्र दुर्हणायाः पाहि वज्रिवो दुरितादभीके ।
 प्र नो वाजात्रथ्योऽश्वबुध्यानिषे यन्धि श्रवसे सूनृतायै ॥१४॥
 मा सा ते अस्मत्सुमतिर्वि दसद्वाजप्रमहः समिषो वरन्त ।
 आ नो भज मघवचोष्वर्यो महिष्ठास्ते सधमादः स्याम ॥१५॥

kaditthā nṛṇ pātraṁ devayatāṁ śravadagiro aṅgirasāṁ turaṇyan ।
pra yadānaḍvīśā ā harmyasyoru kram̐sate adhware yajatraḥ ॥1॥
stambhīddha dyāṁ sa dharuṇaṁ prūṣāyadṛbhurvājāya draviṇaṁ naro goḥ ।
anu svajāṁ mahiṣaśchakṣata vrāṁ menāmaśvasya pari mātaraṁ goḥ ॥2॥
nakṣaddhavamaruṇiḥ pūrva rāṭ turo viśāmaṁgirasāmanu dyūn ।
taṣṭadvajraṁ niyutaṁ tastambhad dyāṁ chatuṣpade naryāya dvipāde ॥3॥
asya made svarya dā ṛtāyāpīvṛtamusriyāṇāmanīkam ।
yaddha prasarge trikakumnivartadapa druho mānuṣasya duro vaḥ ॥4॥
tubhyaṁ payo yatpitarāvanitāṁ rādhaḥ suretasturaṇe bhuraṇyū ।
śuchi yatte rekṇa āyajanta sabardughāyāḥ paya usriyāyāḥ ॥5॥
adha pra jo taraṇirmamattu pra rochyasya uṣaso na sūraḥ ।
induryebhirāṣṭa sveduhavyaiḥ sruveṇa siṁchaṇṇjaraṇābhi dhāma ॥6॥
sdhmiā yadvanadhitirapasyātsūro adhware pari rodhanā goḥ ।
yaddha prabhāsi kṛtvyaṁ anu dyūnanarvīse paśviṣe turāya ॥7॥
aṣṭā maho diva ādo harī iha dyumnāsāhamabhi yodhāna utsam ।
harim̐ yatte mandinaṁ dukṣanvṛdhe gorabhasamadribhirvātāpyam ॥8॥

tvamāyasaṁ prati vartayo gordivo āsmānamupanītamṛbhvā ।
 kutsāya yatra puruhūta vanvaṁchhuṣṇamanantaiḥ pariyāsi vadhaiḥ ॥9॥
 purā yatsūrastamaso apītestamadrivaḥ phaligaṁ hetimasya ।
 śuṣṇasya chitparihitaṁ yadojo divaspari sugrathitaṁ tadādaḥ ॥10॥
 anu tvāmāhī pājasī achakre dyāvākṣāmā madatāmindra karman ।
 tvaṁ vītramāśayānaṁ sirāsu maho vajreṇa śiṣvapo varāhum ॥11॥
 tvamindra naryo yāṁ avo nṛntiṣṭā vātasya suyujō vahiṣṭhān ।
 yaṁ te kāvya uśanā mandinaṁ dādvṛtrahaṇaṁ pāryā tatakṣa vajram ॥12॥
 tvaṁ sūro harito rāmāyo nṛnbharachchakrametaśo nāyamindra ।
 prāśya pāraṁ navatiṁ nāvyaṇāmapī kartamavartayo'yajyūn ॥13॥
 tvaṁ no asyā indra durhaṇyāḥ pāhi vajrivo duritādabhīke ।
 pra no vājānrathyo3 āsvabudhyāniṣe yandhi śravase sūnṛtāyai ॥14॥
 mā sā te asmatsumatirvi dasadvājapramahaḥ samīṣo varanta ।
 ā no bhaja maghavangoṣvāryo mahiṣṭhāste sadhamādaḥ syāma ॥15॥

३. उषा (Uṣā) - ऋ. (Rv.) १.१२३.१-१३; १.१२४.१-१३

ऋ. (Rv.) १.१२३.१-१३

पुथू रथो दक्षिणाया अयोज्यैनं देवासो अमृतासो अस्थुः ।
 कृष्णादुदस्थादर्या३ विहायाश्चित्सन्ती मानुषाय क्षयाय ॥१॥
 पूर्वा विश्वस्माद्भुवनादबोधि जयन्ती वाजं बृहती सनुत्री ।
 उच्चा व्यख्यद्युवतिः पुनर्भूरोषा अगन्त्रथमा पूर्वहूतौ ॥२॥
 यदद्य भागं विभजासि नृभ्य उषो देवि मर्त्यत्रा सुजाते ।
 देवो नो अत्र सविता दमूना अनागसो वोचति सूर्याय ॥३॥
 गृहंगृहमहना यात्यच्छा दिवेदिवे अधि नामा दधाना ।
 सिषासन्ती द्योतना शश्वदागादग्रमग्रमिद्भजते वसूनाम् ॥४॥
 भगस्य स्वसा वरुणस्य जामिरुषः सूनृते प्रथमा जरस्व ।
 पश्चा स दध्या यो अघस्य धाता जयेम तं दक्षिणया रथेन ॥५॥
 उदीरतां सूनृता उत्पुर्न्धीरुदग्रयः शुशुचानासो अस्थुः ।
 स्पार्हा वसूनि तमसापगूळहविष्कृण्वन्त्युषसो विभतीः ॥६॥
 अपान्येदत्यभ्य१न्यदेति विषुरूपे अहनी सं चरेते ।
 परिक्षितोस्तमो अन्या गुहाकरद्यौदुषाः शोशुचता रथेन ॥७॥
 सदृशीरद्य सदृशीरिदु श्वो दीर्घ सचन्ते वरुणस्य धाम ।
 अनवद्यासिंत्रशतं योजनान्येकैका क्रतुं परि यन्ति सद्यः ॥८॥
 जानत्यहः प्रथमस्य नाम शुक्रा कृष्णादजनिष्ट श्वितीची ।
 ऋतस्य योषा न मिनाति धामाहरर्हनिष्कृतमाचरन्ती ॥९॥
 कन्येव तन्वा३ शाशदानाँ एषि देवि देवमियक्षाणम् ।
 संस्मयमाना युवतिः पुरस्तादाविर्वक्षांसि कृणुषे विभाती ॥१०॥
 सुसंकाशा मातृमृष्टेव योषाविस्तन्वं कृणुषे दृशे कम् ।
 भद्रा त्वमुषो वितरं व्युच्छ न तत्ते अन्या उषसो नशन्त ॥११॥
 अश्ववतीर्गोमतीर्विश्ववारा यतमाना रश्मिभिः सूर्यस्य ।
 परा च यन्ति पुनरा च यन्ति भद्रा नाम वहमाना उषासः ॥१२॥
 ऋतस्य रश्मिमनुयच्छमाना भद्रंभद्रं क्रतुमसमासु धेहि ।
 उषो नो अद्य सुहवा व्युच्छास्मासु रायो मघवत्सु च स्युः ॥१३॥

puthū ratho dakṣiṇāyā ayojyainaṁ devāso amṛtāseā asthuḥ ।
 kṛṣṇādudasthādaryā3 viḥyāśchikitsantī mānuṣāya kṣayāya ॥1॥
 pūrvā viśvasmādbhruvanādabodhi jayantī vājam bṛhatī sanutrī ।
 uchchā vyakhyadyuvatiḥ punarbhūroṣā aganprathamā pūrvahūtau ॥2॥
 yadadya bhāgaṁ vibhajāsi nṛbhya uṣo devi martyatrā sujāte ।

devo no atra savitā damūnā anāgasō vohati sūryāya ॥3॥
 gr̥ham̐gr̥hamahanā yātyachchā divedive adhi nāmā dadhānā ।
 śiśāsanti dyotanā śasvādāgādagramagramidbhajate vasūnām ॥4॥
 bhagasya svasā varuṇasya jāmīruṣaḥ sūṇṛte prathamā jarasva ।
 paśchā sa dadhyā yo aghasya dhātā jayema taṁ dakṣiṇayā rathena ॥5॥
 udīratām sūṇṛtā utpurandhīrudagnayaḥ śuśuchānāso asthuḥ ।
 spārthā vasūni tamasāpagūlahaviṣkṛṇvantyūṣaso vibhatiḥ ॥6॥
 apānyedatyabhyānyadeti viṣurūpe ahanī saṁ charete ।
 parikṣitostamo anyā guhākaradyauduṣāḥ śośuchatā rathena ॥7॥
 sadṣīradya sadṣīridu śvo dīrgha sachante varuṇasya dhāma ।
 anavadyāsīmtraṣataṁ yojanānyekaikā kratum̐ pari yanti sadyaḥ ॥8॥
 jānatyahnaḥ prathamasya nāma śukrā kṛṣṇādajaniṣṭa śvitichī ।
 ṛtasya yoṣā na mināti dhāmāharaharniṣkṛtamācharanti ॥9॥
 kanyeva tanvā3 śāsādānām̐ eṣi devi devamiyakṣamāṇam ।
 saṁsmamayamānā yuvatiḥ purastādāvirvakṣāṁsi kṛṇuṣe vibhātī ॥10॥
 susamkāśā mātṛmṛṣṭeva yoṣāvistanvaṁ kṛṇuṣe dṛṣe kam ।
 bhadṛā tvamuṣo vitarāṁ vyuchchha na tatte anyā uṣaso naśanta ॥11॥
 aśvatīrgomatīrviśvavārā yatamānā raśmibhiḥ sūryasya ।
 parā cha yanti punarā cha yanti bhadṛā nāma vahamānā uṣāḥ ॥12॥
 ṛtasya raśmīmanuyachchhamānā bhadraṁbhadraṁ kratumasamāsu dhehi ।
 uṣo no adya suhavā vyuchchhāsmāsu rāyo maghavatsu cha syuḥ ॥13॥

ऋ. (Rv.) १.१२४.१-१३

उष उच्छन्ती समिधाने अग्रा उद्यन्तसूर्य उर्विया ज्योतिरश्रेत् ।
 देवो नो अत्र सविता न्वर्थ प्रासावीद् द्विपत्र चतुष्पदित्यै ॥१॥
 अमिनती दैव्यानि व्रतानि प्रमिनती मनुष्या युगानि ।
 ईयुषीणामुपमा शश्वतीनामायतीनां प्रथमोषा व्यद्यौत् ॥२॥
 एषा दिवो दुहिता प्रत्यदर्शि ज्योतिर्वसाना समना पुरस्तात् ।
 ऋतस्य पन्थामन्वेति साधु प्रजानतीव न दिशो मिनाति ॥३॥
 उपो अदर्शि शुश्र्युवो न वक्षो नोधा इवाविरकृत प्रियाणि ।
 अद्यसन्न ससतो बोधयन्ती शश्वत्तमागात्पुनरेयुषीणाम् ॥४॥
 पूर्वे अर्धे रजसो अस्यस्य गवां जनित्र्यकृत प्र केतुम् ।
 व्यु प्रथते वितरं वरीय ओभा पृणन्ती पित्रोरुपस्था ॥५॥
 एवेदेषा पुरुतमा दृशे कं नाजामिं न परि वृणक्ति जामिम् ।
 अरेपसा तन्वा३ शाशदाना नार्भादीषते न महो विभाती ॥६॥
 अभ्रातेव पुंस एति प्रतीची गर्तारुगिव सनये धनानाम् ।
 जायेव पत्य उशती सुवासा उषा हस्त्रेव नि रिणीते अप्सः ॥७॥
 स्वसा स्वस्त्रे ज्यायस्यै योनिमारैगपैत्यस्याः प्रतिचक्ष्येव ।
 व्युच्छन्ती रश्मिभिः सूर्यस्यांज्यङ्गे समनगा इव ब्राः ॥८॥
 आसां पूर्वसामहसु स्वसृणामपरा पूर्वामभ्येति पश्चात् ।
 ताः प्रलवन्नव्यसीर्नूनमस्मे रेवदुच्छन्तु सुदिना उषासः ॥९॥
 प्र बोधयोषः पृणतो मघोन्यबुध्यमनानाः पणयः ससन्तु ।
 रेवदुच्छ मघवद्भ्यो मघोनि रेवत्स्तोत्रे सूनृते जारयन्ती ॥१०॥
 अवेयमश्नैद्युवतिः पुरस्ताद्युङ्गे गवामरुणानामनीकम् ।
 वि नूनमुच्छादसति प्र केतुर्गृहं गृहमुप तिष्ठते अग्निः ॥११॥
 उते व्यश्चिद्वसतेरपत्तन्नश्च ये पितुभाजो व्युष्टौ ।
 अमा सते वहसि भूरि वाममुषो देवि दाशुषे मर्त्याय ॥१२॥
 अस्तोद्धं स्तोम्या ब्रह्मणा मेऽवीवृधध्वमुशतीरुषासः ।

युष्माकं देवीरवसा सनेम सहस्रिणं च शतिनं च वाजम ॥१३॥
uṣa uchchhantī samidhāne agnā udyantsūrya urviyā jyotirāśret /
devo no atra savitā nvartha prāsāvid dvīpatpra chatuṣpadīyai ॥1॥
aminatī daivyaṇī vratāni praminatī manuṣyā yugāni /
īyūṣṇāmupamā śāsvatīnāmāyatīnān prathamōṣā vyadyaut ॥2॥
eṣā divo duhitā pratyadarśī jyotirvasānā samanā purastāt /
ṛtasya panthāmanveti sādhu prajānatīva na dīśo minātī ॥3॥
upo adarśī śundhyuvo na vakṣo nodhā ivāvīrakṛta priyāṇī /
admasanna sasato bodhayantī śāsvattamāgātpunareyuṣṇām ॥4॥
pūrve ardhe rajaso aptyasya gavām janitrayakṛta pra ketum /
vyu prathate vitarān varīya Obhā pṛṇantī pītrorupasthā ॥5॥
evedeṣā purutamā dṛṣe kaṁ nājāmiṁ na pari vṛṇakti jāmiṁ /
arepasā tanvā3 śāśadānā nārbhādīṣate na maho vibhātī ॥6॥
abhrāteva puṁsa eti pratīchī gartārugaiva sanaye dhanānām /
jāyeva patya uṣatī suvāsā uṣā hasreva ni riṇīte apsaḥ ॥7॥
svasā svasre jyāyasyai yonimāraigapaityasyāḥ prachakṣayeve /
vyuchchhantī rāsmibhiḥ sūryasyānījyaṅkte samanagā iva vrāḥ ॥8॥
āsān pūrvāsāmahasu svasṛṇāmaparā pūrvāmabhyeti paśchāt /
tāḥ pratnavannavyasīrñūnamasme revaduchchhantu sudīnā uṣāsaḥ ॥9॥
pra bodhayoṣaḥ pṛṇato maghonyabudhyamanānāḥ paṇayaḥ sasantu /
revaduchchha maghavadbhyo maghoni revatstotre sūnṛte jārayantī ॥10॥
aveyamaśvaidyuvatiḥ purastādyuṅkte gavāmaruṇānāmanīkam /
vī nūnamuchchhādasati pra keturgrānigrāhamupa tiṣṭhāte agniḥ ॥11॥
utte vyaśchidvasaterapaptannaraścha ye pitubhājo vyuṣṭau /
amā sate vahasi bhūri vāmamuṣo devī dāśuṣe martyāya ॥12॥
astoḍhvaṁ stomyā brahmaṇā me'vīrḍhadhvamuṣatīruṣāsaḥ /
yuṣmākaṁ devīravasā sanema sahasrīṇaṁ cha śatīnaṁ cha vājama ॥13॥

४. दम्पती (Dampatī) - ऋ. (Rv.) १.१२५.१-७

प्राता रत्नं प्रातरित्वा दधाति तं चिकित्वान्प्रतिगृह्या नि धत्ते ।
 ते प्रजां वर्धयमान आयू रयस्पोषेण सचते सुवीरः ॥१॥
 सुगुरसत्सुहिरण्यः स्वध्वो बृहदस्मै वय इन्द्रो दधाति ।
 यस्त्ववायन्तं वसुना प्रातरित्वो मुक्षीजयेव पदिमुत्सिनाति ॥२॥
 आयमद्य सुकृतं प्रातरिच्छन्निष्टेः पुत्रं वसुमता रथेन ।
 अंशोः सुतं पायय मत्सरस्य क्षयद्वीरं वर्धय सूनृताभिः ॥३॥
 उप क्षरन्ति सिन्धवो मयोभुव ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः ।
 पृणान्तं च पपुर्णिं च श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः ॥४॥
 नाकस्य पृष्ठे अधि तिष्ठति श्रितो यः पृणाति स ह देवेषु गच्छति ।
 तस्मा आपो घृतमर्षन्ति सिन्धवस्तस्मा इयं दक्षिणा पिन्वते सदा ॥५॥
 दक्षिणावतामिदिमानि चित्रा दक्षिणावतां दिवि सूर्यासः ।
 दक्षिणावन्तो अमृतं भजन्ते दक्षिणावन्तः प्र तिरन्त आयुः ॥६॥
 मा पृणन्तो दुरितमेन आरन्मा जारिषुः सूरयः सुव्रातसः ।
 अन्यस्तेषां परिधिरस्तु कश्चिदपृणन्तमभि सं यन्तु शोकाः ॥७॥
prātā ratnam prātaritvā dadhāti taṁ chikītvānpratigrhyā ni dhatte /
te prajān vardhayamāna āyū rāyaspoṣeṇa sachate suvīrah ॥1॥
sugurasatsuhiranyāḥ svaśvo bṛhadasmai vaya indro dadhāti /
yastvavāyantaṁ vasunā prātaritvo mukṣījayeva padimutsināti ॥2॥
āyamadya sukṛtaṁ prātarichchhanniṣṭeḥ putraṁ vasumatā rathena /
amśoḥ sutaṁ pāyaya matsarasya kṣayadvīraṁ vardhaya sūnṛtābhiḥ ॥3॥

upa kṣaranti sindhavo mayobhuva ījānaṁ cha yakṣayamāṇaṁ cha dhenavaḥ ।
 pṛṇāntaṁ cha papurim̐ cha śravasyaveā ghṛtasya dhārā upa yanti viśvataḥ ॥4॥
 nākasya pṛṣṭhe adhi tiṣṭhati śrito yaḥ pṛṇāti sa ha deveṣu gachchhati ।
 tasmā āpo ghṛtamarṣanti sindhavastasmā iyaṁ dakṣiṇā pīnvate sadā ॥5॥
 dakṣiṇāvātāmidimāni chitrā dakṣiṇāvātāni divi sūryāsaḥ ।
 dakṣiṇāvanto amṛtaṁ bhajante dakṣiṇāvantaḥ pra tiranta āyuh ॥6॥
 mā pṛṇanto duritamena āranmā jāriṣuḥ sūrayaḥ suvrātasah ।
 anyasteṣāṁ paridhirastu kaśchidapṛṇantamabhi saṁ yantu śokāḥ ॥7॥

१५१. कण्वः (Kaṇvaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.४२

ऊर्ध्वऽऊ षु णऽऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।
 ऊध्वो वाजस्य सनिता यद्दिजभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥४२॥
 ūrdhva'ū ṣu ṇa'ūtaye tiṣṭhā devo na savitā ।
 ūdhvo vājasya sanitā yadinjabhirvāghadbhirvihnayāmahe ॥42॥

२. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) ३७.७

प्राेतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देवयेतु सूनृता । अच्छा वीरं नयं पङ्क्तिराधसं देवा यां नयन्तु नः । मखायत्वा मखस्य त्वा
 शीर्ष्णो । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णो । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णो ॥७॥
 praitu brahmaṇaspatiḥ pra devayetu sūnṛtā । achchhā vīraṁ nayaṁ paṅktirādhasaṁ
 devā yāṁ nayantu naḥ । makhāyatvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya
 tvā śīrṣṇe । makhāya tavā makhasya tvā śīrṣṇo ॥7॥

३. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.९४.१-४

अधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते धियः सूर्ये न विशः ।
 अपो वृणानः पवते कवीयन्नजं न पशुवर्धनाय मन्म ॥१॥
 द्विता व्यूर्ध्वन्नमृतस्य धाम स्वर्विदे भुवनानि प्रथन्त ।
 धियः पिन्वानाः स्वसरे न गाव ऋतायन्तीरभि वावश्च इन्दुम् ॥२॥
 परि यत्कविः काव्या भरते शूरो न रथो भुवनानि विश्वा ।
 देवेषु यशो मर्ताय भूषन्दक्षाय रायः पुरुभूषु नव्यः ॥३॥
 श्रिये जातः श्रिय आ निरियाय श्रियं वयो जरितृभ्यो दधाति ।
 श्रियं वसाना अमृतत्वमायन्भवन्ति सत्या समिथा मितद्रौ ॥४॥
 adhi yadasminvājīnīva śubhaḥ spardhante dhiyaḥ sūrye na viśaḥ ।
 apo vṛṇānaḥ pavate kavīyanvrajaṁ na paśuvardhanāya manma ॥1॥
 dvitā vyūrṇvannamṛtasya dhāma svarvide bhuvanāni prathanta ।
 dhiyaḥ pīnvānāḥ svasare na gāva ṛtāyantīrabhi vāvaśra indum ॥2॥
 pari yatkaviḥ kāvyā bharate śūro na ratho bhuvanāni viśvā ।
 deveṣu yaśo martāya bhūṣandakṣāya rāyaḥ purubhūṣu navyaḥ ॥3॥
 śriye jātaḥ śriya ā niriyaaya śriyaṁ vayo jaritṛbhyo dadhāti ।
 śriyaṁ vasānā amṛtatvamāyanbhavanti satyā samithā mitadrau ॥4॥

४. प्राणाः (Prāṇāḥ) - य. (Yv.) ३४.५५

सप्तऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षन्ति मदमप्रमादम् ।
 सप्तापः स्वपतो लोकमीयुस्तत्र जागृतोऽस्वप्नौ सत्रसदौ च देवौ ॥५५॥
 sapta'ṛṣayaḥ pratihitāḥ śarīre sapta rakṣanti madamapramādam ।
 saptāpaḥ svapato lokamīyustatra jāgṛto'asvapna jau satrasadau cha devau ॥55॥

५. ब्रह्मणस्पतिः (Brahmaṇaspatiḥ) - य. (Yv.) ३४.५६-५७

उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्तस्त्वमेहे ।
 उप प्र यन्तु मरुतः सुदानवऽइन्द्र प्राशूर्भवा सचा ॥५६॥
 प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्थम् ।

याम्मन्निन्द्रो वरुणो मित्रोऽअर्यमा देवाऽ ओकां सि चक्रिरे ॥५७॥
uttiṣṭha brahmaṇaspate devayantastvemahe /
upa pra yantu marutaḥ sudānava' indra prāsūrbhavā sachā ॥56॥
pra nūnaṁ brahmaṇaspatirmantraṁ vadatyukthyam /
yāmannindro varuṇo mitro'aryamā devā' Okāṁ si chakrire ॥57॥

६. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ३३.८९

प्रैतु बृहन्नस्पतिः प्र देव्येतु सूनृता । अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसं देवा यां नयन्तु न ॥८९॥
praitu bṛhmaṇaspatiḥ pra devyetu sūnṛtā / achchhā vīraṁ narya paṅktirādhasaṁ
devā yān nayanantu na ॥89॥

७. सविता (Savitā) - य. (Yv.) १७.७४

तांसवितुर्वरेणयस्य चित्रामाहं वृणे सुमतिं विश्वजन्याम् ।
 यामस्य कणवो अदुहत्प्रपीनांसहस्रधारां पयसा महीं गाम् ॥७४॥
tāmsaviturvareṇayasya chitrāmāhaṁ vṛṇe sumatiṁ viśvajanyām /
yāmasya kaṇavo aduhatprapīnānsahasradhārāṁ payasā mahīm gām ॥74॥

१५२. कण्वो घौरः (Kaṇvo Ghaurah)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.३६.१-२०; सा. (Sv.) ५४; ५६; ५७; ५९

ऋ. (Rv.) १.३६.१-२०

प्र वो यहं पुरुषां विशां देवयतीनाम् ।
 अग्निं सूक्तेभिर्वचोभिरीमहे यं सीमिदन्त्य ईळते ॥१॥
 जनासो अग्निं दधिरे सहोवृधं हविष्मन्तो विधेम ते ।
 स त्वं नो अद्य सुमना इहाविता भवा वाजेषु सन्त्य ॥२॥
 प्र त्वा दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् ।
 महस्ते सतो वि चरन्त्यर्चयो दिवि स्पृशन्ति भानवः ॥३॥
 देवासस्त्वा वरुणो मित्रो अर्यमा सं दूतं प्रलमिन्धते ।
 विश्वं सो अग्ने जयति त्वया धनं यस्ते ददाश मर्त्यः ॥४॥
 मन्द्रो होता गृहपतिरग्ने दूतो विशामसि ।
 त्वे विश्वा संगतानि व्रता ध्रुवा यानि देवा अकृण्वत् ॥५॥
 त्वे इदग्ने सुभगे यविष्ठ्य विश्वमा हूयते हविः ।
 स त्वं नो अद्य सुमना उतापरं यक्षि देवान्सुवीर्या ॥६॥
 तं घेमिन्त्या नमस्विन उप स्वराजमासते ।
 होत्राभिरग्निं मनुषः समिधते तितिर्वासो अति स्निधः ॥७॥
 घ्नन्तो वृत्रमतरन्नोदसी अप उरु क्षयाय चक्रिरे ।
 भुवत्कण्वे वृषा द्युम्याहुतः क्रन्ददश्चो गविष्टिषु ॥८॥
 सं सीदस्व मह्यं असि शोचस्व देववीतमः ।
 वि धूममग्ने अरुषं मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम् ॥९॥
 यं त्वा देवासो मनवे दधुरिह यजिष्ठं हव्यवाहन ।
 यं कण्वो मेध्यातिथिर्धनस्पृतं यं वृषा यमुपस्तुतः ॥१०॥ ।
 यमग्निं मेध्यातिथिः कण्व ईध ऋतादधि ।
 तस्य प्रेषो दीदियुस्तमिमा ऋचस्तमग्निं वर्धयामसि ॥११॥
 रायस्पृधिं स्वधावोऽस्ति हि तेऽग्ने देवेष्वाप्यम् ।
 त्वं वाजस्य श्रुत्यस्य राजसि स नो मृळ मह्यं असि ॥१२॥
 ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।
 ऊर्ध्वो वाजस्य समिता यदज्जिभिवधिर्द्विर्विह्वयामहे ॥१३॥
 ऊर्ध्वो नः पाह्यहसो नि केतुना विश्वं समन्त्रिणं दह ।
 कृधी न ऊर्ध्वार्चरथय जीवसे विदा देवेषु नो दुवः ॥१४॥
 पाहि नो अग्ने रक्षसः पाहि धूर्तेरराव्यः ।

पाहि रीषत उत वा जिघांसतो बृहद्भानो यविष्ठ्य ॥१५॥
 घनेव विष्वग्वि जह्यराव्यस्तपुर्जम्भ यो अस्मध्रुक ।
 ये मर्त्यः शिशीते अत्यक्तुभिर्मा नः स रिपुरीशत ॥१६॥
 अग्निर्वन्ने सुवीर्यमग्निः कण्वाय सौभगम् ।
 अग्निः प्रावन्मित्रो मेध्यातिथिमग्निः साता उपस्तुतम् ॥१७॥
 अग्निना तुर्वशं यदुं परावत उग्रादेवं हवामहे ।
 अग्निर्नयन्नववास्त्वं बृहद्रथं तुर्वीतिं दस्यवे सहः ॥१८॥
 नि त्वामग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।
 दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितो यं नमस्यान्ति कृष्टयः ॥१९॥
 त्वेषासो अग्नेरमवन्तो अर्चयो भीमासो न प्रतीतये ।
 रक्षस्विनः सदमिद्यातुमावतो विश्वं समत्रिणं दह ॥२०॥
pra vo yahnarī purūpām viśām devayatīnām ।
agnirī sūktebhirvachobhirīmahe yañ sīmidadanyam īlate ॥1॥
janāso agnirī dadhire sahovṛdham haviṣmanto vidhema te ।
sa tvam no adya sumanā ihāvitā bhavā vājeṣu santya ॥2॥
pra tvā dūtām vṛṇīmahe hotāram viśvavedasam ।
mahaste sato vi charantyarcho divi spṛśanti bhānavaḥ ॥3॥
devāsastvā varuṇo mitro aryamā sañ dūtām pratnamindhate ।
viśvam so agne jayati tvayā dhanam yaste dadāśa martyaḥ ॥4॥
mandro hotā gr̥hapatiragne dūto viśāmasi ।
tve viśvā saṁgatāni vratā dhruvā yāni devā akṛṇvat ॥5॥
tve idagne subhage yaviṣṭhya viśvamā hūyate haviḥ ।
sa tvam no adya sumanā utāparam yakṣi devāntsu vīryā ॥6॥
tañ ghemitthā namasvina upa svarājamāsate ।
hotrābhiragnirī manuṣaḥ samidhate titirvāso ati sridhaḥ ॥7॥
ghnanto vṛtramatarannodasī apa uru kṣayāya chakrire ।
bhuvatkaṇve vṛṣā dyumnyāhutaḥ krandadaśvo gaviṣṭiṣu ॥8॥
sañ sīdasva mahām asi śochasva devavītamah ।
vi dhūmamagne aruṣam miyedhya sr̥ja praśasta darsatam ॥9॥
yañ tvā devāso manave dadhuriha yajīṣṭham havyavāhana ।
yañ kaṇvo medhyātithirdhanaspr̥tam yañ vṛṣā yamupastutaḥ ॥10॥ ।
yamagnirī medhyātithiḥ kaṇva īdha ṛtādadhi ।
tasya preṣo dīdyustamimā ṛchastamagnirī vardhayāmasi ॥11॥
rāyaspūrdhi svadhāvo'sti hi te'gne deveṣvāpyam ।
tvam vājasya śrutyasya rājasi sa no mṛṣa mahām asi ॥12॥
ūrdhva ū ṣu ṇa ūtaye tiṣṭhā devo na savitā ।
ūrdhvo vājasya samitā yadatrajibhivadhidbhirvihnayāmahe ॥13॥
ūrdhvo naḥ pāhyamhaso ni ketunā viśvam samatrinam daha ।
kṛdhī na ūrdhvāmcharathaya jīvase vidā deveṣu no duvaḥ ॥14॥
pāhi no agne rakṣasaḥ pāhi dhūrterarāvṇaḥ ।
pāhi riṣata uta vā jighāmsato bṛhadbhāno yaviṣṭhya ॥15॥
ghaneva viṣvagvi jahyarāvṇastapurjambha yo asmadhruk ।
ye martyaḥ śīṣīte atyaktubhirmā naḥ sa ripurīśata ॥16॥
agnirvavne suvīryamagnirī kaṇvāya saubhagam ।
agnirī prāvanmitrota medhyātithimagnirī sātā upastutam ॥17॥
agninā turvaśam yadum parāvata ugrādevam havāmahe ।
agnirnayannavavāstvam bṛhadratham turvītiṁ dasyave sahaḥ ॥18॥
ni tvāmagne manurdadhe jyotirjanāya śāsvate ।
dīdetha kaṇva ṛtajāta ukṣito yañ namasyānti kṛṣṭayaḥ ॥19॥

*tveśāso agneramavanto archayo bhīmāso na pratītaye /
rakṣasvīṇaḥ sadamidyāātumāvato viśvaṁ samatṛiṇaṁ daha ॥20 ॥*

सा. (Sv.) ५४

नित्वामग्रे मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।
दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितो यं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥१० ॥
*nitvāmagne manurdadhe jyotiṛjanāya śaśvate /
dīdetha kaṇva ṛtajāta ukṣito yaṁ namasyanti kṛṣṭayaḥ ॥10 ॥*

सा. (Sv.) ५६-५७

प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देव्येतु सूनृता ।
अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसं देवा यां नयन्तु नः ॥२ ॥
ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।
ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदिजभिर्वाघद्विर्विहयामहे ॥३ ॥
*praitu brahmaṇaspatiḥ pra devyetu sūnṛtā /
achchhā vīraṁ narya paṅktirādhasaṁ devā yāṁ nayantu naḥ ॥2 ॥
ūrdhva ū ṣu ṇa ūtaye tiṣṭhā devo na savitā /
ūrdhvo vājasya sanitā yadiṁjabhirvāghadbhirvihnayāmahe ॥3 ॥*

सा. (Sv.) ५९

प्र वो यह पुरुषां विशां देवयतीनाम् । अग्नि सूक्तेभिर्वचोभिर्वृणीमहे यं समिदन्य इन्धते ॥५ ॥
*pra vo yahna puruṣāṁ viśāṁ devayatinām / agni sūktebhirvachobhirvṛṇīmahe yaṁ
samidanya indhate ॥5 ॥*

२. आदित्याः (Ādityāḥ) - ऋ. (Rv.) १.४१.४-६

सुगः पन्था अनृक्षर आदित्यास ऋतं यते । नात्रावखादो अस्ति वः ॥४ ॥
यं यां नयथा नर आदित्या ऋजुना पथा । प्र वः स धीतये नशत् ॥५ ॥
स रत्नं मर्त्यो वसु विश्वं तोकमुत त्मना । अच्छा गच्छत्यस्तुतः ॥६ ॥
*sugaḥ panthā anṛkṣara ādityāsa ṛtaṁ yate / nātrāvakhādo asti vaḥ ॥4 ॥
yaṁ yāṁ nayathā nara ādityā ṛjunā pathā / pra vaḥ sa dhītaye naśat ॥5 ॥
sa ratnaṁ martyo vasu viśvaṁ tokamuta tmanā / achchhā gachchhatyastutaḥ ॥6 ॥*

३. इन्द्रः (साग्री. सास्वा.) वरुणमित्रार्यमणः (ऋसर्व.) मित्रावरुणां मुख्या आदित्या देवताः (सार्षेदी.)
(Indraḥ [Ssb. Sas.] Varuṇamitrāryamaṇaḥ [Rss.] Mitrāvaruṇāṁ Mukhyā
Ādityā Devatāḥ [Sad.] - सा. (Sv.) १८५

यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा । न किः स दभ्यते जनः ॥१ ॥
yaṁ rakṣanti prachetaso varuṇo mitro aryamā / na kiḥ sa dabhyate janaḥ ॥1 ॥

४. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah)- सा. (Sv.) ५३९

अधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते धियः सूरं न विशः ।
अपो वृणानः पवते कवीयान्त्रजं न पशुवर्धनाय मन्म ॥७ ॥
*adhi yadasmīnvājīnīva śubhaḥ spardhante dhiyaḥ sūre na viśaḥ /
apo vṛṇānaḥ pavate kavīyānvrajaṁ na paśuvardhanāya manma ॥7 ॥*

५. पूषा (Pūṣā) - ऋ. (Rv.) १.४२.१-१०

सं पूषन्नध्वनस्तिर व्यंहो विमुचो नपात् । सक्ष्वा देव प्र णस्पुः ॥१ ॥
यो नः पूषन्नघो वृको दुःशेव आदिदेशति । अप स्म तं पथो जहि ॥२ ॥
अप त्वं परिपन्थिनं मुषीवाणं हुरश्चितम् । दूरमधि सुतेरज ॥३ ॥
त्वं तस्य द्याविनोऽघशंसस्य कस्य चित् । पदाभि तिष्ठ तपुषिम् ॥४ ॥
आ तत्ते दस्र मन्तुमः पूषन्नवो वृणीमहे । येन पितृनचोदयः ॥५ ॥
अथा नो विश्वसौभग हिरण्यवाशीमत्तम । धनानि सुषणा कृधि ॥६ ॥
अति नः सश्वतो नय सुगा नः सुपथा कृणु । पूषन्निह ऋतुं विदः ॥७ ॥
अभि सूयवसं नय न नवज्वारो अध्वने । पूषन्निह क्रतुं विदः ॥८ ॥

शग्धि पूर्धि प्र यंसि च शिशीहि प्रास्युदरम् । पूषन्निह क्रतुं विदः ॥९॥

न पूषणं मेथामसि सूतैरभि गृणीमसि । वसूनि दस्ममीमहे ॥१०॥

saṁ pūṣannadhvanastira vyamho vimucho napāt / sakṣavā deva pra ṇaspuraḥ ॥1॥

yo naḥ pūṣannagho vṛko duḥśeva ādideśati / apa sma taṁ patho jahi ॥2॥

apa tyam paripanthinam muṣivāṇam huraśchitam / dūramadhi sruteraja ॥3॥

tvam tasya dvayāvino'ghaśamsasya kasya chit / padābhi tiṣṭha tapuṣim ॥4॥

ā tatte dasra mantumaḥ pūṣannavo vṛṇīmahe / yena pitṛnachodayaḥ ॥5॥

adhā no viśvasaubhaga hiraṇyavāśīmattama / dhanāni suṣaṇā kṛdhi ॥6॥

ati naḥ saśchato naya sugā naḥ supathā kṛṇu / pūṣanniha ṛtuṁ vidaḥ ॥7॥

abhi sūyavaśam naya na navajvāro adhvane / pūṣanniha kratuṁ vidaḥ ॥8॥

śagdhi pūrdhi pra yamsi cha śiśiḥi prāsyudaram / pūṣanniha kratuṁ vidaḥ ॥9॥

na pūṣaṇam methāmasi sūktairabhi gṛṇīmasi / vasūni dasmamīmahe ॥10॥

६. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) १.४०.१-८

उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते देवयन्तस्त्वमेहे ।

उप प्र यन्तु मरुतः सुदानव इन्द्र प्राशूर्भवा सचा ॥१॥

त्वामिद्धि सहसस्पुत्र मर्त्य उपब्रूते धने हिते ।

सुवीर्य मरुत आ स्वश्व्यं दधीत यो व आचके ॥२॥

प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्र देव्येतु सूनृता ।

अच्छा वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसं देवा यां नयन्तु नः ॥३॥

यो वाघते ददाति सूनरं वसु स धत्ते अक्षिति श्रवः ।

तस्मा इळां सुवीरामा यजामहे सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥४॥

प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिर्मन्त्रं वदत्युक्थ्यम् ।

यस्मिन्निन्द्रो वरुणे मित्रो अर्यमा देवा ओकांसि चक्रिरे ॥५॥

तमिद्धोचेमा विदथेषु शंभुवं मन्त्रं देवा अनेहसम् ।

इमां च वाचं प्रतिहर्यथा नरो विश्वेद्वामा वो अश्रवत् ॥६॥

को देवयन्तमश्रवज्जनं को वृक्त बर्हिषम् ।

प्रप्र दाश्वान्पस्त्याभिरस्थितान्तर्वावत्क्षयं दधे ॥७॥

उप क्षत्रं पृचीत हन्ति राजभिर्भये चित्सुक्षितिं दधे ।

नास्य वर्ता न तरुता महाधने नार्भे अस्ति वज्रिणः ॥८॥

uttiṣṭha brahmaṇaspate devayantastvemahe /

upa pra yantu marutaḥ sudānava indra prāśūrbhavā sachā ॥1॥

tvāmiddhi sahasasputra martya upabrūte dhane hite /

suvīrya maruta ā svaśvyam dadhīta yo va āchake ॥2॥

praitu brahmaṇaspatiḥ pra devyetu sūnṛtā /

achchhā vīram narya paṅktirādhasam devā yam nayantu naḥ ॥3॥

yo vāghate dadāti sūnaram vasu sa dhatte akṣiti śravaḥ /

tasmā ilām suvīrām yajāmahe supratūrtimanehasam ॥4॥

pra nūnam brahmaṇaspatirmantram vadatyukthyam /

yasminnindro varuṇe mitro aryamā devā Okāmsi chakrīre ॥5॥

tamidvochemā vidatheṣu śambhuvaṁ mantram devā anehasam /

imām cha vācham pratiharyathā naro viśvedvāmā vo aśnavat ॥6॥

ko devayantamaśnavajjanam ko vṛkta barhiṣam /

prapra dāśvānpastyābhirasthitāntarvāvatkṣayam dadhe ॥7॥

upa kṣatram prīchīta hanti rājabhirbhaye chitsukṣitim dadhe /

nāsyā vartā na tarutā mahādhane nārbhe asti vajriṇaḥ ॥8॥

७. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) १.३७.१-१५; १.३८.१-१५; १.३९.१-१०

ऋ. (Rv.) १.३७.१-१५

क्रीळ वः शर्धो मारुतमनर्वाणं रथेशुभम् । कण्वा अभि प्रगायत ॥१॥
 य पृषतीभिर्ऋष्टिभिः साकं वाशीभिर्निजभिः अजायन्त स्वर्भानवः ॥२॥
 इहेव शृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् । नि यामिचत्रमृजते ॥३॥
 प्र वः शर्धाय घृष्वये त्वेषद्युम्नाय शुष्मिणे । देवतं ब्रह्म गायत ॥४॥
 प्र शंसा गोष्वध्वं क्रीळं यच्छर्धो मारुतम् । जम्भे रसस्य वावृधे ॥५॥
 को वो वर्षिष्ठ आ नरो दिवश्च गमश्च धूतयः । यत्सीमन्तं न धृनुथ ॥६॥
 नि वो यामाय मानुषो दध्न उग्राय मन्यवे । जिहीत पर्वतो गिरिः ॥७॥
 येषमज्मेषु पृथिवी जुजुत्वौ इव विश्पतिः । भिया यामेषु रेजते ॥८॥
 स्थिरं हि जानमेषां वयो मातुर्निरितवे । यत्सीमनु द्विता शवः ॥९॥
 उदु त्ये सूनवो गिरः काष्ठा अज्मेष्वत्नत । वाश्रा अभिजु यातवे ॥१०॥
 त्यं चिद्धा दीर्घ पृथुं मिहो नपातममुध्रम् । प्र च्यावयन्ति यामभिः ॥११॥
 मरुतो यद्ध वो बलं जनां अचुच्यवीतन । गिरिरचुच्यवीतन ॥१२॥
 यद्ध यान्ति मरुतः सं ह ब्रुवतेऽध्वन्ना । शुणोति कश्चिदेषाम् ॥१३॥
 प्र यात् शीभमाशुभिः सन्ति कण्वेषु वो दुवः । तत्रो षु मादयाध्वै ॥१४॥
 अस्ति हि ष्मा मदाय वः स्मसि ष्मा वयमेषाम् । विश्वं चिदायुर्जीवसे ॥१५॥

krīmṇa vaḥ śardho mārutamānarvāṇaṁ ratheśubham । kaṇvā abhi pragāyata ॥1॥
ya pṛṣatībhirṣṭibhiḥ sākaṁ vāśībhirinjabhiḥ ajāyanta svarbhānavaḥ ॥2॥
iheva śṛṇva eṣāṁ kaśā hasteṣu yadvadān । ni yāmiṁchatramṛnjate ॥3॥
pra vaḥ śardhāya ghṛṣvaye tveṣadyumnāya śuṣmiṇe । devattaṁ brahma gāyata ॥4॥
pra śamsā goṣvadhnyāṁ krīḷaṁ yachchhardho mārutam । jambhe rasasya vāvṛdhe ॥5॥
ko vo varṣiṣṭha ā naro divascha gmaścha dhūtayaḥ । yatsīmantaṁ na dhṛnutha ॥6॥
ni vo yāmāya mānuṣo dadhra ugrāya manyave । jihīta parvato giriḥ ॥7॥
yeṣamajmeṣu pṛthivī jujurtvām iva viśpatiḥ । bhiyā yāmeṣu rejate ॥8॥
sthiram hi jānameṣāṁ vayo māturniretave । yatsīmanu dvitā śavaḥ ॥9॥
udu tye sūnavo giraḥ kāṣṭhā ajmeṣvatnata । vāśrā abhiāu yātave ॥10॥
tyaṁ chidghā dīrgha pṛthum miho napātāmamṛdhram । pra chyāvayanti yāmabhiḥ ॥11॥
maruto yaddha vo balaṁ janāṁ achuchyavītana । girīmrachuchyavītana ॥12॥
yaddha yānti marutaḥ saṁ ha bruvate dhvannā । śuṇoti kaśchideṣām ॥13॥
pra yāt śībhamāśubhiḥ santi kaṇveṣu vo duvaḥ । tatro ṣu mādayādhvai ॥14॥
asti hi śmā madāya vaḥ smasi śmā vayameṣām । viśvaṁ chidāyurjīvase ॥15॥

ऋ. (Rv.) १.३८.१-१५

कद्ध नूनं कधप्रियः पिता पुत्रं न हस्तयोः । दधिध्वे वृक्त बर्हिषः ॥१॥
 क नूनं कद्धो अर्थं गन्ता दिवो न पृथिव्याः । क वो गावो न रण्यन्ति ॥२॥
 क वः सुम्ना नव्यांसि मरुतः क सुविता । कोऽ विश्वानि सौभगा ॥३॥
 यद्यूयं पृश्निमातरो मर्तासः स्यातन । स्तोता वो अमृतः स्यात् ॥४॥
 मा वो मृगो न यवसे जरिता भूदजोष्यः । पथा यमस्य गादुप ॥५॥
 मो षुणः परापरा निऋतिर्दुर्हणा वधीत् । पदीष्ट तृष्ण्या सह ॥६॥
 सत्यं त्वेषा अमवन्तो धन्विचदा रुद्रियासः । मिहं कृण्वन्त्यवाताम् ॥७॥
 वाश्रेव विद्युन्मिमाति वत्सं न माता सिषक्ति । यदेषां वृष्टिरसर्जि ॥८॥
 दिवा चित्तमः कृण्वन्ति पर्जन्येनोदवाहेन । यत्पृथिवी व्युन्दन्ति ॥९॥
 अध स्वनाम्नरुतां विश्वमा सद्य पार्थिवम् । अरेजन्त प्र मानुषाः ॥१०॥
 मरुतो वीळुपाणिभिश्चित्रा रोधस्वतीरनु । यातेमखिद्रयामभिः ॥११॥
 स्थिरा वः सन्तु नेमयो रथा अश्वास एषाम् । सुसंस्कृता अभीशवः ॥१२॥

अच्छा वदा तना गिरा जरायै ब्रह्मणस्पतिम् । अग्निं मित्रं न दर्शतम् ॥१३॥

मिमीहि श्लोकमास्ये पर्जन्य इव ततनः । गाय गायत्रमुक्थ्यम् ॥१४॥

वन्दस्व मारुतं गणं त्वेषं पनस्युमर्किणम् । अस्मे वृद्धा असन्निह ॥१५॥

kaddha nūnaṁ kadhapriyaḥ pitā putraṁ na hastayoḥ । dadhidhve vṛkta barhiṣaḥ ॥1॥

kva nūnaṁ kadvo artha gantā divo na pṛthivyāḥ । kva vo gāvo na raṇyanti ॥2॥

kva vaḥ sumnā navyāṁsi marutaḥ kva suvitā । kvo3 viśvāni saubhagā ॥3॥

yadyūyaṁ pṛṣnimātaro martāsaḥ syātana । stotā vo amṛtaḥ syāt ॥4॥

mā vo mṛgo na yavase jaritā bhūdajosaḥ । pathā yamasya gādupa ॥5॥

mo ṣuṇaḥ parāparā niṛtirdurhaṇā vadhīt । padīṣṭa tṛṣṇayā saha ॥6॥

satyaṁ tveṣā amavanto dhanvimchadā rudriyāsaḥ । mihaṁ kṛṇvanti avātām ॥7॥

vāśreva vidyunmimāti vatsaṁ na mātā siṣakti । yadeṣāṁ vṛṣṭirasarji ॥8॥

divā chittamaḥ kṛṇvanti parjanyaenodavāhena । yatpṛthivīm vyundanti ॥9॥

adha svanānmarutāṁ viśvamā sadma pāṛthivam । arejanta pra mānuṣāḥ ॥10॥

maruto vīlupāṇibhiśchitrā rodhasvatīranu । yātemakhidrayāmabhiḥ ॥11॥

sthirā vaḥ santu nemayo rathā āsvāsa eṣām । susaṁskṛtā abhiśavaḥ ॥12॥

achchhā vadā tanā girā jarāyai brahmaṇaspatim । agniṁ mitraṁ na darśatam ॥13॥

mimihi ślokaṁāsyē parjanya iva tatanaḥ । gāya gāyatramukthyam ॥14॥

vandasva mārutaṁ gaṇaṁ tveṣaṁ panasyumarkīṇam । asme vṛddhā asanniha ॥15॥

ऋ. (Rv.) १.३९.१-१०

प्र यदित्या परावतः शेचिर्न मानमस्यथ ।

कस्य क्रत्वा मरुतः कस्य वर्षसा कं याथ कं ह धूतयः ॥१॥

स्थिरा वः सन्त्वायुधा पराणुदे वीळू उत प्रतिष्कभे ।

युष्माकमस्तु तविषी पनीयसी मा मर्त्यस्य मायिनः ॥२॥

परा ह यत्स्थिरं हथ नरो वर्तयथा गुरु ।

वि याथन वनिनः पृथिव्या व्याशाः पर्वतानाम् ॥३॥

नहि वः शत्रुर्विविदे अधि द्यवि न भूम्यां रिशादसः ।

युष्माकमस्तु तविषी तना युजा रुद्रासो नू चिदाधृषे ॥४॥

प्र वेपयन्ति पर्वतान् वि विचन्ति वनस्पतीन् ।

प्रो आरत मरुतो दुर्मदा इव देवासः सर्वया विशा ॥५॥

उपो रथेषु पृषतीरयुग्ध्वं प्रष्टिर्वहति रोहितः ।

आ वो यामाय पृथिवी चिदश्रोदबीभयन्त मानुषाः ॥६॥

आ वो मक्षू तनाय कं रुद्रा अवो वृणीमहे ।

गन्ता नूनं नोऽवसा यथा पुरेत्या कण्वाय बिभ्युषे ॥७॥

युष्मेषितो मरुतो मर्त्येषित आ यो नो अभ्व ईषते ।

वि तं युयोत शवसा व्योजसा वि युष्माकाभिरुतिभिः ॥८॥

असामि हि प्रयज्यवः कण्वं दद प्रचेतसः ।

असामिभिर्मरुत आ न ऊतिभिर्गन्ता वृष्टिं न विद्युतः ॥९॥

असाम्योजो बिभृथा सुदानवोऽसामि धूतयः शवः ।

ऋषिद्विषे मरुतः परिमन्यव इषुं न सृजत द्विष्म ॥१०॥

pra yaditthā parāvataḥ śechirna mānamasyatha ।

kasya kratvā marutaḥ kasya varpasā kaṁ yātha kaṁ ha dhūtayaḥ ॥1॥

sthirā vaḥ santvāyudhā parāṇude vīlū uta pratiṣkabhe ।

yuṣmākamastu taviṣī paṇīyasī mā martyasya māyīnaḥ ॥2॥

parā ha yatsthiraṁ hatha naro vartayathā guru ।

vi yāthana vaninaḥ pṛthivyā vyāśāḥ parvatānām ॥3॥

nahi vaḥ śatrurvivide adhi dyavi na bhūmyāṁ riśādasah ।

yuṣmākamastu taviṣī tanā yujā rudrāso nū chidādhr̥ṣe ॥4॥

pra vepayanti parvatān vi vimchanti vanaspatīn ।

*pro ārata maruto durmadā iva devāsaḥ sarvayā viśā ॥5॥
 upo ratheṣu pṛṣatīrayugdhvaṁ praṣṭirvahati rohitaḥ ।
 ā vo yāmāya pṛthivī chidaśrodabībhayanta mānuṣāḥ ॥6॥
 ā vo makṣū tanāya kaṁ rudrā avo vṛṇīmahe ।
 gantā nūnaṁ no'vasā yathā purethā kaṁvāya bibhyuṣe ॥7॥
 yuṣmeṣito maruto martyeṣita ā yo no abhva īṣate ।
 vi taṁ yuyota śavasā vyojasā vi yuṣmākābhīrūtibhiḥ ॥8॥
 asāmi hi prayajyavaḥ kaṁvaṁ dada prachetasāḥ ।
 asāmibhīrmaruta ā na ūtibhīrgantā vṛṣṭiṁ na vidyutaḥ ॥9॥
 asāmyojo bibhṛthā sudānavo'sāmi dhūtayaḥ śavaḥ ।
 ṛṣidviṣe marutaḥ parimanyava iṣuṁ na sṛjata dviṣma ॥10॥*

८. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) १.४३.३

यथा नो मित्रो वरुणो यथा रुद्रश्चिकेतति । यथा विश्वे सजोषसः ॥३॥
yathā no mitro varuṇo yathā rudraśchiketati । yathā viśve sajoṣasaḥ ॥3॥

९. रुद्रः (Rudraḥ) - ऋ. (Rv.) १.४३.१-२; १.४३.४-६

ऋ. (Rv.) १.४३.१-२

मद्रुद्राय प्रचेतसे मीळहुष्टमाय त्यसे । वोचेम शन्तमं हृदे ॥१॥
 यथा नो अदितिः कर्त्तृष्वे नृभ्यो यथा गवे । यथा तोकाय रुद्रियम् ॥२॥
*madrudrāya prachetase mīlahuṣṭamāya tyase । vochema śantamaṁ hrde ॥1॥
 yathā no aditiḥ karatpāsve nṛbhyo yathā gave । yathā tokāya rudriyam ॥2॥*

ऋ. (Rv.) १.४३.४-६

गाथपतिं भेधपतिं रुद्रं जलाषभेषजम् । तच्छयोः सुम्नमीमहे ॥४॥
 यः शुक्र इव सूर्यो हिरण्यमिव रोचते । श्रेष्ठो देवानां वसुः ॥५॥
 शं नः कर्त्त्यवते सुगं मेषाय मेष्ये । नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥६॥
*gāthapatiṁ bhedhapatiṁ rudraṁ jalāṣabheṣajam । tachchhamiyoḥ
 sumnamīmahe ॥4॥
 yaḥ śukra iva sūryo hiraṇyamiva rochate । śreṣṭho devānām vasuḥ ॥5॥
 śaṁ naḥ karartyavate sugaṁ meṣāya meṣye । nṛbhyo nāribhyo gave ॥6॥*

१०. मित्रवरुण-अर्यमणः (Mitravaruṇa-Aryamaṇaḥ) - ऋ. (Rv.) १.४१.१-३; १.४१.७-९

ऋ. (Rv.) १.४१.१-३

यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा । नू चित्स दभ्यते जनः ॥१॥
 यं बाहुतेव पिप्रति पान्ति मर्त्यं रिषः । अरिष्टः सर्व एधते ॥२॥
 वि दुर्गा विद्विषः पुरो घ्नन्ति राजान एषाम् । नयन्ति दुरिता तिरः ॥३॥
*yaṁ rakṣanti prachetaso varuṇo mitro aryamā । nū chitsa dabhyate janaḥ ॥1॥
 yaṁ bāhuteva piprati pānti martya riṣaḥ । ariṣṭaḥ sarva edhate ॥2॥
 vi durgā vidviṣaḥ puro ghnanti rājāna eṣām । nayanti duriṭā tiraḥ ॥3॥*

ऋ. (Rv.) १.४१.७-९

कथा राधाम सखायः स्तोमं मित्रस्यार्यमणः । महि प्सरो वरुणस्य ॥७॥
 मा वो घ्नन्त मा शपन्तं प्रति वोचेदेवयन्तम् । सुमैरिद्ध आ विवासे ॥८॥
 चतुरश्विद्वदमानाद्विभीयादा निधातोः । न दुरुक्ताय स्पृहयेत् ॥९॥
*kathā rādhāma sakhāyaḥ stomam mitrasāryamaṇaḥ । mahi psaro varuṇasya ॥7॥
 mā vo ghnanta mā śapantaṁ prati vochedevayantam । sumnaitridva ā vivāse ॥8॥
 chaturaśchiddadamānādbibhiyādā nidhātoḥ । na duruktāya sprhayet ॥9॥*

११. सोमः (Somaḥ) - ऋ. (Rv.) १.४३.७-९

अस्मे सोम श्रियमधि नि धेहि शतस्य नृणाम् । महि श्रवस्तुविनृम्णम् ॥७॥
 मा नः सोमपरिबाधो मारातयो जुहुन्त । आ न इन्दो वाजे भज ॥८॥

यास्ते प्रजा अमृतस्य परस्मिन्धामवृतस्य । मूर्धा नाभा सोम वेन आभूषन्तीः सोम वेदः ॥९॥
asme soma śriyamadhi ni dhehi śatasya nṛṇām । mahi śravastuvinṛṇām ॥7॥
mā naḥ somapariḥbādho mārātayo juhuranta । ā na indo vāje bhaja ॥8॥
yāste prajā amṛtasya parasmindhāmannṛtasya । mūrdhā nābhā soma vena ābhūṣantīḥ
soma vedaḥ ॥9॥

१५३. कण्वो घौरः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.); त्रिशोकः काण्वः (सार्षेदी.) (Kaṇvo Ghaurah [Ssb. Sas. Rss.]; Triśokaḥ Kāṇvaḥ [Sad.])

१. इन्द्रः (साग्री. सास्वा.); मरुतः (ऋसर्व. १.३.७.३) (Indrah [Ssb. Sas.]; Marutaḥ [Rss. 1.3.7.3]) - सा. (Sv.) १३५

इहेव शृणव एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् । नि यामं चित्रमृजते ॥१॥

iheva śṛṇava eṣāṁ kaśā hasteṣu yadvadān । ni yāmaṁ chitramṛjate ॥1॥

१५४. कण्वो घौरः (सार्षेदी. ऋसर्व. १.३.७.१०); प्रस्कण्वः काण्वः (साग्री. सास्वा.) (Kaṇvo Ghaurah [SAD. RSS. 1.37.10]; Praskaṇvaḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas.])

१. मरुतः (Marutaḥ) - सा. (Sv.) २२१

उदु त्ये सूनवो गिरः काष्ठा योष्वन्नत । वाश्रा अभि यातवे ॥८॥

udu tye sūnavo giraḥ kāṣṭhā yoṣvatnata । vāśrā abhi yātave ॥8॥

१५५. कतो वैश्वामित्रः (Kato Vaiśvāmitraḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ३.१७.१-५; ३.१८.१-५

ऋ. (Rv.) ३.१७.१-५

समिध्यमानः प्रथमानु धर्मा समक्तुभिरज्यते विश्ववारः ।

शोचिष्केशो घृतनिर्णिक्पावकः सुयो अग्निर्यजथाय देवान् ॥१॥

यथायजो होत्रमग्ने पृथिव्या यथा दिवो जातवेदश्चिकित्वान् ।

एवानेन हविषा यक्षि देवान्मनुष्वद्यां प्र तिरेममद्य ॥२॥

त्रीण्यायूषि तव जातवेदस्तिस्त्र आजानीरुषसस्ते अग्ने ।

ताभिर्देवानामवो यक्षि विद्वानथा भव यजमानाय शं योः ॥३॥

अग्निं सुदीतिं सुदृशं गृणन्तो नमस्यामस्त्वेदं जातवेदः ।

त्वा दूतमरतिं हव्यवाहं देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम् ॥४॥

यस्त्वद्भोता पूर्वो अग्ने यजीयान्द्रिता च सत्ता स्वधया च शंभुः ।

तस्यान् धर्मं प्र यजा चिकित्वोऽथा नो धा अध्वरं देववीतौ ॥५॥

samidhyamānaḥ prathamānu dharmā samaktubhirajyate viśvavāraḥ ।

śochiṣkeśo ghṛtanirṇīkṣāvakḥ suyāo agniryajathāya devān ॥1॥

yathāyajō hotramagne pṛthivyā yathā divo jātavedaśchikitvān ।

evānena haviṣā yakṣi devānmanuṣvadyāṁ pra tiremamadya ॥2॥

trīṇyāyūṣi tava jātavedastisra ājānīruṣasaste agne ।

tābhirdevānāmavo yakṣi vidvānathā bhava yajamānāya śaṁ yoh ॥3॥

agnim sudītiṁ sudṛśaṁ gṛṇanto namasyāmastvedyaṁ jātavedaḥ ।

tvā dūtamaratiṁ havyavāhaṁ devā akṛṇvannamṛtasya nābhim ॥4॥

yastvaddhotā pūrvo agne yajīyāndvitā cha sattā svadhayā cha śaṁbhuh ।

tasyān dharma pra yajā chikitvo'thā no dhā adhvaraṁ devavītau ॥5॥

ऋ. (Rv.) ३.१८.१-५

भवा नो अग्ने सुमना उपतौ सखेव सख्ये पितरेव साधुः ।

पुरुद्वहो हि क्षितयो जनानां प्रति प्रतीचीर्दहतादरातीः ॥१॥

तपो ष्वग्ने अन्तरां अमित्रान् तपा शंसमररुषः परस्य ।

तपो वसो चिकितानो अचित्तान्वि ते तिष्ठन्तामजरा अयासः ॥२॥

इध्मेनाग्र इच्छमानो घृतेन जुहोमि हव्यं तरसे बलाय ।

यावदीशे ब्रह्मणा वन्दमान इमां धियं शतसेयाय देवीम् ॥३॥

उच्छोचिषा सहसस्त्रु स्तुतो बृहद्वयः शशमानेषु धेहि ।

रेवदग्रे विश्वामित्रेषु शं योर्मर्मृज्मा ते तन्वंशं भूरि कृत्वः ॥४॥

कृधि रत्नं सुसन्नितर्धनानां स घेदग्रे भवसि यत्समिद्धः ।

स्तोतुर्दुरोणे सुभगस्य रेवत्सुप्रा करस्मा दधिषे वपूंषि ॥५॥

bhavā no agne sumanā upatau sakheva sakhye pitareva sādhuḥ ।

purudruho hi kṣitayo janānām prati pratīchīrdahatādarātīḥ ॥1॥

tapo śvagne antarām amitrān tapā śaṁsamararuṣaḥ parasya ।

tapo vaso chikitāno achittānvi te tiṣṭhantāmajarā ayāsaḥ ॥2॥

idhmenāgna ichchhamāno ghr̥tena juhomi havyam tarase balāya ।

yāvadiśe brahmaṇā vandamāna imām dhiyam śataseyāya devīm ॥3॥

uchchhochiṣā sahasasputra stuto bṛhadvayaḥ śaśamāneṣu dhehi ।

revadagne viśvāmitreṣu śam yormarmrjmā te tanvaṁ1 bhūri kṛtvaḥ ॥4॥

kṛdhi ratnam susannitardhanānām sa ghedagne bhavasi yatsamiddhaḥ ।

stoturduroṇe subhagasya revatsrprā karasnā dadhiṣe vapūṁṣi ॥5॥

१५६. कद्रुः सर्पराज्ञी - द्र. सर्पराज्ञी (Kadruḥ Sarparājñī - See Sarparājñī)

१५७. कर्पिजलः (Karpimjalah)

१. ओषधिः (Oṣadhiḥ) - अ. (Av.) २.२७.१-५

नेच्छत्रुः प्राशं जयाति सहमानाभिभूरसि । प्राशं प्रतिप्राशो जह्यरसान् कृण्वोषधे ॥१॥

सुपर्णस्तवान्विन्दत् सूकरस्त्वाखनन्नसा । प्राशं प्रतिप्राशो जह्यरसान् कृण्वोषधे ॥२॥

इन्द्रो ह चक्रे त्वा बाहावसुरेभ्य स्तरीतवे । प्राशं प्रतिप्राशो जह्यरसान् कृण्वोषधे ॥३॥

पाटामिन्द्रो व्याश्रादसुरेभ्य स्तरीतवे । प्राशं प्रतिप्राशो जह्यरसान् कृण्वोषधे ॥४॥

तयाहं शत्रून्साक्ष इन्द्रः सालावृकाँइव । प्राशं प्रतिप्राशो जह्यरसान् कृण्वोषधे ॥५॥

nechchhatruḥ prāśam jayāti sahamānābhībūrasi ।

prāśam pratiprāśo jahyarasān kṛṇvoṣadhe ॥1॥

suparṇastavānvavīdat sūkarastvākhanannasā ।

prāśam pratiprāśo jahyarasān kṛṇvoṣadhe ॥2॥

indro ha chakre tvā bāhāvasurebhya stārītave ।

prāśam pratiprāśo jahyarasān kṛṇvoṣadhe ॥3॥

pātāmīndro vyāśnādasurebhya stārītave ।

prāśam pratiprāśo jahyarasān kṛṇvoṣadhe ॥4॥

tayāham śatrūntsākṣa indraḥ sālāvṛkāṁīva ।

prāśam pratiprāśo jahyarasān kṛṇvoṣadhe ॥5॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २.२७.७

तस्य प्राशं त्वं जहि यो न इन्द्राभिदासति । अधि नो ब्रूहि शक्तिभिः प्राशि मामुत्तरं कृधि ॥७॥

tasya prāśam tvam jahi yo na indrābhidāsati । adhi no brūhi śaktibhiḥ prāśi

māmuttaram kṛdhi ॥7॥

३. गृध्रौ (Gṛdhrau) - अ. (Av.) ७.९५.१-३

उदस्य श्यावौ विथुरौ गृध्रौ द्यामिव पेततुः । उच्छोचनप्रशेचनावस्योच्छोचनौ हृदः ॥१॥

अहमेनावुदतिष्ठिपं गावौ श्रान्तसदाविव । कुर्कुराविव कुजन्तावुदवन्तौ वृकाविव ॥२॥

आतोदिनौ नितोदिनावथो संतोदिनावुत । अपि नह्याम्यस्य मेदं य इतः स्त्री पुमांजभार ॥३॥

udasya śyāvau vithurau gṛdhrau dyāmiva petatuḥ ।

uchchhochanaprasēchanāvasyochchhochanau hṛdaḥ ॥1॥

ahamenāvudatiṣṭhipam gāvau śrāntasadāviva ।

kurkurāviva kujantāvudavantau vṛkāviva ॥2॥

ātodinau nitodināvatho saṁtodināvuta ।

api nahyāmyasya meḍhram ya itaḥ strī pumānjabhāra ॥3॥

४. रुद्रः (Rudrah) - अ. (Av.) २.२७.६
 रुद्र जलाषभेषज नीलशिखण्ड कर्मकृत् । प्राशं प्रतिप्राशो जह्यरसान् कृण्वोषधे ॥६॥
rudra jalāṣabheṣaja nīlśikhhaṇḍa karmakṛt / prāśaṁ pratiprāśo jahyarasān kṛṇvoṣadhe ॥6॥
५. वयः (Vayah) - अ. (Av.) ७.९६.१
 असदन् गावः सदनेऽपसद् वसतिं वयः । आस्थाने पर्वता अस्थुः स्थाम्नि वृक्कावतिष्ठिपम् ॥१॥
asadan gāvaḥ sadane'apasad vasatiṁ vayah / āsthāne parvatā asthuḥ sthāmnī vṛkkāvatiṣṭhipam ॥1॥

१५८. कपोतो नैऋतः (Kapoto Nairṛtaḥ)

१. कपोतापहतौ प्रायश्चित् वैश्वदेवम् (Kapotāpahatau Prrāyaśchit Vaiśvadevam) - ऋ. (Rv.) १०.१६५.१-५
 देवाः कपोत इषितो यदिच्छन्दूतो निऋत्या इदमाजगाम् ।
 तस्मा अर्चाम् कृण्वाम् निष्कृतिं शं नो अस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ॥१॥
 शिवः कपोत इषितो नो अस्त्वनागा देवाः शकुनो गृहेषु ।
 अग्निर्हि विप्रो जुषतां हविर्नः परि हेतिः पक्षिणी नो वृणक्तु ॥२॥
 हेतिः पक्षिणी न दभात्यस्मानाष्ट्यां पदं कृणुते अग्निधाने ।
 शं नो गोभ्यश्च पुरुषेभ्यश्चास्तु मा नो हिंसीदिह देवाः कपोतः ॥३॥
 यदुलूको वदति मोघमेतद्यत्कपोतः पदमग्नौ कृणोति ।
 यस्य दूतः प्रहित एष एतत्तस्मै यमाय नमो अस्तु मृत्यवे ॥४॥
 ऋचा कपोतं नुदत प्राणेदमिषं मदन्तः परि गां नयध्वम् ।
 संयोपयन्तो दुरितानि विश्वा हित्वा न ऊर्जं प्र प्रतापतिष्ठः ॥५॥
devāḥ kapota iṣito yadichchhandūto nirṛtyā idamājagām /
tasmā archām kṛṇvām niṣkṛtiṁ śaṁ no astu dvipade śaṁ chatuspade ॥1॥
śivaḥ kapota iṣito no astvanāgā devāḥ śakuno gr̥heṣu /
agnirhi vipro juṣatām havirnaḥ pari hetih pakṣiṇī no vṛṇaktu ॥2॥
hetih pakṣiṇī na dabhātyasmānāṣṭryāṁ padam kṛṇute agnidhāne /
śaṁ no gobhyaścha puruṣebhyaśchāstu mā no hiṁsīdiha devāḥ kapotaḥ ॥3॥
yadulūko vadati moghametadyatkapotaḥ padamagnau kṛṇoti /
yasya dūtaḥ prahita eṣa etattasmai yamāya namo astu mṛtyave ॥4॥
ṛchā kapotaṁ nudata prāṇedamiṣam madantaḥ pari gām nayadhvam /
samyopayanto duritāni viśvā hitvā na ūrja pra pratāpatiṣṭhaḥ ॥5॥

१५९. कबन्धः (Kabandhaḥ)

१. इन्द्रः (Indrah) - अ. (Av.) ६.७५.१-३
 निरमुं नुद ओकसः सपपत्नो यः पृतन्यति । नैर्बाध्येन हविषेन्द्र एनं पराशरीत् ॥१॥
 परमां तं परावतमिन्द्रो नुदतु वृत्रहा । यतो न पुनरायति शश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥२॥
 एतु तिस्रः परावत एतु पंच जनाँ अति । एतु तिस्रोति रोचना यतो न पुनरायति ।
 शश्वतीभ्यः समाभ्यो यावत् सूर्यो असद् दिवि ॥३॥
niramuṁ nuda Okasaḥ sapapatno yaḥ pṛtanyati /
nairbādhyena haviṣendra enaṁ parāśarīt ॥1॥
paramām taṁ parāvatawindro nudatu vṛtrahā /
yato na punarāyati śāśvatībhyaḥ samābhyaḥ ॥2॥
etu tisraḥ parāvata etu pañcha janāṁ atī /
etu tisroti rochanā yato na punarāyati /
śāśvatībhyaḥ samābhyo yāvat sūryo asad divi ॥3॥
२. जातवेदा (Jātavedā) - अ. (Av.) ६.७७.१-३
 अस्थाद् द्यौरस्थात् पृथिव्यस्थाद् विश्वमिदं जगत् ।

अस्थाने पर्वता अस्थुः स्थास्यश्चैः अतिष्ठिपम् ॥१॥
 य उदानत् परायणं य उदानणन्यायनम् । आवर्तनं नवर्तनं यो गोपा अपि तं हुवे ॥२॥
 जातवेदो नि वर्तय शतं ते सन्त्वावृतः । सहस्रं त उपावृतस्ताभिर्नः पुनरा कृधि ॥३॥
asthād dyausthāt prthivyasthād viśvamīdam jagat /
asthāne parvatā asthuḥ sthāmnyāśvān atīṣṭhipam ॥1॥
ya udānat parāyaṇam ya udānaṇnyāyanam /
āvartanam navartanam yo gopā api taṁ huve ॥2॥
jātavedo ni vartaya śataṁ te santvāvṛtaḥ /
sahasraṁ ta upāvṛtastābhirnaḥ punarā kṛdhi ॥3॥

३. सान्तपनाग्निः (Sāntapanāgniḥ) - अ. (Av.) ६.७६.१-४

य एनं परिषीदन्ति समादधति चक्षसे । सप्रेद्धो अग्निर्जिह्वाभिरुदेतु हृदयादधि ॥१॥
 अग्नेः सांतपनस्याहमायुषे पदमा रभे । अद्वातिर्यस्य पश्यति धूममुद्यन्तमास्यतः ॥२॥
 यो अस्य समिधं वेद क्षत्रियेण समाहिताम् । नाभिहारे पदं नि दधाति स मृत्यवे ॥३॥
 नैनं घ्नन्ति पर्यायिणो न सत्रा अव गच्छति । अग्रेर्य क्षत्रियो विद्वान्नाम गृह्णात्यायुषे ॥४॥
ya enaṁ pariśīdanti samādadhati chakṣase /
srapreddho agnirjihnābhirudetu hṛdayādadhi ॥1॥
agneḥ sāntapanasyāhamāyuse padamā rabhe /
addhātiryasya paśyati dhūmamudyantamāsyataḥ ॥2॥
yo asya samidham veda kṣatriyeṇa samāhitām /
nābhihnāre padaṁ ni dadhāti sa mṛtyave ॥3॥
nainam ghnanti paryāyiṇo na sannān āva gachchhati /
agnerya kṣatriyo vidvānnāma grhṇātyāyuse ॥4॥

१६०. कर्णश्रुत् वासिष्ठः (Karnaśrut Vāsiṣṭhaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.९७.२२-२४

तक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग्येष्ठस्य वा धर्मणि क्षेरनीके ।
 आदीमायन्वरमा वावशाना जुष्टं पति कलशे गाव इन्दुम् ॥२२॥
 प्र दानुदो दिव्यो दानुपिन्व ऋतमृताय पवते सुमेधाः ।
 धर्मा भुवद्भज्यस्य राजा प्र रश्मिभिर्दशभिर्भारि भूम ॥२३॥
 पवित्रेभिः पवमानो नृचक्षा राजा देवानामुत मर्त्यानाम् ।
 द्विता भुवद्रयिपती रयीणामृतं भरत्सुभृतं चार्विन्दुः ॥२४॥
takṣadyadī manaso venato vāgyeṣṭhasya vā dharmāṇi kṣeranīke /
ādīmāyanvaramā vāvaśānā juṣṭam pati kalaśe gāva indum ॥22॥
pra dānudo divyo dānupinva ṛtamṛtāya pavate sumedhāḥ /
dharmā bhuvadvṛjanyasya rājā pra rāsmibhirdaśabhirbhāri bhūma ॥23॥
pavitrebhiḥ pavamāno nṛchakṣā rājā devānāmuta martyānām /
dvitā bhuvadrayipatī rayiṇāmṛtaṁ bharatsubhṛtaṁ chārvinduḥ ॥24॥

१६१. कर्णश्रुद् वासिष्ठः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.); दृढीको वासिष्ठः (सार्षेदी.) (Karnaśrud Vāsiṣṭhaḥ [Ssb. Sas. Rss.]; Dṛḍhīko Vāsiṣṭhaḥ [Sad.]

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ५३७

तक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग् जयेष्ठस्य धर्म द्युक्षोरनीके ।
 आदीमायन्वरमा वावशाना जुष्टं पति कलशे गाव इन्दुम् ॥५॥
takṣadyadī manaso venato vāg jayeṣṭhasya dharmā dyukṣoranīke /
ādīmāyanvaramā vāvaśānā juṣṭam patim kalaśe gāva indum ॥5॥

१६२. करिक्रतः (Karikrataḥ)

१. केशिनः (Keśinaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१३६.५

वातस्याश्चो वायोः सखाथो देवेषितो मुनिः । उभौ समुद्रावा क्षेति यश्च पूर्व उतापरः ॥५॥

*vātasyāśvo vāyoḥ sakhātho deveṣito muniḥ । ubhau samudrāvā kṣeti yaścha pūrva
utāparaḥ ॥5॥*

१६३. कलिः (Kaliḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.१७.१-३

वयमेनमिदा ह्योऽपीपेमेह वज्रिणम् । तस्मा उ अद्य समना सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥१॥

वृकश्चिदस्य वारण उरामथिरा वयुनेषु भूषति ।

सेमं न स्तोमं जुजुषाण आ गहीन्द्र प्र चित्रया धिया ॥२॥

कदू न्वशस्याकृतमिन्द्रस्यास्ति पौंस्यम् ।

केनो नु कं श्रोमतेन न शुश्रुवे जनुषः परि वृत्रहा ॥३॥

*vayamenamidā hyo'pīpemeḥ vajriṇam । tasmā u adya samanā sutarīṇ bharā nūnāṇ
bhūṣata śrute ॥1॥*

vṛkaśchidasya vāraṇa urāmathirā vayuneṣu bhūṣati ।

semaṇ na stomaṇ jujuṣāṇa ā gahīndra pra chitrayā dhiyā ॥2॥

kadū nvaśsyākṛtamindrasyāsti paumsyam ।

keno nu kaṁ śromatena na śuśruve januṣaḥ pari vṛtrahā ॥3॥

१६४. कलिः प्रागाथः (Kaliḥ Prāgāthaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.६६.१-१५; सा. (Sv.) २३७; २७२; ६८७-६८८; १६९१-१६९२

ऋ. (Rv.) ८.६६.१-१५

तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्र सबाध ऊतये । बृहद् गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥१॥

न यं दुग्ना वरन्ते न स्थिरा मुरो मदे सुशिप्रमन्धसः ।

य आदृत्या शशमानाय सुन्वते दाता जरित्र उक्थ्यम् ॥२॥

यः शक्रो मृक्षो अश्व्यो यो वा कीजो हिरण्ययः ।

स ऊर्वस्य रेजयत्यपावृतिमिन्द्रो गव्यस्य वृत्रहा ॥३॥

निखातं चिद्यः पुरुसंभृतं वसुदिद्वपति दाशुषे ।

वज्री सुशिप्रो हर्यश्च इत् करदिन्द्रः क्रत्वा यथा वशत् ॥४॥

यद्वावन्थ पुरुष्टुत पुरा चिच्छूर नृणाम् ।

वयं तत् इन्द्र सं भरामसि यामुक्थं तुरं वचः ॥५॥

सचा सोमेषु पुरुहूत वज्रिवो मदाय द्युक्ष सोमपाः ।

त्वमिद्धि ब्रह्मकृते काम्यं वसु देष्टः सुन्वते भुवः ॥६॥

वयमेनमिदा ह्योऽपीपेमेह वज्रिणम् । तस्मा उ अद्य समना सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥७॥

वृकश्चिदस्य वारण उरामथिरा वयुनेषु भूषति ।

सेमं नः स्तोमं जुजुषाण आ गहीन्द्र प्र चित्रया धिया ॥८॥

कदू न्वशस्याकृतमिन्द्रस्यास्ति पौंस्यम् । केनो नु कं श्रोमतेन न शुश्रुवे जनुषः परि वृत्रहा ॥९॥

कदू महीरधृष्टा अस्य तविषीः कदु वृत्रघ्नो अस्तुतम् ।

इन्द्रो विश्वान् वेकनाटं अहर्दृश उत क्रत्वा पर्णारिभि ॥१०॥

वयं घा ते अपूर्व्येन्द्र ब्रह्माणि वृत्रहन् । पुरुतमासः पुरुहूत वज्रिवो भृतिं न प्र भरामसि ॥११॥

पूर्वींश्चिद्धि त्वे तुविकूर्मिन्नाशसो हवन्त इन्द्रोतयः ।

तिरश्चिदर्यः सवना वसो गहि शविष्ठ श्रुधि मे हवम् ॥१२॥

वयं घा ते त्वे इद्विन्द्र विप्रा अपि षसि ।

नहि त्वदन्यः पुरुहूत कश्चन मघवन्नस्ति मर्दिता ॥१३॥

त्वं नो अस्या अमतेरुत क्षुधोऽ भिशस्तेरव स्पृधि ।

त्वं न ऊती तव चित्रया धिया शिक्षा शचिष्ठ गातुवित् ॥१४॥

सोम इद्वः सुतो अस्तु कलयो मा बिभीतन । अपेदेष ध्वस्मायति स्वयं धैषो अपायति ॥१५॥

*tarobhirvo vidadvasumindra sabādha ūtaye । bṛhad gāyantaḥ sutasome adhvare huve
bharam na kāriṇam ॥1॥*

na yaṁ dughrā varante na sthirā muro made suśipramandhasaḥ ।
 ya ādṛtyā śaśamānāya sunvate dātā jaritra ukthyam ॥2 ॥
 yaḥ śakro mṛkṣo aśvyo yo vā kṛjo hiranyayaḥ ।
 sa ūrvasya rejayatyapāvṛtimindro gavyasya vṛtrahā ॥3 ॥
 nikhātāṁ chidyāḥ purusaṁbhṛtāṁ vasūdīdvapati dāśuṣe ।
 vajrī suśipro haryaśva it karadindraḥ kratvā yathā vaśat ॥4 ॥
 yadvāvantha puruṣtuta purā chichchhūra nṛṇām ।
 vayaṁ tatta indra saṁ bharāmasi yāmukthaṁ turāṁ vachaḥ ॥5 ॥
 sachā someṣu puruhūta vajrivo madāya dyukṣa somapāḥ ।
 tvamiddhi brahmakṛte kāmyaṁ vasu deṣṭhaḥ sunvate bhuvaḥ ॥6 ॥
 vayamenamidā hyo'pīpemeḥ vajriṇam ।
 tasmā u adya samanā sutaṁ bharā nūnaṁ bhūṣata śrute ॥7 ॥
 vṛkaśchidasya vāraṇa urāmathirā vayuneṣu bhūṣati ।
 semaṁ naḥ stomaṁ jujuṣāṇa ā gahondra pra chitrayā dhiyā ॥8 ॥
 kadū nva1syākṛtamindrasyāsti paum̐syam ।
 keno nu kaṁ śromatena na śuśruve januṣaḥ pari vṛtrahā ॥9 ॥
 kadū mahīradhr̥ṣṭā asya taviṣiḥ kadu vṛtraghno astṛtam ।
 indro viśvān vekanāṭāṁ ahardṛsa uta kratvā pañim̐rabhi ॥10 ॥
 vayaṁ ghā te apūrvyendra brahmāṇi vṛtrahan ।
 pṛrūtamāsaḥ puruhūta vajrivo bhṛtiṁ na pra bharāmasi ॥11 ॥
 pūrviśchiddhi tve tuvikūrminnāśaso havanta indrotayaḥ ।
 tiraśchidaryaḥ savanā vaso gahi śaviṣṭha śrudhi me havam ॥12 ॥
 vayaṁ ghā te tve idvindra viprā api śmasi ।
 nahi tvadanyaḥ puruhūta kaśchana maghavannasti marḍitā ॥13 ॥
 tvam̐ no asyā amateruta kṣudho3 bhiśasterava spr̥dhi ।
 tvam̐ na ūtī tava chitrayā dhiyā śikṣā śachiṣṭha gātuvit ॥14 ॥
 soma idvaḥ suto astu kalayo mā bibhītana ।
 apedeṣa dhvasmāyati svayaṁ dhaiṣo apāyati ॥15 ॥

सा. (Sv.) २३७

तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सबाध ऊतये । बृहद्वायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥५ ॥
 tarobhirvo vidadvasumindram̐ sabādha ūtaye ।
 bṛhadgāyantaḥ sutasome adhvare huve bharaṁ na kārīṇam ॥5 ॥

सा. (Sv.) २७२

वयमेनमिदा ह्योपीपेमेह वज्रिणम् । तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥१० ॥
 vayamenamidā hyopīpemeḥ vajriṇam । tasmā u adya savane sutaṁ bharā nūnaṁ
 bhūṣata śrute ॥10 ॥

सा. (Sv.) ६८७-८८

तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सबाध ऊतये । बृहद्वायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥१ ॥
 न यं दुध्रा वरन्ते न स्थिरा मुरो मदेषु शिप्रमन्धसः ।
 आदृत्या शशमानाय सुन्वते दाता जरित्र उक्थ्यम् ॥२ ॥
 tarobhirvo vidadvasumindram̐ sabādha ūtaye ।
 bṛhadgāyantaḥ sutasome adhvare huve bharaṁ na kārīṇam ॥1 ॥
 na yaṁ dudhrā varante na sthirā muro madeṣu śipramandhasaḥ ।
 ādṛtyā śaśamānāya sunvate dātā jaritra ukthyam ॥2 ॥

सा. (Sv.) १६९१-१६९२

वयमेनमिदा ह्योऽपीपेमेह वज्रिणम् । तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥१ ॥
 वृकश्चिदस्य वारण उरामथिरा वयुनेषु भूषति ।
 सेमं न स्तोमं जुजुषाण आ गहीन्द्र प्र चित्रया धिया ॥२ ॥

vayamenamidā hyo'pīpemeha vajriṇam /
tasmā u adya savane sutaṁ bharā nūnaṁ bhūṣata śrute ॥1॥
vṛkaśchidasya vāraṇa urāmathirā vayuneṣu bhūṣati /
semaṁ na stomaṁ jujuṣāṇa ā gahindra pra chitrayā dhiyā ॥2॥

१६५. कवष ऐलूषः (Kavaṣa Ailūṣaḥ)

१. आप अपान्नपाद् वा (Āpa Apānnapād Vā) - ऋ. (Rv.) १०.३०.१-१५

प्र देवत्रा ब्रह्मणे गातुरेत्वपो अच्छा मनसो न प्रयुक्ति ।
 महीं मित्रस्य वरुणस्य धासिं पृथुजयसे रीरधा सुवृक्तिम् ॥१॥
 अध्वर्यवो हविष्मन्तो हि भूताच्छाप इतोशतीरुशन्तः ।
 अव याश्चष्टे अरुणः सुपर्णस्तमास्य ध्वमूर्मिमद्या सुहस्ताः ॥२॥
 अध्वर्यवोऽप इता समुद्रमपां नपातं हविषा यजध्वम् ।
 स वो ददूर्मिमद्या सुपूतं तस्मै सोमं मधुमन्तं सुनोत ॥३॥
 यो अनिध्मो दीदयदप्त्रन्तर्य विप्रास ईळते अध्वरेषु ।
 अपां नपान्मधुमतीरपो दा याभिरिन्द्रो वावृधे वीर्याय ॥४॥
 याभिः सोमो मोदते र्षते च कल्याणीभियुवतिभिर्न मर्यः ।
 ता अध्वर्यो अपो अच्छा परेहि यदासिंचा ओषधीभिः पुनीतात् ॥५॥
 एवेद्युने युवतयो नमन्त यदीमुशनुशतीरित्यच्छ ।
 सं जानते मनसा सं चिकित्सेऽध्वर्यवो धिष्णापश्च देवीः ॥६॥
 यो वो वृताभ्यो अकृणोदु लोकं यो वो मद्या अभिशस्तेरमुंचत् ।
 तस्मा इन्द्राय मधुमन्तमूर्मिं देवमादनं प्र हिणोतनापः ॥७॥
 प्रासमै हिनोत मधुमन्तमूर्मिं गर्भो यो वः सिन्धवो मध्व उत्सः ।
 घृतपृष्ठमीड्यमध्वरेष्वापो रेवतीः शृणुता हवं मे ॥८॥
 तं सिन्धवो मत्सरमिन्द्रपानमूर्मिं प्र हेत य उभे इयार्ति ।
 मदच्युतमौशानं नभोजां परि त्रितन्तुं विचरन्तमुत्सम् ॥९॥
 आवर्तुततीरध नु द्विधारा गोषुयुधो न नियवं चरन्तीः ।
 ऋषे जनित्रीर्भुवनस्य पत्नीरपो वन्दस्व सवृधः सयोनीः ॥१०॥
 हिनोता नो अध्वरं देवयज्या हिनोत ब्रह्म सनये धनानाम् ।
 ऋतस्य योगे वि त्र्यध्वमूधः श्रुष्टीवरीभूतनास्मभ्यमापः ॥११॥
 आपो रेवतीः क्षयथा हि वस्वः क्रतुं च भद्रं विभृथामृतं च ।
 रायश्च स्थ स्वपत्यस्य पत्नीः सरस्वती तदृणते वयो धात् ॥१२॥
 प्रति यदापो अट्श्रमायतीर्घृतं पयांसि बिभ्रतीर्मधूनि ।
 अध्वर्युभिर्मनसा संविदाना इन्द्राय सोमं सुषुतं भरन्तीः ॥१३॥
 एमा अगमन् रेवतीर्जीवधन्या अध्वर्यवः सादयता सखायः ।
 नि बर्हिषि धत्तन सोम्यासोऽपां नम्रा संविदानास एनाः ॥१४॥
 आगमन्नाप उशतीर्बर्हिरेदं न्यध्वरे असदन्देवयन्तीः ।
 अध्वर्यवः सुनुतेन्द्राय सोममभूदु वः सुशका देवयजया ॥१५॥

pra devatrā brahmaṇe gāturetvapo achchhā manaso na prayukti /
mahīm mitrasya varuṇasya dhāsim pṛthujrayase rīradhā suvrktim ॥1॥
adhvaryavo haviṣmanto hi bhūtāchchhāpa itośatīruśantaḥ /
ava yāśchaṣṭe aruṇaḥ superṇastamāsyā dhvamūrmimadyā suhastāḥ ॥2॥
adhvaryavo'pa itā samudramapām napātaṁ haviṣā yajadhvam /
sa vo dadadūrmimadyā supūtaṁ tasmai somaṁ madhumantaṁ sunota ॥3॥
yo anidhmo dīdayadapkha1 ntarya viprāsa īlate adhvaṛeṣu /
apām napānmadhumatīrapo dā yābhirindro vāvṛdhe vīryāya ॥4॥
yābhiḥ somo modate rhaṣate cha kalyāṇībhīyuvatibhirna maryaḥ /
tā adhvaryo apo achchhā parehi yadāsīnchā Oṣadhībhiḥ punītāt ॥5॥
evedyūne yuvatayo namanta yadīmuśannuśatīretyachchha /

saṁ jānate manasā saṁ chikitre'dhvaryavo dhiṣṇāpaścha devīḥ ॥6॥
yo vo vṛtābhyo akṛṇodu lokaṁ yo vo mahyā abhiśasteramun̄chat ।
tasmā indrāya madhumantamūrmi devamādanam̄ pra hiṇotanāpaḥ ॥7॥
prāsmāi hinota madhumantamūrmi garbho yo vaḥ sindhavo madhva utsaḥ ।
ghṛtapṛṣṭhamīḍyamadhvareṣvāpo revatīḥ śṛputā havam̄ me ॥8॥
taṁ sindhavo matsaramindrapānamūrmi pra heta ya ubhe iyārti ।
madachyutamausānam̄ nabhojāṁ pari tritantum̄ vicharantamutsam ॥9॥
āvarvṛtatīradha nu dvidhārā goṣuyudho na niyavam̄ charantīḥ ।
ṛṣe janitrīrbhuvanasya patnīrapo vandasva savṛdhaḥ sayonīḥ ॥10॥
hinotā no adhvaram̄ devayajyā hinota brahma sanaye dhanānām ।
ṛtasya yoge vi trayadhvamūdhaḥ śruṣṭivarīrbhūtanāsmabhyamāpaḥ ॥11॥
āpo revatīḥ kṣayathā hi vasvaḥ kratum̄ cha bhadraṁ vibhṛthāmṛtaṁ cha ।
rāyāścha stha svapatyasya patnīḥ sarasvatī tadgrṇate vayo dhāt ॥12॥
prati yadāpo adṛśramāyatīrghṛtaṁ payāmsi bibhṛatīrmadhūni ।
adhvaryubhirmanasā saṁvidānā indrāya somam̄ suṣutaṁ bharantīḥ ॥13॥
emā agman revatīrjīvadhanyā adhvaryavaḥ sādayatā sakhāyaḥ ।
ni barhiṣi dhattana somyāso'pām̄ naptrā saṁvidānāsa enāḥ ॥14॥
āgmānāpa usatīrbarhiredam̄ nyadhvare asadandevayantiḥ ।
adhvayarvaḥ sunutendrāya somamabhūdu vaḥ suśakā devayajayā ॥15॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.३३.२-३

सं मा तपन्त्यभितः सपत्नीरिव पर्शवः ।
 नि बाधते अमतिर्नग्नता जसुर्वेन वेवीयते मतिः ॥२॥
 मूषो न शिश्रा व्यदन्ति माध्यः स्तोतारं ते शतक्रतो ।
 सकृत्सु नो मघवन्निन्द्र मृळयाधा पितेव नो भव ॥३॥
saṁ mā tapantyabhitaḥ sapatnīriva parśavaḥ ।
ni bādhatē amatiragnatā jasurverna vevīyate matiḥ ॥2॥
mūṣo na śīśnā vyadanti mādhyāḥ stotāraṁ te śatakrato ।
sakṛtsu no maghavannindra mṛḷayādhā piteva no bhava ॥3॥

३. उपमश्रवामित्र-अतिथिपुत्राः (Upamaśravāmitra-Atithiputrāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.३०.६-९

एवेदूने युवतयो नमन्त यदीमुशश्रुतीरित्यच्छ ।
 सं जानते मनसा सं चिकित्सेऽध्वर्यवो धिष्णापश्च देवीः ॥६॥
 यो वो वृताभ्यो अकृणोदु लोकं यो वो मह्या अभिशस्तेरमुंचत् ।
 तस्मा इन्द्राय मधुमन्तमूर्मि देवमादनं प्र हिणोतनापः ॥७॥
 प्रास्मै हिनोत मधुमन्तमूर्मि गर्भो यो वः सिन्धवो मध्व उत्सः ।
 घृतपृष्ठमीड्यमध्वरेष्वापो रेवतीः शृणुता हवं मे ॥८॥
 तं सिन्धवो मत्सरमिन्द्रपानमूर्मि प्र हेत य उभे इयार्ति ।
 मदच्युतमौशानं नभोजां परि त्रितन्तुं विचरन्तमुत्सम् ॥९॥
evedyūne yuvatayo namanta yadīmuśannuśatīretyachchha ।
saṁ jānate manasā saṁ chikitre'dhvaryavo dhiṣṇāpaścha devīḥ ॥6॥
yo vo vṛtābhyo akṛṇodu lokaṁ yo vo mahyā abhiśasteramun̄chat ।
tasmā indrāya madhumantamūrmi devamādanam̄ pra hiṇotanāpaḥ ॥7॥
prāsmāi hinota madhumantamūrmi garbho yo vaḥ sindhavo madhva utsaḥ ।
ghṛtapṛṣṭhamīḍyamadhvareṣvāpo revatīḥ śṛputā havam̄ me ॥8॥
taṁ sindhavo matsaramindrapānamūrmi pra heta ya ubhe iyārti ।
madachyutamausānam̄ nabhojāṁ pari tritantum̄ vicharantamutsam ॥9॥

४. कुरुश्रवणस्य त्रासदस्यवस्य दानस्तुतिः (Kuruśravaṇasya Trāsadasyavasya Dānastutiḥ)

- ऋ. (Rv.) १०.३३.४-५

कुरुश्रवणमावृण राजानं त्रासदस्यवम् । मंहिष्ठं वाघतामृषिः ॥४॥

यस्य मा हरितो रथे तिस्रो वहन्ति साधुया । स्तवै सहस्रदक्षिणे ॥५॥

kuruśravaṇamāvṛṇi rājānaṁ trāsadasyavam / māmhiṣṭhaṁ vāghatāmṛṣiḥ ॥4॥

yasya mā harito rathe tisro vahanti sādhyā / stavai sahasradakṣiṇe ॥5॥

५. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.३१.१-११; १०.३३.१

ऋ. (Rv.) १०.३१.१-११

आ नो देवानामुप वेतु शंसो विश्वेभिस्तुरैरवसे यजत्रः ।

तेभिर्वयं सुषख्यो भवेम तरन्तो विश्वा दुरिता स्याम ॥१॥

परि चिन्मर्तो द्रविणं ममन्यादृतस्य पथा नमसा विवासेत ।

उत स्वेन क्रतुना सं वदेत श्रेयांसं दक्षं मनसा जगृभ्यात् ॥२॥

अधायि धीतिरससृग्रमंशास्तीर्थे न दस्ममुप यन्त्यूमाः ।

अभ्यानश्म सुवितस्य शूषं नवेदसो अमृतानामभूम ॥३॥

नित्यश्चाकन्यात्स्वपतिर्दमूना यस्मा उ देवः सावती जजान ।

भगो वा गोभिर्यमेमनज्यात्सो अस्मै चारुश्छदयदुत स्यात् ॥४॥

इयं सा भूया उषसामिव क्षा यद्ध क्षुमन्तः शवसा समायन् ।

अस्य स्तुतिं जरितुर्भिक्षमाणा आ नः शग्मास उप यन्तु वाजाः ॥५॥

अस्येदेषा सुमतिः पप्रथानाभवत्पूर्व्या भूमना गौः ।

अस्य सनीळा असुरस्य योनौ समान आ भरणे बिभ्रमाणाः ॥६॥

किं स्विद्वनं क उ स वृक्ष आस यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः ।

संतस्थाने अजरे इतऊती अहानि पूर्वीरुषसो जरन्त ॥७॥

नैतावदेना परो अन्यदस्त्युक्षा स द्यावापृथिवी बिभर्ति ।

त्वचं पवित्रं कृणुत स्वधावान्यदीं सूर्यं न हरितो वहन्ति ॥८॥

स्तेगो न क्षामत्येति पृथ्वीं मिहं न वातो वि ह वाति भूम ।

मित्रो यत्र वरुणो अज्यमानोऽग्निर्वने न व्यसृष्ट शोकम् ॥९॥

स्तरिर्त्यसूत सद्यो अज्यमाना व्यथिरव्यथीः कृणुत स्वगोपा ।

पुत्रो यत्पूर्वः पित्रोर्जनिष्ट शमयां गौर्जगार यद्ध पृच्छान् ॥१०॥

उत कण्वं नृषदः पुत्रमाहुरुत श्यावो धनमादत्त वाजी ।

प्र कृष्णाय रुषदपिन्वतोघर्तमत्र नकिरस्मा अपीपेत् ॥११॥

ā no devānāmupa vetu śaṁso viśvebhīsturaiṛavase yajatraḥ ।

tebhīrvayaṁ suṣakhayo bhavema taranto viśvā duritā syāma ॥1॥

pari chinmarto draviṇaṁ mamanyādṛtasya pathā namasā vivāseta ।

uta svena kratunā saṁ vadeta śreyāṁsaṁ dakṣaṁ manasā jagṛbhyaṭ ॥2॥

adhāyi dhītirasasṛgramāṁśāstīrthe na dasmamupa yantyūmāḥ ।

abhyānaśma suvitasya shūṣaṁ navedaso amṛtānāmbhūma ॥3॥

nityaśchākanyātsvapatirdamūnā yasmā u devaḥ sāvatī jajāna ।

bhago vā gobhīrariyamamanajyātso asmaī chāruśchhadayaduta syāt ॥4॥

iyaṁ sā bhūyā uṣasāmiva kṣā yaddha kṣumantaḥ śavasā samāyan ।

asya stutiṁ jariturbhikṣamāṇā ā naḥ śagmāsa upa yantu vājāḥ ॥5॥

asyedeśa sumatiḥ paprathānābhavatpūrvyā bhūmanā gauḥ ।

asya sanīḷā asurasya yonau samāna ā bharaṇe bibhramāṇāḥ ॥6॥

kiṁ svidvanam ka u sa vṛkṣa āsa yato dyāvāpṛthivī niṣṭatakṣuḥ ।

saṁtasthāne ajare itaūtī ahāni pūrvīruṣaso jaranta ॥7॥

naitāvadenā paro anyadastyukṣā sa dyāvāpṛthivī bibharti ।

tvacham pavitraṁ kṛṇuta svadhāvānyadīm sūrya na harito vahanti ॥8॥

stego na kṣāmatyeti pṛthvīm miham na vāto vi ha vāti bhūma ।

mitro yatra varuṇo ajyamāno'gnīrvane na vyaśṣṭa śokam ॥9॥

starīryatsūta sadyāo ajyamānā vyathiravyathīḥ kṛṇuta svagopā ।

putro yatpūrvāḥ pitrorjaniṣṭa samayām gaurjagāra yaddha pṛchchhān ॥10॥

*uta kaṇvaṁ nṛṣadaḥ putramāhuruta śyāvo dhanamādatta vājī /
pra kṛṣṇāya ruṣadapinvatoghaṛtamatra nakirasmā apīpet ॥11 ॥*

ऋ. (Rv.) १०.३३.१

प्र मा ययुज्रे प्रयुजो जनानां वहामि स्म पूषणमन्तरेण ।

विश्वे देवासो अध मामरक्षन्दुः शासुरागादिति घोष आसीत् ॥१॥

pra mā yayujre prayujo janānām vahāmi sma pūṣaṇamantareṇa /

viśve devāso adha māmarakṣanduh śāsuraḡāditi ghoṣa āsīt ॥1 ॥

१६६. कवष ऐलूषः (साग्री. सास्वा.); वामदेवः (सार्षेदी.) (Kavaṣa Ailūṣaḥ [Ssb. Sas.]; Vāmadevaḥ [Sad.])

१. विश्वेदेवाः (साग्री. सास्वा.); इन्द्रः (सार्षेदी.) (Viśvedevāḥ [Ssb. Sas.]; Indrah [Sad.]) - सा. (Sv.) ४५३

वि सुतयो यथा पथा इन्द्र त्वद्यन्तु रातयः ॥७॥

vi srutayo yathā pathā indra tvadyantu rātayaḥ ॥7 ॥

१६७. कवष ऐलूषः अक्षो वा मौजवान् (Kavaṣa Ailūṣaḥ Akṣo Vā Maujavān)

१. अक्ष कितवनिन्दा (Akṣa Kitavanindā) - ऋ. (Rv.) १०.३४.२-६; ८; १०; १४

ऋ. (Rv.) १०.३४.२-६

न मा मिमेथ न जिहीळ एषा शिवा सखिभ्य उत मह्यमासीत् ।

अक्षस्याहमेकपरस्य हेतोरनुव्रतामप जायामरोधम् ॥२॥

द्वेष्टि श्वश्रूरप जाया रुणद्धि न नाथितो विन्दते मर्दितारम् ।

अश्वयेव जरतो वस्यस्य नाहं विन्दामि कितवस्य भोगम् ॥३॥

अन्ये जायां परि मृशन्त्यस्य यस्यागृधद्वेदने वाज्यक्षः ।

पिता माता भ्रातर एनमाहुर्न जानीमो नयता बद्धमेतम् ॥४॥

यदादीध्ये न दविषाण्येभिः परायद्भ्योऽव हीये सखिभ्यः ।

न्युसाश्च बभ्रवो वाचमक्रतै एमीदेषां निष्कृतं जारिणीव ॥५॥

सभामेति कितवः पृच्छमानो चेप्यामीति तन्वा३ शूशुजानः ।

अक्षासो अस्य वि तिरन्ति कामं प्रतिदीन्ने दधत आ कृतानि ॥६॥

na mā mimetha na jihīḷa eṣā śivā sakhibhya uta mahyamāsīt /

akṣasyāhamekaparasya hetoranuvratāmapa jāyāmarodham ॥2 ॥

dveṣṭi śvaśrūrāpa jāyā ruṇaddhi na nāthito vindate marḍitāram /

aśvasyeva jarato vasnyasya nāhaṁ vindāmi kitavasya bhogam ॥3 ॥

anye jāyām pari mṛśāntasya yasyāgṛdhadvedane vājya1kṣaḥ /

pitā mātā bhrātara enamāhurna jānīmo nayatā baddhametam ॥4 ॥

yadādīdhye na daviṣāṇyebhiḥ parāyadbhyo'va hīye sakhibhyaḥ /

nyuptāścha babhravo vāchamakrataṁ emīdeṣāṁ niṣkṛtaṁ jāriṇīva ॥5 ॥

sabhāmeti kitavaḥ pṛchchhamāno cheṣyāmīti tanvā3 śūśujānaḥ /

akṣāso asya vi tiranti kāmāṁ pratidīvne dadhata ā kṛtāni ॥6 ॥

ऋ. (Rv.) १०.३४.८

त्रिपंचाशः क्रीळति व्रात एषां देव इव सविता सत्यधर्मा ।

उग्रस्य चिन्मन्यवे ना नमन्ते राजा चिदेभ्यो नम इतकृणोति ॥८॥

tripaṇchāśaḥ kṛīḷati vrāta eṣāṁ deva īva savitā satyadharmā /

ugrasya chinmanyave nā namante rājā chidebhyeā nama itakṛṇoti ॥8 ॥

ऋ. (Rv.) १०.३४.१०

जाया तप्यते कितवस्य हीना माता पुत्रस्य चरतः क स्वित् ।

ऋणावा बिभ्यद्धनमिच्छमानोऽन्येषामस्तमुप नक्तमेति ॥१०॥

jāyā tapyate kitavasya hīnā mātā putrasya charataḥ kva svit /

ṛṇāvā bibhyaddhanamichchhamāno'nyeṣāmastamupa naktameti ॥10 ॥

ऋ. (Rv.) १०.३४.१४

मित्रं कृणुध्वं खलु मृळता नो मा नो घोरेण चरताभि धृष्णु ।
नि वो नु मन्युर्विशतामरातिरन्यो बभ्रूणां प्रसितौ न्वस्तु ॥१४॥
mitraṁ kṛṇudhvaṁ khalu mṛṣatā no mā no ghoreṇa charatābhi dhṛṣṇu ।
nī vo nu manyurviśatāmarātiranyo babhrūṇāṁ prasitau nvastu ॥14॥

२. अक्ष कृषिप्रशंसा (Akṣa Kṛṣipraśaṁsā) - ऋ. (Rv.) १०.३४.१; ७; ९; १२; १३

ऋ. (Rv.) १०.३४.१

प्रावेपा मा बृहतो मादयन्ति प्रवातेजा इरिणे वर्वृतानाः ।
सामेस्येव मौजवतस्य भक्षो विभीदको जागृविर्मह्यमच्छान् ॥१॥
prāvepā mā bṛhato mādayanti pravātejā iriṇe varvṛtānāḥ ।
sāmesyeva maujavatasya bhakṣo vibhīdako jāgrvirmahyamachchhān ॥1॥

ऋ. (Rv.) १०.३४.७

अक्षास इदङ्कुशिनो नितो दिनो निकृत्वानस्तपनास्तापयिष्णवः ।
कुमारेदेष्णा जयतः पुनर्हणो मध्वा सम्पृक्ताः कितवस्य बर्हणा ॥७॥
akṣāsa idaṅkuśino nito dino nikṛtvānastapanāstāpayiṣṇavaḥ ।
kumāradeṣṇā jayataḥ punarhaṇo madhvā sampṛktāḥ kitavasya barhaṇā ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.३४.९

नीचा वर्तन्त उपरि स्फुरन्त्यहस्तासो हस्तवन्तं सहन्ते ।
दिव्या अंगारा इरिणे न्युप्ताः शीताः सन्तो हृदयं निर्दहन्ति ॥९॥
nīchā vartanta upari sphurantyahastāso hastavantaṁ sahante ।
divyā aṅgārā iriṇe nyuptāḥ śītāḥ santo hṛdayaṁ nirdahanti ॥9॥

ऋ. (Rv.) १०.३४.१२-१३

यो वः सेनानीर्महतो गणस्य राजा व्रातस्य प्रथमो बभूव ।
तस्मै कृणोमि न धना रुणध्मि दशाहं प्राचीस्तदृतं वदामि ॥१२॥
अक्षैर्मा दीव्यः कृषिमित्कृषस्व वित्ते रमस्व बहु मन्यमानः ।
तत्र गावः कितव तत्र जाया तन्मे वि चष्टे सवितायमर्यः ॥१३॥
yo vaḥ senānīrmahato gaṇasya rājā vrātasya prathamo babhūva ।
tasmai kṛṇomi na dhanā ruṇadhmi daśāhaṁ prācīstadrtaṁ vadāmi ॥12॥
akṣairmā dīvyaḥ kṛṣimītkṛṣasva vitte ramasva bahu manyamānaḥ ।
tatra gāvaḥ kitava tatra jāyā tanme vi chaṣṭe savitāyamaryaḥ ॥13॥

१६८. कविः (Kaviḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.७५.१-५; ९.७६.१-५; ९.७७.-५;
९.७८.१-५; ९.७९.१-५

ऋ. (Rv.) ९.७५.१-५

अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यह्नो अधि येषु वर्धते ।
आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधि रथं विष्वचमरुहद्विचक्षणः ॥१॥
ऋतस्य जिह्वा पवते मधु प्रियं वक्ता पतिर्धियो अस्या अदाभ्यः ।
दधति पुत्रः पित्रोरपीच्यं नाम तृतीयमधि रोचने दिवः ॥२॥
अव द्युतानः कलशौ अचिक्रदन्तृभिर्येमानः कोश आ हिरण्यये ।
अभीमृतस्य दोहना अनूषताधि त्रिपृष्ठ उषसो वि राजति ॥३॥
अद्रिभिः सुतो मातिभिश्चनोहितः प्ररोचयन्नोदसी मातरा शुचिः ।
रोमाण्यव्या समया वि धावति मधोर्धारा पिन्वमाना दिदिवे ॥४॥
परि सोम प्र धन्वा स्वस्तये नृभिः पुनानो अभि वासयाशिरम् ।
ये ते मदा आहनसो विहायस्तेभिरिन्द्रं चोदय दातवे मघम् ॥५॥
abhi priyāṇi pavate chanohito nāmāni yahno adhi yeṣu vardhate ।
ā sūryasya bṛhato bṛhannadhi ratham viṣvaṁchamaruhadvichakṣaṇaḥ ॥1॥

*ṛtasya jihnā pavate madhu priyam vaktā patirdhiyo asyā adābhyah /
dadhati putrah pitrorapīchyanī nāma tṛtīyamadhi rochane divah ॥2॥
ava dyutānaḥ kalaśāṁ achikradannṛbhīryemānaḥ kośa ā hiraṇyaye /
abhīmṛtasya dohanā anūṣatādhi tripṛṣṭha uśaso vi rājati ॥3॥
adribhiḥ suto mātibhiśchanohitaḥ prarochayannodasī mātara śuchiḥ /
romāṇyavyā samayā vi dhāvati madhordhārā pinvamānā didive ॥4॥
pari soma pra dhanvā svastaye nṛbhiḥ punāno abhi vāsyaśīram /
ye te madā āhanaso vihāyastebhirindram chodaya dātave magham ॥5॥*

ऋ. (Rv.) ९.७६.१-५

धर्ता दिवः पवते कृत्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।
हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर्वृथा पाजांसि कृणुते नदीष्वा ॥१॥
शूरो न धत्त आयुधा गभस्त्योः स्वः सिषासन्नथिरो गविष्टिषु ।
इन्द्रस्य शुष्ममीरयन्नपस्युभिरिन्दुर्हिन्वानो अज्यते मनीषिभिः ॥२॥
इन्द्रस्य सोम पवमान ऊर्मिणा तविष्यमाणो जठरेष्वा विश ।
प्रणः पिन्व विद्युदभ्रेव रोदसी धिया न वाजाँ उप मासि शश्वतः ॥३॥
विश्वस्य राजा पवते स्वर्दृशं ऋतस्य धीतिमृषिषाळवीवशत् ।
यः सूर्यस्यासिरेण मृज्यते पिता मतीनामसमष्टकाव्यः ॥४॥
वृषेव यूथा परि कोशमर्षस्यपामुपस्थे वृषभः कनिक्रदत् ।
स इन्द्राय पवसे मत्सरिन्तमो यथा जेषाम समिथे त्वोतयः ॥५॥

*dhartā divah pavate kṛtyo raso dakṣo devānāmanumādyo nṛbhiḥ /
hariḥ sṛjāno atyo na satvabhirvṛthā pājānsi kṛṇute nadiṣvā ॥1॥
śūro na dhatta āyudhā gabhastyoḥ svaḥ siśāsannathiro gaviṣṭiṣu /
indrasya śuṣmamīrayannapasyubhirindurhinwāno ajyate manīṣibhiḥ ॥2॥
indrasya soma pavamāna ūrmiṇā taviṣyamāṇo jaṭhareṣvā viśa /
praṇaḥ pinva vidyudabhreva rodasī dhiyā na vājāṁ upa māsi śaśchataḥ ॥3॥
viśvasya rājā pavate svarḍṣaṁ ṛtasya dhītimṛṣiṣāḷavīvaśat /
yaḥ sūryasyāsiरेण mṛjyate pitā matīnāmasamaṣṭakāvyah ॥4॥
vṛṣeva yūthā pari kośamarṣasyapāmupasthe vṛṣabhaḥ kanikradat /
sa indrāya pavase matsarintamo yathā jeṣāma samithe tvotayah ॥5॥*

ऋ. (Rv.) ९.७७.-५

एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो वपुषो वपुष्टरः ।
अभीमृतस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति पयसेव धेनवः ॥१॥
स पूर्व्यः पवते यं दिवस्परि श्येनो मथायदिषितस्तिरो रजः ।
स मध्व आ युवते वेविजान इत्कृशानोरस्तुर्मनसाह बिभ्युषा ॥२॥
ते नः पूर्वास उपरास इन्द्रवो महे वाजाय धन्वन्तु गोमते ।
ईक्षेण्यासो अहो३न चारवो ब्रह्मब्रह्म ये जुजुषुर्हविर्विः ॥३॥
अयं नो विद्वान्वनवद्वनुष्यत इन्दुः सत्राचा मनसा पुरुष्टुतः ।
इनस्य यः सदने गर्भमादधे गवामुरुब्जमभ्यर्षति व्रजम् ॥४॥
चाक्रिर्दिवः पवते कृत्यो रसो महौ अदब्धो वरुणो हरुग्यते ।
असावि मित्रो वृजनेषु यियोऽत्यो न यूथे वृषयुः कनिक्रदत् ॥५॥

*eṣa pra kośe madhumāṁ achikradadindrasya vajro vapuṣo vapuṣṭarah /
abhīmṛtasya sudughā ghṛtaśchuto vāśrā arṣanti payaseva dhenavaḥ ॥1॥
sa pūrvyah pavate yaṁ divaspari śyeno mathāyadiṣitastiro rajaḥ /
sa madhva ā yuvate vevijāna itkṛśānorasturmanasāha bibhyuṣā ॥2॥
te naḥ pūrvāsa uparāsa indavo mahe vājāya dhanvantu gomate /
īkṣeṇyāso ahyo3na chāravo brahmabrahma ye jujuṣurhaviṛhaviḥ ॥3॥
ayaṁ no vidvānvanavadvanuṣyata induḥ satrāchā manasā puruṣṭutaḥ /
inasya yaḥ sadane garbhamādadhe gavāmurubjamabhyarṣati vrajam ॥4॥*

*chākṛirdivaḥ pavate kṛtvyo raso mahāṁ adabdhō varuṇo hurugyate ।
asāvi mitro vṛjaneṣu yīāyo'tyo na yūthe vṛṣayuh kanikradat ॥5॥*

ऋ. (Rv.) ९.७८.१-५

प्र राजा वाचं जनयन्नसिष्यददपो वसानो अभि गा इयक्षति ।
गृभ्णाति रिप्रमविरस्य तान्वा शुद्धो देवानामुप याति निष्कृतम् ॥१॥
इन्द्राय सोम परि षिच्यसे नृभिर्नृचक्षा ऊर्मिः कविरज्यसे वने ।
पूर्वीहि ते सुतयः सन्ति यातवे सहस्रमश्वा हरयश्चमूषदः ॥२॥
समुद्रिया अप्सरसो मनीषिणमासीना अन्तरभि सोमक्षरन् ।
ता ई हिन्वन्ति हर्म्यस्य सक्षणिं याचन्ते सुम्नं पवमानमक्षितम् ॥३॥
गोजिन्नःसोमो रथजिद्धिरण्यजित्स्वर्जिदब्जित्पवते सहस्रजित् ।
यं देवसश्चक्रिरे पीतये मदं स्वादिष्ठं द्रप्समरुणं मयोभुवम् ॥४॥
एतानि सोम पवमानो अस्मयुः सत्यानि कृण्वन्द्रविणान्यर्षसि ।
जहि शुत्रुमन्तिके दूरके च य उर्वी गव्यूतिमभयं च नस्कृधि ॥५॥

*pra rājā vāchaṁ janayannasiṣyadadapo vasāno abhi gā iyakṣati ।
gṛbhṇāti ripramavirasya tānvā śuddho devānāmupa yāti niṣkṛtabh ॥1॥
indrāya soma pari ṣichyase nṛbhirnṛchakṣā ūrmīḥ kavirajyase vane ।
pūrvīhi te srutayaḥ santi yātave sahasramaśvā harayaśchamūśadaḥ ॥2॥
samudriyā apsaraso manīṣiṇamāsīnā antarabhi somakṣaran ।
tā ī hinvanti harmyasya sakṣaṇīm yāchante sumnam pavamānamakṣitam ॥3॥
gojinnaḥsomo rathajiddhiranyaṇyajitsvarjidadbjitpavate sahasrajit ।
yaṁ devasaśchakrire pītaye madam svādiṣṭhaṁ drapsamaruṇam mayobhuvam ॥4॥
etāni soma pavamāno asmayuḥ satyāni kṛṇvandraviṇānyarṣasi ।
jahi śutrumantike dūrake cha ya urvī gavyūtimabhayaṁ cha naskṛdhi ॥5॥*

ऋ. (Rv.) ९.७९.१-५

अचोदसो नो धन्वन्तिन्दवः प्र सुवानासो बृहद्विवेषु हरयः ।
वि च नशन्न इषो अरातयोऽर्यो नशन्त सनिषन्त नो धियः ॥१॥
प्र णो धन्वन्तिन्दवो मदच्युतो धना वा येभिरर्वतो जुनीमसि ।
तिरो मर्तस्य कस्य चित्परिहृतिं वयं धनानि विश्वधा भरेमहि ॥२॥
उत स्वस्या अरात्या अरिर्हि ष उतान्यस्या अरात्या वृको हि षः ।
धन्वन्न तृष्णा समरीत तां अभि सोम जहि पवमान दुराध्यः ॥३॥
दिवि ते नाभा परमो य आददे पृथिव्यास्ते रुरुहुः सानवि क्षिपः ।
अद्रयस्त्वा बप्सति गोरधि त्वच्य१प्सु त्वा हस्तैर्दुदुर्हमनीषिणः ॥४॥
एवा त इन्दो सुभवं सुपेशसं रसं तुंजन्ति प्रथमा अभिश्रियः ।
निदनिदं पवमान नि तारिष आविस्ते शुष्मो भवतु प्रियो मदः ॥५॥

*achodaso no dhanvantvindavaḥ pra suvānāso bṛhaddiveṣu harayaḥ ।
vi cha naśanna iṣo arātayo'ryo naśanta saniṣanta no dhiyaḥ ॥1॥
pra ṇo dhanvantvindavo madachyuto dhanā vā yebhirarvato junīmasi ।
tiro martasya kasya chitparihṛtiṁ vayan dhanāni viśvadhā bharemahī ॥2॥
uta svasyā arātyā arirhi ṣa utānyasyā arātyā vṛko hi ṣaḥ ।
dhananna tṛṣṇā samarīta tāṁ abhi soma jahi pavamāna durādhyāḥ ॥3॥
divi te nābhā paramo ya ādade pṛthivyāste ruruhuḥ sānavi kṣipāḥ ।
adrayastvā bapsati goradhi tvachya1psu tvā hastairduduhurmaniṣiṇaḥ ॥4॥
evā ta indo subhvaṁ supeśasaṁ rasaṁ tuñjanti prathamā abhiśriyaḥ ।
nidanidaṁ pavamāna ni tāriṣa āviste śuṣmo bhavatu priyo madaḥ ॥5॥*

१६९. कविर् भार्गवः (Kavir Bhārgavaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.४७.१-५; ९.४८.१-५; ९.४९.१-५; सा. (Sv.) ५०७; ५५४-५५६; ५५८; ७००-७०२; ८३६-८४०; १२२८-१२३०; १४३५-१४३९ ऋ. (Rv.) ९.४७.१-५

अया सोमः सुकृत्यया महश्चिदभ्यवर्धत । मन्दान उद्वृषायते ॥१॥
 कृतानीदस्य कर्त्वा चेतन्ते दस्युतर्हणा । ऋणा च धृष्णुश्चयते ॥२॥
 आत्सोम इन्द्रियो रसो वज्रः सहस्रसा भुवत् । उक्थं यदस्य जायते ॥३॥
 स्वयं कविर्विधर्तरि विप्राय रत्नमिच्छति । यदी मर्मज्यते धियः ॥४॥
 सिषासतू रयीणां वाजेष्वर्वतामिव । भरेषु जिग्युषामसि ॥५॥
ayā somah sukṛtyayā mahāśchidabhyavardhata । mandāna udvṛṣāyate ॥1॥
kṛtānīdasya kartvā chetante dasyutarhaṇā । ṛṇā cha dhṛṣṇuśchayate ॥2॥
ātsoma indriyo raso vajraḥ sahasrasā bhuvat । uktham yadasya jāyate ॥3॥
svayam kavirvidhartari viprāya ratnamichchhati । yadī marmajyate dhiyaḥ ॥4॥
siṣāsatū rayīṇāṁ vājeṣvarvatāmiva । bhareṣu jigyūṣāmasi ॥5॥

ऋ. (Rv.) ९.४८.१-५

तं त्वा नृम्णानि बिभ्रतं सधस्थेषु महो दिवः । चारुं सुकृत्ययेमहे ॥१॥
 संवृक्तधृष्णुमृक्थ्यं महामहिब्रतं मदम् । शतं पुरो रुरुक्षणिम् ॥२॥
 अतस्त्वा रयिमभि राजानं सुक्रतो दिवः । सुपर्णो अव्यथिर्भरत् ॥३॥
 विश्वस्मा इत्स्वर्दशे साधरणं रजस्तुरम् । गोपामृतस्य विर्भरत् ॥४॥
 अधा हिन्वान् इन्द्रियं ज्यायो महित्वमानशे । अभिष्टिकृद्विचरषणि ॥५॥
taṁ tvā nṛmṇāni bibhrataṁ sadhastheṣu maho divaḥ । chāruṁ sukṛtyayemahe ॥1॥
saṁvṛktadhṛṣṇumṛkthyaṁ mahāmahivrataṁ madam । śataṁ puro ruruḥṣaṇim ॥2॥
atastvā rayimabhi rājānaṁ sukrato divaḥ । suparṇo avyathirbharat ॥3॥
viśvasmā itsvārdśe sādharanaṁ rajasturam । gopāmṛtasya virbharat ॥4॥
adhā hinvān indriyaṁ jyāyo mahitvamānaśe । abhiṣṭikṛdvicharṣaṇi ॥5॥

ऋ. (Rv.) ९.४९.१-५

पवस्व वृष्टिमा सु नोऽपामूर्मि दिवस्परि । अयक्ष्मा बृहतीरिषः ॥१॥
 तथा पवस्व धारया यया गाव इहागमन् । जन्यास उप नो गृहम् ॥२॥
 घृतं पवस्व धारया योषु देववीतमः । अस्मभ्यं वृष्टिमा पव ॥३॥
 स न ऊर्जे व्यश् व्ययं पवित्रं धाव धारया । देवासः शृणवन्हि कम् ॥४॥
 पवमानो असिष्यदद्रक्षांस्यजपङ्घनत् । प्रलवद्वोचयन् रुचः ॥५॥
pavasva vṛṣṭimā su no'pāmūrmī divaspari । ayakṣmā bṛhatīriṣaḥ ॥1॥
tayā pavasva dhārayā yayā gāva ihāgaman । janyāsa upa no gṛham ॥2॥
ghṛtaṁ pavasva dhārayā yoṣu devavītamah । asmabhyaṁ vṛṣṭimā pava ॥3॥
sa na ūrje vyaś vyayaṁ pavitraṁ dhāva dhārayā । devāsaḥ śṛṇavanhi kam ॥4॥
pavamāno asiṣyadadrakṣāṁsyajapaṅghanat । pratnavadvochayan ruḥaḥ ॥5॥

सा. (Sv.) ५०७

अया सोम सुकृत्यया महान्सन्न भ्यवर्धथाः । मन्दान इद् वृषायसे ॥१॥
ayā soma sukṛtyayā mahāntsanna bhyavardhathāḥ । mandāna id vṛṣāyase ॥1॥

सा. (Sv.) ५५४-५५६

अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यहो अधि येषु वर्धते ।
 आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधि रथं विष्वश्चमरुहद्विचक्षणः ॥१॥
 अचोदसो नो धन्वन्तिन्दवः प्र स्वानासो बृहदेवेषु हरयः ।
 वि चिदश्राना इषयो अरातयोऽर्यो नः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥२॥
 एष प्र कोशे मधुमाँ अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो वपुषो वपुष्टमः ।
 अभ्यृत्तस्य सुदुघा घृतश्रुतो वाश्रा अर्षन्ति पयसा च धेनवः ॥३॥

abhi priyāṇi pavate chanohito nāmāni yahno adhi yeṣu vardhate /
ā sūryasya br̥hato br̥hannadhi ratham̐ viśvaśchamaruhadvichakṣaṇaḥ ||1 ||
achodaso no dhanvantvindavaḥ pra svānāso br̥haddeveṣu harayaḥ /
vi chidaśnānā iṣayo arātayo'ryo naḥ santu saniṣantu no dhiyaḥ ||2 ||
eṣa pra kośe madhumāṁ achikradadindrasya vajro vapuṣo vapuṣtamaḥ /
abhyṛ3tasya sudughā ghṛtaśchuto vāśrā arṣanti payasā cha dhenavaḥ ||3 ||
 सा. (Sv.) ५५८

धर्ता दिवः पवते कृत्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।
 हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर्वृथा पाजांसि कृणुषे नदीष्वा ॥५॥
dhartā divaḥ pavate kṛtyo raso dakṣo devānāmanumādyo nṛbhiḥ /
hariḥ sṛjāno atyo na satvabhirvṛthā pājāṁsi kṛṇuṣe nadiṣvā ||5 ||
 सा. (Sv.) ७००-७०२

अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यहो अधि येषु वर्धते ।
 आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधि रथं विष्वचमरुहद्विचक्षणः ॥१॥
 ऋतस्य जिह्वा पवते मधु प्रियं वक्ता पतिर्धियो अस्या अदाभ्यः ।
 दधाति पुत्रः पित्रोरपीच्यां३नाम तृतीयमधि रोचनं दिवः ॥२॥
 अव द्युतानः कलशाँ अचिक्रदन्नृभिर्येमाणः कोश आ हिरण्यये ।
 अभी ऋतस्य दोहना अनूषताधि त्रिपृष्ठ उषसो वि राजसि ॥३॥
abhi priyāṇi pavate chanohito nāmāni yahno adhi yeṣu vardhate /
ā sūryasya br̥hato br̥hannadhi ratham̐ viśvaśchamaruhadvichakṣaṇaḥ ||1 ||
ṛtasya jihvā pavate madhu priyam vaktā patirdhiyo asyā adābhyāḥ /
dadhāti putraḥ pitrorapīchyāṁ3nāma tṛtiyamadhi rochanam̐ divaḥ ||2 ||
ava dyutānaḥ kalaśāṁ achikradannṛbhiryemāṇaḥ kośa ā hiraṇyaye /
abhi ṛtasya dohanā anūṣatādhi tripṛṣṭha uṣaso vi rājasī ||3 ||
 सा. (Sv.) ८३६-८४०

तं त्वा नृम्णानि बिभ्रतं सधस्थेषु महो दिवः चारुं सुकृत्ययेमहे ॥१॥
 संवृक्तधृष्णुमुक्थ्यं महामहिव्रतं मदम् । शतं पुरो रुरुक्षणिम् ॥२॥
 अतस्त्वा रयिरभ्ययद्राजानं सृक्रतो दिवः सुपर्णो अव्यथी भरत् ॥३॥
 अध हिन्वान इन्द्रियं ज्यायो महित्वमानशे । अभिष्टिकृद्विचर्षणिः ॥४॥
 विश्वस्मा इत् स्वर्दशे साधारणं रजस्तुरम् । गोपामृतस्य विर्भरत् ॥५॥
taṁ tvā nṛmṇāni bibhrataṁ sadhastheṣu maho divaḥ chāruṁ sukrtyayemahe ||1 ||
saṁvṛktadhṛṣṇumukthyaṁ mahāmahivrataṁ madam / śataṁ puro ruruṣaṇim ||2 ||
atastvā rayirabhyayadrājānaṁ sṛkrato divaḥ suparṇo avyathī bharat ||3 ||
adha hinvāna indriyaṁ jyāyo mahitvamānaśe / abhiṣṭikṛdvicharṣaṇiḥ ||4 ||
viśvasmā it svarḍśe sādharmaṇaṁ rajasturam / gopāmṛtasya virbharat ||5 ||

सा. (Sv.) १२२८-१२३०

धर्ता दिवः पवते कृत्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।
 हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर्वृथा पाजांसि कृणुषे नदीष्वा ॥१॥
 शूरो न धत्त आयुधा गभस्त्योः स्वाः३ सिषासत्रथिरो गविष्टिषु ।
 इन्द्रस्य शुष्ममीरयत्रपस्युभिरिन्दुर्हिन्वानो अजयते मनीषिभिः ॥२॥
 इन्द्रस्य सोम पवमान ऊर्मिणा तविष्यमाणो जठरेष्वा विश ।
 प्र नः पिन्व विद्युदभ्रेव रोदसी धिया नो वाजाँ उप माहि शश्वतः ॥३॥
dhartā divaḥ pavate kṛtyo raso dakṣo devānāmanumādyo nṛbhiḥ /
hariḥ sṛjāno atyo na satvabhirvṛthā pājāṁsi kṛṇuṣe nadiṣvā ||1 ||
śūro na dhatta āyudhā gabhastyoḥ svāḥ३ siṣāsanrathiro gaviṣṭiṣu /
indrasya śuṣmamīrayannapasyubhirindurhinvāno ajayate manīṣibhiḥ ||2 ||
indrasya soma pavamāna ūrmiṇā taviṣyamāṇo jaṭhareṣvā viśa /

pra naḥ pinva vidyudabhreva rodasī dhiyā no vājān upa māhi śasvataḥ ॥3॥

सा. (Sv.) १४३५-१४३९

पवस्व वृष्टिमा सुनोऽपामूर्मि दिवस्पतिरि । अयक्ष्मा बृहतीरिषः ॥१॥
तया पवस्व धारया यया गाव इहागमन् । जन्यास उप नो गृहम् ॥२॥
घृतं पवस्व धारया योषु देववीतमः । अस्मभ्यं वृष्टिमा पव ॥३॥
स न ऊर्जे व्यश्नयं पवित्रं धाव धारया । देवासः शृणवन् हि कम् ॥४॥
पवमानो असिष्यदद्रक्षांस्यपजङ्घनत् । प्रत्नवद्रोचयनुचः ॥५॥

pavasva vṛṣṭimā suno'pāmūrmī divaspari । ayakṣamā brhatīriṣaḥ ॥1॥

tayā pavasva dhārayā yayā gāva ihāgaman । janyāsa upa no gr̥ham ॥2॥

ghṛtaṁ pavasva dhārayā yoṣu devavītamah । asmabhyam vṛṣṭimā pava ॥3॥

sa na ūrje vyaśnyam pavitraṁ dhāva dhārayā । devāsaḥ śṛṇavan hi kam ॥4॥

pavamāno asiṣyadadrakṣāṁsyapajāṅghanat । pratnavadrochayanruchaḥ ॥5॥

१७०. कश्यपः (Kaśyapaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.६४.१-३०; ९.६७.४-६; ९.९१.१-६;
९.११३.१-११; ९.११४.१-४; सा. (Sv.) ९५६

ऋ. (Rv.) ९.६४.१-३०

वृषा सोम द्युमाँ असि वृषा देव वृषव्रतः । वृषा धर्माणि दधिषे ॥१॥
वृष्णास्ते वृष्ण्यं शवो वृषा वनं वृषा मदः । सत्यं वृषन् वृषेदसि ॥२॥
अश्वो न चक्रदो वृषा सं गा इन्दो समर्वतः । वि नो राये दुरो वृधि ॥३॥
असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया । शुक्रासो वीरयाशवः ॥४॥
शुभमाना ऋतायुभिर्मृज्यमाना गभस्त्योः । पवन्ते वारे अव्यये ॥५॥
ते विश्वा दाशुषे वसु सोमा दिव्यानि पार्थिवा । पवन्तामान्तरिक्ष्या ॥६॥
पवमानस्य विश्ववित्प्र ते सर्गा असृक्षत । सूर्यस्येव न रश्मयः ॥७॥
केतुं कृण्वन्दिस्वपरि विश्वा रूपाभ्यर्षसि । समुद्रः सोम पिन्वसे ॥८॥
हिन्वानो वाचमिष्यसि पवमान विधर्मणि । अक्रान्देवो न सूर्यः ॥९॥
इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां मती । सुजदश्च रथीरिव ॥१०॥
ऊर्मिर्यस्ते पवित्र आ देवावीः पर्यक्षरत् । सीदन्वृतस्य योनिमा ॥११॥
स नो अर्ष पवित्र आ मदो यो देववीतमः । इन्द्रविन्द्राय पीतये ॥१२॥
इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः । इन्द्रो रुचाभि गा इहि ॥१३॥
पुनानो वरिवस्कृध्यूर्ज जनाय गिर्वणः । हरे सृजान आशिरम् ॥१४॥
पुनानो देववीतय इन्द्रस्य याहि निष्कृतम् । द्युतानो वाजिभिर्यतः ॥१५॥
प्र हिन्वानास इन्द्रोऽच्छा समुद्रमाशवः । धिया जूता असृक्षत ॥१६॥
मर्मृजानास आयवो वृथा समुद्रमिन्दवः । अग्मवृतस्य योनिमा ॥१७॥
परि णो याह्यसमयुर्विश्वा वसून्योजसा । पाहि नः शर्म वीरवत् ॥१८॥
मिमाति वह्निरेतशः पदं युजान ऋक्भिः । प्र यत्समुद्र आहितः ॥१९॥
आ यद्योनिं हिरण्यमाशुऋतस्य सीदति । जहात्यप्रचेतसः ॥२०॥
अभि वेना अनूषतेयक्षन्ति प्रचेतसः मज्जन्यविचेतसः ॥२१॥
इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः । ऋतस्य योनिमासदम् ॥२२॥
तं त्वा विप्रा वचोविदः परिष्कृण्वन्ति वेधसः । सं त्वा मृजन्त्यायवः ॥२३॥
रसं ते मित्रो अर्यमा पिबन्ति वरुणः कवे । पवमानस्य मरुतः ॥२४॥
त्वं सोम विपश्चितं पुनानो वाचमिष्यसि । इन्दो सहस्रभर्णसम् ॥२५॥
उतो सहस्रभर्णसं वाचं सोम मखस्युवम् । पुनान इन्द्रवा भर ॥२६॥
पुनान इन्द्रवेषां पुरुहूत जनानाम् । प्रियः समुद्रमा विश ॥२७॥
दविद्युतया रुचा परिष्टोभन्त्या कृपा । सोमाः शुक्रा गवाशिरः ॥२८॥
हिन्वानो हेतुभिर्यत आ वाजं वाज्यक्रमीत् । सीदन्तो वनुषो यथा ॥२९॥
ऋधक्सोम स्वस्तये संजग्मानो दिवः कविः । पवस्व सूर्यो दृशे ॥३०॥

vṛṣā soma dyumāṁ asi vṛṣā deva vṛṣavrataḥ | vṛṣā dharmāṇi dadhiṣe ||1||
 vṛṣṇaste vṛṣṇyaṁ śavo vṛṣā vanam vṛṣā madaḥ | satyaṁ vṛṣan vṛṣedasi ||2||
 aśvo na chakrado vṛṣā sam gā indo samavataḥ | vi no rāye duro vṛdhi ||3||
 aśkṣata pra vājino gavyā somāso aśvayā | śukrāso vīrayāśavaḥ ||4||
 śumbhamānā ṛtāyubhirmṛjyamānā gabhastyoḥ | pavante vāre avyaye ||5||
 te viśvā dāśuṣe vasu somā divyāni pāṛthivā | pavantāmāntarikṣayā ||6||
 pavamānasya viśvavitpra te sargā aśkṣata | sūryasyeva na raśmayah ||7||
 ketum kṛṇvandisvapari viśvā rūpābhyarṣasi | samudraḥ soma pinvase ||8||
 hinvāno vāchamiṣyasi pavamāna vidharmaṇi | akrāndevo na sūryaḥ ||9||
 induḥ paviṣṭa chetanaḥ priyaḥ kavīnām matī | sṛjadaśvam rathīriva ||10||
 ūrmiryaste pavitra ā devāvīḥ paryakṣarat | sīdannṛtasya yonimā ||11||
 sa no arṣa pavitra ā mado yo devavītamah | indravindrāya pītaye ||12||
 iṣe pavasva dhārāyā mṛjyamāno manīṣibhiḥ | indro ruchābhi gā ihi ||13||
 punāno varivaskṛdhyūrja janāya girvaṇaḥ | hare sṛjāna āśīram ||14||
 punāno devavītaya indrasya yāhi niṣkṛtam | dyutāno vājibhiryataḥ ||15||
 pra hinvānāsa indavo'chchhā samudramāśavaḥ | dhiyā jūtā aśkṣata ||16||
 marmjānāsa āyavo vṛthā samudramindavaḥ | agmannṛtasya yonimā ||17||
 pari ṇo yāhyasamayurviśvā vasūnyojasā | pāhi naḥ śarma vīravat ||18||
 mimāti vahniretaṣaḥ padaṁ yujāna ṛkvabhiḥ | pra yatsamudra āhitaḥ ||19||
 ā yadyonim hiraṇyamāśūrtasya sīdati | jahātyaprachetasah ||20||
 abhi venā anūṣateyakṣanti prachetasah majjantyavichetasah ||21||
 indrāyendo marutvate pavasva madhumattamah | ṛtasya yonimāśadam ||22||
 tam tvā viprā vachovidah pariṣkṛṇvanti vedhasah | sam tvā mṛjantyāyavaḥ ||23||
 rasam te mitro aryamā pibanti varuṇaḥ kave | pavamānasya marutaḥ ||24||
 tvam soma vipaśchitam punāno vāchamiṣyasi | indo sahasrabharṇasam ||25||
 uto sahasrabharṇasam vāchan soma makhasyuvam | punāna indavā bhara ||26||
 punāna indaveśam puruhūta janānām | priyaḥ samudramā viśa ||27||
 davidyutatyā ruchā pariṣtobhantya kṛpā | somāḥ śukrā gavāśīrah ||28||
 hinvāno hetṛbhīryata ā vājam vājyakramīt | sīdanto vanuṣo yathā ||29||
 ṛdhaksoma svastaye sanjagmāno divaḥ kavīḥ | pavasva sūryo dṛṣe ||30||

ऋ. (Rv.) ९.६७.४-६

इन्दुर्हिनवानो अर्षति तिरो वाराण्यव्यया । हरिर्वाजमचिक्रदत् ॥४॥
 इन्दो व्यव्यमर्षसि वि श्रवांसि वि सौभगा । वि वाजान्तसोम गोमतः ॥५॥
 आ न इन्दो शतग्विनं रयिं गोमन्तमश्विनम् । भरा सोम सहस्रिणम् ॥६॥
 indurhinvāno arṣati tiro vārāṇyavyayā | harirvājamachiknadat ||4||
 indo vyavyamarṣasi vi śravāṇsi vi saubhagā | vi vājāntsoma gomataḥ ||5||
 ā na indo śatagvinam rayim gomantamaśvinam | bhara soma sahasriṇam ||6||

ऋ. (Rv.) ९.९१.१-६

असर्जि वक्त्रा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता प्रथमो मनीषी ।
 दश स्वसारो अधि सानो अव्येज्जन्ति वह्निं सदनान्यच्छ ॥१॥
 वीती जनस्य दिव्यस्य कव्यैरधि सुवानो नहुष्येभिरिन्दुः ।
 प्र यो नृभिरमृतो मर्त्येभिर्मृजानोऽविभिर्गोभिरद्भिः ॥२॥
 वृषा वृष्णे रोरुवदंशुरस्मै पवमानो रुशदीर्ते पयो गोः ।
 सहस्रमृक्का पथिर्मिर्वचोविदध्वस्मभिः सूरौ अण्वं वि याति ॥३॥
 रुजा दृळहा चिद्रक्षसः सदांसि पुनान इन्द ऊर्णुहि वि वाजान् ।
 वृश्चोपरिष्टातुजता वधेन ये अन्ति दूरादुपनायमेषाम् ॥४॥
 स प्रलवन्नव्यसे विश्ववार सूक्ताय पथः कृणुहि प्राचः ।
 ये दुष्पहासो वनुषा बृहन्तस्तांस्ते अश्याम पुरुकृत्पुरुक्षो ॥५॥

एवा पुनानो अपः स्वर्गा अस्मभ्यं तोका तनयानि भूरि ।
 शं नः क्षेत्रमुरु ज्योतीषि सोम ज्योङ्गः सूर्य दृश्ये रिरिहि ॥६॥
asarji vakvā rathye yathājau dhiyā manotā prathamō manīṣi ।
daśa svasāro adhi sāno avye'janti vahnim sadanānyachchha ॥1॥
vītī janasya divyasya kavyairadhi suvāno nahuṣyebhirinduḥ ।
pra yo nṛbhiramṛto martyebhirmarmṛjāno'vibhirgobhiradbhiḥ ॥2॥
vṛṣā vṛṣṇe roruvadaṁśurasmai pavamāno ruśadīrte payo goḥ ।
sahasramṛkvā pathimirvachovidadhvasmabhiḥ sūro aṇvaṁ vi yāti ॥3॥
rujā dṛḷahā chidrakṣasaḥ sadāṁsi punāna inda ūrṇuḥi vi vājān ।
vṛśchopariṣṭāttujatā vadhena ye anti dūrādupanāyameṣām ॥4॥
sa pratnavannavyase viśvavāra sūktāya pathaḥ kṛṇuḥi prāchaḥ ।
ye duṣṣahāso vanuṣā bṛhantastāṁste aśyāma purukṛtpurukṣo ॥5॥
evā punāno apaḥ svaīrgā asmaḥbhyam tokā tanayāni bhūri ।
śam naḥ kṣetramuru jyotīṁṣi soma jyoṁnaḥ sūrya dṛśaye rirīhi ॥6॥

ऋ. (Rv.) ९.११३.१-११

शर्यणावति सोममिन्द्रः पिबतु वृत्रहा ।
 बलं दधान आत्मनि करिष्यन्वीर्यं महदिन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥१॥
 आ पवस्व दिशां पत आर्जीकात्सोम मीढ्वः ।
 ऋतवाकेन सत्येन श्रद्धया तपसा सुत इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥२॥
 पर्जन्यवृद्धं महिषं तं सूर्यस्य दुहिताभरत् ।
 तं गन्धवाः प्रत्यगृभ्णन्तं सोमे रसमादधुरिन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥३॥
 ऋतं वदन्नृतद्युम्न सत्यं वदन्त्सत्यकर्मन् ।
 श्रद्धां वदन्त्सोम राजन्धात्रा सोम परिष्कृत इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥४॥
 सत्यमुग्रस्य बृहतः सं स्रवन्ति संस्रावाः ।
 सं यन्ति रसिनो रसाः पुनानो ब्राह्मणा हर इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥५॥
 यत्र ब्रह्मा पवमान छन्दस्यां३ वाचं वदन् ।
 ग्राव्या सोमे महीयते सोमेनानन्दं जनयन्निन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥६॥
 यत्र ज्योतिरजसं यस्मिँल्लोके स्वर्हितम् ।
 तस्मिन्नां धेहि पवमानामृते लोके अक्षित इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥७॥
 यत्र राजा वैवस्वतो यत्रावरोधनं दिवः ।
 यत्रामूर्यहतीरापस्तत्र माममृतं कृधीन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥८॥
 यत्रानुकामं चरणं त्रिनाके त्रिदिवे दिवः ।
 लोका यत्र ज्योतिष्मन्तस्तत्र माममृतं कृधीन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥९॥
 यत्र कामा निकामाश्च यत्र ब्रध्नस्य विष्टपम् ।
 स्वधा च यत्र तृप्तिश्च तत्र माममृतं कृधीन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥१०॥
 यत्रानदाश्च मोदाश्च मुदः प्रमुद आसते ।
 कामस्य यत्राप्ताः कामास्तत्र माममृतं कुधीन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥११॥
śaryañāvati somamindraḥ pibatu vṛtrahā ।
balam dadhāna ātmani kariṣyanvīrya mahadindrāyendo pari srava ॥1॥
ā pavasva diśām pata ārjikātsoma mīḍhvaḥ ।
ṛtavākena satyena śraddhayā tapasā suta indrāyendo pari srava ॥2॥
parjanyaavṛddham mahiṣam tam sūryasya duhitābharat ।
tam gandhavāḥ pratyagrbbhñantaṁ some rasamādadhurindrāyendo pari srava ॥3॥
ṛtam vadannṛtadyumna satyam vadantsatyakarman ।
śraddhām vadantsoma rājandhātṛā soma pariṣkṛta indrāyendo pari srava ॥4॥
satyamugrasya bṛhataḥ sam sravanti samśrāvāḥ ।
sam yanti rasino rasāḥ punāno brāhmaṇā hara indrāyendo pari srava ॥5॥
yatra brahmā pavamāna chhandasyām3 vācham vadan ।

grāvṇā some mahīyate somenānandaṁ janayannindrāyendo pari srava ॥6॥
yatra jyotirajasraṁ yasmiṁlloke svarhitam ।
tasminmām dhehi pavamānāmṛte loke akṣita indrāyendo pari srava ॥7॥
yatra rājā vaivasvato yatrāvarodhanaṁ divaḥ ।
yatrāmūryahnatīrāpastatra māmamṛtaṁ kṛdhīndrāyendo pari srava ॥8॥
yatrānukāmaṁ charaṇaṁ trināke tridive divaḥ ।
lokā yatra jyotiṣmantastatra māmamṛtaṁ kṛdhīndrāyendo pari srava ॥9॥
yatra kāmā nikāmāścha yatra bradhnasya viṣṭapam ।
svadhā cha yatra tṛpśchi tatra māmamṛtaṁ kṛdhīndrāyendo pari srava ॥10॥
yatrānadāścha modāścha mudāḥ pramuda āsate ।
kāmasya yatrāptāḥ kāmāstatra māmamṛtaṁ kudhīndrāyendo pari srava ॥11॥

ऋ. (Rv.) ९.११४.१-४

य इन्द्रोः पवमानस्यानु धामान्यक्रीम् ।
 तमाहुः सुप्रजा इति यस्ते सोमाविधन्मन इन्द्रायेन्द्रो परि स्रव ॥१॥
 ऋषे मन्त्रकृतां स्तोमैः कश्यपोद्धयन्गिरः ।
 सोमं नमस्य राजानं यो जो वीरुधां परिरिन्द्रायेन्द्रो परि स्रव ॥२॥
 सप्त दिशो नानासूर्याः सप्त होतार ऋत्विजः ।
 देवा आदित्या ये सप्त तेभिः सोमाभि रक्ष न इन्द्रायेन्द्रो परि स्रव ॥३॥
 यत्ते राजंष्टुतं हविस्तेन सोमाभि रक्ष नः ।
 अरातीवा मा नस्तारीन्मो च नः चनाममदिन्द्रायेन्द्रो परि स्रव ॥४॥
ya indoḥ pavamānasyānu dhāmānyakramīt ।
tamāhuḥ suprajā iti yaste somāvidhanmana indrāyendo pari srava ॥1॥
ṛṣe mantrakṛtāṁ stomaiḥ kaśyapodvardhayangirah ।
somaṁ namasya rājānaṁ yo jāo vīrudhāṁ paririndrāyendo pari srava ॥2॥
sapta diśo nānāsūryāḥ sapta hotāra ṛtvijah ।
devā ādityā ye sapta tebhiḥ somābhi rakṣa na indrāyendo pari srava ॥3॥
yatte rājāṁchhṛtaṁ havistena somābhi rakṣa naḥ ।
arātīvā mā nastārīnmo cha naḥ chanāmamadindrāyendo pari srava ॥4॥

सा. (Sv.) ९५६

त्वं नृचक्षा असि सोम विश्वतः पवमान वृषभ ता वि धावसि ।
 स नः पवस्व वसुमद्विरण्यवद्धयंस्याम भुवनेषु जीवसे ॥२॥
tvaṁ nṛchakṣā asi soma viśvataḥ pavamāna vṛṣabha tā vi dhāvasi ।
sa naḥ pavasva vasumaddhiranyavaddhayaṁsyāma bhuvaneṣu jīvase ॥2॥

२. ब्रह्मगवी (Brahmagavī) - अ. (Av.) १२.५(१).१-६; १२.५(२).७-११; १२.५(३).१२-२७;
 १२.५(४).२८-३८; १२.५(५).३४-४६; १२.५(६).४७-६१; १२.५(७).६२-७३

अ. (Av.) १२.५(१).१-६

श्रमेण तपसा सृष्टा ब्रह्मणा वित्तऋते श्रिता ॥१॥
 सत्येनावृता श्रिया प्रावृता यशसा परीवृता ॥२॥
 स्वधया परिहिता श्रद्धया पर्युढा दीक्षया गुप्ता यो प्रतिष्ठिता लोको निधनम् ॥३॥
 ब्रह्म पदवायं ब्रह्मणोऽधिपतिः ॥४॥
 तामादानस्य ब्रह्मगवीं जिनतो ब्राह्मणं क्षत्रियस्य ॥५॥
 अप क्रामति सूनृता वीर्यं पुण्या लक्ष्मीः ॥६॥
śrameṇa tapasā sṛṣṭā brahmaṇā vittaṛte śritā ॥1॥
satyenāvṛtā śriyā prāvṛtā yaśasā parīvṛtā ॥2॥
svadhayā parihitā śraddhayā paryūḍhā dīkṣayā guptā yo pratiṣṭhitā loko
nīdhanam ॥3॥
brahma padavāyaṁ brahmaṇo'dhipatiḥ ॥4॥

tāmādadānasya brahmagavīm jinato brāhmaṇam kṣatriyasya ॥5॥

apa krāmati sūnṛtā vīrya1 puṇyā lakṣamīh ॥6॥

अ. (Av.) १२.५(२).७-११

ओजश्च तेजश्च सहश्च बलं च वाक् चेन्द्रियं च श्रीश्च धर्मश्च ॥७॥

ब्रह्म च क्षेत्रं च राष्ट्रं च विशश्च त्विषिश्च यशश्च वर्चश्च द्रविणं च ॥८॥

आयुश्च रूपं च नाम च कीर्तिश्च प्राणश्चापानश्च चक्षुश्च श्रोत्रं च ॥९॥

पयश्च रसश्चात्रं चान्नाद्यं च ऋतं च सत्यं चेष्टं च पूर्तं च प्रजा च पशवश्च ॥१०॥

तानि सर्वाण्यप क्रामन्ति ब्रह्मगवीमाददानस्य जिनतो ब्राह्मणं क्षत्रियस्य ॥११॥

Ojaścha tejaścha sahaścha balam cha vāk chendriyam cha śrīścha dharmaścha ॥7॥

brahma cha kṣatram cha rāṣṭram cha viśaścha tviṣiścha yaśaścha varchaścha

draviṇam cha ॥8॥

āyuscha rūpam cha nāma cha kīrtiścha prāṇaśchāpānaścha chakṣuścha śrotram

cha ॥9॥

payaścha rasaśchānnam chānnādyam cha ṛtam cha satyam cheṣṭam cha pūrta cha

prajā cha paśavaścha ॥10॥

tāni sarvaṇyapa krāmanti brahmagavīmādadānasya jinato brāhmaṇam

kṣatriyasya ॥11॥

अ. (Av.) १२.५(३).१२-२७

सैषा भीमा ब्रह्मगव्यश्घविष साखात् कृत्या कूल्बजमावृता ॥१२॥

सर्वाण्यस्या घोराणि सर्वे च मृत्यवः ॥१३॥

सर्वाणस्यां क्रूराणि सर्वे पुरुषवधाः ॥१४॥

सा ब्रह्मज्यं देवपीयुं ब्रह्मगव्यादीयमाना मृत्योः पङ्क्तिश्च आ द्यति ॥१५॥

मेनिः शतवधा हि सा ब्रह्मज्यस्य क्षितिर्हि सा ॥१६॥

तस्माद् वै ब्राह्मणानां गौर्दुराधर्षा विजानता ॥१७॥

वज्रो धावन्ती वैश्वानर उद्धीता ॥१८॥

हेतिः शफानुत्विदन्ती महादेवोऽपेक्षमाणा ॥१९॥

क्षुरपविरीक्षमाणा वाश्यमानाभि स्फूर्जति ॥२०॥

मृत्युर्हिङ्गवत्युग्रो देवः पुच्छं पर्यस्यन्ती ॥२१॥

सर्वज्यानिः कर्णो वरीवर्जयन्ती राजयक्ष्मो मेहन्ती ॥२२॥

मेनिर्दुह्यमाना शीर्षक्तिर्दुग्धा ॥२३॥

सेदिरुपतिष्ठन्ती मिथोयोधः परामृष्टा ॥२४॥

शरव्याऽमुखेऽपिनह्यमान ऋतिर्हन्यमाना ॥२५॥

अघविषा निपतन्ती तमो निपतिता ॥२६॥

अनुगच्छन्ती प्राणानुप दासयति ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यस्य ॥२७॥

saiśā bhīmā brahmagavya1ghaviṣa sākhāt kṛtyā kūlbajamāvṛtā ॥12॥

sarvaṇyasyā ghorāṇi sarve cha mṛtyavaḥ ॥13॥

sarvaṇasyām krūrāṇi sarve puruṣavadhāḥ ॥14॥

sā brahmajyam devapīyūṁ brahmagavyādīyamānā mṛtyoḥ paṇḍīśā ā dyati ॥15॥

meniḥ śatavadhā hi sā brahmajyasya kṣitirhi sā ॥16॥

tasmād vai brāhmaṇānām gaurdurādharṣā vijānatā ॥17॥

vajro dhāvanti vaiśvānara uddvītā ॥18॥

hetiḥ śaphānutkhidanti mahādevo3pekṣamāṇā ॥19॥

kṣurapavirīkṣamāṇā vāśyamānābhi sphūrjati ॥20॥

mṛtyurhiṅkṛṇvatyu1gro devaḥ puṣchham paryasyanti ॥21॥

sarvajyāniḥ karṇau varīvarjayanti rājayakṣamo mehanti ॥22॥

menirduhyamānā śīrṣaktirdugdhā ॥23॥

sedirupatiṣṭhanti mithoyodhaḥ parāmṛṣṭā ॥24॥

śaravyā3 mukhe'pinahyamāna ṛtirhanyamānā ॥25॥

aghaviṣā nipatantī tamo nipatitā ॥26॥

anugachchhantī prāṇānupa dāsayati brahmagavī brahmajyasya ॥27॥

अ. (Av.) १२.५(४).२८-३८

वैरं विकृत्यमाना पौत्राद्यं विभाज्यमाना ॥२८॥

देवहेतिर्हिरयमाणा व्युद्धिर्हता ॥२९॥

पाप्माधिधीयमाना पारुष्यमवधीयमाना ॥३०॥

विषं प्रयस्यन्ती तक्मा प्रयस्ता ॥३१॥

अर्घं पच्यमाना दुःष्वप्त्रं पक्वा ॥३२॥

मूलबर्हणी पर्याक्रियमाणा क्षितिः पर्याकृता ॥३३॥

असां गन्धेन शुगुद्धियमाणाशीविष उद्धृता ॥३४॥

अभूतिरुपह्रियमाणा पराभूतिरुपहृता ॥३५॥

शर्वः क्रुद्धः पिश्यमाना शिमिदा पिशिता ॥३६॥

अवर्तिरश्यमाना निऋतिरशिता ॥३७॥

अशिता लोकाच्छिनत्ति ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यमस्माच्चामुष्माच्च ॥३८॥

vairam vikṛtyamānā pauṭrādyaṁ vibhājyamānā ॥28॥

devahetirhirayamānā vyūddhirhṛtā ॥29॥

pāpmādhidhīyamānā pāruṣyamavadhīyamānā ॥30॥

viṣaṁ prayasyantī takmā prayastā ॥31॥

agham pacyamānā duṣṣvapnyaṁ pakvā ॥32॥

mūlabarhaṇī paryākriyamānā kṣitiḥ paryākṛtā ॥33॥

asāṁ gandhena śuguddhriyamānāśīviṣa uddhṛtā ॥34॥

abhūtirupahriyamānā parābhūtirupahṛtā ॥35॥

śarvaḥ kruddhaḥ piśyamānā śimidā piśitā ॥36॥

avartiraśyamānā niṛtiraśitā ॥37॥

aśitā lokāchchhinatti brahmagavī brahmajyamasmachchāmuṣmachcha ॥38॥

अ. (Av.) १२.५(५).३४-४६

तस्या आहननं कृत्या मेनिराशसनं वलग ऊबध्यम् ॥३९॥

अस्वगता परिहृता ॥४०॥

अग्निः क्रव्याद् भूत्वा ब्रह्मगवी ब्रह्मज्यं प्रविश्याति ॥४१॥

सर्वास्यांगा पर्वा मूलानि वृश्चति ॥४२॥

छिनत्त्यस्य पितृबन्धु परा भावयति मातृबन्धु ॥४३॥

विवाहां ज्ञातीन्सर्वानपि क्षापयति ब्रह्मगवी

ब्रह्मज्यस्य क्षत्रियेणपुनर्दीयमाना ॥४४॥

अवास्तुमेनमस्वगमप्रजसं करोत्यपरापरणो भवति क्षीयते ॥४५॥

य एवं विदुषो ब्राह्मणस्य क्षत्रियो गामादत्ते ॥४६॥

tasyā āhananam kṛtyā menirāśasanam valaga ūbadhyam ॥39॥

asvagatā parihṛtā ॥40॥

agniḥ kravyād bhūtvā brahmagavī brahmajyaṁ praviśyāti ॥41॥

sarvāsyaṅgā parvā mūlāni vṛśchati ॥42॥

chhinattasya pitrbandhu parā bhāvayati mātṛbandhu ॥43॥

vivāhān jñātīnsarvānapi kṣāpayati brahmagavī

brahmajyasya kṣatriyenapunarदीyamānā ॥44॥

avāstumenasvagamaprajasaṁ karotyaparāparaṇo bhavati kṣīyate ॥45॥

ya evaṁ viduṣo brāhmaṇasya kṣatriyo gāmādatte ॥46॥

अ. (Av.) १२.५(६).४७-६१

क्षिप्रं वै तस्याहनने गृध्राः कुर्वत ऐलबम् ॥४७॥

क्षिप्रं वै तस्यादहनं परि नृत्यन्ति केशिनीराघानाः

पाणिनोरसि कुर्वाणाः पापमैलबम् ॥४८॥
 क्षिप्रं वै तस्य वास्तुषु वृकाः कुर्वत ऐलबम् ॥४९॥
 क्षिप्रं वै तस्य पृच्छन्ति यत् तदासीददं नु तादिति ॥५०॥
 छिन्ध्या छिन्धि प्र छिन्ध्यपि क्षापय क्षापय ॥५१॥
 आददानमांगिरसि ब्रह्मज्यमुप दासय ॥५२॥
 वैश्वदेवी ह्युच्यसे कृत्वा कूल्बजमावृता ॥५३॥
 ओषन्ती समोषन्ती ब्रह्मणो वज्रः ॥५४॥
 क्षुरपर्विर्मृत्युर्भूत्वा वि धाव त्वम् ॥५५॥
 आ दत्से जिनतां वर्च इष्टं पूर्त चाशिषः ५६ ॥
 आदाय जीतं जीताय लोकेऽमुष्मिन् प्र यच्छसि ॥५७॥
 अघ्ने पदवीर्भव ब्राह्मणस्याभिषस्त्या ॥५८॥
 मेनिः शरव्याभवाघादघविषा भव ॥५९॥
 अहन्ये प्र शिरो जहि ब्रह्मज्यस्य कृतागसो देवपीयोरराधसः ॥६०॥
 त्वया प्रमुर्णं मृदितमग्निर्दहतु दुश्चितम् ॥६१॥
kṣipraṁ vai tasyāhanane ḡḡdhrāḡ kurvata ailabam ॥47॥
kṣipraṁ vai tasyādahanam pari nṛtyanti keśinīrāghnānāḡ
pāṇinorasi kurvānāḡ pāpamailabam ॥48॥
kṣipraṁ vai tasya vāstuṣu vṛkāḡ kurvata ailabam ॥49॥
kṣipraṁ vai tasya pṛchchhanti yat tadāsiḡdidam nu tāḡditi ॥50॥
chhindhyā chchhindhi pra chchhindhyapi kṣāpaya kṣāpaya ॥51॥
ādādānamāṅgirasi brahmajyamupa dāsaya ॥52॥
vaiśvadevī hyu1chyase kṛtvā kūlbajamāvṛtā ॥53॥
Oṣantī samoṣantī brahmaṇo vajraḡ ॥54॥
kṣuraparvirmṛtyurbhūtvā vi dhāva tvam ॥55॥
ā datse jinatām varcha iṣṭam pūrta chāśiṣaḡ 56॥
ādāya jītam jītāya loke3'muṣmin pra yachchhasi ॥57॥
aghnye padavīrbhava brāhmaṇasyābhiśastyā ॥58॥
meniḡ śaravyābhavāghādaghaviṣā bhava ॥59॥
ahanye pra śiro jahi brahmajyasya kṛtāgaso devapīyorarādhasaḡ ॥60॥
tvayā pramurṇa mṛditamagnirdahatu duśchitam ॥61॥

अ. (Av.) १२.५ (७).६२-७३

वृश्च प्र वृश्च सं वृश्च दह प्र दह सं दह ॥६२॥
 ब्रह्मज्यं देव्यघ्न्य आ मूलादनुसंदह ॥६३॥
 यथायाद् यमसादनात् पापलोकान् परावतः ॥६४॥
 एवा त्वं देव्यघ्ने ब्रह्मज्यस्य कृतागसो देवपीयोरराधसः ॥६५॥
 वज्रेण शतपर्वणा तीक्ष्णेन क्षुरभृष्टिना ॥६६॥
 प्र स्कन्धान् प्र शिरो जहि ॥६७॥
 लोमान्यस्य सं छिन्धि त्वचमस्य वि वेष्टय ॥६८॥
 मासान्यस्य शातय स्नावान्यस्य सं वृह ॥६९॥
 अस्थीन्यस्य पीडय मज्जानमस्य निर्जहि ॥७०॥
 सर्वास्यांगा पर्वाणि वि श्रथय ॥७१॥
 अग्निरेनं क्रव्यात् पृथिव्या नुदतामुदोषतु
 वायुरन्तरिक्षान्महतो वरिष्णः ॥७२॥
 सूर्य एनं दिवः प्र णुदतां न्योषतु ॥७३॥
vṛścha pra vṛścha saṁ vṛścha dha pra dha saṁ dha ॥62॥
brahmajyam devyaghnya ā mūlādanusandaha ॥63॥
yathāyād yamasādanāt pāpalokān parāvataḡ ॥64॥

evā tvaṁ devyaghn̄ye brahmajyasya kṛtāgasō devapīyorarādhasaḥ ॥65 ॥
 vajreṇa śataparvaṇā tīkṣaṇena kṣurabhṛṣṭinā ॥66 ॥
 pra skandhān pra śīro jahi ॥67 ॥
 lomānyasya saṁ chhindhi tvachamasya vi veṣṭaya ॥68 ॥
 māsāṁnyasya śātaya snāvānyasya saṁ vṛha ॥69 ॥
 asthīnyasya pīḍaya majjānamasya nirjahi ॥70 ॥
 sarvāsyāṁgā parvāṇi vi śrathaya ॥71 ॥
 agnirenāṁ kravyāt pṛthivyā nudatāmudoṣatu
 vāyurantarikṣānmahato varimṇaḥ ॥72 ॥
 sūrya enaṁ divaḥ pra nudatām nyoṣatu ॥73 ॥

३. या: (Yāḥ) - य. (Yv.) ८.६३

आपवस्व हिरण्यवदश्वत्सोम वीरवत् । वाजं गामन्तमाभर स्वाहा ॥६३ ॥

āpavasva hiraṇyavadaśvavattsoma vīravat । vājaṁ gāmantaṁābhara svāhā ॥63 ॥

४. वशा (Vaśā) - अ. (Av.) १०.१०.१-३४; १२.४.१-५३

अ. (Av.) १०.१०.१-३४

नमस्ते जायमानायै जाताय उत ते नमः । बालेभ्यः शफेभ्यो रूपायाङ्घ्रे ते नमः ॥१ ॥

यो विद्यात् सप्त प्रवतः सप्त विद्यात् परावतः ।

शिरो यास्य यो विद्यात् स वशां प्रति गृहीयात् ॥२ ॥

वेदाहं सप्त प्रवतः सप्त वेद परावतः । शिरो यास्याहं वेद सोमं चास्यां विचक्षणम् ॥३ ॥

यया द्यौर्यया पृथिवी ययापो गुपिता इमाः ।

वशां सहस्रधारां ब्रह्मणाच्छावदामसि ॥४ ॥

शतं कंसाः शतं दोग्धारः शतं गोप्तारो अधि पृष्ठे अस्याः ।

ये देवास्तस्यां प्राणन्ति ते वशां विदुरेकधा ॥५ ॥

यापदीराक्षीरा स्वधाप्राणा महीलुका । वशा पर्जन्यपत्नी देवाँ अप्येति ब्रह्मणा ॥६ ॥

अनु त्वाग्निः प्राविशदनु सोमो वशे त्वा । ऊधस्ते भद्रे पर्जन्यो विद्युतस्ते स्तना वशे ॥७ ॥

अपस्त्वं धुक्षे प्रथमा उर्वरा अपरा वशे । तृतीयं राष्ट्रं धुक्षेऽन्नं क्षीरं वशे त्वम् ॥८ ॥

यदादित्यैर्हूयमानोपातिष्ठ ऋतावरि । इन्द्रः सहस्रपात्रन्त्सोमं त्वापाययद् वशे ॥९ ॥

यदनूचीन्द्रमैरात् त्व ऋषभोऽह्वयत् । तस्मात् ते वृत्रहा पयः क्षीरं क्रुद्धोऽहरद् वशे ॥१० ॥

यत् ते क्रुद्धो धनपतिरा क्षीरमहरद् वशे । इदं तदद्य नाकस्त्रिषु पात्रेषु रक्षति ॥११ ॥

त्रिषु पात्रेषु तं सोममा देव्यहरद् वशा । अथर्वा यत्र दीक्षितो बर्हिष्यास्त हिरण्यये ॥१२ ॥

सं हि सोमेनागत समु सर्वेण पट्वा । वशा समुद्रमध्यष्टाद् गन्धर्वैः कलिभिः सह ॥१३ ॥

सं हि वातेनागत समु सर्वैः पतत्रिभिः । वशा समुद्रे प्रानृत्यदृचः सामानि बिभ्रती ॥१४ ॥

सं हि सूर्येणागत समु सर्वेण चक्षुषा । वशा समुद्रमत्यख्यद् भद्रा ज्योतीषि बिभ्रती ॥१५ ॥

अभीवृता हिरण्येन यदतिष्ठ ऋतावरि । अश्वः समुद्रो भूत्वाध्यस्कन्दद् वशे त्वा ॥१६ ॥

तद् भद्राः समगच्छन्त वशा देष्टृथो स्वधा । अथर्वा यत्र दीक्षितो बर्हिष्यास्त हिरण्यये ॥१७ ॥

वशा माता राजन्यस्य वशा माता स्वधे तव । वशाया या आयुधं ततश्चित्तमजायत ॥१८ ॥

ऊर्ध्वो बिन्दुरुदचरद् ब्रह्मणः ककुदादधि । ततस्त्वं जिषे वशे ततो होताजायत ॥१९ ॥

आस्रस्ते गाथा अभवन्नुष्णिहाभ्यो बलं वशे । पाजस्याज्जो या स्तनेभ्यो रश्मयस्त्व ॥२० ॥

ईर्माभ्यामयनं जातं सक्थिभ्यां च वशे तव । आन्त्रेभ्यो जिरे अत्रा उदरादधि वीरुधः ॥२१ ॥

यदुदरं वरुणस्यानुप्राविशथा वशे । ततस्त्वा ब्रह्मोदह्वयत् स हि नेत्रमवेत् तव ॥२२ ॥

सर्वे गर्भादवेपन्त जायमानादसूस्वः ।

ससूव हि तामाहुर्वशेति ब्रह्मभिः क्लृप्तः स ह्यस्या बन्धुः ॥२३ ॥

युध एकः सं सृजति यो अस्या एक इद् वशी ।

तरांसि याा अभवन् तरसां चक्षुरभवद् वशा ॥२४ ॥

वशा यां प्रत्यगृह्णाद् वशा सूर्यमधारयत् ।

वशायामन्तरविशदोदनो ब्रह्मणा सह ॥२५ ॥

वशामेवामृतमाहुर्वशां मृतयुमुपासते ।
 वशेदं सर्वमभवद् देवा मनुष्याः असुराः पितर ऋषयः ॥२६॥
 य एवं विद्यात् स वशां प्रति गृहीयात् ।
 तथा हि याः सर्वपाद् दुहे दात्रेऽनपस्फुरन् ॥२७॥
 तिस्रो जिह्वा वरुणस्यान्तर्दीद्यत्यासनि । तासां या मध्ये राजति सा वशा दुष्प्रतिग्रहा ॥२८॥
 चतुर्धा रेतो अभवद् वशायाः । अपस्तुरीयममृतं तुरीयं यास्तुरीयं पशवस्तुरीयम् ॥२९॥
 वशा द्यौर्वशा पृथिवी वशा विष्णुः प्रजापतिः । वशाया दुग्धमपिबन्त्साध्या वसवश्च ये ॥३०॥
 वशाया दुग्धं पीत्वा साध्या वसवश्च ये । ते वै ब्रध्नस्य विष्टपि पयो अस्या उपासते ॥३१॥
 सोममेनामेके दुहे घृतमेक उपासते । य एवं विदुषे वशां ददुस्ते गतास्त्रिदिवं दिवः ॥३२॥
 ब्राह्मणेभ्यो वशा दत्त्वा सर्वल्लोकान्त्समश्नुते । ऋतंह्यस्यामार्पितमपि ब्रह्माथो तपः ॥३३॥
 वशां देवा उप जीवन्ति वशां मनुष्याउत । वशेदं सर्वमभवद् यावत् सूर्यो विपश्यति ॥३४॥

namaste jāyamānāyai jātāya uta te namaḥ ।
bālebhyaḥ śaphebhya rūpāyāghnye te namaḥ ॥1॥
yo vidyāt sapta pravataḥ sapta vidyāt parāvataḥ ।
śiro yāsyā yo vidyāt sa vaśāṁ grati grhṇīyāt ॥2॥
vedāham sapta pravataḥ sapta veda parāvataḥ ।
śiro yāsyāham veda somam chāsyām vichakṣaṇam ॥3॥
yayā dyauryayā pṛthivī yayāpo gupitā imāḥ ।
vaśāṁ sahasradhārām brahmaṇāchchhāvadāmasi ॥4॥
śatam kaṁsāḥ śatam dogdhāraḥ śatam goptāro adhi pṛṣṭhe asyāḥ ।
ye devāstasyām prāṇanti te vaśāṁ vidurekadhā ॥5॥
yāpadīrākṣīrā svadhāprāṇā mahīlukā ।
vaśā parjanyaapatnī devāṁ apyeti brahmaṇā ॥6॥
anu tvāgniḥ praviśadanu somo vaśe tvā ।
ūdhashte bhadre parjanyo vidyutaste stanā vaśe ॥7॥
apastvam dhukṣe prathamā urvarā aparā vaśe ।
ṛtīyam rāṣṭram dhukṣe 'nnam kṣīram vaśe tvam ॥8॥
yadādityairhūyamānopātiṣṭha ṛtāvari ।
indrah sahasrapātrantsomam tvāpāyayad vaśe ॥9॥
yadanūchīndramairāt tva ṛṣabho 'hnyat ।
tasmāt te vītrahā payah kṣīram kruddho 'harad vaśe ॥10॥
yat te kruddho dhanapatirā kṣīramaharad vaśe ।
īdam tadadya nākastrīṣu pātreṣu rakṣati ॥11॥
trīṣu pātreṣu tam somamā devyaharad vaśā ।
atharvā yatra dīkṣito barhiṣyāsta hiraṇyaye ॥12॥
sam hi somenāgata samu sarveṇa padvatā ।
vaśā samudramadhyasthād gandharvaiḥ kalibhiḥ saha ॥13॥
sam hi vātenāgata samu sarvaiḥ patatribhiḥ ।
vaśā samudre prāṇṛtyadṛchaḥ sāmāni bibhratī ॥14॥
sam hi sūryenāgata samu sarveṇa chakṣuṣā ।
vaśā samudramatyakhyad bhadra jyotiṁṣi bibhratī ॥15॥
abhīvṛtā hiraṇyena yadatiṣṭha ṛtāvari ।
aśvaḥ samudro bhūtvādhyaskandad vaśe tvā ॥16॥
tad bhadraḥ samagachchhanta vaśā deṣṭryatho svadhā ।
atharvā yatra dīkṣito barhiṣyāsta hiraṇyaye ॥17॥
vaśā mātā rājanyasya vaśā mātā svadhe tava ।
vaśāyā yā āyudham tataśchittamajāyata ॥18॥
ūrdhvo bindurudacharad brahmaṇaḥ kakudādadhi ।
tatastvam jiāṣe vaśe tato hotājāyata ॥19॥

āsnaste gāthā abhavannuṣṇihābhyo balaṁ vaśe ।
 pājasyājjo yā stanebhyo raśmayastva ॥20 ॥
 ĩrmābhyāmayanaṁ jātaṁ sakthibhyāṁ cha vaśe tava ।
 āntrebhyo jiāre atrā udarādadhi vīrudhaḥ ॥21 ॥
 yadudaraṁ varuṇasyānuprāviśathā vaśe ।
 tatastvā brahmodahnayat sa hi netramavet tava ॥22 ॥
 sarve garbhādavepanta jāyamānādasūsvaḥ ।
 sasūva hi tāmāhurvaśeti brahmabhiḥ klīptaḥ sa hyasyā bandhuḥ ॥23 ॥
 yudha ekaḥ saṁ sṛjati yo asyā eka id vaśī ।
 tarāṁsi yāā abhavan tarasāṁ chakṣurabhavad vaśā ॥24 ॥
 vaśā yāṁ pratyagr̥hṇād vaśā sūryamadhārayat ।
 vaśāyāmantaraviśadodano brahmaṇā saha ॥25 ॥
 vaśāmevāmṛtamāhurvaśāṁ mṛtayumupāsate ।
 vaśedaṁ sarvamabhavad devā manuṣyā3 asurāḥ pitara ṛṣayaḥ ॥26 ॥
 ya evaṁ vidyāt sa vaśāṁ prati gr̥hṇīyāt ।
 tathā hi yāḥ sarvapād duhe dātre'napasphuran ॥27 ॥
 tisro jihnā varuṇasyāntardīdyatyāsani ।
 tāsāṁ yā madhye rājati sā vaśā duṣpratigrahā ॥28 ॥
 chaturdhā reto abhavad vaśāyāḥ ।
 apasturiyamamṛtaṁ turīyaṁ yāsturiyaṁ paśavasturiyam ॥29 ॥
 vaśā dyaurvaśā pṛthivī vaśā viṣṇuḥ prajāpatiḥ ।
 vaśāyā dugdhamapibantsādhyā vasavaścha ye ॥30 ॥
 vaśāyā dugdham pītvā sādhyā vasavaścha ye ।
 te vai bradhnsya viṣṭapi payo asyā upāsate ॥31 ॥
 somamenāmeke duhre ghṛtameka upāsate ।
 ya evaṁ viduṣe vaśāṁ daduste gatāstridivāṁ divaḥ ॥32 ॥
 brāhmaṇebhyo vaśā dattvā sarvām̐llokāntsamaśnute ।
 ṛtaṁhyasyāmārpitamapi brahmātho tapaḥ ॥33 ॥
 vaśāṁ devā upa jīvanti vaśāṁ manuṣyāuta ।
 vaśedaṁ sarvamabhavad yāvat sūryo vipāsyati ॥34 ॥

अ. (Av.) १२.४.१-५३

ददामीत्येव ब्रूयादनु चैनामभुत्सत । वशां ब्रह्मभ्यो याचद्भ्यस्तत् प्रजावदपत्यवत् ॥१॥
 प्रजया स वि क्रीणीते पशुभिश्चोप दस्यति । य आर्षेभ्यो याचद्भ्यो देवानां गां न दित्सति ॥२॥
 कूटयास्य सं शीर्यन्ते श्लोणया काटमर्दति । बण्डया दहन्ते गृहाः काणया दीयते स्वम् ॥३॥
 विलोहितो अधिष्ठानाच्छक्रो विन्दति गोपतिम् । तथा वशायाः संविद्यं दुरदध्ना ह्युश्च्यसे ॥४॥
 पदोरस्या अधिष्ठानाद् विक्लिन्दुर्नाम विन्दति । अनामनात् सं शीर्यन्ते या मुखेनोपजिघ्रति ॥५॥
 यो अस्याः कर्णवास्कुनोत्या स देवेषु वृश्चते । लक्ष्म कुर्व इति मन्यते कनीयः कृणुते स्वम् ॥६॥
 यदस्याः कस्मै चिद् भोगाय बालान् कश्चित् प्रकृन्तति ।
 ततः किशोरा म्रियन्ते वत्सांश्च घातुको वृकः ॥७॥
 यदस्या गोपतौ सत्या लोम ध्वाङ्को अजीहिडत् ।
 ततः कुमार म्रियन्ते यक्ष्मो विन्दत्यनामनात् ॥८॥
 यदस्याः पल्पूलनं शकृद दासी समस्यति ।
 ततोऽपरूपं जायते तस्मादव्येष्यदेनसः ॥९॥
 जायमानाभि जायते देवान्तसब्राह्मणान् वशा ।
 तस्माद् ब्रह्मभ्यो देयैषा तदाहुः स्वस्य गोपनम् ॥१०॥
 य एनां वनिमायन्ति तेषां देवकृता वशा । ब्रह्मज्येयं तदब्रुवन् य एनां निप्रियायते ॥११॥
 य आर्षेभ्यो याचद्भ्यो देवानां गां न दित्सति ।
 आ स देवेषु वृश्चते ब्राह्मणानां च मन्यवे ॥१२॥

यो अस्य स्याद् वशाभोगो अन्यामिच्छेत तर्हि सः ।
 हिंस्ते अदत्ता पुरुषं याचितां च न दित्सति ॥१३॥
 यथा शेवधिर्निहितो ब्राह्मणानां तथा वशा । तमेतदच्छायन्ति यस्मिन् कस्मिश्च जायते ॥१४॥
 स्वमेतदच्छायन्ति यद् वशां ब्राह्मणा अभि । यथैनानन्यस्मिन् जिनीयादेवास्या निरोधनम् ॥१५॥
 चरेदेवा त्रैहायणादवितागदा सती । वशां च विद्यान्नारद ब्राह्मणास्तर्ह्येषाः ॥१६॥
 य एनामवशामाह देवानां निहितं निधिम् । उभौ तस्मै भवाशर्वौ परिक्रम्येषुमस्यतः ॥१७॥
 यो अस्या ऊधो न वेदाथो अस्या स्तनानुत । उभयेनैवास्यै दुहे दातुं चेदशकद् वशाम् ॥१८॥
 दुरदभ्रैन्मा शये याचितां च न दित्सति । नास्मै कामाः समृध्यन्ते यामदत्वा चिकीर्षति ॥१९॥
 देवावशामयाचन् मुखं कृत्वा ब्राह्मणम् । तेषां सर्वेषामददद्वेडं न्येति मानुषः ॥२०॥
 हेडं पशूनां न्येति ब्राह्मणेभ्योऽददद् वशाम् । देवानां निहितं भागं मर्त्यश्चन्निप्रियायते ॥२१॥
 यदन्ये शतं याचेयुर्ब्राह्मणा गोपतिं वशाम् । अथैनां देवा अब्रुवन्नेवं ह विदुषो वशा ॥२२॥
 य एवं विदुषेऽदत्त्वाथान्येभ्यो ददद् वशाम् । दुर्गा तस्मा अधिष्ठाने पृथिवी सहदेवता ॥२३॥
 देवा वशमयाचन् यस्मिन्ने अजायत । तामेतां विद्यान्नारदः सह दैवैरुदाजत ॥२४॥
 अनपत्यमल्पपशुं वशा कृणोति पूरुषम् । ब्राह्मणैश्च याचितामथैनां निप्रियायते ॥२५॥
 अग्नीषोमाभ्यां कामाय मित्राय वरुणाय च । तेभ्यो याचन्ति ब्राह्मणास्तेष्वा वृश्चतेऽददत् ॥२६॥
 यावदस्या गोपतिर्नोपशृणुयादृचः स्वयम् । चरेदस्य तावद् गोषु नास्य श्रुत्वा गृहे वसेत् ॥२७॥
 यो अस्या ऋच उपश्रुत्याथ गोष्वचीचरत् । आयुश्च तस्य भूतिं च देवा वृश्चन्ति हीडिताः ॥२८॥
 वशा चरन्ती बहुधा देवानां निहितो निधिः । आविष्कृणुष्व रूपाणि यदा स्थाम जिघांसति ॥२९॥
 आविरात्मानं कृणुते यदा स्थाम जिघांसति । अथो ह ब्रह्मभ्यो वशा याच्याय कृणुते मनः ॥३०॥
 मनसा सं कल्पयति तद् देवा अपि गच्छति । ततो ह ब्रह्माणो वशामुपप्रयन्ति याचितुम् ॥३१॥
 स्वधाकारेण पितृभ्यो योन देवताभ्यः । दानेन राजन्योवशाया मातुर्हेडं न गच्छति ॥३२॥
 वशा माता राजन्यस्य तथा संभूतमग्रशः । तस्या आहुरनर्पणं यद् ब्रह्मभ्यः प्रदीयते ॥३३॥
 यथाज्यं प्रगृहीतमालुम्पेत् सुचो अग्रये । एवा ह ब्रह्मभ्यो वशामग्रय आ वृश्चतेऽददत् ॥३४॥
 पुरोडाशवत्सा सुदुघा लोकेऽसमा उप तिष्ठति । सास्मै सर्वान् कामान् वशा प्रददुषे दुहे ॥३५॥
 सर्वान् कामान् यमराज्ये वशा प्रददुषे दुहे । अथहर्नारकं लोकं निरुन्धानस्य याचिताम् ॥३६॥
 प्रवीयमाना चरति क्रुद्धा गोपतये वशा । वेहतं मा मन्यमानो मृत्योः पाशेषु बध्यताम् ॥३७॥
 यो वेहतं मन्यमानोऽमा च पचते वशाम् । अप्यस्य पुत्रान् पोत्रांश्च याचयते बृहस्पतिः ॥३८॥
 महदेषाव तपति चरन्ती गोषु गौरपि । अथो ह गोपतये वशाद दुषे विषं दुहे ॥३९॥
 प्रियं पशूनां भवति यद् ब्रह्मभ्यः प्रदीयते । अथो वशायास्तत् प्रियं यद् देवत्रा हविः स्यात् ॥४०॥
 या वशा उदकल्पयन् देवा यादुदेत्य । तासां विलिप्तं भीमामुदाकुरुत नारदः ॥४१॥
 तो देवा अमीमांसन्त वशेयाश्मवशेति । तामब्रवीन्नारद एषा वशानां वशतमेति ॥४२॥
 कति नु वशा नारद यास्त्वं वेत्य मनुष्यजाः ।
 तास्त्वा पृच्छामि विद्वांसं कस्या नाश्रीयादब्राह्मणः ॥४३॥
 विलिप्ता बृहस्पते या च सूतवशा वशा । तस्या नाश्रीयादब्राह्मणो य आशंसेत् भूत्याम् ॥४४॥
 नमस्ते अस्तु नारदानुष्ठु विदुषे वशा । कतमासां भीमतमा यामदत्त्वा पराभवेत् ॥४५॥
 विलिप्ती या बृहस्पतेऽथो सूतवशा वशा । तस्या नाश्रीयादब्राह्मणो य आशंसेत् भूत्याम् ॥४६॥
 त्रीणि वै वशाजातानि विलिप्ती सूतवशा वशा । ताः प्र यच्छेद् ब्रह्मभ्यः सोऽनाब्रस्कः प्रजापतौ ।
 एतद् वो ब्राह्मणा हविरिति मन्वीत याचितः । वशां चेदेनं याचेयुर्या भीमाददुषो गृहे ।
 देवा वशां पर्यवदन् न नोऽदादिति हीडिताः । एताभिर्ऋग्भिर्भेदं तस्माद् वै स पराभवत् ॥४९॥
 उतैनां भेदो नाददाद् वशामिन्द्रेण याचितः । तस्मात् तं देवा आगसोऽपवृश्चन्नहमुत्तरे ॥५०॥
 ये वशाया अदानाय वदन्ति परिरापिणः । इन्द्रस्य मन्यवे जाल्मा आ वृश्चन्ते अचित्त्वा ॥५१॥
 ये गापतिं पराणीयाथाहुर्मा ददा इति । रुद्रस्यास्तां ते हेतिं परि यन्त्यचित्तया ॥५२॥
 यदि हुतां यद्यहुताममा च पचते वशाम् ।
 देवान्सब्राह्मणानृत्वा जिह्वो लोकात्रिऋच्छति ॥५३॥
dadāmītyeva brūyādanu chaināmahutsata /
vaśām brahmabhyo yāchadbhyastat prajāvadapatyavat ॥१॥

prajayā sa vi kṛiṇīte paśubhiśchopa dasyati ।
 ya āṛṣebhyo yāchadbhyo devānām gām na ditsati ॥2 ॥
 kūṭayāsa saṁ śīryante śloṇayā kāṭamardati ।
 baṇḍayā dahyante gṛhāḥ kāṇayā dīyate svam ॥3 ॥
 vilohito adhiṣṭhānāchchhakno vindati gopatim ।
 tathā vaśāyāḥ saṁvidyam duradabhnā hyu1chyase ॥4 ॥
 padorasyā adhiṣṭhānād viklindurnāma vindati ।
 anāmanāt saṁ śīryante yā mukhenopajighrati ॥5 ॥
 yo asyāḥ kaṇavāskunotyā sa deveṣu vṛśchate ।
 lakṣama kurva iti manyate kaṇīyaḥ kṛṇute svam ॥6 ॥
 yadasyāḥ kasmai chid bhogāya bālān kaśchit prakṛntati ।
 tataḥ kiśorā mriyante vatsāmīścha ghātuko vṛkaḥ ॥7 ॥
 yadasyā gopatau satyā loma dhvāṅkṣo ajīhiḍat ।
 tataḥ kumārā mriyante yakṣamo vindatyanāmanāt ॥8 ॥
 yadasyāḥ palpūlanam śakṛda dāsī samasyati ।
 tato'parūpaṁ jāyate tasmādavyeṣyadenasaḥ ॥9 ॥
 jāyamānābhi jāyate devāntasabrāhmaṇān vaśā ।
 tasmād brahmabhyo deyaīśā tadāhuḥ svasya gopanam ॥10 ॥
 ya enām vanimāyanti teṣām devakṛtā vaśā ।
 brahmajyeyam tadabruvan ya enām nipriyāyate ॥11 ॥
 ya āṛṣeyebhyo yāchadbhyo devānām gām na ditsati ।
 ā sa deveṣu vṛśchate brāhmaṇānām cha manyave ॥12 ॥
 yo asya syād vaśābhogo anyāmichchheta tarhi saḥ ।
 hinste adattā puruṣam yāchitām cha na ditsati ॥13 ॥
 yathā śevadhirnihito brāhmaṇānām tathā vaśā ।
 tametadachchhāyanti yasmin kasmīścha jāyate ॥14 ॥
 svametadachchhāyanti yad vaśām brāhmaṇā abhi ।
 yathainānanyasmin jiniyādevāsyā nirodhanam ॥15 ॥
 charedevā traihāyaṇādaviātagadā satī ।
 vaśām cha vidyānnārada brāhmaṇāstarhyeṣyāḥ ॥16 ॥
 ya enāmavaśāmāha devānām nihitam nidhim ।
 ubhau tasmai bhavāśarvau parikramyeṣumasyataḥ ॥17 ॥
 yo asyā ūdho na vedātho asyā stanānuta ।
 ubhayenaivāsmā duhe dātum chedaśakad vaśām ॥18 ॥
 duradabhnainamā śaye yāchitām cha na ditsati ।
 nāsmāi kāmāḥ samṛdhyante yāmadatvā chikīṛṣati ॥19 ॥
 devāvaśāmayāchan mukham kṛtvā brāhmaṇam ।
 teṣām sarveśāmadadaddheḍam nyeti mānuṣaḥ ॥20 ॥
 heḍam paśūnām nyeti brāhmaṇebhyo'dadad vaśām ।
 devānām nihitam bhāgam martyaśchennipriyāyate ॥21 ॥
 yadanye śatam yācheyurbrāhyaṇā gopatīm vaśām ।
 athainām devā abruvannevaṁ ha viduṣo vaśā ॥22 ॥
 ya evam viduṣe'dattvāthānyebhyo dadad vaśām ।
 durgā tasmā adhiṣṭhāne pṛthivī sahadavatā ॥23 ॥
 devā vaśāmayāchan yasminnagre ajāyata ।
 tāmetām vidyānnāradaḥ saha daivairudājata ॥24 ॥
 anapatyamalpapaśum vaśā kṛṇoti pūruṣam ।
 brāhmaṇaiścha yāchitāmathainām nipriyāyate ॥25 ॥
 agniśomābhyām kāmāya mitrāya varuṇāya cha ।
 tebhyo yāchanti brāhmaṇāsteṣvā vṛśchate'dadat ॥26 ॥

yāvadasyā gopatirnopasṛṇuyādṛchaḥ svayam ।
 charedasya tāvad goṣu nāsyā śrutvā gr̥he vaset ॥27॥
 yo asyā ṛcha upasṛutyātha goṣvachīcharat ।
 āyuscha tasya bhūtim cha devā vṛschanti hīditāḥ ॥28॥
 vaśā charantī bahudhā devānām nihito nidhiḥ ।
 āviṣkṛṇṣva rūpāṇi yadā sthāma jighāṁsati ॥29॥
 āvirātmānam kṛṇute yadā sthāma jighāṁsati ।
 atho ha brahmabhyo vaśā yāchmīyāya kṛṇute manaḥ ॥30॥
 manasā sam kalpayati tad devām api gachchhati ।
 tato ha brahmāṇo vaśāmupaprayanti yāchitum ॥31॥
 svadhākāreṇa pitṛbhyo yona devatābhyaḥ ।
 dānena rājanyovaśāyā māturhedam na gachchhati ॥32॥
 vaśā mātā rājanyasya tathā sambhūtamagraśaḥ ।
 tasyā āhuranarpaṇam yad brahmabhyaḥ pradīyate ॥33॥
 yathājyam praghṛitamālumpet srucho agnaye ।
 evā ha brahmabhyo vaśāmagṇaya ā vṛschate'dadat ॥34॥
 puroḍāśavatsā sudughā loke'samā upa tiṣṭhati ।
 sāsmai sarvān kāmān vaśā pradaduṣe duhe ॥35॥
 sarvān kāmān yamarājye vaśā pradaduṣe duhe ।
 athahurnārakam lokam nirundhānasya yāchitām ॥36॥
 pravīyamānā charati kruddhā gopataye vaśā ।
 vehatam mā manyamāno mṛtyoḥ pāśeṣu badhyatām ॥37॥
 yo vehatam manyamāno'mā cha pachate vaśām ।
 apyasya putrān potṛāṁścha yāchayate bṛhaspatiḥ ॥38॥
 mahadeśāva tapati charantī goṣu gaurapi ।
 atho ha gopataye vaśāda duṣe viṣam duhe ॥39॥
 priyam paśūnām bhavati yad brahmabhyaḥ pradīyate ।
 atho vaśāyāstat priyam yad devatrā haviḥ syāt ॥40॥
 yā vaśā udakalpayan devā yāādudetya ।
 tāsām vilīptyam bhīmāmudākuruta nāradaḥ ॥41॥
 to devā amīmāṁsanta vaśeyā3mavaśeti ।
 tāmabravīnnārada eṣā vaśānām vaśatameti ॥42॥
 kati nu vaśā nārada yāstvam vettha manuṣyajāḥ ।
 tāstvē pṛchchhāmi vidvāṁsam kasyā nāśnīyādabrāhmaṇaḥ ॥43॥
 vilīptyā bṛhaspate yā cha sūtavaśā vaśā ।
 tasyā nāśnīyādabrāhmaṇo ya āśamset bhūtyām ॥44॥
 namaste astu nāradaṇuṣṭhu viduṣe vaśā ।
 katamāsām bhīmatamā yāmadattvā parābhavet ॥45॥
 vilīpti yā bṛhaspate'tho sūtavaśā vaśā ।
 tasyā nāśnīyādabrāhmaṇo ya āśamseta bhūtyām ॥46॥
 trīṇi vai vaśājātāni vilīpti sūtavaśā vaśā ।
 tāḥ pra yachched brahmabhyaḥ so'nāvraskaḥ prajāpatau ।
 etad vo brāhmaṇā haviriti manvīta yāchitaḥ ।
 vaśām chedenam yācheyuryā bhīmādaduṣo gr̥he ।
 devā vaśām paryavadan na no'dāditi hīditāḥ ।
 etābhīrrgbhīrbhedam tasmād vai sa parābhavat ॥49॥
 utainām bhedo nādadād vaśāmindreṇa yāchitaḥ ।
 tasmāt tam devā āgaso'pavṛschannahamuttare ॥50॥
 ye vaśāyā adānāya vadanti parirāpiṇaḥ ।
 indrasya manyave jālmā ā vṛschante achittyā ॥51॥

*ye gāpatiṃ parāṇīyāthāhurmā dadā iti /
rudrasyāstām te hetim pari yantya chittayā ॥52 ॥
yadi hutām yadyahutāmamā cha pachate vāsām /
devāntasabrāhmaṇānṛtvā jihmo lokānniṛchchhati ॥53 ॥*

१७१. कश्यपः वत्सारः - द. वत्सारः काश्यपः (Kaśyapaḥ Vatsāraḥ - Dṛ. Vatsāraḥ Kāśyapaḥ)

१७२. काक्षीवत् सुकीर्ति (Kākṣīvat Sukīrti)

१. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.) २०.३३

उपयामगृहीतोऽस्यश्चिभ्यां त्वा सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा सुत्राम्णऽएष ते येनिरश्चिभ्यां त्वा सरस्वत्यै त्वेन्द्राय त्वा
सुत्राम्णे ॥३३ ॥
*upayāmagrīto'syaśvibhyāṃ tvā sarasvatyai tvendrāya tvā sutrāmṇa'eṣa te
yeniraśvibhyāṃ tvā sarasvatyai tvendrāya tvā sutrāmṇe ॥33 ॥*

१७३. कश्यपो मारीचः (Kaśyapo Mārīchaḥ)

१. अग्निर्जातवेदाः (Agnirjātavedāḥ) - ऋ. (Rv.) १.९९.१

जातवेदसे सुनवाम् सोममरातीयतो नि दहाति वेदः ।
स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धु दुरितात्यग्निः ॥१ ॥
*jātavedase sunavām somamarāṭīyato ni dahāti vedaḥ /
sa naḥ parṣadati durgāṇi viśvā nāveva sindhu dūrītātyagniḥ ॥1 ॥*

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ४७२; ४८१; ४८२; ५०४; ५०५;
५४३; ६५४-६५६; ७८१-७८३; ८४१-८४३; ९५८-९६०; १०३४-१०३६; १०७६-१०७८

सा. (Sv.) ४७२

इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः । अर्कस्य योनिमासदम् ॥६ ॥
indrāyendo marutvate pavasva madhumattamaḥ / arkasya yonimāsadam ॥6 ॥

सा. (Sv.) ४८१-४८२

इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां मतिः । सृजदश्च रथीरिव ॥५ ॥
असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया । शुक्रासो वीरयाशवः ॥६ ॥
*induh paviṣṭa chetanaḥ priyaḥ kavīnāṃ matiḥ / sṛjadashch rathīriva ॥5 ॥
asṛkṣata pra vājino gavyā somāso aśvayā / śukrāso vīrayāśavaḥ ॥6 ॥*

सा. (Sv.) ५०४-५०५

वृषा सोम द्युमाम् असि वृषा देव वृषव्रतः । वृषा धर्माणि दध्रिषे ॥८ ॥
इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः । इन्दो रुचाभि गा इहि ॥९ ॥
*vṛṣā soma dyumām asi vṛṣā deva vṛṣavrataḥ / vṛṣā dharmāṇi dadhriṣe ॥8 ॥
iṣe pavasva dhārayā mṛjyamāno manīṣibhiḥ / indo ruchābhi gā ihi ॥9 ॥*

सा. (Sv.) ५४३

असर्जि वक्त्रा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता प्रथमा मनीषा ।
दश स्वसारो अधि सानो अव्ये मृजन्ति वह्निं सदनेष्वच्छ ॥११ ॥
*asarji vakvā rathye yathājau dhiyā manotā prathamā manīṣā /
daśa svasāro adhi sāno avye mṛjanti vahnim sadaneṣvachchha ॥11 ॥*

सा. (Sv.) ६५४-६५६

दविद्युतत्या रुचा परिष्टोभन्त्या कृपा । सोमाः शुक्रा गवाशिरः ॥१ ॥
हिनवानो हेतृभिर्हित आ वाजं वाज्यक्रमीत् । सीदन्तो वनुषो यथा ॥२ ॥
ऋधक्सोम स्वस्तये संजग्मानो दिवा कवे । पवस्व सूर्यो दृशे ॥३ ॥
*davidyutatyā ruchā pariṣṭobhantya kṛpā / somāḥ śukrā gavāśiraḥ ॥1 ॥
hinvāno hetṛbhirhita ā vājāṃ vājyakramit / sīdanto vanuṣo yathā ॥2 ॥
ṛdhaksoma svastaye saṃjagmāno divā kave / pavasva sūryo dṛṣe ॥3 ॥*

सा. (Sv.) ७८१-७८३

वृषा सोम द्युमां असि वृषा देव वृषव्रतः । वृषा धर्माणि दध्रिषे ॥१॥
 वृष्णस्ते वृष्ण्यं शवो वृषा वनं वृषा सुतः । स त्वं वृषन्वृषेदसि ॥२॥
 अश्वो न चक्रदो वृषा सं गा इन्दो समर्वतः । वि नो राये दुरो वृधि ॥३॥
vṛṣā soma dyumām asi vṛṣā deva vṛṣavrataḥ / vṛṣā dharmāṇi dadhriṣe ॥1॥
vṛṣṇaste vṛṣṇyam śavo vṛṣā vanaṁ vṛṣā sutaḥ / sa tvaṁ vṛṣanvṛṣedasi ॥2॥
aśvo na chakrado vṛṣā saṁ gā indo samarvataḥ / vi no rāye duro vṛdhi ॥3॥

सा. (Sv.) ८४१-८४३

इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः । इन्दो रुचाभि गा इहि ॥१॥
 पुनानो परिवस्कृध्यूर्ज जनाय गिर्वणः । हरे सृजान आशिरम् ॥२॥
 पुनानो देववीतय इन्द्रस्य याहि निष्कृतम् । द्युतानो वाजिभिर्हितः ॥३॥
iṣe pavasva dhārayā mṛjyamāno manīṣibhiḥ / indo ruchābhi gā ihi ॥1॥
punāno parivaskṛdhyūrja janāya girvaṇaḥ / hare sṛjāna āśiram ॥2॥
punāno devavītaya indrasya yāhi niṣkṛtam / dyutāno vājibhirhitaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) ९५८-९६०

पवमानस्य विश्विविठा ते सर्गा असृक्षत । सूर्यस्येव न रश्मयः ॥१॥
 केतुं कृण्वन्दिवस्परि विश्वा रूपाभ्यर्षसि । समुद्रः सोम पिन्वसे ॥२॥
 जानो वाचमिष्यसि पवमान विधर्मणि । क्रन्दन्देवो न सूर्यः ॥३॥
pavamānasya viśviviṭhā te sargā asṛkṣata / sūryasyeva na raśmayah ॥1॥
ketuṁ kṛṇvandivaspari viśvā rūpābhyarṣasi / samudraḥ soma pinvase ॥2॥
jāno vāchamiṣyasi pavamāna vidharmaṇi / krandandevo na sūryah ॥3॥

सा. (Sv.) १०३४-१०३६

असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया । शुक्रासो वीरयाशवः ॥१॥
 शुम्भमाना ऋतायुभिर्मृज्यमाना गभस्त्योः । पवन्ते वारे अव्यये ॥२॥
 ते विश्वा दाशुषे वसु सोमा दिव्यानि पार्थिवा । पवन्तामान्तरिक्ष्या ॥३॥
asṛkṣata pra vājino gavyā somāso aśvayā / śukrāso vīrayāśavaḥ ॥1॥
śumbhamānā ṛtāyubhirmṛjyamānā gabhastyoḥ / pavante vāre avyaye ॥2॥
te viśvā dāśuṣe vasu somā divyāni pārthivā / pavantāmāntarikṣayā ॥3॥

सा. (Sv.) १०७६-१०७८

इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः । अर्कस्य योनिमासदम् ॥१॥
 तं त्वा विप्रा वचोविदः परिष्कृण्वन्ति धर्णसिम् । सं त्वा मृजन्त्यायवः ॥२॥
 रसं ते मित्रो अर्यमा पिबन्तु वरुणः कवे । पवमानस्य मरुतः ॥३॥
indrāyendo marutvate pavasva madhumattamaḥ / arkasya yonimāśadam ॥1॥
taṁ tvā viprā vachovidāḥ pariṣkṛṇvanti dharṇasim / saṁ tvā mṛjantyāyavaḥ ॥2॥
rasaṁ te mitro aryamā pibantu varuṇaḥ kave / pavamānasya marutaḥ ॥3॥

१७४. काङ्कायनः (Kāṅkāyanah)

१. अघ्न्याः (Aghnyāḥ) - अ. (Av.) ६.७०.१-३

यथा मांसं यथा सुरा यथाक्षा अधिदेवने । यथा पुंसो वृषण्यत स्त्रियां निहन्यते मनः ।
 एवाते अघ्न्ये मनोजधि वत्से नि हन्यताम् ॥१॥
 यथा हस्ती हस्तिन्याः पदेन पदमुद्युजे । यथा पुंसो वृषण्यत् स्त्रियां निहन्यते मनः ।
 एवा ते अघ्न्ये मनोजधि वत्से नि हन्यताम् ॥२॥
 यथा प्रधिर्यथोपधिर्यथा नभ्यं प्रधवधि । यथा पुंसो वृषण्यत स्त्रियां निहन्यते मनः ।
 एवा ते अघ्न्ये मनोजधि वत्से नि हन्यताम् ॥३॥
yathā māṁsaṁ yathā surā yathākṣā adhidevane /
yathā puṁso vṛṣaṇyata striyāṁ nihanyate manaḥ /
evāte aghnye mano'dhi vatse ni hanyatām ॥1॥

yathā hastī hastinyāḥ padena padamudyuje /
yathā puriṣo vṛṣaṇyat straiyā nihanyate manaḥ /
evā te aghnye mano'dhi vatse ni hanyatām ॥2॥
yathā pradhiryathopadhiriyathā nabhyaṁ pradhavadhi /
yathā puriṣo vṛṣaṇyata striyāṁ nihanyate manaḥ /
evā te aghnye mano'dhi vatse ni hanyatām ॥3॥

२. अर्बुदिः (Arbudiḥ) - अ. (Av.) ११.९.१-२६

ये बाहवो या इषवो धन्वनां वीर्याणि च । असीन् परशूनायुधं चित्ताकूतं च यद्धुदि ।
 सर्वं तदर्बुदे त्वममित्रेभ्यो दृशे कुरुदारांश्च प्र दर्शय ॥१॥
 उत्तिष्ठत सं नह्यध्वं मित्रा देवजना यूयम् । संदृष्टा गुप्ता वः सन्तु या नो मित्राण्यर्बुदे ॥२॥
 उत्तिष्ठतमा रभेथामादानसंदानाभ्याम् । अमित्राणां सेना अभि धत्तमर्बुदे ॥३॥
 अबुदिर्नाम यो देव ईशानश्च न्यर्बुदिः । याभ्यामन्तरिक्षमावृतमियं च पृथिवी मही ।
 ताभ्यामिन्द्रमेदिभ्यामहं जितमन्वेमि सेनया ॥४॥
 उत्तिष्ठ त्वं देवजनार्बुदे सेनया सह । भञ्जमित्राणां सेनां भोगेभिः परि वारय ॥५॥
 सप्त जातान् न्यर्बुद उदाराणां समीक्षयन् । तेभिष्टवमाज्ये हुते सर्वैरुत्तिष्ठ सेनया ॥६॥
 प्रतिघ्नानाश्रुमुखी कृधुकर्णी च क्रोशतु । विकेशी पुरुषे हते रदिते अर्बुदे तव ॥७॥
 संकर्षन्ती करुकरं मनसा पुत्रमिच्छन्ती । पति भ्रातरमात् स्वान् रदिते अर्बुदे तव ॥८॥
 अलिक्लवा जाष्कमदा गृध्राः श्येनाः पतत्रिणः ।
 ध्वाङ्क्षा शकुनयस्तृप्यन्त्वमित्रेषु समीक्षयन् रदिते अर्बुदे तव ॥९॥
 अथो सर्वं श्वापदं मक्षिका तृप्यतु क्रिमिः । पौरुषेयेऽधि कुणपे रदिते अर्बुदे तव ॥१०॥
 आ गृह्णीतं सं बृहत् प्राणापानान् न्यर्बुदे ।
 निवाशा घोषाः सं यन्त्वमित्रेषु समीक्षयन् रदिते अर्बुदे तव ॥११॥
 उद् वेपय सं विजन्तां भियामित्रान्सं सृज । उरुग्राहैर्बाह्वैर्विध्यामित्रान् न्यर्बुदे ॥१२॥
 मुह्यन्त्वेषां बाहवश्चित्ताकूतं च यद्धुदि । मैषामुच्छेषि किं चन रदिते अर्बुदे तव ॥१३॥
 प्रतिघ्नानाः सं धावन्तूरः पटूरावाघानाः ।
 अघरिणीर्विकेश्योरुदत्यः१ पुरुषे हते रदिते अर्बुदे तव ॥१४॥
 श्वन्वतीरप्सरसो रूपका उतार्बुदे । अन्तः पात्रे रेरिहतीं रिशां दुर्णिहितैषिणीम् ।
 सर्वास्ता अर्बुदे त्वममित्रेभ्यो दृशे कुरुदारांश्च प्र दर्शय ॥१५॥
 खडूरेऽधिचङ्कमां खर्विकां खर्ववासिनीम् । य उदारा अन्तर्हिता गन्धर्वाप्सरसश्च ये ।
 सर्पा इतरजना रक्षांसि ॥१६॥
 चतुर्दष्ट्रांछ्यावदतः कुम्भमुष्कां असुङ्खान् । स्वभ्यसा ये चोद्भ्यसाः ॥१७॥
 उद् वेपय त्वमर्बुदेऽमित्राणाममूः सिचः । ज्यांश्च जिष्णुश्चामित्रांजयतामिन्द्रमेदिनौ ॥१८॥
 प्रब्लीनो मृदितः शयां हतोऽमित्रो न्यर्बुदे । अग्निजिह्वा धूमशिख जयन्तीर्यन्तु सेनया ॥१९॥
 तयार्बुदे प्रणुत्तानामिन्द्रो हन्तु वरंवरम् । अमित्राणां शचीपतिर्मामीषां मोचि कश्चन ॥२०॥
 उत्कसन्तु हृदयान्यूर्ध्वः प्राण उदीषतु । शौष्कास्यमनु वर्तताममित्रान् मोत मित्रिणः ॥२१॥
 ये च धीरा ये चाधीराः परांचो बधिराश्च ये । तमसा ये च तूपरा अथो बस्ताभिवासिनः ।
 सर्वास्तां अर्बुदे त्वममित्रेभ्यो दृशे कुरुदारांश्च प्र दर्शय ॥२२॥
 अर्बुदिश्च त्रिषन्धिश्चामित्रान् नो वि विध्यताम् ।
 यथैषामिन्द्र वृत्रहन् हनाम शचीपतेऽमित्राणां सहस्रशः ॥२३॥
 वनस्पतीन् वानस्पत्यानोषधीरुत वीरुधः । गन्धर्वाप्सरसः सर्पान् देवान् पुण्यजनान् पितॄन् ।
 सर्वास्तां अर्बुदे त्वममित्रेभ्यो दृशे कुरुदारांश्च प्र दर्शय ॥२४॥
 ईशां वो मरुतो देव आदित्यो ब्रह्मणस्पतिः । ईशां व इन्द्रश्चाग्निश्च धाता मित्रः प्रजापतिः ।
 ईशां व ऋषयश्चक्रमित्रेषु समीक्षयन् रदिते अर्बुदे तव ॥२५॥
 तेषां सर्वेषामीशाना उत्तिष्ठत सं नह्यध्वं मित्रा देवजना यूयम् ।
 इमं संग्रामं संजित्य यथालोकं वि तिष्ठध्वम् ॥२६॥
ye bāhavo yā iṣavo dhanvanāṁ vīryāṇi cha /

asīn paraśūnāyudhaṁ chittākūtaṁ cha yaddhṛdi ।
 sarva tadarbude tvamamitrebhyo dṛṣe kurūdārāmścha pra darśaya ॥1॥
 uttiṣṭhata saṁ nahyadhvaṁ mitrā devajanā yūyam ।
 saṁdṛṣṭā guptā vaḥ santu yā no mitrānyarbude ॥2॥
 uttiṣṭhatamā rabhethāmādānasaṁdānābhyām ।
 amitrāṇāṁ senā abhi dhattamarbude ॥3॥
 abudirnāma yo deva īśānaścha nyarbudiḥ ।
 yābhyāmantarikṣamāvṛtamiyaṁ cha pṛthivī mahī ।
 tābhyāmindramedibhyāmahaṁ jītaṁanvemi senayā ॥4॥
 uttiṣṭha tvaṁ devajanārbude senayā saha ।
 bhaṁjannamitrāṇāṁ senāṁ bhogebhiḥ parī vāraya ॥5॥
 sapta jātān nyarbuda udārāṇāṁ samīkṣayan ।
 tebhiṣṭavamājye hute sarvairuttiṣṭha senayā ॥6॥
 pratighnānāśrumukhī kṛdhukarṇī cha krośatu ।
 vikeśī puruṣe hate radite arbude tava ॥7॥
 saṁkarṣanti karūkaraṁ manasā putramichchhantī ।
 pati bhrātaramāt svān radite arbude tava ॥8॥
 aliklavā jāṣkamadā gṛdhrāḥ śyenāḥ patatrīṇaḥ ।
 dhvāṅkṣā śakunayastṛpyantvampireṣu samīkṣayan radite arbude tava ॥9॥
 atho sarva śvāpadaṁ makṣikā tṛpyatu krimiḥ ।
 pauraṣeye'dhi kuṇape radite arbude tava ॥10॥
 ā grhṇītaṁ saṁ brhataṁ prāṇāpānān nyarbude ।
 nivāśā ghoṣāḥ saṁ yantvampireṣu samīkṣayan radite arbude tava ॥11॥
 ud vepaya saṁ vijantāṁ bhiyāmitrāntsaṁ sja ।
 urugrāhairbāhnaṁkairvidhyāmitrān nyarbude ॥12॥
 muhyantveṣāṁ bāhavaśchittākūtaṁ cha yaddhṛdi ।
 maiśāmmuchchheṣi kiṁ chana radite arbude tava ॥13॥
 pratighnānāḥ saṁ dhāvāntūrah paṭūrāvāghnānāḥ ।
 agharīṇīrvikeśyorudatyah? puruṣe hate radite arbude tava ॥14॥
 śvanvatīrapsaraso rūpakā utārbude । antaḥ pātre rerihatīm riśāṁ durṇihitaiṣiṇīm ।
 sarvāstā arbude tvamamitrebhyo dṛṣe kurūdārāmścha pra darśaya ॥15॥
 khaḍḍure'dhichāṅkramāṁ kharvikāṁ kharvavāsinīm ।
 ya udārā antarhitā gandharvāpsarasaścha ye ।
 sarpā itarajanā rakṣāṁsi ॥16॥
 chaturdaṣṭrāmchhyāvadataḥ kumbhamuṣkāṁ asṛṇimukhān ।
 svabhyasā ye chodbhyasāḥ ॥17॥
 ud vepaya tvamarbude'mitrāṇāmamūḥ sichaḥ ।
 jyāmścha jiṣṇuśchāmitrāṁjayatāmindramedīnau ॥18॥
 prabliṇo mṛditaḥ śayām hato3mitro nyarbude ।
 agnijiḥnā dhūmaśikha jayantīryantu senayā ॥19॥
 tayārbude praṇuttānāmindro hantu varamvaram ।
 amitrāṇāṁ śachīpatirmāmīśāṁ mochi kaśchana ॥20॥
 utkasantu hṛdayānyūrdhvaḥ prāṇa udiṣatu ।
 śauśkāsyamanu vartatāmamitrān mota mitrīṇaḥ ॥21॥
 ye cha dhīrā ye chādhīrāḥ parāmcho badhirāscha ye ।
 tamasā ye cha tūparā atho bastābhivāsinaḥ ।
 sarvāstāṁ arbude tvamamitrebhyo dṛṣe kurūdārāmścha pra darśaya ॥22॥
 arbudiścha triṣandhiśchāmitrān no vi vidhyatām ।
 yathaiśāmindra vṛtrahan hanāma śachīpate'mitrāṇāṁ sahasraśaḥ ॥23॥
 vanaspatīn vānaspatyānoṣadhīruta vīrudhaḥ ।

*gandharvāpsarasasḥ śarpān devān puṇyajanān pītṛn ।
sarvāstān arbude tvamamitrebhyo dṛṣe kurūdārānścha pra darśaya ॥24॥
īśān vo maruto deva ādityo brahmaṇaspatiḥ ।
īśān va indraśchāgniścha dhātā mitraḥ prajāpatiḥ ।
īśān va ṛṣayaśchakruramitreṣu samikṣayan radite arbude tava ॥25॥
teṣān sarveśāmīśānā uttiṣṭhata saṁ nahyadhvaṁ mitrā devajanā yūyam ।
imaṁ saṁgrāmaṁ saṁjītya yathālokaṁ vi tiṣṭhadhvaṁ ॥26॥*

१७५. काण्वः (Kāṇvaḥ)

१. आदित्यः (Ādityaḥ) - अ. (Av.) २.३२.१-६

उद्यन्नादित्यः क्रिमीन् हन्तु निम्रोचन् हन्तु रश्मिभिः । ये अन्तः क्रिमयो गवि ॥१॥
विश्वरूपं चतुरक्षं क्रिमिं सारंगमर्जुनम् । शृणाम्यस्य पृष्टीरपि वृश्चामि यच्छिरः ॥२॥
अक्षिण्वद् वः क्रिमयो हन्मि कण्ववज्जमदग्निवत् । अगस्त्यस्य ब्रह्मणा सं पिनष्यहं क्रिमीन् ॥३॥
हतो राजा क्रिमीणामुतैषां स्थपतिर्हतः । हतो हतमाता क्रिमिर्हतभ्राता हतस्वसा ॥४॥
हतासो अस्य वेशसो हतासः परिवेशसः । अथो ये क्षुल्लका इव सर्वे ते क्रिमयो हताः ॥५॥
प्र ते शृणामि शृंगे याभ्यां वितुदायसि । भिनद्धि ते कुषुम्भं यस्ते विषधानः ॥६॥
*udyannādityaḥ krimīn hantu nimrochan hantu raśmibhiḥ ।
ye antaḥ krimayo gavi ॥1॥
viśvarūpaṁ chaturakṣaṁ krimiṁ sārāṅgamarjunam ।
śṛṇāmyasya pṛṣṭīrapi vṛśchāmi yachchhiraḥ ॥2॥
attrivad vaḥ krimayo hanmi kaṇvavajjamadagnivat ।
agastyasya brahmaṇā saṁ pinaṣmyahaṁ krimīn ॥3॥
hato rājā krimīṇāmutaiṣān sthapatirhataḥ ।
hato hatamātā krimirhatabhrātā hatasvasā ॥4॥
hatāso asya veśaso hatāsaḥ pariveśasaḥ ।
atho ye kṣullakāiva sarve te krimayo hatāḥ ॥5॥
pra te śṛṇāmi śṛṅge yābhyāṁ vitudāyasi ।
bhinadmi te kuṣumbhaṁ yaste viṣadhānaḥ ॥6॥*

श. इन्द्रादयः (Indrādayaḥ) - अ. (Av.) ५.२३.१-१३

ओते मे द्यावापृथिवी ओता देवी सरस्वती । ओतौ म इन्द्रश्चग्रिश्च क्रिमी जम्भयतामिति ॥१॥
अस्येन्द्र कुमारस्य क्रिमीन् धनपते जहि । हता विश्व अरातय उग्रेण वचसा मम ॥२॥
यो अक्ष्यौपरिसर्पति यो नासे परिसर्पति । दतां यो मध्यं गच्छति तं क्रिमिं जम्भयामसि ॥३॥
सरूपौ द्वौ विरूपौ द्वौ कृष्णौ द्वौ रोहितौ द्वौ । बभूवश्च बभूवर्कश्च गृध्रः कोकश्च ते हताः ॥४॥
ये क्रिमयः शितिकक्षा ये कृष्णाः शितिबाहवः । ये के च विश्वरूपास्तान् क्रिमीन् जम्भयामसि ॥५॥
उत् पुरस्तात् सूर्य एति विश्वदृष्टो अदृष्टहं ।
दृष्टांश्च घ्नन्नदृष्टांश्च सर्वाश्च प्रमृणन् क्रिमीन् ॥६॥
येवाषासः कष्कषास एजत्काः शिपविलुकाः । दृष्टश्च हन्यतां क्रिमिरुतादृष्टश्च हन्यताम् ॥७॥
हतो येवाषः क्रिमीणा हतो नदनिमोत । सर्वान नि मष्मषाकरं दृषदा खल्वौद्व ॥८॥
त्रिशीर्षाणं त्रिकुदं क्रिमिं सारंगमर्जुनम् । शृणाम्यस्य पृष्टीरपि वृश्चामि यच्छिरः ॥९॥
अक्षिण्वद् वः क्रिमयो हन्मि कण्ववज्जमदग्निवत् । अगस्त्यस्य ब्रह्मणा सं पिनष्यहं क्रिमीन् ॥१०॥
हतो राजा क्रिमीणामुतैषां स्थपतिर्हतः । हतो हतमाता क्रिमिर्हतभ्राता हतस्वसा ॥११॥
हतासो अस्य वेशसो हतासः परिवेशसः । अथो ये क्षुल्लका इव सर्वे ते क्रिमयो हताः ॥१२॥
सर्वेषां च क्रिमीणां सर्वासां च क्रिमीणाम् । भिनद्ध्यश्मना शिरो दहाम्यग्निना मुखम् ॥१३॥
*Ote me dyāvāpṛthivī Otā devī sarasvatī ।
Otau ma indraśchagñiścha krimī jambhayatāmiti ॥1॥
asyendra kumārasya krimīn dhanapate jahi ।
hatā viśva arātaya ugreṇa vachasā mama ॥2॥
yo akṣayauparisarpati yeā nāse parisarpati ।*

datām yo madhyam gachchhati taṁ krimiṁ jambhayāmasi ॥3॥
sarūpau dvau virūpau dvau kṛṣṇau dvau rohītau dvau ।
babhruscha babhrukarṇascha grdhrah kokaścha te hatāḥ ॥4॥
ye krimayah śitikakṣā ye kṛṣṇāḥ śitibāhavaḥ ।
ye ke cha viśvarūpāstān krimiṁ jambhayāmasi ॥5॥
ut purastāt sūrya eti viśvadiṣṭo adīṣṭahārī ।
dṛṣṭānīścha ghrannadīṣṭānīścha sarvāścha pramṛṇan krimiṁ ॥6॥
yevāśaḥ kaṣkaśāsa ejatkāḥ śipavitnukāḥ ।
dṛṣṭascha hanyatān krimirutādīṣṭascha hanyatām ॥7॥
hato yevāśaḥ krimiṇā hato nadanimota ।
sarvāna ni maṣmaśākaraṁ dṛṣadā khalvāmīva ॥8॥
triśīrṣāṇaṁ trikakudaṁ krimiṁ sārāṅgamarjunam ।
śīrṇamyasya pṛṣṭīrapi vṛśchami yachchhiraḥ ॥9॥
attrivad vaḥ krimayo hanmi kaṇvajjamadagnivat ।
agastyasya brahmaṇā saṁ pinaṣmyaham krimiṁ ॥10॥
hato rājā krimiṇāmutaśāṁ sthapatirhataḥ ।
hateā hatamātā krimirhatabhrātā hatasvasā ॥11॥
hatāso asya veśaso hatāsaḥ pariveśasaḥ ।
atho ye kṣullakāiva sarve te krimayo hatāḥ ॥12॥
sarveśāṁ cha krimiṇāṁ sarvāśāṁ cha krimiṇāṁ । bhinadmyaśmanā śīro
dahāmyagninā mukham ॥13॥

३. क्रिमिजम्भनम् (Krimijambhanam) - अ. (Av.) २.३१.२-५

दृष्टमदृष्टमतृहमथो कुरूमतृहम् ।
 अलगण्डूत्सर्वाँछलुनान् क्रिमीन् वचसा जम्भयामसि ॥२॥
 अलगण्डून् हन्मि महता वधेन दूना अदूना अरसा अभूवन् ।
 शिष्टानशिष्टान् नि तिरामि वाचा यथा क्रिमीणां नकिरुच्छिषातै ॥३॥
 अन्वात्रयं शीर्षण्यथमथो पार्ष्टेयं क्रिमीन् ।
 अवस्कवं व्यध्वरं क्रिमीन् वचसा जम्भयामसि ॥४॥
 ये क्रिमयः पर्वतेषु वनेष्पोषधीषु पशुष्वप्स्वशन्तः ।
 ये अस्माकं तन्वमाविविशुः सर्वं तद्धन्मि जनिम क्रिमीणाम् ॥५॥
dṛṣṭamadṛṣṭamatṛhamatho kurūumatṛham ।
alagaṇḍūtsarvāṁchhalunān krimiṁ vachasā jambhayāmasi ॥2॥
alagaṇḍūn hanmi mahatā vadhena dūnā adūnā arasā abhūvan ।
śiṣṭānaśiṣṭān ni tirāmi vāchā yathā krimiṇāṁ nakiruchchhiṣātai ॥3॥
anvātrayaṁ śīrṣaṇya1matho pārṣṭeyaṁ krimiṁ ।
avaskavaṁ vyadhvaraṁ krimiṁ vachasā jambhayāmasi ॥4॥
ye krimayah parvateṣu vaneṣvoṣadhiṣu paśuṣvapsva1ntaḥ ।
ye asmākaṁ tanvamāviviśuḥ sarva taddhanmi janima krimiṇāṁ ॥5॥

४. मही (Mahī) - अ. (Av.) २.३१.१

इन्द्रस्य या मही दृषत् क्तिमेर्विश्वस्य तर्हणी । तया पिनप्मि सं क्रिमीन् दृषदा खल्वौइव ॥१॥
indrasya yā mahī dṛṣat ktimervīśvasya tarhaṇī । tayā pinaṣmi saṁ krimiṁ dṛṣadā
khalvāmīva ॥1॥

१७६. कुत्सः (Kutsaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) २०.१३.३; य. (Yv.) १२.२; १७.७०-७३; १८.७३; ३३.५, ६
 अ. (Av.) २०.१३.३
 इमं स्तोमर्महते जातवेदसे रथमिव सं महेमा मनीषया ।
 भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥३॥

*imaṁ stomarmahate jātavedase rathamiva saṁ mahemā maṇṣayā ।
bhadra hi naḥ pramatirasya saṁsadyagne sakhye mā riṣāmā vyaṁ tava ॥3॥*

य. (Yv.) १२.२

नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकं समीची ।
द्यावाक्षामा रुक्मोऽन्तर्विभाति देवाऽअग्निं धारयन् द्रविणोदाः ॥२॥
*naktoṣāsā samanasā virūpe dhāpayete śīśumekaṁ samīchī ।
dyāvākṣāmā rukmo 'antarvibhāti devā' agniṁ dhārayan draviṇodāḥ ॥2॥*

य. (Yv.) १७.७०-७३

नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकं समीची । द्यावाक्षामा रुक्मोऽन्तर्विभाति देवाऽअग्निं धारयन् द्रविणोदाः ॥७०॥
अग्ने सहस्राक्ष शतमूर्द्ध्छतं ते प्राणाः सहस्रं व्यानाः ।
त्वं साहस्रस्य रायऽईशिषे तस्मै ते विधेम वाजाय स्वाहा ॥७१॥
सुपर्णोऽसि गरुत्मान् पृष्ठे पृथिव्याः सीद ।
भासान्तरिक्षमापृण ज्योतिषा दिवमुत्तभान तेजसा दिशऽउद्वं ह ॥७२॥
आजुहानः सुप्रतीकः पुरस्तादग्ने स्वं योनिमासीद् साधुया ।
अस्मिन्तस्थस्थे ऽअध्युत्तरस्मिन् विश्वे देवा यजमानश्च सीदत ॥७३॥
*naktoṣāsā samanasā virūpe dhāpayete śīśumekaṁ samīchī । dyāvākṣāmā
rukmo 'antarvibhāti devā' agniṁ dhārayan draviṇodāḥ ॥70॥
agne sahasrākṣa śatamūrdhāchhataṁ te prāṇāḥ sahasraṁ vyānāḥ ।
tvam sāhasrasya rāya īśiṣe tasmai te vidhema vājāya svāhā ॥71॥
suparṇo 'si garutmān pṛṣṭhe pṛthivyāḥ sīda ।
bhāsāntarikṣamāpṛṇa jyotiṣā divamuttabhāna tejasā diśa 'uddvṁ ha ॥72॥
ājuhnānaḥ supratīkaḥ purastādagne svaṁ yonimāsīd sādhuayā ।
asmintasdhasthe 'adhyuttarasmin viśve devā yajamānaścha sīdata ॥73॥*

य. (Yv.) १८.७३

पृष्ठो दिवि पृष्ठोऽअग्निः पृथिव्यां पृष्ठो विश्वाऽओषधीरा विवेश ।
वैश्वानरः सहसा पृष्ठोऽअग्निः स नो दिवा स रिषस्पातु नक्तम् ॥७३॥
*pṛṣṭo divi pṛṣṭo 'agniḥ pṛthivyām pṛṣṭo viśvā 'Oṣadhīrā viveśa ।
vaiśvānaraḥ sahasā pṛṣṭo 'agniḥ sa no divā sa riṣaspātu naktam ॥73॥*

य. (Yv.) ३३.५-६

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थेऽअन्यान्या वत्समुप धापयेते ।
हरिरन्यस्या भवति स्वधावांलुक्रोऽअन्यस्यां ददृशे सुवर्चाः ॥५॥
अयमिह प्रथमो धायि धातृभिर्होता यजिष्ठोऽअध्वरेष्वीड्यः ।
यमपवानो भृगवो वि रुरुचुर्वनेषु चित्रं विभवं विशेषे ॥६॥
*dve virūpe charataḥ svarthe 'anyānyā vatsamupa dhāpayete ।
hariranyasyā bhavati svadhāvāṁlukkro 'anyasyām dadṛśe suvarchāḥ ॥5॥
ayamiha prathamō dhāyi dhātṛbhirhotā yajisṭho 'adhvareṣvīdyāḥ ।
yamapavāno bhṛgavo vi ruruchurvaneṣu chitraṁ vibhavaṁ viśeṣe ॥6॥*

२. अध्यात्मम् (Adhyātmam) - अ. (Av.) १०.८.१-४४

यो भूतं च भव्यं च सर्वं यश्चाधितिष्ठति ।
स्वर्श्यस्य च केवलं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥१॥
स्कम्भेनेमे विष्टभिते द्यौश्च भूमिश्च तिष्ठतः ।
स्कम्भ इदं सर्वमात्मन्वद् यत् प्राणन्निमिषच्च यत् ॥२॥
तिस्रो ह प्रजा अत्यायमायन् न्यऽन्या अर्कमभितोऽविशन्त ।
बृहन् ह तस्थौ रजसो विमानो हरितो हरिणीरा विवेश ॥३॥
द्वादश प्रधयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि क उ तचिकेत ।
तत्राहतास्त्रीणि शतानि शंकवः षष्टिश्च खीला अविचाचला ये ॥४॥

इदं सवितर्वि जानीहि षड् यमा एक एकजः ।
 तस्मिन् हापित्वमिच्छन्ते य एषामेक एकजः ॥५॥
 आविः सन्निहितं गुहा जरन्नाम महत् पदम् ।
 तत्रेदं सर्वमार्पितमेजत् प्राणत् प्रतिष्ठितम् ॥६॥
 एकचक्रं वर्तत एकनेमि सहस्राक्षरं प्र पुरो नि पश्चा ।
 अर्धेन विश्वं भुवनं जजान यदस्यार्धं कश्च तद् बभूव ॥७॥
 पंचवाही वहत्यग्रमेषां प्रष्टयो युक्ता अनुसंवहन्ति ।
 अयातमस्य ददृशे न यातं परं नेदीयोऽवरं दवीयः ॥८॥
 तिर्यग्बिलश्चसमस ऊर्ध्वबुध्नस्तस्मिन् यशो निहितं विश्वरूपम् ।
 तदासत ऋषयः सप्त साकं ये अस्य गोपा महतो बभूवुः ॥९॥
 या पुरस्ताद् युज्यते या च पश्चाद् या विश्वतो युज्यते या च सर्वतः ।
 यया याः प्राङ् तायते तां त्वा पृच्छामि कतमा स ऋचाम् ॥१०॥
 यदेजति पतति यच्च तिष्ठति प्राणदप्राणन्निमिषच्च यद् भुवत् ।
 तद् दाधार पृथिवीं विश्वरूपं तत् संभूय भवत्येकमेव ॥११॥
 अनन्तं विततं पुरुत्रानन्तमन्तवच्चा समन्ते ।
 ते नाकपालश्चरति विचिन्वन् विद्वान् भूतमुत भव्यमस्य ॥१२॥
 प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तरदृश्यमानो बहुधा वि जायते ।
 अर्धेन विश्वं भुवनं जजान यदस्यार्धं कतमः स केतुः ॥१३॥
 ऊर्ध्वं भरन्तमुदकं कुम्भेनेवोदहार्यम् ।
 पश्यन्ति सर्वे चक्षुषा न सर्वे मनसा विदुः ॥१४॥
 दूरे पूर्णेन वसति दूर ऊनेन हीयते ।
 महद् यक्षं भुवनस्य मध्ये तस्मै बलिं राष्ट्रभृतो भरन्ति ॥१५॥
 यतः सूर्य उदेत्यस्तं यत्र च गच्छति । तदेव मन्येऽहं ज्येष्ठं तदु नात्येति किं चन ॥१६॥
 ये अर्वाङ् मध्य उत वा पुराणं वेदं विद्वांसमभितो वदन्ति ।
 आदित्यमेव ते परि वदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं त्रिवृतं च हंसम् ॥१७॥
 सहस्राह्ण्यं वियतावस्य पक्षौ हरेर्हसस्य पततः स्वर्गम् ।
 स देवान्सर्वानुरस्युपदद्य संपश्यन् याति भुवनानि विश्वा ॥१८॥
 सत्येनोर्ध्वस्तपति ब्रह्मणार्वाङ् वि पश्यति । प्राणेन तिर्यङ् प्राणति यस्मिंज्येष्ठमधि श्रितम् ॥१९॥
 यो वै ते विद्यादरणी याभ्यां निर्मथ्यते वसु ।
 स विद्वांज्येष्ठं मन्येत स विद्याद् ब्राह्मणं महत् ॥२०॥
 अपादग्रे समभवत् सो अग्रे स्वशराभरत् । चतुष्पाद् भूत्वा भोग्यः सर्वमादत्त भोजनम् ॥२१॥
 भोग्यो भवदथो अन्नमदद् बहु । यो देवमुत्तरावन्तमुपासातै सनातनम् ॥२२॥
 सनातनमेनमाहुरुताद्य स्यात् पुनर्णवः । अहोरात्रे प्र जायेते अन्यो अन्यस्य रूपयोः ॥२३॥
 शतं सहस्रमयुतं नयर्बुद्धमसंख्येयं स्वमस्मिन् निविष्टम् ।
 तदस्य घृत्यभिपश्यत एव तस्माद् देवो रोचत एष एतत् ॥२४॥
 बालादेकमाणीयस्कमुतैकं नेव दृश्यते । ततः परिष्वजीयसी देवता सा मम प्रिया ॥२५॥
 इयं कल्याण्यश्रजरा मर्त्यस्यामृता गृहे । यस्मै कृता शये स यश्चकार जजार सः ॥२६॥
 त्वं स्त्री त्वं पुमानसि त्वं कुमार उत वा कुमारी ।
 त्वं जीर्णो दण्डेन वंचसि त्वं जातो भवसि विश्वतोमुखः ॥२७॥
 उतैषां पितोत वा पुत्र एषामुतैषां ज्येष्ठ उत वा कनिष्ठः ।
 एको ह देवो मनसि प्रविष्टः प्रथमो जातः स उ गर्भे अनतः ॥२८॥
 पूर्णात् पूर्णमूदचति पूर्ण पूर्णेन सिच्यते ।
 उतो तदद्य विद्याम यतस्तत् परिषिच्यते ॥२९॥
 एषा सनत्नी सनमेव जातैषा पुराणी परि सर्व बभूव ।
 मही देव्युषसो विभाती सैकेनैकेन मिषता वि चष्टे ॥३०॥
 अविर्वै नाम देवत ऋतेनास्ते परीवृता । तस्या रूपेणेमे वृक्षा हरिता हरितस्रजः ॥३१॥

अन्ति सन्तं न जहात्यन्ति सन्तं न पश्यति ।
 देवस्य पश्य काव्यं न ममार न जीर्यति ॥३२॥
 अपूर्वेणेषिता वाचस्ता वदन्ति यथायथम् । वदन्तीर्यत्र गच्छन्ति तदाहर्ब्राह्मणं महत् ॥३३॥
 यत्र देवाश्च मनुष्याश्चारा नाभाविव श्रिताः ।
 अपां त्वा पुष्पं पृच्छामि यत्र तन्मायया हितम् ॥३४॥
 येभिर्वात इषितः प्रवाति ये ददन्ते पंच दिशः सध्रीचीः ।
 य आहुतिमत्यमन्यन्त देवा अपां नेतारः कतमे त आसन् ॥३५॥
 इमामेषां पृथिवीं वस्त एकोऽनतरक्षिं पर्येको बभूव ।
 दिवमेषां ददते यो विधर्ता विश्वा आशाः प्रति रक्षन्त्येके ॥३६॥
 यो विद्यात् सूत्रं विततं यस्मिन्नोताः प्रजा इमाः ।
 सूत्रं सूत्रस्य यो विद्यात् स विद्याद् ब्राह्मणं महत् ॥३७॥
 वेदाहं सूत्रं विततं यस्मिन्नोताः प्रजा इमाः ।
 सूत्रं सूत्रस्याहं वेदाथो यद् ब्राह्मणं महत् ॥३८॥
 यदन्तरा द्यावापृथिवी अग्निरैत् प्रदहन् विश्वदाव्यः ।
 यत्रातिष्ठन्नेकपत्नीः परस्तात् केवासीन्मातरिश्वा तदानीम् ॥३९॥
 अप्स्वासीन्मातरिश्वा प्रविष्टः प्रविष्टा देवाः सलिलान्यासन् ।
 बृहन् ह तस्थौ रजसो विमानः पवमानो हरित आ विवेश ॥४०॥
 उत्तरेणैव गायत्रीममृतेऽधि वि चक्रमे । साम्ना ये साम संविदुरजस्तद् ददृशे क्व ॥४१॥
 निवेशनः संगमनो वसूनां देवइव सविता सत्यधर्मा ।
 इन्द्रो न तस्थौ समरे धनानाम् ॥४२॥
 पुण्डरीकं नवद्वारं त्रिभिर्गुणेभिरावृतम् । तस्मिन् यद् यक्षमात्मन्वत् तद् वै ब्रह्मविदो विदुः ॥४३॥
 अकामो धीरो अमृतः स्वयंभू रसेन तृप्तो न कुतश्चनोनः ।
 तमेव विद्वान् न बिभाय मृत्योरात्मानं धीरमजरं युवानम् ॥४४॥
 yo bhūtāṁ cha bhavyāṁ cha sarva yaśchādhitīṣṭhati ।
 svaīryasya cha kevalaṁ tasmai jyeṣṭhāya brahmaṇe namaḥ ॥1॥
 skambheneme viṣṭabhite dyauscha bhūmiścha tiṣṭhataḥ ।
 skambha idaṁ sarvamātmanvad yat prāṇannimiṣachcha yat ॥2॥
 tisro ha prajā atyāyamāyan nyaīnyā arkamabhito'viśanta ।
 bṛhan ha tasthau rajaso vimāno harito hariṇīrā viveśa ॥3॥
 dvādaśa pradhayaśchakramekaṁ trīṇi nabhyāni ka u tachiketa ।
 tatrāhatastriṇi śatāni śamkavaḥ ṣaṣṭiścha khilā avichāchalā ye ॥4॥
 idaṁ savitarvi jānihi śau yamā eka ekajaḥ ।
 tasmin hāpitvamichchhante ya eṣāmeka ekajaḥ ॥5॥
 āviḥ sannihitaṁ guhā jarannāma mahat padam ।
 tatredaṁ sarvamārpitamejat prāṇat pratiṣṭhitam ॥6॥
 ekachakraṁ vartata ekanemi sahasrākṣaraṁ pra puro ni paśchā ।
 ardheṇa viśvaṁ bhuvanaṁ jajāna yadasyārdha kva tad babhūva ॥7॥
 pañchavāhi vahatyagrameṣāṁ praṣṭayo yuktā anusarivahanti ।
 ayātamasya dadṛśe na yātāṁ paraṁ nedīyo'varaṁ davīyaḥ ॥8॥
 tiryagbīlaśchasamasa ūrdhvaḥ budhnastasmin yaśo nihitaṁ viśvarūpam ।
 tadāśata iṣayaḥ sapta sākaṁ ye asya gopā mahato babhūvuḥ ॥9॥
 yā purastād yujyate yā cha paśchād yā viśvato yujyate yā cha sarvataḥ ।
 yayā yāḥ prāṇ tātate tāṁ tvā pṛchchhāmi katamā sa ṛchām ॥10॥
 yadejati patati yachcha tiṣṭhati prāṇadapraṇannimiṣachcha yad bhuvat ।
 tad dādāhāra pṛthivīm viśvarūpaṁ tat sambhūya bhavatyekameva ॥11॥
 anantaṁ vitataṁ purutrānantamantavachchā samante ।
 te nākapālaścharati vichinvan vidvān bhūtamuta bhavyamasya ॥12॥
 prajāpatiścharati garbhe antaradṛśyamāno bahudhā vi jāyate ।

ardhena viśvaṁ bhuvanaṁ jajāna yadasyārdha katamaḥ sa ketuḥ ॥13 ॥
 ūrdhva bharantamudakaṁ kumbhenevodaḥāryam ।
 paśyanti sarve chakṣuṣā na sarve manasā viduḥ ॥14 ॥
 dūre pūrṇena vasati dūra ūnena hīyate ।
 mahad yakṣaṁ bhuvanasya madhye tasmai balim rāṣṭrabhṛto bharanti ॥15 ॥
 yataḥ sūrya udeyastam yatra cha gachchhati । tadeva manye'haṁ jyeṣṭhaṁ tadu
 nātyeti kiṁ chana ॥16 ॥
 ye arvāṁ madhya uta vā purāṇaṁ vedaṁ vidvāṁsamabhito vadanti ।
 ādityameva te pari vadanti sarve agniṁ dvitīyaṁ trivṛtaṁ cha haṁsam ॥17 ॥
 sahasrāṅhyaṁ viyatāvasya pakṣau harerhasasya patataḥ svargam ।
 sa devāntsarvānurasypadadya saṁpaśyan yāti bhuvanāni viśvā ॥18 ॥
 satyenordhvastapati brahmaṇārvāṁ vi paśyati । prāṇena tīryaṁ prāṇati
 yasminjyeṣṭhamadhi śritam ॥19 ॥
 yo vai te vidyādaraṇī yābhyāṁ nirmathyate vasu ।
 sa vidvānjyeṣṭhaṁ manyeta sa vidyād brāhmaṇaṁ mahat ॥20 ॥
 apādagre samabhavat so agre svaīrābharat ।
 chatuṣpād bhūtvā bhogyāḥ sarvamādatta bhojanam ॥21 ॥
 bhogyo bhavadatho annamadad bahu ।
 yo devamuttarāvantamupāsātai sanātanaṁ ॥22 ॥
 sanātanamenamāhurutādyā syāt punarṇavaḥ ।
 ahorātre pra jāyete anyo anyasya rūpayoḥ ॥23 ॥
 śataṁ sahasramayutaṁ nayarbudamasamkhyeyaṁ svamasmin niviṣṭam ।
 tadasya ghnatyabhīpaśyata eva tasmād devo rochata eṣa etat ॥24 ॥
 bālādekamāṇīyaskamutaikaṁ neva drśyate ।
 tataḥ pariṣvajīyasī devatā sā mama priyā ॥25 ॥
 iyaṁ kalyāṇyaījarā martyasyāmṛtā grhe ।
 yasmai kṛtā śaye sa yaśchakāra jajāra saḥ ॥26 ॥
 tvaṁ strī tvaṁ pumānasi tvaṁ kumāra uta vā kumārī ।
 tvaṁ jīrṇo daṇḍena vaṁchasi tvaṁ jāto bhavasi viśvatomukhaḥ ॥27 ॥
 utaiśāṁ pitota vā putra eṣāmutaiśāṁ jyeṣṭha uta vā kaniṣṭhaḥ ।
 eko ha devo manasi praviṣṭaḥ prathamo jātaḥ sa u garbhe anataḥ ॥28 ॥
 pūrṇāt pūrṇamūdachati pūrṇa pūrṇena sichyate ।
 uto tadadya vidyāma yatastat pariśichyate ॥29 ॥
 eṣā sanatnī sanameva jātaiśā purāṇī pari sarva babhūva ।
 mahī devyuṣaso vibhātī saikenaikena miśatā vi chaṣṭe ॥30 ॥
 avirvai nāma devata ṛtenāste parivṛtā । tasyā rūpeṇeme vṛkṣā haritā haritasrajaḥ ॥31 ॥
 anti santaṁ na jahātyanti santa na paśyati ।
 devasya paśya kāvyaṁ na mamāra na jīryati ॥32 ॥
 apūrveṇeṣitā vāchastā vadanti yathāyatham ।
 vadantīryatra gachchhanti tadāhurbrāhmaṇaṁ mahat ॥33 ॥
 yatra devāścha manuṣyāśchārā nābhāviva śritāḥ ।
 apāṁ tvā puṣpaṁ pṛchchhāmi yatra tanmāyayā hitam ॥34 ॥
 yebhirvāta iṣitaḥ pravāti ye dadante paṁcha diśaḥ sadhrāīchīḥ ।
 ya āhutimatyamanyanta devā apāṁ netāraḥ katame ta āsan ॥35 ॥
 imāmeśāṁ pṛthivīm vasta eko'natarakṣiṁ paryeko babhūva ।
 divameśāṁ dadate yeā vidhartā viśvā āśāḥ prati rakṣantyeke ॥36 ॥
 yo vidyāt sūtraṁ vitataṁ yasminnotāḥ prajā imāḥ ।
 sūtraṁ sūtrasya yo vidyāt sa vidyād brāhmaṇaṁ mahat ॥37 ॥
 vedāhaṁ sūtraṁ vitataṁ yasminnotāḥ prajā imāḥ ।
 sūtraṁ sūtrasyāhaṁ vedātho yad brāhmaṇaṁ mahat ॥38 ॥

yadantarā dyāvāpṛthivī agnirait pradahan viśvadāvyaḥ ।
yatṛātiṣṭhannekapatnīḥ parastāt kvevāsīnmātariśvā tadānīm ॥39॥
apsvāsīnmātariśvā praviṣṭaḥ praviṣṭā devāḥ salilānyāsan ।
br̥han ha tasthau rajaso vimānaḥ pavamāno harita ā viveśa ॥40॥
uttareṇeva gāyatrīmamṛte'dhi vi chakrame ।
sāmānā ye sāma samividurajastad dadṛṣe kva ॥41॥
niveśanaḥ saṁgamano vasūnām devaiva savitā satyadharmā ।
indro na tasthau samare dhanānām ॥42॥
puṇḍarikāṁ navadvāraṁ tribhīrguṇebhirāvṛtam ।
tasmin yad yakṣamātmanvat tad vai brahmavido viduḥ ॥43॥
akāmo dhīro amṛtaḥ svayambhū rasena tṛpto na kutaśchanonaḥ ।
tameva vidvān na bibhāya mṛtyorātmānaṁ dhīramajaraṁ yuvānam ॥44॥

३. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) ३४.२९-३०

अप्रस्वतीमश्विना वाचमस्मे कृतं नो दस्त्रा वृषणा मनीषाम् ।
अद्युत्येऽवसे निह्ये वां वृधे च नो भवतं वाजसातौ ॥२९॥
द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टोभिरश्विना सौभगोभिः ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवीऽउत द्यौः ॥३०॥
apnasvatīmaśvinā vāchamasme kṛtaṁ no dasrā vṛṣaṇā manīṣām ।
adyūtye'vase nihnaye vām vṛdhe cha no bhavataṁ vājasātau ॥29॥
dyubhiraktubhiḥ paripātamasmānariṣṭobhiraśvinā saubhagobhiḥ ।
tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī'uta dyauḥ ॥30॥

४. आदित्यो गृहपतिः (Ādityo Gṛhapatiḥ) - य. (Yv.) ८.४

यो देवानां प्रत्येतिं सुम्रमादित्यासो भवता मृडयन्तः । आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादं होश्चिद्या
वरिवोवित्तरासदादित्येभयस्त्वा ॥४॥
yāo devānām pratyetiṁ sumnamādityāso bhavataṁ mṛḍayantaḥ । ā vo'rvāchī
sumatirvavṛtyādaṁ hośchidyā varivovittarāsadādityebhayastvā ॥4॥

५. आदित्याः (Ādityāḥ) - य. (Yv.) ३३.६८

यो देवानां प्रत्येतिं सुम्रमादित्यासो भवता मृडयन्तः ।
आ वोऽर्वाची सुमतिर्ववृत्यादं होश्चिद्या वरिवोवित्तरासत ॥६८॥
yāo devānām pratyetiṁ sumnamādityāso bhavataṁ mṛḍayantaḥ ।
ā vo'rvāchī sumatirvavṛtyādaṁ hośchidyā varivovittarāsata ॥68॥

६. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.८.२; य. (Yv.) ३३.२९

अ. (Av.) २०.८.२

अर्वाङ् एहि सोमकामं त्वाहुरयं सुतस्तस्य पिबा मदाय ।
उरुव्यचा जठर आ वृषस्व पितेव नः शृणुहि हूयमानः ॥२॥
arvāṅ ehi somakāmaṁ tvāhurayaṁ sutastasya pibā madāya ।
uruvyachā jaṭhara ā vṛṣasva piteva naḥ śṛṇuhi hūyamānaḥ ॥2॥

य. (Yv.) ३३.२९

इमां ते धियं प्र भरे महो महीमस्य स्तोत्रे धिष्णा यत्तऽआनजे ।
तमुत्सवे च प्रसवे च सासहिमिन्द्रं देवासः शवसामदन्ननु ॥२९॥
imāṁ te dhiyaṁ pra bhare maho mahīmasya stotre dhiṣṇā yatta'ānaje ।
tamutsave cha prasave cha sāsahimindram devāsaḥ śavasāmadannanu ॥29॥

७. गृहपतयः (Gṛhapatayaḥ) - य. (Yv.) ८.५

विवस्वन्नादित्यैष ते सोमपीथस्तस्मिन् मत्स्व । श्रदस्मै नरो वचसे दधातन यदाशीर्दा
दम्पती वाममश्रुतः । पुमान् पुत्रो जायते विन्दते वस्वधा विश्वाहारपऽएधते गृहे ॥५॥
vivasvannādityaiṣa te somapīthastasmīn matsva । śradasmai nareā vachase dadhātana

yadāśīrdā

dampatī vāmamaśnutaḥ | pumān putro jāyate vindate vasvadhā viśvāhārapa'edhate
gṛhe ॥5॥

८. रात्रिः (Rātriḥ) - य. (Yv.) ३४.३२

आ रात्रि पार्थिवंरजः पितुरप्रायि धामभिः ।

दिवः सदां सि बृहती वि तिष्ठसऽआ त्वेषं वर्तते तमः ॥३२॥

ā rātri pāṛthivamrajaḥ pituraprāyi dhāmabhiḥ |

divaḥ sadān si brhatī vi tiṣṭhasa'ā tveṣam varttate tamaḥ ॥32॥

९. रुद्राः (Rudrāḥ) - य. (Yv.) १६.१५-१७; १९; २९; १६.१८; २०-२८; ३०-३३; ३५-३९

य. (Yv.) १६.१५-१७

मा नो महान्तमुत मा नोऽअर्भकं मा नोऽउक्षन्तमुत मा नोऽउक्षितम् ।

मा नो वधीः पितरं मोत मातरं मा नः प्रियास्तन्वो रुद्र रीरिषः ॥१५॥

मा नस्तोके तनये मा नोऽआयुषि मा नो गोषु मा नोऽअश्वेषु रीरिषः ।

मा नो वीरान् रुद्र भामिनो वर्ध्नीर्विष्मन्तः सदमित त्वा हवामहे ॥१६॥

नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमो नमः शर्षिजराय
त्विषीमते पथीनां पतये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमः ॥१७॥

mā no mahāntamuta mā no'arbhakam mā na'ukṣantamuta mā na'ukṣitam |

mā no vadhīḥ pitaram mota mātaram mā naḥ priyāstanvo rudra rīriṣaḥ ॥15॥

mā nastoke tanaye mā na'āyusi mā no goṣu mā no'aśveṣu rīriṣaḥ |

mā no vīrān rudra bhāmīno vardhīrvaviṣmantāḥ sadamita tvā havāmahe ॥16॥

namo hiraṇyabāhave senānye diśān cha pattaye namo namo vṛkṣebhyo

harikeśebhyaḥ paśūnām pataye namo namaḥ śaṣpimjarāya tviṣimate pathinām

pataye namo namo harikeśāyopavitine puṣṭānām pataye namaḥ ॥17॥

य. (Yv.) १६.१९

नमो रोहिताय स्थपतये वृक्षाणां पतये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये नमोनमो मन्त्रिणे वाणि
जाय कक्षाणां पतये नमो नमोऽउच्चैर्घोषायाक्रन्दयते पत्तीनां पतये नमः ॥१९॥

namo rohitāya sthapataye vṛkṣāṇām pataye namo namo bhuvantaye

vārivaskṛtāyauṣadhīnām pataye namonamo mantriṇe vāṇi jāya kakṣāṇām pataye

namo nama'uchchairgheāśāyākrandayate pattinām pataye namaḥ ॥19॥

य. (Yv.) १६.२९

नमः कपर्दिने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो गिरिशयाय च शिपिविष्टाय च नमो
मीढुष्टमाय चेषुमते च ॥२९॥

namaḥ kapardine cha vyuptakeśāya cha namaḥ sahasrākṣāya cha śatadhanvane cha

namo giriśayāya cha śipiviṣṭāya cha namo mīḍhuṣṭamāya cheṣumate cha ॥29॥

य. (Yv.) १६.१८

नमो बभ्लुशाय व्याधिनेऽन्नानां पतये नमो नमो भवस्य हेत्यै जगतां पतये नमो नमो रुद्रायाततायिने क्षेत्राणां
पतयो नमो नमः सूतायाहन्त्यै वनानां पतये नमः ॥१८॥

namo babhluśāya vyādhine'nnānām pataye namo namo bhavasya hetyai jagatām

pataye namo namo rudrāyātātāyīne kṣetrāṇām patayo namo namaḥ sūtāyāhantyai

vanānām pataye namaḥ ॥18॥

य. (Yv.) १६.२०-२८

नमः कृत्स्नायतया धावते सत्त्वनां पतये नमो नमः सहमानाय निव्याधिनऽआव्याधिनीनां पतये नमो नमो
निर्षणिणे ककुभाय स्तेनानां पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारणयानां पतये नमः ॥२०॥

नमो वंचते परिवंचते स्तायूनां पतये नमो नमो निर्षणिणऽइषुधिमते तस्कराणां पतये नमो नमः सूकायिभ्यो

जिघां सद्भ्यो मुष्णतां पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तं चरद्भ्यो विकृन्तानां पतये नमः ॥२१॥

नमोऽउष्णीषिणे गिरिचराय कुलुंचानां पतये नमो नमोऽपुमद्भ्यो धन्वायिभ्यश्च वो नमो नमोऽआतन्वानेभ्यः

प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नमऽ आयच्छद्भ्यो स्यद्भ्यश्च वो नमः ॥२२॥
 नमो विसृजद्भ्यो विद्भ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमः शयानेभ्यऽअसीनेभ्यश्च वो नमो
 नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च वो नमः ॥२३॥
 नमः सभाभ्यः समापतिभ्यश्च वो नमो नमोऽश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमो नमऽआव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च
 वो नमो नमऽउगणाभ्यस्तु हतीभ्यश्च वो नमः ॥२४॥
 नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो
 नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमः ॥२५॥
 नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽअरथेभ्यश्च वो नमो नमः क्षत्तृभ्यः संग्रहीतृभ्यश्च वो नमो
 नमो महद्भ्योऽअर्भकेभ्यश्च वो नमः ॥२६॥
 नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कम्मरिभ्यश्च वो नमो नमो निषादेभ्यः पुञ्जिष्ठेभ्यश्च वो
 नमो नमः शवनिभ्यो मृगयुभ्यश्च वो नमः ॥२७॥
 नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमो नमो भवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमो नीलग्रीवाय च
 शितिकण्ठाय च ॥२८॥

*namaḥ kṛtsnāyatayā dhāvate satvanām pataye namo namaḥ sahamānāya
 nivyādhina'āvyādhinīnām pataye namo namo niṣaṁgiṇe kakubhāya stenānām
 pataye namo namo nīcherave paricharāyāraṇayānām pataye namaḥ ॥20॥
 namo vaṁchate parivaṁchate stāyūnām pataye namo namo niṣaṁgiṇa'īśudhimate
 taskarānām pataye namo namaḥ śṛkāyibhyo jighām sadbhyo muṣṇatām pataye
 namo namo'simadbhyo naktaṁ charadbhyo vikṛtānām pataye namaḥ ॥21॥
 nama'uṣṇīṣiṇe giricharāya kulumchānām pataye namo nama'sumadbhyo
 dhanvāyibhyaścha vo namo nama'ātānvānebhyaḥ pratidadhānebhyaścha vo namo
 nama'āyachchhadbhyo syadbhyaścha vo namaḥ ॥22॥
 namo viśṛjadbhye viddhyadbhyaścha vo namo namaḥ svapadbhyo jāgradbhyaścha
 vo namo namaḥ śayānebhya'sānebhyaścha vo namo namastiṣṭhadbhyo
 dhāvadbhyaścha vo namaḥ ॥23॥
 namaḥ sabhābhyaḥ samāpatibhyaścha vo namo namo'svebhyo'svapatibhyaścha vo
 namo nama'āvyādhinībhyo vividhyantibhyaścha vo namo nama'ugaṇābhyastrīm
 hatībhyaścha vo namaḥ ॥24॥
 namo gaṇebhyo gaṇapatibhyaścha vo namo namo vrātebhyo vrātapatibhyaścha vo
 namo namo grtsebhyo grtsapatibhyaścha vo namo namo virūpebhyo
 viśvarūpebhyaścha vo namaḥ ॥25॥
 namaḥ senābhyaḥ senānibhyaścha vo namo namo rathibhyān'arathebhyaścha vo
 namo namaḥ kṣatṛbhyaḥ saṁgrahītṛbhyaścha vo namo namo
 mahadbhyo'arbhakebhyaścha vo namaḥ ॥26॥
 namastakṣabhyo rathakārebhyaścha vo namo namaḥ kulālebhyaḥ
 karmārebhyaścha vo namo namo niṣādebhyaḥ puñjīṣṭhebhyaścha vo namo namaḥ
 śavanibhyo mṛgayubhyaścha vo namaḥ ॥27॥
 namaḥ śvabhyāḥ śvapātibhyaścha vo namo namo bhavāya cha rudrāya cha namaḥ
 śarvāya cha paśupataye cha namo nīlagrīvāya cha śitikaṇaṭhāya cha ॥28॥*

य. (Yv.) ३०-३३

नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीर्यसे च नमो वृद्धाय च सवृधे च नमोऽग्राय च प्रथमाय च
 ॥३०॥
 नमऽआशवे चाजिराय च नमः शीघ्राय च शीभ्याय च नमऽऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमो नादेयाय च द्वीप्याय
 च ॥३१॥
 नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च
 बुध्याय च ॥३२॥
 नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याभ्याय च क्षेम्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमऽउर्वर्याय च
 खल्याय च ॥३३॥

*namo hrasvāya cha vāmanāya cha namo bṛhate cha vaṣīryase cha namo vṛddhāya
cha savṛdhe cha namo'gryāya cha prathamāya cha ॥30॥*
*nama'āsāve chājirāya cha namaḥ śīghyrāya cha śībhyāya cha nama'ūrmyāya
chāvasvanyāya cha namo nādeyāya cha dvīpyāya cha ॥31॥*
*namo jyeṣṭhāya cha kaniṣṭhāya cha namaḥ pūrvajāya chāparajāya cha namo
madhyamāya chāpagalbhāya cha namo jaghanyāya cha budhnyāya cha ॥32॥*
*namaḥ sobhyāya cha pratisaryāya cha namo yābhyāya cha kṣemyāya cha namaḥ
ślokyāya chāvasānyāya cha nama'urvaryāya cha khalyāya cha ॥33॥*

य. (Yv.) ३५-३९

नमो बिल्मिने च कवचिने च नमो विर्मिणे च वरूथिने च नमः श्रुताय च श्रुसेनाय च नमो दुन्दुभ्याय
चाहनन्याय च ॥३५॥
नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो निषंगिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय च
सुधन्वने च ॥३६॥
नमः सुत्याय च पथ्याय च नमः काठ्याय च नीप्याय च नमः कुल्याय च सरस्याय च नमो नादेयाय च
वैशन्ताय च ॥३७॥
नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वीध्याय चातप्याय च नमो मेध्याय च विद्युत्याय च नमो वर्ष्पाय चावर्ष्पाय
च ॥३८॥
नमो वात्याय च रेष्प्याय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय
च ॥३९॥

*namo bilmīne cha kavachine cha namo virmīṇe cha varūthine cha namaḥ śrutāya
cha śrusenāya cha namo dundubhyāya chāhananyāya cha ॥35॥*
*namo dhṛṣṇave cha pramṛśāya cha namo niṣaṅgiṇe cheṣudhimate cha
namastīkṣṇeṣave chāyudhine cha namaḥ svāyudhāya cha sudhanvane cha ॥36॥*
*namaḥ sutyāya cha pathyāya cha namaḥ kāthyāya cha nīpyāya cha namaḥ kulyāya
cha sarasyāya cha namo nādeyāya cha vaiśantāya cha ॥37॥*
*namaḥ kūpyāya chāvṛtāya cha namo vīdhryāya chātapyāya cha namo medhyāya
cha vidyutyāya cha namo varṣyāya chāvarṣyāya cha ॥38॥*
*namo vātyāya cha reṣmyāya cha namo vāstavyāya cha vāstupāya cha namaḥ somāya
cha rudrāya cha namastāmrāya chāruṇāya cha ॥39॥*

१०. वैश्वानरः (Vaiśvānaraḥ) - य. (Yv.) २६.८-९

वैश्वानरो नऽऊतयऽआ प्र यातु परावतः । अग्निरुक्थेन वाहसा । उपयाम गृहीतोऽसि वैश्वानराय त्वैष ते
योनिर्वैश्वानराय त्वा ॥८॥
अग्निर्ऋषिः पवमानः पंचजन्यः पुरोहितः । तमीमहे महागयम् । उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा वर्चसऽएष ते
योनिरग्रये त्वा वर्चसे ॥९॥

*vaiśvānaro na'ūtaya'ā pra yātu parāvataḥ । agnirukthēna vāhasā ।
upayāma grhīto'si vaiśvānarāya tvaiṣa te yonirvaiśvānarāya tvā ॥8॥*
*agnirṛṣiḥ pavamānaḥ pañchajanyaḥ purohitaḥ । tamīmahe mahāgayam ।
upayāmagrhitō'syagnaye tvā varchasa'eṣa te yoniragnaye tvā varchase ॥9॥*

११. वैश्वानरोऽग्निः (Vaiśvānaro'gniḥ) - य. (Yv.) २६.७

वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हि कं भुवनानमभि श्रीः । इतो जातो विश्वमिदं वि चष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ।
उपयामगृहीतोऽसि वैश्वानराय त्वैष ते योनिर्वैश्वानराय त्वा ॥७॥
*vaiśvānarasya sumatau syāma rājā hi kaṁ bhuvanānamabhi śrīḥ । ito jāto viśvamidaṁ
vi chaṣṭe vaiśvānaro yatate sūryeṇa । upayāmagrhitō'si vaiśvānarāya tvaiṣa te
yonirvaiśvānarāya tvā ॥7॥*

१२. सूर्यः (Sūryaḥ) - अ. (Av.) २०.१०७.१५; २०.१२३.१-२; य. (Yv.) ७.४२; ३३.३७; ३८; ४२

अ. (Av.) २०.१०७.१५

सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां मर्यो न येषामभ्यतेति पश्चात् ।

यत्रा नरोदेवयन्तो युगानि वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम् ॥१५॥

*sūryo devīmuṣasaṁ rochamānāṁ mario na yeṣāmabhyateti paśchāt /
yatrā narodevayanto yugāni vitanvate prati bhadrayā bhadram ॥15॥*

अ. (Av.) २०.१२३.१-२

तत् सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्तोर्विततं सं जभार ।

यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥१॥

तन्मित्रस्य वरुणयाभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे ।

अनन्तमन्यद् रुशदस्य पाजः कृष्णमन्यदधरितः सं भरन्ति ॥२॥

*tat sūryasya devatvaṁ tanmahitvaṁ madhyā kartorvitataṁ saṁ jabhāra /
yadedayukta haritaḥ sadhasthādādrātrī vāstanute simasmai ॥1॥*

tanmitrasya varuṇayābhichakṣe sūryo rūpaṁ kṛṇute dyorupasthe /

anantamanyad ruśadasya pājaḥ kṛṣṇamanyadadharitaḥ saṁ bharanti ॥2॥

य. (Yv.) ७.४२

चित्रं देवनामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्रेः ।

आप्रा द्यावापृथिवीऽअन्तरिक्षसूर्य्यऽआत्मा जगतस्तस्थुषश्च स्वाहा ॥४२॥

chitraṁ devanāmudagādanīkaṁ chakṣurmitrasya varuṇasyāgneḥ /

āprā dyāvāpṛthivī'antarikṣaṁsūryya'ātmā jagatastasthuṣaścha svāhā ॥42॥

य. (Yv.) ३३.३७-३८

तत्सूर्य्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्तोर्विततंसं जभार ।

यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥३७॥

तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्य्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे ।

अनन्तमन्यद् रुशदस्य पाजः कृष्णमन्यदधरितः सं भरन्ति ॥३८॥

*tatsūryyasya devatvaṁ tanmahitvaṁ madhyā karttorvitataṁsaṁ jabhāra /
yadedayukta haritaḥ sadhasthadādrātrī vāstanute simasmai ॥37॥*

tanmitrasya varuṇasyābhichakṣe sūryyo rūpaṁ kṛṇute dyorupasthe /

anantamanyadruśadasya pājaḥ kṛṣṇamanyaddharitaḥ saṁ bharanti ॥38॥

य. (Yv.) ३३.४२

अद्या देवाऽउदिता सूर्य्यस्य निरं हसः पिपृता निरवद्यात् ।

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवीऽउत द्यौः ॥४२॥

adyā devā'uditā sūryyasya nirāṁ hasaḥ pipṛtā niravadyāt /

tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī'uta dyauḥ ॥42॥

१७७. कुत्स आंगिरसः (Kutsa Āngirasah)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.९४.१-१६; १.९७.१-८; सा. (Sv.) ६६; १०६४-१०६६

ऋ. (Rv.) १.९४.१-१६

इमं स्तोमर्महते जातवेदसे रथमिव सं महेमा मनीषया ।

भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१॥

यस्मै त्वमायजसे स साधत्यनर्वा क्षेति दधते सुवीर्यम् ।

स तृताव नैनमश्रोत्यंहतिरग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥२॥

शक्रेम त्वा समिधं साधया धियस्त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम् ।

त्वमादित्याँ आ वह तान्द्युःशमस्यग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥३॥

भरामेधं कृणवामा हवीषि ते चितयन्तः पर्वणापर्वणा वयम् ।

जीवातवे प्रतरं साधया धियोऽग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥४॥

विशाँ गोपा अस्य चरन्ति जन्तवो द्विपच्च यदुत चतुष्पदकुम्भिः ।

चित्रः प्रकेत उषसो महाँ अस्यग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥५॥

त्वमध्वर्युरुत होतासि पूर्व्यः प्रशास्ता पोता जनुषा पुरोहितः ।

विश्वा विद्राँ आतिर्वज्या धीर पुष्यस्यग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥६॥

यो विश्वतः सुप्रतीकः सटङ्गुसि दूरे चित्सन्तळिदिवाति रोचसे ।
 रात्रयाश्चिदन्धे अति देव पश्यस्यग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥७॥
 पूर्वो देवा भवतु सुन्वतो रथेऽस्माकं शेषो अभ्यस्तु दूढ्यः ।
 तदा जानीतोत पुष्यता वचोऽग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥८॥
 वधैर्दुःशंसौ अप दूढ्यो जहि दूरे वा ये अन्ति वा के चिदत्रिणः ।
 अथा याय गृणते सुगं कृध्यग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥९॥
 यदयुक्था अरुषा रोहिता रथे वातजूता वृषभस्येव ते रवः ।
 अदिन्वसि वनिनो धूमकेतुनाग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१०॥
 अध स्वनादुत बिभ्युः पतत्रिणो द्रप्सा यत्ते यवसादो व्यस्थिरन् ।
 सुगं तत्ते तावकेभ्यां रथेभ्योऽग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥११॥
 अयं मित्रस्य वरुणस्य धायसेऽवयातां मरुतां हेळो अद्भुतः ।
 मृळा सु नो भूत्वेषां मनः पुनरग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१२॥
 देवो देवनामसि मित्रो अद्भुतो वसुर्वसूनामसि चारुरध्वरे ।
 शर्मन्त्याम् तव सप्रथस्तमेऽग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१३॥
 तत्ते भद्रं यत्समिद्धः स्वे दमे सोमाहुतो जरसे मृळ्यत्तमः ।
 दधासि रत्नं द्रविणं च दाशुषेऽग्रे सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१४॥
 यस्मै त्वं सुद्रविणो ददाशोऽनागास्त्वमदिते सर्वताता ।
 यं भद्रेण शवसा चोदयासि प्रजावता राधसा ते स्याम ॥१५॥
 स त्वमग्रे सौभगत्वस्य विद्वानस्माकमायुः प्र तिरेह देव ।
 तित्रो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥१६॥
imaṁ stomarmahate jātavedase rathamiva saṁ mahemā maṇṣayā ।
bhadrā hi naḥ pramatirasya saṁsadyagne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥1॥
yasmai tvamāyajase sa sādhatyanarvā kṣeti dadhate suvīryam ।
sa ṛtāva nainamaśnotyaṁhatiragne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥2॥
śakema tvā samidhaṁ sādhaṁ dhiyastve devā haviradantyāhutam ।
tvamādityāṁ ā vaha tānhyu12āmasyagne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥3॥
bharāmedhmaṁ kṛṇavāmā havīmṣi te chitayantaḥ parvaṇāparvaṇā vayaṁ ।
jīvātave prataraṁ sādhaṁ dhiyo'gne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥4॥
viśāṁ gopā asya charanti jantavo dvipachcha yaduta chatuṣpadaktubhiḥ ।
chitraḥ praketa uṣaso mahāṁ asyagne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥5॥
tvamadhvaryuruta hotāsi pūrvyaḥ praśāstā potā januṣā purohitaḥ ।
viśvā vidvāṁ ātirvaṁ dhīra puṣyasyagne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥6॥
yo viśvataḥ supratikaḥ sadṛṇṇsi dūre chitsantaḥdivāti rochase ।
rātrayāśchidandhe ati deva paśyasyagne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥7॥
pūrvo devā bhavatu sunvato rathe'smākaṁ śeso abhyastu dūḍhyaḥ ।
tadā jānītota puṣyatā vacho'gne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥8॥
vadhairduḥśaṁsāṁ apa dūḍhyo jahi dūre vā ye anti vā ke chidatriṇaḥ ।
athā yāya grṇate sugaṁ kṛdhyagne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥9॥
yadayukthā aruṣā rohitā rathe vātajūtā vṛṣabhasyeva te ravaḥ ।
adīnvasi vanino dhūmaketunāgne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥10॥
adha svanāduta bibhyuḥ patatriṇo drapsā yatte yavasādo vyasthīran ।
sugaṁ tatte tāvakebhyāṁ rathebhyo'gne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥11॥
ayaṁ mitrasya varuṇasya dhāyase'vayātāṁ marutāṁ heḷo adbhutaḥ ।
mṛḷā su no bhūtveṣāṁ manaḥ punaragne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥12॥
devo devanāmasi mitro adbhuto vasurvasūnāmasi chāruradhvare ।
śarmantsyāṁ tava saprathastame'gne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥13॥
tatte bhadraṁ yatsamiddhaḥ sve dame somāhuto jarase mṛḷayattamaḥ ।
dadhāsi ratnaṁ draviṇaṁ cha dāśuṣe'gne sakhye mā riṣāmā vayaṁ tava ॥14॥

*yasmai tvaṁ sudraṇiṇo dadāso'nāgāstvamadite sarvatātā ।
yam bhadreṇa śavasā chodayāsi prajāvatā rādhasā te syāma ॥15॥
sa tvamagne saubhagatvasya vidvānasmākamāyuh pra tireha deva ।
tinno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥16॥*

ऋ. (Rv.) १.१७.१-८

अप नः शोशुचदघम् शोशुध्या रयिम् । अप नः शोशुचदघम् ॥१॥
सुक्षेत्रिया सुगातुया वसूया च यजामहे । अप नः शोशुचदघम् ॥२॥
प्र यद्धन्दिष्ठ एषां प्रास्माकासश्च सूरयः । अप नः शोशुचदघम् ॥३॥
प्र यत्ते अग्ने सूरयो जायेमहि प्र ते वयम् । अप नः शोशुचदघम् ॥४॥
प्र यदग्नेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति भानवः । अप नः शोशुचदघम् ॥५॥
त्वं हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि । अप नः शोशुचदघम् ॥६॥
द्विषो नो विश्वतोमुखाति नावेव पारय । अप नः शोशुचदघम् ॥७॥
स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्तये । अप नः शोशुचदघम् ॥८॥

*apa naḥ śośuchadaghamagne śuśugdhyā rayim । apa naḥ śośuchadagham ॥1॥
suksetriyā sugātuyā vasūyā cha yajāmahe । apa naḥ śeśuchadagham ॥2॥
pra yadbhandiṣṭha eṣāṁ prāsmākāśascha sūrayaḥ । apa naḥ śeśuchadagham ॥3॥
pra yatte agne sūrayo jāyemahi pra te vayam । apaḥ na śeśuchadagham ॥4॥
pra yadagneḥ sahasvato viśvato yanti bhānavaḥ । apaḥ na śośuchadagham ॥5॥
tvaṁ hi viśvatomukha viśvataḥ paribhūrasi । apaḥ na śeśuchadagham ॥6॥
dviṣo no viśvatomukhāti nāveva pāraya । apa naḥ śaśuchadagham ॥7॥
sa naḥ sindhumiva nāvayāti parṣā svastaye । apa naḥ śeśuchadagham ॥8॥*

सा. (Sv.) ६६

इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सं महेमा मनीषया ।
भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥४॥
*imaṁ stomamarhate jātavedase rathamiva saṁ mahemā manīṣayā ।
bhadra hi naḥ pramatirasya saṁsadyagne sakhye mā riṣāmā vayam tava ॥4॥*

सा. (Sv.) १०६४-१०६६

इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सं महेमा मनीषया ।
भद्रा हि नः प्रमतिरस्य संसद्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१॥
भरामेधं कृणवामा हवींषि ते चितयन्तः पर्वणापर्वणा वयम् ।
जीवातवे प्रतरां साधया धियोऽग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥२॥
शक्रेम त्वा समिधं साधया धियस्त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम् ।
त्वमिदित्यौ आ वह तानह्युः३श्मस्यग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥३॥
*imaṁ stomamarhate jātavedase rathamiva saṁ mahemā manīṣayā ।
bhadra hi naḥ pramatirasya saṁsadyagne sakhye mā riṣāmā vayam tava ॥1॥
bharāmedhmaṁ kṛṇavāmā havīṁsi te chitayantaḥ parvaṇāparvaṇā vayam ।
jīvātave pratarāṁ sādhyā dhiyo'gne sakhye mā riṣāmā vayam tava ॥2॥
śakema tvā samidham sādhyā dhiyastve devā haviradantyaḥutam ।
tvamidityā ā vaha tānahyūḥśmasyagne sakhye mā riṣāmā vayam tava ॥3॥*

२. अग्निर् वैश्वानरः (Agnir Vaiśvānaraḥ) - ऋ. (Rv.) १.१८.१-३

वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हि कं भुवनानामभिः ।
इतो जातो विश्वमिदं वि चष्टे वैश्वानरो यतते सूर्येण ॥१॥
पृष्ठो दि वि पृष्ठो अग्निः पृथिव्यां पृष्ठो विश्वा ओषधीरा विवेश ।
वैश्वानरः सहसा पृष्ठो अग्निः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम् ॥२॥
वैश्वानर तव तत्सत्यमस्त्वस्मान्नायो मघवानः सचन्ताम् ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥३॥
vaiśvānarasya sumatau syāma rāja hi kaṁ bhuvanānāmabhiḥ ।

ito jāto viśvamidaṁ vi chaṣṭe vaiśvānaro yatate sūryeṇa ॥1॥
 prṣṭo di vi prṣṭo agniḥ pṛthivyāṁ prṣṭo viśvā Oṣadhīrā viveśa ।
 vaiśvānaraḥ sahasā prṣṭo agniḥ sa no divā sa riṣaḥ pātu naktam ॥2॥
 vaiśvānara tava tatsatyamastvasmānnāyo maghavānaḥ sachantām ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥3॥

३. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) १.११२.२-२५

युवोर्दानाय सुभरा असश्चतो रथमा तस्थुर्वचसं न मन्तवे ।
 याभिर्विद्योऽवथः कर्मत्रिष्टये ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥२॥
 युवं तासां दिव्यस्य प्रशासने विशां क्षयथो अमृतस्य मज्मना ।
 याभिर्वेनुमस्वं१ पिन्वथो नरा ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥३॥
 याभिः परिज्मा तनयस्य मज्मना द्विमाता तूर्षु तरणिर्विभूषति ।
 याभिस्त्रिमन्तुरभवद्विचक्षणस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥४॥
 याभी रेशं निवृतं सितमद्भ्य उद्वन्दन्मैरयतं स्वर्दशे ।
 याभिः कण्वं प्र सिषसन्तमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥५॥
 याभिरन्तकं जस्मानमारणे भुजयु याभिरव्यथिभिर्जिज्जिन्वथुः ।
 याभिः कर्कन्धुं वय्यं च जिन्वथस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥६॥
 याभिः शुचन्ति धनसां सुषंसदं तप्तं घर्ममोम्यावन्तमत्रये ।
 याभिः पृश्निगुं पुरुकुत्समावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥७॥
 याभिः शचीभिर्वृषणा परावृजं प्रान्धं श्रोणं चक्षस एतवे कृथः ।
 याभिर्वर्तिकां ग्रसिताममुंचतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥८॥
 याभिः सिन्धु मधुमन्तमसश्चतं वसिष्ठं याभिरजरावजिन्वतम् ।
 याभिः कुत्सं श्रुतर्यं नर्यमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥९॥
 याभिर्विशपलां धनसामथर्व्यं सहस्रमीळ्हा आजावजिन्वतम् ।
 याभिर्विशमश्व्यं प्रेणिमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१०॥
 याभिः सुदानू औशिजाय वणिजे दीघश्रवसे मधु कोशो अक्षरत् ।
 कक्षीवन्तं स्तोतारं याभिरावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥११॥
 याभी रसां क्षोदसोद्गः पिपिन्वथुरनश्च याभी रथमावतं जिषे ।
 याभिस्त्रिशोक उस्त्रिया उदाजत ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१२॥
 याभिः सूर्यं परियाथः परावति मन्धातारं क्षैत्रपत्येष्वावतम् ।
 याभिर्विप्रं प्र भरद्वाजमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१३॥
 याभिर्महामतिथिगं कशोजुवं दिवोदासं शम्बरहत्य आवतम् ।
 याभिः पूर्भिद्ये त्रसदस्युमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१४॥
 याभिर्वभ्रं विपिपानमुपस्तुतं कलिं याभिर्वित्तजानि दुवस्यथः ।
 याभिर्व्यश्ममुत पृथिमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१५॥
 याभिर्नरा शयवे याभिरत्रये याभिः पुरा मनवे गातुमीषथुः ।
 याभिः शरीराजतं स्यूमरश्मये ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१६॥
 याभिः पठर्वा जठरस्य मज्मनाग्निर्नादीदेचित इद्धो अज्मन्ना ।
 याभिः शर्यातमवथो महाधने ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१७॥
 याभिरंगिरो मनसा नरण्यथोऽग्रं गच्छथो विवरे गार्सासिः ।
 याभिर्मनु शूरमिषा समावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१८॥
 याभिः पत्नीर्विमदाय न्यूहथुरा घ वा याभिररुणीरशिक्षतम् ।
 याभिः सुदास ऊहथुः सदेव्यं१ ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥१९॥
 याभिः शताती भवथो ददाशुषे भुज्युं याभिरवथो याभिरग्निगुम् ।
 ओम्यावतीं सुभरामृतस्तुभं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥२०॥
 याभिः कृशनुमसने दुवस्यथो जवे याभिर्वूनो अर्वन्तमावतम् ।
 मधु पियं भरथो यत्सरङ्ग्यस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥२१॥

याभिर्नरं गोषुयुधं नृषाह्ये क्षेत्रस्य साता तनयस्य जिन्वथः ।
 याभी रथौ अवथो याभिरर्वतस्ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥२२॥
 याभिः कुत्समार्जुनेयं शतक्रतू प्र तुर्वीतिं प्र च दभीतिमावतम् ।
 याभिर्ध्वसन्ति पुरुषन्तिमावतं ताभिरू षु ऊतिभिरश्विना गतम् ॥२३॥
 अप्रस्वतीमश्विना वाचमस्मे कृतं नो दस्त्रा वृषणा मनीषाम् ।
 अद्यूत्येऽवसे नि ह्ये वां वृधे च नो भवतं वाजसातौ ॥२४॥
 द्युभिरक्तुभिः परि पातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥२५॥

yuvordānāya subharā asaśchato rathamā tasthurvachasam na mantave ।
 yābhirdhiyo'vathaḥ karmanniṣṭaye tābhirū ṣu ūtibhiśvinā gatam ॥2॥
 yuvaṁ tāsām divyasya praśāsane viśām kṣayatho amṛtasya majmanā ।
 yābhirdhenumasvaṁ1 pinvatho narā tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥3॥
 yābhiḥ parijmā tanayasya majmanā dvimātā tūrṣu taraṇirvibhūṣati ।
 yābhistrimanturabhavadvichakṣaṇastābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥4॥
 yābhī rebhaṁ nivṛtaṁ sitamadbhya udvandanmaīrayataṁ svaṛḍṣe ।
 yābhiḥ kaṇvaṁ pra siśasantamāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥5॥
 yābhirantakaṁ jasmānamāraṇe bhujoya yābhiravyathibhirjijinvathuḥ ।
 yābhiḥ karkandhuṁ vayyaṁ cha jinvathastābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥6॥
 yābhiḥ śuchanti dhanasām suśaṁsadaṁ taptam gharmamomyāvantamatraye ।
 yābhiḥ pṛśnigum purukutsamāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥7॥
 yābhiḥ śachībhirviṣaṇā parāvṛjaṁ prāndhaṁ śroṇaṁ chakṣasa etave kṛthaḥ ।
 yābhirvartikāṁ grasitāmamumchataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥8॥
 yābhiḥ sindhu madhumantamasaschataṁ vasiṣṭhaṁ yābhirajarāvajinvataṁ ।
 yābhiḥ kutaṁ śrutarya naryamāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥9॥
 yābhirviśpalām dhanasām matharvya sahasramīḥ ājāvajinvataṁ ।
 yābhirviśamaśvyam preṇimāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥10॥
 yābhiḥ sudānū auśijāya vaṇije dīghaśravase madhu kośo akṣarat ।
 kaḁṣivantaṁ stotāraṁ yābhirāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥11॥
 yābhī rasām kṣodasodgaḥ pipinvathuranaśvaṁ yābhī rathamāvataṁ jiṣe ।
 yābhistrisoka usriyā udājata tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥12॥
 yābhiḥ sūrya pariyāthaḥ parāvati mandhātāraṁ kṣaitrapatyeshvāvatam ।
 yābhirvipraṁ pra bharadvājamāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiśvinā gatam ॥13॥
 yābhirmahāmatithigvaṁ kaśojvaṁ divodāsaṁ śambarahatya āvatam ।
 yābhiḥ pūrbhidyē trasadasyumāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥14॥
 yābhirvabhraṁ vipipānamupastutaṁ kaliṁ yābhirvittajāni duvasyathaḥ ।
 yābhirvyasvamuta pṛthimāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥15॥
 yābhirnarā śayave yābhiratraye yābhiḥ purā manave gātumīṣathuḥ ।
 yābhiḥ śarīrājataṁ syūmaraśmaye tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥16॥
 yābhiḥ paṭharvā jaṭharasya majmanāgnirnādidechchita iddho ajmanā ।
 yābhiḥ śaryātamavatho mahādhane tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥17॥
 yābhiramgiro manasā naraṇyatho'graṁ gachchhatho vivare gārsāsaḥ ।
 yābhirmanu sūramiṣā samāvataṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥18॥
 yābhiḥ patnīrvimadāya nyūhathurā gha vā yābhiraruṇīraśikṣatam ।
 yābhiḥ sudāsa ūhathuḥ sadevyam1 tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥19॥
 yābhiḥ śatātī bhavatho dadāśuṣe bhujoyam yābhiravatho yābhiradhrigum ।
 Omyāvatīm subharāmṛtastubhaṁ tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥20॥
 yābhiḥ kṛśanumasane duvasyatho jave yābhiryūno arvantamāvatam ।
 madhu piyam bharatho yatsaraḍbhyastābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥21॥
 yābhirnaraṁ goṣuyudhaṁ nṛṣāhye kṣetrasya sātā tanayasya jinvathaḥ ।

yābhī rathāṁ avatho yābhirarvatastābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥22 ॥
 yābhīh kuttsamārjuneyam śatakratū pra turvītiṁ pra cha dabhītimāvatam ।
 yābhirdhvasanti puruṣantimāvatam tābhirū ṣu ūtibhiraśvinā gatam ॥23 ॥
 apnasvatīmaśvinā vāchamasme kṛtam no dasrā vṛṣaṇā manīṣām ।
 adyūtye'vase ni hnaye vām vṛdhe cha no bhavataṁ vājasātau ॥24 ॥
 dyubhiraktubhiḥ pari pātamasmanariṣtebhiraśvinā saubhagebhiḥ ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥25 ॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १.१०१.१-११; १.१०२.१-११; १.१०३.१-८; १.१०४.१-९; सा. (Sv.) ३८०

ऋ. (Rv.) १.१०१.१-११

प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्वृजिश्चना ।
 अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥१ ॥
 यो व्यंसं जाह्नुषाणेन मन्युना यः शम्बरं यो अहन्पिप्रुमव्रतम् ।
 इन्द्रो यः शुष्णमशुषं न्यावृणङ्गुरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥२ ॥
 यस्य द्यावपृथिवी पौंस्यं महद्यस्य व्रते वरुणो यस्य सूर्यः ।
 यस्येन्द्रस्य सिन्धवः सश्वति व्रतं मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥३ ॥
 यो अश्वानां यो गवां गोपतिर्वशी य आरितः कर्मणि कर्मणि स्थिरः ।
 वीळोश्चिदिन्द्रो यो असुन्वतो वधो मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥४ ॥
 यो विश्वस्य जगतः प्राणतस्पतिर्यो ब्रह्मणे प्रथमो गा अविन्दत् ।
 इन्द्रो यो दस्यूरधरां अवातिरन्मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥५ ॥
 यः शूरेभिर्हव्यो यश्च भीरुभिर्यो धावद्भिर्हृयते यश्च जिग्युभिः ।
 इन्द्रं ये विश्वा भुवनाभि संदधुर्मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥६ ॥
 रुद्राणामेति प्रदिशा विचक्षणो रुद्रेभिर्योषा तनुते पृथु जयः ।
 इन्द्रं मनीषा अभ्यर्चति श्रुतं मरुत्वन्तं सख्याय हवामहे ॥७ ॥
 यद्वा मरुत्वः परमे सधस्ये यद्वावमे वृजने मादयासे ।
 अत आ याह्यध्वरं नो अच्छा त्वाया हविश्चकृमा सत्यराधः ॥८ ॥
 त्वायेन्द्र सोमं सुषुमा सुदक्ष त्वाया हविश्चकृमा ब्रह्मवाहः ।
 अधा नियुत्वः सगणो मरुद्भिरस्मिन्यो बर्हिषि मादयस्व ॥९ ॥
 मादयस्व हरिभिर्ये त इन्द्र वि ष्यस्व शिप्रे वि सुजस्व धेने ।
 आ त्वा सुशिप्र हरयो वहन्तूशन्हव्यानि प्रति नो जुषस्व ॥१० ॥
 मरुत्तोत्रस्य वृजनस्य गोपा वयमिन्द्रेण सनुयाम वाजम् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥११ ॥

pra mandine pitumadarchatā vacho yaḥ kṛṣṇagarbhā nirahannṛjīśvanā ।
 avasyavo vṛṣaṇam vajradakṣiṇam marutvantam sakhyāya havāmahe ॥1 ॥
 yo vyanśam jāhṇṣāṇena manyunā yaḥ śambaram yo ahanpīprumavratam ।
 indro yaḥ śuṣṇamaśuṣam nyāvṛṇammarutvantam sakhyāya havāmahe ॥2 ॥
 yasya dyāvapṛthivī paunśyam mahadyasya vrata varuṇo yasya sūryaḥ ।
 yasyendrasya sindhavaḥ saśchati vratam marutvantam sakhyāya havāmahe ॥3 ॥
 yo aśvānām yo gavām gopatirvaśī ya āritaḥ karmaṇikarmaṇi sthiraḥ ।
 vīlāośchidindro yo asunvato vadho marutvantam sakhyāya havāmahe ॥4 ॥
 yo viśvasya jagataḥ prāṇataspatiryo brahmaṇe prathamō gā avindat ।
 indro yo dasyūmradharām avātiranmarutvantam sakhyāya havāmahe ॥5 ॥
 yaḥ śūrebhirhavyo yaścha bhīrubhiryo dhāvadbhirhūyate yaścha jigyubhiḥ ।
 indram yaṁ viśvā bhuvanābhi saṁdadhurmarutvantam sakhyāya havāmahe ॥6 ॥
 rudrāṇāmeti pradiśā vichakṣaṇo rudrebhiryoṣā tanute pṛthu jrayaḥ ।
 indram manīṣā abhyarchati śrutam marutvantam sakhyāya havāmahe ॥7 ॥
 yadvā marutvaḥ parame sadhasthe yadvāvame vṛjane mādayāse ।

ata ā yāhyadhvarāṃ no achchhā tvāyā haviśchakṛmā satyarādhaḥ ॥8॥
 tvāyendra somāṃ suṣumā sudakṣa tvāyā haviśchakṛmā brahmavāhaḥ ।
 adhā niyutvaḥ saḡaṇo marudbhirasminyo barhiṣi mādayasva ॥9॥
 mādayasva haribhirye ta indra vi śyasva śipre vi sjasva dhene ।
 ā tvā suśipra harayo vahantūśanhavyāni prati no juṣasva ॥10॥
 marutstotrasya vṛjanasya gopā vayamindreṇa sanuyāma vājam ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥11॥

ऋ. (Rv.) १.१०२.१-११

इमां ते धियं प्र भरे महो महीमस्य स्तोत्रे धिष्णा यत्त आनजे ।
 तमुत्सवे च प्रसवे च सासहिमिन्द्रं देवासः शवसामदन्ननु ॥१॥
 अस्य श्रवो नद्यः सप्त बिभ्रति द्यावाक्षामा पृथिवी दर्शतं वपुः ।
 अस्मै सूर्याचन्द्रमसाभिचक्षे श्रद्धे कमिन्द्र चरतो वितर्तुर्म ॥२॥
 तं स्मा रथं मघवन्प्राव सातये जैत्रं यं ते अनुमदाम संगमे ।
 आजान इन्द्र मनसा पुरुष्टुत त्वायद्भ्यो मघवच्छर्म यच्छ नः ॥३॥
 वयं जयेम त्वया युजा वृतमस्माकमंशमुदवा भरेभरे ।
 अस्मभ्यमिन्द्र वरिवः सुगं कृधि प्र शत्रूणां मघवन्वृष्ण्या रुज ॥४॥
 नाना हि त्वा हवमाना जना इमे धनानां धर्तरवसा विपन्यवः ।
 अस्माकं स्मा रथमा तिष्ठ सातये जैत्रं हीन्द्र निभृतं मनस्तव ॥५॥
 गोजिता बाहू अमितक्रतुः सिमः कर्मन्कर्मछतमूतिः खजङ्करः ।
 अकल्प इन्द्रः प्रतिमानमोजसाथा जना वि ह्यन्ते सिषासवः ॥६॥
 उक्ते शतान्मघवन्नुच्च भूयस उत्सहस्त्राद्रिरिचे कृष्टिषु श्रवः ।
 अमात्रं त्वा धिष्णा तित्विषे मह्यथा वृत्राणि जिघ्रसे पुरन्दर ॥७॥
 त्रिविष्टधातु प्रतिमानमोजसस्तिस्त्रो भूमीर्नृपते त्रीणि रोचना ।
 अतीदं विश्वं भुवनं ववक्षिथशत्रुरिन्द्र जनुषा सनादसि ॥८॥
 त्वां देवेषु प्रथमं हवामहे त्वं बभूथ पृतनासु सासहिः ।
 सेमं नः कारुमुपमन्युमुद्भिदमिन्द्रः कृणोतु प्रसवे रथं पुरः ॥९॥
 त्वं जिगेथ न धना रुरोधिथार्भेष्वजा मघवन्महत्सु च ।
 त्वामुग्रमवसे सं शिशीमस्यथा न इन्द्र हवनेषु चोदय ॥१०॥
 विश्वाहेन्द्रो अधिवक्ता नो अस्तवपरिहृताः सनुयाम वाजम् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥११॥

imāṃ te dhiyaṃ pra bhare maho mahīmasya stotre dhiṣṇā yatta ānaje ।
 tamutsave cha prasave cha sāsahimindraṃ devāsaḥ śavasāmadannanu ॥1॥
 asya śravo nadyaḥ sapta bibhrati dyāvākṣāmā pṛthivī darśataṃ vapuḥ ।
 asmai sūryāchandramasābhichakṣe śraddhe kamindra charato vitarturam ॥2॥
 taṃ smā rathaṃ maghavanprāva sātaye jaitraṃ yaṃ te anumadāma saṅgame ।
 ājā na indra manasā puruṣtuta tvāyadbhyo maghavaṃchharma yachchha naḥ ॥3॥
 vayaṃ jayema tvayā yujā vṛtamasmākamaṃśamudavā bharebhare ।
 asmabhyamindra varivaḥ sugaṃ kṛdhi pra śatrūṇāṃ maghavanvṛṣṇyā ruja ॥4॥
 nānā hi tvā havamānā janā ime dhanānāṃ dhartaravasā vipanyavaḥ ।
 asmākāṃ smā rathamā tiṣṭha sātaye jaitraṃ hīndra nibhṛtaṃ manastava ॥5॥
 gojitā bāhū amitakratuḥ simaḥ karmankarmaṃchhatamūtiḥ khajanjaraḥ ।
 akalpa indraḥ pratimānamojasāthā janā vi hnayante siṣāsavaḥ ॥6॥
 utte śātānmaghavanannuchcha bhūyasa utsahasrādririche kṛṣṭiṣu śravaḥ ।
 amātraṃ tvā dhiṣṇā titviṣe mahyadhā vṛtrāṇi jighnase purandara ॥7॥
 triviṣṭadhātu pratimānamojasastisro bhūmīrṇṛpate trīṇi rochanā ।
 atīdaṃ viśvaṃ bhuvanaṃ vavakṣithaśatrurindra januṣā sanādasi ॥8॥
 tvāṃ deveṣu prathamāṃ havāmahe tvāṃ babhūtha pṛtanāsu sāsahiḥ ।
 semaṃ naḥ kārūmupamanyumudbhidadindraḥ kṛṇotu prasave rathaṃ puraḥ ॥9॥

tvam jigetha na dhanā rurodhithārbheṣvājā maghavanmahatsu cha /
tvāmugramavase sam śīśīmasyathā na indra havaneṣu chodaya ||10 ||
viśvāhendro adhvaktā no astavaparihnṛtāḥ sanuyāma vājam /
tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ||11 ||

ऋ. (Rv.) १.१०३.१-८

तत्त इन्दियं परमं पराचैरधारयन्त कवयः पुरेदम् ।
 क्षमेदमन्यद्विव्यश्रन्यदस्य समी पृच्यते समनेव केतुः ॥१॥
 स धारयत्पृथिवीं पप्रथच्च वज्रेण हत्वा निरपः ससर्ज ।
 अहन्नहिमभिनद्रौहिणं व्यहन्यंसं मघवा शचीभिः ॥२॥
 स जातूभर्मा श्रद्धधान ओजः पुरो विभिन्दन्नचरद्वि दासीः ।
 विद्वान्वज्रिन्दस्यवे हेतिमस्यार्य सहो वर्धया द्युम्नमिन्द्र ॥३॥
 तदूचुषे मानुषेमा युगानि कीर्तेन्यं मघवा नाम विभ्रत् ।
 उपप्रयन्दस्युहत्याय वज्री यद्ध सूनुः श्रवसे नाम दधे ॥४॥
 तदस्येदं पश्यता भूरि पुष्टं श्रदिन्द्रस्य धत्तन वीर्याय ।
 स गा अविन्दत्सो अविन्ददश्चान्तस ओषधीः सो अपः स वनानि ॥५॥
 भूरिर्मगणे वृषभाय वृष्णे सत्यशुष्माय सुनवाम सोमम् ।
 य आदृत्या परिपन्थीव शूरोऽयज्वनो विभजन्नेति वेदः ॥६॥
 तदिन्द्र प्रेव वीर्यं चकर्थ यत्ससन्तं वज्रेणाबोधयोऽहिम् ।
 अनु त्वा पत्नीर्हृषितं वयश्च विश्वे देवासो अमदन्ननु त्वा ॥७॥
 शुष्णं पिपुं कुयवं वृत्रमिन्द्र यदावधीर्वि पुरः शम्बरस्य ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धु पृथिवी उत द्यौः ॥८॥

tatta indiyam paramam parāchairadhārayanta kavayaḥ puredam /
kṣamedamanyaddivyaṭnyadasya samī pṛchyate samaneva ketuḥ ||1 ||
sa dhārayatpṛthivīm paprathachcha vajreṇa hatvā nirapaḥ sasarja /
ahannahimabhinadrauhipam vyahanvyamsam maghavā śachībhiḥ ||2 ||
sa jātūbharmā śraddadhāna Ojaḥ puro vibhindannacharadbi dāsīḥ /
vidvānvajrindasyave hetimasyārya saho vardhaya dyumnaminindra ||3 ||
tadūchuṣe mānuṣemā yugāni kīrtenyam maghavā nāma vibhrat /
upaprayandasyuhatyāya vajrī yaddha sūnuḥ śravase nāma dadhe ||4 ||
tadasyedarim paśyatā bhūri puṣṭam śradindrasya dhattana vīryāya /
sa gā avindatso avindadaśvāntsa Oṣadhiḥ so apaḥ sa vanāni ||5 ||
bhūrirkamaṇe vṛṣabhāya vṛṣṇe satyaśuṣmāya sunavāma somam /
ya ādṛtyā paripanthīva śūro 'yajvano vibhajanneti vedaḥ ||6 ||
tadindra preva vīrya chakartha yatsasantam vajreṇābodhayo 'him /
anu tvā patnīrhrṣitam vayaścha viśve devāso amadannanu tvā ||7 ||
śuṣṇam pipruṁ kuyavam vṛtramindra yadāvadhīrvi puraḥ śambarasya /
tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhu pṛthivī uta dyauḥ ||8 ||

ऋ. (Rv.) १.१०४.१-९

योनिष्ट इन्द्र निषदे अकारि तमा नि षीद स्वानो नार्वा ।
 विमुच्या वयोऽवसायाश्चन्दोषा वस्तोर्वहीयसः प्रपित्वे ॥१॥
 ओ त्वे नर इन्द्रमूतये गुनू चित्तान्तसद्यो अध्वनो जगम्यात् ।
 देवासो मन्युं दासस्य श्रमन्ते न आ वक्षन्सुविताय वर्णम् ॥२॥
 अव त्मना भरते केतवेदा अव त्मना भरते फेनमुदन् ।
 क्षीरेण स्नातः कुयवस्य योषे हते ते स्यातां प्रवणे शिफायाः ॥३॥
 युयोप नाभिरुपरस्यायोः प्र पूर्वाभिस्तिरते राष्टि शूरः ।
 अंजसी कुलिशी वीरपत्नी पयो हिन्वाना उदभिर्भरन्ते ॥४॥
 प्रति यत्स्या नीथादर्शि दस्योरोको नाच्छा सदनं जानती गात् ।

अध स्मा नो मघवंचर्कृतादिन्मा नो मघेव निष्पपी परा दाः ॥५॥
 स त्वं न इन्द्र सूर्ये सो अप्सवनागास्त्व आ भज जीवशंसे ।
 मान्तरां भुजमा रीरिषो नः श्रद्धितं ते महत इन्द्रियाय ॥६॥
 अधा मन्ये श्रुते अस्मा अधायि वृषा चोदस्व महते धनाय ।
 मा नो अकृते पुरुहूत योनाविन्द्र क्षुध्यद्भ्यो वय आसुतिं दाः ॥७॥
 मा नो वधीरिन्द्र मा परा दा मा नः प्रिया भेजनानि प्र मोषीः ।
 आण्डा मा नो मघवंचक्र निर्भेन्मा नः पात्रा भेत्सहजानुषाणि ॥८॥
 अर्वाडिहि सोमकामं त्वाहुरयं सुतस्तस्य पिबा मदाय ।
 उरुव्यचा जठर आ वृषस्व पितेव नः शृणुहि हूयमानः ॥९॥
yonīṣṭa indra niṣade akāri tamā ni śīda svāno nārvā ।
vimuchyā vayo'vasāyāśvandoṣā vastorvahīyasaḥ prapitve ॥1॥
O tye nara indramūtaye gurnū chittāntsadyo adhvano jagamyāt ।
devāso manyurī dāsasya śchamnante na ā vakṣantsuvitāya varṇam ॥2॥
ava tmanā bharate ketavedā ava tmanā bharate phenamudan ।
kṣīreṇa snātaḥ kuyavasya yoṣe hate te syātām pravaṇe śīphāyāḥ ॥3॥
yuyopa nābhiruparasyāyoḥ pra pūrvābhīstirate rāṣṭi sūraḥ ।
añjasī kuliṣī vīrapatnī payo hinvānā udabhirbharante ॥4॥
prati yatsyā nīthādarsī dasyoroko nāchchhā sadanam jānatī gāt ।
adha smā no maghavañcharkṛtādinmā no magheva niṣṣapī parā dāḥ ॥5॥
sa tvañ na indra sūrye so apsvanāgāstva ā bhaja jīvaśamse ।
māntarām bhujamā rīriṣo naḥ śraddhitam te mahata indriyāya ॥6॥
adhā manye śratte asmā adhāyi vṛṣā chodasva mahate dhanāya ।
mā no akṛte puruhūta yonāvindra kṣudhyadbhyo vaya āsutiṁ dāḥ ॥7॥
mā no vadhīrindra mā parā dā mā naḥ priyā bhejanāni pra moṣīḥ ।
āṇḍā mā no maghavañchhakra nirbhenmā naḥ pātrā bhetsahajānuṣāṇi ॥8॥
arvāṇehi somakāmam tvāhurayam sutastasya pibā madāya ।
uruvyachā jāṭhara ā vṛṣasva piteva naḥ śṛṇuhi hūyamānaḥ ॥9॥

सा. (Sv.) ३८०

प्र मन्दिने पितुपदचर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहवृजिश्चना ।
 अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तं सख्याय हुवेमहि ॥११॥
pra mandine pitupadarchatā vacho yaḥ kṛṣṇagarbhā nirahannṛjīśvanā ।
avasyavo vṛṣaṇam vajradakṣiṇam marutvantam sakhyāya huvemahi ॥11॥

५. इन्द्राग्नी (Indrāgnī) - ऋ. (Rv.) १.१०८.१-१३; १.१०९.१-८

ऋ. (Rv.) १.१०८.१-१३

यइन्द्राग्नी चित्रतमो रथो वामभि विश्वानि भुवनानि चष्टे ।
 तेना यातं सरथं तस्थिवांसाथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥१॥
 यावदिदं भुवनं विश्वमस्त्युरुव्यचा वरिमता गभीरम् ।
 तावाँ अयं पातवे सोमो अस्तवरमिन्द्राग्नी मनसे युवभ्याम् ॥२॥
 चक्राथे हि सध्यंङ्गाम भद्रं सध्रीचीना वृत्रहणा उत स्थः ।
 ताविन्द्राग्नी सध्यंचा निषद्या वृष्णः सोमस्य वृषणा वृषेथाम् ॥३॥
 समिद्धेष्वग्निष्वानजाना यतस्तुचा बर्हिरु तिस्तिराणा ।
 तीव्रेः सोमैः परिषित्तेभिरवगिन्द्राग्नी सौमनसाय यातम् ॥४॥
 यानीन्द्राग्नी चक्रथुर्वीर्याणि यानि रूपाण्युत वृष्ण्यानि ।
 या वां प्रत्नानि सख्या शिवानि तेभिः सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥५॥
 यदब्रवं प्रथमं वां वृणानोऽयं सोमो असुरैर्नो विहव्यः ।
 तां सत्यां श्रद्धामभ्या हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥६॥
 यदिन्द्राग्नी मदथः स्वे दुरोणे यद्वाह्यणि राजनि वा यजत्रा ।

अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥७॥

यदिन्द्राग्नी यदुषु तुर्वशेषु यद्बहुष्वनुषु पूरुषु स्थः ।

अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥८॥

यदिन्द्राग्नी अवमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यां परमस्यामुत स्थः ।

अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥९॥

यदिन्द्राग्नी परमस्यां पृथिव्यां मध्यमस्यामवमस्यामुत स्थः ।

अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥१०॥

यदिन्द्राग्नी दिवि द्यौ यत्पृथिव्यां यत्पर्वतेष्वोषधीष्वसु ।

अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥११॥

यदिन्द्राग्नी उदिता सूर्यस्य मध्ये दिवः स्वध्या मादयेथे ।

अतः परि वृषणावा हि यातमथा सोमस्य पिबतं सुतस्य ॥१२॥

एवेन्द्राग्नी पपिवांसा सुतस्य विश्वासमभ्यं सं जयतं धनानि ।

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥१३॥

yaindrāgnī chitratamo ratho vāmabhi viśvāni bhuvanāni chaṣṭe ।

tenā yātaṁ sarathaṁ tasthivāmsāthā somasya pibataṁ sutasya ॥1॥

yāvadidaṁ bhuvanāni viśvamastyuruvyachā varimatā gabhīram ।

tāvāni ayaṁ pātave somo astavaramindrāgnī manase yuvabhyāni ॥2॥

chakrāthe hi sadhrya1nnāma bhadraṁ sadhrīchīnā vṛtrahaṇā uta sthaḥ ।

tāvindrāgnī sadhryaṁchā niṣadyā vṛṣṇaḥ somasya vṛṣaṇā vṛṣethāni ॥3॥

samiddheṣvagniṣvānājānā yatasruchā barhīru tistirānā ।

tīvraiḥ somaiḥ pariṣiktebhirarvāgendrāgnī saumanasāya yātaṁ ॥4॥

yānindrāgnī chakrathurvīryāni yāni rūpānyuta vṛṣṇyāni ।

yā vāni pratnāni sakhyā śivāni tebhīḥ somasya pibataṁ sutasya ॥5॥

yadabravaṁ prathamāni vāni vṛṣṇāno3yaṁ somo asurairno vihvayāḥ ।

tāni satyāni śraddhāmabhyā hi yātamathā somasya pibataṁ sutasya ॥6॥

yadindrāgnī madathaḥ sve duroṇe yadbrāhmaṇi rājani vā yajatrā ।

ataḥ pari vṛṣaṇāvā hi yātamathā somasya pibataṁ sutasya ॥7॥

yadindrāgnī yaduṣu turvaṣeṣu yaddruhyuṣvanuṣu pūruṣu sthaḥ ।

ataḥ pari vṛṣaṇāvā hi yātamathā somasya pibataṁ sutasya ॥8॥

yadindrāgnī avamasyāni pṛthivyāni madhyamasyāni paramasyāmuta sthaḥ ।

ataḥ pari vṛṣaṇāvā hi yātamathā somasya pibataṁ sutasya ॥9॥

yadindrāgnī paramasyāni pṛthivyāni madhyamasyānavamasyāmuta sthaḥ ।

ataḥ pari vṛṣaṇāvā hi yātamathā somasya pibataṁ sutasya ॥10॥

yadindrāgnī divi ṣṭo yatpṛthivyāni yatparvateṣvoṣadhiṣvapsu ।

ataḥ pari vṛṣaṇāvā hi yātamathā somasya pibataṁ sutasya ॥11॥

yadindrāgnī uditā sūryasya madhye divaḥ svadhyā mādayethe ।

ataḥ pari vṛṣaṇāvā hi yātamathā somasya pibataṁ sutasya ॥12॥

evendrāgnī papivāmsā sutasya viśvāsamabhyāni saṁ jayataṁ dhanāni ।

tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥13॥

ऋ. (Rv.) १.१०९.१-८

हि ह्यख्यं मनसा वस्य इच्छन्निन्द्राग्नीः उत वा सजातान् ।

नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यं स वां धियं वाजयन्तीमतक्षम् ॥१॥

अश्रवं हि भूरिदावत्तरा वां विजामातुरुत वा घा स्यालात् ।

अथा सोमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमं जनयामि नव्यम् ॥२॥

मा च्छेद्व रश्मीं रिति नाधमानाः पितृणां शक्तीरनुयच्छमानाः ।

इन्द्राग्निभ्यां कं वृषणो मदन्ति ता ह्यद्री धिष्णाया उपस्थे ॥३॥

युवाभ्यां देवी धिष्णां मदायेन्द्राग्नी सोममुशती सुनोति ।

तावश्चिना भद्रहस्ता सुपाणी आ धावतं मधुना पृङ्गमप्सु ॥४॥

युवामिन्द्राग्नी वसुनो विभागे तवस्तमा शुश्रव वृत्रहत्ये ।
तावासद्या बर्हिषि यो अस्मिन् चर्षणी मादयेथां सुतस्य ॥५॥
प्र चर्षणिभ्यः पृतनाहवेषु प्र पृथिव्या निरिचाथे दिवश्च ।
प्र सिन्धुभ्यः प्र गिरिभ्यो महित्वा प्रेन्द्राग्नी विश्वा भुनात्यन्या ॥६॥
आ भरतं शिक्षतं वज्रबाहू अस्माँ इन्द्राग्नी अवतं शचीभिः ।
इमे नु ते रश्मयः सूर्यस्य येभिः सपित्वं पितरो न आसन् ॥७॥
पुरंदरा शिक्षतं वज्रहस्तास्माँ इन्द्राग्नी अवतं भरेषु ।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥८॥

*hi hyakhyam manasā vasya ichchhannindrāgnīāsa uta vā sajātān ।
nānyā yuvatpramatirasti mahyam sa vām dhiyam vājayantīmatakṣam ॥1॥
āśravam hi bhūridāvattarā vām vijāmāturuta vā ghā syālāt ।
athā somasya prayatī yuvabhyāmindrāgnī stomam janayāmi navyam ॥2॥
mā chchedma rāsmīm riti nādhāmānāḥ pitṛṇām śaktīranuyachchhamānāḥ ।
indrāgnibhyām kaṁ vṛṣaṇo madanti tā hyadrī dhiṣṇāyā upasthe ॥3॥
yuvābhyām devī dhiṣṇām madāyendrāgnī somamuśatī sunoti ।
tāvaśvinā bhadrahastā supāṇī ā dhāvataṁ madhunā pṛṇktamapsu ॥4॥
yuvāmindrāgnī vasuno vibhāge tavastamā śuśrava vṛtrahatyē ।
tāvāsadyā barhiṣi yo asminpra charṣaṇī mādayethām sutasya ॥5॥
pra charṣaṇibhyaḥ pṛtanāhaveṣu pra pṛthivyā nirichāthe divāścha ।
pra sindhubhyaḥ pra giribhyeā mahitvā prendrāgnī viśvā bhunātyanyā ॥6॥
ā bharataṁ śikṣataṁ vajrabāhū asmām indrāgnī avataṁ śachībhiḥ ।
ime nu te rāsmayaḥ sūryasya yebhiḥ sapitvam pitaro na āsan ॥7॥
puraṁdarā śikṣataṁ vajrahastāsmām indrāgnī avataṁ bhareṣu ।
tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥8॥*

६. उषा द्वितीयस्यार्द्धचर्चस्य रात्रिरपि (Uṣā Dvītiyasyārdharchasya Rātrirapi) - ऋ. (Rv.)
१.११३.१-२०; सा. (Sv.) १७४९-१७५१

ऋ. (Rv.) १.११३.१-२०

इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागाच्चित्रः प्रकेतो अजनिष्ट विश्वा ।
यथा प्रसूता सवितुः सवायँ एवा रात्र्युषसे योनिमारैक् ॥१॥
रुशद्वत्सा रुशती श्वेत्यागादारैगु कृष्णा सदनान्यस्याः ।
समानबन्धू अमृते अनूची द्यावा वर्णं चरत आमिनाने ॥२॥
समानो अध्वा स्वस्रोऽरन्तस्तमन्यान्या चरतो देवशिष्टे ।
न मेथेते न तस्थतुः सुमेके नक्तोषासा समनसा विरूपे ॥३॥
भास्वती नेत्री सूनृतानामचेति चित्रा वि दुरो न आवः ।
प्राप्या जगद्व्यु नो रायो अख्यदुषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ॥४॥
जिह्वश्येऽर्च चरितवे मघोनयाभोगय इष्टये राय उ त्वम् ।
दभ्रं पश्यद्भ्य उर्विया विचक्ष उषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ॥५॥
क्षत्राय त्वं श्रवसे त्वं महीया इष्टये त्वमर्थमिव त्वमित्यै ।
विसदृशा जीविताभिप्रचक्ष उषा अजीगर्भुवनानि विश्वा ॥६॥
एषा दिवो दुहिता प्रत्यदर्शि व्युच्छन्ती युवतिः शुक्रवासाः ।
विश्वस्येशाना पार्थिवस्य वस्व उषो अद्येह सुभगे व्युच्छ ॥७॥
परायतीनामन्वेति पाथ आयतीनां प्रथमा शश्वतीनाम् ।
व्युच्छन्ती जीवमुदीरयन्त्युषा मृतं कं चन बोधयन्ती ॥८॥
उषो यदग्निं समिधे चकर्थ वि यदावश्चक्षसा सूर्यस्य ।
यन्मानुषान्यक्ष्यमाणौ अजीगस्तदेवेषु चकृषे भद्रमप्रः ॥९॥
कियात्या यत्समया भवाति या व्यूष्याश्च नूनं व्युच्छान् ।
अनु पूर्वाः कृपते वावशाना प्रदीध्याना जोषमन्याभिरेति ॥१०॥

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन्व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः ।
 अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याभूदो ते यन्ति ये अपरीषु पश्यान् ॥११॥
 यावयद्द्वेषा ऋतपा ऋतेजाः सुम्नावरी सूनृता ईरयन्ती ।
 सुमंगलीर्बिभ्रती देववीतिमिहाद्योषः श्रेष्ठतमा व्युच्छ ॥१२॥
 शश्वत्पुरोषा व्युवास देव्यथो अद्येदं व्यावो मघोनी ।
 अथो व्युच्छादुत्तरौ अनु दूनजरामृता चरति स्वधभिः ॥१३॥
 व्यश्जिभिर्दिव आतास्वद्यौदप कृष्णां निर्णिजं देवयावः ।
 प्रबोधयन्त्यरुणेभिरश्वैरोषा याति सुयुजा रथेन ॥१४॥
 आवहन्ती पोष्या वार्याणि चित्रं केतुं कृणुते चकिताना ।
 ईयुषीणामुपमा शश्वतीनां विभातीनां प्रथमोषा व्यश्चैत् ॥१५॥
 उदीर्ध्व जीवो असुर्न आगादप प्रागात्तम आ ज्योतिरोति ।
 अरैक्पन्थां यातवे सूर्यायागन्म यत्र प्रतिरन्त आयुः ॥१६॥
 स्यूमना वाच उदियर्ति वह्निः स्तवानो रेभ उषसो विभातीः ।
 अद्या तदुच्छ गृणते मघोन्यस्मे आयुर्नि दिदीहि प्रजावत् ॥१७॥
 या गोमतीरुषसः सर्ववीरा व्युच्छन्ति दाशुषे मर्त्याय ।
 वायोरिव सूनृतानामुदर्के ता अश्वदा अश्रवत्सोमसुत्वा ॥१८॥
 माता देवानामदितेरनीकं यास्य केतुर्बृहती वि भाहि ।
 प्रशस्तिकृद्ब्रह्मणे नो व्युच्छा नो जने जनय विश्ववारे ॥१९॥
 यच्चित्रमग्र उषसो वहन्तीजानाय शश्मानाय भद्रम् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥२०॥
idaṁ śreṣṭhaṁ jyotiṣāṁ jyotirāgāchchitraḥ praketo ajanīṣṭa vibhvā ।
yathā prasūtā savituh savāyaṁ evā rātrayusaḥ yonimāraik ॥1॥
ruśadvatsā ruśatī śvetyāgādāraigu kṛṣṇā sadanānyasyāḥ ।
samānabandhū amṛte anūchī dyāvā varṇa charata āmināne ॥2॥
samāno adhvā svasroranantastamanyānyā charato devaśiṣṭe ।
na methete na tathatuḥ sumeke naktośāsā samanasā virūpe ॥3॥
bhāsvatī netrī sūnṛtānāmacheti chitrā vi duro na āvaḥ ।
prārpyā jagadvyu no rāyo akhyaduṣā ajīgarbhruvanāni viśvā ॥4॥
jihmaṣye3 charitave maghonayābhogaya iṣṭaye rāya u tvam ।
dabhram paśyadbhya urviyā vichakṣa uṣā ajīgarbhruvanāni viśvā ॥5॥
kṣatrāya tvaṁ śravase tvaṁ mahīyā iṣṭaye tvamarthamiva tvamityai ।
visadṛśā jīvītābhiprachakṣa uṣā ajīgarbhruvanāni viśvā ॥6॥
eṣā divo duhitā pratyadarśī vyuchchhantī yuvatīḥ śukravāsāḥ ।
viśvasyeśānā pārthivasya vasva uṣo adyeha subhage vyuchchha ॥7॥
parāyatīnāmanveti pātha āyatīnāṁ prathamā śaśvatīnām ।
vyuchchhantī jīvamudīrayantuṣā mṛtaṁ kaṁ chana bodhayantī ॥8॥
uṣo yadagniṁ samidhe chakartha vi yadāvaśchakṣasā sūryasya ।
yanmānuṣānyakṣayamāpāṇāṁ ajīgastaddeveṣu chakṛṣe bhadramapnaḥ ॥9॥
kiyātyā yatsamayā bhavāti yā vyūṣuryāścha nūnaṁ vyuchchhān ।
anu pūrvāḥ kṛpate vāvaśānā pradīdhyānā joṣamanyābhireti ॥10॥
īyuṣṭe ye pūrvatarāmapaśyanvyuchchhantīmuṣasaṁ martyāsaḥ ।
asmābhirū nu pratichakṣayābhūdo te yanti ye aparīṣu paśyān ॥11॥
yāvayaddveṣā ṛtapā ṛtejāḥ sumnāvarī sūnṛtā īrayantī ।
sumanḡalīrbibhratī devavītimihādyoṣaḥ śreṣṭhatamā vyuchchha ॥12॥
śaśvatpuroṣā vyuvāsa devyatho adyedaṁ vyāvo maghonī ।
atho vyuchchhāduttarāṁ anu dyūnajarāmṛtā charati svadhabhiḥ ॥13॥
vyātījibhirdiva ātāsvadyaudapa kṛṣṇāṁ nirṇijaṁ devayāvaḥ ।
prabodhayantyarūṇebhiraśvairoṣā yāti suyujā rathena ॥14॥

āvahantī poṣyā vāryāṇi chitraṁ ketum kṛṇute chakitānā ।
 īyuṣīṇāmupamā śasvatīnām vibhātīnām prathamōṣā vyaśvait ॥15 ॥
 udīrdhva jīvo asurna āgādapa prāgāttama ā jyotiroti ।
 āraikpanthām yātave sūryāyāganma yatra pratiranta āyuh ॥16 ॥
 syūmanā vācha udiyarti vahniḥ stavāno rebha uṣaso vibhātīḥ ।
 adyā taduchchha grṇate maghonyasme āyurni didīhi prajāvat ॥17 ॥
 yā gomatīruṣaḥ sarvavīrā vyuchchhanti dāśuṣe martyāya ।
 vāyoriva sūṇṭānāmudarke tā aśvadā aśnavatsomasutvā ॥18 ॥
 mātā devānāmaditeranīkaṁ yāsyā keturbṛhatī vi bhāhi ।
 praśastikṛdbrahmaṇe no vyuṭchchhā no jane janaya viśvavāre ॥19 ॥
 yachchitramapna uṣaso vahantījānāya śasmanāya bhadram ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥20 ॥

सा. (Sv.) १७४९-१७५१

इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरागाच्चित्रः प्रकेतो अजनिष्ट विभ्वा ।
 यथा प्रसूता सवितुः सवायैवा रात्रयुषसे योनिमारैक् ॥१ ॥
 रुशद्वत्सा रुशती श्वेत्यागादारैगु कृष्णा सदनान्यस्याः ।
 समानबन्धू अमृते अनूची द्यावा वर्णं चरत आमिनाने ॥२ ॥
 समानो अध्वा स्वस्रोतस्तस्तमन्यान्वा चरतो देवशिष्टे ।
 न मेथते न तस्थतुः सुमेके नक्तोषासा समनसा विरूपे ॥३ ॥
 idam śreṣṭham jyotiṣāṁ jyotirāgāchchitraḥ praketo ajaniṣṭa vibhvā ।
 yathā prasūtā savituh savāyaivā rātrayūṣase yonimāraik ॥1 ॥
 ruśadvatsā ruśatī śvetyāgādāraigu kṛṣṇā sadanānyasyāḥ ।
 samānabandhū amṛte anūchī dyāvā varṇa charata āmināne ॥2 ॥
 samāno adhvā svasroranantastamanyānyā charato devaśiṣṭe ।
 na methate na tathatuh sumeke naktoṣāsā samanasa virūpe ॥3 ॥

७. ऋभवः (Ṛbhavaḥ) - ऋ. (Rv.) १.११०.१-९; १.१११.१-५

ऋ. (Rv.) १.११०.१-९

ततं मे अपस्तदु तायते पुनः स्वादिष्टा धीतिरुचथाय शस्यते ।
 अयं समुद्र इह विश्वदेव्यः स्वाहाकृतस्य समु तृष्णुत ऋभवः ॥१ ॥
 आभोगयं प्र यदिच्छन्त ऐतनापाकाः प्रांचो मम के चिदापयः ।
 सौधन्वनासश्चरितस्य भूमनागच्छत सवितुर्दाशुषो गृहम् ॥२ ॥
 तत्सविता वोऽमृतत्वमासुवदगोह्यं यच्छ्रवयन्त ऐतन ।
 त्वं चिच्चमसमसुरस्य भक्षणमेकं सन्तमकृणुता चतुर्वयम् ॥३ ॥
 विष्ट्री शमी तरणित्वेन वाघतो मर्तासः सन्तो अमृतत्वमानशुः ।
 सौधन्वना ऋभवः सूरचक्षसः संवत्सरे समपृच्यन्त धीतिभिः ॥४ ॥
 क्षेत्रमिव वि ममुस्तेजनेनैकं पात्रमृभवो जेहमानम् ।
 उपस्तुता उपमं नाधमाना अमर्त्येषु श्रव इच्छमानाः ॥५ ॥
 आ मनीषामन्तरिक्षस्य नृभ्यः सुचेव घृतं जुहवाम विघ्नना ।
 तरणित्वा ये पितुरस्य सश्चिर ऋभवो वाजमरुहन्दिबो रजः ॥६ ॥
 ऋभुर्न इन्द्रः शवसा नवीयानृभुर्वाजोभिर्वसुभिर्वसुर्ददिः ।
 युष्माकं देवा अवसाहनि प्रियेऽभि तिष्ठेम मृतसुतीरसुन्वताम् ॥७ ॥
 निश्चर्मण ऋभवो गामपिशत सं वत्सेनासृजता मातरं पुनः ।
 सौधन्वनासः स्वपस्यया नरो जित्री युवाना पितराकृणोतन ॥८ ॥
 वाजेभिर्नो वाजसातावविङ्क्यमुमां इन्द्र चित्रमा दर्षि राधः ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥९ ॥
 tataṁ me apastadu tāyate punaḥ svādiṣṭhā dhītiruchathāya śasyate ।
 ayam samudra iha viśvadevyaḥ svāhākṛtasya samu tṛṣṇuta ṛbhavaḥ ॥1 ॥

ābhogayam pra yadichchhanta aitanāpākāḥ prāmcho mama ke chidāpayah ।
 saudhanvanāśaścharitasya bhūmanāgachchhata saviturdāśuḥ gṛham ॥2 ॥
 tatsavitā vo 'mṛtatvamāsu vadagohyam yachchhravayanta aitana ।
 tyam chichchamasamasurasya bhakṣaṇamekaṁ santamakṛṇutā chaturvayam ॥3 ॥
 viṣṭvī śamī taraṇitvena vāghato martāsaḥ santo amṛtatvamānaśuḥ ।
 saughanvanā ṛbhavaḥ sūrachakṣasaḥ saṁvatsare samapṛchyanta dhītibhiḥ ॥4 ॥
 kṣetramiva vi mamustejanenaṁ ekam pātramṛbhavo jehamānam ।
 upastutā upamaṁ nādhamānā amartyeṣu śrava ichchhamānāḥ ॥5 ॥
 ā manīśāmantarikṣasya ṛbhyaḥ srucēva ghṛtaṁ juhavāma vidmanā ।
 taraṇitvā ye piturasya saśchira ṛbhavo vājamaruhandivo rajaḥ ॥6 ॥
 ṛbhurna indraḥ śavasā navīyāṇṛbhurvājōbhīrvasubhīrvasurdadiḥ ।
 yuṣmākaṁ devā avasāhani priye3bhi tiṣṭhema mṛtasutīrasunvatām ॥7 ॥
 nīścharmaṇa ṛbhavo gāmapimśata saṁ vatsenāśrjātā mātaram punaḥ ।
 saudhanvanāsaḥ svapasyayā naro jivī yuvānā pitarākṛṇotana ॥8 ॥
 vājebhirno vājasātāvaviḍḍhyāmumām indra chitramā darṣi rādhaḥ ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥9 ॥

ऋ. (Rv.) १.१११.१-५

तक्षत्रं सुवृतं विद्वन्नासस्तक्षन्हरी इन्द्रवाहा वृषण्वसू ।
 तक्षिन्पितृभ्यामृभवो युवद्वयस्तक्षन्वत्साय मातरं सचाभुवम् ॥१ ॥
 आ नो याय तक्षत ऋभुमद्वयः क्रत्वे दक्षाय सुप्रजावतीमिषम् ।
 यथा क्षयाम सर्ववीरया विशा तन्नः शर्धाय धासथा स्विन्द्रियम् ॥२ ॥
 आ तक्षत सातिमस्मभ्यमृभवः साति रथाय सातिमर्वते नरः ।
 साति नो जैत्री सं महेत विश्वहा जामिमजामिं पृतनासु सक्षणिम् ॥३ ॥
 ऋभुक्षणमिन्द्रमा हुव ऊतय ऋभून्वाजान्मरुतः सोमपीतये ।
 उभा मित्रावरुणा नूनमश्विना ते नो हिन्वन्तु सातये धिये जिषे ॥४ ॥
 ऋभुर्भराय सं शिशातु सातिं समर्यजिद्वजो अस्मौ अविष्टु ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥५ ॥

takṣannatham suvṛtaṁ vidmanāśastakṣanharī indravāhā vṛṣaṇvasū ।
 takṣinpitṛbhyāmṛbhavo yuvadvayastakṣanvatsāya mātaram sachābhuvam ॥1 ॥
 ā no yāya takṣata ṛbhumadvayaḥ kratve dakṣāya suprajāvatīmiṣam ।
 yathā kṣayāma sarvavīrayā viśā tannaḥ śardhāya dhāsathā svindriyam ॥2 ॥
 ā takṣata sātismabhyamṛbhavaḥ sātī rathāya sātīmarvate naraḥ ।
 sātīm no jaitrīm saṁ maheta viśvahā jāmimajāmim pṛtanāsu sakṣaṇim ॥3 ॥
 ṛbhukṣaṇamindramā huva ūtaya ṛbhūnvājānmarutaḥ somapītaye ।
 ubhā mītrāvaruṇā nūnamaśvinā te no hinvantu sātaye dhiye jiṣe ॥4 ॥
 ṛbhurbharāya saṁ śīśātu sātīm samaryajidvājo asmāu aviṣṭu ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥5 ॥

८. द्रविणोदा अग्निः शुद्धोऽग्निर् वा (Draviṇodā Agniḥ Śuddhognir Vā) - ऋ. (Rv.)

१.९६.१-९

स प्रलथा सहसा जायमानः सद्यः काव्यानि बळधत्त विश्वा ।
 आपश्च मित्रं धिषणा च साधन्देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाम् ॥१ ॥
 स पूर्वया निविदा कव्यतायोरिमाः प्रजा अजनयन्मनूनाम् ।
 विवस्वता चक्षसा द्यामपश्च देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाम् ॥२ ॥
 तमीळत प्रथमं यासाधं विश आरीराहुतमृजसानम् ।
 ऊर्जः पुत्रं भरतं सुप्रदानुं देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाम् ॥३ ॥
 स मातरिश्वा पुरुवारपुष्टिर्विदद्भानुं तनयाय स्वर्वित् ।
 विशां गोपा जनिता रोदस्योर्देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाम् ॥४ ॥
 नक्तोषासा वर्णमामेम्याने धापयेते शिशुमेकं समीची ।

द्यावाक्षामा रुक्मो अन्तर्वि भाति देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाम् ॥५॥

रायो बुध्नः संगमनो वसूनां यास्यकेतुर्मन्मसाधनो वेः ।

अमृतत्वं रक्षमाणास एनं देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाम् ॥६॥

नू च पुरा च सदनं रयीणां जातस्य च जायमानस्य च क्षाम् ।

सतश्च गोपां भवतश्च भूरेर्देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदाम् ॥७॥

द्रविणोदा द्रविणसस्तुरस्य द्रविणोदाः सनरस्य प्र यंसत् ।

द्रविणोदा वीवतीमिषं नो द्रविणोदा रासते दीर्घमायुः ॥८॥

एवा नो अग्ने समिधा वृधानो रेवत्पावक श्रवसे वि भाहि ।

तन्नो मित्रे वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥९॥

sa pratnathā sahasā jāyamānaḥ sadyaḥ kāvyāni baḥadhata viśvā ।

āpaścha mitram dhiṣaṇā cha sādhandevā agniṁ dhārayandraviṇodām ॥1॥

sa pūrvayā nividā kavyatāyorimāḥ prajā ajanayanmanūnām ।

vivasvatā chakṣasā dyāmapaścha devā agniṁ dhārayandraviṇodām ॥2॥

tamīlata prathamam yāsādham viśa ātirāhutamṛnjasānam ।

ūrjaḥ putram bharatam sṛpradānum devā agniṁ dhārayandraviṇodām ॥3॥

sa mātariśvā puruvārapuṣṭirvidadgātum tanayāya svarvit ।

viśam gopā janitā rodasyordevā agniṁ dhārayandraviṇodām ॥4॥

naktośāsā varṇamāmyāne dhāpayete śīsumekam samīchī ।

dyāvākṣamā rukmo antarvi bhāti devā agniṁ dhārayandraviṇodām ॥5॥

rāyo budhnaḥ saṅgamano vasūnām yāsyaketurmanmasādhano veḥ ।

amṛtatvam rakṣamāṇāsa enam devā agniṁ dhārayandraviṇodām ॥6॥

nū cha purā cha sadanam rayīṇām jātasya cha jāyamānasya cha kṣām ।

sataścha gopām bhavataścha bhūrerdevā agniṁ dhārayandraviṇodām ॥7॥

draviṇodā draviṇasasturasya draviṇodāḥ sanarasya pra yamsat ।

draviṇodā vīvatīmīṣam no draviṇodā rāsate dīrghamāyuh ॥8॥

evā no agne samidhā vṛdhāno revatpāvaka śravase vi bhāhi ।

tanno mitre varuṇo māmahantāmaditīḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥9॥

९. द्यावापृथिव्यौ (प्रथमपादस्य) अग्निः (द्वितीयस्य) (Dyāvāpṛthivyau (Prathama Pādasya) Agniḥ (Dvitiyasya) - ऋ. (Rv.) १.११२.१

ईळे द्यावापृथिवी पूर्वचित्तेयेऽग्निं धर्मं सुरुचं यामन्निष्टये ।

याभिर्भरे कारमंशाय जिन्वथस्ताभिरू षु ऊतिभिराश्विना गतम् ॥१॥

īle dyāvāpṛthivī pūrvachitteye 'gnim dharma surucham yāmanniṣṭaye ।

yābhirbhare kārāmanśāya jinvathastābhirū ṣu ūtibhirāśvinā gatam ॥1॥

१०. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ५४१; ११०४-११०६; १४२६-१४२८

सा. (Sv.) ५४१

अया पवा पवस्वैना वसूनि माँ श्रतव इन्दो सरसि प्र धन्व ।

ब्रध्नश्चिद्यस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥९॥

ayā pavā pavasvainā vasūni mām śchatava indo sarasi pra dhanva ।

bradhnaśchidyasya vāto na jūtim purumedhāśchittakave naram dhāt ॥9॥

सा. (Sv.) ११०४-११०६

अया पवा पवस्वैना वसूनि मांश्चत्व इन्दो सरसि प्र धन्व ।

ब्रध्नश्चिद्यस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥१॥

उत न एना पवया पवस्वाधि श्रुते श्रवाय्यस्य तीर्थे ।

षष्टिं सहस्रा नैगुतो वसूनि वृक्षं न पक्वं धूनद्रणाय ॥२॥

महीमे अस्य वृष नाम शूषे मांश्चत्वे वा पृशने वा वधत्रे ।

अस्वापयन्निगुतः स्नेहयच्चापामित्राँ अपाचितो अचेतः ॥३॥

ayā pavā pavasvainā vasūni māmśchatva indo sarasī pra dhanva ।

bradhnaśchidyasya vāto na jūtiṁ purumedhāśchittakave naraṁ dhāt ॥1॥
uta na enā pavayā pavasvādhi śrute śravāyyasya tīrthe ॥
śaṣṭiṁ sahasrā naiguto vasūni vṛkṣaṁ na pakvaṁ dhūnadrapāya ॥2॥
mahīme asya vṛṣa nāma śūṣe māṁśchatve vā pṛśane vā vadhatre ॥
asvāpayannigutaḥ srehayachchāpāmītrāṁ apāchito achetaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) १४२६-१४२८

अभि वायुं वीत्यर्षा गृणानोऽभि मित्रावरुणा पूयमानः ।
 अभी नरं धीजवनं रथेष्ठामभीन्द्रं वृषणं वज्रबाहुम् ॥१॥
 अभि वस्त्रा सुवसनान्यर्षाभि धेनूः सुदुघाः पूयमानः ।
 अभिचन्द्रा भर्तवे नो हिरण्याभ्यश्चानरथिनो देव सोम ॥२॥
abhi vāyuṁ vītyarṣā gṛṇāno3'bhi mitrāvaruṇā pūyamānaḥ ॥
abhī naraṁ dhījavanaṁ ratheṣṭhāmabhīndraṁ vṛṣaṇaṁ vajrabāhuma ॥1॥
abhi vastrā suvasanānyarṣābhi dhenūḥ sudughāḥ pūyamānaḥ ॥
abhichandrā bhartave no hiraṇyābhyāśvānarathino deva soma ॥2॥

११. रुद्रः (Rudraḥ) - ऋ. (Rv.) १.११४.१-११

इमा रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्र भरामहे मतीः ।
 यथा शमसदद्विपदेचतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् ॥१॥
 मृळा नो रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नमसा विधेम ते ।
 यच्छं च योश्च मनुरायेजे पिता तदश्याम तव रुद्र प्रणीतिषु ॥२॥
 अश्याम ते सुमतिं देवयज्यया क्षयद्वीरस्य तव रुद्र मीढ्वः ।
 सुम्रायन्निद्विशो अस्माकमा चरारिष्टवीरा जुहवाम ते हविः ॥३॥
 त्वेषं वयं रुद्रं यासाधं वङ्कुं कविमवसे नि ह्यामहे ।
 आरे अस्मदैव्यं हेळो अस्यतु सुमतिमिद्वयमस्या वृणीमहे ॥४॥
 दिवो वराहमरुषं कपर्दिनं त्वेषं रूपं नमसा नि ह्यामहे ।
 हस्ते बिभ्रद्भेषजा वार्याणि शर्म वर्म छर्दिस्मभ्यं यंसत् ॥५॥
 इदं पित्रे मरुतामुच्यते वचः स्वादोः स्वादीयो रुद्राय वर्धनम् ।
 रास्वा च नो अमृत मर्तभोजनं त्मने तोकाय तनयाय मृळ ॥६॥
 मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम् ।
 मा नो वधीः पितरं मोत मातरं मा नः प्रियास्तन्वो रुद्र रीरिषः ॥७॥
 मा नस्तोके तनये मा न आयौ मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः ।
 वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तः सदमित्वा हवामहे ॥८॥
 उप ते स्तोमान्यशुषा इवाकरं रास्वा पितर्मरुतां सुम्रमस्मे ।
 भद्रा हि ते सुमति मृळयत्तमाथा वयमव इत्ते वृणीमहे ॥९॥
 आरे ते गोघ्नमुत पूरुषघ्नं क्षयद्वीर सुम्रमस्मे ते अस्तु ।
 मृळा च नो अधि च ब्रूहि देवाधा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः ॥१०॥
 अवोचाम नमो अस्मा अवस्यवः शृणोतु नो हवं रुद्रो मरुत्वान् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥११॥
imā rudrāya tavase kapardine kṣayadvīrāya pra bharāmahe matīḥ ॥
yathā śamasadadvipadechatuspade viśvaṁ puṣṭaṁ grāme asminnanāturaṁ ॥1॥
mṛḷā no rudrota no mayaskṛdhi kṣayadvīrāya namaśā vidhema te ॥
yachchhaṁ cha yoścha manurāyeje pitā tadaśyāma tava rudra praṇītiṣu ॥2॥
aśyāma te sumatiṁ devayajyayā kṣayadvīrasya tava rudra mīḍhvaḥ ॥
sumnāyannidviśo asmākamā charāriṣṭavīrā juhavāma te haviḥ ॥3॥
tveṣaṁ vayaṁ rudraṁ yāsādhaṁ vaṅkuṁ kavimavase ni hnayāmahe ॥
āre asmaddaivyaṁ heḷo asyatu sumatimidvayamasyā vṛṇīmahe ॥4॥
dīvo varāhamaruṣaṁ kapardinaṁ tveṣaṁ rūpaṁ namaśā ni hnayāmahe ॥
haste bibhradbheṣajā vāryāṇi śarma varma chhardirasmabhyaṁ yaṁsat ॥5॥

idam pitre marutāmuchyate vachāḥ svādoḥ svādīyo rudrāya vardhanam ।
 rāsvā cha no amṛta martabhojanam tmane tokāya tanayāya mṛṣa ॥6॥
 mā no mahāntamuta mā no arbhakam mā na ukṣantamuta mā na ukṣitam ।
 mā no vadhīḥ pitarām mota mātaram mā naḥ priyāstanvo rudra rīṣaḥ ॥7॥
 mā nastoke tanaye mā na āyau mā no goṣu mā no asveṣu rīṣaḥ ।
 vīrānmā no rudra bhāmito vadhīrhaviṣmantaḥ sadamittvā havāmahe ॥8॥
 upa te stomānpasūpā ivākaram rāsvā pītarumarutām sumnamasme ।
 bhadra hi te sumati mṛṣayattamāthā vayamava itte vṛṇīmahe ॥9॥
 āre te godhnamuta pūruṣaghnam kṣayadvīra sumnamasme te astu ।
 mṛṣa cha no adhi cha brūhi devādhā cha naḥ śarma yachchha dvibarhāḥ ॥10॥
 avochāma namo asmā avasyavaḥ śṛnotu no havam rudro marutvān ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥11॥

१२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१०६.१-७; १.१०७.१-३

ऋ. (Rv.) १.१०६.१-७

इन्द्र मित्रं वरुणमग्निमूतये मारुतं शर्धो अदितिं हवामहे ।
 रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥१॥
 त आदित्या आ गता सर्वतातये भूत देवा वृत्रतूर्येषु शंभुवः ।
 रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥२॥
 अवन्तु नः पितरः सुप्रवाचना उत देवी देवपुत्रे ऋतावृधा ।
 रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥३॥
 नराशंसं वाजिनं वाजयन्निह क्षयद्वीरं पूषणं सुप्रैरीमहे ।
 रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥४॥
 बृहस्पते सदमित्रः सुगं कृधि शं योर्यत्ते मनुर्हितं तदीमहे ।
 रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥५॥
 इन्द्रं कुत्सो वृत्रहणं शचीपतिं काटे निबाळ्ह ऋषिरहदूतये ।
 रथं न दुर्गाद्वसवः सुदानवो विश्वस्मान्नो अंहसो निष्पिपर्तन ॥६॥
 देवैर्नो देव्यदितिर्नि पातु देवस्त्राता त्रायतामप्रयुच्छन् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥७॥

indram mitram varuṇamagnimūtaye mārutaṁ śardho aditiṁ havāmahe ।
 ratham na durgādvāsavaḥ sudānavo viśvasmānno amhaso niṣpipartana ॥1॥
 ta ādityā ā gatā sarvatātaye bhūta devā vṛtratūryeṣu śambhuvaḥ ।
 ratham na durgādvāsavaḥ sudānavo viśvasmānno amhaso niṣpipartana ॥2॥
 avantu naḥ pitarāḥ supravāchanā uta devī devaput্রে ऋतावृधा ।
 ratham na durgādvāsavaḥ sudānavo viśvasmānno amhaso niṣpipartana ॥3॥
 narāśaṁsaṁ vājinaṁ vājayanniha kṣayadvīraṁ pūṣaṇaṁ sumnairīmahe ।
 ratham na durgādvāsavaḥ sudānavo viśvasmānno amhaso niṣpipartana ॥4॥
 br̥haspate sadaminnaḥ sugaṁ kṛdhi śaṁ yoryatte manurhitaṁ tadīmahe ।
 ratham na durgādvāsavaḥ sudānavo viśvasmānno amhaso niṣpipartana ॥5॥
 indram kutso vṛtrahaṇaṁ śachīpatiṁ kāṭe nibālha ṛṣirahnadūtaye ।
 ratham na durgādvāsavaḥ sudānavo viśvasmānno amhaso niṣpipartana ॥6॥
 devairno devyaditirni pātu devastrātā trāyatāmaprayuchchhan ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) १.१०७.१-३

यो देवानां प्रत्येति सुममादित्यासो भवता मृळयन्तः ।
 आ वोऽर्वाची सुमतिर्वृत्यादंहोश्चिद्या वरिवोवित्तरासत् ॥१॥
 उप नो देवा अवसा गमन्त्वंगिरसां सामभिः स्तूयमानाः ।
 इन्द्र इन्द्रियैर्मरुतो मरुद्भिरादित्यैर्नो अदितिः शर्म यंसत् ॥२॥

तन्न इन्द्रस्तद्वरुणस्तदग्निस्तदर्यमा तत्सविता चनो धात् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥३॥
yāo devānām pratyeti sumnamādityāso bhavatā mṛṣayantaḥ ।
ā vo'rvāchī sumatirvavṛtyādāmhośchidyā varivovittarāsat ॥1॥
upa no devā avasā gamantvanīgirasām sāmabhiḥ stūyamānāḥ ।
indra indriyairmaruto marudbhirādityairno aditiḥ śarma yaṁsat ॥2॥
tanna indrastadvaruṇastadagnistadaryamā tatsavitā chano dhāt ।
tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥3॥

१३. सत्यगुणविशिष्टोऽग्निः शुद्धोऽग्निर् वा (Satyaguṇaviśiṣṭo'gniḥ Śuddho'gnir Vā) - ऋ.
 (Rv.) १.१५.१-११

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे अन्यान्या वत्समुप धापयेते ।
 हरिरन्यस्यां भवति स्वधावांलुक्रो अन्यस्यां ददृशे सुवर्चाः ॥१॥
 दशेमं त्वष्टुर्जनयन्त गर्भमतन्द्रासो युवतयो विभृत्रम् ।
 तिग्मानीकं स्वयशसं जनेषु विरोचमानं परि षीं नयन्ति ॥२॥
 त्रीणि जाना परि भूषन्त्यस्य समुद्र एकं दिव्येकमप्सु ।
 पूर्वामनु प्र दिशं पार्थिवानामृतून्प्रशासद्भि दधावनुष्ठु ॥३॥
 क इमं वो निण्यमा चिकेत वत्सो मातृर्जनयत स्वाधभिः ।
 बह्वीनां गर्भो अपसामुपस्थान्महान्कविर्निश्चरति स्वधावान् ॥४॥
 आविष्ट्यो वर्धते चारुरासु जिह्वानामूर्ध्वः स्वयशा उपस्थे ।
 उभे त्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात्प्रतीची सिंहं प्रति जोषयेते ॥५॥
 उभे भद्रे जोषयेत ने मेने गाधो न वाश्रा उप तस्थुरेवैः ।
 स दक्षाणां दक्षपतिर्बभूवांजन्ति यं दक्षिणतो हविर्भिः ॥६॥
 उद्ययमीति सवितेव बाहू उभे सिचौ यतते भीम ऋजन् ।
 उच्छुक्रमत्कमजते सिमस्मान्नवा मातृभ्यो वसना जहाति ॥७॥
 त्वेष रूपं कृणुत उत्तरं यत्संपृचानः सदने गोभिरद्विः ।
 कविर्बुध्नं परि ममृज्यते धीः सा देवताता समितिर्बभूव ॥८॥
 उरु ते ज्ञयः पर्येति बुध्नं विरोचमानं महिषस्य धाम ।
 विश्वेभिरग्रे स्वयशोभिरिन्द्रोऽदब्धेभिः पायुभिः पाह्यस्मान् ॥९॥
 धन्वन्त्सरितः कृणुते गातुर्मूर्मिं शुक्रैरूर्मिभिरभि नक्षति क्षाम् ।
 विश्वा सनानि जठरेषु धत्तेऽन्तर्नवासु चरति प्रसूषु ॥१०॥
 एवा नो अग्रे समिधा वृधानो रेवत्पावक श्रवसे वि भाहि ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥११॥
dve virūpe charataḥ svarthe anyānyā vatsamupa dhāpayete ।
hariranyasyām bhavati svadhāvāmchhukro anyasyām dadṛśe suvarchāḥ ॥1॥
daśemaṁ tvaṣṭurjanayanta garbhamatandrāso yuvatayo vibhṛtram ।
tigmānikam svayaśasam janeṣu virochamānam pari ṣīm nayanti ॥2॥
trīṇi jānā pari bhūṣantyasya samudra ekam divyekamapsu ।
pūrvāmanu pra diśam pāṛthivānāmṛtūnpraśāsaddhi dadhāvanuṣṭhu ॥3॥
ka imam vo niṇyamā chiketa vatso mātṛjanayata svādhabhiḥ ।
bahnīnām garbho apasāmupasthānmahānkavirniścharati svadhāvān ॥4॥
āviṣṭyo vardhate chārurāsu jihmānāmūrdhvaḥ svayaśā upasthe ।
ubhe tvaṣṭurbibhyaturjāyamānātpratīchī sīṁhaṁ prati joṣayete ॥5॥
ubhe bhadre joṣayeta ne mene gādho na vāśrā upa tasthurevaiḥ ।
sa dakṣānām dakṣapatirbabhūvāmjanti yaṁ dakṣiṇato havirbhiḥ ॥6॥
udyayamīti saviteva bāhū ubhe sichau yatate bhīma ṛiṇjan ।
uchchhukramatkamajate simasmānnavā mātṛbhyeā vasanā jahāti ॥7॥
tveṣaṁ rūpaṁ kṛṇuta uttaram yatsamprichānaḥ sadane gobhiradbhiḥ ।

*kavirbudhnam pari mamjyate dhīḥ sā devatātā samitirbabhūva ॥8॥
 uru te jrayaḥ paryeti budhnam virochamānam mahiṣasya dhāma ।
 viśvebhiragne svayaśobhiriddho 'dabdhebbhiḥ pāyubhiḥ pāhyasmān ॥9॥
 dhanvantsāretāḥ kṛṇute gātumūrmi śukrairurmibhirabhi nakṣati kṣām ।
 viśvā sanāni jāthareṣu dhatte 'ntarnavāsu charati prasūsu ॥10॥
 evā no agne samidhā vṛdhāno revatpāvaka śravase vi bhāhi ।
 tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥11॥*

१४. सूर्यः (Sūryaḥ) - ऋ. (Rv.) १.११५.१-६; सा. (Sv.) ६२९

ऋ. (Rv.) १.११५.१-६

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
 आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥१॥
 सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां मर्यो न योषामभ्येति पश्चात् ।
 यत्रा नरो देवयन्तो युगानि वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम् ॥२॥
 भद्रा अश्वा हरतिः सूर्यस्य चित्रा एतग्वा अनुमाद्यासः ।
 नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः ॥३॥
 तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्तोर्विततं सं जभार ।
 यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥४॥
 तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरुपस्थे ।
 अनन्तमन्यद्रुशदस्य पाजः कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति ॥५॥
 अद्या देवा उदिता सूर्यस्य निरंहसः पिपृता निरवद्यात् ।
 तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥६॥
*chitraṁ devānāmudagādānikam chakṣurmitrasya varuṇasyāgneḥ ।
 āprā dyāvāpṛthivī antarikṣam sūrya ātmā jagatastasthuṣascha ॥1॥
 sūryo devīmuṣasam rochamānām mario na yoṣāmabhyeti paśchāt ।
 yatrā naro devayanto yugāni vitanvate prati bhadraya bhadram ॥2॥
 bhadra āsvā haratiḥ sūryasya chitrā etagvā anumādyāsaḥ ।
 namasyanto diva ā pṛṣṭhamasthuḥ pari dyāvāpṛthivī yanti sadyaḥ ॥3॥
 tatsūryasya devatvaṁ tanmahitvaṁ madhyā kartorvitataṁ saṁ jabhāra ।
 yadedayukta haritaḥ sadhasthādādrātrī vāstanute simasmai ॥4॥
 tanmitrasya varuṇasyābhichakṣe sūryo rūpaṁ kṛṇute dyaurupasthe ।
 anantamanyadruśadasya pājaḥ kṛṣṇamanyaddharitaḥ saṁ bharanti ॥5॥
 adyā devā uditā sūryasya niramhasaḥ pipṛtā niravadyāt ।
 tanno mitreā varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥6॥*

सा. (Sv.) ६२९

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
 आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥३॥
*chitraṁ devānāmudagādānikam chakṣurmitrasya varuṇasyāgneḥ ।
 āprā dyāvāpṛthivī antarikṣam sūrya ātmā jagatastasthuṣascha ॥3॥*

१७८. कुत्सीदिः (Kutsīdih)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ३३.४७

अधि न इन्द्रैषां विष्णे सजात्यानाम् । इता मरुतो ऽअश्विना । तं प्रत्नथा । अयं वेनः ।
 ये देवासः । आ नऽइडाभिः । विश्वेभिः सोम्यं मधु । ओमासश्चर्षणीधृतः ॥४७॥
*adhi na indraiṣāṁ viṣṇe sajātyānām । itā maruto 'aśvinā । taṁ pratinathā । ayaṁ
 venaḥ ।
 ye devāsaḥ । ā na 'idābbhiḥ । viśvebbhiḥ somyam madhu । Omāsaścharṣaṇīdhṛtaḥ ॥47॥*

१७९. कुमार आत्रेयो वृशो वा जान उभौ वा (Kumāra Ātreyo Vṛśo Vā Jāna Ubhau Vā)

१. अग्निः (AGNIH) - ऋ. (Rv.) ५.२.१; ३-८; १०-१२

ऋ. (Rv.) ५.२.१

कुमारं माता युवतिः समुब्धं गुहा बिभर्ति न ददाति पित्रे ।

अनीकमस्य न मिनज्जनासः पुरः पश्यन्ति निहितमरतौ ॥१॥

kumāraṁ mātā yuvatiḥ samubdhaṁ guhā bibharti na dadāti pitre ।

anīkamasya na minajjanāsaḥ puraḥ paśyanti nihitamaratāu ॥1॥

ऋ. (Rv.) ५.२.३-८

हिरण्यदन्तं शुचिवर्णमारात्क्षेत्रादपश्यमायुधा मिमानम् ।

ददानो अस्मा अमृतं विपृक्तिकं मामनिन्द्राः कृणवन्ननुकथाः ॥३॥

क्षेत्रादपश्यं सनुतश्चरन्तं सुमद्यूथ न पुरु शोभमानम् ।

न ता अगृभ्रन्नजनिष्ट हिषः पलिक्रीरिद्युवतयो भवन्ति ॥४॥

के मे मर्यकं वि यवन्त गोभिर्न येषां गोपा अरणश्चिदास ।

य ई जगृभुरव ते सृजन्त्वाजाति पश्च उप नश्चिकित्वान् ॥५॥

वसां राजानं वसतिं जानामरातयो नि दधुर्मर्त्येषु ।

ब्रह्मायत्रेरव तं सृजन्तु निन्दितारो निन्द्यासो भवन्तु ॥६॥

शुनश्चिच्छेपं निदितं सहस्राद्युपादमुच्छो अशमिष्ट हि षः ।

एवास्मदग्ने वि मुमुग्धि पाशान्होतश्चिकित्व इह तू निषद्य ॥७॥

हणीयमानो अप हि मदैयेः प्र मे देवानां व्रतपा उवाच ।

इन्द्रो विद्वान् अनु हि त्वा चक्ष तेनाहमग्ने अनुशिष्ट आगाम् ॥८॥

hiraṇyadantaṁ śuchivarṇamārātkṣetrādapaśyamāyudhā mimānam ।

dadāno asmā amṛtaṁ vipṛkṭikaṁ māmanindrāḥ kṛṇavannanukthāḥ ॥3॥

kṣetrādapaśyaṁ sanutaścharantaṁ sumadyūtha na puru śobhamānam ।

na tā aḡrḥbhannajaniṣṭa hiṣaḥ paliknīridyuvatayeā bhavanti ॥4॥

ke me maryakaṁ vi yavanta gobhirna yeṣāṁ gopā arāṇaśchidāsa ।

ya ī jagṛbhurava te sṛjantvājāti paśva upa naśchikitvān ॥5॥

vasāṁ rājānaṁ vasatiṁ jānāmarātayeā ni dadhurmartyeṣu ।

brahmāyatrerava taṁ sṛjantu ninditāro nindyāso bhavantu ॥6॥

śunaśchichchhepaṁ niditaṁ sahasrādyūpādamuṣcho aśamiṣṭa hi ṣaḥ ।

evāsmadagne vi mumugdhi pāsānhotaśchikitva iha tū niṣadya ॥7॥

hṇīyamāno apa hi madaiyeḥ pra me devānāṁ vratapā uvācha ।

indro vidvāṁ anu hi tvā chachakṣa tenāhamagne anuśiṣṭa āgām ॥8॥

ऋ. (Rv.) ५.२.१०-१२

उत स्वानासो दिवि षन्त्वग्नेस्तिग्मायुधा रक्षसे हन्तवा उ ।

मदे चिदस्य प्र रुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अदेवी ॥१०॥

एतं ते स्तोमं तुविजात विप्रो रथं न धीरः स्वपा अतक्षम् ।

यदीदग्ने प्रति त्वं देव हर्याः स्वर्वतीरप एना जयेम ॥११॥

तुविग्रीवो वृषभो वावृधानोऽशत्र्वर्ष्यः समजाति वेदः ।

इतीममग्निममृता अवोचन्बर्हिष्मते मनवे शर्म यंसद्धविष्मते मनवे शर्म यंसत् ॥१२॥

uta svānāso divi śantvagnestigmāyudhā rakṣase hantavā u ।

made chidasya pra rujanti bhāmā na varante paribādho adevī ॥10॥

etaṁ te stomaṁ tuvijāta vipro rathaṁ na dhīraḥ svapā atakṣam ।

yadīdagne prati tvam deva haryāḥ svarvatīrapa enā jayema ॥11॥

tuvigrīvo vṛṣabho vāvṛdhāno'satrava1ryaḥ samajāti vedaḥ ।

itīmamagnimamṛtā avochanbarhiṣmate manave śarma yaṁsaddhaviṣmate manave śarma yaṁsat ॥12॥

१८०. कुमारो यामायनः (Kumāro Yāmāyanah)

१. यमः (Yamaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१३५.१-७

यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः सम्पिबते यमः । अत्रा नो विस्पतिः पिता पुराणौ अनु वेनति ॥१॥
 पुराणौ अनुवेनन्तं चरन्तं पापयामुया । असूयन्नभ्यचाकशं तस्मा असृहयं पुनः ॥२॥
 यं कुमार नवं रथमचक्रं मनसाकृणो । एकेषं विश्वतः प्रांचमपश्यन्नधि तिष्ठसि ॥३॥
 यं कुमार प्रावर्तयो रथं विप्रेभ्यस्परि । तं सामानु प्रावर्तत समितो नाव्याहितम् ॥४॥
 कः कुमारमजनयद्रथं को निरवर्तयत् । कः स्वित्तदद्य नो ब्रूयादनुदेयी यथाभवत् ॥५॥
 यथाभवदनुदेयी ततो अग्रमजायत । पुरस्ताद् बुध्न आततः पश्चनिरयणं कृतम् ॥६॥
 इदं यमस्य सादनं देवमानं यदुच्यते । इयमस्य धम्यते नाळीरयं गीर्भिः परिष्कृतः ॥७॥

yasminvṛkṣe supalāśe devaiḥ sampibate yamaḥ । atrā no viśpatih pitā purāṇāṁ anu venati ॥1॥

purāṇāṁ anuvenantam charantam pāpayāmuyā । asūyannabhyachākaśam tasmā aspṛhayam punaḥ ॥2॥

yam kumāra navam rathamachakram manasākṛṇo । ekeṣam viśvataḥ prāṁchamapaśyannadhi tiṣṭhasi ॥3॥

yam kumāra prāvartayo ratham viprebhyaspari । tam sāmānu prāvartata samito nāvyaḥhitam ॥4॥

kaḥ kumāramajanayadratham ko niravartayat । kaḥ svittadadya no brūyādanudeyī yathābhavat ॥5॥

yathābhavadanudeyī tato agramajāyata । purastād budhna ātataḥ paśchanirayaṇam kṛtam ॥6॥

idam yamasya sādnam devamānam yaduchyate । iyamasya dhamyate nālīrayam gīrbhiḥ pariṣkṛtaḥ ॥7॥

१८१. कुमारहरितः (Kumārahāritah)

१. अघन्या (Aghanyā) - य. (Yv.) १२.७३

वि मुच्यध्वमध्या देवयानाऽअगन्म तमसस्परमस्य । ज्योतिरापाम ॥७३॥

vi muchyadhvamadhnyā devayānā'aganma tamasaspāramasya । jyotirāpāma ॥73॥

२. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) १२.७४

सजूरब्दोऽअयवोभिः सजूरूषाऽअरुणीभिः सजोषसावश्विना दं सोभिः सजूरः सूरऽएतशेन सजूर्वैश्वानरऽइडया घृतेन स्वाहा ॥७४॥

sajūrabdo'ayavobhiḥ sajūruṣā'aruṇībhiḥ sajoṣasāvaśvinā dam sobhiḥ sajūḥ sūra'etaśena sajūrvaiśvānara'īḍayā ghṛtena svāhā ॥74॥

३. कृषीवलाः (Kṛṣīvalāḥ) - य. (Yv.) १२.६९-७१

शुनंसु फाला वि कृषन्तु भूमिशुनं कीनाशाऽअभि यन्तु वाहैः ।

शुनासीरा हविषा तोशमाना सुपिप्पलाऽओषधीः कर्तनास्मे ॥६९॥

घृतेन सीता मधुना समज्यता विश्वेर्देवैरनुमता मरुद्भिः ।

ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमानास्मान्सीते पयसाभ्या ववृत्स्व ॥७०॥

लांगलं पवीरवत्सुशेवंसोमपित्सरु । तदद्वपति गामवि प्रफर्व्य च पीवरीं प्रस्थावद्रथवाहनम् ॥७१॥

śunamsu phālā vi kṛṣantu bhūmiśunam kīnāśā'abhi yantu vāhaiḥ ।

śunāsīrā haviṣā tośamānā supippalā'Oṣadhāiḥ karttanāsme ॥69॥

ghṛtena sītā madhunā samajyatā viśverdevairanumatā marudbhiḥ ।

ūrjasvatī payasā pinvamānāsmāntsīte payasābhyā vavṛtsva ॥70॥

lāṁgalaṁ pavīravatsuśevaṁsomapitsaru । tadadvapati gāmaviṁ prapharvya cha pīvarīm prasthāvadhrathavāhanam ॥71॥

४. मित्रादयो लिङेक्ताः (Mitrādayo Linektāḥ) - य. (Yv.) १२.७२

कामं कामदुघे धृश्व मित्राय वरुणाय च । इन्द्रायाश्चिभ्यां पूष्णे प्रजाभ्यऽओषधीभ्यः ॥७२॥

*kāmaṁ kāmāduḡhe dhṛkṣava mitrāya varuṇāya cha / indrāyāśvibhyāṁ pūṣṇe
prajābhya'Oṣadhībhyah ॥72 ॥*

१८२. कुरुस्तुतिः कुरुस्तुतिर्वा (Kurustutiḥ Kurusutirvā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.४२.१-३

वाचमष्टापदीमहं नवस्रक्तिमृत्सपृशम् । इन्द्रात् परि तन्वममे ॥१॥
अनु त्वा रोदसी उभे ऋक्षमाणमकृपेताम् । इन्द्र यद् दस्युहाभवः ॥२॥
उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वी शिप्रे अवेपयः सोममिन्द्र चमू सुतम् ॥३॥
*vāchamaṣṭāpadīmaham navasraktimṛtsapṛśam / indrāt pari tanvaṁmame ॥1॥
anu tvā rodasī ubhe kṛkṣamāṇamakṛpetām / indra yad dasyuhābhavaḥ ॥2॥
uttiṣṭhannojasā saha pītīvī śipre avepayah somamindra chamū sutam ॥3॥*

१८३. कुरुस्तुतिः काण्वः (Kurusutiḥ Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.७६.१-१२; ८.७७.१-११; ८.७८.१-१०; सा. (Sv.) ९८८-९९०

ऋ. (Rv.) ८.७६.१-१२

इमं नु मायिनं हुव इन्द्रमीशानमोजसा । मरुत्वन्तं न वृजसे ॥१॥
अयमिन्द्रो मरुत्सखा वि वृत्रस्याभिनच्छिरः । वज्रेण शतपर्वणा ॥२॥
वावृधानो मरुत्सखेन्द्रो वि वृत्रमैरयत् । सृजन्त्समुद्रिया अपः ॥३॥
अयं ह येन वा इदं स्वर्मरुत्वता जितम् । इन्द्रेण सोमपीतये ॥४॥
मरुत्वन्तमृजीषिणमोजस्वन्तं विरिणिन्म् । इन्द्रं गीभिर्हवामहे ॥५॥
इन्द्रं प्रत्नने मन्मना मरुत्वन्तं हवामहे । अस्य सोमस्य पीतये ॥६॥
मरुत्वाँ इन्द्र मीढ्वः पिबा सोमं शतक्रतो । अस्मिन्यो पुरुषदुत ॥७॥
तुभ्येदिन्द्र मरुत्वते सुताः सोमासो अद्रिवः । हृदा हूयन्त उक्थिनः ॥८॥
पिबेदिन्द्र मरुत्वते सुताः सोमासो अद्रिवः । हृदा हूयन्त उक्थिनः ॥८॥
पिबेदिन्द्र मरुत्सखा सुतं सोमं दिविष्टषु । वज्रं शिशान ओजसा ॥९॥
उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वी शिप्रे अवेपयः । सोममिन्द्रचमू सुतम् ॥१०॥
अनु त्वा रोदसी उभे ऋक्षमाणमकृपेताम् । इन्द्र यद् दस्युहाभवः ॥११॥
वाचमष्टापदीमहं नवस्रक्तिमृत्सपृशम् । इन्द्रात् परि तन्वं ममे ॥१२॥
*imaṁ nu māyinaṁ huva indramīśānamojasā / marutvantaṁ na vṛñjase ॥1॥
ayamindro marutsakhā vi vṛtrasyābhinachchhiraḥ / vajreṇa śataparvaṇā ॥2॥
vāvṛdhāno marutsakhendro vi vṛtramairayat / sṛjantsamudriyā apah ॥3॥
ayaṁ ha yena vā idaṁ svarmarutvatā jitam / indreṇa somapītaye ॥4॥
marutvantamṛjīṣiṇamojasvantaṁ virapśinaṁ / indram gībhīrhavāmahe ॥5॥
indram pratnane manmanā marutvantaṁ havāmahe / asya somasya pītaye ॥6॥
marutvāṁ indra mīḍhvaḥ pibā somaṁ śatakrato / asminyo puruṣatuta ॥7॥
tubhyedindra marutvate sutāḥ somāso adrivaḥ / hṛdā hūyanta ukthinaḥ ॥8॥
pibedindra marutvate sutāḥ somāso adrivaḥ / hṛdā hūyanta ukthinaḥ ॥8॥
pibedindra marutsakhā sutam somaṁ diviṣṭaṣu / vajraṁ śīsāna Ojasā ॥9॥
uttiṣṭhannojasā saha pītīvī śipre avepayah / somamindrachamū sutam ॥10॥
anu tvā rodasī ubhe ṛkṣamāṇamakṛpetām / indra yaddasyuhābhavaḥ ॥11॥
vāchamaṣṭāpadīmaham navasraktimṛtsapṛśam / indrāt pari tanvaṁ mame ॥12॥*

ऋ. (Rv.) ८.७७.१-११

जानो नु शतक्रतुर्वि पृच्छदिति मातरम् । क उग्राः के ह शृण्विरे ॥१॥
आदीं शवस्यब्रवीदौर्णवाभमहीशुवम् । ते पुत्र सन्तु निष्टुरः ॥२॥
समितान्वृत्रहाखिदत्वे अरौ इव खेदया । प्रवृद्धो दस्युहाभवत् ॥३॥
एकया प्रतिधापिबत्साकं सरांसि त्रिशतम् । इन्द्रः सोमस्य काणुका ॥४॥
अभि गन्धर्वमतृणदबुधेषु रजः खा । इन्द्रो बृहभ्य इदवृधे ॥५॥
निराबिध्यद् गिरिभ्य आ धारयत्पक्रमोदनम् । इन्द्रो बुदं स्वाततम् ॥६॥

शतब्रध्न इषुस्तव सहस्रपर्ण एक इत् । यमिन्द्र चकृषे युजम् ॥७॥
 तेन स्तोतृभ्य आ भर नृभ्यो नारिभ्यो अत्तवे । सद्यो जात ऋभुष्ठिर ॥८॥
 एता च्यौलानि ते कृता वर्षिष्ठानि परिणसा । हृदा वीड्वधारयः ॥९॥
 विश्वेता विष्णुराभरदुरुक्रमस्त्वेषितः । शतं महिषान्खीरपाकमोदनं वराहमिन्द्र एमुषम् ॥१०॥
 तुविक्षं ते सुकृतं सूमयं धनुः साधुर्बुन्दो हिरण्ययः ।
 उभा ते बाहू रण्या सुसंस्कृत ऋदूपे चिद्वद्वृधा ॥११॥

jāāno nu śatakraturvi prchchhaditi mātaram / ka ugrāḥ ke ha śṛṇvire ॥1॥
ādīn śavasyabravīdaurnāvābhamahīśuvam / te putra santu niṣturaḥ ॥2॥
samittānvṛtrahākhidatkhe arāṁ iva khedayā / pravṛddho dasyuhābhavat ॥3॥
ekayā pratidhāpibatsākam sarāṁsi trimśatam / indraḥ somasya kāṇukā ॥4॥
abhi gandharvamatṛṇadabudhneṣu rajāḥ khā / indro bṛhmabhya idavṛdhe ॥5॥
nirābidhyad giribhya ā dhārayatpakvamodanam / indro budam svātataḥ ॥6॥
śatabradhna īṣustava sahasraparṇa eka it / yamindra chakṛṣe yujam ॥7॥
tena stotṛbhya ā bhara nṛbhyo nāribhyo attave / sadyo jāta ṛbhuṣṭhira ॥8॥
etā chyautnāni te kṛtā varṣiṣṭhāni pariṇasā / hṛdā vīdvadhārayaḥ ॥9॥
viśvettā viṣṇurābharadurukramastveṣitaḥ / śatam mahiṣāṅkhīrapākamodanam
varāhamindra emuṣam ॥10॥
tuvikṣam te sukrutam sūmayam dhanuḥ sādurbundo hiraṇyayaḥ /
ubhā te bāhū ranyā susamskrta ṛdūpe chidvṛdhā ॥11॥

ऋ. (Rv.) ८.७८.१-१०

पुरोळांशं नो अन्धस इन्द्र सहस्रमा भर । शता च शुर गोनाम् ॥१॥
 आ नो भर व्यंजनं गामश्चमभ्यंजनम् । सचा मना हिरण्यया ॥२॥
 उत नः कर्णशोभना पुरुणि धृष्णवा भर । त्वं हि शृण्विषे वसो ॥३॥
 नकीं वृधीक इन्द्र ते न सुषा न सुदा उत । नान्यस्त्वच्छूर वाघतः ॥४॥
 नकीमिन्द्रो निकर्तवे न शक्रः परिशक्तवे । विश्वं शृणोति पश्यति ॥५॥
 स मन्युं मतर्यानामदब्धो नि चिकीषते । पुरा निदश्चिकीषते ॥६॥
 क्रत्व इत्पूर्णमुदरं तुरस्यास्ति विधतः । वृत्रघ्नः सोमापात्रः ॥७॥
 त्वे वसूनि संगता विश्व च सोम सौभगा । सुदात्वपरिहृता ॥८॥
 त्वामिद्यवयुर्मम कामो गव्युर्हिरण्ययुः । त्वामश्वयुरेषते ॥९॥
 तवेन्द्रिन्द्राहमाशसा हस्ते दात्रं चना ददे ।

दिनस्य वा मघवन्त्संभृतस्य वा पूर्धि यवस्य काशिना ॥१०॥
puroḷāśam no andhasa indra sahasramā bhara / śatā cha śura gonām ॥1॥
ā no bhara vyamjanam gāmaśvamabhyamjanam / sachā manā hiraṇyayā ॥2॥
uta naḥ karṇaśobhanā puruṇi dhṛṣṇavā bhara / tvam hi śṛṇviṣe vaso ॥3॥
nakīm vṛdhīka indra te na suṣā na sudā uta / nānyastvachchhūra vāghataḥ ॥4॥
nakimindro nikartave na śakraḥ pariśaktave / viśvam śṛṇoti paśyati ॥5॥
sa manyuṁ mataryānāmadabdhō ni chikīṣate / purā nidaśchikīṣate ॥6॥
kratva itpūrṇamudaram turasyāsti vidhataḥ / vṛtraghnaḥ somāpāvnaḥ ॥7॥
tve vasūni saṁgatā viśva cha soma saubhagā / sudātvaparihnṛtā ॥8॥
tvāmidyavayurmama kāmo gavyurhiraṇyayuh / tvāmaśvayureṣate ॥9॥
tavedrindāmhamāśasā haste dātram chanā dade /
dinasya vā maghavantsambhṛtasya vā pūrdhi yavasya kāśinā ॥10॥

सा. (Sv.) ९८८-९९०

उत्तिष्ठन्नोजसा सह पीत्वा शिप्रे अवेपयः । सोममिन्द्र चमू सुतम् ॥१॥
 अनु त्वा रोदसी उभे स्पर्धमान् मददेताम् । इन्द्र यदस्युहाभवः ॥२॥
 वाचमष्टापदीमहं नवसक्तिमृतावृधम् । इन्द्रात्परितन्वं ममे ॥३॥
uttiṣṭhannojasā saha pītva śipre avepayah / somamindra chamū sutam ॥1॥
anu tvā rodasī ubhe spardhamān madadetām / indra yaddasyuhābhavaḥ ॥2॥

vāchamaṣṭāpadīmaham navasraktimṛtāvṛdham / indrātparitanvaṁ mame ||3 ||

१८४. कुशिकः (Kuśikah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) ३३.५९

विदद्यदी सरमा रुग्णमद्रेर्महि पाथः पूर्व्यसध्यकः ।

अग्रं नयत्सुपद्यक्षराणामच्छा खं प्रथमा जानती गात् ॥५९॥

vidadyadī saramā rugṇamadrermahi pāthaḥ pūrvyānsadhyakkaḥ /

agram̐ nayatsupadyakṣarāṇāmachchhā ravaṁ prathamā jānati gāt ||59 ||

१८५. कुशिकः सौभरो , रात्रिर्वा भारद्वाजी (Kuśikah Saubharo, Rātrirvā Bhāradvājī)

१. रात्रस्तवः (Rātrastavaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२७.१-८

रात्री व्यख्यदायती पुरुत्रा देव्यश् क्षभिः । विश्वा अधि श्रियोऽधित ॥१॥

ओर्वप्रा अमर्त्या निवतो देव्युश् द्रुतः । ज्योतिषा बाधते तमः ॥२॥

निरु स्वसारमस्कृतोषसं देव्यायती । अपेदु हासते तमः ॥३॥

सा नो अद्य यस्या वयं नि ते यामन्नविश्वमहि । वृक्षे न वसतिं वयः ॥४॥

नि ग्रामासो अविक्षत नि पद्वन्तो नि पक्षिणः । नि श्येनासश्चिदर्थिनः ॥५॥

यावया वृक्षं वृक्षं यवय स्तेनमूर्म्ये । अथा नाः सुतरा भव ॥६॥

उप मा पेपिशत्तमः कृष्णं व्यक्तमस्थित । उष ऋणेव यातय ॥७॥

उप ते गाइवाकरं वृणीष्व दुहितर्दिवः । रात्रि स्तोमं न जिग्युषे ॥८॥

rātrī vyakhyadāyati purutrā devyāḥ kṣabhiḥ / viśvā adhi śriyo'dhita ||1 ||

Orvaprā amartyā nivato devyuḥ dvataḥ / jyotiṣā bādhate tamaḥ ||2 ||

niru svasāramaskṛtoṣasaṁ devyāyati / apedu hāsate tamaḥ ||3 ||

sā no adya yasyā vayan̐ ni te yāmannavikṣamahi / vṛkṣe na vasatiṁ vayaḥ ||4 ||

ni grāmāso avikṣata ni padvanto ni pakṣiṇaḥ / ni śyenāsaśchidarthinaḥ ||5 ||

yāvayā vṛkṣaṁ vṛkṣaṁ yavaya stenamūrmye / athā nāḥ sutarā bhava ||6 ||

upa mā pepiśattamaḥ kṛṣṇaṁ vyaktamasthita / uṣa ṛṇeva yātaya ||7 ||

upa te gāivākaraṁ vṛṇīṣva duhitardivaḥ / rātri stomaṁ na jigyuṣe ||8 ||

१८६. कुश्रिः (Kuśriḥ)

१. वाजीः (Vājīḥ) - य. (Yv.) ११.१३

युंजाथारासभं युवमस्मिन् यामे वृषएवसू । अग्निं भरन्तमस्मयुम् ॥१३॥

yumjāthārāsabhaṁ yuvamasmin yāme vṛṣaevasū / agniṁ bharantamasmayum ||13 ||

१८७. कसीदी काण्वः (Kasīdī Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.८१.१-९; ८.८२.१-९; सा. (Sv.) १६२; १६७; ७२८-७३०

ऋ. (Rv.) ८.८१.१-९

आ तु न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं सं गृभाय । महाहस्ती दक्षिणेन ॥१॥

विद्या हि त्वा तुविकूर्मि तुविदेष्णं तुवीमघम् । तुवीमात्रमवोभिः ॥२॥

नहि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम् । भीमं न गां वारयन्ते ॥३॥

एतो न्विन्द्रं स्तवामेशानं वस्वः स्वराजम् । न राधसा मर्धिषन्नः ॥४॥

प्र स्तोषदुप गासिषच्छवत्साम गीयमानम् । अभि राधसा जुगुर्त् ॥५॥

आ नो भर दक्षिणेनाभि सव्येन प्र मृश । इन्द्र मा नो वसोर्निर्भाक् ॥६॥

उप क्रमस्वा भर धृषता धृष्णो जनानाम् । उदाशूष्टरस्य वेदः ॥७॥

इन्द्र य उ नु ते अस्ति वाजो विप्रेभिः सनित्वः । अस्माभिः सु तं सनुहि ॥८॥

सद्योजुवस्ते वाजा अस्मभ्यं विश्वश्चन्द्राः । वशैश्च मक्षू जरन्ते ॥९॥

ā tu na indra kṣumantaṁ chitraṁ grābhaṁ saṁ grbhāya / mahāhastī dakṣiṇena ||1 ||

vidmā hi tvā tuvikūrmī tuvideṣṇaṁ tuvīmagmaḥ / tuvīmātramavobhiḥ ||2 ||

nahi tvā śūra devā na martāso ditsantaṁ / bhīmaṁ na gāṁ vārayante ||3 ||

eto nvindraṁ stavāmeśānaṁ vasvaḥ svarājam / na rādhasā mardhiṣannaḥ ||4 ||

*pra stoṣadupa gāṣiṣachchhravatsāma gīyamānam / abhi rādhasā jugurat ॥5॥
 ā no bhara dakṣiṇenābhi savyena pra mṛśa / indra mā no vasornirbhāk ॥6॥
 upa kramasvā bhara dhṛṣatā dhṛṣṇo janānām / udāsūṣṭarasya vedaḥ ॥7॥
 indra ya u nu te asti vājo viprebhiḥ sanitvaḥ / asmābhiḥ su taṁ sanuhi ॥8॥
 sadyojuvaste vājā asmabhyam viśvaschandrah / vaśaiścha makṣū jarante ॥9॥*

ऋ. (Rv.) ८.८२.१-९

आ प्र द्रव परावतोऽर्वावतश्च वृत्रहन् । मध्वः प्रति प्रभर्मणि ॥१॥
 तीव्राः सोमास आ गहि सुतासो मादयिष्णवः । पिबा दधृग्यथोचिषे ॥२॥
 इषा मन्दस्वादु तेऽरं वराय मन्यवे । भुवत् इन्द्र शं हृदे ॥३॥
 आ त्वशत्रवा गहि न्युक्थानि च हूयसे । उपमे रोचने दिवः ॥४॥
 तुभ्यायमद्रिभिः सुतो गोभिः श्रीतो मदाय कम् । प्र सोम इन्द्र हूयते ॥५॥
 इन्द्र श्रुधि सु मे हवमस्मे सुतस्य गोमतः । वि पीतिं तृप्तिमश्रुहि ॥६॥
 य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः । पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥७॥
 यो अप्सु चन्द्रमा इव सोमश्चमूषु ददृशे । पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥८॥
 यं ते श्येनः पदाभरतिरो रजांस्वस्पृतम् । पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥९॥
*ā pra drava parāvato'rvāvataścha bṛtrahan / madhvaḥ prati prabharmāṇi ॥1॥
 tīvrāḥ somāsa ā gahi sutāso mādayiṣṇavaḥ / pibā dadhṛgyathochiṣe ॥2॥
 iṣā mandasvādu te'raṁ varāya manyave / bhuvatta indra śaṁ hṛde ॥3॥
 ā tvaśatravā gahi nyukthāni cha hūyase / upame rochane divaḥ ॥4॥
 tubhyāyamadrībhiḥ suto gobhiḥ śrīto madāya kam / pra soma indra hūyate ॥5॥
 indra śrudhi su me havamasme sutasya gomataḥ / vi pītiṁ tṛptimaśnuhi ॥6॥
 ya indra chamaseṣvā somaśchamūṣu te sutaḥ / pibedasya tvamīśiṣe ॥7॥
 yo apsu chandramā iva somaśchamūṣu dadṛše / pibedasya tvamīśiṣe ॥8॥
 yaṁ te śyenaḥ padābharattiro rajāṁsvaspṛtam / pibedasya tvamīśiṣe ॥9॥*

सा. (Sv.) १६२

य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः । पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥८॥
ya indra chamaseṣvā somaśchamūṣu te sutaḥ / pibedasya tvamīśiṣe ॥8॥

सा. (Sv.) १६७

आ तू न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं सं गृभाय । महाहस्ती दक्षिणेन ॥३॥
ā tū na indra kṣumantaṁ chitraṁ grābhaṁ saṁ gṛbhāya / mahāhastī dakṣiṇena ॥3॥

सा. (Sv.) ७२८-७३०

आ तू न इन्द्र क्षमन्तं चित्रं ग्राभं सं भृभाय । महाहस्ती दक्षिणेन ॥१॥
 विद्या हि त्वा तुविकूर्मिं तुविदेष्णं तुवीमघम् । तुविमात्रमवोभिः ॥२॥
 न हि त्वा शूर देवा न मर्तासो दित्सन्तम् । भीमं न गां वारयन्ते ॥३॥
*ā tū na indra kṣamantaṁ chitraṁ grābhaṁ saṁ bhṛbhāya / mahāhastī
 dakṣiṇena ॥1॥
 vidmā hi tvā tuvikūrmī tuvideṣṇaṁ tuvīmagham / tuvīmātramavobhiḥ ॥2॥
 na hi tvā śūra devā na martāso ditsantam / bhīmaṁ na gāṁ vārayante ॥3॥*

२. इन्द्रः (साग्री.सास्वा. सार्षेदी.) विश्वेदेवाः (ऋसर्व.८.८३.१) (Indraḥ [Ssb.Sas. Sad.]
 Viśvedevāḥ [Rss.8.83.1) - सा. (Sv.) १३८

देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम् । वृष्णामस्मभ्यमूतये ॥४॥
devānāmīdavo mahattadā vṛṇīmahe vayam / vṛṣṇāsmabhyamūtaye ॥4॥

३. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.८३.१-९

देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम् । वृष्णामस्मभ्यमूतये ॥१॥
 ते नः सन्तु युजः सदा वरुणो मित्रो अर्यमा । वृधासश्च प्रचेतसः ॥२॥
 अति नो विष्मिता पुरु नौभिरपो न पर्षथ । यूयमृतस्य रथ्यः ॥३॥
 वामं नो अस्वर्यमन्वामं वरुण शंस्यम् । वामं ह्यावृणीमहे ॥४॥

वामस्य हि प्रचेतस ईशानासो रिशादसः । नेमादित्या अधस्य यत् ॥५॥
 वयमिद्वः सुदानवः क्षियन्तो यान्तो अध्वना । देवा वृधाय हूमहे ॥६॥
 अधि न इन्द्रैषां विष्णो सजात्यानाम् । इता मरुतो अश्विना ॥७॥
 प्र भ्रातृत्वं सुदानवोऽध द्विता समान्या । मातुर्गर्भे भरामहे ॥८॥
 यूयं हि ष्ठा सुदानव इन्द्रज्येष्ठा अभिघवः । अधा चिद्व उत ब्रुवे ॥९॥
devānāmīdavo mahattadā vṛṇīmahe vāyam / vṛṣṇāsmabhyamūtaye ॥1॥
te naḥ santu yujaḥ sadā varuṇo mitro aryamā / vṛdhāśāścha prachetasāḥ ॥2॥
atī no viṣpītā puru naubhirapo na paśatha / yūyamṛtasya rathyaḥ ॥3॥
vāmaṁ no astvaryamanvāmaṁ varuṇa śarīṣyam / vāmaṁ hyāvṛṇīmahe ॥4॥
vāmasya hi prachetasā īśānāso rīśādasāḥ / nemādityā aghasya yat ॥5॥
vayamidvaḥ sudānavaḥ kṣiyanto yānto adhvannā / devā vṛdhāya hūmahe ॥6॥
adhi na indraiśāṁ viṣṇo sajātyānām / itā maruto aśvinā ॥7॥
pra bhrātṛtvaṁ sudānavo'dha dvitā samānyā / māturgarbhe bharāmahe ॥8॥
yūyam hi ṣṭhā sudānava indrajyeṣṭhā abhidyavaḥ / adhā chidva uta bruve ॥9॥

१८८. कुसुरबिन्दुः (Kusurubinduḥ)

१. पत्नी (Patnī) - य. (Yv.) ८.४२-४३

आजिघ्न कलशं मह्या त्वा विशन्विन्दवः ।
 पुनरूर्जा निवर्त्तस्व सा नः सहस्रं धुक्षवोरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रयिः ॥४२॥
 इडे रन्ते हव्ये काम्ये चन्द्रे ज्योतेऽदिते सरस्वति महि विश्रुति ।
 एता तेऽअघ्ये नामानि देवेभ्योमा सुकृतं ब्रूतात् ॥४३॥
ājighra kalāśaṁ mahyā tvā viśantvīndavaḥ /
punarūṛjā nivartasva sā naḥ sahasraṁ dhukṣavorudhārā payasvatī
punarmāviśatādrayīḥ ॥42॥
iḍe rante havye kām्ये chandre jyote'dite sarasvati mahi viśruti /
etā te'aghnye nāmāni devebhyomā sukrtaṁ brūtāt ॥43॥

१८९. कूर्मः (Kūrmah)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ३३.५१

अर्वाचोऽअद्या भवता यजत्राऽआ वो हार्दि भयमानो व्ययेयम् ।
 त्राध्वं नो देवा निजुरो वृकस्य त्राध्वं कर्त्तादवपदो यजत्राः ॥५१॥
arvāṁcho'adyā bhavatā yajatrā'ā vo hārdi bhayamāno vyayeyam /
trādhvaṁ no devā nijuro vṛkasya trādhvaṁ karttādavapado yajatrāḥ ॥51॥

१९०. कूर्मः गार्त्समदः (Kūrmah Gārtsamadaḥ)

१. आदित्याः (Ādityāḥ) - य. (Yv.) ३३.५४

देवेभ्यो हि प्रथमं यायिभ्योऽमृतत्वं सुवसि सभगमुत्तमम् ।
 आदिदामानंसवितर्व्यूणुषेऽनूचीना जीविता मानुषेभ्यः ॥५४॥
devebhyo hi prathamam yāyibhyo'mṛtatvaṁ suvasi sabhagamuttamam /
ādiddāmānaṁsavitarvyūṇuṣe'nūchīnā jīvitā mānuṣebhyaḥ ॥54॥

१९१. कूर्मः गार्त्समदः गृत्समदो वा (Kūrmah Gārtsamadaḥ Gṛtsamado Vā)

१. आदित्याः (Ādityāḥ) - ऋ. (Rv.) २.२७.१-१७

इमा गिर आदित्येभ्यो घृतसूः सनाद्राजभ्यो जुहा जहोमि ।
 शृणोतु मित्रो अर्यमा भगो नस्तुविजातो वरुणो दक्षो अंशः ॥१॥
 इमं स्तोमं सक्रतवो मे अद्य मित्रो अर्यमा वरुणे जुषन्त ।
 आदित्यासः शुचयो ध्यारपूता अवृजिना अनवद्या अरिष्टाः ॥२॥
 त आदित्यास उरवो गभीरा अदब्धासो दिप्सन्तो भूर्यक्षाः ।
 अन्तः पश्यन्ति वृजिनोत साधु सर्व राजभ्यः परमा चिदन्ति ॥३॥

धारयन्त आदित्यासो जगत्स्था देवा विश्वस्य भुवनस्य गोपाः ।
 दीर्घाधियो रक्षमाणा असुर्यमृतावानश्चयमाना ऋणानि ॥४॥
 विद्यमादित्या अवसो वो अस्य यदर्यन्मभय आ चिन्मयोभु ।
 युष्माकं मित्रावरुणा प्रणीतौ परि श्वभ्रेव दुरितानि वृज्याम् ॥५॥
 सुगो हि वो अर्यमन्मित्र पन्था अनृक्षरो वरुण साधुरस्ति ।
 तेनादित्या अधिवोचता नो यच्छता नो दुष्परिहन्तु शर्म ॥६॥
 पिपर्तु नो अदिति राजपुत्राति द्वेषांस्यर्यमा सुगेभिः ।
 बृहन्मित्रस्य वरुणस्य शर्मोप स्याम पुरुवीरा अरिष्टाः ॥७॥
 तिस्रो भूमीर्धारयन् त्रीरुतं द्यून्त्रीणि व्रता विदथे अन्तरेषाम् ।
 ऋतेनादित्या महि वो महित्वं तदर्यमन्वरुण मित्र चारु ॥८॥
 त्री रोचना दिव्या धारयन्त हिरण्ययाः शुचयो धारपूताः ।
 अस्वप्रजो अनिमिषा अदब्धा उरुषंसा ऋजवे मर्त्याय ॥९॥
 त्वं विश्वेषां वरुणासि राजा ये च देवा असुर ये च मर्ताः ।
 शतं नो रास्व शरदो विचक्षेऽश्यामायूंषि सुधितानि पूर्वा ॥१०॥
 न दक्षिणा वि चिकिते न सव्या न प्राचीनमादित्या नोत पश्चा ।
 पाक्या चिद्वसवो धीर्या चिदुष्मानीतो अभयं ज्योतिरश्याम् ॥११॥
 यो राजभ्य ऋतनिभ्यो ददाश यं वर्धयन्ति पुष्टयश्च नित्याः ।
 स रेवान्याति प्रथमो रथेन वसुदावा विदथेषु प्रशस्तः ॥१२॥
 शुचिरपः सूयवसा अदब्ध उप क्षेति वृद्धवयाः सुवीरः ।
 नकिष्टं धन्यन्तितो न दूराद्य आदित्यानां भवति प्राणीतौ ॥१३॥
 अदिते मित्र वरुणोत मृळ यद्वो वयं चकृमा कच्चिदागः ।
 उर्वश्यामभयं ज्योतिरिन्द्र मा नो दीर्घा अभि नशन्तमिस्राः ॥१४॥
 उभे अस्मै पीपयतः समीची दिवो वृष्टिं सुभगो नाम पुश्यन् ।
 उभा क्षयावाजयन्त्याति पृत्सूभावर्धौ भवतः साधू अस्मै ॥१५॥
 या वो माया अभिद्रुहे यजत्राः पाशा आदित्या रिपवे विचृताः ।
 अश्वीव ताँ अति येष रथेनारिष्टा उरावा शर्मन्त्सयाम ॥१६॥
 माहं मघोनो वरुण प्रियस्य भूरिदान्न आ विदं शूनमापेः ।
 मा रायो राजन्त्सुयमादव स्थां बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१७॥

imā gira ādityebhyo ghṛtasnūḥ sanādrājābhyo juhnā jahomi ।
śṛṇotu mitro aryamā bhago nastuvijāto varuṇo dakṣo amśaḥ ॥1॥
imaṁ stomam sakratavo me adya mitro aryamā varuṇe juṣanta ।
ādityāsaḥ śuchayo dhyārapūtā avjinaṁ anavadyā ariṣṭāḥ ॥2॥
ta ādityāsa uravo gabhīrā adabdhāso dīpsanto bhūryakṣāḥ ।
antaḥ paśyanti vjinaṁ sādhu sarva rājābhyāḥ paramā chidanti ॥3॥
dhārayanta ādityāso jagatsthā devā viśvasya bhuvanasya gopāḥ ।
dirghādhiyo rakṣamāṇā asuryamṛtāvānaśchayamānā ṛṇāni ॥4॥
vidyamādityā avaso vo asya yadaryanmabhaya ā chinmayobhu ।
yuṣmākaṁ mitrāvaruṇā praṇītau pari śvabhreva dūritāni vjyām ॥5॥
sugo hi vo aryamanmitra panthā anṛkṣaro varuṇa sādthurasti ।
tenādityā adhivochatā no yachchhatā no duṣparihantu śarma ॥6॥
pipartu no aditi rājaputrāti dveṣāmsyaryamā sugebhiḥ ।
bṛhanmitrasya varuṇasya śarmopa syāma puruvīrā ariṣṭāḥ ॥7॥
tisro bhūmīrdhārayan trīruṁta dyūntrīṇi vratā vidathe antareṣām ।
ṛtenādityā mahi vo mahitvaṁ tadaryamanvaruṇa mitra chāru ॥8॥
trī rochanā divyā dhārayanta hiraṇyayāḥ śuchayo dhārapūtāḥ ।
asvapnajo animiṣā adabdhā uruṣamśa ṛjave martyāya ॥9॥
tvam viśveṣāṁ varuṇāsi rājā ye cha devā asura ye cha martāḥ ।
śataṁ no rāsva śarado vichakṣe śyāmāyūṁṣi sudhitāni pūrvā ॥10॥

na dakṣiṇā vi chikite na savyā na prācchinamādityā nota paśchā /
pākyā chidvasavo dhūyā chidyuṣmānīto abhayaṁ jyotiraśyām ||11 ||
yo rājābhya ṛtanibhyo dadāśa yaṁ vardhayanti puṣṭayaścha nityāḥ /
sa revānyāti prathamō rathena vasudāvā vidatheṣu praśastaḥ ||12 ||
śuchirapaḥ sūyavasā adabdhā upa kṣeti vṛddhavayāḥ suvīraḥ /
nakīṣṭaṁ dhnantyantito na dūrādya ādityānāṁ bhavati prāṇītau ||13 ||
adite mitra varuṇo mṛṇa yadvo vayaṁ chakṛmā kachchidāgaḥ /
urvaśyāmabhayaṁ jyotirindra mā no dīrghā abhi naśantamīrāḥ ||14 ||
ubhe asmai pīpayataḥ samīchī dīvo vṛṣṭiṁ subhago nāma puśyan /
ubhā kṣayāvājayanyāti pṛtsūbhāvardhau bhavataḥ sādhu asmai ||15 ||
yā vo māyā abhidruhe yajatrāḥ pāsā ādityā ripave vichṛtāḥ /
aśvīva tāṁ ati yeṣāṁ rathenāriṣṭā urāvā śarmantsayāma ||16 ||
māhaṁ maghono varuṇa priyasya bhūridāvna ā vidam sūnamāpeḥ /
mā rāyo rājantsuyamādava sthām bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ||17 ||

२. वरुणः (Varuṇaḥ) - ऋ. (Rv.) २.२८.१-११

इदं कवेरादित्यस्य स्वराजो विश्वानि सान्त्यभ्यस्तु मन्त्रा ।
 अति यो मन्द्रो यजथाय देवः सुकीर्ति भिक्षे वरुणस्य भूरेः ॥१॥
 तब व्रते सुभगासः स्याम स्वाध्यो वरुण तुष्टुवांसः ।
 उपायन उषसां गोमतीनामग्नयो न जरमाणा अनु द्यून् ॥२॥
 तव स्याम पुरुवीरस्य शर्मन्नुशंसस्य वरुण प्रणेताः ।
 यूयं नः पुत्रा अदितेरदब्ध्या अभि क्षमध्वं युज्याय देवाः ॥३॥
 प्र सीमादित्यो असृजद्विधतौ ऋतं सिन्धवो वरुणस्य यन्ति ।
 न श्राम्यन्ति न वि मुचन्त्येते वयो न पमू रघुया परिज्मन् ॥४॥
 वि मच्छ्रुथाय रशनामिवाग ऋध्याम ते वरुण खामृतस्य ।
 मा तन्तुश्छेदि वयतो धियं मे मा मात्रा शार्यपसः पुर ऋतोः ॥५॥
 अपो सु म्यक्ष वरुण भियसं मत्सम्राकृतावोऽनु मा गृभाय ।
 दामेव वत्साद्वि मुमुग्ध्यहो नहि त्वदारे निमिषश्चनेशे ॥६॥
 मा नो वधैर्वरुण ये त इष्टावेनः कृण्वन्तमसुर भ्रीणन्ति ।
 मा ज्योतिषः प्रवसथानि गन्म वि पू मृधः शिश्रथो जीवसे नः ॥७॥
 नमः पुरा ते वरुणोत नूनमुतापरं तुविजात ब्रवाम ।
 त्वे हि कं पर्वते न श्रितान्यप्रच्युतानि दूळभ व्रतानि ॥८॥
 पर ऋणा सावीरध मत्कृतानि आ नो जीवान्वरुण तासु शाधि ॥९॥
 यो मे राजन्युज्यो वा सखा वा स्वप्ने भयं भीरवे मह्यमाह ।
 स्तेनो वा यो दिप्सति नो वृको वा त्वं तस्माद्वरुण पाह्यस्मान् ॥१०॥
 माहं मघोनो वरुण प्रियस्य भूरिदान्न आ विदं शूनमापेः ।
 मा रायो राजन्त्युयामदव स्थां बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥११॥
idam kaverādityasya svarājo viśvāni sāntyabhyastu mahnā /
ati yo mandro yajathāya devaḥ sukīrti bhikṣe varuṇasya bhūreḥ ||1 ||
taba vrate subhagāsaḥ syāma svādhyo varuṇa tuṣṭuvāṁsaḥ /
upāyana uṣasāṁ gomatināmagnayo na jaramāṇā anu dyūn ||2 ||
tava syāma puruvīrasya śarmannuruśaṁsasya varuṇa praṇetaḥ /
yūyaṁ naḥ putrā aditeradabdhā abhi kṣamadhvaṁ yujyāya devāḥ ||3 ||
pra sīmādityo asṛjadvidhataṁār ṛtaṁ sindhavo varuṇasya yanti /
na śrāmyanti na vi muchantyetē vayo na paptū raghuyā pariḥman ||4 ||
vi machchhrathāya raśanāmivāga ṛdhyāma te varuṇa khāmṛtasya /
mā tantuśchhedī vayato dhiyaṁ me mā mātrā śāryapasaḥ pura ṛtoḥ ||5 ||
apo su myakṣa varuṇa bhiyasaṁ matsamrālṛtāvo nu mā grbhāya /
dāmeva vatsādvi mumugdhyaṁho nahi tvadāre nimiṣaśchaneśe ||6 ||

*mā no vadhairvaruṇa ye ta iṣṭāvenah kṛṇvantamasura bhrīṇanti /
mā jyotiṣaḥ pravasathāni ganma vi sū mṛdhaḥ śīsratho jīvase naḥ ||7||
namaḥ purā te varuṇota nūnamutāparam tuvijāta bravāma /
tve hi kaṁ parvate na śrītānyaprachyutāni dūlabha vratāni ||8||
para ṛṇā sāvīradha matkṛtāni ā no jīvānvaruṇa tāsu śādhi ||9||
yo me rājanyujyo vā sakhā vā svapne bhayaṁ bhīrave mahyamāha /
steno vā yo dipsati no vṛko vā tvaṁ tasmādvaruṇa pāhyasmān ||10||
māhaṁ maghono varuṇa priyasya bhūridāvna ā vidam śūnamāpeḥ /
mā rāyo rājantsuyāmadava sthām bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ||11||*

३. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) २.२९.१-७

धृतव्रता आदित्या इषिरा आरे मत्कर्त रहसूरिवागः ।
शृण्वतो वो वरुण मित्र देवा भद्रस्य विद्वाँ अवसे हुवे वः ॥१॥
यूयं देवाः प्रमतिर्यूयमोजो यूयं द्वेषांसि सनुतर्युयोत ।
अभिक्षत्तारो अभि च क्षमध्वमद्या च नो मृळयतापरं च ॥२॥
किमू नु वः कृणवामापरेण किं सनेन वसव आप्येन ।
यूयं नो मित्रावरुणादिते च स्वस्तिमिन्द्रामरुतो दधात ॥३॥
हये देवा यूयमिदापयः स्थ ते मृळत नाधमानाय मह्यम् ।
मा वो रथे मध्यमवाळुते भून्मा युष्मावत्स्वापिषु श्रमिष्म ॥४॥
प्र व एको मिमय भूर्यागो यन्मा पितेव कितवं शशस ।
आरे पाशा आरे अघानि देवा मा माधि पुत्रे विमिव ग्रभीष्ट ॥५॥
अर्वाचो अद्या भवता यजत्रा आ वो हार्दि भयमानो व्ययेयम् ।
त्राध्वं नो देवा निजुरो वृकस्य त्राध्वं कर्तादवपदो यजत्राः ॥६॥
माहं मघोनो वरुण प्रियस्य भूरिदान्न आ विदं शूनमापेः ।
मा रायो राजन्सुयमादव स्थां बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥७॥
*dhṛtavratā ādityā iṣirā āre matkarta rahasūrivāgaḥ /
śṛṇvato vo varuṇa mitra devā bhadrasya vidvāṁ avase huve vaḥ ||1||
yūyam devāḥ pramatiryūyamojo yūyam dveṣāṁsi sanutaryuyota /
abhikṣattāro abhi cha kṣamadhvamadyā cha no mṛḷayatāparam cha ||2||
kimū nu vaḥ kṛṇavāmāpareṇa kiṁ sanena vasava āpyena /
yūyam no mitrāvaruṇādite cha svastimindrāmaruto dadhāta ||3||
haye devā yūyamidāpayaḥ stha te mṛḷata nādhmānāya mahyam /
mā vo rathe madhyamavālṛte bhūnmā yuṣmāvatsvāpiṣu śramiṣma ||4||
pra va eko mimaya bhūryāgo yanmā piteva kitavaṁ śaśasa /
āre pāśā āre aghāni devā mā mādhi putre vimiva grabhīṣṭa ||5||
arvāṁcho adyā bhavatā yajatrā ā vo hārdi bhayamāno vyayeyam /
trādhvam no devā nijuro vṛkasya trādhvam kartādavapado yajatrāḥ ||6||
māhaṁ maghono varuṇa priyasya bhūridāvna ā vidam śūnamāpeḥ /
mā rāyo rājantsuyamādava sthām bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ||7||*

१९२. कृतयशा आंगिरसः (Kṛtayaśā Āngirasah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.१०८.१०; सा. (Sv.) ५८१; १०१२

ऋ. (Rv.) ९.१०८.१०

आ वच्यस्व सुदक्ष चम्बोः सुतो विशां वह्निर्न विस्पतिः ।
वृष्टि दिवः पवस्व रीतिमपां जिन्वा गविष्टये धियः ॥१०॥
*ā vachyasva sudakṣa chamvoḥ suto viśāṁ vahnirna viśpatiḥ /
vṛṣṭi divaḥ pavasva rītimapāṁ jinvā gaviṣṭaye dhiyaḥ ||10||*

सा. (Sv.) ५८१

एतमु त्वं मदच्युतं सहस्राधारं वृषभं दिवोदुहम् । विश्वा वसूनि बिभ्रतम् ॥४॥

etamu tyam madachyutam sahasrādhāram vṛṣabham divoduham / viśvā vasūni bibhratam ॥4 ॥

सा. (Sv.) १०१२

आ वच्यस्व सुदक्ष चम्बोः सुतो विशां बह्निर्न विस्पतिः ।

वृष्टि दिवः पवस्व रीतिमपो जिन्वन् गविष्टये धियः ॥२ ॥

ā vachyasva sudakṣa chamvoḥ suto viśām bahnirna viśpatiḥ /

vṛṣṭi divaḥ pavasva rītimapo jinvan gaviṣṭaye dhiyaḥ ॥2 ॥

१९३. कृत्तुर् भार्गवः (Kṛtnur Bhārgavaḥ)

१. सोमः (Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.७९.१-९

अयं कृत्तुरगृभीतो विश्वजिदुद्धित्सोमः । ऋषिर्विप्रः काव्येन ॥१ ॥

अभ्यूणीति यन्नग्रं भिषक्ति विश्वं यत्तुरम् । प्रेमन्धः खन्निः श्रोणो भृत् ॥२ ॥

त्वं सोम तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्यः । उरु यन्तासि वरूथम् ॥३ ॥

त्वं चित्ती तव दक्षैर्दिव आ पृथिव्या ऋजीषिन् । यावीरघस्य चिद् द्वेषः ॥४ ॥

अर्थिनो यन्ति चेदर्थं गच्छानिदुषो रातिम् । ववृज्युस्तृष्यतः कामम् ॥५ ॥

विदद्यत्पूर्व नष्टमुदीमृतायुमीरयत् । प्रेमायुस्तारीदतीर्णम् ॥६ ॥

सुशेवो नो मृळयाकुरदृप्तक्रतुरवातः । भवा नः सोम शं हृदे ॥७ ॥

मा नः सोम सं वीविजो मा वि बीभिषथा राजन् । मा नो हार्दि त्विषा वधीः ॥८ ॥

अव यत्त्वे सधस्थे देवानां दुर्मतीरीक्षे । राजन्नप द्विषः सेध मीढो अप सिधः सेध ॥९ ॥

ayam kṛtnuragr̥bhīto viśvajidudbhiditsomaḥ / ṛṣirvipraḥ kāvyena ॥1 ॥

abhyūrṇoti yannagnaṁ bhiṣakti viśvaṁ yatturam / premandhaḥ khyanniḥ śroṇo bhṛt ॥2 ॥

tvam soma tanūkṛdbhyo dveṣobhyo'nyakṛtebhyaḥ / uru yantāsi varūtham ॥3 ॥

tvam chittī tava dakṣairdiva ā pṛthivyā ṛjīṣin / yāvīraghasya chid dveṣaḥ ॥4 ॥

arthino yanti chedartha gachchhāniddaduṣo rātim / vavṛjyustṛṣyataḥ kāmam ॥5 ॥

vidadyatpūrvya naṣṭamudīmṛtāyumīrayat / premāyustārīdatīrṇam ॥6 ॥

susevo no mṛṣayākuraḍṣṭakraturavātaḥ / bhavā naḥ soma śam hṛde ॥7 ॥

mā naḥ soma saṁ vīviḥjo mā vi bībhiṣatha rājan / mā no hārdi tviṣā vadhiḥ ॥8 ॥

ava yatsve sadhasthe devānām durmatīrīkṣe / rājannapa dviṣaḥ sedha mīḍhvo apa sridhaḥ sedha ॥9 ॥

१९४. कृशः काण्वः (Kṛśaḥ Kāṇvaḥ)

१. प्रस्कण्वस्य दानस्तुतिः (Praskaṇvasya Dānastutiḥ) - ऋ. (Rv.) ८.५५.१-५

भूरीन्द्रस्य वीर्यं व्यख्यमभ्यायति । राधस्ते दस्यवे वृक ॥१ ॥

शतं श्वेतास उक्ष्णो दिवि तारो न रोचन्ते । मन्हा दिवं न तस्तभुः ॥२ ॥

शतं वेणूछतं शुनः शतं चर्माणि म्लातानि । शतं मे बल्वजस्तुका अरुपीणां चतुःशतम् ॥३ ॥

सुदेवाः स्थ काण्वायना वयोवयो विचरन्तः । अश्वासो न चङ्कमत ॥४ ॥

आदित्साप्तस्य चार्किरन्नानूनस्य महि श्रवः । श्यावीरतिध्वसन्पथश्चक्षुषा चन संनशे ॥५ ॥

bhūrīndrasya vīryaḥ vyakhyamabhyāyati / rādhaste dasyave vṛka ॥1 ॥

śataṁ śvetāsa ukṣaṇo divi tāro na rochante / mahnā divam na tastabhuḥ ॥2 ॥

śataṁ veṇūmchhataṁ śunaḥ śataṁ charmāṇi mlatāni /

śataṁ me balvajastukā aruṣiṇām chatuṣśatam ॥3 ॥

sudevāḥ stha kāṇvāyanā vayovayo vicharantaḥ / aśvāso na chaṅkramata ॥4 ॥

āditsāptasya chārkiṛannānūnasya mahi śravaḥ /

śyāvīratidhvasanpathaśchakṣuṣā chana saṁnaśe ॥5 ॥

१९५. कृष्णः (ऋक्सर्व. अ.); कृष्ण आंगिरसः (साग्री.) (Kṛṣṇaḥ [Rss. Av.], Kṛṣṇa Āngirasah [Ssb.])

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.८५.१-९

आ मे हवं नासत्याश्विना गच्छतं युवम् । मध्वः सोमस्य पीतये ॥१॥

इमं मे स्तोममश्विनेमं मे शृणुतं हवम् । मध्वः सोमस्य पीतये ॥२॥

अयं वां कृष्णो अश्विना हवते वाजिनीवसू । मध्वः सोमस्य पीतये ॥३॥

शृणुतं जरितुर्हवं कृष्णस्य स्तुवतो नरा । मध्वः सोमस्य पीतये ॥४॥

छर्दिर्यन्तमदाभ्यं विप्राय स्तुवते नरा । मध्वः सोमस्य पीतये ॥५॥

गच्छतं दाशुषो गृहमित्था स्तुवतो अश्विना । मध्वः सोमस्य पीतये ॥६॥

युंजाथां रासभं रथे वीडुंगे वृषण्वसू । मध्वः सोमस्य पीतये ॥७॥

त्रिबन्धुरेण त्रिवृता रथेना यातमश्विना । मध्वः सोमस्य पीतये ॥८॥

नू मे गिरो नासत्याश्विना प्रावतं युवम् । मध्वः सोमस्य पीतये ॥९॥

ā me havam nāsatyāśvinā gachchhataṁ yuvam / madhvaḥ somasya pītaye ॥1॥

imam me stomamaśvinemam me śṛṇutam havam / madhvaḥ somasya pītaye ॥2॥

ayam vāṁ kṛṣṇo aśvinā havate vājīnīvasū / madhvaḥ somasya pītaye ॥3॥

śṛṇutam jariturhavam kṛṣṇasya stuvato narā / madhvaḥ somasya pītaye ॥4॥

chhardiryantamadābhyam viprāya stuvate narā / madhvaḥ somasya pītaye ॥5॥

gachchhataṁ dāśuṣo gr̥hamitthā stuvato aśvinā / madhvaḥ somasya pītaye ॥6॥

yujāthām rāsabham rathe vīḍvaṅge vṛṣaṇvasū / madhvaḥ somasya pītaye ॥7॥

tribandhureṇa trivṛtā rathenā yātamaśvinā / madhvaḥ somasya pītaye ॥8॥

nū me giro nāsatyāśvinā prāvataṁ yuvam / madhvaḥ somasya pītaye ॥9॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.४२.१-११; १०.४३.१-११; १०.४४.१-११; सा. (Sv.) ३७५; अ. (Av.) २०.१७.१-१२; २०.८९.१-११; २०.९४.१-११

ऋ. (Rv.) १०.४२.१-११

अस्तेव सु प्रतरं लायमस्यन्भूषन्निव प्र भरा स्तोममस्मै ।

वाचा विप्रास्तरत वाचमर्यो नि रामय जरितः सोम इन्द्रम् ॥१॥

दोहेन गामुप शिक्षा सखायं प्र बोधय जरितर्जामिन्द्रम् ।

कोशं न पूर्णं वसुना न्यूष्टमा च्यावय मघदेयाय शूरम् ॥२॥

किमंग त्वा मघवन्भोजमाहुः शिशीहि मा शिशयं त्वा शृणोमि ।

अप्रस्वती मम धीरस्तु शक्र वसुविदं भगमिन्द्रा भरा नः ॥३॥

त्वां जना ममसत्येष्विन्द्र सन्तस्थाना वि ह्वयन्ते समीके ।

अत्रा युजं कृणुते यो हविष्मान्नासुन्वता सख्यं वष्टि शूरः ॥४॥

धनं न स्पन्दं बहुलं यो अस्मै तीव्रान्तसोमं आसुनोति प्रयस्वान् ।

तस्मै शत्रून्सुतुकान्प्रातरहो नि स्वष्ट्रान्युवति हन्ति वृत्रम् ॥५॥

यस्मिन्वयं दधिमा शंसमिन्द्रं यः शिश्राय मघवा काममस्मे ।

आराचित्सन्भयतामस्य शत्रुर्न्यस्मै द्युम्ना जन्या नमन्ताम् ॥६॥

आराच्छत्रुमप बाधस्व दूरमुग्रो यः शम्बः पुरुहूत तेन ।

अस्मे धेहि यवमद्गोमदिन्द्र कृधी धियं जरित्रे वाजरत्नाम् ॥७॥

प्र यमन्तर्वृषसवासो अगमन्तीव्राः सोमा बहुलान्तास इन्द्रम् ।

नाह दामानं मघवा नि यंसन्नि सुन्वते वहति भूरि वामम् ॥८॥

उत प्रहामतिदीव्या जयाति कृतं यच्छृङ्गी विचिनोति काले ।

यो देवकामो न धना रुणद्धि समित्तं राया सृजति स्वधावान् ॥९॥

गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।

वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥१०॥

बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।

इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥११॥

asteva su prataram lāyamasyanbhūṣanniva pra bharā stomamasmai /
vāchā viprāstarata vāchamaryo ni rāmaya jaritaḥ soma indram ||1 ||
dohena gāmupa śikṣā sakhāyam pra bodhaya jaritarjāramindram /
koṣam na pūrṇa vasunā nyṛṣṭamā chyāvaya maghadeyāya sūram ||2 ||
kimariga tvā maghavanbhojamāhuḥ śīśīhi mā śīsayaṁ tvā śṛṇomi /
apnasvati mama dhīrastu śakra vasuvidam bhagamindrā bharā naḥ ||3 ||
tvām janā mamamasatyēsvindra santasthānā vi hnayante samīke /
atrā yujam kṛṇute yo haviṣmānnāsuvatā sakhyam vaṣṭi sūrah ||4 ||
dhanam na spandram bahulam yo asmai tīvrāntsomām āsunoti prayasvān /
tasmai śatrūntsutukānprātarahno ni svaṣṭrānyuvati hanti vṛtram ||5 ||
yasminvayam dadhimā śamsamindram yaḥ śīśrāya maghavā kāmamasme /
ārāchchitsanbhayatāmasya śaturnyasmai dyumnā janyā namantām ||6 ||
ārāchchhatrumapa bādhasva dūramugro yaḥ śambhaḥ puruhūta tena /
asme dhehi yavamadgomadindra kṛdhī dhiyam jaritre vājaratnām ||7 ||
pra yamantarvṛṣasavāso agmantīvrāḥ somā bahulāntāsa indram /
nāha dāmānam maghavā ni yaṁsanni sunvate vahati bhūri vāmam ||8 ||
uta prahāmatidīvyā jayāti kṛtam yachchhvaghni vichinoti kāle /
yo devakāmo na dhanā ruṇaddhi samittam rāyā sṛjati svadhāvān ||9 ||
gobhiṣṭare māmatim durevām yavena kṣudham puruhūta viśvām /
vayam rājabhiḥ prathamā dhanānyasmākena vṛjanenā jayema ||10 ||
bṛhaspatirnaḥ pari pātu paśchādutottarasmādadharādaghāyoḥ /
indrah purastāduta madhyato naḥ sakhā sakhibhyo varivaḥ kṛṇotu ||11 ||

ऋ. (Rv.) १०.४३.१-११

अच्छा म इन्द्रं मत्यः स्वर्विदः सध्रीचीर्विश्वा उशतीनरनूषत ।
 परि ष्वजन्ते जनयो यथा पतिं मर्यं न शुश्र्यु मघवानमूतये ॥१॥
 न घा त्वद्विगप वेति मे मनस्त्वे इत्कामं पुरुहूत शिश्रय ।
 राजेव दस्म नि षदोऽधि बर्हिष्यस्मिन्त्यु सोमेऽवपानमस्तु ते ॥२॥
 विषूवृदिन्द्रो अमतेरुत क्षुधः स इद्रायो मघवा वस्व ईशते ।
 तस्येदिमे प्रवणे सप्त सिन्धवो वयो वर्धन्ति वृषभस्य शुष्मिणः ॥३॥
 वयो न वृक्षं सुपलाशमासदन्त्सोमास इन्द्रं मन्दिनश्चमूषदः ।
 प्रैषामनीकं शवसा दविद्युतद्विदस्त्वर्धनवे ज्योतिरार्यम् ॥४॥
 कृतं न श्वघ्नी वि चिनोति देवने संवर्गं यन्मघवा सूर्यं जयत् ।
 न तते अन्यो अनु वीर्यं शकन्न पुराणो मघवन्नोत नूतनः ॥५॥
 विशंविशं मघवा पर्यशायत जनानां धेना अवचाकशदृषा ।
 यस्याह शक्रः सवनेषु रण्यति स तीव्रैः सौमैः सहते पृतन्यतः ॥६॥
 आपो न सिन्धुमभि यत्समक्षरन्त्सोमास इन्द्रं कुल्याइव हृदम् ।
 वर्धन्ति विप्रा महो अस्य सादने यवं न वृष्टिर्दिव्येन दानुना ॥७॥
 वृषा न क्रुद्धः पतयद्रजः स्वा यो अर्यपत्नीरकृणोदिमा अपः ।
 स सुन्वते मघवा जीरदानवेऽविन्दज्ज्योतिर्मनवे हविष्मते ॥८॥
 उज्जायतां परशुर्ज्योतिषा सह भूया ऋतस्य सुदुघा पुराणवत् ।
 वि रोजतामरुषो भानुना शुचिः स्वर्णं शुक्रं शुशुचीत सत्पतिः ॥९॥
 गोभिष्टरेमामितिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥१०॥
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥११॥
achchhā ma indram matyaḥ svarvidaḥ sadhrīchīrviśvā uśatīnaranūṣata /
pari ṣvajante janayo yathā patim marya na śundhyum maghavānamūtaye ||1 ||
na ghā tvadrigapa veti me manastve itkāmarim puruhūta śīśrāya /

rājeva dasma ni śado'dhi barhiṣyasmintsu some'vapānamastu te ॥2॥
viśūvṛdindro amateruta kṣudhaḥ sa idrāyo maghavā vasva īsate ।
tasyedime pravaṇe sapta sindhavo vayo vardhanti vṛṣabhasya śuṣmīṇaḥ ॥3॥
vayo na vṛkṣaṁ supalāśamāsadantsomāsa indraṁ mandinaśchamūśadaḥ ।
praiśāmanikaṁ śavasā davidyutadvidatsva1rmanave jyotirāryam ॥4॥
kṛtaṁ na śvaghñi vi chinoti devane saṁvarga yanmaghavā sūrya jayat ।
na tatte anyo anu vīrya śakanna purāṇo maghavannota nūтанаḥ ॥5॥
viśarivīśarī maghavā paryaśāyata janānāṁ dhenā avachākaśadvṛṣā ।
yasyāha śakraḥ savaneṣu raṇyati sa tīvraiḥ saumaiḥ sahate pṛtanyataḥ ॥6॥
āpo na sindhumabhi yatsamakṣarantsomāsa indraṁ kulyāiva hradam ।
vardhanti viprā maho asya sādane yavaṁ na vṛṣṭirdivyena dānuna ॥7॥
vṛṣā na kruddhaḥ patayadrajāḥ svā yo aryapatnīrakṛṇodimā apaḥ ।
sa sunvate maghavā jīradānave'vindajjyotirmanave haviṣmate ॥8॥
ujjāyatāṁ paraśurjyotiśā saha bhūyā ṛtasya sudughā purāṇavat ।
vi rojatāmaruṣo bhānuna śuchiḥ sva1rṇa śukraṁ śuśuchīta satpatiḥ ॥9॥
gobhiṣṭare māmatim durevāṁ yavena kṣudhaṁ puruhūta viśvām ।
vayaṁ rājabhiḥ prathamā dhanānyasmākena vṛjanenā jayema ॥10॥
bṛhaspatirnaḥ pari pātu paśchādutottarasmādadharādaghāyoḥ ।
indraḥ purastāduta madhyato naḥ sakhā sakhibhyo varivaḥ kṛṇotu ॥11॥

ऋ. (Rv.) १०.४४.१-११

आ यात्विन्द्रः स्वपतिर्मदाय यो धर्मणा तूतुजानस्तुविष्मान् ।
 प्रत्वक्षाणो अति विश्वा सहांस्यपारेण महता वृष्ण्येन ॥१॥
 सुष्ठामा रथः सुयमा हरी ते मिम्यक्ष वज्रो नृपते गभस्तौ ।
 शीभं राजन्त्सुपथा याह्यर्वाङ् वर्धाम ते पपुषो वृष्ण्यानि ॥२॥
 एन्द्रवाहो नृपतिं वज्रबाहुमुग्रमुग्रासस्तविषास एनम् ।
 प्रत्वक्षसं वृषभं सत्यशुष्ममेमस्मत्रा सधमादो वहन्तु ॥३॥
 एवा पतिं द्रोणसाचं सचेतसमूर्जः स्कम्भं धरुण आ वृषायसे ।
 ओजः कृष्व सं गृभाय त्वे अप्यसो यथा कोनिपानामिनो वृधे ॥४॥
 गमत्रस्मे वसून्वा हि शंसिषं स्वाशिषं भरमा याहि सोमिनः ।
 त्वमीशिषे सास्मिन्ना सत्सि बर्हिष्यनाधृष्या तव पात्राणि धर्मणा ॥५॥
 पृथक् प्रायन्प्रथमा देवहूतयोऽकृण्वत श्रवस्यानि दुष्टरा ।
 न ये शेकुर्धियां नावमारुहमीमैव ते न्यविशन्त केपयः ॥६॥
 एवैवापागपरे सन्तु दूढ्योऽश्वा येषां दुर्युज आयुयुज्रे ।
 इत्था ये प्रागुपरे सन्ति दावने पुरुणि यत्र वयुनानि भोजना ॥७॥
 गिरिरञ्जानेजमानां अधारयद् द्यौः क्रन्ददन्तरिक्षाणि कोपयत् ।
 समीचीने धिषणे वि ष्कभायति वृष्णः पीत्वा मद उक्थानि शंसति ॥८॥
 इमं बिभर्मि सुकृतं ते अङ्कुशं येनारुजासि मघवच्छफारुजः ।
 अस्मिन्सु ते सवने अस्त्वोक्तं सुत इष्टौ मघवन्बोध्याभगः ॥९॥
 गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥१०॥
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुतोत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥११॥

ā yātvindrah svapatirmadāya yo dharmaṇā tūtuḥjānastuviṣmān ।
pratvakṣāṇo atī viśvā sahāṁsyaḥpāreṇa mahatā vṛṣṇyena ॥1॥
suṣṭhāmā rathaḥ suyamā harī te mīmīyakṣa vajro nṛpate gabhastau ।
śībham rājantsupathā yāhyarvāṇ vardhāma te papuṣo vṛṣṇyāni ॥2॥
endravāho nṛpatiṁ vajrabāhumugramugrāsastaviṣāsa enam ।
pratvakṣasaṁ vṛṣabham satyaśuṣmamemasmatrā sadhamādo vahantu ॥3॥

evā patim droṇasācham sachetasamūrjaḥ skambham dharuṇa ā vṛṣāyase ।
 Ojaḥ kṛṣva sam grbhāya tve apyaso yathā konipānāmino vṛdhe ॥4॥
 gamannasme vasūnyā hi śaṁsiṣam svāśiṣam bharamā yāhi sominaḥ ।
 tvamīṣe sāsminnā satsi barhiṣyanādhrīṣyā tava pātrāṇi dharmaṇā ॥5॥
 pṛthak prāyanprathamā devahūtayō'kṛṇvata śravasyāni duṣṭarā ।
 na ye śekuryiāyām nāvamāruhamirmaiva te nyaviśanta kepayah ॥6॥
 evaivāpāgapare santu dūḍhyo'śvā yeṣām duryuja āyuyujre ।
 itthā ye prāgupare santi dāvane purūṇi yatra vayunāni bhojanā ॥7॥
 girīmrajrānejamānām adhārayad dyauḥ krandadantarikṣāṇi kopayat ।
 samīchīne dhiṣaṇe vi śkabhāyati vṛṣṇaḥ pītvā mada ukthāni śaṁsati ॥8॥
 imam bibharmi sukrtaṁ te ankuṣam yenārujāsi maghavanichhaphārujaḥ ।
 asmintsu te savane astvokyam suta iṣṭau maghavanbodhyābhagaḥ ॥9॥
 gobhiṣṭarematim durevām yavena kṣudham puruhūta viśvām ।
 vayam rājabhiḥ prathamā dhanānyasmākena vṛjanenā jayema ॥10॥
 bṛhaspatirnaḥ pari pātu paśchādutottarasmādadharādaghāyoḥ ।
 indraḥ purastāduta madhyato naḥ sakhā sakhibhyo varivaḥ kṛṇotu ॥11॥

सा. (Sv.) ३७५

अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वर्युवः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।
 परिष्वजन्त जनयो यथा पति मर्यं न शुभ्यं मघवानमूतये ॥६॥
 achchhā va indram matayah svaryuvaḥ sadhrīchīrviśvā uśatīranūṣata ।
 pariṣvajanta janayo yathā pati marya na śundhyum maghavānamūtaye ॥6॥

अ. (Av.) २०.१७.१-१२

अच्छा म इन्द्रं मतयः स्वर्विदः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।
 परिष्वजन्ते जनयो यथा पति मर्यं न शुभ्यं मघवानमूतये ॥१॥
 न घा त्वद्रिगप वेति मे मनस्त्वे इत् कामं पुरुहूत शिश्रय ।
 राजेव दस्म नि षदोऽधि बर्हिष्यस्मिन्सु सोमेऽवपानमस्तु ते ॥२॥
 विष्वद्विन्द्रो अमतेरुत क्षुधः स इद्रायो मघवा वस्व ईशते ।
 तस्येदिमे प्रवणे सप्त सिन्धवो वयो वर्धन्ति वृषभस्य शुष्मिणः ॥३॥
 वयो न वृक्षं सुपलाशमासदन्तसोमास इन्द्र मन्दिनश्चमूषदः ।
 प्रेषामनीकं शवसा दविद्युतद् विदत् स्वर्गं र्मनवे ज्योतिरार्यम् ॥४॥
 कृतं न श्वघ्नी वि चिनोति देवने संवर्गं यन्मघवा सूर्यं जयत् ।
 न तत् ते अन्यो अनु वीर्यशकत्र पुराणो मघवन् नोत नूतनः ॥५॥
 विशंविशं मघवा पर्यशायत जनानां धेना अवचाकशद् वृषा ।
 यस्याह शक्रः सवनेषु रण्यति स तीव्रैः सोमैः सहते पृतन्यतः ॥६॥
 आपो न सिन्धुमभि यत् समक्षरन्तसोमास इन्द्रं कुल्याइव हृदम् ।
 वर्धन्ति विप्रा महो अस्य सादने यवं न वृष्टिर्दिव्येन दानुना ॥७॥
 वृषा न क्रुद्धः पतयद् रजःस्वा यो अर्यपत्नीरकृणोदिमा अपः ।
 स सुन्वते मघवा जीरदानवेऽविन्दज्जोतिर्मनवे हविष्मते ॥८॥
 उज्जायतां परशुर्ज्योतिषा सह भूया ऋतस्य सुदुघा पुराणवत् ।
 वि रोचतामरुषो भानुना शुचिः स्वर्णं शुक्रं शुशुचीत सत्पतिः ॥९॥
 गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥१०॥
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुत्तरस्माद धरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥११॥
 बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वो दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य ।
 धत्तं रयिं स्तुवते कीरये चिद्वयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥१२॥
 achchhā ma indram matayah svarvidah sadhrīchīrviśvā uśatīranūṣata ।

pari śvajante janayo yathā patiṁ marya na śundhyuṁ maghavānamūtaye ॥1॥
 na ghā tvadrigapa veti me manastve it kāmāṁ puruhūta śīśraya ।
 rājeva dasma ni śado'dhi barhiṣyasmintsu some 'vapānamastu te ॥2॥
 viśūvṛdindro amateruta kṣudhaḥ sa idrāyo maghavā vasva īśate ।
 tasyedime pravaṇe sapta sindhavo vayo vardhanti vṛṣabhasya śuṣmīṇaḥ ॥3॥
 vayo na vṛkṣaṁ supalāśamāsadantsomāsa indra mandinaśchamūśadaḥ ।
 preṣāmanīkaṁ śavasā dāvidyutad vidat sva1 rmanave jyotirāryam ॥4॥
 kṛtāṁ na śvaghnī vi chinoti devane saṁvarga yanmaghavā sūrya jayat ।
 na tat te anyo anu vīryaśakanna purāṇo maghavan nota nūtanāḥ ॥5॥
 viśaṁviśaṁ maghavā paryaśāyata janānāṁ dhenā avachākaśad vṛṣā ।
 yasyāha śakraḥ savaneṣu raṇyati sa tīvraiḥ somaiḥ sahate pṛtanyataḥ ॥6॥
 āpo na sindhumabhi yat samakṣarantsomāsa indraṁ kulyāiva hradam ।
 vardhanti viprā maho asya sādane yavaṁ na vṛṣṭirdivyena dānuna ॥7॥
 vṛṣā na kruddhaḥ patayad rājāḥsvā yo aryapatnīrakṛṇodimā apaḥ ।
 sa sunvate maghavā jīradānave'vindajjotirmanave haviṣmate ॥8॥
 ujjāyatāṁ paraśurjyotiṣā saha bhūyā ṛtasya sudughā purāṇavat ।
 vi rochatāmaruṣo bhānuna śuchiḥ sva1ṛṇa śukraṁ śuśuchīta satpatiḥ ॥9॥
 gobhiṣṭare māmatim durevāṁ yavena kṣudhaṁ puruhūta viśvām ।
 vyaṁ rājabhiḥ prathamā dhanānyasmākena vṛjanenā jayema ॥10॥
 bṛhaspatirnaḥ pari pātu paśvādutottarasmāda dharādaghāyoḥ ।
 indraḥ purastāduta madhyato naḥ sakhā sakhibhyo varivaḥ kṛṇotu ॥11॥
 bṛhaspate yuvamindraścha vasvo divyasyeśāthe uta pārthivasya ।
 dhattāṁ rayim stuvate kīraye chidyūyaṁ pāta svastibhiḥ sadā naḥ ॥12॥

अ. (Av.) २०.८९.१-११

अस्तेव सु प्रतरं लायमस्यन् भूषन्निव प्र भरा स्तोममस्मै ।
 वाचा विप्रास्तरत वाचमर्यो नि रामय जरितः सोम इन्द्रय ॥१॥
 दोहेन गामुप शिक्षा सखायं प्र बोधय जरितर्जरमिन्द्रम् ।
 कोशं न पूर्ण वसुना न्यूष्टमा च्यावय मघदेयाय शूरम् ॥२॥
 किमंग त्वा मघवन् भोजमाहुः शिशीहि मा शिशयं त्वा शृणोमि ।
 अप्रस्वती मम धीरस्तु शक्र वसुविदं भगमिन्द्रा भरा नः ॥३॥
 त्वां जना ममसत्येष्विन्द्रं संतस्थाना वि ह्वयन्ते समीके ।
 अत्रा युजं कृणुते यो हविष्मात्रासुन्वता सख्यं वष्टि शूरः ॥४॥
 धनं न स्पन्दं बहुलं यो अस्मै तीव्रान्तसोमं आसुनोति प्रयस्वान् ।
 तस्मै शत्रून्सुतुकान् प्रातरहूनो नि स्वष्ट्रान् युवति हन्ति वृत्रम् ॥५॥
 यस्मिन् वयं दधिमा शंसमिन्द्रे यः शिश्राय मघवा काममस्मे ।
 आराचित् सन् भयतामस्य शत्रुर्न्यस्मै द्युम्ना जन्या नमन्ताम् ॥६॥
 आराच्छत्रुमप बाधस्व दुरमुग्रो यः शम्बः पुरुहूत् तेन ।
 अस्मे धेहि यवमद् गोमदिन्द्र कृधी धियं जरित्रे वाजरत्नाम् ॥७॥
 प्र यमन्तर्वृषसवासो अगमन् तीव्राः सोमा बहुलान्तास इन्द्रम् ।
 नाह दामानं मघवा नि यंसन् नि सुन्वते वहति भूरि वामम् ॥८॥
 उत प्रहामतिदीवा जयति कृतमिव श्वघ्नी वि चिनोति काले ।
 यो देवकामो न धनं रुणदधि समित् तं रायः सृजति स्वधाभिः ॥९॥
 वयं राजसु प्रथमा धनान्यरिष्टासो वृजनीभिर्जयेम ॥१०॥
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥११॥

asteva su pratarāṁ lāyamasyan bhūṣanniva pra bharā stomamasmai ।
 vāchā viprāstarata vāchamaryo ni rāmaya jaritaḥ soma indraya ॥1॥
 dohena gāmupa śikṣā sakhāyaṁ pra bodhaya jaritarjāramindram ।

kośam na pūrṇa vasunā nyṛṣṭamā chyāvaya maghadeyāya sūram ॥2॥
 kimarṅga tvā maghavan bhojamāhuḥ śīśīhi mā śīśayaṁ tvā śṛṇomi ।
 apnasvati mama dhīrastu śakra vasuvidam bhagamindrā bharā naḥ ॥3॥
 tvām janā mamasatyēṣvindraṁ samtasthānā vi hṇayante samīke ।
 atrā yujam kṛṇute yo haviṣmānnāsuvatā sakhyam vaṣṭi sūrah ॥4॥
 dhanam na spandram bahulam yo asmai tīvrāntsomam āsunoti prayasvān ।
 tasmai śatrūntsutukān prātarahūno ni svaṣṭrān yuvati hanti vṛtram ॥5॥
 yasmīn vayam dadhimā śaṁsamindre yaḥ śīśrāya maghavā kāmamasme ।
 ārāchchit san bhayatāmasya śaturnyasmai dyumnā janyā namantām ॥6॥
 ārāchchhatrumapa bādhasva duramugro yaḥ śambhaḥ puruhūt tena ।
 asme dhehi yavamad gomadindra kṛdhī dhiyam jaritre vājaratnām ॥7॥
 pra yamantarvṛṣasavāso agman tīvrāḥ somā bahulāntāsa indram ।
 nāha dāmānam maghavā ni yaṁsan ni sunvate vahati bhūri vāmam ॥8॥
 uta prahāmatidivā jayati kṛtamiva śvaghnī vi chinoti kāle ।
 yo devakāmo na dhanam ruṇadadhi samit tam rāyaḥ sṛjati svadhābhiḥ ॥9॥
 vayam rājasu prathamā dhanānyariṣṭāso vṛjanībhirjayema ॥10॥
 bṛhaspatirnaḥ pari pātu paśvādutottarasmaḍadharādaghāyoḥ ।
 indrah purastāduta madhyato naḥ sakhā sakhibhyo varivaḥ kṛṇotu ॥11॥

अ. (Av.) २०.९४.१-११

आ यात्विन्द्रः स्वपतिर्मदाय यो धर्मणा तूतुजानस्तुविष्मान् ।
 प्रत्वक्षाणो अति विश्वा सहांस्यपारेण महता वृष्ण्येन ॥१॥
 सुष्ठामा रथः सुयमा हरी ते मिम्यक्ष वज्रो नृपते गभस्तौ ।
 शीभं राजन्त्सुपथा याह्यर्वाङ् वर्धाम् ते पपुषो वृष्ण्यानि ॥२॥
 एन्द्रवाहो नृपतिं वज्रबाहुमुग्रमुग्रासस्तविषास एनम् ।
 प्रत्वक्षसं वृषभं सत्यशुष्ममेमस्मत्रा सधमादो वहन्तु ॥३॥
 एवा पतिं दोणसाचंसचेतसमूर्जं स्कम्भं धरुण आ वृषायसे ।
 ओजः कृष्व सं गृभाय त्वे अप्यसो यथा केनिपानामिनो वृधे ॥४॥
 गमन्नस्मे वसून्या हि शंसिषं स्वाशिषं भरमा याहि सोमिनः ।
 त्वमीशिषे सास्मित्रा सत्सि बर्हिष्यनाधृष्या तव पात्राणि धर्मणा ॥५॥
 पृथक् प्रायन् प्रथमा देवहूतयोऽकृण्वत् श्रवस्यानि दुष्टरा ।
 न ये शेकुर्गियां नावमारुहमीमैव ते न्यविशन्त केपयः ॥६॥
 एवैवापागपरे सन्तु दूढ्योश्वा येषां दुर्युज आयुयुञ्जे ।
 इत्या ये प्रागुपरे सन्ति दावने पुरुणि यत्र वयुनानि भोजना ॥७॥
 गिरिरिजान् रेजमानां आधारयद् द्यौः क्रन्ददन्तरिक्षाणि कोपयत् ।
 समीचीने धिषणे वि ष्कभायति वृष्णः पीत्वामद उक्थानि शंसति ॥८॥
 इमं बिभर्मि सृकृतं ते अङ्कुशं येनारुजासि मघवन्छफारुजः ।
 अस्मिन्त्सु ते सवने अस्त्वोक्थंसुत इष्टौ मघवन् बोध्याभगः ॥९॥
 गोभिष्टरेमामतिं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वाम् ।
 वयं राजभिः प्रथमा धनान्यस्माकेन वृजनेना जयेम ॥१०॥
 बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चादुत्तरस्मादधरादघायोः ।
 इन्द्रः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सखिभ्यो वरिवः कृणोतु ॥११॥

ā yātvindraḥ svapatirmadāya yo dharmāṇā tūtuḥjānastuviṣmān ।
 pratvakṣāṇo ati viśvā sahāmsyapāreṇa mahatā vṛṣṇyena ॥1॥
 suṣṭhāmā rathah suyamā harī te mīmīyakṣa vajro nṛpate gabhastau ।
 śībham rājantsupathā yāhyarvān vardhām te papuṣo vṛṣṇyāni ॥2॥
 endravāho nṛpatim vajrabāhumugramugrāsastaviṣāsa enam ।
 pratvakṣasam vṛṣabham satyaśuṣmamemasmatrā sadhamādo vahantu ॥3॥
 evā patim deāṇasāchamśachetasamūrja skambham dharuṇa ā vṛṣāyase ।

*Ojaḥ kṛṣva saṁ gr̥bhāya tve apyaso yathā kenipānāmīno vṛdhe ॥4॥
 gamannasme vasūnyā hi śāṁsiśaṁ svāśiśaṁ bharamā yāhi sominaḥ ।
 tvamīśiḥ sāsminnā satsi barhiṣyanādhr̥ṣyā tava pātrāṇi dharmaṇā ॥5॥
 pṛthak prāyan prathamā devahūṭayo kṛṇvat śravasyāni duṣṭarā ।
 na ye śekuryiāyāṁ nāvamāruhamūrmaiva te nyaviśanta kepayah ॥6॥
 evaivāpāgapare santu dhūdyośvā yeṣāṁ duryuja āyuyujre ।
 itthā ye prāgupare santi dāvane puruṇi yatra vayunāni bhojanā ॥7॥
 girīm̐rajrān rejamānāṁ adhārayad dyauḥ krandadantarikṣāni kopayat ।
 samīchīne dhiṣaṇe vi śkabhāyati vṛṣṇaḥ pītṛvāmada ukthāni śāṁsati ॥8॥
 imaṁ bibharmi śṛkṛtaṁ te aṅkuśaṁ yenārujāsi maghavaṁchhaphārujaḥ ।
 asmintsu te savane astvokyaṁsuta iṣṭau maghavan bodhyābhagaḥ ॥9॥
 gobhiṣṭare māmatim̐ durevāṁ yavena kṣudhaṁ puruhūta viśvām ।
 vayaṁ rājabhiḥ prathamā dhanānyasmākena vṛjanenā jayema ॥10॥
 br̥haspatirṇaḥ pari pātu paśchādutottarasmādadharādaghāyoḥ ।
 indraḥ purastāduta madhyato naḥ sakhā sakhibhyo varivaḥ kṛṇotu ॥11॥*

१९६. कृष्णो द्युम्नीको वा प्रियमेधो वा वासिष्ठः (Kṛṣṇo Dyumnīko Vā Priyamedho Vā Vāsiṣṭhaḥ)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.८७.१-६

द्युम्नी वां स्तोमो अश्विना क्रिविर्न सेक आ गतम् ।
 मध्वः सुतस्य स दिवि प्रियो नरा पातं गौराविवेरिणे ॥१॥
 पिबतं घर्म मधुमन्तमश्विना बर्हिः सीदतं नरा ।
 ता मन्दसाना मनुषो दुरोण आ नि पातं वेदसा वयः ॥२॥
 आ वां विश्वाभिरुतिभिः प्रियमेधा अहूषत ।
 ता वर्तिर्यातमुप वृक्तबर्हिषो जुष्टं यां दिविष्टिषु ॥३॥
 पिबतं सोमं मधुमन्तमश्विना बर्हिः सीदतं सुमत् ।
 ता वावृधाना उप सुष्टुतिं दिवो गन्तं गौराविवेरिणम् ॥४॥
 आ नूनं यातमश्विनाश्चभिः पुषितप्सुभिः ।
 दस्त्रा हिरण्यवर्तनी शुभस्पती पातं सोममृतावृधा ॥५॥
 वयं हि वां हवामहे विपन्यवो विप्रासो वाजसातये ।
 ता वल्गू दस्त्रा पुरुदंससा धियाश्विना श्रुष्ट्या गतम् ॥६॥
*dyumnī vāṁ stomo aśvinā krivirna seka ā gatam ।
 madhvaḥ sutasya sa divi priyo narā pātaṁ gaurāviveriṇe ॥1॥
 pibataṁ gharma madhumantamaśvinā barhiḥ sīdataṁ narā ।
 tā mandasānā manuṣo duroṇa ā ni pātaṁ vedasā vayah ॥2॥
 ā vāṁ viśvābhirūtibhiḥ priyamedhā ahūṣata ।
 tā vartiryātamupa vṛktabarhiṣo juṣṭaṁ yāṁ diviṣṭiṣu ॥3॥
 pibataṁ somaṁ madhumantamaśvinā barhiḥ sīdataṁ sumat ।
 tā vāvṛdhānā upa suṣṭutiṁ divo gantaṁ gaurāviveriṇam ॥4॥
 ā nūnaṁ yātamaśvināśvebhiḥ puṣitapsubhiḥ ।
 dasrā hiraṇyavartanī śubhaspatī pātaṁ somamṛtāvṛdhā ॥5॥
 vayaṁ hi vāṁ havāmahe vipanyavo viprāso vājasātaye ।
 tā valgū dasrā purudaṁsasā dhiyāśvinā śruṣṭyā gatam ॥6॥*

१९७. कृष्णो विश्वको वा कार्णिः (Kṛṣṇo Viśvako Vā Kārṇiḥ)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.८६.१-५

उभा हि दस्त्रा भिषजा मयोभुवोभा दक्षस्य वचसो बभूवथुः ।
 ता वां विश्वको हवते तनूकृथे मा नो वि यौष्टं सख्या मुमोचतम् ॥१॥
 कथा नूनं वा विमना उप स्तवद्युवं धियं ददथुर्वस्य इष्टये ।
 ता वां विश्वको हवते तनूकृथे मा नो वि यौष्टं सख्या मुमोचतम् ॥२॥

युवं हि ष्मा पुरुभुजेममेधतुं विष्णाव्हे ददथुर्वस्य इष्टये ।
ता वां विश्वको हवते तनूकृथे मा नो वि यौष्टं सख्या मुमोचतम् ॥३॥
उत त्वं वीरं धनसामृजीषिणं दूरे चित्सन्तमवसे हवामहे ।
यस्य स्वादिष्टा सुमतिः पितुर्यथा मा नो वि यौष्टं सख्या मुमोचतम् ॥४॥
ऋतेन देवः सविता शमायत ऋतस्य शृंगमुर्विया वि पप्रथे ।
ऋतं सासाह महि चित्पृतन्यतो मा नो वि यौष्टं सख्या मुमोचतम् ॥५॥
ubhā hi dasrā bhiṣajā mayobhuvobhā dakṣasya vachaso babhūvathuḥ ।
tā vām viśvako havate tanūkṛthe mā no vi yauṣṭam sakhyā mumochatam ॥1॥
kathā nūnani vā vīmanā upa stavadyuvam dhiyam dadathurvasya iṣṭaye ।
tā vām viśvako havate tanūkṛthe mā no vi yauṣṭam sakhyā mumochatam ॥2॥
yuvam hi śmā purubhujemamedhatum viṣṇāpve dadathurvasya iṣṭaye ।
tā vām viśvako havate tanūkṛthe mā no vi yauṣṭam sakhyā mumochatam ॥3॥
uta tyam vīram dhanasāmṛjīṣiṇam dūre chitsantamavase havāmahe ।
yasya svādiṣṭhā sumatiḥ pīturyathā mā no vi yauṣṭam sakhyā mumochatam ॥4॥
ṛtena devaḥ savitā śamāyata ṛtasya śṛṅgamurviyā vi paprathe ।
ṛtam sāsāha mahi chitpṛtanyato mā no vi yauṣṭam sakhyā mumochatam ॥5॥

१९८. केतुर् आग्नेयः (Ketur Āgneyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१५६.१-५; सा. (Sv.) १५२७-१५३१

ऋ. (Rv.) १०.१५६.१-५

अग्निं हिन्वन्तु नो धियः सप्तिमाशुमिवाजिषु । तेन जेष्य धनन्धनम् ॥१॥
यया गा आकारामहे सेनयाग्ने त्वोत्या । तां नो हिन्व मघत्तये ॥२॥
आग्ने स्थूरं रयिं भर पृथुं गोमन्तमश्विनम् । अङ्घ्रि खं वर्तया पणिम् ॥३॥
अग्ने नक्षत्रमजरमा सूर्य रोहयो दिवि । दधज्योतिर्जनेभ्यः ॥४॥
अग्ने केतुर्विशामसि प्रेष्ठः श्रेष्ठ उपस्थसत् । बोधा स्तोत्रे वयो दधत् ॥५॥
agimna hinvantu no dhiyaḥ saptimāśumivājiṣu । tena jeṣya dhanandhanam ॥1॥
yayā gā ākāramahe senayāgne tvotyā । tān no hinva maghattaye ॥2॥
āgne sthūrān rayim bhara pṛthum gomantamaśvinam । aṇdhi kham vartayā
paṇim ॥3॥
agne nakṣatramajaramā sūrya rohayo divi । dadhajjyotirjanebhyaḥ ॥4॥
agne keturviśāmasi preṣṭha śreṣṭha upasthasat । bodhā stotre vayo dadhat ॥5॥

सा. (Sv.) १५२७-१५३१

अग्निं हिन्वन्तु नो धियः सप्तिमाशुमिवाजिषु । तेन जेष्य धनन्धनम् ॥१॥
यया गा आकारामहे सेनयाग्ने त्वोत्या । तां नो हिन्व मघत्तये ॥२॥
आग्ने स्थूरं रयिं भर पृथुं गोमन्तमश्विनम् । अङ्घ्रि खं वर्तया पविम् ॥३॥
अग्ने नक्षत्रमजरमा सूर्य रोहयो दिवि । दधज्योतिर्जनेभ्यः ॥४॥
अग्ने केतुर्विशामसि प्रेष्ठः श्रेष्ठ उपस्थसत् । बोधा स्तोत्रे वयो दधत् ॥५॥
agnim hinvantu no dhiyaḥ saptimāśumivājiṣu । tena jeṣya dhanandhanam ॥1॥
yayā gā ākāramahe senayāgne tavotyā । tān no hinva maghattaye ॥2॥
āgne sthūrānrayim bhara pṛthum gomantamaśvinam ।
aṇdhi kham vartayā pavim ॥3॥
agne nakṣatramajaramā sūrya rohayo divi । dadhajjayotirjanebhyaḥ ॥4॥
agne keturviśāmasi preṣṭha śreṣṭha upasthasat । bodhā stotre vayo dadhat ॥5॥

१९९. कौण्डिन्यः (Kaundinyaḥ)

१. परमात्मा (Paramātmā) - य. (Yv.) २०.३२

यो भूतानामधिपतिर्यस्मिँल्लोकाऽअधि श्रिताः ।
यऽईशे महतो महान्स्तेन गृह्णामि त्वामहं मयि गृह्णामि त्वामहम् ॥३२॥

yo bhūtānāmadhipatiryasmiṁllokā'adhi śrītāḥ ।

ya 'īse mahato mahānīstena gr̥hṇāmi tvāmahaṁ mayi gr̥hṇāmi tvāmahaṁ ॥32 ॥

२००. कौरुपथिः (Kaurupathiḥ)

१. इन्द्रावरुणौ (Indrāvaruṇau) - अ. (Av.) ७.५८.१-२

इन्द्रावरुणा सुतपाविमं सुतं सोमं पिबतं मद्यं धृतव्रतौ ।

युवो रथो अध्वरो देववीतये प्रति स्वसरमुप यातु पीतये ॥१ ॥

इन्द्रावरुणा अधुमत्तमस्य वृष्णः सोमस्य वृष्णा वृषेथाम् ।

इदं वामन्धः परिषिक्तमासद्यास्मिन् बहिर्षि मादयेथाम् ॥२ ॥

indrāvaruṇā sutapāvimaṁ sutaṁ somaṁ pibataṁ madyaṁ dhṛtavratau ।

yuvo ratho adhvaro devavītaye prati svasaramupa yātu pītaye ॥1 ॥

indrāvaruṇā adhumattamasya vṛṣṇaḥ somasya vṛṣṇā vṛṣethām ।

idaṁ vāmandhaḥ pariṣiktamāsadyāsmiṁ bahirṣi mādayethām ॥2 ॥

२. मन्युः अध्यातमम् (Manyuḥ Adhyātamam) - अ. (Av.) ११.८.१-३४

यन्मन्युर्जायामावहत् संकल्पस्य गृहादधि । क आसं जन्या के वराः क उ ज्येष्ठवरोऽभवत् ॥१ ॥

तपश्चैवास्तां कर्म चान्तर्महत्पर्वे । त आसं जन्यास्ते वरा ब्रह्म ज्येष्ठवरोऽभवत् ॥२ ॥

दश साकमजायन्त देवा देवेभ्यः पुरा । यो वै तान् विद्यात् प्रत्यक्षं स वा अद्य महद् वदेत् ॥३ ॥

प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रमक्षितिश्च क्षितिश्च या । व्यानोदानौ वाङ् मनस्ते वा आकूतिमावहन् ॥४ ॥

अजाता आसन्वृतवोऽथो धाता बृहस्पतिः । इन्द्राग्नी अश्विना तर्हि कं ते ज्येष्ठमुपासत ॥५ ॥

तपश्चैवास्तां कर्म चान्तर्महत्पर्वे । तपो ह जो कप्रणस्तत् ते ज्येष्ठमुपासत ॥६ ॥

येत आसीद् भूमिः पूर्वा यामदधातय इद् विदुः । यो वै ता विद्यान्नामथा न स मन्येत पुराणवित् ॥७ ॥

कुत इन्द्रः कुतः सोमः कुतो अग्निरजायत । कुतस्त्वष्टा समभवत् कुतो धाताजायत ॥८ ॥

इन्द्रादिन्द्रः सोमात् सोमो अग्रेरग्निरजायत । त्वष्टा ह जो त्वष्टुर्धातुर्धाताजायत ॥९ ॥

ये त आसन् दश जाता देवा देवेभ्यः पुरा । पुत्रेभ्यो लोकं दत्त्वा कस्मिंस्ते लोक आसते ॥१० ॥

यदा केशानस्थि स्नाव मांसं मज्जानमाभरत् । शरीरं कृत्वा पादवत् कं लोकमनु प्राविशत् ॥११ ॥

कुतः केशान् कुतः स्नाव कुतो अस्थीन्याभरत् । अङ्गा पर्वणि मज्जानं को मांसं कुत आभरत् ॥१२ ॥

संसिचो नाम ते देवा ये संभारान्त्समभरन् । सर्व संसिच्य मर्त्य देवाः पुरुषमाविशन् ॥१३ ॥

ऊरू पादावष्टीवन्तौ शिरो हस्तावथो मुखम् । पृष्टीर्बर्जह्येपार्श्वे कस्तत् समदधादृषिः ॥१४ ॥

शिरो हस्तावथो मुखं जिह्वां ग्रीवाश्च कीकसाः । त्वचा प्रावृत्य सर्वं तत् संधा समदधान्मही ॥१५ ॥

यत्तच्छरीरमशयत् संधया संहितं महत् । येनेदमद्य रोचते को अस्मिन् वर्णमाभरत् ॥१६ ॥

सर्वे देवा उपाशिक्षन् तदजानाद् वधूः सती । ईशा वशस्य या जाया सास्मिन् वर्णमाभरत् ॥१७ ॥

यदा त्वष्टा व्यतृणत् पिता त्वष्टुर्य उत्तरः । गृहं कृतवा मर्त्य देवाः पुरुषमाविशन् ॥१८ ॥

स्वप्नो वै तन्द्नीर्निर्ऋतिः पाप्मानो नाम देवताः । जरा खालत्यं पालित्यं शरीरमनु प्राविशन् ॥१९ ॥

स्तेयं दुष्कृतं वृजिनं सत्यं यो यशो बृहत् । बलं च क्षत्रमोजश्च शरीरमनु प्राविशन् ॥२० ॥

भूतिश्च वा अभूतिश्च रातयोऽरातयश्च याः । क्षुधश्च सर्वास्तृष्णाश्च शरीरमनु प्राविशन् ॥२१ ॥

निन्दाश्च वा अनिन्दाश्च यच्च हन्तेति नेति च । शरीरं श्रद्धा दक्षिणाश्रद्धा चानु प्राविशन् ॥२२ ॥

विद्याश्च वा अविद्याश्च यच्चान्यदुपदेश्यम् । शरीरं ब्रह्म प्राविशदृचः सामाथो यजुः ॥२३ ॥

आनन्दा मोदाः प्रमुदोऽभीमोदमुदश्च ये । हसो नरिष्टा नृत्तानि शरीरमनु प्राविशन् ॥२४ ॥

आलापाश्च प्रलापाश्चाभीलापलपश्च ये । शरीरं सर्वे प्राविशन्नायुजः प्रयुजो युजः ॥२५ ॥

प्राणपानौ चक्षुः श्रोत्रमक्षितिश्च क्षितिश्च या । व्यानोदानौ वाङ्मनः शरीरेण त ईयन्ते ॥२६ ॥

आशिषश्च प्रशिषश्च संशिषो विशिषश्च याः । चित्तानि सर्वे संकल्पाः शरीरमनु प्राविशन् ॥२७ ॥

आस्त्रेयीश्च वास्त्रेयीश्च त्वरणाः कृपणाश्च याः । गुह्याः शुक्रा स्थूला अपस्ता बीभत्सावसादयन् ॥२८ ॥

अस्थि कृत्वा समिधं तदष्टापो असादयन् । रेतः वृत्वाज्यं देवाः पुरुषमाविशन् ॥२९ ॥

या आपो याश्च देवता या विराड् ब्रह्मणा सह । शरीरं ब्रह्म प्राविशच्छरीरेऽधि प्रजापतिः ॥३० ॥

सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणं पुरुषस्य वि भेजिरे । अथास्येतरमात्मानं देवः प्रायच्छन्नग्नये ॥३१ ॥

तस्माद् वै विद्वान् पुरुषमिदं ब्रह्मेति मन्यते । सर्वा ह्यस्मिन् देवता गावो गोष्ठइवासते ॥३२ ॥

प्रथमेन प्रामारेण त्रेधा विष्वङ् वि गच्छति । अद एकेन गच्छत्यद एकेन गच्छतीहैकेन नि षेवते ॥३३ ॥

अप्सु स्तीमासु वृद्धासु शरीरमन्तरा हितम् । तस्मिन्छवोऽध्यन्तरा तस्माच्छवोऽध्युच्यते ॥३४॥
 yanmanyurjāyāmāvahat samkalpasya grhādadhi ।
 ka āsam janyā ke varāḥ ka u jyeṣṭhavarobhavat ॥1॥
 tapaśchaivāstām karma chāntarmahatyarṇave ।
 ta āsam janyāste varā brahma jyeṣṭhavarobhavat ॥2॥
 daśa sākamajāyanta devā devebhyah purā ।
 yo vai tām vidyāt pratyakṣam sa vā adya mahad vadet ॥3॥
 prānāpānau chakṣuḥ śrotramakṣitīścha kṣitīścha yā ।
 vyānodānau vān manaste vā ākūtimāvahan ॥4॥
 ajātā āsannṛtavo'tho dhātā bṛhaspatiḥ ।
 indragñī āsvinā tarhi kam te jyeṣṭhamupāsata ॥5॥
 tapaśchaivāstām karma chāntarmahatyarṇave ।
 tapo ha jāo kamraṇastat te jyeṣṭhamupāsata ॥6॥
 yeta āsīd bhūmiḥ pūrvā yāmadadhātaya id viduḥ ।
 yo vai tā vidyānnāmāmathā na sa manyeta purāṇavit ॥7॥
 kuta indraḥ kutaḥ somaḥ kuto agnirajāyata ।
 kutastvaṣṭā samabhavat kuto dhātājāyata ॥8॥
 indradindrah somāt somo agneragnirajāyata ।
 tvaṣṭā ha jo tvaṣṭurdhāturdhātājāyata ॥9॥
 ye ta āsan daśa jātā devā devebhyah purā ।
 putrebhyo lokam dattvā kasimṁmaste loka āsate ॥10॥
 yadā keśānasthi snāva māmsam majjānamābharat ।
 śarīram kṛtvā pādavat kam lokamanu prāviśat ॥11॥
 kutaḥ keśān kutaḥ snāva kuto asthīnyābharat ।
 aṅgā parvāni majjānam ko māsam kuta ābharat ॥12॥
 samśicho nāma te devā ye sambhārāntsamabharan ।
 sarva samśichya martya devāḥ puruṣamāviśan ॥13॥
 ūrū pādāvaṣṭhīvantau śiro hastāvatho mukham ।
 prṣṭīrbarjahyepārśve kastat samadadhādṛṣiḥ ॥14॥
 śiro hastāvatho mukham jihnam grīvāścha kikasāḥ ।
 tvachā prāvṛtya sarva tat samdhā samadadhānmahī ॥15॥
 yattachchharīramaśayat samdhayā samhītam mahat ।
 yenedamadya rochate ko asmin varṇamābharat ॥16॥
 sarve devā upāśikṣan tadajānād vadhūḥ satī ।
 īśa vaśasya yā jāyā sāsmin varṇamābharat ॥17॥
 yadā tvaṣṭā vyatṛṇat pitā tvaṣṭurya uttarah ।
 grham kṛtavā martya devāḥ puruṣamāviśan ॥18॥
 svapno vai tandrīrniṛtiḥ pāpmāno nāma devatāḥ ।
 jarā khālatyam pālityam śarīramanu prāviśan ॥19॥
 steyam duṣkṛtam vṛjinam satyam yāo yaśo bṛhat ।
 balam cha kṣatramojascha śarīramanu prāviśan ॥20॥
 bhūtiścha vā abhūtiścha rātayo'rātayaścha yāḥ ।
 kṣudhascha sarvāstṛṣṇāścha śarīramanu prāviśan ॥21॥
 nindāścha vā anindāścha yachcha hanteti neti cha ।
 śarīram śraddhā dakṣiṇāśraddhā chānu prāviśan ॥22॥
 vidyāścha vā avidyāścha yachchānyadupadeśyam ।
 śarīram brahma prāviśadrchaḥ sāmātho yajuh ॥23॥
 ānandā modāḥ pramudo'bhīmodamudaścha ye ।
 haso nariṣṭā nṛttāni śarīramanu prāviśan ॥24॥
 ālāpāścha pralāpāśchābhilāpalapāścha ye ।

śarīraṁ sarve prāviśannāyujāḥ prayujō yujāḥ ॥25॥
 prāṇapānau chakṣuḥ śrotramakṣitīścha kṣitīścha yā ।
 vyānodānau vāṇmanaḥ śarīreṇa ta īyante ॥26॥
 āśiśaścha praśiśaścha samśiśo viśiśaścha yāḥ ।
 chittāni sarve saṅkalpāḥ śarīramanu prāviśan ॥27॥
 āsneyīścha vāsteyīścha tvaraṇāḥ kṛpaṇāścha yāḥ ।
 guhyāḥ śukrā sthūlā apastā bībhatsāvasādayan ॥28॥
 asthi kṛtvā samidham tadaṣṭāpo asādayan ।
 retaḥ vṛtvājyaṁ devāḥ puruṣamāviśan ॥29॥
 yā āpo yāścha devatā yā virāḍ brahmaṇā saha ।
 śarīraṁ brahma prāviśachchharīre'dhi prajāpatiḥ ॥30॥
 sūryaśchakṣurvātaḥ prāṇaṁ puruṣasya vi bhejire ।
 athāsyetaramātmānaṁ devaḥ prāyachchhannagnaye ॥31॥
 tasmād vai vidvān puruṣamidaṁ brahmeti manyate ।
 sarvā hyasmin devatā gāvo goṣṭhaivāsate ॥32॥
 prathamena prāmāreṇa tredhā viṣvaṁ vi gachchhati ।
 ada ekena gachchhatyada ekena gachchhatihaikena ni ṣevate ॥33॥
 apsu stīmāsu vṛddhāsu śarīramantarā hitam ।
 tasminnichhavo'dhyantarā tasmāchchhavo'dhyuchyate ॥34॥

२०१. कौशिकः (Kauśikah)

१. मन्त्रोक्ता (Mantroktā) - अ. (Av.) १०.५.२५-३६

पृथिवीमनु वि क्रमेऽहं पृथिव्यास्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥२५॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहान्तरिक्षसंशितो वायुतेजाः ।
 अन्तरिक्षमनु वि क्रमेऽहमन्तरिक्षात् तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥२६॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहा द्यौसंशितः सूर्यतेजाः ।
 दिवमनु वि क्रमेऽहं दिवस्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥२७॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहा दिक्संशितो मनस्तेजाः ।
 दिशोऽनु वि क्रमेऽहं दिग्भ्यस्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥२८॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहाशासंशितो वाततेजाः ।
 आशा अनु वि क्रमेऽहमाशाभ्यस्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥२९॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नह ऋक्संशितः सामतेजाः ।
 ऋचोऽनु वि क्रमेऽहमृग्भ्यस्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 सा मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥३०॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहा यासंशितो ब्रह्मतेजाः ।
 यामनु वि क्रमेऽहं यातं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥३१॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहौषधीसंशितः सोमतेजाः ।
 ओषधीन् वि क्रमेऽहमोषधीभ्यस्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥३२॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहाप्सुसंशितो वरुणतेजाः ।
 आपोऽनु वि क्रमेऽहमप्सुभ्यस्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणे जहातु ॥३३॥

विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहा कृषिसंशितोऽन्नतेजाः ।
 कृषिमनु वि क्रमेऽहं कृष्यास्तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥३४॥
 विष्णोः क्रमोऽसि सपत्नहा प्राणसंशितः पुरुषतेजाः ।
 प्राणमनु वि क्रमेऽहं प्राणात् तं निर्भजामो योऽस्मान् द्वेष्टि यं वयं द्विष्मः ।
 स मा जीवीत् तं प्राणो जहातु ॥३५॥
 जितमस्कमुद्भिन्नस्माकमभ्यष्टां विश्वाः पृतना अरातीः ।
 इदमहमामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्रस्य वर्चस्तेजः प्राणमायुर्नि वेष्टयामीदमेनमधरांचं पादयामि ॥३६॥
pr̥thivīmanu vi krame'ham̐ pr̥thivyāstaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥25॥
viṣṇoḥ kramo'si sapatnahāntarikṣasaṁśīto vāyutejāḥ ।
antarikṣamanu vi krame'hamantarikṣāt taṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥26॥
viṣṇeḥ kramo'si sapatnahā dyausaṁśītaḥ sūryatejāḥ ।
divamanu vi krame'ham̐ divastaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥27॥
viṣṇoḥ kramo'si sapatnahā diksaṁśīto manastejāḥ ।
dīśo'nu vi krame'ham̐ digbhyastaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥28॥
viṣṇoḥ kramo'si sapatnahāśāsaṁśīto vātatejāḥ ।
āśā anu vi krame'hamāśābhyastaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥29॥
viṣṇeḥ kramo'si sapatnaha ṛksaṁśītaḥ sāmātejāḥ ।
ṛcho'nu vi krame'ham̐ ṛgbhyastaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sā mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥30॥
viṣṇoḥ kramo'si sapatnahā yāsaṁśīto brahmatejāḥ ।
yāmanu vi krame'ham̐ yāataṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥31॥
viṣṇoḥ kramo'si sapatnahauṣadhīsaṁśītaḥ somatejāḥ ।
Oṣadhīran vi krame'hamoṣadhībhyastaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥32॥
viṣṇeḥ kramo'si sapatnahāpsusaṁśīto varuṇatejāḥ ।
āpo'nu vi krame'hamadbhayastaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥33॥
viṣṇoḥ kramo'si sapatnahā kṛṣisaṁśīto 'nnatejāḥ ।
kṛṣīmanu vi krame'ham̐ kṛṣyāstaṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥34॥
viṣṇoḥ kramo'si sapatnahā prāṇasaṁśītaḥ puruṣatejāḥ ।
prāṇamanu vi krame'ham̐ prāṇāt taṁ nirbhajāmo yo'asmān dveṣṭi yaṁ vayan̐ dviṣmaḥ ।
sa mā jīvīt taṁ prāṇo jahātu ॥35॥
jītamaskamudbhinnasmākamabhyaṣṭhām̐ viśvāḥ pṛtanā arātīḥ ।
idamahamāmuṣyāyaṇasyāmuṣyāḥ putrasya varchastejāḥ prāṇamāyurni
veṣṭayāmīdamenamadharām̐chaṁ pādāyāmi ॥36॥

२. वैश्वानरः (Vaiśvānaraḥ) - अ. (Av.) ६.३५.१-३

वैश्वनरो न ऊतय आ प्र यातु परावतः । अग्निर्नः सुष्टुतीरुप ॥१॥

वैश्वनरो न आगमदिमं यां सजूरूप । अग्निरुक्थेष्वंहसु ॥२॥

वैश्वानरोऽङ्गिरसां स्तोममुक्थं च चाक्लृपत् । ऐषु द्यु स्यर्यमत् ॥३॥

vaiśvānaro na ūtaya ā pra yātu parāvataḥ । agnirnaḥ suṣṭutīrupa ॥1॥

vaiśvānaro na āgamadimam yām sajūrūpa । agniruktheṣvaṁhasu ॥2॥

vaiśvānaro 'ṅgirasām stomamuktham cha chākṛpat । aiṣu dyu syaryamat ॥3॥

२०२. कौशिकः (अनृणकामः) (Kauśikaḥ [Anṛṇakāmaḥ])

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) ६.११७.१-३; ६.११८.१-३

अ. (Av.) ६.११७.१-३

अपमित्यमप्रतीतं यदस्मि यमस्य येन बलिना चरामि ।

इदं तदग्रे अनृणो भवामि त्वं पाशान् विचृतं वेत्थ सर्वान् ॥१॥

इहैव सन्तः प्रति दद्म एनज्जीवा जीवेभ्यो नि हराम एनत् ।

अपमित्य धान्यं यज्जघसाहमिदं तदग्रे अनृणो भवामि ॥२॥

अनृणा अस्मिन्नृणाः परस्मिन् तृतीये लोके अनृणाः स्याम ।

ये देवयानाः पितृयाणाश्च लोकाः सर्वान् पथो अनृणा आ क्षियेम ॥३॥

apamityamapratītam yadasmī yamasya yena balinā charāmi ।

idam tadagne anṛṇo bhavāmi tvam pāsān vichṛtam vettha sarvān ॥1॥

ihaiva santaḥ prati dadma enajjīvā jīvebhyo ni harāma enat ।

apamitya dhānyam yajjaghasāhamidam tadagne anṛṇo bhavāmi ॥2॥

anṛṇā asminnanṛṇāḥ parasmin tṛtiye loke anṛṇāḥ syāma ।

ye devayānāḥ pitṛyāṇāścha lokāḥ sarvān patho anṛṇā ā kṣiyema ॥3॥

ऋ. (Rv.) ६.११८.१-३

यद्धस्ताभ्यां चक्रुः किल्बिषाण्यक्षाणां गतुमुपलिप्समानाः ।

उग्रपश्ये उग्रजितौ तदद्याप्सरसावनु दत्तामृणं नः ॥१॥

उग्रपश्ये राष्ट्रभृत् किल्बिषाणि यदक्षवृत्तमनु दत्तं न एतत् ।

ऋणात्रो नर्णमेत्समानो यमस्य लोके अधिरज्जुरायत् ॥२॥

यस्मा ऋणं यस्य जायामुपैमि यं याचमानो अभ्यैमि देवाः ।

ते वाचं वादिषु मूर्त्तरां महेवपत्नी अप्सरसावधीतम् ॥३॥

yaddhastābhyām chakṛuḥ kilbiṣāṇyakṣāṇām gatnumupalīpsamānāḥ ।

ugraṁpaśye ugrajitau tadadyāpsarasāvanu dattāmṛṇam naḥ ॥1॥

ugraṁpaśye rāṣṭrabhṛt kilbiṣāṇi yadakṣavṛttamanu dattam na etat ।

ṛṇāno narṇamertsamāno yamasya loke adhirajjūrāyat ॥2॥

yasmā ṛṇam yasya jāyāmupaimi yaṁ yāchamāno abhyaimi devāḥ ।

te vācham vādiṣu mōrttarām maddevapatnī apsarasāvadhītam ॥3॥

२. अग्न्यादयो मन्त्रोक्ताः (Agnyādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ६.१२१.१-३

विषाणा पाशान् विष्याध्यस्मद् य उत्तमा अधमा वारुणा ये ।

दुष्पश्यं दुरितं नि ष्वास्मदथ गच्छेम सुकृतस्य लोकम् ॥१॥

यद् दारुणि बध्यसे यच्च रज्ज्वां यद् भूम्यां बध्यसे यच्च वाचा ।

अयं तस्माद् गार्हपत्यो नो अग्निरुदिन्नयाति सुकृतस्य लोकम् ॥२॥

उदगातां भगवती विचृतौ नाम तारके । प्रेहामृतस्य यच्छतां प्रैतु बद्धकमोचनम् ॥३॥

viṣāṇā pāsān viṣyādhyasmat ya uttamā adhamā vāruṇā ye ।

duṣvapnyam dūritam ni ṣvāsmadatha gachchhema sukr̥tasya lokam ॥1॥

yad dāruṇi badhyase yachcha rajjvām yad bhūmyām badhyase yachcha vāchā ।

ayam tasmād gārhapatyō no agnirudinnayāti sukr̥tasya lokam ॥2॥

udagātām bhagavatī vichṛtau nāma tārake । prehāmṛtasya yachchatām praitu

baddhakamochanam ॥3॥

३. अन्तरिक्षादयो मन्त्रोक्ताः (Antarikṣādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ६.१२०.१-३

यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहिंसिम ।
अयं तस्माद् गार्हपत्यो नो अग्निरुदिन्नयाति सुकृतस्य लोकम् ॥१॥
भूमिर्मातादितिर्नो जनित्रं भ्रातान्तरिक्षममिश्रस्त्या नः ।
द्यौरनः पिता पित्र्याच्छं भवाति जामिमृत्वा माव पत्सि लोकात् ॥२॥
यत्रा सुहार्दः सुकृतो मदन्ति विहाय रोगं तन्वः१ स्वायाः ।
अश्लोणा अङ्गैरहुताः स्वर्गे तत्र पश्येम पितरौ च पुत्रान् ॥३॥
yadantarikṣaṁ pṛthivīmuta dyāṁ yanmātaraṁ pitarāṁ vā jihinśima ।
ayaṁ tasmād gārhapatyō no agnirudinnayāti sukr̥tasya lokam ॥1॥
bhūmirmātādītirno janitraṁ bhrātāntarikṣamamiśastyā naḥ ।
dyaurṇaḥ pitā pitrayāchchhaṁ bhavāti jāmimṛtvā māva patsi lokāt ॥2॥
yatrā suhārdaḥ sukr̥to madanti vihāya rogaṁ tanvaḥ१ svāyāḥ ।
aśloṇā aṅgairahutaḥ svarge tatra paśyema pitarau cha putrān ॥3॥

४. वैश्वानरोऽग्निः (Vaiśvānaro'gniḥ) - अ. (Av.) ६.११९.१-३

यददीव्यन्नृणमहं कृणोम्यदास्यन्नग्र उत संगृणामि ।
वैश्वानरो नो अधिपा वसिष्ठ उदिन्नयाति सुकृतस्य लोकम् ॥१॥
वैश्वानराय प्रति वेदयामि यद्यृणं संगरो देवतासु ।
स एतान् पाशान् वि चृतं वेद सर्वानथ पक्वेन सह सं भवेम ॥२॥
वैश्वानरः पविता मा पुनातु यत् संगरमभिधावाम्याशाम् ।
अनाजानन् मनसा याचमानो यत् तत्रैनो अप तत् सुवामि ॥३॥
yadādīvyannṛṇamahaṁ kṛṇomyadāsyannagna uta saṅgr̥ṇāmi ।
vaiśvanaro no adhipā vasiṣṭha udinnyāti sukr̥tasya lokam ॥1॥
vaiśvānarāya prati vedayāmi yadyṛṇaṁ saṅgaro devatāsu ।
sa etān pāśān vi chṛtaṁ veda sarvānatha pakvena saha saṁ bhavema ॥2॥
vaiśvānaraḥ pavitā mā punātu yat saṅgaramabhidhāvāmyāśām ।
anājānan manasā yāchamāno yat tatraīno apa tat suvāmi ॥3॥

२०३. गय आत्रेयः (Gaya Ātreyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.९.१-७; ५.१०.१-७; सा. (Sv.) ८१

ऋ. (Rv.) ५.९.१-७

त्वामग्ने हविष्मन्तो देवं मर्तास ईळते ।
मन्ये त्वा जातवेदसं स हव्या वक्ष्यानुषक् ॥१॥
अग्निर्होता दास्वतः क्षयस्य वृक्तबर्हिषः ।
सं यासश्चरन्ति यं सं वाजासः श्रवस्यवः ॥२॥
उत स्म यं शिशुं यथा नवं जनिष्ठारणी ।
धर्तारं मानुषीणां विशामग्निं स्वध्वरम् ॥३॥
उत स्म दुर्गृभीयसे पुत्रो न ह्यार्याणाम् ।
पुरु यो दग्धासि वनाग्ने पशुर्न यवसे ॥४॥
अथ स्म यस्यार्चयः सम्यक्संयन्ति धूमिनः ।
यदीमह त्रितो दिव्युप ध्मातेव धमति शिशीते ध्मातरी यथा ॥५॥
त्वाहमग्र ऊतिभिर्मित्रस्य च प्रशस्तिभिः ।
द्वेषोयुतो न दुरिता तुर्याम मर्त्यानाम् ॥६॥
तं नो अग्ने अभी नरो रयिं सहस्व आ भर ।
स क्षेपयत्स पोषयद्भुवद्वाजस्य सातय उतैधि पृत्सु नो वृधे ॥७॥
tvāmagne haviṣmanto devaṁ martāsa īlate ।
manyē tvā jātavedasaṁ sa havyā vakṣyānuṣak ॥1॥

agnirhotā dāsvataḥ kṣayasya vṛktabarhiṣaḥ ।
 sam̐ yāśaścharanti yaṁ sam̐ vājāsaḥ śravasyavaḥ ॥2॥
 uta sma yaṁ śīśum̐ yathā navam̐ janiṣṭārāṇī ।
 dhartāram̐ mānuṣiṇām̐ viśāmagṇim̐ svadhvaram ॥3॥
 uta sma durgr̥bhīyase putro na hnāryāṇām ।
 purū yo dagdhāsi vanāgne paśurna yavase ॥4॥
 atha sma yasyārchayaḥ samyaksaṁyanti dhūmināḥ ।
 yadīmaha trito divyupa dhmāteva dhamati śīṣīte dhmātārī yathā ॥5॥
 tvāhamagna ūtibhirmitrasya cha praśastibhiḥ ।
 dveṣoyuto na duritā turyāma martyānām ॥6॥
 tam̐ no agne abhī naro rayim̐ sahasva ā bhara ।
 sa kṣepayatsa poṣayadbhuvadvājasya sātaya utaidhi pṛtsu no vṛdhe ॥7॥

ऋ. (Rv.) ५.१०.१-७

अग्न ओजिष्ठमा भर द्युम्नमस्मभ्यमध्रिगो । प्र नो राया परीणसा रत्ति वाजाय पन्थाम् ॥१॥
 त्वं नो अग्ने अद्भुत क्रत्वा दक्षस्य मंहना । त्वे असुर्यं मरुहत्क्राणा मित्रो न यियः ॥२॥
 त्वं नो अग्न एषां गयं पुष्टिं च वर्धय । यं स्तोमेभिः प्र सूरयो नरो मघान्यानशुः ॥३॥
 ये अग्ने चन्द्र ते गिरः शुम्भन्त्यश्चराधसः ।
 शुष्मेभिः शुष्मिणो नरो दिवश्चिद्येषां बृहत्सुकीर्तिर्बोधति त्मना ॥४॥
 त्व त्वे अग्ने अर्चयो भ्राजन्तो यन्ति धृष्णुया । परिज्मानो न विद्युतः स्वानो रथो न वाजयुः ॥५॥
 नू नो अग्न ऊतये सबाधसश्च रातये । अस्माकासश्च सूरयो विश्वा आशास्तरीषणि ॥६॥
 त्वं नो अग्ने अंगिरः स्तुतः स्तवान आ भर ।
 होतर्विश्वासहं रयिं स्तोतृभ्यः स्तवसे च न उतैधि पृत्सु नो वृधे ॥७॥
 agna Ojīṣṭhamā bhara dyumnasmabhyamadhrigo ।
 pra no rāyā parīṇasā ratsi vājāya panthām ॥1॥
 tvam̐ no agne adbhuta kratvā dakṣasya mamhanā ।
 tve asurya1 mārūhatkrāṇā mitro na yīyaḥ ॥2॥
 tvam̐ no agna eṣām̐ gayam̐ puṣṭim̐ cha vardhaya ।
 yaṁ stomebhiḥ pra sūrayo naro maghānyānaśuḥ ॥3॥
 ye agne chandra te girāḥ śumbhantyaśvarādhasaḥ ।
 śuṣmebhiḥ śuṣmiṇo naro divaśchidyēṣām̐ bṛhatsukīrtirbodhati tmanā ॥4॥
 tva tye agne archayo bhrājanto yanti dhṛṣṇuyā ।
 pariḥmāno na vidyutaḥ svāno ratho na vājayuh ॥5॥
 nū no agna ūtaye sabādhasaścha rātaye ।
 asmākāsaścha sūrayo viśvā āśāstarīṣaṇī ॥6॥
 tvam̐ no agne aṅgiraḥ stutaḥ stavāna ā bhara ।
 hotarvibhvāsaham̐ rayim̐ stotṛbhyaḥ stavase cha na utaidhi pṛtsu no
 vṛdhe ॥7॥

सा. (Sv.) ८१

अग्न ओजिष्ठमा भर द्युम्नमस्मभ्यमध्रिगो । प्र नो राये पनीयसे रत्ति वाजाय पन्थाम् ॥१॥
 agna Ojīṣṭhamā bhara dyumnasmabhyamadhrigo । pra no rāye panīyase ratsi
 vājāya panthām ॥1॥

२०४. गयः प्लातः (Gayaḥ Plātaḥ)

१. पथ्या स्वस्तिः (Pathyā Svastih) - ऋ. (Rv.) १०.६३.१५-१६

स्वस्ति नः पथ्यासु धन्वसु स्वस्त्यश्पु वृजने स्वर्वति ।
 स्वस्ति नः पुत्रकृथेषु योनिषु स्वस्ति राये मरुतो दधातन ॥१५॥
 स्वस्तिरिद्धि प्रपथे श्रेष्ठा रेक्णस्वत्यभि या वाममेति ।
 सा नो अमा सो अरणे नि पातु स्वावेशा भवतु देवगोपा ॥१६॥

svasti naḥ pathyāsu dhanvasu svastyāpsu vṛjane svarvati /
svasti naḥ putrakṛtheṣu yoniṣu svasti rāye maruto dadhātana ||15 ||
svastiriddhi prapathe śreṣṭhā rekṣasvatyabhi yā vāmameti /
sā no amā so araṇe ni pātu svāveśā bhavatu devagopā ||16 ||

२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.६३.१-१४; १७; १०.६४.१-१७

ऋ. (Rv.) १०.६३.१-१४

परावतो ये दिधिषन्त आप्यं मनुप्रीतासो जनिमा विवस्वतः ।
 ययातेर्ये नहुष्यस्य बर्हिषि देवा आसते ते अधि ब्रुवन्तु नः ॥१॥
 विश्वा हि वो नमस्यानि वन्धा नामानि देवा उत यियायानि वः ।
 ये स्थ जाता अदितेरद्भ्यस्परि ये पृथिव्यास्ते म इह श्रुता हवम् ॥२॥
 येभ्यो माता मधुमत्पिन्वते पयः पीयूषं द्यौरदितिरद्विर्बर्हाः ।
 उक्थशुष्मान वृषभरान्त्वप्रसस्तां आदित्यां अनु मदा स्वस्तये ॥३॥
 नृचक्षसो अनिमिषन्तो अर्हणा बृहद्देवासो अमृतत्वमानशुः ।
 ज्योतीरथा अहिमाया अनागसो दिवो वषर्माणं वसते स्वस्तये ॥४॥
 सम्राजो ये सुवृधो यामाययुरपरिहृता दधिरे दिवि क्षयम् ।
 तां आ विवास नमसा सुवृक्तिभिर्महो आदित्यां अदितिं स्वस्तये ॥५॥
 को वः स्तोमं राधति यं जुजोषथ विश्वे देवासो मनुषो यति ष्ठन ।
 को वोऽध्वरं तुविजाता अरं करद्यो नः पर्षदत्यंहः स्वस्तये ॥६॥
 येभ्यो होत्रां प्रथमामायेजे मनुः समिद्धाग्निर्मनसा सप्त होतृभिः ।
 त आदित्या अभ्यं शर्म यच्छत सुगा नः कर्त सुपथा स्वस्तये ॥७॥
 य ईशिरे भुवनस्य प्रचेतसो विश्वस्य स्थातुर्जगतश्च मन्तवः ।
 ते नः कृतादकृतादेनसस्पर्यद्या देवासः पिपृता स्वस्तये ॥८॥
 भेरिष्वन्द्रं सुहवं हवामहेऽहोमुचं सुकृतं दैव्यं जनम् ।
 अग्निं मित्रं वरुणं सातये भगं द्यावापृथिवी मरुतः स्वस्तये ॥९॥
 सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसं सुशर्माणमदितिं सुप्रणीतिम् ।
 दैवीं नावं स्वरित्रामनागसमस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तये ॥१०॥
 विश्वे यजत्रा अधि वोचतोतये त्रायध्वं नो दुरेवाया अभिहुतः ।
 सत्यया वो देवहूत्या हुवेम शृण्वतो देवा अवसे स्वस्तये ॥११॥
 अपामीवामप विश्वामनाहुतिमपारातिं दुर्विदत्रमघायतः ।
 आरे देवा द्वेषो अस्मद्युयोतनोरु णः शर्म यच्छता स्वस्तये ॥१२॥
 अरिष्टः स मर्तो विश्व एधते प्र प्रजाभिर्जायते धर्मणस्परि ।
 यमादित्यासो नयथा सुनीतिभिरिति विश्वानि दुरिता स्वस्तये ॥१३॥
 यं देवासोऽवथ वाजसातौ यं शूरसाता मरुतो हिते धने ।
 प्रातर्यावाणं रथमिन्द्र सानसिमरष्यन्तमा रुहेमा स्वस्तये ॥१४॥

parāvato ye didhiṣanta āpyam manuprītāso janimā vivasvataḥ /
yayāterye nahuṣyasya barhiṣi devā āsate te adhi bruvantu naḥ ||1 ||
viśvā hi vo namasyāni vandyā nāmāni devā uta yīāyāni vaḥ /
ye stha jātā aditeradbhyaspari ye pṛthivyāste ma iha śrutā havam ||2 ||
yebhyeā mātā madhumatpivate payaḥ pīyūṣam dyauroditiradribarhāḥ /
ukthaśuṣmāna vṛṣabharāntsvapnasastām ādityām anu madā svastaye ||3 ||
nṛchakṣaso animiṣanto arhaṇā bṛhaddevāso amṛtatvamānaśuḥ /
jyotīrathā ahimāyā anāgaso divo vaṣarmāṇam vasate svastaye ||4 ||
samrājō ye suvṛdho yāmāyayuraparihnṛtā dadhire divi kṣayam /
tām ā vivāsa namasā suvṛktibhirmaho ādityām aditiṁ svastaye ||5 ||
ko vaḥ stomam rādhati yam jujoṣatha viśve devāso manuṣo yati ṣṭhana /
ko vo'dhvaram tuvijātā aram karadyo naḥ parṣadatyamhaḥ svastaye ||6 ||
yebhyo hotrām prathamāmāyeje manuḥ samiddhāgnirmanasā sapta hotṛbhiḥ /

ta ādityā abhyaṁ śarma yachchhata sugā naḥ karta supathā svastaye ॥7॥
 ya īśire bhuvanasya prachetaso viśvasya sthāturjagataścha mantavaḥ ।
 te naḥ kṛtādakṛtādenasasparyadyā devāsaḥ pipṛtā svastaye ॥8॥
 bheriṣvandram suhavam havāmahem homucham sukṛtam daivyaṁ janam ।
 agirīna mitram varuṇam sātaye bhagam dyāvāpṛthivī marutaḥ svastaye ॥9॥
 sutrāmāṇam pṛthivīm dyāmanehasaṁ suśarmāṇamaditim supraṇitim ।
 daivīm nāvam svaritrāmanāgasamasravantīmā ruhemā svastaye ॥10॥
 viśve yajatrā adhi vachatotaye trāyadhvam no durevāyā abhihrutaḥ ।
 satyayā vo devahūtyā huvema śṛṇvato devā avase svastaye ॥11॥
 apāmivāmapa viśvāmanāhutimapārātim durvidatramaghāyataḥ ।
 āre devā dveṣo asmadyuyotanoru naḥ śarma yachchhatā svastaye ॥12॥
 ariṣṭaḥ sa maruto viśva edhate pra prajābhirjāyate dharmaṇaspari ।
 yamādityāso nayathā sunītibhirati viśvāni duritā svastaye ॥13॥
 yaṁ devāso vatha vājasātau yaṁ sūrasātā maruto hite dhane ।
 prātaryāvāṇam rathamindra sānasimaraṣyantamā ruhemā svastaye ॥14॥

ऋ. (Rv.) १०.६३.१७

एवा प्लतेः सूनुरवीवृधद्वो विश्व आदित्या आदिते मनीषी ।
 ईशानासो नरो अमर्त्येनास्तावि जनो दिव्यो गयेन ॥१७॥
 evā plateḥ sūnuravīvṛdhavo viśva ādityā ādite manīṣī ।
 īśānāso naro amartyenāstāvi jano divyo gayena ॥17॥

ऋ. (Rv.) १०.६४.१-१७

कथा देवानां कतमस्य यामनि सुमन्तु नाम शृण्वतां मनामहे ।
 को मृळाति कतमो नो मयस्करत्कतम ऊती अभ्या ववर्तति ॥१॥
 क्रतूयन्ति क्रतवो हत्सु धीतयो वेनन्ति वेनाः पतयन्त्या दिशः ।
 न मर्दिता विद्यते अन्य एभ्यो देवेषु मे अधि कामा अयंसत ॥२॥
 नरा वा शंसं पूषणमगोह्यमर्गिणं देवेद्धमभ्यर्चसे गिरा ।
 सूर्यामासा चन्द्रमसा यमं दिवि त्रितं वातमुषसमक्तुमश्विना ॥३॥
 कथा कविस्तुवीरवान्कया गिरा बृहस्पतिर्वावृधते सुवृक्तिभिः ।
 अज एकपात्सुहवेभिर्ऋर्कभिरहिः शृणोतु बुध्योऽहवीमनि ॥४॥
 दक्षस्य वादिते जन्मनि व्रते राजाना मित्रावरुणा विवाससि ।
 अतूर्तपन्थाः पुरुरथो अर्यमा सप्तहोता विषुरूपेषु जन्मसु ॥५॥
 ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु वाजिनो मितद्रवः ।
 सहस्रमा मेधसाताविव त्मना महो ये धनं समिथेषु जग्निरे ॥६॥
 प्र वो वायुं रथयुजं पुरन्धिं स्तोमैः कृणुध्वं सख्याय पूषणम् ।
 ते हि देवस्य सवितुः सवीमनि क्रतुं सचन्ते सचितः सचेतसः ॥७॥
 त्रिः सप्त सप्ता नद्यो महीरपो वनस्पतीन्पर्वताँ अग्निमूतये ।
 कृशानुमस्तृन्तिष्यं सधस्थ आ रुद्रं रुद्रेषु रुद्रियं हवामहे ॥८॥
 सरस्वती सरयुः सिन्धुरूर्मिभिर्महो महीरवसा यन्तु वक्षणीः ।
 देवीरापो मातरः सूदयित्वो घृतवत्पयो मधुमन्त्रो अर्चत ॥९॥
 उत माता बृहद्दिवा शृणोतु नस्त्वष्टा देवेभिर्जनिभिः पिता वचः ।
 ऋभुक्षा वाजो रास्पतिर्भगो रण्वः शंसः शशमानस्य पातु नः ॥१०॥
 रण्वः संदृष्टौ पितुमाँ इव क्षयो भद्रा रुद्राणां मरुतामुपस्तुतिः ।
 गोभिः प्याम यशसो जनेष्वा सदा देवास इळया सचेमहि ॥११॥
 यां मे धियं मरुत इन्द्र देवा अददात वरुण मित्र यूयम् ।
 तां पीपयत पयसेव धेनुं कुविद्भिरो अधि रथे वहाथ ॥१२॥
 कुविदंग प्रति यथा चिदस्य नः सजात्यस्य मरुतो बुबोधथ ।
 नाभा यत्र प्रथमं संनसामहे तत्र जामित्वमदितिर्दधातु नः ॥१३॥

ते हि द्यावापृथिवी मातरा मही देवी देवांजन्मना यिये इतः ।
 उभे बिभृत उभयं भरीमभिः पुरु रतांसि पितृभिश्च सिंचतः ॥१४॥
 वि षा होत्रा विश्वमश्नोति वार्यं बृहस्पतिररमतिः पनीयसी ।
 ग्रावा यत्र मधुषुदुच्यते बृहदवीवशन्त मतिभिर्मनीषिणः ॥१५॥
 एवा कविस्तुवीरवाँ ऋता द्रविणस्युर्द्रविणसश्चकानः ।
 उक्थेभिरत्र मतिभिश्च विप्रोऽपीपयद्भ्यो दिव्यानि जन्म ॥१६॥
 एवा प्लतेः सूनुरवीवृधद्वो विश्व आदित्या अदिते मनीषी ।
 ईशानासो नरो अमर्त्येनास्तावि जनो दिव्यो गयेन ॥१७॥

*kathā devānām katamasya yāmani sumantu nāma śṛṇvatām manāmahe ।
 ko mṛlāti katamo no mayaskaratkatama ūtī abhyā vavartati ॥1॥
 kratūyanti kratavo hṛtsu dhītayo venanti venāḥ patayantyā dīśaḥ ।
 na marḍitā vidyate anya ebhyo deveṣu me adhi kāmā ayaṁsata ॥2॥
 narā vā śāmsaṁ pūṣaṇamagohyamaginna deveddhamabhyarchase girā ।
 sūryāmāsā chandramasā yamaṁ divi tritaṁ vātamuṣasamaktumaśvinā ॥3॥
 kathā kavistuvīravāṅkayā girā bṛhaspatirvāvṛdhate suvṛktibhiḥ ।
 aja ekapātsuhavebhiṛkvabhirahiḥ śṛṇotu budhnyo3 havīmani ॥4॥
 dakṣasya vādite janmani vrata rājānā mitrāvaruṇā vivāsasi ।
 atūrtapanthāḥ pururatho aryamā saptahotā viṣurūpeṣu janmasu ॥5॥
 te no arvanto havanaśruto havaṁ viśve śṛṇvantu vājino mitadravaḥ ।
 sahasramā medhasātāviva tmanā maho ye dhanam samitheṣu jabhrire ॥6॥
 pra vo vāyūm rathayujam purandhin stomaiḥ kṛṇudhvaṁ sakhyāya pūṣaṇam ।
 te hi devasya savituḥ savīmani kratum sachante sachitaḥ sachetasāḥ ॥7॥
 triḥ sapta sasarā nadyo mahīrapo vanaspatīnparvatām agnimūtaye ।
 kṛśānumastṛtiṣyam sadhastha ā rudraṁ rudreṣu rudriyam havāmahe ॥8॥
 sarasvatī sarayuh sindhurūrmibhirmaho mahīravasā yantu vakṣaṇiḥ ।
 devīrāpo mātaraḥ sūdayitno ghṛtavatpayo madhumanno archata ॥9॥
 uta mātā bṛhaddivā śṛṇotu nastvaṣṭā devebhirjanibhiḥ pitā vachaḥ ।
 ṛbhukṣā vājo riāspatirbhago raṇvaḥ śāmsaḥ śāsāmānasya pātu naḥ ॥10॥
 raṇvaḥ samdrṣṭau pitumām iva kṣayo bhadra rudrāṇām marutāmupastutiḥ ।
 gobhiḥ śyāma yaśaso janeṣvā sadā devāsa ilayā sachemahi ॥11॥
 yām me dhiyam maruta indra devā adadāta varuṇa mitra yūyam ।
 tām pīpayata payaseva dhenum kuvidgiro adhi rathe vahātha ॥12॥
 kuvidamga prati yathā chidasya naḥ sajātyasya maruto bubodhatha ।
 nābhā yatra prathamam samnasāmahe tatra jāmitvamaditirdadhātu naḥ ॥13॥
 te hi dyāvāpṛthivī mātara mahī devī devānjanmanā yīāye itaḥ ।
 ubhe bibhṛta ubhayaṁ bharimabhiḥ purū retāmsi pitṛbhiścha simchataḥ ॥14॥
 vi śā hotrā viśvamaśnoti vārya bṛhaspatiraramatiḥ paṇīyasī ।
 grāvā yatra madhuṣuduchyate bṛhadavīvaśanta matibhirmaniṣiṇaḥ ॥15॥
 evā kavistuvīravām ṛtā draviṇasyurdraviṇasaśchakānaḥ ।
 ukthebhiratra matibhiścha vipro'pīpayadgayo divyāni janma ॥16॥
 evā plateḥ sūnuravīvṛdhadvo viśva ādityā adite manīṣī ।
 īśānāso naro amartyenāstāvi jano divyo gayena ॥17॥*

३. स्वर्ग्यायणौ (Svargyāyana) - य. (Yv.) २१.६

सुनावमा रुहेयमस्रवन्तीमनागसम् । शतारित्रां स्वस्तये ।
sunāvamā ruheyamasravantīmanāgasam । śatāritrām svastaye ।

२०५. गयस्कानः (Gayaskānaḥ)

१. अदितिः (Aditiḥ) - य. (Yv.) २१.६

सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसंसृशर्मणिमदितिंसुप्रणीतिम् ।

दैवीं नावंस्वरित्रामनागसमस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तये ॥६॥

sutrāmāṇaṁ prthivīm dyāmanehasaṁśrāmaṇamaditimsupraṇītim /

daivīm nāvaṁsvaritrāmanāgasamasravantīmā ruhemā svastaye ॥6॥

२०६. गरुत्मान् (Garutmān)

१. द्यावापृथिवी सप्तसिन्धवः (Dyāvāprthivī Saptasindhavaḥ) - अ. (Av.) ४.६.२

यावती द्यावापृथिवी वरिम्णा यावत् सप्त सिन्धवो वितिष्ठरे ।

वाचं विषस्य दूषणीं तामितो निरवादिषम् ॥२॥

yāvatī dyāvāprthivī varimṇā yāvat sapta sindhavo vitiṣṭhare /

vāchaṁ viṣasya dūṣaṇīm tāmito niravādiṣam ॥2॥

२. ब्राह्मणः (Brāhmaṇaḥ) - अ. (Av.) ४.६.१

ब्राह्मणो जो प्रथमो दशशीर्षो दशास्यः । स सोमं प्रथमः पपौ स चकारारसं विषम् ॥१॥

brāhmaṇo jo prathamō daśāśīrṣo daśāsyāḥ / sa somaṁ prathamāḥ papau sa

chakārārasaṁ viṣam ॥1॥

३. वनस्पतिः (Vanaspatiḥ) - अ. (Av.) ४.७.१-७; ६.१००.१-३

अ. (Av.) ४.७.१-७

वारिदं वारयातै वरणावत्यामधि । तत्रामृतस्यासिक्तं तेना ते वारये विषम् ॥१॥

अरसं प्राच्यंविषमरसं यदुदीच्यम् । अथेदमधराच्यंकरम्भेण वि कल्पते ॥२॥

करम्भं कृत्वा तिर्यपीबस्याकमुदारथिम् । क्षुधा किल त्वा दुष्टो जक्षिवान्त्स न रुरूपः ॥३॥

वि ते मदं मदावति शरमिव पातयामसि । प्र त्वा चरुमिव येषन्तं वचसासथपयामसि ॥४॥

परि ग्राममिवाचितं वचसवा स्थापयामसि । तिष्ठा वृक्षइव स्थाम्नयभ्रिखाते न रुरूपः ॥५॥

पवस्तैस्त्वा पर्यक्रीणन् दूर्शोभिरजिनैरुत । प्रक्रीरसि त्वमोषधेऽभ्रिखाते न रुरूपः ॥६॥

अनासा ये वः प्रथमा यानि कर्माणि चक्रिरे । वीरान् नो अत्र मा दभन् तद् व एतत् पुरो दधे ॥७॥

vāridaṁ vārayātai varaṇāvatyāmadhi / tatrāmṛtasyāsiktaṁ tenā te vāraye viṣam ॥1॥

arasaṁ prāchyaṁviṣamarasaṁ yadudīchyaṁ /

athedamadharāchyaṁkarambheṇa vi kalpate ॥2॥

karambhaṁ kṛtvā tiryapībaspākamudārathim /

kṣudhā kila tvā duṣṭano jakṣivāntsa na rūrupaḥ ॥3॥

vi te madam madāvati śaramiva pātayāmasi /

pra tvā charumiva yeṣantaṁ vachasāāsathapayāmasi ॥4॥

pari grāmamivāchitaṁ vachasavā sthāpayāmasi /

tiṣṭhā vṛkṣaiva sthāmnayabhrikhāte na rūrupaḥ ॥5॥

pavastaisvā paryakrīṇan dūrśebhirajinairuta /

prakrīrasi tvamoṣadhe'bhrikhāte na rūrupaḥ ॥6॥

anāptā ye vaḥ prathamā yāni karmāṇi chakrire /

vīrān no atra mā dabhan tad va etat puro dadhe ॥7॥

अ. (Av.) ६.१००.१-३

देव अदुः सूर्यो अदाद् द्यौरदात् पृथिव्यदात् । तिस्रः सरस्वतीरदुः सचिता विषदूषणम् ॥१॥

यद् वो देवा उपजीका असिचन् धन्वन्युदकम् । तेन देवप्रसूतेनेदं दूषयता विषम् ॥२॥

असुराणां दुहितासि सा देवानामसि स्वसा । दिवस्पृथिव्याः संभूता सा चकर्थारसंविषम् ॥३॥

deva aduḥ sūryo adād dyauradāt prthivyadāt /

tisraḥ sarasvatīraduḥ sachitā viṣadūṣaṇam ॥1॥

yad vo devā upajīkā asimchan dhanvanyudakam /

tena devaprasūtenedaṁ dūṣayatā viṣam ॥2॥

asurāṇām duhitāsi sā devānāmasi svasā /

divasprthivyāḥ sambhūtā sā chakarthārasaṁviṣam ॥3॥

४. विषम् (Viṣam) - अ. (Av.) ४.६.४-८

यस्त आस्यत् पंचांगुरिर्वक्राच्चिदधि धन्वनः । अपस्कम्भस्य शल्यान्निरवोचमहं विषम् ॥४॥
 शल्याद् विषं निरवोचं प्रांजनादुत पर्णधेः । अपाष्ठाच्छृगात् कुल्मलान्निरवोचमहं विषम् ॥५॥
 अरसस्त इषो शल्योऽथो ते अरसं विषम् । उतारसस्य वृक्षस्य धनुष्टे अरसासरसम् ॥६॥
 ये अपीषन् ये अदिहन् ये आस्यन् ये अवासृजन् । सर्वे ते वध्रयः कृता वाध्रिर्विषगिरिः कृतः ॥७॥
 वध्रायस्ते खनितारो वध्रिस्त्वमस्योषधे । वध्रिः स पर्वतो गिरिर्यतो जातमिदं विषम् ॥८॥

yasta āsyat pañchāṅgurirvakrāchchidadhi dhanvanaḥ ।
apaskambhasya śalyānniravochamaham viṣam ॥4॥
śalyād viṣam niravocham prāñjanāduta paṇḍadheḥ ।
apāṣṭhāchchṛīgāt kulmalānniravochamaham viṣam ॥5॥
arasasta iṣo śalyo'tho te arasam viṣam ।
utārasasya vṛkṣasya dhanuṣṭe arasāsarasam ॥6॥
ye apīṣan ye adihan ye āsyan ye avāsṛjan ।
sarve te vadhrayaḥ kṛtā vādhriṛviṣagiriḥ kṛtaḥ ॥7॥
vadhrāyaste khanitāro vadhristvamasyoṣadhe ।
vadhriḥ sa parvato giriryato jātamidam viṣam ॥8॥

५. विषनिवारणम् (Viṣanivāraṇam) - अ. (Av.) ६.१२.१-३

परि द्यामिव सूर्योऽहीनां जनिमागमम् । रात्री जगदिवान्यद्वंसात् तेना ते वारये विषम् ॥१॥
 यद् ब्रह्मभिर्यदृषिभिर्यद् देवैर्विदितं पुरा । यद् भूतं भव्यमासन्वत् तेना ते वारये विषम् ॥२॥
 मध्वा पुंचे नद्यः१ पर्वता गिरयो मधु । मधु परुष्णी शीपाला शमास्त्रे अस्तु शं हृदे ॥३॥

pari dyāmiva sūryo'hīnāṁ janimāgamam ।
rātrī jagadivānyaddhanisāt tenā te vāraye viṣam ॥1॥
yad brahmabhīryadṛṣibhīryad devairviditam purā ।
yad bhūtam bhavyamāsanvat tenā te vāraye viṣam ॥2॥
madhvā pūñche nadyaḥ1 parvatā girayo madhu ।
madhu paruṣṇī śīpālā śamāsne astu śam hṛde ॥3॥

६. सर्पविषनिवारणम् (Sarpaviṣanivāraṇam) - अ. (Av.) ५.१३.१-११

ददिर्हि मह्य वरुणो दिवः कविर्वचोभिरुग्रैर्नि रिणामि ते विषम् ।
 खातमखतमुत सक्तमग्रभमिरेव धन्वन्नि जजास ते विषम् ॥१॥
 यत् ते अपोदकं विषं तत् त एतास्वग्रभम् ।
 गृह्णामि ते मध्यममुत्तमं रसमुतावमं भियसा नेशदादु ते ॥२॥
 वृषा मे रवो नभसा न तन्यतुरुग्रेण ते वचसा बाध आदु ते अहं तमस्य नृभिरग्रभं रसं तमस इव ज्योतिरुदेतु
 सूर्यः ॥३॥
 चक्षुषा ते चक्षुर्हन्मि विषेण हनिम ते विषम् ।
 अहे म्रियस्व मा जीवीः प्रत्यगभ्येतु त्वा विषम् ॥४॥
 कैरात् पृश्न उपतृण्य बभ्र आ मे शृणुतासिता अलीकाः ।
 मा मे सख्युः स्तामानमपि छाताश्रावयन्तो नि विषे रसध्वम् ॥५॥
 असितस्य तैमातस्य बभ्रोरपोदकस्य च ।
 सात्रासाहस्याहं मन्योरव ज्यामिव धन्वनो वि मुंचामि रथाँइव ॥६॥
 आलिगी च विलिगी च पिता च माता च ।
 विद्य वः सर्वतो बन्ध्वरसाः किं करिष्यथ ॥७॥
 उरुगूलाया दुहिता जाता दास्यसि क्रया ।
 प्रतंकं ददृषीणां सर्वासामरसं विषम् ॥८॥
 कर्णा श्वावित् तदब्रवीद् गिरेरवचरन्तिका ।
 याः काश्चेमाः खनित्रिमास्तासामरसतमं विषम् ॥९॥
 ताबुवं न ताबुवं न घेत त्वमसि ताबुवम् । ताबुवेनारसं विषम् ॥१०॥
 तस्तुवं न तस्तुवं न घेत त्वमसि तस्तुवम् । तस्तुवेनारसं विषम् ॥११॥

dadirhi mahya varuṇo divaḥ kavirvachobhirugrairni riṇāmi te viṣam /
khātamakhatamuta saktamagrabhamireva dhanvanni jajāsa te viṣam ||1 ||
yat te apodakam viṣam tat ta etāsvagrabham /
gr̥hṇāmi te madhyamamuttamam rasamutāvamam bhiyasā neśādādu te ||2 ||
vṛṣā me ravo nabhasā na tanyaturugreṇa te vachasā bādha ādu te aham tamasya
nṛbhiragrabham rasam tamasa iva jyotirudetū sūryaḥ ||3 ||
chakṣupā te chakṣurhanmi viṣeṇa hanima te viṣam /
ahe mriyasva mā jīvīḥ pratyagabhyetu tvā viṣam ||4 ||
kairāt pṛṣṇa upatṛṇya babhra ā me śṛṇutāsītā alikāḥ /
mā me sakhyuḥ stāmānamapī ṣṭhātāsrāvayanto ni viṣe rasadhvam ||5 ||
asitasya taimātasya babhrorapodakasya cha /
sātrāsāhasyāham manyorava jyāmiva dhanvano vi muñchāmi rathāmiva ||6 ||
āligī cha viligī cha pitā cha mātā cha /
vidma vaḥ sarvato bandhvarasāḥ kiṁ kariṣyatha ||7 ||
urugūlāyā duhitā jātā dāsyasiknyā /
pratamkam dadruṣṇām sarvāsāmarasam viṣam ||8 ||
karṇā śvāvīt tadabravīd gireravacharantikā /
yāḥ kāschemāḥ khanitrimāstāsāmarasatamam viṣam ||9 ||
tābuvam na tābuvam na gheṭa tvamasi tābuvam / tābuvenārasam viṣam ||10 ||
tastuvam na tastuvam na ghet tvamasi tastuvam / tastuvenārasam viṣam ||11 ||

७. सर्पविषापाकरणम् (Sarpaviṣāpākaraṇam) - अ. (Av.) ७.८८.१; १०.४.१-२६

अ. (Av.) ७.८८.१

अपेह्यरिरस्यरिर्वा असि । विषे विषमपृक्था विषमिद् वा अपृक्थाः । अहिमेवाभ्यपेहि तं जहि ॥१॥

apehyarirasyarirvā asi /

viṣe viṣamapr̥kthā viṣamid vā apr̥kthāḥ / ahimevābhyapehi taṁ jahi ||1 ||

अ. (Av.) १०.४.१-२६

इन्द्रस्य प्रथमो रथो देवानामपरो रथो वरुणस्य तृतीय इत् । अहीनामपमा रथः स्थाणुमारदथार्षत् ॥१॥

दर्भः शोचिस्तरुणकमश्चस्य वारः परुषस्य वारः । रथस्य बन्धुरम् ॥२॥

अव श्वेत पदा जहि पूर्वेण चापरेण च । उदप्लुतमिव दार्वहीनामरसं विषं वारुग्रम् ॥३॥

अरंघुषो निमज्ज्योन्मज्ज्य पुनरब्रवीत् । उदप्लुतमिव दार्वहीनामरसं विषं वारुग्रम् ॥४॥

पैद्वो हन्ति कसर्णीलं पैद्वः श्वित्रमुतासितम् । पैद्वो रथर्व्याः शिरः सं बिभेद पृदाक्काः ॥५॥

पैद्व प्रेहिं प्रथमोऽनु त्वा वयमेमसि । अहीन् व्यस्यतात् पथो येन स्मा वयमेमसि ॥६॥

इदं पैद्वो अजायतेदमस्य परायणम् । इमान्यर्वतः पदाहिह्यो वाजिनीवतः ॥७॥

संयतं न वि ष्परद् व्यात्तं न सं यमत् । अस्मिन् क्षेत्रे द्वावही स्त्री च पुमांश्च तावुभावरसा ॥८॥

अरसास इहाहयो ये अन्ति ये च दूरके । घनेन हन्मि वृश्चिकमहिं दण्डेनागतम् ॥९॥

अघाश्चस्येदं भेषजमुभ्योः स्वजस्य च । इन्द्रो मेऽहिमघायन्तमहिं पैद्वो अरन्धयत् ॥१०॥

पैद्वस्य मन्महे वयं स्थिरस्य स्थिरधाम्नः । इमे पश्चा पृदाकवः प्रदीध्यत आसते ॥११॥

नष्टासवो नष्टविषा हता इन्द्रेण वज्रिणा । जघानेन्द्रो जघ्निमा वयम् ॥१२॥

हतास्तिरश्चिराजयो निपिष्टासः पृदाकवः । दर्वि करिक्रतं श्वित्रं दर्भेष्वसितं जहि ॥१३॥

कैरातिका कुमारिका सका खनति भेषजम् । हिरण्ययीभिरभिभिर्गिरीणामुप सानुषु ॥१४॥

आयमगन् युवा भिषक् पृश्निहापराजितः । स वै स्वजस्य जम्भन् उभयोवृश्चिकस्य च ॥१५॥

इन्द्रो मेऽहिमरन्धयन्मित्रश्च वरुणश्च । वातापर्जन्योऽभा ॥१६॥

इन्द्रो मेऽहिमरन्धयत् पृदाकुं च पृदाक्कम् । स्वजं तिरश्चिराजिं कसर्णीलं दशोनसिम् ॥१७॥

इन्द्रो जघान प्रथमं जनितारमहे तव । तेषामु तृह्यमाणानां कः स्विच् तेषामसद् रसः ॥१८॥

स हिं शीर्षाण्यग्रभं पौञ्जिष्ठ इव कर्वरम् । सिन्धोर्मध्यं परेत्य व्यनिजमहेर्विषम् ॥१९॥

अहीनां सर्वेषां विषं परा वहन्तु सिन्धवः । हतास्तिरश्चिराजयो निपिष्टासः पृदाकवः ॥२०॥

ओषधीनामहं वृण उर्वरीरिव साधुया । नयाम्यर्वतीरिवाहे निरैतु ते विषम् ॥२१॥

यदग्नौ सूर्ये विषं पृथिव्यामोषधीषु यत् । कान्दाविषं कनकक्रकं निरैत्वैतु ते विषम् ॥२२॥
 ये अग्निजा ओषधिजा अहीनां ये अप्सुजा विद्युत आबभूवुः ।
 येषां जातानि बहुधा महान्ति तेभ्यः सर्पेभ्यो नमसा विधेम ॥२३॥
 तौदी नमासि कन्याघृताची नाम वा असि । अधस्पदेन ते पदमा ददे विषदूषणम् ॥२४॥
 अंगादंगात् प्र च्यावय हृदयं परि वर्जय । अधा विषस्य यत् तेजोऽवाचीनं तदेतु ते ॥२५॥
 आरे अभूद् विषमरौद् विषे विषमप्रगपि ।
 अग्निर्विषमहेर्निदधात् सोमो निरणयीत् । दंष्टारमन्वगाद् विषमहिरमृत ॥२६॥
indrasya prathamo ratho devānāmaparo ratho varuṇasya tṛtīya it /
ahīnāmapamā rathaḥ sthānumāradathārṣat ॥1॥
darbhaḥ śochistarūṇakamaśvasya vāraḥ paruṣasya vāraḥ / rathasya bandhuram ॥2॥
ava śveta padā jahi pūrveṇa chāpareṇa cha /
udaplutamiva dārvahīnāmarasaṁ viṣaṁ vārugram ॥3॥
aramghuṣo nimajyonmajya punarabravīt /
udaplutamiva dārvahīnāmarasaṁ viṣaṁ vārugram ॥4॥
paidvo hanti kasarṇīlāṁ paidvaḥ śvitramutāsitaṁ /
paidvo ratharvyāḥ śiraḥ saṁ bibheda pṛdākvāḥ ॥5॥
paidva prehīṁ prathamo'nu tvā vayamemasī /
ahīn vyasyatāt patho yena smā vayamemasī ॥6॥
idaṁ paidvo ajāyatedamasya parāyaṇam /
imānyarvataḥ padāhighnyo vājīnīvataḥ ॥7॥
saṁyataṁ na vi sparad vyāttaṁ na saṁ yamat /
asmīn kṣetre dvāvahī strī cha pumānīścha tāvubhāvarasā ॥8॥
arasāsa ihāhayo ye anti ye cha dūrake /
ghanena hanmi vṛśchikamahim daṇḍenāgatam ॥9॥
aghāśvasyedaṁ bheṣajumubhyoḥ svajasya cha /
indro me'himaghāyantamahim paidvo arandhayat ॥10॥
paidvasya manmahe vayaṁ sthirasya sthiradhāmaṇaḥ /
ime paśchā pṛdākavaḥ pradīdhyata āsate ॥11॥
naṣṭāsavo naṣṭaviśā hatā indreṇa vajrīṇā / jaghānendro jaghnimā vayam ॥12॥
hatāstiraśchirājayo nipiṣṭāsaḥ pṛdākavaḥ /
darvi karikratam śvitram darbheṣvasitam jahi ॥13॥
kairātikā kumārikā sakā khanati bheṣajam /
hiraṇyayībhirabhribhirgiriṇāmupa sānuṣu ॥14॥
āyamagan yuvā bhiṣak pṛśnihāparājitaḥ /
sa vai svajasya jambhan ubhayovṛśchikasya cha ॥15॥
indro me'himarandhayanmitraścha varuṇascha / vātāparjanya3bhā ॥16॥
indro me'himarandhayat pṛdākum cha pṛdākvam /
svajaṁ tiraśchirājīm kasarṇīlāṁ daśonasiṁ ॥17॥
indro jaghāna prathamam janitāramahe tava /
teṣāmu tṛhyamāṇānām kaḥ svit teṣāmasad rasaḥ ॥18॥
sa him śīrṣānyagrabham pauṇḍrīṣṭha iva karvaram /
sindhormadhyam paretya vyanijamahervīṣam ॥19॥
ahīnām sarveṣām viṣaṁ parā vahantu sindhavaḥ /
hatāstiraśchirājayo nipiṣṭāsaḥ pṛdākavaḥ ॥20॥
Oṣadhīnāmahan vṛṇa urvarīriva sādhyā / nayāmyarvatīrīvāhe niraitsu te viṣam ॥21॥
yadagnau sūrye viṣam pṛthivyāmoṣadhīṣu yat /
kāndāviṣam kanaknakam niraitsuaitu te viṣam ॥22॥
ye agnījā Oṣadhijā ahīnām ye apsujā vidyuta ābabhūvuḥ /
yeṣām jātāni bahudhā mahānti tebhyaḥ sarpebhyo namasā vidhema ॥23॥

*taudī namāsi kanyāghṛtāchī nāma vā asī ।
 adhaspadena te padamā dade viśadūṣaṇam ॥24 ॥
 aṁgādaṁgāt pra chyāvaya hṛdayaṁ pari varjaya ।
 adhā viśasya yat tejo'vāchīnaṁ tadetu te ॥25 ॥
 āre abhūd viśamaraud viṣe viśamapragapi ।
 agnirviśamahernidadhāt somo niraṇayīt । daṁṣṭāraṁanvagād viśamahiramṛta ॥26 ॥*

८. सुपर्णः (Suparṇaḥ) - अ. (Av.) ४.६.३

सुपर्णस्त्वा गुरुत्मान् विष प्रथममावयत् । नामीमदो नारूरुप उतास्मा अभवः पितुः ॥३ ॥
*suparṇastvā gurutmān viṣa prathamamāvayat । nāmīmado nārūrupa utāsmā abhavaḥ
 pītuḥ ॥3 ॥*

२०७. गर्गः (Gargaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ६.४७.६-१९; २१; य. (Yv.) २०.५०-५२

ऋ. (Rv.) ६.४७.६-१९

धृषत्पिब कलशे सोममिन्द्र वृत्रहा शूर समरे वसूनाम् ।
 माध्यन्दिने सवन आ वृषस्व रयिस्थानो रयिमस्मासु धेहि ॥६ ॥
 इन्द्र प्र णः पुरातेव पश्य प्र नो नय प्रतरं वस्यो अच्छ ।
 भवा सुपारो अतिपारयो नो भवा सुनीतिरुत वामनीतिः ॥७ ॥
 उरुं नो लोकमनु नेषि विद्वान्त्स्वर्वज्ज्योतिरभयं स्वस्ति ।
 ऋष्या त इन्द्र स्थविरस्य बाहू उप स्थेयाम शरणा बृहन्ता ॥८ ॥
 वरिष्ठे न इन्द्र वन्धुरे धा वहिष्ठयोः शतावन्नश्चयोरा ।
 इषमा वक्षीषां वर्षिष्ठां मा नस्तारीन्मघवन्नायो अर्यः ॥९ ॥
 इन्द्र मूळ मह्यं जीवातुमिच्छ चोदय धियमयसो न धाराम् ।
 यत्किंचाहं त्वायुरिदं वदामि तज्जुषस्व कृधि मा देववन्तम् ॥१० ॥
 त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवेहवे सुहवं शूरमिन्द्रम् ।
 हयामि शक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः ॥११ ॥
 इन्द्रः सुत्रामा स्ववौ अवोभिः सुमळीको भवतु विश्ववेदाः ।
 बाधतां द्वेषो अमयं कृणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥१२ ॥
 तस्य वयं सुमतौ यिायस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ।
 स सुत्रामा स्ववौ इन्द्रो अस्मे अराच्चिद् द्वेषः सनुतर्युयोतु ॥१३ ॥
 अव त्वे इन्द्र प्रवतो नोर्मिर्गिरो ब्रह्माणि नियुतो धवन्ते ।
 उरु न राधः सवना पुरुष्यपो गा वज्रिन्युवसे समिन्दून् ॥१४ ॥
 क ई स्तवत्कः पृणात्को यजाते यदुग्रमिन्मघवा विश्वहावेत् ।
 पादाविव प्रहरन्नयमन्यं कृणोति पूर्वमपरं शचीभिः ॥१५ ॥
 शृण्वे वीर उग्रमुग्रं दमायन्नयमन्यमतिनेनीयमानः ।
 एधमानद् विळुभयस्य राजा चोष्कूयते विश इन्द्रो मनुष्यान् ॥१६ ॥
 परा पूर्वेषां सख्या वृणक्ति वितर्तुराणो अपरेभिरेति ।
 अनानुभूतीरवधून्वानः पूर्वीरिन्द्रः शरदस्तर्तरीति ॥१७ ॥
 रूपंरूपं प्रतिरूपो बभूव तदस्य रूपं प्रतिचक्षणाय ।
 इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते युक्ता ह्यस्य हरयः शता दश ॥१८ ॥
 युजानो हरिता रथे भूरि त्वष्टेह राजति ।
 को विश्वाहा द्विषतः पक्ष आसत उतासीनेषु सूरिषु ॥१९ ॥

*dhṛṣatpiba kalaśe somamindra vṛtrahā sūra samare vasūnām ।
 mādhyaṇdine savana ā vṛṣasva rayisthāno rayimasmāsu dhehi ॥6 ॥
 indra pra ṇaḥ puraeteva paśya pra no naya prataraṁ vasyo achchha ।
 bhavā supāro atipārayo no bhavā sunītiruta vāmanītiḥ ॥7 ॥
 uruṁ no lokamanu neṣi vidvāntsvavarvajjyotirabhayaṁ svasti ।*

ṛṣvā ta indra sthavirasya bāhū upa stheyāma śaraṇā bṛhantā ॥8 ॥
 variṣṭhe na indra vandhure dhā vahiṣṭhayoḥ śatāvannaśvayorā ।
 iṣamā vakṣiṣām varṣiṣṭhām mā nastārīn maghavannāyo aryaḥ ॥9 ॥
 inrada mṛḷa mahyam jīvātumichchha chodaya dhiyamayasā na dhārām ।
 yatkiṁchāhaṁ tvāyuridaṁ vadāmi tajiṣasva kṛdhi mā devavantam ॥10 ॥
 trātāramindramavitāramindram havehave suhavam śūramindram ।
 hnayāmi śakraṁ puruhūtāramindram svasti no maghavā dhātivndraḥ ॥19 ॥
 indraḥ sutrāmā svavāṁś' avobhiḥ sumāḷiko bhavatu viśvavedāḥ ।
 bādhatām dveṣo amayam kṛṇotu suvīryasya patayaḥ syāma ॥12 ॥
 tasya vayam sumatau yiāyasyāpi bhadre saumanase syāma ।
 sa sutrāmā svavāṁś' indro asme arāchchid dveṣaḥ sanutaryuyotu ॥13 ॥
 ava tve indra pravato normirgiro brahmāṇi niyuto dhavante ।
 urū na rādhaḥ savanā purūṇyapo gā vajrinyuvase samindūn ॥14 ॥
 ka ī stavatkaḥ pṛṇātko yajāte yadugramin maghavā viśvahāvet ।
 pādāviva praharannanyamanyam kṛṇoti pūrvamaparam śachībhiḥ ॥15 ॥
 śṛṇve vīra ugramugram damāyannanyamanyamatinenīyamānaḥ ।
 edhamānad viḷubhayasya rājā choṣkūyate viśa indro manuṣyān ॥16 ॥
 parā pūrveṣām sakhyā vṛṇakti vitarturāṇo aparebhireti ।
 anānubhūtiravadhūnvānaḥ pūrvīrindraḥ śaradastartarīti ॥17 ॥
 rūpaṁrūpaṁ pratirūpo babhūva tadasya rūpaṁ pratichakṣaṇāya ।
 indro māyābhiḥ pururūpa īyate yuktā hyasya harayaḥ śatā daśa ॥18 ॥
 yujāno haritā rathe bhūri tvaṣṭeha rājati ।
 ko viśvāhā dviṣataḥ pakṣa āsata utāsīneṣu sūriṣu ॥19 ॥

ऋ. (Rv.) ६.४७.२१

दिवे दिवे सदृशीरन्यमर्द्धं कृष्णा असेधदप सद्मनो जाः ।
 अहन्दासा वृषभो वस्रयन्तोदव्रजे वर्चिनं शम्बरं च ॥२१ ॥
 dive dive sadṛśīranyamarddha kṛṣṇā asedhadapa sadmano jāḥ ।
 ahandāsā vṛṣabho vasrayantodavraje varchinam śambaram cha ॥21 ॥

य. (Yv.) २०.५०-५२

त्रातारमिन्द्रमवितार मिन्द्रं हवे हवे सुहवं शूरमिन्द्रम् ।
 ह्यामि शक्रं पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मघवा धातिव्द्रः ॥५० ॥
 इन्द्रः सुत्रामा स्ववाँश्ऽअवोभिः समृडीको भवतु विश्ववेदाः बाधतां ।
 द्वेषोऽअभयं कृणोतु सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥५१ ॥
 तस्य वयं समतौ यियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ।
 स सुत्रामा स्ववाँश्ऽ इन्द्रोऽअस्मेऽआराच्चिद् द्वेषः सनुतर्युयोतु ॥५२ ॥
 trātāramindramavitāra mindram havehave suhavam śūramindram ।
 hnayāmi śakraṁ puruhūtāramindram svasti no maghavā dhātivndraḥ ॥50 ॥
 indraḥ sutrāmā svavāṁś' avobhiḥ sumāḷiko bhavatu viśvavedāḥ bādhatām ।
 dveṣo 'abhayam kṛṇotu suvīryasya patayaḥ syāma ॥51 ॥
 tasya vayam sumatau yiāyasyāpi bhadre saumanase syāma ।
 sa sutrāmā svavāṁś' indro 'asme 'arāchchid dveṣaḥ sanutaryuyotu ॥52 ॥

२. दुन्दुभिः (Dundubhiḥ) - ऋ. (Rv.) ६.४७.२९-३०

उप श्वासय पृथिवीमुत द्यां पुरुत्रा ते मनुतां विष्टितं जगत् ।
 स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैर्दूराद्वीयो अप सेध शत्रून् ॥२९ ॥
 आ क्रन्दय बलमोजो न आ धा निः एनिहि दुरिता बाधमानः ।
 अप प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इत इन्द्रस्य मुष्टिरसि वीळ्यस्व ॥३० ॥
 upa śvāsaya pṛthivīmuta dyām purutrā te manutām viṣṭhitam jagat ।
 sa dundubhe sajūrindreṇa devairdūrāddavīyo apa sedha śatrūn ॥29 ॥

*ā krandaya balamojo na ā dhā niḥ ṣṭanihi duritā bādhamānaḥ /
apa protha dundubhe duchchhunā ita indrasya muṣṭirasī vīlayasva ॥30 ॥*

३. दुन्दुभिः इन्द्रश्च (Dundubhiḥ Indrascha) - ऋ. (Rv.) ६.४७.३१

आमूरज प्रत्यावर्तयेमाः केतुमद् दुन्दुभिर्वावदीति ।
समश्चर्षणश्चरन्ति नो नरोऽस्माकमिन्द्र रथिनो जयन्तु ॥३१ ॥
*āmūraja pratyāvartayemāḥ ketumad dundubhirvāvadīti /
samaśvaparaṇaścharanti no naro'smākamindra rathino jayantu ॥31 ॥*

४. देवभूमिः बृहस्पति-इन्द्रः सोम (Devabhūmiḥ Bṛhaspati-Indraḥ Soma) - ऋ. (Rv.) ६.४७.२०

अगव्यूति क्षेत्रमागन्म देवा उर्वी सती भूमिरंहूराणाभूत् ।
बृहस्पते प्र चिकित्सा गविष्ठावित्था सते जरित्र इन्द्र पन्थाम् ॥२० ॥
*agavyūti kṣetramāganma devā urvī satī bhūmirānhūrāṇābhūt /
bṛhaspate pra chikitsā gaviṣṭāvitthā sate jaritra indra panthām ॥20 ॥*

५. प्रस्तोकस्य सार्जयस्य दानस्तुतिः (Prastokasya Sārjayasya Dānastutiḥ) - ऋ. (Rv.) ६.४७.२२-२५

प्रस्तोक इन्नु राधसस्त इन्द्र दश कोशयीर्दश वाजिनोऽदात् ।
दिवोदासादतिथिगवस्य राधः शाम्बरं वसु प्रत्यग्रभीष्म ॥२२ ॥
दशाश्वन्दश कोशान्दश वस्त्राधिभोजना ।
दशो हिरण्यपिण्डान्दिवोदासादसानिषम् ॥२३ ॥
दश रथान्प्रष्टिमतः शतं गा अथर्वभ्यः । अश्वथः पायवेऽदात् ॥२४ ॥
महि राधो विश्वजन्यं दधानान् भरद्वाजान्सांजयो अभ्ययष्ट ॥२५ ॥
*prastoka innu rādhasasta indra daśa kośayīrdaśa vājino'dāt /
divodāsādatithigvasya rādhaḥ śāmbaram vasa pratyagrabhiṣma ॥22 ॥
daśāśvandaśa kośāndaśa vastrādhibhojanā /
daśo hiraṇyapiṇḍāndivodāsādasāniṣam ॥23 ॥
daśa rathānpṛaṣṭimataḥ śataṁ gā atharvabhyaḥ / aśvathaḥ pāyave'dāt ॥24 ॥
mahī rādho viśvajanyaṁ dadhānān bharadvājāntsāmrajayo abhyayaṣṭa ॥25 ॥*

६. रथः (Rathaḥ) - ऋ. (Rv.) ६.४७.२६-२८

वनस्पते वीड्वंगो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः सुवीरः ।
गोभिः सन्नद्धो असि वीळयस्वास्थाता ते जयतु जेत्वानि ॥२६ ॥
दिवस्पृथिव्याः पर्योज उद्धृतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृतं सहः ।
अपामोज्मानं परि गोभिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषा रथं यज ॥२७ ॥
इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं मित्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः ।
सेमां नो हव्यदातिं जुषाणो देव रथ प्रति हव्या गृभाय ॥२८ ॥
*vanaspate vīḍvaṅgo hi bhūyā asmatsakhā pratarāṇaḥ suvīraḥ /
gobhiḥ sannaddho asi vīlayasvāsthātā te jayatu jetvāni ॥26 ॥
divasprthivyāḥ paryoja udbhṛtaṁ vanaspatibhyaḥ paryābhṛtaṁ sahaḥ /
apāmojmānaṁ pari gobhirāvṛtamindrasya vajraṁ haviṣā rathaṁ yaja ॥27 ॥
indrasya vajro marutāmanīkaṁ mitrasya garbho varuṇasya nābhiḥ /
semāṁ no havyadātiṁ juṣāṇo deva ratha prati havyā grbhāya ॥28 ॥*

७. सोमः (Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ६.४७.१-५

स्वादुष्किलायं मधुमाँ उतायं तीव्रः किलायं रसवाँ उतायम् ।
उतो न्वशस्य पपिवांसमिन्द्रं न कश्चन सहत आहवेषु ॥१ ॥
अयं स्वादुरिह मदिष्ठ आस यस्येन्द्रो वृत्रहत्ये ममाद ।
पुरुणि यश्च्यौला शम्बरस्य वि नवतिं नव च द३ हन् ॥२ ॥
अयं मे पीत उदियति वाचमयं मनीषमुशतीमजीगः ।

अयं षष्ठुर्वीरमिमीत धीरो न याभ्यो भुवनं कच्चनारे ॥३॥
 अयं स यो वरिमाणं पृथिव्या वर्षाणं दिवो अकृणोदयं सः ।
 अयं पीयूषं तिसृषु प्रवत्सु सोमो दाधारोर्वशन्तरिक्षम् ॥४॥
 अयं विदच्चित्रदृशीकर्मणः शुक्लघ्नानामुषसामनीके ।
 अयं महान्महता स्कम्भनेनोद् घामस्तभ्राद् वृषभो मरुतवान् ॥५॥
svāduṣkilāyaṁ madhumāṁ utāyaṁ tīvraḥ kilāyaṁ rasavāṁ utāyam /
uto nvaṁsya papivāṁsamindram na kaśchana sahata āhaveṣu ॥1॥
ayaṁ svāduriha madiṣṭha āsa yasyendro vṛtrahatyē mamāda /
purūṇi yaśchyautnā śambarasya vi navatiṁ nava cha da3 han ॥2॥
ayaṁ me pīta udiyarti vāchamayāṁ manīṣamuśatīmajīgaḥ /
ayaṁ ṣaṭurvīramimīta dhīro na yābhyo bhuvanaṁ kachchanāre ॥3॥
ayaṁ sa yo varimāṇaṁ pṛthivyā varṣmāṇaṁ divo akṛṇodayaṁ saḥ /
ayaṁ pīyūṣaṁ tisṛṣu pravatsu somo dādḥāroraṁtarikṣam ॥4॥
ayaṁ vidachchitradṛśīkarmaṇaḥ śukmadmanāmuṣasāmanīke /
ayaṁ mahānmahatā skambhanenod dyāmastabhñād vṛṣabho marutavān ॥5॥

२०८. गातुर् आत्रेयः (Gātur Ātreyaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ५.३२.१-१२; सा. (Sv.) ३१५

ऋ. (Rv.) ५.३२.१-१२

अदर्दरुत्सृजो वि खानि त्वमर्णवान्वद्धानाँ अरम्णाः ।
 महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजो वि धारा अव दानवं हन् ॥१॥
 त्वमुत्साँ ऋतुभिर्बद्धानाँ अरंह ऊधः पर्वतस्य वज्रिन् ।
 अहिं चिदुग्र प्रयुतं शयानं जघन्वाँ इन्द्र तविषीमधत्थाः ॥२॥
 त्यस्य चिन्महतो निर्मृगस्य वधर्जघान् तविषीभिरिन्द्रः ।
 य एक इदप्रतिर्मन्यमान आदस्मादन्यो अजनिष्ट तव्यान् ॥३॥
 त्यं चिदेषां स्वधया मदन्तं मिहो नपातं सुवृधं तमोगाम् ।
 वृषप्रभर्मा दानवस्य भामं वज्रेण वज्री नि जघान् शुष्णम् ॥४॥
 त्यं चिदस्य क्रतुभिर्निषत्तममर्मणो विददिदस्य मर्म ।
 यदीं सुक्षत्र प्रभृता मदस्य युयुत्सन्तं तमसि हर्म्ये धाः ॥५॥
 त्यं चिदित्या कल्पयं शयानमसूर्ये तमसि वावृधानम् ।
 तं चिन्मन्दानो वृषभः सुतस्योच्चैरिन्द्रो अपगूर्या जघान ॥६॥
 उद्यदिन्द्रो महते दानवाय वधर्यभिष्ट सहो अप्रतीतम् ।
 यदीं वज्रस्य प्रभृतौ ददाभ विश्वस्य जन्तोरधमं चकार ॥७॥
 त्यं चिदर्णं मधुपं शयानमसिन्वं वरं महाददुग्रः ।
 अपादमत्रं महता वधेन नि दुर्योण आवृणङ् मृध्रवाचम् ॥८॥
 को अस्य शुष्मं तविषीं वरात एको धना भरते अप्रतीतः ।
 इमे चिदस्य ज्रयसो नु देवी इन्द्रस्यौजसो भियसा जिहाते ॥९॥
 न्यस्मै देवी स्वधितिर्जिहीत इन्द्राय गातुरुशतीव येमे ।
 सं यदोजो युवते विश्वमाभिरनु स्वधात्रे क्षितयो नमन्त ॥१०॥
 एकं नु त्वा सत्पतिं पांचजन्यं जातं शृणोमि यशसं जनेषु ।
 तं मे जगृभ्र आशसो नविष्ठं दोषा वस्तोर्हवमानास इन्द्रम् ॥११॥
 एवा हि त्वामृतुथा यातयन्तं मघा विप्रेभ्यो ददतं शृणोमि ।
 किं ते ब्रह्माणो गृहते सखायो ये त्वाया निदधुः काममिन्द्र ॥१२॥

adardarutmasṛjo vi khāni tvamarṇavānvadbaddhānāṁ aramṇāḥ /
mahāntamindra parvataṁ vi yadvaḥ sṛjo vi dhārā ava dānavaṁ han ॥1॥
tvamutsāṁ ṛtubhirbaddhānāṁ aramha ūdhaḥ parvatasya vajrin /
ahim chidugra prayutaṁ śayānaṁ jaghanvām indra taviṣīmadvatthāḥ ॥2॥
tyasya chinmahato nirmṛgasya vadharjaghān taviṣībhirindraḥ /

ya eka idapratirmanyamāna ādasmādanyo ajaniṣṭa tavyān ||3 ||
 tyam chideṣām svadhayā madantaṁ miho napātāṁ suvṛdham tamogām /
 vṛṣaprabharmā dānavasya bhāmāṁ vajreṇa vajrī ni jaghān śuṣṇam ||4 ||
 tyam chidasya kratubhirniṣattamamarmaṇo vidadidasya marma /
 yadīm sukṣatra prabhṛtā madasya yuyutsantaṁ tamasi harmye dhāḥ ||5 ||
 tyam chiditthā katpayam śayānamasūrye tamasi vāvṛdhānam /
 tam chinmandāno vṛṣabhaḥ sutasyochchairindro apagūryā jaghāna ||6 ||
 udyadindro mahate dānavāya vadharyabhiṣṭa saho apratītam /
 yadīm vajrasya prabhṛtau dadābha viśvasya jantoradhamam chakāra ||7 ||
 tyam chidarṇa madhupam śayānamasinvaṁ vavram mahyādadugraḥ /
 apādamatraṁ mahatā vadhena ni duryoṇa āvṛṇaṁ mṛdhravācham ||8 ||
 ko asya śuṣmaṁ taviṣīm varāta eko dhanā bharate apratītaḥ /
 ime chidasya jrayaso nu devī indasyaujaso bhiyasā jihāte ||9 ||
 nyasmai devī svadhitiṛjihīta indrāya gāturuṣatīva yeme /
 sam yadojo yuvate viśvamābhiranu svadhāve kṣitayo namanta ||10 ||
 ekaṁ nu tvā satpatim pāṁchajanyam jātam śṛṇomi yaśasaṁ janeṣu /
 tam me jagrbhra āśaso naviṣṭham doṣā vastorhavamānāsa indram ||11 ||
 evā hi tvāmṛtuthā yātayantaṁ maghā viprebhyo dadataṁ śṛṇomi /
 kim te brahmāṇo ghate sakhāyo ye tvāyā nidadhuḥ kāmamindra ||12 ||
 सा. (Sv.) ३१५

आदर्दरुत्समसृजो वि खानि त्वमर्णवान्बद्धधानौ अरम्णाः ।
 महान्तमिन्द्र पर्वते वि यद्वः सृजद्भारा अव यद्दानवान्हन् ॥३॥
 ādardarutsamasrjo vi khāni tvamarṇavānbadvadhānām aramṇāḥ /
 mahāntamindra parvataṁ vi yadvaḥ sṛjaddhārā ava yaddānavānhan ||3 ||

२०९. गाथी कौशिकः (Gāthī Kauśikah)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ३.१९.१-५; ३.२१.१-५

ऋ. (Rv.) ३.१९.१-५

अग्निं होतारं प्र वृणे मियेधे गृतसं कविं विश्वविदममूरम् ।
 स नो यक्षदेवतात यजीयन् राये वाजाय वनते मघानि ||१||
 प्र ते अग्ने हविष्मतीमियर्म्यच्छा सुद्युम्नां रातिनीं घृताचीम् ।
 प्रदक्षिणिदेवतातिमुराणः । सं रातिभिर्वसुभिर्यामश्रत् ||२||
 स तेजीयसा मनसा त्वोत उत शिक्ष स्वपत्यस्य शिक्षोः ।
 अग्ने रायो नृतमस्य प्रभूतौ भूयाम ते सुष्टुतयश्च वस्वः ||३||
 भूरीणि हि त्वे दधिरे अनीकाग्ने देवस्य यज्यवो जनासः ।
 स आ वह देवतातिं यविष्ठ शर्धो यदद्य दिव्यं यजासि ||४||
 यत्त्वा होतारमनजन्मियेधे निषादयन्तो यजथाय देवाः ।
 स त्वं नो अग्नेऽवितेह बोध्यधि श्रवांसि धेहि नस्तनूषु ||५||
 agniṁ hotāraṁ pra vṛṇe miyedhe gṛtasam kavim viśvavidamamūram /
 sa no yakṣaddevatāta yajīyan rāye vājāya vanate maghāni ||1||
 pra te agne haviṣmatīmiyarmyachchhā sudyumnām rātinīm ghṛtāchīm /
 pradakṣiṇiddevatātīmurāṇaḥ / sam rātibhirvasubhiryāmaśret ||2||
 sa tejīyasā manasā tvota uta śikṣa svapatyasya śikṣoḥ /
 agne rāyeā nṛtamasya prabhūtau bhūyāma te suṣṭutayaścha vasvaḥ ||3||
 bhūrīṇi hi tve dadhire anīkāgne devasya yajyavo janāsaḥ /
 sa ā vaha devatātim yaviṣṭha śardho yadadya divyam yajāsi ||4||
 yattvā hotāramanajanmiyedhe niṣādayanto yajathāya devāḥ /
 sa tvam no agne'viteha bodhyadhi śravāṁsi dhehi nastanūṣu ||5||

ऋ. (Rv.) ३.२१.१-५

इमं नो याममृतेषु धेहीमा हव्या जातवेदो जुषस्व ।
 स्तोकानामग्ने मेदसो घृतस्य होतः प्राशान प्रथमो निषद्य ॥१॥
 घृतवन्तः पावक ते स्तोकाः श्रोतन्ति मेदसः ।
 स्वधर्मन्देववीतये श्रेष्ठं नो धेहि वार्यम् ॥२॥
 तुभ्यं स्तोका घृतश्चुतोऽग्ने विप्राय सन्त्य ।
 ऋषि श्रेष्ठः समिध्यसे यास्य प्राविता भव ॥३॥
 तुभ्यं श्रोतन्त्यग्निगो शचीवः स्तोकासो अग्ने मेदसो घृतस्य ।
 कविशस्तो बृहता भानुनागा हव्या जुषस्व मेधिर ॥४॥
 ओजिष्ठं ते मध्यतो मेद उदभृतं प्र ते वयं ददामहे ।
 श्रोतन्ति ते वसो स्तोका अधि त्वचि प्रति तान्देवशो विहि ॥५॥

imaṁ no yāmamṛteṣu dhehīmā havyā jātavedo juṣasva ।
stokānāmagne medaso ghṛtasya hotaḥ prāśāna prathamō niṣadya ॥1॥
ghṛtavantaḥ pāvaka te stokāḥ śrotanti medasaḥ ।
svadharmandevavītaye śreṣṭhaṁ no dhehi vāryam ॥2॥
tubhyaṁ stokā ghṛtaśchuto'gane viprāya santya ।
ṛṣi śreṣṭhaḥ samidhyase yāsyā prāvitā bhava ॥3॥
tubhyaṁ śhotantyaadhrigo śachīvaḥ stokāso agne medaso ghṛtasya ।
kaviśasto bṛhatā bhānunāgā havyā juṣasva medhira ॥4॥
Ojīṣṭhaṁ te madhyato meda udabhṛtaṁ pra te vayaṁ dadāmahe ।
śhotanti te vaso stokā adhi tvachi prati tāndevaśo vihi ॥5॥

२. पुरीष्या अग्रये (Purīṣyā Agnaye) - ऋ. (Rv.) ३.२२.१-५

अयं सो अग्रिर्यस्मिन्सोममिन्द्रः सुतं दधे जठरे वावशानः ।
 सहस्रिणं वाजमत्यं न सप्तिं ससवान्सन्तस्तूयसे जातवेदः ॥१॥
 अग्ने यत्ते दिवि वर्चः पृथिव्यां यदोषधीष्वप्स्वा यजत्र ।
 येनान्तरिक्षमुर्वतितन्त्य त्वेषः स भानुरर्णवो नृचक्षाः ॥२॥
 अग्ने दिवो अर्णमच्छा जिगास्यच्छा देवाँ ऊचिषे धिषण्या ये ।
 या रोचने परस्तात्सूर्यस्य याश्चावस्तादुपतिष्ठन्त आपः ॥३॥
 पुरीष्यासो अग्रयः प्रावणोभिः सजोषसः ।
 जुषन्तां यामद्रुहोऽनमीवा इषो महीः ॥४॥
 इळामग्ने पुरुदंसं सनिं गोः शश्वत्तमं हवमानाय साध ।
 स्यान्नः सूनुस्तमयो विजावाग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ॥५॥

ayaṁ so agniryaśmintsomamindraḥ sutaṁ dadhe jaṭhare vāvaśānaḥ ।
sahasriṇaṁ vājamatyam na saptiṁ sasavāntststūyase jātavedaḥ ॥1॥
agne yatte divi varchaḥ pṛthivyāṁ yadoṣadhiṣvapsvā yajatra ।
yenāntarikṣamurvātatantha tveṣaḥ sa bhānurarṇavo nṛchakṣāḥ ॥2॥
agne divo arṇamachchhā jigāsyachchhā devāṁ ūchiṣe dhiṣṇyā ye ।
yā rochane parastātsūryasya yāśchāvastādupatiṣṭhanta āpaḥ ॥3॥
purīṣyāso agnayaḥ prāvaṇobhiḥ sajoṣasaḥ ।
juṣantām yāmadruho'namīvā iṣo mahīḥ ॥4॥
iḷāmagne purudaṁsaṁ saniṁ goḥ śaśvattamaṁ havamānāya sādha ।
syānnaḥ sūnustamayo vijāvāgne sā te sumatirbhūtvasme ॥5॥

३. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ३.२०.१-५

अग्निमुषसमश्विना दधिक्रां व्युष्टिषु हवते वह्निरुक्थैः ।
 सुज्योतिषो नः शृण्वन्तु देवाः सजोषसो अध्वरं वावशानाः ॥१॥
 अग्ने त्री ते वाजिना त्री षधस्था तिस्रस्ते जिह्वा ऋतजात पूर्वीः ।
 तिस्र उ ते तन्वो देववातास्ताभिर्नः पाहि गिरो अप्रयुच्छन् ॥२॥

अग्ने भूरीणि तव जातवेदो देव स्वधावोऽमृतस्य नाम ।
 याश्च माया मायिनां विश्वमिन्व त्वे पूर्वीः संदधुः पृष्ठबन्धो ॥३॥
 अग्निर्नेता भग इव क्षितीनां दैवीनां देव ऋतुपा ऋतावा ।
 स वृत्रहा सनयो विश्ववेदाः पर्षद्विश्वाति दुरिता गृणन्तम् ॥४॥
 दधिक्रामग्निमुषसं च देवीं बृहस्पतिं सवितारं च देवम् ।
 अश्विना मित्रावरुणा भगं च वसून रुद्रां आदित्यां इह हुवे ॥५॥
agnimuṣasamaśvinā dadhikrām vyuṣṭiṣu havate vahnirukthaiḥ ।
sujoyotiṣo naḥ śr̥ṇvantu devāḥ sajośaso adhvarām vāvaśānāḥ ॥1॥
agne trī te vājinā trī śadhasthā tistraste jīhnā ṛtajāta pūrvīḥ ।
tisra u te tanvo devavātāstābhiraṇaḥ pāhi giro aprayuchchhan ॥2॥
agne bhūrīṇi tava jātavedo deva svadhāvo'mṛtasya nāma ।
yāścha māyā māyinām viśvaminva tve pūrvīḥ saṁdadhuḥ pṛṣṭabandho ॥3॥
agnirnetā bhaga iva kṣitīnām daivīnām deva ṛtupā ṛtāvā ।
sa vṛtrahā sanayo viśvavedāḥ paśadviśvāti duriṭā gṛṇantam ॥4॥
dadhikrāmagnimuṣasam cha devīm bṛhaspatiṁ savitāraṁ cha devam ।
aśvinā mitrāvaruṇā bhagaṁ cha vasūna rudrām ādityām iha huve ॥5॥

२१०. गार्ग्यः (Gārgyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) ६.४९.१-३

नहि ते अग्ने तन्वः क्रूरमानंश मर्त्यः ।
 कपिर्बभस्ति तेजनं स्वं जरायु गौरिव ॥१॥
 शीर्ष्णा शिरोऽप्ससाप्सो अर्दयन्नंशून् बभस्ति हरितेभिरासभिः ॥२॥
 सुपर्णा वाचमक्रतोप द्यव्याखरे कृष्णा इषिरा अनर्तिषुः ।
 नि यन्नियन्त्युपरस्य निष्कृतिं पुरु रेतो दधिरे सूर्यश्रितः ॥३॥
nahi te agne tanvaḥ krūramānaṁśa martyaḥ ।
kapirbabhasti tejanaṁ svaṁ jarāyu gauriva ॥1॥
śīrṣṇā śīro'psasāpsa ardayannaṁśūn babhasti haritebhirāsabhiḥ ॥2॥
suparṇā vāchamakratopa dyavyākhare kṛṣṇā iṣirā anartīṣuḥ ।
ni yanniyantyuparasya niṣkṛtiṁ purū reto dadhire sūryaśritaḥ ॥3॥

२. नक्षत्राणि (Nakṣatrāṇi) - अ. (Av.) १९.७.१-५; १९.८.१-७

अ. (Av.) १९.७.१-५

चित्राणि साकं दिवि रोचनानि सरीसृपाणि भुवने जवानि ।
 तुर्मिशं सुमतिमिच्छमानो अहानि गीर्भिः सपर्यामि नाकम् ॥१॥
 सुहवमग्ने कृत्तिका रोहिणी चास्तु भद्रं मृगशिरः शमार्द्रा ।
 पुनर्वसू सूनृता चारु पृष्यो भानुराश्लेषा अयनं मघा मे ॥२॥
 पुण्यं पूर्वा फलगुन्यौ चात्र हस्तश्चित्रा शिवा स्वाति सुखो मे अस्तु ।
 राधे विशाखे सुहवानुराधा ज्येष्ठा सुनक्षत्रमिरिष्ट मूलम् ॥३॥
 अन्नं पूर्वा रासतां मे अषाढा ऊर्ज देवयुत्तरा आ वहन्तु ।
 अभिजिन्मे रासतां पुण्यमेव श्रवणः श्रविष्ठाः कुर्वतां सुपुष्टिम् ॥४॥
 आ मे महच्छतभिषग् वरीय आ मे द्रव्या प्रोष्ठपदा सुशर्म ।
 आ रेवती चाश्वयुजौ भगं म आ मे रयि भरण्य आ वहन्तु ॥५॥
chitrāṇi sākaṁ divi rochanāni sarīṣpāṇi bhuvane javāni ।
turmīśaṁ sumatimichchhamāno ahāni gīrbhiḥ saparyāmi nākam ॥1॥
suhavamagne kṛttikā rohiṇī chāstu bhadraṁ mṛgaśiraḥ śamārdrā ।
punarvasū sūnṛtā chāru pṛṣyo bhānurāślēṣa ayanaṁ maghā me ॥2॥
puṇyaṁ pūrvā r̥phalagunyau chātra hastaśchitrā śivā svāti sukho me astu ।
rādhe viśākhe suhavānurādhā jyeṣṭhā sunakṣatramiriṣṭa mūlam ॥3॥
annaṁ pūrvā rāsatām me aṣāḍhā ūrja devayuttarā ā vahantu ।

abhijñme rāsātām puṇyameva śravaṇaḥ śraviṣṭhāḥ kurvātām supuṣṭim ॥4॥
ā me mahachchhatabhiṣag varīya ā me dvayā proṣṭhapadā suśarma ॥
ā revatī chāśvayujau bhagaṁ ma ā me rayi bharanya ā vahantu ॥5॥

अ. (Av.) १९.८.१-७

यानि नक्षत्राणि दिव्यश्नतरिक्षे अप्सु भूमौ यानि नगेषु दिक्षु ।
 प्रकल्पयंश्चन्द्रमा यान्येति सर्वाणि ममैतानि शिवानि सन्तु ॥१॥
 अष्टाविंशानि शिवानि शम्मानि सह योगं भजन्तु मे ।
 योगं प्र पद्ये क्षेमं च क्षेमं प्र पद्ये योगं च नमोऽहोरात्राभ्यामस्तु ॥२॥
 स्वस्तितं मे सुप्रातः सुसायं सुदिवं सुमृगं सुशकुनं मे अस्तु ।
 सुहवमग्रे स्वस्त्यश्मर्त्यं गतवा पुनरायाभिन्दन् ॥३॥
 अनुहवं परिहवं परिवादं परिक्षवम् ।
 सर्वैर्मे रिक्तकुम्भान् परा तान्सवितः सुव ॥४॥
 अपपापं परिक्षवं पुण्यं भक्षीमहि क्षवम् ।
 शिवा ते पाप नासिकां पुण्यगश्चाभि मेहताम् ॥५॥
 इमा या ब्रह्मणस्पते विषूचीर्वात ईरते ।
 सध्रीचीरिन्द्र ताः कृत्वा मह्यं शिवतमास्कृधि ॥६॥
 स्वस्ति नो अस्त्वभयं नो अस्तु नमोऽहोरात्राभ्यामस्तु ॥७॥
yāni nakṣatrāṇi divyaśntarikṣe apsu bhūmau yāni nageṣu dikṣu ॥
prakalpayaṁśchandramā yānyeti sarvāṇi mamaitāni śivāni santu ॥1॥
aṣṭāviṁśāni śivāni śagmāni saha yogaṁ bhajantu me ॥
yogaṁ pra padye kṣemaṁ cha kṣemaṁ pra padye yogaṁ cha
namo'horātrābhyāmastu ॥2॥
svastitaṁ me suprātaḥ susāyaṁ sudivaṁ sumrgaṁ suśakunaṁ me astu ॥
suhavamagne svastyāsmartya gataṁ punarāyābhinandan ॥3॥
anuhavaṁ parihavaṁ parivādaṁ parikṣavam ॥
sarvairme riktakumbhān parā tāntsavitaḥ suva ॥4॥
apapāpaṁ parikṣavaṁ puṇyaṁ bhakṣīmahi kṣavam ॥
śivā te pāpa nāsikāṁ puṇyagaśchābhi mehatām ॥5॥
imā yā brahmaṇaspate viśūchīrvāta īrate ॥
sadhīrīchīrindra tāḥ kṛtvā mahyaṁ śivatamāskṛdhi ॥6॥
svasti no astvabhayaṁ no astu namo'horātrābhyāmastu ॥7॥

२११. गालवः (Gālavaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १८.५७

इष्टोऽग्निराहुतः पिपर्तु नऽइष्टंहविः । स्वगेदं देवेभ्यो नमः ॥५७॥
iṣṭo 'agnirāhutaḥ piparttu na'iṣṭamhaviḥ ॥ svagedaṁ devebhyo namaḥ ॥57॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) १८.५४-५५

दिवो मूर्द्धासि पृथिव्या नाभिरूर्गपामोषधीनाम् ।
 विश्वायुः शर्म सप्रथा नमस्पथे ॥५४॥
 विश्वस्य मूर्द्धन्नधि तिष्ठसि श्रितः समुद्रे ते हृदयमप्स्वायुरपो दत्तोदधि भिन्त ।
 दिवस्पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्यव ॥५५॥
divo mūrddhāsi prthivyā nābhirūrgapāmoṣadhīnām ॥
viśvāyuh śarma saprathā namaspathe ॥54॥
viśvasya mūrddhannadhi tiṣṭhasi śritaḥ samudre te hṛdayamapsvāyurapo dattodadhi
bhinta ॥ divasparjanyaāntarikṣātpṛthivyāstato no vṛṣṭyava ॥55॥

३. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) १८.६१

उद्ध्व्यस्वाग्रे प्रति जागृहि त्वमिष्टापूर्ते संसृजेथामयं च ।
 अस्मिन्सधस्थेऽध्युत्तरस्मिन् विश्वे देवा यजमानश्च सीदत ॥६१॥

*udbudhyasvāgne prati jāgrhi tvamiṣṭāpūrte samśjethāmayam cha /
asmintsadhashe'adhyuttarasmin viśve devā yajamānaścha sīdata ॥61॥*

४. या: (Yāh) - य. (Yv.) १८.५६

इष्टो यो भृगुभिराशीर्दा वसुभिः । तस्य नऽइष्टस्य प्रीतस्य द्रविणेहागमेः ॥५६॥

iṣṭo yāo bhṛgubhirāśīrdā vasubhiḥ / tasya na'iṣṭasya prītasya draviṇehāgameḥ ॥56॥

२१२. गृत्समदः (Gṛtsamadah)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) २०.६७.५; य. (Yv.) ११.२४; २७-२९; ३६; १७.७५; ८८

अ. (Av.) २०.६७.५

आ वक्षि देवाँ इह विप्र यक्षि चोशन् होतर्नि षदा योनिषु त्रिषु ।

प्रति वीहि प्रस्थितं सोम्यं मधु पिबाग्रीध्रात् तव भागस्य तृणुहि ॥५॥

ā vakṣi devāṁ iha vipra yakṣi chośan hotarni ṣadā yoniṣu triṣu /

prati vīhi prasthitam somyam madhu pibāgnīdhrāt tava bhāgasya tṛṇuhi ॥5॥

य. (Yv.) ११.२४

आ विश्वतः प्रत्यंचं जिघर्म्यरक्षसा मनसा तज्जुषेत ।

तर्ह्यश्री स्पृहयद्वर्णोऽअग्निर्नाभिमुशे तन्वा जर्भुराणः ॥२४॥

ā viśvataḥ pratyamchaṁ jigharmyarakṣasā manasā tajjuṣeta /

taryyaśrī sprhayadvārṇo'agnirnābhimūṣe tanvā jarbhurāṇaḥ ॥24॥

य. (Yv.) ११.२७-२९

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि ।

त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः ॥२७॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । पृथिव्याः सधस्थदग्निं पुरीष्यमंगिरस्वत् खनामि ।

ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमजस्रेण भानुना दीद्यतम् । शिवं प्रजाभ्योऽहिं सन्तं पृथिव्याः सधस्थादग्निं

पुरीष्यमंगिरस्वत् खनामः ॥२८॥

अपां पृष्ठमसि योनिरग्नेऽ समुद्रमभितः पिन्वमानम् । वर्धमानो

महाँश्ऽआ च पुष्करे दिवो मात्रया वरिष्णा प्रथस्व ॥२९॥

tvamagne dyubhistvamāśuśukṣaṇīstvamadbhyastvamāśmanaspari /

tvam vanebhyastvamoṣadhībhyastvam nṛṇām nṛpate jāyase śuchiḥ ॥27॥

devasya tvā savituh prasave'śvinorbāhubhyām pūṣṇo hastābhyām / pṛthivyāḥ

sadhashtadagnim purīṣyamāṅgirasvat khanāmi / jyotiṣmantam tvāgne

supratikamajasreṇa bhānuna dīdyatam / śivam prajābhyo'him santam pṛthivyāḥ

sadhashtādagnim purīṣyamāṅgirasvat khanāmaḥ ॥28॥

apām pṛṣṭhamasi yoniragne' samudramabhitaḥ pinvamānam / vardhamāno

mahānś'ā cha puṣkare divo mātrayā varimṇā prathasva ॥29॥

य. (Yv.) ११.३६

नि होता होतृषदने विदानस्त्वेषो दीदिवाँश्ऽअसदत्सुदक्षः ।

अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वोऽअग्निः ॥३६॥

ni hotā hotṛṣadane vidānastveṣe' dīdivāṁś'asadatsudakṣaḥ /

adabdhavratapramatirvasiṣṭhaḥ sahasrambharaḥ śuchijihno'agniḥ ॥36॥

य. (Yv.) १७.७५

विधेम ते परमे जन्मन्नग्ने विधेम स्तोमैस्वरे सधस्थे ।

यस्माद्योनैरुदारिथा यजे तं प्र त्वे हवीं षि जुहुरे समिद्धे ॥७५॥

vidhema te parame janmannagne vidhema stomaīsvare sadhashte /

yasmādyonerudārithā yaje tam pra tve havīm ṣi juhure samiddhe ॥75॥

य. (Yv.) १७.८८

घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतम्बस्य धाम ।

अनुष्वधमा वह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम् ॥८८॥

*ghṛtaṁ mimikṣe ghṛtamasya yonirghṛte śrito ghṛtamvasya dhāma /
anuṣvadamā vaha mādayasva svāhākṛtaṁ vṛṣabha vakṣi havyam* ||88 ||

२. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) २०.८१-८३

गोमदू षु णासत्याश्वावद्यातमश्विना । वर्त्ती रुद्रा नृपाय्यम् ॥८१॥
न यत्परो नान्तरऽआदधर्षद्वृषण्वसू । दुःशं सो मर्त्यो रिपूः ॥८२॥
ता नऽआ वोढमश्विना रयिं पिशंगसन्दृशम् । धिष्ण्या वरिवोविदम् ॥८३॥
gomadū ṣu ṇāsatyāśvāvadyātamaśvinā / varttī rudrā nṛpāyyam ||81 ||
na yatparo nāntara'ādadhārṣadvṛṣaṇvasū / duḥśaṁ so martyo rīpūḥ ||82 ||
tā na'ā voḍhamaśvinā rayiṁ piśaṁgasandṛśam / dhiṣṇyā varivovidam ||83 ||

३. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.२०.५-७; २०.३४.१-१८; २०.५७.८-१०; २०.६७.६; २०.९५.१

अ. (Av.) २०.२०.५-७

इन्द्रो अंग महद् भयमभी षदप चुच्यवत् । स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥५॥
इन्द्रश्च मृडयाति नो न नः पश्चादघं नशत् । भद्रं भवाति नः पुरः ॥६॥
इन्द्र आशाभ्यस्परि सर्वाभ्यो अभयं करत् । तेजा शत्रून् विचर्षणिः ॥७॥
indro aṅga mahad bhayamabhi ṣadapa chuchyavat / sa hi sthīro vicharṣaṇiḥ ||5 ||
indraścha mṛḍayāti no na naḥ paśchādaghaṁ naśat / bhadraṁ bhavāti naḥ
puraḥ ||6 ||
indra āśābhyaspari sarvābhyo abhayaṁ karat / tejā śatrūn vicharṣaṇiḥ ||7 ||

अ. (Av.) २०.३४.१-१८

यो जात एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत् ।
यस्य शुष्माद् रोदसी अभ्यसेतां नृमण्यस्य मन्त्रा स जनास इन्द्रः ॥१॥
यः पृथिवीं व्यथमानामहं हद् यः पर्वतान् प्रकुपितां अरम्णात् ।
यो अन्तरिक्षं विममे वरीयो यो द्यामस्तभ्रात् स जनास इन्द्रः ॥२॥
यो हत्वाहिमरिणात् सप्त सिन्धून् यो गा उदाजदपधा वलस्य ।
यो अश्मनोरन्तरिणिं जजान संवृक् समत्सु स जनास इन्द्रः ॥३॥
येनेमा विश्वा च्यवना कृतानि यो दासं वर्णमधरं गुहाकः ।
श्वधीव यो जिगीर्वाँल्लक्षमाददर्यः पुष्टानि स जनास इन्द्रः ॥४॥
यं स्मा पृच्छन्ति कुहं सेति घोरमुतेमाहुर्नैषो अस्तीत्येनम् ।
सो अर्यः पुष्टीर्विजइवा मिनाति श्रदस्मै धत्त स जनास इन्द्रः ॥५॥
यो रधस्य चोदिता यः कृशस्य यो ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरेः ।
युक्तग्रावणो योविता सुशिप्रः सुतसोमस्य स जनास इन्द्रः ॥६॥
यस्याश्वासः प्रदिशि यस्य गावो यस्य ग्रामा यस्य विश्व रथासः ।
यः सूर्य आ उषसं जजान यो अपां नेता स जनास इन्द्रः ॥७॥
यं क्रन्दसी संयती विह्वयेते परेऽवर उभया अमित्राः ।
समानं चिद्रथमातस्थिवांसा नाना हवेते स जनास इन्द्रः ॥८॥
यस्मान्न ऋते विज्यन्ते जनासो यं युध्यमाना अवसे हवन्ते ।
यो विश्वस्य प्रतिमानं बभूव यो अच्युतच्युत् स जनास इन्द्रः ॥९॥
यः शश्वतो महेनो दधानानमन्यमानांछर्वा जघान ।
यः शर्धते नानुददाति श्रुध्यां यो दस्योर्हन्ता स जनास इन्द्रः ॥१०॥
यः शम्बरं पर्वतेषु क्षियन्तं चत्वारिंश्यां शरद्यन्वविन्दत् ।
ओजायमानं यो अहिं जघान दानुं शयानं स जनास इन्द्रः ॥११॥
यः शम्बरं पर्यतरत् कसीभिर्योऽचारुकास्त्रापिबत् सुतस्य ।
अन्तर्गिरौ यजमानं बहुं जनं यस्मिन्नामूर्छत् स जनास इन्द्रः ॥१२॥
यः सप्त रश्मिर्वृषभस्तुविष्मानवासृजत् सर्तवे सप्त सिन्धून् ।
यो रौहिणमस्फुरद् वज्रबाहुर्दामारोहन्तं स जनास इन्द्रः ॥१३॥
द्यावा चिदस्मै पृथिवी नमेते शुष्माच्चिदस्य पर्वता भयन्ते ।

यः सोमपा निचितो वज्रबाहुर्यो वज्रहस्तः स जनास इन्द्रः ॥१४॥

यः सुन्वन्तमवति यः पचन्तं यः शंसन्तं यः शशमानमूती ।

यस्य ब्रह्म वर्धनं यस्य सोमो यस्येदं राधः स जनास इन्द्रः ॥१५॥

जातो व्यख्यत् पित्रोरुपस्थे भुवो न वेद जनितुः परस्य ।

स्तविष्यमाणो नो यो अस्मद् व्रता देवानां स जनास इन्द्रः ॥१६॥

यः सोमकामो हर्यश्चः सूरिर्यस्माद् रेजन्ते भुवनानि विश्वः ।

यो जघान शम्बरं यश्च शुष्णं य एकवीरः स जनास इन्द्रः ॥१७॥

यः सुन्वते पचते दुध्न आ चिद् वाजं दर्दरिषि स किलासि सत्यः ।

वयं त इन्द्र विश्वह प्रियासः सुवीरासो विदथमा वदेम ॥१८॥

yo jāta eva prathamō manasvān devo devān kratunā paryabhūṣat ।

yasya śuṣmād rodasī abhyasetām nṛmṇasya mahnā sa janāsa indrah ॥1॥

yaḥ pṛthivīm vyathamānāmadr̥mhad yaḥ parvatān prakupitām aramṇāt ।

yeā antarikṣam vimame varīyo yo dyāmastabhāt sa janāsa indrah ॥2॥

yo hatvāhimarīṇāt sapta sindhūn yo gā udājadapadhā valasya ।

yo āsmanorantaragniṁ jajāna saṁvṛk samatsu sa janāsa indrah ॥3॥

yenemā viśvā chyavanā kṛtāni yo dāsam varṇamadharam guhākaḥ ।

śvadhniṁ yo jigīvāṁllakṣamādadaryaḥ puṣṭāni sa janāsa indrah ॥4॥

yaṁ smā pṛchchhanti kuha seti ghoramutemāhurnaiṣo astītyenam ।

so ayaḥ puṣṭīrvijaivā mināti śradasmai dhatta sa janāsa indrah ॥5॥

yo radhrasya choditā yaḥ kṛśasya yo brahmaṇeā nādhamānasya kīreḥ ।

yuktagrāvaṇo yovitā suśiprah sutasomasya sa janāsa indrah ॥6॥

yasyāśvāsaḥ pradiśi yasya gāvo yasya grāmā yasya viśva rathāsaḥ ।

yaḥ sūrya ā uśasam jajāna yo apām netā sa janāsa indrah ॥7॥

yaṁ krandasī saṁiyatī vihnayete pare'vara ubhayā amitrāḥ ।

samānam chidrathamātasthivānsā nānā havete sa janāsa indrah ॥8॥

yasmānna ṛte vijyante janāso yaṁ yudhyamānā avase havante ।

yo viśvasya pratimānam babhūva yeā achyutachyut sa janāsa indra ॥9॥

yaḥ śāsvato mahyeno dadhānānamanyamānāmichharvā jaghāna ।

yaḥ śardhate nānudadāti śrdhyām yo dasyorhantā sa janāsa indrah ॥10॥

yaḥ śambaram parvateṣu kṣiyantam chatvārimśyām śaradyanvavindat ।

Ojāyamānam yo ahiṁ jaghāna dānum śayānam sa janāsa indrah ॥11॥

yaḥ śambaram paryatarat kasībhīryo'chārukāsnāpibat sutasya ।

antargirau yajamānam bahum janam yasmīnnāmūrchat sa janāsa indrah ॥12॥

yaḥ saptaraśmirvṛṣabhasuvīṣmānavāsṛjat sartave sapta sindhūn ।

yo rauhipamasphurad vajrabāhurdyāmārohantam sa janāsa indrah ॥13॥

dyāvā chidasmai pṛthivī namete śuṣmāchchidasya parvatā bhayante ।

yaḥ somapā nichito vajrabāhuryo vajrahastah sa janāsa indrah ॥14॥

yaḥ sunvantamavati yaḥ pachantam yaḥ śamsantam yaḥ śāsamānamūti ।

yasya brahma vardhanam yasya somo yasyedam rādhaḥ sa janāsa indrah ॥15॥

jāto vyakhyat pitrorupasthe bhuvo na veda janituh parasya ।

staviṣyamāṇo no yo asmad vratā devānām sa janāsa inadrah ॥16॥

yaḥ somakāmo haryaśvaḥ sūriryasmād rejante bhuvanāni viśvaḥ ।

yo jaghāna śamvaram yaścha śuṣṇam ya ekavīrah sa janāsa indrah ॥17॥

yaḥ sunvate pachate dudhra ā chid vājam dardarṣi sa kilāsi satyaḥ ।

vayam ta indra viśvaha priyāsaḥ suvīrāso vidathamā vadema ॥18॥

अ. (Av.) २०.५७.८-१०

इन्द्रो अंग महद् भयमभी षदप चुच्यवत् । स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥८॥

इन्द्रश्च मृळ्याति नो न नः पश्चादघं नशत् । भद्रं भवति नः पुरः ॥९॥

इन्द्र आशभ्यस्परि सर्वाभ्यो अभयं कर्तुः । जेता शत्रून् विचर्षणिः ॥१०॥

indro aṅga mahad bhayamabhī śadapa chuchyavat । sa hi sthiro vicharṣaṇiḥ ॥8॥
indraścha mṛṣayāti no na naḥ paśchādaghaṁ naśat । bhadraṁ bhavāti naḥ puraḥ ॥9॥
indra āśabhyaspari sarvābhyo abhayaṁ karat । jetā śatrūn vicharṣaṇiḥ ॥10॥

अ. (Av.) २०.६७.६

एष स्य ते तन्वोऽनृणवर्धनः सह ओजः प्रदिवि बाह्नोर्हितः ।

तुभ्यं सुतो मघवन् तुभ्यमाभृतस्त्वमस्य ब्राह्मणादा तृप् पिब ॥६॥

eṣa sya te tanvonṛmṇavardhanaḥ saha Ojaḥ pradivi bāhnorhitaḥ ।
tubhyaṁ suto maghavan tubhyamābhṛtastvamasya brāhmaṇādā tṛpt piba ॥6॥

अ. (Av.) २०.९५.१

त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मस्तुपत् सोममपिबद् विष्णुना सुतं यथावशत् ।

स ई ममाद् महि कर्म कर्तवे महामुरुं सैनं सश्वद् देवो देवं सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दुः ॥१॥

trikadrūkeṣu mahiṣo yavāśiraṁ tuviśuṣmastupat somamapibad viṣṇunā sutam
yathāvaśat ।
sa ī mamād mahi karma kartave mahāmuruṁ sainam saśchad devo devaṁ
satyamindram satya induḥ ॥1॥

४. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) २६.३

बृहस्पतेऽति यदर्योऽर्हाद् द्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु ।

यद्दीदयच्छवसः ऋतुप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ।

उपयामगृहीतोऽसि बृहस्पतये त्वैष ते योनि बृहस्पतये त्वा ॥३॥

brhaspate'ati yadaryo'arhād dyumadvibhāti kratumajjaneṣu ।
yaddīdayachchhavasā'ṛtaprajāta tadasmāsu draviṇaṁ dhehi chitram ।
upayāmagrīto'si brhaspataye tvaīṣa te yoni brhaspataye tvā ॥3॥

५. जायापतिः (Jāyāpatiḥ) - य. (Yv.) ११.३१

संवसाथांस्वर्विदा समीचीऽउरसा त्मना । अग्निमन्तर्भरिष्यन्ती ज्योतिष्मन्तमजस्रमिन् ॥३१॥

saṁvasāthāṁsvarvidā samīchī'urasā tmanā । agnimantarbhariṣyanti
jyotiṣmantamajasramit ॥31॥

६. दम्पती (Dampatī) - य. (Yv.) ११.३०

शर्म च स्थो वर्म च स्थोऽछिद्रे बहुलेऽउभे । व्यचस्वती संवसाथां भृतमग्निं पुरीष्यम् ॥३०॥

śarma cha stho varma cha stho'chhidre bahule'ubhe । vyachasvatī saṁvasāthāṁ
bhṛtamagniṁ purīṣyam ॥30॥

७. द्रविणोदा (Draviṇodā) - अ. (Av.) २०.६७.७

यमु पूर्वमहुवे तमिदं हुवे सेदु हव्यो ददिर्यो नाम पत्यते ।

अध्वर्युभिः प्रस्थितं सोम्यं मधु पोत्रात् सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥७॥

yamu pūrvamahuve tamidaṁ huve sedu haveā dadiryo nāma patyate ।
adhvaryubhiḥ prasthitam somyaṁ madhu potrāt somaṁ draviṇodaḥ piba
ṛtubhiḥ ॥7॥

८. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) ११.२३

आ त्वां जिघर्मि मनसा घृतेन प्रतिक्रियन्तं भुवनानि विश्वा ।

पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्तं व्यचिष्टमन्नै रभसं दृशानम् ॥२३॥

ā tvāṁ jigarmi manasā ghṛtena pratikṣiyantaṁ bhuvanāni viśvā ।
prṛthum tiraśchā vayasā brhantaṁ vyachiṣṭamannai rabhasaṁ dṛśānam ॥23॥

९. ब्रह्मणस्पतिः (Brahmaṇaspatiḥ) - य. (Yv.) ३४.५८

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व ।

विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ।

य ऽइमा विश्वा विश्वकर्मा । यो नः पिता । अन्नापतेऽन्नस्य नो देहि ॥५८॥

*brahmaṇaspate tvamasya yantā sūktasya bodhi tanayaṁ cha jinva /
viśvaṁ tadbhadrāṁ yadavanti devā bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ /
ya 'imā viśvā viśvakarmā / yo naḥ pitā / annāpate'nnasya no dehi ॥58 ॥*

१०. मरुतः (Marutaḥ) - अ. (Av.) २०.६७.४

यौः संमिश्राः पृषतीभिर्ऋष्टिभिर्यामिन्नुभ्रासो अंजषु प्रिया उत ।
आसद्या बर्हिर्भरतस्य सूनवः पोत्रादा सोमं पिबता दिवो नरः ॥४ ॥
*yauḥ saṁmiślāḥ pṛṣatībhīrṣṭībhīryāmaṁchhubhrāso aṁjāṣu priyā uta /
āsadyā barhirbharatasya sūnavaḥ potrādā somaṁ pibatā divo naraḥ ॥4 ॥*

११. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - य. (Yv.) ७.९

अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोमऋतावृधा । ममेदिह श्रुतंहवम् ।
उपयामगृहीताऽसि मित्रावरुणाभ्यां त्वा ॥९ ॥
*ayaṁ vāṁ mitrāvaruṇā sutaḥ soma'ṛtāvṛdhā / mamedīha śrutamhavam /
upayāmagrhītā'si mitrāvaruṇābhyāṁ tvā ॥9 ॥*

१२. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) २७.२९; ३२-३३

नियुत्वान्वायवा गह्ययंशुक्रो अयामि ते । गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥२९ ॥
niyutvānvāyavā gahyayaṁśukro ayāmi te / gantāsi sunvato gṛham ॥29 ॥

य. (Yv.) २७.३२-३३

वायो ये ते सहस्रिणो रथासस्तोभिरा गहि । नियुत्वान्सोमपीतये ॥३२ ॥
एकया च दशभिश्च स्वभूते द्वाभ्यामिष्टये विं शती च ।
तिसृभिश्च वहसे त्रिं शता नियुद्धिर्वायविह ता वि मुंच ॥३३ ॥
*vāyo ye te sahasriṇo rathāsastobhirā gahi / niyutvāntsomapītaye ॥32 ॥
ekayā cha daśabhiścha svabhūte dvābhyāmiṣṭaye viṁ śatī cha /
tisṛbhiścha vahase triṁ śatā niyudbhīrvāyaviha tā vi muṁcha ॥33 ॥*

१३. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.) २६.२४

अमेच नः सुहवा आ हि गन्तन नि बर्हिषि सदतना रणिष्टन ।
अथा मदस्व जुजुषणो अन्धसस्त्वष्टदेवेभिर्जनिभिः सुमद्रणः ॥२४ ॥
*amecha naḥ suhavā ā hi gantana ni barhiṣi sadatanā raṇiṣṭana /
athā madasva jujuṣaṇo andhasastvaṣṭardevabhirjanibhiḥ sumadgaṇaḥ ॥24 ॥*

१४. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ७.३४

विश्वे देवासऽआगत शृणुता म इमंहवम् । एदं बर्हिर्निषीदत ।
उपयामगृहीतोऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यऽएष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य ॥३४ ॥
*viśve devāsa'āgata śṛṇutā ma imamhavam / edaṁ barhirmiṣīdata /
upayāmagrhīto'si viśvebhyastvā devebhya'eṣa te yonirviśvebhyastvā devebhya ॥34 ॥*

१५. सरस्वतिः (Sarasvatīḥ) - य. (Yv.) ३४.११

पंच नद्यः सरस्वतीमपि यन्ति सस्रोतसः । सरस्वती तु पंचधा सो देशेऽभवत्सगति ॥११ ॥
*pañcha nadyaḥ sarasvatīmapi yanti sasrotasaḥ / sarasvatī tu pañchadhā so
deśe'bhavatsagti ॥11 ॥*

१६. सिनीवाली (Sinīvālī) - य. (Yv.) ३४.१०

सिनीवालि पृथुष्टके या देवानामसि स्वमा । जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजां देवि दिदिद्धि नः ॥१० ॥
*sinīvālī pṛthuṣṭake yā devānāmasi svamā / juṣasva havyamāhutaṁ prajāṁ devi
didiḍḍhi naḥ ॥10 ॥*

२१३. गार्त्समदः कूर्मः - द्र. कूर्म गार्त्समदः (Gārtsamadaḥ Kūрмаḥ - See Kūrma Gārtsamadaḥ)

२१४. गृत्समदः शौनकः (Gṛtsamadaḥ Śaunakah)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) २.८.१-६; २.९.१-६; २.१०.१-६; २.२.१-१३; २.३.१-११;
२.३७.६

ऋ. (Rv.) २.८.१-६

वाजयन्निव नू रथान्योगौ अग्रेरुप स्तुहि । यशस्तमस्य मीळहुषः ॥१॥

यः सुनीथो ददाशुषेऽजुर्यो जरयन्नरिम् । चारुप्रतीक आहुतः ॥२॥

य उ श्रिया दमेष्वा दोषोषसि प्रशस्यते । यस्य व्रतं न मीयते ॥३॥

आ यः स्वर्ण भानुना चित्रो विभात्यर्चिषा । अंजानो अजरैरभि ॥४॥

अत्रिमु स्वराज्यमग्निमुक्थानि वावृधुः । विश्वा अधि श्रियो दधे ॥५॥

अग्रेरिन्द्रस्य सोमस्य देवानामूतिभिर्वयम् । अरिष्यन्तः सचेमह्यभि ष्याम पृतन्यतः ॥६॥

vājayanniva nū rathānyogāṁ agnerupa stuhī / yaśastamasya mīlahuṣaḥ ॥1॥

yaḥ sunītho dadāśuṣe'juro jarayannarim / chārurpatika āhutaḥ ॥2॥

ya u śriyā dameṣvā doṣoṣasi praśasyate / yasya vrataṁ na mīyate ॥3॥

ā yaḥ svarṣṇa bhānuna chitro vibhātyarchiṣā / amjāno ajarairabhi ॥4॥

atrimanu svarājyamagnimukthāni vāvṛdhuḥ / viśvā adhi śriyo dadhe ॥5॥

agnerindrasya somasya devānāmūtibhirvayam /

ariṣyantaḥ sachemahyabhi ṣyāma pṛtanyataḥ ॥6॥

ऋ. (Rv.) २.९.१-६

नि होता होतृषदने विदानस्त्वेषे दीदिवाँ असदत्सुदक्षः ।

अदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रम्बरः शुचिजिह्वो अग्निः ॥१॥

त्वं दूतस्त्वमु नः परस्पास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता ।

अग्ने तोकस्य नस्तने तनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्बोधि गोपाः ॥२॥

विधेम ते परमे जन्मन्नग्ने विधेम स्तोमैरवरे सधस्थे ।

यस्माद्योनेरुदारिथा यजे तं प्र त्वे हवींषि जुहुरे समिद्धे ॥३॥

अग्ने यजस्व हविषा यजीयांलुष्टी देष्णमभि गृणीहि राधः ।

त्वं ह्यसि रयिपती रयीणां त्वं शुक्रस्य वचसो मनोता ॥४॥

उभयं ते न क्षीयते वसव्यं दिवेदिवे जायमानस्य दस्म ।

कृधि क्षुमन्तं जरितारमग्ने कृधि पतिं स्वपत्यस्य रायः ॥५॥

सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे यष्टा देवाँ आयजिष्ठः स्वस्ति ।

अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्ने द्युमदुत रेवदिदीहि ॥६॥

ni hotā hotṛṣadane vidānastveṣe dīdivāṁ asadatsudakṣaḥ /

adabdhavratapramatirvasiṣṭhaḥ sahasrambharaḥ śuchijihno agniḥ ॥1॥

tvam dūtaṣtvamu naḥ paraspāstvam vasya ā vṛṣabha praṇetā /

agne tokasya nastane tanūnāmaprayuchchhandīdyadbodhi gopāḥ ॥2॥

vidhema te parame janmannagne vidhema stomairavare sadhasthe /

yasmādyonerudārithā yaje taṁ pra tve havīmṣi juhure samiddhe ॥3॥

agne yajasva haviṣā yajīyāṁchhuṣṭī deṣṇamabhi grṇīhi rādhaḥ /

tvam hyasi rayipatī rayīṇāṁ tvam śukrasya vachaso manotā ॥4॥

ubhayaṁ te na kṣīyate vasavyaṁ divedive jāyamānasya dasma /

kṛdhi kṣumantaṁ jaritāramagne kṛdhi patim svapatyasya rāyaḥ ॥5॥

sainānīkena suvidatro asme yaṣṭā devāṁ āyajiṣṭhaḥ svasti /

adabdhho gopā uta naḥ paraspā agne dyumaduta revaddidīhi ॥6॥

ऋ. (Rv.) २.१०.१-६

जोहूत्रो अग्निः प्रथमः पितेवेळस्पदे मनुषा यत्समिद्धः ।

श्रियं वसानो अमृतो विचेता मर्मृजेन्यः श्रवस्यः१ स वाजी ॥१॥

श्रूया अग्निश्चित्रभर्तुहवं मे विश्वाभिर्गीभिरमृतो विचेताः ।
 श्यावा रथं वहतो रोहिता वोतारुषाह चक्रे विभृत्रः ॥२॥
 उत्तानायामजनयन्त्सुषूतं भुवदग्निः पुरुपेशासु गर्भः ।
 शिरिणायां चिदक्तुना महोभिरपरीवृतो वसति प्रचेताः ॥३॥
 जिघर्म्यग्निं हविषा घृतेन प्रतिक्रियन्तं भुवनानि विश्वा ।
 पृथुं तिरश्चा वयसा बृहन्तं व्यचिष्ठमत्रै रभसं दृशानम् ॥४॥
 आ विश्वतः प्रत्यंचं जिघर्म्यरक्षसा मनसा तज्जुषेत ।
 मर्यश्रीः स्मृहयद्वर्णो अग्निर्नीभिमृशे तन्वा३ जर्भुराणः ॥५॥
 ज्ञेया भागं सहस्रानो वरेण त्वादूतासो मनुवद्वदेम ।
 अनूतमग्निं जुह्वा वचस्या मधुपृचं धनसा जोवीमि ॥६॥

*johūtro agniḥ prathamah pitevelaspade manuṣā yatsamiddhaḥ ।
 śriyaṁ vasāno amṛto vichetā marmijenyaḥ śravasyaḥ? sa vājī ॥1॥
 śrūyā agniśchitrabharnuhavaṁ me viśvābhīrgībhīramṛto vichetāḥ ।
 śyāvā ratham vahato rohitā votāruṣāha chakre vibhṛtraḥ ॥2॥
 uttānāyāmajanayantsuṣūtaṁ bhuvadagniḥ purupeśāsu garbhaḥ ।
 śiripāyāṁ chidaktunā mahobhiraparivṛto vasati prachetāḥ ॥3॥
 jigharmyagniṁ haviṣā ghṛtena pratikṣiyantaṁ bhuvanāni viśvā ।
 pṛthuṁ tiraśchā vayasā bṛhantaṁ vyachiṣṭhamannai rabhasaṁ dṛśānam ॥4॥
 ā viśvataḥ pratyamchaṁ jigharmyarakṣasā manasā tajjuṣeta ।
 maryaśrīḥ smṛhayadvārṇo agniṁābhīmṛśe tanvā3 jarbhuraṇaḥ ॥5॥
 jñeyā bhāgaṁ sahasāno vareṇa tvādūtāso manuvadvadema ।
 anūnamagniṁ juhnā vachasyā madhupṛchaṁ dhanasā jovīmi ॥6॥*

ऋ. (Rv.) २.२.१-१३

योन वर्धत जातवेदसमग्निं यजध्वं हविषा तना गिरा ।
 समिधानं सुप्रयसं स्वर्णरं द्युक्षं होतारं वृजनेषु धूर्यषदम् ॥१॥
 अभि त्वा नक्तीरुषसो ववाशिरोऽग्रे वत्सं न स्वसरेषु धेनवः ।
 दिवइवेदरतिर्मानुषा युगा क्षपो भासि पुरुवार संयतः ॥२॥
 तं देवा बुध्रे रजसः सुदंसं दिवस्पृथिव्योररतिं न्येरिरे ।
 रथमिव वेद्यं शुक्रशोचिषमग्निं मित्रं न क्षितिषु प्रशंस्यम् ॥३॥
 तमुक्षमाणं रजसि स्व आ दमे चन्द्रमिव सुरुचं हार आ दधुः ।
 पृथ्याः पतरं चितयन्तमक्षभिः पाथो न पायुं जनसी उभे अनु ॥४॥
 स होता विश्वं परि भूत्वध्वरं तमु हव्यैर्मनुष ऋजते गिरा ।
 हिरिशिप्रो वृधसानासु जर्भुरद् द्यौर्न स्तृभिश्चितयद्रोदसी अनु ॥५॥
 स नो रेवत्समिधानः स्वस्तये संददस्वान् रयिमस्मासु दीदिहि ।
 आ नः कृणुष्व सुवताय रोदसी अग्ने हव्या मनुषो देव वीतये ॥६॥
 दा नो अग्रे बृहतो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजं श्रुत्या अपा वृधि ।
 प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि स्वर्णं शुक्रमुषसो वि दिद्युतुः ॥७॥
 स इधान उषसो राम्या अनु स्वर्णं दीदेहरुषेण भानुना ।
 होत्राभिर्ग्रिमनुषः स्वध्वरो राजा विशामतिथिश्चारुरायवे ॥८॥
 ऐवा नो अग्रे अमृतेषु पूर्व्यं धीष्पीपाय बृहद्वेषु मानुषा ।
 दुहाना धेनुर्वृजनेषु कारवे त्मना शतिनं पुरुरूपमिषणि ॥९॥
 वयमग्रे अर्वता वा सुवीर्यं ब्रह्मणा वा चितयेमा जनाँ अति ।
 अस्माकं द्युम्नमधि पंच कृष्टिषूच्चा स्वर्णं शुशुचीतदुष्टरम् ॥१०॥
 स नो बोधि सहस्य प्रशंस्यो यस्मिन्सुजाता इषयन्त सूरयः ।
 यमग्रे यामुपयन्ति वाजिनो नित्ये तोके दीदिवांसं स्वे दमे ॥११॥
 उभयासो जातवेदः स्याम ते स्तोतारो अग्रे सूरयश्च शर्मणि ।
 वस्वो रायः पुरुश्चन्द्रस्य भूयसः प्रजावतः स्वपत्यस्य शग्धिः ॥१२॥

ये स्तोतृभ्यो गोअग्रामश्वपेशसमग्रे रातिमुपसृजन्ति सूरयः ।
 अस्मांच तांश्च प्र हि नेषि वस्य आ बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१३॥
yona vardhata jātavedasamagnim yajadhvam haviṣā tanā girā ।
samidhānam suprayasaṁ svarṇaram dyukṣam hotāraṁ vṛjaneṣu dhūryaśadam ॥1॥
abhi tvā naktīruṣaso vavāśīro'gne vatsam na svasareṣu dhenavaḥ ।
divaivedaratirmānuṣā yugā kṣapo bhāsi puruvāra saṁyataḥ ॥2॥
taṁ devā budhne rajasah sudarṁsasaṁ divasprthivyoraratim nyerire ।
rathamiva vedyam śukraśochiṣamagnim mitram na kṣitiṣu praśamsyam ॥3॥
tamuṣamāṇam rajasi sva ā dame chandramiva surucham hnāra ā dadhuḥ ।
prśnyāḥ pataram chitayantamakṣabhiḥ pātho na pāyum janasī ubhe anu ॥4॥
sa hotā viśvam pari bhūtvadhvaram tamu havyaairmanuṣa ṛijate girā ।
hiriśipro vṛdhasānāsu jarbhurad dyaurna str̥bhiśchitayadrodasī anu ॥5॥
sa no revatsamidhānaḥ svastaye saṁdadasvān rayimasmāsu dīdihi ।
ā naḥ kṛṇuṣva suvatāya rodasī agane havya manuṣo deva vītaye ॥6॥
dā no agne bṛhato dāḥ sahasriṇo duro na vājam śrutyā apā vṛdhi ।
prāchi dyāvāprthivī brahmaṇā kṛdhi sva1rṇa śukramuṣaso vi didyutuḥ ॥7॥
sa idhāna uṣaso rāmyā anu sva1rṇa dīdeharuṣeṇa bhānunā ।
hotrābhignirmanuṣaḥ svadhvaro rājā viśāmatithiśchārurāyave ॥8॥
aivā no agne amṛteṣu pūrvya dhīṣpīpāya bṛhaddiveṣu mānuṣā ।
duhānā dhenurvṛjaneṣu kārave tmanā śatinam pururūpamiṣaṇi ॥9॥
vayamagne arvatā vā suvīrya brahmaṇā vā chitayemā janām ati ।
asmākaṁ dyumnāmadhi paṁcha kṣṣiṣūchchā sva1rṇa śuśuchītaduṣṭaram ॥10॥
sa no bodhi sahasya praśamsyo yasmintsujātā iṣayanta sūrayaḥ ।
yamagne yāmupayanti vājino nitye toke dīdivāmsam sve dame ॥11॥
ubhayāso jātavedaḥ syāma te stotāro agne sūrayaścha śarmaṇi ।
vasvo rāyaḥ puruśchandrasya bhūyasaḥ prajāvataḥ svapatyasya śagdhiṇaḥ ॥12॥
ye stotṛbhyeā goagrāmaśvapeśasamagne rātimupasṛjanti sūrayaḥ ।
asmāṁcha tāṁścha pra hi neṣi vasya ā bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥13॥

ऋ. (Rv.) २.३.१-११

समिद्धो अग्निर्निहितः पृथिव्या प्रत्यङ् विश्वानि भुवनान्यस्थात् ।
 होता पावकः प्रदिवः सुमेधा देवो देवान्यजत्वग्निरर्हन् ॥१॥
 नराशंसः प्रति धामान्यजन् तिस्रो दिवः प्रति मल्ला स्वर्चिः ।
 घृतप्रुषा मनसा हव्यमुन्दन्मूर्धन्यास्य समनक्तु देवान् ॥२॥
 ईळितो अग्रे मनसा नो अर्हन्देवान्यक्षि मानुषात्पूर्वो अद्य ।
 स आ वह मरुतां शर्धो अच्युतमिन्द्रं नरो बर्हिषदं यजध्वम् ॥३॥
 देव बर्हिर्वर्धमानं सुवीरं स्तीर्णं राये सुभरं वेद्यस्याम् ।
 घृतेनाक्तं वसवः सीदतेदं विश्वे देवा आदित्या यियायासः ॥४॥
 वि श्रयन्तामुर्विया हूयमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा नमोभिः ।
 व्यचस्वतीर्वि प्रथन्तामजुर्या वर्ण पुनाना यशसं सुवीरम् ॥५॥
 साध्वपांसि सनता न उक्षिते उषासानक्ता वय्येव रण्विते ।
 तन्तुं ततं संवयन्ती समीची यास्य पेशः सुदुधे पयस्वती ॥६॥
 दैव्या होतारा प्रथमा विदुष्टर ऋजु यक्षतः समृचा वपुष्टरा ।
 देवान्यजन्तावृतुथा समंजतो नाभा पृथिव्या अधि सानुषु त्रिषु ॥७॥
 सरस्वती साधयन्ती धियं न इळा देवी भारती विश्वतूतिः ।
 तिस्रो देवीः स्वधया बर्हिरदमच्छिद्रं पान्तु शरणं निषद्य ॥८॥
 पिशंगरूपः सुभरो वयोधाः श्रुष्टी वीरो जायते देवकामः ।
 प्रजां त्वष्टा वि ष्यतु नाभिमस्मे अथा देवानामप्येतु पाथः ॥९॥
 वनस्पतिरवसृजन्नुप स्थादग्निर्हविः सूदयाति प्र धीभिः ।

त्रिधा समक्तं नयतु प्रजानन्देवेभ्यो दैव्यः शमितोप हव्यम् ॥१०॥
 घृतं मिमिक्षे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतम्बस्य धाम ।
 अनुष्वधमा वह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम् ॥११॥
samiddho agnirnihitaḥ prthivyā pratyai viśvāni bhuvanānyasthāt ।
hotā pāvakaḥ pradivaḥ sumedhā devo devānyajatvagnirarhan ॥1॥
narāsaṁsaḥ prati dhāmānyarjan tisro divaḥ prati mahnā svarchiḥ ।
ghṛtapruṣā manasā havyamundanmūrdhanyāsyā samanaktu devān ॥2॥
īlito agne manasā no arhandevānyakṣi mānuṣātपुरो adya ।
sa ā vaha marutām śardho achyutamindram naro barhiṣadam yajadhvam ॥3॥
deva barhivardhamānam suvīram stīṇa rāye subharam vedyasyām ।
ghṛtenāktam vasavaḥ sīdatedam viśve devā ādityā yīyāsaḥ ॥4॥
vi śrayantāmurviyā hūyamānā dvāro devīḥ supṛāṇā namobhiḥ ।
vyachasvatīrvi prathantāmajuryā varṇa punānā yaśasam suvīram ॥5॥
sādhvapāmsi sanatā na ukṣite uśāsānaktā vayyeva raṇvite ।
tantum tatarṁ samivayanti samichī yāsyā peśaḥ sududhe payasvatī ॥6॥
daivya hotārā prathamā viduṣṭara ṛju yakṣataḥ samṛchā vapuṣṭarā ।
devānyajantāvṛtuthā samamjato nābhā prthivyā adhi sānuṣu triṣu ॥7॥
sarasvatī sādhyanti dhiyam na ilā devī bhārati viśvatūrtiḥ ।
tisro devīḥ svadhayā barhiredamachchhidram pāntu śaraṇam niśadya ॥8॥
piśamgarūpaḥ subhara vayodhāḥ śruṣṭi vīro jāyate devakāmaḥ ।
prajām tvaṣṭā vi śyatu nābhimasme athā devānāmapyetu pāthaḥ ॥9॥
vanaspatiravasṭjannupa sthādagnirhaviḥ sūdayāti pra dhībhiḥ ।
tridhā samaktam nayatu prajānandevebhyo daivyaḥ śamitopa havyam ॥10॥
ghṛtam mimikṣe ghṛtamasya yonirghṛte śrito ghṛtamvasya dhāma ।
anuṣvadhama vaha mādayasva svāhākṛtam vṛṣabha vakṣi havyam ॥11॥

ऋ. (Rv.) २.३७.६

जोष्यग्रे समिधं जोष्याहुतिं जोषि ब्रह्म जन्यं जोषि सुष्टुतिम् ।
 विश्वेभिर्विश्वं ऋतुना वसो मह उशन्देवाँ उशतः पायया हविः ॥६॥
joṣyagne samidham joṣyāhutim joṣi brahma janyam joṣi suṣṭutim ।
viśvebhirviśvām ṛtunā vaso maha uśandevām uśataḥ pāyayā haviḥ ॥6॥

२. अग्निः शुचिश्च (Agniḥ Śuchiścha) - ऋ. (Rv.) २.३६.४

आ वक्षि देवाँ हह विप्र यक्षि चोशन्होतर्नि षदा योनिषु त्रिषु ।
 प्रति वीहि प्रस्थितं सोम्यं मधु पिबाग्रीध्रात्तव भागस्य तृष्णुहि ॥४॥
ā vakṣi devām haha vipra yakṣi chośanhotarni śadā yoniṣu triṣu ।
prati vīhi prasthitam somyam madhu pibāgnīdhraṭtava bhāgasya tṛṇuhi ॥4॥

३. अपान्नपात् (Apānnapāt) - ऋ. (Rv.) २.३५.१-१५

उपेमसृक्षि वाजयुर्वचस्यां चनो दधीत नाद्याो गिरो मे ।
 अपां नपादाशुहेमा कुवित्स सुपेशसस्करति जोषिषद्धि ॥१॥
 इमं स्वस्मै हृद आ सुतष्टं मन्त्रं वोचेम कुविदस्य वेदत् ।
 अपां नपादसुर्यस्य मह्ना विश्वान्यर्यो भुवना जजान ॥२॥
 समन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः समानमूर्व नद्यः पृणन्ति ।
 तमू शुचिं शुचयो दीदिवांसमपां नपातं परि तस्थुरापः ॥३॥
 तमस्मेरा युवतयो युवानं मर्मज्यमानाः परि यन्त्यापः ।
 स शुक्रेभिः शिक्रभी रेवदस्मे दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु ॥४॥
 अस्मै तिस्रो अव्यथ्याय नारीर्देवाय देवीर्दिधिषन्त्यन्नम् ।
 कृता इवोप हि प्रसर्से अप्सु स पीयूषं धयति पूर्वसूनाम् ॥५॥
 अश्वस्यात्र जनिमास्य च स्वर्द्धुहो रिषः संपृचः पाहि सूरीन् ।

आमासु पूर्णं परो अप्रमृष्टं नारातयो वि नशन्नानृतानि ॥६॥
 स्व आ दमे सुदुघा यस्य धेनुः स्वधां पीपाय सुभ्वन्नमतिः ।
 सो अपां नपादूर्जयन्नप्स्वशन्तर्वसुदेयाय विधते वि भाति ॥७॥
 यो अप्स्वा शुचिना दैव्येन ऋतावाजस उर्विया विभाति ।
 वया इदंन्या भुवनान्यस्य प्र जायन्ते वीरुधश्च प्रजाभिः ॥८॥
 अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्वानामूर्ध्वो विद्युतं वसानः ।
 तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीर्हिरण्यवर्णाः परि यन्ति यहीः ॥९॥
 हिरण्यरूपः स हिरण्यसन्दृगपां नपात्सेदु हिरण्यवर्णः ।
 हिरण्ययात्परि योनेर्निषद्या हिरण्यदा ददत्यन्नमस्मै ॥१०॥
 तदस्यानीकमुत चारु नामापीच्यं वर्धते नमुरपाम् ।
 यमिन्धते युवतयः समित्या हिरण्यवर्णं घृतमन्नमस्य ॥११॥
 अस्मै बहूनामवमाय सख्ये यौर्विधेम नमसा हविर्भिः ।
 सं सानु मार्जिम दिधिषामि बिल्मैर्दधाम्यन्नेः परि वन्द ऋग्भिः ॥१२॥
 स ई वृषाजनयत्तासु गर्भं स ई शिशुर्धयति तं रिहन्ति ।
 सो अपां नपादनभिम्लातवर्णोऽन्यस्येवेह तन्वा विवेष ॥१३॥
 अस्मिन्पदे परमे तस्थिवांसमध्वस्मभिर्विश्वहा दीदिवांसम् ।
 आपो नप्ते घृतमन्नं वहन्तीः स्वयमत्कैः परि दीयन्ति यहीः ॥१४॥
 अयांसमग्रे सुक्षितिं जनायायांसमु मघवद्भ्यः सुवृक्तिम् ।
 विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१५॥

upemasrkṣi vājayurvachasyām chano dadhīta nādyāo giro me ।
apām napādāśuhemā kuvitsa supeśasaskarati joṣiṣaddhi ॥1॥
imaṁ svasmai hṛda ā sutaṣṭam mantram vochema kuvidasya vedat ।
apām napādasuryasya mahnā viśvānyaryo bhuvanā jajāna ॥2॥
samanyā yantyupa yantyanāḥ samānamūrva nadyaḥ pṛṇanti ।
tamū śuchim śuchayo dīdivāmsamapām napātam pari tasthurāpaḥ ॥3॥
tamasmerā yuvatayo yuvānam marmṛjyamānāḥ pari yantyāpaḥ ।
sa śukrebhiḥ śikvabhī revadasme dīdāyānidhmo ghṛtanirṇigapsu ॥4॥
asmai tisro avyathyāya nārīrdevāya devīrdidhiṣantyanam ।
kṛtā ivopa hi prasarsre apsu sa pīyūṣam dhayati pūrvasūnām ॥5॥
aśvasyātra janimāsyā cha swardruho riṣaḥ samprchaḥ pāhi sūrīn ।
āmāsu pūrṣu paro apramṛṣyam nārātayo vi naśannānṛtāni ॥6॥
sva ā dame sudughā yasya dhenuḥ svadhām pīpāya subhvanamattiḥ ।
so apām napādūrjayannapsvaIntarvasudeyāya vidhate vi bhāti ॥7॥
yo apsvā śuchinā daivyena ṛtāvājasra urviyā vibhāti ।
vayā idanyā bhuvanānyasya pra jāyante vīrudhaścha prajābhiḥ ॥8॥
apām napādā hyasthādupastham jīhmānāmūrdhvo vidyutam vasānaḥ ।
tasya jyeṣṭham mahimānam vahantīrhiranyavarṇāḥ pari yanti yahnīḥ ॥9॥
hiranyarūpaḥ sa hiraṇyasandṛgapām napātsedu hiraṇyavarṇaḥ ।
hiraṇyayātpari yonerniṣadyā hiraṇyadā dadatyannamasmai ॥10॥
tadasyānikamuta chāru nāmāpīchyam vardhate napturapām ।
yamindhate yuvatayaḥ samithā hiraṇyavarṇa ghṛtamannamasya ॥11॥
asmai bahūnāmavamāya sakhye yaurvidhema namasā havirbhiḥ ।
sam sānu mārjima didhiṣāmi bilmairdadhāmyanneḥ pari vanda ṛgbhiḥ ॥12॥
sa ī vṛṣājanayattāsu garbha sa ī śīsurdhayati tam rihanti ।
so apām napādanabhimlātavarṇo'nyasyeveha tanvā viveṣa ॥13॥
asminpade parame tasthivāmsamadhvasmabhirviśvahā dīdivāmsam ।
āpo naptre ghṛtamannam vahantīḥ svayamatkaiḥ pari dīyanti yahnīḥ ॥14॥
ayāmsamagne suksitiṁ janāyāyāmsamu maghavadbhyaḥ suvṛktim ।

viśvaṁ tadbhadraṁ yadavanti devā bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥15 ॥

४. अपानपात् (साग्री. सास्वा.) अपानपादग्निः (सार्षेदी.) (Apāṁnapāt [Ssb. Sas.]
Apāṁnapādagniḥ [Sad.]) - सा. (Sv.) ६०७

समन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्व नद्यस्पृणन्ति ।

तमू शुचिं शुचयो दीदिवांसमपात्रपातमुप यन्त्यापः ॥६ ॥

samanyā yantyupayantyanyāḥ samānamūrva nadyasprṇanti ।

tamū śuchīm śuchayo dīdivāṁsamapāṁnapātamupa yantypāḥ ॥6 ॥

५. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) २.३७.५; २.३९.१-८; २.४१.७-९

ऋ. (Rv.) २.३७.५

अर्वाचमद्य यय्यं नृवाहणं रथं युंजाथामिह वां विमोचनम् ।

पृङ्गं हवीषि मधुना हि कं गतमथा सोमं पिबतं वाजिनीवसू ॥५ ॥

arvāṁchamadya yayyaṁ nṛvāhaṇaṁ rathaṁ yuñjāthāmiha vām vimochanam ।

prṇktaṁ havīṁṣi madhunā hi kaṁ gatamathā somaṁ pibatam vājīnīvasū ॥5 ॥

ऋ. (Rv.) २.३९.१-८

ग्रावाणेव तदिदर्थं जरेथे गृध्रेव वृक्षं निधिमन्तमच्छ ।

ब्रह्माणेव विदथ उक्थशासा दूतेव हव्या जन्या पुरुत्रा ॥१ ॥

प्रातर्यावाणा रथ्येव वीराजेव यमा वरमा सचेथे ।

मेने इव तन्वा३ शुम्भमाने दम्पतीव क्रतुविदा जनेषु ॥२ ॥

शृंगेव नः प्रथमा गन्तमर्वाक्छफाविव जर्भुराणा तरोभिः ।

चक्रवाकेव प्रति वस्तोरुस्त्रार्वाचा यातं रथ्येव शक्रा ॥३ ॥

नावेव नः पारयतं युगेव नभ्येव न उपधीव प्रधीव ।

श्वानेव नो अरिषण्या तनूनां खृगलेव विस्रसः पातमस्मान् ॥४ ॥

वातेवाजुर्या नद्येव रीतिरक्षी इव चक्षुषा यातमर्वाक् ।

इस्ताविव तन्वे३ शम्भविष्ठा पादेव नो नयतं वस्यो अच्छ ॥५ ॥

ओष्ठाविव मध्वास्त्रे वदन्ता स्तनाविव पिप्यतं जीवसे नः ।

नासेव नस्तन्वो रक्षितारा कर्णाविव सुश्रुता भूतमस्मे ॥६ ॥

हस्तेव शक्तिमभि सदंती नः क्षमेव नः समजतं रजांसि ।

इमा गिरो अश्विना युष्मयन्तीः क्ष्योत्रेणेव स्वधितिं सं शिशीतम् ॥७ ॥

एतानि वामश्विना वर्धनानि ब्रह्म स्तोमं गृत्समदासो अक्रन् ।

तानि नरा जुजुषाणोप यातं बृहद्वदेम विदथे सुवीरा । ॥८ ॥

grāvāṇeva tadidārtha jarethe grdhreva vṛkṣaṁ nidhimantamachchha ।

brahmāṇeva vidatha ukthāśāsā dūteva havyā janyā purutrā ॥1 ॥

prātaryāvāṇā rathyeva vīrājeva yamā varamā sachethe ।

mene iva tanvā3 śumbhamāne dampatīva kratuvidā janeṣu ॥2 ॥

śṛṅgeva naḥ prathamā gantamarvākchhaphāviva jarbhurāṇā tarobhiḥ ।

chakravākeva prati vastorusrārvāmchā yātaṁ rathyeva śakrā ॥3 ॥

nāveva naḥ pārayataṁ yugeva nabhyeva na upadhīva pradhīva ।

śvāneva no ariṣaṇyā tanūnām khṛgaleva visrasaḥ pātamasmana ॥4 ॥

vātevaajuryā nadyeva rītirakṣī iva chakṣuṣā yātamavāk ।

istāviva tanve3 śambhaviṣṭhā pādeva no nayataṁ vasyo achchha ॥5 ॥

Oṣṭhāviva madhvāsne vadantā stanāviva pīpyataṁ jīvase naḥ ।

nāseva natanvo rakṣitārā karṇāviva suśrutā bhūtamasmē ॥6 ॥

hasteva śaktimabhi sadamīdī naḥ kṣameva naḥ samajataṁ rajāṁsi ।

imā giro aśvinā yuṣmayantiḥ kṣayotreṇeva svadhitim saṁ śīṣitam ॥7 ॥

etāni vāmaśvinā vardhanāni brahma stomaṁ grtsamadāso akran ।

tāni narā jujuṣāṇopa yātaṁ bṛhadvadema vidathe suvīrā ॥8 ॥

ऋ. (Rv.) २.४१.७-९

गोमदु षु नासत्याश्वावद्यातमश्विना । वर्ती रुद्रा नृपाय्यम् ॥७॥
न यत्परो नान्तर आदर्धशदृषण्वसू । दुःशंसो मर्त्यो रिपुः ॥८॥
ता न आ वोळहमश्विना रयिं पिशंगसंदृशम् । धिष्ण्या वरिवोविदम् ॥९॥
gomadu ṣu nāsatyāśvāvadyātamaśvinā / vartī rudrā nṛpāyīyam ॥7॥
na yatparo nāntara ādardhaśadvṛṣaṇvasū / duḥśaṁso martyo ripuḥ ॥8॥
tā na ā voḷahamaśvinā rayiṁ piśaṅgasamīdṛśam / dhiṣṇyā varivovidam ॥9॥

६. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) २.११.१-२१; २.१२.१-१५; २.१३.१-१३; २.१४.१-१२; २.१५.१-१०;
२.१६.१-९; २.१७.१-९; २.१८.१-९; २.१९१-९; २.२०.१-९; २.२१.१-६; २.२२.१-४; २.३०.१-५;
७; ८; १०; २.४१.१०-१२; सा. (Sv.) २००; ४५७; ४६६; १४८६-८८

ऋ. (Rv.) २.११.१-२१

श्रुधी हवमिन्द्र मा रिषण्यः स्याम ते दावने वसूनाम् ।
इमा हि त्वामूर्जो वर्धयन्ति वसूयवः सिन्धवो न क्षरन्तः ॥१॥
सृजो महीरिन्द्र या अपिन्वः परिष्ठता अहिना शूर पूर्वीः ।
अमर्त्यं चिदासं मन्यमानमवाभिनदुक्थैर्वावृधानः ॥२॥
उक्थेष्विन्द्र शूर येषु चाकन्तस्तोमोष्विन्द्र रुद्रेषु च ।
तुभ्येदेता यासु मन्दसानः प्र वायवे सिंस्रते न शुभ्राः ॥३॥
शुभ्रं नु ते शुष्मं वर्धयन्तः शुभ्रं वज्रं बाहो र्दधानाः ।
शुभ्रस्त्वमिन्द्र वावृधानो अस्मे दासीर्विशः सूर्येण सहाः ॥४॥
गुहा हितं गुह्यं गूळहमप्स्वपीवृतं मायिनं क्षियन्तम् ।
उतो अपो द्यां तस्तर्भांसमहन्नहिं शूर वीर्येण ॥५॥
स्तवा नु त इन्द्र पूर्व्या महान्युत स्तवाम नूतना कृतानि ।
स्तवा वज्रं बाहोरुशन्तं स्तवा हरी सूर्यस्य केतू ॥६॥
हरी नु त इन्द्र वाजयन्ता घृतश्रुतं स्वारमस्वार्थम् ।
वि समना भूमिरप्रथिष्ठारंस्त पर्वतश्चित्सरिष्यन् ॥७॥
नि पर्वतः साद्यप्रयुच्छन्तं मातृभिर्वावशानो अक्रान् ।
दूरे पारे वाणीं वर्धयन्त इन्द्रेषितां धमनिं पप्रथन्नि ॥८॥
इन्द्रो महां सिन्धुमाशयानं मायाविनं वृत्रमस्फुरन्निः ।
अरेजेतां रोदसी भियाने कनिक्रदतो वृष्णो अस्य वज्रात् ॥९॥
अरोरवीदृष्णो अस्य वज्रोऽमानुषं यन्मानुषो निजूर्वात् ।
नि मायिनो दानवस्य माया अपादयत्पिबान्तसुतस्य ॥१०॥
पिबापिबेदिन्द्र शूर सोमं मन्दन्तु त्वा मन्दिनः सुतासः ।
पृणन्तस्ते कुक्षी वर्धयन्त्वित्था सुतः पौर इन्द्रमाव ॥११॥
त्वं इन्द्राप्यभूम विप्रा धियं वनेम ऋतया सपन्तः ।
अवस्यवो धीमहि प्रशंसित सद्यस्ते रायो दावने स्याम ॥१२॥
स्याम ते त इन्द्र ये त ऊती अवस्यव ऊर्जं वर्धयन्तः ।
शुष्मिन्तमं यं चाकनाम देवास्मे रयिं रासि वीरवन्तम् ॥१३॥
रासि क्षयं रासि मित्रमस्मे रासि शर्ध इन्द्र मारुतं नः ।
सजोषसो ये च मन्दसानाः प्र वायवः पान्त्यग्रणीतिम् ॥१४॥
व्यन्विन्नु येषु मन्दसानस्तृप्तसोमं पाहि द्रह्यदिन्द्र ।
अस्मान्सु पृतस्वा तरुत्रावर्धयो द्यां बृहद्विरकैः ॥१५॥
बृहन्त इन्नु ये ते तरुत्रोक्थेभिर्वा सुम्रमाविवासान् ।
स्तृणानासो बर्हिः पस्त्यावत्त्वोता इदिन्द्र वाजमग्मन् ॥१६॥
उग्रेष्विन्द्र शूर मन्दसानस्त्रिकद्वकेषु पाहि सोममिन्द्र ।
प्रदोधुवच्छश्रुषु प्रीणानो याहि हरिभ्यां सुतस्य पीतिम् ॥१७॥
धिष्वा शवः शूर येन वृत्रमवाभिनदानुमौर्णवाभम् ।

अपावृणोज्योतिरार्याय नि सव्यतः सादि दस्युरिन्द्र ॥१८॥
 सनेम ये त ऊतिभिस्तरन्तो विश्वाः स्पृध आर्येण दस्यून् ।
 अस्मभ्यं तत्त्वाष्ट्रं विश्वरूपमरन्ध्रयः साख्यस्य त्रिताय ॥१९॥
 अस्य सुवानस्य मन्दिनस्त्रितस्य न्यर्बुदं वावृधानो अस्तः ।
 अवर्तयत्सूर्यो न चक्रं भिनद्वलमिन्द्रो अंगिरस्वान् ॥२०॥
 नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणा मघोनी ।
 शिक्षा स्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥२१॥
 śrudhī havamindra mā riṣaṇyaḥ syāma te dāvane vasūnām ।
 imā hi tvāmūrjo vardhayanti vasūyavaḥ sindhavo na kṣarantaḥ ॥1॥
 sṛjo mahīrindra yā apinvaḥ pariṣṭhatā ahinā śūra pūrvīḥ ।
 amartya chiddāsaṁ manyamānamavābhinadukthairvāvṛdhānaḥ ॥2॥
 uktheṣvinnu śūra yeṣu chākantstomoṣvindra rudriyeṣu cha ।
 tubhyedetā yāsu mandasānaḥ pra vāyave sirsate na śubhrāḥ ॥3॥
 śubhram nu te śuṣmaṁ vardhayantaḥ śubhram vajram bāhno rdadhānāḥ ।
 śubhrastvamindra vāvṛdhāno asme dāsīrviṣaḥ sūryeṇa sahyāḥ ॥4॥
 guhā hitaṁ guhyaṁ gūḷahamapsvapīṛtaṁ māyinaṁ kṣiyantam ।
 uto apo dyām tastabhvāmsamahannahiṁ śūra vīryeṇa ॥5॥
 stavā nu ta indra pūrvyā mahānyuta stavāma nūtanā kṛtāni ।
 stavā vajram bāhnoruśantaṁ stavā harī sūryasya ketū ॥6॥
 harī nu ta indra vājayantā ghrtaśchutaṁ svāramasvārṣṭām ।
 vi samanā bhūmiraprathiṣṭāraṁta parvataśchitsariṣyan ॥7॥
 nī parvataḥ sādyaḥprayuchchhantaṁ mātṛbhirvāvaśāno akrān ।
 dūre pāre vāpanī vardhayanta indreṣitāṁ dhamani paprathanni ॥8॥
 indro mahān sindhumāśayānaṁ māyāvinam vṛtramasphura nniḥ ।
 arejetāṁ rodasī bhiyāne kanikradato vṛṣṇo asya vajrāt ॥9॥
 aroravīdvṛṣṇo asya vajro'mānuṣaṁ yanmānuṣo nījūrvāt ।
 nī māyino dānavasya māyā apādayatpapivāntsutasya ॥10॥
 pibāpibedindra śūra somaṁ mandantu tvā mandinaḥ sutāsaḥ ।
 pṛṇantaste kukṣī vardhayantvitthā sutaḥ paura indramāva ॥11॥
 tvam indrāpyabhūma viprā dhiyaṁ vanema ṛtaya sapantaḥ ।
 avasyavo dhīmahi praśasimta sadyaste rāyo dāvane syāma ॥12॥
 syāma te ta indra ye ta ūtī avasyava ūrja vardhayantaḥ ।
 śuṣmintamaṁ yaṁ chākanāma devāsme rayiṁ rāsi vīravantaṁ ॥13॥
 rāsi kṣayaṁ rāsi mitramasme rāsi śardha indra mārutaṁ naḥ ।
 sajoṣaso ye cha mandasānāḥ pra vāyavaḥ pāntyagraṇītim ॥14॥
 vyantvinnu yeṣu mandasānastṛpatsomaṁ pāhi drahyadindra ।
 asmāntsu pṛtasvā tarutrāvardhayo dyām bṛhadbhirarkaiḥ ॥15॥
 bṛhanta innu ye te tarutrokthebhirvā sumnamāvivāsān ।
 stṛṇānāso barhiḥ pastyāvattvotā idindra vājamagman ॥16॥
 ugṛeṣvinnu śūra mandasānastrikadrukeṣu pāhi somamindra ।
 pradodhuvachchhmasruṣu pṛṇāno yāhi haribhyāṁ sutasya pītim ॥17॥
 dhiṣvā śavaḥ śūra yena vṛtramavābhinaddānumaurṇavābham ।
 apāvṛṇorjyotirāryāya nī savyataḥ sādī dasyurindra ॥18॥
 sanema ye ta ūtibhistaranto viśvāḥ sprdha āryeṇa dasyūn ।
 asmabhyam tattvāṣṭraṁ viśvarūpamarandhayaḥ sākhyasya tritāya ॥19॥
 asya suvānasya mandinastritasya nyarbudaṁ vāvṛdhāno astaḥ ।
 avartayatsūryo na chakraṁ bhinadvalamindro aṅgirasvān ॥20॥
 nūnaṁ sā te prati varaṁ jaritre duhīyadindra dakṣiṇā maghonī ।
 śikṣā stotṛbhyeā māti dhagbhago no bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥21॥

ऋ. (Rv.) २.१२.१-१५

यो जात एव प्रथमो मनस्वान्देवो देवान्क्रतुना पर्यभूषत् ।
 यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां नृमणस्य मह्ना स जनास इन्द्रः ॥१॥
 यः पृथिवीं व्यथमानामदृंहद्यः पर्वतान्प्रकुपितौ अरम्णात् ।
 यो अन्तरिक्षं विममे वरीयो यो द्यामस्तभ्रात्स जनास इन्द्रः ॥२॥
 यो हत्वाहिमरिणात्सप्त सिन्धून्यो गा उदाजदपधा वलस्य ।
 यो अश्मनोरन्तरिणिं जजान संवृक्स मत्सु स जनास इन्द्रः ॥३॥
 येनेमा विश्वा च्यवना कृतानि यो दासं वर्णमधरं गुहाकः ।
 श्वधीव यो जिगीवां लक्षमाददर्यः पुष्टानि स जनास इन्द्रः ॥४॥
 यं स्मा पृच्छन्ति कुह सेति घोरमुतेमाहुर्नैषो अस्तीत्येनम् ।
 सो अर्यः पुष्टीर्विज इवा मिनाति श्रदस्मै धत्त स जनास इन्द्रः ॥५॥
 यो रधस्य चोदिता यः कृशस्य यो ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरेः ।
 युक्तग्रावणो योऽविता सुशिप्रः सुतसोमस्य स जनास इन्द्रः ॥६॥
 यस्याश्वसः प्रदिशि यस्य गावो यस्य ग्रामा यस्य विश्वे रथासः ।
 यः सूर्यं य उषसं जजान यो अपां नेता स जनास इन्द्रः ॥७॥
 यं क्रन्दसी संयति विह्वयेते परेऽवर उभया अमित्राः ।
 समानं चिद्रथमातस्थिवांसा नाना हवेते स जनास इन्द्रः ॥८॥
 यस्मान्न ऋते विजयन्ते जनासो यं युध्यमाना अवसे हवन्ते ।
 यो विश्वस्य प्रतिमानं बभूव यो अच्युतच्युत् स जनास इन्द्रः ॥९॥
 यः शश्वतो महेनो दधानानमन्यमानांछर्वा जघान् ।
 यः शर्धते नानुददाति श्रुध्यां यो दस्योर्हन्ता स जनास इन्द्रः ॥१०॥
 यः शम्बरं पर्वतेषु क्षियन्तं चत्वारिंश्यां शरद्वन्वविन्दत् ।
 ओजायमानं यो अहिं जघान दानुं शयानं स जनास इन्द्रः ॥११॥
 यः सप्तारश्मिर्वृषभस्तुविष्मानवासृजत्सर्तवे सप्त सिन्धून् ।
 यो रौहिणमस्फुरद्ब्रबाहुर्द्युमारोहन्तं स जनास इन्द्रः ॥१२॥
 द्यावा चिदस्मै पृथिवी नमेते शुष्माच्चिदस्य पर्वता भयन्ते ।
 सोमपा निचितो वज्रबाहुर्यो वज्रहस्त स जनास इन्द्रः ॥१३॥
 यः सुन्वन्तमवति यः पचन्तं यः शंसन्तं यः शशमानमूती ।
 यस्य ब्रह्म वर्धनं यस्य सोमो यस्येदं राधः स जनास इन्द्रः ॥१४॥
 यः सुन्वते पचते दुध आ चिद्वाजं दर्दरिषि स किलासि सत्यः ।
 वयं त इन्द्र विश्वह प्रियासः सुवीरासो विदथमा वदेम ॥१५॥

yo jāta eva prathamo manasvāndevo devānkratunā paryabhūṣat ।
 yasya śuṣmādrodasī abhyasetāṁ nṛmṇasya mahrā sa janāsa indraḥ ॥1॥
 yaḥ pṛthivīm vyathamānāmadr̥hadyaḥ parvatānprakupitāṁ aramṇāt ।
 yo antarikṣaṁ vimame varīyeā yo dyāāmastabhnātsa janāsa indraḥ ॥2॥
 yo hatvāhimariṇātsapta sindhūnyo gā udājadapadhā valasya ।
 yo āsmanorantaragniṁ jajāna samvṛksa matsu sa janāsa indraḥ ॥3॥
 yenemā viśvā chyavanā kṛtāni yo dāsaṁ varṇamadharaṁ guhākaḥ ।
 śvadhñīva yo jigīvāṁ lakṣamādadaryaḥ puṣṭāni sa janāsa indraḥ ॥4॥
 yaṁ smā pṛchchhanti kuha seti ghoramutemāhurnaiṣo astītyenam ।
 so ayaḥ puṣṭīrvija ivā mināti śradasmai dhatta sa janāsa indraḥ ॥5॥
 yo radhrasya choditā yaḥ kṛśasya yo brahmaṇo nādhmānasya kīreḥ ।
 yuktagrāvaṇo yo vitā suśiprah sutasomasya sa janāsa indraḥ ॥6॥
 yasyāśvasaḥ pradiśi yasya gāvo yasya grāmā yasya viśve rathāsaḥ ।
 yaḥ sūrya ya uṣasaṁ jajāna yo apāṁ netā sa janāsa indraḥ ॥7॥
 yaṁ krandasī samyati vihnayete pare'vara ubhayā amitrāḥ ।
 samānaṁ chidrathamātasthivāṁsā nānā havete sa janāsa indraḥ ॥8॥

yasmānna ṛte vijayante janāso yaṁ yudhyamānā avase havante ।
yo viśvasya pratimānaṁ babhūva yo achyutachyut sa janāsa indraḥ ॥9॥
yaḥ śāśvato mahmeno dadhānānamanyamānāmchharvā jaghān ।
yaḥ śardhate nānudadāti śrdhyāṁ yo dasyorhantā sa janāsa indraḥ ॥10॥
yaḥ śambaraṁ parvateṣu kṣiyantaṁ chatvāriṁśyāṁ śaradyanvavindat ।
Ojāyamānaṁ yo ahiṁ jaghāna dānuṁ śayānaṁ sa janāsa indraḥ ॥11॥
yaḥ saptaraśmirvṛṣabhastuviṣmānavāsṛjatsartave sapta sindhūn ।
yo rauhiṇīmasphuradvajrabāhurdyāmārohantaṁ sa janāsa indra ॥12॥
dyāvā chidasmai pṛthivī namete śuśmāchchidasya parvatā bhayante ।
somapā nichito vajrabāhuryo vajrahasta sa janāsa indraḥ ॥13॥
yaḥ sunvantamavati yaḥ pachantaṁ yaḥ śaṁsantaṁ yaḥ śāśamānamūti ।
yasya brahma vardhanaṁ yasya somo yasyedaṁ rādhaḥ sa janāsa indraḥ ॥14॥
yaḥ sunvate pachate dudhra ā chidvājaṁ dardarṣi sa kilāsi satyaḥ ।
vayaṁ ta indra viśvaha priyāsaḥ suvīrāso vidathamā vadema ॥15॥

ऋ. (Rv.) २.१३.१-१३

ऋतुर्जनित्री तस्य अपस्परि मक्षू जात आविशद्यासु वर्धते ।
 तदाहना अभवत् पिप्युषी पर्योऽशोः पीयूषं प्रथमं तदुक्थ्यम् ॥१॥
 सध्रीमा यन्ति परि बिभ्रतीः पयो विश्वप्स्याय प्र भरन्त भोजनम् ।
 समानो अध्वा प्रवतामनुष्यदे यस्ताकृणोः प्रथमं सास्युक्थ्यः ॥२॥
 अन्वेको वदति यद्ददाति तद्रूपा मिनन्तदपा एक ईयते ।
 विश्वा एकस्य विनुदस्तिक्षते यस्ताकृणोः प्रथमं सास्युक्थ्यः ॥३॥
 प्रजाभ्यः पुष्टिं विभजन्त आसते रयिमिव पृष्ठं प्रभवन्तमायते ।
 असिन्दवन्दैः पितुरत्ति भोजनं यस्ताकृणोः प्रथमं सास्युक्थ्यः ॥४॥
 अधाकृणो पृथिवीं संदृशे दिवे ये धौतीनामहिहन्नारिणक्पथः ।
 तं त्वा स्तोमेभिरुदभिर्न बाजिनं देवं देवा अजनन्त्सास्युक्थ्यः ॥५॥
 यो भोजनं च दयसे च वर्धनमार्द्रादा शुष्कं मधुमदुदोहितम् ।
 स शेवधिं नि दधिषे विवस्वति विश्वस्यैक ईशिषे सास्युक्थ्यः ॥६॥
 यः पुष्पिणीश्च प्रस्वश्च धर्मणाधि दाने व्यश्वनीरधारयः ।
 यश्वासमा अजनो दिद्युतो दिव उरूवौ अभितः सास्युक्थ्यः ॥७॥
 यो नार्मरं सहवसुं निहन्त्वे पृक्षाय च दासवेशाय चावहः ।
 ऊर्जयन्त्या अपरिविष्टमास्यमुतैवाद्य पुरुकृत्सास्युक्थ्यः ॥८॥
 शतं वा यस्य दश साकमाद्य एकस्य श्रुष्टौ यद्ध चोदमाविथ ।
 अरज्जौ दस्यून्त्समुनब्दभीतये सुप्राव्यो अभवः सास्युक्थ्यः ॥९॥
 विश्वेदनु रोधना अस्य पौंस्यं ददुरस्मै दधिरे कृत्वे धनम् ।
 षळस्तभना विष्टिरः पंच संदृशः परि परो अभवः सास्युक्थ्यः ॥१०॥
 सुप्रवाचनं तव वीर वीर्यं यदेकेन क्रतुना विन्दसे वसु ।
 जातूष्टिरस्य प्र वयः सहस्वतो या चकर्थ सेन्द्र विश्वास्युक्थ्यः ॥११॥
 अरमयः सरपसस्तराय कं तुर्वीतये च वय्याय च सुतिम् ।
 नीचा सन्तमुदनयः परावृजं प्रान्धं श्रोणं श्रवयन्त्सास्युक्थ्यः ॥१२॥
 अस्मभ्यं तद्वसो दानाय राधः समर्थयस्व बहु ते वसव्यम् ।
 इन्द्र यच्चित्रं श्रवस्या अनु द्यून्बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१३॥

ṛturjanitrī tasya apaspari makṣū jāta āviśadyāsu vardhate ।
tadāhanā abhavat pipyuṣī paryo 'śoḥ pīyūṣaṁ prathamam tadukthyam ॥1॥
sadhrīmā yanti pari bibhratiḥ payo viśvapsnyāya pra bharanta bhojanam ।
samāno adhvā pravatāmanuṣyade yastākṛṇoḥ prathamam sāsyukthyaḥ ॥2॥
anveko vadati yaddadāti tadrūpā minantadapā eka īyate ।
viśvā ekasya vinudastitiksate yastākṛṇoḥ prathamam sāsyukthyaḥ ॥3॥

prajābhyah puṣṭim vibhajanta āsate rayimiva pṛṣṭham prabhavantamāyate ।
 asindavandamṣṭraiḥ pituratti bhojanam yastākṛṇoḥ prathamam sāsyukthyaḥ ॥4 ॥
 adhākṛṇo pṛthivīm samdṛṣe dive ye dhautināmahiannārīṇakpathaḥ ।
 tam tvā stomebhirudabhirna bājinam devam devā ajanantsāsyukthyaḥ ॥5 ॥
 yo bhojanam cha dayase cha vardhanamārdrādā śuṣkam madhumaddudohitha ।
 sa śevadhim ni dadhiṣe vivasvati viśvasyaika īśiṣe sāsyukthyaḥ ॥6 ॥
 yaḥ puṣpiṇīścha prasvaścha dharmānādhi dāne vya1vanīradhārayaḥ ।
 yaśchāsamā ajano didyuto diva ururūvaṁhār abhitaḥ sāsyukthyaḥ ॥7 ॥
 yo nārmaram sahasvasuṁ nihantve pṛkṣāya cha dāsaveśāya chāvahaḥ ।
 ūrjayantyā apariviṣṭamāsyamutaivādyā purukṛtsāsyukthyaḥ ॥8 ॥
 śatam vā yasya daśa sākamādyā ekasya śruṣṭau yaddha chodamāvitha ।
 arajjau dasyūntsamunabdabhītaye supṛavyo abhavaḥ sāsyukthyaḥ ॥9 ॥
 viśvedanu rodhanā asya paumasyam dadurasmai dadhire kṛtnave dhanam ।
 śaḥastabhanā viṣṭiraḥ paṁcha samdṛśaḥ pari paro abhavaḥ sāsyukthyaḥ ॥10 ॥
 supravāchanam tava vīra vīrya1 yadekena kratunā vindase vasu ।
 jātūṣṭhirasya pra vayaḥ sahasvato yā chakartha sendra viśvāsyukthyaḥ ॥11 ॥
 aramayaḥ sarapasastarāya kam turvītaye cha vayyāya cha srutim ।
 nīchā santamudanayaḥ parāvṛjam prāndham śroṇam śravayantsāsyukthyaḥ ॥12 ॥
 asmabhyam tadvaso dānāya rādhaḥ samarthayasva bahu te vasavyam ।
 indra yachchitram śravasyā anu dyūnbṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥13 ॥

ऋ. (Rv.) २.१४.१-१२

अध्वर्यवो भरतेन्द्राय सोममामत्रेभिः सिंचता मद्यमन्धः ।
 कामी हि वीरः सदमस्य पीतिं जुहोत वृष्णे तदिदेष वष्टि ॥१ ॥
 अध्वर्यवो यो अपो वन्निवांसं वृत्रं जघानाशन्येव वृक्षम् ।
 तस्मा एतं भरत तद्वशायँ एष इन्द्रो अर्हति पीतिमस्य ॥२ ॥
 अध्वर्यवो यो दृभीकं जघान यो गा उदाजदप हि वलं वः ।
 तस्मा एतमन्तरिक्षे न वातमिन्द्रं सोमैरोर्णुत जूर्न वस्त्रैः ॥३ ॥
 अध्वर्यवो य उरणं जघान नव चख्वांसं नवतिं च बाहून् ।
 यो अर्बुदमव नीचा बबाधे तमिन्द्रं सोमस्य भृत्ये हिनोत ॥४ ॥
 अध्वर्यवो यः स्वश्रं जघान यः शुष्णमशुषं यो व्यंसम् ।
 यः पिप्लुं नमुचिं यो रुधिक्रां तस्मा इन्द्रायान्धसो जुहोत ॥५ ॥
 अध्वर्यवो यः शतं शम्बरस्य पुरो बिभेदाश्मनेव पूर्वीः ।
 यो वर्चिनः शतमिन्द्रः सहस्रमपावपद्भरता सोममस्मै ॥६ ॥
 अध्वर्यवो यः शतमा सहस्रं भूम्या उपस्थेऽवपजघन्वान् ।
 कुत्सस्यायोरतिथिग्वस्य वीराय्यावृणग्भरता सोमस्मै ॥७ ॥
 अध्वर्यवो यन्नरः कामयाध्वे श्रुष्टी वहन्तो नशथा तदिन्द्रे ।
 गभस्तिपूतं भरत श्रुतायेन्द्राय सोमं यज्यवो जुहोत ॥८ ॥
 अध्वर्यवः कर्तना श्रुष्टिमस्मै वने निपूतं वन उन्नयध्वम् ।
 जुषाणो हस्त्यमभि वावशे व इन्द्राय सोमं मदिरं जुहोत ॥९ ॥
 अध्वर्यवः पयसोधर्यथा गोः सोमेभिरीं पृणता भोजमिन्द्रम् ।
 वेदाहमस्य निभृतं म एतद्वित्सन्तं भूयो यजतिश्चिकेत ॥१० ॥
 अध्वर्यवो यो दिव्यस्य वस्वो यः पार्थिवस्य क्षम्यस्य राजा ।
 तमूर्दरं न पृणता येवेनेन्द्रं सोमेभिस्तदपो वो अस्तु ॥११ ॥
 अस्मभ्यं तद्वसो दानाय राधः समर्थयस्व बहु ते वसव्यम् ।
 इन्द्र यच्चिन्नं श्रवस्या अनु द्यून्वृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१२ ॥

adhvaryavo bharatendrāya somamāmatrebhiḥ sinchatā madyamandhaḥ ।
 kāmī hi vīraḥ sadamasya pītim juhota vṛṣṇe tadideṣa vaṣṭi ॥1 ॥
 adhvaryavo yo apo vavrivāmsam vṛtram jaghānāśanyeva vṛkṣam ।

tasmā etaṁ bharata tadvaśāyaṁ eṣa indro arhati pītimsya ॥2॥
adhvaryavo yo dṛbhīkaṁ jaghāna yo gā udājadapa hi valaṁ vaḥ ॥
tasmā etamantarikṣe na vātamintram somairorṇuta jūrna vastraiḥ ॥3॥
adhvaryavo ya uraṇaṁ jaghāna nava chakhvāṁsaṁ navatīm cha bāhūn ॥
yo arbudamava nīchā babādhe tamindram somasya bhṛthe hinota ॥4॥
adhvaryavo yaḥ svaśnaṁ jaghāna yaḥ śuṣṇamaśuṣaṁ yo vyaṁsam ॥
yaḥ piprūṁ namuchīm yo rudhikrām tasmā indrāyāndhaso juhota ॥5॥
adhvaryavo yaḥ śataṁ śambarasya puro bibhedāśmaneva pūrvīḥ ॥
yo varchinaḥ śatamintraḥ sahasramapāvapadbharatā somamasmai ॥6॥
adhvaryavo yaḥ śatamā sahasraṁ bhūmyā upasthe vapajjaghanvān ॥
kutsasyāyoratithigvasya vīrānyāvṛṇagbharatā somasmai ॥7॥
adhvaryavo yannaraḥ kāmāyādhve śruṣṭī vahanto naśathā tadindre ॥
gabhastipūtaṁ bharata śrutāyendrāya somaṁ yajyavo juhota ॥8॥
adhvaryavaḥ kartanā śruṣṭimasmai vane nipūtaṁ vana unnayadhvam ॥
juṣāṇo hastyamabhi vāvaśe va indrāya somaṁ madiraṁ juhota ॥9॥
adhvaryavaḥ payasodharyathā goḥ somebhirīm pṛṇatā bhojamindram ॥
vedāhamasya nibhṛtaṁ ma etadditsantaṁ bhūyo yajatiśchiketa ॥10॥
adhvaryavo yo divyasya vasvo yaḥ pāṛthivasya kṣamyasya rājā ॥
tamūrdaraṁ na pṛṇatā yevenendram somebhistadapo vo astu ॥11॥
asmabhyaṁ tadvaso dānāya rādhaḥ samarthayasva bahu te vasavyam ॥
indra yachchtrim śravasyā anu dyūnbṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥12॥

ऋ. (Rv.) २.१५.१-१०

प्र घा नवस्य महतो महानि सत्या सत्यस्य करणानि वोचम् ।

त्रकद्रुकेष्वपिबत्सुतस्यास्य मदे अहिमिन्द्रो जघान ॥१॥

अवंशे घामस्तभयद् बृहन्तमा रोदसी अपृणदन्तरिक्षम् ।

स धारयत्पृथिवीं पप्रथच्च सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥२॥

सञ्चेव प्राचो वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनाम् ।

वृथासृजत्पृथिवीर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥३॥

स प्रवोळहृन्परिगत्या दभीतेर्विश्वमधागायुधमिद्वे अग्नौ ।

सं गोभिरश्चैरसृजद्रथेभिः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥४॥

स ई महीं धुनिमेतोरम्णात्सो अस्नातृनपारयत्स्वस्ति ।

त उत्स्नाय रयिमभि प्र तस्थुः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥५॥

सोदंचं सिन्धुमरिणान्महित्वा वज्रेणान उषसः सं पिपेष ।

अजवसो जविनीभिर्विवृश्चन्त्सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥६॥

स विद्वौ अपगोहं कनीनामविर्भवद्बुदतिष्ठत्परावृक् ।

प्रति श्रोणः स्थाद्वयश्नगचष्ट सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥७॥

भिनद्वलमंगिरोभिगृणानो वि पर्वतस्य दृढितान्यैरत् ।

रिणग्रोधांसि कृत्रिमाण्येषां सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥८॥

स्वप्नेनाभ्युष्या चुमुरिं धुनिं च जघन्य दस्युं प्र दभीतिमावः ।

रम्भी चिदत्र विविदे हिरण्यं सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार ॥९॥

नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणा मघोनी ।

शिक्षा स्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१०॥

pra ghā navasya mahato mahāni satyā satyasya karaṇāni vocham ॥

trakadrūkeṣvapibatsutasyāsyā made ahimindro jaghāna ॥1॥

avaṁśe dyāmastabhayad bṛhantamā rodasī aprṇadantarikṣam ॥

sa dhārayatpṛthivīm paprathachcha somasya tā mada indraśchakāra ॥2॥

sadmeva prācho vi mimāya mānairvajreṇa khānyatṛṇannadīnām ॥

vṛthāsjatpathibhirdīrghayāthaiḥ somasya tā mada indraśchakāra ॥3॥

sa pravolaḥṛṇparigatyā dabhīterviśvamadhāgāyudhamiddhe agnau /
 saṁ gobhiraśvairasṛjadrathebhiḥ somasya tā mada indraśchakāra ॥4॥
 sa ī mahīm dhunimetoraramṇātso asnātṛṇapārayatsvasti /
 ta utsnāya rayimabhi pra tasthuḥ somasya tā mada indraśchakāra ॥5॥
 sodaṁchaṁ sindhumariṇānmahitvā vajreṇāna uśasaḥ saṁ pīpeṣa /
 ajavaso javinībhīrvivṛśchantsomasya tā mada indraśchakāra ॥6॥
 sa vidvām apagohanī kanīnāmavirbhavannudatiṣṭhatparāvṛk /
 prati śroṇaḥ sthādvayaṁnagachaṣṭa somasya tā mada indraśchakāra ॥7॥
 bhīnadvalamanīgirobhigrṇāno vi parvatasya dṛṇhitānyairat /
 riṇagrodhāmsi kṛtrimāṇyeṣām somasya tā mada indraśchakāra ॥8॥
 svapnenābhyupya chumurīm dhunīm cha jaghantha dasyurīm pra dabhītimāvaḥ /
 rambhī chidatra vivide hiraṇyārīm somasya tā mada indraśchakāra ॥9॥
 nūnam sā te prati varam jaritre duhīyadindra dakṣiṇā maghonī /
 śikṣā stotṛbhyo mātī dhagbhago no bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥10॥

ऋ. (Rv.) २.१६.१-९

प्र वः सतां ज्येष्ठतमाय सुष्टुतिमग्राविव समिधाने हविर्भरे ।
 इन्द्रमजुर्यं जरयन्तमुक्षितं सनाद्युवानमवसे हवामहे ॥१॥
 यस्मादिन्द्राद् बृहतः किं चनेमृते विश्वान्यस्मिन्सम्भृताधि वीर्या ।
 जठरे सोमं तन्वी३ सहो महो हस्ते वज्रं भरति शीर्षणि क्रतुम् ॥२॥
 न क्षेणीभ्यां परिभ्वे त इन्द्रियं न समुद्रैः पर्वतैरिन्द्र ते रथः ।
 न ते वज्रमन्वश्रोति कश्चन यदाशुभिः पतसि योजना पुरु ॥३॥
 विश्वे ह्यस्मै यजताय धृष्णवे क्रतुं भरन्ति वृषभाय सश्वते ।
 वृषा यजस्व हविषा विदुष्टरः पिबेन्द्र सोमं वृषभेण भानुना ॥४॥
 वृष्णः कोशः पवते मध्व ऊर्मिर्वृषभान्नाय वृषभाय पातवे ।
 वृष्णध्वर्यु वृषभासो अद्रयो वृष्णं सोमं वृषभाय सुष्वति ॥५॥
 वृषा ते वज्र उत ते वृषा रथो वृष्णा हरी वृषभाण्यायुधा ।
 वृष्णो मदस्य वृषभ त्वमीशिष इन्द्र सोमस्य वृषभस्य तृष्णुहि ॥६॥
 प्र ते नावं न समने वचस्युवं ब्रह्माणा यामि सवनेषु दाधृषिः ।
 कुविन्नो अस्य वचसो निबोधिषदिन्द्रमुत्सं न वसुनः सिचामहे ॥७॥
 पुरा संबाधादभ्यां ववृत्स्व नो धेनुर्न वत्सं यवसस्य पिप्युषी ।
 सकृत्सु ते , सुमतिभिः शतक्रतो सं पत्नीभिर्न वृष्णो नसीमहि ॥८॥
 नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणा मघोनी ।
 शिक्षा स्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥९॥

pra vaḥ satām jyeṣṭhatamāya suṣṭutimagnāviva samidhāne havirbhare /
 indramajurya jarayantamukṣitam sanādyuvānamavase havāmahe ॥1॥
 yasmādinindrād bṛhataḥ kiṁ chanemṛte viśvānyasmintsambhṛtādhi vīryā /
 jaṭhare somaṁ tanvī3 saho maho haste vajraṁ bharati śīrṣaṇi kratum ॥2॥
 na kṣeṇībhyām paribhve ta indriyārīm na samudraiḥ parvatairindra te rathaḥ /
 na te vajramanvaśnoti kaśchana yadāśubhiḥ patasi yojanā puru ॥3॥
 viśve hyasmai yajatāya dhṛṣṇave kratum bharanti vṛṣabhāya saśchate /
 vṛṣā yajasva haviṣā viduṣṭaraḥ pibendra somaṁ vṛṣabhēṇa bhānuna ॥4॥
 vṛṣṇaḥ kośaḥ pavate madhva ūrmirvṛṣabhānnāya vṛṣabhāya pātave /
 vṛṣaṇadhvaryū vṛṣabhāso adrayo vṛṣaṇaṁ somaṁ vṛṣabhāya suṣvati ॥5॥
 vṛṣā te vajra uta te vṛṣā ratho vṛṣaṇā harī vṛṣabhāṇyāyudhā /
 vṛṣṇo madasya vṛṣabha tvamīśiṣa indra somasya vṛṣabhasya tṛṇuhi ॥6॥
 pra te nāvaṁ na samane vachasyuvaṁ brahmāṇā yāmi savaneṣu dādḥṛṣiḥ /
 kuvinno asya vachaso nibodhiṣadindramutsaṁ na vasunaḥ sichāmahe ॥7॥
 purā sambādḥādabhyām vavṛtsva no dhenurna vatsaṁ yavasasya pipyuṣī /

sakṛtsu te , sumatibhiḥ śatakrato saṁ patnībhīrṇa vṛṣaṇo nasīmahi ॥8॥
nūnaṁ sã te prati varāṁ jaritre duhīyadindra dakṣiṇā maghonī ॥
śikṣā stotṛbhyo mātī dhagbhago no bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥9॥

ऋ. (Rv.) २.१७.१-९

तदस्मै नव्यमंगिरस्वदर्चत शुष्मा यदस्य प्रलथोदीरते ।
 विश्वा यद्गोत्रा सहसा परीवृता मदे सोमस्य दृंहितान्यैरयत् ॥१॥
 स भूतु यो ह प्रथमाय धायस ओजो मिमानो महिमानमातिरत् ।
 शूरो यो युत्सु तन्वं परिव्यत शीर्षणिद्यां महिना प्रत्यमुंचत ॥२॥
 अधाकृणोः प्रथमं वीर्यं महद्यदस्याग्रे ब्रह्मणा शुष्ममैरयः ।
 रथेष्टेन , हर्यश्चेन विच्युताः प्र जीरयः सिस्त्रते सध्यश्क पृथक् ॥३॥
 अधा यो विश्वा भुवनाभि मज्मनेशानकृत्प्रवया अभ्यवर्धत ।
 आद्रोदसी ज्योतिषा वह्निरातनोत्सीव्यन्तमांसि दुधिता समव्ययत् ॥४॥
 स प्राचीनान्पर्वतान्दृंहदोजसाधराचीनमकृणोदपामपः ।
 अधारयत्पृथिवीं विश्वधायसमस्तभ्रान्मायया द्यामवस्त्रसः ॥५॥
 सास्मा अरं बाहुभ्यां यं पिताकृणोद्विश्मदादनुषो वेदसस्परि ।
 येना पृथिव्यां नि क्रिविं शयध्यै वज्रेण हव्यवृणक्तुविष्वणिः ॥६॥
 अमाजूरिव पित्रोः सचा सती समानादा सदसस्त्वामिये भगम् ।
 कृधि प्रकेतमुप मास्या भर दद्धि भागं तन्वोऽ येन मामहः ॥७॥
 भोजं त्वामिन्द्रं वयं हुवेम ददिष्टमिन्द्रापांसि वाजान् ।
 अविद्धिन्द्र चित्रया न ऊती कृधि वृषन्निन्द्र वस्यसो नः ॥८॥
 नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणा मघोनी ।
 शिक्षा स्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥९॥

tadasmai navyamaṁgirasvadarchata śuṣmā yadasya pratnathodīrate ॥
viśvā yadgotrā sahasā parīvṛtā made somasya dṛmhitānyairayat ॥1॥
sa bhūtu yo ha prathamāya dhāyasa Ojo mimāno mahimānamātirat ॥
śūro yo yutsu tanvaṁ parivyata śīrṣaṇidyāṁ mahinā pratyamuṁchata ॥2॥
adhākṛṇoḥ prathamāṁ vīrya mahadyadasyāgre brahmaṇā śuṣmamairayaḥ ॥
ratheṣṭhena , haryaśvena vichyutāḥ pra jīrayaḥ sisrate sadhyra1k pṛthak ॥3॥
adhā yo viśvā bhuvaṇābhi majmanesānakṛtpravayā abhyavardhata ॥
ādrodasī jyotiṣā vahnirātanotsīvyantamānsī dudhitā samavyayat ॥4॥
sa prāchīnānparvatāndṛmhadōjasādhārāchīnamakṛṇodapāmapaḥ ॥
adhārayatpṛthivīm viśvadhāyasamastabhnānmāyayā dyāmavasrasaḥ ॥5॥
sāsmā araṁ bāhubhyāṁ yaṁ pitākṛṇodviśvasmādā januṣo vedasaspari ॥
yenā pṛthivyāṁ ni kriviṁ śayadhyai vajreṇa hatvyavṛṇaktuviṣvaṇiḥ ॥6॥
amājūriṇa pitroḥ sachā satī samānādā sadasastvāmiye bhagam ॥
kṛdhi praketaṁupa māsyā bhara daddhi bhāgaṁ tanvo3 yena māmahaḥ ॥7॥
bhojaṁ tvāmindraṁ vayaṁ huvema dadiṣṭvamindrāpānsi vājān ॥
aviḍḍhīndra chitrayā na ūtī kṛdhi vṛṣannindra vasyaso naḥ ॥8॥
nūnaṁ sã te prati varāṁ jaritre duhīyadindra dakṣiṇā maghonī ॥
śikṣā stotṛbhyo mātī dhagbhago no bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥9॥

ऋ. (Rv.) २.१८.१-९

प्राता रथो नवो योजि सस्त्रिश्चतुर्गुणास्त्रिकशः सप्तरश्मिः ।
 दशाश्रितो मनुष्यः स्वर्षाः स इष्टिभिर्मतिभी रंह्यो भूत् ॥१॥
 सास्मा अरं प्रथमं स द्वितीयमुतो तृतीयं मनुषः स होता ।
 अन्यस्या गर्भमन्य ऊ जनन्त सो अन्येभिः सचते जेन्यो वृषा ॥२॥
 हरी नु कं रथ इन्द्रस्य योजमायै सूक्तेन वचसा नवेन ।
 मो षु त्वामत्र बहवो हि विप्रा नि रीरमन्यजमानासो अन्ये ॥३॥

आ द्वाभ्यां हरिभ्यामिन्द्र याह्या चतुर्भिरा षड्विहूयमानः ।
 आष्टाभिर्दशभिः सोमपेयमयं सुतः सुमख मा मृधस्कः ॥४॥
 आ विंशत्या त्रिंशता याह्यर्वाड चत्वारिंशता हरिभिर्युजानः ।
 आ पंचाशता सुरथेभिरिन्द्रा षष्ट्या सप्तत्या सोमपेयम् ॥५॥
 आशीत्या नवत्या याह्यर्वाड शतेन हरिभिरुह्यमानः ।
 अयं हि तेषुनहोत्रेषु सोम इन्द्र त्वाया परिषित्तो मदाय ॥६॥
 मम ब्रह्मेन्द्र याह्यच्छा विश्वा हरी धुरि धिष्वा रथस्य ।
 पुरुत्रा हि विहव्यो बभूथस्मिंछूर सवने मादयस्व ॥७॥
 न म इन्द्रेण सख्यं वि योषदस्मभ्यमस्य दक्षिणा दुहीत ।
 उप ज्येष्ठे वरुथे गभस्तौ प्रायेप्राये जिगीवांसः स्याम ॥८॥
 नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणा मघोनी ।
 शिक्षा स्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥९॥

*prātā ratheā navo yoji sasniśchaturyugāstrikaśaḥ saptaraśmiḥ ।
 daśāritreā manuṣyaḥ svarṣāḥ sa iṣṭibhīrmatibhī ramhyo bhūt ॥1॥
 sāmā aram prathamam sa dviṭiyamuto tṛtīyam manuṣaḥ sa hotā ।
 anyasyā garbhamanya ū jananta so anyebhiḥ sachate jenyo vṛṣā ॥2॥
 harī nu kaṁ ratha indrasya yojamāyai sūktena vachasā navena ।
 mo ṣu tvāmatra bahavo hi viprā ni rīramanyajamānāso anye ॥3॥
 ā dvābhyām haribhyāmindra yāhya chaturbhirā ṣaḍbhirhūyamānaḥ ।
 āṣṭābhirdaśabhiḥ somapeyamayam sutaḥ sumakha mā mṛdhaskaḥ ॥4॥
 ā viṁśatyā triṁśatā yāhyarvāṇa chatvāriṁśatā haribhiryujānaḥ ।
 ā pañcāśatā surathebhirindrā ṣaṣṭyā saptatyā somapeyam ॥5॥
 āśītyā navatyā yāhyarvāṇa śatena haribhiruhyamānaḥ ।
 ayam hi teṣunahotreṣu soma indra tvāyā pariṣikto madāya ॥6॥
 mama brahmendra yāhyachchhā viśvā harī dhuri dhiṣvā rathasya ।
 purutrā hi vihavyo babhūthasmimchhūra savane mādayasva ॥7॥
 na ma indreṇa sakhyam vi yoṣadasmabhyamasya dakṣiṇā duhīta ।
 upa jyeṣṭhe varūthe gabhastau prāyeprāye jigīvāṁsaḥ syāma ॥8॥
 nūnam sā te prati varam jaritre duhīyadindra dakṣiṇā maghonī ।
 śikṣā stotr̥bhyo mātī dhagbhago no bṛhadvadema vidathe suvirāḥ ॥9॥*

ऋ. (Rv.) २.१९.१-९;

अपाय्यस्यान्धसो मदाय मनीषिणः सुवानस्य प्रयसः ।
 यस्मिन्निन्द्रः प्रदिवि वावृधान ओको दधे ब्रह्मण्यन्तश्च नरः ॥१॥
 अस्य मन्दानो मध्वो वज्रहस्तोऽहिमिन्द्रो अर्णोवृतं वि वृश्चत् ।
 प्र यद्वयो न स्वसराण्यच्छा प्रयांसि च नदीनां चक्रमन्त ॥२॥
 स माहिन इन्द्रो अर्णो अपां प्रैरयदहिहाच्छा समुद्रम् ।
 अजनयत्सूर्यं विदद्वा अकुनाह्नां वयुनानि साधत् ॥३॥
 सो अप्रतीनि मनवे पुरुणीन्द्रो दाशद्वाशुषे हन्ति वृत्रम् ।
 सद्यो यो नृभ्यो अतसाय्यो भूतस्पृधानेभ्यः सूर्यस्य सातौ ॥४॥
 स सुन्वत इन्द्रः सूर्यमा देवो रिणङ्गित्याय स्तवान् ।
 आ यद्रयिं गुहदवद्यमस्मै भरदंशं नैतशो दशस्यन् ॥५॥
 स रन्धयत्सदिवः सारथये शुष्णमशुषं कुयवं कुत्साय ।
 दिवोदासाय नवति च नवेन्द्रः पुरो व्यैरच्छम्बरस्य ॥६॥
 एवा त इन्द्रोचथमहेम श्रवस्या न त्मना वाजयन्तः ।
 अश्याम तत्साप्तमाशुषाणा ननमो वधरदेवस्य पीयोः ॥७॥
 एवा ते गृत्समदाः शूर मन्मावस्यवो न वायुनानि तक्षुः ।
 ब्रह्मण्यन्त इन्द्र ते नवीय इषमूर्ज सुक्षितिं सुम्रमशुः ॥८॥

नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणा मघोनी ।
 शिक्षा स्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥९॥
apāyyasyāndhaso madāya manīṣiṇaḥ suvānasya prayasaḥ ।
yasminnindrah pradivi vāvṛdhāna Ōko dadhe brahmaṇyantaścha naraḥ ॥1॥
asya mandāno madhvo vajrahasto'himindro arṇovṛtaṁ vi vṛśchat ।
pra yadvayo na svasarāṇyachchhā prayāṁsi cha nadīnām chakramanta ॥2॥
sa māhina indro arṇo apāṁ prairayadahihāchchhā samudram ।
ajanayatsūrya vidagdā aktunāhnām vayunāni sādhat ॥3॥
so apratīni manave purūṇindro dāsaddāśuṣe hanti vṛtram ।
sadyo yo nṛbhyo atasāyō bhūtpasprdhānebhyah sūryasya sātau ॥4॥
sa sunvata indrah sūryamā devo riṇaṁmartyāya stavān ।
ā yadrayiṁ guhadavadyamasmai bharadaṁśam naitaśo daśasyan ॥5॥
sa randhayatsadivah sārathaye śuṣṇamaśuṣaṁ kuyavaṁ kutsāya ।
divodāsāya navati cha navendraḥ puro vyairachchhambarasya ॥6॥
evā ta indrochathamahema śravyā na tmanā vājayantaḥ ।
asyāma tatsāptamāśuṣāṇā nanamo vadharadevasya pīyoḥ ॥7॥
evā te gr̥tsamadāḥ sūra manmāvasyavo na vāyunāni takṣuḥ ।
brahmaṇyanta indra te navīya īsamūrja suksītiṁ sumnamaśyuh ॥8॥
nūnaṁ sā te prati varam jaritre duhīyadindra dakṣiṇā maghonī ।
śikṣā stotr̥bhyo mātī dhagbhago no bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥9॥

ऋ. (Rv.) २.२०.१-९

वयं ते वय इन्द्र विद्धि षु णः प्र भरामहे वाजयुर्न रथम् ।
 विपन्यवो दीध्यतो मनीषा सुप्रमियक्षन्तस्त्वावतो नृन् ॥१॥
 त्वं न इन्द्र त्वाभिरूती त्वायतो अभिष्टिपासि जनान् ।
 त्वमिनो दाशुषो बरूतेत्थाधीरभि यो नक्षति त्वा ॥२॥
 स नो युवेन्द्रो जोहूत्रः सखा शिवो नरामस्तु पाता ।
 यः शंसन्तं यः शशमानमूती पचन्तं च स्तुवन्तं च प्रणेषत् ॥३॥
 तमु स्तुष इन्द्रं तं गृणीषे यस्मिन्पुरा वावृधुः शाशदुश्च ।
 स वस्वः कामं पीपरदियानो ब्रह्मण्यतो नूतनस्यायोः ॥४॥
 सो अंगिरसामुचथा जुजुष्वान्ब्रह्मा तूतोदिन्द्रो गातुमिष्णन् ।
 मुष्णन्नुषसः सूर्येण स्तवानशंसस्य चिच्छिश्नत्पूर्व्याणि ॥५॥
 स ह श्रुत इन्द्रो नाम देव ऊर्ध्वो भुवन्मनुषे दस्मतमः ।
 अव प्रियमर्शसानस्य साह्वाञ्छिरो भरद्वासस्य स्वधावान् ॥६॥
 स वृत्रहेन्द्रः कृष्णयोनिः पुरन्दरो दासीरैरयद्वि ।
 अजनयन्मनवे क्षामपश्च सत्रा शंसं यजमानस्य तूतोत् ॥७॥
 तस्मै तवस्यश्मनु दायि सत्रेन्द्राय देवेभिरर्णसातौ ।
 प्रति यदस्य वज्रं बाहोर्धुर्हत्वी दस्यून्पुर आयसीर्नि तारीत् ॥८॥
 नूनं सा ते प्रति वरं जरित्रे दुहीयदिन्द्र दक्षिणा मघोनी ।
 शिक्षा स्तोतृभ्यो माति धग्भगो नो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥९॥
vayaṁ te vaya indra viddhi ṣu ṇaḥ pra bharāmahe vājayurna ratham ।
vīpanyavo dīdhyato manīṣā sumnamiyakṣantastvāvato nṛn ॥1॥
tvam na indra tvābhirūtī tvāyato abhiṣṭipāsi janān ।
tvamino dāśuṣo barūtetthādhīrabhi yo nakṣati tvā ॥2॥
sa no yuvendro johūtraḥ sakḥā śivo narāmastu pātā ।
yaḥ śaṁsantaṁ yaḥ śaśamānamūtī pachantaṁ cha stuvantaṁ cha praṇeṣat ॥3॥
tamu stuṣa indraṁ taṁ gr̥ṇiṣe yasminpurā vāvṛdhuḥ śāśaduścha ।
sa vasvaḥ kāmam pīparadiyāno brahmaṇyato nūtanasyāyōḥ ॥4॥
so aṅgīārasāmuchathā jujuṣvānbrahmā tūtodindro gātumiṣṇan ।

muṣṇannuṣaṣaḥ sūryeṇa stavānaśīnnaṁsya chichchhiśnathatpūrvyāṇi ॥5॥
sa ha śruta indro nāma deva ūrdhvo bhuvanmanuṣe dasmatamaḥ ॥
ava priyamarśasānasya sāvāñchhiro bharaddāsasya svadhāvān ॥6॥
sa vṛtrahendraḥ kṛṣṇayoniḥ purandaro dāsīrairayadvi ॥
aṇayanmanave kṣāmapaścha satrā śaṁsaṁ yajamānasya tūtota ॥7॥
tasmai tavasya1manu dāyi satrendrāya devebhirarṇasātau ॥
prati yadasya vajraṁ bāhnordhurhatvī dasyūnpura āyasīrni tārit ॥8॥
nūnaṁ sā te prati varaṁ jaritre duhīyadindra dakṣiṇā maghonī ॥
śikṣā stotṛbhyo mātī dhagbhago no bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥9॥

ऋ. (Rv.) २.२१.१-६

विश्वजिते धनजिते स्वर्जिते सत्राजिते नृजित उर्वराजिते ।
 अश्वजिते गोजिते अब्जिते भरेन्द्राय सोमं यजमाय हर्यतम् ॥१॥
 अभिभुवेऽभिभगाय वन्वतेऽषाळहाय सहमानाय वेधसे ।
 तुविग्रये वह्नये दुष्टरीतवे सत्रासाहे नम इन्द्राय वोचत ॥२॥
 सत्रासाहो जनभक्षो जनसहश्च्यवनो युध्मो अनु जोषमुक्षितः ।
 वृत्तचयः सहरिर्विक्वारित इन्द्रस्य वोचं प्र कृतानि वीर्या ॥३॥
 अनानुदो वृषभो दोधतो वधो गम्भीर ऋष्वो असमष्टकाव्यः ।
 रध्रचोदः श्रथनो वीळितस्पृथुरिन्द्रः सुया उषसः स्वर्जनत् ॥४॥
 योन गातुमसुरो विविद्विरे धियो हिनवाना उशिजो मनीषिणः ।
 अभिस्वरा निषदा गा अवस्यव इन्द्रे हिनवाना द्रविणान्याशत ॥५॥
 इन्द्र श्रेष्ठानि द्रविणानि धेहि चित्तिं दक्षस्य सुभगतवमस्मे ।
 पोषं रयीणामरिष्टिं तनूनां स्वाद्यानं वाचः सुदिनत्वमहाम् ॥६॥
viśvajite dhanajite svarjite satrājite nṛjita urvarājite ॥
aśvajite gojite abjite bharendrāya somam yajamāya haryatam ॥1॥
abhibhuve'bhībhagāya vanvate'ṣāḷahāya sahamānāya vedhase ॥
tuvigraye vahnaye duṣṭarītave satrāsāhe nama indrāya vachata ॥2॥
satrāsāho janabhakṣo janamsahaśchyavano yudhmo anu joṣamukṣitaḥ ॥
vṛtañchayaḥ sahurirvikṣavārīta indrasya vochanṁ pra kṛtāni vīryā ॥3॥
anānudo vṛṣabho dodhato vadho gambhīra ṛṣvo asamaṣṭakāvyaḥ ॥
radhrachodaḥ śnathano vīlitasprthurindraḥ suyā uṣaṣaḥ svarjanat ॥4॥
yona gātumapturo vividvire dhiyo hinvānā uśijo manīṣiṇaḥ ॥
abhisvarā niṣadā gā avasyava indre hinvānā draviṇānyāśata ॥5॥
indra śreṣṭhāni draviṇāni dhehi chittim dakṣasya subhagatvamasme ॥
poṣam rayīṇāmariṣṭim tanūnām svādmānaṁ vāchaḥ sudīnatvamahnām ॥6॥

ऋ. (Rv.) २.२२.१-४

त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मस्तृप्तसोममपिबद्विष्णुना सुतं यथावशत् ।
 स ई ममाद् महि कर्म कर्तवे महामुरं सैनं सश्वदेवो देव सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दुः ॥१॥
 अध त्विषीमाँ अभ्योजसा क्रिविं युधाभवदा रोदसी अपृणदस्य मज्मना प्र वावृधे ।
 अधतान्यं जठरे प्रेमरिच्यत सैनं सश्वदेवो देवं सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दुः ॥२॥
 साकं जातः क्रतुना साकमोजसा ववक्षिथ साकं वृद्धो वीर्यैः सामहिर्मृधो विचर्षणिः ।
 दाता राधः स्तुवते काम्यं वसु सैनं सश्वदेवो देवं सत्यमिन्द्रं सत्यं इन्दुः ॥३॥
 तव त्यन्नर्यं नृतोऽप इन्द्र प्रथमं पूर्य दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।
 यदेवस्य शवसा प्रारिणा असुं रिणन्नपः । भुवद्विश्चमभ्यादेवमोजसा विदार्जुं शतक्रतुर्विदादिषम् ॥४॥
trikadrakeṣu mahiṣo yavāśiraṁ tuviśuṣmastṛpatsomamapibadvīṣṇunā sutam
yathāvaśat ॥
sa ī mamād mahi karma kartave mahāmuram sainam śaschaddevo deva
satyamindranṁ satya induḥ ॥1॥
adha tviṣīmāṁ abhyojasā krivim yudhābhavadā rodasī aprṇadasya majmanā pra

vāvṛdhe ।
 adhattānyarṇ jāṭhare premarichyata sainarṇ saśchaddevo devarṇ satyamindrarṇ satya
 induḥ ॥2॥
 sākarṇ jātaḥ kratunā sākamojasā vavakṣitha sākarṇ vṛddho vīryaiḥ sāmahirṁṛdho
 vicharṣaṇiḥ ।
 dātā rādhaḥ stuvate kām्यarṇ vasu sainarṇ saśchaddevo devarṇ satyamindrarṇ satyarṇ
 induḥ ॥3॥
 tava tyannarya nṛto'pa indra prathamarṇ pūrvya divi pravāchyarṇ kṛtam ।
 yaddevasya śavasā prārīṇā asuṇ riṇannapaḥ । bhuvadviśvamabhyādevamojasā
 vidādūrja śatakraturvidādīṣam ॥4॥

ऋ. (Rv.) २.३०.१-५

ऋतं देवाय कृण्वते सवित्र इन्द्रायाहिघ्ने न रमन्त आपः ।
 अहरह्यात्यक्तुरपां कियत्या प्रथमः सर्ग आसाम् ॥१॥
 यो वृत्राय सिनमत्राभरिष्यत्प्र तं जनित्री विदुष उवाच ।
 पथो रदन्तीरनु जोषमस्मै दिवेदिवे धुनयो यन्त्यर्थम् ॥२॥
 ऊर्ध्वो ह्यस्थादध्यन्तरिक्षेधा वृत्राय प्र वधं जभार ।
 मिहं वसान उप हीमदुद्रोत्तिग्मायुधो अजयच्छुमिन्द्रः ॥३॥
 बृहस्पते तपुषाश्रेव विध्य वृकद्वरसो असुरस्य वीरान् ।
 यथा जघन्य धृषता पुरा चिदेवा जहि शत्रुमस्माकमिन्द्र ॥४॥
 अव क्षिप दिवो अश्मानमुच्चा येन शत्रुं मन्दसानो निजूर्वाः ।
 तोकस्य सातौ तनयस्य भूररस्माँ अर्ध कृणुतादिन्द्र गोनाम् ॥५॥
 ṛtaṁ devāya kṛṇvate savitra indrāyāhighne na ramanta āpaḥ ।
 aharaharyātyakturapāṁ kiyātyā prathamāḥ sarga āsām ॥1॥
 yo vṛtrāya sinamatrābharīṣyatpra taṁ janitri viduṣa uvācha ।
 patho radantīranu joṣamasmai divedive dhunayo yantyarthaṁ ॥2॥
 ūrdhvo hyasthādadhyanarikṣedhā vṛtrāya pra vadhaṁ jabhāra ।
 mihaṁ vasāna upa hīmadudrottigmāyudho ajayachchhannumindraḥ ॥3॥
 bṛhaspate tapuṣāśneva vidhya vṛkadvaraso asurasya vīrān ।
 yathā jaghantha dhṛṣatā purā chidevā jahi śatrumasmākamindra ॥4॥
 ava kṣīpa divo āsmānamuchchā yena śatruṁ mandasāno nijūrvāḥ ।
 tokasya sātau tanayasya bhūrerasmaṁ ardha kṛṇutādindra gonām ॥5॥

ऋ. (Rv.) २.३०.७-८

न मा तमन्न श्रमन्नोत तन्द्रन्न वोचाम मा सुनोतेति सोमम् ।
 यो मे पृणाद्यो ददद्यो निवोधाद्यो मा सुन्वन्तमुप गोभिरायत् ॥७॥
 सरस्वति त्वमस्माँ अविद्धि मरुत्वती धृषती जेषि शत्रून् ।
 त्वं चिच्छर्धन्तं तविषीयमाणमिन्द्रो हन्ति वृषभं शण्डिकानाम् ॥८॥
 na mā tamanna śramannota tandranna vochāma mā sunoteti somam ।
 yo me pṛṇādyo dadadyo nivodhādyo mā sunvantamupa gobhirāyat ॥7॥
 sarasvati tvamasmāṁ aviḍḍhi marutvatī dhṛṣatī jeṣi śatrūn ।
 tvaṁ chichchhardhantaṁ taviṣīyamāṇamindro hanti vṛṣabhaṁ śaṇḍikānām ॥8॥

ऋ. (Rv.) २.३०.१०

अस्माकेभिः सत्वभिः शूर शूरैर्वीर्या कृधि यानि ते कर्त्तव्यानि ।
 ज्योगभूवन्ननुधूपितासो हत्वी तेषामा भरा नो वसूनि ॥१०॥
 asmākebhiḥ satvabhiḥ sūra sūrairvīryā kṛdhi yāni te kartvāni ।
 jyogabhūvannanudhūpitāso hatvī teṣāmā bharā no vasūni ॥10॥

ऋ. (Rv.) २.४१.१०-१२

इन्द्रो अंग महद्भयमभी षदप चुच्यवत् । स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥१०॥

इन्द्रश्च मृळयाति नो न नः पश्वदघं नशत् । भद्रं भवति नः पुरः ॥११॥

इन्द्र आशाभ्यस्परि सर्वाभ्यो अभयं करत् । जेता शत्रून्विचर्षणिः ॥१२॥

indro aṅga mahadbhayamabhī śadapa chuchyavat ।

sa hi sthīro vicharṣaṇiḥ ॥10॥

indraścha mṛṣayāti no na naḥ paśchadaghaṁ naśat ।

bhadraṁ bhavāti naḥ puraḥ ॥11॥

indra āśābhyaspari sarvābhyo abhayaṁ karat । jetā śatrūnvicharṣaṇiḥ ॥12॥

सा. (Sv.) २००

इन्द्रो अंग महद्भयमभी षदप चुच्यत् । स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥७॥

indro aṅga mahadbhayamabhī śadapa chuchyat । sa hi sthīro vicharṣaṇiḥ ॥7॥

सा. (Sv.) ४५७

त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मस्तृम्पत्सोममपिबद्विष्णुनां सुतं यथावशम् ।

स ई ममाद महि कर्म कर्तवे महामरु सैनं सश्वदेवो देवं सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥१॥

trikadrūkeṣu mahiṣo yavāśiraṁ tuviśuṣmastr̥mpatsomamapibadvīṣṇunāṁ sutam

yathāvaśam ।

sa ī mamāda mahi karma kartave mahāmaru sainam saśchaddevo devaṁ satya induḥ

satyamindram ॥1॥

सा. (Sv.) ४६६

तव त्यन्नर्यं नृतोऽपि इन्द्र प्रथमं पूर्वं दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।

यो देवस्य शवसा प्रारिणा असु रिणन्नपः ।

भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेदूर्जं शतक्रतुर्विदिदिषम् ॥१०॥

tava tyannarya nṛto'pa indra prathamam pūrva divi pravāchyaṁ kṛtam ।

yo devasya śavasā prāriṇā asu riṇannapaḥ ।

bhuvo viśvamabhyadevamojasā videdūrja śatakraturvidediṣam ॥10॥

सा. (Sv.) १४८६-८८

त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मस्तृम्पत् सोममपिबद्विष्णुना सुतं यथावशम् ॥१॥

स ई ममाद महि कर्म कर्तवे महामरु सैनं सश्वदेवो देवं सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥२॥

अध त्विषीमाँ अभ्योजसा कृविं युधाभवदा रोदसी अपृणदस्य मज्मना प्र वावृधे ।

अधत्तान्यं जठरे प्रेमरिच्यत प्र चेतय सैनं सश्वदेवो देवं सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥३॥

trikadrūkeṣu mahiṣo yavāśiraṁ tuviśuṣmastr̥mpat somamapibadvīṣṇunā sutam

yathāvaśam ॥1॥

sa ī mamāda mahi karma kartave mahāmaruṁ sainam saśchaddevo devaṁ satyam

iduhḥ satyamindram ॥2॥

adha tviṣīmāṁ abhyojasā kṛviṁ yudhābhavadā rodasī apr̥ṇadasya majmanā pra

vāvṛdhe ।

adhattānyaṁ jaṭhare premarichyata pra chetaya sainam saśchaddevo devaṁ

satya induḥ satyamindram ॥3॥

७. इन्द्रस् त्वष्टा वा (Indras Tvaṣṭā Vā) - ऋ. (Rv.) २.३२.२-३

मा नो गुह्या रिप आयोरहन्दभन्मा न आभ्यो रीरधो दुच्छुनाभ्यः ।

मा नो वि यौः सख्या विद्धि तस्य नः सुम्नायता मनसा तत्त्वेमहे ॥२॥

अहेळता मनसा श्रुष्टिमा वह दुहानां धेनुं पिष्युषीमसश्चतम् ।

पद्याभिराशुं वचसा च वाजिनं त्वां हिनोमि पुरुहूत विश्वहा ॥३॥

mā no guhyā ripa āyoraḥandabhanmā na ābhyo rīradho duchchunābhyaḥ ।

mā no vi yauḥ sakhyā viddhi tasya naḥ sumnāyatā manasā tattvemahe ॥2॥

ahelātā manasā śruṣṭimā vaha duhānāṁ dhenum piṣyūṣīmasaśchatam ।

padyābhirāśuṁ vachasā cha vājinaṁ tvāṁ hinomi puruhūta viśvahā ॥3॥

८. इन्द्रो नभश्च (Indro Nabhaścha) - ऋ. (Rv.) २.३६.५
 एष स्य ते तन्वो नृम्णवर्धनः सह ओजः प्रदिवि वाहोर्हितः ।
 तुभ्यं सुतो मघवन्तुभ्यमाभूतस्त्वमस्य ब्राह्मणादा तृपत्पिब ॥५॥
eṣa sya te tanvo nṛmṇavardhanaḥ saha Ojaḥ pradivi vāhnorhitaḥ ।
tubhyaṁ suto maghavantubhyamābhṛtastvamasya brāhmaṇādā tṛpatpiba ॥5॥
९. इन्द्रो मघश्च (Indro Maghaścha) - ऋ. (Rv.) २.३६.१
 तुभ्यं हिन्वानो वसिष्ठ गा अपोऽधुक्षन्त्सीमविभिरद्विभिर्नरः ।
 पिबेन्द्र स्वाहा प्रहुतं वषट्कृतं होत्रादा सोमं प्रथमो य ईशिषे ॥१॥
tubhyaṁ hinvāno vasiṣṭha gā apo'dhukṣantsīmavibhiradribhirnaraḥ ।
pibendra svāhā prahutaṁ vaṣaṭkṛtaṁ hotrādā somam prathamam ya īśiṣe ॥1॥
१०. इन्द्रवायुः (Indravāyuh) - ऋ. (Rv.) २.४१.३
 शुक्रस्याद्य गवाशिर इन्द्रवायू नियुत्वतः । आ यातं पिबतं नरा ॥३॥
śukrasyādya gavāśira indravāyū niyutvataḥ । ā yātaṁ pibataṁ narā ॥3॥
११. इन्द्रासोमौ (Indrāsomau) - ऋ. (Rv.) २.३०.६
 प्र हि क्रतुं वृहथो यं वनुथे रध्रस्य स्थो यजमानस्य चोदौ ।
 इन्द्रासोमा युवमस्मौ अविष्टमस्मिन्भयस्थे कृणुतमु लोकम् ॥६॥
pra hi kratuṁ vṛhatho yaṁ vanuthe radhrasya stho yajamānasya chodau ।
indrāsomā yuvamasmāu aviṣṭamasminbhayasthe kṛṇutamu lokam ॥6॥
१२. कपिंजल इव इन्द्रः (Kapinjala Iva Indrah) - ऋ. (Rv.) २.४२.१-३; २.४३.१-३
 ऋ. (Rv.) २.४२.१-३
 कनिक्रदज्जनुषं प्रबुवाण इयर्ति वाचमरितेव नावम् ।
 सुमंगलश्च शकुने भवासि मा त्वा का चिदभिभा विश्व्या विदत् ॥१॥
 मा त्वा श्येन उद्वधीन्मा सुपर्णो मा त्वा विददिषुमान्वीरो अस्ता ।
 पित्रयामनु प्रदिशं कनिक्रदत्सुमंगलो भद्रवादी वदेह ॥२॥
 अव क्रन्द दक्षिणतो गृहाणां सुमंगलो भद्रवादी शकुन्ते ।
 मा नः स्तेन ईशत माघशंसो बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥३॥
kanikradajjanuṣaṁ prabuvāṇa iyarti vāchamariteva nāvam ।
sumanṅgalaścha śakune bhavāsi mā tvā kā chidabhibhā viśvyā vidat ॥1॥
mā tvā śyena udvadhīnmā suparṇo mā tvā vidadiṣumānvīro astā ।
pitrayāmanu pradiśaṁ kanikradatsumanṅgalo bhadravādī vadeha ॥2॥
ava kranda dakṣiṇato gṛhāṇāṁ sumanṅgalo bhadravādī śakunte ।
mā naḥ stena īśata māghaśaṁso bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥3॥
- ऋ. (Rv.) २.४३.१-३
 प्रदक्षिणिदभि गृणन्ति कारवो वयो वदन्त ऋतुथा शकुन्तयः ।
 उभे वाचौ वदति सामगा इव गायत्रं च त्रैष्टुभं चानु राजति ॥१॥
 उदगातेव शकुने साम गायसि ब्रह्मपुत्र इव सवनेषु शंससि ।
 वृषेव वाजी शिशुमतीरपीत्या सर्वतो नः शकुने भद्रमा वद ।
 विश्वतो नः शकुने पुण्यमा वद ॥२॥
 आवदंस्त्वं शकुने भद्रमा वद तूष्णीमासीनः सुमति चिकिद्धि नः ।
 यदत्पतन्वदसि कर्करिर्यथ बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥३॥
pradakṣiṇidabhi gṛṇanti kāravo vayo vadanta ṛtuthā śakuntayaḥ ।
ubhe vāchau vadati sāmaga iva gāyatraṁ cha traiṣṭubhaṁ chānu rājati ॥1॥
udagāteva śakune sāma gāyasi brahmaputra iva savaneṣu śaṁsasi ।
vṛṣeva vājī śiśumatīrapītyā sarvato naḥ śakune bhadramā vada ।
viśvato naḥ śakune puṇyamā vada ॥2॥
āvadamistvaṁ śakune bhadramā vada tūṣṇīmāsīnaḥ sumatie chikiddhi naḥ ।

- yadatpatanvadasi karkariryatha bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ* ॥3 ॥
१३. त्वष्टा शुक्रश्च (Tvaṣṭā Śukraścha) - ऋ. (Rv.) २.३६.३
 अमेव नः सुहवा आ हि गन्तन नि बर्हिषि सदतना रणिष्ठन ।
 अथा मन्दस्व जुजुषाणो अन्धसस्त्वष्टदेवेभिर्जनिभिः सुमद्रणः ॥३ ॥
ameva naḥ suhavā ā hi gantana ni barhiṣi sadatanā raṇiṣṭana ।
athā mandasva jujuṣāṇo andhasastvaṣṭardevebhirjanibhiḥ sumadgaṇaḥ ॥3 ॥
१४. द्यावापृथिव्यौ (Dyāvāpṛthivyau) - ऋ. (Rv.) २.३२.१
 अस्य मे द्यावापृथिवी ऋतायतो भूतमवित्री वचसः सिषासतः ।
 ययोरायुः प्रतरं ते इदं पुर उपस्तुते वसूयुर्वा महो दधे ॥१ ॥
asya me dyāvāpṛthivī ṛtāyato bhūtamavitri vachasaḥ siṣāsataḥ ।
yayorāyuh pratarāṇi te idaṁ pura upastute vasūyurvā maho dadhe ॥1 ॥
१५. द्यावापृथिव्यौ हविर्धाने वा (Dyāvāpṛthivyau Havirdhāne Vā) - ऋ. (Rv.) २.४१.१९-२१
 प्रेतां यास्य शंभुवा युवामिदा वृणीमहे । अग्निं च हव्यवाहनम् ॥१९ ॥
 द्यावा नः पृथिवी इमं सिध्रमद्य दिविस्पृशम् । यां देवेषु यच्छताम् ॥२० ॥
 आ वामुपस्थमद्ब्रुहा देवाः सीदन्तु यायाः । इहाद्य सोमपीतये ॥२१ ॥
pretāṁ yāsyā śambhuvā yuvāmidā vṛṇīmahe । *agnim cha havyavāhanam* ॥19 ॥
dyāvā naḥ pṛthivī imāṁ siḍhramadya diviṣpṛśam । *yāṁ deveṣu yachchhatām* ॥20 ॥
ā vāmupasthamadruhā devāḥ sīdantu yāyāḥ । *ihādya somapītaye* ॥21 ॥
१६. द्रविणोदा (Draviṇodā) - ऋ. (Rv.) २.३७.१-४
 मन्दस्व होत्रादनु जोषमन्धसोऽध्वर्यवः स पूर्णा वष्ट्यासिचम् ।
 तस्मा एतं भरत तद्वशो ददिर्होत्रात्सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥१ ॥
 यमु पूर्वमहुवे तमिदं हुवे सेदु हव्यो ददिर्यो नाम पत्यते ।
 अध्वर्युभिः प्रस्थितं सोम्यं मधु पोत्रात्सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥२ ॥
 मेघनतु ते वह्नयो येभिर्यसेऽरिषण्यन्वीळयस्वा वनस्पते ।
 आयूया धृष्णो अभिगूर्या त्वं नेष्ट्रात्सोमं द्रविणोदः पिब ऋतुभिः ॥३ ॥
 अपाद्धोत्रादुत पोत्रादमत्तोत नेष्ट्रादजुषत प्रयो हितम् ।
 तुरीयं पात्रममृक्तममर्त्य द्रविणोदाः पिबतु द्राविणोदसः ॥४ ॥
mandasva hotrādanu joṣamandhaso'dhvaryavaḥ sa pūrṇā vaṣṭyāsicham ।
tasmā etaṁ bharata tadvaśo dadirhotrātsomaṁ draviṇodaḥ piba ṛtubhiḥ ॥1 ॥
yamu pūrvamahuve tamidaṁ huve sedu havyo dadiryo nāma patyate ।
adhvaryubhiḥ prasthitāṁ somyāṁ madhu potrātsomaṁ draviṇodaḥ piba ṛtubhiḥ ॥2 ॥
medyanatu te vahnayo yebhiryase'riṣaṇyanvīlayasvā vanaspate ।
āyūyā dhṛṣṇo abhigūryā tvaṁ neṣṭrātsomaṁ draviṇodaḥ piba ṛtubhiḥ ॥3 ॥
apāddhotrāduta potrādamattota neṣṭrādajuṣata prayo hitam ।
turiyāṁ pātramamṛktamamartya draviṇodāḥ pibatu draviṇodasaḥ ॥4 ॥
१७. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) २.२३.२-४, ६-८, १०, १२-१६, १८; २.३०.९
 ऋ. (Rv.) २.२३.२-४
 देवाश्चिते असुर्यं प्रचेतसो बृहस्पते यायं भागमानशुः ।
 उस्माइव सूर्यो ज्योतिषा महो विश्वेषामिज्जनिता ब्रह्मणामसि ॥२ ॥
 आ विबाध्या परिरापस्तमांसि च ज्योतिष्मन्तं रथमृतस्य तिष्ठसि ।
 बृहस्पते भीममित्रदम्भनं रक्षोहणं गोत्रभिदं स्वर्विदम् ॥३ ॥
 सुनीतिभिर्नयसि त्रायसे जनं यस्तुभ्यं दाशान्न तमंहो अश्रवत् ।
 ब्रह्मद्विषस्तपनो मन्युमीरसि बृहस्पते महि तत्ते महित्वनम् ॥४ ॥
devāśchite asurya prachetaso bṛhaspate yāyāṁ bhāgamānaśuḥ ।

*usrāiva sūryo jyotiṣā maho viśveṣāmijjanitā brahmaṇāmasi ॥2 ॥
 ā vibādhyā parirāpastamānsi cha jyotiṣmantarī rathamṛtasya tiṣṭhasi ।
 bṛhaspate bhīmamitrādambhanam rakṣoḥaṇam gotrabhidam svarvidam ॥3 ॥
 sunītibhirnayasi trāyase janam yastubhyam dāsāna tamamho aśnavat ।
 brahmadviṣastapano manyumīrasi bṛhaspate mahi tatte mahitvanam ॥4 ॥*

ऋ. (Rv.) २.२३.६-८

त्वं नो गोपाः पथिकृद्विक्षणस्तव व्रताय पतिभिर्जामहे ।
 बृहस्पते यो नो अभि ह्वरो दधे स्वा तं मर्मर्तुं दुच्छुना हरस्वती ॥६ ॥
 उत वा यो नो मर्चयादनागसो रातीवा मर्तः सानुको वृकः ।
 बृहस्पते अप तं वर्तया पथः सुगं नो अस्यै देववीतये कृधि ॥७ ॥
 त्रतारं त्वा तनूनां हवामहेऽवस्पर्तरधिवक्तारमस्मयुम् ।
 बृहस्पते देवनिदो नि बर्हय मा दुरेवा उत्तरं सुम्रमुन्नशन् ॥८ ॥
*tvam no gopāḥ pathikṛdvikṣaṇastava vratāya patibhirjārāmahe ।
 bṛhaspate yo no abhi hvaro dadhe svā taṁ marmartu duchchhunā harasvatī ॥6 ॥
 uta vā yo no marchayādanāgaso rātīvā martaḥ sānuko vṛkaḥ ।
 bṛhaspate apa taṁ vartayā pathaḥ sugaṁ no asyai devavītaye kṛdhi ॥7 ॥
 tratāraṁ tvā tanūnām havāmahe'vaspartaradhivaktāramasmayum ।
 bṛhaspate devanido ni barhaya mā durevā uttaraṁ sumnamunnaśan ॥8 ॥*

ऋ. (Rv.) २.२३.१०

त्वया वयमुत्तमं धीमहे वयो बृहस्पते पप्रिणा सस्त्रिणा युजा ।
 मा नो दुःशंसो अभिदिप्सुरीशत प्र सुशंसा मतिभिस्तारिषीमहि ॥१० ॥
*tvayā vayamuttamaṁ dhīmahe vayo bṛhaspate papriṇā sasnīnā yujā ।
 mā no duḥśaṁso abhidipsurīśata pra suśaṁsā matibhistārīṣīmahi ॥10 ॥*

ऋ. (Rv.) २.२३.१२-१६

अदेवेन मनसा यो रिषण्यति शासामुग्रो मन्यमानो जिघांसति ।
 बृहस्पते मा प्रणक्तस्य नो वधो नि कर्म मन्युं दुरेवस्य शर्धतः ॥१२ ॥
 भरेषु हव्यो नमसोपसद्यो गन्ता वाजेषु सनिता धनंधनम् ।
 विश्वा इदर्यो अभिदिप्सोः मृधो बृहस्पतिर्वि ववर्हा रथाँइव ॥१३ ॥
 तेजिष्ठया तपनी रक्षसस्तप ये त्वा निदे दधिरे दृष्टवीर्यम् ।
 आविस्तत्कृष्व यदसत्त उक्थ्यं बृहस्पते वि परिरापो अर्दय ॥१४ ॥
 बृहस्पते अति यदर्यो अहाद्भ्युमद्विभाति क्रतुमज्जनेषु ।
 यद्दीदयच्छवस ऋतप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम् ॥१५ ॥
 मा नः स्तेनेभ्यो ये अभि द्रुहस्पदे निरामिणो रिपवोऽन्नेषु जागृधुः ।
 आ देवानामोहते वि व्रयो हृदि बृहस्पते न परः साम्नो विदुः ॥१६ ॥
*adevena manasā yo riṣaṇyati śāsāmugro manyamāno jighāṁsati ।
 bṛhaspate mā praṇaktasya no vadho ni karma manyuṁ durevasya śardhataḥ ॥12 ॥
 bhareṣu havyo namasopasadyo gantā vājeṣu sanitā dhanamdhanaṁ ।
 viśvā idaryo abhidipsvo3 mṛdho bṛhaspatirvi vavarhā rathāṁīva ॥13 ॥
 tejiṣṭhayā tapanī rakṣasastapa ye tvā nide dadhire dṛṣṭavīryam ।
 āvistatkṛṣva yadasatta ukthyaṁ1 bṛhaspate vi parirāpo ardaya ॥14 ॥
 bṛhaspate ati yadaryo ahāddyumadvibhāti kratumajjaneṣu ।
 yaddīdayachchhavaṣa ṛtaprajāta tadasmaṣu draviṇaṁ dhehi chitraṁ ॥15 ॥
 mā naḥ stenebhyo ye abhi druhaspade nirāmiṇeā ripavo'nneṣu jāgṛdhuḥ ।
 ā devānāmohate vi vrayo hṛdi bṛhaspate na paraḥ sāmno viduḥ ॥16 ॥*

ऋ. (Rv.) २.२३.१८

तव श्रिये व्यजिहीत पर्वतो गवां गोत्रमुदसृजो यदंगिरः ।
 इन्द्रेण युजा तमसा परीवृतं बृहस्पते निरपामौबजो अर्णवम् ॥१८ ॥

*tava śriye vyajihīta parvato gavām gotramudastjo yadamgiraḥ /
indreṇa yujā tamasā parivṛtaṁ bṛhaspate nirapāmaubajo arṇavam ॥18 ॥*

ऋ. (Rv.) २.३०.९

यो नः सनुत्य उत वा जिघत्सुरभिख्याय तं तिगितेन विध्य ।

बृहस्पत आयुधैर्जेषि शत्रून्द्दुहे रीषन्तं परि धेहि राजन् ॥९॥

yo naḥ sanutya uta vā jighatnurabhikhyāya taṁ tigiteṇa vidhya /

bṛhaspata āyudhairjeṣi śatrūndruhe rīṣantaṁ pari dhehi rājan ॥9 ॥

१८. ब्रह्मणस्पतिः (Brahmaṇaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) २.२३.१; ५; ९; ११; १७; १९; २.२४.१-११; १३.१६; २.२५.१-५; २.२६.१-४

ऋ. (Rv.) २.२३.१

गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ।

ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नृतिभिः सीद सादनम् ॥१॥

gaṇānām tvā gaṇapatiṁ havāmahe kaviṁ kavīnāmupamaśravastamam /

jyēṣṭharājaṁ brahmaṇām brahmaṇaspata ā naḥ śṛṇvannṛtibhiḥ sīda sādhanam ॥1 ॥

ऋ. (Rv.) २.२३.५

न तमं हो न दुरितं कुतश्चन नारातयस्तिरुर्न द्रवाविनः ।

विश्वा इदस्माद्ध्वरसो वि बाधसे यं सुगोपा रक्षसि ब्रह्मणस्पते ॥५॥

na tamaṁ ho na duritaṁ kutaśchana nārātayastitirurna dvayāvinaḥ /

viśvā idasmādūdhwaraśo vi bādhasē yaṁ sugopā rakṣasi brahmaṇaspate ॥5 ॥

ऋ. (Rv.) २.२३.९

त्वया वयं सुवृधा ब्रह्मणस्पते स्पार्हा वसु मनुष्या ददीमहि ।

या नो दूरो तळितो या अरातयोऽभि सन्ति जम्भया ता अनप्रसः ॥९॥

tvayā vayaṁ suvṛdhā brahmaṇaspate spārhā vasu manuṣyā dadīmahi /

yā no dūro taḷito yā arātayo'bhi santi jambhayā tā anapnasaḥ ॥9 ॥

ऋ. (Rv.) २.२३.११

अनानुदो वृषभो जग्मिराहवं निष्पता शत्रुं पृतनासु सासहिः ।

असि सत्य ऋणया ब्रह्मणस्पत उग्रस्य चिदमिता वीळुहर्षिणः ॥११॥

anānudo vṛṣabho jagmirāhavaṁ niṣṭpatā śatruṁ pṛtanāsu sāsahīḥ /

asi satya ṛṇayā brahmaṇaspata ugrasya chiddamitā vīluharṣiṇaḥ ॥11 ॥

ऋ. (Rv.) २.२३.१७

विश्वेभ्यो हि त्वा भुवनेभ्यस्परि त्वष्टाजनत्साम्नः साम्नः कविः ।

स ऋणचिद्वणया ब्रह्मणस्पतिर्द्रुहो हन्ता मह ऋतस्य धर्तरी ॥१७॥

viśvebhyo hi tvā bhuvanebhyaspari tvaṣṭājanatsāmnaḥ sāmnaḥ kaviḥ /

sa ṛṇachidṛṇayā brahmaṇaspatirdruho hantā maha ṛtasya dhartari ॥17 ॥

ऋ. (Rv.) २.२३.१९

ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व ।

विश्व तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१९॥

brahmaṇaspate tvamasya yantā sūktasya bodhi tanayaṁ cha jinva /

viśva tadbhadraṁ yadavanti devā bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥19 ॥

ऋ. (Rv.) २.२४.१-११

सेमामविद्धि प्रभृतिं य ईशिषेऽया विधेम नवया महा गिरा ।

यथा नो मीद्वान्तवते सखा तव बृहस्पते सीषधः सोत नो मतिम् ॥१॥

यो नन्वान्यनमन्योजसोतादर्दर्मन्युना शम्बराणि वि ।

प्राच्यावयदच्युता ब्रह्मणस्पतिरा चाविशद्वसुमन्तं वि पर्वतम् ॥२॥

तद्देवानां देवतमाय कर्त्तुमश्रन्द्दृळ्हाव्रदन्त वीळिता ।

उद्गा आजदभिनद्ब्रह्मणा वलमगृहत्तमो व्यचक्षयत् स्वः ॥३॥

अश्मास्यमवतं ब्रह्मणस्पतिर्मधुधारमभि यमोजसातृणत् ।
 तमेव विश्वे पपिरे स्वर्दृशो बहु साकं सिसिचुरुत्समुद्रिणम् ॥४॥
 सना ता का चिद्भुवना भवीत्या माद्भिः शद्धिर्दुरो वरन्त वः ।
 अयतन्ता चरतो अन्यदन्यदिद्या चकार वयुनां ब्रह्मणस्पतिः ॥५॥
 अभिनक्षन्तो अभि ये तमानशुर्निधिं पणीनां परमं गुहा हितम् ।
 ते विद्वांसः प्रतिचक्ष्यानृता पुनर्यत उ आयन्तदुदीयुराविशम् ॥६॥
 ऋतावानः प्रतिचक्ष्यानृता पुनरात आ तस्थुः कवयो महस्पथः ।
 ते बाहुभ्यां धमितमग्निमश्मनि नकिः षो अस्त्यरणो जहूर्हि तम् ॥७॥
 ऋतज्येन क्षिप्रेण ब्रह्मणस्पतिर्यत्र वष्टि प्र तदश्नोति धन्वना ।
 तस्य साधवीरिषवो याभिरस्यति नृचक्षसो दृशये कर्णयोनयः ॥८॥
 स संनयः स विनयः पुरोहितः स सुष्ठुतः स युधि ब्रह्मणस्पतिः ।
 चाक्ष्मो यद्वाजं भरते मती धनादित्सूर्यस्तपति तप्यतुर्वृथा ॥९॥
 विभु प्रभु प्रथमं मेहनावतो बृहस्पतेः सुविदत्राणि राध्या ।
 इमा सातानि वेन्यस्य वाजिनो येन जना उभये भुञ्जते विशः ॥१०॥
 योऽवरे वृजने विश्वथा विभुर्महामु रण्वः शवसा ववक्षिथ ।
 स देवो देवान्प्रति पप्रथे मृथु विश्वेदु ता परिभूर्ब्रह्मणस्पतिः ॥११॥

*semānaviḍdhi prabhṛtim ya īśiṣe'yā vidhema navayā mahā girā ।
 yathā no mīdhvānstavate sakhā tava bṛhaspate sīśadhaḥ sota no matim ॥1॥
 yo nantvānyanamannyojasotādardarmanyunā śambarāṇi vi ।
 prāchyāvayadachyutā brahmaṇaspatirā chāviśadvasumantaṁ vi parvatam ॥2॥
 taddevānām devatamāya kartvamaśrathnandīḥāhāvradaṁ vīḷitā ।
 udgā ājadabhinadbrahmaṇā valamagrhattamo vyachakṣayat svaḥ ॥3॥
 āsmāsyamavataṁ brahmaṇaspatirmadhudhāramabhi yamojasātṛṇat ।
 tameva viśve papire swardṛśo bahu sākaṁ sīsichurutsamudriṇam ॥4॥
 sanā tā kā chidbhuvanā bhavītyā mādbhiḥ śadbhirduro varanta vaḥ ।
 ayatantā charato anyadanyadidyā chakāra vayunām brahmaṇaspatiḥ ॥5॥
 abhinakṣanto abhi ye tamānaśurnidhiṁ paṇīnām paramaṁ guhā hitama ।
 te vidvāmsaḥ pratichakṣayānṛtā punaryata u āyantadudīyurāviśam ॥6॥
 ṛtāvānaḥ pratichakṣayānṛtā punarāta ā tasthuḥ kavayo mahaspathaḥ ।
 te bāhubhyām dhamitamagnīmaśmani nakiḥ ṣo astyaraṇo jahurhi tam ॥7॥
 ṛtajyena kṣipreṇa brahmaṇaspatiryatra vaṣṭi pra tadaśnoti dhanvanā ।
 tasya sādhavīriṣavo yābhīrasyati nṛchakṣaso dṛśaye karṇayonayaḥ ॥8॥
 sa saṁnayaḥ sa vinayaḥ purohitaḥ sa suṣṭutaḥ sa yudhi brahmaṇaspatiḥ ।
 chākṣamo yadvājam bharate matī dhanāditsūryastapati tapyaturvṛthā ॥9॥
 vibhu prabhu prathamam mehanāvato bṛhaspateḥ suvidatrāṇi rādhyā ।
 imā sātāni venyasya vājino yena jānā ubhaye bhunījate viśaḥ ॥10॥
 yo'vare vṛjane viśvathā vibhurmahāmu raṇvaḥ śavasā vavakṣitha ।
 sa devo devānprati paprathe mṛthu viśvedu tā paribhūrbrahmaṇaspatiḥ ॥11॥*

ऋ. (Rv.) २.२४.१३-१६

उताशिष्ठा अनु शृण्वन्ति वह्नयः सभेयो विप्रो भरते मती धना ।
 वीळुद्वेषा अनु वश ऋणमाददिः स ह वाजी समिथे ब्रह्मणस्पतिः ॥१३॥
 ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशं सत्यो मन्युर्महि कर्मा करिष्यतः ।
 यो गा उदाजत्स दिवे वि चाभजन्महीव रीतिः शवसासरत्पृथक् ॥१४॥
 ब्रह्मणस्पते सुयमस्य विश्वहा रायः स्याम रथ्योऽवयस्वतः ।
 वीरेषु वीरौ उप पृङ्क्ति नस्त्वं यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे हवम् ॥१५॥
 ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता सूक्तस्य बोधि तनयं च जिन्व ।
 विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१६॥
utāśiṣṭhā anu śṛṇvanti vahnayaḥ sabheyo vipro bharate matī dhanā ।

vīludveṣā anu vaśa ṛṇamādadiḥ sa ha vājī samithe brahmaṇaspatiḥ ॥13 ॥
brahmaṇaspatērabhavadyathāvaśaṁ satyo manyurmahi karmā kariṣyataḥ ॥
yo gā udājatsa dive vi chābhajanmahīva rītiḥ śavasāsaratpṛthak ॥14 ॥
brahmaṇaspate suyamasya viśvahā rāyaḥ syāma rathyo³ vayasvataḥ ॥
vīreṣu vīrāṁ upa pṛidhi nastvaṁ yadiśāno brahmaṇā veṣi me havam ॥15 ॥
brahmaṇaspate tvamasya yantā sūktasya bodhi tanayaṁ cha jinva ॥
viśvaṁ tadbhadraṁ yadavanti devā bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥16 ॥

ऋ. (Rv.) २.२५.१-५

इन्धनो अग्निं वनवद्वनुष्यतः कृतब्रह्मा शूशुवद्रातहव्य इत् ।
जातेन जातमति स प्र ससृते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥१ ॥
वीरिभिर्वीरान्वनवद्वनुष्यतो गोभी रयिं पप्रथद् बोधति त्मना ।
तोक्तं च तस्य तनयं च वर्धते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥२ ॥
सिन्धुर्न क्षोदः शिमीवाँ ऋघायतो वृषेव वर्ध्रीरभि वष्ट्योजसा ।
अग्नेरिव प्रसितिर्नाह वर्तवे यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥३ ॥
तस्मा अर्षन्ति दिव्या असश्चतसः स्तवभिः प्रथमो गोषु गच्छति ।
अनिभृष्टतविषिर्हन्त्योजसा यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥४ ॥
तस्मा इद्विश्चे धुनयन्त सिन्धवोऽच्छिद्रा शर्म दधिरे पुरुणि ।
देवानां सुप्ते सुभगः स एधते यंयं युजं कृणुते ब्रह्मणस्पतिः ॥५ ॥
indhano agniṁ vanavadvanuṣyataḥ kṛtabrahmā śūśuvadrātahavya it ॥
jātena jātamati sa pra sarsṛte yaṁyaṁ yujaṁ kṛṇute brahmaṇaspatiḥ ॥1 ॥
vīrebhirvīrānvanavadvanuṣyato gobhī rayiṁ paprathad bodhati tmanā ॥
tokaṁ cha tasya tanayaṁ cha vardhate yaṁyaṁ yujaṁ kṛṇute brahmaṇaspatiḥ ॥2 ॥
sindhurna kṣodaḥ śimīvāṁ ṛghāyato vṛṣeva vadhriṁrabhi vaṣṭyojasā ॥
agneriva prasitirṇāha vartave yaṁyaṁ yujaṁ kṛṇute brahmaṇasvatiḥ ॥3 ॥
tasmā arṣanti divyā asaśchataṣaḥ stavabhiḥ prathamam goṣu gachchhati ॥
anibhṛṣṭataviṣirhantyojasā yaṁyaṁ yujaṁ kṛṇute brahmaṇaspatiḥ ॥4 ॥
tasmā idviśve dhunayanta sindhavo'chchhidrā śarma dadhire purūṇi ॥
devānām sumne subhagaḥ sa edhate yaṁyaṁ yujaṁ kṛṇute brahmaṇaspatiḥ ॥5 ॥

ऋ. (Rv.) २.२६.१-४

ऋजुरिच्छंसो वनवद्वनुष्यतो देवयन्निददेवयन्तमभ्यसत् ।
सुप्रावीरिद्वनवत्पुत्सु दुष्टरं यज्वेदयज्योर्वि भजाति भोजनम् ॥१ ॥
यजस्व वीर प्र विहि मनायतो भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूर्ये ।
हविष्कृणुष्व सुभगो यथाससि ब्रह्मणस्तेरव आ वृणीमहे ॥२ ॥
स इज्जेनेन स विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः ।
देवानां यः पितरमाविवासति श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम् ॥३ ॥
यो अस्मै हव्यैर्घृतवद्भिरविधत्त तं प्राचा नयति ब्रह्मणस्पतिः ।
उरुष्यतीमंहसो रक्षती रिषोऽहोश्चिदस्मा उरुचक्रिरद्भुतः ॥४ ॥
ṛjurichchhaniso vanavadvanuṣyato devayannidadevayantamabhyasat ॥
suprāvīridvanavatpṛtsu duṣṭaraṁ yajvedayajyorvi bhajāti bhojanam ॥1 ॥
yajasva vīra pra vihi manāyato bhadraṁ manaḥ kṛṇuṣva vṛtratūrye ॥
haviṣkṛṇuṣva subhago yathāsasi brahmaṇasterava ā vṛṇīmahe ॥2 ॥
sa iḥjanena sa viśā sa janmanā sa putrairvājam bharate dhanā nṛbhiḥ ॥
devānām yaḥ pitaramāvivāsati śraddhāmanā haviṣā brahmaṇaspatim ॥3 ॥
yo asmai havyaairghṛtavadbhiravidhatpra taṁ prāchā nayati brahmaṇaspatiḥ ॥
uruṣyatīmanīhaso rakṣatī riṣoṁ³hośchidasmā uruchakriradbhutaḥ ॥4 ॥

१९. ब्रह्मणस्पतिर् इन्द्रश्च (Brahmaṇaspatir Indraścha) - ऋ. (Rv.) २.२४.१२

विश्वं सत्यं मघवाना युवोरिदापश्चन प्र मिनन्ति व्रतं वाम् ।

अच्छेन्द्राब्रह्मणस्पती हविर्नोऽन्नं युजेव वाजिना जिगातम् ॥१२॥

*viśvaṁ satyaṁ maghavānā yuvoridāpaśchana pra minanti vrataṁ vām /
achchhendraṁbrahmaṇaspatī havirno'nnam yujeva vājinaṁ jigātam ॥12॥*

२०. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) २.३०.११; २.३४.१-१५ -

ऋ. (Rv.) २.३०.११

तं वः शर्धं मारुतं सुम्रयुर्गिरोप ब्रुवे नमसा दैव्यं जनम् ।

यथा रयिं सर्ववीरं नशामहा अपत्यसाचं श्रुत्यं दिवेदिवे ॥११॥

*taṁ vaḥ śardha mārutaṁ sumnayurgiro pa bruve namasā daivyaṁ janam /
yathā rayiṁ sarvavīraṁ naśāmahā apatyasāchaṁ śrutyaṁ divēdive ॥11॥*

ऋ. (Rv.) २.३४.१-१५

धारावरा मरुतो धृष्णवोजसो मृगा न भीमास्तविषीभिरर्चिनः ।

अग्नयो न शुशुचाना ऋजीषिणो भूमिं धमन्तो अप गा अवृण्वत ॥१॥

द्यावो न स्तुभिश्चितयन्त खादिनो व्यश् भ्रिया न द्युतयन्त वृष्टयः ।

रुद्रो यद्वो मरुतो रुक्मवक्षसो वृषाजनि पृश्न्याः शुक्र ऊध्नि ॥२॥

उक्षन्ते अश्वौ अत्यै इवाजिषु नदस्य कर्णैस्तुरयन्त आशुभिः ।

हिरण्यशिप्रा मरुतो दविध्वतः पृक्षं याथ पृषतीभिः समन्यवः ॥३॥

पृक्षे ता विश्वा भुवना ववक्षिरे मित्राय वा सदमा जीरदानवः ।

पृषदश्वासो अनवभ्रराधस ऋजिप्यासो न वयुनेषु धूर्षदः ॥४॥

इन्धन्वभिर्धेनुभी रप्शदूधभिरध्वस्मभिः पाथिभिर्भ्राजदृष्टयः ।

आ हंसासो न स्वसरराणि गन्तन मधोर्मदाय मरुतः समन्यवः ॥५॥

आ नो ब्रह्माणि मरुतः समन्यवो नरां न शंसः सवनानि गन्तन ।

अश्वामिव पिप्यत धेनुमूधनि कर्ता धियं जरित्रे वाजपेशसम् ॥६॥

तं नो दात मरुतो वाजिनं रथ आपानं ब्रह्म चितयद्वेदिवे ।

इषं स्तोतृभ्यो वृजनेषु कारवे सनिं मेधामरिष्टं दुष्टरं सहः ॥७॥

यद्युजते मरुतो रुक्मवक्षसोऽश्वात्रथेषु भग आ सुदानवः ।

धेनुर्न शिश्वे स्वसरेषु पिन्वते जनाय रातहविषे महीमिषम् ॥८॥

यो नो मरुतो वृकताति मर्त्यो रिपुर्दधे वसवो रक्षता रिषः ।

वर्तयत तपुषा चक्रियाभि तमव रुद्रा अशसो हन्तना वधः ॥९॥

चित्रं तद्वो मरुतो याम चेकिते पृश्न्या यदूधरप्यापयो दुहुः ।

यद्वा निदे नवमानस्य रुद्रियास्त्रितं जराय जुरतामदाभ्याः ॥१०॥

तान्वो महो मरुत एवयात्रो विष्णोरपेभ्य प्रभृथे हवामहे ।

हिरण्यवर्णान्कुकुहान्यतसुचो ब्रह्मण्यसन्तः शंस्यं राध ईमहे ॥११॥

ते दशगवाः प्रथमा यामूहिरे ते नो हिन्वन्तूषसो व्युष्टिषु ।

उषा न रामीररुणौरपोर्णुते महो ज्योतिषा शुचता गोअर्णसा ॥१२॥

ते क्षोणीभिररुणेभिर्नाज्जिभी रुद्रा ऋतस्य सदानेषु वावृधुः ।

निमेघमा अत्येन पाजसा सुश्चन्द्रं वर्णं दधिरे सुपेशसम् ॥१३॥

ताँ इयानो महि वरूथमूतय उप घेदेना नमसा गृणीमसि ।

त्रितो न यान्यंच होतृनभिष्टय आववर्तदवारंचक्रियावसे ॥१४॥

यया रध्रं पारयथात्यहो यया निदो मुंचथ वन्दितारम् ।

अर्वाची सा मरुतो या व ऊतिरो षु वाश्रेव सुमतिर्जिगातु ॥१५॥

dhārāvarā maruto dhṛṣṇvajoṣo mṛgā na bhīmāstaviṣībhirarchinaḥ /

agnayo na śuśuchānā ṛjīṣiṇo bhṛmīm dhamanto apa gā avṛṇvata ॥1॥

dyāvo na stṛbhiśchitayanta khādino vya1 bhriyā na dyutayanta vṛṣṭayaḥ /

rudro yadvo maruto rukmavakṣaso vṛṣājani pṛśnyāḥ śukra ūdhni ॥2॥

ukṣante āśvām atyaṁ ivājīṣu nadasya karṇaisturayanta āśubhiḥ /

hiraṇyaśīprā maruto davidhvataḥ pṛkṣaṁ yātha pṛṣatībhiḥ samanyavaḥ ॥3॥

prkṣe tā viśvā bhuvanā vavakṣire mitrāya vā sadamā jīradānavaḥ ।
 prṣadaśvāso anavabhrarādhasa rjipyāso na vayuneṣu dhūrṣadaḥ ॥4॥
 indhanvabhirdhenubhī rapśadūdhabhiradhasmabhiḥ pāthibhirbhrājādṛṣṭayaḥ ।
 ā haṁsāso na svasararāṇi gantana madhormadāya marutaḥ samanyavaḥ ॥5॥
 ā no brahmāṇi marutaḥ samanyavo narām na śaṁsaḥ savanāni gantana ।
 aśvāmiva pipyata dhenumūdhani kartā dhiyaṁ jaritre vājapeśasam ॥6॥
 taṁ no dāta maruto vājinaṁ ratha āpānaṁ brahma chitayaddivedive ।
 iṣaṁ stotṛbhyo vṛjaneṣu kārave sanīm medhāmariṣṭaṁ duṣṭaraṁ sahaḥ ॥7॥
 yadyunijate maruto rukmavakṣaso 'śvānnatheṣu bhaga ā sudānavaḥ ।
 dhenurna śīśve svasareṣu pinvate janāya rātaḥaviṣe mahīmiṣam ॥8॥
 yo no maruto vṛkatātī martyo rūpurdadhe vasavo rakṣatā riṣaḥ ।
 vartayata tapuṣā chakriyābhi tamava rudrā aśaso hantanā vadhaḥ ॥9॥
 chitraṁ tadvo maruto yāma chekite prśnyā yadūdharapyāpayo duhuḥ ।
 yadvā nide navamānasya rudriyāstritaṁ jarāya juratāmadābhyāḥ ॥10॥
 tānvo maho maruta evayāvno viṣṇoraṣebhya prabhṛthe havāmahe ।
 hiraṇyavarṇānkakuhānyatasrucho brahmaṇyasantaḥ śaṁsyaṁ rādha īmahe ॥11॥
 te daśagvāḥ prathamā yāmūhire te no hinvantūṣaso vyuṣṭiṣu ।
 uṣā na rāmīraruṇauraporṇute maho jyotiṣā śuchatā goarṇasā ॥12॥
 te kṣoṇibhiraruṇebhirnāñjibhi rudrā ṛtasya sadaneṣu vāvṛdhuḥ ।
 nimeghamā atyena pājasā suśchandraṁ varṇa dadhire supesāsam ॥13॥
 tāṁ iyāno mahi varūthamūtaya upa ghedenā namasā grṇīmasi ।
 trito na yānpaṁcha hotṛnabhiṣṭaya āvavartadavāraṁchakriyāvase ॥14॥
 yayā radhraṁ pārayathātyaṁho yayā nido muṁchatha vanditāram ।
 arvāchī sā maruto yā va ūtiro ṣu vāsreva sumatirjigātu ॥15॥

२१. मरुतो माधवश्च (Maruto Mādhasaścha) - ऋ. (Rv.) २.३६.३

अमेव नः सुहवा आ हि गन्तन नि बर्हिषि सदतना रणिष्टन ।
 अथा मन्दस्व जुजुषाणो अन्धसस्त्वष्टदेवेभिर्जनिभिः सुमद्रणः ॥३॥
 ameva naḥ suhavā ā hi gantana ni barhiṣi sadatanā raṇiṣṭana ।
 athā mandasva jujuṣāṇo andhasastvaṣṭardevebhirjanibhiḥ sumadgaṇaḥ ॥3॥

२२. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) २.४१.४-६; सा. (Sv.) ११०-१२

ऋ. (Rv.) २.४१.४-६

अयं वां मित्रावरुणा सुतः सोम ऋतावृधा । ममेदिह श्रुतं हवम् ॥४॥
 राजानावनभिद्रुहा ध्रुवे सदस्युत्तमे । सहस्रस्थूण आसाते ॥५॥
 ता सम्राजा घृतासुती आदित्या दानुनस्पती । सचेते अनवह्वरम् ॥६॥
 ayaṁ vām mitrāvaruṇā sutaḥ soma ṛtāvṛdhā । mamedihā śrutam havam ॥4॥
 rājānāvanabhidruhā dhruve sadasyuttame । sahasrasthūṇa āsāte ॥5॥
 tā samrājā ghṛtāsutī ādityā dānunaspatī । sachete anavahnaram ॥6॥

सा. (Sv.) ११०-१२

असं परं मित्रावरुणा सुतः सोम ऋतावृधा । ममेदिह श्रुतं हवम् ॥१॥
 राजानावनभिद्रुहा ध्रुवे सदस्युत्तमे । सहस्रस्थूण आशाते ॥२॥
 ता सम्राजा घृतासुती आदित्या दानुनस्पती । सचेते अनवह्वरम् ॥३॥
 asaṁ paraṁ mitrāvaruṇā sutaḥ soma ṛtāvṛdhā । mamedihā śrutam havam ॥1॥
 rājānāvanabhidruhā dhruve sadasyuttame । sahasrasthūṇa āsāte ॥2॥
 tā samrājā ghṛtāsutī ādityā dānunaspatī । sachete anavahnaram ॥3॥

२३. मित्रावरुणौ नभस्यश्च (Mitrāvaruṇau Nabhasyaścha) - ऋ. (Rv.) २.३६.६

जुषेथां यां बोधतं दृवस्य मे सत्तो होता निविदः पूर्व्या अनु ।
 अच्छा राजाना नम एत्यावृतं प्रशास्त्रादा पिबतं सोम्यं मधु ॥६॥

*juṣethām yām bodhataṁ dṛvasya me satto hotā nīvidaḥ pūrvyā anu ।
achchhā rājānā nama etyāvṛtaṁ praśāstrādā pibataṁ somyaṁ madhu ॥6 ॥*

२४. राका (Rākā) - ऋ. (Rv.) २.३२.४-५

राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवे शृणोतु नः सुभगा बोधतु त्मना ।
सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमानया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम् ॥४ ॥
यास्ते राके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।
ताभिर्नो अद्य सुमना उपागहि सहस्रपोषं सुभगे रराणा ॥५ ॥
*rākāmahaṁ suhavāṁ suṣṭutī huve śṛṇotu naḥ subhagā bodhatu tmanā ।
sīvyatvapaḥ sūchyāchchhiedyamānayā dadātu vīraṁ śatadāyamukthyam ॥4 ॥
yāste rāke sumatayaḥ supēśaso yābhirdadāsi dāśuṣe vasūni ।
tābhirno adya sumanā upāgahi sahasrapoṣaṁ subhage rarāṇā ॥5 ॥*

२५. रुद्रः (Rudraḥ) - ऋ. (Rv.) २.३३.१-१५

आ ते पितृमरुतां सुम्रमेतु मा नः सूर्यस्य संदृशो युयोथाः ।
अभि नो वीरो अर्वति क्षमेत प्र जायेमहि रुद्र प्रजाभिः ॥१ ॥
त्वादत्तेभी रुद्र शंतमेभिः शतं हिमा अशीय भेषजेभिः ।
व्यश्मद्वेषो वितरं व्यंहो व्यमीवाश्चातयस्वा विषूचीः ॥२ ॥
श्रेष्ठो जातस्य रुद्र श्रियासि तवस्तमस्तवसां वज्रबाहो ।
पर्षि णः पारमंहसः स्वस्ति विश्वा अभीति रपसो युयोधि ॥३ ॥
मा त्वा रुद्र चुकुधामा नमोभिर्मा दुष्टुती वृषभ मा सहूती ।
उन्नो वीरौ अर्पय भेषजेभिर्भिराषक्तं त्वा भिषजां शृणोमि ॥४ ॥
हवीमभिर्हवते यो हविर्भिरव स्तोमेभी रुद्रं दिषीय ।
ऋदूदरः सुहवो मा नो अस्यै बभ्रुः सुशिप्रो रीरधन्मनायै ॥५ ॥
उन्मा ममन्द वृषभो मरुत्वान्वक्षीयसा वयसा नाधमानम् ।
घृणीव च्छायामरपा अशीया विवासेयं रुद्रस्य सुम्रम् ॥६ ॥
क्वप स्य ते रुद्र मृळयाकुर्हस्तो यो अस्ति भेषजो जलाषः ।
अपभर्ता रपसो दैव्यस्याभी नु मा वृषभ चक्षमीथाः ॥७ ॥
प्र बभ्रवे वृषभाय श्वितीचे महो महीं सुष्टुतिमीरयामि ।
नमस्या कल्मलीकिनं नमोभिर्गृणीमसि त्वेषं रुद्रस्य नाम ॥८ ॥
स्थिरोभिरंगैः पुरुरूप उग्रो बभ्रुः शुक्रेभिः पिपिशे हिरण्यैः ।
ईशानादस्य भुवनस्य भ्रेर्न वा उ योषद्रुद्रादसुर्यम् ॥९ ॥
अर्हन्विभर्षि सायकानि धन्वार्हन्निष्कं यजतं विश्वरूपम् ।
अर्हन्निदं दयसे विश्वमभ्वं न वा ओजीयो रुद्र त्वदस्ति ॥१० ॥
स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीममुपहतुमुग्रम् ।
मृळा जरित्रे रुद्र स्तवानोऽन्यं ते अस्मन्नि वपन्तु सेनाः ॥११ ॥
कुमारश्चित्पितरं वन्दमानं प्रति नानाम रुद्रोपयन्तम् ।
भूरेदतारं सत्यतिं गृणीषे स्तुतस्त्वं भेषजा रास्यस्मे ॥१२ ॥
या वो भेषजा मरुतः शुचीनि या शंतमा वृषणो या मयोभु ।
यानि मनुरवृणीता पिता नस्ता शं च योश्च रुद्रस्य वश्मि ॥१३ ॥
परि णो हेती रुद्रस्य वृज्याः त्वेषस्य दुर्मतिर्मही गात् ।
अव स्थिरा मघवद्भ्यस्तनुष्व मीद्वस्तोकाय तनयाय मृळ ॥१४ ॥
एवा बभ्रो वृषण चेकितान यथा देव न हणीषे न हंसि ।
हवनश्रुत्रो रुद्रेह बोधि बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१५ ॥
*ā te pīrtamarutāṁ sumnametu mā naḥ sūryasya saṁdṛśo yuyothāḥ ।
abhi no vīro arvati kṣameta pra jāyemahi rudra prajābhiḥ ॥1 ॥
tvādattebhī rudra śāntamebhiḥ śataṁ himā aśīya bheṣajebhiḥ ।
vyatasmaddveṣo vitarāṁ vyamīho vyamīvāśchātayasvā viṣūchīḥ ॥2 ॥*

śreṣṭho jātasya rudra śriyāsi tavastamastavasām vajrabāho ।
parṣi ṇaḥ pāramanḥsaḥ svasti viśvā abhīti rapaso yuyodhi ॥3 ॥
mā tvā rudra chukrudhāmā namobhirmā duṣṭutī vṛṣabha mā sahūti ।
unno vīrām arpaya bheṣajebhibhirāṣaktamaṁ tvā bhiṣajām śṛṇomi ॥4 ॥
havīmabhirhavate yo havīrbhirava stomebhī rudraṁ diṣya ।
ṛdūdaraḥ suhavo mā no asyai babhruḥ suśipro rīradhanmanāyai ॥5 ॥
unmā mamanda vṛṣabho marutvāntvakṣīyasā vayasā nādhamaṇam ।
ghṛṇīva chchhāyāmarapā aśīyā vivāseyaṁ rudrasya sumnam ॥6 ॥
kvapa sya te rudra mṛḷayākurhasto yo asti bheṣajo jalāsaḥ ।
apabharta rapaso daivyasyābhī nu mā vṛṣabha chakṣamīthāḥ ॥7 ॥
pra babhrave vṛṣabhāya śvītīche maho mahīm suṣṭutimīrayāmi ।
namasyā kalmalīkinarī namobhirgrṇīmasi tveṣaṁ rudrasya nāma ॥8 ॥
sthirobhiramgairi pururūpa ugro babhruḥ śukrebhiḥ pipīse hiraṇyaiḥ ।
īśānādasya bhuvanasya bhrarerna vā u yośadrudrādasuryam ॥9 ॥
arhanbibharṣi sāyakāni dhanbārhanṣikam yajatarī viśvarūpam ।
arhannidaṁ dayase viśvamabhvaṁ na vā Ojīyo rudra tvadasti ॥10 ॥
stuhi śrutaṁ gartasadaṁ yuvānaṁ mṛgaṁ na bhīmamupahatnumugram ।
mṛḷa jaritre rudra stavāno'nyarī te asmanni vapantu senāḥ ॥11 ॥
kumāraśchitpitaraṁ vandamānaṁ prati nānāma rudropayantam ।
bhūrerdātāraṁ satpatiṁ grṇīse stutastvaṁ bheṣajā rāsyasme ॥12 ॥
yā vo bheṣajā marutaḥ śuchīni yā śāntamā vṛṣaṇo yā mayobhu ।
yāni manuravṛṇītā pitā nastā śam cha yoścha rudrasya vaśmi ॥13 ॥
pari ṇo hetī rudrasya vṛjyāḥ tveṣasya durmatirmahī gāt ।
ava sthirā maghavadbhyastanuṣva mīdhvastokāya tanayāya mṛḷa ॥14 ॥
evā babhro vṛṣaṇa chekitāna yathā deva na hrṇīse na haṁsi ।
havanaśrunno rudreha bodhi bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥15 ॥

२६. लिङेक्ताः (Linektāḥ) - ऋ. (Rv.) २.३२.८

या गुंगूर्या सिनीवाली या राका या सरस्वती । इन्द्राणीमह ऊतये वरुणानीं स्वस्तये ॥८ ॥
yā guṁgūr्या sinīvālī yā rākā yā sarasvatī । indrāṇīmahna ūtaye varuṇānīm
svastaye ॥8 ॥

२७. वायुः (Vāyuḥ) - ऋ. (Rv.) २.४१.१-२; सा. (Sv.) ६००

ऋ. (Rv.) २.४१.१-२

वायो ये ते सहस्रिणो रथासस्तेभिरा गहि । नियुत्वान्सोमपीतये ॥१ ॥
 नियुत्वान्वायवा गह्ययं शुक्रो अयामि ते । गन्तामि सुन्वतो गृहम् ॥२ ॥
vāyo ye te sahasriṇo rathāsastebhirā gahi । niyutvāntsomapītaye ॥1 ॥
niyutvānvāyavā gahyayaṁ śukro ayāmi te । gantāmi sunvato gr̥ham ॥2 ॥

सा. (Sv.) ६००

नियुत्वान्वायवा गह्ययं शुक्रो अयायिते । गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥६ ॥
niyutvānvāyavā gahyayaṁ śukro ayāyite । gantāsi sunvato gr̥ham ॥6 ॥

२८. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) २.३१.१-७; २.४१.१३-१५

ऋ. (Rv.) २.३१.१-७

अस्माकं मित्रावरुणावतं रथमादित्यै रुद्रैर्वसुभिः सचाभुवा ।
 प्र यद्वयो न पप्तन्वस्मनस्परि श्रवस्यवो हृषीवन्तो वनर्षदः ॥१ ॥
 अध स्मा न उदवता सजोषसो रथं देवासो अभि विक्षु वाजयुभ् ।
 यदाशवः पद्याभिस्त्रितो रजः पृथिव्याः सानौ जङ्घनन्त पाणिभिः ॥२ ॥
 उत स्य न इन्द्रो विश्वचर्षणिर्दिवः शर्धेन मारुतेन सुक्रतुः ।
 अनु नु स्थात्यवृकाभिरूतिभि रथं महे सनये वाजसातये ॥३ ॥

उत स्य देवो भुवनस्य सक्षणिस्त्वष्टा ग्राभिः सजोषा जूजुवद्रथम् ।
 इळा भगो बृहद्विबोत रोदसी पूषा पुरंधिरश्विनावधा पती ॥४॥
 उत त्वे देवी सुभगे मिथुदृशेषासानक्ता जगतामपीजुवा ।
 स्तुषे यद्वां पृथिवि नव्यसा वचः स्थातुश्च वयस्त्रिवया उपस्तिरे ॥५॥
 उत वः शंसमुशिजामिव श्मस्यहिर्बुध्न्योऽज एकपादुत ।
 त्रित ऋभुक्षाः सविता चनो दधेऽपां नपादाशुहेमा धिया शमि ॥६॥
 एता वो वश्युद्यता यजत्रातक्षत्रायवो नव्यसे सम् ।
 श्रवस्यवो वाजं चकानाः सप्तिर्न रथ्यो अह धीतिमश्याः ॥७॥

asmākaṁ mitrāvaruṇāvataṁ rathamādityai rudrairvasubhiḥ sachābhuvā /
pra yadvayo na paptanvasmanaspari śravasyavo hṛṣīvanto vanarṣadaḥ ॥1॥
adha smā na udavatā sajoṣaso ratham devāso abhi vikṣu vājayubh /
yadāśavaḥ padyābhistitrato rajāḥ pṛthivyāḥ sānau jaṅghananta pāṇibhiḥ ॥2॥
uta sya na indro viśvacharṣaṇirdivaḥ śardhena mārutena sukratuḥ /
anu nu sthātyavṛkābhīrūtibhi ratham mahe sanaye vājasātaye ॥3॥
uta sya devo bhuvanasya sakṣaṇistvaṣṭā gnābhiḥ sajoṣā jūjuvadratham /
īlā bhago bṛhaddivota rodasī pūṣā puramdhiraśvināvadhā patī ॥4॥
uta tye devī subhage mithudṛśeśāsānaktā jagatāmapījuvā /
stuṣe yadvām pṛthivi navyasā vachaḥ sthātuścha vayastrivayā upastire ॥5॥
uta vaḥ śamsamuśjāmiva śmasyahirbudhnyo3ja ekapāduta /
trita ṛbhukṣāḥ savitā chano dadhe'pām napādāśuhemā dhiyā śami ॥6॥
etā vo vaśmyudyatā yajatrāatakṣannāyavo navyase sam /
śravasyavo vājaṁ chakānāḥ saptirna rathyo aha dhītimaśyāḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) २.४१.१३-१५

विश्वे देवास आ गत शुणुता म इमं हवम् । एदं बर्हिर्नि षीदत ॥१३॥
 तीव्रो वो मधुमाँ अयं शुनहोत्रेषु मत्सरः एतं पिबत काम्यम् ॥१४॥
 इन्द्रज्येष्ठा मरुद्गणा देवासः पूषरातयः विश्वे मम श्रुता हवम् ॥१५॥
viśve devāsa ā gata śuṇutā ma imam havam / edam barhirni śīdata ॥13॥
tīvro vo madhumāṁ ayaṁ śunahotreṣu matsaraḥ etam pibata kāmīyam ॥14॥
indrajyeṣṭhā marudgaṇā devāsaḥ pūṣarātayaḥ viśve mama śrutā havam ॥15॥

२९. सरस्वती (Sarasvatī) - ऋ. (Rv.) २.४१.१६-१८

अम्बितमे नदीतमे देवितमे सरस्वति । अप्रशस्ता इव स्मासि प्रशस्तिमम्ब नस्कृधि ॥१६॥
 त्वे विश्वा सरस्वति श्रितायूंषि देवयाम् । शुनहोत्रेषु मत्स्व प्रजा देवि दिदिद्धि नः ॥१७॥
 इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति ।
 या ते मन्म गृत्समदा ऋतावरि प्रिया देवेषु जुहति ॥१८॥
ambitame nadītame devitame sarasvati / apraśastā iva smāsi praśastimamba
naskṛdhi ॥16॥
tve viśvā sarasvati śritāyūṁṣi devayām / śunahotreṣu matsva prajā devi didiḍḍhi
naḥ ॥17॥
imā brahma sarasvati juṣasva vājīnīvati /
yā te manma gṛtsamadā ṛtāvari priyā deveṣu juhnati ॥18॥

३०. सविता (Savitā) - ऋ. (Rv.) २.३८.१-११

उदु ष्य देवः सविता सवाय शश्वत्तममं तदपा वह्निरस्थात् ।
 नूनं देवेभ्यो वि हि धाति रत्नमथाभजद्वीतिहोत्रं स्वस्तौ ॥१॥
 विश्वस्य हि श्रुष्टये देव ऊर्ध्वः प्र बाहवा पृथुपाणिः सिसर्ति ।
 आपश्चिदस्य व्रत आ निमृग्रा अयं चिद्वातो रमते परिज्मन् ॥२॥
 आशुभिश्चिद्यान्वि मुचाति नूनमरीरमदतमानं चिदेतोः ।
 अह्यर्षूणां चित्रययाँ अविष्यामनु व्रतं सवितुर्मोक्ष्यागात् ॥३॥

पुनः सभव्यद्विततं वयन्ती मध्या कर्तोर्न्यधाच्छक्म धीरः ।
 उत्संहायास्थद्वयश्रूतैरर्धररमतिः सविता देव आगात् ॥४॥
 ना नौकांसि दुर्यो विश्वमायुर्वि तिष्ठते प्रभवः शोको अग्रेः ।
 ज्येष्ठं माता सूनवे भागमाधादन्वस्य केतमिषितं सवित्रा ॥५॥
 समाववर्ति विष्ठितो जिगीषुर्विशेषां कामश्चरताममाभूत् ।
 शश्वं अपो विकृतं हित्व्यागादनु व्रतं सवितुर्देव्यस्य ॥६॥
 त्वया हितमप्यमप्सु भागं धन्वान्या मृगयसो वि तस्थुः ।
 वनानि विभ्यो नकिरस्य तानि व्रता देवस्य सवितुर्मिनन्ति ॥७॥
 याद्राध्यंश वरुणो योनिमप्यमनिशितं निमिषि जर्भुराणः ।
 विश्वो मार्ताण्डो व्रजमा पशुर्गात्थशो जन्मानि सविता व्याकः ॥८॥
 न यस्येन्द्रो वरुणो न मित्रो व्रतमर्यमा न मिनन्ति रुद्रः ।
 नारातयस्तमिदं स्वस्ति हुवे देवं सवितारं नमोभिः ॥९॥
 भगं धियं वाजयन्तः पुरन्धिं नराशंसो ग्रास्पतिर्नो अव्याः ।
 आये वामस्य संगथे रयीणां प्रिया देवस्य सवितुः स्याम ॥१०॥
 अस्मभ्यं तदिवो अद्भ्यः पृथिव्यास्त्वया दत्तं काम्यं राध आ गात् ।
 शं यत्स्तोतृभ्य आपये भवात्युरुशंसाय सवितर्जरित्रे ॥११॥

*udu śya devaḥ savitā savāya śasvattamamam tadapā vahnirasthāt ।
 nūnam devebhyo vi hi dhāti ratnamathābhajadvītihotram svastau ॥1॥
 viśvasya hi śruṣṭaye deva ūrdhvaḥ pra bāhavā prthupāṇiḥ sisarti ।
 āpaśchidasya vrata ā nimṛgrā ayam chidvāto ramate pariḥman ॥2॥
 āsubhiśchidyānvi muchāti nūnamarīramadatamānam chidetoḥ ।
 ahyarṣūṇām chinayayām aṣṣyāmanu vrataṁ saviturmokyāgāt ॥3॥
 punaḥ sabhavyadvitatam vayanā madhyā kartornyadhāchchhakma dhīraḥ ।
 utsamhāyāsthadvīya1tūmradardhararamatiḥ savitā deva āgāt ॥4॥
 nā naukānsi duryo viśvamāyurvi tiṣṭhate prabhavaḥ śoko agneḥ ।
 jyeṣṭham mātā sūnave bhāgamādhādanvasya ketamiṣitam savitrā ॥5॥
 samāvavarti viṣṭhito jigīṣurviśveṣām kāmāścharatāmamābhūt ।
 śasvaṁ apo vikṛtam hitvyāgādanu vrataṁ saviturdaivasya ॥6॥
 tvayā hitamapyamapsu bhāgam dhanvānyā mṛgayaso vi tasthuḥ ।
 vanāni vibhyo nakirasya tāni vrata devasya saviturminanti ॥7॥
 yādrādhyam1 varuṇo yonimapyamaniṣitam nimiṣi jarbhurāṇaḥ ।
 viśvo mārtaṇḍo vrajamā paśurgātsthaśo janmāni savitā vyākaḥ ॥8॥
 na yasyendro varuṇē na mitro vratamaryamā na minanti rudraḥ ।
 nārātayastamidam svasti huve devam savitāram namobhiḥ ॥9॥
 bhagam dhiyam vājayantaḥ purandhim naraśaṁso gnāspatirno avyāḥ ।
 āye vāmasya samgathe rayiṇām priyā devasya savituh syāma ॥10॥
 asmabhyam taddivo adbhyaḥ prthivyāstvayā dattam kāmam rādha ā gāt ।
 śam yatstotrbhya āpaye bhavātyurusāmsāya savitarjaritre ॥11॥*

३१. सिनीवाली (Sinivālī) - ऋ. (Rv.) २.३२.६-७

सिनीवालि पृथुष्टके या देवानामसि स्वसा । जुषस्व हव्यमाहुतं प्रजा देवि दिदिद्धि नः ॥६॥
 याः सुबाहुः स्वंगुरिः सुषूमा बहुसूवरी । तस्यै विश्वत्यै हविः सिनीवालयै जुहोतन ॥७॥
*sinivālī prthustake yā devānāmasi svasā ।
 juṣasva havyamāhutam prajā devi didiḍḍhi naḥ ॥6॥
 yāḥ subāhuḥ svamguriḥ suṣūmā bahusūvarī ।
 tasyai viśpatnyai haviḥ sinivālyai juhutana ॥7॥*

३२. सोमापूषणौ (Somāpūṣaṇau) - ऋ. (Rv.) २.४०.१-५

सोमापूषणा जनना रयीणां जनना दिवो जनना पृथिव्याः ।

जातौ विश्वस्य भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम् ॥१॥

इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेमौ तमांसि गूहतामजुष्टा ।

आभ्यामिन्द्रः पक्वमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियासु ॥२॥

सोमापूषणा रजसो विमानं सप्तचक्रं रथमविश्वमिन्वम् ।

विषूवृतं मनसा युज्यमानं तं जिन्वथो वृषणा पंचरश्मिम् ॥३॥

दिव्यश्न्यः सदनं चक्र उच्चा पृथिव्यामन्यो अध्यन्तरिक्षे ।

तावस्मभ्यं पुरुवारं पुरुक्षुं रायस्पोषं वि ष्यतां नाभिस्मे ॥४॥

विश्वान्यन्यो भुवना जजान विश्वमन्यो अभिचक्षाण एति ।

सोमापूषणाववतं धियं मे युवाभ्यां विश्वाः पृतना जयेम ॥५॥

somāpūṣaṇā jananā rayīṇām jananā divo jananā pṛthivyāḥ ।

jātau viśvasya bhuvanasya gopau devā akṛṇvannamṛtasya nābhim ॥1॥

imau devau jāyamānau juṣantemau tamāṁsi gūhatāmajuṣṭā ।

ābhyāmindraḥ pakvamāmāsvantaḥ somāpūṣabhyām janadusriyāsu ॥2॥

somāpūṣaṇā rajaso vimānaṁ saptachakraṁ rathamaviśvaminvam ।

viṣūvṛtaṁ manasā yujyamānaṁ taṁ jinvatho vṛṣaṇā pañcharaśmim ॥3॥

divyāṁśnyaḥ sadanaṁ chakra uchchā pṛthivyāmanyō adhyantarikṣe ।

tāvasmabhyāṁ puruvāraṁ purukṣuṁ rāyaspoṣaṁ vi ṣyatāṁ nābhimasme ॥4॥

viśvānyanyo bhuvanā jajāna viśvamanyo abhichakṣāṇa eti ।

somāpūṣaṇāvavataṁ dhiyaṁ me yuvābhyām viśvāḥ pṛtanā jayema ॥5॥

३३. सोमापूषणावदितिश्च (Somāpūṣaṇāvaditiścha) - ऋ. (Rv.) २.४०.६

धियं पूषां जिन्वतु विश्वमिन्वो रयिं सोमो रयिपतिर्दधातु ।

अवतु देव्यदितिरनर्वा बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥६॥

dhiyaṁ pūṣāṁ jinvatu viśvaminvo rayiṁ somo rayipatirdadhātu ।

avatu devyaditiranarvā bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥6॥

२१५. गृत्समदः शौनकः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.) कुत्स आंगिरसः (सार्षेदी.) (Gṛtsamadaḥ Śaunakaḥ [Ssb. Sas. Rss.] Kutsa Āṅgirasah [SAD.])

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ५६४

अंजते व्यंजुते समंजते क्रतुं रिहन्ति मध्वाभ्यंजुते ।

सिन्धोरुछवासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः पशुमप्सु गृभ्णते ॥११॥

añjate vyañjute samañjate kratuṁ rihanti madhvābhyañjute ।

sindhoruchhvāse patayantamukṣaṇaṁ hiraṇyapāvāḥ paśumapsu gṛbhṇate ॥11॥

२१६. गृत्समदः शौनकः (सार्षेदी.) कुत्स आंगिरसः गृत्समदः (साग्री.सास्वा.) (Gṛtsamadaḥ Śaunakaḥ [Sad.] Kutsa Āṅgirasah Gṛtsamadaḥ [Ssb.Sas.])

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ५९०

त्वया वयं पवमानेन सोम भरे कृतं वि चिनुयाभ शश्वत् ।

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥५॥

tvayā vayaṁ pavamānena soma bhare kṛtaṁ vi chinuyābha śāśvat ।

tanno mitro varuṇo māmahantāmaditiḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥5॥

२१७. गृत्समदः आंगिरसः शौनहोत्रो भार्गवः (Gṛtsamadaḥ Āṅgirasah Śaunahotro Bhārgavaḥ)

१. देवता (Devatā) - ऋ. (Rv.) २.१.१-१६

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि ।

त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः ॥१॥

त्वाग्ने होत्रं तव पोत्रमृत्वियं तव नेष्ट्रं त्वमग्निदृतायतः ।

तव प्रशास्त्रं त्वमध्वरीयसि ब्रह्मा चासि गृहपतिश्च नो दमे ॥२॥

त्वमग्ने इन्द्रो वृषभः सतामसि त्वं विष्णुरुगायो नमस्यः ।

त्वं ब्रह्मा रयिविद्वद्गणस्पते त्वं विधर्तः सचसे पुरश्चया ॥३॥
 त्वमग्ने राजा वरुणो धृतव्रतस्त्वं मित्रो भवसि दस्म ईड्यः ।
 त्वमर्यमा सत्पतिर्यस्य संभुजं त्वमंशो विदथे देव भाजयुः ॥४॥
 त्वमग्ने त्वष्टा विधते सुवीर्यं तव ग्रावो मित्रमहः सजात्यम् ।
 त्वमाशुहेमा ररिषे स्वश्व्यं त्वं नरां शर्धो असि पुरुवसुः ॥५॥
 त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे ।
 त्वं वातैरुणैर्यासि शंगयस्त्वं पूषा विधतः पासि नु त्मना ॥६॥
 त्वं भगो नृपते वस्व ईशिषे त्वं पायुर्दमे यस्तेऽविधत् ॥७॥
 त्वामग्ने दम आ विशपतिं विशस्त्वां राजानं सुविदत्रमृजते ।
 त्वं विश्वानि स्वनीक पत्यसे त्वं सहस्राणि शता दश प्रति ॥८॥
 त्वामग्ने पितरमिष्टिभिर्नरस्त्वां भ्रात्राय शम्या तनूरुचम् ।
 त्वं पुत्रो भवसि यस्तऽविधत्त्वं सखा सुशेवः पास्याधृषः ॥९॥
 त्वमग्ने ऋभुराके नमस्यस्त्वं वाजस्य क्षुमतो राय ईशिषे ।
 त्वं वि भास्यनु दक्षि दावने त्वं विशिक्षुरसि यामातानिः ॥१०॥
 त्वमग्ने अदितिर्देव दाशुषे त्वं होत्रा भारती वर्धसे गिरा ।
 त्वमिळा शतहिमासि दक्षसे त्वं वृत्रहा वसुपते सरस्वती ॥११॥
 त्वमग्ने सुभृत उत्तमं वयस्तव स्पार्हे वर्ण आ सन्दृशि श्रियः ।
 त्वं वाजः प्रतरणो बृहन्नसि त्वं रयिर्वहुलो विश्वतस्पृथुः ॥१२॥
 त्वामग्र आदित्यास आस्यंश् त्वां जिह्वां शुचयश्चक्रिरे कवे ।
 त्वां रातिषाचो अध्वरेषु सश्चिरे त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम् ॥१३॥
 त्वे अग्ने विश्वे अमृतासो अद्रुह आसा देवा हविरदन्त्याहुतम् ।
 त्वया मर्तासः स्वदन्त आसुतिं त्वं गर्भो वीरुधां जिषे शुचिः ॥१४॥
 त्वं तान्त्सं च प्रति चासि मज्मनाग्ने सुजात प्र च देव रिच्यसे ।
 पृक्षो यदत्र महिना वि ते भुवदनु द्यावापृथिवी रोदसी उभे ॥१५॥
 ये स्तोतृभ्यो गोअग्रामश्वपेशसमग्ने रातिमुपसृजन्ति सूरयः ।
 अस्मांच तांश्च प्र हि नेषि वस्य आ बृहद्वदेम विदथे सुवीराः ॥१६॥

tvamagne dyubhistvamāśuśukṣaṇistvamadbhyastvamaśmanaspari ।
 tvam vanebhyastvamoṣadhībhyastvam nṛṇām nṛpate jāyase śuchiḥ ॥1॥
 tvāgne hotraṁ tava potramṛtviyaṁ tava neṣṭraṁ tvamagnidṛtāyataḥ ।
 tava praśāstraṁ tvamadhvariṇyasi brahmā chāsi gṛhapatīścha no dame ॥2॥
 tvamagna indro vṛṣabhaḥ satāmāsi tvam viṣṇururugāyo namasyaḥ ।
 tvam brahmā rayividbrahyaṇaspate tvam vidhartaḥ sachase purandhyā ॥3॥
 tvamagne rājā varuṇo dhṛtavratastvam mitro bhavasi dasma īḍyaḥ ।
 tvamaryamā satpatiriyasya sambhujam tvamamśo vidathe deva bhājayuh ॥4॥
 tvamagne tvaṣṭā vidhate suvīrya tava gnāvo mitramahaḥ sajātyam ।
 tvamāśuhemā rariṣe svaśvyam tvam narām śardho asi purūvasuḥ ॥5॥
 tvamagne rudro asuro maho divastvam śardho mārutam pṛkṣa īśiṣe ।
 tvam vātairaruṇairyaśi śaṁgayastvam pūṣā vidhataḥ pāsi nu tmanā ॥6॥
 tvam bhago nṛpate vasva īśiṣe tvam pāyurdame yaste'vidhat ॥7॥
 tvāmagne dama ā viśpatiṁ viśastvām rājānam suvidatramṛnjate ।
 tvam viśvāni svanika patyase tvam sahasrāṇi śatā daśa prati ॥8॥
 tvāmagne pitaramiṣṭibhirnarastvām bhrātrāya śamyā tanūrucham ।
 tvam putro bhavasi yasta'vidhattvam sakhā suśevaḥ pāsyādhṛṣaḥ ॥9॥
 tvamagne ṛbhurāke namasyastvam vājasya kṣumato rāya īśiṣe ।
 tvam vi bhāsyānu dakṣi dāvane tvam viśiḥsurasi yāmātāniḥ ॥10॥
 tvamagne aditirdeva dāśuṣe tvam hotrā bhāratī vardhase girā ।
 tvamilā śatahimāsi dakṣase tvam vṛtrahā vasupate sarasvatī ॥11॥
 tvamagne subhṛta uttamam vayastava spārhe varṇa ā sandṛśi śriyaḥ ।

tvam vājaḥ pratarāṇo bṛhannasi tvam rayirbahulo viśvatasprthuḥ ॥12 ॥
 tvāmagna ādityāsa āsyam1 tvām jihnām śuchayaśchakrire kave ।
 tvām rātiṣācho adhvareṣu saśchire tve devā haviradantyāhutam ॥13 ॥
 tve agne viśve amṛtāso adruha āsā devā haviradantyāhutam ।
 tvayā martāsaḥ svadanta āsutiṁ tvam garbho vīrudhām jiāṣe śuchiḥ ॥14 ॥
 tvam tāntsam cha prati chāsi majmanāgne sujāta pra cha deva richyase ।
 pṛkṣo yadatra mahinā vi te bhuvadanu dyāvāpṛthivī rodasī ubhe ॥15 ॥
 ye stotṛmyo goagrāmaśvapeśasamagne rātimupasṛjanti sūrayaḥ ।
 asmāmicha tānīścha pra hi neṣi vasya ā bṛhadvadema vidathe suvīrāḥ ॥16 ॥

२१८. गौतमः (Gotamaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.)३.११; ५.४, ६, ८, ९; २५.४७; ३३.३, १६

य. (Yv.)३.११

अपप्रयन्तोऽध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्रये । आरेऽस्मे च शृण्वते ॥११ ॥

apaprayanto'adhvaram mantram vochemāgnaye । āre'asme cha śṛṇvate ॥11 ॥

य. (Yv.)५.४

अग्नावग्निश्चरति प्रविष्टऽऋषीणां पुत्रोऽभिषतिपावा ।

स नः स्योनः सुयजा यजेह देवेभ्यो हव्यंसदमप्रयुच्छन्त्स्वाहा ॥४ ॥

agnāvagnīścharati praviṣṭa'ṛṣīṇām putro'abhiśastipāvā ।

sa naḥ syonaḥ suyajā yajeha devebhyo havyaṁsadamaprayuchchhantsvāhā ॥4 ॥

य. (Yv.)५.६

अग्ने व्रतपास्त्वे व्रतपा या तव तनूरियंसा मयि यो मम तनूरेषा सा त्वयि ।

सह नौ व्रतपते व्रतान्यनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिः ॥६ ॥

agne vratapāstve vratapā yā tava tanūriyaṁsā mayi yo mama tanūreṣā sā tvayi ।

saha nau vratapate vratānyanu me dīkṣāṁ dīkṣāpatirmanyatāmanu

tapastapaspatiḥ ॥6 ॥

य. (Yv.)५.८-९

या तेऽग्नेऽयःशया तनूर्वर्शिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचोऽअपावधीत्त्वेपं वचोऽअपावधीत् स्वाहा ।

या तेऽग्ने रजः शया तनूर्वर्शिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचोऽअपावधीत्त्वेपं वचोऽअपावधीत् स्वाहा ।

या तेऽग्ने हरिशया तनूर्वर्शिष्ठा गह्वरेष्ठा । उग्रं वचोऽअपावधीत्त्वेपं वचोऽअपावधीत् स्वाहा ॥८ ॥

तप्तायनी मेऽसि वित्तायनी मेऽस्यवतान्मा नाथितादवतान्मा व्यथितात् ।

विदेदग्निर्नभो नामाग्नेऽअंगिरऽआयुना नाप्नेहि योऽस्यां पृथिव्यामसि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यियां तेन त्वा दधे

विदेदग्निर्नभो नामाग्नेऽअंगिरऽआयुना नाप्नेहि यो द्वितीयस्यां पृथिव्यामसि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यियां तेन त्वा दधे

विदेदग्निर्नभो नामाग्नेऽअंगिरऽआयुना नाप्नेहि यस्तृतीयस्यां पृथिव्यामसि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यियां तेन त्वा दधे ।

अनु त्वा देववीतये ॥९ ॥

yā te'agne'yaḥśayā tanūrvarśīṣṭhā gahnareṣṭhā । ugram vacho'apāvadhītveṣam

vacho'apāvadhīt svāhā ।

yā te'agne rajaḥ śayā tanūrvarśīṣṭhā gahnareṣṭhā । ugram vacho'apāvadhītveṣam

vacho'apāvadhīt svāhā ।

yā te'agne hariśayā tanūrvarśīṣṭhā gahnareṣṭhā । ugram vacho'apāvadhītveṣam

vacho'apāvadhīt svāhā ॥8 ॥

taptāyanī me'si vittāyanī me'syavatānmā nāthitādavatānmā vyathitāt ।

videdagnirnabho nāmāgne'arigira'āyunā nāmnehi yo'syāṁ pṛthivyāmasi

yatte'nādhṛṣṭam nāma yīāyam tenatvā dadhe videdagnirnabho

nāmāgne'arigira'āyunā nāmnehi yo dvitīyasyāṁ pṛthivyāmasiyatte'nādhṛṣṭam nāma

yīāyam tena tvā dadhe videdagnirnabho nāmāgne'arigira'āyunā nāmnehi

yastṛtīyasyāṁ pṛthivyāmasi yatte'nādhṛṣṭam nāma yīāyam tena tvā dadhe । anu tvā

devavītaye ॥9 ॥

य. (Yv.) २५.४७

अग्ने त्वं नोऽ अन्तमऽउत त्राता शिवो भवा वरुथ्यः ।
 वसुरग्निर्वसुश्रवाऽअच्छा नक्षि द्युमतमंरयिं दाः ॥४७॥
agne tvam no' antama'uta trātā śivo bhavā varuthyaḥ ।
vasuragnirvasuśravā'achchhā nakṣi dyumattamaṁrayim dāḥ ॥47॥

य. (Yv.) ३३.३

यजा नो मित्रावरुणा यजा देवांश्च ऋतं बृहत् । अग्ने यियाय स्वं दमम् ॥३॥
yajā no mitrāvaruṇā yajā devāṁś' ṛtaṁ bṛhat । *agne yīāya svaṁ damam* ॥3॥

य. (Yv.) ३३.१६

विश्वेषामदितिरियानां विश्वेषामतिथिर्मनुषाणाम् ।
 अग्निर्देवानामवऽआवृणानः सुमृडीको भवतु जातवेदाः ॥१६॥
viśveṣāmaditiriyānāṁ viśveṣāmatithirmānuṣāṇām ।
agnirdevānāmava'āvṛṇānaḥ sumṛḍīko bhavatu jātavedāḥ ॥16॥

२. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) २८.७

होता यक्षदैव्या होतारा भिषजा सखाया हविषेन्द्रं भिषज्यतः ।
 कवी देवौ प्रचेतसाविन्द्राय धत्तऽइन्द्रियं वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥७॥
hotā yakṣaddaivyā hotārā bhiṣajā sakḥāyā haviṣendram bhiṣajyataḥ ।
kavī devau prachetasāvindrāya dhatta'indriyaṁ vītāmājyasya hotaryaja ॥7॥

३. आत्मा (Ātmā) - य. (Yv.) २५.४३-४४

मा त्वा तपत् प्रियऽआत्मापियन्तं मा स्वधितस्तन्वऽआ तिष्ठिपत्ते ।
 मा ते गृध्रविशस्तातिहाय छिद्रा गात्राण्यसिना मिथू कः ॥४३॥
 न वाऽउऽएतन म्रियसे न रिष्यसि देवांश्च देषि पथिभिः सुगेभिः ।
 हरी ते युजा पृषतीऽअभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य ॥४४॥
mā tvā tapat priya'ātmāpiyantam mā svadhitistanva'ā tiṣṭhipatte ।
mā te gṛdhnaviśastātihāya chhidra gātrāṇyasina mithū kaḥ ॥43॥
na vā'u'etana mriyase na riṣyasi devāṁś'ideṣi pathibhiḥ sugebhiḥ ।
harī te yujā prṣatī'abhūtāmupāsthādvājī dhuri rāsabhasya ॥44॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.१५.१-६; २०.२५.१-६; २०.४१.१-३; २०.५६.१-६; २०.६३.५-६; २०.१०९.१-३; य. (Yv.) ३.५१-५२

अ. (Av.) २०.१५.१-६

प्र मंहिष्ठाय बृहते बृहद्रये सत्यशुष्माय तवसे मतिं भरे ।
 अपामिव प्रवणे यस्य दुर्धरं राधो विश्वायु शवसे अपावृतम् ॥१॥
 अध ते विश्वमनु हासदिष्टय आपो निम्नेव सवना हविष्मतः ।
 यत् पर्वते न समशीत हर्यत इन्द्रस्य वज्रः श्रथिता हिरण्यमः ॥२॥
 अस्मै भीमाय नमसा समध्वर उषो न शुभ्र आ भरा पनीयसे ।
 यस्य धाम श्रवसे नामेन्द्रिय ज्योतिरकारि हरितो नायसे ॥३॥
 इमे त इन्द्र ते वयं पुरुष्टुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।
 नहि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव प्रति नो हर्य तद् वचः ॥४॥
 भूरि त इन्द्र वीर्यं तव स्मस्य स्तोतुर्मघवन् काममा पृण ।
 अनु ते द्यौर्बृहती वीर्यमम इयं च ते पृथिवी नेम ओजसे ॥५॥
 त्वं तमिन्द्र पर्वतं महामुरुं वज्रेण वज्रिन् पर्वशश्चकर्तिथ ।
 अवासृजो निवृताः सर्तवा अपः सत्रा विश्वं दधिषे केवलं सहः ॥६॥
pra mahiṣṭhāya bṛhate bṛhadraye satyaśuṣmāya tavase matim bhare ।
apāmiva pravaṇe yasya durdharam rādho viśvāyu śavase apāvṛtam ॥1॥
adha te viśvamanu hāsadiṣṭaya āpo nimneva savanā haviṣmataḥ ।
yat parvate na samaśīta haryata indrasya vajraḥ śnathitā hiraṇyamah ॥2॥

asmai bhīmāya namasā samadhvara uṣo na śubhra ā bharā pañīyase ।
 yasya dhāma śravase nāmendriya jyotirakāri harito nāyase ॥3॥
 ime ta indra te vyaṁ puruṣtuta ye tvārabhya charāmasi prabhūvaso ।
 nahi tvadanyo girvaṇo giraḥ saghat kṣoṇīriva prati no harya tad vachaḥ ॥4॥
 bhūri ta indra vīrya1 tava smasya stoturmaghavan kāmamā prṇa ।
 anu te dyaurbhātī vīryamama iyaṁ cha te pṛthivī nema Ojase ॥5॥
 tvam tamindra parvataṁ mahāmuruṁ vajreṇa vajrin parvaśaśchakartitha ।
 avāsrjo nivṛtāḥ sartavā apaḥ satrā viśvaṁ dadhiṣe kevalaṁ sahaḥ ॥6॥

अ. (Av.) २०.२५.१-६

अश्ववति प्रथमो गोषु गच्छति सुप्रावीरिन्द्र मर्त्यस्वोतिभिः ।
 तमित् पृणक्षि वसुना भवीयसा सिन्धुमापो यथाभितो विचेतसः ॥१॥
 आपो न देवीरूप यन्ति होत्रियमवः पश्यन्ति विततं यथा रजः ।
 पार्वेर्देवासः प्र णयन्ति देवयुं ब्रह्मप्रियं जोषन्ते वराइव ॥२॥
 अधि द्वयोरदधा उक्थ्यं१ वचो यतसुचा मिथुना या सपर्यतः ।
 असंयतो व्रते ते क्षेति पुष्यति भद्रा शक्तिर्यजमानाय सुन्वते ॥३॥
 आदंगिराः प्रथमं दधिरे वय इद्धाग्रयः शम्या ये सुकृत्यया ।
 सर्व पणेः समविन्दन्त भोजनमश्वावन्तं गोमन्तमा पशुं नरः ॥४॥
 यौरथर्वा प्रथमः पथस्तते ततः सूर्यो व्रतपा वेन आजनि ।
 आ गा आजदुशना काव्यः सचा यमस्य जातममृतं यजामहे ॥५॥
 बर्हिर्वा यत् स्वपत्याय वृज्यतेऽर्को वा श्लोकमाघोषते दिवि ।
 ग्रावा यत्र वदति कारुरुक्थ्य१ स्तस्येदिन्द्रो अभिपित्वेषु रण्यति ॥६॥
 āśvāvati prathamō goṣu gachchhati supravīrindra martyasvotibhiḥ ।
 tamit prṇakṣi vasunā bhavīyasā sindhumāpo yathābhito vichetasah ॥1॥
 āpo na devīrupa yanti hotriyamavaḥ paśyanti vitataṁ yathā rajaḥ ।
 pārchairdevāsaḥ pra ṇayanti devayunḥ brahmapriyaṁ joṣante varāiva ॥2॥
 adhi dvayoradadhā ukthyaṁ1 vacho yatasruchā mithunā yā saparyataḥ ।
 asamyatto vrata te kṣeti puṣyati bhadra śaktiryajamānāya sunvate ॥3॥
 ādaṁgiraḥ prathamam dadhire vaya iddhāgnayaḥ śamyā ye sukrtyayā ।
 sarva paṇeḥ samavindanta bhojanamaśvāvantam gomantamā paśum naraḥ ॥4॥
 yauratharvā prathamah pathastate tataḥ sūryo vratapā vena ājani ।
 ā gā ājaduśanā kāvyah sachā yamasya jātamamṛtam yajāmahe ॥5॥
 barhīrvā yat svapatyāya vṛjyate'rko vā śloka māghoṣate divi ।
 grāvā yatra vadati kārurukthya1 stasyedindro abhipitveṣu raṇyati ॥6॥

अ. (Av.) २०.४१.१-३

इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कृतः । जघान नवतीर्नव ॥१॥
 इच्छन्नश्चस्य यच्छिरः पर्वतेष्वपश्रितम् । तद् विदच्छर्याणावति ॥२॥
 अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् । इत्या चन्द्रमसो गृहे ॥३॥
 indro dadhīcho asthabhirvṛtrāṇyapraṭiṣkutaḥ । jaghāna navatīrnava ॥1॥
 ichchhannaśvasya yachchhiraḥ parvateṣvapaśritam । tad vidachchharyāṇāvati ॥2॥
 atrāha goramanvata nāma tvaṣṭurapīchyam । itthā chandramaso gr̥he ॥3॥

अ. (Av.) २०.५६.१-६

इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।
 तमिन्महत्स्वाजिषूतेमर्भे हवामहे स वाजेषु प्र नोऽविषत् ॥१॥
 असि हि वीर सेन्योऽसि भूरि पराददिः ।
 असि दभ्रस्य चिद् वृधो यजमानाय शिक्षसि सुन्वते भूरि ते वसु ॥२॥
 यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धना ।
 यक्षा मदच्युता हरी कं हनः कं वसौ दधोऽस्माँ इन्द्र वसौ दधः ॥३॥

मदे मदे हि नो ददिर्यूथा गवामृजुक्रतुः ।

सं गृभाय पुरु शतोभयाहस्त्या वसु शिशीहि राय आ भर ॥४॥

मादयस्व सुते सचा शवसे शूर राधसे ।

विद्या हि त्वा पुरुवसुमुप कामान्त्ससृज्महेऽथा नोऽविता भव ॥५॥

एते त इन्द्र जन्तवो विश्वं पुष्यन्ति वार्यम् ।

अन्तर्हि ख्यो जनानामर्यो वेदो अदाशुषां तेषां नो वेद आ भर ॥६॥

indro madāya vāṛdhe śavase vṛtrahā nṛbhiḥ ।

taminmahatsvāṛjīṣūtemarbhe havāmahe sa vāṛjeṣu pra no'viṣat ॥1॥

asi hi vīra senyo'si bhūri parādadiḥ ।

asi dabhrasya chid vṛdho yajamānāya śikṣasi sunvate bhūri te vasu ॥2॥

yadudīrata ājāyo dhṛṣṇave dhīyate dhanā ।

yakṣavā madachyutā harī kaṁ hanaḥ kaṁ vasau dadho'smāṁ indra vasau

dadhaḥ ॥3॥

made made hi no dadiryūthā gavāmṛjukrtuḥ ।

saṁ grbhāya purū śatobhayāhastyā vasu śīśīhi rāya ā bhara ॥4॥

mādayasva sute sachā śavase śūra rādhase ।

vidmā hi tvā purūvasumupa kāmāntsasṛjmahe'thā no'vitā bhava ॥5॥

ete ta indra jantavo viśvaṁ puṣyanti vāryam ।

antarhi khyo janānāmaryo vedo adāśuṣāṁ teṣāṁ no veda ā bhara ॥6॥

अ. (Av.) २०.६३.५-६

कदा मर्तमराधसं पदा क्षुम्पमिव स्फुरत् । कदा नः शुश्रवद् गिर इन्द्रो अंग ॥५॥

यश्चिद्धि त्वा बहुभ्य आ सुतावाँ आविवासति । उग्रं तत् पत्यते शव इन्द्रो अंग ॥६॥

kadā martamarādhasaṁ padā kṣumpamiva sphurat । kadā naḥ śuśravad gira indro

aṅga ॥5॥

yaśchiddhi tvā bahubhya ā sutāvāṁ āvivāsati । ugraṁ tat patyate śava indro

aṅga ॥6॥

अ. (Av.) २०.१०९.१-३

स्वादोरित्था विषूवतो मध्वः पिबन्ति गौर्यः ।

या इन्द्रेण सयावरीवृष्णा मदन्ति शोभसे वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥१॥

ता अस्य पृशनायुवः सोमं श्रीणन्ति पृश्रयः ।

प्रिया इन्द्रस्य धेनवो वज्रं हिन्वन्ति सायकं वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥२॥

ता अस्य नमसा सहः सपर्यन्ति प्रचेतसः ।

व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरुणि पूर्वचित्तये वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥३॥

svādoritthā viṣūvato madhvaḥ pibanti gauryaḥ ।

yā indreṇ sayāvarīvṛṣṇā madanti śobhase vasvīranu svarājyam ॥1॥

tā asya pṛśanāyuvaḥ somaṁ śrīṇanti pṛśnayaḥ ।

priyā indrasya dhenavo vajraṁ hinvanti sāyakaṁ vasvīranu svarājyam ॥2॥

tā asya namasā sahaḥ saparyanti prachetasah ।

vratānyasya saśchire puruṇi pūrvachittaye vasvīranu svarājyam ॥3॥

य. (Yv.) ३.५१-५२

अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रियाऽअधूषत ।

अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥५१॥

सुसन्दृशं त्वा वयं मघवन् वन्दिषीमहि ।

प्र नूनं पूर्णबन्धुर स्तुतो यासि वशोऽनु योजा न्विन्द्र ते हरी ॥५२॥

akṣannamīmadanta hyava priyā'adhūṣata ।

astoṣata svabhānavo viprā naviṣṭhayā matī yojā nvindra te harī ॥51॥

susandṛśaṁ tvā vayaṁ maghavan vandiṣīmahi ।

pra nūnaṁ pūrṇabandhura stuto yāsi vaśāṁ's'anu yojā nvindra te harī ॥52॥

५. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) ७.५; २५.१८, १९

य. (Yv.) ७.५

अन्तस्ते द्यावापृथिवी दधाम्यन्तर्दधाम्युर्वन्तरिक्षम् ।

सजूर्देवेभिरवरैः परैश्चान्तर्य्यामे मघवन् मादयस्व ॥५॥

antaste dyāvāpṛthivī dadhāmyantardadhāmyurvantarikṣam ।

sajūrdevebhiravaraiḥ paraiśchāntaryyāme maghavan mādayasva ॥5॥

य. (Yv.) २५.१८-१९

तमीशानं जगतस्तस्थुषस्पतिं धियिंजन्वमवसे हूमहे वयम् ।

पूषा नो यथा वेदसामसद् वृधे रक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥१८॥

स्वस्ति नऽइन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नस्तार्क्ष्योऽरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥१९॥

tamīśānaṁ jagatastasthuṣaspatiṁ dhiyinjñanamavase hūmahe vayam ।

pūṣā no yathā vedasāmasad vṛdhe rakṣitā pāyuradabdhāḥ svastaye ॥18॥

svasti na'indro vṛddhaśravāḥ svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ ।

svasti nastākṣaryo'ariṣṭanemiḥ svasti no bṛhaspatirdadhātu ॥19॥

६. गृहपतयः (Gr̥hapatayaḥ) - य. (Yv.) ८.३३, ३५

य. (Yv.) ८.३३

आतिष्ठ बृहन्नथ युक्ता ते ब्रह्मणा हरी । अर्वाचीनंसु ते मनो ग्रावा कृणोतु वयुना ।

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनऽएष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने ॥३३॥

ātiṣṭha vṛhannathan yuktā te brahmaṇā harī । arvāchīnaṁsu te mano grāvā kṛṇotu vagnunā ।

upayāmagr̥hīto'sīndrāya tvā ṣoḍaśina'eṣa te yonirindrāya tvā ṣoḍaśīne ॥33॥

य. (Yv.) ८.३५

इन्द्रमिद्धरी वहतोऽप्रति धृष्टशवसम् । ऋषीणां च स्तुतीरुप यां च मानुषाणाम् ।

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनऽएष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिने ॥३५॥

indramiddharī vahato'prati dhṛṣṭaśavasam । ṛṣīṇāṁ cha stutīrupa yāṁ cha mānuṣāṇām ।

upayāmagr̥hīto'sīndrāya tvā ṣoḍaśina'eṣa te yānirindrāya tvā ṣoḍaśīne ॥3५॥

७. जातवेदा (Jātavedā) - य. (Yv.) १३.३४-३५

ध्रुवासि धरुणेतो जो प्रथममेभ्यो यो निभ्योऽधि जातवेदाः ।

स गायत्र्या त्रिष्टुभानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥३४॥

इषे रोय रमस्व सहसे द्युम्नऽऊर्जेऽपत्याय ।

सम्राडसि स्वराडसि सारस्वतौ त्वोत्सौ प्रावताम् ॥३५॥

dhruvāsi dharuṇeto jo prathamamebhyo yo nibhyo'adhi jātavedāḥ ।

sa gāyatrāyā triṣṭubhānuṣṭubhā cha devebhyo havyaṁ vahatu prajānan ॥34॥

iṣe roya ramasva sahase dyumna'ūrje'apatyāya ।

samrāḍasi svarāḍasi sārāsvatau tvotsau prāvatām ॥35॥

८. दम्पती (Dampatī) - य. (Yv.) ८.३१

मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः । स सुगोपातमो जनः ॥३१॥

maruto yasya hi kṣaye pāthā divo vimahaṣaḥ । sa sugopātamo janaḥ ॥31॥

९. द्यावापृथिवी (Dyāvāpṛthivī) - य. (Yv.) १३.३२

मही द्यौः पृथिवी च नऽइमं यां मिमिक्षताम् । पिपृतां नो भरीमभिः ॥३२॥

mahī dyauḥ pṛthivī cha na'imāṁ yāṁ mimikṣatām । pipṛtām no bharīmabhiḥ ॥32॥

१०. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.३१.१-६; ९.६७.७-९

ऋ. (Rv.) ९.३१.१-६

प्र सोमासः स्वाध्यः१ पवमानासो अक्रमुः । रयिं कृण्वन्ति चेतनम् ॥१॥

दिवस्पृथिव्या अधि भवेन्दो द्युम्ववर्धनः । भवा वाजानां पतिः ॥२॥

तुभ्यं वाता अभिप्रियस्तुभ्यमर्षन्ति सिन्धवः । सोम वर्धन्ति ते महः ॥३॥

आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृण्यम् । भवा वाजस्य संगथे ॥४॥

तुभ्यं गावो घृतं पयो बभ्रो दुदुहे अक्षितम् । वर्षिष्ठे अधि सानवि ॥५॥

स्वायुधस्य ते सुतो भुवनस्य पते वयम् । इन्दो सखित्वमुश्मसि ॥६॥

pra somāsaḥ svādhyah 1 pavamānāso akramuḥ 1 rayim kṛṇvanti chetanam 111 11

divaspr̥thivyā adhi bhavendo dyumnavardhanaḥ 1 bhavā vājānām patiḥ 112 11

tubhyaṁ vātā abhipriyastubhyamarṣanti sindhavaḥ 1 soma vardhanti te mahaḥ 113 11

ā pyāyasva sametu te viśvataḥ soma vṛṇyam 1 bhavā vājasya saṅgathe 114 11

tubhyaṁ gāvo ghṛtaṁ payo babhro duduhre akṣitam 1 varṣiṣṭhe adhi sānavi 115 11

svāyudhasya te suto bhuvanasya pate vayam 1 indo sakhitvamuśmasi 116 11

ऋ. (Rv.) ९.६७.७-९

पवमानास इन्द्रवस्तिरः पवित्रमाशवः । इन्द्र यामेभिराशत ॥७॥

ककुहः सोम्यो रस इन्द्ररिन्द्राय पूर्यः । आयुः पवत आयवे ॥८॥

हिन्वन्ति सूरमुस्रयः पवमानं मधुश्चुतम् । अभि गिरा समस्वरन् ॥९॥

pavamānāsa indavastiraḥ pavitramāśavaḥ 1 indra yāmebhirāśata 117 11

kakuhaḥ somyo rasa indrarindruāya pūryaḥ 1 āyuh pavata āyave 118 11

hinvanti sūramusrayaḥ pavamānaṁ madhuśchutam 1 abhi girā samasvaran 119 11

११. प्रजा (Prajā) - य. (Yv.) २५.४५

सुगव्यं नो वाजी स्वश्व्यं पुं सः पुत्रांश्च उत विश्वापुषंरयिम् ।

अनागास्त्वं नोऽदितिः कृणोतु क्षत्रं नोऽश्वे वनतांहविष्मान् ॥४५॥

sugavyaṁ no vājī svaśvyāṁ puṁ saḥ putrāṁś' uta viśvāpuṣaṁrayim 1

anāgāstvaṁ no'aditiḥ kṛṇotu kṣatraṁ no'asve vanatāṁhaviṣmān 1145 11

१२. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) १३.३०

अपां गम्भन्त्सीद मा त्वा सूर्योऽभिताप्सीन्माग्निर्वैश्वानरः ।

अच्छिन्नपत्राः प्रजाऽअनुवीक्षस्वानु त्वा दिव्या वृष्टिः सचताम् ॥३०॥

apāṁ gambhantsīda mā tvā sūryyo'bhitāpsīnmāgnirvaiśvānaraḥ 1

achchhinnapatrāḥ prajā'anuvīkṣasvānu tvā divyā vṛṣṭiḥ sachatām 1130 11

१३. प्राणः (Prāṇah) - य. (Yv.) ७.१

वाचस्पतये पवस्व वृष्णोऽअं शुभ्यां गभस्तिपूतः । देवो देवेभ्यः पवस्व येषां भागोऽसि ॥१॥

vāchaspataye pavasva vṛṣṇo'aṁ śubhyāṁ gabhastipūtaḥ 1 devo devebhyah pavasva

yeṣāṁ bhāgo'si 111 11

१४. मरुतः (Marutaḥ) - अ. (Av.) २०.१.२; २०.१३.२

अ. (Av.) २०.१.२

मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः । स सुगोपातमो जनः ॥२॥

maruto yasya hi kṣaye pāthā divo vimahasaḥ 1 sa sugopātamo janaḥ 112 11

अ. (Av.) २०.१३.२

आ वो वहन्तु सप्तयो रघुष्यदो रघुपत्वानः प्र जिगात बाहुभिः ।

सीदता बर्हिरु वः सदस्कृतं मादयध्वं मरुतो मध्वो अन्धसः ॥२॥

ā vo vahantu saptayo raghuṣyado raghupatvānaḥ pra jigāta bāhubhiḥ 1

sīdatā barhiruru vaḥ sadaskṛtaṁ mādayadhvaṁ maruto madhvo andhasaḥ 112 11

१५. मघवा (Maghavā) - य. (Yv.)७.४
 उपयामगृहीतोऽस्यन्तर्यच्छ मघवन् पाहि सोमम् । उरुष्य रायऽएषो यजस्व ॥४॥
upayāmagrīto'syantaryachchha maghavan pāhi somam / uruṣya rāya'eṣo yajasva ॥4॥
१६. मित्रादयः (Mitrādayaḥ) - य. (Yv.)२५.२४
 मा नो मित्रो वरुणोऽअर्यमायुरिन्द्रऽऋभुक्षा मरुतः परिख्यन् ।
 यद्वाजिनो देवजा तस्य सप्तेः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि ॥२४॥
mā no mitro varuṇo'aryamāyurindra'r̥bhukṣā marutaḥ parikhyan / yadvājino devajā tasya sapteḥ pravakṣyāmo vidathe vīryāṇi ॥24॥
१७. याः - य. (Yv.)५.३, १३; २५.२६, २८, २९
 य. (Yv.)५.३
 भवतं नः समनसौ सचेतसावरेपसौ ।
 मा याहिंसिष्टं मा यापतिं जातवेदसौ शिवौ भवतमद्य नः ॥३॥
bhavataṁ naḥ samanasaṁ sachetasāvarepasau / mā yāhimsiṣṭaṁ mā yāpatiṁ jātavedasaṁ śivau bhavatamadya naḥ ॥3॥
- य. (Yv.)५.१३
 ध्रुवोऽसि पृथिवी दृंह ध्रुवक्षिदस्यन्तरिक्षं दृंहाच्युतक्षिदसि दिवं दृंहाग्रेः पुरीषमसि ॥१३॥
dhruvo'si pṛthivī dṛmha dhruvakṣidasyantarikṣaṁ dṛmhāchyutakṣidasi divaṁ dṛmhāgneh puriṣamasi ॥13॥
- य. (Yv.)२५.२६
 एष छागः पुरोऽअश्वेन वाजिना पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः ।
 अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता त्वष्टेदेनसौश्रवसाय जिन्वति ॥२६॥
eṣa chhāgaḥ puro'aśvena vājina pūṣṇo bhāgo nīyate viśvadevyāḥ / abhipriyaṁ yatpuroḍāśamarvatā tvaṣṭedenasauśravasāya jinvati ॥26॥
- य. (Yv.)२५.२८-२९
 होताध्वर्युरावयाऽअग्निमिन्धो ग्रावग्राभऽउत शंस्ता सुविप्रः ।
 तेन योनः स्वरङ्कृतेन स्विष्टेन वक्षणा आ पृणध्वम् ॥२८॥
 यूपव्रस्काऽउत ये यूपवाहश्चपालं येऽअश्वयूपाय तक्षिति ।
 ये चार्वते पचनं सम्भरन्त्युतो तेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥२९॥
hotādhvaryurāvayā'agnimindho grāvagrābha'uta śantā suvipraḥ / tena yona svarāṅkṛtena sviṣṭena vakṣaṇā ā pṛṇadhvam ॥28॥
yūpavraskā'uta ye yūpavāhaśchaṣālāṁ ye'aśvayūpāya takṣiti / ye chārvate pachanaṁ sambharantyoṭo teṣāmbhigūrtirna'invatu ॥29॥
१८. यामानः (Yāmānaḥ) - य. (Yv.)२५.४२
 एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वा यन्तारा भवतस्तथऽऋतुः ।
 या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ता-ता पिण्डानां प्र जुहोम्यग्नौ ॥४२॥
ekastvaṣṭuraśvasyā viśastā dvā yantārā bhavatastatha'r̥tuḥ / yā te gātrāṇāmṛtuthā kṛṇomi tā-tā piṇḍānāṁ pra juhomyagnau ॥42॥
१९. योगी (Yogī) - य. (Yv.)७.६
 स्वाङ्कृतोऽसि विश्वेभ्यऽइन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाष्टु स्वाहा त्वा सुभव सूर्याय देवेभ्यस्त्वा
 मरीचिपेभ्यऽउदानाय त्वा ॥६॥
svāṅkṛto'si viśvebhya'indriyebhyo divyebhyaḥ pāṛthivebhyo manastvāṣṭu svāhā tvā subhava sūryāya devebhyastvā marīchipebhya'udānāya tvā ॥6॥
२०. वरुणः (Varuṇaḥ) - य. (Yv.)१३.३१
 वीन्समुद्रान्त्समसृपत् स्वर्गानपां पतिर्वृषभऽइष्टकानाम् ।

पुरीषं वसानः सुकृतस्य लोके तत्र गच्छ यत्र पूर्वे परेताः ॥३१॥
vīntsamudrāntsamāsapat svargānapān patirvṛṣabha'īṣṭakānām /
purīṣam vāsānaḥ sukṛtasya loke tatra gachchha yatra pūrve paretāḥ ॥31॥

२१. वाक् (Vāk) - य. (Yv.) ५.१०-१२

सिं ह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः कल्पस्व सिं ह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः शुन्धस्व
 सिं ह्यसि सपत्नसाही देवेभ्यः शुम्भस्व ॥१०॥
 इन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पातु मनोजवास्त्वा पितृभिर्दक्षिणतः पातु विश्वकर्मा
 त्वादित्यैरुत्तरतः पात्विदमहं तप्तं वार्षहिर्धा यात्रिः सृजामि ॥११॥
 सिं ह्यसि स्वाहा सिं ह्यस्यादित्यवनिः स्वाहा सिं ह्यसि ब्रह्मवनिः क्षत्रवनिः स्वाहा
 सिं ह्यसि सुप्रजावनी रायस्पोषवनिः स्वाहा
 सिं ह्यस्यावह देवान्यजमानाय स्वाहा भूतेभ्यस्त्वा ॥१२॥
siṁ hyasi sapatnasāhī devebhyaḥ kalpasva siṁ hyasi sapatnasāhī devebhyaḥ
śundhasva
siṁ hyasi sapatnasāhī devebhyaḥ śumbhasva ॥10॥
indraghoṣastvā vasubhiḥ purastātpātu prachetāstvā rudraiḥ paśchātpātu
manojavāstvā pitṛbhirdakṣiṇataḥ pātu viśvakarmā tvādityairuttarataḥ pātvidamaham
taptam vārbahirdhā yāānniḥ sṛjāmi ॥11॥
siṁ hyasi svāhā siṁ hyasyādityavaniḥ svāhā siṁ hyasi brahmavaniḥ kṣatravaniḥ
svāhā
siṁ hyasi suprajāvanī rāyaspoṣavaniḥ svāhā
siṁ hyasyāvaha devānyajamānāya svāhā bhūtebhyastvā ॥12॥

२२. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) २५.१७

तन्नो वातो मयोभु वातु भेषजं तच्चाता पृथिवी तत्पिता द्यौः ।
 तद् ग्रावाणाः सोमसुतो मयोभुवस्तदश्चिना शृणुतं धिष्ण्या युवम् ॥१७॥
tanno vāto mayobhu vātu bheṣajam tanmātā pṛthivī tatpitā dyauḥ /
tad grāvāṇaḥ somasuto mayobhuvastadaśvinā śṛṇutam dhiṣṇyā yuvam ॥17॥

२३. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.) २५.४८

तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सुम्राय नूनमीमहे सखिभ्यः ।
 स नो बोधि श्रुधी हवमुरुष्या णोऽअघायतः समस्मात् ॥४८॥
taṁ tvā śochiṣṭha dīdivaḥ sumnāya nūnamīmahe sakhibhyaḥ /
sa no bodhi śrudhī havamuruṣyā ṇo'aghāyataḥ samasmāt ॥48॥

२४. विद्वांसः (Vidvānsaḥ) - य. (Yv.) ७.३; २५.२५; ३० , ३७ , ३९

य. (Yv.) ७.३

स्वाङ्कृतोऽसि विश्वेभ्यऽइन्द्रियेभ्यो दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्यो मनस्त्वाष्टु स्वाहा त्वा सुभव सूर्याय देवेभ्यस्त्वा
 मरीचिपेभ्यो देवां शो यस्मै त्वेदे तत्सत्यमुपरिप्रुता भंगेनहतोऽसौ
 फट् प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा ॥३॥
svāṅkṛto'si viśvebhya'indriyebhyo divyebhyaḥ pāṛthivebhyo manastvāṣṭu svāhā tvā
subhava sūryyāya devebhyastvā marīchipebhyo devān śo yasmai tveḍe
tatsatyamupariprutā bhaṁgenahato'sau
phaṭ prāṇāya tvā vyānāya tvā ॥3॥

य. (Yv.) २५.२५

यन्निर्णिजा रेक्णसा पावृतस्य रातिं गृभीतां मुखतो नयन्ति ।
 सुप्राङ्गो मेम्यद्विश्चरूपऽइन्द्रापूष्णो प्रियमप्येति पाथः ॥२५॥
yannirṇijā rekṇasā pāvṛtasya rātiṁ grbhītāṁ mukhato nayanti /
suprāṅgo memyadvīśvarūpa'indrāpūṣṇo priyamapyeti pāthaḥ ॥25॥

य. (Yv.) २५.३०

उप प्रागात्सुमन्मेऽधायि मन्म देवानामाशाऽउप वीतपृष्ठः ।

अन्वेनं विप्राऽऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे पुष्टे चक्रमा सुबन्धुम् ॥३०॥

upa prāgātsumanme'dhāyi manma devānāmāśā'upa vītapṛṣṭhaḥ ।

anvenam viprā'rṣayo madanti devānām puṣṭe puṣṭe chakṛmā subandhum ॥30॥

य. (Yv.) २५.३७

मा त्वाग्निर्ध्वनयीद् धूमगन्धिर्मोखा भ्राजन्त्यभि विक्त जग्निः ।

इष्टं वीतमभिगूर्तं वषट्कृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम् ॥३७॥

mā tvāgnirdhvanayīd dhūmagandhirmokhā bhrājantyaabhi vikta jaghriḥ ।

iṣṭam vītamabhigūrtta vaṣaṭkṛtam taṁ devāsaḥ prati grbhṇantyaśvam ॥37॥

य. (Yv.) २५.३९

यदश्वाय वासऽउपस्तृणन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै ।

सन्दानमर्वन्तं पङ्क्तिं प्रिया देवेष्वामयन्ति ॥३९॥

yadaśvāya vāsa'upastṛṇantyaadhīvāsaṁ yā hiraṇyānyasmai ।

sandānamarvantam paṇḍvīśam priyā deveṣvā yāmayanti ॥39॥

२५. विद्युत् (Vidyut) - य. (Yv.) ५.५

आपतये त्वा परिपतये गृह्णामि तनूनप्ते शाक्राय शक्नऽओजिष्ठाय । अनाधृष्टमस्यनाधृष्टं

देवानामोजोऽनभिश्चस्त्यभिश्चस्त्याऽनभिश्चस्त्यमंजसा सत्यमुपगेषंस्विते मा धाः ॥५॥

āpataye tvā paripataye grhṇāmi tanūnaptre śākvarāya śakvana'Ojiṣṭhāya ।

anādhṛṣṭamasyanādhṛṣyam

devānāmojo'anabhiśastyabhiśastpiā'anabhiśastenyamanājasā satyamupageṣamsvite mā

dhāḥ ॥5॥

२६. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) १३.२७-२९; २५.३५, ४६

य. (Yv.) १३.२७-२९

मधु वाताऽऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥२७॥

मधु नक्तमुतोषसो मधुमत्पार्थिवंरंजः । मधु द्यौरस्तु नः पिता ॥२८॥

मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमौशऽस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥२९॥

madhu vātā'rṭāyate madhu kṣaranti sindhavaḥ । *mādhvīrṇaḥ santvoṣadhīḥ* ॥27॥

madhu naktamutoṣaso madhumatpārthivamrāṇjaḥ । *madhu dyaurastu naḥ*

pitā ॥28॥

madhumānno vanaspatirmadhumāmś' astu sūryaḥ । *mādhvīrgāvo bhavantu*

naḥ ॥29॥

य. (Yv.) २५.३५

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं यऽईमाहुः सुरभिर्निहरेति ।

ये चार्वतो मां सभिक्षामुपासतऽउतो तेषामभिगूर्तिर्नऽइन्वतु ॥३५॥

ye vājinam paripaśyanti pakvaṁ ya'īmāhuḥ surabhirnirhareti ।

ye chārvato mām sabhikṣāmupāsata'uto teṣāmabhigūrttirna'invatu ॥35॥

य. (Yv.) २५.४६

इमा नु कं भुवना सीषधामेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ।

आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिरस्मभ्यं भेषजा करत् ।

यां च नस्तन्वं च प्रजां चादित्यैरिन्द्रः सह सीषधाति ॥४६॥

imā nu kaṁ bhuvanā sīṣadhāmendraścha viśve cha devāḥ ।

ādityerindraḥ sagaṇo marudbhiraśmabhyam bheṣajā karat ।

yām cha nastanvaṁ cha prajāṁ chādityairindraḥ saha sīṣadhāti ॥46॥

२७. विष्णुः (Viṣṇuḥ) - य. (Yv.) ५.१-२; १३.३३

य. (Yv.) ५.१-२

अग्नेस्तनूरसि विष्णवे त्वा सोमस्य तनूरसि विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वावा श्येनायतवा सोमभृते
विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा रायस्पोषदे विष्णवे त्वा ॥१॥

अग्नेर्जनित्रमसि वृषणौ स्थऽउर्वश्यस्यायुरसि पुरुरवाऽअसि । गायत्रेण त्वा छन्दसा मन्यामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा
मन्यामि जागतेन त्वा छन्दसा मन्यामि ॥२॥

*agnestanūrasī viṣṇave tvā somasya tanūrasī viṣṇave tvā'tithērātithyamasi viṣṇave tvāvā
śyenāyatavā somabhṛte viṣṇave tvā'gnaye tvā rāyaspoṣade viṣṇave tvā ॥1॥
agnerjanitramasi vṛṣaṇau stha'urvaśyasyāyurasi purūravā'asi । gāyatreṇa tvā chhandasā
manthāmi traīṣṭubhena tvā chhandasā manthāmi jāgatenā tvā chhandasā
manthāmi ॥2॥*

य. (Yv.) १३.३३

विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥३३॥

viṣṇoḥ karmāṇi paśyata yato vratāni paspaśe । indrasya yujyaḥ sakhā ॥33॥

२८. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ५.१४

युंजते मनऽउत युंजते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः ।

वि होत्रा दधे वयुनाविदेकऽइन्मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः स्वाहा ॥१४॥

*yunjate mana'uta yunjate dhiyo viprā viprasya bṛhato vipaśchitaḥ ।
vi hotrā dadhe vayunāvideka'inmahī devasya savituh pariṣṭutiḥ svāhā ॥14॥*

२९. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.) ५.७; ७.२; १२.११२-११४; ३४.२०-२३

य. (Yv.) ५.७

अं शुरं शुष्टे देव सोमाप्यायतामिन्द्रायैकधनविदे ।

आ तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्व ।

आप्याययास्मान्सखीन्सत्र्या मेधया स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामशीय ।

एष्टा रायः प्रेषे भगायऽऋतमृतवादिभ्यो नमो द्यावापृथिवीभ्याम् ॥७॥

aṁ śuraṁ śuṣṭe deva somāpyāyatāmindrāyaikadhanavide ।

ā tubhyamindraḥ pyāyatāmā tvamindrāya pyāyasva ।

āpyāyayāsmāntsakhīntsanniyā medhayā svasti te deva soma sutyāmaśīya ।

eṣṭā rāyaḥ preṣe bhagāya'ṛtamṛtavādibhyo namo dyāvāpṛthivībhyām ॥7॥

य. (Yv.) ७.२

मधुमतीर्नऽइषस्कृधि यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवि तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहा स्वाहोवृत्रिक्षमन्वेमि ॥२॥

*madhumatīrna'iṣaskṛdhi yatte somādābhyam nāma jāgṛvi tasmai te soma somāya
svāhā svāhovṛnriṣamanvemi ॥2॥*

य. (Yv.) १२.११२-११४

आप्यायस्व स्मेतु ते विश्वतः सोम वृष्ण्यम् ।

भवा वाजस्य संगथे ॥११२॥

सं ते पयां सि समु यन्तु वाजाः सं वृष्ण्यान्यभिमतिषाहः ।

आप्यायमानोऽअमृताय सोम दिवि श्रवां स्युत्तमानि धिष्व ॥११३॥

आप्यायस्व मदिन्तम सोम विश्वेभिरं शुभिः ।

भवा नः सप्रथस्तमः सखा वृधे ॥११४॥

āpyāyasva smetu te viśvataḥ soma vṛṣṇyam ।

bhavā vājasya saṁgathe ॥112॥

saṁ te payāṁ si samu yantu vājāḥ saṁ vṛṣṇyānyabhimātiṣāhaḥ ।

āpyāyamāno'amṛtāya soma divi śravāṁ syuttamāni dhiṣva ॥113॥

āpyāyasva madīntama soma viśvebhiraṁ śubhiḥ ।

bhavā naḥ saprathastamaḥ sakhā vṛdhe ॥114॥

य. (Yv.) ३४.२०-२३

अषाढं युत्सु पृत्तासु पप्रिस्वर्षामप्सां वृजनस्य गोपाम् ।
भरेषुजांसुक्षितिसुश्रवसं जयन्तं त्वामनु मदेम सोम ॥२०॥
सोमो धेनुंसोमोऽर्वन्तमाशुंसोमो वीरं कर्मण्यं ददाति ।
सादन्यं विदथ्यंसभेयं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै ॥२१॥
त्वमिमाऽओषधीः सोम विश्वास्त्वमपोऽजनयस्त्वं गाः ।
त्वमा ततन्थोर्वन्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥२२॥
देवेन नो मनसा देव सोम रायो भागंसहसावन्नभि युध्य ।
मा त्वा तनदीशिषे वीर्यस्योभयेभ्यः प्र चिकित्सा गविष्ठौ ॥२३॥

*aṣāḍham yutsu prtnāsu papriṁsvaṛṣāmapsāṁ vṛjanasya gopām ।
bhareṣujāṁsukṣitimsuśravasaṁ jayantaṁ tvāmanu madema soma ॥20॥
somo dhenumsomo'arvantaṁāśuṁsomo vīraṁ karmaṇyaṁ dadāti ।
sādanyaṁ vidathyaṁsabheyaṁ piṭṛśravaṇaṁ yo dadāśadasmai ॥21॥
tvamimā'Oṣadhīḥ soma viśvāstvamaṇo'ajanayastvaṁ gāḥ ।
tvamā tatanthorvantarikṣaṁ tvaṁ jyotiṣā vi tamo vavartha ॥22॥
devena no manasā deva soma rāyo bhāgaṁsahasāvannabhi yudhya ।
mā tvā tanadīṣiṣe vīryasyobhayebhyaḥ pra chikitsā gaviṣṭau ॥23॥*

२१९. गोतमो राहूगणः (Gotamo Rāhūgaṇaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.७४.१-९; १.७५.१-५; १.७६.१-५; १.७७.१-५; १.७८.१-५;
१.७९.१-१२; सा. (Sv.) ९९; १३७९; १३८०; १३८२; १५२४-१५२६; १५३५-३७; १५६१-६३
ऋ. (Rv.) १.७४.१-९

उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्रये । आरे अस्मे च शृण्वते ॥१॥
यः सनीहितीषु पूर्व्यः संजग्मानासु कृष्टिषु । अरक्षद्वाशुषे गयम् ॥२॥
उत ब्रुवन्तु जन्तु उदग्निरवृत्रहाजनि । धनंजयो रणेरणे ॥३॥
यस्य दूतो असि क्षये वेषि हव्यानि वीतये । दस्मत्कृणोषध्वरम् ॥४॥
तमित्सुहव्यमंगिरः सुदेवं सहसो यहो । जना आहुः सुबर्हिषम् ॥५॥
आ च वहसि ताँ इह देवाँ उप प्रशस्तये । हव्या सुश्वन्द्र वीतये ॥६॥
न योरुपब्दिरश्यः शृण्वे रथस्य कच्चन । यदग्ने यासि दूत्यम् ॥७॥
त्वोतो वाजयहयोऽभि पूर्वसमादपरः । प्र दाश्वँ अग्ने अस्थात् ॥८॥
उत द्युमत्सुवीर्यं बृहदग्ने विवाससि । देवेभ्यो देव दाशुषे ॥९॥

*upaprayanto adhvaraṁ mantraṁ vochemāgnaye । āre asme cha śṛṇvate ॥1॥
yaḥ sanīhitiṣu pūrvyaḥ sañjagmānāsu kṛṣṭiṣu । arakṣaddāśuṣe gayam ॥2॥
uta bruvantu jantva udagnirvṛtrahājani । dhanamjayo raṇeraṇe ॥3॥
yasya dūto asī kṣaye veṣi havyāni vītaye । dasmatkṛṇoṣadhvaram ॥4॥
tamitsuhavyamaṅgiāraḥ sudevaṁ sahaso yaho । janā āhuḥ subarhiṣam ॥5॥
ā cha vahāsi tāṁ iha devāṁ upa praśastaye । havyā suśchandra vītaye ॥6॥
na yorupabdiraśvyāḥ śṛṇve rathasya kachchana । yadagne yāsi dūtyam ॥7॥
tvoto vājayahrayo'bhi pūrvasamādaparaḥ । pra dāśvāṁ agne asthāt ॥8॥
uta dyumatsuvīrya brhadagne vivāsasi । devebhyo deva dāśuṣe ॥9॥*

ऋ. (Rv.) १.७५.१-५

जुषस्व सप्रथस्तमं वचो देवप्सरस्तमम् । हव्या जुह्वान आसनि ॥१॥
अथा ते अंगिरस्तमाग्ने वेधस्तम प्रियम् । वोचेम ब्रह्म सानसि ॥२॥
कस्ते जामिर्जनानामग्ने को दाश्वध्वरः । को ह कस्मिन्नसि श्रितः ॥३॥
त्वं जामिर्जनानामग्ने मित्रो असि प्रियः । सखा सखिभ्य ईड्यः ॥४॥
यजा नो मित्रावरुणा यजा देवाँ ऋतं बृहत् । अग्ने यक्षि स्वं दमम् ॥५॥

*juṣasva saprathastamaṁ vacho devapsarastamam । havyā juhnāna āsani ॥1॥
athā te aṅgiārastamāgne vedhastama priyam । vochema brahma sāsasi ॥2॥*

kaste jāmirjanānāmagne ko dāśvadhvaraḥ / ko ha kasminnasi śritaḥ ॥3॥
tvam jāmirjanānāmagne mitro aśi priyaḥ / sakhā sakhibhya īḍyaḥ ॥4॥
yajā no mitrāvaruṇā yajā devān ṛtaṁ bṛhat / agne yakṣi svam damam ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.७६.१-५

का त उपेतिर्मनसो वराय भुवदग्ने शंतमा का मनीषा ।
 को वा यौः परि दक्षं त आप केन वा ते मनसा दाशेम ॥१॥
 एह्यग्र इह होता नि षीदादब्धः सु पुरएता भवा नः ।
 अवतां त्वा रोदसी विश्वमिन्वे यजा महे सौमनसाय देवान ॥२॥
 प्र सु विश्वान् रक्षसो धक्ष्यग्ने भवा यानामभिशस्तिपावा ।
 अथा वह सोमपतिं हरिभ्यामातिथ्यमस्मै चकृमा सुदात्रे ॥३॥
 प्रजावता वचसा वहिरासा च हुवे नि च सत्सीह देवैः ।
 वेषि होत्रमुत पोत्रं यजत्र बोधि प्रयन्तर्जनतर्वसूनाम् ॥४॥
 यथा विप्रस्य मनुषो हविर्भिर्दिवा अयजः कविभिः कविः सन् ।
 एवा होतः सत्यतर त्वमद्याग्ने मन्द्रया जुह्वा यजस्व ॥५॥

kā ta upetirmanaso varāya bhuvadagne śāntamā kā manīṣā /
ko vā yauḥ pari dakṣam ta āpa kena vā te manasā dāśema ॥1॥
ehyagna iha hotā ni śīdādabdhāḥ su puraetā bhavā naḥ /
avatām tvā rodasī viśvaminve yajā mahe saumanasāya devāna ॥2॥
pra su viśvān rakṣaso dhakṣayagne bhavā yānāmabhiśastipāvā /
athā vaha somapatiṁ haribhyāmātiṭhyamasmai chakṛmā sudāvne ॥3॥
prajāvatā vachasā vahnirāsā cha huve ni cha satsīha devaiḥ /
veṣi hotramuta potraṁ yajatra bodhi prayantarjanatarvasūnām ॥4॥
yathā viprasya manuṣo havirbhirdevān ayajāḥ kavibhiḥ kaviḥ san /
evā hotaḥ satyatarā tvamadyāgne mandrayā juhṇā yajasva ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.७७.१-५

कथा दाशेमाग्रये कास्मै देवजुष्टोच्यते भामिने गीः ।
 यो मर्त्येष्वमृत ऋतावा होता यजिष्ठ इत्कृणोति देवान् ॥१॥
 यो अध्वरेषु शंतम ऋतावा होता तमू नमोभिरा कुणुध्वम् ।
 अग्निर्यद् वेर्मर्ताय देवान्स चा बोधाति मनसा यजाति ॥२॥
 स हि क्रतुः स मर्यः स साधुर्मित्रो न भूदद्भुतस्य रथीः ।
 तं मेधेषु प्रथमं देवयन्तीर्विश उप ब्रुवते दस्ममारीः ॥३॥
 स नो नृणां नृतमो रिशादा अग्निरिरोऽवसा वेतु धीतिम् ।
 तना च ये मघवानः शविष्ठा वाजप्रसूता इषयन्त मन्म ॥४॥
 एवाग्निर्योतमेभिर्ऋतावा विप्रेभिरस्तोष्ट जातवेदाः ।
 स एषु द्युम्नं पीपयत्स वाजं स पुष्टिं याति जोषमा चिकित्वान् ॥५॥
kathā dāśemāgnaye kāsmai devajuṣtochyate bhāmine gīḥ /
yo martyeṣvamṛta ṛtāvā hotā yajīṣṭha itkṛṇoti devān ॥1॥
yo adhwareṣu śāntama ṛtāvā hotā tamū namobhirā kuṇudhvam /
agniryaḥ vermartyā devāntsa chā bodhāti manasā yajāti ॥2॥
sa hi kratuḥ sa maryaḥ sa sādhumitro na bhūdadbhutasya rathīḥ /
taṁ medheṣu prathamam devayantīrviśa upa bruvate dasmamārīḥ ॥3॥
sa no nṛṇām nṛtamo riśādā agnirgiro'vasā vetu dhītim /
tanā cha ye maghavānaḥ śaviṣṭhā vājaprasūtā iṣayanta manma ॥4॥
evāgnirgotamebhirṛtāvā viprebhirastoṣṭa jātavedāḥ /
sa eṣu dyumnam pīpayatsa vājam sa puṣṭim yāti joṣamā chikivān ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.७८.१-५

अभि त्वा गोतमा गिरा जातवेदो विचर्षणे । द्युम्नैरभि प्र णोनुमः ॥१॥

तमु त्वा गोतमो गिरा रायस्कामो दुवस्यति । द्युमैरभि प्र णोनुमः ॥२॥

तमु त्वा वाजसातमंगिरस्वद्धवामहे । द्युमैरभि प्र णोनुमः ॥३॥

तमु त्वा वृत्रहन्तमं यो दस्यूरवधूनुषे । द्युमैरभि प्र णोनुमः ॥४॥

अवोचाम रहूगणा अग्नये मधुमद्वचः । द्युमैरभि प्र णोनुमः ॥५॥

abhi tvā gotamā girā jātavedo vicharṣaṇe / dyumnairabhi pra ṇonumaḥ ॥1॥

tamu tvā gotamo girā rāyaskāmo duvasyati / dyumnairabhi pra ṇonumaḥ ॥2॥

tamu tvā vājasātamamaṅgirasvaddhavāmahe / dyumnairabhi pra ṇonumaḥ ॥3॥

tamu tvā vṛtrahantamaṁ yo dasyūṁravadhūnuṣe / dyumnairabhi pra ṇonumaḥ ॥4॥

avochāma rahūgaṇā agnaye madhumadvachaḥ / dyumnairabhi pra ṇonumaḥ ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.७९.१-१२

हिरण्यकेशो रजसो विसारेऽहिर्धुनिर्वात इव ध्रजिमान ।

शुचिभ्राजा उषसो नवेदा यशस्वतीरपस्युवो न सत्याः ॥१॥

आ ते सुपर्णा अमिनन्तँ एवैः कृष्णो नोनाव वृषभे यदीदम् ।

शिवाभिर्न स्मयमानाभिरागात्पतन्ति मिहः स्तनयन्त्यभ्रा ॥२॥

यदीमृतस्य पयसा पियानो नयन्नृतस्य पथिभी रजिष्ठैः ।

अर्यमा मित्रो वरुणः परिज्मा त्वचं पृचन्त्युपरस्य योनौ ॥३॥

अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो यहो । अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः ॥४॥

स इधानो वसुष्कविरग्निरिळ्यो गिरा । रेवदस्मभ्यं पुर्वणीक दीदिहि ॥५॥

क्षपो राजन्नत त्मनाग्ने वस्तोरुतोषसः । स तिग्मजम्भ रक्षसो दह प्रति ॥६॥

अवा नो अग्न ऊतिभिर्गायत्रस्य प्रभर्मणि । विश्वासु धीषु वन्द्य ॥७॥

आ नो अग्ने रयिं भर सत्रासाहं वरेण्यम् । विश्वासु पृत्यु दुष्टम् ॥८॥

आ नो अग्ने सुचेतुना रयिं विश्वायुपोषसम् । मार्षीकं धेहि जीवसे ॥९॥

प्र पूतास्तिग्मशेचिषे वाचो गोतमाग्नये । भरस्व सुम्रयुर्गिरः ॥१०॥

यो नो अग्नेऽभिदासत्यन्ति दूरे पदीष्ट सः । अस्माकमिद् वृधे भव ॥११॥

सहस्राक्षो विचर्षणिरग्नौ रक्षांसि सेधति । होता गृणीत उक्थ्यः ॥१२॥

hiraṇyakeśo rajaso visāre 'hirdhunirvāta iva dhrajimāna /

śuchibhrājā uṣaso navedā yaśasvatīrapasyuvo na satyāḥ ॥1॥

ā te suparṇā aminantaṁ evaiḥ kṛṣṇo nonāva vṛṣabhe yadīdam /

śivābhirna smayamānābhirāgātpatanti mihāḥ stanayantyabhrā ॥2॥

yadīmṛtasya payasā piyāno nayannṛtasya pathibhī rajiṣṭhaiḥ /

aryamā mitro varuṇaḥ parijmā tvacham pṛchantyuparasya yonau ॥3॥

agne vājasya gomata īśānaḥ sahaso yaho / asme dhehi jātavedo mahi śravaḥ ॥4॥

sa idhāno vasuṣkaviragnirīḷyeno girā / revadasmabhyam purvaṇīka dīdihi ॥5॥

kṣapo rājannuta tmanāgne vastorutoṣasaḥ / sa tigmajambha rakṣaso dāha prati ॥6॥

avā no agna ūtibhīrgāyatrasya prabharmaṇi / viśvāsu dhīṣu vandya ॥7॥

ā no agne rayiṁ bhara satrāsāham vareṇyam / viśvāsu pṛtsu duṣṭaram ॥8॥

ā no agne suchetunā rayiṁ viśvāyupoṣasam / mārṣīkaṁ dhehi jīvase ॥9॥

pra pūtāstiaigmaśechiṣe vācho gotamāgnaye / bharasva sumnayurgirāḥ ॥10॥

yeā no agne 'bhidāsatyanti dūre padīṣṭa saḥ / asmākamid vṛdhe bhava ॥11॥

sahasrākṣo vicharṣaniragnī rakṣāṁsi sedhati / hotā grṇīta ukthyaḥ ॥12॥

सा. (Sv.) ९९

अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो यहो । अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥३॥

agne vājasya gomata īśānaḥ sahaso yaho / asme dehi jātavedo mahi śravaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) १३७९-१३८०

उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्नये । आरे अस्मे च शृण्वते ॥१॥

यः स्त्रीहितीषु पूर्व्यः संजग्मानासु कृष्टिषु । अरक्षद्वाशुषे गयम् ॥२॥

upaprayanto adhvaram mantram vochemāgnaye / āre asme cha śṛṇvate ॥1॥

yaḥ snīhitiṣu pūrvyaḥ sanijagmānāsu kṛṣṭiṣu / arakṣaddāśuṣe gayam ||2 ||

सा. (Sv.) १३८२

उत ब्रुवन्तु जन्वत उदग्निर्वृत्रहाजनि । धनंजयो रणेरणे ॥४ ॥

uta bruvantu janvata udagnirvṛtrahājani / dhananijayo raṇeraṇe ||4 ||

सा. (Sv.) १५२४-१५२६

अवा नो अग्न ऊतिभिर्गायित्रस्य प्रभर्मणि । विश्वासु धीषु वन्द्य ॥१ ॥

आ नो अग्ने रयिं भर सत्रासाहं वरेण्यम् । विश्वासु पृत्सु दुष्टरम् ॥२ ॥

आ नो अग्ने सुचेतुना रयिं विश्वयुपोषम् । मार्दीकं धेहि जीवसे ॥३ ॥

avā no agna ūtibhirgāyatrasya prabharmaṇi / viśvāsu dhīṣu vandya ||1 ||

ā no agne rayiṁ bhara satrāsāhaṁ vareṇyam / viśvāsu pṛtsu duṣṭaram ||2 ||

ā no agne suchetunā rayiṁ viśvayupoṣam / mārḍikam dhehi jīvase ||3 ||

सा. (Sv.) १५३५-३७

कस्ते जामिर्जनानामग्ने को दाश्वध्वरः । को ह कस्मिन्नसि श्रितः ॥१ ॥

त्वं जामिर्जनानामग्ने मित्रो असि प्रियः । सखा सखिभ्य ईड्यः ॥२ ॥

यजा नो मित्रावरुणा यजा देवाँ ऋतं बृहत् । अग्ने यक्षिस्वं दमम् ॥३ ॥

kaste jāmirjanānāmagne ko dāśvadhvaraḥ / ko ha kasminnasi śritaḥ ||1 ||

tvaṁ jāmirjanānāmagne mitro asi priyaḥ / sakhā sakhibhya īḍyaḥ ||2 ||

yajā no mitrāvaruṇā yajā devāṁ ṛtaṁ bṛhat / agne yakṣisvaṁ damam ||3 ||

सा. (Sv.) १५६१-६३

अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसो यहो । अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥१ ॥

स इधानो वसुष्कविरग्निरिडेन्यो गिरा । रेवदस्मभ्यं पुर्वणीक दीदिहि ॥२ ॥

क्षपो राजन्नुत त्मनाग्ने वस्तोरुतोषसः । स तिग्मजम्भ रक्षसो दह प्रति ॥३ ॥

agne vājasya gomata īśānaḥ sahaso yaho / asme dehi jātavedo mahi śravaḥ ||1 ||

sa idhāno vasuṣkaviragniriḍenyo girā / revadasmabhyaṁ purvaṇīka dīdihi ||2 ||

kṣapo rājannuta tmanāgne vistorutoṣasaḥ / sa tigmajambha rakṣaso daha prati ||3 ||

२. अग्निषोमौ (Agniṣomau) - ऋ. (Rv.) १.९३.१-१२

अग्नीषोमाविमं सु मे शृणुतं वृषणा हवम् । प्रति सूक्तानि हर्यतं भवतं दाशुषे मयः ॥१ ॥

अग्नीषोमा यो अद्य वामिदं बचः सपर्यति । तस्मै धत्तं सुवीर्यं गवां पोषं स्वश्व्यम् ॥२ ॥

अग्नीषोमा य आहुतिं यो वां दाशाद्विष्कृतिम् । स प्रजया सुवीर्यं विश्वमायुर्व्यश्रवत् ॥३ ॥

अग्नीषोमा चेति तद्वीर्यं वा यदमुष्णीतमवसं पणि गाः ।

अवातिरतं बृसयस्य शेषेऽविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः ॥४ ॥

युवमेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तम् ।

युवं सिन्धूरभिः शस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुंचतं गृभीतान् ॥५ ॥

आन्यं दिवो मातरिश्च जभरामश्नादन्यं परि श्येनो अद्रेः ।

अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरं याय चक्रथुरु लोकम् ॥६ ॥

अग्नीषोमा हविषः पंस्थितस्य वीतं हर्यतं वृषणा जुषेथाम् ।

सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा धत्तं यजमानाय शं योः ॥७ ॥

अग्नीषोमा सवेदसा सहूती वनतं गिरः । सं देवत्रा बभूवथुः ॥८ ॥

अग्नीषोमावनेन वांयो वां घृतेन दाशति । तस्मै दीदयतं बृहत् ॥९ ॥

अग्नीषोमाविमानि नो युवं हव्या जुजोषतम् । आ यातमुप नः सचा ॥१० ॥

अग्नीषोमा पिपृतमर्वतो न आ प्यायन्तामुस्त्रिया हव्यसूदः ।

अस्मे बलानि मघवत्सु धत्तं कृणुतं नो अध्वरं श्रुष्टिमन्तम् ॥१२ ॥

agnīṣemāvimaṁ su me śṛṇutaṁ vṛṣaṇā havam /

prati sūktāni haryataṁ bhavataṁ dāśuṣe mayāḥ ||1 ||

agnīṣomā yeā adya vāmidam bachaḥ saparyati /

tasmai dhattaṁ suvīrya gavāṁ poṣaṁ svaśvyam ||2 ||

agnīṣomā ya āhutiṁ yo vāṁ dāśāddhaviṣkṛtim /

sa prajayā suvīrya viśvamāyurvyāśnavat ॥3॥
 agniṣomā cheti tadvīrya vā yadamuṣṇītamavasaraṁ paṇi gāḥ ।
 avātirataṁ bṛsayasya śeṣe vīdataṁ jyotirekaṁ bahubhyaḥ ॥4॥
 yuvametāni divi rochanānyagniścha soma sakratū adhattam ।
 yuvaṁ sindhūmṛabhiśasteravadyādagnīṣomāvamumchataṁ gr̥bhītān ॥5॥
 ānyaṁ divo mātariśva jabharāmathnādanyaṁ pari śyeno adreḥ ।
 agniṣomā brahmaṇā vāvṛdhānoruṁ yāyā chakrathuru lokam ॥6॥
 agniṣomā haviṣaḥ paṁsthitasya vītaṁ haryataṁ vṛṣaṇā juṣethām ।
 suśarmāṇā svavasā hi bhūtamatā dhattam yajamānāya śam yoh ॥7॥
 agniṣomā savedasā sahūti vanataṁ giraḥ । sam devatrā babhūvathuḥ ॥9॥
 agniṣomāvanena vāniyo vām ghṛtena dāśati । tasmai dīdayataṁ bṛhat ॥10॥
 agniṣomāvimāni no yuvaṁ havyā jujoṣatam । ā yātamupa naḥ sachā ॥11॥
 agniṣomā pipṛtamavato na ā pyāyantāmusriyā havyasūdaḥ ।
 asme balāni maghavatsu dhattam kṛṇutam no adhvaraṁ śruṣṭimantam ॥12॥

३. अश्विनौ (Aśvinau) - सा. (Sv.) १७३४-१७३६

अश्विना वर्तिरस्मदा गोमदस्त्रा हिरण्यवत् । अर्वाग्रथं समनसा नि यच्छतम् ॥१॥
 एह देवा मयोभुवा दस्त्रा हिरण्यवर्त्तनी । उषर्बुधो वहन्तु सोमपीतये ॥२॥
 यावित्या श्लोकमा दिवो ज्योतिर्जनाय चक्रथुः । आ न ऊर्ज वहतमश्विना युवम् ॥३॥
 aśvinā vartirasmadā gomaddasrā hiraṇyavat । arvāgratham samanasaṁ nī
 yachchhatam ॥1॥
 eha devā mayobhuvā dasrā hiraṇyavarttanī । uṣarbudho vahantu somapītaye ॥2॥
 yāvithā ślokaṁ divo jyotirjanāya chakrathuḥ । ā na ūrja vahatamaśvinā yuvam ॥3॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १.८०.१-१६; १.८१.१-९; १.८२.१-६; १.८३.१-६; १.८४.१-२०;
 सा. (Sv.) १७९; २४७; ३४४; ३४७; ४०९; ४१६; ४२३; ४२४; ९१३-९१५; ९४९-९५१; १००२-
 १००७; १०२८-१०३०; १३४१-१३४३; १७२३-१७२४

ऋ. (Rv.) १.८०.१-१६

इत्या हि सोम इन्मदे ब्रह्म चकार वर्धनम् ।
 शविष्ठ वज्रिन्नोजसा पृथिव्या निः शशा अहिमर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥१॥
 स त्वामददृषा मदः सोमः श्येनाभूतः सुतः ।
 येना वृत्रं निदद्भ्यो जघन्थ वज्रिन्नोजसार्चन्ननु स्वराज्यम् ॥२॥
 प्रेह्यभीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नि यंसते ।
 इन्द्र नृप्तिं हि ते शवो हनो वृत्रं जया अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥३॥
 निरिन्द्र भूम्या अधि वृत्रं जघन्थ निर्दिवः ।
 सृजा मरुत्वतीरव जीवधन्या इमा अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥४॥
 इन्द्रो वृत्रस्य दोधतः सानु वज्रेण हीळितः ।
 अभिक्रम्याव जिघ्रतेऽपः सर्माय चोदयन्नर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥५॥
 अधि सानौ नि जिघ्रते वज्रेण शतपर्वणा ।
 मन्दान इन्द्रो अन्धसः सखिभ्यो गातुमिच्छत्यर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥६॥
 इन्द्र तुभ्यमिदद्विवोऽनुतं वज्रिन्वीर्यम् ।
 यद्ध त्वं मायिनं मृगं तमु त्वं माययावधीरर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥७॥
 वि ते वज्रासो अस्थिरन्नवर्तिं नाव्याऽनु ।
 महत् इन्द्र वीर्यं बाहोस्ते बलं हितमर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥८॥
 सहस्रं साकमर्चत परि श्रोभत विंशतिः ।
 शतैनमन्वनोनवुन्द्राय ब्रह्मोद्यतमर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥९॥
 इन्द्रो वृत्रस्य तविषीं निहन्त्सहसा सहः ।
 महत्तदस्य पौंस्यं वृत्रं जघन्वाँ असृजदर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥१०॥
 इमे चित्तव मन्यवे वेपेते भियसा मही ।

यदिन्द्र वज्रिन्नोजसा वृत्रं मरुताँ अवधीरर्चन्नु स्वराज्यम् ॥११॥

न वेपसा न तन्यतेन्द्रं वृत्रे वि बीभयत् ।

अभ्येनं वज्र आयसः सहस्रभृष्टिरायतार्चन्नु स्वराज्यम् ॥१२॥

यद्वृत्रं तव चाशनिं वज्रेण समयोधयः ।

अहिमिन्द्र जिघांसतो दिवि ते बद्धधे शवोऽर्चन्नु स्वराज्यम् ॥१३॥

अभिष्टने ते अद्रिवो यत्स्था जगच्च रेजते ।

त्वष्टा चित्तव मन्यव इन्द्र वेविज्यते भियार्चन्नु स्वराज्यम् ॥१४॥

नहि नु यादधीमसीन्द्रं को वीर्या परः ।

तस्मिन्मृण्मुत क्रतुं देवा ओजांसि सं दधुर्चन्नु स्वराज्यम् ॥१५॥

यामथर्वा मनुषिता दध्यङ् धियमलत ।

तस्मिन्ब्रह्माणि पूर्वथेन्द्र उक्त्वा समग्मतार्चन्नु स्वराज्यम् ॥१६॥

itthā hi soma inmāde brahma chakāra vardhanam ।

śaviṣṭha vajrinnojasā prthivyā niḥ śāsā ahimarchannanu svarājyam ॥1॥

sa tvāmadadvṛṣā madaḥ somaḥ śyenābhṛtaḥ sutaḥ ।

yenā vṛtram nidadbhyo jaghantha vajrinnojasārchannanu svarājyam ॥2॥

prehyabhīhi dhṛṣṇuhi na te vajro ni yamīate ।

indra nṛmṇam hi te śavo hano vṛtram jayā apo'rchannanu svarājyam ॥3॥

nirindra bhūmyā adhi vṛtram jaghantha nirdivaḥ ।

srjā marutvatīraḥ jīvadhanyā imā apo'rchannanu svarājyam ॥4॥

indro vṛtrasya dodhataḥ sānu vajreṇa hīlitaḥ ।

abhikramyāva jighnate'paḥ sarmāya chodayannarchannanu svarājyam ॥5॥

adhi sānu ni jighnate vajreṇa śataparvaṇā ।

mandāna indro andhasaḥ sakhibhyo gātumichchhatyarchannanu svarājyam ॥6॥

indra tubhyamidadrivo'nuttarā vajrinvīryam ।

yaddha tyam māyinaṁ mṛgam tamu tvam māyayāvadhīrarchannanu svarājyam ॥7॥

vi te vajrāso asthirannavatiṁ nāvyāṣanu ।

mahatta indra vīrya bāhnoste balaṁ hitamarchannanu svarājyam ॥8॥

sahasraṁ sākamarchata pari ṣṭobhata vimśatiḥ ।

śatainamanvanonavurindrāya brahmodyatamarchannanu svarājyam ॥9॥

indro vṛtrasya taviṣīm nīhantsahasā sahaḥ ।

mahattadasya paumīsyam vṛtram jaghanvām asṛjadarchannanu svarājyam ॥10॥

ime chittava manyave vepete bhiyasā mahī ।

yadindra vajrinnojasā vṛtram marutvām avadhīrarchannanu svarājyam ॥11॥

na vepasā na tanyatendraṁ vṛtre vi bībhayāt ।

abhyenaṁ vajra āyasaḥ sahasrabhṛṣṭirāyatārchannanu svarājyam ॥12॥

yadvṛtram tava chāśanīm vajreṇa samayodhayaḥ ।

ahimindra jighāmsato divi te badbadhe śavo'rchannanu svarājyam ॥13॥

abhiṣṭane te adrivo yatsthā jagachcha rejate ।

tvaṣṭā chittava manyava indra vevijyate bhiyārchannanu svarājyam ॥14॥

nahi nu yādadhīmasīndraṁ ko vīryā paraḥ ।

tasminnṛmṇamuta kratum devā Ojānsi saṁ dadhurarchannanu svarājyam ॥15॥

yāmatharvā manuṣpitā dadhyaṁ dhīyamatnata ।

tasminbrahmāṇi pūrvathendra ukthā samagmatārchannanu svarājyam ॥16॥

ऋ. (Rv.) १.८१.१-९

इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।

तमिन्महत्स्वाजिषूतेमर्भे हवामहे स वाजेषु प्र नोऽविषत् ॥१॥

असि हि वीर सेन्योऽसि भूरि पराददिः ।

असि दभ्रस्य चिद्वृधो यजमानाय शिक्षसि सुन्वते भूरि ते वसु ॥२॥

यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धना ।
 युक्त्वा मदच्युता हरी कं हनः कं वसौ दधेऽस्माँ इन्द्र वसौ दधः ॥३॥
 क्रत्वा महौ अनुष्वधं भीम आ वावृधे शवः ।
 श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिग्री हरिवान्दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥४॥
 आ पप्रौ पार्थिवं रजो बद्धधे रोचना दिवि ।
 न त्वावौ इन्द्र कश्चन न जातो न जनिष्यतेऽति विश्वं ववक्षिथ ॥५॥
 यो अर्यो मर्तभोजनं पराददाति दाशुषे ।
 इन्द्रो अस्मभ्यं शिक्षतु वि भजा भूरि ते वसु भक्षीय तव राधसः ॥६॥
 मदेमदे हि नो ददिर्यूथा गवामृजुक्रतुः
 सं गृभाय पुरु शतोभयाहस्त्या वसु शिशीहि राय आ भर ॥७॥
 मादयस्व सुते सचा शवसे शूर राधसे ।
 विद्या हि त्वा पुरुवसुमुप कामान्त्ससृज्महेऽथा नोऽविता भव ॥८॥
 एते त इन्द्र जन्तवो विश्वं पुष्यन्ति वार्यम् ।
 अन्तर्हि खयो जनानामर्यो वेदो अदाशुषां तेषां नो वेद आ भर ॥९॥
indro madāya vāvṛdhe śavase vṛtrahā nṛbhiḥ ।
taminmahatsvājīṣūtemarbhe havāmahe sa vājeṣu pra no'viṣat ॥1॥
asi hi vīra senyo'si bhūri parādadiḥ ।
asi dabhrasya chidvṛdho yajamānāya śikṣasi sunvate bhūri te vasu ॥2॥
yadudīrata ājāyo dhr̥ṣṇave dhīyate dhanā ।
yukṣavā madachyutā harī kaṁ hanaḥ kaṁ vasau dadhe'smāñ indra vasau
dadhaḥ ॥3॥
kratvā mahāñ anuṣvadhañ bhīma ā vāvṛdhe śavaḥ ।
śriya ṛṣva upākayorni śigrī harivāndadhe hastayorvajramāyasam ॥4॥
ā paprau pāṛthivañ rajo badbadhe rochanā divi ।
na tvāvām indra kaśchana na jāto na janiṣyate'ti viśvañ vavakṣitha ॥5॥
yo aryo martabhojanam parādadāti dāśuṣe ।
indro asmabhyam śikṣatu vi bhajā bhūri te vasu bhakṣīya tava rādhasaḥ ॥6॥
mademade hi no dadiryūthā gavāmṛjukratuḥ
sam gṛbhāya purū śatobhayāhastyā vasu śīśīhi rāya ā bhara ॥7॥
mādayasva sute sachā śavase śūra rādhasē ।
vidmā hi tvā purūvasumupa kāmāntsasṛjmahe'thā no'vitā bhava ॥8॥
ete ta indra jantavo viśvañ puṣyanti vāryam ।
antarhi khayō janānāmaryo vedo adāśuṣāñ teṣam no veda ā bhara ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.८२.१-६

उपो शु शृणुहि गिरो मघवन्मातथा इव ।
 यदा नः सूनृतावतः कर आदर्थयास इद्योजा न्विन्दं ते हरी ॥१॥
 अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।
 अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥२॥
 सुसंहशं त्वा वयं मघवन्वन्दिशीमहि ।
 प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो याहि वशाँ अनु योजा न्विन्द्र ते हरी ॥३॥
 स घा तं वृषणं रथमधि तिष्ठति गोविदम् ।
 यः पात्रं हरियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी ॥४॥
 युक्तस्ते अस्तु दक्षिण उत सव्यः शतक्रतो ।
 तेन जायामुप प्रियां मन्दानो याह्यन्धसो योजा न्विन्द्र ते हरी ॥५॥
 युनज्मि ते ब्रह्मणा केशिना हरी उप प्र याहि दधिषे गभस्त्योः ।
 उत्त्वा सुतासो रभसा अमन्दिषुः पूषण्वान्वज्रिन्समु पत्यामदः ॥६॥
upo śu śṛṇuhi giro maghavanmātathā iva ।

yadā naḥ sūnṛtāvataḥ kara ādarthayāsa idyojā nvindam te harī ||1 ||
akṣannamimadanta hyava priyā adhūṣata ।
astoṣata svabhānavo viprā naviṣṭhaya matī yojā nvindra te harī ||2 ||
susamīdṛṣam tvā vayanī maghavanvandiśīmahi ।
pra nūnam pūrṇavandhuraḥ stuto yāhi vaśān anu yojā nvindra te harī ||3 ||
sa ghā tam vṛṣaṇam rathamadhi tiṣṭhāti govidam ।
yah pātram hariyojanam pūrṇamindra chiketati yojā nvindra te harī ||4 ||
yuktaste astu dakṣiṇa uta savyaḥ śatakrato ।
tena jāyāmupa priyān mandāno yāhyandhaso yojā nvindra te harī ||5 ||
yunajimi te brahmaṇā keśinā harī upa pra yāhi dadhiṣe gabhastyoḥ ।
uttvā sutāso rabhasā amandiṣuḥ pūṣaṇvānvajrinsamu patnyāmadah ||6 ||

ऋ. (Rv.) १.८३.१-६

अश्ववति प्रथमो गोषु गच्छति सुप्रावीरिन्द्र मर्त्यस्त्वोतिभिः ।
 तमित्पृणक्षि वसुना भवीयसा सिन्धुमापो यथाभितो विचेतसः ॥१॥
 आपो न देवीरुप यन्ति होत्रियमवः पश्यन्ति विततं यथा रजः ।
 प्राचैर्देवासः प्र णयन्ति देवयुं ब्रह्मप्रियं जोषयन्ते वरा इव ॥२॥
 अधि द्वयोरदधा उक्थ्यंश्चो यतस्सुचा मिथुना या सपर्यतः ।
 असंयतो व्रते ते क्षेति पुष्यति भद्रा शक्तिर्यजमानाय सुन्वते ॥३॥
 आदंगिराः प्रथमं दधिरे वय इद्भाग्यः शम्या ये सुकृत्यया ।
 सर्व पणेः समविन्दन्त भोजनमश्वावन्तं गोमन्तमा पशुं नरः ॥४॥
 यौरथर्वा प्रथमः पथस्तते ततः सूर्यो व्रतपा वेन आजनि ।
 आ गा आजदुशना काव्यः सचा यमस्य जातममृतं यजामहे ॥५॥
 बर्हिर्वा यत्स्वपत्याय वृज्यतेऽर्को वा श्लोकमाघोषते दिवि ।
 प्रावा यत्र वदति कारुक्थ्यश्स्तस्येदिन्द्रो अभिपित्वेषु णयति ॥६॥
asvāvati prathamō goṣu gachchhati supravīrindra martyastvotibhiḥ ।
tamitpṛṇakṣi vasunā bhavīyasā sindhumāpo yathābhito vichetasah ||1 ||
āpo na devīrupa yanti hotriyamavaḥ paśyanti vitatam yathā rajaḥ ।
prāchairdevāsaḥ pra ṇayanti devayunī brahmapriyam joṣayante varā iva ||2 ||
adhi dvayoradadhā ukthyamśvacho yatasruchā mithunā yā saparyataḥ ।
asamīyatto vrata te kṣeti puṣyati bhadra śaktiryajamānāya sunvate ||3 ||
ādangiārāḥ prathamam dadhire vaya iddhāgnayaḥ śamyā ye sukrtyayā ।
sarva paṇeḥ samavindanta bheājanamaśvāvantam gomantamā paśum naraḥ ||4 ||
yauratharvā prathamam pathastate tataḥ sūryo vratapā vena ājani ।
ā gā ājaduśanā kāvyaḥ sachā yamasya jātamamṛtam yajāmahe ||5 ||
barhīrvā yatsvapatyāya vṛjyate'rko vā śloka māghoṣate divi ।
grāvā yatra vadati kārurukthyaśtasyedindro abhipitveṣu ṇayati ||6 ||

ऋ. (Rv.) १.८४.१-२०

असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवा गहि ।
 आ त्वा पृणक्तिवन्द्रियं रजः सूर्यो न रश्मिमिः ॥१॥
 इन्द्रमिद्धरी वहतोऽप्रतिधृष्टशवसम् । ऋषीणां च स्तुतीरुप यां च मानुषाणाम् ॥२॥
 आ तिष्ठ वृत्रहन्त्रं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी । अर्वाचीनं सु ते मनो ग्रावा कृणोतु वयुना ॥३॥
 इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् । शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन्धारा ऋतस्य सादने ॥४॥
 इन्द्राय नूनमर्चतोक्त्यानि च ब्रवीतन् । सुता अमत्सुरिन्द्रवो ज्येष्ठं नमस्यता सहः ॥५॥
 नकिष्ट्वद्रथीतरो हरी यदिन्द्र यच्छसे । नकिष्ट्वानु मज्मना नाकिः स्वश्च आनशे ॥६॥
 य एक इद्विदयते वसु मर्ताय दाशुषे । ईशानो अप्रतिष्कृत इन्द्रो अंग ॥७॥
 कदा मर्तमराधसं पदा क्षुम्पमिव स्फुरत् । कदा नः शुश्रवद् गिर इन्द्रो अंग ॥८॥
 यश्चिद्धि त्वा बहुभ्य आ सुतावाँ आविवासति । उग्रं तत्पत्यते शव इन्द्रो अंग ॥९॥
 सवदोरित्था विषूवतो मध्वः पिबन्ति गौर्यः ।

या इन्द्रेण सयावरीवृषणा मदन्ति शोभसे वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥१०॥
 ता अस्य पृथनायुवः सोमं श्रीणन्ति पृथयः ।
 प्रिया इन्द्रस्य धेनवो वज्रं हिन्वन्ति सायकं वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥११॥
 ता अस्य नमसा सहः सपर्यन्ति प्रचेतसः ।
 व्रतान्यस्य सश्विरे पुरुणि पूर्वचित्तये वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥१२॥
 इन्द्रो दधीचो अस्थभिवृत्राण्यप्रतिष्कृतः । जघान नवतीर्नव ॥१३॥
 इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः पर्वतेष्वपश्रितम् । तद्विदच्छर्याणावति ॥१४॥
 अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् । इत्या चन्द्रमसो गृहे ॥१५॥
 को अद्य युङ्क्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हणायूनः ।
 आसन्निष्कृत्स्वसो मयोभून् एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥१६॥
 क ईषते तुजयते को बिभाय को मंसते सन्तमिन्द्रं को अन्ति ।
 कस्तोकाय क इभायोत रायेऽधि ब्रवत्तन्वेऽ को जनाय ॥१७॥
 को अग्निमीदृ हविषा घृतेन सुचा यजाता ऋतुभिर्धुवेभिः ।
 कस्मै देवा आ वहानाशु होम को मंसते वीतिहोत्रः सुदेवः ॥१८॥
 त्वमंग प्र शंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् । न त्वदन्यो मधवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥१९॥
 मा ते राधांसि मा त ऊतयो वसोऽस्मान्कदा चना दभन् ।
 विश्वा च न उपमिमीहि मानुष वसूनि चर्षणिभ्य आ ॥२०॥

asāvi soma indra te śaviṣṭha dhṛṣṇavā gahi ।
ā tvā prṇaktivandriyam rajaḥ sūryo na raśmimiḥ ॥1॥
indramiddharī vahato'pratidhṛṣṭaśavasam ।
ṛṣiṇām cha stutīrupa yām cha mānuṣāṇām ॥2॥
ā tiṣṭha vṛtrahannatham yuktā te brahmaṇā harī ।
arvāchīnam su te mano grrāvā kṛṇotu vagnunā ॥3॥
imamindra sutarī piba jyeṣṭhamamartya madam ।
śukrasya tvābhyakṣarandhārā ṛtasya sādane ॥4॥
indrāya nūnamarchatokthāni cha bravītan ।
sutā amatsurindavo jyeṣṭhamā namasyatā sahaḥ ॥5॥
nakiṣṭvadrathītaro harī yadindra yachchhase ।
nakiṣṭvānu majmanā nākiḥ svaśva ānaśe ॥6॥
ya eka idvidayate vasu martāya dāsūse । iśāno apratiṣkuta indro aṁga ॥7॥
kadā martamarādhasam padā kṣumpamiva sphurat ।
kadā naḥ śuśravad gira indro aṁga ॥8॥
yaśchiddhi tvā bahubhya ā sutāvāṁ āvivāsati । ugram tatpatyate śava indro aṁga ॥9॥
savadoritthā viṣūvato madhvaḥ pibanti gauryaḥ ।
yā indreṇa sayāvarivṛṣaṇā madanti śobhase vasvīranu svarājyam ॥10॥
tā asya prśanāyuvāḥ somam śrīṇanti prśnayaḥ ।
priyā indrasya dhenavo vajram hinvanti sāyakam vasvīranu svarājyam ॥11॥
tā asya namasā sahaḥ saparyanti prachetasah ।
vratānyasya saśchire purūṇi pūrvachittaye vasvīranu svarājyam ॥12॥
indro dadhīcho asthabhivṛtrāṇyapratīṣkutaḥ । jaghāna navatīrnava ॥13॥
ichchhannaśvasya yachchhiraḥ parvateṣvapaśritam । tadvidachchharyaṇāvati ॥14॥
atrāha goramanvata nāma tvaṣṭurapīchyam । itthā chandramaso grhe ॥15॥
ko adya yuṁkte dhuri gā ṛtasya śimivato bhāmino durhṇāyūn ।
āsanniṣūnhṛtsvaso mayobhūnya eṣām bhṛtyāmṛṇadhatsa jīvāt ॥16॥
ka iṣate tujayate ko bibhāya ko māṁsate santamindram ko anti ।
kastokāya ka ibhāyota rāye'dhi bravattanve3 ko janāya ॥17॥
ko agnimīṭṭe haviṣā ghṛtena sruchā yajātā ṛtubhirdhruvebhiḥ ।
kasmai devā ā vahānāśu homa ko māṁsate vītihotraḥ sudevaḥ ॥18॥

tvamaṅga pra śaṁsiṣo devaḥ śaviṣṭha martyam /
na tvadanyo madhavannasti marḍitendra bravīmi te vachaḥ ॥19 ॥
mā te rādhāṁsi mā ta ūtayo vaso'smāṅkadā chanā dabhan /
viśvā cha na upamimīhi mānuṣa vasūni charṣaṇibhya ā ॥20 ॥

सा. (Sv.) १७९

इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कृतः । जघान नवतीर्नव ॥५॥
indro dadhīcho asthabhirvṛtrāṇyapraṭiṣkutaḥ / jaghāna navatīrnava ॥5 ॥

सा. (Sv.) २४७

त्वमंग प्र शंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् । न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्डितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥५॥
tchamaṅga pra śaṁsiṣo devaḥ śaviṣṭha martyam /
na tvadanyeā maghavannasti marḍitendra bravīmi te vachaḥ ॥5 ॥

सा. (Sv.) ३४४

इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् । शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन्धारा ऋतस्य सादने ॥३॥
imamindra sutam piba jyeṣṭhamamartya madam /
śukrasya tvābhyakṣarandhārā ṛtasya sādane ॥3 ॥

सा. (Sv.) ३४७

असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवा गहि । आ त्वा पृणत्तिवन्द्रियं रजः सूर्यो न रश्मिभिः ।६।
asāvi soma indra te śaviṣṭha dhṛṣṇavā gahi /
ā tvā pṛṇaktvīndriyam rajah sūryo na raśmibhiḥ ॥6 ॥

सा. (Sv.) ४०९

स्वादोरित्था विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्यः ।
 या इन्द्रेण सयावरीवृष्णा मदन्ति शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥१॥
svādoritthā viṣūvato madhoḥ pibanti gauryaḥ /
yā indreṇa sayāvarīvṛṣṇā madanti śobhathā vasvīranu svarājyam ॥1 ॥

सा. (Sv.) ४१६

उपो षु शृणुही गिरो मघवन्मातथा इव ।
 कदा नः सूनृतावतः कर इदर्थयास इद्योजा न्विन्द्र ते हरी ॥८॥
upo ṣu śṛṇuhī giro maghavanmātathā iva /
kadā naḥ sūnṛtāvataḥ kara idarthayāsa idyojā nvindra te harī ॥8 ॥

सा. (Sv.) ४२३-२४

क्रतवा महौ अनुष्वधं भीम आ वावृते शवः ।
 श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिप्री हरिवान् दधे हस्त्योर्वज्रमायसम् ॥५॥
 स घा तं वृषण रथमधि तिष्ठति गोविदम् ।
 यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी ॥६॥
krataṇvā mahāṁ anuṣvadhāṁ bhīma ā vāvṛte śavaḥ /
śriya ṛṣva upākayorni śiprī harivān dadhe hastyorvajramāyasam ॥5 ॥
sa ghā taṁ vṛṣaṇa rathamaghi tiṣṭhāti govidam /
yaḥ pātraṁ hāriyojanaṁ pūrṇamindra chiketati yojā nvindra te harī ॥6 ॥

सा. (Sv.) ९१३-९१५

इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कृतः । जघान नवतीर्नव ॥१॥
 इच्छन्नश्चस्य यच्छिरः पर्वतेष्वपश्रितम् । तद्विदच्छर्याणावति ॥२॥
 अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् । इत्या चन्द्रमसो गृहे ॥३॥
indro dadhīcho asthabhirvṛtrāṇyapraṭiṣkutaḥ / jaghāna navatīrnava ॥1 ॥
ichchhannaśvasya yachchhiraḥ parvateṣvapaśritam / tadvidachchharyāṇāvati ॥2 ॥
atrāha goramanvata nāma tvaṣṭurapīchyam / itthā chandramaso gr̥he ॥3 ॥

सा. (Sv.) ९४९-९५१

इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् । शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन्धारा ऋतस्य सादने ॥१॥

न किष्ट्वद्रथीतरो हरी यदिन्द्र यच्छसे । न मिष्ट्वानु मज्मना न किः स्वश्च आनशे ॥२॥
 इन्द्राय नूनमर्चतोक्तानि च ब्रवीतन । सुता अमत्सुरिन्दवो ज्येष्ठं नमस्यता सहः ॥३॥
imamindra sutam̐ piba jyeṣṭhamamartya madam̐ /
śukrasya tvābhyakṣarandhārā ṛtasya sādane ॥1॥
na kiṣṭvadrathītaro harī yadindra yachchhase /
na miṣṭvānu majmanā na kiḥ svaśva ānaśe ॥2॥
indrāya nūnamarchatokthāni cha bravītana /
sutā amatsurindavo jyeṣṭham̐ namasyatā sahaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) १००१-१००७

इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।
 तामिन्महत्स्वाजिषूतिमर्भे हवामहे स वाजेषु प्र नोऽविषत् ॥१॥
 असि हि वीर सेन्योऽसि भूरि पराददिः ।
 असि दभ्रस्य चिद्धधो यजमानाय शिक्षसि सुन्वते भूरि ते वसु ॥२॥
 यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धनम् ।
 युङ्क्ता मदच्युता हरी कं हनः कं वसौ दधोऽस्मौ इन्द्र वसौ दधः ॥३॥
 स्वादोरित्या विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्यः ।
 या इन्द्रेण सयावरीवृष्णा मदन्ति शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥१॥
 ता अस्य पृशनायुवः सोमं श्रीणन्ति पृश्रयः ।
 प्रिया इन्द्रस्य धेनवो वज्रं हिन्वन्ति सायकं वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥२॥
 ता अस्य नमसा सहः सपर्यन्ति प्रचेतसः ।
 व्रतान्यस्य सश्चिरे पुरुणि पूर्वचित्तये वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥३॥
indro madāya vāvṛdhe śavase vṛtrahā nṛbhiḥ /
tāminmahatsvājīṣūtimarbhe havāmahe sa vājeṣu pra no'viṣat ॥1॥
asi hi vīra senyo'si bhūri parādadiḥ /
asi dabhrasya chiddhṛdho yajamānāya śikṣasi sunvate bhūri te vasu ॥2॥
yadudīrata ājāyo dhṛṣṇave dhīyate dhanam /
yuñkṣavā madachyutā harī kaṁ hanaḥ kaṁ vasau dadho'smām̐ indra vasau
dadhaḥ ॥3॥
svādoritthā viṣūvato madhoḥ pibanti gauryaḥ /
yā indreṇa sayāvarīvṛṣṇā madanti śobhathā vasvīranu svarājyam ॥1॥
tā asya pṛśanāyuvāḥ somam̐ śrīṇanti pṛśnayaḥ /
priyā indrasya dhenavo vajram̐ hinvanti sāyakam̐ vasvīranu svarājyam ॥2॥
tā asya namasā sahaḥ saparyanti prachetasaḥ /
vratānyasya saśchire puruṇi pūrvachittaye vasvīranu svarājyam ॥3॥

सा. (Sv.) १०२८-१०३०

असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवा गहि । आत्वा पृणक्तिवन्द्रियं रजः सूर्यो न रश्मिभिः ॥१॥
 आ तिष्ठ वृत्रहन्त्रं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी । अर्वाचीनं सु ते मनो ग्रावा कृणोतु वयुना ॥२॥
 इन्द्रमिद्धरी वहतोऽप्रतिधृष्टशवसम् । ऋषीणां सुष्टुतीरुप यां च मानुषाणाम् ॥३॥
asāvi soma indra te śaviṣṭha dhṛṣṇavā gahi /
ātvā pṛṇaktvīndriyam̐ rajaḥ sūryo na raśmibhiḥ ॥1॥
ā tiṣṭha vṛtrahanratham̐ yuktā te brahmaṇā harī /
arvāchīnam̐ su te mano grāvā kṛṇotu vagnunā ॥2॥
indramiddharī vahato'pratidhṛṣṭaśavasam /
ṛṣīṇām̐ suṣṭutīrupa yām̐ cha mānuṣāṇām̐ ॥3॥

सा. (Sv.) १३४१-१३४३

य एक इद्विदयते वसु मर्ताय दाशुषे । ईशानो अप्रतिष्कृत इन्द्रो अंगः ॥१॥
 यश्चिद्धि त्वा बहुभ्य आ सुतावाँ आविवासति । उग्र तत्पत्यते शव इन्द्रो अंगः ॥२॥

कदा मर्तमराधसं पदा क्षुम्पमिव सफुरत् । कदा नः शुश्रवद्भिर इन्द्रो अंग ॥३॥
ya eka idvidayate vasu martāya dāsuse / īśāno apratiṣkuta indro aṅgaḥ ॥1॥
yaśchiddhi tvā bahubhya ā sutāvāṁ āvivāṣati / ugra tatpatyate śava indro aṅgaḥ ॥2॥
kadā martamarādhasaṁ padā kṣumpamiva saphurat /
kadā naḥ śuśravadgira indro aṅga ॥3॥

सा. (Sv.) १७२३-१७२४

त्वमंग प्र शंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् । न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः । ॥१॥
 मा ते राधांसि मा त ऊतयो वसोऽस्माकन्कदा चना दभन् ।
 विश्वा च न उपमिमिहि मानुष वसूनि चर्षणिभ्य आ ॥२॥
tvamaṅga pra śaṁsiṣo devaḥ śaviṣṭha martyam /
na tvadanyo maghavannasti marḍitendra bravīmi te vachaḥ / ॥1॥
mā te rādhaṁsi mā ta ūtayo vaso'smākankadā chanā dabhan /
viśvā cha na upamimīhi mānuṣa vasūni charṣaṇibhya ā ॥2॥

५. इन्द्रः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.); इन्द्रापूषणौ (ऋसर्व. १.८४.१) (Indraḥ [Ssb. Sas. Sad.];
 Indrāpūṣaṇau [Rss. 1.84.1] - सा. (Sv.) १४७

अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् । इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥३॥
atrāha goramanvata nāma tvaṣṭurapīchyam / itthā chandramaso gr̥he ॥3॥

६. इन्द्रः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.); विश्वेदेवाः (ऋसर्व. १. ९०.१) - सा. (Sv.) २१८ (Indraḥ
 [Ssb. Sas. Sad.]; Viśvedevāḥ [Rss. 1. 90.1]) - Sā. (Sv.) 218)

ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो नयति विद्वान् । अर्यमा देवैः सजोषाः ॥५॥
ṛjunīti no varuṇo mitro nayati vidvān / aryamā devaiḥ sajoṣāḥ ॥5॥

७. उषा (Uṣā) - ऋ. (Rv.) १.९२.१-१८; सा. (Sv.) १७३१-३३; १७५५-५७;

ऋ. (Rv.) १.९२.१-१८

एता उ त्याउषसः केतुमक्रत पूर्वे अर्धे रजसो भानुमंजते ।
 निष्कृण्वाना आयुधानीव धृष्णवः प्रति गावोऽरुषीर्यन्ति मातरः ॥१॥
 उदपत्सन्नरुणा भानवो वृथा स्वायुजो अरुषीर्गा अयुक्षत ।
 अक्रन्नुषासो वयुनानि पूर्वथा रुशन्तं भानुमरुषीरशिश्नयुः ॥२॥
 अर्चन्ति नारीरपसो न विष्टिभिः समानेन योजनेना परावतः ।
 इषं वहन्तीः सुकृते सदानवे विश्वेदह यजमानाय सुन्वते ॥३॥
 अधि पेशंसि वपते नृतुरिवापोर्णुते वक्ष उस्त्रेव बर्जहम् ।
 ज्योतिर्विश्वस्मै भुवनाय कुण्वती गावो न व्रजं व्युषा आवर्तमः ॥४॥
 प्रत्यर्ची रुशदस्य अदर्शि वि तिष्ठते बाधते कृष्णमभ्वम् ।
 स्वरं न पेशो विदथेष्वाञ्जिचत्रं दिवो दुहिता भनुमश्रेत् ॥५॥
 अतारिष्म तमसस्पारमस्योषा उच्छन्ती वयुना कृणोति ।
 श्रिये छन्दो न स्मयते विभाती सुप्रतीका सौमनसायाजीगः ॥६॥
 भास्वती नेत्री सूतूतानां दिवः स्तवे दुहिता गोमेभिः ।
 प्रजावतो नृवतो अश्वबुध्यानुषो गोअग्राँ उप मासि वाजान् ॥७॥
 उषस्तमश्यां यशसं सुवीरं दासप्रवर्गं रयिमश्वबुध्यम् ।
 सुदंससा श्रवसा या विभासि वाजप्रसूता सुभगे बृहन्तम् ॥८॥
 विश्वानि देवी भुवनाभिचक्ष्या प्रतीची चक्षुरुर्विया वि भाति ।
 विश्वं जीवं चरसे बोधयन्ती विश्वस्य वाचमविदन्मनायोः ॥९॥
 पुनः पुनर्जायमाना पुराणी समानं वर्णमभि शुम्भमाना ।
 श्वध्रीव कृत्तुर्विज आमिनाना मर्तस्य देवी जरयन्त्यायुः ॥१०॥
 व्यूण्वती दिवो अन्ताँ अबोध्यप स्वसारं सनुतर्युयोति ।
 प्रमिनती मनुष्या युगानि योषा जारस्य चक्षसा वि भाति ॥११॥
 पशून् चित्रा सुभगा प्रथाना सिन्धुर्न क्षोद उर्विया व्यश्नैत् ।

अमिनती दैव्यानि व्रतानि सूर्यस्य चेति रश्मिभिर्दृशाना ॥१२॥
 उषस्तच्चित्रमा भ्रामस्मभ्यं वाजिनीवति । येन तोकं च तनयं च धामहे ॥१३॥
 उषो अद्येह गोमत्यश्चावति विभवति । रेवदस्मे व्युच्छ सूनृतावति ॥१४॥
 युक्त्वा हि वाजिनीवत्यश्च अद्यारुणौ उषः । अथा नो विश्वा सौभगान्या वह ॥१५॥
 अश्विना वर्तिस्मदा गोमदस्मा हिरण्यवत् । अर्वाग्रथं समनसा नि यच्छतम् ॥१६॥
 यावित्था श्लोकमा दिवो ज्योतिर्जनाय चक्रथुः । आ न ऊजंर वहतामश्विना युवम् ॥१७॥
 एह देवा मयोभुवा दस्मा हिरण्यवर्तनी । उषर्बुधो वहन्तु सोमपीतये ॥१८॥

*etā u tyāuśasaḥ ketumakrata pūrve ardhe rajaso bhānumariṇjate ।
 niṣkṛṇvānā āyudhānīva dhṛṣṇavaḥ prati gāvo ruṣīryanti mātaraḥ ॥1॥
 udapaptannaruṇā bhānavo vṛthā svāyujō aruṣīrgā ayukṣata ।
 akrannuśāso vayunāni pūrvathā ruśantaṁ bhānumaruṣīraśīśrayuḥ ॥2॥
 archanti nārīrapaso na viṣṭibhiḥ samānena yojanena parāvataḥ ।
 iṣaṁ vahantīḥ sukṛte sadānave viśvedaha yajamānāya sunvate ॥3॥
 adhi peśamsi vapate nṛturivāporṇute vakṣa usreva barjaham ।
 jyotirviśvasmai bhuvanāya kuṇvati gāvo na vrajaṁ vyaṭṣā āvartamaḥ ॥4॥
 pratyarchī ruśadasya adarśi vi tiṣṭhate bādgate kṛṣṇamabhvam ।
 svaruṁ na peśo vidatheṣvāṇijimchatraṁ divo duhitā bhanumaśret ॥5॥
 atāriṣma tamasapapāramasyośā uchchhanti vayunā kṛṇoti ।
 śriye chhando na smayate vibhātī supratikā saumanasāyājīgaḥ ॥6॥
 bhāsvatī netrī sūnṛtānām divaḥ stave duhitā gomebhiḥ ।
 prajāvato nṛvato aśvabudhyānuṣo goagrām upa māsi vājān ॥7॥
 uṣastamaśyām yaśasaṁ suvīraṁ dāsapravarga rayimaśvabudhyam ।
 sudamśasā śravasā yā vibhāsi vājaprasūtā subhage bṛhantam ॥8॥
 viśvāni devī bhuvanābhichakṣayā pratīchī chakṣururbhiyā vi bhāti ।
 viśvaṁ jīvaṁ charase bodhayanti viśvasya vāchamavidanmanāyoḥ ॥9॥
 punaḥ punarjāyamānā purāṇi samānaṁ varṇamabhi śumbhamānā ।
 śvadhniṣa kṛtnurvija āminānā martasya devī jarayantyāyuḥ ॥10॥
 vyūnṛvati divo antām abodhyapa svasāraṁ sanutaryuyoti ।
 praminatī manuṣyā yugāni yośā jārasya chakṣasā vi bhāti ॥11॥
 paśūnna chitrā subhagā prathānā sindhurna kṣoda urviyā vyaśvait ।
 aminatī daivyaṇi vratāni sūryasya cheti raśmibhirdṣānā ॥12॥
 uṣastachchitramā bharāsmabhyam vājiniṇvati ।
 yena tokaṁ cha tanayaṁ cha dhāmahe ॥13॥
 uṣo adyeha gomatyāśvāvati vibhavari । revadasme vyuchchha sūnṛtāvati ॥14॥
 yukṣavā hi vājiniṇvatyāśvaṁ adyāruṇām uṣaḥ । athā no viśvā saubhagānyā vaha ॥15॥
 aśvinā vartirasmaḍā gomaddasrā hiraṇyavat ।
 arvāgrathaṁ samanasā ni yachchhatam ॥16॥
 yāvithā ślokaṁ divo jyotiṛjanāya chakrathuḥ ।
 ā na ūjaṁr vahatāmaśvinā yuvam ॥17॥
 eha devā mayobhuvā dasrā hiraṇyavartanī । uṣarbudho vahantu somapītaye ॥18॥*

सा. (Sv.) १७३१-१७३३

उषस्तच्चित्रमा भ्रामस्मभ्यं वाजिनीवति । येन तोकं च तनयं च धामहे ॥१॥
 उषो अद्येह गोमत्यश्चावति विभवति । रेवदस्मे व्युच्छ सूनृतावति ॥२॥
 युक्त्वा हि वाजिनीवत्यश्च अद्यारुणौ उषः । अथा नो विश्वा सौभगान्या वह ॥३॥
 uṣastachchitramā bharāsmabhyam vājiniṇvati ।
 yena tokaṁ cha tanayaṁ cha dhāmahe ॥1॥
 uṣo adyeha gomatyāśvāvati vibhavari । revadasme vyuchchha sūnṛtāvati ॥2॥
 yukṣavā hi vājiniṇvatyāśvaṁ adyāruṇām uṣaḥ । athā no viśvā saubhagānyā vaha ॥3॥

सा. (Sv.) १७५५-१७५७

एता उ त्या उषसः केतुमक्रत पूर्वे अर्धे रजसो भानुमंजते ।
निष्कृण्वाना आयुधानीव धृष्णवः प्रति गावोऽरुषीर्यन्ति मातरः ॥१॥
उदपत्तन्नरुणा भानवो वृथा स्वायुजो अरुषीर्गा अयुक्षत ।
अक्रन्नुषासो वयुनानि पूर्वथा रुशन्तं भानुमरुषीरशिश्युः ॥२॥
अर्चन्ति नारीरपसो न विष्टिभिः समानेन योजनेना परावतः ।
इषं वहन्तीः सुकृतो सुदानवे विश्वेदह यजमानाय सुन्वते ॥३॥

*etā u tyā uṣasaḥ ketumakrata pūrve ardhe rajaso bhānuman̐jate ।
niṣkṛṇvānā āyudhānīva dhṛṣṇavaḥ prati gāvo 'ruṣīryanti mātaraḥ ॥1॥
udapaptannaruṇā bhānavo vṛthā svāyujō aruṣīrgā ayukṣata ।
akrannuṣāso vayunāni pūrvathā ruśantaṁ bhānumaruṣīraśīśrayuḥ ॥2॥
archanti nārīrapaso na viṣṭibhiḥ samānena yojanena parāvataḥ ।
iṣaṁ vahan̐tīḥ sukr̥to sudānave viśvedaha yajamānāya sunvate ॥3॥*

८. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) १.८५.१-२; १.८६.१-१०; १.८७.१-६; १.८८.१-६; सा. (Sv.) १५९४

ऋ. (Rv.) १.८५.१-२

प्र ये शम्भन्ते जनयो न सप्तयो यामन् रुद्रस्य सूनवः सुदंससः ।
रोदसी हि मरुतश्चक्रिरे वृधे मदन्ति वीरा विदथेषु घृष्वयः ॥१॥
त उक्षितासो महिमानसाशत दिवि रुद्रासो अधिचक्रिरे सदः ।
अर्चन्तो अर्कं जनयन्त इन्द्रियमधि श्रियो दधिरे पृश्निमातरः ॥२॥

*pra ye śambhante janayo na sap̐tayo yāman rudrasya sūnavaḥ sudamsasaḥ ।
rodasī hi marutaśchakrire vṛdhe madanti vīrā vidatheṣu ghṛṣvayaḥ ॥1॥
ta ukṣitāso mahimānasāśata divi rudrāso adhichakrire sadaḥ ।
archanto arka janayanta indriyamadhi śriyo dadhire pṛśnimātaraḥ ॥2॥*

ऋ. (Rv.) १.८६.१-१०

मरुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः । स सुगोपातमो जनः ॥१॥
यौर्वा यावाहसो विप्रस्य वा मतीनाम् । मरुतः शृणुता हवम् ॥२॥
उत वा यस्य वाजिनोऽनु विप्रमतक्षत । स गन्ता गोमति व्रजे ॥३॥
अस्य वीरस्य बर्हिषि सुतः सोमो दिविष्टिषु । उक्थं मदश्च शस्यते ॥४॥
अस्य श्रोषन्त्वा भुवो विश्वा यश्चर्षणीरभि । सूरं चित्ससुषीरिषः ॥५॥
पूर्वीर्भिर्हि ददाशिम शरद्भिर्मरुतो वयम् । अवोभिश्चर्षणीनाम् ॥६॥
सुभगः स प्रयज्यवो मरुतो अस्तु मर्त्यः । यस्य प्रयांसि पर्षथ ॥७॥
शशमानस्य वा नरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदा कामस्य वेनतः ॥८॥
यूयं तत्सत्यशवस आविष्कर्त महित्वना । विध्यता विद्युता रक्षः ॥९॥
गूहता गुह्यं तमो वि यात विश्वमत्रिणम् । ज्योतिष्कर्ता यदुश्मसि ॥१०॥

*maruto yasya hi kṣaye pāthā divo vimahasaḥ । sa sugopātamo janaḥ ॥1॥
yaurvā yāvāhaso vip̐rasya vā matīnām । marutaḥ śṛṇutā havam ॥2॥
uta vā yasya vājino 'nu vip̐ramatakṣata । sa gantā gomati vraje ॥3॥
asya vīrasya barhiṣi sutaḥ somo diviṣṭiṣu । uk̐thaṁ madaścha śasyate ॥4॥
asya śroṣantvā bhuvo viśvā yaścharṣaṇīrabhi । sūraṁ chitsasruṣīriṣaḥ ॥5॥
pūrvīrbhirhi dadāśīma śaradbhirmaruto vayam । avobhiścharṣaṇīnām ॥6॥
subhagaḥ sa prayajyavo maruto astu martyaḥ । yasya prayāṁsi parṣatha ॥7॥
śaśamānasya vā naraḥ svedasya satyaśavaṣaḥ । vidā kāmasya venataḥ ॥8॥
yūyam tatsatyaśavaṣa āviṣkarta mahitvanā । vidhyatā vidyutā rakṣaḥ ॥9॥
gūhataḥ guhyaṁ tamo vi yāta viśvamatriṇam । jyotiṣkartā yaduśmasi ॥10॥*

ऋ. (Rv.) १.८७.१-६

प्रत्वक्षसः प्रतवसो विरप्णिनोऽनानता अविथुरा ऋजीषिणः ।

जुष्टमासो नृतमासो अंजभिर्व्यानज्रे किं चिदुस्रा इव स्तृभिः ॥१॥

उपहरेषु यदचिध्वं ययिं वय इव मरुतः केन चित्पथा ।

श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्व्वा घृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते ॥२॥

प्रैषमज्मेषु विथुरेव रेजते भूमिर्यामेषु यद्ध युंजते शुभे ।

ते क्रीळयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः ॥३॥

स हि स्वसृत्पृषदश्चो युवा गणोऽय्या ईशानस्तविषीभिरावृतः ।

असि सत्य ऋणायावनेद्योऽस्या धियः प्राविताथा वृषा गणः ॥४॥

पितुः प्रत्नस्य जन्मना वदामसि जिह्वा प्र जिगाति चक्षसा ।

यदीमिन्द्रं शम्यक्काण आशतादिन्नामानि यियायानि दधिरे ॥५॥

श्रियसे कं भानुभिः सं मिमिक्षिरे ते रश्मिभिस्त ऋक्भिः सुखादयः ।

ते वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य धाम्नः ॥६॥

pratvakṣasaḥ pratavaśo virapśino'nānatā avithurā gūṣiṇaḥ ।

juṣṭamāso nṛtamāso aṁjabhirvyānajre ki chidusrā iva stṛbhiḥ ॥1॥

upahnareṣu yadachidhvaṁ yayim vaya iva marutaḥ kena chitpathā ।

śchotanti kośā upa vo ratheśvā ghṛtamukṣatā madhuvarṇamarchate ॥2॥

praiṣamajmeṣu vithureva rejate bhūmiryāmeṣu yaddha yuñjate śubhe ।

te kṛīḷayo dhunayo bhrājadṛṣṭayaḥ svayaṁ mahitvaṁ panayanta dhūtayaḥ ॥3॥

sa hi svasṛtpṛṣadaśvo yuvā gaṇo'ya īśānastaviṣībhīrāvṛtaḥ ।

asi satya ṛṇāyāvanedyo'syā dhiyaḥ prāvitāthā vṛṣā gaṇaḥ ॥4॥

pituḥ pratnasya janmanā vadāmasi jihvā pra jigāti chakṣasā ।

yadīmīndraṁ śamyṛkvāṇā āśatādināmāni yīāyāni dadhire ॥5॥

śriyase kaṁ bhānubhiḥ saṁ mimikṣire te raśmibhista ṛkvabhiḥ sukhādayaḥ ।

te vāśīmanta iṣmiṇo abhīravo vidre priyasya mārutasya dhāmnaḥ ॥6॥

ऋ. (Rv.) १.८८.१-६

आ विद्युन्मद्भिर्मरुतः स्वर्के रथेभिर्यात ऋष्टिमद्भिराश्वपर्णैः ।

आ वर्षिष्ठया न इषा वयो न पप्तता सुमायाः ॥१॥

तेऽरुणेभिर्वरमा पिशंगैः शुभे कं यान्ति रथतूर्भिरश्वैः ।

रुक्मो न चित्रः स्वधितिवान्पव्या रथस्य जङ्घनन्त भूम ॥२॥

श्रिये कं वो अधि तनूषु वाशीर्मेधा वना न कृणवन्त ऊर्ध्वा ।

युष्मभ्यं कं मरुतः सुजातास्तुविद्युन्मासो धनयन्ते अद्रिम् ॥३॥

अहानि गृध्राः पर्या व आगुरिमां धियं वाकार्या च देवीम् ।

ब्रह्म कृण्वन्तो गोतमासो अर्केरूर्ध्वं नुनद्र उत्सधिं पिबध्यै ॥४॥

एतत्त्यन्नं योजनमचेति सस्वर्हं यन्मरुतो गोतमो वः ।

पश्यन् हिरण्यचक्रान्योदंष्ट्रान् विधातो वराहून् ॥५॥

एषा स्या वो मरुतोऽनुभर्त्री प्रति शोभति वाघतो न वाणी ।

अस्तोभयद् वृथासामनु स्वधां गभस्त्योः ॥६॥

ā vidyunmadbhirmarutaḥ svarkai rathebhīryāta ṛṣṭimadbhiraśvaparnaiḥ ।

ā varṣiṣṭhayaḥ na iṣā vayo na paptatā sumāyāḥ ॥1॥

te'runebhirvaramā piśaṁgaiḥ śubhe kaṁ yānti rathatūrbhiraśvaiḥ ।

rukmo na chitraḥ svadhītvānpavyā rathasya jaṅghananta bhūma ॥2॥

śriye kaṁ vo adhi tanūṣu vāśīrmedhā vanā na kṛṇavanta ūdhvā ।

yuṣmabhyam kaṁ marutaḥ sujātāstuvīdyumnāso dhanayante adrim ॥3॥

ahāni grdhrāḥ paryā va āgurimāṁ dhiyaṁ vākāryā cha devīm ।

brahma kṛṇvanto gotamāso arkairūrdhva nunudra utsadhiṁ pibadhyai ॥4॥

etattyanna yojanamacheti sasvarha yanmaruto gotamo vaḥ ।

paśyan hiraṇyachakrānyodaṁṣṭrān vidhāto varāhūn ॥5॥

eṣā syā vo maruto'nubhartrī prati śobhati vāghato na vāṇī ।

astobhayad vṛthāsāmanu svadhām gabhastyoḥ ॥6॥

सा. (Sv.) १५९४

शशमानस्य वा नरः स्वेदस्य सत्यशवसः । विदामाकस्य वेनतः ॥१॥

śaśamānasya vā naraḥ svedasya satyaśvasaḥ / vidāmākasya venataḥ ॥1॥

९. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.८९.१-१०; १.९०.१-९; सा. (Sv.) १८७४-१८७५

ऋ. (Rv.) १.८९.१-१०

आ नो भद्राः क्रतवो यन्तु विश्वतोऽदब्धासो अपरीतास उद्भिदः ।

देवा नो यथा सदमिद्वृधे असन्नप्रायुवो रक्षितारो दिवेदिवे ॥१॥

देवानां भद्रा सुमतिर्ऋजूयतां देवानां रातिरभि नो नि वर्तताम् ।

देवानां सख्यमुप सेदिमा वयं देवा न आयुः प्र तिरन्तु जीवसे ॥२॥

तान्पूर्वया निविदा हूमहे वयं भगं मित्रमदितिं दक्षमस्रिधम् ।

अर्यमणं वरुणं सोममश्विना सरस्वती नः सुभगा मयस्करत् ॥३॥

तन्नो वातो मयोभु वातु भेषजं तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः ।

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवस्तदश्विना शृणुतं धिष्ण्या युवम् ॥४॥

तमीशानं जगतस्तस्थुषस्पतिं धियंजिन्वमवसे हूमहे वयम् ।

पूषा नो यथा वेदसामसद् वृधे रक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥५॥

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्वदेवाः ।

स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥६॥

पृषदश्वा मरुतः पृश्निमातरः शुभंयावानो विदथेषु जग्मयः ।

अग्निजिह्वा मनवः सूरचक्षसो विश्वे नो देवा अवसा गमन्निह ॥७॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥८॥

शतमिन्नु शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम् ।

पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तोः ॥९॥

अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्माता स पिता स पुत्रः ।

विश्वे देवा अदितिः पञ्च जना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥१०॥

ā no bhadrāḥ kratavo yantu viśvato'dabdhāso aparītāsa udbhidaḥ /

devā no yathā sadamidvṛdhe asannaprāyuvo rakṣitāro divedive ॥1॥

devānām bhadrā sumatiṛjūyatām devānām rātirabhi no ni vartatām /

devānām sakhyamupa sedimā vayam devā na āyuh pra tirantu jīvase ॥2॥

tānpūrvayā nividā hūmahe vayam bhagam mitramaditim dakṣamasridham /

aryamaṇam varuṇam somamaśvinā sarasvatī naḥ subhagā mayaskarat ॥3॥

tanno vāto mayobhu vātu bheṣajam tanmātā pṛthivī tatpitā dyauḥ /

tadgrāvāṇaḥ somasuto mayobhuvastadaśvinā śṛṇutaḥ dhiṣṇyā yuvam ॥4॥

tamīśānam jagatastasthuṣaspatim dhiyamjinvamavase hūmahe vayam /

pūṣā no yathā vedasāmasad vṛdhe rakṣitā pāyuradabdhāḥ svastaye ॥5॥

svasti na indro vṛddhaśravāḥ svasti naḥ pūṣā viśvadevāḥ /

svasti nastārṣyaro ariṣṭanemiḥ svasti no bṛhaspatirdadhātu ॥6॥

pṛṣadaśvā marutaḥ pṛśnimātaraḥ śubhamyāvāno vidatheṣu jagmayah /

agnijihvā manavaḥ sūrachakṣaso viśve no devā avasā gamanniha ॥7॥

bhadram karṇebhiḥ śuṇuyāma devā bhadram paśyemākṣabhiryajatrāḥ /

sthirairamgaistuṣṭuvāmśastanūbhirvyasēma devahitam yadāyuh ॥8॥

śataminnu śarado anti devā yatrā naśchakrā jarasam tanūnām /

putrāso yatra pitaro bhavanti mā no madhyā rīriṣatāyurgantoḥ ॥9॥

aditirdyauraditirantarikṣamaditirmātā sa pitā sa putraḥ /

viśve devā aditiḥ pañcha janā aditiṛjātamaditirjanitvam ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.९०.१-९

ऋजुनीति नो वरुणो मित्रो नयतु विद्वान् । अर्यमा देवैः सजोषाः ॥१॥

ते हि वस्वो वसवानास्ते अप्रमूरा महोभिः । व्रता रक्षन्ते विश्वहा ॥२॥
 ते अस्मभ्यं शर्म यंसन्नमृता मर्त्येभ्यः । बाधमाना अप द्विषः ॥३॥
 वि नः पथः सुविताय चियन्त्विन्द्रो मरुतः । पूषा भगो वन्द्यासः ॥४॥
 उत नो धियो गोअग्राः पूषन्विष्णवेवयावः । कर्ता नः स्वस्तिमतः ॥५॥
 मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥६॥
 मधु नक्तमृतोषसो मधुमत्पार्थिवं रजः । मधु द्यौरस्तु नः पिता ॥७॥
 मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमाँ अस्तु सूर्यः । मध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥८॥
 शं नो मित्रः शं वरुणः शं नो भवत्यवर्यमा । शं न इन्द्रो बृहस्पतिः शं नो विष्णुरुक्रमः ॥९॥
rjuniṭi no varuṇo mitro nayatu vidvān / aryamā devaiḥ sajoṣāḥ ॥1॥
te hi vasvo vasavānāste apramūrā mahobhiḥ / vratā rakṣante viśvahā ॥2॥
te asmabhyam śarma yaṁsannamṛtā martyebhyaḥ / bādhamānā apa dviṣaḥ ॥3॥
vi naḥ pathaḥ suvitāya chiyantvindra marutaḥ / pūṣā bhago vandyāsaḥ ॥4॥
uta no dhiyo goagrāḥ pūṣanviṣṇavevayāvaḥ / kartā naḥ svastimataḥ ॥5॥
madhu vātā ṛtāyate madhu kṣaranti sindhavaḥ / mādhvīrnaḥ santvoṣadhīḥ ॥6॥
madhu naktamutoṣaso madhumatpārthivam rājaḥ / madhu dyaurastu naḥ pitā ॥7॥
madhumānno vanaspatirmadhumāmāṁ astu sūryaḥ / madhvīrgāvo bhavantu naḥ ॥8॥
śam no mitraḥ śam varuṇaḥ śam no bhavatyavaryamā /
śam na indro bṛhaspatiḥ śam no viṣṇururukramaḥ ॥9॥

सा. (Sv.) १८७४-७५

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवा सस्तनूभिर्व्यशेमहि देवहितं यदायुः ॥२॥
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
 स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥३॥
bhadram karṇebhiḥ śṛṇuyāma devā bhadram paśyemākṣabhiryajatrāḥ /
sthirairangaistuṣṭuvā sastanūbhirvyaśemahi devahitam yadāyuh ॥2॥
svasti na indro vṛddhaśravāḥ svasti naḥ pūṣā viśvavedāḥ /
svasti nastārṣayo ariṣṭanemiḥ svasti no bṛhaspatirdadhātu ॥3॥

१०. सोमः (Somaḥ) - ऋ. (Rv.) १.११.१-२३; सा. (Sv.) ६०३-६०४

ऋ. (Rv.) १.११.१-२३

त्वं सोम प्र चिकितो मनीषा त्वं रजिष्ठमनु नेषि पन्थाम् ।
 तव प्रणीती पितरो न इन्द्रो देवेषु रत्नमभजन्त धीराः ॥१॥
 त्वं सोम क्रतुभिः सुक्रतुर्भूस्त्वं दक्षैः सुदक्षो विश्ववेदाः ।
 त्वं वृषा वृषत्वेभिर्महित्वा द्युम्नेभिर्द्युम्नभवो नृचक्षाः ॥२॥
 रागो नु ते वरुणस्य व्रतानि बृहद्भीरं तव सोम धाम ।
 शुचिष्ठमसि प्रियो न मित्रो दक्षाव्यो अर्यमेवासि सोम ॥३॥
 या ते धामानि दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु ।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेळन्नाजन्तसोम प्रति हव्या गृभाय ॥४॥
 त्वं सोमासि सत्पतिस्त्वं राजोत वृत्रहा । त्वं भद्रो असि क्रतुः ॥५॥
 त्वं च सोम नो वशो जीवातुं न मरामहे । प्रियस्तोत्रो वनस्पतिः ॥६॥
 त्वं सोम महे भगं त्वं यून् ऋतायते । दक्षं दधासि जीवसे ॥७॥
 त्वं नः सोम विश्वतो रक्षा राजन्नघायतः । न रिष्येत्त्वावतः सखा ॥८॥
 सोम यास्ते मयोभुव ऊतयः सन्ति दाशुषे । ताभिर्नोऽविता भव ॥९॥
 इमं यामिदं वाचो जुजुषाण उपागहि । सोम त्वं नो वृधे भव ॥१०॥
 सोम गीर्भिष्ट्वा वयं वर्धयामो वचोविदः । सुमृळीको न आ विश ॥११॥
 गयस्फानो अमीवहा वसुवितुष्टिवर्धनः । सुमित्रः सोम नो भव ॥१२॥
 सोम रारन्धि नो हृदि गावो न यवसेष्वा । मर्य इव स्व ओक्त्रे ॥१३॥
 यः सोम सख्ये तव रारणदेव मर्त्यः । तं दक्षः सचते कविः ॥१४॥

उरुष्या णो अभिशस्तेः सोम नि पाह्यहसः । सखा सुशेव एधि नः ॥१५॥
 आ प्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोम वृष्ण्यम् । भवा वाजस्य संगथे ॥१६॥
 आ प्यायस्व मदिन्तम सोम विश्वेभिरंशुभिः । भवा नः सुश्रवस्तमः सखा वृधे ॥१७॥
 सं ते पयांसि समु यन्तु वाजाः सं वृष्ण्यान्यभिमातिषाहः ।
 आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व ॥१८॥
 या ते धामानि हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु याम् ।
 गयस्फानः प्रतरणः सुवीरोऽवीरहा प्र चरा सोम दुर्यान् ॥१९॥
 सोमो धेनुं सोमो अर्वन्तमांशु सोमो वीरे कर्मण्यं ददाति ।
 सादन्यं विदथ्यं सभेयं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै ॥२०॥
 अषाळहं युत्सु पृतनासु पप्रि स्वर्षामप्सां वृजनस्य गोपाम् ।
 भरेषुजां सुक्षितिं सुश्रवसं जयन्तं त्वामनु मदेम सोम ॥२१॥
 त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।
 त्वमा ततन्योर्वशन्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥२२॥
 देवेन नो मनसा देव सोम रायो भागं सहसावन्नभि युध्य ।
 मा त्वा तनदीशिषे वीर्यस्योभयेभ्यः प्र चिकित्सा गविष्ठौ ॥२३॥

tvam soma pra chikito manīṣā tvam rajiṣṭhamanu neṣi panthām ।
tava praṇīti pitaro na indo deveṣu ratnamabhajanta dhīrāḥ ॥1॥
tvam soma kratubhiḥ sukraturbhūstvam dakṣaiḥ sudakṣo viśvavedāḥ ।
tvam vṛṣā vṛṣatvebhirmahitvā dyumnebhirdyumnyabhavo nṛchakṣāḥ ॥2॥
rāo nu te varuṇasya vratāni bṛhadgabhīraṁ tava soma dhāma ।
śuchiṣṭvamasi priyo na mitro dakṣāyṇo aryamevāsi soma ॥3॥
yā te dhāmāni divi yā pṛthivyām yā parvateṣvoṣadhiṣvapsu ।
tebhirno viśvaiḥ sumanā aheḷannājantsoma prati havyā grbhāya ॥4॥
tvam somāsi satpatistvam rājota vṛtrahā । tvam bhadro asi kratuḥ ॥5॥
tvam cha soma no vaśo jīvātum na marāmahe । priyastotro vanaspatiḥ ॥6॥
tvam soma mahe bhagaṁ tvam yūna ṛtāyate । dakṣam dadhāsi jīvase ॥7॥
tvam naḥ soma viśvato rakṣā rājannaghāyataḥ । na riṣyettvāvataḥ sakhā ॥8॥
soma yāste mayobhuva ūtayaḥ santi dāśuṣe । tābhirno'vitā bhava ॥9॥
imaṁ yāmidam vācho jujuṣāṇa upāgahi । soma tvam no vṛdhe bhava ॥10॥
soma gīrbhiṣṭvā vyaṁ vardhayāmo vachovidaḥ । sumṛṇiko na ā viśa ॥11॥
gayasphāno amīvahā vasuvītpuṣṭivardhanaḥ । sumitraḥ soma no bhava ॥12॥
soma rārandhi no hṛdi gāvo na yavaseṣvā । marya iva sva Okye ॥13॥
yaḥ soma sakhye tava rāṇaddeva martyaḥ । tam dakṣaḥ sachate kaviḥ ॥14॥
uruṣyā ṇo abhiśasteḥ soma ni pāhyamhasaḥ । sakhā suśeva edhi naḥ ॥15॥
ā pyāyasva sametu te viśvataḥ soma vṛṣṇyam । bhavā vājasya saṁgathe ॥16॥
ā pyāyasva madintama soma viśvebhiraṁsubhiḥ ।
bhavā naḥ suśravastamaḥ sakhā vṛdhe ॥17॥
sam te payāmsi samu yantu vājāḥ sam vṛṣṇyānyabhimātiṣāḥ ।
āpyāyamāno amṛtāya soma divi śravāmsyuttamāni dhiṣva ॥18॥
yā te dhāmāni haviṣā yajanti tā te viśvā paribhūrastu yām ।
gayasphānaḥ prataranaḥ suvīro'vīrahā pra charā soma duryān ॥19॥
somo dhenum somo arvantamāmsu somo vīre karmanyaṁ dadāti ।
sādanyaṁ vidathyaṁ sabheyaṁ pitṛśravaṇam yo dadāśadasmai ॥20॥
aṣāḥaṁ yutsu pṛtanāsu papriṁ svarṣāmapsām vṛjanasya gopām ।
bhareṣujām sukṣitim suśravasaṁ jayantaṁ tvāmanu madema soma ॥21॥
tvamimā Oṣadhiḥ soma viśvāstvamapo ajanayastvam gāḥ ।
tvamā tatanthorva1ntarikṣam tvam jyotiṣā vi tamo vavartha ॥22॥
devena no manasā deva soma rāyo bhāgaṁ sahasāvannabhi yudhya ।
mā tvā tanadīṣiṣe vīryasyobhayebhyaḥ pra chikitsā gaviṣṭau ॥23॥

सा. (Sv.) ६०३-६०४

सं ते पर्यांसि समु यन्तु वाजाः सं वृष्ण्यान्यभिमतिषाहः ।

आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व ॥२॥

त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।

त्वमतनोरुर्वा३न्तरिक्षं त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थः ॥३॥

sam te payānsi samu yantu vājāḥ sam vṛṣṇyānyabhimātiṣāhaḥ ।

āpyāyamāno amṛtāya soma divi śravānsyuttamāni dhiṣva ॥2॥

tvamimā Oṣadhīḥ soma viśvāstvamapo ajanayastvam gāḥ ।

tvamātanorurvā3ntarikṣam tvam jyotiṣā vi tamo vavarthaḥ ॥3॥

२२०. गोधा (Godhā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१३४.६-७; सा १७६

ऋ. (Rv.) १०.१३४.६-७

पूर्वेण मघवन्पदाजो वयां यथा यमो ।

देवी जनित्र्यजीजनद् भद्रा जनित्र्यजीजनत् ॥६॥

नाकिर्देवा मिनीमसि नकिरा योपयामसि मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ।

पक्षेभिरपिकक्षेभिरत्राभि सं रभामहे ॥७॥

pūrveṇa maghavanpadājo vayāṁ yathā yamo ।

devī janitrayajījanad bhadra janitrayajījanat ॥6॥

nākirdevā minīmasi nakirā yopayāmasi mantraśrutyaṁ charāmasi ।

pakṣebhirapikakṣebhiratrābhi saṁ rabhāmahe ॥7॥

सा. (Sv.) १७६

न कि देवा इनीमसि न क्या योपयामसि । मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ॥२॥

na ki devā inīmasi na kyā yopayāmasi । mantraśrutyaṁ charāmasi ॥2॥

२२१. गोपथः (Gopathaḥ)

१. रात्रिः (Rātriḥ) - अ. (Av.) १९.४७.१-९; १९.४८.१-६; १९.४९.१-१०; १९.५०.१-७

अ. (Av.) १९.४७.१-९

आ रात्रि पार्थिवं रजः पितुरप्रायि धामभिः ।

दिवः सदांसि बृहती वि तिष्ठस आ त्वेषं वर्तते तमः ॥१॥

न यस्याः पारं ददृशे न योयुवद् विश्वमस्यां नि विशते यदेजति ।

अरिष्टासस्त उर्वि तमस्वति रात्रि पारमशीमहि भद्रे पारमशीमहि ॥२॥

ये ते रात्रि नृचक्षसो दृष्टारो नवतिर्नव ।

अशीतिः सन्त्यष्टा उतो ते सप्त सप्ततिः ॥३॥

षष्टिश्च षट् च रेवति पंचाशत् पंच सुम्रयि ।

चत्वारश्चत्वारिंशच्च त्रयस्त्रिंशच्च वाजिनि ॥४॥

द्वौ च ते विंशतिश्च ते रात्र्येकादशावमाः ।

तेभिर्नो अद्य पायुभिर्नु पाहि दुहितर्दिवः ॥५॥

रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत मा नो दुःशंस ईशत ।

मा नो अद्य गवां स्तेनो मवीनां वृक ईशत ॥६॥

माश्वानां भद्रे तस्करो मा नृणां यातुधान्यः । परमेभिः पाथिभि स्तेनो धावतु तस्करः ।

परेण दत्वती रज्जुः परेणाघायुरर्षतु ॥७॥

अध रात्रि तृष्टधूममशीर्षाणमहि कृणु हनू वृकस्य जम्भयास्तेन तं द्रुपदे जहि ॥८॥

त्वयि रात्रि वसामसि स्वपिष्यामसि जागृहि । गोभ्यो नः शर्म यच्छाश्चेभ्यः पुरुषेभ्यः ॥९॥

ā rātri pāṛthivam rajah pituraprāyi dhāmabhiḥ ।

divaḥ sadānsi bṛhatī vi tiṣṭhasa ā tveṣam vartate tamaḥ ॥1॥

na yasyāḥ pāram dadṛśe na yoyuvad viśvamasyām ni viśate yadejati ।

ariṣṭāsasta urvi tamasvati rātri pāramaśīmahi bhadre pāramaśīmahi ॥2॥
 ye te rātri nṛchakṣaso dṛṣṭāro navatīrnava ।
 aśītiḥ santyaṣṭā uto te sapta saptatiḥ ॥3॥
 ṣaṣṭiścha ṣaṭ cha revati pañchāśat pañcha sumnaya ।
 chatvāraśchatvāriṁśachcha trayastriṁśachcha vājini ॥4॥
 dvau cha te viṁśatiścha te rātrayekādaśāvamāḥ ।
 tebhīrno adya pāyubhīrnu pāhi duhitardivaḥ ॥5॥
 rakṣā mākirno aghaśaṁsa īśata mā no duḥśaṁsa īśata ।
 mā no adya gavānī steno mavīnānī vṛka īśata ॥6॥
 māśvānānī bhadre taskaro mā nṛṇānī yātudhānyaḥ । paramēbhiḥ pāthibhiḥ steno
 dhāvatu taskaraḥ ।
 pareṇa datvati rājīuḥ pareṇāghāyuraṣatu ॥7॥
 adha rātri tṛṣṭadhūmamaśīrṣānamahim kṛṇu hanū vṛkasya jambhayāstena tam
 drupade jahi ॥8॥
 tvayi rātri vasāmasi svapiṣyāmasi jāgrhi । gobhyo naḥ śarma yachchhāśvebhyaḥ
 puruṣebhyaḥ ॥9॥

अ. (Av.) १९.४८.१-६

अथो यानि च यस्मा ह यानि चान्तः परीणहि । तानि ते परि ददमसि ॥१॥
 रात्रि मातरुषसे नः परि देहि । उषा नो अह्ने परि ददात्वहस्तुभ्यं विभावरी ॥२॥
 यत् किं चेदं पतयति यत् किं चेदं सरीसृपम् ।
 यत् किं च पर्वतायासत्वं तस्मात् त्वं रात्रि पाहि नः ॥३॥
 सा पश्चात् पाहि सा पुरः सोत्तरादधरादुत ।
 गोपाय नो विभावरी स्तोतारस्त इह स्मसि ॥४॥
 ये रात्रिमनुतिष्ठन्ति ये च भूतेषु जाग्रति ।
 पशून् ये सर्वान् रक्षन्ति ते न आत्मसु जाग्रति ते नः पशुषु जाग्रति ॥५॥
 वेद वै रात्रि ते नाम घृताची नाम वा असि ।
 तां त्वा भरद्वाजो वेद सा नो वित्तेऽधि जागृति ॥६॥
 atho yāni cha yasmā ha yāni chāntaḥ parīṇahi । tāni te pari dadmasi ॥1॥
 rātri mātaruṣase naḥ pari dehi । uṣā no ahne pari dadātvahastubhyaṁ vibhāvāri ॥2॥
 yat kiṁ chedaṁ patayati yat kiṁ chedaṁ sarīṣipam ।
 yat kiṁ cha parvatāyāsatvaṁ tasmāt tvaṁ rātri pāhi naḥ ॥3॥
 sā paśchāt pāhi sā puraḥ sottarādadharāduta ।
 gopāya no vibhāvāri stotārasta iha smasi ॥4॥
 ye rātrimanutiṣṭhanti ye cha bhūteṣu jāgrati ।
 paśūna ye sarvān rakṣanti te na ātmasu jāgrati te naḥ paśuṣu jāgrati ॥5॥
 veda vai rātri te nāma ghṛtāchī nāma vā asi ।
 tān tvā bharadvājo veda sā no vitte'dhi jāgrti ॥6॥

अ. (Av.) १९.४९.१-१०

इषिरा योषा युवतिर्दमूना रात्री देवस्य सवितुर्भगस्य ।
 अश्वक्षभा सुहवा संभृतश्रीरा पप्रौ द्यावापृथिवी महित्वा ॥१॥
 अति विश्वान्यरुहद् गम्भीरो वर्षिष्ठमरुहन्त श्रविष्ठाः ।
 उशती रात्र्यनु सा भ्रदाभि तिष्ठते मित्रइव स्वधाभिः ॥२॥
 वर्ये वन्दे सुभगे सुजात आजगन् रात्रि सुमना इह स्याम् ।
 अस्मांस्त्रायस्व नर्याणि जाता अथो यानि गव्यानि पुष्ट्या ॥३॥
 सिंहस्य रात्र्युशती पीषस्य व्याघ्रस्य द्वीपिनो वर्च आ ददे ।
 अश्वस्य ब्रध्नं पुरुषस्य मायुं पुरु रूपाणि कृणुषे विभाती ॥४॥
 शिवां रात्रिमनुसूर्यं च हिमस्य माता सुहवा नो अस्तु ।
 अस्य स्तोमस्य सुभगे नि बोध येन त्वा वन्दे विश्वासु दिक्षु ॥५॥

स्तोमस्य नो विभावरी रात्रि राजेव जोषसे ।
 असाम सर्ववीरा भवाम सर्ववेदसो व्युच्छन्तीरनूषसः ॥६॥
 शम्या ह नाम दधिषे मम दिप्सन्ति ये धना ।
 रात्रीहि तानसुतपा य स्तेनो न विद्यते यत् पुनर्न विद्यते ॥७॥
 भद्रासि रात्रि चमसो न विष्टो विष्वङ् गोरूपं युवतिर्बिभर्षि ।
 चक्षुष्मती मे उशती वपूषि प्रति त्वं दिव्या न क्षाममुक्थाः ॥८॥
 यो अद्य स्तेन आयत्यघायुर्मर्त्यो रिपुः ।
 रात्री तस्य प्रतीत्य प्र ग्रीवाः प्र शिरो हनत् ॥९॥
 प्र पादौ यथायति प्र हस्तौ न यथशिषत् ।
 यो मलिम्लुरुपायति स संपिष्टो अपायति ।
 अपायति स्वपायति शुष्के स्थाणावपायति ॥१०॥

*īśirā yoṣā yuvatirdamūnā rātrī devasya saviturbhagasya ।
 āśvakṣabhā suhavā sambhṛtaśrīrā paprau dyāvāpṛthivī mahitvā ॥1॥
 atī viśvānyaruhaḍ gambhīro varṣiṣṭhamaruhanta śraviṣṭhāḥ ।
 uśatī rātrayanū sā bhradābhi tiṣṭhate mitraiva svadhābhiḥ ॥2॥
 varye vande subhage sujāta ājagan rātri sumanā iha syām ।
 asmānstrāyasva naryāṇi jāta atho yāni gavyāni puṣṭyā ॥3॥
 sinḥasya rātrayusatī pīṁśasya vyāghrasya dvīpino varcha ā dade ।
 āśvasya bradhnām puruṣasya māyum puru rūpāṇi kṛṇuṣe vibhātī ॥4॥
 śivām rātrimanusūrya cha himasya mātā suhavā no astu ।
 asya stomasya subhage nī bodha yena tvā vande viśvāsu dikṣu ॥5॥
 stomasya no vibhāvari rātri rājeva joṣase ।
 asāma sarvavīrā bhavāma sarvavedaso vyuchchhantīranūṣasaḥ ॥6॥
 śamyā ha nāma dadhiṣe mama dipsanti ye dhanā ।
 rātrīhi tānasutapā ya steno na vidyate yat punar na vidyate ॥7॥
 bhradrāsi rātri chamaso na viṣṭo viṣvaṅ gorūpaṁ yuvatirbibharṣi ।
 chakṣuṣmatī me uśatī vapūṁṣi prati tvam divyā na kṣāmamukthāḥ ॥8॥
 yo adya stena āyatyaghāyurmartyo ripuḥ ।
 rātrī tasya pratītya pra grīvāḥ pra śīro hanat ॥9॥
 pra pādau yathāyati pra hastau na yathāśiṣat ।
 yo malimlurupāyati sa sampiṣṭo apāyati ।
 apāyati svapāyati śuṣke sthāṇāvapāyati ॥10॥*

अ. (Av.) १९.५०.१-७

अध रात्रि तृष्टधूममशीर्षाणमहिं कृणु । अक्षौ वृकस्य निर्जह्यास्तेन तं द्रुपदे जहि ॥१॥
 ये ते रात्र्यनङ्गाहस्तीक्ष्णशृङ्गाः स्वाशवः । तेभिर्नो अद्य पारयाति दुर्गाणि विश्वहा ॥२॥
 रात्रिरात्रिमरिष्यन्तस्तेरम तन्वावयम् । गम्भीरमप्लवाइव न तरेयुररातयः ॥३॥
 यथा शाम्याकः प्रपतन्नपवान् नानुविद्यते । एवा रात्रि प्र पातय यो अस्माँ अभ्यघायति ॥४॥
 अप स्तेन वासो गोअजमुत तस्करम् । अथो यो अर्वतः शिरोऽभिधाय निनीषति ॥५॥
 यदद्या रात्रि सुभगे विभजन्त्ययो वसु । यदेतदस्मान् भोजय यथोदन्यानुपायसि ॥६॥
 उषसे नः परि देहि सर्वान् रात्र्यनागसः । उषा नो अह्ने आ भजादहस्तुभ्यं विभावरी ॥७॥
*adha rātri tṛṣṭadhūmamaśīrṣāṇamahim kṛṇu । akṣau vṛkasya nirjahyāstena tam
 drupade jahi ॥1॥
 ye te rātrayanadvāhastīkṣaṇaśṛṅgāḥ svāśavaḥ । tebhīrno adya pārayāti durgāṇi
 viśvahā ॥2॥
 rātrimrātrimariṣyantastarema tanvāvayam । gambhīramaplavāiva na
 tareyurarātayaḥ ॥3॥
 yathā śāmyākaḥ prapatannapavān nānuvidyate । evā rātri pra pātaya yo asmān
 abhyaghāyati ॥4॥*

apa stenam vāso goajamuta taskaram / atho yo arvataḥ śīro'bhidhāya niniṣati ॥5॥
yadadyā rātri subhage vibhajantyayo vasu / yadetadasmān bhojaya
yathodanyānupāyasi ॥6॥
uṣase naḥ pari dehi sarvān rātrayanāgasah / uṣā no ahne ā bhajādahastubhyam
vibhāvari ॥7॥

२. वाजी (Vāji) - अ. (Av.) १९.२५.१

अश्रान्तस्य त्वा मनसा युनज्मि प्रथमस्य च । उत्कूलमुद्वहो भवोदुह्य प्रति धावतात् ॥१॥
aśrāntasya tvā manasā yunajmi prathamasya cha / utkūlamudvaho bhavoduhma prati
dhāvatāt ॥1॥

२२२. गोपवन आत्रेयः (Gopavana Ātreyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ८.७४.१-१२; सा. (Sv.) २९; ८७; ८९; १५६४-६६

ऋ. (Rv.) ८.७४.१-१२

विशेविशो वो अतिथि वाजयन्तः पुरुप्रियम् । अग्निं वो दुर्य वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥१॥

यं जनासो हविष्मन्तो मित्रं न सर्पिरासुतिम् । प्रशंसन्ति प्रशस्तिभिः ॥२॥

पन्यासं जातवेदसं यो देवतात्युद्यता । हव्यान्त्यैरयद्वि ॥३॥

आगन्म वृत्रहन्तमं ज्येष्ठमग्निमानवम् । यस्य श्रुतर्वा बृहन्नाक्षो अनीक एधते ॥४॥

अमृतं जातवेदसं तिस्तमांसि दर्शतम् । घृताहवनमीड्यम् ॥५॥

सबाधो य जना इमेऽग्निं हव्येभिरीळते । जुह्वानासो यतसुचः ॥६॥

इयं ते नव्यसी मतिरग्रे अधाय्यस्मदा । मन्द्र सुजात सुक्रतोऽमूर दस्मातिथे ॥७॥

सा ते अग्रे शंतमा चनिष्ठा भवतु प्रिया । तया वर्धस्व सुष्टुतः ॥८॥

सा द्युमैद्युभिनी बृहदुपोप श्रवसि श्रवः । दधीत वृत्रतूर्ये ॥९॥

अश्वमिद्रां रथप्रां त्वेषमिन्द्रं न सत्पतिम् । यस्य श्रवांसि तूर्वथ पन्यं पन्यं च कृष्टयः ॥१०॥

य त्वा गोपवनो गिरा चनिष्ठदग्रे अंगिरः । स पावक श्रुधी हवम् ॥११॥

यं त्वा जनास ईळते सबाधो वाजसातये । स बोधि वृत्रतूर्ये ॥१२॥

viśeviśo vo atithi vājayantaḥ purupriyam /

agniṁ vo durya vachaḥ stuṣe śūṣasya manmabhiḥ ॥1॥

yaṁ janāso haviṣmanto mitraṁ na sarpirāsutim / praśamsanti praśastibhiḥ ॥2॥

panyāsaṁ jātavedasaṁ yo devatātyudyatā / havyānyairayaddivī ॥3॥

āganma vṛtrahantamaṁ jyeṣṭhamagnimānavam /

yasya śrutarvā bṛhannārṁkṣo anīka edhate ॥4॥

amṛtaṁ jātavedasaṁ tistamānsi darśatam / ghṛtāhavanamīḍyam ॥5॥

sabādho ya janā imeḥ agniṁ havyebhirīḷate / juhnānāso yatasruchaḥ ॥6॥

iyam te navyasī matiragne adhāyasmadā /

mandra sujāta sukrato'mūra dasmātithe ॥7॥

sā te agne śamṭamā chaniṣṭhā bhavatu priyā / tayā vardhasva suṣṭutaḥ ॥8॥

sā dyumnairdyumninī bṛhadupopa śravasi śravaḥ / dadhīta vṛtratūrye ॥9॥

aśvamidgām rathaprām tveṣamindram na satpatim /

yasya śravānsi tūrvatha panyampanyam cha kṛṣṭayaḥ ॥10॥

ya tvā gopavano girā chaniṣṭhadagne aṅgiraḥ / sa pāvaka śrudhī havam ॥11॥

yaṁ tvā janāsa īḷate sabādho vājasātaye / sa bodhi vṛtratūrye ॥12॥

सा. (Sv.) २९

तं त्वा गोपवनो गिरा चनिष्ठदग्रे अंगिरः । स पावक श्रुधी हवम् ॥९॥

taṁ tvā gopavano girā janiṣṭhadagne aṅgiraḥ / sa pāvaka śrudhī havam ॥9॥

सा. (Sv.) ८७

विशोविशो वो अतिथि वाजयन्तः पुरुप्रियम् । अग्निं वो दुर्य वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥७॥

viśo viśo vo atithi vājayantaḥ purupriyam / agniṁ vo durya vachaḥ stuṣe śūṣasya
manmabhiḥ ॥7॥

सा. (Sv.) ८९

अगन्म वृत्रहन्तमं ज्येष्ठमग्निमानवम् । यः स्म श्रुतर्वन्नाक्षे बृहदनीक इध्यते ॥९॥

*aganma vṛtrahantamaṁ jyeṣṭhamagnimānavam ।
yaḥ sma śrutarvannārkṣe bṛhadanīka idhyate ॥9॥*

सा. (Sv.) १५६४-६६

विशो विशो वो अतिथिं वाजयन्तः पुरुप्रियम् । अग्निं वो दुर्य वच स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥१॥

यं जनासो हविष्मन्तो मित्रं न सर्पिरासुतिम् । प्रशंसन्ति प्रशस्तिभिः ॥२॥

पन्यांसं जातवेदसं यो देवतात्युद्यता । हव्यान्यैरयद्विवि ॥३॥

viśo viśo vo atithim vājayantaḥ purupriyam ।

agnim vo durya vacha stuṣe śūṣasya manmabhiḥ ॥1॥

yam janāso haviṣmannto mitram na sarpirāsutim । praśaṁsanti praśastibhiḥ ॥2॥

panyāṁsam jātavedasam yo devatātyudyatā । havyānyairayaddivi ॥3॥

२. श्रुतवर्ण आर्क्षस्य दानस्तुतिः (Śrutavarṇa Ārkṣasya Dānastutiḥ) - ऋ. (Rv.) ८.७४.१३-१५

अहं हुवान आर्क्षे श्रुतवर्णि मदच्युति ॥ शर्धासीव स्तुकाविनां मृक्षा शीर्षा चतुर्णाम् ॥१३॥

मां चत्वार आशवः शविष्ठस्य द्रविलवः । सुरथासो अभि प्रयो वक्षन्वयो न तुग्रयम् ॥१४॥

सत्यमित्तवा महेनदि परुष्यव देदिशम् । नेमापो अश्वदातरः शविष्ठादस्ति मर्त्यः ॥१५॥

aham huvāna ārkṣe śrutarvaṇi madachyuti ॥

śardhāsīva stukāvināṁ mṛkṣā śīrṣā chaturṇām ॥13॥

mām chatvāra āśavaḥ śaviṣṭhasya dravitnavaḥ ।

surathāso abhi prayo vakṣanvayo na tugrayam ॥14॥

satyamittavā mahenadi paruṣṇyava dediśam ।

nemāpo aśvadātaraḥ śaviṣṭhādasti martyaḥ ॥15॥

२२३. गोपवन आत्रेयः सप्तवधिर वा (Gopavana Ātreyaḥ Saptavadhīr Vā)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.७३.१-१८

उदीराथामृतायते युजाथमश्विना रथम् । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१॥

निमिषश्चिज्जीवयसा रथेना यातमश्विना । अन्ति षदभूतु वामवः ॥२॥

उप स्तृणीतमत्रये हिमेन घर्ममश्विना । अन्ति षदभूतु वामवः ॥३॥

कुह स्थः कुह जग्मथुः कुह श्येनेव पेत्युः । अन्ति षदभूतु वामवः ॥४॥

यदन्न कर्हि कर्हि चिच्छुश्रूयातमिमं हवम् । अन्ति षदभूतु वामवः ॥५॥

अश्विना यामहूतमा नेदिष्ठं याम्याप्यम् । अन्ति षदभूतु वामवः ॥६॥

अवन्तमत्रये गृहं कृणुतं युवमश्विना । अन्ति षदभूतु वामवः ॥७॥

वरेथे अग्निमातपो वदते वल्वत्रये । अन्ति षदभूतु वामवः ॥८॥

प्र सप्तवर्धिराशसा धारामग्रेरशायत । अन्ति षदभूतु वामवः ॥९॥

इहा गतं वृषण्वसू शुणुतं म इमं हवम् । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१०॥

किमिदं वां पुराणवज्जरतोरिव शस्यते । अन्ति षदभूतु वामवः ॥११॥

समानं वां सजात्यं समानो बन्धुरश्विना । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१२॥

यो वां रजांस्यश्विना रथो वियाति रोदसी । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१३॥

आ नो गव्येभिरश्व्यैः सहस्रैरुप गच्छतम् । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१४॥

मा नो गव्येभिरश्व्यैः सहस्रेभिरति ख्यतम् । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१५॥

रुणप्सुरुषा अभूदकज्योतिरहर्तावरी । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१६॥

अश्विना सु विचाकशदृक्ष परशुमाँ इव । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१७॥

पुरं न धृष्णवा रुज कृष्णया बाधितो विषा । अन्ति षदभूतु वामवः ॥१८॥

udīrāthāmṛtāyate yujjāthamaśvinā ratham । anti ṣadabhūtu vāmavaḥ ॥1॥

nimiṣaśchijjaviyāsā rathena yātamaśvinā । anti ṣadabhūtu vāmavaḥ ॥2॥

upa strṇītamatraye himena gharṁamaśvinā । anti ṣadabhūtu vāmavaḥ ॥3॥

kuha sthaḥ kuha jagmathuḥ kuha śyeneva petthuḥ । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥4॥
 yadadma karhi karhi chichchhuśrūyātamimam havam । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥5॥
 aśvinā yāmahūtāmā nediṣṭham yāmyāpyam । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥6॥
 avantamatraye grham kṛputam yuvamaśvinā । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥7॥
 varethe agnimātapo vadate valgvatraye । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥8॥
 pra saptavardhirāśasā dhārāmagneraśāyata । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥9॥
 ihā gatam vṛṣaṇvasū śunutam ma imam havam । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥10॥
 kimidam vām purāṇavajjaratoriva śasyate । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥11॥
 samānam vām sajātyam samāno bandhuraśvinā । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥12॥
 yeā vām rajāmsyaśvinā ratho viyāti rodasī । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥13॥
 ā no gavyebhiraśvyaiḥ sahasrairupa gachchhatam । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥14॥
 mā no gavyebhiraśvyaiḥ sahasrebhirati khyatam । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥15॥
 ruṇapsuruṣā abhūdakarjyotiṛtāvarī । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥16॥
 aśvinā su vichākaśadvrkṣam paraśumām iva । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥17॥
 puram na dhṛṣṇavā ruja kṛṣṇayā bādhito viṣā । anti śadabhūtu vāmavaḥ ॥18॥

२२४. गोरवीति शाक्त्यः (Goravīti Śāktyaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ३१९, ३३१

सा. (Sv.) ३१९

वयः सुपर्णा उप सेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।

अप ध्वान्तमूर्णहि पूर्धि चक्षुर्मुग्ध्या ३ स्मान्निधयेव बद्धान् ॥७॥

vayaḥ suparṇā upa sedurindram priyamedhā ṛṣayo nādhamānāḥ ।

apa dhvāntamūrṇuhi pūrdhi chakṣurmumugdhyā 3 smānnidhayeva baddhān ॥7॥

सा. (Sv.) ३३१

चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तमदस्मै मध्विचच्छद्यात् ।

पृथिव्यामतिषितं यदूधः पयो गोष्वदधा ओषधीषु ॥९॥

chakraṁ yadasyāpsvā niṣattamuto tamadasmai madhvichchachchhadyāt ।

prthivyāmatiṣitam yadūdhaḥ payo goṣvadadhā Oṣadhiṣu ॥9॥

३. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ५७८; ६९२-६९३

सा. (Sv.) ५७८

पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः । महि द्युक्षतमो मदः ॥९॥

pavasva madhumattama indrāya soma kratuvittamo madaḥ । mahi dyukṣatamo madaḥ ॥9॥

सा. (Sv.) ६९२-६९३

पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः । महि द्युक्षतमो मदः ॥९॥

यस्य ते पीत्वा वृषभो वृषायतेऽस्य पीत्वा स्विदः ।

स सुप्रकेतो अभ्यक्रमीदिषोऽच्छा वाजं नैतशः ॥१२॥

pavasva madhumattama indrāya soma kratuvittamo madaḥ । mahi dyukṣatamo madaḥ ॥1१॥

yasya te pītva vṛṣabho vṛṣāyate'sya pītva rsvidaḥ ।

sa supraketo abhyakramīdiṣo'chchhā vājam naitaśaḥ ॥12॥

२२५. गोषूक्त्यश्वसूक्तिनौ (Goṣūktyaśvasūktinau)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.२७.१-६; २०.२८.१-४; २०.२९.१-५; २०.३९.२-५; २०.६१.१-६; २०.६२.८-१०; २०.१०६.१-३

अ. (Av.) २०.२७.१-६

यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् । स्तोता मे गोषखा स्यात् ॥१॥

शिक्षेयमस्मै दित्सेयं शचीपते मनीषिणे । यदहं गोपतिः स्याम् ॥२॥

धेनुष्ट इन्द्र सूनृता यजामनाय सुन्वते । गामश्च पिप्पुषी दुहे ॥३॥
 न ते वर्तास्ति राधस इन्द्र देवो न मर्त्यः । यद् दित्ससि स्तुतो मघम् ॥४॥
 या इन्द्रमवर्धयद् यद् भूमिं व्यवर्तयत् । चक्राण ओपशं दिवि ॥५॥
 वावृधानस्य ते वयं विश्वा धनानि जिग्युषः । ऊतिमिन्द्रा वृणीमहे ॥६॥
yadindrāham yathā tvamīśīya vasva eka it । stotā me goṣakhā syāt ॥1॥
śikṣeyamasmai ditseyam śachīpate manīṣiṇe । yadahanṁ gopatiḥ syām ॥2॥
dhenuṣṭa indra sūnṛtā yajāmanāya sunvate । gāmaśvam pipyuṣi duhe ॥3॥
na te vartāsti rādhasa indra devo na martyaḥ । yad ditsasi stuto magham ॥4॥
yā indramavardhayad yad bhūmim vyavartayat । chakrāṇa Opaśam divi ॥5॥
vāvṛdhānasya te vayam viśvā dhanāni jigyuṣaḥ । ūtimindrā vṛṇīmahe ॥6॥

अ. (Av.) २०.२८.१-४

व्यन्तरिक्षमतिरन्मदे सोमस्य रोचना । इन्द्रो यदभिनद् वलम् ॥१॥
 उद्गा आदजंगिरोभ्य आविष्कृण्वन् गुहा सतीः । अर्वाचं नुनुदे वलम् ॥२॥
 इन्द्रेण रोचना दिवो दृढानि दृंहितानि च । स्थिराणि न पराणुदे ॥३॥
 अपामूर्मिर्मदन्निव स्तोम इन्द्राजिरायते । वि ते मदा अराजिषुः ॥४॥
vyantarikṣamatiranmade somasya rochanā । indro yadabhinad valam ॥1॥
udgā ādajamgiārobhya āviṣkṛṇvan guhā satīḥ । arvācchaṁ nunude valam ॥2॥
indreṇa rochanā divo dṛḍhāni dṛṇhitāni cha । sthirāṇi na parāṇude ॥3॥
apāmūrmirmadanniva stoma indrājirāyate । vi te madā arājīṣuḥ ॥4॥

अ. (Av.) २०.२९.१-५

त्वं हि स्तोमवर्धन इन्द्रास्युक्थवर्धनः । स्तोतृणामुत भद्रकृत् ॥१॥
 इन्द्रमिह केशिना हरी सोमपेयाया वक्षतः । उप यां सुराधसम् ॥२॥
 अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः । विश्वा यदजय स्पृधः ॥३॥
 मायाभिरुत्तिसृप्सत इन्द्र द्यामारुरुक्षतः । अव दस्यूरधूनुथाः ॥४॥
 असुन्वामिन्द्र संसदं विषूचीं व्यनाशयः । सोमपा उत्तरो भवन् ॥५॥
tvam hi stomavardhana indrāsuyukthavardhanaḥ । stotṛṇāmuta bhadrakṛt ॥1॥
indramit keśinā harī somapeyāyā vakṣataḥ । upa yām surādhasam ॥2॥
apām phenena namucheḥ śira indrodavartayaḥ । viśvā yadajaya sprḍhaḥ ॥3॥
māyābhirutsisṛpsata indra dyāmārurukṣataḥ । ava dasyūrādhnūthāḥ ॥4॥
asunvāmindra saṁsadam viṣūchīm vyanāśayaḥ । somapā uttaro bhavan ॥5॥

अ. (Av.) २०.३९.२-५

व्यन्तरिक्षमतिरन्मदे सोमस्य रोचना । इन्द्रो यदभिनद् वलम् ॥२॥
 उद् गा आजदंगिरोभ्य आविष्कृण्वन् गुहा सतीः । अर्वाचं नुनुदे वलम् ॥३॥
 इन्द्रेण रोचना दिवो दृढानि दृंहितानि च । स्थिराणि न पुराणुदे ॥४॥
 अपामूर्मिर्मदन्निव स्तोम इन्द्राजिरायते । वि ते मदा अराजिषुः ॥५॥
vyantarikṣamatiranmade somasya rochanā । indro yadabhinad valam ॥2॥
ud gā ājadamgirobya āviṣkṛṇvan guhā satīḥ । arvācchaṁ nunude valam ॥3॥
indreṇa rochanā divo dṛḍhāni dṛṇhitāni cha । sthirāṇi na purāṇude ॥4॥
apāmūrmirmadanniva stoma indrājirāyate । vi te madā arājīṣuḥ ॥5॥

अ. (Av.) २०.६१.१-६

तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृत्सु सासहिम् । उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥१॥
 येन ज्योतीष्यायवे मनवे च विवेदिथ । मन्दानो अस्य बर्हिषो वि राजसि ॥२॥
 तदद्या चित्त उक्थिनोऽनु षुवन्ति पूर्वथा । वृषपत्नीरपो जया दिवेदिवे ॥३॥
 तम्बभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् । इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥४॥
 यस्य द्विर्बहसो बृहत् सहो दाधार रोदसी । गिरिर्जिह्वा अपः स्ववृषत्वना ॥५॥
 स राजसि पुरुष्टुतं एको वृत्राणि जिघ्रसे । इन्द्र जैत्रा श्रवस्याच यन्तवे ॥६॥
taṁ te madam grṇīmasi vṛṣaṇam pṛtsu sāsaḥim । u lokakṛtnumadrivo hariśriyam ॥1॥

yena jyotīmśyāyave manave cha viveditha / mandāno asya barhiṣo vi rājasi ॥2॥
tadadyā chitta ukthino'nu ṣṭuvanti pūrvathā / vṛṣapatnīrapo jāyā divēdive ॥3॥
tamvabhi pra gāyata puruhūtaṁ puruṣtutam / indraṁ gīrbhistaviṣamā vivāsata ॥4॥
yasya dvibarhaso bṛhat saho dādāhāra rodasī / girīm̐rajrām̐ apaḥ svarvṛṣatvanā ॥5॥
sa rājasi puruṣtutaṁ eko vṛtrāṇi jighnase / indra jāitrā śravasyācha yantave ॥6॥

अ. (Av.) २०.६२.८-१०

तम्बभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुषुतम् । इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥८॥
 यस्य द्विवर्हसो बृहत् सहो दाधार रोदसी । गिरिंरज्रं अपः स्ववृषत्वना ॥९॥
 स राजसि पुरुषुतं एको वृत्राणि जिघ्नसे । इन्द्र जैत्रा श्रवस्याच यन्तवे ॥१०॥
tamvabhi pra gāyata puruhūtaṁ puruṣtutam / indraṁ gīrbhistaviṣamā vivāsata ॥8॥
yasya dvivarhaso bṛhat saho dādāhāra rodasī / girīm̐rajrām̐ apaḥ svarvṛṣatvanā ॥9॥
sa rājasi puruṣtutaṁ eko vṛtrāṇi jighnase / indra jāitrā śravasyācha yantave ॥10॥

अ. (Av.) २०.१०६.१-३

तव त्यदिन्द्रियं बृहत् तव शुष्ममुत क्रतुम् । वज्रं शिशाति धिषणा वरेण्यम् ॥१॥
 तव द्यौरिन्द्र पौंस्यं पृथिवी वर्धति श्रवः । तवामापः पर्वतासश्च हिन्विरे ॥२॥
 त्वां विष्णुर्वहन् क्षयो मित्रो गृणाति वरुणः । त्वां शर्धो मदत्यनु मारुतम् ॥३॥
tava tyadīndriyaṁ bṛhat tava śuṣmamuta kratuma /
vajraṁ śīśāti dhiṣaṇā vareṇyam ॥1॥
tava dyauringra paumsyaṁ pṛthivī vardhati śravaḥ /
tavāmāpaḥ parvatāśaścha hinvire ॥2॥
tvām̐ viṣṇurbṛhan kṣayeā mitro gṛṇāti varuṇaḥ /
tvām̐ śardho madatyanu mārutam ॥3॥

२२६. गोषूक्त्यश्वसूक्तिनौ काण्वायनौ (Goṣūkti and Aśvasūkti of Kaṇvāyana)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१४.१-१५; ८.१५.१-१३; सा. (Sv.) १२१; १२२ ; २११; ३८२ ; ३८३; ८८०-८८२ ; १६३९-१६४१; १८३४-१८३६

ऋ. (Rv.) ८.१४.१-१५

यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् । स्तोता मे गोषखा स्यात् ॥३४॥
 शिक्षेयमस्मै दित्सेयं शचीपते पनीषिणे । यदहं गोपतिः स्याम् ॥२॥
 धेनुष्ट इन्द्र सूनृता यजमानाय सुन्वते । गामश्च पिप्पुषी दुहे ॥३॥
 न ते वर्तास्ति राधस इन्द्र देवो न मर्त्यः । यदित्ससि स्तुतो मघम् ॥४॥
 या इन्द्रमवर्धयद्यद्भूमि व्यवर्तयत् । चक्राण ओपशं दिवि ॥५॥
 वावृधानस्य ते वयं विश्वा धनानि जिग्युषः । ऊतिमिन्द्रा वृणीमहे ॥६॥
 व्यन्तरिक्षमतिरन्मदे सोमस्य रोचना । इन्द्रो यदभिनद्वलम् ॥७॥
 उद्गा आजदंगिरोभ्य आविष्कृण्वन्गुहा सतीः । अर्वाचं ननुदे वलम् ॥८॥
 इन्द्रेण रोचना दिवो दृष्टानि दृष्टितानि च । स्थिराणि न पराणुदे ॥९॥
 अपामूर्मिर्मदन्निव स्तोम इन्द्राजिरायते । वि ते मदा अराजिषुः ॥१०॥
 त्वं हि स्तोमवर्धन इन्द्रास्युक्थवर्धनः । स्तोतृणमुत भद्रकृत । ॥११॥
 इन्द्रमित्केशिना हरी सोमपेयाय वक्षतः । उप यां सुराधसम् ॥१२॥
 अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः । विश्वा यदजयः स्पृधः ॥१३॥
 मायाभिरुत्सिसृप्सत इन्द्र द्यामारुरुक्षतः । अव दस्यूरधूनुथाः ॥१४॥
 असुन्वाभिन्द्र संसदं विषूचीं व्यनाशयः । सोमपा उत्तरो भवन् ॥१५॥

yadindrāhaṁ yathā tvamīśīya vasva eka it / stotā me goṣakhā syāt ॥34॥
śikṣeyamasmai ditseyam śachīpate panīṣiṇe / yadahaṁ gopatīḥ syām ॥2॥
dhenuṣṭa indra sūnṛtā yajamānāya sunvate / gāmaśvam̐ pipyuṣī duhe ॥3॥
na te vartāstī rādhasa indra devo na martyaḥ / yadditsasi stuto magham ॥4॥
yā indramavardhayadyadbhūmi vyavartayat / chakrāṇa Opaśam̐ divi ॥5॥
vāvṛdhānasya te vayam̐ viśvā dhanāni jigyuṣaḥ / ūtimindrā vṛṇīmahe ॥6॥

vyaIntarikṣamatiranmade somasya rochanā / indro yadabhinadvalam ||7 ||
 udgā ājadanīgirobhya āviṣkṛṇvanguhā satīḥ / arvānīchanā nanude valam / ||8 ||
 indreṇa rochanā divo dṛḥhāni dṛmhitāni cha / sthirāṇi na parāpude ||9 ||
 apāmūrmirmadanniva stoma indrājirāyate / vi te madā arājīṣuḥ ||10 ||
 tvam hi stomavardhana indrāsuyukthavardhanaḥ / stotṛnamuta bhadrakṛta / ||11 ||
 indramitkeśinā harī somapeyāya vakṣataḥ / upa yām surādhasam ||12 ||
 apām phenena namucheḥ śira indrodavartayaḥ / viśvā yadajayaḥ sprdhaḥ ||13 ||
 māyābhirutsisṛpsata indra dyāmārurukṣataḥ / ava dasyūnīradhūnuthāḥ ||14 ||
 asunvābhindra sāmsadam viśūchīm vyanāśayaḥ / somapā uttaro bhavan ||15 ||

ऋ. (Rv.) ८.१५.१-१३

तम्बभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् । इन्द्र गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥१॥
 यस्य द्विर्हसो बृहत्सहो दाधार रोदसी । गिरिरिज्जो अपः स्ववृषत्वना ॥२॥
 स राजसि पुरुष्टुतं एको वृत्राणि जिघ्रसे । इन्द्र जैत्रा श्रवस्या च यन्तवे ॥३॥
 तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृत्सु सासहिम् । उ लोककृतुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥४॥
 येन ज्योतीष्यायवे मनवे च विवेदिथ । मन्दानो अस्य बर्हिषो वि राजसि ॥५॥
 तदद्या चित्त उक्थिनोऽनु षुवन्ति पूर्वथा । वृषपत्नीरपो जया दिवेदिवे ॥६॥
 तव त्यदिन्द्रियं बृहत्तव शुष्ममुत क्रतुम् । वज्रं शिशाति धिषणा वरेण्यम् ॥७॥
 तव द्यौरिन्द्र पौंस्यं पृथिवी वर्धति श्रवः । त्वामापः पर्वतासश्च हिन्विरे ॥८॥
 त्वां विष्णुर्वृहन् क्षयो मित्रो गृणाति वरुणः । त्वां शर्धो मदत्यनु मारुतम् ॥९॥
 त्वं वृषा जनानां मंहिष्ठ इन्द्र जिघे । सत्रा विश्वा स्वपत्यानि दधिषे ॥१०॥
 सत्रात्वं पुरुष्टुतं एको वृत्राणि तोशसे । नान्य इन्द्रात् करणं भूय इन्वति ॥११॥
 यदिन्द्र मन्मशस्त्वा नाना हवन्त ऊतये । अस्माकेभिर्नृभिरत्रा स्वर्जय ॥१२॥
 अरं क्षयाय नो महे विश्वा रूपाण्याविशन् । इन्द्रं जैत्राय हर्षया शचीपतिम् ॥१३॥
 tamvabhi pra gāyata puruhūtaṁ puruṣṭutam / indra gīrbhistaviṣamā vivāsata ||1 ||
 yasya dvibarhaso bṛhatsaho dādharma rodasī / girīrīrajrām apaḥ svarvṛṣatvanā ||2 ||
 sa rājasi puruṣṭutaṁ eko vṛtrāṇi jighnase / indra jaitrā śravasyā cha yantave ||3 ||
 taṁ te madam grṇīmasi vṛṣaṇaṁ pṛtsu sāsaḥim /
 u lokakṛtnumadrivo hariśriyam ||4 ||
 yena jyotīṣyāyave manave cha viveditha / mandāno asya barhiṣo vi rājasi ||5 ||
 tadadyā chitta ukthino'nu ṣṭuvanti pūrvathā / vṛṣapatnīrapo jayā divedive ||6 ||
 tava tyadindriyaṁ bṛhattava śuṣmamuta kratum /
 vajraṁ śīṣāti dhiṣaṇā vareṇyam ||7 ||
 tava dyaurindra paumasyaṁ pṛthivī vardhati śravaḥ /
 tvāmāpaḥ parvatāsaścha hinvire ||8 ||
 tvām viṣṇurbṛhan kṣayo mitro grṇāti varuṇaḥ /
 tvām śardho madatyanu mārutam ||9 ||
 tvam vṛṣā janānām mamhiṣṭha indra jiṣe / satrā viśvā svapatyāni dadhiṣe ||10 ||
 satrātvaṁ puruṣṭutaṁ eko vṛtrāṇi tośase / nānya indrāt karaṇam bhūya invati ||11 ||
 yadindra manmaśastvā nānā havanta ūtaye / asmākebhīrñbhiratrā svarjaya ||12 ||
 araṁ kṣayāya no mahe viśvā rūpāṇyāviśan /
 indram jaitrāya harṣayā śachīpatim ||13 ||

सा. (Sv.) १२१-२२

या इन्द्रमवर्धयद्यद्भूमिं व्यवर्तयत् । चक्राण ओपशं दिवि ॥७॥
 यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् । स्तोता मे गोसखा स्यात् ॥८॥
 yā indramavardhayadyadbhūmim vyavartayat / chakrāṇa Opaśam divi ||7 ||
 yadindrāhaṁ yathā tvamīśīya vasva eka it / stotā me gosakhā syāt ||8 ||

सा. (Sv.) २११

अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः । विश्वा यदजय स्पृधः ॥८॥

apām phenena namucheḥ śira indrodavartayaḥ / viśvā yadajaya sprdhaḥ ॥8॥

सा. (Sv.) ३८२-८३

तमु अभि प्र गायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् । इन्द्र गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥२॥

तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृक्षु सासहिम् । उ लोलकृतुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥३॥

tamu abhi pra gāyata puruhūtaṁ puruṣṭutaṁ / indra gīrbhistaviṣamā vivāsata ॥2॥

taṁ te madam grṇīmasi vṛṣaṇaṁ pṛkṣu sāsahim / u lolakṛtnumadrivo hariśriyam ॥3॥

सा. (Sv.) ८८०-८८२

तं ते मदं गृणीमसि वृषणं पृक्षु सासहिम् । उ लोककृतुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥१॥

येन ज्योतिष्यायवे मनवे च विवेदिथ । मन्दानो अस्य बर्हिषो वि राजसि ॥२॥

तदद्या चित उक्थिनोऽनु ण्वन्ति पूर्वथा । वृषपत्नीरपो जया दिवे दिवे ॥३॥

taṁ te madam grṇīmasi vṛṣaṇaṁ pṛkṣu sāsahim / u lokakṛtnumadrivo

hariśriyam ॥1॥

yena jyotiṣyāyave manave cha viveditha / mandāno asya barhiṣo vi rājasi ॥2॥

tadadyā chitta ukthino'nu ṣṭuvanti pūrvathā / vṛṣapatnīrapo jayā dive dive ॥3॥

सा. (Sv.) १६३९-१६४१

या इन्द्रमवर्धयद्यद्भूमिं व्यवर्तयत् । चक्राण ओपशं दिवि ॥१॥

व्या३न्तरिक्षमतिरन्मदे सोमस्य रोचना । इन्द्रो यदभिनद्वलम् ॥२॥

उद्गा आजदंगिरोभ्य आविष्कृण्वन्गुहा सतीः । अर्वाचं नुनुदे वलम् ॥३॥

yā indramavardhayadyadbhūmim vyavartayat / chakrāṇa Opaśam divi ॥1॥

vyā3ntarikṣamatiranmade somasya rochanā / indro yadabhinadvalam ॥2॥

udgā ājadamgirobhya āviṣkṛṇvanguhā satīḥ / arvāncharaṁ nunude valam ॥3॥

सा. (Sv.) १८३४-१८३६

यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् । स्तोता मे गोसखा स्यात् ॥१॥

शिक्षेयमस्मै दित्सेयं शचीपते मनीषिणे । यदहं गोपतिः स्याम् ॥२॥

धेनुष्ट इन्द्र सूनुता यजमानाय सुन्वते । गामश्च पिप्युषी दुहे ॥३॥

yadindrāhaṁ yathā tvamīśīya vasva eka it / stotā me gosakhā syāt ॥1॥

śikṣeyamasmai ditseyam śachīpate manīṣiṇe / yadahaṁ gopatiḥ syām ॥2॥

dhenuṣṭa indra sūnṛtā yajamānāya sunvate / gāmaśvaṁ pipyuṣī duhe ॥3॥

२२७. गौतमः (Gautamaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) ६.३७

त्वमंग प्रशं सिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।

न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥३७॥

tvamaṁga praśam siṣo devaḥ śaviṣṭha martyam /

na tvadanyo maghavannasti marḍitendra bravīmi te vachaḥ ॥37॥

२२८. गौतमः - नोधा - द्र.नोधा (Gautamaḥ - Nodhā - Seenodhā)

२२९. गौर आंगिरसः (Gaur Āngirasaḥ)

१. सूर्यः (Sūryaḥ) - सा. (Sv.) ४५८

अयं सहस्रमानवो दृशः कवीनां मतिर्ज्योतिर्विधर्म ।

ब्रध्नः समीचीरुषसः समैरयदरेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमन्श्चिता गोः ॥२॥

ayaṁ sahasramānava dṛśaḥ kavīnāṁ matirjyotirvidharma /

bradhnaḥ samīchīruṣasaḥ samairayadarepasaḥ sachetasah svasare manyumanśchitā

goḥ ॥2॥

२३०. गौरिवीतिः (Gaurivītiḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.७३.१-११; १०.७४.१-६; य. (Yv.) ३३.२८; ६४
 ऋ. (Rv.) १०.७३.१-११

जनिष्ठा उग्रः सहसे तुराय मन्द्र ओजिष्ठो बहुलाभिमानः ।
 अवर्धन्निन्द्रं मरुतश्चिदत्र माता यद्वीरं दध्नन्निष्ठा ॥१॥
 द्रुहो निषत्ता पृशनी चिदेवैः पुरु शंसेन वावुधुष्ट इन्द्रम् ।
 अभीवृतेव ता महापदेन ध्वान्तात्प्रपित्वादुदरन्त गर्भाः ॥२॥
 ऋष्या ते पादा प्र यज्जिगास्यवर्धन्वाजा उत ये चिदत्र ।
 त्वमिन्द्र सालावृकान्तसहस्रमासन्दधिषे अश्विना ववृत्याः ॥३॥
 समना तूर्णिरुप यासि यामा नासत्या सख्याय वक्षि ।
 वसाव्यामिन्द्र धारयः सहस्राश्विना ददतुर्मघानि ॥४॥
 मन्दमान ऋतादधि प्रजायै सखिभिरिन्द्र इषिरेभिरर्थम् ।
 अभिर्हि माया उप दस्युमागान्मिहः प्र तम्ना अवपत्तमांसि ॥५॥
 सनामाना चिद् ध्वसयो न्यस्मा अवाहन्निन्द्र उषसो यथा नः ।
 ऋष्वैरगच्छः सखिभिर्निकामैः साकं प्रतिष्ठा हृद्या जघ्न्थ ॥६॥
 त्वं जघन्थ नमुचिं मखस्युं दासं कृण्वान् ऋषये विमायम् ।
 त्वं चकर्त्त मनवे स्योनान्पथो देवत्रांजसेव यानान् ॥७॥
 त्वमेतानि पप्रिषे वि नामेशान इन्द्र दधिषे गभस्तौ ।
 अनु त्वा देवाः शवसा मदन्त्युपरिबुध्नान्वनिनश्चकर्त्त ॥८॥
 चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्विचच्छद्यात् ।
 पृथिव्यामतिषितं यदूधः पयो गोष्वदधा ओषधीषु ॥९॥
 अश्वदियायेति यद्वदन्त्योजसो जातमुत मन्य एनम् ।
 मन्योरियाय हर्म्येषु तस्थौ यतः प्रजा इन्द्रो अस्य वेद ॥१०॥
 वयः सुपर्णा उप सेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।
 अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान् ॥११॥

*janiṣṭhā ugraḥ sahasē turāya mandra Ojīṣṭho bahulābhimānaḥ ।
 avarḍhannindram marutaśchidatra mātā yadvīraṁ dadhnaddhaniṣṭhā ॥1॥
 druho niṣattā pṛśanī chidevaiḥ purū śaṁsena vāvudhuṣṭa indram ।
 abhīvṛteva tā mahāpadena dhvāntātpṛapitvādudaranta garbhāḥ ॥2॥
 ṛṣvā te pādā pra yajjigāsyavardhanvājā uta ye chidatra ।
 tvamindra sālāvṛkāntasahasramāsandadhiṣe aśvinā vavṛtyāḥ ॥3॥
 samanā tūṇirupa yāsi yāmā nāsatyā sakhyāya vakṣi ।
 vasāvyāmindra dhārayaḥ sahasrāśvinā dadaturmaghānīm ॥4॥
 mandamāna ṛtādadhi prajāyai sakhibhirindra iṣirebhirartham ।
 abhirhi māyā upa dasyumāgānmihāḥ pra tamrā avapattamānsi ॥5॥
 sanāmānā chid dhvasayo nyasmā avāhannindra uṣaso yathā naḥ ।
 ṛṣvairagachchhaḥ sakhibhirnikāmaiḥ sākaṁ pratiṣṭhā hṛdyā jaghntha ॥6॥
 tvam jaghntha namuchim makhasyum dāsam kṛṇvān ṛṣaye vimāyam ।
 tvam chakartha manave syonānpatho devatrāṁjaseva yānān ॥7॥
 tvametāni papriṣe vi nāmesāna indra dadhiṣe gabhastau ।
 anu tvā devāḥ śavasā madantyuparibudhnānvaninaśchakartha ॥8॥
 chakram yadasyāpsvā niṣattamuto tadasmai madhvichchachchhadyāt ।
 pṛthivyāmatīṣitaṁ yadūdhaḥ payo goṣvadadhā Oṣadhīṣu ॥9॥
 aśvadiyāyeti yadvadantyojaso jātamuta manya enam ।
 manyoriyāya harmyeṣu tasthau yataḥ prajā indro asya veda ॥10॥
 vayaḥ suparṇā upa sedurindram priyamedhā ṛṣayo nādhmānāḥ ।
 apa dhvāntamūrṇuhi pūrdhi chakṣurmumugdhya1 smānnidhayeva baddhān ॥11॥*

ऋ. (Rv.) १०.७४.१-६

वसूनां वा चर्कृष इयक्षन्धिया वा यौर्वा रोदस्योः ।
 अर्वन्तो वा ये रयिमन्तः सातौ वनुं वा ये सुश्रुणं सुश्रुतो धुः ॥१॥
 हव एषामसुरो नक्षत द्यां श्रवस्यता मनसा निंसत क्षाम् ।
 चक्षाणा यत्र सुविताय देवा द्यौर्न वारेभिः कृणवन्त स्वैः ॥२॥
 इयमेषाममृतानां गीः सर्वताता ये कृपणन्त रत्नम् ।
 धियं च यां च साधन्तस्ते नो धान्तु वसव्यं मसामि ॥३॥
 आ तत्त इन्द्रायवः पनन्ताभि य ऊर्व गोमन्तं तितृत्सान् ।
 सकृत्स्वं ये पुरुपुत्रां महीं स्रहस्रधारां बृहतीं दुदुक्षन् ॥४॥
 शचीव इन्द्रमवसे कृणुध्वमनानतं दमयन्तं पृतन्यून ।
 ऋभुक्षणं मघवानं सुवृक्तिं भर्ता यो वज्रं नर्य पुरुक्षुः ॥५॥
 यद्वावान पुरुतमं पुराषाळा वृत्रहेन्द्रो नामान्यप्राः ।
 अचेति प्रासहस्पतिस्तुविष्मान्यदीमुश्मसि कर्तवे करत्तत् ॥६॥

*vasūnām vā charkṛṣa iyakṣandhiyā vā yaurvā rodasyoḥ ।
 arvanto vā ye rayimantaḥ sātau vanuṁ vā ye suśruṇaṁ suśruto dhuḥ ॥1॥
 hava eṣāmasuro nakṣata dyām śravasyatā manasā nimṣata kṣām ।
 chakṣāṇā yatra suvitāya devā dyaurna vārebhiḥ kṛṇavanta svaiḥ ॥2॥
 iyameṣāmamṛtānām gīḥ sarvatātā ye kṛpaṇanta ratnam ।
 dhiyaṁ cha yām cha sādhanantaste no dhāntu vasavyaṁ masāmi ॥3॥
 ā tatta indrāyavaḥ panantābhi ya ūrva gomantaṁ titṛtsān ।
 sakṛtsvaṁ ye puruputrām mahīm srahasradhārām bṛhatīm dudukṣan ॥4॥
 śachīva indramavase kṛṇudhvamanānataṁ damayantaṁ pṛtanyūn ।
 ṛbhukṣaṇaṁ maghavānaṁ suvṛktiṁ bhartā yo vajraṁ narya purukṣuḥ ॥5॥
 yadvāvāna purutamaṁ purāṣālā vṛtrahendro nāmānyaprāḥ ।
 acheti prāsahaspatistuvīṣmānyadīmuśmasi kartave karattat ॥6॥*

य. (Yv.) ३३.२८

आ तत्तऽइन्द्रायवः पनन्ताभि यऽऊर्व गासेमन्तं तितृत्सान् ।
 सकृत्स्वं ये पुरुपुत्रां महींसहस्रधारां बृहतीं दुदुक्षन् ॥२८॥
 ā tatta indrāyavaḥ panantābhi ya ūrva gāsemantaṁ titṛtsān ।
 sakṛtsvaṁ ye puruputrām mahīm sahasradhārām bṛhatīm dudukṣan ॥28॥

य. (Yv.) ३३.६४

जनिष्ठाऽउग्रः सहसे तुराय मन्द्रऽओजिष्ठो बहुलाभिमानः ।
 अवर्द्धन्निन्द्रं मरुतश्चिदत्र माता यद्वीरं दधनद्धनिष्ठा ॥६४॥
 janiṣṭhā'ugraḥ sahase turāya mandra'Ojiṣṭho bahulābhimānaḥ ।
 avarddhannindram marutaśchidatra mātā yadvīraṁ dadhanaddhaniṣṭhā ॥64॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)

ऋ. (Rv.) ९.१०८.१-२

पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः । महि द्युक्षतमो मदः ॥१॥
 यस्य ते पीत्वा वृषभो वृषायतेऽस्य पीता स्वर्विदः ।
 स सुप्रकेतो अभ्यक्रमीदिषोऽच्छा वाजं नैतशः ॥२॥
 pavasva madhumattama indrāya soma kratuvittamo madaḥ ।
 mahi dyukṣatamo madaḥ ॥1॥
 yasya te pītva vṛṣabho vṛṣāyate'sya pītā svarvidāḥ ।
 sa supraketo abhyakramīdiṣo'chchhā vājaṁ naitaśaḥ ॥2॥

२३१. गौरिवीतिः शाक्त्यः (Gaurivītiḥ Śāktyaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ५.२९.१-१५

त्र्यर्यमा मनुषो देवताता त्री रोचना दिव्या धारयन्त ।
 अर्चन्ति त्वा मरुतः पूतदक्षास्त्वमेषामृषिरिन्द्रासि धीरः ॥१॥
 अनु यदीं मरुतो मन्दसानमार्चन्निन्द्रं पपिवांसं सुतस्य ।
 आदत्त वज्रमभि यदहिं हव्रपो यहीरसृजत्सर्तवा उ ॥२॥
 उत ब्रह्माणो मरुतो मे अस्येन्द्रः सोमस्य सुषुतस्य पेयाः ।
 तद्धि हव्यं मनुषे गा अविन्ददहव्रहिं पपिवाँ इन्द्रो अस्य ॥३॥
 आद्रोदसी वितरं विष्कभायत्संविष्यानश्चद्वियसे मृगं कः ।
 जिगर्तिमिन्द्रो अपजर्गुराणः प्रति श्वसन्तमव दानवं हन् ॥४॥
 अध क्रत्वा मघवन्तुभ्यं देवा अनु विश्वे अददुः सोमपेयम् ।
 यत्सूर्यस्य हरितः पतन्तीः पुरः सतीरुपरा एतशे कः ॥५॥
 नव यदस्य नवतिं च भोगान्त्साकं वज्रेण मघवा विवृश्चत् ।
 अर्चन्तीन्द्रं मरुतः सधस्थे त्रैष्टुभेन वचसा बाधत द्याम् ॥६॥
 सखा सख्ये अपचत्तूयमग्निरस्य क्रत्वा महिषा त्री शतानि ।
 त्री साकमिन्द्रो मनुषः सरांसि सुतं पिबद्वृत्रहत्याय सोमम् ॥७॥
 त्री यच्छता महिषाणामधो मास्त्री सरांसि मघवा सोम्यापाः ।
 कारं न विश्वे अहन्त देवा भरमिन्द्राय यदहिं जघान ॥८॥
 उशना यत्सहस्यैरयातं गृहमिन्द्र जूजुवानेभिश्चैः ।
 वन्वानो अत्र सरथं ययाथा कुत्सेन देवैरवनोर्ह शुष्णम् ॥९॥
 प्रान्यच्चक्रमवृहः सूर्यस्य कुत्सायान्यद्वरिवो यातवेऽकः ।
 अनासो दस्यूरमृणो वधेन नि दुर्योण आवृणङ् मुध्रवाचः ॥१०॥
 स्तोमासस्त्वा गौरिवीतेव ध्वन्नरन्धयो वैदथिनाय पिप्रुम् ।
 आ त्वामृजिश्वा सख्याय चक्रे पचन्पत्तीरपिबः सोममस्य ॥११॥
 नवगवासः सुतसोमास इन्द्रं दशगवासो अभ्यर्चन्त्यर्कैः ।
 गव्यं चिदूर्वमपिधानवन्तं तं चित्ररः शशमाना अप व्रन् ॥१२॥
 कथो नु ते परि चराणि विद्वान्वीर्या मघवन्या चकर्थ ।
 या चो नुनव्या कृणवः शविष्ठ प्रेदु ता ते विदथेषु ब्रवाम् ॥१३॥
 एता विश्वा चकृवाँ इन्द्र भूर्यपरीतो जनुषा वीर्येण ।
 या चिब्रु वज्रिन्कृणवो दधृष्वान्न ते वर्ता तविष्या अस्ति तस्याः ॥१४॥
 इन्द्र ब्रह्म क्रियमाणा जुषस्व या ते शविष्ठ नव्या अकर्म ।
 वस्त्रेव भद्रा सुकृता वसूयू रथं न धीरः स्वपा अतक्षम् ॥१५॥

trayaryamā manuṣo devatātā trī rochanā divyā dhārayanta ।
 archanti tvā marutaḥ pūதாக্ষāstvameṣāmṛṣirindrāsi dhīraḥ ॥1॥
 anu yadīm maruto mandasānamārchannindram papivāṁsāṁ sutasya ।
 ādatta vajramabhi yadahiṁ hannapo yahnīrasrjatsartavā u ॥2॥
 uta brahmāṇo maruto me asyendraḥ somasya suṣutasya peyāḥ ।
 taddhi havyaṁ manuṣe gā avindadahannahiṁ papivāṁ indro asya ॥3॥
 ādrodasī vitaraṁ viṣkabhāyatsamivivānāśchadbhiyase mṛgaṁ kaḥ ।
 jigartimindro apajargurāṇaḥ prati śvasantamava dānavaṁ han ॥4॥
 adha kratvā maghavantubhyaṁ devā anu viśve adaduḥ somapeyam ।
 yatsūryasya haritaḥ patantiḥ puraḥ satīruparā etaśe kaḥ ॥5॥
 nava yadasya navatiṁ cha bhogāntsākāṁ vajreṇa maghavā vivṛśchat ।
 archantīndram marutaḥ sadhasthe traiṣṭubhena vachasā bādhatta dyām ॥6॥
 sakhā sakhye apachattūyamagnirasya kratvā mahiṣā trī śatāni ।
 trī sākamindro manuṣaḥ sarāṁsi sutaṁ pibadvṛtrahatyāya somam ॥7॥
 trī yachchhatā mahiṣāpāmadho māstrī sarāṁsi maghavā somyāpāḥ ।

*kāraṁ na viśve ahnanta devā bharamindrāya yadahim jaghāna ॥8॥
 uśanā yatsahasyai3rayātaṁ gr̥hamindra jūjuvānebhīśvaiḥ ।
 vanvāno atra saratham̐ yayāthā kutsena devairavanorha śuṣṇam ॥9॥
 prānyachchakramavṛhaḥ sūryasya kutsāyānyadvarivo yātave'kaḥ ।
 anāso dasyūmr̥m̐no vadhena ni duryoṇa āvṛṇaṁ mudhravāchaḥ ॥10॥
 stomāsastvā gaurivīteva rdhannarandhayo vaidathināya piprum ।
 ā tvāmṛjīśvā sakhyāya chakre pachanpaktīrapibaḥ somamasya ॥11॥
 navagvāsaḥ sutasomāsa indraṁ daśagvāso abhyarchantyarkaiḥ ।
 gavyaṁ chidūrvamapidhānavantaṁ taṁ chinnaṛaḥ śāśamānā apa vran ॥12॥
 katha nu te pari charāṇi vidvānvīryā maghavanyā chakartha ।
 yā cho nunavyā kṛṇavaḥ śaviṣṭha predu tā te vidatheṣu bravām ॥13॥
 etā viśvā chakrvāṁ indra bhūryaparīto januṣā vīryeṇa ।
 yā chinnu vajrinkṛṇavo dadhṛṣvāna te vartā taviṣyā asti tasyāḥ ॥14॥
 indra brahma kriyamāṇā juṣasva yā te śaviṣṭha navyā akarma ।
 vastreva bhadra sukṛtā vasūyū rathaṁ na dhīraḥ svapā atakṣam ॥15॥*

२. इन्द्रः उशना वा (Indraḥ Uśanā Vā) - ऋ. (Rv.) ५.२९.९

उशना यत्सहस्यैः३रयातं गृहमिन्द्र जूजुवानेभिरश्वैः ।
 वन्वानो अत्र सरथं ययाथ कुत्सेन देवैरवनोर्ह शुष्णम् ॥९॥
*uśanā yatsahasyai3rayātaṁ gr̥hamindra jūjuvānebhiraśvaiḥ ।
 vanvāno atra saratham̐ yayātha kutsena devairavanorha śuṣṇam ॥9॥*

२३२. गर्गो भारद्वाजः (ऋसर्व. ६.४७.११); भारद्वाजः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.) (Gargo Bhāradvājaḥ [Rss. 6.47.11]; Bhāradvājaḥ [Ssb. Sas. Sad.]

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ३३३

त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवेहवे सुहवं शूरमिन्द्रम् ।
 हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदं हविर्मघवा वेत्विन्द्रः ॥२॥
*trātāramindramavitāramindram̐ havehave suhavaṁ śūramindram ।
 huve nu śakraṁ puruhūtamindramidaṁ havirmaghavā vetvindraḥ ॥2॥*

२३३. घर्मः सौर्यः (Gharmaḥ Sauryaḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१८१.३

तेऽविन्दन्मनसा दीध्याना यजुः ष्क्रं प्रथमं देवयानम् ।
 धातुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णोरा सूर्यादभरन्धर्ममेते ॥३॥
*te'vindanmanasā dīdhyānā yajuḥ śkannaṁ prathamam̐ devayānam ।
 dhāturdyutānātsavitūścha viṣṇorā sūryādabharangharmamete ॥3॥*

२३४. घोर आंगिरसः (Ghora Āngirasah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ३.३६.१०

अस्मे प्र यन्धि मघवन्नृजीषिन्निन्द्र रायो विश्वावारस्य भूरेः ।
 अस्मे शतं शरदो जीवसे धा अस्मे वीरांलश्चत इन्द्र शिप्रिन् ॥१०॥
*asme pra yandhi maghavannṛjīṣinnindra rāyo viśvāvārasya bhūreḥ ।
 asme śataṁ śarado jīvase dhā asme vīrāṁchhaśvata indra śiprin ॥10॥*

२३५. घोषा काक्षीवती (Ghoṣā Kākṣīvatī)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) १०.३९.१-१४; १०.४०.१-१४

ऋ. (Rv.) १०.३९.१-१४
 यो वां परिज्मा सुवृदश्चिना रथे दोपामुषासो हव्यो हविष्मता ।
 शश्वत्तमासस्तमु वामिदं वयं पितुर्न नाम सुहवं हवामहे ॥१॥
 चोदयतं सूनृताः पिन्वतं धिय उत्पुर्न्धीरीरयतं तदुश्मसि ।

यशसं भागं कृणुतं नो अश्विना सोमं न चारुं मघवत्सु नस्कृतम् ॥२॥
 अमाजुरश्विद्वथो युवं भगोऽनाशोश्चिदवितारापमस्य चित् ।
 अन्धस्य चित्रासत्या कृशस्य चिद्युवामिदाहुर्भिषजा रुतस्य चित् ॥३॥
 युवं च्यवानं सनयं यथा रथं पुनर्युवानं चरथाय तक्षथुः ।
 निष्टौग्रयमूहथुरद्व्यस्परि विश्वेत्ता वां सवनेषु प्रवाच्या ॥४॥
 पुराणा वां वीर्यां प्र ब्रवा जनेऽथो हासथुर्भिषजा मयोभुवा ।
 ता वां नु नव्याववसे करामहेऽयं नासत्या श्रदरिर्यथा दधत् ॥५॥
 इयं वामह्ने शृणतं मे अश्विना पुत्रायेव पितरा मह्यं शिक्षतम् ।
 अनापिराा असजात्यामतिः पुरा तस्या अभिशस्तेरव स्पृतम् ॥६॥
 युवं रथेन विमदाय शुन्ध्युवं न्यूहथुः पुरुमित्रस्य योषाणाम् ।
 युवं हवं वधिमत्या अगच्छतं युवं सुषुतिं चक्रथुः पुरन्धये ॥७॥
 युवं विप्रस्य जरणामुपेयुषः पुनः कलेरकृणुतं युवद्वयः ।
 युवं वन्दनमृश्यदादुदूपथुर्युवं सद्यो विशपलामेतवे कृथः ॥८॥
 युवं ह रेभं वृषणा गुहा हितमुदैरयतं ममवांसमश्विना ।
 युवमृबीसमुत तप्तमत्रय ओमन्वन्तं चक्रथुः सप्तवधये ॥९॥
 युवं श्वेतं पेदवेऽश्विनाश्च नवभिर्वाजैर्नवती च वाजिनम् ।
 चकृत्यं ददथुर्द्रावयत्सखं भगं न नृभ्यो हव्यं मयोभुवम् ॥१०॥
 न तं राजानावदिते कुतश्चन नांहो अश्रोति दुरितं नाकिर्भयम् ।
 यमश्विना सुहवा रुद्रवर्तनी पुरोरथं कृणुथः पत्या सह ॥११॥
 आ तेन यातं मनसो जवीयसा रथं यं वामुभवश्चक्रुश्चिना ।
 यस्य योगे दुहिता जायते दिव उभे अहनी सुदिने विवस्वतः ॥१२॥
 ता वर्तिर्यातं जयुषा वि पर्वतमपिन्वतं शयवे धेनुमश्विना ।
 वृकस्य चिद्वर्तिकामन्तरास्याद्युवं शचीभिर्ग्रीसिताममुंचतम् ॥१३॥
 एतं वां स्तोममश्विनावकर्मातक्षाम भृगवो न रथम् ।
 न्यमृक्षाम योषणां न मर्ये नित्यं न सूनुं तनयं दधानाः ॥१४॥

yo vām pariṣmā suvṛdaśvinā rathe dopāmuṣāso havyo haviṣmatā ।
śaśvattamāsastamu vāmidaṁ vayanṁ piturna nāma suhavanṁ havāmahe ॥1॥
chodayataṁ sūnṛtāḥ pinvataṁ dhiya utpurandhīrīrayataṁ tadusmasi ।
yaśasaṁ bhāgaṁ kṛṇutaṁ no aśvinā somaṁ na chāruṁ maghavatsu naskṛtam ॥2॥
amājuraśchidbhavatho yuvaṁ bhago'nāśośchidavitārāpamasya chit ।
andhasya chinnāsatyā kṛśasya chidyuvāmidaḥhurbhiṣajā rutasya chit ॥3॥
yuvaṁ chyavānaṁ sanayaṁ yathā rathaṁ punaryuvānaṁ charathāya takṣathuḥ ।
niṣṭaugrayamūhathuradbhyaṣpari viśvettā vām savaneṣu pravāchyā ॥4॥
purāṇā vām vīryā3 pra bravā jane'tho hāsathurbhiṣajā mayobhuvā ।
tā vām nu navyāvavase karāmahe'yaṁ nāsatyā śradariryathā dadhat ॥5॥
iyaṁ vāmahne śṛṇataṁ me aśvinā putrāyeva pitarā mahyaṁ śikṣatam ।
anāpirāā asajātyāmatih purā tasyā abhiśasterava spṛtam ॥6॥
yuvaṁ rathena vimadāya śundhyuvaṁ nyūhathuḥ purumitrasya yoṣāṇām ।
yuvaṁ havanṁ vadhrimatyā agachchhataṁ yuvaṁ suṣutim chakrathuḥ
purandhaye ॥7॥
yuvaṁ viprasya jaraṇāmupeyuṣaḥ punaḥ kalerakṛṇutaṁ yuvadvayaḥ ।
yuvaṁ vandanamṛśyadādudūpathuryuvaṁ sadyo viśpalāmetave kṛthaḥ ॥8॥
yuvaṁ ha rebhaṁ vṛṣaṇā guhā hitamudairayataṁ mamṛvāmsamaśvinā ।
yuvamṛbīsamuta taptamatraya Omanvantaṁ chakrathuḥ saptavadhraye ॥9॥
yuvaṁ śvetaṁ pedave śviānāśvaṁ navabhīrvājairnavatī cha vājinam ।
charkṛtyaṁ dadathurdrāvayatsakhaṁ bhagaṁ na nṛbhyeā havyaṁ
mayobhuvam ॥10॥
na taṁ rājānāvadite kutaśchana nāmho aśnoti duritaṁ nākīrbhayam ।

yamaśvinā suhavā rudravartanī puroratham kṛṇuthaḥ patnyā saha ॥11 ॥
ā tena yātaṁ manaso javīyasā ratham yaṁ vāmṛbhavaśchakruraśvinā ॥
yasya yoge duhitā jāyate diva ubhe ahanī sudine vivasvataḥ ॥12 ॥
tā vartiryātaṁ jayuṣā vi parvatamapinvataṁ śayave dhenumaśvinā ॥
vṛkasya chidvartikāmantarāsyādyuvaṁ śachībhirgrasitāmamurichatam ॥13 ॥
etaṁ vām stomamaśvināvakarmātakṣāma bhṛgavo na ratham ॥
nyamṛkṣāma yoṣaṇām na marya nityam na sūnum tanayam dadhānāḥ ॥14 ॥

ऋ. (Rv.) १०.४०.१-१४

रथं यान्तं कुह को ह वां नरा प्रति द्युमन्तं सुविताय भूषति ।
 प्रातर्यावाणं विश्वं विशेविशे वस्तोर्वस्तोर्वहमानं धिया शमि ॥१॥
 कुह स्विदोषा कुह वस्तोरश्विना कुहाभिपित्वं करतः कुहोषतुः ।
 को वां शयुत्रा विधवेव देवरं मर्यं न योषा कृणुते सधस्थ आ ॥२॥
 प्रातर्जरथे जरणेव कापया वस्तोर्वस्तोर्यजता गच्छथो गृहम् ।
 कस्य ध्वसा भवथः कस्य वा नरा राजपुत्रेव सवनाव गच्छथः ॥३॥
 युवां मृगेव वारणा मृगण्यवो दोषा वस्तोर्हविषा नि ह्वयामहे ।
 युवं होत्रामृतुथा जुह्वते नरेषं जनाय वहथः शुभस्पती ॥४॥
 युवो ह घोषा पर्यश्विना यती रा ऊचे दुहिता पृच्छे वां नरा ।
 भूतं मे अह उत भूतमक्तवेऽश्ववते रथिने शक्तमर्वते ॥५॥
 युवं कवी ष्टः पर्यश्विना रथं विशो न कुत्सो जरितुर्नशायथः ।
 युवोर्ह मक्षा मर्यश्विना मध्वासा भरत निष्कृतं न योषणा ॥६॥
 युवं ह भुज्युं युवमश्विना वशं युवं शिंजारमुशनामुपारथुः ।
 युवो ररावा परि सख्यमासते युवोरहमवसा सुप्रमा चके ॥७॥
 युवं ह कृशं युवमश्विना शयुं युवं विधन्तं विधवामुरुष्यथः ।
 युवं सनिभ्यः स्तनयन्तमश्विनाप ब्रजमूर्णुथः सप्तास्यम् ॥८॥
 जनिष्ठ योषा पतयत्कनीनको वि चारुहन्वीरुधो दंसना अनु ।
 आस्मै रीयन्ते निवनेव सिन्धवोऽस्मा अह्ने भवति तत्पतित्वनम् ॥९॥
 जीवं रुदन्ति वि मयन्ते अध्वरे दीर्घामनु प्रसितिं दीधियुर्नरः ।
 वामं पितृभ्यो य इदं समेरिरे मयः पतिभ्यो जनयः परिष्वजे ॥१०॥
 न तस्य विद्य तदु पु प्र वोचत युवा ह यद्युवत्याः क्षेति योनिषु ।
 प्रियोस्त्रियस्य वृषभस्य रेतिनो गृहं गमेमाश्विना तदुश्मसि ॥११॥
 आ वामगन्त्सुमतिर्वाजिनीवसू न्यश्विना हत्सु कामा अयंसत ।
 अभूतं गोपा मिथुना शुभस्पती प्रिया अर्यम्णो दुर्यौ अशीमहि ॥१२॥
 ता मन्दसाना मनुषो दुरोण आ धत्तं रयिं सहवीर वचस्यवे ।
 कृतं तीर्थं सुप्रपाणं शुभस्पती स्थाणु पथेष्ठामप दुर्मतिं हतम् ॥१३॥
 क्व स्विदद्य कतमास्वश्विना विश्वु दस्मा मादयेते शुभस्पती ।
 क ई नि येमे कतमस्य जग्मतुर्विप्रस्य वा यजमानसू वा गृहम् ॥१४॥

ratham yāntam kuha ko ha vām narā prati dyumantaṁ suvitāya bhūṣati ॥
prātaryāvāṇam vibhvaṁ viśevīśe vastorvastorvahamānam dhiyā śamī ॥1 ॥
kuha sviddoṣa kuha vastoraśvinā kuhābhipitvaṁ karataḥ kuhoṣatuḥ ॥
ko vām śayutrā vidhaveva devaram marya na yoṣā kṛṇute sadhastha ā ॥2 ॥
prātārjarethe jaraṇeva kāpayā vastorvastoryajatā gachchhatho gṛham ॥
kasya dhvasrā bhavathaḥ kasya vā narā rājaputreva savanāva gachchhathaḥ ॥3 ॥
yuvām mṛgeva vāraṇā mṛgaṇyavo doṣa vastorhaviṣā ni hnayāmahe ॥
yuvam hotrāmṛtuthā juhnate nareṣam janāya vahathaḥ śubhaspatī ॥4 ॥
yuvo ha ghoṣa paryaśvinā yatī rāā ūche duhitā pṛchchhe vām narā ॥
bhūtam me ahna uta bhūtamaktave'śvāvate rathine śaktamarvate ॥5 ॥
yuvam kavī ṣṭhaḥ paryaśvinā ratham viśo na kutso jariturnaśāyathaḥ ॥

yuvorha makṣā maryasvinā madhvāsā bharata niṣkṛtaṁ na yoṣaṇā ॥6॥
 yuvarṁ ha bhujyurṁ yuvamaśvinā vaśarṁ yuvarṁ śiṁjāramuśanāmupārathuḥ ।
 yuvo rarāvā pari sakhyamāsate yuvorahamavasā sumnamā chake ॥7॥
 yuvarṁ ha kṛśarṁ yuvamaśvinā śayurṁ yuvarṁ vidhantam vidhavāmuruṣyathaḥ ।
 yuvarṁ sanibhyaḥ stanayantamaśvināpa vrajamūrṇuthaḥ saptāsyam ॥8॥
 janiṣṭha yoṣā patayatkanīnako vi chāruhanvīrudho daṁsanā anu ।
 āsmai rīyante nīvaneva sindhavo'smā ahne bhavati tatpatitvanam ॥9॥
 jīvarṁ rudanti vi mayante adhvare dīrghāmanu prasitirṁ dīdhiurnaraḥ ।
 vāmarṁ pītṛbhyo ya idam samerire mayaḥ patibhyo janayaḥ pariṣvaje ॥10॥
 na tasya vidma tadū ṣu pra vachata yuvā ha yadyuvatyāḥ kṣeti yoniṣu ।
 priyosriyasya vṛṣabhasya retino gṛham gamemāśvinā tadūsmasi ॥11॥
 ā vāmagantsumatirvājīnīvasū nyaśvinā hr̥tsu kāmā ayaṁsata ।
 abhūtarṁ gopā mithunā śubhaspatī priyā aryamṇo dyaṁhār aśīmahi ॥12॥
 tā mandasānā manuṣo duroṇa ā dhatarṁ rayirṁ sahavīra vachasyave ।
 kṛtarṁ tīrtha suprapānarṁ śubhaspatī sthāṇu patheṣṭhāmapa durmatirṁ hatam ॥13॥
 kva svidadya katamāśvaśvinā vikṣu dasrā mādayete śubhaspatī ।
 ka ī ni yeme katamasya jagmaturviprasya vā yajamānasrū vā gṛham ॥14॥

२३६. चक्षुर मानवः (Chakṣur Mānavah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१०६.४-६; सा. (Sv.) ५६७

ऋ. (Rv.) ९.१०६.४-६

प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परि स्रव । द्युमन्तं शुष्ममा भरा स्वर्विदम् ॥४॥

इन्द्राय वृषणं मदं पवस्व विश्वदर्शतः । सहस्रयामा पथिकृद्विचक्षणः ॥५॥

अस्मभ्यं गातुवित्तमो देवेभ्यो मधुमत्तमः । सहस्रं याहि पथिभिः कनिक्रदत् ॥६॥

pra dhanvā soma jāgrvirindrāyendo pari srava । dyumantarṁ śuṣmamā bhara
svarvidam ॥4॥

indrāya vṛṣaṇarṁ madarṁ pavasva viśvadarśataḥ । sahasrayāmā

pathikṛdvichakṣaṇaḥ ॥5॥

asmabhyarṁ gātuvittamo devebhyo madhumattamarṁ । sahasrarṁ yāhi pathibhiḥ
kanikradat ॥6॥

सा. (Sv.) ५६७

प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परि स्रव । द्युमन्तं शुष्ममा भर स्वर्विदम् ॥२॥

pra dhanvā soma jāgrvirindrāyendo pari srava । dyumantarṁ śuṣmamā bhara
svarvidam ॥2॥

२३७. चक्षुः सौर्यः (Chakṣuḥ Sauryaḥ)

१. सूर्यः (Sūryaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१५८.१-५

सूर्यो नो दिवस्पातु वातो अन्तरिक्षात् । अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः ॥१॥

जोषा सवितर्यस्य ते हरः शतं सर्वा अर्हति । पाहि नो दिद्युतः पतन्त्याः ॥२॥

चक्षुर्नो देवः सविता चक्षुर्न उप पर्वतः । चक्षुर्धाता दधातु नः ॥३॥

चक्षुर्नो धेहि चक्षुषे चक्षुर्विख्यै तनूभ्यः । सं चेदं वि च पश्येम ॥४॥

सुमन्दृशं त्वा वयं प्रति पश्येम सूर्य । वि पश्येम नृचक्षसः ॥५॥

sūryo no divaspātu vāto antarikṣāt । agnirnaḥ pāthivebhyah ॥1॥

joṣā savitaryasya te haraḥ śatarṁ savāṁ arhati । pāhi no didyutaḥ patantyāḥ ॥2॥

chakṣurno devaḥ savitā chakṣurna upa parvataḥ । chakṣurdhātā dadhātu naḥ ॥3॥

chakṣurno dhehi chakṣuṣe chakṣurvikhyaḥ tanūbhyah । saṁ chedarṁ vi cha
paśyema ॥4॥

sumandṛśaṁ tvā vayam prati paśyema sūrya । vi paśyema nṛchakṣasaḥ ॥5॥

२३८. चातनः (Chātanaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) १.२८.१-२; १.७.१-२; ४-७; १.८.३-४; १.१६.१; २.१८.१-५; ६.३२.१; ६.३४.१-५; ८.३.१-२६

अ. (Av.) १.२८.१-२

उप प्रागाद् देवो अग्नी रक्षोहामीवचातनः । दहन्नप द्याविनो यातुधानान् किमीदिनः ॥१॥

प्रति दह यातुधानान् प्रति देव किमीदिनः । प्रतीचीः कृष्णवर्तने सं दह यातुधान्यः ॥२॥

upa prāgād devo agnī rakṣohāmīvachātanaḥ ।

dahannapa dvayāvino yātudhānān kimīdinaḥ ॥1॥

prati daha yātudhānān prati deva kimīdinaḥ ।

pratīchīḥ kṛṣṇavartane saṁ daha yātudhānyaḥ ॥2॥

अ. (Av.) १.७.१-२

स्तुवानमग्न आ वह यातुधानं किमीदिनम् । त्वं हि देव वन्दितो हन्ता दस्योर्बभूविथ ॥१॥

आज्यस्य परमेष्ठिजातवेदस्तनूवशिन् । अग्ने तौलस्य प्राशान यातुधानान् वि लापय ॥२॥

stuvānamagna ā vaha yātudhānaṁ kimīdinam ।

tvam hi deva vandito hantā dasyorbabhūvitha ॥1॥

ājyasya parameṣṭhinjātavedastanūvaśin ।

agne taulasya prāśāna yātudhānān vi lāpaya ॥2॥

अ. (Av.) १.७.४-७

अग्निः पूर्वं आ रभतां प्रेन्द्रो नुदतु बाहुमान् ।

ब्रवीतु सर्वो यातुमानयमस्मीत्येत्य ॥४॥

पश्याम ते वीर्यजातवेदः प्र णो ब्रूहि यातुधानान् नृचक्षः ।

त्वया सर्वे परितप्ताः पुरस्तात् त आ यन्तु प्रब्रुवाणा उपेदम् ॥५॥

आ रभस्व जातवेदोऽस्माकार्थाय जिषे ।

दूतो नो अग्ने भूत्वा यातुधानान् वि लापय ॥६॥

त्वमग्ने यातुधानानुपबद्धौ इहा वह ।

अथैषामिन्द्रा वज्रेणापि शीर्षाणि वृश्चतु ॥७॥

agniḥ pūrva ā rabhatāṁ prendro nudatu bāhumān ।

bravītu sarvo yātumānayamasmitīyetya ॥4॥

paśyāma te vīryajātavedaḥ pra ṇo brūhi yātudhānān nṛchakṣaḥ ।

tvayā sarve paritaptāḥ purastāt ta ā yantu prabruvāṇā upedam ॥5॥

ā rabhasva jātavedo'smākārthāya jīṣe ।

dūto no agne bhūtvā yātudhānān vi lāpaya ॥6॥

tvamagne yātudhānānupabaddhāu ihā vaha ।

athaiṣāmindrā vajreṇāpi śīrṣāṇi vṛśchatu ॥7॥

अ. (Av.) १.८.३-४

यातुधानस्य सोमप जहि प्रजां नयस्व च ।

नि स्तुवानस्य पातय परमक्ष्युतावरम् ॥३॥

यत्रैषामग्ने जनिमानि वेत्थ गुहा स्तामत्त्रिणां जातवेदः ।

तांस्त्वं ब्रह्मणा वावृधानो जह्येषां शततर्हमग्ने ॥४॥

yātudhānasya somapa jahi prajāṁ nayasva cha ।

nī stuvānasya pātaya paramakṣayutāvaram ॥3॥

yatraiṣāmagne janimāni vettha guhā stāmattriṇāṁ jātavedaḥ ।

tāṁstvam brahmaṇā vāvṛdhāno jahyeṣāṁ śatatārhamagne ॥4॥

अ. (Av.) १.१६.१

येऽमावास्यां३ रात्रिमुदस्थुर्त्राजमत्त्रिणः । अग्निस्तुरीयो यातुहा सो अस्मभ्यमधि ब्रवत् ॥१॥

ye'māvāsyāṁ3 rātrimudasthurvrājamattriṇaḥ ।

agnisturīyo yātuḥā so asmabhyamadhi bravat ॥1॥

अ. (Av.) २.१८.१-५

भ्रातृव्यक्षणमसि भ्रातृव्यचातनं मे दाः स्वाहा ॥१॥
 सपत्न्यक्षणमसि सपत्न्यचातनं मे दाः स्वाहा ॥२॥
 अरायक्षणमस्यरायचातनं मे दाः स्वाहा ॥३॥
 पिशाचक्षणमसि पिशाचचातनं मे दाः स्वाहा ॥४॥
 सदान्वाक्षणमसि सदान्वाचातनं मे दाः स्वाहा ॥५॥
bhrātr̥vyakṣaṇamasī bhrātr̥vyachātanaṁ me dāḥ svāhā ॥1॥
sapatkṣayaṇamasī sapatnachātanaṁ me dāḥ svāhā ॥2॥
arāyakṣayaṇamasyarāyachātanaṁ me dāḥ svāhā ॥3॥
pīśāchakṣayaṇamasī pīśāchachātanaṁ me dāḥ svāhā ॥4॥
sadānvākṣayaṇamasī sadānvāchātanaṁ me dāḥ svāhā ॥5॥

अ. (Av.) ६.३२.१

अन्तर्दवे जुहुता स्वेऽतद् यातुधानक्षणं घृतेन ।
 आराद् रक्षांसि प्रति दह त्वमग्ने न नो गृहाणामुप तीतपासि ॥१॥
antardāve juhutā sveṣtad yātudhānakṣaṇaṁ ghṛtena ।
ārād rakṣāṁsi prati dāha tvamagne na no gr̥hāṇāmupa tītapāsi ॥1॥

अ. (Av.) ६.३४.१-५

प्राग्नये वाचमीरय वृषभाय क्षितीनाम् । स नः पर्षदति द्विषः ॥१॥
 यो रक्षांसि निजूर्वत्यग्निस्तिग्मेन शोचिषा । स नः पर्षदति द्विषः ॥२॥
 यः परस्याः परावतस्तिरो धन्वातिरोचते । स नः पर्षदति द्विषः ॥३॥
 यो विश्वाभि विपश्यति भुवना सं च पश्यति । स नः पर्षदति द्विषः ॥४॥
 यो अस्य पारे रजसः शुक्रो अग्निरजायत । स नः पर्षदति द्विषः ॥५॥
prāgnaye vāchamīraya vṛṣabhāya kṣitīnām । sa naḥ parṣadati dviṣaḥ ॥1॥
yo rakṣāṁsi nijūrvatyagnistigmēna śochiṣā । sa naḥ parṣadati dviṣaḥ ॥2॥
yaḥ parasyāḥ parāvatastiro dhanvātirochate । sa naḥ parṣadati dviṣaḥ ॥3॥
yo viśvābhi vipāsyati bhuvanā saṁ cha paśyati । sa naḥ parṣadati dviṣaḥ ॥4॥
yo asya pāre rajasāḥ śukro agnirajāyata । sa naḥ parṣadati dviṣaḥ ॥5॥

अ. (Av.) ८.३.१-२६

रक्षोहणं वाजिनमा जिघर्मि मित्रं प्रथिष्ठमुप यामि शर्म ।
 शिशानो अग्निः क्रतुभिः समिद्धः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम् ॥१॥
 अयोदंष्ट्रो अर्चिषा यातुधानानुप स्पृश जातवेदः समिद्धः ।
 आ जिह्वया मूरदेवान् रभस्व क्रव्यादो वृष्ट्वापि धत्स्वासन् ॥२॥
 उभोभयाविब्रुप धेहि दंष्ट्रौ हिंस्रः शिशानोऽवरं परं च ।
 उतान्तरिक्षे परि याह्यग्रे जम्भैः सं धेह्यभि यातुधानान् ॥३॥
 अग्ने त्वचं यातुधानस्य भिन्धि हिंसाशनिर्हरसा हन्त्वेनम् ।
 प्र पर्वाणि जातवेदः शृणीहि क्रव्यात् क्रविष्णुर्वि चिनोत्वेनम् ॥४॥
 यत्रेदानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठन्तमग्न उत वा चरन्तम् ।
 उतान्तरिक्षे पतन्तं यातुधानं तमस्ता विध्य शर्वा शिशानः ॥५॥
 यौरिषूः संनममानो अग्ने वाचा शल्यौ अशनिभिर्दिहानः ।
 ताभिर्विध्य हृदये यातुधानान् प्रतीचो बाहून् प्रति भङ्ग्येषाम् ॥६॥
 उतारब्धान्स्पृणुहि जातवेद उतारेभाणौ ऋष्टिभिर्यातुधानान् ।
 अग्ने पूर्वो नि जहि शोशुचान आमादः क्ष्वेङ्कास्तमदन्त्वेनीः ॥७॥
 इह प्र ब्रूहि यतमः सो अग्ने यातुधानो य इदं कृणोति ।
 तमा रभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षसश्चक्षुषे रन्ध्रयैनम् ॥८॥
 तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष यां प्राचं वसुभ्यः प्र णय प्रचेतः ।
 हिंस्रं रक्षांस्यभि शोशुचानं मा त्वा दभन् यातुधाना नृचक्षः ॥९॥
 नृचक्षा रक्षः परि पश्य विश्व तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्यग्रा ।

तस्याग्रे पृष्टीर्हरसा शृणीहि त्रेधा मूलं यातुधानस्य वृश्च ॥१०॥
 त्रिर्यातुधानः प्रसितिं त एत्वृतं यो अग्रे अनृतेन हन्ति ।
 तमर्चिषा स्फूर्जयंजातवदेः समक्षमेनं गृणते नि युद्धि ॥११॥
 यदग्रे अद्य मिथुना शपातो यद् वाचस्तृष्टं जनयन्त रेभाः ।
 मन्योर्मनसः शरव्याः जायते या तथा विध्य हृदये यातुधानान् ॥१२॥
 परा शृणीहि तपसा यातुधानान् पराग्रे रक्षो हरसा शृणीहि ।
 परार्चिषा मूरदेवांश्चृणीहि परासुतृपः शोशुचतः शृणीहि ॥१३॥
 पराद्य देवा वृजिनं शृणन्तु प्रत्यगेनं शपथा यन्तु सृष्टाः ।
 वाचास्तेनं शरव ऋच्छन्तु मर्मन् विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुधानः ॥१४॥
 यः पौरुषेयेण क्रविषा समङ्के यो अश्व्येन पशुना यातुधानः ।
 यो अघ्नयाया भरति क्षीरमग्रे तेषां शीर्षाणि हरसापि वृश्च ॥१५॥
 विषं गवां यातुधाना भरन्तामा वृश्चन्तामदितये दुरेवाः ।
 परैणान् देवः सविता ददातु परा भागमोषधीनां जयन्ताम् ॥१६॥
 संवत्सरीणं पय उस्त्रियायास्तस्य माशीद् यातुधानो नृचक्षः ।
 पीयूषमग्रे यतमस्ति तृप्सात् तं प्रत्यंचमर्चिषा विध्य मर्मणि ॥१७॥
 सनादग्रे मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षांसि पृतनासु जिग्युः ।
 सहमूराननु दह क्रव्यादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥१८॥
 त्वं नो अग्रे अधरादुदक्तस्त्वं पश्चादुत रक्षा पुरस्तात् ।
 प्रति त्ये ते अजरासस्तपिष्ठा अधशंसं शोशुचतो दहन्तु ॥१९॥
 पश्चात् पुरस्तादधरादुतोत्तरात् कविः काव्येन परि पाह्यग्रे ।
 सखा सखायमजरो जरिग्रे अग्रे मर्ता अमर्त्यस्त्वं नः ॥२०॥
 तदग्रे चक्षुः प्रति धेहि रेभे शफारुजो येन पश्यसि यातुधानान् ।
 अथर्ववज्योतिषा दैव्येन सत्यं धूर्वन्तमचितं न्योष ॥२१॥
 परि त्वाग्रे पुरं वयं विप्रं सहस्य धीमहि ।
 धुषद्वर्ण दिवेदिवे हन्तारं भंगुरावतः ॥२२॥
 विषेण भंगुरावतः प्रति स्म रक्षसो जहि ।
 अग्रे तिग्मेन शोचिषा तपुरग्राभिर्चिभिः ॥२३॥
 वि ज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते महित्वा ।
 प्रादेवीर्मयाः सहते दुरेवाः शिशीते शृंगे रक्षोभ्यो विनिक्ष्वे ॥२४॥
 ये ते शृंगे अजरे जातवेदस्तिग्महेती ब्रह्मसंशिते ।
 ताभ्यां दुर्हार्दमभिदासन्तं किमीदिनं प्रत्यंचमर्चिषा जातवेदो वि निक्ष्व ॥२५॥
 अग्नी रक्षांसि सेधति शुक्रशोचिरमर्त्यः । शुचिः पावक ईड्यः ॥२६॥

*rakṣoḥaṇam vājīnamā jigharmi mitram prathiṣṭhamupa yāmi śarma ।
 śīśāno agniḥ kratubhiḥ samiddhaḥ sa no divā sa riṣaḥ pātu naktam ॥1॥
 ayodamṣtro archiṣā yātudhānānupa sprśa jātavedaḥ samiddhaḥ ।
 ā jihnayā mūradevān rabhasva kravyādo vṛṣṭvāpi dhatsvāsan ॥2॥
 ubhobhayāvinnupa dhehi damṣtrau himsraḥ śīśāno'varam param cha ।
 utāntarikṣe pari yāhyagne jambhaiḥ sam dhehyabhi yātudhānān ॥3॥
 agne tvacham yātudhānasya bhindhi himsrāśanirharasā hantvenam ।
 pra parvāni jātavedaḥ śṇīhi kravyāt kraviṣṇurvi chinotvenam ॥4॥
 yatredānīm paśyasi jātavedastiṣṭhantamagna uta vā charantam ।
 utāntarikṣe patantam yātudhānam tamastā vidhya śarvā śīśānaḥ ॥5॥
 yauriṣūḥ samnamamāno agne vāchā śalyām āsanibhirdihānaḥ ।
 tābhirvidhya hṛdaye yātudhānān pratīcho bāhūn prati bhaṅgdhyeṣām ॥6॥
 utārabdhāntsprṇuhi jātaveda utārebhāṇām ṛṣṭibhiryātudhānān ।
 agne pūrvo ni jahi sośuchāna āmādaḥ kṣaviṇkāstamadantvenīḥ ॥7॥
 iha pra brūhi yatamaḥ so agne yātudhāno ya idam kṛṇoti ।*

tamā rabhasva samidhā yaviṣṭha nṛchakṣasaśchakṣuṣe randhayainam ॥8 ॥
 tikṣaṇenāgne chakṣuṣā rakṣa yām prāmchariṁ vasubhyaḥ pra ṇaya prachetaḥ ।
 hinīsrām rakṣāmsyabhi śośuchānam mā tvā dabhan yātudhānā nṛchakṣaḥ ॥9 ॥
 nṛchakṣā rakṣaḥ pari paśya vikṣu tasya trīṇi prati śṛṇīhyagrā ।
 tasyāgne pṛṣṭīrharasā śṛṇīhi tredhā mūlām yātudhānasya vṛścha ॥10 ॥
 tririyātudhānaḥ prasitiṁ ta etvṛtam yo agne anṛtena hanti ।
 tamarchiṣā sphūrjayaṁjātavadeḥ samakṣamenam grṇate ni yuṅgdhi ॥11 ॥
 yadagne adya mithunā śapāto yad vāchastṛṣṭam janayanta rebhāḥ ।
 manyormanasāḥ śaravyā3 jāyate yā tayā vidhya hṛdaye yātudhānān ॥12 ॥
 parā śṛṇīhi tapasā yātudhānān parāgne rakṣo harasā śṛṇīhi ।
 parārchiṣā mūradevāmchhṛṇīhi parāsutṛpaḥ śośuchataḥ śṛṇīhi ॥13 ॥
 parādya devā vṛjinam śṛṇantu pratyagenam śapathā yantu sṛṣṭāḥ ।
 vāchāstenam śarava ṛchchhantu marman viśvasyaitu prasitiṁ yātudhānaḥ ॥14 ॥
 yaḥ pauraṣeṇa kraviṣā samāṅkte yo asvyaena paśunā yātudhānaḥ ।
 yo aghnyāyā bharati kṣīramagne teṣām śīrṣāṇi harasāpi vṛścha ॥15 ॥
 viṣam gavām yātudhānā bharantāmā vṛśchantāmaditaye durevāḥ ।
 paraiṇān devaḥ savitā dadātu parā bhāgamoṣadhīnām jayantām ॥16 ॥
 samivatsariṇam paya usriyāyāstasya māśīd yātudhāno nṛchakṣaḥ ।
 pīyūṣamagne yatamastitṛpsāt tam pratyamchamarchiṣā vidhya marmāṇi ॥17 ॥
 sanādagne mṛṇasī yātudhānān na tvā rakṣāmsi pṛtanāsu jigyuh ।
 sahamūrānanu daha kravyādo mā te hetyā mukṣata daivyāyāḥ ॥18 ॥
 tvam no agne adharādudaktastvam paśchāduta rakṣā purastāt ।
 prati tye te ajarāsastapiṣṭhā aghaśamīsam śośuchato dahantu ॥19 ॥
 paśchāt purastādadharādutottarāt kaviḥ kāvyena pari pāhyagne ।
 sakhā sakhāyamajaro jarimṇe agne martām amartyastvam naḥ ॥20 ॥
 tadagne chakṣuḥ prati dhehi rebhe śaphārujo yena paśyasi yātudhānān ।
 atharvavajjiyotiṣā daivyena satyam dhūrvantamachitam nyeāṣa ॥21 ॥
 pari tvāgne puram vayan vipram sahasya dhīmahi ।
 dhuṣadvarṇa divedive hantāram bhamgurāvataḥ ॥22 ॥
 viṣeṇa bhamgurāvataḥ prati sma rakṣaso jahi ।
 agne tigmena śochiṣā tapuragrābhichibhiḥ ॥23 ॥
 vi jyotiṣā bṛhatā bhātyagnirāvīrviśvāni kṛṇute mahitvā ।
 prādevīrmāyāḥ sahate durevāḥ śīṣīte śṛṅge rakṣobhyo vinikṣave ॥24 ॥
 ye te śṛṅge ajare jātavedastigmahetī brahmasamśīte ।
 tābhyaṁ durhārdamabhidāsantam kimīdinam pratyamchamarchiṣā jātavedo vi
 nikṣava ॥25 ॥
 agnī rakṣāmsi sedhati śukraśochiramartyaḥ । śuchiḥ pāvaka īḍyaḥ ॥26 ॥

२. अग्निः सत्यौजा (Agniḥ Satyaujā) - अ. (Av.) ४.३६.१-१०

तान्सत्यौजाः प्र दहत्वग्निर्वैश्वानरो वृषा ।
 यो नो दुरस्याद् दिप्साच्चाथो यो नो अरातियात् ॥१ ॥
 यो नो दिप्सददिप्सतो दिप्सतो यश्च दिप्सति । वैश्वानरस्य दंष्ट्रयोरग्रेरपि दधामि तम् ॥२ ॥
 या आगरे मृगयन्ते प्रतिक्रोशेऽमवास्ये । क्रव्यादो अन्यान् दिप्सतः सर्वान्सान्सहसा सहे ॥३ ॥
 सहे पिशाचान्सहसैषां द्रविणं ददे । सर्वान् दुरस्यतो हन्मि सं म आकूतिर्ऋर्ध्वताम् ॥४ ॥
 ये देवास्तेन हासन्ते सूर्येण मिमते जवम् । नदीषु पर्वतेषु ये सं तैः पशुभिर्विदे ॥५ ॥
 तपनो अस्मि पिशाचानां व्याघ्रो गोमतामिव ।
 श्वानः सिंहमिव दृष्ट्वा ते न विन्दन्ते न्यचनम् ॥६ ॥
 न पिशाचैः सं शक्नोमि न स्तैर्नैर्न वनर्गुभिः । पिशाचास्तस्मान्नश्यन्ति यमहं ग्राममाविशे ॥७ ॥
 यं ग्राममाविशत इदमुग्रं सहो मम । पिशाचास्तस्मान्नश्यन्ति न पापमुप जानते ॥८ ॥

ये मा क्रोधयन्ति लपिता हस्तिनं मशकाइव । तानह मन्ये दुर्हितांजने अल्पशूयनिव ॥९॥
 अभि तं निऋतिर्धत्तामश्चमिवाश्वाभिधान्या । मत्वो यो मह्यं कुध्यति स उ पाशान्न मुच्यते ॥१०॥
tāntsatyaujāḥ pra dahatvagnirvaiśvānaro vṛṣā /
yo no durasyād dipsāchchātho yo no arātiyāt ॥1॥
yo no dipsadadipsato dipsato yaścha dipsati /
vaiśvānarasya daṁṣṭrayoragnerapi dadhāmi tam ॥2॥
yā āgare mṛgayante pratikrośe'mavāsyē /
kravyādo anyān dipsataḥ savāṁstāntsahasā sahe ॥3॥
sahe piśāchāntsahasaiṣām draviṇam dade /
sarvān durasyato hanmi saṁ ma ākūtiṛrdhyatām ॥4॥
ye devāstena hāsante sūryeṇa mimate javam /
nadīṣu parvateṣu ye saṁ taiḥ paśubhirvide ॥5॥
tapano asmi piśāchānām vyāghro gomatāmiva /
śvānaḥ sinīhamiva dīṣṭvā te na vindante nyanichanam ॥6॥
na piśāchaiḥ saṁ śaknōmi na stainairna vanargubhiḥ /
piśāchāstasmānnaśyanti yamaham grāmamāviśe ॥7॥
yam grāmamāviśata idamugram saho mama /
piśāchāstasmānnaśyanti na pāpamupa jānate ॥8॥
ye mā krodhayanti lapitā hastinam maśakāiva /
tānamha manye durhitānjane alpaśūyaniva ॥9॥
abhi tam niṛtirdhattāmaśvamivāśvābhidhānyā /
malvo yo mahyam krudhyati sa u pāsānna muchyate ॥10॥

३. अग्निभूत पतीन्द्राः मन्त्रोक्ता (Agnibhūta Patīndrāḥ Mantroktā) - अ. (Av.) २.१४.१-६

निःसालां धृष्णुं धिष्णमेकवाद्यां जिघत्स्वम् । सर्वाश्चण्डस्य नप्त्योनाशयामः सदान्वाः ॥१॥
 निर्वो गोष्ठादजामसि निरक्षान्निरुपानसात् । निर्वो मगुन्द्या दुहितरो गृहेभ्यश्चातयामहे ॥२॥
 असौ यो अधराद् गृहस्तत्र सन्त्वराय्यः । तत्र सेदिर्न्युच्यतु सर्वाश्च यातुधान्यः ॥३॥
 भूतपतिर्निरजत्विन्द्रश्चेतः सदान्वाः । गृहस्य बुध्न आसीनास्ता इन्द्रो वज्रेणाधि तिष्ठतु ॥४॥
 यदि स्थ क्षेत्रियाणां यदि वा पुरुषेष्ठाः । यदि स्थ दस्युभ्यो जाता नश्यतेतः सदान्वाः ॥५॥
 परि धामान्यासामाशुर्गामिवासरम् । अजैषे सर्वानाजीन् वा नश्यतेतः सदान्वाः ॥६॥
niḥsālām dhiṣṇum dhiṣṇamekavādyām jighatśvam /
sarvāśchaṇḍasya nāptyonāśayāmaḥ sadānvāḥ ॥1॥
nirvo goṣṭhādajāmasi nirakṣānnirupānasāt /
nirvo magundyā duhitaro gr̥hebhyaśchātayāmahe ॥2॥
asau yo adharād gr̥hastatra santvarāyyaḥ /
tatra sedirnyuchyatu sarvāścha yātudhānyaḥ ॥3॥
bhūtapatirnirajatvindraśchetaḥ sadānvāḥ /
gr̥hasya budhna āsīnāstā indro vajreṇādhi tiṣṭhatu ॥4॥
yadi stha kṣetriyāṇām yadi vā puruṣeṣitāḥ /
yadi stha dasyubhyo jātā naśyatetaḥ sadānvāḥ ॥5॥
pari dhāmānyāsāmāśurgāṣṭhamivāsaram /
ajaiṣam sarvānājīn vā naśyatetaḥ sadānvāḥ ॥6॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) १.७.३

वि लपन्तु यातुधाना अक्षिणो ये किमीदिनः । अथेदमग्ने नो हविरिन्द्रश्च प्रति हर्यतम् ॥३॥
vi lapantu yātudhānā attriṇo ye kimīdinaḥ /
athedamagne no havirindraścha prati haryatam ॥3॥

५. इन्द्रासोमादयो मन्त्रोक्ता (Indrāsomādayo Mantroktā) - अ. (Av.) ८.४.१-२५

इन्द्रासोमा तपतं रक्ष उब्जतं न्यर्पयतं वृषणा तमोवृधः ।
 परा शृणीतमचितो न्योषतं हतं नुदेथां नि शिशीतमक्षिणः ॥१॥

इन्द्रासोमा समघशंसमस्य१घं तपुर्ययस्तु चरुरग्रिमाँ इव ।
 ब्रह्मद्विषे क्रव्यादे घोरचक्षसे द्वेषो धत्तमनवायं किमीदिने ॥२॥
 इन्द्रासोमा दुष्कृतो वव्रे अन्तरनारम्भणे तमसि प्र विध्यतम् ।
 यतो नैषां पुनरेकश्चनोदयत् तद् वामस्तु सहसे मन्युमच्छवः ॥३॥
 इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवो वधं सं पृथिव्या अघशंसाय तर्हणम् ।
 उत् तक्षतं स्वर्ग्य१ पर्वतेभ्यो येन रक्षो वावृधानं निजूर्वथः ॥४॥
 इन्द्रासोमा वर्तयतं दिवस्पर्यग्नितप्ते भिर्युवमश्महन्मभिः ।
 तपुर्वधेभिरजरेभिरत्तिणो नि पर्शानि विध्यतं यन्तु निस्वरम् ॥५॥
 इन्द्रासोमा परि वां भूतु विश्वत इयं मतिः कक्ष्याश्वेव वाजिना ।
 यां वां होत्रां पपरिहिनोमि मेध्येमा ब्रह्माणि नृपती इव जिन्वतम् ॥६॥
 प्रति स्मरेथां तुज्यद्भिरेवैर्हतं द्रुहो रक्षसो भंगुरावतः ।
 इन्द्रासोमा दुष्कृते मा सुगं भूद यो मा कदा चिदभिदासति द्रुहुः ॥७॥
 यो मा पाकेन मनसा चरन्तमभिचष्टे अनृतेभिर्वचोभिः ।
 आप इव काशिना संगृभीता असन्नस्त्वासत इन्द्र वक्ता ॥८॥
 ये पाकशंसं विहरन्त एवैर्ये वा भद्रं दूषयन्ति स्वधाभिः ।
 अहये वा तान् प्रददातु सोम आ वा दधातु निऋतेरुपस्थे ॥९॥
 यो नो रसं दिप्सति पित्वो अग्रे अश्वानां गवां यस्तनूनाम् ।
 रिपु स्तेन स्तेयकृद् दध्रमेतु नि ष हीयतां तन्वा३ तना च ॥१०॥
 परः सो अस्तु तन्वा३ तना च तिस्रः पृथिवीरधो अस्तु विश्वाः ।
 प्रति शुष्यतु यशो अस्य देवा यो मा दिवा दिप्सति यश्च नक्तम् ॥११॥
 सुविानं चिकितुषे जनाय सच्चासच्च वचसी पस्पृधाते ।
 तयोर्यत् सत्यं यतरद्विजीयस्तदित् सोमोऽवति हन्त्यासत् ॥१२॥
 न वा उ सोमो वृजिनं हिनोति न क्षत्रियं मिथुया धारयन्तम् ।
 हन्ति रक्षो हन्त्यासद् वदन्तमुभाविन्द्रस्य प्रसितौ शयाते ॥१३॥
 यदि वाहमनृतदेवो अस्मि मोघं वा देवाँ अप्यूहे अग्रे ।
 किमस्मभ्यं जातवेदो हृणीषे द्रोघवाचस्ते निऋर्थं सचन्ताम् ॥१४॥
 अद्या मुरीय यदि यातुधानो अस्मि यदि वायुस्ततप पुरुषस्य ।
 अधा स वीरैर्दशभिर्वि यूया यो मा मोघं यातुधानेत्याह ॥१५॥
 यो मायातुं यातुधानेत्याह यो वा रक्षाः शुचिरस्मीत्याह ।
 इन्द्रस्तं हन्तु महता वधेन विश्वस्य जन्तोरधमस्पदीष्ट ॥१६॥
 प्र या जिगाति खर्गलेव नक्तमप दुहुस्तन्वं१ गूहमाना ।
 वव्रमन्तमव सा पदीष्ट ग्रावाणो घ्नन्तु रक्षस उपब्दैः ॥१७॥
 वि तिष्ठध्वं मरुतो विक्ष्वि१च्छत गृभायत रक्षस सं पिनष्टन ।
 वयो ये भूत्वा पतयन्ति नक्तभिर्ये वा रिपो दधिरे देवे अध्वरे ॥१८॥
 प्र वर्तय दिवोऽश्मानमिन्द्र सोमशितं मघवन्तं शिशधि ।
 प्राक्तो अपाक्तो अधरादुदत्तोऽभि जहि रक्षसः पर्वतेन ॥१९॥
 एत उ ते पतयन्ति श्रयातव इन्द्रं दिप्सन्ति दिप्सवोऽदाभ्यम् ।
 शिशीते शक्रः पिशुनेभ्यो वधं नूनं सृजदशनिं यातुमद्भ्यः ॥२०॥
 इन्द्रो यातूनामभवत् पराशरो हविर्मथीनामभ्या३ विवासताम् ।
 अभीदु शक्रः परशुर्यथा वनं पात्रेव भिन्दन्तसत एतु रक्षसः ॥२१॥
 उलूकयातुं शुशुलूकयातुं जहि श्रयातुमुत कोकयातुम् ।
 सुपर्णयातुमुत गृध्रायातुं दृषदेव प्र मृण रक्ष इन्द्र ॥२२॥
 मा नो रक्षो अभि नङ् यातुमावदपोच्छन्तु मिथुना ये किमीदिनः ।
 पृथिवी नः पार्थिवात् पात्वंहसोऽन्तरिक्षं दिव्यात् पात्वस्मान् ॥२३॥
 इन्द्र जहि पुमांसं यातुधानमुत स्त्रियं मायया शाशदानाम् ।
 विग्रीवासो मूरदेवा ऋदन्तु मा ते दृशन्त्सूर्यमुच्चरन्तम् ॥२४॥

प्रति चक्ष्व वि चक्ष्वेन्द्रश्च सोम जागृतम् ।

रक्षोभ्यो वधमस्यतमशनिं यातुमद्भ्यः ॥२५॥

indrāsomā tapatam rakṣa ubjatam nyarpayatam vṛṣaṇā tamovṛdhaḥ ।
 parā śṛṇītamachito nyoṣatam hataṁ nudethām ni śīśītamattriṇaḥ ॥1॥
 indrāsomā samaghaśamśamasya1gham tapuryayastu charuragnimām iva ।
 brahmadviṣe kravvāde ghorachakṣase dveṣo dhattamanavāyam kimīdine ॥2॥
 indrāsomā duṣkṛto vavre antaranārambhane tamasi pra vidhyatam ।
 yato naiṣām punarekaśchanodayat tad vāmastu sahase manyumachchhavaḥ ॥3॥
 indrāsomā vartayatam divo vadham saṁ pṛthivyā aghaśamśaya tarhanam ।
 ut takṣatam svarya1 parvatebhyo yena rakṣo vāvṛdhānam nijūrvathaḥ ॥4॥
 indrāsomā vartayatam divasparyagnitapte bhiryuvamaśmahanmabhiḥ ।
 tapurvadhebhiraḥjarebhirattriṇo ni parśāne vidhyatam yantu nisvaram ॥5॥
 indrāsomā pari vām bhūtu viśvata iyaṁ matiḥ kakṣayāśveva vājinā ।
 yām vām hotrām paparihinomi medhyemā brahmāṇi nṛpatī iva jinvatam ॥6॥
 prati smarethām tujyadbhirevairhataṁ druho rakṣaso bhamgurāvataḥ ।
 indrāsomā duṣkṛte mā sugam bhūda yo mā kadā chidabhidāsati druhuh ॥7॥
 yo mā pākena manasā charantamabhichāṣte anṛtebhīrvachobhiḥ ।
 āpa iva kāsīnā samgrbhītā asannastvāsata indra vaktā ॥8॥
 ye pākaśamśam viharanta evairye vā bhadram dūṣayanti svadhābhiḥ ।
 ahaye vā tām pradadātu soma ā vā dadhātu nīṛterupasthe ॥9॥
 yo no rasam dipsati pitvo agne aśvānām gavām yastanūnām ।
 ripu stena steyakṛd dabhrametu ni ṣa hīyatām tanvā3 tanā cha ॥10॥
 paraḥ so astu tanvā3 tanā cha tisraḥ pṛthivīradho astu viśvāḥ ।
 prati śuṣyatu yaśo asya devā yo mā divā dipsati yaścha naktam ॥11॥
 suviānam chikitūṣe janāya sachchāsachcha vachasī pasprdhāte ।
 tayoryat satyam yataradgīyastadit somo'vati hantyaśat ॥12॥
 na vā u somo vṛjinam hinoti na kṣatriyam mithuyā dhārayantam ।
 hanti rakṣo hantyaśad vadantamubhāvindrasya prasitau śayāte ॥13॥
 yadi vāhamanṛtadevo asmi mogham vā devām apyūhe agne ।
 kimasmabhyam jātavedo hr̥ṇīṣe droghavāchaste nīṛtham sachantām ॥14॥
 adyā mūrīya yadi yātudhāno asmi yadi vāyustatapa puruṣasya ।
 adhā sa vīrairdaśabhirvi yūyā yo mā mogham yātudhānetyāha ॥15॥
 yo māyātum yātudhānetyāha yo vā rakṣāḥ śuchirasmītyāha ।
 indrastam hantu mahatā vadhena viśvasya jantoradhamaspadiṣṭa ॥16॥
 pra yā jigāti khargaleva naktamapa duhustanvam1 gūhamānā ।
 vavramanntamava sā padīṣṭa grāvāṇo ghnantu rakṣasa upabdaḥ ॥17॥
 vi tiṣṭhadhvaṁ maruto vikṣavi1chchhata grbhāyata rakṣasa saṁ pinaṣṭana ।
 vayo ye bhūtvā patayanti naktabhirye vā ripo dadhire deve adhware ॥18॥
 pra varttaya divo'śmānamindra somaśitam maghavantsam śīśādhi ।
 prākto apākto adharādudakto3bhi jahi rakṣasaḥ parvatena ॥19॥
 eta u tye patayanti śvayātava indram dipsanti dipsavo'dābhyam ।
 śīśīte śakraḥ piśunebhyo vadham nūnam sṛjadaśanim yātumadbhyaḥ ॥20॥
 indro yātūnāmabhavat parāśaro havirmathīnāmabhyā3 vivāsatām ।
 abhīdu śakraḥ paraśuryathā vanam pātreva bhindantsata etu rakṣasaḥ ॥21॥
 ulūkayātum śuśulūkayātum jahi śvayātumuta kokayātum ।
 suparṇayātumuta grdhrāyātum dṛṣadeva pra mṛṇa rakṣa indra ॥22॥
 mā no rakṣo abhi naḍ yātumāvadapochchhantu mithunā ye kimīdinaḥ ।
 pṛthivī naḥ pārvhāt pātvanḥhaso'ntarakṣim divyāt pātvasmān ॥23॥
 indra jahi pumāmsam yātudhānamuta striyam māyayā śāśadānām ।

vigrīvāso mūrādevā ṛdantu mā te dṛśantsūryamuchcharantam ॥24 ॥
prati chakṣava vi chakṣavendraścha soma jāgrtam ॥
raṁsobhyo vadhamasyatamaśanīm yātumadbhyaḥ ॥25 ॥

६. जातवेदाः मन्त्रोक्ता (Jātavedāḥ Mantroktā) - अ. (Av.) ५.२९.१-१५

पुरस्ताद् युक्त वह जातवेदोऽग्ने विद्धि क्रियमाणं यथेदम् ।
 त्वं भिषग् भेषजस्यासि कर्ता त्वया गामश्च पुरुषं सनेम ॥१॥
 तथा तदग्ने कृणु जातवेदो विश्वेभिर्देवैः सह संविदानः ।
 यो नो दिदेव यतमो जघास यथा सो अस्य परिधिष्यताति ॥२॥
 यथा सो अस्य परिधिष्यताति तथा तदग्ने कृणु जातवेदः ।
 विश्वेभिर्देवैः सह संविदानः ॥३॥
 अक्ष्यौ३ नि विध्य हृदय नि विध्य जिह्वां नि तृद्धि प्र दतो मृणीहि ।
 पिशाचो अस्य यतमो जघासाग्ने यविष्ठ प्रति तं शृणीहि ॥४॥
 यदस्य हतं विहतं यत् पराभृतमात्मनो जग्धं यतमत् पिशाचैः ।
 तदग्ने विद्वान् पुनरा भर त्वं शरीरे मांसमसुमेरयामः ॥५॥
 आमे सुपक्वे शबले विपक्वे यो मा पिशाचो अशने ददम्भ ।
 तदात्मना प्रजया पिशाचा वि यातयन्तामगदोऽयमस्तु ॥६॥
 क्षीरे मा मन्ये यतमो ददम्भाकृष्टपच्ये अशने धान्ये३ यः ।
 तदात्मना प्रजया पिशाचा वि यातयन्तामगदोऽयमस्तु ॥७॥
 अपां मा पाने यतमो ददम्भ क्रव्याद् यातूनां शयने शयानम् ।
 तदात्मना प्रजया पिशाचा वि यातयन्तामगदोऽयमस्तु ॥८॥
 दिवो मा नक्तं यतमो ददम्भ क्रव्याद् यातूनां शयने शयानम् ।
 तदात्मना प्रजया पिशाचा वि यातयन्तामगदोऽयमस्तु ॥९॥
 क्रव्यादमग्ने रुधिरं पिशाचं मनोहनं जहि जातवेदः ।
 तमिन्द्रो वाजी वज्रेण हन्तु च्छिनतु सोमः शिरो अस्य धृष्णुः ॥१०॥
 सनादग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षांसि पृतनासु जिग्युः ।
 सहमूराननु दह क्रव्यादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥११॥
 समाहर जातवेदो यद्धृतं यत् पराभृतम् ॥१२॥
 सोमस्येव जातवेदो अंशुरा प्यायतामयम् ।
 अग्ने विरिषिणं मेध्यमयक्ष्मं कृणु जीवतु ॥१३॥
 एतास्ते अग्ने समिधः पिशाचजम्भनीः ।
 तास्त्वं जुषस्व प्रति चैना गृहाण जातवेदः ॥१४॥
 तार्ष्टीधीरग्ने समिधः प्रति गृह्णाह्यर्चिषा ।
 जहातु क्रव्याद्रूपं यो अस्य मांसं जिहीर्षति ॥१५॥

purastād yukta vaha jātavedo'gne viddhi kriyamāṇam yathedam ॥
tvam bhiṣag bheṣajasyāsi kartā tvayā gāmaśvam puruṣam sanema ॥1 ॥
tathā tadagne kṛṇu jātavedo viśvebhirdevaiḥ saha saṁvidānaḥ ॥
yo no dideva yatamo jaghāsa yathā so asya paridhiṣpatāti ॥2 ॥
yathā so asya paridhiṣpatāti tathā tadagne kṛṇu jātavedaḥ ॥
viśvebhirdevaiḥ saha saṁvidānaḥ ॥3 ॥
akṣayau3 ni vidhya hṛdaya ni vidhya jihvām ni tṛnddhi pra dato mṛṇīhi ॥
piśācho asya yatamo jaghāsāgne yaviṣṭha prati tam śṛṇīhi ॥4 ॥
yadasya hṛtam viḥṛtam yat parābhṛtamātmano jagdham yatamat piśāchaiḥ ॥
tadagne vidvān punarā bhara tvam śarīre māṁsamasumerayāmaḥ ॥5 ॥
āme supakve śabale vipakve yo mā piśācho āsane dadambha ॥
tadātmanā prajayā piśāchā vi yātayantāmagado3yamastu ॥6 ॥
kṣīre mā manthe yatamo dadambhākṛṣṭapachye āsane dhānye3 yaḥ ॥
tadātmanā prajayā piśāchā vi yātayantāmagado3yamastu ॥7 ॥

apām mā pāne yatamo dadambha kravyād yātūnām śayane śayānam /
 tadātmanā prajayā piśāchā vi yātayantāmagado³ yamastu ||8 ||
 divo mā naktaṁ yatamo dadambha kravyād yātūnām śayane śayānam /
 tadātmanā prajayā piśāchā vi yātayantāmagado³ yamastu ||9 ||
 kravyādamagne rudhiram piśācham manohanam jahi jātavedaḥ /
 tamindro vājī vajreṇa hantu chchhinattu somaḥ śiro asya dhṛṣṇuḥ ||10 ||
 sanādagne mṛṇasi yātudhānān na tvā rakṣāṁsi pṛtanāsu jigyuh /
 sahamūrānanu daha kravyādo mā te hetyā mukṣata daivyāyāḥ ||11 ||
 samāhara jātavedo yaddhṛtaṁ yat parābhṛtam ||12 ||
 somasyeva jātavedo amśurā pyāyatāmayaṁ /
 agne virapśinam medhyamayakṣamaṁ kṛṇu jīvatu ||13 ||
 etāste agne samidhaḥ piśāchajambhanīḥ /
 tāstvam juṣasva prati chainā grhāṇa jātavedaḥ ||14 ||
 tārṣṭāghīragne samidhaḥ prati grhṇāhyarchiṣā /
 jahātu kravyādrūpaṁ yo asya māṁsaṁ jihīṛṣati ||15 ||

७. पृश्निपर्णी (Pṛśniparṇī) - अ. (Av.) २.२५.१-५

शं नो देवी पृश्निपर्ण्यं निरुह्यता अकः । उग्रा हि कण्वजम्बनी तामभक्षि सहस्वतीम् ||१ ||
 सहमानेयं प्रथमा पृश्निपर्ण्यजायत । तयाहं दुर्णाम्नां शिरो वृश्चामि शकुनेरिव ||२ ||
 अरायमसृक्पावानं यश्च स्फातिं जिहीर्षति । गर्भादं कण्वं नाशय पृश्निपर्णि सहस्व च ||३ ||
 गिरिमेनौ आ वेशय कण्वाजीवितयोपनान् । तांस्त्वं देवि पृश्निपर्ण्यग्निरिवानुदहन्निहि ||४ ||
 पराच एनान् प्र णुद कण्वाजीवितयोपनान् ।
 तमांसि यत्र गच्छन्ति तत् क्रव्यादो अजीगमम् ||५ ||
 śam no devī pṛśniparṇyaśam nirṛtayā akaḥ /
 ugrā hi kaṇvajambhanī tāmabhakṣi sahasvatīm ||1 ||
 sahamāneyaṁ prathamā pṛśniparṇyajāyata /
 tayāham durṇāmnām śiro vṛschāmi śakuneriva ||2 ||
 arāyamasṛkpāvānaṁ yaścha sphātim jihīṛṣati /
 garbhādaṁ kaṇvaṁ nāśaya pṛśniparṇi sahasva cha ||3 ||
 girimenāṁ ā veśaya kaṇvāñjīvitayopanān /
 tāṁstvam devī pṛśniparṇyagnirivānudahannihi ||4 ||
 parācha enān pra ṇuda kaṇvāñjīvitayopanān /
 tamānsi yatra gachchhanti tat kravyādo ajīgamam ||5 ||

८. बृहस्पतिर् अग्नीषोमौ च (Bṛhaspatir Agniṣomau Cha) - अ. (Av.) १.८.१-२

इदं हविर्यातुधानान् नदी फेनमिवा वहत् । य इदं स्त्री पुमानकरिह स स्तुवता जनः ||१ ||
 अयं स्तुवान आगमदिमं स्म प्रति हर्यत । बृहस्पते वशे लब्ध्वाग्नीषोमा वि विध्यतम् ||२ ||
 idaṁ haviryātudhānān nadī phenamivā vahat /
 ya idaṁ strī pumānakariha sa stuvatā janaḥ ||1 ||
 ayaṁ stuvāna āgamadimaṁ sma prati haryata /
 bṛhaspate vaśe labdhvāgniṣomā vi vidhyatam ||2 ||

९. यातुधान्यः (Yātudhānyaḥ) - अ. (Av.) १.२८.३-४

मा शशाप शपनेन याघं मूरमादधे । या रसस्य जातमारेभे तोकमत्तु सा ||३ ||
 पुत्रमत्तु यातुधानीः स्वसारमुत नप्त्यम् ।
 अधा मिथो विकेश्योऽ वि घ्नता यातुधान्योऽ वि तृह्यन्मराय्यः ||४ ||
 mā śasāpa śapanena yāghaṁ mūramādadhe /
 yā rasasya jātamārebhe tokamattu sā ||3 ||
 putramattu yātudhānīḥ svasāramuta nptyam /
 adhā mitho vikeśyo³ vi ghnatā yātudhānyo³ vi tṛhyanmarāyyaḥ ||4 ||

१०. रुद्रः (Rudrah) - अ. (Av.) ६.३२.२

रुद्रो वो ग्रीवा अशरैत् पिशाचाः पृष्टीर्वोऽपि शृणातु यातुधानाः ।

वीरुद् वो विश्वतोवीर्या यमेन समजीगमत् ॥२॥

rudro vo grīvā āsarait piśāchāḥ pṛṣṭīrvo'pi śṛṇātu yātudhānāḥ ।

vīrud vo viśvatovīryā yamena samajīgamat ॥2॥

११. वरुणः अग्निः इन्द्रश्च (Varuṇaḥ Agniḥ Indraścha) - अ. (Av.) १.१६.२

सीसायाध्याह वरुणः सीसायाग्निरुपावति । सीसं म इन्द्रः प्रायच्छत् तदंगं यातुचातनम् ॥२॥

sīsāyādhyāha varuṇaḥ sīsāyāgnirupāvatī ।

sīsam ma indraḥ prāyachchhat tadamga yātuchātanam ॥2॥

१२. सीसम् (Sīsam) - अ. (Av.) १.१६.३-४

इदं विष्कन्धं सहत इदं बाधते अक्षिणः । अनेन विश्वा ससहे या जातानि पिशाच्याः ॥३॥

यदि नो गां हंसि यद्यश्चं यदि पूरुषम् । तं त्वा सीसेन विध्यामो यथा नोऽसो अवीरहा ॥४॥

idam viṣkandham sahata idam bādhat attriṇaḥ ।

anena viśvā sasahe yā jātāni piśāchyāḥ ॥3॥

yadi no gām haṁsi yadyaśvam yadi pūruṣam ।

taṁ tvā sīsena vidhyāmo yathā no'so avīrahā ॥4॥

२३९. चित्रः (Chitraḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.४५

शिवो भव प्रजाभ्यो मानुषीभ्यस्त्वमंगिरः ।

मा द्यावापृथिवीऽभि शोचीर्मान्तरिक्षं मा वनस्पतीन् ॥४५॥

śivo bhava prajābhyo mānuṣībhyastvamāṅgiraḥ ।

mā dyāvāpṛthivī'abhi śochīrmāntarikṣam mā vanaspatīn ॥45॥

२४०. चित्रमहा वासिष्ठः (Chitramahā Vāsiṣṭhaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२२.१-८

वसुं न चित्रमहसं गृणीषे वामं शेवमतिथिमद्विषेण्यम् ।

स रासते शुरुधो विश्वधायसोऽगिनर्होता गृहपतिः सुवीर्यम् ॥१॥

जुषाणो अग्ने प्रति हर्य मे वचो विश्वानि विद्वान् वयुनानि सुक्रतो ।

घृतनिर्णिग्रह्वाणे मातुमेरय तव देवा अजनयन्नु व्रतम् ॥२॥

सप्त धामानि परियन्नमर्त्यो दाशद्वाशुषे सृकृते मामहस्य ।

सुवीरेण रयिणाग्ने स्वाभुवा यस्त आनट् समिधा तं जुषस्व ॥३॥

यास्य केतुं प्रथमं पुरोहितं हविष्मन्त ईळते सप्त वाजिनम् ।

शृण्वन्तमग्निं घृतपृष्ठमुक्षणं पृणन्तं देवं पृणते सुवीर्यम् ॥४॥

त्वं दूतः प्रथमो वरेण्यः स हूयमानो अमृताय मत्स्व ।

त्वां मर्जयन्मरुतो दाशुषो गृहे त्वां स्तोमेभिर्भृगवो वि रुरुचुः ॥५॥

इषं दुहन्त्सुदुघां विश्वधायसं याप्रिये यजमानाय सुक्रतो ।

अग्ने घृतसुस्त्रिऋतानि दीद्यद्वर्तिर्या परियन्त्सुक्रतूयसे ॥६॥

त्वामिदस्या उषसो व्युष्टिषु दूतं कृण्वाना अयजन्त मानुषाः ।

त्वा देवा महयाय्याय वावृधुराज्यमग्ने निमृजन्तो अध्वरे ॥७॥

नि त्वा वसिष्ठा अहन्त वाजिनं गृणन्तो अग्ने विदथेषु वेधसः ।

रायस्पोषं यजमानेषु धारय यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥८॥

vasuṁ na chitramahasam grṇīṣe vāmaṁ śevamatithimadviṣeṇyam ।

sa rāsate śurudho viśvadhāyaso'ginarhotā gr̥hapatiḥ suvīryam ॥1॥

juṣāṇo agne prati harya me vacho viśvāni vidvān vayunāni sukrato ।

ghṛtanirṇigbrahmaṇe mātumeraya tava devā ajanayannanu vratam ॥2॥

sapta dhāmāni pariyanamartyo dāśaddāśuṣe sṛkṛte māmahasya ।

suvīreṇa rayiṇāgne svābhuvā yasta ānaṭ samidhā taṁ juṣasva ॥3॥

*yāsyā ketum̐ prathamam̐ purohitam̐ haviṣmanta īlate sapta vājīnam̐ ।
 śṛṇvantamagnim̐ ghṛtapṛṣṭhamukṣaṇam̐ pṛṇantam̐ devam̐ pṛṇate suvīryam̐ ॥4 ॥
 tvam̐ dūtaḥ prathamo vareṇyaḥ sa hūyamāno amṛtāya matsva ।
 tvām̐ marjayanmaruto dāśuṣo gṛhe tvām̐ stomebhirbhṛgavo vi ruruchuḥ ॥5 ॥
 iṣam̐ duhantsudughām̐ viśvadhāyasaṁ yāpriye yajamānāya sukrato ।
 agne ghṛtasnustriṛtāni dīdyadvartiryām̐ pariyantsukratūyase ॥6 ॥
 tvāmidasyā uṣaso vyuṣṭiṣu dūtam̐ kṛṇvānā ayajanta mānuṣāḥ ।
 tvā devā mahayāyyāya vāvṛdhurājyamagne nīmṛjanto adhware ॥7 ॥
 ni tvā vasiṣṭhā ahnanta vājīnam̐ gṛṇanto agne vidatheṣu vedhasaḥ ।
 rāyaspoṣam̐ yajamāneṣu dhārāya yūyam̐ pāta svastibhiḥ sadā naḥ ॥8 ॥*

२४१. जगद्वीजं पुरुषः (Jagadvijam̐ Puruṣaḥ)

१. अश्वत्थः (Aśvatthaḥ) - अ. (Av.) ३.६.१-८

पुमान् पुंसः परिजातोऽश्वत्थः खदिरादधि ।
 स हन्तु शत्रून् मामकान् यानहं द्वेष्मि ये च माम् ॥१ ॥
 तानश्वत्थ निः शृणीहि शत्रून् वैबाध दोधतः ।
 इन्द्रेण वृत्रघ्ना मेदी मित्रेण वरुणेन च ।
 यथाश्वत्थ निरभनोऽन्तर्महत्यर्णवे ।
 एवा तान्सर्वात्रिर्भङ्गि यानहं द्वेष्मि ये च माम् ॥३ ॥
 यः सहमानश्चरसि सासहान इव ऋषभः ।
 तेनाश्वत्थ त्वया वयं सपत्ननान्सहिषीमहि ॥४ ॥
 सिनात्वेनान् निऋर्तिर्मृत्योः पाशैरमोक्यैः ।
 अश्वत्थ शत्रून् मामकान् यानहं द्वेष्मि ये च माम् ॥५ ॥
 यथाश्वत्थ वानस्पत्यानारोहन् कृणुषेऽधरान् ।
 एवा मे शत्रेर्मूर्धानं विष्वग् भिन्धि सहस्व च ॥६ ॥
 तेऽधरांचः प्र प्लवन्तां छिन्ना नौरिव बन्धनात् ।
 न वैबाधप्रणुत्तानां पुनरस्ति निवर्तनम् ॥७ ॥
 प्रैणान् नुदे मनसा प्र चित्तेनोत ब्रह्मणा ।
 प्रैणान् वृक्षस्य शाखयाश्वत्थस्य नुदामहे ॥८ ॥

*pumān puṁsaḥ parijāto'śvatthaḥ khadirādadhi ।
 sa hantu śatrūn māmakān yānahaṁ dvepmi ye cha mām ॥1 ॥
 tānaśvattha niḥ śṛṇīhi śatrūn vaibādha dodhataḥ ।
 indreṇa vṛtraghnā medī mitreṇa varuṇena cha ।
 yathāśvattha nirabhano'ntarmahatyarṇave ।
 evā tāntsarvānnirbhaṅgdhi yānahaṁ dveṣmi ye cha mām ॥3 ॥
 yaḥ sahamānaścharasi sāsaḥāna iva ṛṣabhaḥ ।
 tenāśvattha tvayā vayam̐ sapatnanāntsahiṣīmahi ॥4 ॥
 sinātvenān niṛrtirmṛtyoḥ pāśairamokyaiḥ ।
 aśvattha śatrūn māmakān yānahaṁ dveṣmi ye cha mām ॥5 ॥
 yathāśvattha vānaspatyānārohan kṛṇuṣe'dharān ।
 evā me śatreर्मूर्dhānam̐ viṣvag bhindhi sahasva cha ॥6 ॥
 te'dharānchaḥ pra plavantām̐ chhinnāā nauriva bandhanāt ।
 na vaibādhapraṇuttānām̐ punarasti nivarttanam̐ ॥7 ॥
 praiṇān nude manasā pra chittenota brahmaṇā ।
 praiṇān vṛkṣasya śākhayāśvatthasya nudāmahe ॥8 ॥*

२४२. जमदग्निः (Jamadagniḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.७३, ७४; २९.२८, ३५

य. (Yv.) ११.७३-७४

यदग्ने कानि कानि चिदा ते दारुणि दध्मसि । सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठ्य ॥७३॥

यदत्युपजिह्विका यद्वम्रोऽतिसर्पति । सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविष्ठ्य ॥७४॥

*yadagne kāni kāni chidā te dāruṇi dadhmasi ।**sarva tadastu te ghṛtaṁ tajjuṣasva yaviṣṭhya ॥73॥**yadattyupajihnikā yadvamro'atissarpati ।**sarva tadastu te ghṛtaṁ tajjuṣasva yaviṣṭhya ॥74॥*

य. (Yv.) २९.२८

आजुह्वानऽईड्यो वन्द्यश्चा याह्यग्ने वसुभिः सजोषाः ।

त्वं देवानामसि यन्न होता सऽएनान्यक्षीषितो यजीयान् ॥२८॥

*ājuhnāna'īḍyo vandyaschā yāhyagne vasubhiḥ sajoṣāḥ ।**tvaṁ devānāmasi yahna hotā sa'enānyakṣīṣito yajīyān ॥28॥*

य. (Yv.) २९.३५

उपावसृज तन्वा समंजन्देवानां पाथऽऋतुथा हवीं षि ।

वनस्पतिः शमिता देवोऽग्निः स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन ॥३५॥

*upāvasṛja tmanyā samañjandevānāṁ pātha'ṛtuthā havīm ṣi ।**vanaspatiḥ śamitā devo'agniḥ svadantu havyaṁ madhunā ghṛtena ॥35॥*

२. अन्तरिक्षम् (Antarikṣam) - य. (Yv.) २९.२९

प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृज्यतेऽअग्नेऽअह्नाम् ।

व्यु प्रथते वितरं वरीयो देवेभ्योऽदित्ये स्योनम् ॥२९॥

*prāchīnaṁ barhiḥ pradiśā pṛthivyā vastorasyā vṛjyate'agre'ahnām ।**vyu prathate vitarāṁ varīyo devebhyo'aditye syonam ॥29॥*

३. कामात्मा (Kāmātmā) - अ. (Av.) ६.८.१-३; ६.९.१-३

अ. (Av.) ६.८.१-३

यथा वृक्षं लिबुजा समन्तं परिष्वजे ।

एवा परि ष्वजस्व मां यथा मां कामिन्यसो यथा मन्नापगा असः ॥१॥

यथा सुपर्णः प्रपतन् पक्षौ निहन्ति भूम्याम् ।

एवा नि हन्मि ते मनो यथा मां कामिन्यसो यथा मन्नापगा असः ॥२॥

यथेमे द्यावापृथिवी सद्यः पर्येति सूर्यः ।

एवा पर्येमि ते मनो यथा मां कामिन्यसो यथा मन्नापगा असः ॥३॥

*yathā vṛkṣaṁ libujā samantaṁ pariṣvasaje ।**evā pari ṣvasvasva māṁ yathā māṁ kāmīnyaso yathā mannāpagā asaḥ ॥1॥**yathā suparṇaḥ prapatan pakṣau nihanti bhūmyām ।**evā ni hanmi te mano yathā māṁ kāmīnyaso yathā mannāpagā asaḥ ॥2॥**yatheme dyāvāpṛthivī sadyaḥ paryeti sūryaḥ ।**evā paryemi te mano yathā māṁ kāmīnyaso yathā mannāpagā asaḥ ॥3॥*

अ. (Av.) ६.९.१-३

वांछ मे तन्वं पादौ वांछाक्ष्यौ वांछ सक्थ्यौ ।

अक्ष्यौवृषण्यन्त्याः केशा मां ते कामेन शुष्यन्तु ॥१॥

मम त्वा दोषणिश्रिषं कृणोमि हृदयश्रिषम् ।

यथा मम क्रतावसो मम चित्तमुपायसि ॥२॥

यासां नाभिः शरेहणं हृदि संवननं कृतम् ।

गावो घृतस्य मातरोऽमूं सं वानयन्तु मे ॥३॥

vāñchha me tanvaṁ pādau vāñchhākṣyau vāñchha sakthyau ।

akṣayauvṛṣaṇyantyāḥ keśā mān te kāmēna śuṣyantu ॥1॥
mama tvā doṣaṇīśīṣaṇ kṛṇomi hṛdayaśīṣam ॥
yathā mama kratāvaso mama chittamupāyasi ॥2॥
yāsān nābhiśarehaṇaṇ hṛdi samvananaṇ kṛtam ॥
gāvo ghṛtasya mātaro'mūn saṇ vānayantu me ॥3॥

४. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.६२.१-३०; ९.६७.१६-१८

ऋ. (Rv.) ९.६२.१-३०

एते असुग्रमिन्दवस्तिरः पवित्रमाशवः । विश्वान्यभि सौभगा ॥१॥
 विघ्नन्तो दुरिता पुरु सुगा तोकाय वाजिनः । तना कृण्वन्तो अर्वते ॥२॥
 कृण्वन्तो वरिवो गवेऽभ्यर्षन्ति सुष्टुतिम् । इळामस्मभ्यं संयतम् ॥३॥
 असाव्यंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः । श्येनो न योनिमासदत् ॥४॥
 शुभ्रमन्धो देववातमप्सु धूतो नृभिः सुतः । स्वदन्ति गावः पयोभिः ॥५॥
 आदीमश्वं न हेतारोऽशुभ्रमृताय । मध्वो रसं सधमादे ॥६॥
 यास्ते धारा मधुश्चतोऽसुग्रमिन्द ऊतये । ताभिः पवित्रमासदः ॥७॥
 सो अर्षेन्द्राय पीतये तिरो रोमाण्यव्यया । सीदन्योना वनेष्वा ॥८॥
 त्वमिन्दो परि स्रव स्वादिष्ठो अंगिरोभ्यः । वरिवोविद् घृतं पयः ॥९॥
 अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः स चेतति । हिन्वान आप्यं बृहत् ॥१०॥
 एष वृषा वृषव्रतः पवमानो अशस्तिहा । करद्वसूनि दाशुषे ॥११॥
 आ पवस्व सहस्रिणं रयिं गोमन्तमश्विनम् । पुरुश्चन्द्रं पुरुस्पृहम् ॥१२॥
 एष स्य परि षिच्यते मर्मज्यमान आयुभिः । उरुगायः कविक्रतुः ॥१३॥
 सहस्रोतिः शतामघो विमानो रजसः कविः । इन्द्राय पवते मदः ॥१४॥
 गिरा जात इह स्तुत इन्द्रुरिन्द्राय धीयते । वियोना वसताविव ॥१५॥
 पवमानः सुतो नृभिः सोमो वाजमिवासरत् । चमूषु शक्ननासदम् ॥१६॥
 तं त्रिपृष्ठे त्रिवशुरे रथे युजन्ति यातवे । ऋषीणां सप्त धीतिभिः ॥१७॥
 तं सोतारो धनस्पृतमाशुं वाजाय यातवे । हरिं हिनोत वाजिनम् ॥१८॥
 आविशन्कलशं सुतो विश्वा अर्षन्नभि श्रियः । शूरो न गोषु तिष्ठति ॥१९॥
 आ त इन्दो मदाय कं पयो दुहन्त्यायवः । देवा देवेभ्यो मधु ॥२०॥
 आ नः सोमं पवित्र आ सृजता मधुमत्तमम् । देवेभ्यो देवश्रुत्तमम् ॥२१॥
 एते सोमा असृक्षत गृणानाः श्रवसे महे । मदिन्तमस्य धारया ॥२२॥
 अभि गव्यानि वीतये नृम्णा पुनानो अर्षसि । सन्द्वाजः परि स्रव ॥२३॥
 उत नो गोमतीरिषो विश्वा अर्ष परिष्टुभः । गृणानो जमदग्निना ॥२४॥
 पवस्व वाचो अग्रियः सोम चित्राभिरूतिभिः अभि विश्वानि काव्या ॥२५॥
 त्वं समुद्रिया अपोऽग्रियो वाच ईरयन् । पवस्व विश्वमेजय ॥२६॥
 तुभ्येमा भुवना कवे महिम्ने सोम तस्थिरे । तुभ्यमर्षन्ति सिन्धवः ॥२७॥
 प्र ते दिवो न वृष्टयो धारा यन्त्यसश्चतः । अभि शुक्रामुपस्तिरम् ॥२८॥
 इन्द्रायेन्दुं पुनीतनोग्रं दक्षाय साधनम् । ईशानं वीतिराधसम् ॥२९॥
 पवमान ऋतः कवि सोमः पवित्रमासदत् । दधत्तोत्रे सुवीर्यम् ॥३०॥

ete asṛgramindavastiraḥ pavitramāśavaḥ ॥ viśvānyabhi saubhagā ॥1॥
vighnanto duritā puru sugā tokāya vājinaḥ ॥ tanā kṛṇvanto arvate ॥2॥
kṛṇvanto varivo gave'bhyarṣanti suṣṭutim ॥ iḷāsmabhyam saṇyatam ॥3॥
asāvyaṇśurmadāyāpsu dakṣo giriṣṭhāḥ ॥ śyeno na yonimāsadat ॥4॥
śubhramandho devavātamapsu dhūto nṛbhiḥ sutaḥ ॥ svadanti gāvaḥ payobhiḥ ॥5॥
ādīmaśvaṇ na hetāro'śubhannamṛtāya ॥ madhvo rasaṇ sadhamāde ॥6॥
yāste dhārā madhuśchuto'sṛgraminda ūtaye ॥ tābhiḥ pavitramāśadaḥ ॥7॥
so arṣendrāya pītaye tiro romāṇyavyayā ॥ sīdanyonā vaneṣvā ॥8॥
tvamindo pari srava svādiṣṭho aṇgirobhyaḥ ॥ varivovid ghṛtaṇ payaḥ ॥9॥
ayaṇ vicharṣaṇirhitaḥ pavamānaḥ sa chetati ॥ hinvāna āpyaṇ bṛhat ॥10॥

eṣa vṛṣā vṛṣavrataḥ pavamāno asāstihā | karadvasūni dāśuṣe ||11||
 ā pavasva sahasrīṇaṁ rayiṁ gomantamaśvinam | puruśchandraṁ puruṣpṛham ||12||
 eṣa sya pari śichyate marmṛjyamāna āyubhiḥ | urugāyaḥ kavikratuḥ ||13||
 sahasrotiḥ śatāmagho vimāno rajasaḥ kaviḥ | indrāya pavate madaḥ ||14||
 girā jāta iha stuta indrurindrāya dhīyate | viryonā vasatāviva ||15||
 pavamānaḥ suto nṛbhiḥ somo vājamivāsarat | chamūṣu śakmanāsadam ||16||
 taṁ tripṛṣṭhe trivandhure rathe yunṅanti yātave | ṛṣiṇāṁ sapta dhītibhiḥ ||17||
 taṁ sotāro dhanaspr̥tamāśuṁ vājāya yātave | hariṁ hinota vājinam ||18||
 āviśankalaśaṁ suto viśvā arṣannabhi śrīyaḥ | śūro na goṣu tiṣṭhati ||19||
 ā ta indo madāya kaṁ payo duhantyāyavaḥ | devā devebhyo madhu ||20||
 ā naḥ somaṁ pavitra ā sṛjatā madhumattamam | devebhyo devaśrutamam ||21||
 ete somā asṛkṣata gr̥ṇānāḥ śravase mahe | madintamasya dhārāyā ||22||
 abhi gavvāni vītaye nṛmṇā punāno arṣasi | sandvājaḥ pari srava ||23||
 uta no gomatīriṣo viśvā arṣa pariṣṭubhaḥ | gr̥ṇāno jamadagninā ||24||
 pavasva vācho agriyaḥ seāma chitrābhirūtibhiḥ abhi viśvāni kāvyā ||25||
 tvam samudriyā apo'griyo vācha īrayan | pavasva viśvamejaya ||26||
 tubhyemā bhuvanā kave mahimne soma tasthire | tubhyamarṣanti sindhavaḥ ||27||
 pra te divo na vṛṣṭayo dhārā yantyasaśchataḥ | abhi śukrāmupastiram ||28||
 indrāyendum punītanogran̄ dakṣāya sādhanam | īśānaṁ vītirādhasam ||29||
 pavamāna ṛtaḥ kavi somaḥ pavitramāsadat | dadhatstotre suvīryam ||30||

ऋ. (Rv.) ९.६७.१६-१८

पवस्व सोम मन्दयिन्नद्राय मधुमत्तमः ||१६||
 असृग्रन्देववीतये वाजयन्तो रथाइव ||१७||
 ते सुतासो मदन्तिमाः शुक्रा वायुमसृक्षत ||१८||
 pavasva soma mandayinnandrāya madhumattamaḥ ||16||
 asṛgrandevavītaye vājayanto rathāiva ||17||
 te sutāso madintamāḥ śukrā vāyumasṛkṣata ||18||

५. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - य. (Yv.) ३३.८७

ऋधित्थिा स मर्त्यः शशमे देवतातये । यो नूनं मित्रावरुणावभिष्टयऽआचक्रे हव्यदातये ||८७||
 ṛdhigtthiā sa martyaḥ śāsāme devatātaye | yo nūnaṁ mitrāvaruṇāvabhiṣṭaya'āchakre
 havyadātaye ||87||

६. वाग् (Vāg) - य. (Yv.) २९.३३

आ नो यां भारती तूयमेत्विडा मनुष्वदिह चेतयन्ती ।
 तिस्रो देवीर्बहिरदंस्योनसरस्वती स्वपसः सदन्तु ||३३||
 ā no yām bhārati tūyametviḍā manuṣvadiha chetayantī |
 tisro devīrbarhiredaṁsyonaṁsarasvatī svapasaḥ sadantu ||33||

७. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) ३३.८५

आ नो यां दिविस्पृशं वायो याहि सुम्रमभिः ।
 अन्तः पवित्रऽउपरि श्रीणानोऽयंशुक्रोऽअयामि ते ||८५||
 ā no yām diviṣpr̥śaṁ vāyo yāhi sumnamabhiḥ |
 antaḥ pavitra'upari śrīṇāno'yaṁśukro'ayāmi te ||85||

८. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.) २९.२५-२७

समिद्धोऽअद्य मनुषो दुरोणे देवो देवान्यजसि जातवेदः ।
 आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्वं दूतः कविरसि प्रचेताः ||२५||
 तनूनपात्पथऽऋतस्य यानान्मध्वा समंजन्त्स्वदया सुजिह्व ।
 मन्मानि धीभिरुत यामुन्धन्देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः ||२६||
 नराशं सस्य महिमानमेषामुप स्तोषाम यजतस्य यौः ।

ये सुक्रतवः शुचयोऽधियन्थाः स्वदन्ति देवाऽऽभयानि हव्या ॥२७॥
samiddho'adya manuṣo duroṇe devo devānyajasi jātavedaḥ ।
ā cha vaha mitramahaśchikitvāntvaṁ dūtaḥ kavirasi prachetāḥ ॥25॥
tanūnapātpatha'ṛtasya yānānmadhvā samamjantsvadayaḥ sujihna ।
manmāni dhībhiruta yāmṇdhandevatrā cha kṛṇuhyadhvaran naḥ ॥26॥
narāśaṁ sasya mahimānameṣāmupa stoṣāma yajatasya yauḥ ।
ye sukratavaḥ śuchayodhiyandhāḥ svadanti devā'ubhayāni havyā ॥27॥

९. विद्वांसः (Vidvānsaḥ) - य. (Yv.) २९.३२, ३६

य. (Yv.) २९.३२

दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमाना यां मनुषो यजध्वै ।
 प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥३२॥
daivya hotāra prathamā suvāchā mimānā yāṁ manuṣo yajadhyai ।
prachodayantā vidatheṣu kārū prāchīnaṁ jyotiḥ pradiśā diśantā ॥32॥

य. (Yv.) २९.३६

सद्यो जातो व्यमिमीत यामग्निर्देवा नामभवत्पुरोगाः ।
 अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः ॥३६॥
sadyo jāto vyamimīta yāmaghnirdevā nāmahavatpurogāḥ ।
asya hotuḥ pradiśyṛtasya vāchi svāhākṛtaṁ haviradantu devāḥ ॥36॥

१०. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ३३.३९

धन्वना गा धन्वनाजिं जयेम धन्वना तीव्राः समदो जयेम ।
 धनुः शत्रेरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥३९॥
dhanvanā gā dhanvanājiṁ jayema dhanvanā tivrāḥ samado jayema ।
dhanuḥ śatrerapakāmaṁ kṛṇoti dhanvanā sarvāḥ pradiśo jayema ॥39॥

११. स्त्रियः (Striyaḥ) - य. (Yv.) २९.३०-३१

व्यचस्वतीरुर्विया वि श्रयन्तां पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः ।
 देवीर्द्वारो बृहतीर्विडवमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः ॥३०॥
 आ सुष्वयन्ती यजतेऽउपाकेऽउषासानत्तफा सदतां नि योनौ ।
 दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मेऽधि श्रियुः शुत्राफपिशं दधाने ॥३१॥
vyachasvatīrurviyā vi śrayantāṁ patibhyo na janayaḥ śumbhamānāḥ ।
devīrdvāro bṛhatīrvināvaminvā devebhyo bhavata supṛāyaṇāḥ ॥30॥
ā suṣvayanti yajate'upāke'uṣāsānattaphā sadatāṁ ni yonau ।
divye yoṣaṇe bṛhatī surukme'adhi śriyṛ śutrāphapiśaṁ dadhāne ॥31॥

१२. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) ३३.४०

बट् सूर्य श्रवसा महौ२असि सत्रा देव महौ२असि ।
 मह्य देवानामसूर्यः पुरोहितो विभु ज्योतिरदाभ्यम् ॥४०॥
baṭ sūrya śravasā mahām2asi satrā deva mahām2asi ।
mahya devānāmasuryaḥ purohito vibhu jyotiradābhyam ॥40॥

२४३. जमदग्निः (अभिसंमनस्कामः) (Jamadagniḥ (Abhisammanaskāmaḥ))

१. अश्विनौ (Aśvinau) - अ. (Av.) ६.१०२.१-३

यथायं वाहो अश्विना समैति सं च वर्तते । एवा मामभि ते मनः समैतु सं च वर्तताम् ॥१॥
 आहं खिदामि ते मनो राजाश्वः पृष्ट्यामिव त्रेष्मच्छिन्नं यथा तृणं मयि ते वेष्टतां मनः ॥२॥
 आंजनस्य मदुघस्य कुष्ठस्य नलदस्य च । तुरो भगस्य हस्ताभ्यामनुरोधनमुद्धरे ॥३॥
yathāyaṁ vāho aśvinā samaiti saṁ cha vartate ।
evā māmabhi te manaḥ samaitu saṁ cha vartatām ॥1॥
āhaṁ khidāmi te mano rājāśvaḥ pṛṣṭyāmiva treṣmachchhinnaṁ yathā tṛṇaṁ mayi te
veṣṭatāṁ manaḥ ॥2॥

*āñjanasya madughasya kuṣṭhasya naladasya cha | turo bhagasya
hastābhyāmanurodhanamudbhare ||3 ||*

२४४. जमदग्निः भार्गवः (Jamadagniḥ Bhārgavaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ)- य. (Yv.) २९.१३-१८, २०

य. (Yv.) २९.१३-१८

यमेन दत्तं त्रितऽएनमायुनगिन्द्रऽ एण प्रथमोऽध्यतिष्ठत् ।
गन्धर्वोऽस्य रशनामगृभ्णात्सूरादश्चं सववो निरतष्ट ॥१३ ॥
असि यमोऽस्यादित्योऽर्वन्त्रसि त्रितो गुह्येन व्रतेन ।
असि सोमेन समया विपृक्तऽआहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि ॥१४ ॥
त्रीणि तऽआहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे ।
उतेव मे वरुणश्छन्त्यस्यर्वन्त्रा तऽआहुः परमं जनित्रम् ॥१५ ॥
इमा ते वाजिन्नवमार्जनीमा शफानां सनितुर्निधाना ।
अत्रा ते भद्रा रशनाऽ अपश्यमृतस्य याऽअभिरक्षन्ति गोपा ॥१६ ॥
आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा पतयन्तं पतंगम् ।
शिरोऽपश्यं पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि ॥१७ ॥
अत्रा ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिषऽआ पदे गोः ।
यदा ते मर्तोऽनु भोगमानडादिद् ग्रसिष्ठऽओषधीरजीगः ॥१८ ॥
*yamena dattaṁ trita'enamāyunagindra' eṇa pratham'o'adhyatiṣṭhat |
gandharvo'asya raśanāmagr̥bhñātsūrādaśvaṁ savavo nirataṣṭa ||13 ||
asi yamo'asyādityo'arvannasi trito guhyena vratena |
asi somena samayā vipṛkta'āhuste trīṇi divi bandhanāni ||14 ||
trīṇi ta'āhurdivi bandhanāni trīṇyapsu trīṇyantaḥ samudre |
uteva me varuṇaśchhantyaśyavanyatrā ta'āhuḥ paramaṁ janitram ||15 ||
imā te vājinnavamārjanānīmā śaphānāṁ saniturnidhānā |
atrā te bhadra raśanā' apaśyamṛtasya yā'abhirakṣanti gopā ||16 ||
ātmānaṁ te manasārādajānāmavo divā patayantaṁ patarṅgam |
śīro'apaśyaṁ pathibhiḥ sugebhiraṇubhirjehamānaṁ patatri ||17 ||
atrā te rūpamuttamamapaśyaṁ jigīṣamāṇamiṣa'ā pade goḥ |
yadā te martto'anu bhogamānaḍādid grasiṣṭha'Oṣadhīrajīgaḥ ||18 ||*

य. (Yv.) २९.२०

हिरण्यशृङ्गोऽयोऽस्य पादा मनोजवाऽअवरऽइन्द्रऽआसीत् ।
देवाऽइदस्य हविरद्यमायन्योऽर्वन्तं प्रथमोऽध्यतिष्ठत् ॥२० ॥
*hiraṇyaśṛṅgo'yo'asya pādā manojavā'ava'indra'āsīt |
devā'idasya haviradyamāyanyo'arvantaṁ pratham'o'adhyatiṣṭhat ||20 ||*

२. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.१०१.७-८

आ मे वचांस्युद्यता द्युमत्तमानि कर्त्वा । उभा यातं नासत्या सजोषसा प्रति हव्यानि वीतये ॥७ ॥
रातिं यद्वामरक्षसं हवामहे युवाभ्यां वाजिनीवसू । प्राचीं होत्रां प्रतिरन्तावितं नरा जमदग्निना ॥८ ॥
*ā me vachāṁsyudyatā dyumattamāni karttvā |
ubhā yātaṁ nāsatyā sajoṣasā prati havyāni vītaye ||7 ||
rātiṁ yadvāmarakṣasaṁ havāmahe yuvābhyāṁ vājiniṣasū |
prācīṁ hotrāṁ pratirantāvitāṁ narā jamadagninā ||8 ||*

३. आदित्याः (Ādityāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१०१.६

ते हिन्विरे अरुणं जेन्यं वस्वेकं पुत्रं तिसृणाम् । ते धमान्यमृता मर्त्यानामदब्धा अभिचक्षते ॥६ ॥
*te hinvire aruṇaṁ janyaṁ vasvekaṁ putraṁ tisṛṇām |
te dhamānyamṛtā martyānāmadabdhā abhichakṣate ||6 ||*

४. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) २५५
 प्र मित्राय प्रार्यम्णे सचथ्यमृतावसो । वरूथ्येऽवरुणे छन्दं वचः स्तोत्रं राजसु गायति ॥३॥
pra mitrāya prāryamṇe sachathyamṛtāvaso /
varūthyē3varuṇe chhandyam vachaḥ stotraṁ rājasu gāyati ॥3॥
५. उषा सूर्यप्रभावाः (Uṣā Sūryaprabhāvāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१०१.१३
 इयं या नीर्च्यीर्कणी रूपा रोहिण्या कृता । चित्रेव प्रत्यदर्श्यायत्यन्तर्दशसु बाहुषु ॥१३॥
iyam yā nīrchyīrkaṇī rūpā rohiṇyā kṛtā /
chitreva pratyadarśyāyatyāntarśasasu bāhuṣu ॥13॥
६. गौः (Gauḥ)- ऋ. (Rv.) ८.१०१.१५-१६
 मता रुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः ।
 प्र नु वोचं चिकितुषे जनाय मा गामनागामदितिं वधिष्ट ॥१५॥
 वचोविदं वाचमुदीरयन्तीं विश्वाभिर्धीभिरुपतिष्ठमानाम् ।
 देवीं देवेभ्य पर्येयुषीं गामा मावृक्त मर्त्यो दभ्रचेताः ॥१६॥
matā rudrāṇāṁ duhitā vasūnāṁ svasādityānāmamṛtasya nābhiḥ /
pra nu vochaṁ chikituṣe janāya mā gāmanāgāmaditiṁ vadhiṣṭa ॥15॥
vachovidam vāchamudīrayantīm viśvābhirdhībhirupatiṣṭhamānām /
devīm devebhya paryeyuṣīm gāmā māvrkta martyo dabhrachetāḥ ॥16॥
७. पवमानः (Pavamānaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१०१.१४
 प्रजा ह तिस्रो अत्यायमीयुर्न्या अर्कमभितो विविश्रे ।
 बृहद्ध तस्थौ भुवनेष्वन्तः पवमानो हरित आ विवेश ॥१४॥
prajā ha tisro atyāyamīyurnyā arkamabhito vivišre /
bṛhaddha tasthau bhuvaneṣvantaḥ pavamāno harita ā viveśa ॥14॥
८. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ)- सा. (Sv.) ४७३; ४८९; ५०८; ७७५-७७७;
 ८३०-८३२; ९८९; ९८०; ९८१; १००८-१०१०; १०६१-१०६३; १८१०-१८१२
 सा. (Sv.) ४७३
 असाव्यं शुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः । श्यनो न योनिमासदत् ॥७॥
asāvyam śurmadāyāpsu dakṣo giriṣṭhāḥ / śyano na yonimāsadat ॥7॥
 सा. (Sv.) ४८९
 आविशन्कलशं सुतो विश्वा अर्षन्नभिः श्रियः । इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥३॥
āviśankalaśam suto viśvā arṣannabhiḥ śriyaḥ / indurindrāya dhīyate ॥3॥
 सा. (Sv.) ५०८
 अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः स चेतति । हिन्वान आप्यं बृहत् ॥१२॥
ayam vicharṣaṇirhitaḥ pavamānaḥ sa chetati / hinvāna āpyam bṛhat ॥12॥
 सा. (Sv.) ७७५-७७७
 पवस्व वाचो अग्रियः सोम चित्राभिरूतिभिः । अभि विश्वानि काव्या ॥१॥
 त्वं समुद्रिया आपोऽग्रियो वाच ईरयन् । पवस्व विश्वचर्षणे ॥ २ ॥
 तुभ्येमा भुवना कवे महिम्ने सोम तस्थिरे । तुभ्यं धावन्ति धेनवः ॥३॥
pavasva vācho agriyaḥ soma chitrābhirūtibhiḥ / abhi viśvāni kāvyā ॥1॥
tvam samudriyā āpo'griyo vācha īrayan / pavasva viśvacharṣaṇe ॥ 2 ॥
tubhyemā bhuvanā kave mahimne soma tasthire / tubhyam dhāvanti dhenavaḥ ॥3॥
 सा. (Sv.) ८३०-८३२
 एते असृग्रमिन्दवस्तिरः पवित्रमाशवः । विश्वान्यभि सौभगा ॥१॥
 विघ्नन्तो दुरिता पुरु सुगा तोकाय वाजिनः । त्मना कृण्वन्तो अर्वतः ॥२॥
 कृण्वन्तो वरिवो गवेऽभ्यर्षन्ति सुष्टुतिम् । इडामस्मभ्यं संयतम् ॥३॥
ete asṛgramindavastiraḥ pavitramāśavaḥ / viśvānyabhi saubhagā ॥1॥
viḡhnanto duritā puru sugā tokāya vājinaḥ / tmanā kṛṇvanto arvataḥ ॥2॥

kṛṇvanto varivo gave'bhyarṣanti suṣṭutim / iḍāmasmabhyam saṁyatatam ||3 ||

सा. (Sv.) १७९-१८१

यास्ते धारा मधुश्चतोऽसृग्रमिन्द ऊतये । ताभिः पवित्रमासदः ॥१॥

सो अर्षेन्द्राय पीतये तिरो वाराण्यव्यया । सीदन्नृतस्य योनिमा ॥२॥

त्वं सोम परि स्रव स्वादिष्ठो अंगिरोभ्यः । वरिवोविदघुतं पयः ॥३॥

yāste dhārā madhuśchuto'sṛgraminda ūtaye / tābhiḥ pavitramāsadaḥ ||1 ||

so arṣendrāya pītaye tiro vārāṇyavyayā / sīdannṛtasya yonimā ||2 ||

tvaṁ soma pari srava svādiṣṭho aṅgirobhyaḥ / varivovidaghutaṁ payaḥ ||3 ||

सा. (Sv.) १००८-१०१०

असाव्यंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः । श्येनो न योनिमासदत् ॥१॥

शुभ्रमन्धो देववातामप्सु धौतं नृभिः सुतम् । स्वदन्ति गावः पयोभिः ॥ २ ॥

आदीमन्धं न हेतारमशूशुभ्रमृताय । मधो रसं सधमादे ॥३॥

asāvyaṁśurmadāyāpsu dakṣo giriṣṭhāḥ / śyeno na yonimāsadat ||1 ||

śubhramandho devavātāmapsu dhautam nṛbhiḥ sutam /

svadanti gāvaḥ payobhiḥ ||2 ||

ādīmaśvaṁ na hetāramaśūsubhannamṛtāya / madho rasam sadhamāde ||3 ||

सा. (Sv.) १०६१-१०६३

एते सोमा असृक्षत गृणानाः शवसे महे । मदिन्तमस्य धारया ॥१॥

अभि गव्यानि वीतये नृम्णा पुनानो अर्षसि । सन्द्वाजः परि स्रव ॥२॥

उत नो गोमतीरिषो विश्वा अर्ष परिष्टुभः । गुणानो जमदग्निना ॥३॥

ete somā asṛkṣata gṛṇānāḥ śavase mahe / madintamasya dhārayā ||1 ||

abhi gavāni vītaye nṛmṇā punāno arṣasi / sandvājaḥ pari srava ||2 ||

uta no gomatīriṣo viśvā arṣa pariṣṭubhaḥ / guṇāno jamadagninā ||3 ||

सा. (Sv.) १८१०-१८१२

पवस्व सोम मन्दयन्निन्द्राय मधुमत्तमः ॥१॥

ते सुतासो विपश्चितः शुक्रा वायुमसृक्षत ॥२॥

असृग्रं देववीतये वाजयन्तो रथा इव ॥३॥

pavasva soma mandayannindrāya madhumattamaḥ ||1 ||

te sutāso vipāśchitaḥ śukrā vāyumasṛkṣata ||2 ||

asṛgram devavītaye vājayanto rathā iva ||3 ||

९. मनुष्यः (Manuṣyaḥ)- य. (Yv.) २९.१९; २४

य. (Yv.) २९.१९

अनु त्वा रथोऽनु मर्योऽर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम् ।

अनु व्रातासस्तव सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यं ते ॥१९॥

anu tvā ratho'anu maryo'arvannanu gāvo'nu bhagaḥ kanīnām /

anu vrātāsastava sakhyamīyuranu devā mamire vīryam te ||19 ||

य. (Yv.) २९.२४

उप प्रागात्परमं यत्सधस्थमवौअच्छा पितरं मातरं च ।

अद्या देवांजुष्टतमो हि गम्याऽअथा शास्ते दाशुषे वार्याणि ॥२४॥

upa prāgātparamam yatsadhashtamarvāmāchchhā pitaram mātaram cha /

adyā devāṁjuṣṭatamo hi gamyā'athā śāste dāśuṣe vāryāṇi ||24 ||

१०. मनुष्याः (Manuṣyāḥ)- य. (Yv.) २९.२१; २३

य. (Yv.) २९.२१

प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अह्नाम् ।

व्यु प्रथते वितरं वरीयो देवेभ्यो अदितये स्योनम् ॥ २९ ॥

prāchīnam barhiḥ pradiśā pṛthivyā vastorasyā vṛjyate agre ahnām /

vyu prathate vitaram variyo devebhyo aditaye syonam || 29 ||

य. (Yv.) २९.२३

उप प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः ।

अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानु प्श्चत्कवयो यन्ति रेभाः ॥ २३ ॥

upa prāgāchchhasanam vājyavā devadrīchā manasā dīdhyānaḥ |

ajah puro nīyate nābhirsyānu pśchatkavayo yanti rebhāḥ || 23 ||

११. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) ८.१०१.१-४

ऋधगित्था स मर्त्यः शशमे देवतातये । यो नूनं मित्रावरुणावभिष्टय आचक्रे हव्यदातये ॥१॥

वर्षिष्ठक्षत्रा उरुचक्षसा नरा राजाना दीर्घश्रुत्तमा ।

ता बाहुता न दंसना रथर्यतः सकं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ २ ॥

प्र यो वां मित्रावरुणाजिरो दूतो अद्रवत् । अयः शीर्षा मदरेघुः ॥३॥

न यः संपृच्छे न पुनर्हवीतये न संवादाय रमते ।

तस्मान्नो अद्य समृतेरुष्यतं बाहुभ्यां न उरुष्यतम् ॥ ४ ॥

ṛdhagithā sa martyaḥ śāsāme devatātaye |

yo nūnam mitrāvaruṇāvabhiṣṭaya āchakre havyadātaye ||1 ||

varṣiṣṭhakṣatrā uruchakṣasā narā rājānā dīrghaśrutamā |

tā bāhutā na daṁsanā ratharyataḥ sakam sūryasya raśmibhiḥ || 2 ||

pra yo vāṁ mitrāvaruṇājīro dūto adravat | ayaḥ śīrṣā madareghuḥ ||3 ||

na yaḥ saṁpṛchhe na punarhavitaye na saṁvādāya ramate |

tasmānno adya samṛteruruṣyatam bāhubhyām na uruṣyatam || 4 ||

१२. मित्रावरुणौ आदित्याश्च- (Mitrāvaruṇau Ādityāścha-) ऋ. (Rv.) ८.१०१.५

प्र मित्राय प्रार्यम्णे सचथ्यमृतावसो । वरुथ्यं वरुणे छन्दं वचः स्तोत्रं राजसु गायत ॥५॥

pra mitrāya prāryamṇe sachathyamṛtāvaso |

varūthyam1 varuṇe chhandyam vachaḥ stotraṁ rājasu gāyata ||5 ||

१३. यजमानः (Yajamānaḥ)- य. (Yv.) २९.१२

यदक्रन्दः प्रथमं जायमानऽउद्यन्त्समुद्रादुत वा पुरीषात् ।

श्येनस्य पक्षा हरिणस्य बाहूऽउपस्तुत्यं महि जातं तेऽअर्वन् ॥१२॥

yadakrandah prathamam jāyamāna'udyantsamudrāduta vā purīṣāt |

śyenasya pakṣā hariṇasya bāhū'upastutyam mahi jātam te'arvan ||12 ||

१४. वायुः (Vāyuḥ)- ऋ. (Rv.) ८.१०१.९-१०

आ नो यज्ञं दिविस्पृशं वायो याहि सुमन्मभिः ।

अन्तः पवित्र उपरि श्रीणानोऽयं शुक्रो अयामि ते ॥९॥

वेत्यध्वर्युः पथिभी रजिष्ठैः प्रति हव्यानि वीतये ।

अधा नियुत्व उभयस्य नः पिब शुचिं सोमं गवाशिरम् ॥१०॥

ā no yajñam diviṣpṛśam vāyo yāhi sumanmabhiḥ |

antaḥ pavitra upari śrīṇāno'yaṁ śukro ayāmi te ||9 ||

vetyadhvaryuḥ pathibhiḥ rajiṣṭhaiḥ prati havyāni vītaye |

adhā niyutva ubhayasya naḥ piba śuchim somam gavāśīram ||10 ||

१५. वायवः (Vāyavaḥ) - य. (Yv.) २९.२२

तव शरीरं पतयिष्वर्वन्तव चित्तं वातऽइव ध्रजिमान् ।

तव श्रृंगाणि विष्ठिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति ॥२२॥

tava śarīram patayiṣṣvārvantava chittam vāta'iva dhrajīmān |

tava śṛngāṇi viṣṭhitā purutrāraṇyeṣu jarbhurāṇā charanti ||22 ||

१६. सूर्यः (Sūryaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१३.११-१२; सा. (Sv.) १७८८- ८९

ऋ. (Rv.) ८.१३.११-१२

तूतुजानो महेमतेऽश्वभिः प्रुषितप्सुभिः । आ याहि यामाशुभिः शमिद्धिते ॥११॥

इन्द्र शविष्ठ सत्पते रयिं गृणत्सु धारय । श्रयः सुरिभ्यो अमृतं वसुत्वनम् ॥१२॥

tūtuṣjāno mahemate śvabhiḥ prūṣitapsubhiḥ । ā yāhi yāmāśubhiḥ śamiddhite ॥11॥

indra śaviṣṭha satpate rayiṁ gṛṇatsu dhāraya ।

śrayaḥ suribhyo amṛtaṁ vasutvanam ॥12॥

सा. (Sv.) १७८८-८९

वण्महँ असि सूर्य बडादित्य महँ असि ।

महस्ते सतो महिमा पनिष्टम् महास देव महँ असि ॥१॥

बट् सूर्य श्रवसा महँ असि सत्रा देवा महँ असि ।

महा देवानामसूर्यः पुरोहितो विभु ज्योतिरदाभ्यम् ॥२॥

baṇmahāṁ asi sūrya baḍāditya mahāṁ asi ।

mahaste sato mahimā paniṣṭam mahnāsa deva mahāṁ asi ॥1॥

baṭ sūrya śravasā mahāṁ asi satrā devā mahāṁ asi ।

mahnā devānāmasūryaḥ purohito vibhu jyotiradābhyam ॥2॥

१७. सूर्यः (ऋसर्व.) ८.१०१.११ (सार्षेदी.) इन्द्रः (साग्री. सास्वा.) (Sūryaḥ [Rss.] 8.101.11 [Sad.] Indraḥ [Ssb. Sas.]) - सा. (Sv.) २७६

वण्महँ असि सूर्य बडादित्य महँ असि ।

महस्ते सतो महिमा पनिष्टम् महा देव महँ असि ॥४॥

vaṇmahāṁ asi sūrya baḍāditya mahāṁ asi ।

mahaste sato mahimā paniṣṭama mahnā deva mahāṁ asi ॥4॥

२४५. जमदग्नी रामो वा (Jamadagnī Rāmo Vā)

१. आप्रिरयः (Āprriyaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.११०.१-११

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे देवो देवान्यजसि जातवेदः ।

आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्वं दूतः कविरसि प्रचेताः ॥१॥

तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्मध्वा समंजन्त्स्वदया सुजिह्व ।

मन्मानि धीभिरुत यामृन्धन्देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः ॥२॥

आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्वा याह्यग्रे वसुभिः सजोषाः ।

त्वं देवानामसि यह होता स एनान्यक्षीषितो यजीयान् ॥३॥

प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्या वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अह्वाम ।

व्यु प्रथते वितरं वरीयो देवेभ्यो अदित्ये स्योनम् ॥४॥

व्यचस्वतीरुर्विया वि श्रयन्तां पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः ।

देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वा देवेभ्यो भवत सुप्रायणाः ॥५॥

आ सुष्वयन्ती यजते उपाके उषासानक्ता सदतां नि योनौ ।

दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे अधि श्रियं शुक्रपिशं दधाने ॥६॥

दैव्या होतारा प्रथमा सुवाचा मिमाना यां मनुषो यजध्यै ।

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥७॥

आ नो यां भारती तूयमेत्विळा मनुष्वदिह चेतयन्ती ।

तिस्रो देवीर्बर्हिरेदं स्योनं सरस्वती स्वपसः सदन्तु ॥८॥

य इमे द्यावापृथिवी जनित्री रूपैरपिशद्भुवनानि विश्वा ।

तमद्य होतरिषितो यजीयान्देवं त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान् ॥९॥

उपावसृज त्मन्या समंजन्देवानां पाथ ऋतुथा हवींषि ।

वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः खदन्तु हव्यं मधुना घृतेन ॥१०॥

सद्यो जातो व्यमिमीत यामग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः ।

अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि स्वाहाकृतं हविरदन्तु देवाः ॥११॥

samiddho adya manuṣo duroṇe devo devānyajasi jātavedaḥ ।

ā cha vaha mitramahaśchikivāntvaṁ dūtaḥ kavirasi prachetāḥ ॥1॥

tanūnapātpatha ṛtasya yānānmadhvā samānjantsvadayaḥ sujihna ।

manmāni dhībhiruta yāmṛndhandevatrā cha kṛṇuhyadhvarāṇi naḥ ||2 ||
ājuhnāna idyo vandyaschā yāhyagne vasubhiḥ sajoṣāḥ |
tvaṁ devānāmāsi yahna hotā sa enānyakṣīṣito yajīyān ||3 ||
prāchīnaṁ barhiḥ pradiśā pṛthivyā vastorasyā vṛjyate agre ahnāma |
vyu prathate vītaraṁ variyo devebhyo adītye syonam ||4 ||
vyachasvatīrurviyā vi śrayantāṁ patibhyo na janayaḥ śumbhamānāḥ |
devīrdvāro bṛhatīrviśvaminvā devebhyo bhavata supṛāyaṇāḥ ||5 ||
ā suṣvayanti yajate upāke uṣāsānaktā sadatāṁ ni yonau |
dīvyē yoṣaṇe bṛhatī surukme adhi śriyaṁ śukrapīṣaṁ dadhāne ||6 ||
daivyaḥ hotārā prathamā suvāchā mimānā yāṁ manuṣo yajadhyai |
prachodayantā vidatheṣu kārū prāchīnaṁ jyotiḥ pradiśā dīśantā ||7 ||
ā no yāṁ bhārati tūyametviḥ manuṣvadiha chetayanti |
tisro devīrbāhiredaṁ syonaṁ sarasvatī svapasāḥ sadantu ||8 ||
ya ime dyāvāpṛthivī janitrī rūpairapimśadbhuvanāni viśvā |
tamadya hotariṣito yajīyāndevaṁ tvaṣṭāramiha yakṣi vidvān ||9 ||
upāvasṛja tmānyā samāṁjandevānāṁ pātha ṛtuthā havīmṣi |
vanaspatiḥ śamitā devo agniḥ khadantu havyaṁ madhunā ghṛtena ||10 ||
sadyo jāto vyamimūta yāmagṇirdevānāmabhavatpurogāḥ |
asya hotuḥ pradiśyṛtasya vāchi svāhākṛtaṁ haviradantu devāḥ ||11 ||

२४६. जयः (Jayah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१८०.१-३; य. (Yv.) १८७१

ऋ. (Rv.) १०.१८०.१-३

प्र ससाहिषे पुरुहूत शत्रूंज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु ।
 इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम् ॥१॥
 मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत आ जगन्था परस्याः ।
 सृक् संशाय पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून्ताडिह वि मृधो नुदख ॥२॥
 इन्द्र क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभ चर्षणीनाम् ।
 आपानुदो जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकम् ॥३॥
pra sasāhiṣe puruhūta śatrūṁjyēṣṭhaste śuṣma iha rātīrastu |
indrā bhara dakṣiṇenā vasūni patiḥ sindhūnāmāsi revatīnām ||1 ||
mṛgo na bhīmaḥ kucharo giriṣṭhāḥ parāvata ā jaganthā parasyāḥ |
śṛkaṁ saṁśāya pavimindra tigmaṁ vi śatrūntāḍiḥ vi mṛdho nudakha ||2 ||
indra kṣatramabhi vāmamojo jāyathā vṛṣabha charṣaṇīnām |
āpānudo janamamitrāyantaṁmuruṁ devebhyo akṛṇoru lokam ||3 ||

य. (Yv.) १८.७१

मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावतऽआजगन्था परस्याः ।
 सृक् संशाय पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून्ताडि वि मृधो नुदख ॥७१॥
mṛgo na bhīmaḥ kucharo giriṣṭhāḥ parāvata ā jaganthā parasyāḥ |
śṛkaṁ saṁśāya pavimindra tigmaṁ vi śatrūntāḍiḥ vi mṛdho nudakha ||71 ||

२४७. जय ऐन्द्रः (Jaya Aindraḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) १८७३

मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत आ जगन्था परस्याः ।
 सृक् संशाय पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून्ताडि वि मृधो नुदख ॥१॥
mṛgo na bhīmaḥ kṛcharo giriṣṭhāḥ parāvata ā jaganthā parasyāḥ |
śṛkaṁ saṁśāya pavimindra tigmaṁ vi śatrūn tāḍiḥ vimṛdho nudakha ||1 ||

२४८. जरिता (Jaritā)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१४२.१-२

अयमग्ने जरिता त्वे अभूदपि सहसः सूनो नह्यन्यदस्त्याप्यम् ।
भद्रं हि शर्म त्रिवरूथमस्ति त आरे हिंसानामप दिद्युमा कृधि ॥१॥
प्रवत्ते अग्ने जनिमा पितृयतः साचीव विश्वा भुवना न्यृजसे ।
प्र सप्तयः प्र सनिषन्त नो धियः पुरश्चरन्ति पशुपाइव त्मना ॥२॥

*ayamagne jaritā tve abhūdapi sahasaḥ sūno nahyānyadastyāpyam ।
bhadraṁ hi śarma trivarūthamasti ta āre hiraśānāmapa didyumā kṛdhi ॥1॥
pravatte agne janimā pitṛyataḥ sāchīva viśvā bhuvanā nyṛñjase ।
pra saptayaḥ pra saniṣanta no dhiyaḥ puraścharanti paśupāiva tmanā ॥2॥*

२४९. जाटिकायनः (Jāṭikāyanah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) ६.३३.१-३

यस्येदमा रजो युजस्तुजे जना वनं स्वः । इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत् ॥१॥
नाधृष आ दधृषते धृषाणो धृषितः शवः । पुरा यथा व्यथिः श्रव इन्द्रस्य नाधृषे शवः ॥२॥
स नो ददातु तां रयिमुं पिशंगसंदृशम् । इन्द्रः पतिस्तुविष्टमो जनेष्वा ॥३॥
*yasyedamā rajo yujastuje janā vanaṁ svaḥ । indrasya rantyaṁ bṛhat ॥1॥
nādhṛṣa ā dadhṛṣate dhṛṣāṇo dhṛṣitaḥ śavaḥ ।
purā yathā vyathiḥ śrava indrasya nādhṛṣe śavaḥ ॥2॥
sa no dadātu tāṁ rayimurum piśaṅgasamdr̥śam । indraḥ patistuvīṣṭamo janeṣvā ॥3॥*

२. विवस्वान् (Vivasvān) - अ. (Av.) ६.११६.१-३

यद् यामं चकुर्निखनन्तो अग्ने कार्षीवणा अन्नविदो न विद्यया ।
वैवस्वते राजनि तज्जुहोम्यथ यियं मधुमदस्तु नोऽन्नम् ॥१॥
वैवस्वतः कृणवद् भागधेयं मधुभागो मधुना सं सृजाति ।
मातुर्यदेन इषितं न आगन् यद् वा पितापराद्धो जिहीडे ॥२॥
यदीदं मातुर्यदि वा पितुर्नः परि भ्रातुः पुत्राच्चेतस एन आगन् ।
यावन्तो अस्मान् पितरः सचन्ते तेषां सर्वेषां शिवो अस्तु मन्युः ॥३॥
*yad yāmaṁ chakurnikhananto agre kārṣīvaṇā annavido na vidyayā ।
vaivasvate rājani tajjuhomyatha yiāyaṁ madhumadastu no'nnam ॥1॥
vaivasvataḥ kṛṇavad bhāgadheyaṁ madhubhāgo madhunā saṁ sṛjāti ।
māturyadena iṣitaṁ na āgan yad vā pitāparāddho jihīḍe ॥2॥
yadīdam māturyadi vā piturnaḥ pari bhrātuḥ putrāchchetasa ena āgan ।
yāvanto asmān pitaraḥ sachante teṣāṁ sarveṣāṁ śivo astu manyuḥ ॥3॥*

२५०. जुहुर ब्रह्मजाया ऊर्ध्वनाभा वा ब्राह्मः (Juhur Brahmajāyā Ūrdhvanābhā Vā Brāhmaḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१०९.१-७

तेऽवदन्नथमा ब्रह्मकिल्बिषेऽकूपारः सलिलो मातरिश्वा ।
वीळुहरास्तप उग्रो मयोभूरापो देवीः प्रथमजा ऋतेन ॥१॥
सोमो राजा प्रथमो ब्रह्मजायां पुनः प्रायच्छहणीयमानः ।
अन्वर्तिता वरुणो मित्र आसीदग्निर्होता हस्तगृह्या निनाय ॥२॥
हस्तेनैव ग्राह्य आधिरस्या ब्रह्मजाययेयमिति चेदवोचन् ।
न दूताय प्रह्ये तस्थ एषा तथा राष्ट्रं गुपितं क्षत्रियस्य ॥३॥
भीमा जाया ब्राह्मणस्योपनीता दुर्धा दधाति परमे व्योमन् ॥४॥
ब्रह्मचारी चरति वेविंषद्विषः स देवानां भवत्येकमंगम् ।
तेन जायामन्वविन्दद् बृहस्पतिः सोमेन नीतां जुहंश्न देवाः ॥५॥
पून्वे देवा अददुः पुनर्मनुष्या उत ।
राजानः सत्यं कृण्वाना ब्रह्मजाया पुनर्ददुः ॥६॥

पुनर्दाय ब्रह्मजायां कृत्वी देवैर्निकिल्बिषम् ।

ऊर्जं पृथिव्या भक्तवायोरुगायमुपासते ॥७॥

te 'vadanprathamā brahmakilbiṣe 'kūpāraḥ salilo mātariśvā /

vīluharāstapa ugro mayobhūrāpo devīḥ prathamajā ṛtena ॥1॥

somo rājā prathamō brahmajāyām punaḥ prāyachchhahaṇīyamānaḥ /

anvartitā varuṇo mitra āsīdagnirhotā hastagrhyā nināya ॥2॥

hastenaiva grāhya ādhirasyā brahmajāyayeyamiti chedavochan /

na dūtāya prahye tatha eṣā tathā rāṣṭram gupitām kṣatriyasya ॥3॥

bhīmā jāyā brāhmaṇasyopanītā durdhā dadhāti parame vyoman ॥4॥

brahmachārī charati vevīṣadviṣaḥ sa devānām bhavatyekamaṅgam /

tena jāyāmanvavindat bṛhaspatiḥ somena nītām juhnamāna devāḥ ॥5॥

pūnarvai devā adaduḥ punarmanuṣyā uta /

rājānaḥ satyām kṛtvānā brahmajāyā punardaduḥ ॥6॥

punardāya brahmajāyām kṛtvī devairnikilbiṣam /

ūrja pṛthivyā bhaktvāyorugāyamupāsate ॥7॥

२५१. जूतिः (Jūtiḥ)

१. केशिनः (Keśinaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१३६.१

केश्यङ्गिन् केशी विषं केशी बिभर्ति रोदसी । केशी विश्वं स्वर्दशे केशीदं ज्योतिरुच्यते ॥१॥

keśyaṅginna keśī viṣam keśī bibharti rodasī /

keśī viśvaṁ svarḍṣe keśīdam jyotiruchyate ॥1॥

२५२. जेता माधुच्छन्दसः (Jetā Mādhuḥchhandasaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १.११.१-८; सा. (Sv.) ३४३; ३५९; १२५०-१२५२

ऋ. (Rv.) १.११.१-८

इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्तसमुद्रव्यचसं गिरः । रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥१॥

सख्ये त इन्द्र वाजिनो मा भेम शवसस्पते । त्वामभि प्र णोनुमो जेतारमपराजितम् ॥२॥

पूर्वीरिन्द्रस्य रातयो न वि दस्यन्त्यूतयः । यदी वाजस्य गोमतः स्तोतृभ्यो मंहते मघम् ॥३॥

पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत । इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्ता वज्री पुरुषुतः ॥४॥

त्वं वलस्य गोमतोऽपावरद्विवो बिलम् । त्वां देवा अबिभ्युषस्तुज्यमानास आविषुः ॥५॥

त्वाहं शूर रातिभिः प्रत्यायं सिन्धुमावदन् । उपातिष्ठन्त गिर्वणो विदुष्टे तस्य कारवः ॥६॥

मायाभिरिन्द्र मायिनं त्वं शुष्णमवातिरः । विदुष्टे तस्य मेधिरास्तेषां श्रवांस्युत्तिर ॥७॥

इन्द्रमीशानमोजसाभि स्तोमा अनूषत । सहस्रं यस्य रातय उत वा सन्ति भूयसीः ॥८॥

indraṁ viśvā avīvṛdhantsamudravyachasaṁ girāḥ /

rathītamam rathīnām vājānām satpatim patim ॥1॥

sakhye ta indra vājino mā bhema śavasaspate /

tvāmabhi pra ṇonumo jetāramaparājitam ॥2॥

pūrvīrindrasaya rātayo na vi dasyantyūtayaḥ /

yadī vājasya gomataḥ stotṛbhyo manihate magham ॥3॥

purām bhinduryuvā kaviramitaujā ajāyata /

indro viśvasya karmaṇo dhartā vajrī puruṣtutaḥ ॥4॥

tvam valasya gomato 'pavaradrivo bilam /

tvām devā abibhyuṣastujyamānāsa āviṣuḥ ॥5॥

tvāham śūra rātibhiḥ pratyāyam sindhumāvan /

upātiṣṭhanta girvaṇo viduṣṭe tasya kāravaḥ ॥6॥

māyābhirindra māyinaṁ tvam śuṣṇamavātiraḥ /

viduṣṭe tasya medhirāsteṣām śravānsyuttira ॥7॥

indramīśānamojasābhi stomā anūṣata /

sahasram yasya rātaya uta vā santi bhūyasīḥ ॥8॥

सा. (Sv.) ३४३

इन्द्र विश्वा अवीवृधन्समुद्रव्यचसं गिरः । रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥२॥
indra viśvā avīvṛdhantsamudravvyachasam girah |
rathītamaṁ rathīnāṁ vājānāṁ satpatiṁ patim ॥2॥

सा. (Sv.) ३५९

पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत । इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्ता वज्री पुरुष्टुतः ॥८॥
purām bhinduryuvā kaviramitaújā ajāyata |
indro viśvasya karmaṇo dhartā vajrī puruṣtutaḥ ॥8॥

सा. (Sv.) १२५०-१२५२

पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत । इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्ता वज्री पुरुष्टुतः ॥१॥
 त्वं वलस्य गोमतोऽपावरद्विवो बिलम् । त्वां देवा अबिभ्युषस्तुज्यमानास आविषुः ॥२॥
 इन्द्रमीशानमोजसाभि स्तोमैरनूषत । सहस्रं यस्य रातय उत वा सन्ति भूयसीः ॥३॥
purām bhinduryuvā kaviramitaújā ajāyata |
indro viśvasya karmaṇo dhartā vajrī puruṣtutaḥ ॥1॥
tvam valasya gomato 'pāvaradrivo bilam |
tvām devā abibhyuṣastujyamānāsa āviṣuḥ ॥2॥
indramīśānamojasābhi stomairanūṣata |
sahasraṁ yasya rātaya uta vā santi bhūyasīḥ ॥3॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ८२७-८२९

इन्द्र विश्वा अवीवृधन्समुद्रव्यचसं गिरः रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥१॥
 सख्ये त इन्द्र वाजिनो मा भेम शवसस्पते । त्वामभि प्र नोनुमो जेतारमपराजितम् ॥२॥
 पूर्वीन्द्रस्य रातयो न वि दस्यन्त्यूतयः । यदा वाजस्य गोमत स्तोतृभ्यो मंहते मघम् ॥३॥
indra viśvā avīvṛdhantsamudravvyachasam girah rathītamaṁ rathīnāṁ vājānāṁ
satpatiṁ patim ॥1॥
sakhye ta indra vājino mā bhema śavasaspate |
tvāmabhi pra nonumo jetāramaparājitam ॥2॥
pūrvīndrasya rātayo na vi dasyantyyūtayah |
yadā vājasya gomata stotṛbhyo maṁhate magham ॥3॥

२५३. तपुर्मूर्धा बार्हस्पत्यः (Tapurmūrdhā Bārhaspatyaḥ)

१. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१८२.१-३

बृहस्पतिर्नयतु दुर्गहा तिरः पुनर्नेषदघशंसाय मन्म ।
 क्षिपदशस्तिमप दुर्मतिं हन्नथा करद्यजमानाय शं योः ॥१॥
 नराशंसो नोऽवतु प्रयाजे शं नो अस्त्वनुयाजो हवेषु ।
 क्षिपदशस्तिमप दुर्मतिं हन्नथा करद्यजमानाय शं योः ॥२॥
 तपुर्मूर्धा तपतु रक्षसे ये ब्रह्मद्विषः शरवे हन्तवा उ ।
 क्षिपदशस्तिमप दुर्मतिं हन्नथा करद्यजमानाय शं योः ॥३॥
bṛhaspatirñayatu durgahā tiraḥ punarñeṣadaghaśaṁsāya manma |
kṣipadaśastimapa durmatim hannathā karadyajamānāya śam yoḥ ॥1॥
narāśaṁso no 'vatu prayāje śam no astvanuyājo haveṣu |
kṣipadaśastimapa durmatim hannathā karadyajamānāya śam yoḥ ॥2॥
tapurmūrdhā tapatu rakṣase ye brahmadviṣaḥ śarave hantavā u |
kṣipadaśastimapa durmatim hannathā karadyajamānāya śam yoḥ ॥3॥

२५४. तान्वः पार्थ्यः (Tānvah Pārthyah)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९३.१-१५

महि द्यावापृथिवी भूतमुर्वी नारी यही न रोदसी सदं नः ।
 तेभिर्नः पातं सह्यस एभिर्नः पातं शूषणि ॥१॥

योयो स मर्त्यो देवान्सपर्यति ।
 यः सुमैदीर्घश्चुत्तम आविवासात्येनान् ॥२॥
 विश्वेषामिरज्यवो देवानां वार्महः ।
 विश्वे हि विश्वमहसो विश्वे योषु यियाः ॥३॥
 ते घाराजानो अमृतस्य मन्द्रा अर्यमा मित्रो वरुणः परिज्मा ।
 कद्रुद्रो नृणां स्तुतो मरुतः पूषणो भगः ॥४॥
 उत नो नक्तमपां वृषण्वसू ससूर्यामासा सदनाय सधन्या ।
 सचा यत्साद्येषामहिर्बुध्नेषु बुध्यः ॥५॥
 उत नो देवावश्विना शुभस्पती धामभिर्मित्रावरुणा उरुष्यताम् ।
 महः स राय एषतेऽति धन्वेव दुरिता ॥६॥
 उत नो रुद्रा चिन्मृळतामश्विना विश्वे देवासो रथस्पतिर्भगः ।
 ऋभुर्वाज ऋभुक्षणः परिज्मा विश्ववेदसः ॥७॥
 ऋभुर्ऋभुक्षा ऋभुर्विधतो मद आ ते हरी जूजुवानस्य वाजिना ।
 दुष्टं यस्य साम चिद्वधग्यो न मानुषः ॥८॥
 कृधी नो अहयो दव सवितः स च स्तुषे मघोनाम् ।
 सही न इन्द्रो वह्निभिर्न्येषां चर्षणीनां चक्रं रश्मिं न योयुवे ॥९॥
 ऐषु द्यावापृथिवी धातं महदस्मे वीरेषु विश्वचर्षणि श्रवः ।
 पृक्षं वाजस्य सातये पृक्षं रायोत तुर्वणे ॥१०॥
 एतं शंसमिन्द्रास्मयुष्टं कूचित्सन्तं सहसावन्नभिष्टये सदा पाह्यभिष्टये ।
 मेदतां वेदता वसो ॥११॥
 एतं मे स्तोमं तना न सूर्ये द्युतद्यामनं वावृधन्त नृणाम् ।
 संवननं नाश्व्यं तष्टेवानपच्युतम् ॥१२॥
 वार्वर्त येषां राया युक्तैषां हिरण्ययी । नेमधिता न पौस्या वृथेव विष्टान्ता ॥१३॥
 प्र तदुःशीमे पृथवाने वेने प्र रामे वोचमसुरे मघवत्सु ।
 ये युक्त्वाय पंच शतास्मयु पथा विश्राव्येषाम् ॥१४॥
 अधीन्वत्र सप्ततिं च सप्त च ।
 सद्यो दिदिष्ट तान्वः सद्यो दिदिष्ट पार्थ्यः सद्यो दिदिष्ट मायवः ॥१५॥
mahi dyāvāprthivī bhūtamurvī nārī yahnī na rodasī sadam naḥ ।
tebhirnaḥ pātām sahyasa ebhirnaḥ pātām sūṣaṇi ॥1॥
yoyo sa martyo devāntsaparyati ।
yaḥ sumnaidīrghaśruttama āvivāsātyenān ॥2॥
viśveṣāmiraḥyavo devānām vārmahaḥ ।
viśve hi viśvamahasō viśve yoṣu yīāyāḥ ॥3॥
te ghārājāno amṛtasya mandrā aryamā mitro varuṇaḥ pariḥmā ।
kadrudro nṛṇām stuto marutaḥ pūṣaṇo bhagaḥ ॥4॥
uta no naktamapām vṛṣaṇvasū sasūryāmāsā sadanāya sadhanyā ।
sachā yatsādyeṣāmahirbudhneṣu budhnyāḥ ॥5॥
uta no devāvaśvinā śubhaspatī dhāmabhirmitrāvaruṇā uruṣyatām ।
mahaḥ sa rāya eṣate'ti dhanveva duritā ॥6॥
uta no rudrā chinmṛṣatāmaśvinā viśve devāso rathaspatirbhagaḥ ।
ṛbhurvāja ṛbhukṣaṇaḥ pariḥmā viśvavedasaḥ ॥7॥
ṛbhurṛbhukṣā ṛbhurvidhato mada ā te harī jūjuvānasya vājina ।
duṣṭaram yasya sāmā chidṛdhagyāo na mānuṣaḥ ॥8॥
kṛdhī no ahrayo dava savitaḥ sa cha stuṣe maghonām ।
sahī na indro vahnibhirnyeṣām charṣaṇīnām chakraṁ raśimma na yoyuve ॥9॥
aiṣu dyāvāprthivī dhātām mahadasme vīreṣu viśvacharṣaṇi śravaḥ ।
prkṣam vājasya sātaye prkṣam rāyota turvaṇe ॥10॥
etaṁ śaṁsamindrāsmayusṭvaṁ kūchitsantaṁ sahasāvannabhiṣṭaye sadā

pāhyabhiṣṭaye /
medatām vedatā vaso ||11 ||
etaṁ me stomam tanā na sūrye dyutadyāmanam vāvṛdhanta nṛṇām /
saṁvananam nāśvyaṁ taṣṭevānapachyutam ||12 ||
vāvarta yeṣāṁ rāyā yuktaishāṁ hiraṇyayī /
nemadhitā na paumśyā vṛtheva viṣṭāntā ||13 ||
pra tadduḥśīme pṛthavāne vene pra rāme vochasmeasure maghavatsu /
ye yuktavāya paṁcha śatāsmayu pathā viśrāvyeshāṁ ||14 ||
adhīnnvatra saptatim cha sapta cha /
sadyo didiṣṭa tānvaḥ sadyo didiṣṭa pāṛthyaḥ sadyo didiṣṭa māyavaḥ ||15 ||

२५५. तापसः (Tāpasah)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.)९.२८; १२.३१-३२

य. (Yv.)९.२८

अग्नेऽअच्छा वदेह नः प्रति नः सुमना भव ।
 प्र नो यच्छ सहस्रजित् त्वं हि धनदाऽअसि स्वाहा ॥२८ ॥
agne'achchhā vadeha naḥ prati naḥ sumanā bhava /
pra no yachchha sahasrajit tvamhi dhanadā'si svāhā ||28 ||

य. (Yv.)१२.३१-३२

उदु त्वा विश्वे देवा अग्ने भरन्तु चित्तिभिः । स नो भव शिवस्त्वं सुप्रतीको विभावसुः ॥३१ ॥
 प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् याहि शिवेभिरर्चिभिष्टम् । बृहद्भिर्भानुभिर्भासन्मा हिं सीस्तन्वा प्रजाः ॥३२ ॥
udu tvā viśve devā agne bharantu chittibhiḥ /
sa no bhava śivastvaṁsupratīko vibhāvasuḥ ||31 ||
predagne jyotiṣmān yāhi śivebhirarchibhiṣṭvam /
bṛhadbhirbhānubhirbhāsanmā him sīstanvā prajāḥ ||32 ||

२. अर्यमादि मन्त्रोक्ताः (Aryamādi Mantroktāḥ) - य. (Yv.)९.२७ , २९

य. (Yv.)९.२७

अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय । वाचं विष्णुं सरस्वतीं सवितारं च वाजिनं स्वाहा ॥२७ ॥
aryamaṇam bṛhaspatimindram dānāya chodaya / vāchaṁ
viṣṇuṁsarasvatīṁsavitāraṁ cha vājinaṁsvāhā ||27 ||

य. (Yv.)९.२९

प्र नो यच्छत्वर्यमा प्र पूषा प्र बृहस्पतिः । प्र वाग्देवी ददातु नः स्वाहा ॥२९ ॥
pra no yachchhatvaryamā pra pūṣā pra bṛhaspatiḥ /
pra vāgdevī dadātu naḥ svāhā ||29 ||

३. पूषादयो मन्त्रोक्ताः (Pūṣādayo Mantroktāḥ) - य. (Yv.)९.३२

पूषा पंचाक्षरेण पंच दिशऽउदजयत्ताऽउज्जेषं सविता षडक्षरेण षड् ऋतुनदजयत्तानुज्जेषं मरुतः सप्ताक्षरेण सप्त ग्राम्यान् पशून् उदजयत्तानुज्जेषं बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रीमुदजयत्तामुज्जेषम् ॥३२ ॥
pūṣā pañchākṣareṇa pañcha diśa'udajayattā'ujjeṣaṁsavitā ṣaḍakṣareṇa ṣaḍ
ṛtūnudajayattānujjeṣam marutaḥ saptaākṣareṇa sapta grāmyān
paśūnudajayaṁstānujjeṣam bṛhaspatiraṣṭākṣareṇa gāyatrīmudajayattāmujeṣam ||32 ||

४. मित्रादयो मन्त्रोक्ताः (Mitrādayo Mantroktāḥ) - य. (Yv.)९.३३

मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृत्तस्तोममुदजयत् तमुज्जेषं वरुणो दशाक्षरेण विराजमुदजयत्तामुज्जेषमिन्द्रऽएकादशाक्षरेण त्रिष्टुभमुदजयत्तामुज्जेषं विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगतीमुदजयत्तामुज्जेषम् ॥३३ ॥
mitro navākṣareṇa trivṛttaṁstomamudajayat tamujjeṣam varuṇo daśākṣareṇa
virājamudajayattāmujeṣamindra'ekādaśākṣareṇa triṣṭubhamudajayattāmujeṣam viśve
devā dvādaśākṣareṇa jagatīmudajayaṁstāmujeṣam ||33 ||

५. मन्त्रोक्ताः (Mantroktāḥ) - य. (Yv.) ९.३१

अग्निरैकाक्षरेण प्राणमुदजयत् तमुज्जेषमश्विनौ द्व्यक्षरेण द्विपदो मनुष्यानुदजयतां तानुज्जेषं विष्णुस्त्र्यक्षरेण त्रीँल्लोकानुदजयतानुज्जेषंसोमश्चतुरक्षरेण चतुष्पदः पशूनुदजयतानुज्जेषम् ॥३१॥

agnirekākṣareṇa prāṇamudajayat tamujjeṣamaśvinau dvyakṣareṇa dvipado manuṣyāānudadjayatām tānujjeṣam viṣṇustrayakṣareṇa trīṃllokānudadjayattānujjeṣamsomaśchaturakṣeṇa chatuṣpadaḥ paśūnudadjayattānujjeṣam ॥31॥

६. वस्वादयो मन्त्रोक्ताः (Vasvādayo Mantroktāḥ) - य. (Yv.) ९.३४

वसवस्त्रयोदशाक्षरेण त्रयोदशं स्तोममुदजयँस्तमुज्जेषं रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण चतुर्दशं स्तोममुदजयँस्तमुज्जेषम् । आदित्याः पंचदशाक्षरेण पंचदशं स्तोममुदजयँस्तमुज्जेषमदितिः षोडशाक्षरेण षोडशं स्तोममुदजयत्तमुज्जेषं प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशं स्तोममुदजयत्तमुज्जेषम् ॥३४॥

vasavastrayodaśākṣareṇa trayodaśam stomamudajayaṃstamujjeṣam rudrāschaturdaśākṣareṇa chaturdaśam stomamudajayaṃstamujjeṣam । ādityāḥ pañchadaśākṣareṇa pañchadaśam stomamudajayaṃstamujjeṣamaditiḥ ṣoḍaśākṣareṇa ṣoḍaśam stomamudajayattamujjeṣam prajāpatiḥ sapṭadaśākṣareṇa sapṭadaśam stomamudajayattamujjeṣam ॥34॥

७. सम्राट् (Samrāt) - य. (Yv.) ९.३०

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यन्त्रिये दधामि बृहस्पतेष्ट्वा साम्राज्येनाभिर्षिचाम्यसौ ॥३०॥

devasya tvā savituḥ prasave śvinorbāhubhyāṃ pūṣṇo hastābhyām । sarasvatyai vācho yanturyantriye dadhāmi bṛhaspateṣṭvā sāmrajyenābhiṣimchāmyasau ॥30॥

८. सोमाग्रयादित्य-विष्णु-सूर्य्य बृहस्पतयः (Somāgnayāditya-Viṣṇu-Sūryya Bṛhaspatayaḥ) - य. (Yv.) ९.२६

सोमं राजानमवसेऽग्निमन्वारभामहे । आदित्यान्विष्णुंसूर्य्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिं स्वाहा ॥२६॥

somaṃrājānamavase agnimanvārabhāmahe । ādityānviṣṇuṃsūrymrya brahmāṇam cha bṛhaspatiṃsvāhā ॥26॥

२५६. तिरश्चीर् अंगिरसः (Tiraśchīr Āngirasah)

१. इन्द्रः (Indrah) - ऋ. (Rv.) ८.९५.१-९; सा. (Sv.) ३४६; ३४९; ८८३-८८५; १४०२-१४०४

ऋ. (Rv.) ८.९५.१-९

आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गिर्वणः । अभि त्वा समनू षतेन्द्र वत्सं न मातरः ॥१॥
आ त्वा शुक्रा अचुच्यवुः सुतास इन्द्र गिर्वणः । पिबा त्वं स्यान्धस इन्द्र विश्वासु ते हितम् ॥२॥
पिबा सोमं मदाय कमिन्द्र श्येनाभृतं सुतम् । त्वं हि शश्वतीनां पती राजा विशामसि ॥३॥
श्रुधी हवं तिरश्च्या इन्द्र यस्त्वा सपर्य्यति । सुवीर्य्यस्य गोमतो रायस्पृधिं महौ असि ॥४॥
इन्द्र यस्ते नवीयसीं गिरं मन्द्रामजीजनत् । चिकित्विन्मनसं धियं प्रत्नामृतस्य पिप्पुषीम् ॥५॥
तमु ष्टवाम यं गिर इन्द्रमुक्थानि वावृधुः । पुरुण्यस्य पौंस्या सिषासन्तो वनामहे ॥६॥
एतो न्विन्द्रं स्तवाम शुद्ध शुद्धेन साम्ना । शुद्धैरुक्थैर्वावृध्वांसं शुद्ध आशीर्वान्ममत्तु ॥७॥
इन्द्र शुद्धो न आ गहि शुद्धः शुद्धाभिरुतिभिः । शुद्धो रयिं नि धारय शुद्धो ममद्धि सोम्यः ॥८॥
इन्द्र शुद्धो हि नो रयिं शुद्धो रत्नानि दाशुषे । शुद्धो वृत्राणि जिघ्रसे शुद्धो वाजं सिषाससि ॥९॥

ā tvā giro rathīrivāsthuh suteṣu girvaṇaḥ । abhi tvā samanū ṣatendra vatsam na mātaraḥ ॥1॥

ā tvā śukrā achuchyavuh sutāsa indra girvaṇaḥ ।

pibā tvā1 syāndhasa indra viśvāsu te hitam ॥2॥

pibā somaṃ madāya kamindra śyenābhṛtaṃ sutam ।

tvam hi śāsvatīnām patī rājā viśāmasi ॥3॥

śrudhī havam tiraśchyā indra yastvā saparyati ।
 suvīryasya gomato rāyaspūrdhi mahāṁ asi ॥4 ॥
 indra yaste navīyasīm giram mandrāmajījanat ।
 chikitvinmanasaṁ dhiyaṁ pratnāmṛtasya pipyuṣīm ॥5 ॥
 tamu ṣṭavāma yaṁ gira indramukthāni vāvṛdhuḥ ।
 purūṇyasya paum̐syā siṣāsanto vanāmahe ॥6 ॥
 eto nvindram stavāma śuddha śuddhena sām̐nā ।
 śuddhairukthervāvṛdhvāṁsaṁ śuddha āśīrvānmamattu ॥7 ॥
 indra śuddho na ā gahi śuddhaḥ śuddhābhirūtibhiḥ ।
 śuddho rayim̐ ni dhāraya śuddho mamaddhi somyaḥ ॥8 ॥
 indra śuddho hi no rayim̐ śuddho ratnāni dāśuṣe ।
 śuddho vṛtrāṇi jighnase śuddho vājam̐ siṣāsasi ॥9 ॥

सा. (Sv.) ३४६

श्रुधी हव तिरश्च्या इन्द्र यस्त्वा सपर्यति । सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महँ असि ॥५ ॥

śrudhī havam tiraśchyā indra yastvā saparyati ।
 suvīryasya gomato rāyaspūrdhi mahāṁ asi ॥5 ॥

सा. (Sv.) ३४९

आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गिर्वणः । अभि त्वा समनूषत गावो वत्सं न धेनवः ॥८ ॥

ā tvā giro rathīrivāsthuh̐ suteṣu girvaṇaḥ ।
 abhi tvā samanūṣata gāvo vatsaṁ na dhenavaḥ ॥8 ॥

सा. (Sv.) ८८३-८८५

श्रुधी हव तिरश्च्या इन्द्र यस्त्वा सपर्यति । सुवीर्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महँ असि ॥१ ॥
 यस्य इन्द्र नवीयसीं गिर मन्द्रामजीजनत् । चिकित्विमनसं धियं प्रत्नामृतस्य पिप्युषीम् ॥२ ॥
 तमु ष्टवाम य गिर इन्द्र मुक्थ्यानि वावृधुः । पुरुण्यस्य पौस्या सिषासन्तो वनामहे ॥३ ॥

śrudhī havam tiraśchyā indra yastvā saparyati ।
 suvīryasya gomato rāyaspūrdhi mahāṁ asi ॥1 ॥
 yasya indra navīyasīm gira mandrāmajījanat ।
 chikitvinmanasaṁ dhiyaṁ pratnāmṛtasya pipyuṣīm ॥2 ॥
 tamu ṣṭavāma ya gira indra mukthyāni vāvṛdhuḥ ।
 purūṇyasya paum̐syā siṣāsanto vanāmahe ॥3 ॥

सा. (Sv.) १४०२-१४०४

एतो न्विन्द्रं स्तवाम शुद्धं शुद्धेन साम्ना । शुद्धैरुक्थैर्वावृध्वांसं शुद्धैराशीर्वान्ममत्तु ॥१ ॥
 इन्द्र शुद्धो न आ गहि शुद्धः शुद्धाभिरूतिभिः । शुद्धो रयिं नि धारय शुद्धो ममद्वि सोम्य ॥२ ॥
 इन्द्र शुद्धा हि नो रयिं शुद्धो रत्नानि दाशुषे । शुद्धो वृत्राणि जिघ्रसे शुद्धो वाजं सिषाससि ॥३ ॥

eto nvindram stavāma śuddham̐ śuddhena sām̐nā ।
 śuddhairukthairvāvṛdhvāṁsaṁ śuddhairāśīrvānmamattu ॥1 ॥
 indra śuddho na ā gahi śuddhaḥ śuddhābhirūtibhiḥ ।
 śuddho rayim̐ ni dhāraya śuddho mamaddhi somya ॥2 ॥
 indra śuddhā hi no rayim̐ śuddho ratnāni dāśuṣe ।
 śuddho vṛtrāṇi jighnase śuddho vājam̐ siṣāsasi ॥3 ॥

२५७. तिरश्चीर् आंगिरसो द्युतानो वा (Tiraśchīr Āngiraso Dyutāno Vā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.१३७.७-८; १०-१४

अ. (Av.) २०.१३७.७-८

अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।

आवत् तमिन्द्रः शच्या धमन्तमपस्नेहितीर्नृमणा अधत्त ॥७ ॥

द्रप्समपश्यं विषुणे चरन्तमुपहरे नद्योऽंशुमत्याः ।

नभो न कृष्णमवतस्थिवांस मिष्यामि वो वृषणो युध्यताजौ ॥८ ॥

ava drapso amśumatīmatiṣṭhadiyānaḥ kṛṣṇo daśabhiḥ sahasraiḥ /
 āvat tamindraḥ śachyā dhamantamapasnehitīrṇmaṇā adhatta ॥7॥
 drapsamapaśyaṁ viṣuṇe charantamupahnare nadyoamśumatyāḥ /
 nabho na kṛṣṇamavatasthivāmsa miṣyāmi vo vṛṣaṇo yudhyatājau ॥8॥

अ. (Av.) २०.१३७.१०-१४

त्वं ह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोऽशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द ।
 गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमद्भ्यो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥१०॥
 त्वं ह त्यदप्रतिमानमोजो वज्रेण वज्रिन् धृषितो जघन्य ।
 त्वं शुष्णस्यावातिरो वधत्रैस्त्वं गा इन्द्र शच्येदविन्दः ॥११॥
 तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे । स वृषा वृषभो भुवत् ॥१२॥
 इन्द्रः स दामने कृत ओजिष्ठः स मदे हितः । द्युम्नी श्लोकी स सोम्य ॥१३॥
 गिरा वज्रो न संभृतः सबलो अन्पच्युतः । ववक्ष ऋष्वो अस्तृतः ॥१४॥
 tvam ha tyat saptabhyo jāyamāno 'śatrubhyo abhavaḥ śatrurinda /
 gūḍhe dyāvāpṛthivī anavindo vibhumadbhyo bhuvanebhyo raṇam dhāḥ ॥10॥
 tvam ha tyadapratimānamojo vajreṇa vajrin dhṛṣito jaghantha /
 tvam śuṣṇasyāvātiro vadhatraistvam gā indra śachyedavindaḥ ॥11॥
 tamindram vājayāmasi mahe vṛtrāya hantave / sa vṛṣā vṛṣabho bhuvat ॥12॥
 indra: sa dāmane kṛta Ojīṣṭhaḥ sa made hitaḥ / dyumnī ślokī sa somya ॥13॥
 girā vajro na sambhṛtaḥ sabalo anpachyutaḥ / vavakṣa ṛṣvo astṛtaḥ ॥14॥

२. इन्द्रोबृहस्पतिश्च (Indrobṛhaspatiścha) - अ. (Av.) २०.१३७.९

अध द्रप्सो अंशुमत्या उपस्थे ऽधारयत् तन्वतित्विषाणः ।
 विशो अदेवीरभ्याश्चरन्तीबृहस्पतिना युजेन्द्रः ससाहे ॥९॥
 adha drapso amśumatyā upasthe 'dhārayat tanvaṁtitviṣāṇaḥ /
 viśo adevīrabhyāḥ charantībṛhaspatinā yujendraḥ sasāhe ॥9॥

२५८. त्रय ऋषिगणाः (Traya Ṛṣigaṇāḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.८६.३१-४०

प्र रेभ एत्यति वारमव्ययं वृषा वनेष्वव चक्रदद्भिरः ।
 सं धीतयो वावशाना अनूषत शिशुं रिहन्ति मतयः पनिप्रतम् । ॥३१॥
 स सूर्यस्य रश्मिभिः परि व्यत तन्तुं तन्वानस्त्रिवृतं यथा विदे ।
 नयनृतस्य प्रशिषो नवीयसीः पतिर्जनीनामुप याति निष्कृतम् ॥३२॥
 राजा सिन्धूनां पवते पतिर्दिव ऋतस्य याति पथिभिः कनिक्रदत् ।
 सहस्रधारः परि षिच्यते हरिः पुनानो वाचं जनयन्नुपावसुः ॥३३॥
 पवमान महर्णो वि धावसि सूरु न चित्रो अव्ययानि पव्यया ।
 गभस्तिपूतो नृभिरद्रिभिः सुतो महे वाजाय धन्याय धन्वसि ॥३४॥
 इषमूर्ज पवमानाभ्यर्षसि श्येनो न वंसु कलशेषु सीदसि ।
 इन्द्राय मद्रा मद्यो मदः सुतो दिवो विष्टम्भ उपमो विचक्षणः ॥३५॥
 सप्त स्वसारो अभि मातरः शिशुं नवं जानं जेन्यं विपश्चितम् ।
 अपां गन्धर्व दिव्यं नृचक्षसं सोमं विश्वस्य भुवनस्य राजसे ॥३६॥
 ईशान इमा भुवनानि वीयसे युजान इन्दो हरितः सुपर्ण्यः ।
 तास्ते क्षरन्तु मधुमद्धतं पयस्तव व्रते सोम तिष्ठन्तु कृष्टयः ॥३७॥
 त्वं नृ चक्षा असि सोम विश्ववित्तं त्वा विप्रा उप गिरेम आसते ॥३८॥
 स नः पवस्व वसुमद्भिरण्यवद्वयं स्याम भुवनेषु जीवसे ॥३९॥
 गोवित्पवस्व वसुविद्भिरण्यविद्रेतोधा इन्द्रो भुवनेष्वर्पितः ।
 त्वं सुवीरो असि सोम विश्ववित्तं त्वा विप्रा उप गिरेम आसते ॥४०॥
 उन्मध्व ऊर्मिर्वनना अतिष्ठिपदपो वसानो महिषो वि गाहते ।
 राजा पवित्ररथो वाजमारुहत्सहस्रभृष्टिर्जयति श्रवो बृहत् ॥४०॥

pra rebha etyati vāramavyayam vṛṣā vaneṣvava chakradaddhariḥ ।
 sam dhītaḥ vāvasānā anūṣata śīsum rihanti matayaḥ paṇipnatam ॥31॥
 sa sūryasya rāśmibhiḥ pari vyata tantum tanvānastrivṛtam yathā vide ।
 nayannṛtasya praśīṣo navīyasiḥ patirjanīnāmupa yāti niṣkṛtam ॥32॥
 rājā sindhūnām pavate patirdiva ṛtasya yāti pathibhiḥ kanikradat ।
 sahasradhāraḥ pari śichyate hariḥ punāno vācham janayannupāvasuḥ ॥33॥
 pavamāna mahyarṇo vi dhāvasi sūro na chitro avyayāni pavyayā ।
 gabhastipūto nṛbhīradribhiḥ suto mahe vājāya dhanyāya dhanvasi ॥34॥
 iṣamūrja pavamānābhyaṣasi śyeno na vaṁsu kalaśeṣu sīdasi ।
 indrāya madvā madyo madaḥ suto divo viṣṭambha upamo vichakṣaṇaḥ ॥35॥
 sapta svasāro abhi mātaraḥ śīsum navam jānam jenyam vipaśchitam ।
 apām gandharva divyam nṛchakṣasaḥ somaḥ viśvasya bhuvanasya rājase ॥36॥
 īśāna imā bhuvanāni vīyase yujāna indo haritaḥ suparṇyaḥ ।
 tāste kṣarantu madhumadghṛtam payastava vrata soma tiṣṭhantu kṛṣṭayaḥ ॥37॥
 tvam nṛ chakṣā asi soma viśvataḥ pavamāna vṛṣabha tā vi dhāvasi ।
 sa naḥ pavasva vasumaddhiraṇyavadvayam syāma bhuvaneṣu jīvase ॥38॥
 govītpavasva vasuviddhiraṇyavidretodhā indro bhuvaneṣvarpitaḥ ।
 tvam suvīro asi soma viśvavittam tvā viprā upa girema āsate ॥39॥
 unmadhva ūrmirvananā atiṣṭhipadapo vasāno mahiṣo vi gāhate ।
 rājā pavitraratho vājamāruhatsahasrabhṛṣṭirjayati śravo bṛhat ॥40॥

२५९. त्रसदस्युः (Trasadasyuḥ)

१. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - य. (Yv.) ७.१०

राया वयंससवां मो मदेम हव्येन देवा यवसेन गावः ।
 तां धेनुं मित्रावरुणा युवं नो विश्वाहा धत्तमनपम्फुरन्तीमेष ते योनिर्ऋतायुभ्यां त्वा ॥१०॥
 rāyā vayanśasavāṁ mo madema havyena devā yavasena gāvaḥ ।
 tāṁ dhenum mītrāvaruṇā yuvam no viśvāhā dhattamanapamphurantīmeṣa te
 yonīṛtāyubhyāṁ tvā ॥10॥

२५९. त्रसदस्यू, अरुणः - द्र. अरुण त्रसदस्यू (Trasadasyū, Aruṇaḥ - Seearuṇa Trasadasyū)

२६०. त्रसदस्युः पौरुकुत्सः (Trasadasyuḥ Paurukutsaḥ)

१. आत्मा (Ātmā) - ऋ. (Rv.) ४.४२.१-६

मम द्विता राष्ट्रं क्षत्रियस्य विश्वायोर्विश्वे अमृता यथा नः ।
 क्रतुं सचन्ते वरुणस्य देवा राजामि कृष्टेरुपमस्य वव्रेः ॥१॥
 अहं राजा वरुणो मह्यं तान्यसुर्याणि प्रथमा धारयन्त ।
 क्रतुं सचन्ते वरुणस्य देवा राजामि कृष्टेरुपमस्य वव्रेः ॥२॥
 अहमिन्द्रो वरुणस्ते महित्वोर्वी गभीरे रजसी सुमेके ।
 त्वष्टेव विश्वा भुवनानि विद्वान्समैरयं रोदसी धारयं च ॥३॥
 अहमपो अपिन्वमुक्षमाणा धारयं दिवं सदन ऋतस्य ।
 ऋतेन पुत्रो अदितेऋतावोत त्रिधातु प्रथयद्वि भूम ॥४॥
 मां नरः स्वश्वा वाजयन्तो मां वृताः समरणे हवन्ते ।
 कृणोम्याजिं मघवाहमिन्द्र इयमि रेणुमभिभूत्योजाः ॥५॥
 अहं ता विश्वा चकरं नकिर्मा दैव्यं सहो वरते अप्रतीतम् ।
 यन्मा सोमासो ममदन्यदुक्तोभे भयेते रजसी अपारे ॥६॥
 mama dvitā rāṣṭram kṣatriyasya viśvāyorviśve amṛtā yathā naḥ ।
 kratum sachante varuṇasya devā rājāmi kṛṣṭerupamasya vavreḥ ॥1॥
 aham rājā varuṇo mahyam tānyasuryāṇi prathamā dhārayanta ।
 kratum sachante varuṇasya devā rājāmi kṛṣṭerupamasya vavreḥ ॥2॥
 ahamindro varuṇaste mahitvorvī gabhīre rajasī sumeke ।

tvaṣṭeva viśvā bhuvanāni vidvāntsamairayaṁ rodasī dhārayaṁ cha ॥3॥
ahamapo apīnvamukṣamāṇā dhārayaṁ divaṁ sadana ṛtasya ।
ṛtena putro aditeṛtāvota tridhātu prathayadvi bhūma ॥4॥
mām naraḥ svaśvā vājayanto mām vṛtāḥ samaraṇe havante ।
kṛṇomyājīṁ maghavāhamindra iyarmi reṇumabhibhūtyojāḥ ॥5॥
aham tā viśvā chakaraṁ nakirmā daivyaṁ saho varate apratītam ।
yanmā somāso mamadanyadukthobhe bhayete rajasī apāre ॥6॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ४३७-४४०

विश्वतोदावन्विश्वतो न आ भर यं त्वा शविष्ठमीमहे ॥१॥
 एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नाम श्रुतो गृणे ॥२॥
 ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्धयन्नहये हन्तवा उ ॥३॥
 अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥४॥
viśvatodāvanviśvato na ā bhara yaṁ tvā śaviṣṭhamīmahe ॥1॥
eṣa brahmā ya ṛtviya indro nāma śruto gṛṇe ॥2॥
brahmāṇa indraṁ mahayanto arkairavardhayannahaye hantavā u ॥3॥
anavaste rathamaśvāya takṣustvaṣṭā vajraṁ puruhūta dyumantam ॥4॥

३. इन्द्रावरुणौ (Indrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) ४.४२.७-१०

विदुष्टे विश्वा भुवनानि तस्य ता प्र ब्रवीषि वरुणाय वेधः ।
 त्वं वृत्राणि शृण्विषे जघन्वान्त्वं वृतां अरिणा इन्द्र सिन्धून् ॥७॥
 अस्माकमत्र पितरस्त आसन्तस्म ऋषयो दौर्गहे बध्यमाने ।
 त आयजन्त त्रसदस्युमस्या इन्द्रं न वृत्रतुरमर्धदेवम् ॥८॥
 पुरुकुत्सानी हि वामदाशद्भ्येभिरिन्द्रावर्षणा नमोभिः ।
 अथा राजानं त्रसदस्युमस्या वृत्रहणं ददथुरर्धदेवम् ॥९॥
 राया वयं ससवांसो मदेम हव्येन देवा यवसेन गावः ।
 तां धेनुमिन्द्रावरुणा युवं नो विश्वाहा धत्तमनपस्फरन्तीम् ॥१०॥
viduṣṭe viśvā bhuvanāni tasya tā pra bravīṣi varuṇāya vedhaḥ ।
tvam vṛtrāṇi śṛṇviṣe jaghanvāntvam vṛtām ariṇā indra sindhūn ॥7॥
asmākamatra pitarasta āsantsapta ṛṣayo daurgahe badhyamāne ।
ta āyajanta trasadasyumasyā indraṁ na vṛtraturamardhadevam ॥8॥
purukutsānī hi vāmadāśaddhavyebhirindrāvaṣṇā namobhiḥ ।
athā rājānaṁ trasadasyumasyā vṛtrahṇaṁ dadathurardhadevam ॥9॥
rāyā vayaṁ sasavāṁso madema havyena devā yavasena gāvaḥ ।
tām dhenumindrāvaruṇā yuvaṁ no viśvāhā dhattamanapaspharantīm ॥10॥

२६१. त्रसदस्युः पौरुकुत्सः (साग्री. सास्वा.); वामदेवः (सार्षेदी.) (Trasadasyuḥ Paurukutsaḥ [Ssb. Sas.]; Vāmadevaḥ [Sad.])

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ४४१, ४४४, ४४६

सा. (Sv.) ४४१

शं पदं मघं रयीषिणे न काममव्रतो हिनोति न स्पृशद्रयिम् ॥५॥
śaṁ padaṁ maghaṁ rayiṣiṇe na kāmamavrato hinoti na sprśadrayim ॥5॥

सा. (Sv.) ४४४

उप प्रक्षे मधुमति क्षियन्तः पुष्येम रयिं धीमहे त इन्द्र ॥८॥
upa prakṣe madhumati kṣiyantaḥ puṣyema rayiṁ dhīmahe ta indra ॥8॥

सा. (Sv.) ४४६

प्र व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥१०॥
pra va indrāya vṛtrahantamāya viprāya gātham gāyata yaṁ jujoṣate ॥10॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) (सार्षेदी.); विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) (साग्री. सास्वा.) - सा. (Sv.) ४४२
 सदा गावः शुचयो विश्वधायसः सदा देवा अरेपसः ॥६॥
sadā gāvaḥ śuchayo viśvadhāyasaḥ sadā devā arepasaḥ ॥6॥
३. इन्द्रः (Indraḥ) (साग्री. सास्वा.) मरुतः (सार्षेदी.) - सा. (Sv.) ४४५
 अर्चन्यर्क मरुतः स्वर्का आ स्तोभति श्रुतो युवा स इन्द्रः ॥९॥
archanyarka marutaḥ svarkā ā stobhati śruto yuvā sa indraḥ ॥9॥

२६२. त्रितः (Tritaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१.१-७; १०.२.१-७; १०.३.१-७; १०.४.१-७; १०.५.१-७;
 १०.६.१-७; १०.७.१-७; य. (Yv.) ११.४३, ४४, ४६-४८; १३.१५-१७

ऋ. (Rv.) १०.१.१-७

अग्रे बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थान्निर्जगन्वान्तमसो ज्योतिषागात् ।
 अग्निर्भानुना रुशता स्वंग आ जातो विश्वा सद्मान्यप्राः ॥१॥
 स जातो गर्भो असि रोदस्योरग्रे चारुर्विभूत ओषधीषु ।
 चित्रः शिशुः परि तमांस्यक्तून् मातृभ्यो अधि कनिक्रदद्गाः ॥२॥
 विष्णुरित्था परममस्य विद्वांजातो बृहन्नभि पाति तृतीयम् ।
 आसा यदस्य पयो अक्रत स्वं सचेतसो अभ्यर्चन्त्यत्र ॥३॥
 अत उ त्वा पितुभूतो जनित्रीरन्नावृधं प्रति चरन्त्यत्रैः ।
 ता ई प्रतयेषि पुनरन्यरूपा असि त्वं विश्व मानुषीषु होता ॥४॥
 होतारं चित्ररथमध्वरस्य यास्ययास्य केतुं रुशन्तम् ।
 प्रत्यर्धि देवस्यदेवस्य महा श्रिया त्वग्निमतिथि जनानाम् ॥५॥
 स तु वस्त्राण्यध पेशनानि वसानो अग्निर्नाभा पृथिव्याः ।
 अरुषो जातः पद इळायाः पुरोहितो राजन्यक्षीह देवान् ॥६॥
 आ हि द्यावापृथिवी अग्न उभे सदा पुत्रो न मातरा ततन्थ ।
 प्र याह्यच्छोशतो यविष्ठाथा वह सहस्येह देवान् ॥७॥
agre bṛhannuṣasāmūrdhvo asthānnirjaganvāntamaso jyeātiṣāgāt ।
agnirbhānunā ruśatā svaṅga ā jāto viśvā sadmānyaprāḥ ॥1॥
sa jāto garbho asi rodasyoragne chāruurvibhṛta Oṣadhiṣu ।
chitraḥ śīśuḥ pari tamāṁsyaktūnpra mātṛbhyo adhi kanikradadgāḥ ॥2॥
viṣṇuritthā paramamasya vidvānjāto bṛhannabhi pāti tṛtīyam ।
āsā yadasya payeā akrata svaṁ sachetaso abhyarchantyaatra ॥3॥
ata u tvā pītubhṛto janitrīrannāvṛdham prati charantyanaiḥ ।
tā ī pratayeṣi punaranyarūpā asi tvam viṣṇu mānuṣīṣu hotā ॥4॥
hotāraṁ chitrarathamadhvarasya yāsyayāsy ketuṁ ruśantam ।
pratyardhi devasyadevasya mahnā śriyā tvaḥgnimatithi janānām ॥5॥
sa tu vastrānyadha peśanāni vasāno agnirnābhā pṛthivyāḥ ।
aruṣo jātaḥ pada ilāyāḥ purohito rājanyakṣīha devān ॥6॥
ā hi dyāvāpṛthivī agna ubhe sadā putro na mātara tatantha ।
pra yāhyachchhośato yaviṣṭhāthā vaha sahasyeha devān ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.२.१-७

पिप्रीहि देवाँ उशतो यविष्ठ विद्वाँ ऋतूँऋतुपते यजेह ।
 ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्रे त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः ॥१॥
 वेषि होत्रमुत पोत्रं जनानां मन्धातासि द्रविणोदा ऋतावा ।
 स्वाहा वयं कृणवामा हवींषि देवो देवान्यजत्वग्निर्हन् ॥२॥
 आ देवानामपि पन्थामगन्म यच्छक्रवाम तदनु प्रवोळुहुम् ।
 अग्निर्विद्वान्स यजात्सेदु होता सो अध्वरान्स ऋतून्कल्पयाति ॥३॥
 यद्वो वयं प्रमिनाम व्रतानि विदुषां देवा अविदुष्टरासः ।

अग्निष्टद्विधमा पृणाति विद्वान्येभिर्देवाँ ऋतुभिः कल्पयाति ॥४॥

यत्पाकन्ना मनसा दीनदक्षा न यास्य मन्वते मर्त्यासः ।

अग्निष्टद्वोता क्रतुर्विद्विजानन्यजिष्ठो देवाँ ऋतुशो यजाति ॥५॥

विश्वेषां ह्यध्वराणामनीकं चित्रं केतुं जनिता त्वा जजान ।

स आ यजस्व नृवतीरनु क्षाः सपार्हा इषः क्षुमतीर्विश्वजन्त्याः ॥६॥

यं त्वा द्यावापृथिवी यं त्वापस्त्वष्टा यं त्वा सुजनिमा जजान ।

पन्थामनु प्रविद्वान्पितृयाणं दृमदग्ने समिधानो वि भाहि ॥७॥

piprihi devāṁ usato yaviṣṭha vidvāṁ ṛtūṁṛrtupate yajeha ।

ye daivya ṛtvijastebhiragne tvaṁ hotṛṇāmasyāyajiṣṭhaḥ ॥1॥

veṣi hotramuta potraṁ janānāṁ mandhātāsi draviṇodā ṛtāvā ।

svāhā vyaṁ kṛṇavāmā havīṁṣi devo devānyajativagnirarhan ॥2॥

ā devānāmapi panthāmaganma yachchhakravāma tadanu pravolaḥum ।

agnirvidvāntsa yajātsedu hotā so adhvarāntsa ṛtūṁkalpayāti ॥3॥

yadvo vyaṁ pramināma vratāni viduṣāṁ devā aviduṣṭarāsaḥ ।

agniṣṭadviśvamā pṛṇāti vidvānyebhirdevāṁ ṛtubhiḥ kalpayāti ॥4॥

yatpākannā manasā dīnadakṣā na yāsyā manvate martyāsaḥ ।

agniṣṭadhotā kraturvidvijānanyajiṣṭho devāṁ ṛtuśo yajāti ॥5॥

viśveṣāṁ hyadhvarāṇāmanīkaṁ chitraṁ ketuṁ janitā tvā jajāna ।

sa ā yajasva nṛvatīranu kṣāḥ sapārḥā iṣaḥ kṣumatīrviśvajanyāḥ ॥6॥

yaṁ tvā dyāvāpṛthivī yaṁ tvāpastvaṣṭā yaṁ tvā sujanimā jajāna ।

panthāmanu pravidvānpitṛyāṇaṁ dyṛmadagne samidhāno vi bhāhi ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.३.१-७

इनो राजन्नरतिः समिद्धो रौद्रो दक्षाय सुषुमाँ अदर्शि ।

चिकिद्वि भाति भासा बृहतासिक्रीमेति रुशतीमपाजन् ॥१॥

कृष्णां यदेनीमभि वर्पसा भूजनयन्योषां बृहतः पितुर्जाम् ।

ऊर्ध्वं भानुं सूर्यस्य स्तभायन्दिवो वसुभिररतिर्वि भाति ॥२॥

भद्रो भद्रया सचमान आगात्स्वसारं जारो अभ्येति पश्चात् ।

सुप्रकेतैर्द्युभिरग्निर्वितिष्ठन् रुशद्विर्वर्णैरभि राममस्थात् ॥३॥

अस्य यामासो बृहतो न वयूनिन्धाना अग्नेः सख्युः शिवस्य ।

ईड्यस्य वृष्णो बृहतः स्वासो भामासो यामन्नक्तवश्चिकित्रे ॥४॥

स्वना न यस्य भामासः पवन्ते रोचमानस्य बृहतः सुदिवः ।

ज्येष्ठेभिर्यस्तेजिष्ठैः क्रीळुमद्विर्वर्षिष्ठेभिर्भानुभिर्नक्षति द्याम् ॥५॥

अस्य शुष्मासो ददृशानपवेर्जेहमानस्य स्वनयन्नियुद्धिः ।

प्रलेभिर्यो रुशद्विर्देवतमो वि रेभद्विररतिर्भाति विभ्वा ॥६॥

स आ वक्षि महि न आ च सत्सि दिवस्पृथिव्योररतिर्युवत्योः ।

अग्निः सुतुकः सुतुकेभिरश्चै रभस्वद्धी रभस्वाँ एह गम्याः ॥७॥

ino rājannaratiḥ samiddho raudro dakṣāya suṣumāṁ adarśi ।

chikidvi bhāti bhāsā bṛhatāsikrīmeti ruśatīmapājan ॥1॥

kṛṣṇāṁ yadenīmabhi varpasā bhūjjanayanyoṣāṁ bṛhataḥ piturjām ।

ūrdhva bhānuṁ sūryasya stabhāyandivo vasubhiraratirvi bhāti ॥2॥

bhadro bhadrayā sachamāna āgātsvasāraṁ jāro abhyeti paśchāt ।

supraketairdyubhiragnirvitiṣṭhan ruśadbhirvarṇairabhi rāmamasthāt ॥3॥

asya yāmāso bṛhato na vagnūnindhānā agneḥ sakhyuḥ śivasya ।

īdyasya vṛṣṇo bṛhataḥ svāso bhāmāso yāmannaktavaśchikitre ॥4॥

svanā na yasya bhāmāsaḥ pavante rochamānasya bṛhataḥ sudivāḥ ।

jyēṣṭhebhīryastejiṣṭhaiḥ kṛīḷumadbhirvarṣiṣṭhebhīrbhānubhīrnakṣati dyām ॥5॥

asya śuṣmāso dadṛśānapavejehamānasya svanayanniyudbhiḥ ।

pratnebhīryo ruśadbhirdevatamo vi rebhadbhiraratirbhāti vibhvā ॥6॥

*sa ā vakṣi mahi na ā cha satsi divaspr̥thivyoraratiryuvatyoḥ ।
agniḥ sutukaḥ sutukebhiraśvai rabhasvadbhī rabhasvām̐ eha gamyāḥ ॥7॥*

ऋ. (Rv.) १०.४.१-७

प्र ते यक्षि प्र त इयर्मि मन्म भुवो यथा वन्द्यो नो हवेषु ।
धन्वन्निव प्रपा असि त्वमग्न इयक्षवे पूरवे प्रल राजन् ॥१॥
यं त्वा जनासो अभि संचरन्ति गाव उष्णमिव व्रजं यविष्ठ ।
दूतो देवानामसि मर्त्यानामन्तर्महँश्चरसि रोचनेन ॥२॥
शिशुं न त्वा जेन्यं वर्धयन्ती माता बिभर्ति सचनस्यमाना ।
धनोर्धि प्रवता यासि हर्यज्जिगीषसे पशुरिवावसृष्टः ॥३॥
मूना अमूर न वयं चिकित्वा महित्वमग्ने त्वमंग वित्से ।
शये वव्रिश्चरति जिह्वायादन्नोरिह्यते युवतिं वशिपतिः सन् ॥४॥
कूचिज्जायते सनयासु नव्यो वने तस्थौ पलितो धूमकेतुः ।
अस्नातापो वृषभो न प्र वेति सचेतसो यं प्रणयन्त मर्ताः ॥५॥
तनूत्यजेव तस्करा वनर्गू रशनाभिर्दशभिरभ्यधीताम् ।
इयं ते अग्ने नव्यसी मनीषा यृक्ष्वा रथं न शुचयद्विरंगैः ॥६॥
ब्रह्म च ते जातवेदो नमश्चयं च गीः सदमिद्वर्धनी भूत् ।
रक्षा णो अग्ने तनयानि तोका रक्षोत नस्तन्वोऽप्रयुच्छन् ॥७॥

*pra te yakṣi pra ta iyarmi manma bhuvo yathā vandyo no haveṣu ।
dhanvanniva prapā asi tvamagna iyakṣave pūrave pratna rājan ॥1॥
yaṁ tvā janāso abhi sañcharanti gāva uṣṇamiva vrajaṁ yaviṣṭha ।
dūto devānāmasi martyānāmantarmahāṁścharasi rochanena ॥2॥
śīśuṁ na tvā jenyam̐ vardhayanti mātā bibharti sachanasyamānā ।
dhanoradhi pravatā yāsi haryajjigīṣase paśurivāvasṛṣṭaḥ ॥3॥
mūnā amūra na vyaṁ chikitva mahitvamagne tvamaṅga vitse ।
śaye vavriścharati jihvāyādannorihyate yuvatiṁ vaśpitiḥ san ॥4॥
kūchijjāyate sanayāsu navyo vane tasthau palito dhūmaketuḥ ।
asnātāpo vṛṣabho na pra veti sachetaso yaṁ praṇayanta martāḥ ॥5॥
tanūtyajeva taskarā vanargū raśanābhirdaśabhirabhyadhītām ।
iyam̐ te agne navyasī manīṣā yṛkṣavā ratham̐ na śuchayadbhiram̐gaiḥ ॥6॥
brahma cha te jātavedo namaścheyam̐ cha gīḥ sadamidvardhanī bhūt ।
rakṣā ṇo agne tanayāni tokā rakṣota nastanvo1 aprayuchchhan ॥7॥*

ऋ. (Rv.) १०.५.१-७

एकः समुद्रो धरुणो रयीणमस्मद्धदो भूरिजन्मा वि चष्टे ।
सिषत्त्यूधर्निण्योरुपस्थ उत्सस्य मध्ये निहितं पदं वेः ॥१॥
समानं नीळं वृषणो वसानाः संजग्मिरे महिषा अर्वतीभिः ।
ऋतस्य पदं कवयो नि पान्ति गुहा नामानि दधिरे पराणि ॥२॥
ऋतायिनी मायिनी सं दधाते मित्वा शिशुं जातुर्वर्धयन्ती ।
विश्वस्य नाभि चरतो ध्रुवस्य कवेश्चित्तन्तुं मनसा वियन्तः ॥३॥
ऋतस्य हि वर्तनयः सुजातमिषो वाजाय प्रदिवः सचन्ते ।
अधीवासं रोदसी वावसाने घृतैरत्रैर्वावृधाते मधूनाम् ॥४॥
सप्त स्वसूरुषीर्वावशानो विद्वान्मध्व उज्जभारा दशे कम् ।
अन्तर्येमे अन्तरिक्षे पुराजा इच्छन्वन्निमविदत्पूषणस्य ॥५॥
सप्त मर्यादाः कवयस्ततश्चुस्तासामेकामिदभ्यंहरो गात् ।
आयोर्हं स्कम्भ उपमस्य नीळे पथां विसर्गे धरुणेषु तस्थौ ॥६॥
असच्च सच्च परमे व्योभन् दक्षस्य जन्मन्नदितेरुपस्थे ।
अग्निर्हं नः प्रथमजा ऋतस्य पूर्व आयुनि वृषभश्च धेनुः ॥७॥
ekaḥ samudro dharuṇo rayīṇamasmaddhṛdo bhūrijanmā vi chaṣṭe ।

siṣaktyūdharṇiṇyorupastha utsasya madhye nihitaṁ padaṁ veḥ ॥1॥
 samānaṁ nīlaṁ vṛṣaṇo vasānāḥ saṁjagmire mahiṣā arvatībhiḥ ।
 ṛtasya padaṁ kavayo ni pānti guhā nāmāni dadhire parāṇi ॥2॥
 ṛtāyini māyini saṁ dadhāte mitvā śīsum jāturvardhayanti ।
 viśvasya nābhi charato dhruvasya kaveśchittantum manasā vīyantaḥ ॥3॥
 ṛtasya hi vartanayaḥ sujātamiṣo vājāya pradivaḥ sachante ।
 adhīvāsaṁ rodasī vāvasāne ghṛtairannairvāvṛdhāte madhūnām ॥4॥
 sapta svasṛraruṣṛvāvasāno vidvānmadhva ujjabhārā dṛṣe kam ।
 antaryeme antarikṣe purājā ichchhanvavrimavidatpūṣaṇasya ॥5॥
 sapta maryādāḥ kavayastataḥ sustāsāmekāmidabhyamhuro gāt ।
 āyorha skambha upamasya nīle pathāṁ visarge dharuṇeṣu tasthau ॥6॥
 asachcha sachcha parama vyobhan dakṣasya janmannaditerupasthe ।
 agnirha naḥ prathamajā ṛtasya pūrva āyuni vṛṣabhaścha dhenuḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.६.१-७

अयं स यस्य शर्मन्नवोभिरग्रेरेधते जरिताभिष्टौ ।
 ज्येष्ठेभिर्यो भानुभिर्ऋषूणां पर्येति परिवीतो विभावा ॥१॥
 यो भानुभिर्विभवा विभत्यग्निर्देवोभिर्ऋतवाजस्रः ।
 आ यो विवाय सख्या सखिभ्योऽपरिहृतो अत्यो न सप्तिः ॥२॥
 ईशे यो विश्वस्या देववीतेरीशे विश्वायुरुषसो व्युष्टौ ।
 आ यस्मिन्मना हवींष्यग्रावरिष्टरथः स्कभ्राति शूषैः ॥३॥
 शूषेभिर्वृधो जुषाणो अर्केर्देवां अच्छा रघुपत्वा जिगाति ।
 मन्द्रो होता स जुह्नाऽयजिष्ठः सम्मिश्लो अग्निरा जिघर्ति देवान् ॥४॥
 तमुस्त्रामिन्द्रं न रेजमानमग्निं गीर्भिर्नमोभिरा कृणुध्वम् ।
 आ यं विप्रासो मतिभिर्गृणन्ति जातवेदसं जुह्वं सहानाम् ॥५॥
 सं यस्मिन्विश्वा वसूनि जग्मुर्वाजे नाश्वा सप्रीवन्त एवेः ।
 अस्मे ऊतीरिन्द्रवाततमा अर्वाचीना अग्न आ कृणुष्व ॥६॥
 अधा ह्यग्रे मह्ना निषद्या सद्यो जानो हव्यो बभूथ ।
 तं ते देवासो अनु केतमायन्नधावर्धन्त प्रथमास ऊमाः ॥७॥
 ayam sa yasya śarmannavobhiragneredhate jaritābhiṣtau ।
 jyeṣṭhebhīryo bhānubhirṛṣūṇāṁ paryeti parivīto vibhāvā ॥1॥
 yo bhānubhirvibhavā vibhatyagnirdevobhiṛtāvājasraḥ ।
 ā yo vivāya sakhyā sakhibhyo'parihnrto atyo na saptiḥ ॥2॥
 īśe yeā viśvasyā devavīterīśe viśvāyuruṣaso vyuṣtau ।
 ā yasminmanā havīmṣyagnāvariṣṭarathaḥ skabhñāti śūṣaiḥ ॥3॥
 śūṣebhirvṛdho juṣāṇo arkairdevāṁ achchhā raghupatvā jigāti ।
 mandro hotā sa juhnāḥ ayajīṣṭhaḥ sammīślo agnirā jigharti devān ॥4॥
 tamusrāmindraṁ na rejamānamaginīna gūrbhirnamobhirā kṛṇudhvam ।
 ā yaṁ viprāso matibhirgrṇanti jātavedasaṁ juhnaṁ sahanām ॥5॥
 saṁ yasminviśvā vasūni jagmurvāje nāśvā saprīvanta eveḥ ।
 asme ūtīrindravātataṁ arvāchīnā agna ā kṛṇuṣva ॥6॥
 adhā hyagne mahnā niṣadyā sadyo jāāno havyo babhūtha ।
 taṁ te devāso anu ketamāyannadhāvardhanta prathamāsa ūmāḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.७.१-७

स्वस्ति नो दिवो अग्रे पृथिव्या विश्वयुर्धेहि यजथाय देव ।
 सचेमहि तव दस्म प्रकेतैरुष्या ण उरुभिर्देव शंसैः ॥१॥
 इमा अग्रे मतयस्तुभ्यं जाता गोभिरश्वैराभि गृणन्ति राधः ।
 यदा ते मर्तो भोगमानङ्गसो दधानो मतिभिः सुजात ॥२॥
 अग्नि मन्ये पितरमग्निमापिग्निं भ्रातरं सदमित्सखायम् ।

अग्नेरनीकं बृहतः सपर्य दिवि शुक्रं यजतं सूर्यस्य ॥३॥
 सिध्ना अग्ने धियो अस्मे सनत्रीर्य त्रायसे दम आ नित्यहोता ।
 ऋतावा स रोहिदश्चः पृरुक्षुर्द्युभिरस्मा अहभिर्वाममस्तु ॥४॥
 द्युभिर्हितं मित्रमिव प्रयोगं प्रलमृत्वजमध्वरस्य जारम् ।
 बहुभ्यामग्निमायवोऽजनन्त विश्वु होतारं न्यसादयन्त ॥५॥
 स्वयं यजस्व दिवि देव देवानिक ते पाकः कृणवदप्रचेताः ।
 यथायज ऋतुभिर्देव देवानेवा यजस्व तन्वं सुजात ॥६॥
 भवा नो अग्नेऽवितो गोपा भवा वयस्कृदुत नो वयोधाः ।

रास्वा च नः सुमहो हव्यदातिं त्रास्वोत नस्तन्वोऽप्रयुच्छन् ॥७॥

*svasti no divo agne pṛthivyā viśvayurdhehi yajathāya deva ।
 sachemahi tava dasma praketairuruṣyā ṇa urubhirdeva śaṁsaiḥ ॥1॥
 imā agne matayastubhyaṁ jātā gobhiraśvairābhi gṛṇanti rādhaḥ ।
 yadā te marto bhogamānaḍvaso dadhāno matibhiḥ sujāta ॥2॥
 agni manye pitaramagnimāpignim bhrātaram sadamitsakhāyam ।
 agneranikam bṛhataḥ saparya divi śukram yajatam sūryasya ॥3॥
 sidhrāa agne dhiyo asme sanatrīrya trāyase dama ā nityahotā ।
 ṛtāvā sa rohidaśvaḥ pṛrukṣurdyubhirasmā ahabhirvāmamastu ॥4॥
 dyubhirhitam mitramiva prayogam pratnamṛtvijamadhvarasya jāram ।
 bahubhyāmagnimāyavo'jananta vikṣu hotāram nyasādayanta ॥5॥
 svayam yajasva divi deva devānimka te pākaḥ kṛṇavadaprachetāḥ ।
 yathāyaja ṛtubhirdeva devānevā yajasva tanvam sujāta ॥6॥
 bhavā no agne'vitota gopā bhavā vayaskṛduta no vayodhāḥ ।
 rāsvā cha naḥ sumaho havyadātim trāsvota nastanvo3 aprayuchchhan ॥7॥*

य. (Yv.)११.४३-४४

स जातो गर्भोऽसि रोदस्योऽग्ने चारुर्विभृतोऽओषधीषु ।
 चित्रः शिशुः परि तमां स्यक्तून् प्र मातृभ्योऽधि कनिक्रदद् गाः ॥४३॥
 स्थिरो भव वीङ्गोऽआशुर्भव वाज्यर्वन् । पृथुर्भव सुषदस्त्वमग्नेः पुरीषवाहणः ॥४४॥
*sa jāto garbho'asi rodasyoragne chārurvibhṛta'Oṣadhiṣu ।
 chitraḥ śiśuḥ pari tamām syaktūn pra mātṛbhyo'adhi kanikradad gāḥ ॥43॥
 sthiro bhava vīḍvaṁga'āsurbhava vājyarvan । pṛthurbhava suṣadastvamagneḥ
 puriṣavāhaṇaḥ ॥44॥*

य. (Yv.)११.४६-४८

प्रैतु वाजी कनिक्रदन्नानदद्रासभः पत्वा । भरन्नग्निं पुरीष्यं मा पाद्यायुषः पुरा । वृषाग्निं वृषणं भरन्नपां
 गर्भसमुद्रियम् । अग्न्यायाहि वीतये ॥४६॥
 ऋतंसत्यमृतंसत्यमग्निं पुरीष्यमंगिरस्वद्भारमः । ओषधयः प्रतिमोदध्वमग्निमेतं शिवमायन्तमभ्यत्र युष्माः ।
 व्यस्यन् विश्वाऽनिरा अमीवा निषीदन्तोऽप दुर्मतिं जाहि ॥४७॥
 ओषधयः प्रतिगृष्णीत पुष्पवतीः सुपिप्पलाः ।
 अयं वो गर्भोऽऋत्वियः प्रत्वं सधस्थमासदत् ॥४८॥
*praitu vājī kanikradannānadadrāsabhaḥ patvā । bharannagnim puriṣyam mā
 pādyāyusaḥ purā । ṛṣāgnim viṣaṇam bharannapām garbhamśamudriyam ।
 agna'āyāhi vītaye ॥46॥
 ṛtanisatyamṛtanisatyamagnim puriṣyamangirasvadbharāmaḥ । Oṣadhayaḥ
 pratimodadhvamagnimetam śivamāyantamabhyatra yuṣmāḥ । vyasyan viśvā'anirā
 amivā niṣīdanno'apa durmatim jāhi ॥47॥
 Oṣadhayaḥ pratigṛbhṇīta puṣpavatīḥ supippalāḥ ।
 ayam vo garbha'ṛtviaḥ pratnam sadhasthamāsadat ॥48॥*

य. (Yv.)१३.१५-१७

भुवो यास्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः ।

दिवि मूर्द्धानं दधिषे स्वर्षा जिह्वामग्रे चकृषे हव्यवाहम् ॥१५॥
 ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा ।
 मा त्वा समुद्रऽउद्वधीन्मा सुपर्णोऽव्यथमाना पृथिवीं दृं ह ॥१६॥
 प्रजापतिष्ठा सादयत्वपां पृष्ठे समुद्रस्येमन् । व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथस्व पृथिव्यसि ॥१७॥
bhuvo yāsyā rajasaścha netā yatrā niyudbhiḥ sachase śivābhiḥ /
divi mūrddhānam dadhiṣe svarṣā jīhnāmagne chakṛṣe havyavāham ॥15॥
dhuvāsi dharuṇāstṛtā viśvakarmaṇā /
mā tvā samudra'udvadhīnmā suparṇo'vyathamānā pṛthivīm dṛm ha ॥16॥
prajāpatiṣṭvā sādayatvapāṁ pṛṣṭhe samudrasyeman / vyachasvatīm prathasvatīm
prathasva pṛthivyasi ॥17॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) ३३.९०

चन्द्रमाऽअप्स्वन्तरा सुपर्णो धावते दिवि । रयिं पिशंग बहुलं पुरुस्पृहंहरिरिति कनिक्रदत् ॥९०॥
chandramā'apsvantarā suparṇo dhāvate divi / rayim piśaṅga bahulaṁ
puruspṛhaṁharireti kanikradat ॥90॥

३. जीवेश्वरौ (Jīveśvarau) - य. (Yv.) १२.१४

हं सः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
 नृषद्वरसद्वतसद् व्योमसदब्जा गोजाऽऋतजाऽअद्रिजाऽऋतं बृहत् ॥१४॥
haṁ saḥ śuchiṣadvasurantarikṣasaddhotā vediṣadatithirduroṇasat /
nṛṣadvarasadr̥tasad vyomasadabjā gojā'ṛtajā'adriajā'ṛtaṁ bṛhat ॥14॥

२६३. त्रित आस्यः (Trita Aptyah)

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) १५४६-१५४८

इनो राजन्नरतिः समिद्धो रौद्रो दक्षाय सुषुमां अदर्शि ।
 चिकिद्विभाति भासा बृहतासिक्रीमेति रुशतीमपाजन् ॥१॥
 कृष्णां यदेनीमभि वर्षसाभूजनयन्योषां बृहतः पितुर्जाम् ।
 ऊर्ध्वं भानुं सूर्यस्य स्तभायन् दिवो वसुभिररतिर्वि भाति ॥२॥
 भद्रो भद्रया सचमान आगात्स्वसारं जारो अभ्येति पश्चात् ।
 सुप्रकेतैर्द्युभिरग्निर्वितिष्ठन्नृशद्भिर्वर्णैरभि राममस्थात् ॥३॥
ino rājannaratih samiddho raudro dakṣāya suṣumām adarśi /
chikidvibhāti bhāsā bṛhatāsiknīmeti ruśatīmapājan ॥1॥
kṛṣṇām yadenīmabhi varpasābhūjjanayanyoṣām bṛhataḥ piturjām /
ūrdhva bhānuṁ sūryasya stabhāyan divo vasubhiraratirvi bhāti ॥2॥
bhadro bhadrayā sachamāna āgātsvasāraṁ jāro abhyeti paśchāt /
supraketairdyubhiragnirvitiṣṭhanruśadbhirvarṇairabhi rāmamasthāt ॥3॥

२. आदित्याः (Ādityāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.४७.१-१३

महि वो महतामवो वरुण मित्र दाशुषे ।
 यमादित्या अभि द्रुहो रक्षथा नेमघं नशदनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१॥
 विदा देवा अघानामादित्यासो अपाकृतिम् ।
 पक्षा वयो यथोपरि व्यश्मे शर्म यच्छतानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥२॥
 व्यश्मे शर्म तत्पक्षा वयो न यन्तन ।
 विश्वानि विश्ववेदसो वरुथ्या मनामहेऽनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥३॥
 यस्मा अरासत क्षयं जीवातुं च प्रचेतसः ।
 मनोर्विश्वस्य घेदिम आदित्या राय ईशतेऽनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥४॥
 परि णो वृणजन्नघा दुर्गाणि रथ्यो यथा ।
 स्यामेन्द्रस्य शर्मण्यादित्यानामुतावस्यनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥५॥
 परिहृतेदना जनो युष्मादत्तस्य वायति ।
 देवा अदभ्रमाश वो यमादित्या अहेतनानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥६॥

न तं तिग्मं चन त्यजो न द्रासदभि तं गुरु ।
 यस्मा उ शर्म सप्रथ आदित्यासो अराध्वमनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥७॥
 युष्मे देवा अपि षसि युध्यन्तइव वर्मसु ।
 यूयं महो न एनसो यूयमर्भादुरुष्यतानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥८॥
 अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः शर्म यच्छतु ।
 माता मित्रस्य रेवतोऽर्यम्णो वरुणस्य चानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥९॥
 यद्देवाः शर्म शरणं यद्रभद्रं यदनातुरम् ।
 त्रिधातु यद्वरूथ्यं तदस्मासु वि यन्तनानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१०॥
 आदित्या अव हि ख्यताधि कूलादिव स्पशः ।
 सुतीर्थमर्वतो यथानु नो नेषथा सुगमनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥११॥
 नेह भद्रं रक्षस्विने नावयै नोपया उत ।
 गवे च भद्रं धेनवे वीराय च श्रवस्यतेऽनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१२॥
 यदाविर्यदपीच्यं देवासो अस्ति दुष्कृतम् ।
 त्रितेतद्विश्वमास्य अरे अस्मदधातनानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१३॥

mahi vo mahatāmavo varuṇa mitra dāśuse ।

yamādityā abhi druho rakṣathā nemagham naśadanehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥1॥

vidā devā aghānāmādityāso apākṛtim ।

pakṣā vayo yathopari vyaśme śarma yachchhatānehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥2॥

vyaśme śarma tatpakṣā bayo na yantana ।

viśvāni viśvavedaso varūthyā manāmahe'nehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥3॥

yasmā arāṣata kṣayam jīvātum cha prachetasaḥ ।

manorviśvasya ghedima ādityā rāya īśate'nehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥4॥

pari ṇo vṛṇajannaghā durgāṇi rathyo yathā ।

syāmendrisya śarmaṇyādityānāmūtāvasyanehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥5॥

parihnṛtedanā jano yuṣmādattasya vāyati ।

devā adabhramāśa vo yamādityā ahetanānehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥6॥

na tam tigman chana tyajo na drāśadabhi tam guru ।

yasmā u śarma sapratha ādityāso arādhvamanehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥7॥

yuṣme devā api śmasi yudhyantaiva varmasu ।

yūyam maho na enaso yūyamarbhāduruṣyatānehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥8॥

aditirna uruṣyatvaditih śarma yachchhatu ।

mātā mitrasya revato'ryamṇo varuṇasya chānehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥9॥

yaddevāḥ śarma śaraṇam yadrabhadram yadanāturam ।

tridhātu yadvarūthyam tadasmāsu vi yantanānehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥10॥

ādityā ava hi khyatādhi kūlādīva spaśaḥ ।

sutīrthamarvato yathānu no neṣathā sugamanehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥11॥

neha bhadram rakṣasvine nāvayai nopayā uta ।

gave cha bhadram dhenave vīrāya cha śravasyate'nehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥12॥

yadāviryadapīchyam devāso asti duṣkṛtam ।

tritetaadvīśvamāptya āre asmaddadhātanānehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥13॥

३. आदित्या उषा च (Ādityā Uṣā Cha) - ऋ. (Rv.) ८.४७.१४-१८

यच्च गोषु दुःष्वप्नं यच्चास्मे दुहितर्दिवः ।

त्रिताय तद्विभाव्यास्याय परा वहनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१४॥

निष्कं वा घा कृणवते सजं वा दुहितर्दिवः ।
 त्रिते दुःष्वप्यं सर्वमास्ये परि दशस्यनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१५॥
 तदन्नाय तदपसे तं भागमुपसेदुषे ।
 त्रिताय च द्विताय चोषो दुःष्वप्यं वहानेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१६॥
 यथा कलां यथा शफं यथा ऋणं संनयामसि ।
 एवा दुःष्वप्यं सर्वमास्ये सं नयामस्यनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१७॥
 अजैष्माद्यासनाम चाभूमानागसो वयम् ।
 उषो यस्मादुःष्वप्यादभैष्माप तदुच्छत्वनेहसो व ऊतयः सुऊतयो व ऊतयः ॥१८॥
yachcha goṣu duṣṣvapnaṁ yachchāsme duhitardivaḥ ।
tritāya tadvibhāvāryāptyāya parā vahānehaso va ūtayaḥ suūtayo va ūtayaḥ ॥14॥
niṣkaṁ vā ghā kṛṇavate srajanī vā duhitardivaḥ ।
trite duṣṣvapnyaṁ sarvamāptye pari dadmasyanehaso va ūtayaḥ suūtayo va
ūtayaḥ ॥15॥
tadannāya tadapase taṁ bhāgamupaseduṣe ।
tritāya cha dvitāya choṣo duṣṣvapnyaṁ vahānehaso va ūtayaḥ suūtayo va
ūtayaḥ ॥16॥
yathā kalāṁ yathā śaphaṁ yathā ṛṇaṁ saṁnayaṁasi ।
evā duṣṣvapnyaṁ sarvamāptye saṁ nayāmasyanehaso va ūtayaḥ suūtayo va
ūtayaḥ ॥17॥
ajaiṣmādyāsanāma chābhūmānāgasō vayam ।
uṣo yasmāduṣṣvapnyādabhaiṣmāpa taduchchhatvanehaso va ūtayaḥ suūtayo va
ūtayaḥ ॥18॥

४. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - सा. (Sv.) १०१; ४७१; ४७८; ५७०; ७६४-७६६;
 ८६९-८७१; १०१३-१०१५

सा. (Sv.) १०१

जानः सप्त मातृभिर्मधामाशासत श्रिये । अयं ध्रुवा रयीणां चिकेतदा ॥५॥
jāānaḥ sapta mātṛbhirmedhāmāsāsata śriye । ayaṁ dhruvā rayīṇāṁ chiketadā ॥5॥

सा. (Sv.) ४७१

तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः । हरिरिति कनिक्रदत् ॥५॥
tisro vācha udīrate gāvo mimanti dhenavaḥ । harireti kanikradat ॥5॥

सा. (Sv.) ४७८

प्र सोमासो विपश्चितोऽपो नयन्त ऊर्मयः । वनानि महिषा इव ॥२॥
pra somāso vipāśchito'po nayanta ūrmayaḥ । vanāni mahiṣā iva ॥2॥

सा. (Sv.) ५७०

प्राणा शिशुर्महीनां हिन्वन्वृतस्य दीधितिम् । विश्वा परि प्रिया भुवदध द्विता ॥५॥
prāṇā śiśurmahīnāṁ hinvanvṛtasya dīdhitim । viśvā pari priyā bhuvadadha dvitā ॥5॥

सा. (Sv.) ७६४-७६६

प्र सोमासो विपश्चितोऽपो नयन्त ऊर्मयः । वनानि महिषा इव ॥१॥
 अभि द्रोणानि बभ्रवः शुक्रा ऋतस्य धारया । वाजं गोमन्तमक्षरन् ॥२॥
 सुता इन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः । सोमा अर्षन्तु विष्णवे ॥३॥
pra somāso vipāśchito'po nayanta ūrmayaḥ । vanāni mahiṣā iva ॥1॥
abhi droṇāni babhravaḥ śukrā ṛtasya dhārayā । vājaṁ gomantamakṣaran ॥2॥
sutā indrāya vāyave varuṇāya marudbhyaḥ । somā arṣantu viṣṇave ॥3॥

सा. (Sv.) ८६९-८७१

तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः । हरिरिति कनिक्रदत् ॥१॥
 अभि ब्रह्मीरनूषत यहीर्हृतस्य मातरः । मर्जयन्तीर्दिवः शिशुम् ॥२॥
 रायः समुद्रां श्वतुरोस्मभ्यं सोम विश्वतः । आ पवस्व सहस्रिणः ॥३॥

*tistro vācha udīrate gāvo mimanti dhenavaḥ / harireti kanikradat ॥1॥
 abhi brahmīranūṣata yahnīrtasya mātaraḥ / marjayantīrdivaḥ śīsum ॥2॥
 rāyaḥ samudrām śchaturasmabhyam soma viśvataḥ / ā pavasva sahastrīṇaḥ ॥3॥*

सा. (Sv.) १०१३-१०१५

प्राणा शिशुर्महीनां हिन्वन्वृतस्य दीधितिम् । विश्वा परि प्रिया भुवदध द्विता ॥१॥

उप त्रितस्य पाष्योऽरभक्त युद्गुहा पदम् । यास्य सप्त धामभिरध प्रियम् ॥२॥

त्रीणि त्रितस्य धारया पृष्ठेष्वैरयद्रियम् । मिमीते अस्य योजना वि सुक्रतुः ॥३॥

prāṇā śīsumahīnān hinvannṛtasya dīdhitim / viśvā pari priyā bhuvadadha dvitā ॥1॥

upa tritasya pāśyo3rabhakta yudguhā padam / yāsyā sapta dhāmabhiradha

priyam ॥2॥

trīṇi tritasya dhārayā pṛṣṭheṣvairayadrayim / mimīte asya yojanā vi sukratuḥ ॥3॥

२६४. त्रित आस्यः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी) (Trita Āptyaḥ [Ssb. Sas. Sad.])

त्रित आस्यः कुत्स आंगिरसो वा (ऋसर्व. १०.१०५.५; १०.१०५.१)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१०५.१-१९; सा. (Sv.) ३६८; ४१७

ऋ. (Rv.) १.१०५.१-१९

चन्द्रमा अप्सवन्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।

न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१॥

अर्थमिद्धा न अर्थिन आ जाया युवते पतिम् ।

तुंजाते वृष्णं पयः परिदाय रसं दुहे वित्तं मे अस्य रोदसी ॥२॥

मो षु देवा अदः स्वश्रव पादि दिवस्परि ।

मा सोम्यस्य शंभुवः शूने भूम कदा चन वित्तं मे अस्य रोदसी ॥३॥

यां पृच्छाम्यवमं स तद्वृत्तो वि वोचति ।

क ऋतं पूर्वं गतं कस्तद्विभर्ति नूतनो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥४॥

अमी ये देवाः स्थन त्रिष्वारोचने दिवः ।

कद्वृत्तं कदनूतं क प्रत्ना व आहुतिर्वित्तं मे अस्य रोदसी ॥५॥

कद्वृत्तस्य धर्णसि कद्वरुणस्य चक्षणम् ।

कदर्यम्णो महस्पथाति क्रामेम दूढ्यो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥६॥

अहं सो अस्मि यः पुरा सुते वदामि कानि चित् ।

तं मा व्यन्याध्योऽवृको न तृष्णजं मृगं वित्तं मे अस्य रोदसी ॥७॥

सं मा तपन्त्यभितः सपत्नीरिव पर्शवः ।

मूषो न शिश्रा व्यदन्ति माध्यः स्तोतारं ते शतक्रतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥८॥

अमी ये सप्त रश्मयस्तत्रा मे नाभिरातता ।

त्रितस्तद्वेदास्यः स जामित्वाय रोभति वित्तं मे अस्य रोदसी ॥९॥

अमी ये पंचोक्षणौ मध्ये तस्थुर्महो दिवः ।

देवत्रा नु प्रवाच्यं सध्रीचीना नि वावृतु वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१०॥

सुपर्णा एत आसते मध्य आरोधने दिवः ।

ते सेधन्ति पथो वृकं तरन्तं यहतीरपो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥११॥

नव्यं तदुक्थं हितं देवासः सुप्रवाचनम् ।

ऋतमर्षन्ति सिन्धवः सत्यं तातान सूर्यो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१२॥

अग्ने तव त्यदुक्थं देवेष्वस्त्याप्यम् ।

स नः सत्तो मनुष्वदा देवान्यक्षि विदुष्टरो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१३॥

सत्तो होता मनुष्वदा देवाँ अच्छा विदुष्टरः ।

अग्निर्हव्या सुषूदति देवो देवेषु मेधिरो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१४॥

ब्रह्मा कृणोति वरुणो गातुविदं तमीमहे ।

व्यूर्णोति हृदा मतिं नव्यो जायतामृतं वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१५॥

असौ यः पन्था आदित्यो दिवि प्रवाच्यं कृतः ।

न स देवा अतिक्रमे तं मर्तासो न पश्यथ वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१६॥

त्रितः कूपेऽवहितो देवान्हवत ऊतये ।

तच्छुश्राव बृहस्पतिः कृण्वन्नहंरणादुरु वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१७॥

अरुणो मा सकृद्वृकः पथा यन्तं ददर्श हि ।

उज्जिहीते निचाय्या तष्टेव पृष्ठ्यामयी वित्तं मे अस्य रोदसी ॥१८॥

एनांगूषेण वयमिन्द्रवन्तोऽभि प्याम वृजने सर्ववीराः ।

तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥१९॥

chandramā apsva1ntarā suparṇo dhāvate divi ।

na vo hiraṇyanemayaḥ padaṁ vindanti vidyuto vittam me asya rodasī ॥1॥

arthamidvā na arthina ā jāyā yuvate patim ।

tunjāte vṛṣṇyaṁ payaḥ paridāya rasaṁ duhe vittam me asya rodasī ॥2॥

mo ṣu devā adaḥ sva1rava pādi divaspari ।

mā somyasya śambhuvaḥ śūne bhūma kadā chana vittam me asya rodasī ॥3॥

yāṁ pṛchchhāmyavamaṁ sa taddūto vi vochatī ।

kva ṛtaṁ pūrvaḥ gataṁ kastadbibharti nūtano vittam me asya rodasī ॥4॥

amī ye devāḥ sthana triṣvā rochane divaḥ ।

kadvaṛtaṁ kadanṛtaṁ kva pratnā va āhutiṛvittam me asya rodasī ॥5॥

kadva ṛtasya dharṇasi kadvaruṇasya chakṣaṇam ।

kadaryamṇo mahaspathāti krāmema dūḍhyo vittam me asya rodasī ॥6॥

ahaṁ so asmi yaḥ purā sute vadāmi kāni chit ।

taṁ mā vyantyādhyo3 vṛko na tṣṇajam mṛgam vittam me asya rodasī ॥7॥

saṁ mā tapantyabhitaḥ sapatnīṛiva parśavaḥ ।

mūṣo na śīśnā vyadanti mādhyāḥ stotāraṁ te śatakrato vittam me asya rodasī ॥8॥

amī ye sapta raśmayastatrā me nābhīrātātā ।

tritastadvedāptyaḥ sa jāmitvāya robhati vittam me asya rodasī ॥9॥

amī ye pañchokṣaṇau madhye tasthurmaho divaḥ ।

devatrā nu pravāchyaṁ sadhrīchīnā ni vāvṛtu rvittam me asya rodasī ॥10॥

suparṇā eta āsate madhya ārodhane divaḥ ।

te sedhanti patho vṛkaṁ tarantaṁ yahnatīrapo vittam me asya rodasī ॥11॥

navyaṁ tadukthyaṁ hitaṁ devāsaḥ supravāchanam ।

ṛtamarṣanti sindhavaḥ satyaṁ tātāna sūryo vittam me asya rodasī ॥12॥

agne tava tyadukthyaṁ deveṣvastyāpyam ।

sa naḥ satto manuṣvadā devānyakṣi viduṣṭaro vittam me asya rodasī ॥13॥

satto hotā manuṣvadā devāṁ achchhā viduṣṭaraḥ ।

agnīrhavyā suṣūdati devo deveṣu medhiro vittam me asya rodasī ॥14॥

brahmā kṛṇoti varuṇo gātuvidaṁ tamīmahe ।

vyūrṇoti hṛdā matim navyo jāyatāmṛtaṁ vittam me asya rodasī ॥15॥

asau yaḥ panthā ādityo divi pravāchyaṁ kṛtaḥ ।

na sa devā atikrame taṁ martāso na paśyatha vittam me asya rodasī ॥16॥

tritaḥ kūpe'vahito devānhavata ūtaye ।

tachchhuśrāva bṛhaspatīḥ kṛṇvannahūmraṇāduru vittam me asya rodasī ॥17॥

aruṇo mā sakṛdvṛkaḥ pathā yantaṁ dadarśa hi ।

ujjihīte nichāyyā taṣṭeva pṛṣṭyāmayī vittam me asya rodasī ॥18॥

enāmīgūṣeṇa vayamīndravanto'bhi śyāma vṛjane sarvavīrāḥ ।

tanno mitro varuṇo māmahantāmaditīḥ sindhuḥ pṛthivī uta dyauḥ ॥19॥

सा. (Sv.) ३६८

अमी ये देवा स्थन मध्य आ रोचने दिवः । कद्रु ऋतं कदमृतं का प्रला व आहुतिः ॥९॥

amī ye devā sthana madhya ā rochane divaḥ । kadva ṛtaṁ kadamṛtaṁ kā pratnā va

āhutiḥ ॥9॥

सा. (Sv.) ४१७

चन्द्रमा अप्स्वा३न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।

न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी ॥ ९ ॥

chandramā apsvā3ntarā suparṇo dhāvate divi ।

na vo hiraṇyanemayaḥ padam vindanti vidyuto vittam me asya rodasī ॥ 9 ॥

२६५. त्रिशिराः (Triśirāḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १३.१५-१६ , १८-१९

य. (Yv.) १३.१५-१६

भुवो यास्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः ।

दिवि मूर्द्धानं दधिषे स्वर्षा जिह्वामग्रे चकृषे हव्यवाहम् ॥१५॥

ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा ।

मा त्वा समुद्रऽउद्वधीन्मा सुपर्णोऽव्यथमाना पृथिवीं दृं ह ॥१६॥

bhuvo yāsyā rajasaścha netā yatrā niyudbhiḥ sachase śivābhiḥ ।

divi mūrddhānaṁ dadhiṣe svarṣā jihvāāmagne chakṛṣe havyavāham ॥15॥

dhruvāsi dharuṇāstṛtā viśvakarmaṇā ।

mā tvā samudra'udvadhīnmā suparṇo'vyathamānā pṛthivīm dṛm ha ॥16॥

य. (Yv.) १३.१८-१९

भूरसि भूमिरस्यदितिरसि विश्वधाया विश्वस्य भुवनस्य धर्त्री ।

पृथिवीं यच्छ पृथिवीं दृं ह पृथिवीं मा हिं सीः ॥१८॥

विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय ।

अग्निष्ट्वभिपातु मह्या स्वस्त्या छर्दिषा शन्तमेन तया देवतयांगिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥१९॥

bhūraṣi bhūmirasyaditirasi viśvadhāyā viśvasya bhuvanasya dhartṛī ।

pṛthivīm yachchha pṛthivīm dṛm ha pṛthivīm mā hiṁ sīḥ ॥18॥

viśvasmai prāṇāyāpānāya vyānāyodānāya pratiṣṭhāyai charitrāya ।

agniṣṭvābhipātu mahyā svastyā chhardiṣā śantamena tayā devatayāṁgirasvad dhruvā sīda ॥19॥

२. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) १३.१७

प्रजापतिष्ठा सादयत्वपां पृष्ठे समुद्रस्येमन् । व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथस्व पृथिव्यसि ॥१७॥

prajāpatiṣṭhā sādayatvapāṁ pṛṣṭhe samudrasyeman । vyachasvatīm prathasvatīm

prathasva pṛthivyasi ॥17॥

२६६. त्रिशिराः त्वाष्ट्रः (Triśirāḥ Tvāṣṭraḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.८.१-६; सा. (Sv.) ७१

ऋ. (Rv.) १०.८.१-६

प्र केतुना बृहता यात्यग्निरा रोदसी वृषभो रोरवीति ।

दिविश्चिदन्तां उपमां उदानळपामुपस्थे महिषो ववर्ध ॥१॥

मुमोद गर्भो वृषभः ककुद्गानस्त्रेमा वत्सः शिमीवाँ अरावीत् ।

स देवतात्युद्यतानि कृण्वन्त्स्वेषु क्षयेषु प्रथमो जिगाति ॥२॥

आ यो मूर्द्धानं पित्रोररब्ध न्यध्वरे दधिरे सूरौ अर्णः ।

अस्य पत्न्यरुषीरश्चबुध्ना ऋतस्य योनौ तन्वो जुषन्त ॥३॥

उषउषो हि वसो अग्रमेपि त्वं यमयोरभवा विभावा ।

ऋताय सप्त दधिषे पदानि जनयन्मित्रं तन्वे३ स्वायै ॥४॥

भुवश्चक्षुर्मह ऋतस्य गोपा भुवो वरुणो यदृताय वेपि ।

भुवो अपां नपाज्जातवेदो भुवो दूतो यस्य हव्यं जुजोषः ॥५॥

भुवो यास्य रजसश्च नेता यत्रा नियुदभिः सचसे शिवाभिः ।

दिवि मूर्द्धानं दधिषे स्वर्षा जिह्वामग्रे चकृषे हव्यवाहम् ॥६॥

pra ketunā bṛhatā yātyagnirā rodasī vṛṣabho roravīti /
 diviśchidantāṁ upamāṁ udānaḥapāmupasthe mahiṣo vavardha ॥1॥
 mumoda garbho vṛṣabhaḥ kakudmānasremā vatsaḥ śimivāṁ arāvīt /
 sa devatātyudyatāni kṛṇvantsveṣu kṣayeṣu prathamō jīgāti ॥2॥
 ā yo mūrdhānaṁ pitrorarabdha nyadhvare dadhire sūro arṇaḥ /
 asya patmannaruśīraśvabudhnā ṛtasya yonau tanvo juṣanta ॥3॥
 uṣauṣo hi vaso agramēṣi tvaṁ yamayorabhavā vibhāvā /
 ṛtāya sapta dadhiṣe padāni janayanmitraṁ tanve3 svāyai ॥4॥
 bhuvaśchakṣurmaha ṛtasya gopā bhuvo varuṇo yadṛtāya veṣi /
 bhuvo apāṁ napājjātavedo bhuvo dūto yasya havyaṁ jujoṣaḥ ॥5॥
 bhuvo yāsyā rajasaścha netā yatrā niyudabhiḥ sachase śivābhiḥ /
 divi mūrdhānaṁ dadhiṣe svarṣā jihnāmagne chakṛṣe havyavāham ॥6॥

सा. (Sv.) ७१

प्र केतुना बृहता यात्यग्निरा रोदसी वृषभो रोरवीति ।
 दिवश्चिदन्तादुपमामुदानडपामुपस्थे महिषो ववर्ध ॥१॥
 pra ketunā bṛhatā yātyagnirā rodasī vṛṣabho roravīti /
 divaśchidantādupamāmudānaḥapāmupasthe mahiṣo vavardha ॥9॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.८.७-९

असू त्रितः क्रतुना वव्रे अन्तरिच्छन्तीति पितुरेवैः परस्य ।
 सचस्यमानः पित्रोरुपस्थे जामि ब्रुवाण आयुधानि वेति ॥७॥
 स पित्र्याण्यायुधानि विद्वानिन्द्रेषित आप्त्यो अभ्युध्यत् ।
 त्रिशीर्षाणं सप्तर्षिं जघन्वान्त्वाष्ट्रस्य चित्रिः ससृजे त्रितो गाः ॥८॥
 भूरीदिन्द्र उदिक्षन्तमोजोऽवाभिनत्सत्पतिर्मन्यमानम् ।
 त्वाष्ट्रस्य चिद्विश्वरूपस्य गोनामाचक्राणस्त्रीणि शीर्षा परा वर्क् ॥९॥
 asrū tritaḥ kratunā vavre antarichchhandhītiṁ piturevaiḥ parasya /
 sachasyamānaḥ pitrorupasthe jāmi bruvāṇa āyudhāni veti ॥7॥
 sa pitrayāṇyāyudhāni vidvānindreṣita āptyo abhyudhyat /
 trīśīrṣāṇaṁ saptaraśmiṁ jaghanvāntvāṣṭrasya chinniḥ sasṛje trito gāḥ ॥8॥
 bhūrīdindra udinkṣantamojo 'vābhinatsatpatirmanyamānam /
 tvāṣṭrasya chidviśvarūpasya gonāmāchakrāṇastrīṇi śīrṣā parā vark ॥9॥

२६७. त्रिशिरास् त्वाष्ट्रः सिन्धुद्वीपो वा अम्बरीषः (Trīśīrās Tvāṣṭraḥ Sindhudvīpo Vā Ambarīṣaḥ)

१. आपः (Āpaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९.१-९; सा. (Sv.) १८३७-३९

ऋ. (Rv.) १०.९.१-९

आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ॥१॥
 यो वः शिवतमो रसस्तस्य भजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥२॥
 तस्मा अरंगमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥३॥
 शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शं योरभि स्रवन्तु नः ॥४॥
 ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चर्षणीनाम् । अपो याचामि भेषजम् ॥५॥
 अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशम्भुवम् ॥६॥
 आपः पृणीत भेषजं वरुथं तन्वेऽ मम । ज्योक्च सूर्य दृशे ॥७॥
 इदमापः प्र वहत यत्किं च दुरितं मयि । यद्वाहमभिदुद्रोह यद्वा शेष उतानृतम् ॥८॥
 आपो अद्यान्वाचारिषं रसेन समगस्महि । पयस्वानग्न आ गहि तं मा सं सृज वर्चसा ॥९॥
 āpo hi ṣṭhā mayobhuvastā na ūrje dadhātana / mahe raṇāya chakṣase ॥1॥
 yo vaḥ śivatamo rasastasya bhajayateha naḥ / uśatīriva mātaraḥ ॥2॥
 tasmā araṅgamāma vo yasya kṣayāya jinvatha / āpo janayathā cha naḥ ॥3॥
 śaṁ no devīrabhiṣṭaya āpo bhavantu pītaye / śaṁ yorabhi sravantu naḥ ॥4॥
 īśānā vāryāṇāṁ kṣayantīścharṣaṇīnām / apo yāchāmi bheṣajam ॥5॥

apsu me somo abravīdantarviśvāni bheṣajā / agniṁ cha viśvaśambhuvam ॥6॥
āpaḥ pṛṇīta bheṣajāni varūthaṁ tanve3 mama / jyokcha sūrya dṛṣe ॥7॥
idamāpaḥ pra vahata yatimka cha duritaṁ mayi /
yadvāhamabhidudroha yadvā śēpa utāntam ॥8॥
āpo adyānvachāriṣaṁ rasena samagasmahi /
payasvānagna ā gahi taṁ mā saṁ srja varchasā ॥9॥

सा. (Sv.) १८३७-३९

आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ॥१॥
 यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥२॥
 तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥३॥
āpo hi ṣṭhā mayobhuvastā na ūrje dadhātana / mahe raṇāya chakṣase ॥1॥
yo vaḥ śivatamo rasastasya bhājayateha naḥ / uśatīriva mātaraḥ ॥2॥
tasmā aram gamāma vo yasya kṣayāya jinvatha / āpo janayathā cha naḥ ॥3॥

२६८. त्रिशोकः (Trīśokaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.२२.१-३; २०.४३.१-३; य. (Yv.) ३३.२४

अ. (Av.) २०.२२.१-३

अभि त्वा वृषभा सुते सुतं सृजामि पीतये । तृम्पा व्यश्वही मदम् ॥१॥
 मा त्वा मूरा अविष्यवो मोपहस्वान् आ दभन् । मार्कीं ब्रह्माद्विषो वनः ॥२॥
 इह त्वा गोपरीणसा महे मन्दन्तु राधसे । सरो गौरो यथा पिब ॥३॥
abhi tvā vṛṣabhā sute sutam sṛjāmi pītaye / tṛmpā vyaśnuhī madam ॥1॥
mā tvā mūrā aviṣyavo mopahasvān ā dabhan / mākīm brahmādvīṣo vanaḥ ॥2॥
iha tvā goparīṇasā mahe mandantu rādhase / saro gauro yathā piba ॥3॥

अ. (Av.) २०.४३.१-३

भिन्धि विश्व अप द्विषः परि बाधो जही मृधः । वसु स्पार्ह तदा भर ॥१॥
 यद् वीळाविन्द्र यत् स्थिरे यत् पशानि पराभृतम् । वसु सपार्ह तदा भर ॥२॥
 यस्य ते विश्वमानुषो भूरेर्दत्तस्य वेदति । वसु स्पार्ह तदा भर ॥३॥
bhindhi viśva apa dviṣaḥ pari bādho jahī mṛdhaḥ / vasu spārha tadā bhara ॥1॥
yad vīḷāvindra yat sthire yat parśāne parābhṛtam / vasu sapārha tadā bhara ॥2॥
yasya te viśvamānuṣo bhūreḥdattasya vedati / vasu spārha tadā bhara ॥3॥

य. (Yv.) ३३.२४

बृहन्निदिध्मऽएषां भूरि शस्तं पृथुः स्वरुः । येषामिन्द्रो युवा सखा ॥२४॥
bṛhannididhma'eṣāṁ bhūri śastam pṛthuḥ svaruḥ / yaṣāmindo yuvā sakhā ॥24॥

२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ७.३२

आ घा येऽअग्निमिन्धते स्तृणन्ति बर्हिरानुषक् । येषामिन्द्रो युवा सखा ।
 उपयामगृहीतोऽस्यग्रीन्द्राभ्यां त्वैष ते योनिरग्रीन्द्राभ्यां त्वा ॥३२॥
ā ghā ye'agnimindhate stṛṇanti barhirānuṣak / yeṣāmindo yuvā sakhā /
upayāmagrīhito'syagnīndrābhyāṁ tvaīṣa te yoniragnīndrābhyāṁ tvā ॥32॥

२६९. त्रिशोक काण्वः (Trīśoka Kāṇvaḥ)

१. अग्नीन्द्रौ (Agnīndrau) - सा. (Sv.) १३३८

आ घा ये अग्निमिन्धते स्तृणन्ति बर्हिरानुषक् । येषामिन्द्रो युवा सखा ॥१॥
ā ghā ye agnimindhate stṛṇanti barhirānuṣak / yeṣāmindo yuvā sakhā ॥1॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.४५.२-४२; सा. (Sv.) १३१; १३३; १३४; १६१; २०४; २०७; २१६; ७३१-७३३; १०७०-१०७२; १३३९-१३४०

ऋ. (Rv.) ८.४५.२-४२

बृहन्निदिध्म एषां भूरि शस्तं पृथुः स्वरुः । येषामिन्द्रो युवा सखा ॥२॥

अयुद्ध इद्युधा वृतं शूर आजति सत्वभिः । येषामिन्द्रो युवा सखा ॥३॥
 आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छद्वि मातरम् । क उग्राः के ह शृण्विरे ॥४॥
 प्रति त्वा शवसी वदद् गिरावप्सो न योधिषत् । यस्ते शत्रुत्वमाचके ॥५॥
 उत त्वं मघवंछुणु यस्ते वष्टि ववक्षि तत् । यद्वीळयासि वीळु तत् ॥६॥
 यदाजिं यात्याजिकृदिन्द्रः स्वश्वयुरुप । रथीतमो रथीनाम् ॥७॥
 वि षु विश्वा अभियुजो वज्रिन्विष्वग्यथा वृह । भवा नः सुश्रवस्तमः ॥८॥
 अस्माकं सु रथं पुर इन्द्रः कृणोतु सातये । न यं धूर्वन्ति धूर्तयः ॥९॥
 वृज्याम ते परि द्विषोऽरं ते शक्र दावने । गमेमेदिन्द्र गोमतः ॥१०॥
 शनौश्चेद्यन्तो अद्रिवोऽश्ववन्तः शतग्विनः । विवक्षणा अनेहसः ॥११॥
 ऊर्ध्वा हि ते दिवेदिवे सहस्रा सूनृता शता । जरितृभ्यो विमंहते ॥१२॥
 विद्या हि त्वा धनंजयमिन्द्र दृळहा चिदारुजम् । आदारिणं यथा गयम् ॥१३॥
 ककुहं चित्त्वा कवे मन्दन्तु धृष्णविन्दवः । आ त्वा पणिं यदीमहे ॥१४॥
 यस्ते रेवाँ अदाशुरिः प्रममर्ष मघत्तये । तस्य नो वेद आ भर ॥१५॥
 इम उ तवा वि चक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः । पुष्टावन्तो यथा पशुम् ॥१६॥
 उत त्वाबधिरं वयं श्रुत्कर्ण सन्तमूतये । दूरादिह हवामहे ॥१७॥
 यच्छुश्रूया इमं हवं दुर्मर्ष चक्रिया उत । भवेरापिर्नो अन्तमः ॥१८॥
 यच्चिद्धि ते अपि व्यथिर्जगन्वांसो अमन्महि । गोदा इदिन्द्र बोधि नः ॥१९॥
 आ त्वा रम्भं न जित्रयो ररभ्मा शवसस्पते । उश्मसि त्वा सधस्थ आ ॥२०॥
 स्तोत्रमिन्द्राय गायत पुरुनृम्णाय सत्वने । नकिर्य वृण्वते युधि ॥२१॥
 अभि त्वा वृषभा सुते सुतं सृजामि पीतये । तृम्पा व्यश्रुही मदम् ॥२२॥
 मा त्वा मूरा अविष्यवो मोपहस्वान् आ दभन् । मर्की ब्रह्मद्विषो वनः ॥२३॥
 इह त्वा गोपरीणसा महे मन्दन्तु राधसे । सरो गौरो यथा पिब ॥२४॥
 यो वृत्रहा परावति सना नवा च चुच्युवे । ता संसत्सु प्र वोचत ॥२५॥
 अपिबत् कद्रुवः सुतमिन्द्रः सहस्राबाह्वे । अत्रादेदिष्ट पौंस्यम् ॥२६॥
 सत्यं तत्तुव्रशे यदौ विदानो अह्मवाय्यम् । वयानट् तुर्वणे शमि ॥२७॥
 तरणिं वो जनानां त्रदं वाजस्य गोमतः । समानमु प्र शंसिषम् ॥२८॥
 ऋभुक्षणं न वर्तव उक्थेषु तुग्यावृधम् । इन्द्र सोम सचा सुते ॥२९॥
 यः कृतदिद्धि योन्यं त्रिशोकाय गिरिं पृथुम् । गोभ्यो गातुं निरेतवे ॥३०॥
 यद्वधिषे मनस्यसि मन्दानः प्रेदियक्षसि । मा तत्करिन्द्र मृळय ॥३१॥
 दभ्रं चिद्धि त्वावतः कृतं शृण्वे अधि क्षमि । जिगात्विन्द्र ते मनः ॥३२॥
 तवेदु ताः सुकीर्तयोऽसन्नुत प्रशस्तयः । यदिन्द्र मृळयासि नः ॥३३॥
 मा न एकस्मिन्नागसि मा द्वयोरुत त्रिषु । वधीर्मा शूर भूरिषु ॥३४॥
 विभया हि त्वावत उग्रादभिप्रभंगिणः । दस्मादहमृतीषहः ॥३५॥
 मा सख्युः शूनमा विदे मा पुत्रस्य प्रभूवसो । आवृत्वद्भूत ते मनः ॥३६॥
 को नु मर्या अमिथितः सखासखायमब्रवीत् । जहा को अस्मदीषते ॥३७॥
 एवारे वृषभा सुतेऽसिन्वन्भूर्यावयः । श्वघ्नीव निवता चरन् ॥३८॥
 आ त एता वचोयुजा हरी गृभ्णे सुमद्रथा । यदीं ब्रह्मभ्य इहदः ॥३९॥
 भिन्धि विश्व अप द्विषः परि बाधो जही मृधः । वसु स्पार्ह तदा भर ॥४०॥
 यद्वीळविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शनि पराभूतम् । वसु स्पार्ह तदा भर ॥४१॥
 यस्य ते विश्वमानुषो भूरेर्दत्तस्य वेदति । वसु स्पार्ह तदा भर ॥४२॥

brhannididhma eṣām bhūri śastam prthuḥ svaruḥ / yeṣāmindro yuvā sakhā ॥2॥

ayuddha idyudhā vṛtam sūra ājati satvabhiḥ / yeṣāmindro yuvā sakhā ॥3॥

ā bundarīm vṛtrahā dade jātaḥ prchchhadvi mātaram / ka ugrāḥ ke ha śṛṇvire ॥4॥

prati tvā śavasī vadad girāvapso na yodhiṣat / yaste śatrutvamāchake ॥5॥

uta tvaṁ maghavanichhṛṇu yaste vaṣṭi vavakṣi tat / yadvīlayāsi vīḷu tat ॥6॥

yadājīm yātyājikṛdindrah svaśvayurupa / rathitamo rathinām ॥7॥

vi ṣu viśvā abhiyujō vajrinviṣvagyathā vṛha / bhavā naḥ suśravastamaḥ ॥8॥

asmākam su ratham pura indrah kṛṇotu sātaye | na yaṁ dhūrvanti dhūrtayaḥ ||9 ||
 vṛjyāma te pari dviṣo'raṁ te śakra dāvane | gamamedindra gomataḥ ||10 ||
 śanauschedyanto adrivo'śvavantaḥ śatagvinaḥ | vivakṣaṇā anehasaḥ ||11 ||
 ūrdhvā hi te divedive sahasrā sūnṛtā śatā | jaritṛbhyo vimamhate ||12 ||
 vidmā hi tvā dhananījayamindra dṛḷahā chidārujam | ādāriṇaṁ yathā gayam ||13 ||
 kakuhāṁ chittvā kave mandantu dhṛṣṇavindavaḥ | ā tvā paṇim yadīmahe ||14 ||
 yaste revāṁ adāśuriḥ pramamaṛṣa maghattaye | tasya no veda ā bhara ||15 ||
 ima u tavā vi chakṣate sakhāya indra sominaḥ | puṣṭāvanto yathā paśum ||16 ||
 uta tvābadhiraṁ vayaṁ śrutkarṇa santamūtaye | dūrādiha havāmahe ||17 ||
 yachchhuśrūyā imaṁ havaṁ durmaṛṣa chakriyā uta | bhaverāpirno antamaḥ ||18 ||
 yachchiddhi te api vyathirjaganvāṁso amanmahi | godā idindra bodhi naḥ ||19 ||
 ā tvā rambhaṁ na jivrayo rarabhmā śavasaspate | uśmasi tvā sadhastha ā ||20 ||
 stotramindrāya gāyata puruṇmṇāya satvane | nakīrya vṛṇvate yudhi ||21 ||
 abhi tvā vṛṣabhā sute sutarṁ sṛjāmi pītaye | tṛmpā vyaśnuhī madam ||22 ||
 mā tvā mūrā aviśyavo mopahasvān ā dabhan | makīm brahmadviṣo vanaḥ ||23 ||
 iha tvā goparīṇasā mahe mandantu rādhase | saro gauro yathā piba ||24 ||
 yo vṛtrahā parāvati sanā navā cha chuchyuve | tā śaṁsatsu pra vachata ||25 ||
 apibat kadruvaḥ sutamindraḥ sahasrābāhne | atrādediṣṭa paumīsyam ||26 ||
 satyaṁ tattuvraśe yadau vidāno ahnavāyyam | vayānaḥ turvaṇe śami ||27 ||
 taraṇim vo janānām tradam vājasya gomataḥ | samānamu pra śaṁsīṣam ||28 ||
 ṛbhukṣaṇaṁ na vartava uktheṣu tugryāvṛdham | indra soma sachā sute ||29 ||
 yaḥ kṛtadidvi yonyaṁ triśokāya girim pṛthum | gobhyo gātum niretave ||30 ||
 yaddadhiṣe manasyasi mandānaḥ prediyakṣasi | mā tatkarindra mṛḷaya ||31 ||
 dabhraṁ chiddhi tvāvataḥ kṛtarṁ śṛṇve adhi kṣami | jigātvindra te manaḥ ||32 ||
 tavedu tāḥ sukīrtayo'sannuta praśastayaḥ | yadindra mṛḷayāsi naḥ ||33 ||
 mā na ekasmīnnāgasi mā dvayoruta triṣu | vadhīrmā śūra bhūriṣu ||34 ||
 bibhayā hi tvāvata ugrādabhiprabhaṁgiṇaḥ | dasmādahamṛtiṣahaḥ ||35 ||
 mā sakhyuḥ śūnamā vide mā putrasya prabhūvaso | āvṛtvadbhūta te manaḥ ||36 ||
 ko nu maryā amithitaḥ sakhāsakhāyamabravīt | jahā ko asmadīṣate ||37 ||
 evāre vṛṣabhā sute'sinvanbhūryāvayaḥ | śvaghnīva nivatā charan ||38 ||
 ā ta etā vachoyujā hari grbhṇe sumadrathā | yadim brahmabhya iddadaḥ ||39 ||
 bhindhi viśva apa dviṣaḥ pari bādho jahī mṛdhaḥ | vasu spārha tadā bhara ||40 ||
 yadvilāvindra yatsthire yatparśāne parābhṛtam | vasu spārha tadā bhara ||41 ||
 yasya te viśvamānuṣo bhūre dattasya vedati | vasu spārha tadā bhara ||42 ||

२७०. त्रयारुणस् त्रैवृष्णः त्रसदस्युः पौरुकुत्स्यः (Trayarūṇas Traivṛṣṇaḥ Trasadasyuḥ Paurukutsyaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) १.११०.१-१२; सा. (Sv.) ४२८; ४३२; १३६४-६६; १४९४-९६; १५०६-०८

ऋ. (Rv.) १.११०.१-१२

पर्यु षु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।

द्विषस्तरध्या ऋणया न ईयसे ॥१॥

अनु हि त्वा सुते सोम मदामसि महे समर्यराज्ये ।

वाजाँ अभि पवमान प्र गाहसे ॥२॥

अजीजनो हि पवमान सूर्य विधारे शक्मना पयः ।

गोजीरया रंहमाणः पुरन्ध्या ॥३॥

अजीजनो अमृत मर्त्येष्वँ ऋतस्य धर्मन्नमृतस्य चारुणः ।

सदासरो वाजमच्छा सनिष्यदत् ॥४॥

अभ्यभि हि श्रवसा ततर्दिथोत्सं न कं चिज्जनपानमक्षितम् ।

शर्याभिर्न भरमाणो गभस्त्योः ॥५॥
 आदीं के चित्पश्यमानास आप्यं वसुरुचो दिव्या अभ्यनूषत ।
 वारं न देवः सविता व्यूर्णुते ॥६॥
 त्वे सोम प्रथमा वृक्तबर्हिषो महे वाजाय श्रवसे धियं दधुः ।
 स त्वं नो वीर वीर्याय चोदय ॥७॥
 दिवः पीयूषं पूर्वं यदुक्थ्यं महो गहादिव आ निरधुक्षत ।
 इन्द्रमभि जायमानं समस्वरन् ॥८॥
 अध यदिमे पवमान रोदसी इमा च विश्वा भुवनाभि मज्मना ।
 यूथे न निःष्ठा वृषभो वि तिष्ठसे ॥९॥
 सोमः पुनानो अव्यये वारे शिशुर्न क्रीळन्पवमानो अक्षाः ।
 सहस्रधारः शतवाज इन्दुः ॥१०॥
 एष पुनानो मधुमाट्ट ऋतावेन्द्रायेन्दुः पवते स्वादुरूर्मिः ।
 वाजसनिर्वीरिवोविद्वयोधाः ॥११॥
 स पवस्व सहमानः पृतन्यन्त्सेधत्रक्षांस्यप दुर्गहाणि ।
 स्वायुधः सासह्वान्तसोम शत्रून् ॥१२॥
paryū śu pra dhanva vājasātaye pari vṛtrāṇi sakṣaṇiḥ ।
dviṣastaradhyā ṛṇayā na īyase ॥1॥
anu hi tvā sutam soma madāmasi mahe samaryarājye ।
vājāṁ abhi pavamāna pra gāhase ॥2॥
ajjano hi pavamāna sūryam vidhāre śakmanā payaḥ ।
gojīrayā ramhamāṇaḥ purandhyā ॥3॥
ajjano amṛta martyeṣvām ṛtasya dharmannamṛtasya chāruṇaḥ ।
sadāsaro vājamachchhā saniṣyadat ॥4॥
abhyabhi hi śravasā tatardithotsam na kaṁ chijjanapānamakṣitam ।
śaryābhirna bharamāṇo gabhastyoḥ ॥5॥
ādīm ke chitpaśyamānāsa āpyam vasurucho divyā abhyanūṣata ।
vāram na devaḥ savitā vyūrṇute ॥6॥
tve soma prathamā vṛktabarhiṣo mahe vājāya śravase dhiyam dadhuḥ ।
sa tvam no vira vīryāya chodaya ॥7॥
divaḥ pīyūṣam pūrvyam yadukthyam maho gahāddiva ā niradhukṣata ।
indramabhi jāyamānam samasvaran ॥8॥
adha yadime pavamāna rodasī imā cha viśvā bhuvanābhi majmanā ।
yūthe na niṣṭhā vṛṣabho vi tiṣṭhase ॥9॥
somaḥ punāno avyaye vāre śīṣurna krīḷanpavamāno akṣāḥ ।
sahasradhāraḥ śatavāja induḥ ॥10॥
eṣa punāno madhumātṭa ṛtāvendrāyenduḥ pavate svādurūrmīḥ ।
vājasanirvarivovidvayodhāḥ ॥11॥
sa pavasva sahamānaḥ ṛtanyūntsedhanrakṣāmsyapa durgahāṇi ।
svāyudhaḥ sāsahvāntsoma śatrūn ॥12॥

सा. (Sv.) ४२८

पर्युषु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः । द्विषस्तरध्या ऋणया न ईरसे ॥२॥
paryū śu pra dhanva vājasātaye pari vṛtrāṇi sakṣaṇiḥ । dviṣastaradhyā ṛṇayā na
īrase ॥2॥

सा. (Sv.) ४३२

अनु ति त्वा सुतं सोम मदामसि महे समर्यराज्ये । वाजाँ अभि पवमान प्र गाहसे ॥३॥
anu ti tvā sutam soma madāmasi mahe samaryarājye ।
vājāṁ abhi pavamāna pra gāhase ॥3॥

सा. (Sv.) १३६४-१३६६

पर्यु षु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।

द्विषस्तरध्या ऋणया न ईरसे ॥१॥

अजीजनो हि पवमान सूर्य विधारे शक्मना पयः ।

गोजीरया रंहमाणः पुरन्ध्या ॥२॥

अनु हि त्वा सुतं सोम मदामसि महे समर्यराज्ये ।

वाजां अभि पवमान प्र गाहसे ॥३॥

paryū ṣu pra dhanva vājasātaye pari vṛtrāṇi sakṣaṇiḥ ।

dviṣastaradhyā ṛṇayā na īrase ॥1॥

ajjano hi pavamāna sūryam vidhāre śakmanā payaḥ ।

gojīrayā raṇhamāṇaḥ purandhyā ॥2॥

anu hi tvā sutam soma madāmasi mahe samaryarājye ।

vājāṃ abhi pavamāna pra gāhase ॥3॥

सा. (Sv.) १४९४-९६

प्रत्नं पीयूषं पूर्वं यदुक्थ्यं महो गाहादिव आ निरधुक्षत ।

इन्द्रमभि जायमानं समस्वरन् ॥१॥

आदीं के चित्पश्यमानास आप्यं वसुरुचो दिव्या अभ्यनूषत ।

दिवो न वार सविता व्यूर्णते ॥२॥

अध यदिम पवमान रोदसी इमा च विश्वा भुवनाभि मज्मना ।

यूथे न निष्ठा वृषभा वि राजसि ॥३॥

pratnam pīyūṣam pūrvyam yadukthyaṁ maho gāhādiva ā niradhukṣata ।

indramabhi jāyamānam samasvaran ॥1॥

ādīm ke chitpaśyamānāsa āpyam vasurucho divyā abhyanūṣata ।

dīvo na vāra savitā vyūrṇate ॥2॥

adha yadima pavamāna rodasī imā cha viśvā bhuvanābhi majmanā ।

yūthe na niṣṭhā vṛṣabhā vi rājasi ॥3॥

सा. (Sv.) १५०६-१५०८

त्वे सोम प्रथमा वृक्तबर्हिषो महे वाजाय श्रवसे धियं दधुः ।

स त्वं नो वीर वीर्याय चोदय ॥१॥

अभ्यभि हि श्रवसा ततर्दिथोत्सं न कं चिज्जनपानमक्षितम् ।

शर्याभिर्न भरमाणो गभस्त्योः ॥२॥

अजीजनो अमृत मर्त्याय कमृतस्य धर्मत्रमृतसय चारुणः ।

सदासरो वाजमच्छा सनिष्यदत् ॥३॥

tve soma prathamā vṛktabarhiṣo mahe vājāya śravase dhiyam dadhuḥ ।

sa tvam no vīra vīryāya chodaya ॥1॥

abhyabhi hi śravasā tatardithotsam na kaṁ chijjanapānamakṣitam ।

śaryābhirna bharamāṇo gabhastyoḥ ॥2॥

ajjano amṛta martyāya kamṛtasya dharmannamṛtasaya chāruṇaḥ ।

sadāsaro vājamachchhā saniṣyadat ॥3॥

२७१. त्रयरुणस् त्रैवृष्णः त्रसदस्युः पौरुकुत्स्यः अश्वमेधश्च भरतोऽत्रिर्वा (Trayarūṇas Traivṛṣṇaḥ Trasadasyuh Paurukutsyaḥ Aśvamedhaścha Bharato'trīrvā)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.२७.१-५

अनस्वन्ता सत्यतिर्माहे मे गावा चोतिष्ठो असुरो मघोनः ।

त्रैवृष्णो अग्ने दशभिः सहस्रैर्वैश्वानर त्र्यरुणाश्चिकेत ॥१॥

यो मे शता च विंशतिं च गोनां हरी च युक्ता सुधुरा ददाति ।

वैश्वानर सुष्टुतो वावृधानोऽग्ने यच्छ त्र्यरुणाय शर्म ॥२॥

एवा ते अग्ने सुमतिं चकानो नविष्ठाय नवमं त्रसदस्युः ।

यो मे गिरस्तुविजातस्य पूर्विर्युक्तेनाभि त्र्यरुणो गृणाति ॥३॥
 यो म इति प्रवोचत्यश्वमेधाय सूरये । दददृचा सनिं यते ददन्मेधामृतायते ॥४॥
 यस्य मा परुषाः शतमुद्धर्षयन्त्युक्षणः । अश्वमेधस्य दानाः सोमा इव त्राशिरः ॥५॥
anasvantā satpatirmāmahe me gāvā chotiṣṭho asuro maghonaḥ /
traivṛṣṇo agne daśabhiḥ sahasrairvaiśvānara trayaruṇāśchiketa ॥1॥
yo me śatā cha viṁśatiṁ cha gonām harī cha yuktā sudhurā dadāti /
vaiśvānara suṣṭuto vāvṛdhāno'gne yachchha trayaruṇāya śarma ॥2॥
evā te agne sumatiṁ chakāno naviṣṭhāya navamaṁ trasadasyuḥ /
yo me girastuvijātasya pūrvīryuktenābhi trayaruṇo grṇāti ॥3॥
yo ma iti pravochatyasvamedhāya sūraye /
dadadrchā sanim yate dadanmedhāmṛtāyate ॥4॥
yasya mā paruṣāḥ śatamuddharṣayantyukṣaṇaḥ /
asvamedhasya dānāḥ somā iva trayāśiraḥ ॥5॥

२. इन्द्राग्निः (Indrāgniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.२७.६

इन्द्राग्नी शतदात्र्यश्वमेधे सुवीर्यम् । क्षत्रं धारयतं बृहद्विवि सूर्यमिवाजरम् ॥६॥
indrāgnī śatadātryaśvamedhe suvīryam /
kṣatram dhārayataṁ bṛhaddivi sūryamivājaram ॥6॥

२७२. त्वष्टा गर्भकर्ता विष्णुर् वा प्राजापत्यः (Tvaṣṭā Garbhakartā Viṣṇur Vā Prājāpatyaḥ)

१. लिंगोक्ता (गर्भार्थ आशीः) (Lingoktā (Garbhārtha Āśīḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१८४.१-३

विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिंशतु । आ सिंचतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते ॥१॥
 गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति । गर्भं ते अश्विनौ देवावा धत्तां पुष्करस्रजा ॥२॥
 हिरण्ययी अरणी यं निर्मथ्यतो अश्विना । तं ते गर्भं हवामहे दशमे मासि सूतवे ॥३॥
viṣṇuryoniṁ kalpayatu tvaṣṭā rūpāṇi piṁśatu /
ā siṁchatu prajāpatirdhātā garbha dadhātu te ॥1॥
garbha dhehi sinīvālī garbha dhehi sarasvati /
garbha te aśvinau devāvā dhattām puṣkarasrajā ॥2॥
hiraṇyayī araṇī yaṁ nirmanthato aśvinā /
taṁ te garbha havāmahe daśame māsī sūtave ॥3॥

२७३. दक्षः (Dakṣaḥ)

१. अध्वर्युः (Adhvaryuḥ) - य. (Yv.) ३३.७३

दैव्याध्वर्यु आ गतरथेन सूर्यत्वचा । मध्वा यांसमंजाथे । तं प्रत्नथा । अयं वेनः ॥७३॥
daivyādhvaryū ā gataṁrathena sūryatvachā /
madhvā yāṁsamamjāthe / taṁ pratnathā / ayaṁ venāḥ ॥73॥

२. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.) ३३.७२

काव्ययोराजानेषु कृत्वा दक्षस्य दुरोणे । रिशदसा सधस्थऽआ ॥७२॥
kāvyayorājāneṣu kratvā dakṣasya duroṇe / riśadasā sadhastha'ā ॥72॥

३. हिरण्यतेजः (Hiraṇyatejaḥ) - य. (Yv.) ३४.५०-५२

आयुष्यं वर्चस्यंरायस्पोषमौद्धिदम् । इदं हिरण्यं वर्चस्वज्जैत्रायाविशतादु माम् ॥५०॥
 न तद्रक्षां सि न पिशाचास्तरन्ति देवानामोजः प्रथमजं ह्येतत् ।
 यो बिभर्ति दाक्षायणं हिरण्यं देवेषु कृणुते दीर्घमायुः स मनुष्येषु कृणुते दीर्घमायुः ॥५१॥
 यदाबध्नन्दाक्षायणा हिरण्यं शतानीकाय सुमनस्यमानाः ।
 तन्मऽआ बध्नामि शतशारदायायुष्मांजरदष्टिर्यथासम् ॥५२॥
āyusyaṁ varchchasyaṁrāyaspoṣamaudbhidam /
idaṁhiraṇyaṁ varchchasyajaitrāyāviśatādu mām ॥50॥
na tadrakṣāṁ si na piśāchāstaranti devānāmojaḥ prathamajamhyetat /
yo bibharti dākṣāyaṇamhiraṇyaṁsa deveṣu kṛṇute dīrghamāyuh sa manuṣyeṣu

kṛṇute dīrghamāyuh ॥51॥

yadābadhnandākṣāyaṇā hiraṇyatiṣatānīkāya sumanasyamānāḥ ।

tanma'ā badhnāmi śataśārādāyāyūṣmānjaradaṣṭiryathāsam ॥52॥

२७४. दधिक्रावा (Dadhikrāvā)

१. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.) ९.१४-१५

एष स्य वाजी क्षिपणि तुरण्यति ग्रीवायां बद्धोऽपिकक्षऽआसनि ।

क्रतुं दधिक्राऽअनु संसनिष्यदत्पथामकां स्यन्वापनीफणत् स्वाहा ॥१४॥

उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः पर्णं न वेरनुवाति प्रगर्धिनः ।

श्येनस्येव ध्रजतोऽअंकसं परि दधिक्राव्यः सहोर्जा तरित्रतः स्वाहा ॥१५॥

eṣa sya vājī kṣipani turanyati grīvāyām baddho'apikakṣa'āsani ।

kratum dadhikrā'anu saṁsaniṣyadatpathāmāṁkāṁ syanvāpanīphaṇat svāhā ॥14॥

uta smāsyā dravatasturanyataḥ parṇa na veranuvāti pragardhinaḥ ।

śyenasyeva dhrajato'aṁkasam pari dadhikrāvyaḥ sahorjā taritrataḥ svāhā ॥15॥

२७५. दध्यङ् आथर्वणः (Dadhyaṅ Ātharvaṇaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ३६.१; ३७.१५

य. (Yv.) ३६.१

ऋचं वाचं प्र पद्ये मनो यजुः प्र पद्ये साम प्राणं प्र पद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्र पद्ये ।

वागोजः सहौजो मयि प्राणापानौ ॥१॥

ṛchaṁ vāchaṁ pra padye mano yajuḥ pra padye sāma prāṇam pra padye chakṣuḥ
śrotram pra padye ।

vāgojaḥ sahoujo mayi prāṇāpānau ॥1॥

य. (Yv.) ३७.१५

समग्रिग्निना गत सं दैवेन सवित्रा संसूर्येणारोचिष्ट ।

स्वाहा समग्रिस्तपसा गत सं दैव्येन सवित्रा संसूर्येणारुरुचत ॥१५॥

samagniragninā gata saṁ daivena savitrā saṁsūryeṇārochiṣṭa ।

svāhā samagnistapasā gata saṁ daivyena savitrā saṁsūryeṇārūruchata ॥15॥

२. आपः (Āpaḥ) - य. (Yv.) ३६.१२

शन्नो देवीरभिष्टयऽ आपो भवन्तु पीतये । शंयोरभि स्रवन्तु नः ॥१२॥

śanno devīrabhiṣṭaya' āpo bhavantu pītaye । śaṁyorabhi sravantu naḥ ॥12॥

३. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) १७७; य. (Yv.) ३६.७ , ८

सा. (Sv.) १७७

दोषो आगाद् बृहद्गाय द्युमदगामन्नाथर्वण । स्तुहि देवं सवितारम् ॥३॥

doṣo āgād bṛhadgāya dyumadgāmannātharvaṇa । stuhi devaṁ savitāram ॥3॥

य. (Yv.) ३६.७-८

कया त्वं नऽऊत्याभि प्र मन्दसे । कया स्तोतृभ्यऽआ भर ॥७॥

इन्द्रो विश्वस्य राजति । शन्नोऽअस्तु द्विपदे शं चतुष्पदे ॥८॥

kayā tvam na'ūtyābhi pra mandase । kayā stotṛbhya'ā bhara ॥7॥

indro viśvasya rājati । śanno'astu dvīpade śaṁ chatuspade ॥8॥

४. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) ३६.१७-१९ , २१ , २२; ३७.१४ , १६, १८

य. (Yv.) ३६.१७-१९

द्यौः शान्तिरन्तरिक्षशान्तिः पृथिवी शन्तिरापः शान्तिरोषधयः शान्तिः । वनस्पतयः शान्तिर्विश्वे देवाः शान्तिर्ब्रह्म
शान्ति सर्वशान्तिः शान्तिरेव शान्तिः सा मा शश्रितरेधि ॥१७॥

दृते दुं ह मा मित्रस्य मा चक्षुसा सर्वाणि भूतानि समीक्षन्ताम् ।

मित्रस्याहं चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षे । मित्रस्य चक्षुषा समीक्षामहे ॥१८॥

दृते दृं ह मा । ज्योक्ते संदृशि जीव्यासं ज्योक्ते संदृशि जीव्यासम् ॥१९॥

*dyauḥ śāntirantarikṣamśāntiḥ pṛthivī śāntirāpaḥ śāntiṛoṣadhayaḥ śāntiḥ /
vanaspatayaḥ śāntirviśve devāḥ śāntirbrahma śānti sarvaśāntiḥ śāntireva śāntiḥ sā
mā śāśritaredhi ॥17 ॥*

*ṛṇte duṁ ha mā mitrasya mā chakṣusā sarvāṇi bhūtāni samikṣantām /
mitrasyāham chakṣusā sarvāṇi bhūtāni samikṣe / mitrasya chakṣusā
samikṣāmahe ॥18 ॥*

ṛṇte ṛṇm ha mā / jyokte samṛṣī jīvyāsam jyokte samṛṣī jīvyāsam ॥19 ॥

य. (Yv.) ३६.२१-२२

नमस्तेऽस्तु विद्युते नमस्ते स्तनयितवे । नमस्ते भगवन्नस्तु यतः स्वः समीहसे ॥२१॥

यतो यतः समीहसे ततो नोऽभयं कुरु । शं नः कुरु प्रजाभ्योऽभयं नः पशुभ्यः ॥२२॥

*namaste'astu vidyute namaste stanayitnave / namaste bhagavannastu yataḥ svaḥ
samihase ॥21 ॥*

*yato yataḥ samihase tato no'abhayaṁ kuru / śaṁ naḥ kuru prajābhyo'bhayaṁ naḥ
paśubhyaḥ ॥22 ॥*

य. (Yv.) ३७.१४

गर्भो देवानां पिता मतीनां पतिः प्रजानाम् । सं देवो देवेन सवित्रा गत संसूर्येण रोचते ॥१४॥

*garbho devānām pitā matīnām patiḥ prajānāma / saṁ devo devena savitrā gata
saṁsūryeṇa rochate ॥14 ॥*

य. (Yv.) ३७.१६

धर्ता दिवो वि भाति तपसस्पृथिव्यां धर्ता देवो देवानाममर्त्यस्तपोजाः ।

वाचमस्मे नि यच्छ देवायुवम् ॥१६॥

*dhartā divo vi bhāti tapasaspr̥thivyām dhartā devo devānāmamartyastapojāḥ /
vāchamasme ni yachchha devāyuvam ॥16 ॥*

य. (Yv.) ३७.१८

विश्वासां भुवां पते विश्वस्य मनसस्पते विश्वस्य वचसम्पते सर्वस्य वचसस्पते । देवश्रुत्वं देव धर्म देवो देवान्
पाह्यत्र प्रावीरनु वां देववीतये । मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्याम् ॥१८॥

*viśvāsām bhuvām pate viśvasya manasaspate viśvasya vachasampate sarvasya
vachasaspate / devasrutvām deva gharma devo devān pāhyatra prāvīranu vām
devavitaye / madhu mādhwībhyām madhu mādūchībhyām ॥18 ॥*

५. द्यावापृथिवी (Dyāvāpṛthivī) - य. (Yv.) ३७.३

देवी द्यावापृथिवी मखस्व वामद्य शिरो राध्यासं

देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥३॥

*devī dyāvāpṛthivī makhasva vāmadya śīro rādhyāsam
devayajane pṛthivyāḥ / makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥3 ॥*

६. पृथिवी (Pṛthivī) - य. (Yv.) ३७.१२

अनाधृष्टा पुरस्तादग्नेराधिपत्यऽआयुर्मे दाः । पुत्रवती दक्षिणतऽइन्द्रस्याधिपत्ये प्रजां मे दाः ।

सुषदा पश्चादेवस्य सवितुराधिपत्ये चक्षुर्मे दाः । आश्रुतिरुत्तरतो धातुराधिपत्ये रायस्पोषं मे दाः ।

विधृतिरुपरिष्ठाद् बृहस्पतेराधिपत्यऽओजो मे दाः । विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यस्याहि मनोरश्वासि ॥१२॥

*anādhṛṣṭā purastādagnerādhipatya'āyurme dāḥ / putravatī dakṣiṇata'indrasyādhipatye
prajāṁ me dāḥ /*

suṣadā paśchāddevasya saviturādhipatye chakṣurme dāḥ / āśrutiruttarato

dhātūrādhipatye rāyaspoṣam me dāḥ /

*vidhṛtirupariṣṭād bṛhaspaterādhipatya'Ojo me dāḥ / viśvābhyo mā nāṣṭrābhyaspāhi
manoraśvāsi ॥12 ॥*

७. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.) ३६.२

यन्मे छिद्रं चक्षुषो हृदस्य मनसो वातितृणं बृहस्पतिर्मे तद्धातु ।

शं नो भवतु भुवनस्य यस्पतिः ॥२॥

*yanme chhidraṁ chakṣuṣo hṛdasya manaso vātīṣṇaṁ bṛhaspatirme taddadhātu /
śaṁ no bhavatu bhuvanasya yaspatiḥ ॥2॥*

८. मित्रादयो लिंगोक्ताः (Mitrādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.)३६.९

शत्रो मित्रः शं वरुणः शत्रो भवन्त्वर्यमा । शत्रोऽइन्द्रो बृहस्पतिः शत्रो विष्णुरुक्रमः ॥९॥

*śanno mitraḥ śaṁ varuṇaḥ śanno bhavantvaryamā / śanna'indro bṛhaspatiḥ śanno
viṣṇururukramaḥ ॥9॥*

९. याः (Yāḥ) - य. (Yv.)३७.४-६; ८

य. (Yv.)३७.४-६

देव्यो वम्र्यो भूतस्य प्रथमजा मखस्य वोऽद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्याः ।

मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥४॥

इत्यग्रऽआसीन्मखस्य तेऽद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्याः ।

मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥५॥

इन्द्रस्यौजः स्थ मखस्य वोऽद्य शिरो राध्यासं देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मखस्य त्वा

शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥६॥

*devyo vamryo bhūtasya prathamajā makhasya vo'dya śiro rādhyāsaṁ devayajane
pṛthivyāḥ ।*

makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥4॥

ityatyagra'āsīnmakhasya te'dya śiro rādhyāsaṁ devayajane pṛthivyāḥ ।

makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥5॥

*indrasyaujaḥ stha makhasya vo'dya śiro rādhyāsaṁ devayajane pṛthivyāḥ । makhāya
tvā makhasya tvā*

śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥6॥

य. (Yv.)३७.८

मखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मखस्य त्वा

शीर्ष्णे । मखस्य शिरोऽसि मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ।

मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥८॥

*makhasya śiro'si makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇo । makhasya śiro'si makhāya tvā
makhasya tvā*

*śīrṣṇe । makhasya śiro'si makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya
tvā śīrṣṇe ।*

makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥8॥

१०. लिंगोक्ताः (Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.)३६.११

अहानि शं भवन्तु नः शंरात्रीः प्रति धीयताम् । शत्रोऽइन्द्राग्नी भवतामवोभिः

शत्रोऽइन्द्रावरुणा रातहव्या । शत्रोऽइन्द्रापूषणा वाजसातौ शमिन्द्रासोमा सुविताय शंयोः ॥११॥

ahāni śaṁ bhavantu naḥ śamrātrīḥ prati dhīyatām । śanna'indrāgnī bhavatānavobhiḥ

śanna'indrāvaruṇā rātahavyā । śanna'indrāpūṣaṇā vājasātau śamindrāsomā suvitāya

śamyoh ॥11॥

११. वातादयः (Vātādayaḥ) - य. (Yv.)३६.१०

शत्रो वातः पवतांशत्रमत्पतु सूर्यः । शत्रो कनिक्रददेवः पर्जन्योऽभि वर्षतु ॥१०॥

*śanno vātaḥ pavatāṁśannamtapatu sūryyaḥ । śanna kanikradaddevaḥ parjanya'abhi
varṣatu ॥10॥*

१२. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.)३७.९; १३

य. (Yv.)३७.९

अश्वस्य तवा वृष्णः शक्रा धूपयामि देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । अश्वस्य त्वा वृष्णः

शक्रा धूपयामि देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । अश्वस्य त्वा वृष्णः शक्रा धूपयामि

देवयजने पृथिव्याः । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा

शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥ ९ ॥

asvasya tavā vṛṣṇaḥ śaknā dhūpayāmi devayajane pṛthivyāḥ । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । asvasya tvā vṛṣṇaḥ śaknā dhūpayāmi devayajane pṛthivyāḥ । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । asvasya tvā vṛṣṇaḥ śaknā dhūpayāmi devayajane pṛthivyāḥ । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥ 9 ॥

य. (Yv.) ३७.१३

स्वाहा मरुद्भिः परि श्रीयस्व दिवः संस्पृशस्पाहि । मधु मधु मधु ॥१३॥

svāhā marudbhiḥ pari śrīyasva divaḥ saṁsprśaspāhi । madhu madhu madhu ॥13॥

१३. विद्वांसः (Vidvānsaḥ) - य. (Yv.) ३७.१०

ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे । मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ।

मखाय त्वा मखस्य त्वा शीर्ष्णे ॥१०॥

ṛjave tvā sādhave tvā suksityai tvā । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe । makhāya tvā makhasya tvā śīrṣṇe ॥10॥

१४. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ३७.११

यमाय त्वा मखाय त्वा सूर्यम्य त्वा तपसे ।

देवस्त्वा सविता मध्वानक्तु पृथिव्याः संस्पृशम्पाहि । अर्चिरसि शोचिरसि तपोऽसि ॥ ११ ॥

yamāya tvā makhāya tvā sūryamya tvā tapase ।

devastvā savitā madhvānaktu pṛthivyāḥ saṁsprśampāhi । archirasi śochirasi tapo'si ॥11॥

१५. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) ३६.२४

तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं शृणुयाम शरदः शतं प्र ब्रवाम शरदः

शतमदीनाः स्याम शरदः शतं भूयश्च शरदः शतात् ॥ २४ ॥

tachchakṣurdevahitam purastāchchukramuchcharat । paśyema śaradaḥ śataṁ

jīvema śaradaḥ śataṁ śṛṇuyāma śaradaḥ śataṁ pra bravāma śaradaḥ śatamadīnāḥ

syāma śaradaḥ śataṁ bhūyaścha śaradaḥ śatāt ॥ 24 ॥

१६. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.) ३६.२३

सुमित्रिया नऽआपऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥२३॥

sumitriyā na'āpa'Oṣadhayaḥ santu durmitriyāstasmai santu yo'smān dveṣṭi yaṁ cha vayaṁ dviṣmaḥ ॥23॥

२७६. दमनः (Damaṇaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ३५.१९

क्रव्यादमग्निं प्र हिणोमि दूरं यमराज्यं गच्छतु रिप्रवाहः ।

इहैवायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥१९॥

kravyādamagnim pra hiṇomi dūraṁ yamarājyaṁ gachchhatu ripravāhaḥ ।

ihaivāyamitaro jātavedā devebhyo havyaṁ vahatu prajānan ॥19॥

२७७. दमनो यामायनः (Damano Yāmāyanaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१६.१-१४

मैनमग्ने वि दहो माभि शोचो मास्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम् ।

यदा श्रुतं कृण्वो जातवेदोऽथेमेनं प्र हिणुतात्पितृभ्यः ॥१॥

श्रुतं यदा करसि जातवेदोऽथेमेनं परि दत्तात्पितृभ्यः ।

यदा गच्छात्यसुनीतिमेतामथा देवानां वशनीर्भवाति ॥२॥

सूर्यं चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा ।

अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रति तिष्ठा शरीरैः ॥३॥

अजो भागस्तपसा तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु तं ते अर्चिः ।

यास्ते शिवास्तन्वो जातवेदस्ताभिर्वहैनं सुकृतामु लोकम् ॥४॥
 अव सृज पुनरग्रे पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः ।
 आयुर्वसान उप वेतु शेषः सं गच्छतां तन्वा जातवेदः ॥५॥
 यत्ते कृष्णः शकुन आतुतोद पिपीलः सर्प उत वा श्वापदः ।
 अग्निष्टद्विधदगदं कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणो आविवेश ॥६॥
 अग्नेर्वर्म परि गोभिर्ययस्व सं प्रोर्णुष्व पीवसा मेदसा च ।
 नेत्वा धृष्णुर्हरसा जर्हषाणो दधृग्विधक्ष्यन्पर्यययाते ॥७॥
 इममग्रे चमसं मा वि जिह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम् ।
 एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृता मादयन्ते ॥८॥
 क्रव्यादमग्निं प्र हिणोमि दूरं यमरागो गच्छतु रिप्रवाहः ।
 इदहैवायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥९॥
 यो अग्निः क्रव्यात्प्रविवेश वो गृहमिमं पश्यन्नितरं जातवेदसम् ।
 तं हरामि पितृयाय देवं स घर्ममिन्वात्परमे सधस्थे ॥१०॥
 यो अग्निः क्रव्यवाहनः पितृन्यक्षदृतावृधः । प्रेदु हव्यानि वोचति देवेभ्यश्चर पितृभ्य आ ॥११॥
 उशन्तस्त्वा नि धीमह्युशन्तः समिधीमहि । उशन्नुशत आ वह पितृन्हविषे अत्तवे ॥१२॥
 यं त्वमग्रे समदहस्तमु निर्वापया पुनः । कियाम्ब्वत्र रोहतु पाकदूर्वा व्यल्कशा ॥१३॥
 शीतिके शीतिकावति ह्लादिके ह्लादिकावति ।
 मण्डूक्या३ सु संगम इमं स्व१ग्निं हर्षय ॥१४॥

mainamagne vi daho mābhi śocho māśya tvacham chikṣipo mā śarīram ।
yadā śrtam kṛṇvo jātavedo'themenam pra hiṇutātpitr̥bhyaḥ ॥1॥
śrtam yadā karasi jātavedo'themenam pari dattātpitr̥bhyaḥ ।
yadā gachchhātyasunītimetāmāmathā devānām vaśanīrbhavāti ॥2॥
sūrya chakṣurgachchhatu vātamātmā dyām cha gachchha pṛthivīm cha dharmaṇā ।
apo vā gachchha yadi tatra te hitamośadhīṣu prati tiṣṭhā śarīraiḥ ॥3॥
ajo bhāgastapasā tam tapasva tam te śochistapatu tam te archiḥ ।
yāste śivāstanvo jātavedastābhirvahainam sukṛtāmu lokam ॥4॥
ava sṛja punaragne pitṛbhyo yasta āhutaścharati svadhābhiḥ ।
āyurvasāna upa vetu śeṣaḥ sam gachchhatām tanvā jātavedaḥ ॥5॥
yatte kṛṣṇaḥ śakuna ātutoda pipīlaḥ sarpa uta vā śvāpadaḥ ।
agniṣṭadviśvadagadam kṛṇotu somaścha yo brāhmaṇām āviveśa ॥6॥
agnervarma pari gobhirvyayasva sam prorṇuṣva pīvasā medasā cha ।
nettvā dhṛṣṇurharasā jarhṣāṇo dadhṛgvidhakṣayanparyamkhayāte ॥7॥
imamagne chamasam mā vi jihnaraḥ priyo devānāmuta somyānām ।
eṣa yaśchamaso devapānastasmindēvā amṛtā mādayante ॥8॥
kravyādamagnim pra hiṇomi dūram yamarāṇo gachchhatu ripravāhaḥ ।
idahaivāyamitaro jātavedā devebhyo havyam vahatu prajānan ॥9॥
yo agniḥ kravyātpraviveśa vo gṛhamimam paśyannitarām jātavedasam ।
tam harāmi pitṛyāya devam sa gharmaminvātparame sadhasthe ॥10॥
yo agniḥ kravyavāhanaḥ pitṛnyakṣadṛtāvṛdhaḥ । predu havyāni vochatī
devebhyaśchara pitṛbhya ā ॥11॥
uśantastvā ni dhīmahyuśantaḥ samidhīmahi ।
uśannuśata ā vaha pitṛnhaviṣe attave ॥12॥
yam tvamagne samadahastamu nirvāpayā punaḥ ।
kiyāmbvatra rohatu pākadūrvā vyalkaśā ॥13॥
śīlike śītikāvati hlādike hlādikāvati ।
maṇḍūkyā3 su saṅgama imam sva1gni harṣaya ॥14॥

२७८. दिव्यो दक्षिणा वा प्राजापत्याः (Divyo Dakṣiṇā Vā Prājāpatyāḥ)

१. दक्षिणा तद्दातारो वा (Dakṣiṇā Taddātāro Vā) - ऋ. (Rv.) १०.१०७.१-११

आविरभून्महि माघोनमेषां विश्वं जीवं तमसो निरमोचि ।

महि ज्योतिः पितृभिर्दत्तमागादुरुः पन्था दक्षिणाया अदर्शि ॥१॥

उच्चा दिवि दक्षिणावन्तो अस्थुर्ये अश्वदाः सह ते सूर्येण ।

हिरण्यदा अमृतत्वं भजन्ते वासोदाः सोम प्र तिरन्त आयुः ॥२॥

दैवी पूर्तिर्दक्षिणा देवयज्या न कवारिभ्यो नहि ते पृणन्ति ।

अथा नरः प्रयतदक्षिणासोऽवद्यभिया बहवः पृणन्ति ॥३॥

शतधरं वायुमर्कं स्वर्विदं नृचक्षसस्ते अभि चक्षते हविः ।

ये पृणन्ति प्र च यच्छन्ति संगमे ते दक्षिणां दुहते सप्तमातरम् ॥४॥

दक्षिणावान्प्रथमो हूत एति दक्षिणावान्प्रामणीरग्रमेति ।

तमेव मन्ये नृपतिं जनानां यः प्रथमो दक्षिणामाविवाय ॥५॥

तमेव ऋषिं तमु ब्रह्माणमाहुर्यान्त्यं सामगामुक्थशासम् ।

स शुक्रस्य तन्वो वेद तिस्रो यः प्रथमो दक्षिणया रराध ॥६॥

दक्षिणाश्च दक्षिणा गां ददाति दक्षिणा चन्द्रमुत यद्धिरण्यम् ।

दक्षिणां वनुते यो न आत्मा दक्षिणां वर्म कृणुते विजानन् ॥७॥

न भोजा ममूर्न न्यर्थमीयुर्न रिष्यन्ति न व्यथन्ते ह भोजाः ।

इदं यद्विश्वं भुवनं स्वश्चैतत्सर्वं दक्षिणैभ्यो ददाति ॥८॥

भोजा जिग्युः सुरभिं योनिभग्रे भेजा जिग्युर्वध्वं१ या सुवासाः ।

भेजा जिग्युरन्तः पेयं सुराया भेजा जिग्युर्ये अहूताः प्रयन्ति ॥९॥

भेजायाश्च सं मृजन्त्याशुं भेजापयास्ते कन्याः शुम्भमाना ।

भोजस्येदं पुष्करिणीव वेश्म परिष्कृतं देवमानेव चित्रम् ॥१०॥

भोजमश्वाः सुष्ठुवाहो वहन्ति सुव्रद्रथो वर्तते दक्षिणायाः ।

भेजं देवासोऽवता भरेषु भोजः शत्रून्समनीकेषु जेता ॥११॥

āvirabhūnmahi māghonameṣāṁ viśvaṁ jīvaṁ tamaso niramochi ।

mahi jyotiḥ pitṛbhirḍattamāgāduruḥ panthā dakṣiṇāyā adarśi ॥1॥

uchchā divi dakṣiṇāvanto asthurye aśvadāḥ saha te sūryeṇa ।

hiraṇyadā amṛtatvaṁ bhajante vāsodāḥ soma pra tiranta āyuh ॥2॥

daivī pūrtirdakṣiṇā devayajyā na kavāribhyo nahi te pṛṇanti ।

athā naraḥ prayatadakṣiṇāso'vadyabhiyā bahavaḥ pṛṇanti ॥3॥

śatadharaṁ vāyumarka svarvidaṁ nṛchakṣasaste abhi chakṣate haviḥ ।

ye pṛṇanti pra cha yachchhanti saṁgame te dakṣiṇāṁ duhate saptamātaram ॥4॥

dakṣiṇāvānprathamō hūta eti dakṣiṇāvāngrāmaṇīragrameti ।

tameva manye nṛpatim janānām yaḥ prathamō dakṣiṇāmāvivāya ॥5॥

tameva ṛṣim tamu brahmāṇamāhuryānyaṁ sāmāgāmukthaśāsam ।

sa śukrasya tanvo veda tisro yaḥ prathamō dakṣiṇayā rarādha ॥6॥

dakṣiṇāśvaṁ dakṣiṇā gām dadāti dakṣiṇā chandramuta yaddhiraṇyam ।

dakṣiṇānnaṁ vanute yo na ātmā dakṣiṇāṁ varma kṛṇute vijānan ॥7॥

na bhojā mamrurna nyarthamīyurna riṣyanti na vyathante ha bhojāḥ ।

idaṁ yadvīśvaṁ bhuvanaṁ svaśchaitatsarva dakṣiṇaibhyo dadāti ॥8॥

bhojā jigyuḥ surabhiṁ yonibhagre bhejā jirgyurvadhvaṁ1 yā suvāsāḥ ।

bhejā jigyurantaḥ peyaṁ surāyā bhejā jigyurye ahūtāḥ prayanti ॥9॥

bhejāyāśvaṁ saṁ mṛjantyāśuṁ bhejāpayāste kanyā3 śumbhamānā ।

bhojasyedaṁ puṣkariṇīva veśma pariṣkṛtaṁ devamāneva chitram ॥10॥

bhojamaśvāḥ suṣṭhuvāho vahanti suvradratho vartate dakṣiṇāyāḥ ।

bhejaṁ devāso'vatā bhareṣu bhojaḥ śatrūntsamanīkeṣu jeta ॥11॥

२७९. दीर्घतमा (Dīrghatamā)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ६.१८; १२.४२; ३८.१७; ३९.१०-१३

य. (Yv.) ६.१८

सं ते मनो मनसा सं प्राणः प्राणेन गच्छताम् । रेडस्यग्निष्ठा श्रीणात्वापस्त्वा समरिणन्वातस्य त्वा भ्राज्यै पूष्णो रं
ह्याऽऽरुष्मणो व्यथिषत्प्रयुतं द्वेषः ॥१८॥

*saṁ te mano manasā saṁ prāṇaḥ prāṇena gachchhatām । reḍasyagniṣṭhā śrīṇātvāpastvā samariṇanvātasya tvā dhrājyai pūṣṇo raṁ hyā'ūṣmaṇo
vyathiṣatprayutaṁ dveṣaḥ ॥18॥*

य. (Yv.) १२.४२

बोधा मेऽस्य वचसो यविष्ठ मं हिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः ।

पीयति त्वोऽनु त्वो गृणाति वन्दारुष्टे तन्वं वन्देऽग्ने ॥४२॥

*bodhā me'asya vachaso yaviṣṭha maṁ hiṣṭhasya prabhṛtasya svadhāvaḥ ।
pīyati tvo'anu tvo grṇāti vandāruṣṭe tanvaṁ vande'agne ॥42॥*

य. (Yv.) ३८.१७

अभीमं महिमा दिवं विप्रो बभूव सप्रथाः । उत श्रवसा पृथिवींसं सीदस्व महौंशऽअसि रोचस्व देववीतमः । वि
धूममग्नेऽअरुषं मियेद्ध्य सृज प्रशस्त दर्शतम् ॥१७॥

*abhīmaṁ mahimā divaṁ vipro babhūva saprathāḥ । uta śravasā pṛthivīṁsaṁ sīdasva
mahāṁś'asi rochasva devavītamaḥ । vi dhūmamagne'aruṣaṁ miyeddhyā sṛja praśasta
darśatam ॥17॥*

य. (Yv.) ३९.१०-१३

लोमभ्यः स्वाहा लोमभ्यः स्वाहा त्वचे स्वाहा त्वचे स्वाहा लोहिताय स्वाहा लोहिताय स्वाहा मेदोभ्यः स्वाहा
मेदोभ्यः स्वाहा । मां सेभ्यः स्वाहा मं सेभ्यः स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहास्थभ्यः

स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहा मज्जभ्यः स्वाहा ।

रेतसे स्वाहा पायवे स्वाहा ॥१०॥

आयासाय स्वाहा प्रायासाय स्वाहा संयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहा ।

शुचे स्वाहा शोचते स्वाहा शोच मानाय स्वाहा शोकाय स्वाहा ॥११॥

तपसे स्वाहा तप्यते स्वाहा तप्यमानाय स्वाहा तप्ताय स्वाहा घर्माय स्वाहा ।

निष्कृत्यै स्वाहा प्रायश्चित्यै स्वाहा भेषजाय स्वाहा ॥१२॥

यमाय स्वाहान्तकाय स्वाहा मृत्यवे स्वाहा । ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा
द्यावापृथिवीभ्यांस्वाहा ॥१३॥

*lomabhyaḥ svāhā lomabhyaḥ svāhā tvache svāhā tvache svāhā lohitāya svāhā
lohitāya svāhā medobhyaḥ svāhā medobhyaḥ svāhā । māṁ sebhyaḥ svāhā maṁ
sebhyaḥ svāhā snāvabhyaḥ svāhā snāvabhyaḥ svāhāsthabyaḥ svāhāsthabyaḥ svāhā
majjabhyaḥ svāhā majjabhyaḥ svāhā । retase svāhā pāyave svāhā ॥10॥*

*āyāsāya svāhā prāyāsāya svāhā saṁyāsāya svāhā viyāsāya svāhodyāsāya svāhā ।
śucḥe svāhā śochate svāhā śocha mānāya svāhā śokāya svāhā ॥11॥*

*tapase svāhā tapyate svāhā tapyamānāya svāhā taptāya svāhā gharṁāya svāhā ।
niṣkr̥tyai svāhā prāyaśchityai svāhā bheṣajāya svāhā ॥12॥*

*yamāya svāhāntakāya svāhā mṛtyave svāhā । brahmaṇe svāhā brahmahatyāyāi svāhā
viśvebhyo devebhyaḥ svāhā dyāvāpṛthivībhyāṁsvāhā ॥13॥*

२. अग्न्यादयो लिंगोक्ताः (Agnyādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.) ३९.८

अग्निहृदयेनाशनिहृदयाग्रेण पशुपतिं कृत्स्नहृदयेन भवं यक्रा ।

शर्व मतस्नाभ्यामीशानं मन्युना महादेवमन्तः-पर्शव्येनोग्रं देवं वनिष्ठुना वसिष्ठहनुः

शिंगीनि कोश्याभ्याम् ॥८॥

*agnihṛdayenaśanīhṛdayāgreṇa paśupatiṁ kṛtsnahṛdayena bhavaṁ yaknā ।
sarva matasnābhyaṁīśānaṁ manyunā mahādevamantaḥ-parśavyenograṁ devaṁ*

*vaniṣṭhunā vasiṣṭhahanuḥ
śimṅīni kośyābhyām ॥8 ॥*

३. अप या सूर्याः (Apa Yā Sūryāḥ) - य. (Yv.)६.२३

हविष्मतीरिमाऽआपो हविष्माँश्ऽआविवासति । हविष्मान्देवोऽ अध्वरो हविष्माँश्ऽअस्तु सूर्यः ॥२३ ॥
*haviṣmatīrimā'āpo haviṣmā'mś'āvivāsati / haviṣmāndevo' adhvaro haviṣmā'mś'astu
sūryaḥ ॥23 ॥*

४. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.)३८.६; १०; १२; १३

य. (Yv.)३८.६

गायत्रं छन्दोऽसि त्रैष्टुभं छन्दोऽसि द्यावापृथिवीभ्यां परि गृह्णाम्यन्तरिक्षे णोप यच्छामि इन्द्राश्विना मधुनः
सारघस्य घर्म पात वसवो यजत वाट् । स्वाहा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये ॥६ ॥
*gāyatraṁ chhando'si traiṣṭubhaṁ chhando'si dyāvāpṛthivībhyām pari
grṇāmyantarikṣe ṇopa yachchhāmī indrāśvinā madhunaḥ sāraghasya gharma pāta
vasavo yajata vāt / svāhā sūryasya rāsmaye vṛṣṭivanaye ॥6 ॥*

य. (Yv.)३८.१०

विश्वोऽआशा दक्षिणसद्विश्वान्देवानयाडिह । स्वाहाकृतस्य घर्मस्य मधोः पिबतमश्विना ॥१० ॥
*viśvā'āśā dakṣiṇasadviśvāndevānāyāḍiḥ / svāhākṛtasya garmasya madhoḥ
pibatamaśvinā ॥10 ॥*

य. (Yv.)३८.१२-१३

अश्विना घर्म पातंहाद्वानमहर्दिवाभिरुतिभिः । तन्त्रायिणे नमो द्यावापृथिवीभ्याम् ॥१२ ॥
आपातामश्विना घर्ममनु द्यावापृथिवी अमं साताम् । इहैव रातयः सन्तु ॥१३ ॥
*aśvinā gharma pātāmhārdvānamahardivābhirūtibhiḥ / tantrāyīṇe namo
dyāvāpṛthivībhyām ॥12 ॥
āpātāmaśvinā gharmanu dyāvāpṛthivī amam sātām / ihaiva rātayāḥ
santu ॥13 ॥*

५. आत्मा (Ātmā) - य. (Yv.)४०.१-३; ५-१७

य. (Yv.)४०.१-३

ईशा वास्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् । तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्य स्विद्धनम् ॥१ ॥
कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः । एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥२ ॥
असुर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसावृताः । तौस्ते प्रेत्यापि गच्छन्ति ये के चात्महानो जनाः ॥३ ॥
*īśā vāsyamidamśarva yatimkāṁcha jagatyām jagat / tena tyaktena bhunjīthā mā
grdhaḥ kasya sviddhanam ॥1 ॥
kurvanneveha karmāṇi jijīviṣechchataṁsamāḥ / evam tvayi nānyatheto'sti na karma
lipyate nare ॥2 ॥
asuryā nāma te lokā andhena tamasāvṛtāḥ / tāṁste pretyāpi gachchhanti ye ke
chātmahano janāḥ ॥3 ॥*

य. (Yv.)४०.५-१७

तदेजति तन्नेजति तद्दूरे तद्वन्तिके । तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥५ ॥
यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मनेवानुपश्यति । सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न वि चिकित्सति ॥६ ॥
यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः । तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥७ ॥
स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमस्त्राविरंशुद्धमपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथातथ्यतोऽर्थान् व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥८ ॥
अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसंभूतिमुपासते । ततो भूय इव ते तमो य उ सम्भूत्यांरताः ॥९ ॥
अन्यदेवाहुः सम्भवादन्त्यदाहुरसम्भवात् । इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचक्षिरे ॥१० ॥
सम्भूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयंसह । विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा सम्भूत्यामृतमश्नुते ॥११ ॥
अन्धं तमः प्र विशन्ति येऽविद्यामुपासते । ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायांरताः ॥१२ ॥
अन्यदेवाहुर्विद्याया अन्यदाहुरविद्यायाः । इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचक्षिरे ॥१३ ॥

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयंसह । अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥१४॥
वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तंशरीरम् । ओ३म् क्रतो स्मर । क्लिबे स्मर । कृतं स्मर ॥१५॥
अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वा नि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥१६॥
हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् । योऽसावादित्ये पुरुषः सोऽसावहम् । ओ३म् खं ब्रह्म ॥१७॥
tadejati tannejati taddūre tadvantike ।
tadantarasya sarvasya tadu sarvasyāsyā bāhyataḥ ॥5॥
yastu sarvāṇi bhūtānyātmannevanupaśyati ।
sarvabhūteṣu chātmānam tato na vi chikitsati ॥6॥
yasmintsarvāṇi bhūtānyātmaivābhūdvi jānataḥ ।
tatra ko mohaḥ kaḥ śoka ekatvamanupaśyataḥ ॥7॥
sa paryagāchchhukramakāyamavraṇamasnāviraṇśuddhamapāpavidddham ।
kavirmanīṣi paribhūḥ svayambhūryāthātathyato'rthān vyadadhāchchhāśvatibhyaḥ
samābhyaḥ ॥8॥
andhaṁ tamaḥ praviśanti ye'sambhūtimupāsate ।
tato bhūya iva te tamo ya u sambhūtyāmratāḥ ॥9॥
anyadevāhuḥ sambhavādanyadāhurasambhavāt ।
iti śuśrūma dhīrāṇāṁ ye nastadvichachakṣire ॥10॥
sambhūtim cha vināśaṁ cha yastadvedobhayamsaha ।
vināśena mṛtyuṁ tīrtvā sambhūtyāmṛtamaśnute ॥11॥
andhaṁ tamaḥ pra viśanti ye'vidyāmupāsate ।
tato bhūya iva te tamo ya u vidyāyāmratāḥ ॥12॥
anyadevāhurvidyāyā anyadāhuravidyāyāḥ ।
iti śuśrūma dhīrāṇāṁ ye nastadvichachakṣire ॥13॥
vidyāṁ chāvidyāṁ cha yastadvedobhayamsaha ।
avidyayā mṛtyuṁ tīrtvā vidyayā'mṛtamaśnute ॥14॥
vāyuranilamamṛtamathedaṁ bhasmāntaṁśarīram ।
O3m krato smara । klibe smara । kṛtaṁ smara ॥15॥
agne naya supathā rāye asmānviśvāni deva vayunāni vidvāna ।
yuyodhyasmajjuhurāṇameno bhūyīṣṭhāṁ te nama uktiṁ vidhema ॥16॥
hiraṇmayena pātreṇa satyasyāpihitam mukham ।
yo'sāvādītye puruṣaḥ so'sāvaham । O3m kham brahma ॥17॥

६. आपः (Āpaḥ) - य. (Yv.) ६.१७; ३८.२३

य. (Yv.) ६.१७

इदमापः प्रवहतावद्यं च मलं च यत् । यच्चाभिद्रोहानृतं यच्च शेपेऽअभीरुणम् ।
आपो मा तस्मादेनसः पवमानश्च मुंचतु ॥१७॥
idamāpaḥ pravahatāvadyaṁ cha malaṁ cha yat ।
yachchābhidudrohānṛtaṁ yachcha śepe'abhīruṇam ।
āpo mā tasmādenasaḥ pavamānaścha muñchatu ॥17॥

य. (Yv.) ३८.२३

सुमित्रिया नऽआपऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥२३॥
sumitriyā na'āpa'Oṣadhayaḥ santu durmitriyāstasmai santu yosmān dveṣṭi yaṁ cha
vayaṁ dviṣmaḥ ॥23॥

७. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) ३८.८; २६

य. (Yv.) ३८.८

इन्द्राय त्वा वसुमते रुद्रवते स्वाहेन्द्राय त्वादित्यवते स्वाहेन्द्राय त्वाभिमातिघ्ने स्वाहा । सवित्रे त्वऽऋभुमते
विभुमते वाजवते स्वाहा बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहा ॥८॥

*indrāya tvā vasumate rudravate svāhendrāya tvādityavate svāhendrāya
tvābhimātighne svāhā / savitre tva'rbhumate vibhumate vājavate svāhā bṛhaspataye
tvā viśvadevyāvate svāhā ॥8 ॥*

य. (Yv.) ३८.२६

यावती द्यावापृथिवी यावच्च सप्त सिन्धवो वितस्थिरे ।
तावन्तमिन्द्र ते ग्रहमूर्जा गृह्णाम्यक्षितं मयि गृह्णाम्यक्षितम् ॥२६ ॥
*yāvatī dyāvāpṛthivī yāvachcha sapta sindhavo vitasthire /
tāvantamindra te grahamūrjā grhṇāmyakṣitam mayi grhṇāmyakṣitam ॥26 ॥*

८. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) ३७.१७; ३८.२५

य. (Yv.) ३७.१७

अपश्यं गोपामनिपद्यमानमा च परा च पथिभिश्चरन्तम् ।
स सध्रीचीः स विषूचीर्वसानऽआ वरीवर्त्ति भुवनेष्वन्तः ॥१७ ॥
*apaśyaṁ gopāmanipadyamānamā cha parā cha pathibhiścharantam /
sa sadhrīchīḥ sa viśūchīrvasāna'ā varīvartti bhuvaneṣvantaḥ ॥17 ॥*

य. (Yv.) ३८.२५

एधोऽस्येधिषीमहि समिदसि तेजोऽसि तेजो मयि धेहि ॥२५ ॥
edho'syedhiṣīmahi samidasi tejo'si tejo mayi dhehi ॥25 ॥

९. अग्रादयो लिंगोक्ताः (Agrādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.) ३९.९

उग्रं लोहितेन मित्रंसौव्रत्येन रुद्रं दौर्ब्रत्येनेन्द्रं प्रक्रीडेन मरुतो बलेन साध्यान् प्रमुदा ।
भुवस्य कण्ठ्यं रुद्रस्यान्तः पार्श्व्यं महादेवस्य यक्च्छर्वस्य वनिष्ठुः पशुपतेः पुरीतत् ॥९ ॥
*ugraṁ lohiteṇa mitraṁsauvratyena rudraṁ daurvratyenendram prakriḍena maruto
balena sādhyān pramudā /
bhuvasya kaṇṭhyaṁrudrasyāntaḥ pārśvya mahādevasya yakṣchharvasya vaniṣṭhuḥ
paśupateḥ purītat ॥9 ॥*

१०. त्वष्टा (Tvaṣṭā) - य. (Yv.) ६.२०

ऐन्द्रः प्राणोऽङ्गोऽङ्गो निदीध्यदैन्द्रऽउदानोऽङ्गोऽङ्गो निधीतः ।
देव त्वष्टर्भूरि ते सं समेतु सलक्ष्मा यद्विषुरूपं भवति ।
देवत्रा यन्तमवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरो मदन्तु ॥२० ॥
*aindraḥ prāṇo'aṅge'aṅge nidīdhyadaindra'udāno'aṅge'aṅge nidhītaḥ /
deva tvaṣṭarbhūri te saṁ sametu salakṣmā yadvīsurūpaṁ bhavāti /
devatrā yantamavase sakhāyo'nu tvā mātā pitaro madantu ॥20 ॥*

११. दिगादयो लिंगोक्ताः (Digādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.) ३९.२

दिग्भ्यः स्वाहा चन्द्राय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा ऽद्भ्यः
स्वाहा वरुणाय स्वाहा । नाभ्यै स्वाहा पूताय स्वाहा ॥२ ॥
*digbhyaḥ svāhā chandrāya svāhā nakṣatrebhyaḥ svāhā 'dbhayaḥ
svāhā varuṇāya svāhā / nābhyaī svāhā pūtāya svāhā ॥2 ॥*

१२. द्यावापृथिवी (Dyāvāpṛthivī) - य. (Yv.) ३८.१४

इषे पिन्वस्वोर्जे पिन्वस्व ब्रह्मणे पिन्वस्व क्षत्राय पिन्वस्व द्यावापृथिवीभ्यां पिन्वस्व ।
धर्मासि सुधर्मामेन्यस्मे नृम्णानि धारय ब्रह्मा धारय क्षत्रं धारय विशं धारय ॥१४ ॥
*iṣe pinvasvorje pinvasva brahmaṇe pinvasva kṣatrāya pinvasva dyāvāpṛthivībhyāṁ
pinvasva /
dharmāsi sudharmāmenyasme nṛmṇāni dhāraya brahma dhāraya kṣatram dhāraya
viśaṁ dhāraya ॥14 ॥*

१३. पूषादयो लिंगोक्ताः (Pūṣādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.) ३८.१५

स्वाहा पूष्णे शरसे स्वाहा ग्रावभ्यः स्वाहा प्रतिरवेभ्यः । स्वाहा पितृभ्यऽऊर्ध्वबर्हिभ्यो धर्मपावभ्यः स्वाहा
द्यावापृथिवीभ्यांस्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः ॥१५ ॥

*svāhā pūṣṇe śarase svāhā grāvabhyaḥ svāhā pratiravebhyaḥ । svāhā
pitṛbhya'ūrdhvabarhīrbhyo gharmapāvabhyaḥ svāhā dyāvāpṛthivībhyaḥ svāhā
viśvebhya devebhyaḥ ॥15 ॥*

१४. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) ३९.५

प्रजापतिः सम्प्रियमाणः सम्राट् सम्भृतो वैश्वदेवः सं सन्नो घर्मः प्रवृत्तस्तेजऽउद्यतऽआश्विनः पयस्यानीयमाने
पौष्णो विष्पन्दमाने मारुतः क्रथन् । मैत्रः शरसि सन्ताप्यमाने वायव्यो ह्रियमाणऽआग्नेयो हूयमानो वाग्धुतः
॥५ ॥

*prajāpatiḥ sambhriyamāṇaḥ samrāt sambhṛto vaiśvadevaḥ saṁ sanno gharmaḥ
pravṛktasteja'udyata'āśvinaḥ payasyānīyamāne pauṣṇo viṣpandamāne mārutaḥ
knathan । maitraḥ śarasi santāpyamāne vāyavyo hriyamāṇa'āgneyo hūyamāno
vāgghutaḥ ॥5 ॥*

१५. प्राणादयो लिंगोक्ताः (Prāṇādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.) ३९.१

स्वाहा प्राणेभ्यः साधिपतिकेभ्यः ।

पृथिव्यै स्वाहाग्नये स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा वायवे स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा ॥१ ॥

svāhā prāṇebhyaḥ sādhipatikebhyaḥ ।

*pṛthivyai svāhāgnaye svāhāntarikṣāya svāhā vāyave svāhā dive svāhā sūryāya
svāhā ॥1 ॥*

१६. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.) ६.८

रेवती रमध्वं बृहस्पते धारया वसूनि । ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेन प्रति मुचामि धर्षा मानुषः ॥८ ॥

*revatī ramadhvaṁ bṛhaspate dhārayā vasūni । ṛtasya tvā devahaviḥ pāśena prati
mumchāmi dharṣā mānuṣaḥ ॥8 ॥*

१७. ब्रह्मः (Brahmaḥ) - य. (Yv.) ४०.४

अनेजदेकं मनसो जीवीयो नैनदेवाऽआप्नुवन् पूर्वमर्षत् ।

तद्भावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥४ ॥

anejadekaṁ manaso jīvīyo nainaddevā'āpnuvan pūrvamarṣat ।

taddhāvato'nyānatyeti tiṣṭhattasminnapo mātariśvā dadhāti ॥4 ॥

१८. मरुतः (Marutaḥ) - य. (Yv.) ३९.७

उग्रश्च भीमश्च ध्वान्तश्च धुनिश्च । सासहान्तिश्चभियुग्व च विक्षिपः स्वाहा ॥७ ॥

*ugraścha bhīmaścha dhvāntaścha dhuniścha । sāsaḥnāntiśchabhiyugvā cha vikṣipaḥ
svāhā ॥7 ॥*

१९. याः (Yāḥ) - य. (Yv.) ३८.११; १८-२२; २७; २८

य. (Yv.) ३८.११

दिवि धाऽइमं यामिमं यां दिवि धाः । स्वाहाग्नये यायाय शं यजुर्भ्यः ॥११ ॥

divi dhā'imam yāmimam yām divi dhāḥ । svāhāgnaye yāyāya śaṁ yajurbhyaḥ ॥11 ॥

य. (Yv.) ३८.१८-२२

या ते घर्म दिव्या शुग्या गायत्र्याहविर्धाने । सा तऽआप्यायतात्रिष्टयायतां तस्य ते स्वाहा ।

या ते घर्मन्तरिक्षे शुग्या त्रिष्टुभ्याग्नीध्रे । सा तऽआप्यायतात्रिष्टयायतां तस्यै ते स्वाहा ।

या ते घर्म पृथिव्यां शुग्या जगत्यांसदस्या । सा तऽआप्यायतात्रिष्टयायतां तस्यै ते स्वाहा ॥१८ ॥

क्षत्रस्य त्वा परस्पाय ब्रह्मणस्तन्वं पाहि । विश्स्त्वा धर्मणा वयमनु क्रामाम सुविताय नव्यसे ॥१९ ॥

चतुः स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्य सप्रथाः स नो विश्वायुः सप्रथाः स नः सर्वायुः सप्रथाः ।

अप द्वेषोऽप ह्रोऽन्यत्रतस्य सश्चिम ॥२० ॥

घर्मैतते पुरीषं तेन वर्द्धस्व चा च प्यायस्व । वर्द्धिषीमहि च वयमा च प्यासिषीमहि ॥२१ ॥

अचिक्रदद्वषा हरिर्महान्मित्रो न दर्शतः । संसूर्येण दिद्युतदुदधिर्निधिः ॥२२ ॥

*yā te gharma divyā śugyā gāyatrāyām'havirdhāne । sā ta'ā pyāyatānniṣṭyāyatām tasya
te svāhā ।*

yā te gharmāntarikṣe śugyā triṣṭubhyāgnīdhre । sā ta'ā pyāyatānniṣṭyāyatām tasyai te

svāhā ।

yā te gharma prthivyāṁśugyā jagatyāṁśadasyā । sā ta'ā pyāyatānniṣṭyāyatām tasyai te svāhā ॥18 ॥

kṣatrasya tvā paraspāya brahmaṇastanvaṁ pāhi । viśtvā dharmāṇā vayamanu krāmāma suvitāya navyase ॥19 ॥

chatuḥ sraktirṇābhīrtasya saprathāḥ sa no viśvāyuhḥ saprathāḥ sa naḥ sarvāyuhḥ saprathāḥ ।

apa dveṣo'apa hnaro'nyavratasya saśchima ॥20 ॥

gharmaitatte purīṣaṁ tena varddhasva chā cha pyāyasva । varddhiṣīmahi cha vayamā cha pyāsiṣīmahi ॥21 ॥

achikradadvaṣā harirmahānmitro na darśataḥ । saṁsūryyeṇa didyutadudadhirnidhiḥ ॥22 ॥

य. (Yv.)३८.२७-२८

मयि त्यदिन्द्रियं बृहन्मयि दक्षो मयि क्रतुः ।

घर्मास्त्रशुवि राजति विराजा ज्योतिषा सह ब्रह्मणा तेजसा सह ॥२७ ॥

पयसो रेतऽआभूतं तस्य दोहमशी मुत्तरामुत्तरांसमाम् ।

त्विषः संवृक् क्रत्वे दक्षस्य ते सुषुम्णस्य ते सुषुम्णाग्निहुतः ।

इन्द्रपीतस्य प्रजापतिभक्षितस्य मधुमतऽउपहूतऽउपहूतस्य भक्षयामि ॥२८ ॥

mayi tyadindriyaṁ bṛhanmayi dakṣo mayi kratuḥ ।

gharmāstraśugvi rājati virajā jyotiṣā saha brahmaṇā tejasā saha ॥27 ॥

payaso reta'ābhṛtaṁ tasya dohamaśi muttarāmuttarāṁsamām ।

tvīṣaḥ saṁvṛk kratve dakṣasya te suṣumṇasya te suṣumṇāgnihutaḥ ।

indrapītasya prajāpatibhakṣitasya madhumata'upahūta'upahūtasya bhakṣayāmi ॥28 ॥

२०. रुद्रादयः (Rudrādayaḥ) - य. (Yv.)३८.१६

स्वाहा रुद्राय रुद्रहूतये स्वाहा सं ज्योतिषा ज्योतिः । अहः केतुना जुषतां सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहा । रात्रिः केतुना जुषतां सुज्योतिर्ज्योतिषा स्वाहा ।

मधु हुतमिन्द्रतमेऽअग्रावश्याम ते देव घर्म नमस्तेऽअस्तु मा मा हिं सीः ॥१६ ॥

svāhā rudrāya rudrahūtaye svāhā saṁ jyotiṣā jyotiḥ । ahaḥ ketunā juṣatām

sujoytirjyotiṣā svāhā । rātriḥ ketunā juṣatām sujoytirjyotiṣā svāhā ।

madhu hutamindratame'agnāvaśyāma te deva gharma namaste'astu mā mā hiṁ sīḥ ॥16 ॥

२१. वरुणः (Varuṇaḥ) - य. (Yv.)६.२२

मापो मौषधीर्हि सीर्धाम्नो धाम्नो राजस्ततो वरुण नो मुंच ।

यदाहरघ्न्याऽ इति वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुंच ।

सुमित्रिया नऽआपऽओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥२२ ॥

māpo mauṣadhīrhiṁ sīrdhāmno dhāmno rājastato varuṇa no muñcha ।

yadāhuraghnyā' iti varuṇeti śapāmahe tato varuṇa no muñcha ।

sumitriyā na'āpa'Oṣadhayaḥ santu durmitriyāstasmai santu yo'smān dveṣṭi yaṁ cha vayanḥ dviṣmaḥ ॥22 ॥

२२. वाक् (Vāk) - य. (Yv.)३८.५

यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूर्यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः ।

यन विश्वा पुष्यसि वार्य्याणि सरस्वति तमिह धातवेऽकः । उर्वन्तरिक्षमन्वेमि ॥५ ॥

yaste stanāḥ śāśayo yo mayobhūryo ratnadhā vasuvidyaḥ sudatraḥ ।

yana viśvā puṣyasī vāryyāṇi sarasvati tamiha dhātave'kaḥ ।

urvantarikṣamanvemi ॥5 ॥

२३. वागादयो लिंगोक्ताः (Vāgādayo Liṅgoktāḥ) - य. (Yv.)३९.३

वाचे स्वाहा प्राणाय स्वाहा प्राणाय स्वाहा । चक्षुषे स्वाहा चक्षुषे स्वाहा ।

श्रोत्राय स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा ॥३॥
vāche svāhā prāṇāya svāhā prāṇāya svāhā / chakṣuṣe svāhā chakṣuṣe svāhā /
śrotrāya svāhā śrotrāya svāhā ॥3॥

२४. वातः (Vātaḥ) - य. (Yv.)३८.७

समुद्राय त्वा वाताय स्वाहा सरिराय त्वा वाताय स्वाहा ।
 अनाधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा । अप्रतिधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा ।
 अवस्यवे त्वा वाताय स्वाहा । अशिमिदाय त्वा वाताय स्वाहा ॥७॥
samudrāya tvā vātāya svahā sarirāya tvā vātāya svāhā /
anādhṛṣyāya tvā vātāya svāhā / apratidhṛṣyāya tvā vātāya svāhā /
avasyave tvā vātāya svāhā / aśimidāya tvā vātāya svāhā ॥7॥

२५. वायुः (Vāyuh) - य. (Yv.)३८.९

यमाय त्वांगिरस्वते पितृमते स्वाहा । स्वाहा घर्माय स्वाहा घर्मः पित्रे ॥९॥
yamāya tvāṅgirasvate pitṛmate svāhā / svāhā gharṁāya svāhā gharmaḥ pitre ॥9॥

२६. विद्वांसः (Vidvāṁsaḥ) - य. (Yv.)६.६

परिवीरसि परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां परीमं यजमानंरायो मनुष्याणाम् ।
 दिवः सूनुरस्येष ते पृथिव्याँल्लोकऽआरण्यस्ते पशुः ॥६॥
parivīrasi pari tvā daivīrviśo vyayantāṁ parīmaṁ yajamānāmrāyo manuṣyāṇām /
dīvaḥ sūnurasyeṣa te pṛthivyāṁlloka'āraṇyaste paśuḥ ॥6॥

२७. विष्णुः (Viṣṇuh) - य. (Yv.)६.३

या ते धामान्युश्मसि गमध्यै यत्र गावो भूरिशृंगाऽअयासः । अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः परमं पदमवभारि भूरि ।
 ब्रह्मवनि त्वा क्षत्रवनि रायस्पोषवनि पर्य्यूहामि ।
 ब्रह्म दंह क्षत्रं दंहायुर्दंह प्रजां दं ह ॥३॥
yā te dhāmānyuśmasi gamadhyai yatra gāvo bhūriśṛṅgā'ayāsaḥ / atrāha
tadurugāyasya viṣṇoḥ paramaṁ padamavabhāri bhūri /
brahmavani tvā kṣatravani rāyaspoṣavani paryyūhāmi /
brahma dṛṇha kṣatraṁ dṛṇhāyurdṛṇha prajāṁ dṛṇ ha ॥3॥

२८. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.)६.१९

घृतं घृतपावानः पिबत वसां वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य हविरसि स्वाहा । दिशः प्रदिशऽआदिशो
 विदिशऽउद्दिशो दिग्भ्यः स्वाहा ॥१९॥
ghṛtaṁ ghṛtapāvānaḥ pibata vasāṁ vasāpāvānaḥ pibatāntarikṣasya havirasi svāhā /
dīśaḥ pradiśa'ādīśo vidiśa'uddīśo digbhyaḥ svāhā ॥19॥

२९. श्रीः (Śrīḥ) - य. (Yv.)३९.४

मनसः काममाकृतिं वाचः सत्यमशीय ।
 पशूनांरूपमन्नस्य रसो यशः श्रीः श्रयतां मयि स्वाहा ॥४॥
manasaḥ kāmamākūtiṁ vāchaḥ satyamaśīya /
paśūnāmrūpamannasya raso yaśaḥ śrīḥ śrayatāṁ mayi svāhā ॥4॥

३०. सविता दयः (Savitā Dayah) - य. (Yv.)३९.६

सविता प्रथमेऽहन्नग्निर्द्वितीये वायुमृत्तीयऽआदित्यश्चतुर्थे चन्द्रमाः पंचमऽऋतुः षष्ठे
 मरुतः सप्तमे बृहस्पतिरष्टमे । मित्रो नवमे वरुणो दशमऽइन्द्रऽएकादशे विश्वे देवा द्वादशे ॥६॥
savitā prathame'hannagnirdvītiye vāyumṛtīya'ādityaśchaturthe chandramāḥ
pañchama'rtuḥ ṣaṣṭhe
marutaḥ saptame bṛhaspatiraṣṭame / mitro navame varuṇo daśama'indra'ekādaśe
viśve devā dvādaśe ॥6॥

३१. सविता, अश्विनौ, पूषा (Savitā, Aśvinau, Pūṣā) - य. (Yv.)६.९

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बा हुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । अग्नीषोमाभ्यां जुष्टं नियुनज्मि ।

अद्भ्यस्त्वौषधीभ्योऽनु त्वा माता मन्यतामनु पितानु भ्राता सगर्भ्योऽनु सखा सयूत्यः । अग्नीषोमाभ्यां त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ॥९॥

devasya tvā savituḥ prasave śvinorbā hubhyām pūṣṇo hastābhyām / agniṣomābhyām juṣṭam niyunajmi /

adbhyastvauṣadhībhyo'nu tvā mātā manyatāmanu pitānu bhrātā sagarbhyo'nu sakhā sayūtthyaḥ / agniṣomābhyām tvā juṣṭam prokṣāmi ॥९॥

३२. सेनापतिः (Senāpatiḥ) - य. (Yv.) ६.२१

समुद्रं गच्छ स्वाहाऽन्तरिक्षं गच्छ स्वाहा देवं सवितारं गच्छ स्वाहा । मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहाऽहोरात्रे गच्छ स्वाहा छन्दां सि गच्छ स्वाहा द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहा यां गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ स्वाहा दिव्यं नभो गच्छ स्वाहाग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहा मनो मे हार्दि यच्छ दिवं ते धूमो गच्छतु स्वर्ज्योतिः पृथिवीं भस्मनापृण स्वाहा ॥२१॥

samudram gachchha svāhā'ntarikṣam gachchha svāhā devam savitāram gachchha svāhā / mitrāvaruṇau gachchha svāhā'horātre gachchha svāhā chhandām si gachchha svāhā dyāvāpṛthivī gachchha svāhā yām gachchha svahā somam gachchha svāhā divyam nabho gachchha svāhāgimna vaiśvānaram gachchha svāhā mano me hārdi yachchha divam te dhūmo gachchhatu svarjyotiḥ pṛthivīm bhasmanāpṛṇa svāhā ॥२१॥

२८०. दीर्घतमा औचथ्यः (Dīrghatamā Auchathyah)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.१४०.१-१३; १.१४१.१-१३; १.१४२.१-४; १.१४३.१-८; १.१४४.१-७; १.१४५.१-५; १.१४६.१-५; १.१४७.१-५; १.१४८.१-५; १.१४९.१-५; १.१५०.१-३; सा. (Sv.) ९७; १७७४-७६

ऋ. (Rv.) १.१४०.१-१३

वेदिषदे प्रियधामाय सुद्युते धासिमिव प्र भरा योनिमग्रये ।

वस्त्रेणैव वासया मन्मना शुचिं ज्योतीरथं शुक्रवर्णं तमोहनम् ॥१॥

अभि द्विजन्मा त्रिवृदन्नमृज्यते संवत्सरे वावृधे जग्धमी पुनः ।

अन्यस्यासा जिह्वया जेन्यो वृषा न्यन्येन वनिनो मृष्ट वारणः ॥२॥

कृष्णपुतौ वेविजे अस्य सक्षिता उभा तरेते अभि मातरा शिशुम् ।

प्राचाजिह्वं ध्वसयन्तं तृषुच्युतमा साच्यं कुपयं वर्धनं पितुः ॥३॥

मुमुक्ष्वोऽनवे मानवस्यते रघुद्ववः कृष्णसीतास ऊ जुवः ।

असमना अजिरासो रघुष्यदो वातजूता उप युज्यन्त आशवः ॥४॥

आदस्य ते ध्वसयन्तो वृथेरते कृष्णमभ्वं महि वर्षः करिक्रतः ।

यत्सीं महीमवनिं प्राभि मर्मृशदभिश्चसन्तस्तनयत्रेति नानदत् ॥५॥

भूषन्न योऽधि बभ्रूषु नम्रते वृषेव पत्नीरभ्येति रोरुवत् ।

ओजायमानस्तन्वश्च शुम्भते भीमो न शृंगा दविधाव दुर्गृभिः ॥६॥

स संस्तिरो विष्टिरः सं गृभायति जानन्नेव जानतीर्नित्य आ शये ।

पुनर्वर्धन्ते अपि यन्ति देव्यमन्यद्वर्षः पित्रोः कृण्वते सचा ॥७॥

तमगुवः केशिनीः सं हि रेभिर ऊर्ध्वास्तर्स्थुममुषीः प्रायवे पुनः ।

तासां जरां प्रमुवचन्नेति नानददसु परं जनयंजीवमस्तुतम् ॥८॥

अधीवासं परि मातू रिहन्नह तुविग्रेभिः सत्वभिर्याति वि ज्रयः ।

वयो दधत्पद्वते रेरिहत्सदान श्येनी सचते वर्तनीरह ॥९॥

अस्माकमग्रे मधवत्सु दीदिह्यध श्वसीवान्वृषभो दमूनाः ।

अवास्या शिशुमतीरदीर्घमेव युत्सु परिजर्भुराणः ॥१०॥

इदमग्रे सुधितं दुर्धितादधि प्रियादु चिन्मन्मनः प्रेयो अस्तु ते ।

यत्ते शुक्रं तन्वोऽरोचते शुचि तेनास्मभ्यं वनसे रत्नमा त्वम् ॥११॥

रथाय नावमुत नो गृहाय नित्यारित्रां पद्वतीं रास्यग्रे ।

अस्माकं वीरौ उत नो मघोनो जनाँश्च या पारयाच्छर्म या च ॥१२॥

अभी नो अग्र उक्थमिज्जुगुर्या द्यावाक्षामा सिन्धवश्च स्वगूर्ताः ।
 गव्यं यव्यं यन्तो दीर्घहिषं वरमरुण्यो वरन्त ॥१३॥
vediṣade priyadhāmāya sudyute dhāsimiva pra bharā yonimagnaye ।
vastrepeva vāsaya manmanā śuchim jyotīratham śukravarṇa tamohanam ॥1॥
abhi dvijanmā trivṛdannamjyate saṁvatsare vāvṛdhe jagdhamī punaḥ ।
anyasyāsā jihnayā jēnyo vṛṣā nyalnyena vanino mṛṣṭa vāraṇaḥ ॥2॥
kṛṣṇaprutau vevije asya sakṣitā ubhā tarete abhi mātārā śīsum ।
prāchājihnam dhvasayantam tṛṣuchyutamā sāchyam kupayam vardhanam pituḥ ॥3॥
mumukṣavo3 manave mānavasyate raghudruvaḥ kṛṣṇasītāsa ū juvaḥ ।
asamanā ajirāso raghuṣyado vātajūtā upa yujyanta āśavaḥ ॥4॥
ādasya te dhvasayanto vṛtherate kṛṣṇamabhvam mahi varpaḥ karikrataḥ ।
yatsim mahimavanim prābhi marmṛśadabhiśvasantstanayanneti nānadat ॥5॥
bhūṣanna yo'dhi babhrūṣu namnate vṛṣeva patnīrabhyeti roruvat ।
Ojāyamānastanvaścha śumbhate bhīmo na śṛṅgā davidhāva durgrbhiḥ ॥6॥
sa saṁstiro viṣṭiraḥ saṁ grbhāyati jānanneva jānatīrṇitya ā śaye ।
punarvardhante api yanti devyamanyadvarpaḥ pitroḥ kṛṇvate sachā ॥7॥
tamagruvaḥ keśinīḥ saṁ hi rebhira ūrdhvāstarsthumamruṣiḥ prāyave punaḥ ।
tāsām jarām pramuṁvachanneti nānadadasuṁ param janayamjīvamastṛtam ॥8॥
adhīvāsaṁ pari mātū rihannaha tuvigrebhiḥ satvabhīryati vi jrayaḥ ।
vayo dadhatpadvate rerihatsadāna śyenī sachate vartanīraha ॥9॥
asmākamagne maghavatsu dīdihyadha śvasīvānvṛṣabho damūnāḥ ।
avāsyā śīsumatīradīdervarmeva yutsu parijarbhurāṇaḥ ॥10॥
idamagne sudhitam durdhitādadhi priyādu chinmanmanaḥ preyo astu te ।
yatte śukram tanvo3 rochate śuchi tenāsmabhyam vanase ratnamā tvam ॥11॥
rathāya nāvamuta no grhāya nityāritrām padvatīm rāsyagne ।
asmākam vīrām uta no maghono janāmścha yā pārayāchchharma yā cha ॥12॥
abhī no agna ukthamijjuguryā dyāvākṣāmā sindhavaścha svagūrtāḥ ।
gavyam yavyam yanto dīrghāheṣam varamaruṇyo varanta ॥13॥

ऋ. (Rv.) १.१४१.१-१३

बळित्था तद्वपुषे धायि दर्शते देवस्य भर्गः सहस्रो यतो जनि ।
 यदीमुप ह्रते साधते मतिऋतस्य धेना अनयन्त ससुतः ॥१॥
 पृक्षो वपुः पितुमान्नित्य आ शये द्वितीयमा सप्तशिवासु मातृषु ।
 तृतीयमस्य वृषभस्य दोहसे दशप्रमतिं जनयन्त योषणः ॥२॥
 निर्यदी बुध्नामहिषस्य वर्षस ईशानासः शवसा क्रन्त सूरयः ।
 यदीमनु प्रदिवो मध्व आधवे गुहा सन्त मातरिश्वा मथायति ॥३॥
 प्र यत्पितुः परमात्रीयते पर्या पृक्षुधो वीरुधो दंसु रोहति ।
 उभा यदस्य जनुषं यदिन्वत आदिद्यविष्ठो अभवद्वृणा शुचिः ॥४॥
 आदिन्मातृराविशद्यास्वा शुचिरहिस्मान उर्विया वि वावृधे ।
 अनु यत्पूर्वा अरुहत्सनाजुवो नि नव्यसीष्ववरासु धावते ॥५॥
 आदिद्धोतारं वृणते दिविष्टिषु भगमिव पपृचानास ऋजते ।
 देवान्यत्क्रत्वा मज्मना पुरुष्टुतो मर्त शंसं विश्वधा वेति धायसे ॥६॥
 वि यदस्थाद्यजतो वातचोदितो ह्यारो न वक्त्रा जरणा अनाकृतः ।
 तस्य पत्नन्दक्षुषः कृष्णजंहसः शुचिजन्मनो रज आ व्यध्वनः ॥७॥
 रथो नयातः शिक्त्रभिः कृतो द्यामंगेभिररुषेभिरीयते ।
 आदस्य ते कृष्णासो दक्षि सूरयः शूरस्येव त्वेषथादीषते वयः ॥८॥
 त्वया ह्यग्रे वरुणो धृतव्रतो मित्रः शाश्वदे अर्यमा सुदानवः ।
 यत्सीमनु क्रतुना विश्वथा विभुरात्र नेमिः परिभूरजायथाः ॥९॥
 त्वमग्रे शशमानाय सुन्वते रत्नं यविष्ठ देवतातिमिन्वसि ।

ते त्वा नु नव्यं सहसो युवन्वयं भगं न कारे महिरत्न धीमहि ॥१०॥
 अस्मे रयिं न स्वर्थ दमूनसं भगं दक्षं न पपृचासि धर्णसिम् ।
 रश्मीरिव यो यमति जन्मनी उभे देवानां शंसमृत आ च सुक्रतुः ॥११॥
 उत नः सुद्योत्मा जीराश्चो होता मन्द्रः शृणवच्चन्द्ररथः ।
 स नो नेषत्रेषतमैरमूरोऽग्निर्वांसं सुवितं वस्यो अच्छ ॥१२॥
 अस्ताव्यग्निः शिमीवद्भिरकैः साम्राज्याय प्रतरं दधानः ।
 अमी च ये मघवानो वयं च मिहं न सूरौ अति निष्टतन्यु ॥१३॥

*baḷitthā tadvapuse dhāyī darśataṁ devasya bhargaḥ sahaso yato jani ।
 yadīmupa hnarate sādhatē matiṛrtasya dhenā anayanta sasrutaḥ ॥1॥
 prkṣo vapuḥ pitumānnitya ā śaye dvitīyamā saptaśivāsu mātṛṣu ।
 tṛtīyamasya vṛṣabhasya dohase daśapramatiṁ janayanta yoṣaṇaḥ ॥2॥
 niryadīm budhnānmahiṣasya varpasa īśānāsaḥ śavasā kranta sūrayaḥ ।
 yadīmanu pradivo madhva ādhava guhā santaṁ mātariśvā mathāyati ॥3॥
 pra yatpituḥ paramānnīyate paryā prkṣudho vīrudho daṁsu rohati ।
 ubhā yadasya januṣaṁ yadinvata ādidyaviṣṭho abhavadghṛṇā śuchiḥ ॥4॥
 ādinmātṛāviśadyāsvā śuchirahismāna urviyā vi vāvṛdhe ।
 anu yatpūrvā aruhatsanājuvo ni navyasīṣvavarāsu dhāvate ॥5॥
 ādiddhotāraṁ vṛṇate diviṣṭiṣu bhagamiva papṛchānāsa rñjate ।
 devānyatkratvā majmanā puruṣtuto marta śaṁsaṁ viśvadhā veti dhāyase ॥6॥
 vī yadasthādyaḥjato vātachodito hnāro na vakvā jaraṇā anākṛtaḥ ।
 tasya patmandakṣuṣaḥ kṛṣṇajamhasaḥ śuchijanmano raja ā vyadhvanaḥ ॥7॥
 ratho nayātaḥ śikvabhiḥ kṛto dyāmaṁgebhīraruṣebhirīyate ।
 ādasya te kṛṣṇāso dakṣī sūrayaḥ sūrasyeva tveṣathādīṣate vayaḥ ॥8॥
 tvayā hyagne varuṇo dhṛtavrato mitraḥ śāsādre aryamā sudānavaḥ ।
 yatsīmanu kratunā viśvathā vibhurarānna nemiḥ paribhūrajāyathāḥ ॥9॥
 tvamagne śāsamānāya sunvate ratnaṁ yaviṣṭha devatātīmīnvasi ।
 taṁ tvā nu navyaṁ sahaso yuvanvayaṁ bhagaṁ na kāre mahiratna dhīmahi ॥10॥
 asme rayiṁ na svartha damūnasam bhagaṁ dakṣam na papṛchāsi dharṇasim ।
 raśīmīriva yo yamati janmaṁ ubhe devānām śaṁsamṛta ā cha sukratuḥ ॥11॥
 uta naḥ sudyotmā jīrāśvo hotā mandraḥ śṛṇavachchandraraṭhaḥ ।
 sa no neṣanneṣatamairamūro'gnīrvāmaṁ suvitaṁ vasyo achchha ॥12॥
 astāvyagniḥ śīmīvadbhīrarkaiḥ sāmṛājyāya prataraṁ dadhānaḥ ।
 amī cha ye maghavāno vayaṁ cha mihaṁ na sūro ati niṣṭatanyu ॥13॥*

ऋ. (Rv.) १.१४२.१-४

समिद्धो अग्न आ वह देवाँ अद्य यतस्रुचे ।
 तन्तुं तनुष्व पूर्य सुतसोमाय दाशुषे ॥१॥
 घृतवन्तमुप मासि मधुमन्तं तनूनपात् ।
 यां विप्रस्य मावतः शशमानस्य दाशुषः ॥२॥
 शुचिः पावको अद्भूतो मध्वा यां मिमिक्षति ।
 नराशंसस्त्रिरा दिवो देवो देवेषु यिायः ॥३॥
 ईळितो अग्न आ वहेन्द्र चित्रमिह प्रियम् ।
 इयं हि त्वा मतिर्ममाच्छा सुजिह्व वच्यते ॥४॥

*samiddho agna ā vaha devāṁ adya yatasruche ।
 tantum tanuṣva pūrvya sutasomāya dāśuṣe ॥1॥
 ghṛtavantamupa māsi madhumantaṁ tanūnapāt ।
 yām viprasya māvataḥ śāsamānasya dāśuṣaḥ ॥2॥
 śuchiḥ pāvako adbhūto madhvā yām mimikṣati ।
 narāśaṁsastrirā divo devo deveṣu yīāyaḥ ॥3॥*

*īlito agna ā vahendra chitramiha priyam /
īyaṁ hi tvā matirmamāchchhā sujihna vachyate ॥4॥*

ऋ. (Rv.) १.१४३.१-८

प्र तव्यसीं नव्यसीं धीतिमग्रये वाचो मतिं सहसः सूनवे भरे ।
अपां नपाद्यो वसुभिः सह प्रियो होता पृथिव्यां न्यसीददृत्वियः ॥१॥
स जायमानः परमे व्योमन्याविराग्निरभवन्मातरिश्चने ।
अस्य क्रत्वा समिधानस्य मज्मना प्र द्यावा शोचिः पृथिवी अरोचयत् ॥२॥
अस्य त्वेषा अजरा अस्य भानवः सुसंष्टः सुप्रतीकस्य सुद्युतः ।
भात्वक्षसो अत्यक्तुर्न सिन्धवोऽग्रे रेजन्ते अससन्तो अजराः ॥३॥
यमेरिरे भृगवो विश्ववेदसं नाभा पृथिव्या भुवनस्य मज्मना ।
अग्निं तं गीर्भिर्हिनुहि स्व आ दमे य एको वस्वो वरुणो न राजति ॥४॥
न यो वराय मरुतामिव स्वनः सेनेव सृष्टा दिव्या यथाशनिः ।
अग्निर्जम्भैस्तिगितैरति भवति योधो न शत्रून्स वना न्यृजते ॥५॥
कुवित्रो अग्निरुचथस्य वीरसद्वसुष्कुविद्वसुभिः काममावरत् ।
चोदः कुवित्तुज्यात्सातये धियः शुचिप्रतीकं तमया धिया गृणे ॥६॥
घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूर्षदमग्निं मित्रं न समिधान ऋजते ।
इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यच्छुक्रवर्णामुदु नो यंसते धियम् ॥७॥
अप्रयुच्छन्नप्रयुच्छद्विरग्रे शिवेभिर्नः पायुभिः पाहि शग्नैः ।
अदब्धेभिरदृपितेभिरिष्टेऽनिमिषद्भिः परि पाहि नो जाः ॥८॥

*pra tavyasīm navyasīm dhītimagnaye vācho matim sahasaḥ sūnave bhare /
apām napādyo vasubhiḥ saha priyo hotā pṛthivyām nysīdadṛtviyaḥ ॥1॥
sa jāyamānaḥ parame vyomanyāvīragnirabhavanmātariśvane /
asya kratvā samidhānasya majmanā pra dyāvā śochiḥ pṛthivī arochayat ॥2॥
asya tveṣā ajarā asya bhānavaḥ susaṁdṛśaḥ supratīkasya sudyutaḥ /
bhātvakṣaso atyakturna sindhavo'gne rejante asasanto ajarāḥ ॥3॥
yamerire bhṛgavo viśvavedasaṁ nābhā pṛthivyā bhuvanasya majmanā /
agniṁ taṁ gīrbhirhinuhi sva ā dame ya eko vasvo varuṇo na rājati ॥4॥
na yo varāya marutāmiva svanaḥ seneva sṛṣṭā divyā yathāśaniḥ /
agnirjambhaistigitaṛatti bharvati yodho na śatrūntsa vanā nyrñjate ॥5॥
kuvinno agniruchathasya vīrasadvasuṣkuvīdvasubhiḥ kāmamāvarat /
chodaḥ kuvittutujyātsātaye dhiyaḥ śuchipratīkaṁ tamayā dhiyā gṛṇe ॥6॥
ghṛtapratīkaṁ va ṛtasya dhūrṣadamagniṁ mitraṁ na samidhāna ṛñjate /
indhāno akro vidatheṣu dīdyachchhukravarnāmudu no yaṁsate dhiyam ॥7॥
aprayuchchhannaprayuchchhadbhiragne śivebhirnaḥ pāyubhiḥ pāhi śagmaiḥ /
adabdebhiraḍṛpītebhiriṣṭe'nimiṣadbhiḥ pari pāhi no jāḥ ॥8॥*

ऋ. (Rv.) १.१४४.१-७

एति प्र होता व्रतमस्य माययोर्ध्वा दधानः शुचिपेशसं धियम् ।
अभि स्रुचः क्रमते दक्षिणावृतो या अस्य धाम प्रथमं ह निंसते ॥१॥
अभीमृतस्य दोहना अनूषत योनौ देवस्य सदने परीवृताः ।
अपामुस्थे विभृतो यदावसदध स्वधा अधयद्याभिरीयते ॥२॥
युयूषतः सवयसा तदिद्वपुः समानमर्थ वितरित्रता मिथः ।
आदीं भगो न हव्यः समस्मदा वोळहुर्न रश्मीन्समयंस्त सारथिः ॥३॥
यमीं द्वा सवयसा सपर्यतः समाने योना मिथुना समोकसा ।
दिवा न नक्तं पलितो युवाजनि पुरु चरन्नजरो मानुषा युगा ॥४॥
तमं हिन्वन्ति धीतयो दश त्रिंशो देवं मर्तास ऊतये हवामहे ।
धनोर्धि प्रवत आ स ऋण्वत्यभिन्नजद्विर्वयुना नवाधित ॥५॥
त्वं ह्यग्रे दिव्यस्य राजसि त्वं पार्थिवस्य पशुपा इव त्मना ।

एनी त एते बृहती अभिश्रिया हिरण्ययी वक्करी बर्हिराशाते ॥६॥
 अग्ने जुषस्व प्रति हर्य तद्वचो मन्द्र स्वधाव ऋतजात सुक्रतो ।
 यो विश्वतः प्रत्यङ्मुसि दर्शतो रण्वः संदृष्टौ पितुमाँ इव क्षयः ॥७॥
eti pra hotā vratamasya māyayordhvā dadhānaḥ śuchipeśasam dhiyam ।
abhi sruchaḥ kramate dakṣiṇāvṛto yā asya dhāma prathamam ha nimśate ॥1॥
abhīmṛtasya dohanā anūṣata yonau devasya sadane parivṛtāḥ ।
apāmusthe vibhṛto yadāvasadadha svadhā adhayadyābhirīyate ॥2॥
yuyūṣataḥ savayasā tadidvapuḥ samānamartha vitaritratā mithaḥ ।
ādīm bhago na havyaḥ samasmadā voḷahurna rāsmīntsamayaṁsta sārathiḥ ॥3॥
yamīm dvā savayasā saparyataḥ samāne yonā mithunā samokasā ।
divā na naktaṁ palito yuvājani purū charannajaro mānuṣā yugā ॥4॥
tamaṁ hinvanti dhītayo daśa vriśo devaṁ martāsa ūtaye havāmahe ।
dhanoradhi pravata ā sa ṛṇvatyabhivrajadbhirvayunā navādhita ॥5॥
tvaṁ hyagne divyasya rājasi tvaṁ pāṛthivasya paśupā iva tmanā ।
enī ta ete bṛhatī abhiśriyā hiraṇyayī vakvarī barhirāśāte ॥6॥
agne juṣasva prati harya tadvacho mandra svadhāva ṛtajāta sukrato ।
yo viśvataḥ pratyamṁsi darśato raṇvaḥ samidṛṣtau pitumām iva kṣayaḥ ॥7॥

ऋ. (Rv.) १.१४५.१-५

तं पृच्छता स जगामा स वेद स चिकित्वाँ ईयते सा न्वीयते ।
 तस्मिन्सन्ति प्रशिषस्तस्मिन्निष्ठयः स वाजस्य शवसः शुष्मिणस्पतिः ॥१॥
 तमितृच्छन्ति न सिमो वि पृच्छति स्वेनेव धीरो मनसा यदग्रभीत् ।
 न मृष्यते प्रथमं नापरं वचोऽस्य क्रत्वा सचते अप्रदृषितः ॥२॥
 तमिद् गच्छन्ति जुह्वं स्तमर्वतीर्विश्वान्येकः शृणवद्वचांसि मे ।
 पुरूप्रैस्ततुरिर्यासाधनोऽच्छिद्रोतिः शिशुरादत्त सं रभः ॥३॥
 उपस्थां चरति यत्समारत सद्यो जातस्तत्सार युज्येभिः ।
 अभि श्रान्तं मृशते नान्दे मुदे यदीं गच्छन्त्युशतीरपिष्ठितम् ॥४॥
 स ई मृगो अप्यो वनर्गुरुप त्वच्युपमस्यां नि धायि ।
 व्यब्रवीद्वयुना मर्त्येभ्योऽग्निर्विद्वं ऋतचिद्धि सत्यः ॥५॥
taṁ pṛchchhatā sa jagāmā sa veda sa chikivāṁ īyate sā nvīyate ।
tasmintsanti praśiṣastasminniṣṭayaḥ sa vājasya śavasaḥ śuṣmīṇaspatiḥ ॥1॥
tamitpṛchchhanti na simo vi pṛchchhati sveneva dhīro manasā yadagrabhīt ।
na mṛṣyate prathamam nāparam vacho'sya kratvā sachate apradr̥pitaḥ ॥2॥
tamid gachchhanti juhna1 stamarvatīrviśvānyekaḥ śṛṇavadvachāṁsi me ।
purupraśastaturiryāsādhano'chchhidrotiḥ śiśurādatta saṁ rabhaḥ ॥3॥
upasthāyaṁ charati yatsamārata sadyo jātastatsāra yujyebhiḥ ।
abhi śvāntaṁ mṛśate nāndye mude yadīm gachchhantyuśatīrapiṣṭhitam ॥4॥
sa ī mṛgo apyo vanargurupa tvachyupamasyām ni dhāyi ।
vyabravīdvayunā martyebhyo'gnirvidvāṁ ṛtachiddhi satyaḥ ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.१४६.१-५

त्रिमूर्धानं सप्तरींश्च गृणीषेऽनूनमर्गिन् पित्रोरुपस्थे ।
 निषत्तमस्य चरतो ध्रुवस्य विश्वा दिवो रोचनापप्रिवांसम् ॥१॥
 उक्षा महौ अभि ववक्ष एने अजरस्तथावितऊतिऋर्षः ।
 उव्याः पदो नि दधाति सानौ रिहन्त्यूधो अरुषासो अस्य ॥२॥
 समानं वत्समभि संचरन्ती विश्वग्धेनु वि चरतः सुमेके ।
 अनपवृज्याँ अध्वनो मिमाने विश्वान्केताँ अधि महो दधाने ॥३॥
 धीरासः पदं कवयो नयन्ति नाना हृदा रक्षमाणा अजुर्यम् ।
 सिषासन्तः पर्यपश्यन्त सिन्धुमाविरेभ्यो अभवत्सूर्यो नृन् ॥४॥
 दिदृक्षेण्यः परि काष्ठासु जेन्य ईळेन्यो महो अर्भाय जीवसे ।

मुरुत्रा यदभवत्सूरहैभ्यो गर्भेभ्यो मघवा विश्वदर्शतः ॥५॥

trimūrdhānam saptariśinīma gr̥ṇīṣe'nūnamaginīna pitreārupasthe /
niṣattamasya charato dhruvasya viśvā divo rochanāpaprivāmsam ॥1॥
ukṣā mahāṁ abhi vavakṣa ene ajarastathāvitaūtiṛṣvaḥ /
uvyāḥ pado ni dadhāti sānau rihantyūdho aruṣāso asya ॥2॥
samānam vatsamabhi samcharanti viśvagdhenu vi charataḥ sumeke /
anapavṛjyāṁ adhvano mimāne viśvānketāṁ adhi maho dadhāne ॥3॥
dhīrāsaḥ padam kavayo nayanti nānā hṛdā rakṣamāpā ajuryam /
siṣāsantaḥ paryapaśyanta sindhumāvirebhyo abhavatsūryo nṛṇ ॥4॥
didṛkṣenyaḥ pari kāṣṭhāsu janya īlenyo maho arbhāya jīvase /
murutrā yadabhavatsūrahaibhyo garbhebhya maghavā viśvadarśataḥ ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.१४७.१-५

कथा ते अग्ने शुचयन्त आयोर्ददाशुर्वाजोभिराशुषाणाः ।
 उभे यत्तोके तनये दधाना ऋतस्य सामन् रण्यन्त देवाः ॥१॥
 बोधा मे अस्य वचसो यविष्ठ मंहिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः ।
 पीयति त्वो अनु त्वो गृणाति वन्दारुस्ते तन्वं वन्दे अग्ने ॥२॥
 ये पायवो मामतेयं ते अग्ने पश्यन्तो अन्धं दुरितादरक्षन् ।
 ररक्ष तान्सुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो नाह देभुः ॥३॥
 यो नो अग्ने अररिवाँ अघायुररातीवा मर्चयति द्वयेन ।
 मन्त्रो गुरुः पुनरस्तु सो अस्मा अनु मृक्षीष्ट तन्वं दुरुक्तैः ॥४॥
 उत वा यः सहस्य प्रविद्वान्मर्तो मर्त मर्चयति द्वयेन ।
 अतः पाहि स्तवमान स्तुवन्तमग्ने माकिर्नो दुरिताय धायीः ॥५॥

kathā te agne śuchayanta āyordadāśurvājohirāśuṣāṇāḥ /
ubhe yattoke tanaye dadhānā ṛtasya sāmān raṇyanta devāḥ ॥1॥
bodhā me asya vachaso yaviṣṭha maṁhiṣṭhasya prabhṛtasya svadhāvaḥ /
pīyati tvo anu tvo gr̥ṇāti vandāruste tanvaṁ vande agne ॥2॥
ye pāyavo māmāteyaṁ te agne paśyanto andhaṁ duritādarakṣan /
rarakṣa tāntsukṛto viśvavedā dipsanta idripavo nāha debhuḥ ॥3॥
yo no agne ararivāṁ aghāyurarātīvā marchayati dvayena /
mantra guruḥ punarastu so asmā anu mṛkṣīṣṭa tanvaṁ duruktaiḥ ॥4॥
uta vā yaḥ sahasya pravidvānmarto marta marchayati dvayena /
ataḥ pāhi stavamāna stuvantamagne mākirno duritāya dhāyīḥ ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.१४८.१-५

मथीद्यदीं विष्टो मातरिश्वा होतारं विश्वाप्सुं विश्वदेव्यम् ।
 नि यं दधुर्मनुष्यासु विक्षु स्वर्णं चित्रं वपुषे विभावम् ॥१॥
 ददानमिन्न ददभन्त मन्माग्निर्वरुथं मम तस्य चाकन् ।
 जुषन्त विश्वान्यस्य कर्मोपस्तुतिं भरमाणस्य कारोः ॥२॥
 नित्ये चिन्नु यं सदने जगृभ्रे प्रशस्तिभिर्दधिरे यियायासः ।
 प्र सू नयन्त गृभयन्त इष्टावश्चसो न रथ्यो रारहाणाः ॥३॥
 पुरुणि दस्मो नि रिणाति जम्भैराद्रोचते वन आ विभावा ।
 आदस्य वातो अनु वाति शोचिरस्तुर्न शर्यामसनामनु द्यून् ॥४॥
 न यं रिपवो न रिषण्यवो गर्भे सन्तं रेष्णा रेष्यन्ति ।
 अन्धा अपश्या न दभन्नभिख्या नित्यास ई प्रेतारो अरक्षन् ॥५॥

mathīdyadīm viṣṭo mātariśvā hotāraṁ viśvāpsuṁ viśvadevyam /
ni yaṁ dadhurmanuṣyāsu vikṣu svārṇa chitraṁ vapuṣe vibhāvam ॥1॥
dadānaminna dadabhanta manmāgnirvarūthaṁ mama tasya chākan /
juṣanta viśvānyasya karmopastutiṁ bharamāpasya kārōḥ ॥2॥
nitye chinnu yaṁ sadane jagṛbhre praśastibhirdadhire yīāyāsaḥ /

pra sū nayanta gr̥bhayanta iṣṭāvaśvaso na rathyo rārahāṇāḥ ॥3॥
purūṇi dasmo ni ripāti jambhairād̥rochate vana ā vibhāvā ॥
ādasya vāto anu vāti śochirasturna śaryāmasanāmanu dyūn ॥4॥
na yaṁ ripavo na riṣanyavo garbhe santam̐ reṣaṇā reṣayanti ॥
andhā apaśyā na dabhannabhikhyā nityāsa ī pretāro arakṣan ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.१४९.१-५

महः स राय एषते पतिर्दन्निन इनस्य वसुनः पद आ । उप ध्रजन्तमद्रयो विधन्ति ॥१॥
 स यो वृषा नरां न रोदस्योः श्रवोभिरस्ति जीवपीतसर्गः । प्र यः सस्त्राणः शिश्रीत योनौ ॥२॥
 आ यः पुरं नार्मिणीमदीदेदत्यः कविर्नभन्यो३ नार्व । सूरौ न रुरुक्वांछतात्मा ॥३॥
 अभि द्विजन्मा त्री रोचनानि विश्वा रजांसि शुशुचानो अस्थात् । होता यजिष्ठो अपां सधस्थे ॥४॥
 अयं स होता यो द्विजन्मा विश्वा दधे वार्याणि श्रवस्या । मर्तो यो अस्मै सुतुको ददाश ॥५॥
mahaḥ sa rāya eṣate patirdannina inasya vasunaḥ pada ā ॥ upa dhrajantamadrayo
vidhannit ॥1॥
sa yo vṛṣā narām̐ na rodasyoḥ śravobhirasti jīvapītasargaḥ ॥ pra yaḥ sasrāṇaḥ śísṛīta
yonau ॥2॥
ā yaḥ puram̐ nārmiṇīmadīdedatyaḥ kavir nabhanyo3 nārvā ॥ sūro na
rurukvām̐chhatātmā ॥3॥
abhi dvijanmā trī rochanāni viśvā rajāṁsi śuśuchāno asthāt ॥ hotā yajīṣṭho apām̐
sadhasthe ॥4॥
ayam̐ sa hotā yo dvijanmā viśvā dadhe vāryāṇi śravasyā ॥ marto yo asmai sutuko
dadāśa ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.१५०.१-३

पुरु त्वा दाश्वन्वोचेऽरिग्रे तव स्विदा । तोदस्येव शरण आ महस्य ॥१॥
 व्यनिनस्य धनिनः प्रहोषे चिदररुषः । कदा चन प्रजिगतो अदेवयोः ॥२॥
 स चन्द्रो विप्र मर्त्यो महो ब्राधन्तमो दिवि । प्रप्रेत्ते अग्रे वनुषः स्याम ॥३॥
puru tvā dāśvanvoche'riragne tava svidā ॥ todasyeva śaraṇa ā mahasya ॥1॥
vyaninasya dhaninaḥ prahoṣe chidararuṣaḥ ॥ kadā chana prajigato adevayoḥ ॥2॥
sa chandro vipra martyo maho vrādhantamo divi ॥ praprette agne vanuṣaḥ
syāma ॥3॥

सा. (Sv.) ९७

पुरु त्वा दाशिवाँ वोचेऽरिग्रे तव स्विदा । तोदस्येव शरण आ महस्य ॥१॥
puru tvā dāśivām̐ voche'riragne tava svidā ॥ todasyeva śaraṇa ā mahasya ॥1॥

सा. (Sv.) १७७४-१७७६

आ यः पुरं नार्मिणीमदीदेदत्यः कविर्नभन्यो३ नार्व । सूरौ न रुरुक्वां छतात्मा ॥१॥
 अभि द्विजन्मा त्री रोचनानि विश्वा रजांसि शशुचानो अस्थात् । होता यजिष्ठो अपां सधस्थे ॥२॥
 अयं स होता यो द्विजन्मा विश्वा दधे वार्याणि श्रवस्या । मर्तो यो अस्मै सुतुको ददाश ॥३॥
ā yaḥ puram̐ nārmiṇīmadīdedatyaḥ kavir nabhanyo3 nārvā ॥ sūro na rurukvām̐
chhatātmā ॥1॥
abhi dvijanmā trī rochanāni viśvā rajāṁsi śaśuchāno asthāt ॥ hotā yajīṣṭho apām̐
sadhasthe ॥2॥
ayam̐ sa hotā yo dvijanmā viśvā dadhe vāryāṇi śravasyā ॥ marto yo asmai sutuko
dadāśa ॥3॥

२. अग्निः (Agniḥ) सूर्यो वायुश्च - ऋ. (Rv.) १.१६४.४४

त्रयः केशिन ऋतुथा वि चक्षते संवत्सरे वपत एक एषाम् ।
 विश्वमेको अभि चष्टे शचीभिर्घ्राजिरेकस्य ददृशे न रूपम् ॥४४॥
trayaḥ keśina ṛtuthā vi chakṣate saṁvatsare vapata eka eṣām ॥
viśvameko abhi chaṣṭe śachībhirghrājirekasya dadṛṣe na rūpam ॥44॥

३. अश्वोऽग्निः (Aśvo'gniḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६३.१-१३

यदक्रन्दः प्रथमं जायमान उद्यन्तसमुद्रादुत वां पुरीषात् ।
 श्येनस्य पक्षा हरिणस्य वाहू उपस्तुत्यं महि जातं ते अर्वन् ॥१॥
 यमन दत्तं त्रित एनमायुनगिन्द्र एणं प्रथमो अध्यतिष्ठत् ।
 गन्धर्वो अस्य रशनामगृष्णात्सूरादश्वं वसवो निरतष्ट ॥२॥
 असि यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसि त्रितो गुह्येन व्रतेन ।
 असि सोमेन समया विपृक्त आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धनानि ॥३॥
 त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः समुद्रे ।
 उतेव मे वरुणश्छन्त्यर्वन्त्यत्रा त आहुः परमं जनित्रम् ॥४॥
 इमा ते वाजिन्नवमार्जनीनामा शफानां सनितुर्निधाना ।
 अत्रा ते भद्रा रशना अपश्यमृतस्य या अभिरक्षन्ति गोपाः ॥५॥
 आत्मानं ते मनसारादजानामवो दिवा पतयन्तं पतंगम् ।
 शिरो अपश्यं पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहमानं पतत्रि ॥६॥
 अत्रा ते रूपमुत्तममपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः ।
 यदा ते मर्तो अनु भोगमानळादिद्विसिष्ठ ओषधीरजीगः ॥७॥
 अनु त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कनीनाम् ।
 अनु व्रातासस्तव सख्यमीयुरनु देवा ममिरे वीर्यं ते ॥८॥
 हिरण्यश्रृंगोऽयो अस्य पादा मनोजवा अवर इन्द्र आसीत् ।
 देवा इदस्य हविरद्यमायन्यो अर्वन्तं प्रथमो अध्यतिष्ठत् ॥९॥
 ईर्मान्तासः सिलिकमध्यमासः सं शूरणासो दिव्यासो अत्याः ।
 हंसाइव श्रेणिशो यतन्ते यदाक्षिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः ॥१०॥
 तव शरीरं पतयिष्वर्वन्तव चित्तं वातइव ध्रुजीमान् ।
 तव श्रृंगाणि विष्टिता पुरुत्रारण्येषु जर्भुराणा चरन्ति ॥११॥
 उप प्रागाच्छसनं वाज्यर्वा देवद्रीचा मनसा दीध्यानः ।
 अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानु पश्चात्कवयो यन्ति रेभाः ॥१२॥
 उप प्रागात्परमं यत्सधस्थमवौ अच्छा पितरं मातरं च ।
 अद्या देवांजुष्टमो हि गम्या अथा शास्ते दाशुषे वार्याणि ॥१३॥

yadakrandah prathamam jāyamāna udyantsamudrāduta vām puriṣāt ।
 śyenasya pakṣā hariṇasya vāhū upastutyam mahi jātam te arvan ॥1॥
 yamana dattam trita enamāyunagindra eṇam prathamam adhyatiṣṭhat ।
 gandharvo asya raśanāmagr̥bhṇātsūrādaśvam vasavo nirataṣṭa ॥2॥
 asi yamo asyādityo arvannasi trito guhyena vratena ।
 asi somena samayā vipṛkta āhuste trīṇi divi bandhanāni ॥3॥
 trīṇi ta āhurdivi bandhanāni trīṇyapsu trīṇyantaḥ samudre ।
 uteva me varuṇaschhantsyarvanyatrā ta āhuḥ paramam janitram ॥4॥
 imā te vājinnavamārjanānīmā śaphānām saniturnidhānā ।
 atrā te bhadra raśanā apaśyamṛtasya yā abhirakṣanti gopāḥ ॥5॥
 ātmānam te manasārādajānāmavo divā patayantam patamgam ।
 śiro apaśyam pathibhiḥ sugebhirareṇubhirjehamānam patatri ॥6॥
 atrā te rūpamuttamamapaśyam jigīṣamāṇamiṣa ā pade goḥ ।
 yadā te marto anu bhogamānalādigrasiṣṭha Oṣadhīrajīgaḥ ॥7॥
 anu tvā ratho anu mario arvannanu gāvo'nu bhagaḥ kanīnām ।
 anu vrātāsastava sakhyamīyuranu devā mamire vīrya te ॥8॥
 hiraṇyaśṛṅgo'yo asya pādā manojavā avara indra āsīt ।
 devā idasya haviradyamāyanyo arvantam prathamam adhyatiṣṭhat ॥9॥
 īrmāntāsaḥ silikamadhyamāsaḥ sam sūraṇāso divyāso atyāḥ ।
 haṁsāiva śreṇiśo yatante yadākṣiṣurdivyamajmamaśvāḥ ॥10॥

tava śarīraṁ patayiṣṇvarvantava chittam vātaiva dhrajīmāna /
tava śrīṅgāṇi viṣṭhitā purutrāraṇyeṣu jarbhurāṇā charanti ||11 ||
upa prāgāchchhasanaṁ vājyavā devadrīchā manasā dīdhyānaḥ /
ajāḥ puro nīyate nābhiraśyānu paśchātkaṇḍavayo yanti rebhāḥ ||12 ||
upa prāgātparamaṁ yatsadhashtamarvām achchhā pītarāṁ mātaraṁ cha /
adyā devāṇiṣṭatamo hi gamyā athā śāste dāsūṣe vāryāṇi ||13 ||

४. अश्विनौ (Aśvinau) - सा. (Sv.) १७५८-१७६०

अबोध्यग्रिर्ज्म उदेति सूर्यो व्यूषाश्चन्दा महावो अर्चिषा ।
 आयुक्षातामश्विना यातवे रथं प्रासावीद्देवः सविता जगत्पृथक् ॥१॥
 युद्युंजाथे वृषणमिश्वना रथं घृतेन नो मधुना क्षत्रमुक्षतम् ।
 अस्माकं ब्रह्म पृतनासु जिन्वतं वयं धना शूरसाता भजेमहि ॥२॥
 अर्वाङ् त्रिचक्रो मधुवाहनो रथे जीराश्वो अश्विनोर्यातु सुष्टुतः ।
 त्रिबन्धुरो मघवा विश्वसौभगः शं न आ वक्षद्विपदे चतुष्पदे ॥३॥
abodhyagnirjma udeti sūryo vyūṣāśchandā mahyāvo archiṣā /
āyukṣātāmaśvinā yātave ratham prāsāvīddevaḥ savitā jagatpṛthak ||1 ||
yudyunījāthe vṛṣaṇamiśvanā ratham ghṛtena no madhunā kṣatramukṣatam /
asmākaṁ brahma pṛtanāsu jinvataṁ vayaṁ dhanā śūrasātā bhajemahi ||2 ||
arvāṅ trichakro madhuvāhano rathe jīrāśvo aśvinoryātu suṣṭutaḥ /
tribandhuro maghavā viśvasaubhagaḥ śaṁ na ā vakṣadvipade chatuspade ||3 ||

५. आपः (Āpaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६४.४२

तस्याः समुद्रा अधि वि क्षरन्ति तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः ।
 ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्वमुप जीवति ॥४२॥
tasyāḥ samudrā adhi vi kṣaranti tena jīvanti pradīśaśchatasraḥ /
tataḥ kṣaratyakṣaraṁ tadviśvamupa jīvati ||42 ||

६. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १.१४२.१३

स्वाहाकृतान्या गह्युप हव्यानि वीतये । इन्द्रा गहि श्रुधी हवं त्वां हवन्ते अध्वरे ॥१३॥
svāhākṛtānyā gahyupa havyāni vītaye / indrā gahi śrudhī havan tvāṁ havante
adhvare ||13 ||

७. उषासा-नक्ता (Uṣāsā-Naktā) - ऋ. (Rv.) १.१४२.७

आ भन्दमाने उपाके नक्तोषासा सुपेशसा । यह्नी ऋतस्य मातरा सीदतां बर्हिषा सुमत् ॥७॥
ā bhandamāne upāke naktoṣāsā supēśasā / yahnī ṛtasya mātaraḥ sīdatāṁ barhiṣā
sumat ||7 ||

८. ऋभवः (Ṛbhavaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६१.१-१४

किमु श्रेष्ठः किं यविष्ठो न आजगन्किमीयते दूत्यं कद्यदूचिम् ।
 न निन्दिम चमसं यो महाकुलोऽग्रे भ्रातर्द्विण इद्भूतिमूदिम ॥१॥
 एकं चमसं चतुरः कृणोतन तद्वो देवा अब्रुवन्तद्व आगमम् ।
 सौधन्वना यद्येवा करिष्यथ साकं देवैर्यायासो भविष्यथ ॥२॥
 अग्निं दूतं प्रति यदब्रवीतनाश्वः कर्त्तुं रथ उतेह कर्त्तुः ।
 धेनुः कर्त्वा युवशा कर्त्वा द्वा तानि भ्रातरनु वः कृत्वयेमसि ॥३॥
 चकृवांस ऋभवस्तदपृच्छत केदभूद्यः स्य दूतो न आजगन् ।
 यदावाख्यच्चमसांचतुरः कृतानादित्वष्टा ग्रास्वन्तनर्यान्ज ॥४॥
 हनामैनां इति त्वष्टा यदब्रवीच्चमसं ये देवपानमनिन्दिषुः ।
 अन्या नामानि कृण्वते सुते सचाँ अन्यैरेनान्कन्याः नामभिः स्परत् ॥५॥
 इन्द्रो हरी ययुजे अश्विना रथं बृहस्पतिर्विश्वरूपामुपाजत ।
 ऋभुर्विभ्वा वाजो देवाँ अगच्छत स्वपसो यियायं भगमैतन ॥६॥
 निश्चर्मणो गामरिणीत धीतिभिर्या जरन्ता युवशा ताकृणोतन ।

सौधन्वा अश्वादश्चमतक्षत युक्त्वा रथमुप देवाँ अयातन ॥७॥
 इदमुदकं पिबतेत्यब्रवीतनेदं वा घा पिबता मुंजनेजनम् ।
 सौधन्वना यदि तत्रेव हर्यथ तृतीय घा सवने मादयाध्वै ॥८॥
 आपो भूयिष्ठा इत्येको अब्रवीदग्निर्भूयिष्ठ इत्यन्यो अब्रवीत् ।
 वधर्यन्तीं बहुभ्यः प्रैको अब्रवीद्वता वदन्तश्चमसाँ अपिंशत ॥९॥
 श्रोणामेक उदकं गामवाजति मांसमेकः पिंशति सूनयाभृतम् ।
 आ निमृचः शकृदेको अपाभरतिं स्वित्पुत्रेभ्यः पितरा उपावतुः ॥१०॥
 उद्वत्त्वस्मा अकृणोतना गृहे तदद्येदमृभवो नानु गच्छथ ॥११॥
 सम्मील्य यद्भुवना पर्यसर्पत क्व स्वित्तात्या पितरा व आसतुः ।
 अशपतः यः करस्त्रं व आददे यः प्राब्रवीत्प्रो तस्मा अब्रवीतन ॥१२॥
 सुषुप्वांस ऋभवस्तदपृच्छतागोह्य क इदं नो अब्रूधत् ।
 श्वानं बस्तो बोधायितारमब्रवीत्संवत्सर इदमद्या व्यख्यत ॥१३॥
 दिवा यान्ति मरुतो भूम्याग्निरयं वातो अन्तरिक्षेण याति ।
 अद्विर्याति वरुणः समुद्रैर्युष्माँ इच्छन्तः शवसो नपातः ॥१४॥

*kimu śreṣṭhaḥ kim yaviṣṭho na ājagankimīyate dūtyam1 kadyadūchim /
 na nindima chamasam yo mahākulo'gne bhrātardruṇa idbhūtīmūdima ॥1॥
 ekam chamasam chaturah kṛṇotana tadvo devā abruvantadva āgamam /
 saudhanvanā yadyevā kariṣyatha sākaṁ devairiyāyāso bhaviṣyatha ॥2॥
 agniṁ dūtaṁ prati yadabravītanāśvaḥ kartvo ratha uteha kartvaḥ /
 dhenuḥ kartvā yuvaśā kartvā dvā tāni bhrātaranu vaḥ kṛtvayemasi ॥3॥
 chakṛvāmsa ṛbhavastadapṛchchhata kvedabhūdyah sya dūto na ājagan /
 yadāvākyachchamasamchaturah kṛtānādittvaṣṭā gnāsvantanaryānaje ॥4॥
 hanāmānām itī tvaṣṭā yadabravīchchamasam ye devapānamanindiṣuḥ /
 anyā nāmāni kṛṇvate sute sachām anyairenānkanya3 nāmabhiḥ sparat ॥5॥
 indro harī yayuje aśvinā ratham bṛhaspatirviśvarūpāmupājata /
 ṛbhurvibhvā vājo devām agachchhata svapaso yīāyam bhagamaitana ॥6॥
 nirśchamaṇo gāmarīṇīta dhītibhiryā jarantā yuvaśā tākṛṇotana /
 saudhanvā aśvādaśvamataksata yuktva rathamupa devām ayātana ॥7॥
 idamudakam pibatetyabravītanedam vā ghā pibatā muniḥjanejanam /
 saudhanvanā yadi tanneva haryatha tṛtīya ghā savane mādayādhvai ॥8॥
 āpo bhūyīṣṭhā ityeko abravīdagnirbhūyīṣṭha ityanyo abravīt /
 vadharyantiṁ bahubhyaḥ praiko abravīdrta vadantaśchamasam apimśata ॥9॥
 śroṇāmeke udakam gāmaavajati māmsamekaḥ piṁśati sūnayābhṛtam /
 ā nimruchaḥ śakṛdeko apābharatiṁka svitputrebhyaḥ pitarā upāvatuḥ ॥10॥
 udvatsvasmā akrṇotanā grhe tadadyedamṛbhavo nānu gachchhatha ॥11॥
 sammīlya yadbhuvanā paryasarpata kva svittātyā pitarā va āsatuḥ /
 aśapataḥ yaḥ karasnam va ādade yaḥ prābravītpo tasmā abravītana ॥12॥
 suṣupvāmsa ṛbhavastadapṛchchhatāgohya ka idam no abūbudhat /
 śvānam basto bodhāyitāramabravītsamvatsara idamadyā vyakhyata ॥13॥
 divā yānti maruto bhūmyāgnirayam vāto antarikṣeṇa yāti /
 adbhiryāti varuṇaḥ samudrairyuṣmām ichchhantaḥ śavaso napātaḥ ॥14॥*

९. त्वष्टा (Tvaṣṭā) - ऋ. (Rv.) १.१४२.१०

तन्नस्तुरीपमद्भुतं पुरु वारं पुरु त्मना । त्वष्टा पोषाय वि ष्यतु राये नाभा नो अस्मयुः ॥१०॥
*tannasturīpamadbhutaṁ puru vāraṁ puru tmanā / tvaṣṭā poṣāya vi ṣyatu rāye nābhā
 no asmayuḥ ॥10॥*

१०. देव्यो द्वारः (Devyo Dvārah) - ऋ. (Rv.) १.१४२.६

वि श्रयन्तामृतावृधः प्रयै देवेभ्यो महीः । पावकासः पुरुस्पृहो द्वारो देवीरसश्चतः ॥६॥
vi śrayantāmṛtāvṛdhaḥ prayai devebhyo mahīḥ / pāvakāsaḥ purusprho dvāro

devīrasaśchataḥ ॥6॥

११. देव्यौ होतारौ (Devyaḥ Hotārau) - ऋ. (Rv.) १.१४२.८

मन्द्रजिह्वा जुगुर्वणी होतारा दैव्या कवी । यां नो यक्षतामिमं सिध्रमद्य दिविस्पृशम् ॥८॥

mandrajihvā jugurvaṇī hotārā daivyaḥ kavī । yāṁ no yakṣatāmimaṁ siḍhramadya diviṣpṛśam ॥8॥

१२. द्यावापृथिव्यौ (Dyāvāpṛthivyau) - ऋ. (Rv.) १.१५९.१-५; १.१६०.१-५

ऋ. (Rv.) १.१५९.१-५

प्र द्यावा यौः पृथिवी ऋतावृधा मही स्तुषे विदथेषु प्रचेतसा ।

देवेभिर्ये देवपुत्रे सुदंससेत्या धिया वार्याणि प्रभूषतः ॥१॥

उत मन्ये पितुरद्रुहो मनो मातुर्महि स्वतवस्तद्धवीमभिः ।

सुरेतसा पितरा भूम चक्रतुरु प्रजाया अमृतं वरीमभिः ॥२॥

ते सूनवः स्वपसः सुदंससो मही जार्मातरा पूर्वचित्तये ।

स्थातुश्च सत्यं जगतश्च धर्मणि पुत्रस्य पाथः पदमद्वयाविनः ॥३॥

ते मायिनो ममिरे सुप्रचेतसो जामी सयोनी मिथुना समोकसा ।

नव्यं नव्यं तन्तुमा तन्वते दिवि समुद्रे अन्तः कवयः सुदीतयः ॥४॥

तद्राधो अद्य सवितुर्वरेण्यं वयं देवस्य प्रसवे मनामहे ।

अस्मभ्यं द्यावापृथिवी सुचेतुना रयिं धत्तं वसुमन्तं शतग्विनम् ॥५॥

pra dyāvā yauḥ pṛthivī ṛtāvṛdhā mahī stuṣe vidatheṣu prachetasā ।

devebhirye devaput্রে sudānsasetthā dhiyā vāryāṇi prabhūṣataḥ ॥1॥

uta manye pituradruho mano māturmahi svatavastaddhavīmabhiḥ ।

suretasā pitarā bhūma chakratururu prajāyā amṛtaṁ varīmabhiḥ ॥2॥

te sūnavaḥ svapasaḥ sudānsaso mahī jārmātarā pūrvachittaye ।

sthātuścha satyaṁ jagataścha dharmāṇi putrasya pāthaḥ padamadvayāvinaḥ ॥3॥

te māyino mamire suprachetaso jāmi sayonī mithunā samokasā ।

navyamnavyam tantumā tanvate divi samudre antaḥ kavayaḥ sudīṭayaḥ ॥4॥

tadrādho adya saviturvareṇyaṁ vayaṁ devasya prasave manāmahe ।

asmabhyam dyāvāpṛthivī suchetunā rayiṁ dhattaṁ vasumantaṁ śatagvinam ॥5॥

ऋ. (Rv.) १.१६०.१-५

ते हि द्यावापृथिवी विश्वशंभुव ऋतावरी रजसो धारयत्कवी ।

सुजन्मनी धिषणे अन्तरीयते देवी देवी धर्मणा सूर्यः शुचिः ॥१॥

उरुव्यचसा महिनी असश्चता पिता माता च भुवनानि रक्षतः ।

सृष्टृष्टमे वपुष्ये३ न रोदसी पिता यत्सीमभि रूपैरवासयत् ॥२॥

स वह्निः पुत्रः पित्रोः पवित्रवान्पुनाति धीरो भुवनानि मायया ।

धेनुं च पृश्निं वृषभं सुरेतसं विश्वाहा शुक्रं पयो अस्य दुक्षत ॥३॥

अयं देवानामपसामपस्तमो यो जजान रोदसी विश्वशंभुवा ।

वि यो ममे रजसी सुक्रतूययाजरेभिः स्कम्भनेभि समानृचे ॥४॥

ते नो गृणाने महिनी महि श्रवः क्षत्रं द्यावापृथिवी धासथो बृहत् ।

येनाभि कृष्टीस्ततनाम विश्वहा पनाय्यमोजो अस्मे समिन्वतम् ॥५॥

te hi dyāvāpṛthivī viśvaśambhuva ṛtāvarī rajaso dhārayatkavī ।

sujanmanī dhiṣaṇe antariyate devī devī dharmāṇā sūryaḥ śuchiḥ ॥1॥

uruvyachasā mahinī asaśchatā pitā mātā cha bhuvanāni rakṣataḥ ।

śṛdhṛṣṭame vapuṣye3 na rodasī pitā yatsīmabhi rūpairavāsayat ॥2॥

sa vahnīḥ putraḥ pitroḥ pavitravānpunāti dhīro bhuvanāni māyayā ।

dhenum cha pṛśinna vṛṣabhaṁ suretasam viśvāhā śukraṁ payo asya dukṣata ॥3॥

ayaṁ devānāmapasāmapastamo yo jajāna rodasī viśvaśambhuvā ।

vi yo mame rajasī sukratūyayājarebhiḥ skambhanebhi samānṛche ॥4॥

te no gṛṇāne mahinī mahi śravaḥ kṣatraṁ dyāvāpṛthivī dhāsatho bṛhat ।

yenābhi kṛṣṭīstatanāma viśvahā panāyyamojo asme samīvatam ॥5॥

१३. बर्हिः (Barhiḥ) - ऋ. (Rv.) १.१४२.५

स्तृणानासो यतस्तुचो बर्हिर्यो स्वध्वरे । वृजे देवव्यचस्तममिन्द्राय शर्म सप्रथः ॥५॥

*stṛṇānāso yatasrucho barhīryo svadhvare । vṛṇje devavyachastamamindrāya śarma
saprathaḥ ॥5॥*

१४. मित्रादयो लिंगोक्ता (Mitrādayo Liṅgoktā) - ऋ. (Rv.) १.१६२.१-२२

मा नो मित्रो वरुणो अर्यमायुरिन्द्र ऋभुक्षा मरुतः परि ख्यन् ।

यद्वाजिनो देवजातस्य सप्तेः प्रवक्ष्यामो विदथे वीर्याणि ॥१॥

यन्निर्णिजा रेक्णसा पावृतस्य रातिं गृभीतां मुखतो नयन्ति ।

सुप्राङ्गो मेम्यद्विश्चरूप इन्द्रापूर्णाः प्रियमप्येति पाथः ॥२॥

एष छागः पुरो अश्वेन वाजिना पूर्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः ।

अभिप्रियं यत्पुरोळाशमर्वता त्वष्टेदेनं सौश्रवसाय जिवन्ति ॥३॥

यद्धविष्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्च नयन्ति ।

अत्रा पूर्णाः प्रथमो भाग इति यां देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः ॥४॥

होताध्वर्युरावया अग्निमिन्धो ग्रावग्राभ उत शंस्ता सुविग्रः ।

तेन योनं स्वरंकृतेन स्विष्टेन वक्षणा आ पृणध्वम् ॥५॥

यूपव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चपालं ये अश्वयूपाय तक्षति ।

ये चार्वते पचनं सम्भरन्त्युतो तेषमभिगूर्तिर्न इन्वतु ॥६॥

उप प्रागात्सुमन्मेऽधायि मन्म देवानामाशा उप वीतपृष्ठः ।

अन्वेनं विप्रा ऋषयो मदन्ति देवानां पुष्टे चकृमा सुबन्धुम् ॥७॥

यद्वाजिनो दाम सन्दानमर्वतो या शीर्षण्या रशना रज्जुरस्य ।

यद्वा घास्य प्रभृतमास्येऽ तृणं सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥८॥

यदश्वस्य क्रविषो मक्षिकाश यद्वा स्वरौ स्वधितौ रिप्तमस्ति ।

यद्धस्तयोः शमितुर्यत्रखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥९॥

यद्धवध्यमुदरस्यापवाति य आमस्य क्रविषो गन्धो अस्ति ।

सुकृता तच्छमितारः कृण्वन्तूत मेधं शृतपाकं पचन्तु ॥१०॥

यत्ते गात्रादग्निना पच्यमानादभि शूलं निहतस्यावधावति ।

मा तद्धूम्यामा श्रिषन्मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशद्भ्यो रातमस्तु ॥११॥

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिर्निर्हरति ।

ये चार्वतो मांसभिक्षामुपासत उतो तेषामभिगूर्तिर्न इन्वतु ॥१२॥

यन्नीक्षणं मांस्यचन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि ।

ऊष्मण्यापिधाना चरुणामंकाः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम् ॥१३॥

निक्रमणं निषदनं विवर्तनं यच्च पङ्क्तिशमर्वतः ।

यच्च पपौ यच्च घासिं जघास सर्वा ता ते अपि देवेष्वस्तु ॥१४॥

मा त्वाग्निध्वनयीद्धूमगन्धिर्मोखा भ्राजन्त्यभि विक्त जघ्निः ।

इष्टं वीतमभिगूर्तं वषट्कृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम् ॥१५॥

यदश्वाय वास उपस्तृणन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यस्मै ।

सन्दानमर्वन्तं पङ्क्तिं प्रिया देवेष्वामयन्ति ॥१६॥

यत्ते सादे महसा शूकृतस्य पाष्ण्या वा कश्या वा तुतोद ।

सुचेव ता हविषो अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मणा सूदयामि ॥१७॥

चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धेर्वङ्गीरश्वस्य स्वधितिः समेति ।

अच्छिद्रा गात्रा वयुना कृणोत परुष्परनुघुष्या वि शस्त ॥१८॥

एकस्त्वष्टुरश्वस्या विशस्ता द्वा यन्तारा भवतस्तथ ऋतुः ।

या ते गात्राणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डानां प्र जुहोम्यग्नौ ॥१९॥

मा त्वा तपत्रिय आत्मापियन्तं मा स्वधितिस्तन्व१ आ तिष्ठिपत्ते ।

मा ते गृध्वरविशस्तातिहाय छिद्रा गात्रण्यसिना मिथू कः ॥२०॥

न वा उ एतन्म्रियसे न रिष्यसि देवाँ इदेषि पथिभिः सुगेभिः ।

हरी ते युंजा पृषती अभूतामुपास्थाद्वाजी धुरि रासभस्य ॥२१॥

सुगव्यं नो वाजी स्वश्व्यं पुंसः पुत्राँ उत विश्वापुषं रयिम् ।

अनागास्त्वं नो अदितिः कृणोतु क्षत्रं नो अश्वे वनतां हविष्मान् ॥२२॥

mā no mitro varuṇo aryamāyurindra ṛbhukṣā marutaḥ pari khyan ।

yadvājino devajātasya sapteḥ pravakṣayāmo vidathe vīryāṇi ॥1॥

yannirṇijā rekṣasā pāvṛtasya rātiṁ gr̥bhītāṁ mukhato nayanti ।

suprāṇjo memyadviśvarūpa indrāpūṣṇoḥ priyamapyeti pāthaḥ ॥2॥

eṣa chchhāgaḥ puro asvena vājina pūṣṇo bhāgo nīyate viśvadevyaḥ ।

abhipriyaṁ yatpurolāśamarvatā tvaṣṭedenam sauśravasāya jinvati ॥3॥

yaddhaviśyamṛtuśo devayānaṁ trirmānuṣāḥ paryaśvaṁ nayanti ।

atrā pūṣṇaḥ prathamō bhāga iti yāṁ devebhyaḥ prativedayannajaḥ ॥4॥

hotādhvaryurāvayā agnimindho grāvagrābha uta śamistā suvigraḥ ।

tena yona svaram̐kṛtena sviṣṭena vakṣaṇā ā pr̥ṇadhvam ॥5॥

yūpavraskā uta ye yūpavāhāśchaśālāṁ ye aśvayūpāya takṣati ।

ye chārvate pachanaṁ sambharantyuto teṣamabhiḡūrtirna invatu ॥6॥

upa prāgātsumanme'dhāyi manma devānāmāśā upa vītapṛṣṭhaḥ ।

anvenaṁ viprā ṛṣayo madanti devānām puṣṭe chakṛmā subandhum ॥7॥

yadvājino dāma sandānamarvato yā śīṛṣanyā raśanā rajjurasya ।

yadvā ghāsyā prabhṛtamāsyē3 tṛṇaṁ sarvā tā te api deveṣvastu ॥8॥

yadaśvasya kraviṣo makṣikāśa yadvā svarau svadhītau riptamasti ।

yaddhastayoḥ śamituryannakheṣu sarvā tā te api deveṣvastu ॥9॥

yaddhavadhyamudarasyāpavāti ya āmasya kraviṣo gandho asti ।

sukṛtā tachchhamitāraḥ kṛṇvantūta medham̐ śṛtapākāṁ pachantu ॥10॥

yatte gatrādninā pachyamānādabhi śūlāṁ nihatasyaāvadhāvati ।

mā tadbhūmyāmā śīṛṣanmā tṛṇeṣu devebhyastaduśadbhyo rātamastu ॥11॥

ye vājinaṁ paripaśyanti pakvaṁ ya īmāhuḥ surabhirnirhareti ।

ye chārvato māṁsabhikṣāmupāsata uto teṣamabhiḡūrtirna invatu ॥12॥

yannikṣaṇaṁ māṁspachanyā ukhāyā yā pātrāṇi yūṣṇa āsechanāni ।

ūṣmaṇyāpidhānā charūṇāmamkāl̐ sūnāḥ pari bhūṣantyaśvam ॥13॥

nikramaṇaṁ niśadanaṁ vivartanaṁ yachcha paḍbīśamarvataḥ ।

yachcha papau yachcha ghāsim̐ jaghāsa sarvā tā te api deveṣvastu ॥14॥

mā tvāgnirdhvanayīddhūmagandhīrmokhā bhrājantyabhi vikta jaghriḥ ।

iṣṭaṁ vītamabhiḡūrta vaṣatkṛtaṁ taṁ devāsaḥ prati gr̥bhṇantyaśvam ॥15॥

yadaśvāya vāsa upastr̥ṇantyaadhīvāsaṁ yā hiraṇyānyasmai ।

sandānamarvantaṁ paḍbīsaṁ priyā deveṣvā yāmayanti ॥16॥

yatte sāde mahasā śūkṛtasya pārṣṇyā vā kaśyā vā tutoda ।

srucēva tā haviṣo adhvaṛeṣu sarvā tā te brahmaṇā sūdayāmi ॥17॥

chatustriṁśadvājino devabandhervan̐krīraśvasya svadhitiḥ sameti ।

achchhidrā gātrā vayunā kṛṇota paruṣparuranughuṣyā vi śasta ॥18॥

ekastvaṣṭuraśvasyā viśastā dvā yantārā bhavatastatha ṛtuḥ ।

yā te gātrāṇāmṛtuthā kṛṇomi tātā piṇḍānām̐ pra juhomyagnau ॥19॥

mā tvā tapatpriyā ātmāpiyantaṁ mā svadhitistanva1 ā tiṣṭhipatte ।

mā te gr̥dhnuraviśastātīhāya chhidrā gātranyasinā mithū kaḥ ॥20॥

na vā u etanmriyase na riṣyasi devām̐ ideṣi pathibhiḥ sugebhiḥ ।

harī te yuṁjā pr̥ṣatī abhūtāmupāsthādvājī dhuri rāsabhasya ॥21॥

sugavyaṁ no vājī svaśvyāṁ puṁsaḥ putrām̐ uta viśvāpuṣaṁ rayim ।

anāgāstvaṁ no aditiḥ kṛṇotu kṣatraṁ no aśve vanatām̐ haviṣmān ॥22॥

१५. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) १.१५१.१-९; १.१५२.१-७; १.१५३.१-४

ऋ. (Rv.) १.१५१.१-९

मित्रं न यं शिम्या गोषु गव्यवः स्वाध्यो विदथे अप्सु जीजनन् ।
 अरेजेतां रोदसी पाजसा गिरा प्रति प्रियं यजतं जनुषामव ॥१॥
 यद्ध त्यद्वां पुरुमीळहस्य सोमिनः प्र मित्रासो न दधिरे स्वाभुवः ।
 अध क्रतुं विदतं गातुमर्चत उत श्रुतं वृषणा पस्त्यावतः ॥२॥
 आ वां भूषन्क्षितयो जन्म रोदस्योः प्रवाच्यं वृषणा दक्षसे महे ।
 यदीमृताय भरथो यदव्रते प्र होत्रया शिम्या वीथो अध्वरम् ॥३॥
 प्र सा क्षितिरसुर या महि प्रिया ऋतावानावृतमा घोषथो बृहत् ।
 युवं दिवो बृहतो दक्षमाभुवं गां न धुर्युप युजाथे अपः ॥४॥
 मही अत्र महिना वारमृण्वथोऽरेणवस्तुज आ सद्मन्धेनवः ।
 स्वरन्ति ता उपरताति सूर्यमा निमृच उषसस्तक्वीरिव ॥५॥
 आ वामृताय केशिनीरनूषत मित्र यत्र वरुण गातुमर्चथः ।
 अव त्मना सृजतं पिन्वतं धियो युवं विप्रस्य मनमनामिरज्यथः ॥६॥
 यो वां योः शशमानो ह दाशति कविर्होता यजति मन्मसाधनः ।
 उपाह तं गच्छथो वीथो अध्वरमच्छा गिरः सुमतिं गन्तमस्मयू ॥७॥
 युवां यौः प्रथमा गोभिरंजत ऋतावाना मनसो न प्रयुक्तिषु ।
 भरन्ति वां मन्मना संयता गिरोऽदृष्यता मनसा रेवदाशाथे ॥८॥
 रेवद्वयो दधाथे रेवदाशाथे नरा मायाभिरितकृति महिनम् ।
 न वां द्यावोऽहभिर्नोत सिन्धवो न देवत्वं पणयो नानशुर्मघम् ॥९॥

mitraṁ na yaṁ śimyā goṣu gavyavaḥ svādhyo vidathe apsu jījanan ।
arejetāṁ rodasī pājasā girā prati priyaṁ yajataṁ januṣāmava ॥1॥
yaddha tyadvāṁ purumīḷahasya sominaḥ pra mitrāso na dadhire svābhuvāḥ ।
adha kratuṁ vidataṁ gātumarchata uta śrutaṁ vṛṣaṇā pastyāvataḥ ॥2॥
ā vāṁ bhūṣankṣitayo janma rodasyoḥ pravāchyaṁ vṛṣaṇā dakṣase mahe ।
yadīmṛtāya bharatho yadavrate pra hotrayā śimyā vītho adhvaram ॥3॥
pra sā kṣitirasura yā mahi priyā ṛtāvānāvṛtamā ghoṣatho bṛhat ।
yuvaṁ divo bṛhato dakṣamābhuvam gāṁ na dhuryupa yujāthe apaḥ ॥4॥
mahī atra mahinā vāramṛṇvatho'reṇavastuja ā sadmandhenavaḥ ।
svaranti tā uparatāti sūryamā nimrucha uṣasastakvavīriva ॥5॥
ā vāmṛtāya keśinīranūṣata mitra yatra varuṇa gātumarchathaḥ ।
ava tmanā sṛjataṁ pinvataṁ dhiyo yuvaṁ viprasya manamanāmīrajyathaḥ ॥6॥
yo vāṁ yoḥ śaśamāno ha dāśati kavirhotā yajati manmasādhanaḥ ।
upāha taṁ gachchhatho vītho adhvaramachchhā giraḥ sumatiṁ gantamasmayū ॥7॥
yuvāṁ yauḥ prathamā gobhiraṁjata ṛtāvānā manaso na prayuktiṣu ।
bharanti vāṁ manmanā saṁnyatā giro'dṛpyatā manasā revadāśāthe ॥8॥
revadvayo dadhāthe revadāśāthe narā māyābhiritauṁ mahinam ।
na vāṁ dyāvo'habhirnota sindhavo na devatvaṁ paṇayo nānaśurmagham ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.१५२.१-७

युवं वस्त्राणि पीवसा वसाथे युवोरच्छिद्रा मन्तवो ह सर्गाः ।
 अवातिरतमनृतानि विश्व ऋतेन मित्रावरुणा सचेथे ॥१॥
 एतच्चन त्वो वि चिकेतदेषां सत्यो मन्त्रः कविशस्त ऋधावान् ।
 त्रिरश्रिं हन्ति चतुरश्रिरुग्रो देवनिदो ह प्रथमा अजूर्यन् ॥२॥
 अपादेति प्रथमा पद्वतीनां कस्तद्वां मित्रावरुणा चिकेत ।
 गर्भो भारं भरत्या चिदस्य ऋतं पिपत्यनृतं नि तारीत् ॥३॥
 प्रयन्तमित्परि जारं कनीनां पश्यामसि नोपनिपद्यमानम् ।
 अनवपृग्णा वितता वसानं प्रियं मित्रस्य वरुणस्य धाम ॥४॥

अनश्चे जातो अनभीशुरर्वा कनिक्रदत्पतयदूर्ध्वसानुः ।
 अचित्तं ब्रह्म जुजुषुर्युवानः प्र मित्रे धाम वरुणे गृणन्तः ॥५॥
 आ धेनवो मामतेयमवन्तीर्ब्रह्मप्रियं पीपयन्त्ससिमन्बूधन् ।
 पित्वो भिक्षेत वयुनानि विद्वानासाविवासन्नदितिमुष्येत् ॥६॥
 आ वां मित्रावरुणा हव्यजुष्टिं नमसा देवाववसा ववृत्याम् ।
 अस्माकं ब्रह्म पृतनासु सहा अस्माकं वृष्टिर्दिव्या सुपारा ॥७॥

*yuvam vastrāṇi pīvasā vasāthe yuvorachchhidrā mantavo ha sargāḥ ।
 avātiratamanṛtāni viśva ṛtena mītrāvaruṇā sachethe ॥1॥
 etachchana tvo vi chiketadeśam satyo mantrah kavīśasta rghāvān ।
 tiraśrīm hanti chaturaśrirugro devanido ha prathamā ajūryan ॥2॥
 apādeti prathamā padvatīnām kastadvām mītrāvaruṇā chiketa ।
 garbho bhāram bharatyā chidasya ṛtam pipartyanṛtam ni tārit ॥3॥
 prayantamitpari jāram kanīnām paśyāmasi nopanipadyamānam ।
 anavapṛgṇā vitatā vasānam priyam mītrasya varuṇasya dhāma ॥4॥
 anaśve jāto anabhiśurarvā kanikradatpatayadūrdhvasānuḥ ।
 achitam brahma jujuşuryuvānaḥ pra mitre dhāma varuṇe gṛṇantaḥ ॥5॥
 ā dhenavo māmāteyamavantīrbrahmapriyam pīpayantsasimannūdhan ।
 pitvo bhikṣeta vayunāni vidvānāsāvivāsannaditimuruṣyet ॥6॥
 ā vām mītrāvaruṇā havyajuṣṭim namasā devāvavasā vavṛtyām ।
 asmākaṁ brahma pṛtanāsu sahyā asmākaṁ vṛṣṭirdivyā supārā ॥7॥*

ऋ. (Rv.) १.१५३.१-४

यजामहे वां महः सजोषा हव्येभिर्मित्रावरुणा नमोभिः ।
 घृतैर्घृतसू अध यद्वामस्मे अध्वर्यवो न धीतिभिर्भरन्ति ॥१॥
 प्रस्तुतिर्वा धाम न प्रयुत्तिरयामि मित्रावरुणा सुवृक्तिः ।
 अनक्ति यद्वां विदथेषु होता सुम्रं वां सूरिर्वृषणावियक्षन् ॥२॥
 पीपाय धेनुरदितिक्रतुर्जाय जनाय मित्रावरुणा हविर्दे ।
 हिनोति यद्वां विदथे सपर्यन्त्स रातहव्यो मानुषो न होता ॥३॥
 उत वां विक्षु मद्यास्वन्धो गाव आपश्च पीपयन्त देवीः ।
 उतो नो अस्य पूर्वः पतिर्दन्वीतं पातं पयस उस्त्रियायाः ॥४॥

*yajāmahe vām mahaḥ sajoṣā havyebhirmitrāvaruṇā namobhiḥ ।
 ghṛtairghṛtasnū adha yadvāmasme adhvaryavo na dhītibhirbharanti ॥1॥
 prastutirvā dhāma na prayuttirayāmi mītrāvaruṇā suvṛktiḥ ।
 anakti yadvām vidatheṣu hotā sumnam vām sūrīrvṛṣaṇāvīyakṣan ॥2॥
 pīpāya dhenuraditiṛtāya janāya mītrāvaruṇā havirde ।
 hinoti yadvām vidathe saparyantsa rātahavyo mānuṣo na hotā ॥3॥
 uta vām vikṣu madyāsvandho gāva āpaścha pīpayanta devīḥ ।
 uto no asya pūrvyaḥ patirdanvītam pātam payasa usriyāyāḥ ॥4॥*

१६. वनस्पतिः (Vanaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) १.१४२.११

अवसुजन्नप त्मना देवान्यक्षि वनस्पते । अग्निर्हव्या सुषूदति देवो देवेषु मेधिरः ॥११॥
*avasujannupa tmanā devānyakṣi vanaspate । agnirhavyā suṣūdati devo deveṣu
 medhiraḥ ॥11॥*

१७. वाक् (Vāk) - ऋ. (Rv.) १.१६४.४२; ४५

ऋ. (Rv.) १.१६४.४२

तस्याः समुद्रा अधि वि क्षरन्ति तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः ।
 ततः क्षरत्यक्षरं तद्विश्वमुप जीवति ॥४२॥
*tasyāḥ samudrā adhi vi kṣaranti tena jīvanti pradiśaśchataśraḥ ।
 tataḥ kṣaratyakṣaram tadviśvamupa jīvati ॥42॥*

ऋ. (Rv.) १.१६४.४५

चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।

गुहा त्रीणि निहिता नैंगयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥४५॥

chatvāri vākparimitā padāni tāni vidurbrāhmaṇā ye manīṣiṇaḥ ।

guhā trīṇi nihitā neṅgayanti turīyaṁ vācho manuṣyā vadanti ॥45॥

१८. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६४.१-४१

अस्य वामस्य पलितस्य होतुस्तस्य भ्राता मध्यमो अस्त्यश्वः ।

तृतीयो भ्राता घृतपुष्टो अस्यात्रापश्यं विशपति सप्तपुत्रम् ॥१॥

सप्त युंजन्ति रथमेकचक्रमेको अश्वो वहति सप्तनामा ।

त्रिनाभि चक्रमजरमनर्व यत्रेमा विश्व भुवनाधि तस्थुः ॥२॥

इमं रथमधि ये सप्त तस्थुः सप्तचक्रं सप्त वहन्त्यश्वः ।

सप्त स्वसारो अभि सं नवन्ते यत्र गवां निहिता सप्त नाम ॥३॥

को ददर्श प्रथमं जायमानमस्थन्वन्तं यदनस्था बिभर्ति ।

भूम्या असुरसृगात्मा क स्वित्को विद्वांसुप गात्रष्टुमेतत् ॥४॥

पाकः पृच्छामि मनसाविजानन्देवानामेना निहिता पदानि ।

वत्से बष्कयेऽधिं सप्त तन्तून्वि तलिरे कवय ओतवा उ ॥५॥

अचिकित्वांचतुषश्चिदत्र कवीन्पृच्छामि विद्वाने न विद्वान् ।

वि यस्तस्तम्भ षळिमा रजांस्यजस्य रूपे किमपि स्विदकम् ॥६॥

इह ब्रवीतु य ईमंग वेदास्य वामस्य निहितं पदं वेः ।

शीर्ष्णः क्षीरं दुहते गावो अस्य वत्रिं वसाना उदकं पदापुः ॥७॥

माता पितरमृत आ बभज धीत्यग्रे मनसा सं हि जग्मे ।

सा बीभत्सुर्गर्भरसा निविद्धा नमस्वन्त इदुपवाकमीयुः ॥८॥

युक्ता मातासीद्धुरि दक्षिणाया अतिष्ठद्गर्भो वृजनीष्वन्तः ।

अमीमेद्वत्सो अनु गामपश्यद्विध्वरूप्यं त्रिषु योजनेषु ॥९॥

तिस्रो मातृस्त्रीन्पितृन्विभ्रदेक ऊर्ध्वस्तस्थौ नेमव ग्लापयन्ति ।

मन्त्रयन्ते दिवो अमुष्य पृष्ठे विश्वविदं वाचमविश्वमिन्वाम् ॥१०॥

द्वादशारं नहि तज्जराय वर्वर्ति चक्रं परि द्यामृतस्य ।

आ पुत्रा अग्रे मिथुनासो अत्र सप्त शतानि विंशतिश्च तस्थुः ॥११॥

पंचपादं पितरं द्वादशाकृतिं दिव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम् ।

अथेमे अन्य उपरे विचक्षणं दिव आहुः परे अर्धे पुरीषिणम् ।

अथेमे अन्य उपरे विचक्षणं सप्तचक्रे षळर आहुरर्पितम् ॥१२॥

पंचारे चक्रे परिवर्तमाने तस्मिन्ना तस्थुर्भुवनानि विश्वा ।

तस्य नाक्षस्तप्यते भूरिभारः सुनादेव न शीर्यते सनाभिः ॥१३॥

सनेमि चक्रमजरं वि वावृत उत्तानायां दश युक्ता वहन्ति ।

सूर्यस्य चक्षू रजसैत्यावृतं तस्मिन्नाप्रिता भुवनानि विश्वा ॥१४॥

साकंजानां सप्तथमाहुरेकजं षळिद्यमा ऋषयो देवजा इति ।

तेषामिष्टानि विहितानि धामशः स्थात्रे रेजन्ते विकृतानि रूपशः ॥१५॥

स्त्रियः सतीस्तां उ मे पुंस आहुः पश्यदक्षणावन्न वि चेतदन्धः ।

कविर्यः पुत्रः स ईमा चिकेत यस्ता विजानात्स पितुष्वितासत् ॥१६॥

अवः परेण पर एनावरेण पदा वत्सं बिभ्रती गौरुदस्थात् ।

सा कद्रीची कं स्विदर्थं स्विदर्थं परागात्क स्वित्सूते नहि यूथे अन्तः ॥१७॥

अवः परेण पितरं यो अस्यानुवेद पर एनावरेण ।

कवीयमानः क इह प्र वोचदेवं कुतो अधि प्रजातम् ॥१८॥

ये अर्वाचस्तां उ पराच आहुर्ये पराचस्तां उ अर्वाच आहुः ।

इन्द्रश्च या चक्रथुः सोम तानि धुरा न युक्ता रजसो वहन्ति ॥१९॥

द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परि षस्वजाते ।

तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्यनश्नन्नन्यो अभि चाकशीति ॥२०॥
 यत्रा सुपर्णा अमृतस्य भागमनिमेषं विदथभिस्वरन्ति ।
 इनो विश्वस्य भुवनस्य गोपाः स मा धीरः पाकमत्रा विवेश ॥२१॥
 यस्मिन्वक्षे मध्वदः सुपर्णा निविशन्ते सुवते चाधि विश्वे ।
 तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वग्रे तन्नोन्नशद्यः पितरं न वेद ॥२२॥
 यद्वायत्रे अधि गायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वा त्रैष्टुभं निरतक्षत ।
 यद्वा जगज्जगत्याहितं पदं य इत्तद्विदुस्ते अमृतत्वमानशुः ॥२३॥
 गायत्रेण प्रति मिमीते अर्कमर्केण साम त्रैष्टुभेन वाकम् ।
 वाकेन वाकं द्विपदा चतुष्पदाक्षरेण मिमते सप्त वाणीः ॥२४॥
 जगता सिन्धुं दिव्यस्तभायद्रथन्तरे सूर्य पर्यपश्यत् ।
 गायत्रस्य समिधस्तिस्त्र आहुस्ततो मह्ना प्र रिरिचे महित्वा ॥२५॥
 उप ह्ये सुदुधां धेनुमेतां सुहस्तो गोधुगुत दोहदेनाम् ।
 श्रेष्ठं सवं सविता साविषन्नोऽभीद्धो घर्मस्तदु षु प्र वोचम् ॥२६॥
 हिङ्कण्वती वसुपत्नी वसूनां वत्समिच्छन्ती मनसाभ्यागात् ।
 दुहामश्विभ्यां पयो अघ्नयेयं सा वर्धतां महते सौभगाय ॥२७॥
 गौरमीमेदनु वत्सं मिषन्तं मूर्धानं हिङ्कृणोन्मातवा उ ।
 सृक्काणं घर्ममभि वावशाना मिमाति मायुं पयते पयोभिः ॥२८॥
 अयं स शिङ्गे येन गौरभीवृता मिमाति मायुं ध्वसनावधि श्रिता ।
 सा चित्तिभिर्नि हि चकार मर्त्यं विद्युद्भवन्ती प्रति वत्रिमौहत ॥२९॥
 अनच्छये तुरगातु जीवमेजद् ध्रुवं मध्य आ पस्त्यानाम् ।
 जीवो मृतस्य चरति स्वधाभिरमर्त्यो मर्त्येना सयोनिः ॥३०॥
 अपश्यं गोपामनिपद्यमानसा च परा च पथिभिश्चरन्तम् ।
 स सध्रीचीः स विषूचीर्वसान आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः ॥३१॥
 य ई चकार न सो अस्य वेद य ई ददर्श हिरुगिन्नु तस्मात् ।
 स मातुर्योना परिवीतो अन्तर्बहुप्रजा निऋर्तिमा विवेश ॥३२॥
 द्यौर्मै पिता जनिता नाभिरत्र बन्धुर्मै माता पृथिवी महीयम् ।
 उत्तानयोश्चम्बोऽर्योनिरन्तरत्रा पिता दुहितुर्गर्भमाधात् ॥३३॥
 पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि यत्र भुवनस्य नाभिः ।
 अयं सोमो वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम ॥३४॥
 इयं वेदिः परो अन्तः पृथिव्या अयं यो भुवनस्य नाभिः ।
 अयं सोमो वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मायं वाचः परमं व्योम ॥३५॥
 सप्तार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठन्ति प्रदिशा विधर्मणि ।
 ते धीतिभिर्मनसा ते विपश्चितः परिभुवः परि भवन्ति विश्वतः ॥३६॥
 न वि जानामि यदिवेदमस्मि निण्यः सन्नद्धो मनसा चरामि ।
 यदा मागन्मथमजा ऋतस्यादिद्वाचो अश्रुवे भागमस्याः ॥३७॥
 अपाङ् प्राडेति स्वधया गृभीतोऽमर्त्यो मर्त्येना सयोनिः ।
 ता शश्वन्ता विषूचीना वियन्ता न्यःच्यं चिक्युर्न नि चिक्युरन्यम् ॥३८॥
 ऋचो अक्षरे परमे व्योमन्यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः ।
 यस्तत्र वेद किमुचा करिष्यति य इत्त द्विदुस्त इमे समासते ॥३९॥
 सूर्यवसाद्भगवती हि भूया अथो वयं भगवन्तः स्याम ।
 अङ्घ्रि तृणमघ्न्ये विश्वदानीं पिब शुद्धमुदकमाचरन्ती ॥४०॥
 गौरीर्मिमाय सलिलानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
 अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥४१॥

asya vāmasya palitasya hotustasya bhrātā madhyamo astyaśnaḥ ।
ṭṛtīyo bhrātā ghr̥tapuṣṭho asyātrāpaśyaṇi viśpati saptaputram ॥1॥
sapta yunijanti rathamekachakrameko aśvo vahati saptanāmā ।
trinābhi chakramajaramanarva yatremā viśva bhuvanādhi tasthuḥ ॥2॥

imam rathamadhi ye sapta tasthuḥ saptachakraṁ sapta vahantyaśvaḥ /
 sapta svasāro abhi saṁ navante yatra gavāṁ nihitā sapta nāma ||3 ||
 ko dadarśa prathamam jāyamānamasthanvantam yadanasthā bibharti /
 bhūmyā asurasṛgātmā kva svitko vidvāṁsmupa gātpraṣṭumetat ||4 ||
 pākāḥ pṛchchhāmi manasāvijānandevānāmenā nihitā padāni /
 vatse baṣkaye'dhim sapta tantūnvi tatnre kavaya Otavā u ||5 ||
 achikitvāimchatusśchidatra kavīnpṛchchhāmi vidmane na vidvān /
 vi yastastambha ṣaḥimā rajāṁsyajasya rūpe kimapi sviedakam ||6 ||
 iha bravītu ya imāṅga vedāsyā vāmasya nihitam padam veḥ /
 śīrṣṇaḥ kṣīram duhrate gāvo asya vavriṁ vasānā udakam padāpuḥ ||7 ||
 mātā pitaramṛta ā babhaja dhītyagre manasā saṁ hi jagme /
 sā bibhatsurgarbharasā nividdhā namasvanta idupavākamīyuh ||8 ||
 yuktā mātāsiddhuri dakṣiṇāyā atīṣṭhadgarbho vṛjanīṣvantaḥ /
 amīmedvatso anu gāmapasyadviśvarūpyam triṣu yojaneṣu ||9 ||
 tisro mātṛstrīpitṛṇbibhradeka ūrdhvastasthau nemava glāpayanti /
 mantrayante divo amuṣya pṛṣṭhe viśvavidam vāchamaviśvaminvām ||10 ||
 dvādaśāraṁ nahi tajjarāya varvarti chakraṁ pari dyāmṛtasya /
 ā putrā agne mithunāso atra sapta śatāni viṁśatīścha tasthuḥ ||11 ||
 pañchapādam pitaram dvādaśākṛtiṁ diva āhuḥ pare ardhe purīṣam /
 atheme anya upare vichakṣaṇam diva āhuḥ pare ardhe purīṣam /
 atheme anya upare vichakṣaṇam saptachakre ṣaḥara āhurarpitam ||12 ||
 pañchāre chakre parivartamāne tasminnā tasthurbhuvanāni viśvā /
 tasya nākṣastapyate bhūribhārah sunādeva na śīryate sanābhīḥ ||13 ||
 sanemi chakramajaram vi vāvṛta uttānāyām daśa yuktā vahanti /
 sūryasya chakṣū rajasaityāvṛtam tasminnārpritaḥ bhuvanāni viśvā ||14 ||
 sākamjānām saptathamāhurekajam ṣaḥidyamā ṛṣayo devajā iti /
 teṣāmiṣṭāni vihitāni dhāmasaḥ sthātre rejante vikṛtāni rūpaśaḥ ||15 ||
 striyaḥ satistām u me pumsa āhuḥ paśyadakṣaṇvāna vi chetadandhaḥ /
 kavīryaḥ putraḥ sa imā chiketa yastā vijānātsa pītuspitāsāt ||16 ||
 avaḥ pareṇa para enāvareṇa padā vatsam bibhratī gaurudasthāt /
 sā kadrīchī kam svidardha svidardha parāgātkva svitsūte nahi yūthe antaḥ ||17 ||
 avaḥ pareṇa pitaram yo asyānuveda para enāvareṇa /
 kavīyamānaḥ ka iha pra vachaddevam kuto adhi prajātam ||18 ||
 ye arvāmchastām u parācha āhurye parāmchastām u arvācha āhuḥ /
 indraścha yā chakrathuḥ soma tāni dhurā na yuktā rajaso vahanti ||19 ||
 dvā suparṇā sayujā sakhāyā samānam vṛkṣam pari ṣasvajāte /
 tayoranyaḥ pippalam svādvattyanaśnannanyo abhi chākaśīti ||20 ||
 yatrā suparṇā amṛtasya bhāgamanimeṣam vidathabhisvaranti /
 ino viśvasya bhuvanasya gopāḥ sa mā dhīrah pākamatrā viveśa ||21 ||
 yasminvṛkṣe madhvadaḥ supurṇā nivīśante suvate chādhi viśve /
 tasyedāhuḥ pippalam svādvagre tannonnaśadyaḥ pitaram na veda ||22 ||
 yadgāyatre adhi gāyatramāhitam traiṣṭubhādvā traiṣṭubham niratakṣata /
 yadvā jagajjagatyāhitam padam ya ittadviduste amṛtatvamānaśuḥ ||23 ||
 gāyatreṇa prati mimīte arkamarkenā sāma traiṣṭubhena vākam /
 vākena vākam dvipadā chatuspadākṣareṇa mimate sapta vāṇīḥ ||24 ||
 jagatā sindhum divyastabhāyadrathantare sūrya paryapaśyat /
 gāyatrasya samidhastisra āhustato mahnā pra rīriche mahitvā ||25 ||
 upa hnaye sudughām dhenumetām suhasto godhuguta dohadenām /
 śreṣṭham savam savitā sāviṣanno'bhīddho gharmastadu ṣu pra vocham ||26 ||
 hīnkṛṇvatī vasupatnī vasūnām vatsamichchhantī manasābhyāgāt /

duhāmaśvibhyāṁ payo aghnyeyam sā vardhatām mahate saubhagāya ॥27॥
 gauramīmedanu vatsam miśantam mūrdhānam hiṁṁkṛṇomātavā u ।
 śrkvāṇam gharmamabhi vāśānā mimiāti māyūm payate payobhiḥ ॥28॥
 ayam sa śiṅkte yena gaurabhivṛtā mimāti māyūm dhvasanāvadhi śritā ।
 sā chittibhirni hi chakāra martya vidyudbhavantī prati vavrimauhata ॥29॥
 anachchhaye turagātu jīvamejad dhruvam madhya ā pastyānām ।
 jīvo mṛtasya charati svadhābhiramartyo martyenā sayoniḥ ॥30॥
 apaśyam gopāmanipadyamānasā cha parā cha pathibhiścharantam ।
 sa sadhrīchīḥ sa viśūchīrvasāna ā varivarti bhuvaneśvantaḥ ॥31॥
 ya ī chakāra na so asya veda ya ī dadarśa hiruginnu tasmāt ।
 sa māturyonā parivito antarbahuprajā niṛrtimā viveśa ॥32॥
 dyaurme pitā janitā nābhiratra bandhurme mātā pṛthivī mahīyam ।
 uttānayośchamvo3ryonirantaratrā pitā duhiturgarbhāmādhāt ॥33॥
 pṛchchhāmi tvā paramantam pṛthivyāḥ pṛchchhāmi yatra bhuvanasya nābhiḥ ।
 ayam somo vṛṣṇo aśvasya retaḥ pṛchchhāmi vāchaḥ paramam vyoma ॥34॥
 iyam vediḥ paro antaḥ pṛthivyā ayam yāo bhuvanasya nābhiḥ ।
 ayam somo vṛṣṇo aśvasya reto brahmāyam vāchaḥ paramam vyoma ॥35॥
 saptārdhagarbhā bhuvanasya reto viṣṇostiṣṭhanti pradiśā vidharmaṇi ।
 te dhītibhirmanasā te vipaśchitaḥ paribhuvāḥ pari bhavanti viśvataḥ ॥36॥
 na vi jānāmi yadivedamasmi niṇyaḥ sannaddho manasā charāmi ।
 yadā māganprathamajā ṛtasyādīdvācho aśnuve bhāgamasyāḥ ॥37॥
 apān prāṇeti svadhayā grbhīto'martyo martyenā sayoniḥ ।
 tā śāsvantā viśūchīnā viyantā nyaṁnyam chikyurna ni chikyuranyam ॥38॥
 ṛcho akṣare parame vyomanyasmindevā adhi viśve niśeduḥ ।
 yastanna veda kimṛchā kariṣyati ya itta dvidusta ime samāsate ॥39॥
 sūyavasādbhagavatī hi bhūyā atho vayam bhagavantaḥ syāma ।
 addhi tṛṇamaghnye viśvadānīm piba śuddhamudakamācharantī ॥40॥
 gaurīrmimāya salilāni takṣatyekapadī dvipadī sā chatuṣpadī ।
 aṣṭāpadī navapadī babhūvuṣī sahasrākṣarā parame vyoman ॥41॥

१९. विष्णुः (Viṣṇuḥ) - ऋ. (Rv.) १.१५४.१-६; १.१५५.१-६; १.१५६.१-५

ऋ. (Rv.) १.१५४.१-६

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्र वोचं यः पार्थिवानि विमसे रजांसि ।

यो अस्कभायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः ॥१॥

प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्येण मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।

यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेष्वधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥२॥

प्र विष्णवे शूषमेतु मन्म गिरिक्षित उरुगायाय वृष्णे ।

य इदं दीर्घं प्रयतं सधस्थमेको विममे त्रिभिरित्पदेभिः ॥३॥

यस्य त्री पूर्णा मधुना पदान्यक्षीयमाणा स्वधया मदन्ति ।

य उ त्रिधातु पृथिवीमुत द्यामेको दाधार भुवनानि विश्वा ॥४॥

तदस्य प्रियमभि पाथे अश्यां नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।

उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः ॥५॥

ता वां वास्तून्युश्मसि गमध्वै यत्र गावो भूरिश्रृंगा अयासः ।

अत्राह तदुरुगायस्य वृष्णः परमं पदमव भाति भूरि ॥६॥

viṣṇornu kaṁ vīryāṇi pra vochaṁ yaḥ pārthivāni vimase rajānsi ।

yo askabhāyaduttaram sadhastham vichakramāṇastredhorugāyaḥ ॥1॥

pra tadviṣṇuḥ stavate vīryeṇa mṛgo na bhīmaḥ kucharo giriṣṭhāḥ ।

yasyoruṣu triṣu vikramaṇeṣvadhikṣiyanti bhuvanāni viśvā ॥2॥

pra viṣṇave sūṣametu manma girikṣita urugāyāya vṛṣṇe ।

ya idam dīrgha prayatam sadhasthameko vimame tribhiritpadebhiḥ ॥3 ॥
 yasya trī pūrṇā madhunā padānyakṣīyamāṇā svadhayā madanti ।
 ya u tridhātu pṛthivīmuta dyāmeko dādāhāra bhuvanāni viśvā ॥4 ॥
 tadasya priyamabhi pāthe aśyām nara yatra devayaveā madanti ।
 urukramasya sa hi bandhuritthā viṣṇoḥ pade parame madhva utsaḥ ॥5 ॥
 tā vām vāstūnyuśmasi gamadhyai yatra gāvo bhūriśṛṅgā ayāsaḥ ।
 atrāha tadurugāyasya vṛṣṇaḥ paramam padamava bhāti bhūri ॥6 ॥

ऋ. (Rv.) १.१५५.१-६

प्र वः पान्तमन्धसो धियायते महे शूराय विष्णवे चार्चत ।
 या सानुनि पर्वतानामदाभ्या महस्तस्थतुरवतेव साधुना ॥१ ॥
 त्वेषमित्या समरणं शिमीवतोरिन्द्राविष्णू सुतपा वामुरुष्यति ।
 या मर्त्याय प्रतिधीयमानमित्कुशानोरस्तुरसानामुरुष्यथः ॥२ ॥
 ता ई वर्धन्ति मह्यस्य पौंस्यं नि मातरा नयति रेतसे भुजे ।
 दधाति पुत्रोऽवरं परं पितुर्नाम तृतीयमधि रोचने दिवः ॥३ ॥
 तत्तदिदस्य पौंस्यं गृणीमसीनस्य त्रातुरवृकस्य मीळहुषः ।
 यः पार्थिवानि त्रिभिरिद्विगामभिरुरु क्रमिष्ठोरुगायाय जीवसे ॥४ ॥
 द्वे इदस्य क्रमणे स्वर्दशोऽभिख्याय मर्त्यो भुरण्यति ।
 तृतीयमस्य नकिरा दधर्षति वयश्चन पतयन्तः पतत्रिणः ॥५ ॥
 चतुर्भिः साकं नवति च नामभिश्चक्रं न वृत्तं वयतीरवीविपत् ।
 बृहच्छरीरो विमिमान ऋक्भिर्युवाकुमारः प्रतयेत्याहवम् ॥६ ॥

pra vaḥ pāntamandhaso dhiyāyate mahe śūrāya viṣṇave chārchata ।
 yā sānuni parvatānāmadābhyā mahastasthaturavateva sādhunā ॥1 ॥
 tveṣamitthā samaraṇam śīmīvatorindrāviṣṇū sutapā vāmuruṣyati ।
 yā martyāya pratidhīyamānamitkūśānorasturasanāmuruṣyathāḥ ॥2 ॥
 tā ī vardhanti mahyasya pauṁsyaṁ ni mātārā nayati retase bhuje ।
 dadhāti putro'varaṁ paraṁ piturnāma tṛtīyamadhi rochane divaḥ ॥3 ॥
 tattadidasya pauṁsyaṁ gṛṇīmasīnasya trāturavṛkasya mīlahuṣaḥ ।
 yaḥ pāṛthivāni tribhiridvigāmabhiruru kramiṣṭhorugāyāya jīvase ॥4 ॥
 dve idasya kramaṇe svarḍśo'bhikhyāya martyo bhuraṇyati ।
 tṛtīyamasya nakirā dadharṣati vayaśchana patayantaḥ patatriṇaḥ ॥5 ॥
 chaturbhiḥ sākaṁ navati cha nāmabhiśchakraṁ na vṛttaṁ vayatīrāvīvipat ।
 brhachchhariro vimimāna ṛkvabhīryuvākumāraḥ pratayetyāhavam ॥6 ॥

ऋ. (Rv.) १.१५६.१-५

भवा मित्रो न शेव्यो घृतासुतिर्विभूतद्युम्न एवया उ सप्रथाः ।
 अधा ते विष्णो विदुषा चिदर्थः स्तोमो याश्च राध्यो हविष्मता ॥१ ॥
 यः पूर्वाय वेधसे नवीयसे सुमज्जानये विष्णवे ददाशति ।
 यो जातमस्य महतो महि ब्रवत्सेदु श्रवोभिर्युज्यं चिदभ्यसत् ॥२ ॥
 तमु स्तोतारः पूर्वं यथा विद ऋतस्य गर्भं जनुषा पिपर्तन ।
 आस्य जानन्तो नाम चिद्विवक्तन महस्ते विष्णो सुमतिं भजामहे ॥३ ॥
 तमस्य राजा वरुणस्तमश्चिना क्रतुं सचन्त मारुतस्य वेधसः ।
 दाधार दक्षमुत्तममहर्विदं व्रजं च विष्णुः सखिवाँ अपोर्णुते ॥४ ॥
 आ यो विवाय सचथाय दैव्य इन्द्राय विष्णुः सुकृते सुकृतरः ।
 वेधा अजिन्वत्त्रिषधस्थ आर्यमृतस्य भागे यजमानमाभजत् ॥५ ॥

bhavā mitro na śevyo ghṛtāsutirvibhūtadyumna evayā u saprathāḥ ।
 adhā te viṣṇo viduṣā chidardhyaḥ stomo yāścha rādhyo haviṣmatā ॥1 ॥
 yaḥ pūrvyāya vedhase navīyase sumajjānaye viṣṇave dadāśati ।
 yeā jātamasya mahato mahi bravatsedu śravobhīryujyaṁ chidabhyasat ॥2 ॥
 tamu stotāraḥ pūrvya yathā vīda ṛtasya garbha januṣā pipartana ।

āśya jānanto nāma chidvivaktana mahaste viṣṇo sumatiṁ bhajāmahe ॥3॥
tamasya rājā varuṇastamaśvinā kratuṁ sachanta mārutasya vedhasaḥ ॥
dādāhā dakṣamuttamamaharvidam vrajam cha viṣṇuḥ sakhivāṁ aporṇute ॥4॥
ā yo vivāya sachathāya daivya indrāya viṣṇuḥ sukṛte sukṛttaraḥ ॥
vedhā ajinvattriṣadhastha āryamṛtasya bhāge yajamānamābhajat ॥5॥

२०. शकधूमः (Śakadhūmaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६४.४३

शकमयं धूमारादपश्यं विषूवता पर एनावरेण ।
 उक्षाणं पृश्निमपचन्त वीरास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥४३॥
śakamayaṁ dhūmārādapaśyaṁ viṣūvatā para enāvareṇa ॥
ukṣāṇaṁ pṛśnimapachanta vīrāstāni dharmāṇi prathamānyāsan ॥43॥

२१. संवत्सरात्मा (Sarnvatsarātmā) - ऋ. (Rv.) १.१६४.४८

द्वादश प्रधयश्चक्रमेकं त्रीणि नभ्यानि क उ तच्छिक्त ।
 तस्मिन्साकं त्रिशता न शंकवोऽर्पिताः षष्टिर्न चलाचलासः ॥४८॥
dvādaśa pradhayaśchakramekaṁ trīṇi nabhyāni ka u tachchkieta ॥
tasmintsākaṁ triśatā na śaṁkavo'rpitāḥ ṣaṣṭirna chalāchalāsaḥ ॥48॥

२२. सरस्वती (Sarasvatī) - ऋ. (Rv.) १.१६४.४९

यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूर्येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि ।
 यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः सरस्वति तमिह धातवे कः ॥४९॥
yaste stanah śaśayo yeā mayobhūryena viśvā puṣyasi vāryāṇi ॥
yo ratnadhā vasuvidyaḥ sudatraḥ sarasvati tamiha dhātave kaḥ ॥49॥

२३. सरस्वती लाभारत्यः (Sarasvatī Lābhāratyaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१४२.९

शुचिर्देवेष्वर्पिता होत्रा मरुत्सु भारती । इळा सरस्वती मही बर्हिः सीदन्तु यियाः ॥९॥
śuchirdeveṣvarpitā hotrā marutsu bhārati ॥ ilā sarasvatī mahī barhiḥ sīdantu
yiāyāḥ ॥9॥

२४. सरस्वान् सूर्यो वा (Sarasvān Sūryo Vā) - ऋ. (Rv.) १.१६४.५२

दिव्यं सुपर्णं वायसं बृहन्तमपां गर्भं दर्शतमोषधीनाम् ।
 अभीपतो वृष्टिभिस्तर्पयन्तं सरस्वन्तमवसे जोहवीमि ॥५२॥
divyaṁ suparṇa vāyasaṁ bṛhantamapāṁ garbha darśatamoṣadhīnām ॥
abhīpato vṛṣṭibhistarpayantaṁ sarasvantamavase johavīmi ॥52॥

२५. साध्याः (Sādhyāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६४.५०

योनं यामयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
 ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥५०॥
yona yāmayajanta devāstāni dharmāṇi prathamānyāsan ॥
te ha nākaṁ mahimānaḥ sachanta yatra pūrve sādhyāḥ santi devāḥ ॥50॥

२६. सूर्यः (Sūryaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६४.४६-४७

इन्द्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरथो दिव्यः स सुपर्णो गरुत्मान् ।
 एकं सद्विप्रा बहुधा वदन्त्यग्निं यमं मातरिश्वानमाहुः ॥४६॥
 कृष्णं नियानं हरयः सुपर्णा अपो वसाना दिवमुत्पतन्ति ।
 त आववृत्रन्तसदनादृतस्यादिद्धतेन पृथिवी व्युद्यते ॥४७॥
indraṁ mitraṁ varuṇamagnimāhuratho divyaḥ sa suparṇo garutmān ॥
ekaṁ sadviprā bahudhā vadantyaṁni yamaṁ mātariśvānamāhuḥ ॥46॥
kṛṣṇaṁ niyānaṁ harayaḥ suparṇā apo vasānā divamutpatanti ॥
ta āvavṛtrantsadanādṛtasyādidghṛtena pṛthivī vyudyate ॥47॥

२७. सूर्यः पर्जन्यो अग्रयो वा (Sūryaḥ Parjanya Agnayo Vā) - ऋ. (Rv.) १.१६४.५१

समानमेतदुदकमुच्चैत्यव चाहभिः । भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति दिवं जिन्वन्त्यग्रयः ॥५१॥
samānametadudakamuchchaitya va chāhabhiḥ ॥ bhūmiṁ parjanya jīnvanti divam

jinvantyagnayaḥ ॥51॥

२८. सोमः (Somaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१६४.४३२

शकमयं धूममारादपश्यं विषूवता पर एनावरेण ।

उक्षाणं पृश्निमपचन्त वीरास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ॥४३॥

śakamayam dhūmamārādapaśyaṁ viśūvatā para enāvareṇa ।

ukṣāṇaṁ pṛśnimapachanta vīrāstāni dharmāṇi prathamānyāsan ॥43॥

२९. स्वाहाकृतिः (Svāhākṛtiḥ) - ऋ. (Rv.) १.१४२.१२

पूषण्वते मरुत्वते विश्वदेवाय वायवे । स्वाहा गायत्रवेपसे हव्यमिन्द्राय कर्तन ॥१२॥

pūṣaṇvate marutvate viśvadevāya vāyave । svāhā gāyatravepase havyamindrāya kartana ॥12॥

२८१. दीर्घतमा औतथ्यः (Dīrghatamā Autathyah)

१. ईश्वर सभाध्यक्षौ (Īśvara Sabhādhyakṣau) - य. (Yv.) ५.२९

परि त्वा गिर्वणो गिरऽइमा भवन्तु विश्वतः । वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टयः ॥२९॥

pari tvā girvaṇo gīra'imā bhavantu viśvataḥ । vṛddhāyumanu vṛddhayo juṣṭā bhavantu juṣṭayaḥ ॥29॥

२. याः (Yāḥ) - य. (Yv.) ५.२२-२३; २५-२८

य. (Yv.) ५.२२-२३

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

आददे नार्यसी दमहंरक्षसां ग्रीवाऽअपिकृन्तामि ।

बृहन्नसि बृहद्रवा बृहतीमिन्द्राय वाचं वद ॥२२॥

रक्षोहणं बलगहनं वैष्णवीमिदमहं तं बलगमुत्किरामि यं मे निष्टयो यममात्यो निचखानेदमहं तं बलगमुत्किरामि

यं मे समानो यमसमानो निचखानेदमहं तं बलगमुत्किरामि यं मे सबन्धुर्यमसबन्धुर्निचखानेदमहं तं

बलगमुत्किरामि यं मे सजातो यमसजातो निचखानोक्त्याङ्किरामि ॥२३॥

devasya tvā savituh prasave'svinorbāhubhyāṁ pūṣṇo hastābhyām ।

ādade nāryasī damahaṁraksasāṁ grīvā'apikṛntāmi ।

bṛhannasi bṛhadravā bṛhatīmindrāya vāchaṁ vada ॥22॥

rakṣoḥaṇaṁ balagahanam vaiṣṇavīmīdamahaṁ taṁ balagamutkirāmi yaṁ me

niṣṭayo yamamātyo nichakhānedamahaṁ taṁ balagamutkirāmi yaṁ me samāno

yamasamāno nichakhānedamahaṁ taṁ balagamutkirāmi yaṁ me

sabandhuryamasabandhurnichakhānedamahaṁ taṁ balagamutkirāmi yaṁ me sajāto

yamasajāto nichakhānotkṛtyāṅkarāmi ॥23॥

य. (Yv.) ५.२५-२८

रक्षोहणो वो बलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान्नक्षोहणो वो बलगहनोऽवनयामि वैष्णवान्नक्षोहणो वो

बलगहनोऽवस्तृणामि वैष्णवान्नक्षोहणौ वां बलगहनाऽउपधामि वैष्णवी रक्षोहणौ वां बलगहनौ पर्यूहामि

वैष्णवी वैष्णवमसि वैष्णवा स्थ ॥२५॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददे नार्यसीदमहंरक्षसां ग्रीवाऽअपिकृन्तामि ।

यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवयारातीर्दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा शुन्धन्तौल्लोकाः पितृषदनाः

पितृषदनमसि ॥२६॥

उद्दिवंस्तभानान्तरिक्षं पृण दं हस्व पृथिव्यां द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु मित्रावरुणौ ध्रुवेण धर्मणा । ब्रह्मवनि त्वा

क्षत्रवनि रायस्पोषवनि पर्यूहामि । ब्रह्म दं ह क्षत्रं दं हायुदं ह प्रजां दं ह ॥२७॥

ध्रुवासि ध्रुवोऽयं यजमानोऽस्मिन्नायतने प्रजया पशुभिर्भूयात् ।

घृतेन द्यावापृथिवी पूर्वेथामिन्द्रस्य छदिरसि विश्वजनस्य छाया ॥२८॥

rakṣoḥaṇo vo valagahanah prokṣāmi vaiṣṇavānnakṣoḥaṇo vo balagahano'vanayāmi

vaiṣṇavānnakṣoḥaṇo vo balagahano'vastṛṇāmi vaiṣṇavānnakṣoḥaṇau vām

balagahanā'upadadhāmi vaiṣṇavī rakṣoḥaṇau vām balagahanau paryūhāmi vaiṣṇavī

vaiṣṇavamasī vaiṣṇavā stha ॥25॥

*devasya tvā savituḥ prasave śvinorbāhubhyām pūṣṇo hastābhyām । ādade
nāryasīdamahamrakṣasām grīvā'apikṛntāmi । yavo'si yavayāsmaddveṣo
yavayārātūrdive tvā'ntarikṣāya tvā pṛthivyai tvā śundhantāmlokaḥ pitṛśadanāḥ
pitṛśadanamasi ॥26॥
uddivamstabhānāntarikṣam pṛṇa dṛm hasva pṛthivyām dyutānastvā māruto minotu
mitrāvaruṇau dhruveṇa dharmānā । brahmavani tvā kṣatravani rāyaspoṣavani
paryūhāmi । brahma dṛm ha kṣatram dṛm hāyudṛm ha prajāṁ dṛm ha ॥27॥
dhruvāsi dhruvo'yaṁ yajamāno'sminnāyatane prajāyā paśubhirbhūyāt ।
ghṛteṇa dyāvāpṛthivī pūryethāmindrasya chhadirasi viśvajanasya chhāyā ॥28॥*

३. विष्णुः (Viṣṇuḥ) - य. (Yv.) ५.१८-२१

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजां सि ।
योऽअस्कभायदुत्तरंसधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो विष्णवे त्वा ॥१८॥
दिवो वा विष्णोऽउत वा पृथिव्या महो वा विष्णोऽउरोरन्तरिक्षात् । उभा हि हस्ता वसुना पृणस्वा प्रयच्छ
दक्षिणादोत सव्याद्विष्णवे त्वा ॥१९॥
प्र तद्विष्णु स्तवते वीर्येण मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणे ष्वधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ॥२०॥
विष्णो रराटमसि विष्णोः श्रमे स्थो विष्णोः स्यूरसि विष्णोऽर्ध्वोऽसि ।
वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥२१॥
*viṣṇor nu kaṁ vīryāṇi pravochaṁ yaḥ pāṛthivāni vimame rajāṁ si ।
yo'askabhāyaduttaraṁsadhasṭhaṁ vichakramāpastredhorugāyo viṣṇave tvā ॥18॥
divo vā viṣṇo'uta vā pṛthivyā maho vā viṣṇo'urorantarikṣāt । ubhā hi hastā vasunā
pṛṇasvā prayachchha dakṣiṇādota savyādvīṣṇave tvā ॥19॥
pra tadviṣṇu stavate vīryeṇa mṛgo na bhīmaḥ kucharo giriṣṭhāḥ ।
yasyoruṣu triṣu vikramaṇe ṣvadhikṣiyanti bhuvanāni viśvā ॥20॥
viṣṇo rārāṭamasi viṣṇoḥ śnaptre stho viṣṇoḥ syūrasī viṣṇo'rdhruvo'si ।
vaiṣṇavamasi viṣṇave tvā ॥21॥*

४. सूर्यविद्वांसौ (Sūryavidvāṁsau) - य. (Yv.) ५.२४

स्वराडसि सपत्नहा सत्रराडस्यभिमातिहा जनराडसि रक्षोहा सर्वराडस्यमित्रहा ॥२४॥
*svarāḍasī sapatnahā satrarāḍasyabhimātiḥa janarāḍasī rakṣohā
sarvarāḍasyamitrahā ॥24॥*

२८२. दुर्मित्रः (सूमित्रो वा) कौत्सः (Durmitraḥ (Sūmitro Vā) Kautsaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) २२८

कदा वसो स्तोत्रं हर्यत आ अव श्मशा रुधद्वाः । दीर्घ सुतं वाताप्याय ॥६॥
kadā vaso stotraṁ haryata ā ava śmaśā rudhadvāḥ । dīrgha sutam vātāpyāya ॥6॥

२८३. देवस्युर वान्दनः (Devasyur Vāndanah)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१००.१-१२

इन्द्र दृष्ट मघवन्त्वावदिद्भुज इह स्तुतः सुतपा बोधि नो वृधे ।
देवेभिर्नः सविता प्रावतु श्रुतमा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥१॥
भराय सु भरत भगमृत्वियं प्र वायवे शुचिपे क्रन्ददिष्टये ।
गौरस्य यः पयसः पीतिमानश आ सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥२॥
आ नो देवः सविता साविषद्वय ऋजूयते यजमानाय सुन्वते ।
यथा देवान्प्रतिभूषेम पाकवदा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥३॥
इन्द्रो अस्मे सुमना अस्तु विश्वहा राजा सोमः सुवितस्याध्येतु नः ।
यथायथा मित्रधितानि सं दधुरा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥४॥
इन्द्र उक्थेन शवसा परुर्दधे बृहस्पते प्रतरीतास्यायुषः ।
यो मनुः प्रमतिर्नः पिता हि कमा सर्वतातिमदिति वृणीमहे ॥५॥

इन्द्रस्य नु सुकृतं दैव्यं सहोऽग्निर्गृहे जरिता मेधिरः कविः ।
 याश्च भूद्विदथे चारुरन्तम आ सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥६॥
 न वो गुहा चकृम भूरि दुष्कृतं नाविष्टं वसवो देवहेळनम् ।
 माकिर्नो देवा अनृतस्य वर्षस आ सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥७॥
 अपामीवां सविता साविषत्र्यं ग्वरीय इदप सेधन्वद्रयः ।
 ग्रावा यत्र मधुषुदुच्यते बृहदा सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥७॥
 अपामीवां सविता साविषत्र्यं ग्वरीय इदप सेधन्वद्रयः ।
 ग्रावा यत्र मधुषुदुच्यते बृहदा सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥८॥
 ऊर्ध्वो ग्रावा वसवोऽस्तु सोतरि विश्वा द्वेषांसि सनुतर्युयोत ।
 स नो देवः सविता पायुरीड्य आ सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥९॥
 ऊर्ज गावो यवसे पीवो अत्तन ऋतस्य याः सदने कोशे अङ्ध्वे ।
 तनूरेव तन्वो अस्तु भेषजमा सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥१०॥
 क्रतुप्रावा जरिता शश्वतामव इन्द्र इदभद्रा प्रमतिः सुतावताम् ।
 पूर्णमूर्धर्दिव्यं यस्य सिक्तय आ सर्वतातिमदितिं वृणीमहे ॥११॥
 चित्रस्ते भानुः क्रतुप्रा अभिष्टिः सन्ति स्पृधो जरणिप्रा अधृष्टाः ।
 राजिष्ठया रज्या पश्च आ गोस्तूतूषति पर्यग्रं दुवस्यु ॥१२॥

*indra dṛhya maghavantvāvadidbhujā iha stutaḥ sutapā bodhi no vṛdhe ।
 devebbhirnaḥ savitā prāvatu śrutamā sarvatātimadirti vṛṇīmahe ॥1॥
 bharāya su bharata bhagamṛtviyaṁ pra vāyave śuchiḥ krandadiṣṭaye ।
 gaurasya yaḥ payasaḥ pītimānaś ā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥2॥
 ā no devaḥ savitā sāviṣadvaya ṛjūyate yajamānāya sunvate ।
 yathā devānpratibhūṣema pākavadā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥3॥
 indro asme sumanā astu viśvāhā rājā somaḥ suvitasyādhyetu naḥ ।
 yathāyathā mitradhitāni saṁ dadhurā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥4॥
 indra ukthena śavasā parurdadhe bṛhaspate prataritāsyāyusaḥ ।
 yāo manuḥ pramatirnaḥ pitā hi kamā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥5॥
 indrasya nu sukṛtaṁ daivyaṁ saho'gnirgrhe jaritā medhiraḥ kaviḥ ।
 yāścha bhūdividathe chārurantama ā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥6॥
 na vo guhā chakṛma bhūri duṣkṛtaṁ nāviṣṭyaṁ vasavo devaheḷanam ।
 mākirno devā anṛtasya varpasa ā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥7॥
 apāmivāṁ savitā sāviṣannyaḥ gvarīya idapa sedhantvadrayaḥ ।
 grāvā yatra madhuṣuduchyate bṛhadā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥7॥
 apāmivāṁ savitā sāviṣannyaḥ gvarīya idapa sedhantvadrayaḥ ।
 grāvā yatra madhuṣuduchyate bṛhadā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥8॥
 ūrdhvo grāvā vasavo'stu sotari viśvā dveṣāmsi sanutaryuyota ।
 sa no devaḥ savitā pāyurīḍya ā sarvatātimaditi vṛṇīmahe ॥9॥
 ūrja gāvo yavase pīvo attana ṛtasya yāḥ sadane kośe aṇdhve ।
 tanūreva tanvo astu bheṣajamā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥10॥
 kratuprāvā jaritā śasvatāmava indra idabhadra pramatih sutāvatām ।
 pūrṇamūrdhardivyaṁ yasya sikṭaya ā sarvatātimaditiṁ vṛṇīmahe ॥11॥
 chitraste bhānuḥ kratuprā abhiṣṭiḥ santi sprdhō jaraṇiprā adhṛṣṭāḥ ।
 rājiṣṭhayaḥ rajyā paśva ā gostūtūrṣati paryagram duvasyu ॥12॥*

२८४. दळहच्युतः आगस्त्यः (Dṛḷahachyutaḥ Āgastyah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.२५.१-६; सा. (Sv.) ४७४; ९१९-९२१

ऋ. (Rv.) ९.२५.१-६

पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे । मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥१॥

पवमान धिया हितोऽभि योनि कानिक्रदत् । धर्मणा वायुमा विश ॥२॥
 सं देवैः शोभते वृषा कविर्योनावधि प्रियः । वृत्रहा देववीतमः ॥३॥
 विश्व रूपाण्याविशन्पुनानो याति हर्यतः । यत्रामृतास आसते ॥४॥
 अरुषो जनयन्गिरः सोमः पवत आयुषक् । अरुषो जनयन्गिरः पवत आयुषक् ।
 इन्द्रं गच्छन्कविक्रतुः ॥५॥

pavasva dakṣasādhano devebhyaḥ pītaye hare । marudbhyo vāyave madaḥ ॥1॥
pavamāna dhiyā hito3bhi yoni kānikradat । dharmāṇā vāyumā viśa ॥2॥
saṁ devaiḥ śebhate vṛṣā kaviryonāvadhi priyaḥ । vṛtrahā devavītamah ॥3॥
viśva rūpāṇyāviśanpunāno yāti haryataḥ । yatrāmṛtāsa āsate ॥4॥
aruṣo janayangirah somah pavata āyuṣak । aruṣo janayangirah pavata āyuṣak ।
indram gachchhankavikratuḥ ॥5॥
 आ पवस्व मदिन्तम पवित्रं धारया कवे । अर्कस्य योनिमासदम् ॥६॥
ā pavasva madintama pavitraṁ dhārayā kave । arkasya yonimāsadam ॥6॥

सा. (Sv.) ४७४

पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पतये हरे । मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥८॥
pavasva dakṣasādhano devebhyaḥ pataye hare । marudbhyo vāyave madaḥ ॥8॥

सा. (Sv.) ९१९-९२१

पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे । मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥१॥
 सं देवैः शोभते वृषा कविर्योनावधि प्रियः । पवमानो अदाभ्यः ॥२॥
 पवमान धिया हितोऽभि योनि कानिक्रदत् । धर्मणा वायुमारुहः ॥३॥
pavasva dakṣasādhano devebhyaḥ pītaye hare । marudbhyo vāyave madaḥ ॥1॥
saṁ devaiḥ śobhate vṛṣā kaviryonāvadhi priyaḥ । pavamāno adābhyah ॥2॥
pavamāna dhiyā hito3'bhi yonim kanikradat । dharmāṇā vāyumāruhaḥ ॥3॥

२८५. देवजामयः इन्द्रमातरः (Devajāmayah Indramātarah)

१. इन्द्रः (Indrah) - सा. (Sv.) १२०

त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः । त्वं सन्वृषन्वृषेदसि ॥६॥
tvamindra balādadhi sahaso jāta Ojaṣaḥ । tvam sanvṛṣanvṛṣedasi ॥6॥

२८६. देवमुनिर् ऐम्मदः (Devamunir Aimmadah)

१. अरण्यानी (Araṇyānī) - ऋ. (Rv.) १०.१४६.१-६

अरण्यान्यरण्यान्यसौ या प्रेव नश्यसि । कथा ग्रामं न पृच्छसि न त्वा भीरिव विन्दती ॥१॥
 वृषारवाय वदते यदुपावति चिच्चिकः । आघाटिभिरिव धावयन्नरण्यानिर्महीयते ॥२॥
 उत गावइवादन्त्युत वेश्मेव दृश्यते । उतो अरण्यानिः सायं शकटीरिव सर्जति ॥३॥
 गामंगैष आ ह्यति दार्वगैषो अपावधीत् । वसन्नरण्यानां सायमक्रुक्षदिति मन्यते ॥४॥
 न वा अरण्यानिर्हन्यन्त्यश्चेन्नाभिगच्छति । स्वादोः फलस्य जग्ध्वाय यथाकामं नि पद्यते ॥५॥
 आजनगन्धिं सुरभिं बहन्नामकृषीवलाम् । प्राहं मृगाणां मातरमरण्यानिमशंसिषम् ॥६॥
araṇyānyaraṇyānyasau yā preva naśyasi । kathā grāmaṁ na pṛchchhasi na tvā bhīriva
vindatīṁ3 ॥1॥
vṛṣāravāya vadate yadupāvati chichchikaḥ । āghāṭibhiriva
dhāvayannaraṇyānirmahīyate ॥2॥
uta gāvaivādantya uta veśmeva dṛśyate । uta araṇyāniḥ sāyaṁ śakaṭīriva sarjati ॥3॥
gāmaṁgaiṣa ā hñayati dārvaṁgaiṣo apāvadhīt । vasannaraṇyānyāni sāyamakruṣaditi
manyate ॥4॥
na vā araṇyānirhanyanyaśchennābhigachchhati । svādoḥ phalasya jagdhvāya
yathākāmaṁ ni padyate ॥5॥
āñjanaganimṁdha surabhiṁ bahnannāmakṛṣīvalām । prāhaṁ mṛgāṇāni
mātaramaraṇyānimaśaṁsiṣam ॥6॥

२८७. देवलः (Devalah)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) २.१७
यं परिधिं पर्यधत्वाऽअग्ने देवपणिभिर्गुह्यमानः ।
तं तऽएतमनु जोषं भराम्येष मेत्त्वदप चेतयाताऽअग्नेः प्रियं पाथोऽपीतम् ॥१७॥
yaṁ paridhiṁ paryadhatthā'agne devapaṇibhirguhyamānaḥ ।
taṁ ta'etamanu joṣaṁ bharāmyeṣa mettvadapa chetayātā'agneḥ priyaṁ
pātho'pītam ॥17॥
२. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.) ३३.६२
उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे । अभि देवाँश् इयक्षते ॥६२॥
upāsmāi gāyatā naraḥ pavamānāyendave । abhi devāṁś' iyakṣate ॥62॥

२८८. देववातः (Devavātaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ९.३७
अग्ने सहस्व पृतनाऽअभिमातीरपास्य । दुष्टरस्तरन्नरातीर्वर्चो धा यावाहसि ॥३७॥
agne sahasva pṛtanā'abhimātīrapāsyā । duṣṭarastarannarātīrvārcho dhā yāvāhasi ॥37॥
२. अग्न्यादयो मन्त्रोक्ताः (Agnyaḍayo Mantroktāḥ) - य. (Yv.) १०.२३
अग्नये गृहपतये स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहा मरुतामोजसे
स्वाहेन्द्रस्येन्द्रियाय स्वाहा । पृथिवि मातर्मा मा हिं सीर्मोऽअहं त्वाम् ॥२३॥
agnaye gṛhapataye svāhā somāya vanaspataye svāhā marutāmojase
svāhendrasyeṇḍriyāya svāhā । pṛthivi mātarmā mā hiṁ sīrmo'aham tvām ॥23॥
३. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) १०.२२
मा तऽइन्द्र ते वयं तुराषाड्युक्तासोऽअब्रह्मता विदसाम ।
तिष्ठा रथमधि यं वज्रहस्ता रश्मीन्देव यमसे स्वश्चान् ॥२२॥
mā ta'indra te vayaṁ turāṣāḍayuktāso'abrahmatā vīdasāma ।
tiṣṭhā rathamadhi yaṁ vajrahastā raśmīndeva yamase svaśchān ॥22॥
४. क्षेत्रपतिः (Kṣetrapatiḥ) - य. (Yv.) १०.२६
स्योनसि सुषदासि क्षत्रस्य योनिरसि । स्योनामासीद सुषदामासीद क्षत्रस्य योनिमासीद ॥२६॥
syonasi suṣadāsi kṣatrasya yonīrasī । syonāmāsīda suṣadāmāsīda kṣatrasya
yonimāsīda ॥26॥
५. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) १०.२०
प्रजापते न त्वेदतान्यन्यो विश्वा रूपाणि परि ता बभूव ।
यत्कामास्ते जुहुमस्तत्रोऽअस्त्वयममुष्य पिताऽसावस्य पिता वयंस्याम पतयो रयीणांस्वाहा । रुद्र यत्ते क्रिवि परं
नाम तस्मिन् हुतमस्मेष्टमसि स्वाहा ॥२०॥
prajāpate na tvedatānyanyo viśvā rūpāṇi pari tā babhūva ।
yatkāmāste juhūmastanno'astvayamamuṣya pitā'sāvasya pitā vayaṁsyāma patayo
rayīṇāṁsvāhā । rudra yatte krivi paraṁ nāma tasmin hutamasmeṣṭamasī svāhā ॥20॥
६. रक्षोघ्नः (Rakṣodhnaḥ) - य. (Yv.) ९.३८-३९
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । उपां शोर्वीर्येण जुहोमि हतरक्षः स्वाहा रक्षसां त्वा
वधायावधिष्म रक्षोऽवधिष्मामुमसौ हतः ॥३८॥
सविता त्वा सवानांसुवतामग्निर्गृहपतीनांसोमो वनस्पतीनाम् । बृहस्पतिर्वाचऽइन्द्रो ज्यैष्ठ्याय रुद्रः पशुभ्यो
मित्रः सत्यो वरुणो धर्मपतीनाम् ॥३९॥
devasya tvā savituḥ prasave'svinorbāhubhyāṁ pūṣṇo hastābhyām । upāṁ śorvīryeṇa
juhomi hataṁrakṣaḥ svāhā rakṣasāṁ tvā vadhāyāvadhiṣma rakṣo'vadhiṣmāmumasa
hataḥ ॥38॥
savitā tvā savānāṁsuvatāmagnirgṛhapatīnāṁsomo vanaspatīnām ।
bṛhaspatirvācha'indro jyaiṣṭhyāya rudraḥ paśubhyo mitraḥ satyo varuṇo

dharmapatinām ॥39 ॥

७. यजमानः (Yajamānaḥ) - य. (Yv.)९.४०; १०.१८; १९

य. (Yv.)९.४०

इमं देवाऽऽसपत्नसुवध्वं महते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्याय महते जानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियाय ।
इमममुष्य पुत्रममुष्यै पुत्रमस्यै विशऽएष वोऽमी राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाराजा ॥४० ॥
imaṁ devā'asapatnaṁsuvadhvaṁ mahate kṣatrāya mahate jyaiṣṭhyāya mahate
jānarājyāyendrasyndriyāya ।
imamamuṣya putramamuṣyai putramasyai viśa'eṣa vo'mī rājā somo'smākaṁ
brāhmaṇānārājā ॥40 ॥

य. (Yv.)१०.१८-१९

इमं देवाऽऽसपत्नसुवध्वं महते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्याय महते जानराज्यायेन्द्रस्येन्द्रियाय । इमममुष्य पुत्रममुष्यै
पुत्रमस्यै विशऽएष वोऽमी राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाराजा ॥१८ ॥
प्र पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठान्नवश्चरन्ति स्वसिचऽइयानाः । ताऽआववृत्रन्नधरागुदक्ताऽअहिं
बुध्यमनु रीयमाणाः । विष्णोर्विक्रमणमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि विष्णोः क्रान्तमसि ॥१९ ॥
imaṁ devā'asapatnaṁsuvadhvaṁ mahate kṣatrāya mahate jyaiṣṭhyāya mahate
jānarājyāyendrasyndriyāya ।
imamamuṣya putramamuṣyai putramasyai viśa'eṣa
vo'mī rājā somo'smākaṁ brāhmaṇānārājā ॥18 ॥
pra parvatasya vṛṣabhasya pṛṣṭhānnavaścharanti svasiḥa'iyānāḥ ।
tā'āvavṛtrannadharāgudaktā'ahim
budhnyamanu rīyamāṇāḥ । viṣṇo rvikramaṇamasi viṣṇorvikrāntamasi viṣṇoḥ
krāntamasi ॥19 ॥

२८९. देवात भरतौ (Devavāta Bharatau)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.)३.१४

अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातोऽअरोचथाः । तं जानन्नग्रऽआरोहाथा नो वर्द्धया रयिम् ॥ १४ ॥
ayaṁ te yonirṛtviyo yato jāto'arochathāḥ । taṁ jānannagna'ārohāthā no varddhayā
rayim ॥ 14 ॥

२९०. देवश्रवाः (Devaśravāḥ)

१. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.)७.२९-३०

कोऽसि कतमोऽसि कस्यासि को नामासि । यस्य ते नामामन्महि यं त्वा सोमेनातीतृपाम । भूर्भुवः स्वः
सुप्रजाः प्रजाभिः स्यांसुवीरो वीरैः सुपोषः पोषैः ॥२९ ॥
उपयामगृहीतोऽसि मध्वे त्वोमयामगृहीतोऽसि माध्वाय त्वोपयामगृहीतोऽसि शुक्राय त्वोपयामगृहीतोऽसि शुचये
त्वोपयामगृहीतोऽसि नभसे त्वोपयामगृहीतोऽसि नभस्याय त्वोपयामगृहीतोऽसीषे त्वोपयामगृहीतोऽस्यूर्जे
त्वोपयामगृहीतोऽसि सहसे त्वोपयामगृहीतोऽसि सहस्याय त्वोपयामगृहीतोऽसि तपसे त्वोपयामगृहीतोऽसि
तपस्याय त्वोपयामगृहीतोऽस्यं हसस्पतये त्वा ॥३० ॥
ko'si katamo'si kasyāsi ko nāmāsi । yasya te nāmāmanmahi yaṁ tvā somenātītpāma
। bhūrbhuvāḥ svaḥ suprajāḥ prajābhiḥ syāṁsuvīro vīraiḥ supoṣaḥ poṣaiḥ ॥29 ॥
upayāmagrṛhīto'si madhve tvomayāmagrṛhīto'si mādhwāya tvopayāmagrṛhīto'si śukrāya
tvopayāmagrṛhīto'si śuchaye tvopayāmagrṛhīto'si nabhase tvopayāmagrṛhīto'si
nabhasyāya tavopayāmagrṛhīto'siṣe tvopayāmagrṛhīto'syūrje tvopayāmagrṛhīto'si
sahase tvopayāmagrṛhīto'si sahasyāya tvopayāmagrṛhīto'si tapase tvopayāmagrṛhīto'si
tapasyāya tvopayāmagrṛhīto'syaṁ hasaspataye tvā ॥30 ॥

२. याः (Yāḥ) - य. (Yv.)७.२६

यस्ते द्रप्स स्कन्दति यस्तेऽअं शुर्ग्रावच्युतो धिषणयोरुपस्थात् । अध्वर्योर्वा परि
वा यः पवित्रात्ते ते जुहोमि मनसा वषट्कुतंस्वाहा देवानामुत्क्रमणमसि ॥२६ ॥
yaste drapsa skandati yaste'am śurgrāvachyuto dhiṣaṇayorupasthāt । adhvaryorvā
pari

*vā yaḥ pavitrātaṁ te juhomi manasā vaṣaṭkutaṁsvāhā
devānāmutkramaṇamasi ॥26॥*

३. यापतिः (Yāpatiḥ) - य. (Yv.) ७.२७-२८

प्राणाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व व्यानाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वोदानाय मे वर्चोदा वर्चसे पवस्ववाचे मे
वर्चोदा वर्चसे पवस्व क्रतूदक्षाभ्यां मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व श्रोत्राय मे वर्चोदा वर्चसे
पवस्व चक्षुर्भ्यां मे वर्चोदसौ वर्चसे पवेथाम् ॥२७॥

आत्मने मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वौजसे मे वर्चोदा

वर्चसे पवस्वायुषे मे वर्चोदा वर्चसे पवस्व विश्वाभ्यो मे प्रजाभ्यो वर्चोदसौ वर्चसे पवेथाम् ॥२८॥

*prāṇāya me varchodā varchase pavasva vyānāya me varchodā varchase
pavasvodānāya me varchodā varchase pavasvavāche me varchodā varchase pavasva
kratūdakṣābhyāṁ me varchodā varchase pavasva śrotrāya me varchodā varchase
pavasva chakṣurbhyā me varchodasau varchase pavethām ॥27॥
ātmane me varchodā varchase pavasvaujase me varchodā
varchase pavasvāyuse me varchodā varchase pavasva viśvābhyo me prajābhyo
varchodasau varchase pavethām ॥28॥*

२९१. देवश्रवा यामायनः (Devaśravā Yāmāyanah)

१. आपः (Āpaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७.१०-१४

आपो अस्मान्मातरः शुन्ध्यन्तु घृतेन नो घृतप्वः पुनन्तु ।

विश्वं हि रिप्रं प्रवहन्ति देवीरुदिदाभ्यः शुचिरा पूत एमि ॥१०॥

द्रप्सश्चस्कन्द प्रथमौ अनु द्यूनिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः ।

समानं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ॥११॥

यस्ते द्रप्सः सकन्दति यस्ते अंशुर्बाहुच्युतो धिषणाया उपस्थात् ।

अध्वर्योर्वा परि वा यः पवित्रात्ते ते जुहोमि मनसा वषट्कृतम् ॥१२॥

यस्ते द्रप्सः स्कन्नो यस्ते अंशुरवश्च यः परः सुचा ।

अयं देवो बृहस्पतिः सं तं सिंचतु राधसे ॥१३॥

पयस्वतीरोषधयः पयस्वन्मामकं वचः । अपां पयस्वदित्पयस्तेन मा सह शुन्ध्यत ॥१४॥

āpeā asmānmātaraḥ śundhayantu ghṛtena no ghṛtapvaḥ punantu ।

viśvaṁ hi ripraṁ pravahanti devīrudidābhyaḥ śuchirā pūta emi ॥10॥

drapsaśchaskanda prathamāṁ anu dyūnimāṁ cha yonimanu yaścha pūrvaḥ ।

samānaṁ yonimanu saṁcharantaṁ drapsaṁ juhomyanu sapta hotrāḥ ॥11॥

yaste drapsaḥ sakandati yaste aṁśurbāhuchyuto dhiṣaṇāyā upasthāt ।

adhvaryorvā pari vā yaḥ pavitrātaṁ te juhomi manasā vaṣaṭkṛtam ॥12॥

yaste drapsaḥ skanno yaste aṁśuravaścha yaḥ paraḥ sruchā ।

ayaṁ devo bṛhaspatiḥ saṁ taṁ siṁchatu rādhasē ॥13॥

*payasvatīroṣadhayaḥ payasvanmāmakāṁ vachaḥ । apāṁ payasvaditpayastena mā
saha śundhata ॥14॥*

२. आपः सोमो वा (Āpaḥ Somo Vā) - ऋ. (Rv.) १०.१७.११-१३

द्रप्सश्चस्कन्द प्रथमौ अनु द्यूनिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः ।

समानं योनिमनु संचरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः ॥११॥

यस्ते द्रप्सः सकन्दति यस्ते अंशुर्बाहुच्युतो धिषणाया उपस्थात् ।

अध्वर्योर्वा परि वा यः पवित्रात्ते ते जुहोमि मनसा वषट्कृतम् ॥१२॥

यस्ते द्रप्सः स्कन्नो यस्ते अंशुरवश्च यः परः सुचा ।

अयं देवो बृहस्पतिः सं तं सिंचतु राधसे ॥१३॥

drapsaśchaskanda prathamāṁ anu dyūnimāṁ cha yonimanu yaścha pūrvaḥ ।

samānaṁ yonimanu saṁcharantaṁ drapsaṁ juhomyanu sapta hotrāḥ ॥11॥

yaste drapsaḥ sakandati yaste aṁśurbāhuchyuto dhiṣaṇāyā upasthāt ।

adhvaryorvā pari vā yaḥ pavitrātaṁ te juhomi manasā vaṣaṭkṛtam ॥12॥

*yaste drapsaḥ skanno yaste amiśuravaścha yaḥ paraḥ sruchā /
ayam devo bṛhaspatiḥ sam tam simchatu rādhase ॥13 ॥*

३. पूषा (Pūṣā) - ऋ. (Rv.) १०.१७.३-६

पूषा त्वेतश्चयावयतु प्र विद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः ।
स त्वैतेभ्यः परि ददत्पितृभ्योऽग्निर्देवेभ्यः सुविदत्रियेभ्यः ॥३ ॥
आयुर्विश्वायुः परि पासति त्वा पूषा त्वा पातु प्रपथे पुरस्तात् ।
यत्रासते सुकृतो यत्र ते ययुस्तत्र त्वा देवः सविता दधातु ॥४ ॥
पूषेमा आशा अनु वेद सर्वाः सो अस्मौ अभयतमेन नेषत् ।
स्वस्तिदा आघृणिः सर्ववीरोऽप्रयुच्छन्पुर एतु प्रजानन् ॥५ ॥
प्रपथे पथामजनिष्ट पूषा प्रपथे दिवः प्रपथे पृथिव्याः ।
उभे अभि प्रियतमे सधस्थे आ च परा च चरति प्रजानन् ॥६ ॥
*pūṣā tvetaśchayāvayatu pra vidvānanaṣṭapaśurbhuvanasya gopāḥ /
sa tvaitebhyaḥ pari dadatpitṛbhyo'gnirdevēbhyaḥ suvidatriyebhyaḥ ॥3 ॥
āyurviśvāyuh pari pāsati tvā pūṣā tvā pātu prapathe purastāt /
yatrāsate sukrto yatra te yayustatra tvā devaḥ savitā dadhātu ॥4 ॥
pūṣemā āśā anu veda sarvāḥ so asmāṁ abhayatamena neṣat /
svastidā āghṛṇiḥ sarvavīro'prayuchchhanpura etu prajānan ॥5 ॥
prapathe pathāmajaniṣṭa pūṣā prapathe divaḥ prapathe pṛthivyāḥ /
ubhe abhi priyatame sadhasthe ā cha parā cha charati prajānan ॥6 ॥*

४. सरण्यूः (Saraṇyūḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७.१-२

त्वष्टा दुहित्रे वहतुं कृणोतीतीदं विश्वं भुवनं समेति ।
यमस्य माता पर्युह्यमाना महो जाया विवस्वतो ननाश ॥१ ॥
अपागूहन्नमृतां मर्त्येभ्यः कृत्वी सवर्णामददुर्विवस्वते ।
उताश्विनावभरद्यत्तदासीदजहादु द्वा मिथुना सरण्यूः ॥२ ॥
*tvaṣṭā duhitre vahatuṁ kṛṇotītīdāṁ viśvaṁ bhuvanaṁ sameti /
yamasya mātā paryuhyamānā maho jāyā vivasvato nanāśa ॥1 ॥
apāgūhannamṛtāṁ martyebhyaḥ kṛtvī savarṇāmadadurvivasvate /
utāśvināvabharadyattadāsīdajahādu dvā mithunā saraṇyūḥ ॥2 ॥*

५. सरस्वती (Sarasvatī) - ऋ. (Rv.) १०.१७.७-९

सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।
सरस्वतीं सुकृतो अह्वयन्त सरस्वती दाशुषे वार्य दात् ॥७ ॥
सरस्वति या सरथं ययाथ स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।
आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयस्वानमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥८ ॥
सरस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यामभिनक्षमाणाः ।
सहस्रार्धमिळो अत्र भागं रायस्पोषं यजमानेषु धेहि ॥९ ॥
*sarasvatīm devayanto havante sarasvatīmadhvare tāyamāne /
sarasvatīm sukrto ahvayanta sarasvatī dāśuṣe vārya dāt ॥7 ॥
sarasvati yā saratham yayātha svadhābhirdevi pitṛbhirmadantī /
āsadyāsmīnbarhiṣi mādayasvānamīvā iṣa ā dhehyasme ॥8 ॥
sarasvatīm yām pitaro havante dakṣiṇā yāmabhinakṣamāṇāḥ /
sahasrārghamiḷo atra bhāgaṁ rāyaspoṣaṁ yajamāneṣu dhehi ॥9 ॥*

२९२. देवश्रवो देवातः (Devaśravā Yāmāyanah)

१. होता (Hotā) - य. (Yv.) ११.३५

सीद होतः स्वऽउ लोके चिकित्वान्त्सादया यांसुकृतस्य योनौ ।
देवावीर्देवान् हविषा यजास्यग्रे बृहद्यजमाने वयो धाः ॥३५ ॥
sīda hotaḥ sva'u loka chikītvāntsādayā yāmsukṛtasya yonau /

devāvīrdevān haviṣā yajāsyagne bṛhadyajamāne vayo dhāḥ ॥35 ॥

२९३. देवश्रव-देववातौ (Devaśrava-Devavātau)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १८.६६-६७

अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं मऽआसन् ।
 अर्कस्त्रिधातू रजसो विमानोऽजस्रो घर्मो हविरस्मि नाम ॥६६ ॥
 ऋचो नामास्मि यजूं सि नामास्मि सामानि नामास्मि ।
 येऽअग्रयः पांचजन्याऽअस्यां पृथिव्यामधि । तेषामसि त्वमुत्तमः प्र नो जीवातवे सुव ॥६७ ॥
*agnirasmī janmanā jātavedā ghṛtaṁ me chakṣuramṛtaṁ ma'āsan ॥
 arkastridhātū rajaso vimāno'jasro gharma havirasmi nāma ॥66 ॥
 ṛcho nāmāsmi yajūṁ si nāmāsmi sāmāni nāmāsmi ॥
 ye'agnayaḥ pāṁchajanyā'asyāṁ pṛthivyāmadhi ॥ teṣāmasi tvamuttamaḥ pra no
 jīvātave suva ॥67 ॥*

२. विश्वकर्मा अग्निर् वा (Viśvakarmā Agnir Vā) - य. (Yv.) १८.६२

येन वहसि सहस्रं येनाग्ने सर्ववेदसम् । तेनेमं यां नो नय स्वर्देवेषु गन्तवे ॥६२ ॥
*yena vahasī sahasraṁ yenāgne sarvavedasam ॥ tenemaṁ yāṁ no naya svardeveṣu
 gantave ॥62 ॥*

२९४. देवाः (Devāḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १८.१

वाजश्च मे प्रसवश्च मे प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे क्रतुश्च मे स्वरश्च मे श्लोकश्च मे श्रवश्च मे श्रुतिश्च मे
 ज्योतिश्च मे स्वश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१ ॥
*vājaścha me prasavaścha me prayatiścha me prasitiścha me dhītiścha me kratuścha
 me svaraścha me ślokaścha me śravaścha me śrutiścha me jyotiścha me svaścha me
 yona kalpantām ॥1 ॥*

२. अग्निः सौचीकः (Agniḥ Sauchīkaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.५१.१; ३; ५; ७; ९; १०.५३.१-३;
 १०.५३.६-११

ऋ. (Rv.) १०.५१.१

महत्तदुल्वं स्थविरं तदासीद्येनाविष्टितः प्रविवेशिथापः ।
 विश्वा अपश्यद्बहुधा ते अग्ने जातवेदस्तन्वो देव एकः ॥१ ॥
*mahattadulbaṁ sthaviraṁ tadāsīdyenāviṣṭitaḥ praviveśīthāpaḥ ॥
 viśvā apaśyadbahudhā te agne jātavedastanvo deva ekaḥ ॥1 ॥*

ऋ. (Rv.) १०.५१.३

ऐच्छाम त्वा बहुधा जातवेदः प्रविष्टमग्ने अप्सवोषधीषु ।
 तं त्वा यमो अचिकेच्चित्रभानो दशान्तरुष्यादतिरोचमानम् ॥३ ॥
*aichchhāma tvā bahudhā jātavedaḥ praviṣṭamagne apsvoṣadhīṣu ॥
 taṁ tvā yamo achikechchitrabhāno daśāntaruṣyādatirochamānam ॥3 ॥*

ऋ. (Rv.) १०.५१.५

एहि मनुर्देवयुर्याकामोऽऽकृत्या तमसि क्षेप्यग्रे ।
 सुगान्पथः कृणुहि देवयानान्वह हव्यानि सुमनस्यमानः ॥५ ॥
*ehi manurdevayuryākāmo'raṁkṛtyā tamasi kṣeṣyagṇe ॥
 sugānpathaḥ kṛṇuhi devayānānvaha havyāni sumanasyamānaḥ ॥5 ॥*

ऋ. (Rv.) १०.५१.७

कुर्मस्त आयुरजरं यदग्ने यथा युक्तो जातवेदो न रिष्याः ।
 अथा वहसि सुमनस्यमानो भागं देवेभ्यो हविषः सुजात ॥७ ॥
*kurmasta āyurajaraṁ yadagne yathā yukto jātavedo na riṣyāḥ ॥
 athā vahasi sumanasyamāno bhāgaṁ devebhyo haviṣaḥ sujāta ॥7 ॥*

ऋ. (Rv.) १०.५१.९

तव प्रयाजा अनुयाजाश्च केवल ऊर्जस्वन्तो हविषः सन्तु भागाः ।
तवाग्ने योऽयमस्तु सर्वतुभ्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रः ॥९॥
tava prayājā anuyājāścha kevala ūrjasvanto haviṣaḥ santu bhāgāḥ ।
tavāgne yāo3'yamastu sarvatubhyaṁ namantāṁ pradīśaśchataśraḥ ॥9॥

ऋ. (Rv.) १०.५३.१-३

यमैच्छाम मनसा सोऽयमागाद्यास्य विद्वान्परुषश्चिकित्वान् ।
स नो यक्षदेवताता यजीयान्नि हि षत्सदन्तरः पूर्वो अस्मत् ॥१॥
अराधि होता निषदा यजीयानभि प्रयांसि सुधितानि हि ख्यत् ।
यजामहै यियान्हन्त देवाँ ईळामहा ईड्याँ आज्येन ॥२॥
साध्वीमकर्देववीतिं नो अद्य यास्य जिह्वामविदाम गुह्याम् ।
स आयुरागत्सुरभिर्वसानो भद्रामकर्देवहूतिं नो अद्य ॥३॥
yamaichchhāma manasā so3'yamāgādyāsya vidvānparuṣaśchikītvān ।
sa no yakṣaddevatātā yajīyānni hi ṣatsadantaraḥ pūrvo asmat ॥1॥
arādhi hotā niṣadā yajīyānabhi prayāṁsi sudhitāni hi khyat ।
yajāmahai yīyānhanta devāṁ īlāmahā īḍyāṁ ājyena ॥2॥
sādhvīmakardevavītiṁ no adya yāsyajihvāmavidāma guhyām ।
sa āyurāgatsurabhirvasāno bhadrāmakardevahūtiṁ no adya ॥3॥

ऋ. (Rv.) १०.५३.६-११

तन्तुं तन्वन्नजसो भनुमन्विहि ज्योतिष्मतः पथो रक्ष धिया कृतान् ।
अनुल्बणं वयत जोगुवामपो मनुर्भव जनया दैव्यं जनम् ॥६॥
अक्षानहो नह्यतनोत सोम्या इष्कृणुध्वं रशना ओत पिंशत ।
अष्टाबन्धुरं वहताभितो रथं येन देवासो अनयन्नभि प्रियम् ॥७॥
अश्मन्वती रीयते सं रभध्वमुत्तिष्ठत प्र तरता सखायः ।
अत्रा जहाम ये असन्नशेवाः ये शिवान्वयमुत्तरेमाभि वाजान् ॥८॥
त्वष्टा माया वेदपसामष्पस्तमो बिभ्रत्यात्रा देवपानानि शंतमा ।
सतो नूनं कवयः सं शिशीत वाशीभिर्याभिरमृताय तक्षथ ।
विद्वांसः पदा गुह्यानि कर्तन येन देवासो अमृतत्वमानशुः ॥१०॥
गर्भे योषामदधुर्वत्समासन्त्यपीच्येन मनसोत जिह्वया ।
स विश्वाहा सुमना योग्या अभि सिषासनिर्वनते कार इज्जितिम् ॥११॥
tantuṁ tanvannajaso bhanumanvihi jyotiṣmataḥ patho rakṣa dhiyā kṛtān ।
anulbaṇaṁ vayata joguvāmapo manurbhava janayā daivyaṁ janam ॥6॥
akṣānaho nahyatanota somyā iṣkṛṇudhvaṁ raśanā Ota piṁśata ।
aṣṭābandhuraṁ vahatābhito ratham yena devāso anayannabhi priyam ॥7॥
aśmanvatī rīyate saṁ rabhadhvamuttiṣṭhata pra taratā sakhāyaḥ ।
atrā jahāma ye asannaśevāḥ ye śivānvayamuttare mābhi vājān ॥8॥
tvaṣṭā māyā vedapasāmaṣpastamo bibhratpātrā devapānāni śāntamā ।
sato nūnaṁ kavayaḥ saṁ śīśīta vāśībhīryābhiramṛtāya takṣatha ।
vidvāṁsaḥ padā guhyāni kartana yena devāso amṛtatvamānaśuḥ ॥10॥
garbhe yoṣāmadadhurvatsamāsanyapīchyena manasota jihvayā ।
sa viśvāhā sumanā yogyā abhi siṣāsanīrvanate kāra ijjitim ॥11॥

३. अन्नवान् विद्वान् (Annavaṇ Vidvān) - य. (Yv.) १८.३२

वाजो नः सप्त प्रदिशश्चतस्रो वो परावतः । वाजो नो विश्वे देवैर्धनसाताविहावतु ॥३२॥
vājo naḥ sapta pradīśaśchataśro vo parāvataḥ । vājo no viśvai
rdevairdhanasātāvihāvatu ॥32॥

४. आत्मानः (Ātmānaḥ) - य. (Yv.) १८.८-३०

शं च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे सौमनसश्च मे भगश्च मे द्रविणं च मे भद्रं च मे श्रयश्च मे

वसीयश्च मे यशश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥८॥
 ऊर्क् च मे सूनृता च मे पयश्च मे रसश्च मे घृतं च मे मधु च मे सग्धिश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्च मे वृष्टिश्च मे
 जैत्रं च मऽऔद्भिद्यं च मे योन कल्पन्ताम् ॥९॥
 रयिश्च मे रायश्च मे पुष्टं च मे पुष्टिश्च मे विभु च मे प्रभु च मे पूर्ण च मे पुर्णतरं च मे कुयवं च मेऽक्षितं च
 मेऽन्नं च मेऽक्षुच्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१०॥
 वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे भविष्यच्च मे सुगं च मे सुपथ्यं च मऽऋद्धं च मऽऋद्धिश्च मेऽकृतं च मे
 क्लृप्तिश्च मे मतिश्च मे सुमतिश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥११॥
 व्रीहयश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्गाश्च मे खल्वाश्च मे प्रियंगवश्च मेऽणवश्च मे श्यामाकाश्च मे
 नीवाराश्च मे गोधूमाश्च मे मसूराश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१२॥
 अश्मा च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे हिरण्यं च मेऽयश्च मे श्यामं च
 मे लोहं च मे सीसं च मे त्रपु च मे योन कल्पन्ताम् ॥१३॥
 अग्निश्च मऽआपश्च मे वीरुधश्च मऽओषधयश्च मे कृष्टपच्याश्च मेऽकृष्टपच्याश्च मे ग्राम्याश्च मे पशवऽआरण्याश्च मे
 वित्तं च मे वित्तिश्च मे भूतं च मे भूतिश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१४॥
 वसु च मे वसतिश्च मे कर्म च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च मऽएमश्च मऽइत्या च मे गतिश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१५॥
 अग्निश्च मऽइन्द्रश्च मे सोमश्च मऽइन्द्रश्च मे सविता च मऽइन्द्रश्च मे सरस्वती च मऽइन्द्रश्च मे पूषा च मऽइन्द्रश्च मे
 बृहस्पतिश्च मऽइन्द्रश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१६॥
 मित्रश्च मऽइन्द्रश्च मे वरुणश्च मऽइन्द्रश्च मे धाता च मऽइन्द्रश्च मे त्वष्टा च मऽइन्द्रश्च मे मरुतश्च म इन्द्रश्च मे विश्वे
 च मे देवाऽइन्द्रश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१७॥
 पृथिवी च मऽइन्द्रश्च मेऽन्तरिक्षं च मऽइन्द्रश्च मे द्यौश्च मऽइन्द्रश्च मे समाश्च मऽइन्द्रश्च मे नक्षत्राणि च मऽइन्द्रश्च
 मे दिशश्च मऽइन्द्रश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥१८॥
 अं शुश्च मे रश्मिश्च मेऽदाभ्यश्च मेऽधिपतिश्च मऽउपां शुश्च मेऽन्तर्यामश्च मऽऐन्द्रवायवश्च मे मैत्रावरुणश्च
 मऽआश्विनश्च मे प्रतिप्रस्थनश्च मे शुक्रश्च मेमन्थी च मे योन कल्पन्ताम् ॥१९॥
 आग्रयणश्च मे वैश्वदेवश्च मे ध्रुवश्च मे वैश्वानरश्च मऽऐन्द्राग्रश्च मे महावैश्वदेवश्च मे मरुत्वतीयाश्च मे निष्केवल्यश्च
 मे सावित्रश्च मे सारस्वतश्च मे पालीवतश्च मे हारियोजनश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥२०॥
 सुचश्च मे चमसाश्च मे वायव्यानि च मे द्रोणकलशश्च मे ग्रावाणश्च मेऽधिषवणे च मे पूतभृच्चमऽआधवनीयश्च
 मे वेदिश्च मे बर्हिश्च मेऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥२१॥
 अग्निश्च मे घर्मश्च मेऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मेऽश्वमेधश्च मे पृथिवी च मेऽदितिश्च मे दितिश्च मे द्यौश्च
 मेऽङ्गुलयः शक्रयो दिशश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥२२॥
 व्रतं च मऽऋतवश्च मे तपश्च मे संवत्सरश्च मेऽहोरात्रेऽऊर्वीष्ठीवे बृहद्रथन्तरे च मे योन कल्पन्ताम् ॥२३॥
 एका च मे तिस्रश्च मे तिस्रश्च मे पंच च मे पंच च मे सप्त च मे सप्त च मे नव च मे नव च मऽएकादश च
 मऽएकादश च मे त्रयोदश च मे त्रयोदश च मे पंचदश च मे पंचदश च मे सप्तदश च मे सप्तदश च मे
 नवदश च मे नवदश च मऽएकविं शतिश्च मऽएकविं शतिश्च मे त्रयोविंशतिश्च मे पंचविं शतिश्च मे पंचविं
 शतिश्च मे सप्तविं शतिश्च मे सप्तविं शतिश्च मे नवविं शतिश्च मेऽएकत्रिं शच्च मऽएकत्रिं शच्च मे त्रयस्त्रिं शच्च मे
 योन कल्पन्ताम् ॥२४॥
 चतस्रश्च मेऽष्टौ च मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे द्वादश च मे षोडश च मे षोडश च मे विं शतिश्च मे विं शतिश्च मे
 चतुर्विं शतिश्च मे चतुर्विं शतिश्च मेऽष्टाविं शतिश्च मेऽष्टाविं शतिश्च मे द्वात्रिं शच्च मे द्वात्रिं शच्च मे षट्त्रिं शच्च मे
 षट्त्रिं शच्च मे चत्वारिं शच्च मे चत्वारिं शच्च मे चतुश्चत्वारिं शच्च मे चतुश्चत्वारिं शच्च मेऽष्टाचत्वारिं शच्च मे
 योन कल्पन्ताम् ॥२५॥
 त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्यवाट् च मे दित्यौही च मे पंचाविश्च मे पंचावी च मे त्रिवत्सश्च मे त्रिवत्सा च मे
 तुर्यवाट् च मे तुर्यौही च मे योन कल्पन्ताम् ॥२६॥
 पष्ठवाट् च मे षष्ठौही च मऽउक्षा च मे वशा च मऽऋषभश्च मे वेहश्च मेऽनङ्गौश्च मे धेनुश्च मे योन कल्पन्ताम्
 ॥२७॥
 वाजाय स्वाहा प्रसवाय स्वाहापिजाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा वसवे स्वाहाऽहर्पतये स्वाहाहे मुग्धाय स्वाहा मुग्धाय
 वैनं शिनाय स्वाहा विनं शिनऽआन्त्यायनाय स्वाहान्त्याय भौवनाय स्वाहा भुवनस्य पतये स्वाहाधिपतये स्वाहा
 प्रजापतये स्वाहा ।
 इयं ते राणिमत्राय यन्तासि यमनऽऊर्जे त्वा वृष्ट्यै त्वा प्रजानां त्वाधिपत्याय ॥२८॥

आयुर्योन कल्पतां प्राणो योन कल्पतां चक्षुर्योन कल्पतां श्रोत्रं योन कल्पतां वाग्योन कल्पतां मनो योन कल्पतामात्मा योन कल्पतां ब्रह्मा योन कल्पतां ज्योतिर्योन कल्पतां स्वयोन कल्पतां पृष्ठं योन कल्पतां यो योन कल्पताम् । स्तोमश्च यजुश्चऋक् च साम च बृहच्च रथन्तरं च ।

स्वदेवाऽअगन्तामृताऽअभूम प्रजापतेः प्रजाऽअभूम वेद स्वाहा ॥२९॥

वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदिति नाम वचसा करामहे ।

यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्मं साविषत् ॥ ३० ॥

śam cha me mayaścha me priyam cha me'nukāmaścha me kāmaścha me saumanasaścha me bhagaścha me draviṇam cha me bhadram cha me śrayaścha me vaśiścha me yaśaścha me yona kalpantām ॥8॥

ūrka cha me sūnṛtā cha me payaścha me rasaścha me ghr̥tam cha me madhu cha me sagdhiścha me sapītiścha me kṛṣiścha me vṛṣṭiścha me jaitram cha ma'audbhidyam cha me yona kalpantām ॥9॥

rayiścha me rāyaścha me puṣtam cha me puṣṭiścha me vibhu cha me prabhu cha me pūrṇa cha me purṇataram cha me kuyavam cha me'kṣitam cha me'nnam cha me'kṣuchcha me yona kalpantām ॥10॥

vittam cha me vedyam cha me bhūtam cha me bhaviṣyachcha me sugam cha me supathyam cha ma'rddham cha ma'rddhiścha meklṛptam cha me klṛptiścha me matiścha me sumatiścha me yona kalpantām ॥11॥

vrihayaścha me yavāścha me māśāścha me tilāścha me mudgāścha me khalvāścha me priyamgavaścha me'ṇavaśchame śyāmākāścha me nīvārāścha me godhūmāścha me masūrāścha me yona kalpantām ॥12॥

āsmā cha me mṛttikā cha me girayaścha me parvatāścha me sikatāścha me vanaspatayaścha me hiraṇyam cha me'yaścha me śyāmaṇi cha me lohamcha me sīsam cha me trapu cha me yona kalpantām ॥13॥

agniścha ma'āpaścha me vīrudhaścha ma'Oṣadhayaścha me kṛṣṭapachyāścha me'kṛṣṭapachyāścha me grāmyāścha me paśava'āraṇyāścha me vittamcha me vittiścha me bhūtamcha me bhūtiścha me yona kalpantām ॥14॥

vasu cha me vasatiścha me karma cha me śaktiścha me'rthaścha ma'emaścha ma'ityā cha me gatiścha me yona kalpantām ॥15॥

agniścha ma'indraścha me somaścha ma'indraścha me savitā cha ma'indraścha me sarasvatī cha ma'indraśchame pūṣā cha ma'indraścha me bṛhaspatiścha ma'indraścha me yona kalpantām ॥16॥

mitraścha ma'indraścha me varuṇaścha ma'indraścha me dhātā cha ma'indraścha me tvaṣṭā cha ma'indraścha me marutaścha ma'indraścha me viśve cha me devā'indraścha me yona kalpantām ॥17॥

pṛthivī cha ma'indraścha me 'ntarikṣam cha ma'indraścha me dyauścha ma'indraścha me samāścha ma'indraścha me nakṣatrāṇi cha ma'indraścha me diśaścha ma'indraścha me yona kalpantām ॥18॥

am̐ śuścha me raśmiścha me'dābhyaścha me'dhipatiścha ma'upām̐ śuścha me'ntaryāmaścha ma'aindravāyavaścha me maitrāvaruṇaścha ma'āśvinaścha me pratiprasthanaścha me śukraścha memanthī cha me yona kalpantām ॥19॥

āgrayaṇaścha me vaiśvadevaścha me dhruvaścha me vaiśvānaraścha ma'aindrāgnaścha me mahāvaiśvadevaścha me marutvatīyāścha me niṣkevalyaścha me sāvitraścha me sārāsvataścha me pātnīvataścha me hāriyojanaścha me yona kalpantām ॥20॥

sruchaścha me chamasāścha me vāyavyāni cha me droṇakalaśaścha me grāvāṇaścha me'dhiṣavane cha me pūtabhṛchchama'ādhavanīyaścha me vediścha me barhiścha me'vabhṛthaścha me svagākāraścha me yona kalpantām ॥21॥

agniścha me gharmaścha me'rkaścha me sūryaścha me prāṇaścha me'śvamedhaścha

*me pṛthivī cha me'ditiścha me ditiścha me dyauścha me'ṅgulayaḥ śakvarayo
 diśścha me yona kalpantām ॥22 ॥*
*vrataṁ cha ma'ṛtavaścha me tapaścha me saṁvatsaraścha me'horātre'ūrvīṣṭhīve
 bṛhadrathantare cha me yona kalpantām ॥23 ॥*
*ekā cha me tisraścha me tisraścha me pañcha cha me pañcha cha me sapta cha me
 sapta cha me nava cha me nava cha ma'ekādaśa cha ma'ekādaśa cha me trayodaśa
 cha me trayodaśa cha me pañchadaśa cha me pañchadaśa cha me saptadaśa cha
 me saptadaśa cha me navadaśa cha me navadaśa cha ma'ekaviṁśatiścha ma'ekaviṁśatiścha
 śatiścha me trayoviṁśatiścha me pañchaviṁśatiścha me pañchaviṁśatiścha me
 saptaviṁśatiścha me saptaviṁśatiścha me navaviṁśatiścha me'ekatriṁśachcha
 ma'ekatriṁśachcha me trayasriṁśachcha me yona kalpantām ॥24 ॥*
*chataśraścha me'sṭau cha me'sṭau cha me dvādaśa cha me dvādaśa cha me ṣoḍaśa
 cha me ṣoḍaśa cha me viṁśatiścha me viṁśatiścha me chaturviṁśatiścha me
 chaturviṁśatiścha me'sṭāviṁśatiścha me'sṭāviṁśatiścha me dvātriṁśachcha me
 dvātriṁśachcha me ṣaṭtriṁśachcha me ṣaṭtriṁśachcha me chatvāriṁśachcha me
 chatvāriṁśachcha me chatuśchatvāriṁśachcha me chatuśchatvāriṁśachcha
 me'sṭāchatvāriṁśachcha me yona kalpantām ॥25 ॥*
*trayaviścha me trayavī cha me dityavāt cha me dityauhī cha me pañchaviścha me
 pañchāvī cha me trivatsaścha metrivatsā cha me turyavāt cha me turyauhī cha me
 yona kalpantām ॥26 ॥*
*paśṭhavāt cha me ṣaṣṭhauhī cha ma'ukṣā cha me vaśā cha ma'ṛṣabhaścha me
 vahaścha me'naḍvāṁścha me dhenusṭhame yona kalpantām ॥27 ॥*
*vājāya svāhā prasavāya svāhāpijāya svāhā kratave svāhā vasave svāhā'harpataye
 svāhāhne mugdhāya svāhā mugdhāya vainaṁ śināya svāhā vinaṁ śina'āntyāyanāya
 svāhāntyāya bhauvanāya svāhā bhuvanasya pataye svāhādhipataye svāhā
 prajāpatayesvāhā ।*
iyam te rāṇimatrayā yantāsi yamana'ūrje tvā vṛṣṭyai tvā prajānām tvādhipatyāya ॥28 ॥
*āyuryona kalpatām prāṇo yona kalpatām chakṣuryona kalpatām śrotram yona
 kalpatām vāgyona kalpatām mano yona kalpatāmātmā yona kalpatām brahmā yona
 kalpatām jyotiryona kalpatām svaryona kalpatām pṛṣṭham yona kalpatām yo yona
 kalpatām । stomaścha yajuścha'ṛk cha sāma cha bṛhachcha rathantaramcha ।*
rsvdeva'aganmāmṛtā'abhūma prajāpateḥ prajā'abhūma veṣ svāhā ॥29 ॥
vājasya nu prasave mātaram mahīmaditi nāma vachasā karāmahe ।
yasyāmidam viśvam bhuvanamāviveśa tasyām no devaḥ savitā dharmma sāviṣat ॥30 ॥

५. गृहपतयः (Gṛhapatayaḥ) - य. (Yv.)८.५३

युवं तमिन्द्रापर्वता पुरोयुधा यो नः पृतन्यादप तन्तमिद्धतं वज्रेण तन्तमिद्धतम् । दूरे चत्ताय छत्सद् गहनं
 यदिनक्षत् । अस्माकंशत्रून् परि शूर विश्वतो दर्मा दर्षीष्ट विश्वतः ।
 भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिः स्याम सुवीरा वीरैः सुपोषाः पोषैः ॥५३ ॥
*yuvaṁ tamindrāparvatā puroyudhā yo naḥ pṛtanyādapa tantamiddhatam vajreṇa
 tantamiddhatam । dūre chattāya chhantsad gahanam yadinakṣat । asmākaṁśatrūn
 pari sūra viśvato darmmā darṣiṣṭa viśvataḥ ।*
bhūrbhuvāḥ svaḥ suprajāḥ prajābhiḥ syāma suvīrā vīraiḥ supoṣāḥ poṣaiḥ ॥53 ॥

६. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.)८.५२; १८.२-७; ४४

य. (Yv.)८.५२

सत्रस्यऽऋद्धिरस्यगन्म ज्योतिरमृताऽअभूम ।
 दिवं पृथिव्याऽअध्यारुहामाविदाम देवान्स्वर्ज्योतिः ॥ ५२ ॥
satrasya'ṛddhirasyaganma jyotiramṛtā'abhūma ।
divam pṛthivyā'adhyāruhāmāvidāma devāntsvārjyotiḥ ॥ 52 ॥

य. (Yv.) १८.२-७

प्राणश्च मेऽपानश्च मे व्यानश्च मेऽसुश्च मे चित्तं च मेऽआधीतं च मे वाक् च मे मानश्च मे
चक्षुश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं योन कल्पन्ताम् ॥२॥
ओजश्च मे सहश्च मेऽआत्मा च मे तनूश्च मे शर्म च मे वर्म च मेऽङ्गानि च मेऽस्थीनि च मे
परं षि च मे शरीराणि च मेऽआयुश्च मे जरा च मे योन कल्पन्ताम् ॥३॥
ज्यैष्ठ्यं च मेऽआधिपत्यं च मे मन्युश्च मे भामश्च मेऽमश्च मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मेवरिमा च मे
प्रथिमा च मे वर्षिमा च मे द्राघिमा च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥४॥
सत्यं च मे श्रद्धा च मे जगच्च मे धनं च मे विश्वं च मे महश्च मे क्रीडा च मे मोदश्च मे जातं च मे जनिष्यमाणं
च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे योन कल्पन्ताम् ॥५॥
ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च मेऽभयं च मे सुखं च मे
शयनं च मे सूषाश्च मे सुदिनं च मे योन कल्पन्ताम् ॥६॥
यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे
संविच्च मे क्षात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च मे योन कल्पन्ताम् ॥७॥
*prāṇaścha me'pānaścha me vyānaścha me'suścha me chittam cha ma'adhītam cha
me vāk cha me mānaścha me
chakṣuścha me śrotram cha me dakṣaścha me balaṁ yona kalpantām ॥2॥
Ojaścha me sahaścha ma'ātmā cha me tanūścha me śarma chame varma cha
me'ingāni cha me'sthīni cha me
parūṁ ṣi cha me śarīrāṇi cha ma'āyuscha me jarā cha me yona kalpantām ॥3॥
jyāiṣṭhyam cha ma'ādhipatyam cha me manyuscha me bhāmaścha me'maścha
me'mbhścha me jemā cha me mahimā cha mevarimā cha me prathimā cha me
varṣimā cha me drāghimā cha me vṛddham cha me vṛddhiścha me yona
kalpantām ॥4॥
satyam cha me śraddhā cha me jagachcha me dhanam cha me viśvam cha me
mahaścha me kṛdā cha me modaścha me jātām cha me janiṣyamāṇam cha me
sūktam cha me suktam cha me yona kalpantām ॥5॥
ṛtam cha me'mṛtam cha me'yakṣamam cha me'nāmayachcha me jīvātuścha me
dīrghāyutvam cha me'namitram cha me'bhayam cha me sukham cha me śayanam
cha me sūṣāścha me sudinam cha me yona kalpantām ॥6॥
yantā cha me dhartā cha me kṣemaścha me dhṛtiścha me viśvam cha me mahaścha
me
saṁvichcha me kṣātram cha me sūścha me prasūścha me sīram cha me layaścha me
yona kalpantām ॥7॥*

य. (Yv.) १८.४४

स नो भुवनस्य पते प्रजापते यस्य तऽउपरि गृहा यस्य वेह ।
अस्मै ब्रह्मणेऽस्मै क्षत्राय महि शर्म यच्छ स्वाहा ॥४४॥
*sa no bhuvanasya pate prajāpate yasya ta'upari grhā yasya vaha ।
asmai brahmaṇe'smai kṣatrāya mahi śarma yachchha svāhā ॥44॥*

७. प्रजापतयो गृहस्थाः (Prajāpatayo Gr̥hasthāḥ) - य. (Yv.) ८.५१

इह रतिरिह रमध्वमिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहा । उपसृजन्धरुणं मात्रे धरुणो मातरं धयन् । रायस्योषमस्मासु
दीधरत् स्वाहा ॥५१॥
*iha ratirihā ramadhvamihā dhṛtirihā svadhṛtiḥ svāhā । upasṛjandharuṇam mātṛe
dharuṇo mātaram dhayan । rāyaspoṣamasmāsu dīdharat svāhā ॥51॥*

८. प्रजापतयः (Prajāpatayah) - य. (Yv.) ८.४८

ब्रेशीनां त्वा पत्सन्नाधूनीमि । कुकूननानां त्वा पत्सन्नाधूनीमि । भन्दनानां त्वा पत्सन्नाधूनीमि ।
मदिन्तमानां त्वा पत्सन्नाधूनीमि । मधुन्तमानां त्वा पत्सन्नाधूनीमि ।
शुक्रंऽआधूनीम्यहो रूपे सूर्यस्य रश्मिषु ॥४८॥

*vreṣṇām tvā patmannādhūnomi / kukūnanānām tvā patmannādhūnomi /
bhandanānām tvā patmannādhūnomi /
madintamānām tvā patmannādhūnomi / madhuntamānām tvā patmannādhūnomi /
śukraṁ 'ādhūnomyahno rūpe sūryasya raśmiṣu ॥48 ॥*

९. या: (Yāḥ) - य. (Yv.) १८.४२

भुज्युः सुपर्णो यो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणाऽअप्सरस स्तावा नाम ।
स नऽइदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥४२ ॥
*bhujyuh suparṇo yāo gandharvastasya dakṣiṇā'apsarasa stāvā nāma /
sa na'idam brahma kṣatram pātu tasmai svāhā vāt tābhyaḥ svāhā ॥42 ॥*

१०. वातः (Vātaḥ) - य. (Yv.) १८.४१

इषिरो विश्वव्यचा वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽअप्सरसऽऊर्जो नाम ।
स नऽइदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥४१ ॥
*iṣiro viśvavyachā vāto gandharvastasyāpo'apsarasa'ūrjo nāma /
sa na'idam brahma kṣatram pātu tasmai svāhā vāt tābhyaḥ svāhā ॥41 ॥*

११. विश्वकर्मा (Viśvakarmā) - य. (Yv.) १८.४३

प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनो गन्धर्वस्तस्यऽऋक्सामान्यप्सरसऽएष्टयो नाम ।
स नऽइदं ब्रह्म क्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा वाट् ताभ्यः स्वाहा ॥४३ ॥
*prajāpatirviśvakarmā mano gandharvastasya'ṛksāmānyapsarasa'eṣṭayo nāma /
sa na'idam brahma kṣatram pātu tasmai svāhā vāt tābhyaḥ svāhā ॥43 ॥*

१२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) १८.३१

विश्वेऽअद्य मरुतो विश्वऽऊती विश्वे भवन्त्वग्नयः समिद्धाः ।
विश्वे नो देवाऽअवसागमन्तु विश्वमस्तु द्रविणं वाजोऽअस्मे ॥३१ ॥
*viśve'adya maruto viśva'ūtī viśve bhavantvagnayaḥ samiddhāḥ /
viśve no devā'avasāgamantu viśvamastu draviṇam vājo'asme ॥31 ॥*

१३. प्रजापतयः (Prajāpatayaḥ) - य. (Yv.) ८.४९

ककुभंरूपं वृषभस्य रोचते बृहच्छुक्रः शुक्रस्य पुरोगः सोमः सोमस्य पुरोगाः ।
यत्ते सोमादाभ्यं नाम जागृवि तस्मै त्वा गृह्णामि तस्मै ते सोम सोमाय स्वाहा ॥४९ ॥
*kakubhamrūpaṁ vṛṣabhasya rochate bṛhachchhukraḥ śukrasya purogaḥ seāmaḥ
somasya purogāḥ /
yatte somādābhyam nāma jāgrvi tasmai tvā gṛhṇāmi tasmai te soma somāya
svāhā ॥49 ॥*

२९५. देवश्रवा देववातश्च भारतौ (Devaśravā Devavātaścha Bhāratau)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ३.२३.१-५

निर्मथितः सुधित आ सधस्थे युवा कविरध्वरस्य प्रणेता ।
जूर्यत्स्वग्निरजरो वनेष्वत्रा दधे अमृतं जातवेदाः ॥१ ॥
अमन्थिष्टां भारता रेवदग्निं देवश्रवा देववातः सुदक्षम् ।
अग्ने वि पश्य बृहताभि रायेषां नो नेता भवतादनु द्यून् ॥२ ॥
दश क्षिपः पूर्वं सीमजीजनन्सुजातं मातृषु प्रियम् ।
अग्निं स्तुहि दैववातं देवश्रवो यो जनानामसद्वशी ॥३ ॥
नि त्वा दधे वर आ पृथिव्या इळायास्पदे सुदिनत्वे अह्वाम् ।
दृषद्वत्यां मानुष आपयायां सरस्वत्यां रेवदग्ने दिदीहि ॥४ ॥
इळामग्ने पुरुदंसं सनि गोः शश्वत्तमं हवमानाय साध ।
स्यान्नः सूनूस्तन्यो विजावाग्ने सा ते सुमतिर्भूत्वस्मे ॥५ ॥
*nirmathitaḥ sudhita ā sadhasṭhe yuvā kaviradhvarasya praṇetā /
jūryatsvagnirajaro vaneṣvatrā dadhe amṛtam jātavedāḥ ॥1 ॥
amanthiṣṭām bhāratā revadagnim devaśravā devavātaḥ sudakṣam /*

agne vi paśya bṛhataḥbhi rāyeṣām no netā bhavatādanu dyūn ॥2 ॥
daśa kṣipah pūrva sīmajījanansujātām mātṛṣu priyam ॥
agirīna stuhi daivavātām devaśravo yo janānāmasadvaśī ॥3 ॥
ni tvā dadhe vara ā pṛthivā ilāyāspade sudinatve ahnām ॥
dṛṣadvatyām mānuṣa āpayāyām sarasvatyām revadagne didīhi ॥4 ॥
ilāmagne purudaṁsaṁ sani goḥ śaśvattamām havamānāya sādha ॥
syānnah sūnustanyo vijāvāgne sā te sumatirbhūtvāsme ॥5 ॥

२९६. देवातिथिः (Devātithiḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.१२०.१-२; २०.१२१.१-२

अ. (Av.) २०.१२०.१-२

यदिन्द्र प्रागपागुदङ्ग्यवा हूयसे नृभिः । सिमा पुरु नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥१ ॥
 यद्वा रुमे रुशमे श्यावके कृप इन्द्र मादयसे सचा ।
 कण्वासस्त्वा ब्रह्माभि स्तोमवाहस इन्द्रा यच्छन्त्या गहि ॥२ ॥
yadindra prāgapāgudaṁnyagvā hūyase nṛbhiḥ ॥ simā purū nṛṣūto asyānave'si
praśardha turvaśe ॥1 ॥
yadvā rume ruśame śyāvake kṛpa indra mādayase sachā ॥
kaṇvāsastvā brahmābhi stomavāhasa indrā yachchhantya gahi ॥2 ॥

अ. (Av.) २०.१२१.१-२

अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धाइव धेनवः । ईशानमस्य जगतः स्वर्तशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥१ ॥
 न त्वावाँ अन्यो दिव्यो न पार्थिवो न जातो न जनिष्यते ।
 अश्वयन्तो मघवन्निन्द्र वाजिनो गव्यन्तस्त्वा हवामहे ॥२ ॥
abhi tvā sūra nonumo'dugdhāiva dhenavaḥ ॥ īśānamasya jagataḥ
svarḍṛśamīśānamindra tasthuṣaḥ ॥1 ॥
na tvāvāṁ anyo divyo na pāṛthivo na jāto na janiṣyate ॥
aśvāyanto maghavannindra vājino gavyantastvā havāmahe ॥2 ॥

२९७. देवातिथिः काण्वः (Devātithiḥ Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) २५२; २७७; २७९; ३०८; १२३१-३२; १६०५-१६०६; १७२१-२२

सा. (Sv.) २५२

यथा गौरो अपा कृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।
 आपित्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥१० ॥
yathā gauro apā kṛtaṁ tṛṣyannetyaveriṇam ॥
āpitve naḥ prapitve tūyamā gahī kaṇveṣu su sachā pība ॥10 ॥

सा. (Sv.) २७७

अश्वी रथी सुरूप इद्रोमान् यदिन्द्र ते सखा ।
 श्वत्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रैर्याति सभामुप ॥५ ॥
aśvī rathī surūpa idgomān yadindra te sakhā ॥
śvatrabhājā vayasā sachate sadā chandрайāti sabhāmupa ॥5 ॥

सा. (Sv.) २७९

यदिन्द्र प्रागपागुदङ्ग्यवा हूयसे नृभिः । सिमा पुरु नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥७ ॥
yadindra prāgapāgudaṁnyagvā hūyase nṛbhiḥ ॥ simā purū nṛṣūto asyānave'si
praśardha turvaśe ॥7 ॥

सा. (Sv.) ३०८

अध्वर्यो द्रावया तवं सोममिन्द्रः पिपासति । उपोनूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥६ ॥
adhvaryo drāvayā tavaṁ somamindraḥ pipāsati ॥ uponūnaṁ yuyuje vṛṣaṇā harī ā cha
jagāma vṛtrahā ॥6 ॥

सा. (Sv.) १२३१-३२

यदिन्द्र प्रागपागुदङ्ग्या हूयसे नृभिः । सिमा पुरु नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥१॥

यद्वा रुमे रुशमे श्यावके कृप इन्द्र मादयसे सचा ।

कण्वासस्तवा स्तोमेभिर्ब्रह्मावाहस इन्द्रा यच्छन्त्या गहि ॥२॥

*yadindra prāgapāgudaṅgyā hūyase nṛbhiḥ । simā purū nṛṣūto asyānave'si
praśardha turvaśe ॥1॥*

yadvā rume ruśame śyāvake kṛpa indra mādayase sachā ।

kaṇvāsastavā stomebhirbrahmāvāhasa indrā yachchhantya gahi ॥2॥

सा. (Sv.) १६०५-१६०६

मा भेम मा श्रमिष्मोग्रस्य सख्ये तव । महत्ते वृष्णो अभिचक्ष्यं कृतं पश्येम तुर्वशं यदुम् ॥१॥

सव्यामनु स्फिग्यं वावसे वृषा न दानो अस्य रोषति ।

मध्वा संपृक्ताः सारघेण धेनवस्तूयमेहि द्रवा पिब ॥२॥

mā bhema mā śramiṣmograsya sakhye tava । mahatte vṛṣṇo abhichakṣyaṁ kṛtaṁ paśyema turvaśaṁ yadum ॥1॥

savyāmanu sphigyaṁ vāvase vṛṣā na dāno asya roṣati ।

madhvā saṁpṛktāḥ sārageṇa dhenavastūyamehi dravā piba ॥2॥

सा. (Sv.) १७२१-२२

यथा गौरो अपा कृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।

आपित्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥१॥

मन्दन्तु त्वा मघवन्निन्द्रेन्दवो राधोदेयाय सुन्वते ।

आमुष्या सोममपिबश्चमू सुतं ज्येष्ठं तदधिषे सहः ॥२॥

yathā gauro apā kṛtaṁ tṛṣyannetyaveriṇam ।

āpitve naḥ prapitve tūyamā gahi kaṇveṣu su sachā piba ॥1॥

mandantu tvā maghavannindrendavo rādhodeyāya sunvate ।

āmuṣyā somamapibaśchamū sutaṁ jyeṣṭhaṁ taddadhiṣe sahaḥ ॥2॥

२९८. देवातिथिः काण्वः (Devātithiḥ Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.४.१-१४

यदिन्द्र प्रागपागुदङ्ग न्यग्वा हूयसे नृभिः ।

सिमा पुरु नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥१॥

यद्वा रुमे रुशमे श्यावके कृप इन्द्र मादयसे सचा ।

कण्वासस्तवा बृहद्भिः स्तोमवाहस इन्द्रा यच्छन्त्या गहि ॥२॥

यथा गौरो अपा कृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।

आपित्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥३॥

मन्दन्तु त्वं मघवन्निन्द्रेन्दवो राधोदेयाय सुन्वते ।

आमुष्या सोममपिबश्चमू सुतं ज्येष्ठं तदधिषे सहः ॥४॥

प्र चक्रे सहसा सहो बभञ्ज मन्युमोजसा ।

विश्वे त इन्द्र पृतनायवो यहो नि वृक्षाइव येमिरे ॥५॥

सहस्रेणेव सचते यवीयुधा यस्त आनलुपस्तुतिम् ।

पुत्रं प्रावर्गं कृणुते सुवीर्यं दाश्रोति नम उक्तिभिः ॥६॥

मा भेम मा श्रमिष्मोग्रस्य सख्ये तव ।

महत्ते वृष्णो अभिचक्ष्यं कृतं पश्येम तुर्वशं यदुम् ॥७॥

सव्यामनु स्फिग्यं वावसे वृषा न दानो अस्य रोषति ।

मध्वा सम्पृक्ताः सारघेण धेनवस्तूयमेहि द्रवा पिब ॥८॥

अश्वी रथी सुरूप इद् गोमाँ इदिन्द्र ते सखा ।

श्वत्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रो याति सभामुप ॥९॥

ऋश्यो न तृष्यन्नवपानमा गहि पिबा सोमं वशाँ अनु ।

निमेघमानो मधवन्दिवेदिव ओजिष्ठं दधिषे सहः ॥१०॥
 अध्वर्यो द्रावया त्वं सोममिन्द्रः पिपासति ।
 उप नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥११॥
 स्वयं चित्स मन्यते दाशुरिर्जनो यत्रा सोमस्य तृप्सि ।
 इदं ते अत्र युज्यं समुक्षितं तस्येहि प्र द्रवा पिब ॥१२॥
 रथेष्ठायाध्वर्यवः सोममिन्द्राय सोतन । अधि वृध्नस्याद्रयो वि चक्षते सुन्वन्तो दाश्वध्वरम् ॥१३॥
 उप ब्रध्नं वावाता वृषणा हरी इन्द्रमपसु वक्षतः ।
 अर्वाचं त्वा सप्तयोऽध्वरश्रियो वहन्तु सवनेदुप ॥१४॥
yadindra prāgapāgudañ nyagvā hūyase nṛbhiḥ ।
simā purū nṛṣūto asyānave'si praśardha tṛvase ॥1॥
yadvā rume ruśame śyāvake kṛpa indra mādayase sachā ।
kaṇvāsastvā bṛhmabhiḥ stomavāhasa indrā yachchhantya gahi ॥2॥
yathā gauro apā kṛtañ tṛṣyannetyaveriṇam ।
āpitve naḥ prapitve tūyamā gahi kaṇveṣu su sachā piba ॥3॥
mandantu tvañ maghavannindrendavo rādhodeyāya sunvate ।
āmuṣyā somamapibaśchamū sutañ jyeṣṭhañ taddadhiṣe sahaḥ ॥4॥
pra chakre sahasā saho babhārija manyumojasā ।
viśve ta indra pṛtanāyavo yaho ni vṛkṣāiva yemire ॥5॥
sahasreṇeva sachate yavīyudhā yasta ānalupastutim ।
putrañ prāvarga kṛṇute suvīrye dāśnoti nama uktibhiḥ ॥6॥
mā bhema mā śramiṣmograsya sakhye tava ।
mahatte vṛṣṇo abhichakṣayañ kṛtañ paśyema turvaśaṃ yadum ॥7॥
savyāmanu sphigyañ vāvase vṛṣā na dāno asya roṣati ।
madhvā sampṛktāḥ sāragheṇa dhenavastṛyamehi dravā piba ॥8॥
aśvī rathī surūpa id gomāñ idindra te sakhā ।
śvatrabhājā vayasā sachate sadā chandro yāti sabhāmupa ॥9॥
ṛṣyo na tṛṣyannavapānamā gahi pibā somañ vaśāñ anu ।
nimeghamāno maghavandivediva Ojīṣṭhañ dadhiṣe sahaḥ ॥10॥
adhvaryo drāvayā tvañ somamindraḥ pipāsati ।
upa nūnañ yuyuje vṛṣaṇā harī ā cha jagāma vṛtrahā ॥11॥
svayañ chitsa manyate dāśurirjano yatrā somasya tṛmpasi ।
idañ te anna yujyañ samukṣitañ tasyehi pra dravā piba ॥12॥
ratheṣṭhāyādhvaryavaḥ somamindrāya sotana । adhi bṛdhnasyādrayo vi chakṣate
sunvanto dāśvadhvaram ॥13॥
upa bradhnāñ vāvātā vṛṣaṇā harī indramapasu vakṣataḥ ।
arvāñchañ tvā saptayo'dhvaraśriyo vahantu savanedupa ॥14॥

२. इन्द्रः पूषा वा (Indraḥ Pūṣā Vā) - ऋ. (Rv.) ८.४.१५-१८

प्र पूषणं वृणीमहे युज्याय पुरुवसुम् ।
 स शक्र शिक्ष पुरुहूत नो धिया तुजे राये विमोचन ॥१५॥
 सं नः शिशीहि भुरिजोरिव क्षुरं रास्व रायो विमोचन ।
 त्वे तन्नः पूषन्नृजसे वेमि स्तोतव आघृणे ।
 न तस्य वेम्यरणं हि तद्वसो स्तुषे पञ्जाय साम्ने ॥१७॥
 परा गावो यवसं कच्चिदाघृणे नित्यं रेक्णो अमर्त्य ।
 अस्माकं पूषन्नविता शिवो भव मंहिष्ठो वाजसातये ॥१८॥
pra pūṣaṇaṃ vṛṇīmahe yujyāya purūvasum ।
sa śakra śikṣa puruhūta no dhiyā tuje rāye vimochana ॥15॥
sam naḥ śīśīhi bhurijoriva kṣurañ rāsva rāyo vimochana ।
tve tannaḥ pūṣannṛnjase vemi stotava āghṛṇe ।

na tasya vemyaraṇaṁ hi tadvaso stuṣe pajrāya sāmne ॥17॥
parā gāvo yavaśaṁ kachchidāghṛṇe nityaṁ rekṇo amartya ।
asmākaṁ pūṣannavitā śivo bhava maṁhiṣṭho vājasātaye ॥18॥

३. कुरुंगस्य दानस्तुतिः (Kurungasya Dānastutiḥ) - ऋ. (Rv.) ८.४.१९-२१
 स्थूरं राधः शताश्वं कुरुंगस्य दिविष्टिषु । रास्त्वेषस्य सुभगस्य रातिषु तुर्वशेष्वमन्महि ॥१९॥
 धीभिः सातानि काण्वस्य वाजिनः प्रियमेधैरभिद्युभिः ।
 षष्टि सहस्रानु निर्मजामजे निर्यूथानि गवामृषिः ॥२०॥
 वृक्षाश्चिन्मे अभिपित्वे अरारणुः । गां भजन्त मेहनाश्वं भजन्त मेहना ॥२१॥
sthūraṁ rādhaḥ śatāśvaṁ kurungasya diviṣṭiṣu । rāastveṣasya subhagasya rātiṣu
turvaśeṣvamanmahi ॥19॥
dhībhiḥ sātāni kāṇvasya vājinaḥ priyamedhairabhidyubhiḥ ।
ṣaṣṭi sahasrānu nirmajāmaḥ niryūthāni gavāmṛṣiḥ ॥20॥
vṛkṣāśchinme abhipitve arāraṇuḥ । gāṁ bhajanta mehanāśvaṁ bhajanta
mehana ॥21॥

२९९. देवापिर् आर्ष्टिषेणः (Devāpir Ārṣṭiṣeṇaḥ)

१. देवाः (Devāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९८.१-१२
 बृहस्पते प्रति मे देवतामिहि मित्रो वा यद्वरुणो वासि पूषा ।
 आदित्यैर्वा यद्वसुभिर्मरुत्वान्स पर्जन्यं शन्तनवे वृषाय ॥१॥
 आ देवो दूतो अजिरश्चिकित्वान्वद्देवापे अभि मामगच्छत् ।
 प्रतीचीनः प्रति मामा ववृत्स्व दधामि ते द्युमतीं वाचमासन् ॥२॥
 अस्मे धेहि द्युमतीं वाचमासन् बृहस्पते अनमीवामिषिराम् ।
 यया वृष्टिं शन्तनवे वनाव दिवो द्रप्सो मधुमाँ आ विवेश ॥३॥
 आ नो द्रप्सा मधुमन्तो विशन्तिन्द्र देह्यधिरथं सहस्रम् ।
 नि षीद होत्रमृतुथा यजस्व देवान्देवापे हविषा सपर्य ॥४॥
 आर्ष्टिषेणो होत्रमृषिर्निषीदन् देवापिर्देवसुमतिं चिकित्वान् ।
 स उत्तरस्मादधरं समुद्रमपो दिव्या असृजद्वर्ष्या अभि ॥५॥
 अस्मिन्समुद्रे अध्युत्तरस्मिन्नापो देवेभिर्निवृता अतिष्ठन् ।
 ता अद्रवन्नार्ष्टिषेणेन सृष्टा देवापिना प्रेषिता मृक्षिणीषु ॥६॥
 यद्देवापिः शन्तनवे पुरोहितो होत्राय वृतः कृपयन्नदीधेत् ।
 देवश्रुतं वृष्टिर्वनि रराणो बृहस्पतिर्वाचमस्मा अयच्छत् ॥७॥
 यं त्वा देवापिः शुशुचानो अग्र आर्ष्टिषेणो मनुष्यः समीधे ।
 विश्वेभिर्देवैरनुमद्यमानः प्र पर्जन्यमीरया वृष्टिमन्तम् ॥८॥
 त्वां पूर्व ऋषयो गीर्भिरायन्त्वामध्वरेषु पुरुहूत विश्वे ।
 सहस्राण्यधिरथान्यस्मे आ नो यां रोहिदश्चोप याहि ॥९॥
 एतान्यग्रे नवतिर्नव त्वे आहुतान्यधिरथा सहस्रा ।
 तेभिर्वर्धस्व तन्वः शूर पूर्वीर्दिवो नो वृष्टिमिषितो रिरिहि ॥१०॥
 एतान्यग्रे नवतिं सहस्रा सं प्र यच्छ वृष्ण इन्द्राय भागम् ।
 विद्वान्पथ ऋतुशो देवयानानप्यौलानं दिवि देवेषु धेहि ॥११॥
 अग्रे बाधस्व वि मृधो वि दुर्गहापामीवामप रक्षांसि सेध ।
 अस्मात्समुद्राद् बृहतो दिवो नोऽपां भूमानमुप नः सृजेह ॥१२॥
bṛhaspate prati me devatāmihi mitro vā yadvaruṇo vāsi pūṣā ।
ādityairvā yadvasubhirmarutvāntsa parjanyaṁ śantanave vṛṣāya ॥1॥
ā devo dūto ajiraśchikitvāntvaddevāpe abhi māmagachchhat ।
pratīchīnaḥ prati māmā vavṛtsva dadhāmi te dyumatīm vāchamāsan ॥2॥
asme dhehi dyumatīm vāchamāsan bṛhaspate anamīvāmiṣirām ।
yayā vṛṣṭim śantanave vanāva divo drapso madhumāṁ ā viveśa ॥3॥

ā no drapsā madhumanto viśantvindra dehyadhiratham sahasram ।
 ni śīda hotramṛtuthā yajasva devāndevāpe haviṣā saparya ॥4॥
 āṛṣṭiṣeṇo hotramṣirniśīdan devāpirdevasumatiṁ chikitvān ।
 sa uttarasmādadharām samudramapo divyā asṛjadvarṣyā abhi ॥5॥
 asmintsamudre adhyuttarasminnāpo devebhīrnivṛtā atiṣṭhan ।
 tā adravannāṛṣṭiṣeṇa sṛṣṭā devāpinā preṣitā mṛkṣiṇiṣu ॥6॥
 yaddevāpiḥ śantanave purohito hotrāya vṛtaḥ kṛpayannadīdhet ।
 devaśrutam vṛṣṭivanim rarāṇo bṛhaspatirvāchamasmā ayachchhat ॥7॥
 yam tvā devāpiḥ śusūchāno agna āṛṣṭiṣeṇo manuṣyaḥ samīdhe ।
 viśvebhīrdevairanumadyamānaḥ pra parjanyaṁmīrayā vṛṣṭimantam ॥8॥
 tvām pūrva ṛṣayo gīrbhirāyantvāmadhvareṣu puruhūta viśve ।
 sahasrānyadhirathānyasme ā no yām rohidaśvopa yāhi ॥9॥
 etānyagne navatirṇava tve āhutānyadhirathā sahasrā ।
 tebhīrvardhasva tanvaḥ sūra pūrvīrdivo no vṛṣṭimiṣito rirīhi ॥10॥
 etānyagne navatiṁ sahasrā sam pra yachchha vṛṣṇa indrāya bhāgam ।
 vidvānpatha ṛtuśo devayānānapyaulānam divi deveṣu dhehi ॥11॥
 agne bādhasva vi mṛdho vi durgahāpāmivāmapa rakṣāṁsi sedha ।
 asmātsamudrād bṛhato divo no'pān bhūmānamupa naḥ sṛjeha ॥12॥

३००. द्युतानो मारुतः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.); तिरश्चीर् आंगिरसः (ऋसर्व. ८.९६.७; १३; १६) (Dyutāno Mārutaḥ [Ssb. Sas. Sad.]; Tiraśchīr Āngirasah [Rss. 8.96.7; 13; 16])

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ३२३; ३२४; ३२६

सा. (Sv.) ३२३-२४

अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।
 आवत्तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्त्रीहितं नृमणा अधद्राः ॥१॥
 वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः ।
 मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि ॥२॥
 ava drapso aṁśumatīmatiṣṭhadiyānaḥ kṛṣṇo daśabhiḥ sahasraiḥ ।
 āvattamindraḥ śachyā dhamantamapa snīhitim nṛmaṇā adhadrāḥ ॥1॥
 vṛtrasya tvā śvasathādiṣamāṇā viśve devā ajahurye sakhāyaḥ ।
 marudbhīrindra sakhyam te astvathemā viśvāḥ pṛtanā jayāsi ॥2॥

सा. (Sv.) ३२६

त्वं ह त्यत्सप्तभ्यो जायमानोऽशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र ।
 गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमद्भ्यो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥४॥
 tvam ha tyatsaptabhyo jāyamāno'śatrubhyo abhavaḥ śatrurindra ।
 gūḍhe dyāvāpṛthivī anvavindo vibhumadbhyo bhuvanebhyo raṇam dhāḥ ॥4॥

३०१. द्युतानो मारुतः (साग्री. सार्षेदी.); तिरश्चीर् द्युतानो वा मारुतः (ऋसर्व.) (Dyutāno Mārutaḥ [Ssb. Sad.]; Tiraśchīr Dyutāno Vā Mārutaḥ [Rss.])

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.९६.१-१३; ८.९६.१६-२१

ऋ. (Rv.) ८.९६.१-१३

अस्मा उषास आतिरन्त याममिन्द्राय नक्तमूर्म्याः सुवाचः ।
 अस्मा आपो मातरः सप्त तस्थुर्नृभ्यस्तराय सिन्धवः सुपाराः ॥१॥
 अतिविद्धा विथुरेणा चिदस्त्रा त्रिः सप्त सानु संहिता गिरीणाम् ।
 न तद्देवो न मर्त्यस्तुतुर्याद्यानि प्रवृद्धो वृषभश्चकार ॥२॥
 इन्द्रस्य वज्र आयसो निमिषल इन्द्रस्य बाहोर्भूयिष्ठमोजः ।
 शीर्षन्निन्द्रस्य क्रतवो निरेक आसन्नेषन्त श्रुत्या उपाके ॥३॥
 मन्ये त्वा यियं यियानां मन्ये त्वा च्यवनमच्युतानाम् ।

मन्ये त्वा सत्त्वनामिन्द्र केतुं मन्ये त्वा वृषभं चर्षणीनाम् ॥४॥
 आ यद्वज्रं बाह्नोरिन्द्र धत्से मदच्युतमहये हन्त्वा उ ।
 प्र पर्वता अन्वन्त प्र गावः प्र ब्रह्माणो अभिनक्षन्त इन्द्रम् ॥५॥
 तमुष्टवाम य इमा जजान विश्वा जातान्यवराण्यस्मात् ।
 इन्द्रेण मित्रं दिधिषेम गीर्भिरूपो नमोभिरवृषभं विशेषम् ॥६॥
 वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः ।
 मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि ॥७॥
 त्रिः षष्टिस्त्वा मरुतो वावृधाना उस्त्रा इव राशयो यियासः ।
 उप त्वेमः कृधि नो भागधेयं शुष्मं त एना हविषा विधेम ॥८॥
 तिग्ममायुधं मरुतामनीकं कस्त इन्द्र प्रति वज्रं दधर्ष ।
 अनायुधासो असुरा अदेवाश्चक्रेण ताँ अप वप ऋजीषिन् ॥९॥
 मह उग्राय तवसे सुवृत्तिं प्रेरय शिवतमाय पश्वः ।
 गिर्वाहसे गिर इन्द्राय पूर्वार्धेहि तन्वे कुविदंग देवत् ॥१०॥
 उक्थवाहसे विश्वे मनीषां द्रुणा न पारमीरया नदीनाम् ।
 नि स्पृश धिया तन्वि श्रुतस्य जुष्टतरस्य कुविदंग वेदत् ॥११॥
 तद्विविद्धि यत्त इन्द्रो जुजोषत्तुहि सुष्टुतिं नमसा विवास ।
 उप भूष जरितर्मा रुवण्यः श्रावया वाचं कुविदंग वेदत् ॥१२॥
 अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।
 जावत्तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्नेहितीर्नृमणा अधत् ॥१३॥

asmā uṣāsa ātiranta yāmamindrāya naktamūrmyāḥ suvāchaḥ ।
asmā āpo mātaraḥ sapta tasthurnrbhyastarāya sindhavaḥ supārāḥ ॥1॥
atividdhā vithureṇā chidastrā triḥ sapta sānu saṁhitā girīṇām ।
na taddevo na martyastuturyādyāni pravṛddho vṛṣabhaśchakāra ॥2॥
indrasya vajra āyaso nimiśla indrasya bāhnorbhūyīṣṭhamojaḥ ।
śīrṣannindrasya kratavo nireka āsanneṣanta śrutya upāke ॥3॥
manyē tvā yīāyaṁ yīāyānām manyē tvā chyavanamachyutānām ।
manyē tvā satvanāmindra ketuṁ manyē tvā vṛṣabhaṁ charṣaṇīnām ॥4॥
ā yadvajraṁ bāhnorindra dhatse madachyutamahaye hantvā u ।
pra parvatā anvanta pra gāvaḥ pra brahmāṇo abhinakṣanta indram ॥5॥
tamu ṣṭavāma ya imā jajāna viśvā jātānyavarāṇyasmāt ।
indreṇa mitraṁ didhiṣema gīrbhirupo namobhirvṛṣabhaṁ viśema ॥6॥
vṛtrasya tvā śvasathādīṣamāṇā viśve devā ajahurye sakhyāḥ ।
marudbhirindra sakhyāṁ te astvathemā viśvāḥ pṛtanā jayāsi ॥7॥
triḥ ṣaṣṭistvā maruto vāvṛdhānā usrā iva rāśayo yīāyāsaḥ ।
upa tvemaḥ kṛdhi no bhāgadheyam śuṣmaṁ ta enā haviṣā vidhema ॥8॥
tigamāyudham marutāmanīkaṁ kasta indra prati vajraṁ dadharṣa ।
anāyudhāso asurā adevāśchakreṇa tāṁ apa vapa ṛjīṣin ॥9॥
maha ugrāya tavase suvṛktiṁ preraya śivatamāya paśvaḥ ।
gīrvāhase gira indrāya pūrvīrdhehi tanve kuvidaṁga devat ॥10॥
ukthavāhase vibhve manīṣāṁ druṇā na pāramīrayā nadīnām ।
nī sprśa dhiyā tanvi śrutasya juṣṭatarasya kuvidaṁga vedat ॥11॥
tadvividḍhi yatta indro jujoṣatstuhi suṣṭutiṁ namasā vivāsa ।
upa bhūṣa jaritarmā ruvaṇyaḥ śrāvayā vāchaṁ kuvidaṁga vedat ॥12॥
ava drapso aṁśumatīmatiṣṭhadiyānaḥ kṛṣṇo daśabhiḥ sahasraiḥ ।
jāvattamindraḥ śachyā dhamantamapa snehitīrṇmaṇā adhatta ॥13॥

ऋ. (Rv.) ८.९६.१६-२१

त्वं ह त्यत्सप्तभ्यो जायमानोऽशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र ।
 गूळहे द्यावापुथिवी अन्वविन्दो विभुमद्भ्यो भुवनेभ्यो रणं घाः ॥१६॥

त्वं ह त्यदप्रतिमानमोजो वज्रेण वज्रिन्मृषितो जघन्थ ।
 त्वं शुष्णस्यावातिरो वधत्रैस्त्वं गा इन्द्र शच्येदविन्दः ॥१७॥
 त्वं ह त्यदृषभ चर्षणीनां घनो वृत्राणां तविषो बभूथ ।
 त्वं सिन्धूरसृजस्तस्तभानान् त्वमपो अजयो दासपत्नीः ॥१८॥
 स सुक्रतू रणिता यः सुतेष्वनुत्तमन्युर्यो अहेव रेवान् ।
 य एक इन्नर्यपांसि कर्ता स वृत्रहा प्रतीदन्यमाहुः ॥१९॥
 स वृत्रहेन्द्रश्चर्षणीधृत्तं सुष्टुत्या हव्यं हुवेम ।

स प्राविता मघवा नोऽधिवक्ता स वाजस्य श्रवस्यस्य दाता ॥२०॥
 स वृत्रहेन्द्र ऋभुक्षाः सद्यो जानो हव्यो बभूव ।

कृण्वन्नपांसि नर्या पुरुणि सोमो न पीतो हव्यः सखिभ्यः ॥२१॥

tvam ha tyatsaptabhyo jāyamāno'satrubhyo abhavaḥ śatrurindra /
gūḷahe dyāvāpūthivī anavavindo vibhumadbhyo bhuvanebhyo raṇam ghāḥ ॥16॥
tvam ha tyadapratimānamojo vajreṇa vajrindhr̥ṣito jaghantha /
tvam śuṣṇasyāvātiro vadhatraistvam gā indra śachyedavindaḥ ॥17॥
tvam ha tyadvṛṣabha charṣaṇīnām ghano vṛtrāṇām taviṣo babhūtha /
tvam sindhūmr̥sajastabhānān tvamapo ajayo dāsapatnīḥ ॥18॥
sa sukratū raṇitā yaḥ suteṣvanuttamanyuryo aheva revān /
ya eka innaryapāṁsi kartā sa vṛtrahā pratīdanyamāhuḥ ॥19॥
sa vṛtrahendraścharṣaṇīdhṛttaṁ suṣṭutyā havyam huvema /
sa prāvitā maghavā no'dhivaktā sa vājasya śravasyasya dātā ॥20॥
sa vṛtrahendra ṛbhukṣāḥ sadyo jāāno havyo babhūva /
kṛṇvannapāṁsi naryā purūṇi somo na pīto havyaḥ sakhibhyaḥ ॥21॥

२. इन्द्राबृहस्पती (Indrābr̥haspatī) - ऋ. (Rv.) ८.९६.१५

अध द्रप्सो अंशुमत्या उपस्थेऽधारयत्तन्वं तित्विषाणः ।

विशो अदेवीरभ्याः चरन्तीबृहस्पतिना युजेन्द्रः ससाहे ॥१५॥

adha drapso aṁśumatyā upasthe'dhārayattanvam titviṣāṇaḥ /
viśo adevīrabhyā3 charantībr̥haspatinā yujendraḥ sasāhe ॥15॥

३. इन्द्रः मरुतश्च (Indraḥ Marutaścha) - ऋ. (Rv.) ८.९६.१४

द्रप्समपश्यं विषुणे चरन्तमुपहरे नद्यो अंशुमत्याः ।

नभो न कृष्णमवतस्थिवांसमिष्यामि वो वृषणो युध्यताजौ ॥१४॥

drapsamapaśyaṁ viṣuṇe charantamupahnare nadyo aṁśumatyāḥ /
nabho na kṛṣṇamavatasthivāṁsamīṣyāmi vo vṛṣaṇo yudhyatājau ॥14॥

३०२. द्युम्नो विश्वचर्षणिः (Dyumno Viśvacharṣaṇiḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.२३.१-४

अग्ने सहन्तमा भर द्युम्नस्य प्रासहा रयिम् । विश्वा यश्चर्षणीरभ्याः सा वाजेषु सासहत् ॥१॥

तमग्ने पृतनाषहं रयिं सहस्व आ भर । त्वं हि सत्यो अद्भूतो दाता वाजस्य गोमतः ॥२॥

विश्वे हि त्वा सजोषसो जनासो वृक्तबर्हिषः । होतारं सद्यसु प्रियं व्यन्ति वार्या पुरु ॥३॥

स हि ष्मा विश्वचर्षणिरभिमाति सहो दधे ।

अग्न एषु क्षयेष्वा रेवन्नः शुक्र दीदिहि द्युमत्पावक दीदिहि ॥४॥

agne sahintamā bhara dyumnasya prāsahā rayim /
viśvā yaścharṣaṇīrabhyā3sā vājeṣu sāsahat ॥1॥
tamagne pṛtanāṣaḥam rayim sahasva ā bhara /
tvam hi satyo adbhūto dātā vājasya gomataḥ ॥2॥
viśve hi tvā sajoṣaso janāso vṛktabarhiṣaḥ /
hotāraṁ sadmasu priyam vyanti vāryā puru ॥3॥
sa hi śmā viśvacharṣaṇīrabhimāti saho dadhe /
agna eṣu kṣayeṣvā revannaḥ śukra dīdihi dyumatpāvaka dīdihi ॥4॥

३०३. द्रविणोदाः (Draviṇodāḥ)

१. सवित्रादयो मन्त्रोक्ताः (Savitrādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) १.१८.१-४
 निर्लक्ष्म्यंललाम्यं१ निनरातिं सुवामसि ।
 अथ या भद्रा तानि नः प्रजाया अरातिं नयामसि ॥१॥
 निररणिं सविता साविषत् पदोर्निर्हस्तयोर्वरुणो मित्रां अर्यमा ।
 निरस्मभ्यमनुमती रराणा प्रेमां देवा असाविषुः सौभगाय ॥२॥
 यत् आत्मनि तन्वांघोरमस्ति यद्वा केशेषु प्रतिचक्षणे वा ।
 सर्वं तद् वाचाप हन्मो वयं देवस्त्वा सविता सूदयतु ॥३॥
 रिस्पदीं वृषदीतं गोषेधां विधमामुत । विलीढ्यंललाम्यं१ ता अस्मन्नाशयामसि ॥४॥
nirlakṣamyāṇlālāmyaṇ1 ninarātiṁ suvāmasi ।
atha yā bhadra tāni naḥ prajāyā arātiṁ nayāmasi ॥1॥
niraraṇiṁ savitā sāviṣat padornirhastayorvaruṇo mītrāṁ aryamā ।
nirasmabhyamanumatī rarāṇā premāṁ devā asāviṣuḥ saubhagāya ॥2॥
yatta ātmani tanvāṅghoramasti yadvā keśeṣu pratichakṣaṇe vā ।
sarva tad vāchāpa hanmo vayaṁ devastvā savitā sūdayatu ॥3॥
riṣpadiṁ vṛṣadītaṁ goṣedhāṁ vidhamāmuta । vilīḍhyaṇlālāmyaṇ1 tā
asmannāśayāmasi ॥4॥

३०४. द्रुहणः(आयुर्वर्चोबलकामः) (Druhṇaṇḥ [Āyurvarchobalakāmaḥ])

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) ६.६३.४
 संसमिद् युवसे वृषन्नग्रे विश्वान्यर्य आ । इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्वा भर ॥४॥
samsamid yuvase vṛṣannagne viśvānyarya ā ।
iḍaspade samidhyase sa no vasūnyā bhara ॥4॥
२. निरृतिः (Nīrtiḥ) - अ. (Av.) ६.६३.१
 यत् ते देवी निरृतिराबबन्ध दाम ग्रीवास्वविमोक्यं यत् ।
 तत् ते वि ध्याम्यायुषे वर्चसे वलायादोमदमन्नमद्धि प्रसूतः ॥१॥
yat te devī nīrtirābabandha dāma grīvāsvavimokyam yat ।
tat te vi śyāmyāyūṣe varchase valāyādomadamannamaddhi prasūtaḥ ॥1॥
३. मृत्युः (Mr̥tyuḥ) - अ. (Av.) ६.६३.३
 अयमस्ये द्रुपदे बोधिष इहाभिहितो मृत्युभिर्ये सहस्रम् ।
 यमेन त्वं पितृभिः संविदान उत्तमं नाकमधि रोहयेमम् ॥३॥
ayamasye drupade bodhiṣa ihābhihito mr̥tyubhirye sahasram ।
yamena tvam pitṛbhiḥ saṁvidāna uttamam nākamadhi rohayemam ॥3॥
४. यमः (Yamaḥ) - अ. (Av.) ६.६३.२
 नमोऽस्तु ते निरृते निग्मतेजोऽयस्मयान् वि चृता बन्धपाशान् ।
 यमो मह्यं पुनरित् त्वां ददाति तस्मै यमाय नमो अस्तु मृत्यवे ॥२॥
namo'stu te nīrte nigmatejo'yasmayān vi chṛtā bandhapāśān ।
yamo mahyam punarit tvāṁ dadāti tasmai yamāya namo astu mr̥tyave ॥2॥

३०५. द्रोणः (Droṇaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१४२.३-४
 उत वा उ परि वृणक्षि बप्सद्बहोरग्न उलपस्य स्वधावः ।
 उत खिल्या उर्वराणां भवन्ति मा ते हेतिं तविषीं चुक्रुधाम ॥३॥
 यदुद्धतो निवतो यासि वप्सत्पृथगेषि प्रगर्धिनीव सेना ।
 यदा ते वातो अनुवाति शोचिर्वसेव श्मश्रु वपसि प्र भूम ॥४॥
uta vā u pari vṛṇakṣi bapsadbahoragna ulapasya svadhāvaḥ ।
uta khilyā urvarāṇām bhavanti mā te hetim taviṣīm chukrudhāma ॥3॥
yaduddhato nivato yasī vapsatpṛthagēṣi pragarḍhīnīva sena ।
yadā te vāto anuvāti śochirvaseva śmashru vapsi pra bhūm ॥4॥

*yadudvato nivato yāsi vapsatprthageṣi pramāgardhinīva senā /
yadā te vāto anuvāti śochirvapteva śmaśru vapasi pra bhūma ॥4 ॥*

३०६. द्वित आस्यः (Dvita Āptyaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१०३.१-६; सा. (Sv.) ५७३; ५७७

ऋ. (Rv.) ९.१०३.१-६

प्र पुनानाय वेधसे सोमाय वच उद्यतम् । भृतिं न भरा मतिभिर्जुजोषते ॥१ ॥

परि वाराण्यव्यया गोभिरंजानो अर्षति । त्री षधस्था पुनानः कृणुते हरिः ॥२ ॥

परि कोशं मधुश्रुतमव्यये वारे अर्षति । अभि वाणीऋषीणां सप्त नूषत ॥३ ॥

परि णेता मतीनां विश्वदेवो अदाभ्यः । सोमः पुनानश्चम्वोर्विशद्धूरिः ॥४ ॥

परि देवीरनु स्वधा इन्द्रेण याहि सरथम् । पुनानो वाघद्वाघद्विरमर्त्यः ॥५ ॥

परि सप्तिर्न वाजयुर्देवो देवेभ्यः सुताः । व्यानशिः पवमानो वि धावति ॥६ ॥

*pra punānāya vedhase somāya vacha udyatam / bhṛtiṁ na bharā
matibhirjujōṣate ॥1 ॥*

pari vārāṇyavyayā gobhiran̄jāno arṣati / trī ṣadhasthā punānaḥ kṛṇute hariḥ ॥2 ॥

pari kośaṁ madhuśchutamavyaye vāre arṣati / abhi vāṇīṛṣīṇāṁ sapta nūṣata ॥3 ॥

pari ṇetā matīnāṁ viśvadevo adābhyāḥ / somaḥ punānaśchamvorviśaddhūrīḥ ॥4 ॥

pari devīranu svadhā indreṇa yāhi saratham / punāno

vāghadvāghadbhiramartyaḥ ॥5 ॥

pari saptirna vājayurdevo devebhyāḥ sutāḥ / vyānāśīḥ pavamāno vi dhāvati ॥6 ॥

सा. (Sv.) ५७३

प्र पुनानाय वेधसे सोमाय वच उच्यते । भृतिं न भरा मतिभिर्जुजोषते ॥८ ॥

punānāya vedhase somāya vacha uchyate / bhṛtiṁ na bharā matibhirjujōṣate ॥8 ॥

सा. (Sv.) ५७७

परि कोशं मधुश्रुतं सोमः पुनानो अर्षति । अभि वाणीऋषीणां सप्ता नूषत ॥१२ ॥

*pari kośaṁ madhuśchutaṁ somaḥ punāno arṣati / abhi vāṇīṛṣīṇāṁ saptā
nūṣata ॥12 ॥*

३०७. द्वितो मृक्तवाहा आत्रेयः (Dvito Mṛktavāhā Ātreyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.१८.१-५; सा. (Sv.) ८५

ऋ. (Rv.) ५.१८.१-५

प्रातरग्निः पुरुप्रियो विशः स्तवेतातिथिः । विश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्तेषु रण्यति ॥१ ॥

द्विताय मृक्तवाहसे स्वस्य दक्षस्य मंहना । इन्दुं स धत्त आनुषक्स्तोता चित्ते अमर्त्य ॥२ ॥

तं वो दीर्घायुशोचिषं गिरा हुवे मघोनाम् । अरिष्टो येषां रथो व्यश्नदावन्नीयते ॥३ ॥

चित्रा वा येषु दीधितिरासन्नृक्था पान्ति ये । स्तीर्णं बर्हिः स्वर्णरं श्रवांसि दधिरे परि ॥४ ॥

ये मे पंचाशतं दुदुरश्चानां सधस्तुति ।

द्युमदग्ने महि श्रवो बृहत्कृधि मघोनां नृवदमृत नृणाम् ॥५ ॥

*prātaragniḥ purupriyo viśaḥ stavetātithiḥ / viśvani yo amartyo havyā marteṣu
raṇyati ॥1 ॥*

*dvitāya mṛktavāhase svasya dakṣasya maṁhanā / indum sa dhatta ānuṣakstotā chitte
amartya ॥2 ॥*

taṁ vo dīrghāyusochoṣaṁ girā huve maghonām / ariṣṭo yeṣāṁ ratho

vyaśvadāvannīyate ॥3 ॥

*chitrā vā yeṣu dīdhitirāsannukthā pānti ye / stīrṇa barhiḥ svarṇare śravānsi dadhire
pari ॥4 ॥*

ye me pañchāśataṁ duduraśvānāṁ sadhastuti /

dyumadagne mahi śravo bṛhatkṛdhi maghonām nṛvadamṛta nṛṇām ॥5 ॥

सा. (Sv.) ८५

प्रातरग्निः पुरुप्रियो विश स्तवेतातिथिः । विश्वे यस्मिन्नमर्त्ये हव्यं मर्तास इन्धते ॥५॥

prātaragniḥ purupriyo viśa stavetātithiḥ । viśve yasminnamartye havyam martāsa indhate ॥5॥

३०८. धरुण आंगिरसः (Dharuṇa Āngirasah)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.१५.१-५

प्र वेधसे कवये वेद्याय गिरं भरे यशसे पूर्व्याय ।

घृतप्रसक्तो असुरः सुशेवो रायो धर्ता धरुणो वस्वो अग्निः ॥१॥

ऋतेन ऋतं धरुणं धारयन्त यास्य शाके परमे व्योमन् ।

दिवो धर्मन्धरुणे सेदुषो नृजातैरजातौ अभि ये ननक्षुः ॥२॥

अंहोयवस्तन्वस्तन्वते वि वयो महद्दुष्टं पूर्व्याय ।

स संवतो नवजातस्तुतुर्यात्तिसहं न क्रुद्धमभितः परि षुः ॥३॥

मातेव यद्धरसे पप्रथानो जनंजनं धायसे चक्षसे च ।

वयोवयो जरसे यद्धानः परि त्मना विषुरूपो जिगासि ॥४॥

वाजो नु ते शवसस्यात्वन्तमुरुं दोघं धरुणं देव रायः ।

पदं न तायुर्गुहा दधानो महो राये चितयन्नत्रिमस्यः ॥५॥

pra vedhase kavaye vedyāya giram bhare yaśase pūrvyāya ।

ghṛtaprasatto asuraḥ suśevo rāyo dhartā dharuṇo vasvo agniḥ ॥1॥

ṛtena ṛtam dharuṇam dhārayanta yāsya śāke parama vyoman ।

divo dharmandharuṇe seduṣo nṛjātairajātām abhi ye nanakṣuḥ ॥2॥

aṁhoyavastanvastanvate vi vayo mahadduṣṭaram pūrvyāya ।

sa samvato navajātastuturyātimśaham na kruddhamabhitaḥ pari ṣṭhuḥ ॥3॥

māteva yadbharase paprathāno janānjanam dhāyase chakṣase cha ।

vayovayo jarase yaddadhānaḥ pari tmanā viṣurūpo jigāsi ॥4॥

vājo nu te śavasaspātvantamurum dogham dharuṇam deva rāyaḥ ।

padam na tāyurguhā dadhāno maho rāye chitayannatrimasyaḥ ॥5॥

३०९. ध्रुवः (Dhruvaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १२.११

आ त्वाहार्षमन्तरभूर्ध्रुवास्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु मा त्वद्राष्ट्रमधिभ्रशत् ॥१॥

ā tvāhārṣamantarabhūrdhruvāstiṣṭhāvichāchaliḥ । viśastvā sarvā vāñchhantu mā tvadrāṣṭramadhibhraśat ॥1॥

२. राः स्तुतिः (Rāḥ Stutiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७३.१-६

आ त्वाहार्षमन्तरेधि ध्रुवास्तिष्ठाविचाचलिः । विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु मा त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत् ॥१॥

इहैवैधि माप च्योष्ठाः पर्वतइवाविचाचलिः । इन्द्रइवेह ध्रुवस्तिष्ठेह राष्ट्रमु धारय ॥२॥

इममिन्द्रो अदीधरद् ध्रुवं ध्रुवेण हविषा । तस्मै सोमो अधि ब्रवत्तस्मा उ ब्रह्मणस्पतिः ॥३॥

ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी ध्रुवासः पर्वता इमे । ध्रुवं विश्वमिदं जगद् ध्रुवो राजा विशामयम् ॥४॥

ध्रुवं ते राजा वरुणो ध्रुवं देवो बृहस्पतिः । ध्रुवं त इन्द्रश्चाग्निश्च राष्ट्रं धारयतां ध्रुवम् ॥५॥

ध्रुवं ध्रुवेण हविषाभि सोमं मृशामसि । अथो त इन्द्रः केवलीर्विशो बलिहृतस्करत् ॥६॥

ā tvāhārṣamantaredhi dhruvāstiṣṭhāvichāchaliḥ ।

viśastvā sarvā vāñchhantu mā tvadrāṣṭramadhi bhraśat ॥1॥

ihaivaidhi māpa chyosṭhāḥ parvataivāvichāchaliḥ ।

indraiveha dhruvāstiṣṭheha rāṣṭramu dhāraya ॥2॥

imamindro adīdharad dhruvam dhruveṇa haviṣā ।

tasmai somo adhi bravattasmā u brahmaṇaspatiḥ ॥3॥

dhruvā dyaurdhruvā pṛthivī dhruvāsaḥ parvatā ime ।

dhruvam viśvamidam jagad dhruvo rājā viśāmayam ॥4॥

*dhruvaṁ te rājā varuṇo dhruvaṁ devo bṛhaspatiḥ ।
dhruvaṁ ta indraśchāgniścha rāṣṭraṁ dhārayatām dhruvam ॥5॥
dhruvaṁ dhruveṇa haviṣābhi somaṁ mṛśāmasi ।
atho ta indraḥ kevalīrviśo balihṛtaskarat ॥6॥*

३१०. नकुलः (Nakulaḥ)

१. सविता (Savitā): - सा. (Sv.) ४६४

अभि त्वं देवं सवितारमोण्योः कविक्रतुमर्चामि सत्यसत्वं रत्नधामभि प्रियं मतिम् ।
ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि हिरण्यपाणिमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वः ॥८॥
*abhi tvaṁ devaṁ savitāramoṇyoḥ kavikratumarchāmi satyasavaṁ ratnadhāmabhi
priyaṁ matim ।
ūrdhvā yasyāmatirbhā adidyutatsavīmani hiraṇyapāṇiramimīta sukratuḥ kṛpā
svaḥ ॥8॥*

३११. नभः प्रभेदो वैरूपः (Nabhaḥ Prrabhedano Vairūpaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.११२.१-१०

इन्द्र पिब प्रतिकामं सुतस्यप्रातःसावस्तव हि पूर्वपीतिः ।
हर्षस्व हन्तवे शूर शत्रून्कुम्भेष्टे वीर्या प्र ब्रवाम ॥१॥
यस्ते रथो मनसो जवीयानेन्द्र तेन सोमपेयाय याहि ।
तूयमा ते हरयः प्र द्रवन्तु येभिर्यासि वृषभिर्मन्दमानः ॥२॥
हरित्वता वर्चसा सूर्यस्य श्रेष्ठै रूपैस्तन्वं स्पर्शयस्व ।
अस्माभिरिन्द्र सखिभिर्हुवानः सध्रीचीनो मादयस्वा निषद्य ॥३॥
यस्य त्यक्ते महिमानं मदेष्विमे मही रोदसी नाविविक्ताम् ।
तदोक आ हरिभिरिन्द्र युक्तैः प्रियेभिर्याहि प्रियमन्नमच्छ ॥४॥
यस्य शश्वत्पपिवाँ इन्द्र शत्रून्नानुकृत्या रण्या चकर्त्त ।
स ते पुरन्धि तविषीमियर्ति स ते मदाय सुत इन्द्र सोमः ॥५॥
इदं ते पात्रं सनवित्तमिन्द्र पिबा सोममेना शतक्रतो ।
पूर्ण आहावो मदिरस्य मध्वो यं विश्व इदभिर्हर्यन्ति देवाः ॥६॥
वि हि त्वामिन्द्र पुरुधा जनासो हितप्रयसो वृषभ ह्वयन्ते ।
अस्माकं ते मधुमत्तमानीमा भुवन्त्सवना तेषु हर्य ॥७॥
प्र त इन्द्र पूर्व्याणि प्र नूनं वीर्या वोचं प्रथमा कृतानि ।
सतीनमन्युरश्रथायो अर्द्रि सुवेदनामकृणेरब्रह्मणे गाम् ॥८॥
नि षु सीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनाम् ।
न ऋते त्वक्क्रियते किंचनारे महामर्क मघर्विचत्रमर्च ॥९॥
अभिख्या नो मघवन्नाधमानान्त्सखे बोधि वसुपते सखीनाम् ।
रणं कृधि रणकृत्सत्यशुष्माभक्ते चिदा भजा राये अस्मान् ॥१०॥
*indra piba pratikāmaṁ sutasyapraṭaḥsāvastava hi pūrvapītiḥ ।
harṣasva hantave sūra śatrūnukthebhiṣṭe vīryā pra bravāma ॥1॥
yaste ratho manaso javīyānendra tena somapeyāya yāhi ।
tūyamā te harayaḥ pra dravantu yebhiryāsi vṛṣabhirmandamānaḥ ॥2॥
haritvatā varchasa sūryasya śreṣṭhai rūpaistanvaṁ sparśayasva ।
asmābhirindra sakhibhirhuvānaḥ sadhrīchīno mādayasvā niṣadya ॥3॥
yasya tyatte mahimānaṁ madeṣvime mahī rodasī nāviviktām ।
tadoka ā haribhirindra yuktaiḥ priyebhiryāhi priyamannamachchha ॥4॥
yasya śāsvatpapivāṁ indra śatrūnanānukṛtyā raṇyā chakartha ।
sa te purandhi taviṣīmiyarti sa te madāya suta indra somaḥ ॥5॥
idaṁ te pātraṁ sanavittamindra pibā somamenā śatakrato ।
pūrṇa āhāvo madirasya madhvo yaṁ viśva idabhiharyanti devāḥ ॥6॥
vi hi tvāmindra purudhā janāso hitaprayaso vṛṣabha hnayante ।*

*asmākaṁ te madhumattamānīmā bhuvantsavanā teṣu harya ॥7॥
 pra ta indra pūrvyāṇi pra nūnaṁ vīryā vochaṁ prathamā kṛtāni ।
 satīnamanyuraśrathāyo adriṁ suvedanāmakṛṇerbrahmaṇe gām ॥8॥
 ni ṣu sīda gaṇapate gaṇeṣu tvāmāhurvipratamaṁ kavīnām ।
 na ṛte tvatkriyate kiṁchanāre mahāmārka maghaviṁchatramarcha ॥9॥
 abhikhyā no maghavannādhāmānāntsakhe bodhi vasupate sakhīnām ।
 raṇaṁ kṛdhi raṇakṛtsatyāśuṣmābhakte chidā bhajā rāye asmān ॥10॥*

३१२. नरः (Naraḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ६.३५.१-५; ६.३६.१-५

ऋ. (Rv.) ६.३५.१-५

कदा भुवन्नथक्षयाणि ब्रह्म कदा स्तोत्रे सहस्रपोष्यं दाः ।
 कदा स्तोमं वासयोऽस्य राया कदा धियः करसि वाजरत्नाः ॥१॥
 कर्हि स्वित्तिन्द्र यन्नृभिर्नृर्वीरैर्वीरान्नीळयासेजयाजीन् ।
 त्रिधातु गा अधि जयासि गोष्विन्द्र द्युम्नं स्वर्वद्वेह्यस्मे ॥२॥
 कर्हि स्वित्तिन्द्र यज्जरित्रे विश्वप्सु ब्रह्म कृणवः शविष्ठ ।
 कदा धियो न नियुतो युवासे कदा गोमघा हवनानि गच्छाः ॥३॥
 स गोमघा जरित्रे अश्वश्चन्द्राः वाजश्रवसो अधि धेहि पृक्षः ।
 पीपिहीषः सुदुघामिन्द्र धेनुं भरद्वाजेषु सुरुचो रुरुच्याः ॥४॥
 तमा नूनं वृजनमन्यथा चिच्छूरो यच्छक्र वि दुरो गृणीषे ।
 मा निररं शुक्रदुघस्य धेनोरांगिरसान्ब्रह्मणा विप्र जिन्व ॥५॥
*kadā bhuvannathakṣayāṇi brahma kadā stotre sahasrapoṣyaṁ dāḥ ।
 kadā stomam vāsaya'sya rāyā kadā dhiyaḥ karasi vājaratnāḥ ॥1॥
 karhi svittadindra yannṛbhirnṛvīrairvīrānnīlayāsejayājīn ।
 tridhātu gā adhi jayāsi goṣvindra dyumnam svarvaddhehyasme ॥2॥
 karhi svittadindra yajjaritre viśvapsu brahma kṛṇavaḥ śaviṣṭha ।
 kadā dhiyo na niyuto yuvāse kadā gomaghā havanāni gachchhāḥ ॥3॥
 sa gomaghā jaritre aśvaśchandrāḥ vājaśravasas adhi dhehi pṛkṣaḥ ।
 pīpihīṣaḥ sudughāmindra dhenum bharadvājeṣu surucho ruruchyāḥ ॥4॥
 tamā nūnam vṛjanamanyathā chichchhūro yachchhakra vi duro gṛṇīṣe ।
 mā niraram śukradughasya dhenorāṁgīrasānbrahmaṇā vipra jinva ॥5॥*

ऋ. (Rv.) ६.३६.१-५

सत्रा मदासस्त्व विश्वजन्याः सत्रा रायोऽध ये पार्थिवासः ।
 सत्रा वाजानामभवो विभक्ता यदेवेषु धारयथा असुर्यम् ॥१॥
 अनु प्र येजे जन ओजो अस्य सत्रा दधिरे अनु वीर्याय ।
 स्यूमगृभे दुधयेऽर्वते च क्रतुं वृजन्त्यपि वृत्रहत्ये ॥२॥
 तं सध्रीचरूतयो वृष्ण्यानि पौस्यानि नियुतः सश्चुरिन्द्रम् ।
 समुद्रं न सिन्धव उक्थशुष्मा उरुव्यचसं गिर आ विशन्ति ॥३॥
 स रायस्वामुप सृजा गृणानः पुरुश्चन्द्रस्य त्वमिन्द्र वस्वः ।
 पतिर्बभूवासमो जनानामेको विश्वस्य भुवनस्य राजा ॥४॥
 स सतु श्रुधि श्रुत्या यो दुवोयुर्द्यौर्न भूमामि रायो अर्यः ।
 असो यथा नः शवसा चकानो युगेयुगे वयसा चेकितानः ॥५॥
*satrā madāsastva viśvajanyāḥ satrā rāyo'dha ye pāṛthivāsaḥ ।
 satrā vājānāmabhavo vibhaktā yaddeveṣu dhārayathā asuryam ॥1॥
 anu pra yeje jana Ojo asya satrā dadhire anu vīryāya ।
 syūmagṛbhe dudhaye'rvate cha kratuṁ vṛñjantyapi vṛtrahatyē ॥2॥
 tam sadhrīcharūtayo vṛṣṇyāni paumsyāni niyutaḥ saśchurindram ।
 samudram na sindhava ukthaśuṣmā uruvyachasaṁ gira ā viśanti ॥3॥*

sa rāyaskhāmupa sṛjā gṛṇānaḥ puruścandrasya tvamindra vasvaḥ /
patirbabhūthāsamo janānāmeko viśvasya bhuvanasya rājā ॥4॥
sa satu śrudhi śrutya yo duvoyurdayurna bhūmāmi rāyo ayaḥ /
aso yathā naḥ śavasā chakāno yugeyuge vayasā chekitānaḥ ॥5॥

३१३. नहुषो मानवः (Nahuṣo Mānavaḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.१३.७-९; सा. (Sv.) ५४६; ८१८-८२०

ऋ. (Rv.) ९.१३.७-९

वाश्रा अर्षन्तीन्दवोऽभि वत्सं न धेनवः । दधन्विरे गभस्त्योः ॥७॥
 जुष्ट इन्द्राय मत्सरः पवमान कनिक्रदत् । विश्वा अप द्विषो जहि ॥८॥
 अपघ्नन्तो अराव्यः पवमान स्वर्दशः । योनावृतस्य सीदत् ॥९॥
vāśrā arṣantīndavo 'bhi vatsam na dhenavaḥ / dadhanvire gabhastyoḥ ॥7॥
juṣṭa indrāya matsaraḥ pavamāna kanikradat / viśvā apa dviṣo jahi ॥8॥
apaghnnanto arāvṇaḥ pavamāna swardśaḥ / yonāvṛtasya sīdat ॥9॥

सा. (Sv.) ५४६

अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति । पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥२॥
ayaṁ pūṣā rayirbhagaḥ somah punāno arṣati / patirviśvasya bhūmano
vyakhyadrodasī ubhe ॥2॥

सा. (Sv.) ८१८-२०

अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति । पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥१॥
 समु प्रिया अनूषत गावो मदाय घृष्वयः । सोमासः कृण्वते पथः पवमानास इन्द्रवः ॥२॥
 य ओजिष्ठस्तमा भर पवमान श्रवाय्यम् । यः पंच चर्षणीरभि रयिं येन वनामहे ॥३॥
ayaṁ pūṣā rayirbhagaḥ somah punāno arṣati /
patirviśvasya bhūmano vyakhyadrodasī ubhe ॥1॥
samu priyā anūṣata gāvo madāya ghṛṣvayaḥ /
somāsaḥ kṛṇvate pathaḥ pavamānāsa indavaḥ ॥2॥
ya Ojīṣṭhastamā bhara pavamāna śravāyyam /
yaḥ pañcha charṣaṇīrabhi rayiṁ yena vanāmahe ॥3॥

३१४. नाभाकः काण्वः (Nābhākaḥ Kāṇvaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ८.३९.१-१०

अग्निमस्तोष्यमिषमग्निभीळा यजध्वै ।
 अग्निर्देवां अनुक्त न उभे हि विदथे कविरन्तश्चरति दूत्यं न भन्तामन्यके समे ॥१॥
 न्यग्रे नव्यसा वचस्तनूषु शंसमेषाम् ।
 न्यराती रराव्यां विश्वा अर्यो अरातीरितो युच्छन्त्वामुरो न भन्तामन्यके समे ॥२॥
 अग्ने मन्मानि तुभ्यं कं घृतं न जुह्म आसनि ।
 स देवेषु प्र चिकिद्धि त्वं ह्यसि पूर्व्यः शिवो दूतो विवस्वतो न भन्तामन्यके समे ॥३॥
 तत्तदग्निर्वयो दधे यथायथा कृपण्यति ऊर्जाहुतिर्वसूनां शं च योश्चस मयो दधे विश्वस्यै देवहूत्यै न भन्तामन्यके समे ॥४॥
 स चिकेत सहीयसाग्निश्चित्रेण कर्मणा ।
 स होता शश्वतीनां दक्षिणाभिरभीवृत इनोति च प्रतीव्यं न भन्तामन्यके समे ॥५॥
 अग्निर्जाता देवानामग्निर्वेद मर्तानामपीच्यम् ।
 अग्निः स द्रविणोदा अग्निर्द्वारा व्यूणुति स्वाहुतो नवीयसा न भन्तामन्यके समे ॥६॥
 अग्निर्देवेषु संवसुः स विश्वु यियास्वा ।
 स मुदा काव्या पुरु विश्वं भूमेव पुष्यति देवो देवेषु यियायो न भन्तामन्यके समे ॥७॥
 यो अग्निः सप्तमानुषः श्रितो विश्वेषु सिन्धुषु ।
 तमागन्म त्रिपस्त्यं मन्धातुर्दस्युहन्तममग्निं योषु पूर्व्यं न भन्तामन्यके समे ॥८॥

अग्निस्त्रीणि त्रिधतून्या क्षेति विदथा कविः ।

स त्रीरिकादशाँ इह यक्षच्च पिप्रयच्च नो विप्रो दूतः परिष्कृतो नभन्तामन्यके समे ॥९॥

त्वं नो अग्न आयुषु त्वं देवेषु पूर्व्य वस्व एक इरजयसि ।

त्वामापः परिस्रुतः परि यन्ति स्वसेतवो नभन्तामन्यके समे ॥१०॥

agnimastoṣyṛgmīyamagnibhīlā yajadhyai ।

agnirdevāṁ anukta na ubhe hi vidathe kavirantaścharatī dūtyaṁ1 nabhantāmanyake same ॥1॥

nyagne navyasā vachastanūṣu śaṁsamesām ।

nyarātī rarāvṇāṁ viśvā aryo arātūrito yuchchhantvāmuro nabhantāmanyake same ॥2॥

agne manmāni tubhyaṁ kaṁ ghṛtaṁ na juhna āsani ।

sa deveṣu pra chikiddhi tvaṁ hyasi pūrvyaḥ śivo dūto vivasvato nabhantāmanyake same ॥3॥

tattadagnirvayo dadhe yathāyathā kṛpaṇyati ūrjāhutirvasūnām śaṁ cha yośchasa

mayo dadhe viśvasyai devahūtyai nabhantāmanyake same ॥4॥

sa chiketa sahiyasāgniśchitreṇa karmaṇā ।

sa hotā śaśvatīnām dakṣiṇābhirabhīvṛta inoti cha pratīvyam1 nabhantāmanyake same ॥5॥

agnirjātā devānāmagnirveda martānāmapiḥyam ।

agniḥ sa draviṇodā agnirdvārā vyūrṇute svāhuto navīyasā nabhantāmanyake same ॥6॥

agnirdeveṣu saṁvasuḥ sa vikṣu yiāyāsvā ।

sa mudā kāvyā puru viśvaṁ bhūmeva puṣyati devo deveṣu yiāyo nabhantāmanyake same ॥7॥

yo agniḥ saptamānuṣaḥ śrito viśveṣu sindhuṣu ।

tamāganma tripastyaṁ mandhāturdasyuhantamamaginna yoṣu pūrvya nabhantāmanyake same ॥8॥

agnistrīṇi tridhatūnyā kṣeti vidathā kaviḥ ।

sa trīrekādaśāṁ iha yakṣachcha piprayachcha no vipro dūtaḥ pariṣkṛto nabhantāmanyake same ॥9॥

tvaṁ no agna āyuṣu tvaṁ deveṣu pūrvya vasva eka irajayasi ।

tvāmāpaḥ parisrutaḥ pari yanti svasetavo nabhantāmanyake same ॥10॥

२. इन्द्राग्नी (Indrāgnī) - ऋ. (Rv.) ८.४०.१-१२

इन्द्राग्नी युवं सु नः सहन्ता दासथो रयिम् ।

येन दृळहा समत्स्वा वीळु चित्साहिषीमह्यग्निर्वनेव वात इन्नभन्तामन्यके समे ॥१॥

नाहि वां वव्रयामहेऽथेन्द्रमिद्यजामहे शविष्ठं नृणां नरम् ।

स नः कदा चिदर्वता गमदा वाजसातये गमदा मेधसातये नभन्तामन्यके समे ॥२॥

ता हि मध्यं भराणामिन्द्राग्नी अधिक्षितः ।

ता उ कवित्वना कवी पृच्छ्यमाना सखीयते सं धीतमश्रुतं नरा नभन्तामन्यके समे ॥३॥

अभ्यर्च नभाकवदिन्द्राग्नी यजसा गिरा ।

ययोर्विश्वमिदं जगदिदं द्यौः पृथिवी मह्युपस्थे बिभृतो वसु नभन्तामन्यके समे ॥४॥

प्र ब्रह्माणि नभाकवदिन्द्राग्निभ्यामिरज्यत ।

या सप्तबुधमर्णवं जिह्वबारमपोर्णुत इन्द्र ईशान ओजसा नभन्तामन्यके समे ॥५॥

अपि वृश्च पुराणवद् व्रततेरिव गुष्पितमोजो दासस्य दम्भय ।

वयं तदस्य संभृतं वस्विन्द्रेण वि भजेमहि नभन्तामन्यके समे ॥६॥

यदिन्द्राग्नी जना इमे विह्वयन्ते तना गिरा ।

अस्माकेभिर्नृभिर्वयं सासह्याम पृतन्यतो वनुयाम वनुष्यतो नभन्तामन्यके समे ॥७॥

या नु श्वेताववो दिव उच्चरात उप द्युभिः ।

इन्द्राग्र्योरनु व्रतमुहाना यन्ति सिन्धवो यान्त्सीं बन्धादमुंचतां नभन्तामन्यके समे ॥८॥
 पूर्वीष्ट इन्द्रोपमातयः पूर्वीरुत प्रशस्तयः सूनो हिन्वस्य हरिवः ।
 वस्वो वीरस्यापृचो या नु साधन्त नो धियो नभन्तामन्यके समे ॥९॥
 तं शिशीता सृवृक्तिभिस्त्वेषं सत्वानमृगमियम् ।
 उतो नु चिद्य ओजसा शुष्णस्याण्डानि भेदति जेषत्स्वर्वतीरपो नभन्तामन्यके समे ॥१०॥
 तं शिशीता स्वध्वरं सत्यं सत्वानमृत्वियम् ।
 उतो नु चिद्य ओहत आण्डा शुष्णस्य भेदत्यजैः स्वर्वतीरपो नभन्तामन्यके समे ॥११॥
 एवेन्द्राग्निभ्यां पितृवन्नवीयो मन्धातुवदंगिरस्वदवाचि ।
 त्रिधातुना शर्मणा पातमस्मान् वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥१२॥
indrāgnī yuvarī su naḥ sahanā dāsatho rayīm ।
yena dṛṣṭāḥ samatsvā vīlu chitsāhiṣīmahyagnirvaneva vāta innabhantāmanyake
same ॥1॥
nāhi vām vavrayāmahe'thendramidyajāmahe śaviṣṭharī nṛpārī naram ।
sa naḥ kadā chidarvatā gamadā vājasātaye gamadā medhasātaye nabhantāmanyake
same ॥2॥
tā hi madhyarī bharāṇāmindrāgnī adhikṣitāḥ ।
tā u kavitvanā kavī pṛchchhyamānā sakhiyate sarī dhītamaśnutarī narā
nabhantāmanyake same ॥3॥
abhyarcha nabhākavadindrāgnī yajāsā girā ।
yayorviśvamidearī jagadiyarī dyauḥ pṛthivī mahyutpasthe bibhr̥to vasu
nabhantāmanyake same ॥4॥
pra brahmāṇī nabhākavadindrāgnibhyāmīrajyata ।
yā saptabudhnamarṇavarī jihmabāramaporṇuta indra īśāna Ojasā nabhantāmanyake
same ॥5॥
apī vṛścha purāṇavad vratateriva guṣpītamajo dāsasya dambhaya ।
vayarī tadasya sam̐bhṛtarī vasvindreṇa vi bhajemahi nabhantāmanyake same ॥6॥
yadindrāgnī janā ime vihnayante tanā girā ।
asmākebhirm̐bhīrvayarī sāsahyāma pṛtanyato vanuyāma vanuṣyato
nabhantāmanyake same ॥7॥
yā nu śvetāvavo diva uchcharāta upa dyubhiḥ ।
indrāgnyoranu vratamuhānā yanti sindhavo yāntsiṁ bandhādāmuṁchatārī
nabhantāmanyake same ॥8॥
pūrvīṣṭa indropamātayaḥ pūrvīruta praśastayaḥ sūno hinvasya harivaḥ ।
vasvo vīrasyāpṛcho yā nu sādhanā no dhiyo nabhantāmanyake same ॥9॥
tarī śīṣṭā sṛvṛktibhistveṣarī satvānamṛgmīyam ।
uto nu chidya Ojasā śuṣṇasyāṇḍāni bhedati jeṣatsvarvatīrapo nabhantāmanyake same
॥10॥
tarī śīṣṭā svadhvararī satyarī satvānamṛtviyam ।
uto nu chidya Ohata āṇḍā śuṣṇasya bhedatyajaiḥ svarvatīrapo nabhantāmanyake
same ॥11॥
evendrāgnibhyārī pitṛvannavīyo mandhātṛvadam̐girasvadavāchi ।
tridhātunā śarmanā pātamasman vayarī syāma patayo rayīṇām ॥12॥

३. वरुणः (Varuṇaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.४१.१-१०; ८.४२.१-३

ऋ. (Rv.) ८.४१.१-१०

अस्मा ऊ षु प्रभूतये वरुणाय मरुद्भ्योऽर्चा विदुष्टरेभ्यः ।

यो धीता मानुषाणां पश्वो गाइव रक्षति नभन्तामन्यके समे ॥१॥

तमू षु समना गिरा पितृणां च मन्मभिः ।

नाभकस्य प्रशस्तिर्भिर्यः सिन्धूनामुपोदये सप्तस्वसा स मध्यमो नभन्तामन्यके समे ॥२॥

स क्षपः परि षस्वजे न्युस्त्रो मायया दधे स विश्वं परि दर्शतः ।
 तस्य वेनीरनु व्रतमुषस्त्रिस्तो अवर्धयन्नभन्तामन्यके समे ॥३॥
 यः ककुभे निधारयः पृथिव्यामधि दर्शतः ।
 स माता पूर्वं पदं तद्वरुणस्य सप्त्यं स हि गोपा इवेर्यो नभन्तामन्यके समे ॥४॥
 यो धर्ता भुवनानां य उस्त्राणामपीच्या३ वेद नामानि गुह्या ।
 स कविः काव्या पुरु रूपं द्यौरिव पुष्यति नभन्तामन्यके समे ॥५॥
 यस्मिन् विश्वानि काव्या चक्रे नाभिरिव श्रिता ।
 त्रितं जूती सपर्यत व्रजे गावो न संयुजे युजे अश्वां अयुक्षत नभन्तामन्यके समे ॥६॥
 य आस्वत्क आशये विश्वा जातान्येषाम् ।
 परि धामानि मर्मृशद्वरुणस्य पुरो गये विश्वे देवा अनु व्रतं नभन्तामन्यके समे ॥७॥
 स समुद्रो अपीच्यस्तुरो द्यामिव रोहति नि यदासु यजुर्दधे ।
 स माया अर्चिना पदास्तृणान्नाकमारुहन्नभन्तामन्यके समे ॥८॥
 यस्य श्वेता विचक्षणा तिस्रो भूमीरधिष्ठितः ।
 त्रिरुतराणि प्रतुर्वरुणस्य ध्रुवं सदः स सप्तानामिरज्यति नभन्तामन्यके समे ॥९॥
 यः श्वेतां अधिनिर्णिजश्चक्रे कृष्णां अनु व्रता ।
 स धाम पूर्वं ममे यः स्कम्भेन वि रोदसी अजो न द्यामधारयन्नभन्तामन्यके समे ॥१०॥
asmā ū ṣu prabhūṭaye varuṇāya marudbhyo'rchā viduṣṭarebhyaḥ ।
yo dhītā mānuṣāṇām paśvo gāiva rakṣati nabhantāmanyake same ॥1॥
tamū ṣu samanā girā piṭṭṇām cha manmabhiḥ ।
nābhakasya praśastibhīryaḥ sindhūnāmupodaye saptasvasā sa madhyamo
nabhantāmanyake same ॥2॥
sa kṣapaḥ pari śasvaje nyuśśro māyayā dadhe sa viśvaṁ pari darśataḥ ।
tasya venīranu vratamuṣastisro avardhayannabhantāmanyake same ॥3॥
yaḥ kakubhe nidhārayaḥ pṛthivyāmadhi darśataḥ ।
sa mātā pūrvaḥ padaṁ tadvaruṇasya saptyaṁ sa hi gopā iveryo nabhantāmanyake
same ॥4॥
yo dhartā bhuvanānām ya usrāṇāmapīchyā3 veda nāmāni guhyā ।
sa kaviḥ kāvyā puru rūpaṁ dyauriva puṣyati nabhantāmanyake same ॥5॥
yasmin viśvāni kāvyā chakre nābhiriva śritā ।
tritaṁ jūti saparyata vraje gāvo na saṁyuje yuje aśvāṁ ayukṣata nabhantāmanyake
same ॥6॥
ya āsvatka āśaye viśvā jātānyeṣām ।
pari dhāmāni marmṛśadvaruṇasya puro gaye viśve devā anu vrataṁ
nabhantāmanyake same ॥7॥
sa samudro apīchyasturo dyāmiva rohati ni yadāsu yajurdaghe ।
sa māyā archinā padāstṛṇānnākamāruhannabhantāmanyake same ॥8॥
yasya śvetā vichakṣaṇā tisro bhūmīradhikṣitaḥ ।
trirutarāṇi papraturvaruṇasya dhruvaṁ sadaḥ sa saptānāmīrajyati nabhantāmanyake
same ॥9॥
yaḥ śvetāṁ adhinirṇijaśchakre kṛṣṇāṁ anu vratā ।
sa dhāma pūrvaḥ mame yaḥ skambhena vi rodasī ajo na
dyāmadhārayannabhantāmanyake same ॥10॥

ऋ. (Rv.) ८.४२.१-३

अस्तभ्राद् द्यामसुरो विश्ववेदा अमिमीत वरिमाणं पृथिव्याः ।
 असीदद्विश्वा भुवनानि सम्राड् विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानि ॥१॥
 एवा वन्दस्व वरुणं बृहन्तं नमस्या धीरममृतस्य गोपाम् ।
 स नः शर्म त्रिवरुथं वि यंसत्पातं नो द्यावापृथिवी उपस्थे ॥२॥
 इमां धियं शिक्षमाणस्य देव क्रतुं दक्षं वरुण सं शिशाधि ।

ययाति विश्वा दुरिता तरेम सुतर्माणमधि नावं रुहेम ॥३॥
astabhnād dyāmasuro viśvavedā aminīta varimāṇaṁ pṛthivyāḥ /
asīdadviśvā bhuvanāni samrāḍ viśvettāni varuṇasya vratāni ॥1॥
evā vandasva varuṇaṁ bṛhantaṁ namasyā dhīramamṛtasya gopām /
sa naḥ śarma trivarūthaṁ vi yaṁsatpātāṁ no dyāvāpṛthivī upasthe ॥2॥
imāṁ dhiyaṁ śikṣamāṇasya deva kratuṁ dakṣaṁ varuṇa saṁ śīśādhi /
yayāti viśvā duritā tarema sutarmāṇamadhi nāvaṁ ruhema ॥3॥

३१५. नाभाकः काण्वः अर्चनाना वा (Nābhākaḥ Kāṇvaḥ Archanānā Vā)

- अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.४२.४-६
 आ वा ग्रावाणो अश्विना धीभिर्विप्रा अचुच्यवुः । नासत्या सोमपीतये नभन्तामन्यके समे ॥४॥
 यथा वामत्रिरश्विना गीर्भिर्विप्रो अजोहवीत । नासत्या सोमपीतये नभन्तामन्यके समे ॥५॥
 एवा वामह ऊतये यथाहुवन्त मेधिराः । नासत्या सोमपीतये नभन्तामन्यके समे ॥६॥
ā vā grāvāṇo aśvinā dhībhīrviprā achuchyavuh /
nāsatyā somapītaye nabhantāmanyake same ॥4॥
yathā vāmatriraśvinā gīrbhīrvipro ajohavīta /
nāsatyā somapītaye nabhantāmanyake same ॥5॥
evā vāmahna ūtaye yathāhuvanta medhirāḥ /
nāsatyā somapītaye nabhantāmanyake same ॥6॥

३१६. नाभानेदिष्टः (Nābhānediṣṭaḥ)

- अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.७५-७८
 अहरहरप्रयावं भरन्तोऽश्वायेव तिष्ठते घासमस्मै ।
 रायस्पोषेण समिषा मदन्तोऽग्ने मा ते प्रतिवेशा रिषाम ॥७५॥
 नाभा पृथिव्याः समिधानेऽअग्नौ रायस्पोषाय बृहते हवामहे ।
 इरम्मदं बृहदुक्थं यजत्रं जेतारमग्निं पृतनासु सासहिम् ॥७६॥
 याः सेनाऽअभीत्वीराव्याधिनीरुगणाऽउत ।
 ये स्तेना ये च तस्करास्तांस्तेऽअग्नेऽपिदधाम्यास्ये ॥७७॥
 दं द्यूभ्यां मलिम्लून् जम्भ्यैस्तस्करांश्ऽउत ।
 हनुभ्यांस्तेनान् भगवस्तांस्त्वं खाद सुखादितान् ॥७८॥
aharaharaprayāvaṁ bharanto'śvāyeve tiṣṭhate ghāsamasmai /
rāyaspoṣeṇa samiṣā madanto'gne mā te prativeśā riṣāma ॥75॥
nābhā pṛthivyāḥ samidhāne'agnau rāyaspoṣāya bṛhate havāmahe /
irammadaṁ bṛhadukthaṁ yajatraṁ jetāramagniṁna pṛtanāsu sāsahim ॥76॥
yāḥ senā'abhītvīrāvādhinīrugaṇā'uta /
ye stenā ye cha taskarāstāṁste'agne'pidadhāmyāsye ॥77॥
daṁ dṛūbhyaṁ malimlūn jambhyaistaskarāṁś'uta /
hanubhyaṁstenān bhagavastāṁstvan khāda sukhādītān ॥78॥
- अध्यापकोपदेशकौ (Adhyāpakopadeśakau) - य. (Yv.) ११.८०
 योऽअस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेषते जनः ।
 निन्दाद्योऽअस्मान् धिप्साच्च सर्वं तं भस्मसा कुरु ॥८०॥
yo'asmabhyamarātīyādyascha no dveṣate janah /
nindādyo'asmān dhīpsāchcha sarva taṁ bhasmasā kuru ॥80॥
- पुरोहित-यजमानौ (Purohita-Yajamānau) - य. (Yv.) ११.८१; ८३
 य. (Yv.) ११.८१
 सं शितं मे ब्रह्म सं शितं वीर्यं बलम् । सं शितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः ॥८१॥
saṁ śitaṁ me brahma saṁ śitaṁ vīrya balam / saṁ śitaṁ kṣatraṁ jiṣṇu
yasyāhamasmi purohitaḥ ॥81॥

य. (Yv.) ११.८३

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहानमीवस्य शुष्मिणः ।

प्रप्र दातारं तारिषऽऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥८३॥

annapate'nnasya no dehyanamīvasya śuṣmīṇaḥ ।

prapra dātāraṁ tāriṣa'ūrja no dhehi dvipade chatuṣpade ॥83॥

४. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.) ९.१७

ते नोऽअर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु वाजिनो मितद्रवः ।

सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवो महो ये धनंसमित्थेषु जभ्रिरे ॥१७॥

te no'arvanto havanaśruto havan viśve śṛṇvantu vājino mitadravaḥ ।

sahasrasā medhasātā saniṣyavo maho ye dhanamsamitheṣu jabhrire ॥17॥

५. वाजी (Vājī) - य. (Yv.) ११.१२

प्रतूर्त वाजिन्नाद्रव वरिष्ठामनु संवतम् ।

दिवि ते जन्म परममन्तरिक्षे तव नाभिः पृथिव्यामधि योनिरित् ॥१२॥

pratūrta vājinnādrava varīṣṭhāmanu saṁvatam ।

divi te janma paramamantarikṣe tava nābhiḥ pṛthivyāmadhi yonirit ॥12॥

६. सभापतिर्यजमानः (Sabhāpatiryaṇamānaḥ) - य. (Yv.) ११.८२

उदेषां बाहूऽअतिरमुद्रचोऽअथो बलम् । क्षिणोमि ब्रह्मणामित्रानुव्रयामि स्वाँरऽअहम् ॥८२॥

udeṣāṁ bāhū'atiramudvarcho'atho balam । kṣiṇomi brahmaṇāmītrānunnayāmi svāṁr'aham ॥82॥

७. सेनापतिः (Senāpatiḥ) - य. (Yv.) ११.७९

ये जनेषु मलिम्लव स्तेनासस्तस्करा वने । ये कक्षेष्वघायवस्ताँस्ते दधामि जम्भयोः ॥७९॥

ye janeṣu malimlava stenāsastaskarā vane । ye kakṣeṣvaghāyavastāṁste dadhāmi jambhayoḥ ॥79॥

३१७. नाभानेदिष्ठो मानवः (Nābhānediṣṭho Mānavaḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.६१.१-२७; १०.६२.७

ऋ. (Rv.) १०.६१.१-२७

इदमित्था रौद्रं गूर्तवाचा ब्रह्म कृत्वा शच्यामन्तराजौ ।

क्राणा यदस्य पितरा मंहनेष्ठाः पर्षत्पक्थे अहन्ना सप्त होतृन् ॥१॥

स इदनाय दभ्याय वन्वंच्यवानः सूदैरमिमीत वेदिम् ।

तूर्वयाणो गूर्तवचस्तमः क्षोदो न रेत इतऊति सिंचत् ॥२॥

मनो न येषु हवनेषु तिग्मं विपः शच्या वनुथो द्रवन्ता ।

आ यः शर्याभिस्तुविनुम्णो अस्याश्रीणीतादिशं गभस्तौ ॥३॥

कृष्णा यद्गोभिष्वरुणीषुसीदद्विवो नपाताश्विना हुवे वाम् ।

वीतं मे यामा गतं मे अन्नं ववन्वांसा नेषमस्मृतधू ॥४॥

प्रथिष्ट यस्य वीरकर्ममिष्णदनुष्ठितं नु नर्यो अपौहत् ।

पुनस्तदा बृहति यत्कनाया दुहितुरा अनुभृतमनर्वा ॥५॥

मध्या यत्कल्मसमभवदभीके कामं कृण्वाने पितरि युवत्याम् ।

मनानग्रेतो जहतुर्वियन्ता सानौ निषिक्तं सुकृतस्य यानौ ॥६॥

पिता यत्स्वां दुहितरमधिष्कन्क्षमया रेतः संजग्मानो नि षिंचत् ।

स्वाध्योऽजनयन्नब्रह्म देवा वास्तोष्पतिं व्रतपां निरतक्षन् ॥७॥

स ई वृषा न फेनमस्यदाजौ स्मदा परैदप दभ्रचेताः ।

सरत्पदा न दक्षिणा परावृङ् न ता नु मे पृशन्वो जगृभ्रे ॥८॥

मक्षू न वह्निः प्रजाया उपब्दिर्गिन् न नग्न उप सीददूधः ।

सनितेध्मं सनितोत वाजं स धर्ता जो सहसा यवीयुत् ॥९॥

मक्षू कनायाः सख्यं नवग्वा ऋतं वदन्त ऋतयुक्तिमग्मन् ।

द्विर्हसो य उप गोपमागुरदक्षिणासो उच्युता दुदुक्षन् ॥१०॥
 मक्षू कनायाः सख्यं नवीयो राधो न रेत ऋतमितुरण्यन् ।
 शुचि यते रेकण आयजन्त सबर्दुघायाः पय उस्त्रियायाः ॥११॥
 पश्चा यत्पश्चा वियुता बुध्तेति ब्रवीति वक्तरी रराणः ।
 वसोर्वसुत्वा करवोऽनेहा विश्वं विवेष्टि द्रविणमुप क्षु ॥१२॥
 तदिन्द्रस्य परिषद्धानो अगमन्पुरु सदन्तो नार्षदं बिभित्सन् ।
 वि षुष्णस्य संग्रथितमनर्वा विदत्पुरुप्रजातस्य गुहा यत् ॥१३॥
 भर्गो ह नामोत यस्य देवाः स्वर्णं ये त्रिषधस्थे निषेदुः ।
 अग्निर्ह नामोत जातवेदाः श्रुधी नो होतऋतस्य होताधुक् ॥१४॥
 उत त्या मे रौद्रावर्चिमन्ता नासत्याविन्द्र गूर्तये यजध्वै ।
 मनुष्वदृक्तबर्हिषे रराणा मन्दू हितप्रयसा विश्व यज्यू ॥१५॥
 अयं स्तुतो राजा वन्दि वेधा अपश्च विपस्तरति स्वसेतुः ।
 स कक्षीवन्तं रेजयत्सो अग्निं नेमिं न चक्रमर्वतो रघुद्रु ॥१६॥
 स द्विबन्धुर्वेतरणो यष्टा सबर्धु धेनुमस्वं दुहध्वै ।
 सं यन्मित्रावरुणा वृज उक्थैर्ज्येष्ठभिर्यमणं वरूथैः ॥१७॥
 तद्वन्धुः सूरिर्दिवि ते धियं धा नाभानेदिष्टो रपति प्र वेनन् ।
 सा नो नाभिः परमास्य वा घाहं तत्पश्चा कतिथश्चिदास ॥१८॥
 इयं मे नाभिरिह मे सधस्थमिमे मे देवा अयमस्मि सर्वः ।
 द्विजा अह प्रथमजा ऋतस्येदं धेनुरदुहज्जायमाना ॥१९॥
 अधासु मन्द्रो अरतिर्विभावाव स्यति द्विवर्तनिर्वनेषाट् ।
 ऊर्ध्वा यच्छ्रेणिर्न शिशुर्दन्मक्षू स्थिरं शेवधं सूत माता ॥२०॥
 अधा गाव उपमातिं कनाया अनु श्वान्तस्य कस्य चित्परेयुः ।
 श्रुधि त्वं सुद्रविणो नस्त्वं याळाश्चघ्नस्य वावृधे सूनृताभिः ॥२१॥
 अध त्वमिन्द्र विद्व्यशं स्मान्महो राये नृपते वज्रबाहुः ।
 रक्षा च नो मघोनः पाहि सूरीननेहस्ते हरिवो अभिष्टौ ॥२२॥
 अध यद्राजाना गविष्टौ सरत्सरण्युः कारवे जरण्युः ।
 विप्रः प्रेष्ठः स ह्येषां बभूव परा च वक्षदुत पर्षदिनान् ॥२३॥
 अधा न्वस्य जेन्यस्य पुष्टौ वृथा रेभन्त ईमहे तदू नु ।
 सरण्युरस्य सूनुरश्चो विप्रश्चासि श्रवसश्च सातौ ॥२४॥
 युवोर्यदि सख्यायास्मे शर्धाय स्तोमं जुजुषे नमस्वान् ।
 विश्वत्र यस्मिन्ना गिरः समीचीः पूर्वीव गातुर्दाशत्सूनृतायै ॥२५॥
 स गृणानो अद्भिर्देववानिति सुबन्धुर्नमसा सूक्तैः ।
 वर्धदुक्थैर्वचोभिरा हि नूनं व्यध्वैति पयस उस्त्रियायाः ॥२६॥
 त ऊ षु णो महो यजत्रा भूत देवास ऊतये सजोषाः ।
 ये वाजाँ अनयता वियन्तो ये स्था निचेतारो अमूराः ॥२७॥

idamitthā raudraṁ gūrtavāchā brahma kratvā śachyāmantarājau ।
krāṇā yadasya pitarā marhaneṣṭhāḥ parṣatpakthe ahannā sapta hotṛā ॥1॥
sa iddānāya dabhyāya vanvaṁchyavānaḥ sūdairamimīta vedim ।
tūrvayāṇo gūrtavachastamaḥ kṣodo na reta itaūti śimchat ॥2॥
mano na yeṣu havaneṣu tigmarī vipaḥ śachyā vanutho dravantā ।
ā yaḥ śaryābhistuvinṛmṇo asyāśrīṇītādīśam gabhastau ॥3॥
kṛṣṇā yadgobhiṣvaruṇīṣusīdaddivo napātāśvīnā huve vām ।
vītarī me yāmā gatarī me annarī vavanvānīsā neṣamasmṛtadhrū ॥4॥
prathiṣṭa yasya vīrakarmamiṣṇadanuṣṭhitāṁ nu naryo apauhat ।
punastadā vṛhati yatkanāyā duhiturā anubhṛtamanarvā ॥5॥
madhyā yatkartvamabhavadabhīke kāmāṁ kṛpāne pitarī yuvatyām ।
manānagreto jahaturviyantā sānau niṣiktarī sukṛtasya yānau ॥6॥

pītā yatsvām duhitaramadhiṣṭkankṣamayā retāḥ saṁjagmāno ni śimchat ।
 svādhyo'janayanbrahma devā vāstoṣpatim vratapām niratakṣan ॥7॥
 sa ī vṛṣā na phenamasyadājau smadā paraidapa dabhrachetāḥ ।
 saratpadā na dakṣiṇā parāvṛṇi na tā nu me pṛśanyo jagrbhre ॥8॥
 makṣū na vahniḥ prajāyā upabdiraginna na nagna upa sīdadūdhaḥ ।
 sanitedhmaṁ sanitota vājam sa dhartā jo sahasā yavīyut ॥9॥
 makṣū kanāyāḥ sakhyam navagvā ṛtam vadanta ṛtayuktimagman ।
 dvibarhaso ya upa gopamāguradakṣiṇāso uchyutā dudukṣan ॥10॥
 makṣū kanāyāḥ sakhyam navīyo rādho na reta ṛtamitturaṇyan ।
 śuchi yatte rekaṇa āyajanta sabardughāyāḥ paya usriyāyāḥ ॥11॥
 paśvā yatpaśchā viyutā budhnteti bravīti vaktarī rarāṇaḥ ।
 vasorvasutvā karavo'nehā viśvam viveṣṭi draviṇamupa kṣu ॥12॥
 tadinnvasya pariśadvāno agmanpurū sadanto nārṣadam bibhitsan ।
 vi ṣuṣṇasya saṁgrathitamanarvā vidatpuruprajātasya guhā yat ॥13॥
 bhargo ha nāmota yasya devāḥ svaīrṇa ye triṣadhasṭhe niṣeduh ।
 agnirha nāmota jātavedāḥ śrudhī no hotarṭasya hotādhruk ॥14॥
 uta tyā me raudrāvarchimantā nāsatyāvindra gūrtaye yajadhyai ।
 manuṣvadvyktabarhiṣe rarāṇā mandū hitaprayasā vikṣu yajyū ॥15॥
 ayam stuto rājā vandi vedhā apaścha vipastarati svasetuh ।
 sa kakṣivantaṁ rejayatso agniṁ nemiṁ na chakramarvato raghudru ॥16॥
 sa dvibandhurvaitaraṇo yaṣṭā sabardhu dhenumasvam duhadhyai ।
 saṁ yanmitrāvaruṇā vṛṇja ukthairjyeṣṭhabhiraryamaṇam varūthaiḥ ॥17॥
 tadbandhuḥ sūrirdivi te dhiyamdhā nābhānediṣṭho rapati pra venan ।
 sā no nābhiḥ paramāsyā vā ghāham tatpaśchā katithaśchidāsa ॥18॥
 iyaṁ me nābhiriha me sadhasṭhamime me devā ayamasmī sarvaḥ ।
 dvijā aha prathamajā ṛtasyedarṁ dhenuraduhajjāyamānā ॥19॥
 adhāsu mandro aratirvibhāvāva syati dvivartanirvaneṣāt ।
 ūrdhvā yachchhreṇirna śīśurdanmakṣū sthiraṁ śevṛdham sūta mātā ॥20॥
 adhā gāva upamātim kanāyā anu śvāntasya kasya chitpareyuh ।
 śrudhi tvam sudraṇiṇo nastvam yālāśvaghnasya vāvṛdhe sūnṛtābhiḥ ॥21॥
 adha tvamindra viddhya1 smānmaho rāye nṛpate vajrabāhuḥ ।
 rakṣā cha no maghonaḥ pāhi sūrīnanehaste harīvo abhiṣṭau ॥22॥
 adha yadrājānā gaviṣṭau saratsaraṇyuh kārave jaraṇyuh ।
 vipraḥ preṣṭhaḥ sa hyeṣām babhūva parā cha vakṣaduta paṛsadenān ॥23॥
 adhā nvasya jenyasya puṣṭau vṛthā rebhanta īmahe tadū nu ।
 saraṇyurasya sūnuraśvo vipraśchāsi śravaśascha sātau ॥24॥
 yuvoryadi sakhyāyāsmē śardhāya stomam jujuse namasvān ।
 viśvatra yasminnā girāḥ samīchiḥ pūrvīva gāturdāśatsūnṛtāyai ॥25॥
 sa grṇāno adbhirddevavāniti subandhurnamasā sūktaiḥ ।
 vardhadukthairvachobhirā hi nūnam vyadhvaiti payasa usriyāyāḥ ॥26॥
 ta ū ṣu ṇo maho yajatrā bhūta devāsa ūtaye sajoṣāḥ ।
 ye vājām anayatā viyanto ye sthā nichetāro amūrāḥ ॥27॥

ऋ. (Rv.) १०.६२.७

इन्द्रेण युजा निः सृजन्त वाघतो व्रजं गोमन्तमश्विनम् ।

सहस्रं मे ददतो अष्टकर्णः१ श्रवो देवेष्वक्रत ॥७॥

indreṇa yujā niḥ sṛjanta vāghato vrajam gomantamaśvinam ।

sahasram me dadato aṣṭakarnyaḥ१ śravo deveṣvakrata ॥7॥

२. विश्वेदेवा अंगिरसो वा (Viśvedevā Aṁgirasō Vā) - ऋ. (Rv.) १०.६२.१-६

ये योन दक्षिण्या समक्ता इन्द्रस्य सख्यममृतत्वमानश ।

तेभ्यो भद्रमंगिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥१॥
 य उदाजन्पितरो गोमयं वस्वृतेनाभिन्दन्परिवत्सरे वलम् ।
 दीर्घयुत्वमंगिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥२॥
 य ऋतेन सूर्यमारोहयन् दिव्यप्रथयन्पृथिवीं मातरं वि ।
 सप्रजास्त्वमंगिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥३॥
 अयं नाभा वदति वल्गु वो गृहे देवपुत्रा ऋषयस्तच्छृणोतन ।
 सुब्रह्मण्यमंगिरसो वो अस्तु प्रति गृभ्णीत मानवं सुमेधसः ॥४॥
 विरूपास इदृषयस्त इदम्भीरवेपसः । ते अंगिरसः सूनवस्ते अग्नेः परि जिरे ॥५॥
 ये अग्नेः परि जिरे विरूपासो दिवस्पतिः । नवगवो नु दशगवो अंगिरस्तमः सचा देवेषु मंहते ॥६॥
ye yona dakṣiṇayā samaktā indrasya sakhyamamṛtatvamānaśa ।
tebhyo bhadramamgirasas vo astu prati grbhṇīta mānavam sumedhasaḥ ॥1॥
ya udājanpitāro gomayam vasvṛtenābhindanparivatsare valam ।
dīrghayutvamamgirasas vo astu prati grbhṇīta mānavam sumedhasaḥ ॥2॥
ya ṛtena sūryamārohayān divyaprathayanpṛthivīm mātaram vi ।
saprajāstvamamgirasas vo astu prati grbhṇīta mānavam sumedhasaḥ ॥3॥
ayam nābhā vadati valgu vo grhe devaputrā ṛṣayastachchṛṇotana ।
subrahmanyamamgirasas vo astu prati grbhṇīta mānavam sumedhasaḥ ॥4॥
virūpāsa idṛṣayasta idgambhīravēpasah । te amgirasah sūnavaste agneḥ pari jīre ॥5॥
ye agneḥ pari jīre virūpāso divaspari । navagvo nu daśagvo amgīrastamaḥ sacchā
deveṣu maṁhate ॥6॥

३. सावर्णे दानस्तुतिः (Sāvarṇe Dānastutiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.६२.८-११

प्र नूनं जायतामयं मनुस्तोक्मेव रोहतु । यः सहस्रं शताश्वं सद्यो दानाय मंहते ॥८॥
 न तमश्नोति कश्चन दिवइव सान्वारभम् । सावर्ण्यस्य दक्षिणा वि सिन्धुरिव पप्रथे ॥९॥
 उत दासा परिविषे स्मदिष्टी गोपरीणसा । यदुस्तुर्वश्च मामहे ॥१०॥
 सहस्रदा ग्रामणीर्मा रिषन्मनुः सूर्येणास्य यतमानैतु दक्षिणा ।
 सावर्णेर्देवाः प्र तिरन्त्वायुर्यस्मिन्नश्रान्ता असनाम वाजम् ॥११॥
pra nūnam jāyatāmayaṁ manustokmeva rohatu । yaḥ sahasraṁ śatāśvaṁ sadyo
dānāya maṁhate ॥8॥
na tamaśnoti kaśchana divaiva sānvārabham । sāvarṇyasya dakṣiṇā vi sindhuriva
paprathe ॥9॥
uta dāsā pariviṣe smaddiṣṭī goparīṇasā । yadusturvaścha māmahe ॥10॥
sahasradā grāmaṇīrmā riṣanmanuḥ sūryeṇāsya yatamānaitu dakṣiṇā ।
sāvarṇerdevāḥ pra tirantvāyuryasminnaśrāntā asanāma vājam ॥11॥

३१८. नारदः काण्वः (Nāradaḥ Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१३.१-३३; सा. (Sv.) ३८१; ७४६-४८

ऋ. (Rv.) ८.१३.१-३३

इन्द्रः सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीत उक्थ्यम् । विदे वृधस्य दक्षसो महान्नि षः ॥१॥
 स प्रथमे व्योमनि देवानां सद्ने वृधः । सुपारः सुश्रवस्तमः समप्सुजित् ॥२॥
 तमहे वाजसातय इन्द्रं भराय शुष्मिणम् । भवा नः सुम्ने अन्तमः सखा वृधे ॥३॥
 इयं त इन्द्र गिर्वणो रातिः क्षरति सुन्वतः । मन्दानो अस्य बर्हिषो वि राजसि ॥४॥
 नूनं तदिन्द्र दद्धि नो यत्त्वा सुन्वन्त ईमहे । रयिं नश्चित्रमा भरा स्वर्विदम् ॥५॥
 स्तोता यत्ते विचर्षणिरतिप्रशर्धयद् गिरः । वया इवानु रोहते जुषन्त यत् ॥६॥
 प्रलवज्जनया गिरः शृणुधी जरितुर्हवम् । मदेमदे विवक्षिता सुकृत्वने ॥७॥
 क्रीळन्त्यस्य सूनृता आपो न प्रवता यतीः । अया धिया य उच्यते पतिर्दिवः ॥८॥
 उतो पतिर्य उच्यते कृष्टीनामेक इद्वशी । नमोवृधैरवस्युभिः सुते रण ॥९॥
 सतुहि श्रुतं विपश्चितं हरी यस्य प्रसक्षिणा । गन्तारा दाशुषो गृहं नमस्विनः ॥१०॥
 तूतुजानो महेमतेऽश्वेभिः प्रुषितप्सुभिः । आ याहि यामाशुभिः शमिद्धि ते ॥११॥

इन्द्र शविष्ठ सत्पते रयिं गृणत्सु धारय । श्रवः सूरिभ्यो अमृतं वसुत्वनम् ॥१२॥
हवे त्वा सूर उदिते हवे मध्यन्दिने दिवः । जुषाण इन्द्र सप्तिभिर्न आ गहि ॥१३॥
आ तू गहि प्र तु द्रव मत्स्वा सुतस्य गोमतः । तन्तुं तनुष्व पूर्य यथा विदे ॥१४॥
यच्छक्रासि परावति यदर्वावति वृत्रहन् । यद्वा समुद्रे अन्धसोऽवितेदसि ॥१५॥
इन्द्रं वर्धन्तु नो गिर इन्द्रं सुतास इन्द्रवः । इन्द्रे हविष्मतीर्विशो अराणिषुः ॥१६॥
तमिद्विप्रा अवस्यवः प्रवत्वतीभिरूतिभिः । इन्द्र क्षेणीरवर्धयन्वया इव ॥१७॥
त्रिकद्वकेषु चेतनं देवासो यामलत । तमिद्वर्धन्तु नो गिरः सदावृधम् ॥१८॥
स्तोता यत्ते अनुव्रत उक्थान्युतुथा दधे । शुचिः पावक उच्यते सो अद्भुतः ॥१९॥
तदिद्वद्रस्य चेतति यहं प्रलेषु धामसु । मनो यत्रा वि तद्दधुर्विचेतसः ॥२०॥
यदि मे सख्यमावर इमस्य पाह्यन्धसः । येन विश्वा अति द्विषो अतारिम ॥२१॥
कदा त इन्द्र गिर्वणः स्तोता भवाति शंतमः । कदा नो गव्ये अश्व्ये वसौ दधः ॥२२॥
उत ते सुष्टुता हरी वृषणा वहतो रथम् । अजुर्यस्य मदिन्तमं यमीमहे ॥२३॥
तमीमहे पुरुष्टुतं यहं प्रलाभिरूतिभिः । नि बर्हिषि प्रिये सददध द्विता ॥२४॥
वर्धस्वा सु पुरुष्टुत ऋषिष्टुताभिरूतिभिः । धुक्षस्व पिप्युषीमिषमवा च नः ॥२५॥
इन्द्र त्वमवितेदसीत्था स्तुवतो अद्रिवः । ऋतादियमि ते धियं मनोयुजम् ॥२६॥
इह त्या सधमाद्या युजानः सोमपीतये । हरी इन्द्र प्रतद्वसू अभि स्वर ॥२७॥
अभि स्वरन्तु ये तव रुद्रासः सक्षत श्रियम् । उतो मरुत्वतीर्विशो अभि प्रयः ॥२८॥
इमा अस्य प्रमर्तूर्यः पदं जुषन्त यद्विवि । नाभा यास्य सं दधुर्यथा विदे ॥२९॥
अयं दीर्घाय चक्षसे प्राचि प्रयत्यध्वरे । मिमीते यामानुषग्विचक्ष्य ॥३०॥
वृषायमिन्द्र ते रथ उतो ते वृषणा हरी । वृषा त्वं शतक्रतो वृषा हवः ॥३१॥
वृषा ग्रावा वृषा मदो वृषा सोमो अयं सुतः । वृषा यो यमिन्वसि वृषा हवः ॥३२॥
वृषा त्वा वृषण हुवे वज्रित्राभिरूतिभिः । वावन्थ हि प्रतिष्टुतिं वृषा हवः ॥३३॥

indrah suteṣu someṣu kratuṁ punīta ukthyam ।

vide vṛdhasya dakṣaso mahānhi ṣaḥ ॥1॥

sa prathame vyomani devānām sadane vṛdhaḥ ।

supāraḥ suśravastamaḥ samapsujit ॥2॥

tamahne vājasātaya indraṁ bharāya śuṣmīṇam ।

bhavā naḥ sumne antamaḥ sakhā vṛdhe ॥3॥

iyam ta indra girvaṇo rātiḥ kṣarati sunvataḥ ।

mandāno asya barhiṣo vī rājasi ॥4॥

nūnam tadindra daddhi neā yattvā sunvanta īmahe ।

rayim naśchitramā bharā svarvidam ॥5॥

stotā yatte vīcharṣaṇiratipraśardhayad giraḥ । vayā ivānu rohate juṣanta yat ॥6॥

pratnavajjanayā giraḥ śṛṇudhī jariturhavam । mademade vivakṣithā sukṛtvane ॥7॥

kṛīṇantasya sūnṛtā āpo na pravatā yatīḥ । ayā dhiyā ya uchyate patirdivaḥ ॥8॥

uto patīrya uchyate kṛṣṭīnāmekā idvaśī । namovṛdhairavasyubhiḥ sute raṇa ॥9॥

satuhi śrutam vipaśchitam harī yasya prasakṣiṇā । gantārā dāśuṣo grham

namasvinaḥ ॥10॥

tūtujāno mahemate śvebhiḥ prūṣitapsubhiḥ । ā yāhi yāmāśubhiḥ śamiddhi te ॥11॥

indra śaviṣṭha satpate rayim grṇatsa dhāraya ।

śravaḥ sūribhyo amṛtam vasutvanam ॥12॥

have tvā sūra udite have madhyandine divaḥ । juṣāṇa indra saptibhirna ā gahi ॥13॥

ā tū gahi pra tu drava matsvā sutasya gomataḥ ।

tantum tanuṣva pūrvya yathā vide ॥14॥

yachchhakraśi parāvati yadarvāvati vṛtrahan । yadvā samudre andhaso vitedasi ॥15॥

indraṁ vardhantu no gira indraṁ sutāsa indavaḥ ।

indre haviṣmatīrviśo arāṇiṣuḥ ॥16॥

tamidviprā avasyavaḥ pravatvatibhirūtibhiḥ । indra kṣeṇīravardhayanvayā iva ॥17॥

trikadrūkeṣu chetanam devāso yāmatnata /
 tamīdvardhantu no giraḥ sadāvṛdham ॥18 ॥
 stotā yatte anuvrata ukthānyṛtuthā dadhe / śuchiḥ pāvaka uchyate so adbhutaḥ ॥19 ॥
 tadidrudrasya chetati yahnam pratneṣu dhāmasu /
 mano yatrā vi taddadhurvichetasaḥ ॥20 ॥
 yadi me sakhyamāvara imasya pāhyandhasaḥ / yena viśvā ati dviṣo atārima ॥21 ॥
 kadā ta indra girvaṇaḥ stotā bhavāti śāntamaḥ /
 kadā no gavye aśve vasau dadhaḥ ॥22 ॥
 uta te suṣṭutā harī vṛṣaṇā vahato ratham / ajuryasya madintamaṁ yamīmahe ॥23 ॥
 tamīmahe puruṣtutaṁ yahnam pratnābhirūtibhiḥ /
 ni barhiṣi priye sadadadha dvitā ॥24 ॥
 vardhasvā su puruṣtuta ṛṣiṣṭutābhirūtibhiḥ /
 dhukṣasva pipyuṣīmīṣamavā cha naḥ ॥25 ॥
 indra tvamavītedasītthā stuvato adrivaḥ / ṛtādiyarmi te dhiyam manoyujam ॥26 ॥
 iha tyā sadhamādyā yujānaḥ somapīṭaye / harī indra pratadvasū abhi svara ॥27 ॥
 abhi svarantu ye tava rudrāsaḥ sakṣata śriyam / uto marutvatīrviśo abhi prayaḥ ॥28 ॥
 imā asya pramatūrtayaḥ padaṁ juṣanta yaddivi /
 nābhā yāsyā sam dadhuryathā vide ॥29 ॥
 ayam dīrghāya chakṣase prāchi prayatyadhvare / mimīte yāmānuṣagvichakṣaya ॥30 ॥
 vṛṣāyamindra te ratha uto te vṛṣaṇā harī / vṛṣā tvaṁ śatakrato vṛṣā havaḥ ॥31 ॥
 vṛṣā grāvā vṛṣā mado vṛṣā somo ayam sutaḥ / vṛṣā yo yaminvasi vṛṣā havaḥ ॥32 ॥
 vṛṣā tvā vṛṣaṇa huve vajriimchatrābhirūtibhiḥ /
 vāvantha hi pratiṣṭutim vṛṣā havaḥ ॥33 ॥

सा. (Sv.) ३८१

इन्द्र सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् । विदे वृधस्य दक्षस्य महं हि षः ॥१॥
 indra suteṣu someṣu kratum puniṣa ukthyam /
 vide vṛdhasya dakṣasya maham hi ṣaḥ ॥1 ॥

सा. (Sv.) ७४६-७४८

इन्द्र सुतेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् । विदे वृधस्य दक्षस्य महं हि षः ॥१॥
 स प्रथमे व्योमनि देवानां सदने वृधः । सुपारः सुश्रवस्तमः समप्सुजित् ॥२॥
 तमु हुवे वाजसातय इन्द्रं भराय शुष्मिणम् । भवा नः सुम्र अन्तम सखा वृधे ॥३॥
 indra suteṣu kratum puniṣa ukthyam / vide vṛdhasya dakṣasya maham hi ṣaḥ ॥1 ॥
 sa prathame vyomani devānām sadane vṛdhaḥ /
 supāraḥ suśravastamaḥ samapsujit ॥2 ॥
 tamu huve vājasātaya indram bharāya śuṣmiṇam /
 bhavā naḥ sumna antama sakṣā vṛdhe ॥3 ॥

३१९. नारायणः (Nārāyaṇaḥ)

१. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) ३०.१३

ऋतये स्तेनहृदयं वैरहत्याय पिशुनं विविक्त्यै क्षतारमौपद्रष्ट्यायानुक्षतारं बलायानुचरं भूमे परिष्कन्दं प्रियाय
 प्रियवादिनमरिष्ट्याअश्वसादस्वर्गाय लोकाय भागदुधं वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारम् ॥१३॥
 ṛtaye stenahṛdayam vairahatyāya piśunam vivivatyai
 kṣattāramaupadraṣṭyāyānuṣattāram balāyānucharam bhūmne pariṣkandam priyāya
 priyavādinamariṣṭyāśvasādamsvargāya lokāya bhāgadugham varṣiṣṭhāya nākāya
 pariveṣṭāram ॥13 ॥

२. ईशानः (Īśānaḥ) - य. (Yv.) ३१.२

पुरुषएवेदंसर्व यद्भूतं यच्च भाव्यम् । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥२॥
 puruṣa'evedaṁsarva yadbhūtam yachcha bhāvyaṁ /
 utāmṛtatvasyesāno yadannenātirohati ॥2 ॥

३. परमेश्वरः (Parameśvaraḥ) - य. (Yv.) ३०.५-६

ब्रह्मणे ब्राह्मणं क्षत्राय राजन्यं मरुद्भ्यो वैश्यं तपसे शूद्रं तमसे तस्करं नारकाय वीरहणं पाप्मने
क्लीबमाक्रयायाऽअयोगं कामाय पुँश्चलूमतिकृष्टाय मागधम् ॥५॥

नृत्ताय सूतं गीताय शैलूषं धर्माय सभाचरं नरिष्ठायै भीमलं नर्माय रेभंहासाय कारि मानन्दाय स्त्रीषखं प्रमदे
कुमारीपुत्रं मेधायै रथकारं धैर्याय तक्षाणम् ॥६॥

*brahmaṇe brāhmaṇaṁ kṣatrāya rājanyaṁ marudbhyo vaiśyaṁ tapase sūdraṁ tamase
taskaraṁ nārakāya vīrahaṇaṁ pāpmane klībamākrayāyā'ayogūṁ kāmāya
puṁśchalūmatikruṣṭāya māgadham ॥5॥*

*nṛttāya sūtaṁ gītāya śailūṣaṁ dharmāya sabhācharam nariṣṭhāyai bhīmalaṁ narmāya
rebhamhasāya kārī mānandāya strīṣakhaṁ pramade kumārīputraṁ medhāyai
rathakāraṁ dhairyaṁ takṣāṇam ॥6॥*

४. पुरुषः ब्रह्मप्रकाशनम् (Puruṣaḥ Brahmaprakāśanam) - अ. (Av.) १०.२.१-३३;
१९.६.१-१६

अ. (Av.) १०.२.१-३३

केन पाष्णीं आभृते पूरुषस्य केन मांसं संभृतं केन गुल्फौ ।

केनांगुलीः पेशनीः केन खानि केनोच्छ्रंखौ मध्यतः कः प्रतिष्ठाम् ॥१॥

कस्मान्नु गुल्फावधरावकृण्वन्नृष्टीवन्तावुत्तरौ पूरुषस्य ।

जंघे निरुह्य न्यदधुः कस्विज्जानुनोः सन्धी क उ तच्चिकेत ॥२॥

चतुष्टयं युज्यते संहितान्त जानुभ्यामूर्ध्व शिथिरं कबन्धम् ।

श्रोणी यदूरु क उ तज्जजान याभ्यां कुसिन्धं सुदृढं बभूव ॥३॥

कति देवाः कतमे त आसन् य उरो ग्रीवाश्चिक्युः पूरुषस्य ।

कति स्तनौ व्यदधुः कः कफोडौ कति स्कन्धान् कति पृष्टीरचिन्वन् ॥४॥

को अस्य बाहू समभरद् वीर्यकरवादिति । अंसौ को अस्य तद् देवः कुसिन्धे अध्या दधौ ॥५॥

कः सप्त खानि वि ततर्द शीर्षणि कर्णाविमौ नासिके चक्षणी मुखम् ।

येषां पुरुत्रा विजयस्य महानि चतुष्पादो द्विपदो यन्ति यामम् ॥६॥

हन्वोहि जिह्मामदधात् पुरुचीमधा महीमधि शिश्राय वाचम् ।

स आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तरपो वसानः क उ तच्चिकेत ॥७॥

मस्तिष्कमस्य यतमो ललाटं कलाटिकां प्रथमो यः कपालम् ।

चित्सा चित्यं हन्वोऽपु पूरुषस्य दिवं रुरोह कतमः स देवः ॥८॥

प्रियाप्रियाणि बहुला स्वप्नं संबाधतन्द्राः । आनन्दानुग्रो नन्दांश्च कस्माद् वहति पूरुषः ॥९॥

आर्तिरवर्तिर्निर्ऋतिः कुतो नु पूरुषेऽमतिः । राद्धिः समृद्धिरव्यृद्धिर्मतिरुदितयः कुतः ॥१०॥

को अस्मिन्नापो व्यदधाद् विषूवतः पूरुवृतः सिन्धुसृत्याय जाताः ।

तीव्रा अरुणा लोहिनीस्ताम्रधूम्रा ऊर्ध्वा अवाचीः पूरुषे तिरश्चीः ॥११॥

को अस्मिन् रूपमदधात् को महानं च नाम च ।

गातुं को अस्मिन् कः केतुं कश्चरित्राणि पूरुषे ॥१२॥

को अस्मिन् प्राणमवयत् को अपानं व्यानमु ।

समानमस्मिन् को देवोऽधि शिश्राय पूरुषे ॥१३॥

को अस्मिन् यामदधादेको देवोऽधि पूरुषे ।

को अस्मिन्सत्यं कोऽनृतं कुतो मृत्युः कुतोऽमृतम् ॥१४॥

को अस्मै वासः पर्यदधात् को अस्यायुरकल्पयत् ।

बलं को अस्मै प्रायच्छत् को अस्याकल्पयज्जवम् ॥१५॥

केनापो अन्वतनुत केनाहरकरोद् रुचे । उषसं केनान्वेद्ध केन सायंभवं ददे ॥१६॥

को अस्मिन् रेतो न्यदधात् तन्तुरा तायतामिति ।

मेधां को अस्मिन्ध्वौहत् को बाणं को नृतो दधौ ॥१७॥

केनेमां भूमिमौर्णोत् केन पर्यभवद् दिवम् । केनाभि मह्ना पर्वतान् केन कर्माणि पूरुषः ॥१८॥

केन पर्जन्यमन्वेति केन सोमं विचक्षणम् । केन यां च श्रद्धां च केनास्मिन् निहितं मनः ॥१९॥

केन श्रोत्रियमाप्नोति केनेमं परमेष्ठिनम् । केनेममग्निं पूरुषः केन संवत्सरं ममे ॥२०॥
 ब्रह्म श्रोत्रियमाप्नोति ब्रह्मेमं परमेष्ठिनम् । ब्रह्मेममग्निं पूरुषो ब्रह्म संवत्सरं ममे ॥२१॥
 केन देवाँ अनु क्षियति केन दैवजनीर्विशः । केनेदमन्यन्नक्षत्रं केन सत् क्षत्रमुच्यते ॥२२॥
 ब्रह्म देवाँ अनु क्षियति ब्रह्म दैवजनीर्विशः । ब्रह्मेदमन्यन्नक्षत्रं ब्रह्म सत् क्षत्रमुच्यते ॥२३॥
 केनयं भूमिर्विहिता केन द्यौरुत्तरा हिता । केनेदमूर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥२४॥
 ब्रह्मणा भूमिर्विहिता ब्रह्म द्यौरुत्तरा हिता । ब्रह्मेदमूर्ध्वं तिर्यक् चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥२५॥
 मूर्धानमस्य संसीव्याथर्वा हृदयं च यत् । मस्तिष्कादूर्ध्वं प्रैरयत् पवमानोऽधि शीर्षतः ॥२६॥
 तद् वा अथर्वणः शिरो देवकोशः समुब्जितः । तत् प्राणो अभि रक्षति शिरो अन्नमथो मनः ॥२७॥
 ऊर्ध्वो नु सृष्टाऽस्तिर्यङ् नु सृष्टाः३ सर्वा दिशः पुरुष आ बभूवौ३ ।

पुरं यो ब्रह्मणो वेद यस्याः पुरुष उच्यते ॥२८॥
 यो वै तां ब्रह्मणा वेदामृतेनावृतां पुरम् । तस्मै ब्रह्म च ब्राह्माश्च चक्षुः प्राणं प्रजां ददुः ॥२९॥
 न वै तं चक्षुर्जहाति न प्राणो जरसः पुरा ।
 पुरं यो ब्रह्मणो वेद यस्याः पुरुष उच्यते ॥३०॥
 अष्टाचक्रा नबद्धा देवानां पूरयोध्या । तस्या हिरण्ययः कोशः स्वर्गो ज्योतिषावृतः ॥३१॥
 तस्मिन् हिरण्यये कोशे त्र्यरे त्रिप्रतिष्ठिते ।

तस्मिन् यद् यक्षमात्मन्वत् तद् वै ब्रह्मविदो विदुः ॥३२॥
 प्रभ्राजमानां हरिणीं यशसा संपरीवृताम् । पुरं हिरण्ययीं ब्रह्मा विवेशापराजिताम् ॥३३॥

*kena pārṣṇī ābhṛte pūruṣasya kena māṁsaṁ saṁbhṛtaṁ kena gulphau ।
 kenāṁgulīḥ peśanīḥ kena khāni kenochchhlaṁkhau madhyataḥ kaḥ pratiṣṭhām ॥1॥
 kasmānnu gulphāvadharāvākṛṇvannaṣṭhīvantāvuttarau puruṣasya ।
 jaṁghe nīrttya nyadadhuḥ kvasvijjānunoḥ sandhī ka u tachchiketa ॥2॥
 chatuṣṭayaṁ yujyate saṁhitānta jānubhyāmūrdhva śīthiraṁ kabandham ।
 śronī yadūrū ka u tajjajāna yābhyām kusindhaṁ sudṛḍhaṁ babhūva ॥3॥
 kati devāḥ katame ta āsan ya uro grīvāśchikyuḥ puruṣasya ।
 kati stanau vyadadhuḥ kaḥ kaphoḍau kati skandhān kati pṛṣṭirachinvan ॥4॥
 ko asya bāhū samabharad vīryakaravāditi ।
 aṁsau ko asya tad devaḥ kusindhe adhyā dadhau ॥5॥
 kaḥ sapta khāni vi tatarda śīrṣaṇi karṇāvimaṁ nāsike chaḥṣaṇī mukham ।
 yeṣāṁ purutrā vijayasya mahmani chatuṣpādo dvipado yanti yāmam ॥6॥
 hanvohi jihnāmadadhāt purūchīmadhā mahīmadhi śīrāya vācham ।
 sa ā varīvarti bhuvaneṣvantarapo vasānaḥ ka u tachchiketa ॥7॥
 mastiṣkamasya yatamo lalāṭaṁ kalāṭikāṁ prathamō yaḥ kapālam ।
 chītsā chītyaṁ hanvo5 puruṣasya divaṁ ruropa katamaḥ sa devaḥ ॥8॥
 priyāpriyāni bahulā svapnaṁ saṁbādhatandryaḥ ।
 ānandānugro nandāṁścha kasmād vahati puruṣaḥ ॥9॥
 ārtiravartirnīrttiḥ kuto nu puruṣe'matiḥ ।
 rāddhiḥ samṛddhiravyṛddhirmatiruditayaḥ kutaḥ ॥10॥
 ko asminnāpo vyadadhād viṣūvṛtaḥ purūvṛtaḥ sindhusṛtyāya jātāḥ ।
 tīvrā aruṇā lohiniṣṭāmradhūmrā ūrdhvā avāchīḥ puruṣe tīraśchīḥ ॥11॥
 ko asmin rūpamadadhāt ko mahnānaṁ cha nāma cha ।
 gātum ko asmin kaḥ ketum kaścharitrāṇi puruṣe ॥12॥
 ko asmin prāṇamavayat ko apānaṁ vyānamu ।
 samānamasmin ko devo'dhi śīrāya pūruṣe ॥13॥
 ko asmin yāmadadhādeko devo'dhi pūruṣe ।
 ko asmintsatyam ko'nṛtaṁ kuto mṛtyuḥ kuto'mṛtam ॥14॥
 ko asmai vāsaḥ paryadadhāt ko asyāyurakalpayat ।
 balam ko asmai prāyachchhat ko asyākalpayajjavam ॥15॥
 kenāpo anwatanuta kenāharakarod ruche ।*

uṣaṣaṁ kenānvainddha kena sāyam̐bhavaṁ dade ॥16 ॥
 ko asmin reto nyadadhāt tanturā tāyatāmiti ।
 medhām ko asminnadhyauhat ko bāṇaṁ ko nṛto dadhau ॥17 ॥
 kenemām bhūmimaur̐not kena paryabhavad divam ।
 kenābhi mahnā parvatān kena karmāṇi pūruṣaḥ ॥18 ॥
 kena parjanyaṁanveti kena somaṁ vichakṣaṇam ।
 kena yām cha śraddhām cha kenāsmiṁ nihitaṁ manaḥ ॥19 ॥
 kena śrotriyaṁāpnoti kenemaṁ parameṣṭhinam ।
 kenemamagiṁna pūruṣaḥ kena saṁvatsaraṁ mame ॥20 ॥
 brahma śrotriyaṁāpnoti brahmemaṁ parameṣṭhinam ।
 brahmamamagiṁna pūruṣo brahma saṁvatsaraṁ mame ॥21 ॥
 kena devāṁ anu kṣiyati kena daivajanīrviṣaḥ ।
 kenedamanyannaḥkṣatraṁ kena sat kṣatramuchyate ॥22 ॥
 brahma devāṁ anu kṣiyati brahma daivajanīrviṣaḥ ।
 brahmedamanyannaḥkṣatraṁ brahma sat kṣatramuchyate ॥23 ॥
 kenayaṁ bhūmirvihitā kena dyauraruttarā hitā ।
 kenedamūrdhva tiryak chāntarikṣaṁ vyacho hitam ॥24 ॥
 brahmaṇā bhūmirvihitā brahma dyauruttarā hitā ।
 brahmedamūrdhva tiryak chāntarikṣaṁ vyacho hitam ॥25 ॥
 mūrdhānamasya saṁsīvyātharvā hṛdayaṁ cha yat ।
 mastiṣkādmūrdhvaḥ prairayat pavamāno'dhi śīrṣataḥ ॥26 ॥
 tad vā atharvaṇaḥ śīro devakoṣaḥ samubjitaḥ ।
 tat prāṇo abhi rakṣati śīro annamatho manaḥ ॥27 ॥
 ūrdhvo nu sṣṣṭāstīryaṁ nu sṣṣṭāḥ sarvā diśaḥ puruṣa ā babhūvām ॥28 ॥
 puram̐ yo brahmaṇo veda yasyāḥ puruṣa uchyate ॥29 ॥
 yo vai tāṁ brahmaṇā vedām̐tenāvṛtām puram ।
 tasmai brahma cha brāhmāścha chakṣuḥ prāṇaṁ prajāṁ daduḥ ॥30 ॥
 na vai taṁ chakṣurjahāti na prāṇo jarasaḥ purā ।
 puram̐ yo brahmaṇo veda yasyāḥ puruṣa uchyate ॥31 ॥
 aṣṭachakrā nabadvārā devānām pūrayodhyā ।
 tasyā hiraṇyayaḥ koṣaḥ svargo jyotiṣāṁvṛtaḥ ॥32 ॥
 tasmin hiraṇyaye koṣe trayare tripratiṣṭhite ।
 tasmin yad yakṣamātmanvat tad vai brahmavido viduḥ ॥33 ॥
 prabhrājamānām hariṇīm yaśasā saṁparivṛtām ।
 puram̐ hiraṇyayīm brahmā vivesāparājītām ॥34 ॥

अ. (Av.) १९.६.१-१६

सहस्रबाहुः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं विश्वतो वृत्वात्यतिष्ठद् दशांगुलम् ॥१॥
 त्रिभिः पद्भिर्धामरोहत् पादस्येहाभवत् पुनः ।
 तथा व्यक्रामद् विष्वङ्कुशनानशने अनु ॥२॥
 तावन्तो अस्य महिमानस्ततो ज्यायांश्च पूरुषः ।
 पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥३॥
 पुरुष एवेदं सर्वं यद् भूतं यच्च भाव्यम् । उतामृतत्वस्येश्वरो यदन्येनाभवत् सह ॥४॥
 यत् पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् ।
 मुखं किमस्य किं बाहू किमूरू पादा उच्येते ॥५॥
 ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद् बाहू राजन्योऽभवत् ।
 मध्यं तदस्य यद् वैश्यः पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥६॥
 चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षुः सूर्यो अजायत ।
 मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च प्राणाद् वायुरजायत ॥७॥

नाभ्या आसीदन्तरिक्षं शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।
 पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् तथा लोकाँ अकल्पयन् ॥८॥
 विराडग्रे समभवद् विराजो अधि पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद् भूमिमतो पुरः ॥९॥
 यत् पुरुषेण हविषा देवा यामतन्वत । वसन्तो अस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः ॥१०॥
 तं यां प्रावृषा प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रशः । तेन देवा अयजन्त साध्या वसवश्च ये ॥११॥
 तस्मादश्वा अजायन्त ये च के चोभयादतः ।
 गावो ह जिरे तस्मात् तस्माज्जातो अजावयः ॥१२॥
 तस्माद् यात् सर्वहुत ऋचः सामानि जरित्रे । छन्दो ह जिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥१३॥
 तस्माद्यात्सर्वहुतः संभृतं पृषदाज्यम् । पशूँस्तांश्चक्रे वायव्यानारण्या ग्राम्याश्च ये ॥१४॥
 सप्तास्यासन् परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
 देवा यद् यां तन्वाना अबध्नन् पुरुषं पशुम् ॥१५॥
 मूर्ध्नो देवस्य बृहतो अंशवः सप्त सप्ततीः । राज्ञः सोमस्याजायन्त जातस्य पुरुषादधि ॥१६॥
sahasrabāhuḥ puruṣaḥ sahasrākṣaḥ sahasrapāt ।
sa bhūmim viśvato vṛtvātyatiṣṭhad daśāṁgulam ॥1॥
tribhiḥ padbhirdyāmarohat pādasyehābhavat punaḥ ।
tathā vyakrāmad viṣvanīśanānaśane anu ॥2॥
tāvanto asya mahimānastato jyāyāmscha pūruṣaḥ ।
pādo'sya viśvā bhūtāni tripādasyāmṛtaṁ divi ॥3॥
puruṣa evedaṁ sarva yad bhūtaṁ yachcha bhāvyam ।
utāmṛtatvasyeśvaro yadanyenābhavat saha ॥4॥
yat puruṣaṁ vyadadhuh katidhā vyakalpayan ।
mukhaṁ kimasya kim bāhū kimūrū pādā uchyete ॥5॥
brāhmaṇosya mukhamāsīd bāhū rājanyo'bhavat ।
madhyaṁ tadasya yad vaiśyaḥ padbhyāṁ śūdro ajāyata ॥6॥
chandramā manaso jātaśchakṣoḥ sūryo ajāyata ।
mukhādindraschāgniścha prāṇād vāyurajāyata ॥7॥
nābhyā āsīdantarikṣaṁ śīrṣṇo dyauḥ samavartata ।
padbhyāṁ bhūmirdiśaḥ śrotrāt tathā lokāṁ akalpayan ॥8॥
virāḍagre samabhavad virājo adhi pūruṣaḥ ।
sa jāto atyarichyata paśchād bhūmimato puraḥ ॥9॥
yat puruṣeṇa haviṣā devā yāmatanvata ।
vasanto asyāsīdājyaṁ grīṣma idhmaḥ śaraddhaviḥ ॥10॥
taṁ yāṁ prāvṛṣā praukṣan puruṣaṁ jātamagraśaḥ ।
tena devā ayajanta sādhyā vasavaścha ye ॥11॥
tasmādaśvā ajāyanta ye cha ke chobhayādataḥ ।
gāvo ha jiāre tasmāt tasmājjāto ajāvayaḥ ॥12॥
tasmād yāāt sarvahuta ṛchaḥ sāmāni jaritre ।
chhando ha jiāre tasmādyajustasmādajāyata ॥13॥
tasmādyāatsarvahutaḥ sambhṛtaṁ pṛṣadājyaṁ ।
paśūṁstāmschakre vāyavyānāraṇyā grāmyāśva ye ॥14॥
saptāsyāsan paridhayastriḥ sapta samidhaḥ kṛtāḥ ।
devā yad yāṁ tanvānā abadhnan puruṣaṁ paśum ॥15॥
mūrghno devasya brhato aṁśavaḥ sapta saptatīḥ ।
rājñāḥ somasyājāyanta jātasya puruṣādadhi ॥16॥

५. पुरुषः (Puruṣaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९०.१-१६; य. (Yv.) ३१.१; ३; ४; ६; ८-१६

ऋ. (Rv.) १०.९०.१-१६

सहस्रीशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं विश्वतो वृत्वात्यतिष्ठदशांगुलम् ॥१॥

पुरुष एवेदं सर्वं यदभूतं यच्च भाव्यम् । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥२॥

एतावानस्य महिमातो ज्यायँश्च पूरुषः । पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥३॥
 त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनः । ततो विष्वङ् व्यक्रामत्साशनानशने अभि ॥४॥
 तस्माद्विराळजायत विराजो अधि पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥५॥
 यत्पुरुषेण हविषा देवा यामतन्वत । वसन्तो अस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः ॥६॥
 तं यां बर्हिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातमग्रतः । तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥७॥
 तस्माद्यात्सर्वहुतः संभृतं पृषदाज्यम् । पशून्तौश्चक्रे वायव्यानारण्यान्ग्राम्याश्च ये ॥८॥
 तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचः सामानि जरि । छन्दांसि जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥९॥
 तस्मादश्वा अजायन्त ये के चोभयादतः । गावो ह जिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥१०॥
 यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किमस्य कौ बाहू का ऊरू पादा उच्येते ॥११॥
 ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद् बाहू राजन्यः कृतः । ऊरू तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥१२॥
 चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायत । मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च प्राणाद्वायुरजायत ॥१३॥
 नाभ्या आसीदन्तरिक्षं शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।
 पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकाँ अकल्पयन् ॥१४॥
 सप्तास्यासन्परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
 देवा यद्यां तन्वाना अबध्नन्पुरुषं पशुम् ॥१५॥
 योन यामयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
 ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥१६॥
*sahasrīśīrṣā puruṣaḥ sahasrākṣaḥ sahasrapāt ।
 sa bhūmim viśvato vṛtvātyatiṣṭhaddaśāṅgulam ॥1॥
 puruṣa evedaṁ sarva yadabhūtaṁ yachcha bhāvyam ।
 utāmṛtatvasyeśāno yadannenātirohati ॥2॥
 etāvānasya mahimāto jyāyāṁścha pūruṣaḥ ।
 pādo'sya viśvā bhūtāni tripādasyāmṛtaṁ divi ॥3॥
 tripādūrdhva udaitpuruṣaḥ pādo'syehābhavatpunaḥ ।
 tato viṣvaṁ vyakrāmatsāsānāśane abhi ॥4॥
 tasmādvirāḷajāyata virājo adhi pūruṣaḥ ।
 sa jāto atyarichyata paśchādbhūmimatho puraḥ ॥5॥
 yatpuruṣeṇa haviṣā devā yāmatanvata ।
 vasanto asyāsīdājyaṁ grīṣma idhmaḥ śaraddhaviḥ ॥6॥
 taṁ yām barhiṣi praukṣanpuruṣaṁ jātamagrataḥ ।
 tena devā ayajanta sādhyā ṛṣayaścha ye ॥7॥
 tasmādyātsarvahutaḥ sambhṛtaṁ pṛṣadājyaṁ ।
 paśūntāṁśchakre vāyavyānāraṇyāngrāmyāścha ye ॥8॥
 tasmādyajñātsarvahuta ṛchaḥ sāmāni jarie । chhandāṁsi jajñire
 tasmādyajustasmādaajāyata ॥9॥
 tasmādaśvā ajāyanta ye ke chobhayādataḥ ।
 gāvo ha jiāre tasmāttasmājjātā ajāvayaḥ ॥10॥
 yatpuruṣaṁ vyadadhuḥ katidhā vyakalpayan ।
 mukhaṁ kimasya kau bāhū kā ūrū pādā uchyete ॥11॥
 brāhmaṇo'sya mukhamāsīd bāhū rājanyaḥ kṛtaḥ ।
 ūrū tadasya yadvaiśyaḥ padbhyām śūdro ajāyata ॥12॥
 chandramā manaso jātaśchakṣoḥ sūryo ajāyata ।
 mukhādindraśchāgniścha prāṇādvāyurajāyata ॥13॥
 nābhyā āsīdantariṣaṁ śīrṣṇo dyauḥ samavartata ।
 padbhyām bhūmirdiśaḥ śrotrāttathā lokāṁ akalpayan ॥14॥
 saptāsyāsanparidhayastrīḥ sapta samidhaḥ kṛtāḥ ।
 devā yadyām tanvānā abadhnanpuruṣaṁ paśum ॥15॥
 yona yāmayajanta devāstāni dharmāṇi prathamānyāsan ।*

te ha nākaṁ mahimānaḥ sachanta yatra pūrve sādhyāḥ santi devāḥ ॥16 ॥

य. (Yv.) ३१.१

सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिंसर्वत स्पृत्वाऽत्यतिष्ठदशांगुलम् ॥१॥

sahasraśīrṣā puruṣaḥ sahasrākṣaḥ sahasrapāt ।

sa bhūmīṁsarvata spṛtvā'tyatiṣṭhaddaśāṁgulam ॥1 ॥

य. (Yv.) ३१.३-४

एतावानस्य महिमातो ज्यायाँश्च पूरुषः । पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥३॥

त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः । ततो विष्वङ् व्यक्रामत्साशनानशने अभि ॥४॥

etāvānasya mahimāto jyāyāṁścha pūruṣaḥ ।

pādo'sya viśvā bhūtāni tripādasyāmṛtaṁ divi ॥3 ॥

tripādūrdhva udaitpuruṣaḥ pādo'syehābhavat punaḥ ।

tato viṣvaṁ vyakrāmatsāśanānaśane abhi ॥4 ॥

य. (Yv.) ३१.६

तस्माद्यात्सर्वहृतः सम्भृतं पृषदाज्यम् । पशूँस्ताँश्चक्रे वायव्यानारण्या ग्राम्याश्च ये ॥६॥

tasmādyātsarvahutaḥ sambhṛtaṁ pṛṣadājyam ।

paśūṁstāṁśchakre vāyavyānāraṇyā grāmyāścha ye ॥6 ॥

य. (Yv.) ३१.८-१६

तस्मादश्वा अजायन्त ये के चोभयादतः । गावो ह जिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥८॥

तं यां बर्हिषि प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रतः । तेन देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये ॥९॥

यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किमस्यासीत् किं बाहू किमूरू पादा उच्येते ॥१०॥

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहू राजन्यः कृतः । ऊरू तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यांशूद्रो अजायत ॥११॥

चन्द्रमा मनसो जातश्चक्षोः सूर्यो अजायत । श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुखादग्निरजायत ॥१२॥

नाभ्या आसीदन्तरिक्षशीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।

पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकाँश्च अकल्पयन् ॥१३॥

यत्पुरुषेण हविषा देवा यामतन्वत । वसन्तोऽस्यासीदाज्यं ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः ॥१४॥

सप्तास्यासन् परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः । देवा यद्यां तन्वाना अबध्नन् पुरुषं पशुम् ॥१५॥

योनं यामयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।

ते ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥१६॥

tasmādaśvā ajāyanta ye ke chobhayādataḥ ।

gāvo ha jiāre tasmāttasmājjātā ajāvayaḥ ॥8 ॥

taṁ yāṁ barhiṣi praukṣan puruṣaṁ jātamagrataḥ ।

tena devā ayajanta sādhyā ṛṣayaścha ye ॥9 ॥

yatpuruṣaṁ vyadadhuḥ katidhā vyakalpayan ।

mukhaṁ kimasyāsīt kiṁ bāhū kimūrū pādā uchyete ॥10 ॥

brāhmaṇo'sya mukhamāsīdbāhū rājanyaḥ kṛtaḥ ।

ūrū tadasya yadvaiśyaḥ padbhyāṁśūdṛo ajāyata ॥11 ॥

chandramā manaso jātaśchakṣoḥ sūryo ajāyata ।

śrotrādvāyuscha prāṇaścha mukhādaghnirajāyata ॥12 ॥

nābhya āsīdantarikṣaṁśīrṣṇo dyauḥ samavartata ।

padbhyāṁ bhūmirdiśaḥ śrotrāttathā lokāṁśch akalpayan ॥13 ॥

yatpuruṣeṇa haviṣā devā yāmatanvata ।

vasanto'syāsīdājyam grīṣma idhmaḥ śaraddhaviḥ ॥14 ॥

saptāsyāsan paridhayastriḥ sapta samidhaḥ kṛtāḥ ।

devā yadyāṁ tanvānā abadhnan puruṣaṁ paśum ॥15 ॥

yona yāmayajanta devāstāni dharmāṇi prathamānyāsan ।

te ha nākaṁ mahimānaḥ sachanta yatra pūrve sādhyāḥ santi devāḥ ॥16 ॥

६. राजेश्वरौ (Rājeśvarau) - य. (Yv.) ३०.१४-२२

मन्यवेऽयस्तापं क्रोधाय निसरं योगाय योक्तारं शोकायाभिसर्तारं क्षेमाय विमोक्तारमुत्कूलनिकूलेभ्यस्त्रिष्ठिन वपुषे
मानस्कृतं शीलायांजनीकारीं निऋत्यै कोशकारीं यमायासूम् ॥१४॥

यमाय यमसूमथर्वभ्योऽवतोकां संवत्सराय पर्यायिणीं परिवत्सरायाविजातामिदावत्सरातीतवरीमिद्वत्सराया
तिष्कद्वरीं वत्सराय विजर्जरां संवत्सराय पलिक्रीमृभ्योऽजिनसन्धसाध्येभ्यश्चर्ममृम् ॥१५॥

सरोभ्यो धैवरमुपस्थावराभ्यो दाशं वैशान्ताभ्यो बैन्दं नङ्गलाभ्यः शौष्कलं पाराय मार्गारमवाराय केवर्तं
तीर्थेभ्योऽआन्दं विषमेभ्यो मैनालंस्वनेभ्यः पर्णकं गुहाभ्यः किरातं सानुभ्यो जम्भकं पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम्
॥१६॥

बीभत्सायै पौलकसं वर्णाय हिरण्यकारं तुलायै वाणिजं पश्चादोषाय ग्लाविनं विश्वेभ्यो भूतेभ्यः सिध्मलं भूत्यै
जागरणमभूत्यै स्वपनमार्त्यै जनवादिनं व्यृद्ध्याऽअपगल्भंसं शराय प्रच्छिदम् ॥१७॥

अक्षराजाय कितवं कृतायादिनवदर्शं त्रेतायै कल्पिनं द्वापरायाधिकल्पिनमास्कन्दाय सभास्थाणुं मृत्यवे
गोव्यच्छमन्तकाय गोघातं क्षुधे यो गां विकृन्तन्तं

भिक्षमाणोऽउप तिष्ठति दुष्कृताय चरकाचार्यं पाप्मने सैलगम ॥१८॥

प्रतिश्रुत्कायाऽअर्तनं घोषय भषमन्ताय बहुवादिनमनन्ताय मूकं शब्दायाडम्बराघातं

महसे वीणावादं क्रोशाय तूणवध्ममवरस्तराय शङ्खवध्मं वनाय वनपमन्यतोरण्याय दावपम् ॥१९॥

नर्माय पुँश्चलूहसाय कारिं यादसे शाबल्यां ग्रामण्यं

गणकमभिक्रोशकं तान्महसे वीणावादं पाणिघ्नं तूणवध्मं तानृत्तायानन्दाय तलवम् ॥२०॥

अग्नये पीवानं पृथिव्यै पीठसर्पिणं वायवे चाण्डालमन्तरिक्षाय वंशनर्तिनं दिवे खलतिं सूर्याय हर्यक्षं नक्षत्रेभ्यः

किर्मिरं चन्द्रमसे किलासमह्ने शुक्लं पिङ्गाक्षं रात्र्यै कृष्णं पिङ्गाक्षम् ॥२१॥

अथैतानष्टौ विरूपानां लभतेऽतिदीर्घं चातिह्रस्वं चातिस्थूलं चातिकृशं चातिशुक्लं

चातिकृष्णं चातिकुल्वं चातिलोमशं च । अशूद्राऽअब्राह्मणास्ते प्राजापत्याः ।

मागधः पुँश्चली कितवः क्लीबोऽशूद्राऽअब्राह्मणास्ते प्राजापत्याः ॥२२॥

*manyave'yastāpaṁ krodhāya nīsarāṁ yogāya yuktārāṁ śokāyābhisarttārāṁ kṣemāya
vimoktāramutkūlanikūlebhyastriṣṭhina vapuṣe mānaskṛtāṁ śīlāyāṁjanīkārīṁ nīrṛtyai
kośakārīṁ yamāyāsūm ॥14॥*

*yamāya yamasūmatharvabhyo'vatokāṁ samivatsarāya paryāyīṇīṁ
parivatsarāyāvijātāmīdāvatsarayātītvārīmīdvantsarāyā tiṣkadvarīm vatsarāya vijarjarām
samivatsarāya palikrīmṛbhubhyo'jīnasandhamśādhyebhyaścharamnam ॥15॥*

*sarobhyo dhaivaramupasthāvarābhyo dāśaṁ vaiśāntābhyo baīdarīm naḍvalābhyah
śauṣkalarīm pārāya mārgāramavārāya kevarṭta tīrthebhyā'āndarīm viṣamebhyo
mainālamsvanebhyah parṇakam guhābhyah kirātām sānubhyo jambhakam
parvatebhyah kimpūruṣam ॥16॥*

*bībhatsāyai paulkasam varṇāya hiraṇyakārām tulāyai vāṇijam paśvādoṣāya glāvinam
viśvebhyo bhūtebhyah sidhmalarīm bhūtyai jāgaraṇamabhūtyai svapanamārtyai
janavādinam vyṛddhyā'apagalbharīsam śarāya prachchhidam ॥17॥*

*akṣarājāya kitavam kṛtāyādinavadarśa tretāyai kalpinam
dvāparāyādhikālpinamāskandāya sabhāsthāṇum mṛtyave govyachchhamantakāya
goghātām kṣudhe yo gām vikṛntantām*

*bhikṣamāṇa'upa tiṣṭhati duṣkṛtāya charakāchārya pāpmane sailagama ॥18॥
pratiśrutkāyā'artanam ghoṣaya bhaṣamantāya bahuvādinamanantāya mūkam
śabdāyāḍambarāghātām*

*mahase vīṇāvadarīm krośāya tūṇavadhmmavarasparāya śāiravadhmmam vanāya
vanapamanyatorāṇyāya dāvapam ॥19॥*

*narmāya puṁśchalūmhasāya kārīm yādase śābalyām grāmaṇyam
gaṇakamabhikrośakarīm tānmahase vīṇāvadarīm pāṇighnam tūṇavadhmmam
tānnṛttāyānandāya talavam ॥20॥*

*agnaye pīvānam pṛthivyai pīṭhasarpīnam vāyave chāṇḍālamantarikṣāya
vanīśanartinam dive khalatinī sūryāya haryakṣam nakṣatrebhyah kirmiram*

*chandramase kilāsamahṇe śuklaṁ piṁgākṣaṁ rātrayai kṛṣṇaṁ piṁgākṣaṁ ||21 ||
 athaitānaṣṭau virūpānā labhate'tidīrgha chātihrasvaṁ chātisthūlaṁ chātikṛṣaṁ
 chātiśukalaṁ
 chātikṛṣaṁ chātikulvaṁ chātilomaśaṁ cha | aśūdrā'abrāhmaṇāste prājāpatyāḥ |
 māgadhaḥ puṁśchalī kitavaḥ klībo'sūdrā'abrāhmaṇāste prājāpatyāḥ ||22 ||*

७. रुद्रः (Rudraḥ) - य. (Yv.)३.६२-६३

त्रायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्रायुषम् । यदेवेषु त्रायुषं तत्रोऽस्तु त्रायुषम् ॥६२ ॥
 शिवो नामासि स्वधितिस्ते पिता नमस्तेऽस्तु मा मा हिं सीः ।
 निवर्तयाम्यायुषेऽन्नाद्याय प्रजननाय रायस्पोषाय सुप्रजास्त्राय सुवीर्याय ॥६३ ॥
*trayāyuṣaṁ jamadagneḥ kaśyapasya trayāyuṣam |
 yaddeveṣu trayāyuṣaṁ tanno'astu trayāyuṣam ||62 ||
 śīvo nāmāsi svadhitiste pitā namaste'astu mā mā hiṁ sīḥ |
 nivarttayāmyāyuṣe'nnādyāya prajananāya rāyaspoṣāya suprajāstvāya suvīryāya ||63 ||*

८. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.)३०.९-१२

सन्ध्ये जारं गेहायोपपतिमार्त्यै परिवित्तं निऋत्यै परिविविदानमराङ्ग्याऽएदिधिषुः पतिं निष्कृत्यै
 पेशस्कारींसांनाय समरकारीं प्रकामोद्यायोपसदं वर्णायानुरुधं बलायोपदाम् ॥९ ॥
 उत्सादेभ्यः कुब्जं प्रमदे वामनं द्वार्यः सामंस्वप्रायान्धमधर्माय बधिरं पवित्राय भिषजं
 प्रानाय नक्षत्रदर्शमाशिक्षायै प्रश्निनमुपशिक्षायाऽअभिप्रश्निनं मर्यादायै प्रश्नविवाकम् ॥१० ॥
 अर्मेभ्यो हस्तिपं जवायाश्चपं पुष्ट्यै गोपालं वीर्यायाविपालं तेजसेऽजपालमिरायै कीनाशं
 कीलालाय सुराकारं भद्राय गृहपंश्रेयसे वित्तधमाध्यक्षायानुक्षत्तारम् ॥११ ॥
 भायै दार्वाहारं प्राभायाऽअग्नयेधं ब्रध्नस्य विष्टपायाभिषेक्तारं वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारं
 देवलोकाय पेशितारं मनुष्यलोकाय प्रकरितारंसर्वेभ्यो लोकेभ्यऽउपसेत्तारमवऽऋत्यै
 वधायोपमन्थितारं मेधाय वासः पल्पूलीं प्र कामाय रजयित्रीम् ॥१२ ॥
*sandhaye jāraṁ gehāyopapatimārtyai parivittaṁ niṣṭṛtyai
 parivividānamarāddhya'edidhiṣuḥ patiṁ niṣkṛtyai peśaskārīṁsāānāyā samarakārīṁ
 prakāmodyāyopasadaṁ varṇāyānurudhaṁ balāyopadām ||9 ||
 utsādebhyaḥ kubjaṁ pramade vāmanaṁ dvārbyaḥ
 srāmaṁsvapnāyāndhamadharmāya badhiraṁ pavitrāya bhiṣajam
 prānāya nakṣatradarśamāśikṣāyai praśninamupaśikṣāya'abhipraśninaṁ maryādāyai
 praśnavivākam ||10 ||
 armebhyo hastipaṁ javāyāśvapam pūṣṭyai gopālaṁ vīryāyāvīpālām
 tejase'japālamirāyai kīnāśam
 kīlālaya surākāraṁ bhadraya grhapaṁśreyase
 vittadhamādhyakṣayāyānuṣattāram ||11 ||
 bhāyai dārvāhāraṁ prābhāyā'agnyedham bradhnasya viṣṭapāyābhiṣektāram
 varṣiṣṭhāya nākāya pariveṣṭāram
 devalokāya peśitāram manuṣyalokāya prakaritāraṁsarvebhyo
 lokebhyo'upasektāramava'rtyai
 vadhāyopamanthitāram medhāya vāsaḥ palpūlīm pra kāmāya rajayitrīm ||12 ||*

९. विद्वान्सः (Vidvānsaḥ) - य. (Yv.)३०.७-८

तपसे कौलालं मायायै कर्मरंरूपाय मणिकारं शुभे वपंशरव्यायाऽइषुकारंहेत्यै
 धनुष्कारं कर्मणे ज्याकारं दिष्टाय रज्जुसर्जं मृत्यवे मृगयुमन्तकाय श्वनिनम् ॥७ ॥
 नदीभ्यः पौञ्जिष्ठमृक्षीकाभ्यो नैषादं पुरुषव्याघ्राय दुर्मदं गन्धर्वाप्सरोभ्यो ब्रात्यं
 प्रयुग्म्यऽउन्मत्तं सर्पदेवजनेभ्योऽप्रतिपदमयेभ्यःकितवमीर्यतायाऽअकितवं
 पिशाचेभ्यो विदलकारीं यातुधानेभ्यः कण्टकीकारीम् ॥८ ॥
*tapase kaulālaṁ māyāyai karmāraṁrūpāya maṇikāraṁ śubhe
 vapamśaravyāyā'iṣukāraṁhetyai*

*dhanuṣkāraṁ karmaṇe jyākāraṁ diṣṭāya rajjusatja mṛtyave mṛgayumantakāya
śvaninam ॥7॥
nadībhyaḥ pauṇḍrīṣṭhamṛkṣīkābhyo naiṣādaṁ puruṣavyāghrāya durmadaṁ
gandharvāpsarobhyo vrātyaṁ
prayugbhya 'unmattaṁ
sarpadevajanebhyo 'pratipadamayebhyaḥ kitavamīryatāyā 'akitavaṁ
piśāchebhyo vidalakārīm yātudhānebhyāḥ kaṇṭhakīkārīm ॥8॥*

१०. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ३०.१-३

देव सवितः प्र सुव यां प्र सुव यापतिं भगाय ।
दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचं नः स्वदतु ॥१॥
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥२॥
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुव । यद्भद्रं तन्नऽआ सुव ॥३॥
*deva savitaḥ pra suva yām pra suva yāpatiṁ bhagāya ।
divyo gandharvaḥ ketapūḥ ketaṁ naḥ punātu vāchaspatirvāchaṁ naḥ svadatu ॥1॥
tatsaviturvareṇyaṁ bhargo devasya dhīmahi । dhiyo yo naḥ prachodachāt ॥2॥
viśvāni deva savitarduritāni parā suva । yadbhadraṁ tanna ā suva ॥3॥*

११. स्रष्टा (Sraṣṭā) - य. (Yv.) ३१.५

ततो विराडजायत विराजोऽधि पुरुषः । स जातोऽत्यरिच्यत पश्चद्भूमिमथो पुरः ॥५॥
*tato virāḍajāyata virājo 'adhi puruṣaḥ । sa jāto 'atyarichyata paśchadbhūmimatho
puraḥ ॥5॥*

१२. स्रष्टेश्वरः (Sraṣṭeśvaraḥ) - य. (Yv.) ३१.७

तस्माद्यात्सर्वहृतऽऋचः सामानि जिरे । छन्दां सि जिर तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥७॥
*tasmādyātsarvahuta 'ṛchaḥ sāmāni jīre । chhandāṁ si jīra tasmādyajusta
smāḍajāyata ॥7॥*

३२०. नारायणः (साग्री. सास्वा.); साध्यो नारायणः (सार्षेदी.) (Nārāyaṇaḥ [Ssb. Sas.]; Sādhyo Nārāyaṇaḥ [Sad.])

१. पुरुषः (Puruṣaḥ) - सा. (Sv.) ६१७-६२१

सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । स भूमिं सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठद्दशांगुलम् ॥३॥
त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनः । तथा विष्वङ् व्यक्रामदशनानशने अभि ॥४॥
पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् । पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥५॥
तावानस्य महिमा ततो ज्यायैश्च पूरुषः । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥६॥
ततो विराडजायत विराजोऽधि पूरुषः । स जातोऽत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥७॥
*sahasraśīrṣāḥ puruṣaḥ sahasrākṣaḥ sahasrapāt । sa bhūmiṁ sarvato
vṛtvātyatiṣṭhaddaśāṅgulam ॥3॥
tripādūrdhva udaitpuruṣaḥ pādo 'syehābhavatpunaḥ । tathā viṣvaṁ
vyakrāmadaśanānaśane abhi ॥4॥
puruṣa evedaṁ sarva yadbhūtaṁ yachcha bhāvyam । pādo 'sya sarvā bhūtāni
tripādasyāmṛtaṁ divi ॥5॥
tāvānasya mahimā tato jyāyāścha pūruṣaḥ । utāmṛtatvasyeśāno
yadannenātirohati ॥6॥
tato virāḍajāyata virājo adhi pūruṣaḥ । sa jāto atyarichyata paśchādūdbhūmimatho
puraḥ ॥7॥*

३२१. निध्रुविः काश्यपः (Nidhruviḥ Kāśyapaḥ)

१. पवमानःसोमः (Pavamānaḥsomaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.६३.१-३०; सा. (Sv.) ४८३; ४९२; ४९३; ५०१; १२१६-१८; १२३५-३७; १६९९-१७०१

ऋ. (Rv.) ९.६३.१-३०

आ पवस्व सहस्रिणं रयिं सोम सुवीर्यम् । अस्मे श्रवांसि धारय ॥१॥
 इषमूर्जं च पिन्वस इन्द्राय मत्सरिन्तमः । चमूष्वा नि षीदसि ॥२॥
 सुत इन्द्राय विष्णवे सोमः कलशे अक्षरत् । मधुमाँ अस्तु वायवे ॥३॥
 एते असुग्रमाशवोऽति हरांसि बभ्रवः । सोमा ऋतस्य धारया ॥४॥
 इन्द्रं वर्धन्तो अमुरः कृण्वन्तो विश्वमार्यम् । अपघ्नन्तो अरावणः ॥५॥
 सुता अनु स्वमा रजोऽभ्यर्षन्ति बभ्रवः । इन्द्र गच्छन्त इन्द्रवः ॥६॥
 अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः । हिन्वानो मानुषीरपः ॥७॥
 अयुक्त सूर एतशं पवमानो मनावधि । अन्तरिक्षेण यातवे ॥८॥
 उत त्या हरितो दश सूरौ अयुक्त यातवे । इन्दुरिन्द्र इति ब्रुवन् ॥९॥
 परीतो वायवे सुतं गिर इन्द्राय मत्सरम् । अव्यो वारेषु सिंचत ॥१०॥
 पवमान विदा रयिमस्मभ्यं सोम दुष्टरम् । यो दूणाशो वनुष्यता ॥११॥
 अभ्यर्ष सहस्रिणं रयि गोमन्तमश्विनम् । अभि वाजमुत श्रवः ॥१२॥
 सोमो देवो न सूर्योऽद्रिभिः पवते सुतः । दधानः कलशे रसम् ॥१३॥
 एते धामान्यार्या शुक्रा ऋतस्य धारया । वाजं गोमन्तमक्षरन् ॥१४॥
 सुता इन्द्राय वज्रिणे सोमासो दध्याशिरः । पवित्रमत्यक्षरन् ॥१५॥
 प्रसोम मधुमत्तमो राये अर्ष पवित्र आ । मदो यो देववीतमः ॥१६॥
 तमी मृजन्त्यायवो हरिं नदीषु वाजिनम् । इन्दुमिन्द्राय मत्सरम् ॥१७॥
 आ पवस्व हिरण्यवदश्वावत् सोम वीरवत् । वाजं गोमन्तमा भर ॥१८॥
 परि वाजे न वाजयुमव्यो वारेषु सिंचत । इन्द्राय मधुमत्तमम् ॥१९॥
 कविं मृजन्ति मर्ज्य धीभिर्विप्रा अवस्यवः । वृषा कनिक्रदर्षति ॥२०॥
 वृषणं धीभिरमुरं सोममृतस्य धारया । मती विप्राः समस्वरन् ॥२१॥
 पवस्व देवायुषग्निं गच्छतु ते मदः । वायुमा रोह धर्मणा ॥२२॥
 पवमान नि तोशसे रयिं सोम श्रवाय्यम् । प्रियः समुद्रमा विश ॥२३॥
 अपघ्नन् पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः । नुदस्वादेवयुं जनम् ॥२४॥
 पवमाना असृक्षत सोमाः शुक्रास इन्द्रवः । अभि विश्वानि काव्या ॥२५॥
 पवमानास आशवः शुभ्रा असृग्मिन्द्रवः । घ्नन्तो विश्वा अप द्विषः ॥२६॥
 पवमाना दिवस्पर्यन्तरिक्षादसृक्षत । पृथिव्या अधि सानवि ॥२७॥
 पुनानः सोम धारयेन्दो विश्वा अप सिधः । जहि रक्षांसि सुक्रतो ॥२८॥
 अपघ्नन्त्सोम रक्षसोऽभ्यर्ष कनिक्रदत् । द्युमन्तं शुष्ममुत्तमम् ॥२९॥
 अस्मे वसूनि धारय सोम दिव्यानि पार्थिवा । इन्दो विश्वानि वार्या ॥३०॥

ā pavasva sahasriṇaṁ rayiṁ soma suvīryam । asme śravāṁsi dhāraya ॥1॥

iṣamūrja cha pinvasa indrāya matsarintamaḥ । chamūṣvā ni ṣīdasi ॥2॥

suta indrāya viṣṇave somaḥ kalaśe akṣarat । madhumāṁ astu vāyave ॥3॥

ete asuṅgramāśavo'ti hnarāṁsi babhravaḥ । somā ṛtasya dhārayā ॥4॥

indraṁ vardhanto apturaḥ kṛṇvanto viśvamāryam । apaghñanto arāvaṇaḥ ॥5॥

sutā anu svamā rajo'bhyarṣanti babhravaḥ । indra gachchhanta indavaḥ ॥6॥

ayā pavasva dhārayā yayā sūryamarochayaḥ । hinvāno mānuṣīrapaḥ ॥7॥

ayukta sūra etaśaṁ pavamāno manāvadhi । antarikṣeṇa yātave ॥8॥

uta tyā harito daśa sūro ayukta yātave । indurindra iti bruvan ॥9॥

parīto vāyave sutaṁ gira indrāya matsaram । avyo vāreṣu simchata ॥10॥

pavamāna vidā rayimasmabhyāṁ soma duṣṭaram । yo dūpāśo vanuṣyatā ॥11॥

abhyarṣa sahasriṇaṁ rayi gomantamaśvinam । abhi vājamuta śravaḥ ॥12॥

somo devo na sūryo'dribhiḥ pavate sutaḥ । dadhānaḥ kalaśe rasam ॥13॥

ete dhāmānyāryā śukrāḥ ṛtasya dhārayā / vājam gomantamakṣaran ॥14 ॥
 sutā indrāya vajriṇe somāso dadhyāśīraḥ / pavitramatyakṣaran ॥15 ॥
 prasoma madhumattamo rāye arṣa pavitra ā / mado yo devavītamaḥ ॥16 ॥
 tamī mṛjantyāyavo hariṁ nadiṣu vājinam / indumindrāya matsaram ॥17 ॥
 ā pavasva hiraṇyavadaśvāvat soma vīravat / vājam gomantamā bhara ॥18 ॥
 pari vāje na vājayumavyo vāreṣu simchata / indrāya madhumattamam ॥19 ॥
 kaviṁ mṛjanti mṛjya dhībhīrviprā avasyavaḥ / vṛṣā kanikradarṣati ॥20 ॥
 vṛṣaṇam dhībhīrapturam somamṛtasya dhārayā / matī viprāḥ samasvaran ॥21 ॥
 pavasva devāyusaṅdrim gachchhatu te madaḥ / vāyumā roha dharmaṇā ॥22 ॥
 pavamāna nī tośase rayiṁ soma śravāyyam / priyaḥ samudramā viśa ॥23 ॥
 apaghnan pavase mṛdhaḥ kratuvitsoma matsaraḥ / nudasvādevayum janam ॥24 ॥
 pavamānā asṛkṣata somāḥ śukrāsa indavaḥ / abhi viśvāni kāvyā ॥25 ॥
 pavamānā āśavaḥ śubhrā asṛgramindavaḥ / ghnanto viśvā apa dviṣaḥ ॥26 ॥
 pavamānā divasparyantarikṣādasṛkṣata / pṛthivyā adhi sānavi ॥27 ॥
 punānaḥ soma dhārayendo viśvā apa sridhaḥ / jahi rakṣāṁsi sukrato ॥28 ॥
 apadhnantsoma rakṣaso bhyarṣa kanikradat / dyumantaṁ śuṣmamuttamam ॥29 ॥
 asme vasūni dhāraya soma divyāni pārthivā / indo viśvāni vāryā ॥30 ॥

सा. (Sv.) ४८३

पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः । वायुमा रोह धर्मणा ॥७ ॥
 pavasva deva āyusaṅdrim gachchhatu te madaḥ / vāyumā roha dharmaṇā ॥7 ॥

सा. (Sv.) ४९२-९३

अपघ्नन्पवस मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः । नुदस्वादेवयुं जनम् ॥६ ॥
 अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः । हिनवानो मनुषीरपः ॥७ ॥
 apaghnanpavasa mṛdhaḥ kratuvitsoma matsaraḥ / nudasvādevayum janam ॥6 ॥
 ayā pavasva dhārayā yayā sūryamarochayaḥ / hinvāno manuṣīrapaḥ ॥7 ॥

सा. (Sv.) ५०१

आ पवस्व सहस्रिणं रयिं सोम सुवीर्यम् । अस्मे श्रवांसि धारय ॥५ ॥
 ā pavasva sahasriṇam rayiṁ soma suvīryam / asme śravāṁsi dhāraya ॥5 ॥

सा. (Sv.) १२१६-१८

अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः । हिनवानो मानुषीरपः ॥१ ॥
 अयुक्त सूर एतशं पवमानो मनावधि । अन्तरिक्षेण यातवे ॥२ ॥
 उत त्या हरितो रथे सूरौ अयुक्त यातवे । इन्द्रुरिन्द्र इति ब्रुवन् ॥३ ॥
 ayā pavasva dhārayā yayā sūryamarochayaḥ / hinvāno mānuṣīrapaḥ ॥1 ॥
 ayukta sūra etaśaṁ pavamāno manāvadhi / antarikṣeṇa yātave ॥2 ॥
 uta tyā harito rathe sūro ayukta yātave / indurindra iti bruvan ॥3 ॥

सा. (Sv.) १२३५-३७

पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः । वायुमा रोह धर्मणा ॥१ ॥
 पवमान नि तोशसे रयिं सोम श्रवाय्यम् । इन्दो समुद्रमा विश ॥२ ॥
 अपघ्नन्पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः । नुदस्वादेवयुं जनम् ॥३ ॥
 pavasva deva āyusaṅdrim gachchhatu te madaḥ / vāyumā roha dharmaṇā ॥1 ॥
 pavamāna nī tośase rayiṁ soma śravāyyam / indo samudramā viśa ॥2 ॥
 apaghnanpavase mṛdhaḥ kratuvitsoma matsaraḥ / nudasvādevayum janam ॥3 ॥

सा. (Sv.) १६९९-१७०१

पवमाना असृक्षत सोमाः शुक्रास इन्द्रवः । अभि विश्वानि काव्या ॥१ ॥
 पवमाना दिवस्पर्यन्त्रिक्षादसृक्षत । पृथिव्या अधि सानवि ॥२ ॥
 पवमानास आशवः शुभ्रा असृगमिन्द्रवः । घ्नन्तो विश्वा अप द्विषः ॥३ ॥
 pavamānā asṛkṣata somāḥ śukrāsa indavaḥ / abhi viśvāni kāvyā ॥1 ॥

pavamānā divasparyanrikṣādasṛkṣata | prthivyā adhi sānavi ||2 ||

pavamānāsa āśavaḥ śubhrā asṛgramindavaḥ | ghnanto viśvā apa dviṣaḥ ||3 ||

३२२. निपातिथिः काण्वः (Nipātithiḥ Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.३४.१-१५; सा. (Sv.) ३४८; १८०७-१८०९

ऋ. (Rv.) ८.३४.१-१५

एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१॥
 आ त्वा ग्रावा वदन्निह सोमी घोषेण यच्छतु । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥२॥
 अत्रा वि नेमिरेषामुरां न धूनुते वृकः । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥३॥
 आ त्वा कण्वा इहावसे हवन्ते वाजसातये । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥४॥
 दधामि ते सुतानां वृष्णे न पूर्वपाय्यम् । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥५॥
 स्मत्पुरन्धिर्न आ गहि विश्वतोर्धीर्न ऊतये । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥६॥
 आ नो याहि महेमते सहस्रोते शतामघ । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥७॥
 आ त्वा होता मनुर्हितो देवत्रा वक्षदीड्यः । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥८॥
 आ त्वा मदच्युता हरी श्येनं पोव वक्षतः । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥९॥
 आ याह्यर्य आ परि स्वाहा सोमस्य पीतये । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१०॥
 आ नो याह्युपश्रुत्युक्थेषु रणया इह । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥११॥
 सरूपैरा सु नो गहि संभृतैः सम्भृताश्वः । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१२॥
 आ याहि पर्वतेभ्यः समुद्रस्याधि विष्टपः । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१३॥
 आ नो गव्यान्यश्या सहस्रा शूर दर्दहि । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१४॥
 आ नः सहस्रशो भरायुतानि शतानि च । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१५॥

endra yāhi haribhirupa kaṇvasya suṣṭutim |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||1 ||

ā tvā grāvā vadanniha somī ghoṣeṇa yachchhatu |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||2 ||

atrā vi nemireṣāmuraṁ na dhūnute vṛkaḥ |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||3 ||

ā tvā kaṇvā ihāvase havante vājasātaye |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||4 ||

dadhāmi te sutānāṁ vṛṣṇe na pūrvapāyyam |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||5 ||

smatpurandhirna ā gahi viśvatodhīrna ūtaye |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||6 ||

ā no yāhi mahemate sahasrote śatāmagha |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||7 ||

ā tvā hotā manurhito devatrā vakṣadīḍyaḥ |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||8 ||

ā tvā madachyutā harī śyenaṁ pova vakṣataḥ |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||9 ||

ā yāhyarya ā pari svāhā somasya pītaye |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||10 ||

ā no yāhyupaśrutuktheṣu raṇayā iha |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||11 ||

sarūpairā su no gahi sarībhrtaiḥ sambhṛtāśvaḥ |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||12 ||

ā yāhi parvatebhyaḥ samudrasyādhi viṣṭapaḥ |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||13 ||

ā no gavyānyaśvyā sahasrā śūra dardḍhi |

divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||14 ||

*ā naḥ sahasraśo bharāyutāni śatāni cha /
divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||15 ||*

सा. (Sv.) ३४८

एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥७॥
*endra yāhi haribhirupa kaṇvasya suṣṭutim / divo amuṣya śāsato divaṁ yaya
divāvaso ||7 ||*

सा. (Sv.) १८०७-१८०९

एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥१॥
अत्रा वि नेमिरेषामुरां न धूनृते वृकः । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥२॥
आ त्वा प्रावा वदन्निह सोमी घोषेण वक्षतु । दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥३॥
*endra yāhi haribhirupa kaṇvasya suṣṭutim /
divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||1 ||
atrā vi nemireṣāmuraṁ na dhūnṛte vṛkaḥ /
divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||2 ||
ā tvā grāvā vadanniha somī ghoṣeṇa vakṣatu /
divo amuṣya śāsato divaṁ yaya divāvaso ||3 ||*

३२३. नृमेधः (Nṛmedhaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.९८.१-१२; अ. (Av.) २०.५८.१-२; २०.६२.५-७; २०.६४.१-३; २०.१००.१-३; २०.१०४.३-४; २०.१०५.१-३; २०.१०८.१-३; य. (Yv.) ३३.६६; ६७; ९५; ९६
ऋ. (Rv.) ८.९८.१-१२

इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् । धर्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥१॥
त्वमिन्द्राभिभूरसि त्वं सूर्यमरोचयः । विश्वकर्मा विश्वदेवो मह्यं असि ॥२॥
विभ्राजज्योतिषा स्वशरगच्छो रोचनं दिवः । देवास्त इन्द्र सख्याय येमिरे ॥३॥
एन्द्र नो गधि प्रियः सत्राजिदगोह्यः । गिरिर्न विश्वतस्पृथुः पतिर्दिवः ॥४॥
अभि हि सत्य सोमपा उभे बभूथ रोदसी । इन्द्रासि सुन्वतो वृधः पतिर्दिवः ॥५॥
त्वं हि शश्वतीनामिन्द्र दर्ता पुरामसि । हन्ता दस्योर्मनोर्वृधः पतिर्दिवः ॥६॥
अधा हीन्द्र गिर्वण उप त्वा कामान्महः समृज्महे । उदेव यन्त उदभिः ॥७॥
वार्ष त्वा यव्याभिर्वर्धन्ति शूर ब्रह्माणि । वावृध्वांसं चिदद्रिवो दिवेदिवे ॥८॥
युंजन्ति हरी इषिरस्य गाथयोरौ रथ उरुयुगे । इन्द्रवाहा वचोयुजा ॥९॥
त्वं न इन्द्रा भरं ओजो नृम्णं शतक्रतो विचर्षणे । आ वीरं पृतनापहम् ॥१०॥
त्वं हि नः पिता वसो त्वं माता शतक्रतो बभूविथ । अधा ते सुम्नमीमहे ॥११॥
त्वां शुष्मिन् पुरुहूत वाजयन्तमुप ब्रुवे शतक्रतो । स नो रास्व सुवीर्यम् ॥१२॥
*indrāya sāma gāyata viprāya bṛhate bṛhat / dharmakṛte vipaśchite panasyave ||1 ||
tvamindrābhībūrasi tvam sūryamarochayaḥ / viśvakarmā viśvadevo mahāṁ asi ||2 ||
vibhrājanjyotiṣā svaśragachchho rochanam divaḥ / devāsta indra sakhyāya
yemire ||3 ||
endra no gadhi priyaḥ satrājidadagohyaḥ / girirna viśvatasprṛthuh patirdivaḥ ||4 ||
abhi hi satya somapā ubhe babhūtha rodasī / indrāsi sunvato vṛdhaḥ patirdivaḥ ||5 ||
tvam hi śāsvatīnāmindra dartā purāmasi / hantā dasyormanorvṛdhaḥ patirdivaḥ ||6 ||
adhā hīndra girvaṇa upa tvā kāmānmahaḥ samṛjmahe / udeva yanta udabhiḥ ||7 ||
vārṇa tvā yavyābhirvardhanti śūra brahmāṇi /
vāvṛdhvānsaṁ chidadrivo divedive ||8 ||
yujanti harī iṣirasya gāthayorau ratha uruyuge / indravāhā vachoyujā ||9 ||
tvam na indrā bharaṁ Ojo nṛmṇaṁ śatakrato vicharṣaṇe /
ā vīraṁ pṛtanāśaham ||10 ||
tvam hi naḥ pitā vaso tvam mātā śatakrato babhūvitha / adhā te sumnamīmahe ||11 ||
tvam śuṣmīn puruhūta vājayantamupa bruve śatakrato / sa no rāsva suvīryam ||12 ||*

अ. (Av.) २०.५८.१-२

श्रायन्तइव सूर्य विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत । वसूनि जाते जनमान ओजसा प्रति भागं न दीधिम ॥१॥

अनर्शरातिं वसुदामुप स्तुहि भद्रा इन्द्रस्य रातयः ।

सो अस्य कामं विधतो न रोषति मनो दानाय चोदयन् ॥२॥

śrāyantaiva sūrya viśvedindrasya bhakṣata ।

vasūni jāte janamāna Ojasā prati bhāgaṁ na dīdhima ॥1॥

anarśarātiṁ vasudāmupa stuhi bhadra indrasya rātayaḥ ।

so asya kāmam vidhato na roṣati mano dānāya chodayan ॥2॥

अ. (Av.) २०.६२.५-७

इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् । धर्म कृते विपश्चिते पनस्यवे ॥५॥

त्वमिन्द्राभिभूरसि त्वं सूर्यमरोचयः । विश्वकर्मा विश्वदेवो मह्यं असि ॥६॥

विभ्राजं ज्योतिषा स्वर्गच्छो रोचनं दिवः । देवास्त इन्द्र सख्याय येमिरे ॥७॥

indrāya sāma gāyata viprāya bṛhate bṛhat । dharma kṛte vipaśchite panasyave ॥5॥

tvamindrābhibhūrasī tvam sūryamarochayaḥ । viśvakarmā viśvadevo mahāṁ asi ॥6॥

vibhrājaṁ jyotiṣā svaṁragachchho rochanam divaḥ ।

devāsta indra sakhyāya yemire ॥7॥

अ. (Av.) २०.६४.१-३

एन्द्र नो गधि प्रियः सत्राजिदगोह्यः । गिरिर्न विश्वतस्पृथुः पतिर्दिवः ॥१॥

अभि हि सत्य सोमपा उभे बभूथ रोदसी । इन्द्रासि सुन्वतो वृधः पतिर्दिवः ॥२॥

त्वं हि शश्वतीनामिन्द्र दर्ता पुरामसि । हन्ता दस्योर्मनोवृधः पतिर्दिवः ॥३॥

endra no gadhi priyaḥ satrājīdagohyaḥ । girirna viśvatasprthuḥ partirdivaḥ ॥1॥

abhi hi satya somapā ubhe babhūtha rodasī । indrāsi sunvato vṛdhaḥ patirdivaḥ ॥2॥

tvam hi śāsvatīnāmindra dartā purāmasi । hantā dasyormanorvṛdhaḥ patirdivaḥ ॥3॥

अ. (Av.) २०.१००.१-३

अथा हीन्द्र गिर्वण उप त्वा कामान्महः ससृज्महे । उदेव यन्त उदभिः ॥१॥

वार्णं त्वा यव्याभिवर्धन्ति शूर ब्रह्माणि । वावृध्वांसं चिदद्रिवो दिवेदिवे ॥२॥

युंजन्ति हरी इषिरस्य गाथयोरौ रथ उरुयुगे । इन्द्रवाहा वचोयुजा ॥३॥

adhā hīndra girvaṇa upa tvā kāmānmahaḥ sasṛjmahe । udeva yanta udabhiḥ ॥1॥

vārṇa tvā yavyābhirvardhanti śūra brahmāṇi । vāvṛdhvāṁsaṁ chidadrivo

divedive ॥2॥

yunijanti harī iṣirasya gāthayorau ratha uruyuge । indravāhā vachoyujā ॥3॥

अ. (Av.) २०.१०४.३-४

आ नो विश्वासु हव्य इन्द्रः समत्सु भूषतु ।

उप ब्रह्माणि सवनानि वृत्रहा परमज्या ऋचीषमः ॥३॥

त्वं दाता प्रथमो राधसामस्यसि सत्य ईशानकृत् ।

तुविद्युम्नस्य युज्या वृणीमहे पुत्रस्य शवसो महः ॥४॥

ā no viśvāsu havya indraḥ samatsu bhūṣatu ।

upa brahmāṇi savanāni vṛtrahā paramajyā ṛchiṣamaḥ ॥3॥

tvam dātā prathamō rādhāsāmasyasi satya īśānakṛt ।

tuvidyumnsya yujyā vṛṇīmahe putrasya śavaso mahaḥ ॥4॥

अ. (Av.) २०.१०५.१-३

त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः । अशस्तिहा जनिता विश्वतूरसि त्वं तूर्य तरुष्यतः ॥१॥

अनु ते शुष्मं तुरयन्तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मातरा ।

विश्वास्ते स्पृधः श्रथयन्त मन्यवे वृत्रं यदिन्द्र तूर्वसि ॥२॥

इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् । आशुं जेतारं हेतारं रथीतममतूर्तं तुग्यावृधम् ॥३॥

tvamindra pratūrtiṣvabhi viśvā asi sprdhaḥ । āśastihā janitā viśvatūrasī tvam tūrya

taruṣyataḥ ॥1॥

*anu te śuṣmaṁ turayantamīyatuḥ kṣoṇī śísuṁ na mātārā ।
viśvāste spr̥dhaḥ śnathayanta manyave vṛtraṁ yadindra tūrvasi ॥2॥
ita ūtī vo ajaraṁ prahetāramaprahitam । āśuṁ jetāraṁ hetāraṁ rathītamamatūrta
tugryāvṛdham ॥3॥*

अ. (Av.) २०.१०८.१-३

त्वं न इन्द्रा भरं ओजो नृमणं शतक्रतो विचर्षणे । आ वीरं पृतनाषहम् ॥१॥
त्वं हि नः पिता वसो त्वं माता शतक्रतो बभूविथ । अधा ते सुम्रमीमहे ॥२॥
त्वां शुष्मिन् पुरुहूत वाजयन्तमुप ब्रुवे शतक्रतो । स नो रास्व सुवीर्यम् ॥३॥
*tvam na indrā bharaṁ Ojo nṛmaṇaṁ śatakrato vicharṣaṇe । ā vīraṁ pṛtanāṣaham ॥1॥
tvam hi naḥ pitā vaso tvam mātā śatakrato babhūvitha । adhā te sumnamīmahe ॥2॥
tvām śuṣmin puruhūta vājayantamupa bruve śatakrato । sa no rāsva suvīryam ॥3॥*

य. (Yv.) ३३.६६-६७

त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वाऽअसि स्पृधः ।
अशस्तिहा जनिता विश्वतूरसि त्वं तूर्य्य तरुष्यतः ॥६६॥
अनु ते शुष्मं तुरयन्तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मातरा ।
विश्वास्ते स्पृधः श्रथयन्त मन्यवे वृत्रं यदिन्द्र तूर्वसि ॥६७॥
*tvamindra pratūrttiṣvabhi viśvā'asi spr̥dhaḥ ।
aśastihā janitā viśvatūrasi tvam tūryya taruṣyataḥ ॥66॥
anu te śuṣmaṁ turayantamīyatuḥ kṣoṇī śísuṁ na mātārā ।
viśvāste spr̥dhaḥ śnathayanta manyave vṛtraṁ yadindra tūrvasi ॥67॥*

य. (Yv.) ३३.९५-९६

अपाधमदभिः शस्तीरशस्तिहाथेन्द्रो द्युमन्याभवत् ।
देवास्तऽइन्द्र सख्याय येमिरे बृहद्भानो मरुद्गण ॥९५॥
प्र बऽइन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।
वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शत पर्वणा ॥९६॥
*apādhmadabhiśastīrāśastihāthendro dyumanyābhavat ।
devāsta'indra sakhyāya yemire bṛhādbhāno marudgaṇa ॥95॥
pra ba'indrāya bṛhate maruto brahmārchata ।
vṛtrāṇhanati vṛtrahā śatakraturvajreṇa śata parvaṇā ॥96॥*

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.२७.१-६; ९.२९.१-६

ऋ. (Rv.) ९.२७.१-६

एष कविरभिष्टुतः पवित्रे अधि तोशते । पुनानो घ्नन्नप स्निधः ॥१॥
एष इन्द्राय वायवे स्वर्जित्परि षिच्यते । पवित्रे दक्षसाधनः ॥२॥
एष नृभिर्वि नीयते दिवो मूर्धा वृषा सुतः । सोमो वनेषु विश्ववित् ॥३॥
एष गव्युरचिक्रदत् पवमानो हिरण्ययुः । इन्दुः सत्राजिदस्तुतः ॥४॥
एष सूर्येण हासते पवमानो अधि द्यवि । पवित्रे मत्सरो मदः ॥५॥
एष शुष्यसिष्यददन्तरिक्षे वृषा हरिः । पुनान इन्दुरिन्द्रमा ॥६॥
*eṣa kavirabhiṣṭutaḥ pavitre adhi tośate । punāno ghnannapa sridhaḥ ॥1॥
eṣa indrāya vāyave svarjitpari ṣichyate । pavitre dakṣasādhanaḥ ॥2॥
eṣa nṛbhirvi nīyate divo mūrdhā vṛṣā sutaḥ । somo vaneṣu viśvavit ॥3॥
eṣa gavyurachikradat pavamāno hiraṇyayuh । induḥ satrājidadastṛtaḥ ॥4॥
eṣa sūryeṇa hāsate pavamāno adhi dyavi । pavitre matsaro madaḥ ॥5॥
eṣa śuṣmyasiṣyadadantarikṣe vṛṣā hariḥ । punāna indurindramā ॥6॥*

ऋ. (Rv.) ९.२९.१-६

प्रास्य धारा अक्षरन्वृष्णः सुतस्यौजसा । देवाँ अनु प्रभूषतः ॥१॥
सप्तिं मृजन्ति वेधसो गृणन्तः कारवो गिरा । ज्योतिर्जानिमुक्थ्यम् ॥२॥
सुषहा सोम तानि ते पुनानाय प्रभूवसो । वर्धा समुद्रमुक्थ्यम् ॥३॥

विश्वा वसूनि संजयन्पवस्व सोम धारया । इनु द्वेषांसि सध्वक् ॥४॥
 रक्षा सु नो अररुषः स्वनात्समस्य कस्य चित् । निदो यत्र मुमुच्यहे ॥५॥
 एन्दो पार्थिवं रयिं दिव्यं पवस्व धारया । द्युमन्तं शुष्ममा भर ॥६॥
prāśya dhārā akṣaranvṛṣṇaḥ sutasyaujasā / devāṁ anu prabhūṣataḥ ॥1॥
saptim mṛjanti vedhaso gr̥ṇantaḥ kāravo girā / jyotirjānamukthyam ॥2॥
suṣhā soma tāni te punānāya prabhūvaso / vardhā samudramukthyam ॥3॥
viśvā vasūni sañjayanpavasva soma dhārayā / inu dveṣāṁsi sadhyrak ॥4॥
raṁṣā su no araruṣaḥ svanātsamasya kasya chit / nido yatra mumuchmahe ॥5॥
endo pāṛthivam rayim divyam pavasva dhārayā / dyumantaṁ śuṣmamā bhara ॥6॥

३. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) ३३.४१

श्रायन्तऽइव सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।
 वसूनि जाते जनमानऽओजसा प्रति भागं न दीधिम ॥४१॥
śrāyanta'iva sūrya viśvedindrasya bhakṣata /
vasūni jāte janamāna'Ojasā prati bhāgaṁ na dīdhima ॥41॥

३२४. नृमेधः आंगिरसः (Nṛmedhaḥ Āngirasaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) २६७; २८३; ३०२; ३११; ३९३; ४०५-४०६; ७१०-१२;
 ८१३-१४; १०२५-२७; ११६९-७१; १२४७-४९; १३१९-२०; १६३७-३८

सा. (Sv.) २६७

श्रायन्त इव सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत । वसूनि जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न दीधिम ॥५॥
śrāyanta iva sūrya viśvedindrasya bhakṣata / vasūni jāto janimānyojasā prati bhāgaṁ
na dīdhima ॥5॥

सा. (Sv.) २८३

इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् । आशुं जेतारं होतारं रथीतममतूर्तं तुग्नियावृधम् ॥१॥
ita ūtī vo ajaraṁ prahetāramaprahitam / āśuṁ jetāraṁ hotāraṁ rathītamamatūrta
tugriyāvṛdham ॥1॥

सा. (Sv.) ३०२

त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन्वज्जिन्भूर्यः । स इन्द्र स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमा गहि ॥१०॥
tvāmidā hyo naro'pīpyanvājrinbhūrṇayaḥ / sa indra stomavāhasa iha śrudhyupa
svasaramā gahi ॥10॥

सा. (Sv.) ३११

त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः । अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य तरुष्यतः ॥९॥
tvamindra pratūrtiṣvabhi viśvā asī spṛdhaḥ / aśastihā janitā vṛtratūrasī tvam tūrya
taruṣyataḥ ॥9॥

सा. (Sv.) ३९३

एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह्या । गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥३॥
endra no gadhi priya satrājīdagohyā / girirna viśvataḥ pṛthuḥ patirdivaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) ४०५-४०६

त्वं न इन्द्रा भर ओजो नृम्णं शतक्रतो विचर्षणे । आ वीरं पृतनासहम् ॥७॥
 अधा हीन्द्रा गिर्वण उप त्वा काम ईमहे ससृग्महे । उदेव ग्मन्त उदभिः ॥८॥
tvam na indrā bhara Ojo nṛmṇaṁ śatakrato vicharṣaṇe / ā vīraṁ pṛtanāsaham ॥7॥
adhā hīndra girvaṇa upa tvā kāmā īmahe sasṛgmahe / udeva gmanta udabhiḥ ॥8॥

सा. (Sv.) ७१०-१२

अधा हीन्द्रा गिर्वण उप त्वा काम ईमहे ससृग्महे । उदेव ग्मन्त उदभिः ॥१॥
 वार्षा त्वा यव्याभिर्वर्धन्ति शूर ब्रह्माणि । वावृध्वांसं चिदद्विवो दिवेदिवे ॥२॥
 युञ्जन्ति हरी इषिरस्य गाथयोरौ रथ उरुयुगे वचोयुजा इन्द्रवाहा स्वर्विदा ॥३॥
adhā hīndra girvaṇa upa tvā kāmā īmahe sasṛgmahe / udeva gmanta udabhiḥ ॥1॥
varṣa tva yavyābhīrvardhanti śūr brahmāṇi / vāvṛdhvāsaṁ chidadvivo divēdive ॥2॥
yunṅjanti harī iṣirasya gāthayorau rath uru-yuge vaco-yuja indra-vāha svārvīda ॥3॥

*vārṇa tvā yavyābhirvardhanti śūra brahmāṇi | vāvṛdhvāṁsaṁ chidadrivo
dive dive ||2 ||*

yurñjanti harī iṣirasya gāthayorau ratha uruyuge vachoyujā indravāhā svarvidā ||3 ||

सा. (Sv.) ८१३-१४

त्वामिदा ह्यो नरोऽपीष्यन्वज्रिन् भूर्णयः ।

स इन्द्र स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमा गहि ॥१॥

मत्स्वा सुशिप्रिन्हरिवस्तमीमहे त्वया भूषन्ति वेधसस्तव श्रवांस्युपमान्युक्थ्य सुतेष्विन्द्रगिर्वणः ॥२॥

tvāmidā hyo naro'pīpyanvajrin bhūrṇayaḥ |

sa indra stomavāhasa iha śrudhyupa svasaramā gahi ||1 ||

matsvā suśiprinharivastamīmahe tvayā bhūṣanti vedhasastava

śravāṁsyupamānyukthya suteṣvindragirvaṇaḥ ||2 ||

सा. (Sv.) १०२५-२७

इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् । ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥१॥

त्वमिन्द्राभिभूरसि त्वं सूर्यमरोचयः । विश्वकर्मा विश्वदेवो मह्यं असि ॥२॥

विभ्राजं ज्योतिषा स्वाऽरगच्छो रोचनं दिवः । देवास्त इन्द्र सख्याय येमिरे ॥३॥

indrāya sāma gāyata viprāya bṛhate bṛhat | brahmakṛte vipaśchite panasyave ||1 ||

tvamindrābhibhūrasī tvam sūryamarochayaḥ | viśvakarmā viśvadevo mahāṁ asī ||2 ||

vibhrājam jyotiṣā svāragchchho rochanam divaḥ | devāsta indra sakhyāya

yemire ||3 ||

सा. (Sv.) ११६९-७१

त्वं न इन्द्रा भर ओजो नृम्णं शतक्रतो विचर्षणे । आ वीरं पृतनासहम् ॥१॥

त्वं हि नः पिता वसो त्वं माता शतक्रतो बभूविथ । अथा ते सुम्नमीमहे ॥२॥

त्वा शुष्मिन्पुरुहूत वाजयन्तमुप ब्रुवे सहस्कृत । स नो रास्व सुवीर्यम् ॥३॥

tvam na indrā bhara Ojo nṛmṇam śatakrato vicharṣaṇe | ā vīraṁ pṛtanāsaham ||1 ||

tvam hi naḥ pitā vaso tvam mātā śatakrato babhūvitha | athā te sumnamīmahe ||2 ||

tvā śuṣmīnpuruhūta vājayantamupa bruve sahaskrta | sa no rāsva suvīryam ||3 ||

सा. (Sv.) १२४७-४९

एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह्या । गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥१॥

अभि हि सत्य सोमपा उभे बभूथ रोदसी । इन्द्रासि सुन्वतो वृधः पतिर्दिवः ॥२॥

त्वं हिशश्वतीनामिन्द्र धर्ता पुरामसि । हन्ता दस्योर्मनोवृधः पतिर्दिवः ॥३॥

endra no gadhi priya satrajidagohyā | girirna viśvataḥ pṛthuḥ patirdivaḥ ||1 ||

abhi hi satya somapā ubhe babhūtha rodasī | indrāsi sunvato vṛdhaḥ patirdivaḥ ||2 ||

tvam hiśaśvatīnāmindra dhartā purāmasi | hantā dasyormanovṛdhaḥ patirdivaḥ ||3 ||

सा. (Sv.) १३१९-२०

श्रायन्त इव सूर्य विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।

वसूनि जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न दीधिमः ॥१॥

अलर्षिरातिं वसुदामुप स्तुहि भद्रा इन्द्रस्य रातयः ।

यो अस्य कामं विधतो न रोषति मनो दानाय चोदयन् ॥२॥

śrāyanta iva sūrya viśvedindrasya bhakṣata |

vasūni jāto janimānyojasā prati bhāgam na dīdhimaḥ ||1 ||

alarṣirātiṁ vasudāmupa stuhi bhadra indrasya rātayaḥ |

yo asya kāmam vidhato na roṣati mano dānāya chodayan ||2 ||

सा. (Sv.) १६३७-३८

त्वमिन्द्र प्रतूर्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः । अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य तरुष्यतः ॥१॥

अनु ते शुष्मं तुरयन्तमीयतुः क्षोणी शिशुं न मातरा ।

विश्वास्ते स्पृधः शनथयन्त मन्यवे वृत्रं यदिन्द्र तूर्वसि ॥२॥

tvamindra pratūrtiṣvabhi viśvā asi spṛdhaḥ | aśastihā janitā vṛtratūrasī tvam tūrya

taruṣyataḥ ॥1॥

anu te śuṣmanḥ turayantamīyatuḥ kṣoṇī śīsum na mātaraḥ ॥

viśvāste spr̥dhaḥ śanathayanta manyave vṛtram yadindra tūrvasi ॥2॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) १२८६-१२९१; १७६५-१७६७

सा. (Sv.) १२८६-९१

एष कविरभिष्टुतः पवित्रे अधि तोशते । पुनानो ध्न्य द्विषः ॥१॥

एष इन्द्राय वायवे स्वर्जित्परि पिच्यते । पवित्रे दक्षसाधनः ॥२॥

एष नृभिर्वि नीयते दिवो मूर्धा वृषा सुतः । सोमो वनेषु विश्ववित् ॥३॥

एष गव्युरचिक्रदत्पवमानो हिरण्ययुः । इन्दुः सत्राजिदस्तुतः ॥४॥

एष शुष्यसिष्यददन्तरिक्षे वृषा हरिः । पुनान इन्दुरिन्द्रमा ॥५॥

एष शुषयदाभ्यः सोमः पुनानो अर्षति । देवावीरघशंसहा ॥६॥

eṣa kavirabhiṣṭutaḥ pavitre adhi tośate ॥ punāno dhnanpa dviṣaḥ ॥1॥

eṣa indrāya vāyave svarjitpari śichyate ॥ pavitre dakṣasādhanāḥ ॥2॥

eṣa nṛbhirvi nīyate divo mūrdhā vṛṣā sutaḥ ॥ somo vaneṣu viśvavit ॥3॥

eṣa gavyurachikradatpavamāno hiraṇyayuh ॥ induḥ satrājidadastutaḥ ॥4॥

eṣa śuṣmyasiṣyadadantarikṣe vṛṣā hariḥ ॥ punāna indurindramā ॥5॥

eṣa śuṣayadābhyāḥ somaḥ punāno arṣati ॥ devāvīraghaśaṁsahā ॥6॥

सा. (Sv.) १७६५-६७

प्रास्य धारा अक्षरन्वृष्णः सुतस्यौजसः । देवाँ अनु प्रभूषतः ॥१॥

सर्पित मृजन्ति वेधसो गृणन्तः कारवो गिरा । ज्योतिर्जानिमुक्थ्यम् ॥२॥

सुषहा सोम तानि ते पुनानाय प्रभूवसो । वर्धा समुद्रमुक्थ्य ॥३॥

prāśya dhārā akṣaranvṛṣṇaḥ sutasyaujasaḥ ॥ devāṁ anu prabhūṣataḥ ॥1॥

sarpita mṛjanti vedhaso gṛṇantaḥ kāravo girā ॥ jyotiṛjānamukthyam ॥2॥

suṣahā soma tāni te punānāya prabhūvaso ॥ vardhā samudramukthya ॥3॥

३२५. नृमेध आंगिरसः (प्रथमः पादः); इध्मवाहो दार्ढ्युतः (त्रयः पादाः) (Nṛmedha Āngirasaḥ [Prathamāḥ Pādāḥ]; Idhmavāho Dārḍhachyutaḥ [Trayaḥ Pādāḥ])

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) १२८५

एष सूर्येण हासते संवसानो विवस्वता । पतिर्वाचो अदाभ्यः ॥६॥

eṣa sūryeṇa hāsate saṁvasāno vīvasvatā ॥ patirvācho adābhyāḥ ॥6॥

३२६. नृमेध पुरुमेधौ (Nṛmedha Purumedhau)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.८९.१-७; ८.९०.१-६; य. (Yv.) २०.३०

ऋ. (Rv.) ८.८९.१-७

बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् । येन ज्योतिरजनयवृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥१॥

अपाधमदभिश्शस्तीरशस्तिहाथेन्द्रो द्युम्नाभवत् ।

देवास्त इन्द्र सख्याय येमिरे बृहद्भानो मरुद्गण ॥२॥

प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत । वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥३॥

अभि प्र भर धृषता धृषन्मनः श्रवश्चित्ते असद् बृहत् ।

अर्षन्त्वापो जवसा वि मातरो हनो वृत्रं जया स्वः ॥४॥

यज्जायथा अपूर्व्य मघवन्वृत्रहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्रा उत द्याम् ॥५॥

तत्ते यो अजायत तदर्क उत हस्कृतिः । तद्विध्वमभिभूरसि यज्जातं यच्च जन्त्वम् ॥६॥

अमासु पक्मैरय आ सूर्य रोहयो दिवि । घर्म न सामान्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे बृहत् ॥७॥

bṛhadindrāya gāyata maruto vṛtrahantamam ॥

yena jyotirajanayannṛtāvṛdho devaṁ devāya jāgṛvi ॥1॥

apādhmadabhiśastīrāśastihāthendro dyumnyābhavat ॥

devāsta indra sakhyāya yemire bṛhadbhāno marudgaṇa ॥2॥

pra va indrāya bṛhate maruto brahmārchata ॥

vṛtram hanati vṛtrahā śatakraturvajreṇa śataparvaṇā ॥3॥
 abhi pra bhara dhṛṣatā dhṛṣanmanaḥ śravaśchitte asad bṛhat ।
 arṣantvāpo javasā vi mātaro hano vṛtram jayā svaḥ ॥4॥
 yajjāyathā apūrvya maghavanvṛtrahatyāya ।
 tatpṛthivīmaprathayastadastabhñā uta dyām ॥5॥
 tatte yāo ajāyata tadarka uta haskṛtiḥ ।
 tadviśvamabhibhūraṣi yajjātām yachcha jantvam ॥6॥
 amāsu pakvamairaya ā sūrya rohaya divi ।
 gharma na sāmāntapatā suvṛktibhirjuṣtam girvaṇase bṛhat ॥7॥

ऋ. (Rv.) ८.९०.१-६

आ नो विश्वासु हव्य इन्द्रः समतसु भूषतु ।
 उप ब्रह्माणि सवनानि वृत्रहा परमज्या ऋचीषमः ॥१॥
 त्वं दाता प्रथमो राधसामस्यसि सत्य ईशानकृत् ।
 तुविद्युमस्य युज्या वृणीमहे पुत्रस्य शवसो महः ॥२॥
 ब्रह्मा त इन्द्र गिर्वणः क्रियन्ते अनतिद्भुता ।
 इमा जुषस्व हर्यश्च योजनेन्द्र या ते अमन्महि ॥३॥
 त्वं हि सत्यो मघवन्नानतो वृत्राभूर न्युजसे ।
 स त्वं शविष्ठ वज्रहस्त दाशुषेऽर्वाचं रयिमा कृधि ॥४॥
 त्वमिन्द्र यशा अस्यजीषी शवसस्पते ।
 त्वं वृत्राणि हंस्यप्रतीन्येक इदनुत्ता चर्षणीधृता ॥५॥
 तमु त्वा नूनमसुर प्रचेतसं राधो भागमिवेमहे ।
 महीव कृत्तिः शरणा त इन्द्र प्र ते सुम्ना नो अश्रवन् ॥६॥
 ā no viśvāsu havya indrah samatasu bhūṣatu ।
 upa brahmāṇi savanāni vṛtrahā paramajyā ṛchiṣamaḥ ॥1॥
 tvam dātā prathamō rādhasāmasyasi satya īśānakṛt ।
 tuvidyumnasya yujyā vṛṇīmahe putrasya śvaso mahaḥ ॥2॥
 brahmā ta indra girvaṇaḥ kriyante anatidbhutā ।
 imā juṣasva haryaśva yojanendra yā te amanmahi ॥3॥
 tvam hi satyo maghavannanāto vṛtrābhūri nyujase ।
 sa tvam śaviṣṭha vajrahasta dāśuṣe'rvāṁcham rayimā kṛdhi ॥4॥
 tvamindra yaśā asyṛjīṣi śavasaspate ।
 tvam vṛtraṇi haṁsyapratīnyeka idanuttā charṣaṇīdhṛtā ॥5॥
 tamu tvā nūnamasura prachetasam rādho bhāgamivemahe ।
 mahīva kṛtiḥ śaraṇā ta indra pra te sumnā no aśnavan ॥6॥

य. (Yv.) २०.३०

बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् । येन ज्योतिरजनयवृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥३०॥
 bṛhadindrāya gāyata maruto vṛtrahantamam । yena jyotirajanayanvṛtāvṛdho devam
 devāya jāgṛvi ॥30॥

३२७. नृमेध-पुरुमेधौ आंगिरसौ (Nṛmedha-Purumedhau Āngirasau)

१. इन्द्रः (Indrah) - सा. (Sv.) २४८; २५७-५८; २६९; ६०१; १४११-१२; १४२९-३१; १४९२-९३

सा. (Sv.) २४८

त्वमिन्द्र यशा अस्यजीषी शवसस्पतिः । त्वं वृत्राणि हंस्यप्रतीन्येक इत्पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृतिः ॥६॥
 tvamindra yaśā asyṛjīṣi śavasaspatiḥ ।
 tvam vṛtraṇi haṁsyapratīnyeka itpurvanuttaścharṣaṇīdhṛtiḥ ॥6॥

सा. (Sv.) २५७-५८

प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत । वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥५॥

बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तम् । येन ज्योतिरजनयवृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥६॥

pra va indrāya bṛhate maruto brahmārchata /
vṛtram hanati vṛtrahā śatakraturvajreṇa śataparvaṇā ॥5॥
bṛhadindrāya gāyata maruto vṛtrahantamam /
yena jyotirajanayannṛtāvṛdho devaṁ devāya jāgṛvi ॥6॥

सा. (Sv.) २६९

आ नो विश्वासु हव्यमिन्द्र समत्सु भूषत । उप ब्रह्माणि सवनानि वृत्रहन्परमज्या ऋचीषम ॥७॥

ā no viśvāsu havyamindra samatsu bhūṣata /
upa brahmāṇi savanāni vṛtrahanparamajyā ṛchīṣama ॥7॥

सा. (Sv.) ६०९

यज्जायथा अपूर्व्यं मघवन्वृत्रहयाय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्रा उतो दिवम् ॥७॥

yajjāyathā apūrvya maghavanvṛtrahayāya /
tatpṛthivīmaprathayastadastabhñā uto divam ॥7॥

सा. (Sv.) १४११-१२

त्वमिन्द्र यशा अस्यृजीषी शवसस्पतिः । त्वं वृत्राणि हं स्यप्रतीन्येक इत्पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृतिः ॥१॥

तमुत्वा नूनमसुर प्रचेतसं राधो भागमिवेमेहे ।

महीव कृत्तिः शरणा त इन्द्र प्र ते सुम्ना नो अश्रवन् ॥२॥

tvamindra yaśā asyṛjīṣī śavasaspatiḥ /
tvam vṛtrāṇi haṁ syapratīnyeka itpurvanuttaścharṣaṇīdhṛtiḥ ॥1॥
tamutvā nūnamasura prachetasam rādho bhāgamivemahe /
mahīva kṛttiḥ śaraṇā ta indra pra te sumnā no aśnavan ॥2॥

सा. (Sv.) १४२९-३१

यज्जायथा अपूर्व्यं मघवन्वृत्रहत्याय । तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्रा उतो दिवम् ॥१॥

तत्ते यो अजायत तदर्क उत हस्कृतिः । तद्विश्वमभिभूरसि यज्जातं यच्च जन्त्वम् ॥२॥

आमासु पक्वमैरय आ सूर्य रोहयो दिवि । घर्म न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे बृहत् ॥३॥

yajjāyathā apūrvya maghavanvṛtrahatyāya /
tatpṛthivīmaprathayastadastabhñā uto divam ॥1॥
tatte yāo ajāyata tadarka uta haskṛtiḥ /
tadviśvamabhibhūrasi yajjātam yachcha jantvam ॥2॥
āmāsu pakvamairaya ā sūrya rohayo divi /
gharma na sāmantapatā suvṛktibhirjuṣtam girvaṇase bṛhat ॥3॥

सा. (Sv.) १४२२-२३

आ नो विश्वासु हव्यमिन्द्रं समत्सु भूषत । उप ब्रह्माणि सवनानि वृत्रहन् परमज्या ऋचीषम ॥१॥

त्वं दाता प्रथमो राधसामस्यसि सत्य ईशानकृत् ।

तुविद्युमस्य युजया वृणीमहे पृत्रस्य शवसो महः ॥२॥

ā no viśvāsu havyamindram samatsu bhūṣata /upa brahmāṇi savanāni vṛtrahan
paramajyā ṛchīṣama ॥1॥
tvam dātā prathamō rādhasāmasyasi satya īśānakṛt /
tuvidyumnasya yujayā vṛṇīmahe pṛtrasya śavaso mahaḥ ॥2॥

३२८. नृमेधः वामदेवो वा (Nṛmedhaḥ Vāmadevo Vā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) १७६८-१७७०

एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नाम श्रुतो गुणे ॥१॥

त्वामिच्छवसस्पते यन्ति गिरो न संयतः ॥२॥

eṣa brahmā ya ṛtviya indro nāma śruto guṇe ॥1॥
tvāmichchhavasaspate yanti giro na saṁyataḥ ॥2॥

३२९. नेमो भार्गवः (Nemo Bhārgavaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१००.१-९; ८.१००.१२

ऋ. (Rv.) ८.१००.१-९

अयं त एमि तन्वा पुरस्ताद्विश्वे देवा अभि मा यन्ति पश्चात् ।
 यदा मह्यं दीधरो भागमिन्द्रादिन्मया कृणवो वीर्याणि ॥१॥
 दधामि ते मधुनो भक्षमग्रे हितस्ते भागः सुतो अस्तु सोमः ।
 असश्च त्वं दक्षिणतः सखा मेऽधा वृत्राणि जङ्घनाव भूरि ॥२॥
 प्र सु स्तोमं भरत वाजयन्त इन्द्राय सत्यं यदि सत्यमस्ति ।
 नेन्द्रो अस्तीति नेम उ त्व आह क ई ददर्श कमभि ष्टवाम ॥३॥
 अयमस्मि जरितः पश्य मेह विश्वा जातान्यभ्यस्मि मह्ना ।
 ऋतस्य मा प्रदिशो वर्धयन्त्याददिरो भुवना दर्दरीमि ॥४॥
 आ यन्मा वेना अरुहन्वृतस्यै एकमासीनं हर्यतस्य पृष्ठे ।
 मनश्चिन्मे हृद आ प्रत्यवोचदिक्रदिच्छुमन्तः सखायः ॥५॥
 विश्वेत्ता ते सवनेषु या चकर्थ मघवन्निन्द्र सुन्वते ।
 पारावतं यत्पुरुसंभृतं वस्वपावृणोः शरभाय ऋषिबन्धवे ॥६॥
 प्र नूनं धावता पृथङ्ग्रेह यो वो अवावरीत् ।
 नि षीं वृत्रस्य मर्मणि वज्रमिन्द्रो अपीपतत् ॥७॥
 मनोजवा अयमान आयसीमतरत्पुरम् । दिवं सुपर्णो गत्वाय सोमं वज्रिण आभरत् ॥८॥
 समुद्रे अन्तः शयत उदना वज्रो अभीवृतः । भरन्त्यस्मै संयतः पुरः प्रस्रवणा बलिम् ॥९॥
ayam ta emi tanvā purastādvīśve devā abhi mā yanti paśchāt ।
yadā mahyam dīdharo bhāgamindrādinmayā kṛṇavo vīryāṇi ॥1॥
dadhāmi te madhuno bhakṣamagre hitaste bhāgaḥ suto astu somaḥ ।
asaścha tvam dakṣiṇataḥ sakhā me'dhā vṛtrāṇi jaṅghanāva bhūri ॥2॥
pra su stomaṁ bharata vājayanta indrāya satyam yadi satyamasti ।
nendro astūti nema u tva āha ka ī dadarśa kamabhi ṣṭavāma ॥3॥
ayamasmi jaritaḥ paśya meha viśvā jātānyabhyasmi mahnā ।
ṛtasya mā pradiśo vardhayantyādardiro bhuvanā dardarīmi ॥4॥
ā yanmā venā aruhannṛtasyam ekamāsīnam haryatasya pṛṣṭhe ।
manaśchinme hṛda ā pratyavochadikradimchhaśumantaḥ sakhāyaḥ ॥5॥
viśvettā te savaneṣu yā chakartha maghavannindra sunvate ।
pārāvataṁ yatpurasambhṛtaṁ vasvapāvṛṇoḥ śarabhāya ṛṣibandhave ॥6॥
pra nūnam dhāvataḥ pṛthagneha yo vo avāvarīt ।
nī ṣīm vṛtrasya marmaṇi vajramindro apīpatat ॥7॥
manojavā ayamāna āyasimataratpuram ।
divam suparṇo gatvāya somaṁ vajriṇa ābharat ॥8॥
samudre antaḥ śayata udanā vajro abhivṛtaḥ ।
bharantyasmai sarīyataḥ puraḥ prasravaṇā balim ॥9॥

ऋ. (Rv.) ८.१००.१२

सखे विष्णो वितरं वि क्रमस्व द्यौर्देहि लोकं वज्राय विष्कभे ।
 हनाव वृत्रं रिणचाव सिन्धूनिन्द्रस्य यन्तु प्रसवे विसृष्टाः ॥१२॥
sakhe viṣṇo vitarāṁ vi kramasva dyaurdehi lokam vajrāya viṣkabhe ।
hanāva vṛtram riṇachāva sindhūnindrasya yantu prasave viśṛṣṭāḥ ॥12॥

२. वाक् (Vāk) - ऋ. (Rv.) ८.१००.१०; ८.१००.११

ऋ. (Rv.) ८.१००.१०

यद्वाग् वदन्त्यविचेतनानि राष्ट्री देवानां निषसाद मन्द्रा ।
 चतस्र ऊर्ज दुदुहे पर्यासि क स्विदस्याः परमं जगाम ॥१०॥
yadvāg vadantyavichetanāni rāṣṭrī devānām niṣasāda mandrā ।

chatastra ūrja duduhe payāṁsi kva svidasyāḥ paramaṁ jagāma ॥10॥

ऋ. (Rv.) ८.१००.११

देवीं वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति ।

सा नो मन्द्रेषमूर्ज दुहाना धेनुर्वागस्मानुप सुष्टुतैतु ॥११॥

devīm vāchamajanayanta devāstāṁ viśvarūpāḥ paśavo vadanti ।

sā no mandreṣamūrja duhānā dhenurvāgasmānupa suṣṭutaitu ॥11॥

३३०. नोधा (Nodhā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.८८.१-६; अ. (Av.) २०.९.१-२; २०.३५.१-१६; २०.४९.४; ५; य. (Yv.) ३४.१६; १७

ऋ. (Rv.) ८.८८.१-६

तं वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।

अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥१॥

द्युक्षं सुदानुं तविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम् ।

क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्रिणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥२॥

न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीळवः ।

यद्वित्ससि स्तुवते मावते वसु नकिष्टदा मिनाति ते ॥३॥

योद्धासि क्रत्वा शवसोत दंसना विश्वा जाताभि मज्मना ।

आ त्वायमर्क ऊतये ववर्तति यं गोतमा अजीजनन् ॥४॥

प्र हि रिरिक्ष ओजसा दिवो अन्तेभ्यस्परि ।

न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिवमनु स्वधां ववक्षिथ ॥५॥

नकिः परिष्टिर्मघवन्मघस्य ते यद्वाशुषे दशस्यसि ।

अस्माकं बोध्युचथस्य चोदिता मंहिष्ठो वाजसातये ॥६॥

taṁ vo dasmamṛtiṣaḥam vasmāmandānamandhasaḥ ।

abhi vatsaṁ na svasareṣu dhenava indraṁ gīrbhirnavāmahe ॥1॥

dyukṣaṁ sudānuṁ taviṣībhiraṁvṛtaṁ giriṁ na purubhojasam ।

kṣumantaṁ vājaṁ śatīnaṁ sahasriṇaṁ makṣū gomantaṁmīmahe ॥2॥

na tvā bṛhanto adrayo varanta indra vīḷavaḥ ।

yadditsasi stuvate māvate vasu nakiṣṭadā mināti te ॥3॥

yoddhāsi kratvā śavasota daṁsanā viśvā jātābhi majmanā ।

ā tvāyamarka ūtaye vavartati yaṁ gotamā ajījanan ॥4॥

pra hi ririkṣa Ojaśa divo antebhyaspari ।

na tvā vīvyācha raja indra pāṛthivamanu svadhāṁ vavakṣitha ॥5॥

nakīḥ pariṣṭirmaghavanmaghasya te yaddāśuṣe daśasyasi ।

asmākaṁ bodhyuchathasya choditā maṁhiṣṭho vājasātaye ॥6॥

अ. (Av.) २०.९.१-२

तं वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।

अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥१॥

द्युक्षं सुदानुं तविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम् ।

क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्रिणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥२॥

taṁ vo dasmamṛtiṣaḥam vasmāmandānamandhasaḥ ।

abhi vatsaṁ na svasareṣu dhenava indraṁ gīrbhirnavāmahe ॥1॥

dyukṣaṁ sudānu taviṣībhiraṁvṛtaṁ giriṁ na purubhojasam ।

kṣumantaṁ vājaṁ śatīnaṁ sahasriṇaṁ makṣū gomantaṁmīmahe ॥2॥

अ. (Av.) २०.३५.१-१६

अस्मा इदु प्र तवसे तुराय प्रयो न हर्मि स्तोमं महिनाय ।

ऋचीषमायाघ्निरिव ओहमिन्द्राय ब्रह्माणि राततमा ॥१॥

अस्मा इदु प्रयइव प्र यंसि भराभ्यांगूषं बाधे सुवृत्ति ।
 इन्द्राय हृदा मनसा मनीषा प्रलाय पत्ये धियो मर्जयन्त ॥२॥
 अस्मा इदु त्यमुपमं स्वर्षा भराभ्यांगूषमास्येन ।
 मा हिष्ठमच्छोक्तिभिर्मतीनां सुवृत्तिभिः सरिं वावधध्यै ॥३॥
 अस्मा इदु स्तोमं स हिनोमि रथं न तष्टेव तत्सिनाय ।
 गितरश्च गिर्वाहसे सुवृत्तीन्द्राय विश्वमिन्वं मेधिराय ॥४॥
 अस्मा इदु सप्तिमिव श्रवस्येन्द्रायार्क जुह्वा३ समंजे ।
 वीरं दानौकसं वन्दध्यै पुरां गूर्तश्रवसं दर्माणम् ॥५॥
 अस्मा इदु त्वष्टा तक्षद् वज्रं स्वपस्तमं स्वर्य१ रणाय ।
 वृत्रस्य चिद् विदद् येन मर्म तुजन्नीशानस्तुजता कियेधाः ॥६॥
 अस्येदु मातुः सवनेषु सद्यो महः पितुं पपिवांचार्वन्ना ।
 मुषायद् विष्णुः पचतं सहीयान् विध्यद् वराहं तिरो अद्रिमस्ता ॥७॥
 अस्मा इदु गनाश्चिद् देवपत्नीरिन्द्रायार्कमहिहत्या ऊवुः ।
 परि द्यावापृथिवी जभ्र उर्वी नास्य ते महिमानं परि ष्टः ॥८॥
 अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवस्पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात् ।
 स्वराळिन्द्रो दम आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय ॥९॥
 अस्येदेव शवसा शुषन्तं वि वृश्चद् वज्रेण वृत्रमिन्द्रः ।
 गा न ब्राणा अवनीरमुंचदभि श्रवो दावने सचेताः ॥१०॥
 अस्येदु त्वेषसा रन्त सिन्धवः परि यद् वज्रेण सीमयच्छत् ।
 ईशानकृद् दाशुषे दशस्यन् तुर्वीतये गाधं तुर्वणिः कः ॥११॥
 अस्मा इदु प्र भरा तूतुजानो वृत्राय वज्रमीशानः कियेधाः ।
 गोर्न पर्व वि रदा तिरश्चेष्यन्नर्णास्यपां चरध्यै ॥१२॥
 अस्येदु प्र ब्रूहि पूर्व्याणि तुरस्य कर्माणि नव्य उक्थैः ।
 युधे यदिष्णान आयुधान्युघायमाणो निरिणाति शत्रून् ॥१३॥
 अस्येदु भिया गिरयश्च दृढा द्यावा च भूमा अनुषस्तुजेते ।
 उपो वेनस्य जोगुवान् ओणिं सद्यो भुवद् वीर्याय नोधाः ॥१४॥
 अस्मा इदु त्यदनु दाय्येषामेको यद् वज्रे भूरेरीशानः ।
 प्रैतशं सूर्ये पस्पृधानं सौवश्य्ये सुष्विमावदिन्द्रः ॥१५॥
 एवा ते हारियोजना सुवृत्तीन्द्र ब्रह्माणि गोतमासो अक्रन् ।
 ऐषु विश्वपेशसं धियं धाः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥१६॥

asmā idu pra tavase turāya prayo na harmi stomam mahināya ।
ṛchiṣamāyādhriḡava Ohamindrāya brahmāṇi rātatamā ॥1॥
asmā idu prayaiva pra yansi bharāmyāṅgūṣam bādhe suvrkti ।
indrāya hr̥dā manasā manīṣā pratnāya patye dhiyo marjayanta ॥2॥
asmā idu tyamupamam svarṣā bharāmyāṅgūṣamāsyena ।
mā hiṣṭhamachchhoktibhirmatinām suvrktibhiḥ sarim vāvadhadyai ॥3॥
asmā idu stomam sa hinomi ratham na taṣṭeva tatsināya ।
gitaraścha girvāhase suvrktūndrāya viśvamīvanam medhirāya ॥4॥
asmā idu saptimiva śravasyendrāyārka juhnā3 samāṅje ।
vīram dānaukasam vandadhyai purām gūrtaśravasam darmāṇam ॥5॥
asmā idu tvaṣṭā takṣad vajram svapastamam svarya1 raṇāya ।
vṛtrasya chid vidad yena marma tujannīśānastujatā kiyedhāḥ ॥6॥
asyedu mātuh savaneṣu sadyo mahaḥ pitum papivāṁchārvannā ।
muṣāyad viṣṇuḥ pachatam sahiyān vidhyad varāham tiro adrimastā ॥7॥
asmā idu ganāśchid devapatnīrindrāyārkamahihatyā ūvuḥ ।
pari dyāvāpṛthivī jabhra urvī nāsy te mahimānam pari ṣṭaḥ ॥8॥
asyedeva pra ririche mahitvam divaspṛthivyāḥ paryantarikṣāt ।

svarāḥlindro dama ā viśvagūrtah svarīramatro vavakṣe rapāya ॥9 ॥
asyedeva śavasā śuśantaṁ vi vṛśchad vajreṇa vṛtramindrah ॥
gā na vrāṇā avanīramumchadabhi śravo dāvane sachetāḥ ॥10 ॥
asyedu tveṣasā ranta sindhavaḥ pari yad vajreṇa sīmayachchhat ॥
īśānakṛd dāśuṣe daśasyan turvītaye gādham turvaṇiḥ kaḥ ॥11 ॥
asmā idu pra bharā tūtujāno vṛtrāya vajramīśānaḥ kiye dhāḥ ॥
gorna parva vi radā tiraścheṣyannarṇāsyapām charadhyai ॥12 ॥
asyedu pra brūhi pūrvyāṇi turasya karmāṇi navya ukthaiḥ ॥
yudhe yadiṣṇāna āyudhānyṛghāyamāṇo niriṇāti śatrūn ॥13 ॥
asyedu bhiyā girayaścha dṛdhā dyāvā cha bhūmā januṣastujete ॥
upo venasya joguvān Oṇīm sadyo bhuvad vīryāya nodhāḥ ॥14 ॥
asmā idu tyadanu dāyēṣāmeko yad vavne bhūrerīśānaḥ ॥
praitaśam sūrye paspṛdhānam sauvaśvye suṣvimāvadindrah ॥15 ॥
evā te hāriyojanā suvṛktūndra brahmāṇi gotamāso akran ॥
aīṣu viśvapeśasam dhiyam dhāḥ prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyāt ॥16 ॥

अ. (Av.) २०.४९.४-५

तं वो दसममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।
 अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥४ ॥
 द्युक्षं सुदानुं तविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम् ।
 क्षुमन्तं वाजं शतिनं सहस्रिणं मक्षू गोमन्तमीमहे ॥५ ॥
taṁ vo dasmamṛtiṣahaṁ vasormandānamandhasaḥ ॥
abhi vatsaṁ na svasareṣu dhenava indraṁ gīrbhirnavāmahe ॥4 ॥
dyukṣaṁ sudānuṁ taviṣībhiraṇvṛtaṁ girim na purubhojasam ॥
kṣumantaṁ vājaṁ śatinaṁ sahasriṇaṁ makṣū gomantaṁmīmahe ॥5 ॥

य. (Yv.) ३४.१६-१७

प्र मन्महे शवसानाय शूषमांगूषं गिर्वणसेऽंगिरम्वत् ।
 सुवृक्तिभिः स्तुवतऽऋग्मियायार्चामार्कं नरे विश्रुताय ॥१६ ॥
 प्र वो महे महि नमो भरध्वमांगूष्यंशवसानाय साम ।
 येना नः पूर्वे पितरः पदाऽऽर्चन्तोऽंगिरसो गाऽऽविन्दन् ॥१७ ॥
pra manmahe śavasānāya śūṣamāṅgūṣaṁ girvaṇase'aṅgiramvat ॥
suvṛktibhiḥ stuvata'ṛgmīyāyārchāmārka nare viśrutāya ॥16 ॥
pra vo mahe mahi namo bharadhvamāṅgūṣyaṁśavasānāya sāma ॥
yenā naḥ pūrve pitarah padāā'archanto'aṅgirasō gā'avindan ॥17 ॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.९३.१-५

साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।
 हरिः पर्यद्रवज्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥१ ॥
 सं मातृभिर्न शिशुर्वावशानो वृषा दधन्वे पुरुवारो अद्भिः ।
 मर्यो न योषामभि निष्कृतं यन्त्सं गच्छते कलश उस्त्रियाभिः ॥२ ॥
 उत प्र पिप्य ऊधरध्याया इन्दुर्धाराभिः सचते सुमेधाः ।
 मूर्धानं गावः पयसा चमूष्वभि श्रीणन्ति वसुभिर्न नितैः ॥३ ॥
 स नो देवेभिः पवमान रदेन्दो रयिमश्विनं वावशानः ।
 रथिरायतामुशती पुरन्धिरस्मद्ग्रशा दावने वसूनाम् ॥४ ॥
 नू नो रयिमुप मास्व नृवन्तं पुनानो वाताप्यं विश्वश्चन्द्रम् ।
 प्र वन्दितुरिन्दो तार्यायुः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥५ ॥
sākamukṣo marjayanta svasāro daśa dhīrasya dhītayo dhanutrīḥ ॥
hariḥ paryadravajjāḥ sūryasya droṇaṁ nanakṣe atyo na vājī ॥1 ॥
saṁ mātṛbhirna śīśurvāvaśāno vṛṣā dadhanve puruvāro adbhiḥ ॥
maryo na yoṣāmabhi niṣkṛtaṁ yantsaṁ gachchhate kalaśa usriyābhiḥ ॥2 ॥

uta pra pipya ūdharadhnyāyā indurdhārābhiḥ sachate sumedhāḥ ।
 mūrdhānāṁ gāvaḥ payasā chamūṣvabhi śrīṇanti vasubhirna niktaiḥ ॥3॥
 sa no devebhiḥ pavamāna radendo rayimaśvināṁ vāvaśānaḥ ।
 rathirāyatāmuśatī purandhirasmadyra1gā dāvane vasūnām ॥4॥
 nū no rayimupa māsva nṛvantaṁ punāno vātāpyaṁ viśvaśchandram ।
 pra vanditurindo tāryāyuh prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyāt ॥5॥

३३१. नोधा गौतमः (Nodhā Gautamaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.५८.१-९; १.६०.१-५

ऋ. (Rv.) १.५८.१-९

नू चितसहोजा अमृतो नि तुन्दते होता यदूतो अभवद्विवस्वतः ।
 वि साधिष्ठेभिः पथिभी रजो मम आ देवताता हविषा विवासति ॥१॥
 आ स्वमद्ग युवमानो अजरस्तृष्वविष्यन्नतसेषु तिष्ठति ।
 अत्यो न पृष्ठं पृषितस्य रोचते दिवो न सानु स्तनयन्नचिक्रदत् ॥२॥
 क्राणा रुद्रेभिर्वसुभिः पुरोहितो होता निषत्तो रयिषाळमर्त्यः ।
 रथो न विक्ष्वृजसान आयुषु व्यानुषग्वार्या देव ऋण्वति ॥३॥
 वि वातजूतो अतसेषु तिष्ठते वृथा जुहूभिः सृण्या तुविष्वणिः ।
 तृषु यदग्ने वनिनो वृषायसे कृष्णं त एम रुशदूर्मे अजर ॥४॥
 तपुर्जम्भो वन आ वातचोदितो यूथे न साह्वौ अव वाति वंसगः ।
 अभिब्रजन्नक्षितं पाजसा रजः स्थातुश्चरथं भयते पतत्रिणः ॥५॥
 दधुष्टा भृगवो मानुषेष्वा रयिं न चारुं सुहवं जनेभ्यः ।
 होतारमग्ने अतिथि वरेण्यं मित्रं न शेवं दिव्याय जन्मने ॥६॥
 होतारं सप्त जुहोऽयजिष्ठं यं वाघतो वृणते अध्वरेषु ।
 अग्निं विश्वेषामरतिं वसूनां सपर्यामि प्रयमा यामि रत्नम् ॥७॥
 अच्छिद्रा सूनो सहसो नो अद्य स्तोतृभ्यो मित्रमहः शर्म यच्छ ।
 अग्ने गणन्तमंहस उरुष्योर्जो नपात्पूर्भिः रायसीभिः ॥८॥
 भवा वरूथं गृणते विभावो भवा मघवन्मघवद्भ्यः शर्म ।
 अरुष्याग्ने अंहसो गृणन्तं प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥९॥
 nū chitasahojā amṛto nī tundate hotā yaddūto abhavadvivasvataḥ ।
 vi sādhiṣṭhebhiḥ pathibhiḥ rajo mama ā devatātā haviṣā vivāsati ॥1॥
 ā svamadma yuvamāno ajarastrṣvaviṣyannataseṣu tiṣṭhati ।
 atyo na pṛṣṭhaṁ pṛṣitasya rochate divo na sānu stanayannachikradat ॥2॥
 krāṇā rudrebhirvasubhiḥ purohito hotā niṣatto rayiṣāḥ amartyaḥ ।
 ratho na vikṣvṛjjasāna āyuṣu vyānuṣagvāryā deva ṛṇvati ॥3॥
 vi vātājūto ataseṣu tiṣṭhate vṛthā juhūbhiḥ sṛṇyā tuviṣvaṇiḥ ।
 tṛṣu yadagne vanino vṛṣāyase kṛṣṇaṁ ta ema ruśadūrme ajara ॥4॥
 tapurjambho vana ā vātachodito yūthe na sāhnām āva vāti vaṁsagaḥ ।
 abhivrajannakṣitaṁ pājasā rajaḥ sthātuścharathaṁ bhayate patatrīṇaḥ ॥5॥
 dadhuṣṭvā bhṛgavo mānuṣeṣvā rayiṁ na chāruṁ suhavaṁ janebhyaḥ ।
 hotāramagne atithi vareṇyaṁ mitraṁ na śevaṁ divyāya janmane ॥6॥
 hotāraṁ sapta juhno3yajīṣṭhaṁ yaṁ vāghato vṛṇate adhvareṣu ।
 agirīna viśveṣāmaratiṁ vasūnāṁ saparyāmi prayamā yāmi ratnam ॥7॥
 achchhidrā sūno sahaso no adya stotṛbhyo mitramahaḥ śarma yachchha ।
 agne gaṇantamamhasa uruṣyorjo napātpūrbhirāyasībhiḥ ॥8॥
 bhavā varūthaṁ grṇate vibhāvo bhavā maghavanmaghavadbhyaḥ śarma ।
 aruṣyāgne amhaso grṇantaṁ prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyāt ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.६०.१-५

वह्नि यशसं विदथस्य केतुं सुप्राव्यं दूतं सद्योऽर्थम् ।

द्विजन्मानं रयिमिव प्रशस्तं रातिं भरद् भृगवे मातरिश्वा ॥१॥
 अस्य शासुरुभयासः सचन्ते हविष्मन्त उशिजो ये च मर्ताः ।
 दिवश्चित्पूर्वो न्यसादि होतापृच्छ्यो विश्वपतिर्विक्षु वेधाः ॥२॥
 तं नव्यसी हृद आ जायमानमस्मत्सुकीर्तिर्मधुजिह्वमश्याः ।
 यमृत्विजो वृजने मानुषासः प्रयस्वन्त आयवो जीजन्त ॥३॥
 उशिकपावको वसुर्मानुषेषु वरेण्यो होताधायि विक्षु ।
 दमूना गृहपतिर्दम आँ अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणाम् ॥४॥
 तं त्वा वयं पतिमग्रे रयीणां प्र शंसामो मतिभिर्गोतमासः ।
 आशुं न वाजम्भरं मर्जयन्तः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥५॥
vahni yaśasam vidathasya ketum supravayam dūtam sadyoartham ।
dvijanmānam rayimiva praśastam rātim bharad bhṛgave mātariśvā ॥1॥
asya śāsurubhayāsaḥ sachante haviṣmanta usījo ye cha martāḥ ।
divaśchitpūrvo nyasādi hotāpṛchchhyo viśpatirvikṣu vedhāḥ ॥2॥
taṁ navyasī hṛda ā jāyamānamasmatsukīrtirmadhujihvamaśyāḥ ।
yamṛtvijo vṛjane mānuṣāsaḥ prayasvanta āyavo jījanta ॥3॥
uśikpāvako vasurmānuṣeṣu vareṇyo hotādhāyī vikṣu ।
damūnā gṛhapatirdama ām agnirbhuvadrayipatī rayīṇām ॥4॥
taṁ tvā vyaṁ patimagne rayīṇām pra śamsāmo matibhirgotamāsaḥ ।
āśum na vājambharam marjayantaḥ prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyāt ॥5॥

२. अग्निर्वैश्वानरः (Agnirvaiśvānaraḥ) - ऋ. (Rv.) १.५९.१-७

वया इदग्रे अग्रयस्ते अन्ये त्वे वि अमृता मादयन्ते ।
 वैश्वानर नाभिरसि क्षितीनां स्थेणेव जनां उपमिदयन्त ॥१॥
 मूर्धा दिवो नाभिरग्निः पृथिव्या अथाभवदरती रोदस्योः ।
 तं त्वा देवासोऽजनयन्त देवं वैश्वानर ज्योतिरिदार्याय ॥२॥
 आ सूर्ये न रश्मयो ध्रुवासो वैश्वानरे दधिरेऽग्रा वसूनि ।
 या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु या मानुषेष्वसि तस्य राजा ॥३॥
 बृहती इव सूनवे रोदसी गिरो होता मनुष्योऽ न दक्षः ।
 स्वर्वते सत्यशुष्माय पूर्वी वैश्वानराय नृतमाय यहीः ॥४॥
 दिवश्चित्ते बृहतो जातवेदो वैश्वानर प्र रिरिचे महित्वम् ।
 राजा कृष्टीनामसी मानुषीणां युधा देवेभ्यो वरिवश्चकर्त्त ॥५॥
 प्र नू महित्वं वृषभस्य वोचं यं पूरवो वृत्रहणं सचन्ते ।
 वैश्वानरो दस्युमग्निर्जघन्वाँ अधूनोत्काष्ठा अव शम्बरं भेत् ॥६॥
 वैश्वानरो महिम्ना विश्वकृष्टिर्भरद्वाजेषु यजतो विभावा ।
 शातवनेये शतिनीभिरग्निः पुरुणीथे जरते सूनृतावान् ॥७॥
vayā idagne agnayaste anye tve vie amṛtā mādayante ।
vaiśvānara nābhirasi kṣitīnām stheṇeva janāṁ upamidyayantha ॥1॥
mūrdhā divo nābhiragniḥ pṛthivyā athābhavadaratī rodasyoḥ ।
taṁ tvā devāso'janayanta devaṁ vaiśvānara jyotiridāryāya ॥2॥
ā sūrye na rāśmayo dhruvāso vaiśvānare dadhire'gnā vasūni ।
yā parvateṣvoṣadhiṣvapsu yā mānuṣeṣvasi tasya rājā ॥3॥
br̥hatī iva sūnave rodasī giro hotā manuṣyo' n dakṣaḥ ।
svarvate satyaśuṣmāya pūrvī vaiśvānarāya nṛtamāya yahniḥ ॥4॥
divaśchitte br̥hato jātavedo vaiśvānara pra ririche mahitvam ।
rājā kṛṣṭīnāmāsī mānuṣīṇām yudhā devebhyo varivaśchakartha ॥5॥
pra nū mahitvaṁ vṛṣabhasya vochaṁ yaṁ pūravo vṛtrahaṇaṁ sachante ।
vaiśvānaro dasyumagnirjaghanvāṁ adhūnotkāṣṭhā ava śambaram bhet ॥6॥
vaiśvānaro mahimnā viśvakṛṣṭirbharadvājeṣu yajato vibhāvā ।
śātavaneye śatinībhiragniḥ puruṇīthe jarate sūnṛtāvān ॥7॥

३. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १.६१.१-१६; १.६२.१-१३; १.६३.१-९; १.६४.१-१५; सा. (Sv.) २३६; २९६; ३१२; ६८५-६८६; य. (Yv.) ३४.१६-१७

ऋ. (Rv.) १.६१.१-१६

अस्मा इदु प्र तवसे तुराय प्रयो न हर्मि स्तोमं महिनाय ।
 ऋचीषमायाध्रिगव ओहमिन्द्राय ब्रह्माणि राततमा ॥१॥
 अस्मा इदु प्रय इव प्र यंसि भराभ्यांगूषं बाधे सुवृक्ति ।
 इन्द्राय हृदा मनसा मनीषा प्रलाय पत्ये धियो मर्जयन्त ॥२॥
 अस्मा इदु त्यमुपमं स्वर्षा भराभ्यांगूषमास्येन ।
 मंहिष्ठमच्छोक्तिभिर्मतीनां सुवृक्तिभिः सूरिं वावृधध्यै ॥३॥
 अस्मा इदु स्तोमं सं हिनोमि रथं न तष्टेव तत्सिनाय ।
 गिरश्च गिरवाहसे सुवृक्तीन्द्राय विश्वमिन्वं मेधिराय ॥४॥
 अस्मा इदु सप्तमिव श्रवस्येन्द्रायार्क जुह्वा३ समंजे ।
 वीरं दानौकसं वन्दध्यै पुरां गूर्तश्रवसं दर्माणम् ॥५॥
 अस्मा इदु त्वष्टा तक्षद्वज्रं स्वपस्तमं स्वर्यशरणाय ।
 वृत्रस्य चिद्विदद्येन मर्म तुजत्रीशानस्तुजता कियेधाः ॥६॥
 अस्येदु मातुः सवनेषु सद्यो महः पितुं पपिवांचार्वन्ना ।
 मुषायद्विष्णु५ पचतं सहीयान्विध्यद्वराहं तिरो अद्रिमस्ता ॥७॥
 अस्मा इदु ग्राश्चिद् देवपत्नीरिन्द्रायार्कमहिहत्य ऊवुः ।
 परि द्यावापृथिवी जभ्र उर्वी नास्य ते महिमानं परि ष्टः ॥८॥
 अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवस्पृथिव्याः पर्यत्रिक्षात् ।
 स्वराळिन्द्रो दम आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय ॥९॥
 अस्येदेव शवसा शुषन्तं वि वृश्चद्वज्रेण वृत्रमिन्द्रः ।
 गा न त्राणा अवनीरमुंचदभि श्रवो दावने सचेताः ॥१०॥
 अस्येदु त्वेषसा रन्त सिन्धवः परि यद्वज्रेण सीमयच्छत् ।
 ईशानकृद्वाशुषे दशस्यन्तुर्वीतये गाधं तुर्वणिः कः ॥११॥
 अस्मा इदु प्र भरा तृतुजानो वृत्राय वज्रमीशानः कियेधाः ।
 गोर्न पर्व वि रदा तिरश्चेष्यन्नर्णास्यपां चरध्यै ॥१२॥
 अस्येदु प्र ब्रूहि पूर्याणि तुरस्य कर्माणि नव्य उक्थैः ।
 युधे यदिष्णान आयुधान्यृघयमाणो निरिणाति शत्रून् ॥१३॥
 अस्येदु भिया गिरयश्च दृळ्हा द्यावा च भूमा जनुषस्तुजेते ।
 उपो वेनस्य जोगुवान ओणिं सद्यो भुवद्वीर्याय नोधाः ॥१४॥
 अस्मा इदु त्यदनु दाय्येषामेको यद्वज्रे भूरेरीशानः ।
 प्रैतशं सूर्ये पस्मृधानं सौवश्य्ये सुष्विमावदिन्द्रः ॥१५॥
 एवा ते हारियोजना सुवृक्तीन्द्र ब्रह्माणि गोतमासो अक्रन् ।
 ऐषु विश्वपेशसं धियं धाः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥१६॥

asmā idu pra tavase turāya prayo na harmi stomam mahināya ।
ṛchiṣamāyādhriḡava Ohamindrāya brahmāṇi rātatamā ॥1॥
asmā idu praya iva pra yaṁsi bharāmyāṁgūṣam bādhe suvṛkti ।
indrāya hṛdā manasā maṁṣā pratnāya patye dhiyo marjayanta ॥2॥
asmā idu tyamupamarṁ svarṣā bharāmyāṁgūṣamāsyena ।
maṁhiṣṭhamachchhoktibhirmatinām suvṛktibhiḥ sūrim vāvṛdhadhyai ॥3॥
asmā idu stomam sam hinomi ratham na taṣṭeva tatsināya ।
giraścha girvāhase suvṛktīndrāya viśvaminvarṁ medhirāya ॥4॥
asmā idu saptimiva śravasyendrāyārka juhnā3 samamje ।
vīram dānaukasam vandadhyai puram gūrtaśravasam darmāṇam ॥5॥
asmā idu tvaṣṭā takṣadvajram svapastamarṁ svarya1raṇāya ।
vṛtrasya chidvidadyena marma tujannīśānastujatā kiyeddhāḥ ॥6॥

asyedu mātuh savaneṣu sadyo mahah pitum papivāṁchārvannā /
 muṣāyadviṣṇu5 pachataṁ sahīyānvidhyadvarāhaṁ tiro adrimastā ||7 ||
 asmā idu gnāschid devapatnīrindrāyārkamahihatya ūvuh /
 pari dyāvāpṛthivī jabhra urvī nāsyā te mahimānaṁ pari ṣṭah ||8 ||
 asyedeṣa pra ririche mahitvaṁ divaspṛthivyāḥ paryanriṣṭāt /
 svarālindro dama ā viśvagūrtaḥ svarīramatro vavakṣe rapāya ||9 ||
 asyedeṣa śavasā śuśantaṁ vi vṛśchadvajreṇa vṛtramindraḥ /
 gā na vrāṇā avanīramumchadabhi śravo dāvane sachetāḥ ||10 ||
 asyedu tveṣasā ranta sindhavaḥ pari yadvajreṇa sīmayachchhat /
 īśānakṛddāṣuṣe daśasyanturvītaye gādhaṁ turvaṇiḥ kaḥ ||11 ||
 asmā idu pra bharā tṛtujāno vṛtrāya vajramīśānaḥ kiyedhāḥ /
 gorna parva vi radā tiraścheṣyannarṇāsyapāṁ charadhyaḥ ||12 ||
 asyedu pra brūhi pūrvyāṇi turasya karmāṇi navya ukthaiḥ /
 yudhe yadiṣṇāna āyudhānyṛghayamāṇo niriṇāti śatrūn ||13 ||
 asyedu bhiyā girayaścha dṛḷahā dyāvā cha bhūmā januṣastujete /
 upo venasya joguvāna Oṇim sadyo bhuvadvīryāya nodhāḥ ||14 ||
 asmā idu tyadanu dāyveṣāmeko yadvavne bhūrerīśānaḥ /
 praitāsaṁ sūrye pasṛdhānaṁ sauvaśve suṣvimāvadindraḥ ||15 ||
 evā te hāriyojanā suvṛktīndra brahmāṇi gotamāso akran /
 aiṣu viśvapeśasaṁ dhiyaṁ dhāḥ prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyāt ||16 ||

ऋ. (Rv.) १.६२.१-१३

प्र मन्महे शवसानाय शूषमांगूषं गिर्वणसे अंगिरस्वत् ।
 सुवृक्तिभिः स्तुवत ऋग्मियायार्चामार्क नरे विश्रुताय ॥१ ॥
 प्र वो महे महि नमो भरध्वमांगूष्यं शवसानाय साम ।
 येना नः पूर्वे पितरः पदा अर्चन्तो अंगिरसो गा अविन्दन् ॥२ ॥
 इन्द्रस्यांगिरसां चेष्टौ विदत्सरमा तनयाय धासिम् ।
 बृहस्पतिर्भिन्नदद्रिं विदद्वाः समुस्त्रियाभिर्वावशन्त नरः ॥३ ॥
 स सुष्टुभा स स्तुभा सप्त विप्रैः स्वरेणाद्रिं स्वय्यो३ नवग्वैः ।
 सरण्युभिः फलिगमिन्द्र शक्र वलं रवेण दरयो दशग्वैः ॥४ ॥
 गृणानो अंगिरोभिर्दस्म वि वरुषसा सूर्येण गोभिरन्धः ।
 वि भूम्या अप्रथय इन्द्र सानु दिवो रज उपरमस्तभायः ॥५ ॥
 तदु प्रयक्षतममस्य कर्म दस्मस्य चारुतममस्ति दंसः ।
 उपहरे यदुपरा अपिन्वन्मध्वर्णसो नद्यश्चतस्रः ॥६ ॥
 द्विता वि वव्रे सनजा सनीळे अयास्यः स्तवमानेभिरकैः ।
 भगो न मेने परमे व्योमन्नधरयद्रोदसी सुदंसाः ॥७ ॥
 सनादिवं परि भूमा विरूपे पुनर्भुवा युवती स्वेभिरेवैः ।
 कृष्णोभिरक्तोषा रुशद्विर्वपुर्भिरा चरतो अन्यान्या ॥८ ॥
 सनेमि सख्यं स्वपस्यमानः सूनुर्दाधार शवसा सुदंसाः ।
 आमासु चिद्विषे पक्कमन्तः पयः कृष्णासु रुशद्रोहिणीषु ॥९ ॥
 सनात्सनीळा अवनीरवाता व्रता रक्षन्ते अमृताः सहोभिः ।
 पुरु सहस्रा जनयो न पत्नीर्दुवस्यन्ति स्वसारो अहयाणम् ॥१० ॥
 सनायुवो नमसा नव्यो अर्कैर्वसूयवो मतयो दस्म दद्भुः ।
 पतिं न पत्नीरुशतीरुशन्तं स्पृशन्ति त्वा शवसावन्मनीषाः ॥११ ॥
 सनादेव तव रायो गभस्तौ न क्षीयन्ते नोप दस्यन्ति दस्म ।
 द्युमाँ असि क्रतुमाँ इन्द्र धीरः शिक्षा शचीवस्तव नः शचीभिः ॥१२ ॥
 सनायते गोतम इन्द्र नव्यमतक्षद् ब्रह्म हरियोजनाय ।
 सुनीथाय नः शवसान नोधाः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥१३ ॥
 pra manmahe śavasānāya śūṣamāṁgūṣaṁ girvaṇase aṁgirasvat /

suvṛktibhiḥ stuvata ṛgmīyāyārchāmārka nare viśrutāya ॥1॥
 pra vo mahe mahi namo bharadhvamāṅgūṣyaṁ śavasānāya sāma ।
 yenā naḥ pūrve pitarāḥ padāḥ archanto aṅgirasas gā avindan ॥2॥
 indrasyāṅgirasāṁ cheṣṭau vidatsaramā tanayāya dhāsim ।
 br̥haspatirbhinadadriṁ vidadgāḥ samusriyābhirvāśanta naraḥ ॥3॥
 sa suṣṭubhā sa stubhā sapta vipraiḥ svareṇādriṁ svaryo3 navagvaiḥ ।
 saraṇyubhiḥ phaligamindra śakra valaṁ raveṇa darayo daśagvaiḥ ॥4॥
 gṛṇāno aṅgirobhirdasma vi varuṣasā sūryeṇa gobhirandhaḥ ।
 vi bhūmyā aprathaya indra sānu divo raja uparamastabhāyaḥ ॥5॥
 tadu prayakṣatamamasya karma dasmasya chārutamamasti daṁsaḥ ।
 upahnare yaduparā apinvanmadhvarṇaso nadya1śchatastraḥ ॥6॥
 dvitā vi vavre sanajā sanīle ayāsyāḥ stavamānebhirkaiḥ ।
 bhago na mene parame vyomannadharayadrodasī sudamśaḥ ॥7॥
 sanāddivāṁ pari bhūmā virūpe punarbhuva yuvatī svebhirevaiḥ ।
 kṛṣṇebhiraktoṣā ruśadbhirvapurbhirā charato anyānyā ॥8॥
 sanemi sakhyaṁ svapasyamānaḥ sūnurdādhāra śavasā sudamśaḥ ।
 āmasu chiddadhiṣe pakvamantaḥ payaḥ kṛṣṇāsu ruśadrohiṇīṣu ॥9॥
 sanātsanīlā avanīravātā vratā rakṣante amṛtāḥ saḥobhiḥ ।
 purū sahasrā janayo na patnīrduvasyanti svasāro ahrayāṇam ॥10॥
 sanāyuvō namasā navyo arkairvasūyavo matayo dasma dadruḥ ।
 patiṁ na patnīruśatīruśantaṁ spṛśanti tvā śavasāvanmanīṣāḥ ॥11॥
 sanādeva tava rāyo gabhastau na kṣīyante nopa dasyanti dasma ।
 dyumāṁ asi kratumāṁ indra dhīraḥ śikṣā śachīvastava naḥ śachībhiḥ ॥12॥
 sanāyate gotama indra navyamatakṣad brahma hariyojanāya ।
 sunīthāya naḥ śavasāna nodhāḥ prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyaṭ ॥13॥

ऋ. (Rv.) १.६३.१-९

त्वं महौ इन्द्र यो ह शुष्मैर्द्यावा जानः पृथिवी अमे धाः ।
 यद्ध ते विश्वा गिरयश्चिदभ्वा भिया दृळहासः किरणा नैजन् ॥१॥
 आ यद्धरी इन्द्र विव्रता वेरा ते वज्रं जरिता बाह्वोर्धात् ।
 येनाविहर्यतक्रतो अमित्रान्पुर इष्णासि पुरुहूत पूर्वीः ॥२॥
 त्वं सत्य इन्द्र धृष्णुरेतान्त्वमृभुक्षा नर्यस्त्वं षाट् ।
 त्वं शुष्णं वृजने पृक्ष आपौ यूने कुत्साय द्युमते सचाहन् ॥३॥
 त्वं ह त्यदिन्द्र चोदीः सखा वृत्रं यद्वज्रिन्वृषकर्मवृभ्राः ।
 यद्ध शूर वृषमणः पराचैर्वि दस्यूर्योनावकृतो वृथाषाट् ॥४॥
 त्वं ह त्यदिन्द्रारिषण्यन्दृळहस्य चिन्मर्तानामजुष्टौ ।
 व्यश्मदा काष्ठा अर्वते वर्धनेव वज्रिच्छनथिह्यमित्रान् ॥५॥
 त्वां ह त्यदिन्द्रार्णसातौ स्वर्मीळहे नर आज्ञा हवन्ते ।
 तव स्वसधाव इयमा समर्य ऊतिर्वाजेष्वतसाय्या भूत् ॥६॥
 त्वं ह त्यदिन्द्र सप्त युध्यन्पुरो वज्रिन्पुरुकुत्साय दर्दः ।
 बर्हिर्न घत्सुदासे वृथा वर्गहो राजन्वरिवः पूरवे कः ॥७॥
 तवं त्यां न इन्द्र देव चित्रामिषमापो न पीपयः परिजन्म् ।
 यया शूर प्रत्यस्मभ्यं यंसि त्मनमूर्जं न विश्वध क्षरथ्यै ॥८॥
 अकारि त इन्द्र गोतमेभिर्ब्रह्माण्योक्ता नमसा हरिभ्याम् ।
 सुपेशसं वाजमा भरा नः प्रातर्मक्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥९॥

tvam mahām indra yo ha śuṣmairdyāvā jāānaḥ pṛthivī ame dhāḥ ।
 yaddha te viśvā girayaśchidabhvā bhiyā dṛḷahāsaḥ kirapā najjan ॥1॥
 ā yaddharī indra vivratā verā te vajraṁ jaritā bāhnordhāt ।
 yenāviharyatakrato amitrānpura iṣṇāsi puruhūta pūrvīḥ ॥2॥

tvaṁ satya indra dhṛṣṇpūretāntvamṛbhukṣā naryastvaṁ śāt ।
 tvaṁ śuṣṇaṁ vṛjane prkṣa āṇau yūne kutsāya dyumate sachāhan ॥3॥
 tvaṁ ha tyadindra chodīḥ sakḥā vṛtraṁ yadvajrinṛṣakarmannubhnāḥ ।
 yaddha śūra vṛṣamaṇaḥ parāchairvi dasyūṁṛyonāvakṛto vṛthāśāt ॥4॥
 tvaṁ ha tyadindrārīṣaṇyandrīḥasya chinmartānāmajūṣtau ।
 vyaṁsmadā kāṣṭhā arvate varghaneva vajrinṛchhnathihiyamitrān ॥5॥
 tvāṁ ha tyadindrārṇasātau svarmīlahe nara ājā havante ।
 tava svasadhāva iyamā samarya ūtīrvājeṣvatasāyyā bhūt ॥6॥
 tvaṁ ha tyadindra sapta yudhyanpuro vajrinpurukutsāya dardaḥ ।
 barhira ghatsudāse vṛthā vargho rājanvarivaḥ pūrave kaḥ ॥7॥
 tavaṁ tyāṁ na indra deva chitrāmīṣamāpo na pīpayāḥ pariḥjanm ।
 yayā śūra pratyasmabhyāṁ yaṁsi tmanamūrja na viśvadha kṣaradhyai ॥8॥
 akāri ta indra gotamebhirbrahmāṇyoktā namasā haribhyāṁ ।
 supeśasaṁ vājamā bharā naḥ prātarmakṣū dhiyāvasurjagamyāt ॥9॥

ऋ. (Rv.) १.६४.१-१५

वृष्णे शर्घाय सुमखाय वेधसे नोधः सुवृक्त्रि प्र भरा मरुद्भ्यः ।
 अपो न धीरो मनसा सुहस्त्यो गिरः समंजे विदथेष्वभुवः ॥१॥
 ते जिरे दिव ऋष्यास उक्षणो रुद्रस्य मर्या असुरा अरेपसः ।
 पावकासः शुचयः सूर्या इव सत्वानो न द्रप्सिनो घोरवर्पसः ॥२॥
 युवानो रुद्रा अजरा अभोग्धनो ववक्षुरधिगावः पर्वता इव ।
 दृळ्हा चिद्विश्वा भुवनानि पार्थिवा प्र च्यावयन्ति दिव्यानि मज्जना ॥३॥
 चित्रैरिंजभिर्वपुषे व्यंजते वक्षःसु रुक्मां अधि येतिरे शुभे ।
 अंसेष्वेपां नि मिमृक्षुर्ऋष्टयः साकं जिरे स्वधया दिवो नरः ॥४॥
 ईशानकृतो धुनयो रिशादसो वातान्विद्युतस्तविषीभिरक्रत ।
 दुहन्त्यूर्ध्वदिव्यानि धूतयो भूमिं पिबन्ति पयसा परिभ्रज्यः ॥५॥
 पिबन्त्यपो मरुतः सुदानवः पयो घृतवद्विदथेष्वभुवः ।
 अत्यं न मिहे वि नयन्ति वाजिनमुत्सं दुहन्ति स्तनयन्तमक्षितम् ॥६॥
 महिषासो मायिनश्चित्रभानवो गिरयो न स्वतवसो रघुष्यदः ।
 मृगा इव हस्तिनः खादथा वना यदारुणीषु तविषीरयुग्ध्वम् ॥७॥
 सिंहो इव नानदति प्रचेतसः पिशा इव सुपिशो विश्ववेदसः ।
 क्षपो जिबन्तः पृषतीभिर्ऋष्टिभिः समित्सबाधः शवसाहिमन्यवः ॥८॥
 रोदसी आ वदता गणश्रियो नृषाचः शूराः शवसाहिमन्यवः ।
 आ वन्धुरेष्वमतिर्न दर्शता विद्युन्न तस्थो मरुतो रथेषु वः ॥९॥
 विश्ववेदसो रयिभिः समोकसः संमिश्लासस्तविषीभिर्विराणिनः ।
 अस्तार इशुं दधिरे गभस्त्योरनन्तशुष्मा वृषखादयो नरः ॥१०॥
 हिरण्ययेभिः पविभिः पयोवृध उज्जिघ्नन्त आपथ्योऽ न पर्वतान् ।
 मखा अयासः स्वसृतो ध्रुवच्युतो दुध्नकृतो मरुतो भ्राजदृष्टयः ॥११॥
 घृषु पावकं वनिनं विचर्षणिं रुद्रस्य सूनुं हवसा गृणीमसि ।
 रजस्तुरं तवसं मारुतं गणमृजीषिणं वृषणं सश्वत श्रिये ॥१२॥
 प्र नू स मर्तः शवसा जनां अति तस्थौ व ऊती मरुतो यमावत ।
 अर्वद्विर्वाजं भरते धना नृभिरापृच्छ्यं क्रतुमा क्षेति पुष्यति ॥१३॥
 चर्कृत्यं मरुतः पृतुसु दुष्टरं द्युमन्तं शुष्मं मघवत्सु धत्तन ।
 धनस्पृतमुक्थ्यं विश्वचर्षणिं तोकं पुष्येम तनयं शतं हिमाः ॥१४॥
 नू श्रिरं मरुतो वीरवन्तमृतीषाहं रयिमस्मासु धत्त ।
 सहस्रिणं शक्तिनं शूशुवांसं प्रातर्मर्क्षू धियावसुर्जगम्यात् ॥१५॥
 vṛṣṇe śardhāya sumakhāya vedhase nodhaḥ suvṛktri pra bharā marudbhyaḥ ।
 apo na dhīro manasā suhastyo girāḥ samarṇje vidatheṣvābhuvāḥ ॥1॥

te jiāre diva ṛṣvāsa ukṣaṇo rudrasya maryā asurā arepasah 1
 pāvakāsaḥ śuchayaḥ sūryā iva satvāno na drapsino ghoravarpasah ॥2 ॥
 yuvāno rudrā ajarā abhogghano vavakṣuradhrigāvaḥ parvatā iva 1
 dr̥ḷahā chidviśvā bhuvanāni pāṛthivā pra chyāvayanti divyāni majmanā ॥3 ॥
 chitairiṇjabhirvapuse vyanjate vakṣaḥsu rukmāṁ adhi yetire śubhe 1
 amṣeṣveṣāṁ ni mimṛkṣuṛṣṭayaḥ sākāṁ jiāre svadhayā divo naraḥ ॥4 ॥
 īśānakṛto dhunayo riśādaso vātānvidyutastaviṣibhirakrata 1
 duhantyūdhardivyāni dhūtayo bhūmim pinvanti payasā pariḥrayaḥ ॥5 ॥
 pinvantiyo marutaḥ sudānavaḥ payo ghṛtavadvidatheṣvābhuvah 1
 atyaṁ na mihe vi nayanti vājinamutsaṁ duhanti stanayantamakṣitam ॥6 ॥
 mahiṣāso māyinaśchitrabhānavo girayo na svatavaso raghuṣyadaḥ 1
 mṛgā iva hastinaḥ khādathā vanā yadāruṇiṣu taviṣīrayugdhvam ॥7 ॥
 simhā iva nānadati prachetasah piśā iva supiśo viśvavedasah 1
 kṣapeā jinvantaḥ pṛṣatibhirṣṭibhiḥ samitsabādhaḥ śavasāhimanyavaḥ ॥8 ॥
 rodasī ā vadatā gaṇaśriyo nṛṣāchaḥ sūrāḥ śabasāhimanyavaḥ 1
 ā vandhureṣvamatirna darsatā vidyunna tastho maruto ratheṣu vah ॥9 ॥
 viśvavedaso rayibhiḥ samokasaḥ saṁmiślāsastaviṣibhirvirapsinaḥ 1
 astāra īsum dadhire gabhastyoranantaśuṣmā vṛṣakhādāyo naraḥ ॥10 ॥
 hiraṇyayebhiḥ pavibhiḥ payovṛdha ujjiḥgnanta āpathyo3 na parvatān 1
 makhā ayāsaḥ svasṛto dhruvachyuto dudhrakṛto maruto bhrājadṛṣṭayaḥ ॥11 ॥
 ghṛṣum pāvakaṁ vaninaṁ vicharṣaṇim rudrasya sūnum havasā gr̥ṇimasi 1
 rajasturaṁ tavasaṁ mārutaṁ gaṇamṛjīṣiṇaṁ vṛṣaṇaṁ saśchata śriye ॥12 ॥
 pra nū sa martaḥ śavasā janāṁ ati tasthau va ūti maruto yamāvata 1
 arvadbhirvājaṁ bharate dhanā nṛbhirāpṛchchyaṁ kratumā kṣeti puṣyati ॥13 ॥
 charkṛtyaṁ marutaḥ pṛtsu duṣṭaraṁ dyumantaṁ śuṣmaṁ maghavatsu dhattana 1
 dhanaspṛtamukthyaṁ viśvacharṣaṇim tokaṁ puṣyema tanayaṁ śataṁ himāḥ ॥14 ॥
 nū ṣṭhiraṁ maruto vīravantaṁṛṣiṣāhaṁ rayimasmāsu dhatta 1
 sahasriṇaṁ śatinaṁ sūśuvāṁsaṁ prātarmarkṣū dhiyāvasurjagamyāt ॥15 ॥

सा. (Sv.) २३६

तं वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः । अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥४ ॥
 taṁ vo dasmamṛtiṣahaṁ vasormandānamandhasaḥ 1 abhi vatsaṁ na svasareṣu
 dhenava indraṁ gīrbhirnavāmahe ॥4 ॥

सा. (Sv.) २९६

न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः ।
 यच्छिक्षसि स्तुवते मावते वसु न किष्टदा मिनाति ते ॥४ ॥
 na tvā bṛhanto adrayo varanta indra vīḍavaḥ 1
 yachchhikṣasi stuvate māvate vasu na kiṣṭadā mināti te ॥4 ॥

सा. (Sv.) ३१२

प्र यो रिरिक्ष ओजसा दिवः सदोभ्यस्परि ।
 न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिवमति विश्वं ववक्षिथ ॥१० ॥
 pra yo ririkṣa Ojasā divaḥ sadobhyaspari 1
 na tvā vivyācha raja indra pāṛthivamati viśvaṁ vavakṣitha ॥10 ॥

सा. (Sv.) ६८५-८६

त वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।
 अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥१ ॥
 द्युक्ष सुदानुं तविषीभिरावृतं गिरिं न पुरुभोजसम् ।
 क्षुमन्तं वाजं शक्तिं शतिनं सहस्रिणं मक्षू गोमनतमीमहे ॥२ ॥
 ta vo dasmamṛtiṣahaṁ vasormandānamandhasaḥ 1

abhi vatsam na svasareṣu dhenava indram gīrbhirnavāmahe ॥1॥
dyukṣam sudānum taviṣībhīrāvṛtam girim na purubhojasam ॥
kṣumantam vājam śatim śatinam sahasriṇam makṣū gomanatamāmahe ॥2॥

य. (Yv.) ३४.१६-१७

प्र मन्महे शवसानाय शूषमांगूषं गिर्वणसेऽंगिरस्वत् ।
 सुवृक्तिभिः स्तुवतऽऋग्मियायार्चामार्कं नरे विश्रुताय ॥१६॥
 प्र वो महे महि नमो भरध्वमाङ्गूष्यंशवसानाय साम ।
 येना नः पूर्वे पितरः पदाऽअर्चन्तोऽंगिरसो गाऽअविन्दन् ॥१७॥
pra manmahe śavasānāya śūṣamāṅgūṣam girvaṇase 'aṅgirasvat ॥
suṣṛktibhiḥ stuvata 'ṛgmīyāyārchāmārka nare viśrutāya ॥16॥
pra vo mahe mahi namo bharadhvamāṅgūṣyamśavasānāya sāma ॥
yenā naḥ pūrve pitaraḥ padā 'archanto 'aṅgirasas gā 'avindan ॥17॥

४. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) १४१८-१४२०

साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।
 हरिः पर्यद्रवज्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥१॥
 सं मातृभिर्न शिशुर्वावशानो वृषा दधन्वे पुरुवारो अद्भिः ।
 मर्यो न योषामभिः निष्कृतं यन्तं गच्छते कलश उस्त्रियाभिः ॥२॥
 उत प्र पिप्य ऊधरघ्नयाया इन्दुर्धाराभिः सचते सुमेधाः ।
 मूर्धानं गावः पयसा चमूष्वभि श्रीणन्ति वसुभिर्न नितैः ॥३॥
sākamukṣo marjayanta svasāro daśa dhīrasya dhītayo dhanutrīḥ ॥
hariḥ paryadravajjāḥ sūryasya droṇam nanakṣe atyo na vājī ॥1॥
sam mātṛbhirna śīśurvāvaśāno vṛṣā dadhanve puruvāro adbhīḥ ॥
maryo na yoṣāmbhiḥ niṣkṛtamka yantam gachchhate kalaśa usriyābhiḥ ॥2॥
uta pra pipya ūdharaghnyāyā indurdhārābhiḥ sachate sumedhāḥ ॥
mūrdhānam gāvaḥ payasā chamūṣvabhi śrīṇanti vasubhirna niktaiḥ ॥3॥

३३२. नोधा गौतमः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व.); नृमेधा काक्षीवतः (सार्षेदी.) (Nodhā Gautamaḥ [Ssb. Sas. Rss.]; Nṛmedhā Kākṣīvataḥ [Sad.])

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ५३८

साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।
 हरिः पर्यद्रवज्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥६॥
sākamukṣo marjayanta svasāro daśa dhīrasya dhītayo dhanutrīḥ ॥
hariḥ paryadravajjāḥ sūryasya droṇam nanakṣe atyo na vājī ॥6॥

३३३. प्रणयः असुराः (Pṛaṇayaḥ Asurāḥ)

१. सरमा (Saramā) - ऋ. (Rv.) १०.१०८.१; ३; ५; ७; ९

ऋ. (Rv.) १०.१०८.१

किमिच्छन्ती सरमा प्रेदमानङ् दूरे ह्यध्वा जगुरिः पराचैः ।
 कास्मेहितिः का परितक्यासीत्कथं रसाया अतरः पयांसि ॥१॥
kimichchhantī saramā predamānaḥ dūre hyadhvā jaguriḥ parāchaiḥ ॥
kāsmehitiḥ kā paritakmyāsītkatham rasāyā ataraḥ payāṁsi ॥1॥

ऋ. (Rv.) १०.१०८.३

कीटङ्दिन्द्रः सरमे का दृशीका यस्येदं दूतीरसरः पराकात् ।
 आ च गच्छान्मित्रमेना दधामाथा गवां गोपतिर्नो भवाति ॥३॥
kīṭṇḍindrah sarame kā dṛśīkā yasyedaṁ dūtīrasaraḥ parākāt ॥
ā cha gachchhānmitramenā dadhāmāthā gavāṁ gopatirno bhavāti ॥3॥

ऋ. (Rv.) १०.१०८.५

इमा गावः सरमे या ऐच्छः परि दिवो अन्तान्सुभगे पतन्ती ।

कस्त एना अव सृजादयुध्व्युतास्माकमायुधा सन्ति तिग्मा ॥५॥
imā gāvaḥ sarame yā aichchhaḥ pari divo antāsubhage patantī /
kasta enā ava sṛjādayudhvvyutāsmākamāyudhā santi tigmā ॥5॥

ऋ. (Rv.) १०.१०८.७

अयं निधिः सरमे अद्रिबुध्नो गोभिरश्वेभिर्वसुभिर्नृष्टः ।
 रक्षन्ति तं पणयो ये सुगोपा रेकु पदमलकमा जगन्त्य ॥७॥
ayam nidhiḥ sarame adribudhno gobhiraśvebhirvasubhirnyṣṭaḥ /
rakṣinti taṁ paṇayo ye sugopā reku padamalakamā jagantha ॥7॥

ऋ. (Rv.) १०.१०८.९

एवा च त्वं सरम आजगन्त्य प्रबाधिता सहसा दैव्येन ॥
 स्वसारं त्वा कृण्वै मा पुनर्गा अप ते गवां सुभगे भजाम ॥९॥
evā cha tvam sarama ājagantha prabādhitā sahasā daivyaena //
svasāraṁ tvā kṛṇvai mā punargā apa te gavāṁ subhage bhajāma ॥9॥

३३४. पतंगः प्राजापत्यः (Pataṅgaḥ Prājāpatyaḥ)

१. मायाभेदः (Māyābhedaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७७.१-३

पतंगमक्तमसुरस्य मायया हृदा पश्यन्ति मनसा विपश्चितः ।
 समुद्रे अन्तः कवयो वि चक्षते मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ॥१॥
 पतंगो वाचं मनसा बिभर्ति तां गन्धर्वोऽवदद् गर्भे अन्तः ।
 तां द्योतमानां स्वयं मनीषामृतस्य पदे कवयो नि पान्ति ॥२॥
 अपश्यं गोपामनिपद्यमानसा च परा च पथिभिश्चरन्तम् ।
 स सध्रीचीः स विषूचीर्वसान आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः ॥३॥
pataṅgamaktamasurasya māyayā hṛdā paśyanti manasā vipaśchitaḥ /
samudre antaḥ kavayo vi chakṣate marīchīnāṁ padamichchhanti vedhasaḥ ॥1॥
pataṅgo vāchaṁ manasā bibharti tāṁ gandharvo'vadaḥ garbhe antaḥ /
tāṁ dyotamānāṁ svarya manīṣāmṛtasya pade kavayo ni pānti ॥2॥
apaśyaṁ gopāmanipadyamānasā cha parā cha pathibhiścharantam /
sa sadhrīchīḥ sa viṣūchīrvasāna ā varīvarti bhuvaneṣvantaḥ ॥3॥

३३५. प्रतिवेदनः (Prativedanaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - अ. (Av.) २.३६.१

आ नो अग्ने सुमतिं संभलो गमेदिमां कुमारीं सह नो भगेन ।
 जुष्टा वरेषु समनेषु वल्गुरोषं पत्या सौभगमस्त्वस्यै ॥१॥
ā no agne sumatiṁ sambhalo gamedimāṁ kumārīm saha no bhagena /
juṣṭā vareṣu samaneṣu valguroṣaṁ patyā saubhagamastvasyai ॥1॥

२. अग्नीषोमौ (Agnīṣomau) - अ. (Av.) २.३६.३

इयमग्ने नारी पतिं विदेष्टा सोमो हि राजा सुभगां कृणोति ।
 सुवाना पुत्रान् महिषी भवाति गत्वा पतिं सुभगा वि राजतु ॥३॥
iyamagne nārī patiṁ videṣṭa somo hi rājā subhagāṁ kṛṇoti /
suvānā putrān mahiṣī bhavāti gatvā patiṁ subhagā vi rājatu ॥3॥

३. ओषधिः (Oṣadhiḥ) - अ. (Av.) २.३६.८

आ ते नयतु सविता नयतु पतिर्यः प्रतिकाम्यः । त्वमस्यै धेह्योषधे ॥८॥
ā te nayatu savitā nayatu patiryaḥ pratikāmyaḥ / tvamasyai dhehyoṣadhe ॥8॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २.३६.४

यथाखरो मघवंश्चारुरेष प्रियो मृगाणां सुषदा बभूव ।
 एवा भगस्य जुष्टेयमस्तु नारी सम्प्रिया पत्याविराधयन्ती ॥४॥
yathākharo maghavaṁśchāruṣa priyo mṛgāṇāṁ suṣadā babhūva /

evā bhagasya juṣṭeyamastu nārī sampriyā patyāvirādhayantī ॥4॥

५. धनपतिः (Dhanapatiḥ) - अ. (Av.) २.३६.६

आ क्रन्दय धनपते वरमामनसं कृणु । सर्वं प्रदक्षिणं कृणु यो वरः प्रतिकाम्यः ॥६॥

ā krandaya dhanapate varamāmanasaṁ kṛṇu । sarva pradakṣiṇaṁ kṛṇu yo varaḥ pratikāmyaḥ ॥6॥

६. सूर्यः (Sūryaḥ) - अ. (Av.) २.३६.५

भगस्य नावमा रोह पूर्णामनुपदस्वतीम् । तयोपप्रतारय यो वरः प्रतिकाम्यः ॥५॥

bhagasya nāvamā roha pūrṇāmanupadasvatīm । tayopapratāraya yeā varaḥ pratikāmyaḥ ॥5॥

७. सोमः, अर्यमा, धाता (Somaḥ, Aryamā, Dhātā) - अ. (Av.) २.३६.२

सोमजुष्टं ब्रह्मजुष्टमर्यम्णा संभृतं भगम् । धातुर्देवस्य सत्येन कृणोमि पतिवेदनम् ॥२॥

somajuṣṭaṁ brahmajuṣṭamaryamṇā sambhṛtaṁ bhagam । dhāturdevasya satyena kṛṇomi pativedanam ॥2॥

८. हिरण्यम् भगः (Hiraṇyam Bhagaḥ) - अ. (Av.) २.३६.७.

इदं हिरण्यं गुल्गुल्वयमौक्षो अथो भगः । एते पतिभ्यस्त्वामदुः प्रतिकामाय वेत्तवे ॥७॥

idaṁ hiraṇyaṁ gulgulvayamaukṣo atho bhagaḥ । ete patibhyastvāmaduḥ pratikāmāya vettave ॥7॥

३३६. परमेष्ठी (Parameṣṭhī)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १५.१-२; २०-५६; १७.७७

य. (Yv.) १५.१-२

अग्ने जातान् प्रणुदा नः सपत्नान् प्रत्यजातानुद जातवेदः ।

अधि नो ब्रूहि सुमनाऽअहेडंस्तव स्याम शर्मस्त्रिवरूथऽउद्भौ ॥१॥

सहसा जातान् प्रणुदा नः सपत्नान् प्रत्यजातान् जातवेदो नुदस्व ।

अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयस्याम प्रणुदा नः सपत्नान् ॥२॥

agne jātān praṇudā naḥ sapatnān pratyajātānnuda jātavedaḥ ।

adhi no brūhi sumanā'ahedaṁstava syāma śarmastriverūtha'udbhau ॥1॥

sahasā jātān praṇudā naḥ sapatnān pratyajātān jātavedo nudasva ।

adhi no brūhi sumanasyamāno vayasīsyāma praṇudā naḥ sapatnān ॥2॥

य. (Yv.) १५.२०-५६

अग्निर्मुर्द्धा दिवः ककृत्यतिः पृथिव्याऽअयम् । अपरेतां सि जिन्वति ॥२०॥

अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः । मूर्धा कवी रयीणाम् ॥२१॥

त्वामग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्यत । मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥२२॥

भुवो यास्य रजसश्च नेता यत्रा नियुद्धि सचसे शिवाभिः ।

दिवि मूर्धानं दधिषे स्वर्षा जिह्वामग्ने चकृषे हव्यवाहम् ॥२३॥

अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुमि वायतीमुषासम् ।

यह्ना इव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ ॥२४॥

अवोचाम कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णे ।

गविष्टिरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव रुक्ममुरुव्यंचमश्नेत् ॥२५॥

अयमिह प्रथमो धायि धातृभिर्होता यजिष्ठोऽअध्वरेष्वीड्यः ।

यमप्रवानो भृगवो विरुरुचुर्वनेषु चित्रं विश्वं विशेविशे ॥२६॥

जनस्य गोपा ऽ अजनिष्ट जागृविरग्निः सुदक्षः सुविताय नव्यसे ।

घृतप्रतीको बृहता दिविस्पृशा द्युमद्विभाति भरतेभ्यः शुचिः ॥२७॥

त्वामग्ने ऽ अगिरसो गुहा हितमन्वविन्दिच्छश्रियाणं वनेवने ।

स जायसे मथयमानः सहो महत् त्वामाहुः सहसस्पुत्रमंगिरः ॥२८॥

सखायः सं वः सम्यंचमिषंस्तोमं चाग्रये । वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नग्ने सहस्वते ॥२९॥

सं समिद्युवसे वृषत्रग्रे विश्वान्यर्य्यः ॥३०॥
 त्वां चित्रश्रवस्तम हवन्ते विश्व जन्तवः । शेचिष्केशं पुरुप्रियाग्रे हव्याय वोढवे ॥३१॥
 एना वोऽ अग्निं नमसोर्जो नपातमाहुवे ।
 प्रियं चेतिष्ठमरतिं स्वध्वरं विश्वस्य दूतममृतम् ॥३२॥
 विश्वस्य दूतममृतं विश्वस्य दूतममृतम् ।
 स योजतेऽ अरुषा विश्वभौजसा स दुद्रवत् स्वाहुतः ॥३३॥
 स दुद्रवत् स्वाहुतः स दुद्रवत् स्वाहुतः ।
 सुबह्या याः सुशमी वसूनां देवराधो जनानाम् ॥३४॥
 अग्रे वाजस्य गोपतऽ ईशानः सहसो यहो । अस्मे धेहि जातवेदो महि श्रवः ॥३५॥
 सऽ इधानो वसुष्कविरिग्रीडेन्यो गिरा । रेवदस्मभ्यं पुर्वणीक दीदिहि ॥३६॥
 क्षपो राजव्रत त्मनाग्रे वस्तोरुतोषसः । स तिग्मजम्भ रक्षसो दह प्रति ॥३७॥
 भद्रो नोऽ अग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रोऽ अध्वरः । भद्राऽ उत प्रशस्तयः ॥३८॥
 भद्राऽ उत प्रशस्तयो भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूर्य्ये । येना समत्सु सासहः ॥३९॥
 येना समत्सु सासहोऽव स्थिरा तनुहि भूरि शर्धताम् । वनेमा तेऽ अभिष्टिभिः ॥४०॥
 अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं यन्ति धेनवः ।
 अस्तमर्वन्तऽ आशवोऽस्तं नित्यासो वाजिनऽइषंस्तोतृभ्यऽ आ भर ॥४१॥
 सोऽअग्निर्यो वसुर्गृणे सं यमायन्ति धेनवः ।
 समर्वन्तो रघुद्रवः संसुजातासः सूरयऽइषं स्तोतृभ्यऽआ भर ॥४२॥
 उभे सुश्वन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीषऽ आसनि ।
 उतो नऽ उत्पूर्याऽ उक्थेषु शवसस्पतऽ इषंस्तोतृभ्यऽ आ भर ॥४३॥
 अग्रे तमद्याध्वं न स्तोमैः क्रतुं न भद्रंहदिस्पृशम् । ऋध्यामा तऽ ओहैः ॥४४॥
 अधा ह्यग्रे क्रतोर्भद्रस्य दक्षस्य साधोः । रथीर्ऋतस्य बृहतो बभूथ ॥४५॥
 एभिर्नोऽ अर्कैर्भवा नो अर्वाङ् स्पर्ष्य ज्योतिः । अग्रे विश्वेभिः सुमनाऽ अनीकैः ॥४६॥
 अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसुंसुतं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
 यऽ ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा ।
 घृतस्य विभ्राष्टिमनु वष्टि शोचिषाऽऽजुहानस्य सर्पिषः ॥४७॥
 अग्रे त्वं नोऽ अन्तमऽ उत त्राता शिवो भवा वरूथ्यः ।
 वसुरग्निर्वसुश्रवाऽ अच्छा नक्षि द्युमत्तमं रयिन्दाः ।
 तं त्वा शेचिष्ठ दीदिवः सुम्नाय नूनमीमहे सरिवभ्यः ॥४८॥
 येनऽ ऋषयस्तपसा सत्रमायन्निन्धानाऽ अग्निस्वराभरन्तः ।
 तस्मिन्नहं निदधे नाकेऽ अग्निं यमाहुर्मनव स्तीर्णबर्हिषम् ॥४९॥
 तं पत्नीभिरनु गच्छेम देवाः पुत्रैर्भ्रातृभिरुत वा हिरण्यैः ।
 नाकं गृभ्णानाः सुकृतस्य लोके तृतीये पृष्ठेऽ अधि रोचने दिवः ॥५०॥
 आ वाचो मध्यमरुहद्गुरण्युरयमग्निः सत्पतिश्चेकितानः ।
 पृष्ठे पृथिव्या निहितो दविद्युतदधस्पदं कृणुतां ये पृतन्यवः ॥५१॥
 अयमग्निर्वीरितमो वयोधाः सहस्रियो द्योततामप्रयुच्छन् ।
 विभ्राजमानः सरिरस्य मध्यऽ उप प्र याहि दिव्यानि धाम ॥५२॥
 सम्प्रच्यवध्वमुप संप्रयाताग्रे पथो देवयानान् कृणुध्वम् ।
 पुनः कृण्वाना पितरा युवानान्वातां सीत् त्वयि तन्तुमेतम् ॥५३॥
 उद् बुध्यस्वाग्रे प्रति जागृहि त्वमिष्टापूर्ते संसृजेथामयं च ।
 अस्मिन् सधस्थे अद्युत्तरस्मिन् विश्वे देवा यजमानश्च सीदत ॥५४॥
 येन वहसि सहस्रं येनाग्नि सवेवेदसम् । तेनेमं यां नो नय स्वर्देवेषु गन्तवे ॥५५॥
 अयं ते योनिर्ऋत्विग्यो यतो जातोऽ अरोचथाः ।
 तं जानन्नग्नऽ आ रोहाथा नो वर्धया रयिम् ॥५६॥

agnirmurddhā divaḥ kakṛtpatiḥ pṛthivyāḥ'ayam / apānīretān si jīnvati ॥20॥

ayamagnih sahasriṇo vājasya śatīnāspatiḥ / mūrdhā kavī rayiṇām ॥21॥

tvāmagne puṣkarādadhyaatharvā nīrāmanthata । mūrdhno viśvasya vāghataḥ ॥22 ॥
 bhuvo yāsyā rajasaścha netā yatrā niyudbhi sachase śivābhiḥ ।
 divi mūrdhānam dadhiṣe svarṣā jihvāmagne chakṛṣe havyavāham ॥23 ॥
 abodhyagniḥ samidhā janānām prati dhenumi vāyatīmuṣāsam ।
 yahnā iva pra vāyāmuṣjīhānāḥ pra bhānavaḥ sīsrāte nākamachchha ॥24 ॥
 avochāma kavaye medhyāya vacho vandāru vṛṣabhāya vṛṣṇe ।
 gaviṣṭhiro namasā stomamagnau divīva rukmamuruvyaṁchamaśret ॥25 ॥
 ayamiha prathamō dhāyī dhātṛbhirhotā yajīṣtho'adhvareṣvīdyāḥ ।
 yamapnavāno bhṛgavo viruruchurvaneṣu chitraṁ vibhvaṁ viśevīṣe ॥26 ॥
 janasya gopā ' ajaniṣṭa jāgrviragniḥ sudakṣaḥ suvitāya navyase ।
 ghṛtapratīko brhataḥ diviṣṛṣā dyumadvibhāti bharatebhyaḥ śuchiḥ ॥27 ॥
 tvāmagne ' anigiraso guhā hitamanvavindimchhaśriyāṇām vanevane ।
 sa jāyase mathayamānaḥ saho mahat tvāmāhuḥ sahasasputramāṅgiraḥ ॥28 ॥
 sakhāyaḥ saṁ vaḥ samyaṁchamiṣamstomaṁ chāgnaye ।
 varṣiṣṭhāya kṣitīnāmūrjo naptre sahasvate ॥29 ॥
 saṁ samidyuvase vūṣannagne viśvānyaryya ' ā ।
 iḍaspade samidhyase sa no vasūnyābhara ॥30 ॥
 tvāṁ chitraśravastama havante vikṣu jantavaḥ ।
 śechiṣkeṣaṁ purupriyāgne havyāya voḍhave ॥31 ॥
 enā vo ' agniṁ namasorjo napātamāhuve ।
 priyaṁ chetiṣṭhamaratim svadhvarāṁ viśvasya dūtāmamṛtam ॥32 ॥
 viśvasya dūtāmamṛtaṁ viśvasya dūtāmamṛtam ।
 sa yojate ' aruṣā viśvabhaujasā sa dudravat svāhutaḥ ॥33 ॥
 sa dudravat svāhutaḥ sa dudravat svāhutaḥ ।
 subahmā yāḥ suśamī vasūnām devamrādho janānām ॥34 ॥
 agne vājasya gopata ' iśānaḥ sahaso yaho । asme dhehi jātavedo mahi śravaḥ ॥35 ॥
 sa ' idhāno vasuṣkaviragnirīdenyo girā । revadasmabhyaṁ purvaṇīka dīdihi ॥36 ॥
 kṣapo rājannuta tmanāgne vastorutoṣasaḥ । sa tigmajambha rakṣaso daha prati ॥37 ॥
 bhadro no ' agnirāhuto bhadraḥ rātiḥ subhaga bhadro ' adhvaraḥ ।
 bhadraḥ ' uta praśastayaḥ ॥38 ॥
 bhadraḥ ' uta praśastayo bhadraṁ manaḥ kṛṇuṣva vṛtratūrye ।
 yenā samatsu sāsahaḥ ॥39 ॥
 yenā samatsu sāsaho'va sthīrā tanuḥ bhūri śardhatām । vanemā te ' abhiṣṭibhiḥ ॥40 ॥
 agniṁ taṁ manye yo vasurastaṁ yaṁ yanti dhenavaḥ ।
 astamavanta ' āśavo'staṁ nityāso vājina'īṣamstotṛbhya ' ā bhara ॥41 ॥
 so'agniryo vasurgṛṇe saṁ yamāyanti dhenavaḥ ।
 samarvanto raghudruvaḥ saṁsujātāsaḥ sūraya'īṣam stotṛbhya'ā bhara ॥42 ॥
 ubhe suśchandra sarpiṣo darvī śrīṇīṣa ' āsani ।
 uto na ' utpupūryā ' uktheṣu śavasaspata ' īṣamstotṛbhya ' ā bhara ॥43 ॥
 agne tamadyāśvaṁ na stomaiḥ kratum na bhadramhṛdisṛṣam ।
 ṛdhyāmā ta ' Ohaiḥ ॥44 ॥
 adhā hyagne kratorbhadrasya dakṣasya sādhoḥ । rathīrtasya brhato babhūtha ॥45 ॥
 ebhirno ' arkairbhavā no arvān rsvṇa jyotiḥ । agne viśvebhiḥ sumanā ' anīkaiḥ ॥46 ॥
 agniṁ hotāraṁ manye dāsvantaṁ vasuṁsunum sahaso jātavedasaṁ vipraṁ na
 jātavedasam ।
 ya ' ūrdhvaḥ svadhvaro devo devāchyā kṛpā ।
 ghṛtasya vibhrāṣṭimanu vaṣṭi śochiṣā'juhnānasya sarpiṣaḥ ॥47 ॥
 agne tvaṁ no ' antama ' uta trātā śīvo bhavā varūthyaḥ ।
 vasuragnirvasuśravā ' achchhā nakṣi dyumattamaṁ rayindāḥ ।
 taṁ tvā śechiṣṭha dīdivaḥ sumnāya nūnamīmahe sarivabhyaḥ ॥48 ॥

yena ' ṛṣayastapasā satramāyannindhānā ' agniṁsvarābharantaḥ ।
 tasminnaham nidadhe nāke ' agniṁ yamāhurmanava stīṇabarhiṣam ॥49 ॥
 tam patnībhiranu gachchhema devāḥ putrairbhrātṛbhiruta vā hiraṇyaiḥ ।
 nākaṁ grbhñānāḥ sukṛtasya loke tṛtiye pṛṣṭhe ' adhi rochane divaḥ ॥50 ॥
 ā vācho madhyamaruhadbhuranyurayamagniḥ satpatiśchekitānaḥ ।
 pṛṣṭhe pṛthivyā nihito davidyutadadhaspadaṁ kṛṇutām ye pṛtanyavaḥ ॥51 ॥
 ayamagnirvīratamo vayodhāḥ sahasriyo dyotatāmaprayuchchhan ।
 vibhrājamānaḥ sarirasya madhya ' upa pra yāhi divyāni dhāma ॥52 ॥
 samprachyavadvhamupa samprayātāgne patho devayānān kṛṇudhvam ।
 punaḥ kṛṇvānā pitarā yuvānānvātām sīt tvayi tantumetam ॥53 ॥
 ud budhyasvāgne prati jāgṛhi tvamiṣṭāpūrte saṁsrjethāmayaṁ cha ।
 asmin sadhasṭhe adhyuttarasmin viśve devā yajamānaścha sīdata ॥54 ॥
 yena vahasī sahasraṁ yenāgni savevedasam ।
 tenemaṁ yām no naya svardeveṣu gantave ॥55 ॥
 ayam te yoniṣṭrtviyo yato jāto ' arochathāḥ ।
 tam jānannagna ' ā rohāthā no vardhayā rayim ॥56 ॥

य. (Yv.)१७.७७

अग्ने तमद्याश्च स्तोमैः क्रतुर्न भद्रं हृदिस्पृशम् । ऋध्यामा त ऽ ओहैः ॥७७ ॥
 agne tamadyāśvanna stomaiḥ kratunna bhadraṁ hṛdispr̥śam । ṛdhyāmā ta ' ohaiḥ ॥77 ॥

२. आदित्यः (Ādityaḥ) - य. (Yv.)१५.१२

सम्राडसि प्रतीची दिगादित्यास्ते देवाऽअधिपतयो वरुणो हेतीनां प्रतिधर्ता सप्तदशस्त्वा स्तोमः पृथिव्यांश्रयतु
 मरुत्वतीयमुक्थमव्यथायै स्तभ्रातु वैरूपं साम
 प्रतिष्ठित्याऽअन्तरिक्ष ऽ ऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो माया वरिष्णा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा
 सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु ॥१२ ॥
 samrāḍasi pratīchī digādityāste devā'adhipatayo varuṇo hetināṁ pratidharttā
 saptadaśastvā stomaḥ pṛthivyāmśrayatu marutvatīyamukthamavyathāyai stabhnātu
 vairūpaṁ sāma
 pratiṣṭhityā'antarikṣa ' ṛṣayastvā prathamajā deveṣu divo māyā varimṇā prathantu
 vidharttā chāyamadhipatiścha te tvā sarve saṁvidānā nākasya pṛṣṭhe svarge loke
 yajamānaṁ cha sādāyantu ॥12 ॥

३. इन्द्राग्नी (Indrāgnī) - य. (Yv.)१५.५९

लोकं पृण छिद्रं पृणाथो सीद ध्रुवा त्वम् । इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिरस्मिन् योनावसीषदन् ॥५९ ॥
 lokam pṛṇa chhidram pṛṇātho sīda dhruvā tvam ।
 indrāgnī tvā bṛhaspatirasmin yonāvasīṣadan ॥59 ॥

४. ग्रीष्मर्तुः (Grīṣmartuḥ) - य. (Yv.)१५.१६

अयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथेचित्रश्च सेनानीग्रामण्यौ । मेनका च सहजन्या चाप्सरसौ यातुधाना
 हेति रक्षां सि प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः
 ॥१६ ॥
 ayam dakṣiṇā viśvakarmā tasya rathasvanaścha rathechitraścha senānīgrāmaṇyau ।
 menakā cha sahajanyā chāpsarasau yātudhānā heti rakṣāṁ si prahetistebhyo namo
 astu te no'vantu te no mṛḍayanatu te yaṁ dviṣmo yaścha no dveṣṭi tameṣāṁ jambhe
 dadhmaḥ ॥16 ॥

५. दम्पतिः (Dampatiḥ) - य. (Yv.)१५.३

षोडशी स्तोम ओजो द्रविणं चतुश्चत्वारिंश स्तोमो वर्चो द्रविणम् । अग्नेः पुरीषमस्यप्सो नाम तां त्वा विश्वे अभि
 गृणन्तु देवाः । स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा यजस्व ॥३ ॥
 ṣoḍaśī stoma ojo draviṇam chatuśchatvāriṁśa stomo varcho draviṇam । agneḥ

*purīṣamasyapso nāma tām tvā viśve abhi gr̥ṇantu devāḥ ।
stomapṛṣṭhā ghṛtavatīha sīda prajāvadasme draviṇā yajasva ॥3 ॥*

६. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) १५.८-९

प्रतिपदसि प्रतिपदे त्वा ऽनुपदस्यनुपदे त्वा सम्पदसि सम्पदे त्वा तेजोऽसि तेजसे त्वा ॥८ ॥
त्रिवृदसि त्रिवृते त्वा प्रवृदसि प्रवृते त्वा विवृदसि विवृते त्वा सवृदसि सवृते त्वा ऽऽक्रमोऽस्याक्रमाय त्वो
संक्रमोऽसि स्रक्रमाय त्वोत्क्रमोऽस्युत्क्रमाय त्वोत्क्रान्तिरस्युत्क्रान्त्यै त्वा ऽधिपतिनोर्जोर्ज जिन्वे
*pratipadasi pratipade tvā 'nupadasyanupade tvā sampadasi sampade tvā tejo'si tejase
tvā ॥8 ॥*
*trivṛdasi trivṛte tvā pravṛdasi pravṛte tvā vivṛdasi vivṛte tvā savṛdasi savṛte tvā
'kramo'syākrāmāya tvo saṁkramo'si sraṁkramāya tvotkramo'syutkramāya
tvotkrāntirasyutkrāntyai tvā 'dhipatinorjorja jinve ॥9 ॥*

७. मरुतः (Marutaḥ) - य. (Yv.) १५.१३

स्वराडस्युदीची दिङ्मरुतस्ते देवा अधिपतयः सोमो हेतीनां प्रतिधर्तैकविं शस्त्वा स्तोमः पृथिव्यांश्रयतु
निष्केवल्यमुक्थमव्यथायै स्तभ्रातु वैराजंसाम प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्ष ऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया
वरिम्णा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च तै त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु
॥१३ ॥
*svarāḍasyudīchī diṁmarutaste devā adhipatayaḥ somo hetīnām pratidhartaikaviṁ
śastvā stomah pṛthivyāṁśrayatu niṣkevalyamukthamavyathāyai stabhnātu
vairājamsāma pratiṣṭhityā antarikṣa ṛṣayastvā prathamajā deveṣu divo mātrayā
varimṇā prathantu vidhartā chāyamadhipatiścha tai tvā sarve saṁvidānā nākasya
pṛṣṭhe svarge loke yajamānaṁ cha sādayantū ॥13 ॥*

८. रुद्रः (Rudraḥ) - य. (Yv.) १६.४

शिवेन वचसा त्वा गिरिशच्छा वदामसि । यथा नः सर्वमिज्जगदयक्षंसुमना असत् ॥४ ॥
*śivena vachasā tvā giriśāchchhā vadāmasi । yadhā naḥ
sarvamijjagadayakṣamaṁsumanā asat ॥4 ॥*

९. रुद्राः (Rudrāḥ) - य. (Yv.) १५.११

विराडसि दक्षिणा दिगुद्रास्ते देवा अधिपतय इन्द्रो हेतीनां प्रतिधर्ता पंचदशस्त्वा स्तोमः
पृथिव्यांश्रयतु प्र उगमुक्थमव्यथायै स्तभ्रातु बृहत्साम प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्ष
ऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिम्णा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च ते त्वा
सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु ॥११ ॥
*virāḍasi dakṣiṇā digrudrāste devā adhipataya indro hetīnām pratidhartā
pañchadaśastvā stomah
pṛthivyāṁśrayatu pra ugamukthamavyathāyai stabhnātu bṛhatsāma pratiṣṭhityā
antarikṣa
ṛṣayastvā prathamajā deveṣu divo mātrayā varimṇā prathantu vidhartā
chāyamadhipatiścha te tvā
sarve saṁvidānā nākasya pṛṣṭhe svarge loke yajamānaṁ cha sādayantū ॥11 ॥*

१०. वर्षर्तुः (Varṣartuḥ) - य. (Yv.) १५.१७

अयं पश्चद्विष्यचास्तस्य रथप्रोतश्चसमरथश्च सेनानीग्रामण्यौ ।
प्रम्लोचन्ती चानुम्लोचन्ती चाप्सरसौ व्याघ्रा हेतिः सर्पाः प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते
यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥१७ ॥
*ayaṁ paśchadvīśvavyachāstasya rathaprotāśchasamarathaścha senānīgrāmaṇyau ।
pramlochantī chānumlochantī chāpsarasau vyāghrā hetīḥ sarpāḥ prahetistebhyo
namo astu te no'vantu te no mṛdayantu te yaṁ dviṣmo yaścha no dveṣṭi tameṣāṁ
jambhe dadhmaḥ ॥17 ॥*

११. वसन्तर्तुः (Vasantartuḥ) - य. (Yv.) १५.१५

अयं पुरो हरिकेशः सूर्यरश्मिस्तस्य रथगृत्सश्च रथौजाश्च सेनानीग्रामण्यौ । पुञ्जिकस्थला च क्रतुस्थला चाप्सरसौ
दङ्गवः पशवो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो
द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥१५॥

*ayam puro harikeśaḥ sūryaraśmistasya rathagṛtsaścha rathaujāścha senānīgrāmaṇyau ।
puñjikasthalā cha kratusthalā chāpsarasau daṅkṣaṇavaḥ paśavo hetih pauruṣeyo
vadhaḥ prahetistebhyo namo astu te no'vantu te no mṛdayantu te yaṁ dviṣmo
yaścha no dveṣṭi tameṣāṁ jambhe dadhmaḥ ॥15॥*

१२. वसवः (Vasavaḥ) - य. (Yv.) १५.१०

रायसि प्राची दिग्वसवस्ते देवा अधिपतयोऽग्निर्हेतीनां प्रतिधर्ता त्रिवृत् त्वा स्तोमः

पृथिव्यांश्रयत्वाज्यमुक्थमव्यथायै स्तभ्रातु रथन्तरंसाम प्रतिष्ठित्या

अन्तरिक्ष ऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिष्णा प्रथन्तु विधर्ता चायमधिपतिश्च

ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु ॥१०॥

*rāyasi prācī digvasavaste devā adhipatayo'gnirhetīnām pratidhartā trivṛt tvā stomaḥ
pṛthivyāṁśrayatvājyamukthamavyathāyai stabhnātu rathantaramsāma pratiṣṭhityā
antarikṣa ṛṣayastvā prathamajā deveṣu divo mātrayā varimṇā prathantu vidhartā
chāyamadhipatiścha*

te tvā sarve saṁvidānā nākasya pṛṣṭhe svarge loka yajamānaṁ cha sādayantu ॥10॥

१३. विदुषी (Viduṣī) - य. (Yv.) १५.५८

परमेष्ठी त्वा सादयतु दिवस्पृष्ठे ज्योतिष्मतीम् । विश्वस्मै प्राणायापानाय व्यानाय विश्वं

ज्योतिर्यच्छ । सूर्यस्तेऽधिपतिस्तया देवतयाऽङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद ॥५८॥

*parameṣṭhī tvā sādayatu divasprṣṭhe jyotiṣmatīm । viśvasmai prāṇāyāpānāya vyānāya
viśvaṁ*

jyotīryachchha । sūryaste'dhipatistayā devatayā'ṅgirasvad dhruvā sīda ॥58॥

१४. विद्वांसः (Vidvānsaḥ) - य. (Yv.) १५.४-७

एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्द आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्द समुद्रश्छन्दः

सरिरं छन्दः ककुप्छन्दस्त्रिकुप्छन्दः काव्यं छन्दो अंकुपं छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दः पदपङ्क्तिश्छन्दो

विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो भ्रजश्छन्दः ॥४॥

आच्छच्छन्दः प्रच्छच्छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथन्तरंछन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो

गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः सं स्तुप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो

वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विषर्धाश्छन्दो विशालं छन्दश्छदिश्छन्दो दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं

छन्दो अंकां छन्दः ॥५॥

रश्मिना स्त्याय सत्यं जिन्व प्रेतिना धर्मणा धर्मं जिन्वान्वित्या दिवा दिवं जिन्व सन्धिनाऽन्तरिक्षेणान्तरिक्षं जिन्व
प्रतिधिना पृथिव्या पृथिवीं जिन्व विष्टम्भेन वृष्ट्या वृष्टिं जिन्व प्रव्याऽह्नाऽहर्जिन्वानुया रात्र्या रात्री जिन्वो शिजा
वसुभ्यो वसूञ्जिन्व प्रकेतेनादित्येभ्य आदित्याञ्जिन्व ॥६॥

तन्तुना रायस्पोषेण रायस्पोषं जिन्व सं सर्पेण श्रुताय श्रुतं

जिन्वैडेनौषधीभिरोषधीर्जिन्वोत्तमेन तनूभिस्तनूर्जिन्व वयोधसाधीतेनाधीतं

जिन्वभिजिता तेजसा तेजो जिन्व ॥७॥

*evaśchhando varivaśchhandaḥ śambhūśchhandaḥ paribhūśchhanda
āchchhachchhando manaśchhando vyachaśchhandaḥ sindhuśchhanda
samudraśchhandaḥ sariraṁ chhandaḥ kakupchhandastrikakupchhandaḥ kāvyam
chhando anikupaṁ chhandaḥ kṣarapaṅktiśchhandaḥ padapaṅktiśchhanda
viṣṭārapaṅktiśchhandaḥ kṣuro bhrajaśchhandaḥ ॥4॥*

*āchchhachchhandaḥ prachchhachchhandaḥ saṁyachchhando viyachchhando
br̥hachchhando rathantaramchhando nikāyaśchhando vivadhaśchhando
giraśchhando bhrajaśchhandaḥ saṁ stupchhando'nuṣṭupchhanda evaśchhando
varivaśchhando*

vayaśchhando vayaskṛchchhando viṣpardhāśchhando viśālam
chhandaśchhadiśchhando dūrohaṇam chhandastandram
chhando amkāṇka chhandaḥ ॥5॥

raśminā styāya satyam jinva pretinā dharmaṇā dharma jinvānvityā divā divam jinva
sandhinā'ntarikṣeṇāntarikṣam jinva pratidhinā pṛthivyā pṛthivīm jinva viṣṭambhena
vṛṣṭyā vṛṣṭim jinva pravayā'hnā'harjinvānuyā rātrayā rātri jinvo śījā vasubhyo
vasūñjinva praketenādityebhya ādityāñjinva ॥6॥

tantunā rāyaspoṣeṇa rāyaspoṣam jinva sam sarpeṇa śrutāya śrutam
jinvaideṇauśadhībhirośadhīrjinvottamena tanūbhistanūrjinva
vayodhasādhītenādhītam
jinvābhijitā tejasā tejo jinva ॥7॥

१५. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) १५.१४

अधिपत्यसि बृहती दिग्विश्वे ते देवा अधिपतयो बृहस्पतिर्हेतीनां प्रतिधर्ता त्रिणवत्रयस्त्रिं शौ त्वा स्तोमौ
पृथिव्यांश्रयतां वैश्वदेवाग्निमारुते उक्थे अव्यथायै स्तभनीतां शाक्वरैवते
सामनी प्रतिष्ठित्या अन्तरिक्ष ऋषयस्त्वा प्रथमजा देवेषु दिवो मात्रया वरिष्णा प्रथन्तु विधर्ता
चायमधिपतिश्च ते त्वा सर्वे संविदाना नाकस्य पृष्ठे स्वर्गे लोके यजमानं च सादयन्तु ॥१४॥
adhipatnyasi bṛhatī digviśve te devā adhipatayo bṛhaspatirhetinām pratidhartā
triṇavatrayastrim śau tvā stomau pṛthivyāmśrayatām vaiśvadevāgnimārute ukthe
avyathāyai stabhanītām śākvararaivate
sāmanī pratiṣṭhityā antarikṣa ṛṣayastvā prathamajā deveṣu divo mātrayā varimṇā
prathantu vidhartā
chāyamadhipatischa te tvā sarve samvidānā nākasya pṛṣṭhe svarge loke yajamānam
cha sādayantu ॥14॥

१६. शरदृतुः (Śaradṛtuḥ) - य. (Yv.) १५.१८

अयमुत्तरात्संयद्वसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चरिष्टनेमिश्च सेनानीग्रामण्यौ । विश्वाची च घृताची चाप्सरसावापो हेतिर्वातः
प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥१८॥
ayamuttarātsamyadvasustasya tārkṣyaśchariṣṭanemiścha senānīgrāmaṇyau । viśvāchī
cha ghṛtāchī chāpsarasāvāpo hetirvātaḥ prahetistebhyo namo astu te no'vantu te no
mṛdayantu te yaṁ dviṣmo yaścha no dveṣṭi tameṣām jambhe dadhmaḥ ॥18॥

१७. शिशिरर्तुः (Śiśirartuḥ) - य. (Yv.) १५.५७

तपश्च तपस्यश्च शैशिरावृतू अग्नेरन्तः श्लेषोऽसि कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्तामाप ओषधयः कल्पन्तामग्नयः
पृथङ्गम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः । ये अग्नयः समनसोऽन्तरा द्यावापृथिवी इमे । शैशिरावृतू अभिकल्पमाना इन्द्रमिव
देवा अभिसंविशन्तु तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्भुवे सीदतम् ॥५७॥
tapaścha tapasyaścha śaiśirāvṛtū agnerantaḥ śleṣo'si kalpetām dyāvāpṛthivī
kalpantāmāpa Oṣadhayaḥ kalpantāmagnayaḥ pṛthānmama jyaiṣṭhyāya savratāḥ । ye
agnayaḥ samanaso'ntarā dyāvāpṛthivī ime । śaiśirāvṛtū abhikalpamānā indramiva
devā abhisamviśantu tayā devatayā'ngirasvaddhruve sīdatam ॥57॥

१८. हेमन्तर्तुः (Hemantartuḥ) - य. (Yv.) १५.१९

अयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्य सेनजिच्च सुषेणश्च सेनानीग्रामण्यौ ।
उर्वशी च पूर्वचित्तिश्चाप्सरसावस्फूर्जन् हेतिर्विद्युत्प्रहेतिस्तेभ्यो नमो अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं
द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मः ॥१९॥
ayamuparyarvāgvasustasya senajichcha suṣeṇaścha senānīgrāmaṇyau ।
urvaśī cha pūrvachittiśchāpsarasāvavasphūrjan hetirvidyutprahetistebhyo namo astu
te no'vantu te no mṛdayantu te yaṁ dviṣmo yaścha no dveṣṭi tameṣām jambhe
dadhmaḥ ॥19॥

३३७. परमेष्ठी वा कुत्सः (Parameṣṭhī Vā Kutsaḥ)

१. रुद्रः (Rudraḥ) - य. (Yv.) १६.१-३

नमस्ते रुद्र मन्यव ऽ उतो त ऽ इषवे नमः । बाहुभ्यामुत ते नमः ॥१॥

या ते रुद्र शिवा तनूरघोराऽपापकाशिनी । तया नस्तन्वा शन्तमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥२॥

यामिषु गिरिशन्त हस्ते बिभर्ष्यस्तवे । शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिं सीः पुरुषं जगत् ॥३॥

namaste rudra manyava 'uto ta 'iṣave namaḥ । bāhubhyāmuta te namaḥ ॥1॥

yā te rudra śivā tanūraghorā'pāpakāśinī । tayā nastanvā śantamayā girīśantābhi
chākaśīhi ॥2॥yāmiṣuṁ girīśanta haste bibharṣyastave । śivāṁ giritra tāṁ kuru mā hiṁ sīḥ puruṣaṁ
jagat ॥3॥

३३८. परमेष्ठी प्रजापतिः (Parameṣṭhī Prajāpatiḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) २.३; ४; ७; ९; १४; ५; ८; ११; १७-१९; २३

य. (Yv.) २.३-४

गन्धर्वस्त्वा विश्वावसुः परिदधातु विश्वास्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्य गिरिडऽईडितः । इन्द्रस्य बाहुरसि
दक्षिणो विश्वास्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्यगिरिडऽईडितः । मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण धर्मणा
विश्वस्यारिष्ट्यै यजमानस्य परिधिरस्यगिरिड ऽ ईडितः ॥३॥

वीतिहोत्रं त्वा कवे द्युमन्तंसमिधीमहि । अग्ने बृहन्तमध्वरे ॥४॥

gandharvastvā viśvāvasuḥ paridadhātu viśvāsyāriṣṭyāi yajamānasya paridhirasya

gniriḍa'īḍitaḥ । indrasya bāhurasī dakṣiṇo viśvāsyāriṣṭyāi yajamānasya

paridhirasyagniriḍa'īḍitaḥ । mitrāvaruṇau tvottarataḥ paridhattāṁ dhruveṇa

dharmaṇā viśvāsyāriṣṭyāi yajamānasya paridhirasyagniriḍa 'īḍitaḥ ॥3॥

vītihotram tvā kave dyumantaṁsamidhīmahi । agne bṛhantamadhvare ॥4॥

य. (Yv.) २.७

अग्ने वाजजिद् वाजं त्वा सरिष्यन्तं वाजजितंसम्मार्ज्मि ।

नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यः सुयमे मे भूयास्तम् ॥७॥

agne vājajid vājaṁ tvā sariṣyantaṁ vājajitaṁsammāṛjmi ।

namo devebhyaḥ svadhā pitr̥bhyaḥ suyame me bhūyāstam ॥7॥

य. (Yv.) २.९

अग्ने वेर्होत्रं वेदूत्यमवतां त्वां द्यावापृथिवीऽव त्वं द्यावापृथिवी स्विष्टकृदेवेभ्यऽ इन्द्र ऽ आज्येन हविषा
भूत्स्वाहा सं ज्योतिषा ज्योतिः ॥९॥

agne verhotraṁ verdūtyamavatāṁ tvāṁ dyāvāpṛthivī 'ava tvāṁ dyāvāpṛthivī

sviṣṭakṛddevebhya'indra 'ājyena haviṣā bhūtsvāhā saṁ jyotiṣā jyotiḥ ॥9॥

य. (Yv.) २.१४

एषा तेऽग्ने समित्तया वर्धस्व चा च प्यायस्व । वर्धिषीमहि च वयमा च प्यासिषीमहि । अग्ने वाजजिद्वाजं त्वा
ससृवां सं वाजजितंसम्मार्ज्मि ॥१४॥

eṣā te'agne samittayā vardhasva chā cha pyāyasva । vardhiṣīmahi cha vayamā cha

pyāsiṣīmahi । agne vājajidvājaṁ tvā sasṛvāṁ saṁ vājajitaṁsammāṛjirma ॥14॥

य. (Yv.) २.५

समिदसि सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पातु कस्याश्चिदभिश्स्त्यै । सवितुर्बाहू स्थ ऽ ऊर्णभ्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं
देवेभ्यऽ आ त्वा वसवो रुद्रा ऽ आदित्याः सदन्तु ॥५॥

samidasī sūryastvā purastāt pātu kasyāśchidabhiśastyai । saviturbāhū stha '

ūrṇabhhradasaṁ tvā stṛṇāmi svāsasthaṁ devebhya 'ā tvā vasavo rudrā 'ādityāḥ

sadantu ॥5॥

य. (Yv.) २.८

अस्कन्नमद्य देवेभ्यऽ आज्यंसंभ्रियासमंघ्रिणा विष्णो मा त्वावक्रमिषं वसुमतीमग्ने

ते च्छायामुपस्थेपं विष्णो स्थानमसीत ऽ इन्द्रो वीर्यमकृणोदूर्ध्वोऽध्वर ऽ आस्थात् ॥८॥

*askannamadya devebhya ' ājyam̐sambhriyāsamaṁghriṇā viṣṇo mā tvāvakraṁṣaṁ
vasumatīmagne
te chchhāyāmupastheṣaṁ viṣṇo sthānamasīta ' indro vīryamakṛṇodūrdhvo'dhvara '
āsthāt ॥8 ॥*

य. (Yv.) २.११

उपहूतो द्यौष्पितोप मां द्यौष्पिता ह्ययतामग्निराग्नीध्रात् स्वाहा । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्याम् । प्रतिगृह्णाम्यग्नेष्ट्यास्येन प्राश्नामि ॥११ ॥

*upahūto dyauspitopa mām̐ dyauspitā hnayatāmagnirāgnīdhrāt svāhā | devasya tvā
savituḥ prasave 'śvinorbāhubhyām̐ pūṣṇo hastābhyām̐ | pratigrhṇāmyagneṣṭvāsyena
prāśnāmi ॥11 ॥*

य. (Yv.) २.१७-१९

यं परिधिं पर्यधत्वा ऽ अग्ने देवपणिभिर्गुह्यमानः ।

तं तऽएतमनु जोषं भराम्येष मेत्त्वदपचेतयाताऽअग्नेः प्रियं पाथोऽपीतम् ॥१७ ॥

सं स्रवभागा स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठाः परिधेयाश्च देवाः ।

इमां वाचमभि विश्वे गृणन्तऽआसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वंस्वाहा वाट् ॥१८ ॥

घृताची स्थो धुर्यो पातंसुप्ते स्थः सुप्ते मा धत्तम् ।

या नमश्च त उप च यास्य शिवे संतिष्ठस्व स्विष्टे मे संतिष्ठस्व ॥१९ ॥

yaṁ paridhiṁ paryadhatthā ' agne devapaṇibhirguhyamānaḥ |

*taṁ ta'etamanu joṣaṁ bharāmyeṣa mettvadapachetayātā'agneḥ priyaṁ pātho'pītam
॥17 ॥*

saṁ sravabhāgā stheṣā bṛhantaḥ prastareṣṭhāḥ paridheyāścha devāḥ |

imām̐ vāchamabhi viśve grṇanta'āsadyāsmiṁ barhiṣi mādayadhvaṁsvāhā vāt ॥18 ॥

ghṛtāchī stho dhuryau pātamsunne sthaḥ sumne mā dhattam |

yā namaścha ta upa cha yāsyā śive saṁtiṣṭhasva sviṣṭe me saṁtiṣṭhasva ॥19 ॥

य. (Yv.) २.२३

कस्त्वा विमुंचति स त्वा विमुंचति कस्मै त्वा विमुंचति तस्मै त्वा विमुंचति ।

पोषाय रक्षसां भागोऽसि ॥२३ ॥

*kastvā vimuñchati sa tvā vimuñchati kasmai tvā vimuñchati tasmai tvā
vimuñchati |*

poṣāya rakṣasām̐ bhāgo'si ॥23 ॥

२. अग्निवायू (Agnivāyū) - य. (Yv.) २.१९

घृताची स्थो धुर्यो पातंसुप्ते स्थः सुप्ते मा धत्तम् ।

या नमश्च तऽ उप च यास्य शिवे सन्तिष्ठस्व स्विष्टे मे सतिष्ठस्व ॥१९ ॥

ghṛtāchī stho dhuryo pātamsunne sthaḥ sumne mā dhattam |

yā namaścha ta'upa cha yāsyā śive saṁtiṣṭhasva sviṣṭe me saṁtiṣṭhasva ॥19 ॥

३. अग्निषोमौ, इन्द्राग्नी (Agniṣomau, Indrāgnī) - य. (Yv.) २.१५

अग्नीषोमयोरुज्जितिमनूजेषं वाजस्य मा प्रसवेन प्रोहामि । अग्नीषोमौ तमपनुदतां

योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो वाजस्यैनं प्रसवेनापोहामि । इन्द्राग्नीरुज्जितिमनूजेषं

वाजस्य मा प्रसवेन प्रोहामि । इन्द्राग्नी तमपनुदतां योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो वाजस्यैनं

प्रसवेनापोहामि ॥१५ ॥

*agniṣomayorujjitimanūjjeṣaṁ vājasya mā prasavena prohāmi | agniṣomau
tamapanudatām̐*

yo'smān dveṣṭi yaṁ cha vayaṁ dviṣmo vājasyainarṁ prasavenāpohāmi |

indrāgnyorujjitimanūjjeṣaṁ

vājasya mā prasavena prohāmi | indrāgnī tamapanudatām̐ yo'smān dveṣṭi yaṁ cha

vayaṁ dviṣmo vājasyainarṁ prasavenāpohāmi ॥15 ॥

४. अग्निसरस्वत्यौ (Agnisarasvatyau) - य. (Yv.)२.२०
 अग्नेऽदध्यायोऽशीतम पाहि मा दिद्योः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्वान्याऽ अविषं नः पितुं कृणु । सुषदा योनौ स्वाहा वाडग्रये संवेशपतये स्वाहा सरस्वत्यै यशोभगिन्यै स्वाहा ॥२०॥
 agne'davdhāyo'śītama pāhi mā didyoh pāhi prasityai pāhi duriṣṭyai pāhi duradmanyā' aviṣaṁ naḥ pituṁ kṛṇu । suṣadā yonau svāhā vāḍagnaye saṁveśapataye svāhā sarasvatyai yaśobhaginyai svāhā ॥20॥
५. अप्सवितारौ (Apsavitārau) - य. (Yv.)१.१२
 पवित्रे स्थो वैष्णव्यौ सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।
 देवीरापो ऽ अग्रेगुवो ऽ अग्रेपुवो ऽ ग्र ऽ इममद्य यां नयताग्रे यापतिंसुधातुं
 यापतिं देवयुवम् ॥१२॥
 pavitre stho vaiṣṇavyau saviturvaḥ prasava utpunāmyachchhidreṇa pavitreṇa sūryasya rāsmibhiḥ ।
 devīrāpo 'agreguvo 'agrepuvo 'gra 'imamadya yāṁ nayatāgre yāpatimsudhātum yāpatim devayuvam ॥12॥
६. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.)२.१०
 मयीदमिन्द्र ऽ इन्द्रियं दधात्वस्मान् रायो मघवानः सचन्ताम् ।
 अस्माकंसन्त्वाशिषः सत्या नः सन्त्वाशिष ऽ उपहूता पृथिवी मातोप मां पृथिवी
 माता ह्यतामग्निराग्नीध्रात् स्वाहा ॥१०॥
 mayīdamindra 'indriyaṁ dadhātvasmān rāyo maghavānaḥ sachantām ।
 asmākamsantvāśiṣaḥ satyā naḥ santvāśiṣa 'upahūtā pṛthivī mātōpa māṁ pṛthivī mātā hnyatāmagnirāgnīdhraṭ svāhā ॥10॥
७. इन्द्र, अग्निः याः (Indra, Agniḥ Yāḥ) - य. (Yv.)१.१३
 युष्मा ऽ इन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्ये यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्ये प्रोक्षिता स्थ ।
 अग्नये त्वा जुष्टं प्रोक्षाभ्यग्नीषोमाभ्यां त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ।
 दैव्याय कर्मणे शुन्धध्वं देवयज्यायै यद्वोऽशुद्धाः पराजघ्नुरिदं वस्तच्छुन्धामि ॥१३॥
 yuṣmā 'indro'vṛṇīta vṛtratūrye yūyamindramavṛṇīdhvaṁ vṛtratūrye prokṣitā stha ।
 agnaye tvā juṣṭaṁ prokṣābhyagnīṣomābhyāṁ tvā juṣṭaṁ prokṣāmi ।
 daivyaṁ karmṇe śundhadhvaṁ devayajyāyai yadvo'suddhāḥ parājaghnuridaṁ vastachchhundhāmi ॥13॥
८. द्यावापृथिवी (Dyāvāpṛthivī) - य. (Yv.)२.११
 उपहूतो द्यौष्पितोप मां द्यौष्पिता ह्यतामग्निराग्नीध्रात् स्वाहा ।
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽफिनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
 प्रतिगृह्णाम्यग्नेष्टवस्येन प्राश्नामि ॥११॥
 upahūto dyauspitōpa māṁ dyauspitā hnyatāmagnirāgnīdhraṭ svāhā ।
 devasya tvā savituh prasave'phinorbāhubhyāṁ pūṣṇo hastābhyām ।
 pratigrhṇāmyagneṣṭvāsyaena prāśnāmi ॥11॥
९. द्यावापृथिवी मित्रावरुणौ च अग्निः (Dyāvāpṛthivī Mitrāvaruṇau Cha Agniḥ) - य. (Yv.)२.१६
 वसुभ्यस्तवा रुद्रेभ्यस्त्वादित्येभ्यस्त्वा संजानाथां द्यावापृथिवी मित्रावरुणौ त्वा वृष्ट्यावताम् ।
 व्यन्तु वयोक्तंरिहाणा मरुतां पृषतीर्गच्छ वशा पृश्निर्भूत्वा
 दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमावह । चक्षुष्पा ऽ अग्नेऽसि चक्षुर्मै पाहि ॥१६॥
 vasubhyastavā rudrebhyastvādityebhyastvā saṁjānāthāṁ dyāvāpṛthivī mitrāvaruṇau tvā vṛṣṭyāvatām ।
 vyantu vayoktaṁrihāṇā marutāṁ pṛṣatīrgachchha vaśā pṛśnirbhūtva divaṁ gachchha tato no vṛṣṭimāvaha । chakṣuṣpā 'agne'si chakṣurme pāhi ॥16॥

१०. विद्युतौ (Vidyutau) - य. (Yv.)१.२४

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् । आददेऽध्वरकृतं देवेभ्य इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिणः
सहस्रभृष्टिः शततेजा वायुरसि तिग्मतेजा द्विषतो वधः ॥२४॥

*devasya tvā savituh prasave 'śvinorbāhubhyām pūṣṇo hastābhyām ।
ādade 'dhvarakṛtaṁ devebhya indrasya bāhurasī dakṣiṇaḥ sahasrabhṛṣṭiḥ śatatejā
vāyurasi tigmatejā dviṣato vadhaḥ ॥24॥*

११. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.)१.६

कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्ति कस्मै त्वा युनक्ति तस्मै त्वा युनक्ति । कर्मणे वां वेषाय वाम् ।६।

kastvā yunakti sa tvā yunakti kasmai tvā yunakti tasmai tvā yunakti । karmaṇe vāṁ veṣāya vām ।6।

१२. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.)२.१३

मनो जूतिर्जुषतामाज्यस्य बृहस्पतिर्यामिमं तनोत्विरिष्टं यांसमिमं दधातु ।

विश्वे देवास ऽ इह मादयन्तामोऽम्प्रतिष्ठ ॥१३॥

*mano jūtirjuṣatāmājyasya bṛhaspatiryamimaṁ tanotvarīṣṭaṁ yāṁsamimaṁ dadhātu ।
viśve devāsa ' iha mādayantāmo'ampṛatiṣṭha ॥13॥*

१३. याः (YĀH) - य. (Yv.)१.२; ७; १४; १५; २१; २७-३१; २.१; २; ५

य. (Yv.)१.२

वासोः पवित्रमसि द्यौरसि पृथिव्यसि मातरिश्चनो घर्मोऽसि विश्वधा ऽअसि ।

परमेण धाम्ना वृ हस्व मा ह्वामा ते यापतिर्हर्षीत् ॥२॥

*vasoḥ pavitramasi dyaurasi prthivyasi mātariśvano gharma'si viśvadhā 'asi ।
parameṇa dhāmnā vṛm hasva mā hvāma te yāpatirhnārṣīt ॥2॥*

य. (Yv.)१.७

प्रत्युष्टंरक्षः प्रत्युष्टा ऽ अरातयो निष्टप्तं रक्षो निष्टप्ता ऽ अरातयः । उर्वन्तरिक्षमन्वेमि ॥७॥

*pratyuṣṭāṇrakṣaḥ pratyuṣṭā ' arātayē nīṣṭaptaṁ rakṣo nīṣṭaptā ' arātayāḥ ।
urvantarikṣamanvenmi ॥7॥*

य. (Yv.)१.१४

शर्मास्यवधूतंरक्षोऽवधूता ऽ अरातयोऽदित्यास्त्वगसि प्रति त्वादितिर्वेतु ।

आद्रिरसि वानस्पत्यो ग्रावासि पृथुबुध्नः प्रति त्वादित्यास्त्वग्वेतु ॥१४॥

*śarmāsyavadhūtaṇrakṣo'vadhūtā ' arātayō'dityāstvagasi prati tvāditirvetu ।
ādrirasi vānaspatyo grāvāsi prthubudhnaḥ prati tvādityāstvagvetu ॥14॥*

य. (Yv.)१.१५

अग्नेस्तनूरसि वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा गृह्णामि बृहद्ग्रावासि वानस्पत्यः

सऽइदं देवेभ्यो हविः शमीष्व सुशमि शमीष्व । हविष्कृदेहि हविष्कृदेहि ॥१५॥

*agnestanūraṣi vācho visarjanaṁ devavītaye tvā grhṇāmi bṛhadgrāvāsi vānaspatyaḥ
sa'idaṁ devebhyo haviḥ śamīṣva suśami śamīṣva । haviṣkṛdehi haviṣkṛdehi ॥15॥*

य. (Yv.)१.२१

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

सं वपासि समापऽओषधीभिः समोषधयो रसेन ।

संरेवतीर्जगतीभिः पृच्यन्तां सं मधुमतीर्मधुमतीभिः पृच्यन्ताम् ॥२१॥

*devasya tvā savituh prasave 'śvinorbāhubhyām pūṣṇo hastābhyām ।
saṁ vapāsi samāpa'Oṣadhībhiḥ samoṣadhayo rasena ।
saṁrevatīrjagatībhiḥ prchyantāṁ saṁ madhumatīrmadhumatībhiḥ prchyantām ॥21॥*

य. (Yv.)१.२७-३१

गायत्रेण त्वा छन्दसा परिगृह्णामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामि

जागतेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामि ।

सुक्ष्मा चासि शिवा चासि स्योना चासि सुषदा चास्यूर्जस्वती चासि पयस्वती च ॥२७॥

पुरा क्रूरस्य विसृपो विरष्णिनुदादाय पृथिवीं जीवदानुम् ।
यामैरयं श्वन्द्रमसि स्वधाभिस्तामु धीरासो ऽ अनुदिश्य यजन्ते ।
प्रोक्षणीरासादय द्विषतो वधोऽसि ॥२८॥
प्रत्युष्टरक्षः प्रत्युष्टा ऽ अरातयो निष्टप्तंरक्षो निष्टप्ता ऽ अरातयः ।
अनिशतोऽसि सपत्नक्षिद्वाजिनं त्वा वाजेध्यायै सम्मार्जिम ।
प्रत्युष्टरक्षः प्रत्युष्टा ऽ अरातयो निष्टप्तंरक्षो निष्टप्ता ऽ अरातयः ।
अनिशिताऽसि सपत्नक्षिद्वाजिनीं त्वा वाजेध्यायै सम्मार्जिर्म ॥२९॥
अदित्यै रास्नासि विष्णोर्वेषोऽस्यूर्जे त्वाऽदब्धेन त्वा चक्षुषावपश्यामि ।
अग्नेर्जिह्वासि सुहूर्देवेभ्यो धाम्ने धाम्ने मे भव यजुषे यजुषे ॥३०॥
सवितुस्त्वा प्रसव ऽ उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।
सवितुर्वः प्रसव ऽ उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।
तेजोऽसि शुक्रमस्यमृतमसि धाम नामासि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनमसि ॥३१॥
gāyatrena tvā chhandasā parigrhñāmi traishṭubhena tvā chhandasā parigrhñāmi
jāgatenā tvā chhandasā parigrhñāmi
sukṣamā chāsi śivā chāsi syonā chāsi suṣadā chāsyūrjasvatī chāsi payasvatī cha ॥27॥
purā krūrasya viṣṇo virapśinnudādāya pṛthivīm jīvadānuma
yāmairayaṁ śchandramasi svadhābhistāmu dhīrāso 'anudīśya yajante
prokṣaṇāirāsādāya dviṣato vadho'si ॥28॥
pratyusṭamrakṣaḥ pratyusṭā 'arātayo niṣṭaptaṁrakṣo niṣṭaptā 'arātayaḥ
anīśato'si sapatnakṣidvājinaṁ tvā vājedhyāyai sammārjima
pratyusṭamrakṣaḥ pratyusṭā 'arātayo niṣṭaptaṁrakṣo niṣṭaptā 'arātayaḥ
anīśitā'si sapatnakṣidvājiniṁ tvā vājedhyāyai sammārjima ॥29॥
adityai rāsnāsi viṣṇorveṣo'syūrje tvā'dabdhena tvā chakṣuṣāvapaśyāmi
agneṛjihnāsi suhūrdevebhyo dhāmne dhāmne me bhava yajuṣe yajuṣe ॥30॥
savitustvā prasava 'utpunāmyachchhidreṇa pavitreṇa sūryasya rāsmibhiḥ
saviturvaḥ prasava 'utpunāmyachchhidreṇa pavitreṇa sūryasya rāsmibhiḥ
tejo'si śukramasyamṛtamasi dhāma nāmāsi priyaṁ devānāmanādhrṣṭaṁ
devayajanamasi ॥31॥

य. (Yv.)२.१-२

कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा जुष्टं प्रोक्षामि वेदिरसि बर्हिषे त्वा जुष्टां प्रोक्षामि बर्हिरसि
सुग्भ्यस्त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ॥१॥
अदित्यै व्युन्दनमसि विष्णो स्तुपोऽस्यूर्णम्रदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थां
देवेभ्यो भुवपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानां पतये स्वाहा ॥२॥
kṛṣṇo'syākhareshṭho'gnaye tvā juṣṭaṁ prokṣāmi vedirasi barhiṣe tvā juṣṭaṁ prokṣāmi
barhirasi
srugbhyastvā juṣṭaṁ prokṣāmi ॥1॥
adityai vyundanamasi viṣṇo stupo'syūrṇamradasaṁ tvā stṛṇāmi svāsthāṁ
devebhyo bhuvapataye svāhā bhuvanapataye svāhā bhūtānāṁ pataye svāhā ॥2॥

य. (Yv.)२.५

समिदसि सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पातु कस्याश्चिदभिश्चस्त्यै । सवितुर्बाहू स्थ ऽ ऊर्णम्रदसं त्वा
स्तृणामि स्वामस्थं देवेभ्य ऽ आ त्वा वसवो रुद्रा ऽ आदित्याः सदन्तु ॥५॥
samidasi sūryastvā purastāt pātu kasyāśchidabhiśastyai । *saviturbāhū stha* '
ūrṇamradasaṁ tvā
stṛṇāmi svāmasthaṁ devebhya 'ā tvā vasavo rudrā 'ādityāḥ sadantu ॥5॥

१४. याः अग्नि-सवितारौ (Yāḥ Agni-Savitārau) - य. (Yv.)१.२२

जनयत्यै त्वा संयौमीदमग्नेरिदमग्नीषोमयोरिषे त्वा घर्मोऽसि विश्वायुरुरुप्रथाऽ उरु
प्रथस्वोरु ते यापतिः प्रथताम् अग्निष्टे त्वचं मा हिं सीदेवस्त्वा

सविता श्रपयतु वर्षिष्ठेऽधि नाके ॥२२॥

*janayatyai tvā saṁyaumīdamagneridamagnīṣomayoriṣe tvā gharma'si
viśvāyururuprathā' uru
prathasvoru te yāpatiḥ prathatām agniṣṭe tvacham mā him sīddevastvā
savitā śrapayatu varṣiṣṭhe'dhi nāke ॥22॥*

१५. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.)२.१८

सं स्रवभागा स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठाः परिधेयाश्च देवाः ।

इमां वाचमभि विश्वे गृणन्तऽआसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वंस्वाहा वाट् ॥१८॥

*saṁ sravabhāgā stheṣā bṛhantaḥ prastareṣṭhāḥ paridheyāścha devāḥ ।
imāṁ vāchamabhi viśve gṛṇanta'āsadyāsmiṁ barhiṣi mādayadhvaṁsvāhā vāt ॥18॥*

१६. विष्णुः (Viṣṇuḥ) - य. (Yv.)१.४; ९; २.६; ८

य. (Yv.)१.४

सा विश्वायुः सा विश्वकर्मा सा विश्वधायाः ।

इन्द्रस्य त्वा भागंसोमेनातनन्मि विष्णो हव्यंरक्ष ॥४॥

*sā viśvāyuḥ sā viśvakarmā sā viśvadhāyāḥ ।
indrasya tvā bhāgaṁsomenātanachmi viṣṇo havyamrakṣa ॥4॥*

य. (Yv.)१.९

अहुतमसि हविर्धानं दृंहस्व मा ह्यर्मा ते यापतिर्हर्षित् ।

विष्णुस्त्वा क्रमतामुरु वातायापहतरक्षो यच्छन्तां पंच ॥९॥

*ahrutamasi havirdhānaṁ dṛmhasva mā hñarmā te yāpatirhnārṣit ।
viṣṇustvā kramatāmuru vātāyāpahataṁrakṣo yachchhantāṁ pañcha ॥9॥*

य. (Yv.)२.६

घृताच्यसि जुहूर्नाम्ना सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियंसदऽ आसीद

घृताच्यस्युपभृन्नाम्ना सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियंसदऽ आसीद घृताच्यसि

ध्रुवा नाम्ना सेदं प्रियेण धाम्ना प्रियंसदऽ आसीद प्रियेण धाम्ना प्रियंसदऽ आसीद ।

ध्रुवाऽ असदन्नृतस्य योनौ ता विष्णो पाहि पाहि यां पाहि यापतिं पाहि मां यान्यम् ॥६॥

*ghṛtāchyasi juhūrnāmnā sedam priyeṇa dhāmnā priyaṁsada 'āsīda
ghṛtāchyasyupabhṛnnāmnā sedam priyeṇa dhāmnā priyaṁsada 'āsīda ghṛtāchyasi
dhruvā nāmnā sedam priyeṇa dhāmnā priyaṁsada 'āsīda priyeṇa dhāmnā
priyaṁsada 'āsīda ।
dhruvā 'asadannṛtasya yonau tā viṣṇo pāhi pāhi yām pāhi yāpatim pāhi mām
yānyam ॥6॥*

य. (Yv.)२.८

अस्कन्नमद्य देवेभ्यऽ आजयंसंभ्रियासमंघ्रिणा विष्णो मा त्वावक्रमिषं वसुमतीमग्ने

ते च्छायामुपमथेषं विष्णो स्थानमसीतऽ इन्द्रो वीर्यमकृणोदूर्ध्वोऽध्वरऽ आस्थात् ॥८॥

*askannamadya devebhya 'ājayaṁsaṁbhriyāsamāṁghriṇā viṣṇo mā tvāvakramiṣaṁ
vasumatimagne
te chchhāyāmupamtheṣaṁ viṣṇo sthānamasīta 'indro vīryamakṛṇodūrdhvo'dhvara '
āsthāt ॥8॥*

१७. सविता (Savitā) - य. (Yv.)१.१६; २.१२

य. (Yv.)१.१६

कुक्कुटोऽसि मधुजिह्वाऽइषमूर्जमावद त्वया वयंसंघातंसंघातं जेष्य

वर्षवृद्धमसि प्रति त्वा वर्षवृद्ध वेतु परापूतं रक्षः परापूता अरातयोऽपहतं रक्षो

वायुर्वो विविनक्तु देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृभ्णात्वच्छिद्रेण पाणिना ॥१६॥

*kukkuṭo'si madhujihva'īṣamūrjamāvada tvayā vayaṁsaṁghātāṁsaṁghātāṁ jeṣma
varṣavṛddhamasi prati tvā varṣavṛddha vetu parāpūtaṁ rakṣaḥ parāpūtā*

arātayo'pahataṁ rakṣo
vāyurvo vivinaktu devo vaḥ savitā hiraṇyapāṇiḥ pratigr̥bhṇātvaḥchhidreṇa
pāṇinā ॥16 ॥

य. (Yv.) २.१२

एतं ते देव सवितर्यां प्राहर्बृहस्पतये ब्रह्मणे । तेन यामव तेन यापतिं तेन मामव ॥१२ ॥
etaṁ te deva savitāryāṁ prāhurbṛhaspataye brahmaṇe । tena yāmava tena yāpatirṇ
tena māmava ॥12 ॥

३३९. परमेष्ठी प्रजापतिर्वा देवाः (Parameṣṭhī Prajāpatirvā Devāḥ)

१. रुद्राः (Rudrāḥ) - य. (Yv.) १६.४०-६६

नमः शंगवे च पशुपतये च नमः ॥ उग्राय च भीमाय च नमोऽग्नेवधाय च दूरेवधाय च
 नमो हन्त्रे च हनीयसे च नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय ॥४० ॥
 नमः शम्भवाय च मयोभवाय च नमः शंकराय च
 मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च ॥४१ ॥
 नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च
 नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः शष्प्याय च फेन्याय च ॥४२ ॥
 नमः सिक्त्याय च प्रवाह्याय च नमः किं शिलाय च क्षयणाय च नमः कपर्दिने च
 पुलस्तये च नमः ॥ इरिण्याय च प्रपथ्याय च ॥४३ ॥
 नमो ब्रज्याय च गोष्ठ्याय च नमस्तल्याय च गोह्याय च
 नमो हृदय्याय च निवेष्ट्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठाय च ॥४४ ॥
 नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमः पां सव्याय च रजस्याय च
 नमो लोप्याय चोलप्याय च नमः ॥ ऊर्व्याय च सूर्याय च ॥४५ ॥
 नमः पर्णाय च पर्णशदाय च नमः ॥ उदुरमाणाय चभिघ्नते च
 नमः ॥ आखिदते च प्रखिदते च नमः ॥ इषुकृद्भ्यो धनुष्कृद्भ्यश्च वो नमो नमो वः किरिकेभ्यो
 देवानांहृदयेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमो विक्षिणत्केभ्यो नमः ॥ आनिर्हतेभ्यः ॥४६ ॥
 द्रापे ॥ अन्धसस्पते दरिद्र नीललोहित ।
 आसां प्रजानामेषां पशूनां मा भेर्मा रोद्धो च नः किंचनाममत् ॥४७ ॥
 इमा रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्र भरामहे मतीः ।
 यथा शमसद् द्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे ॥ अस्मिन्ननातुरम् ॥४८ ॥
 या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहा भेषजी ।
 शिवा रुतस्य भेषजी तया नो मृड जीवसे ॥४९ ॥
 परि नो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः ।
 अव स्थिरा मघवद्भ्यस्तनुष्व मीद्वस्तोकाय तनयाय मृड ॥५० ॥
 मीदुष्टम् शिवतम शिवो नः सुमना भव । परमे वृक्ष ॥ आयुधं निधाय
 कृत्तिं वसान ॥ आ चर पिनाकम्बिभ्रदा गहि ॥५१ ॥
 विकिरिद्र विलोहित नमस्ते ॥ अस्तु भगवः ।
 यास्ते सहस्रहेतयोऽन्यमस्मन्नि वपन्तु ताः ॥५२ ॥
 सहस्राणि सहस्रशो बाह्वोस्तव हेतयः । तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा कृधि ॥५३ ॥
 असंख्याता सहस्राणि ये रुद्रा ॥ अधि भूम्याम् ।
 तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५४ ॥
 अस्मिन् महत्यर्णवेऽन्तरिक्षे भवा ॥ अधि । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५५ ॥
 नीलग्रीवाः शितिकण्ठा दिवं रुद्रा ॥ उपश्रिताः । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५६ ॥
 नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षमाचराः । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५७ ॥
 ये वृक्षेषु शष्पिंजरा नीलग्रीवा विलोहिताः । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५८ ॥
 ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५९ ॥
 ये पथां पथिरक्षय ॥ ऐलबृदा ॥ आ युर्युधः । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६० ॥
 ये तीर्थानि प्रचरन्ति सूकाहस्ता निर्षगिणः । तेषां सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६१ ॥

येऽन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबतो जनान् । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६२॥
 य ऽ एतावन्तश्च भूयां सश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे । तेषांसहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६३॥
 नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवः । तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः ।
 तेभ्यो नमो ऽ अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जग्मे दध्मः ॥६४॥
 नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो योऽन्तरिक्षे येषां वात ऽ इषवः । तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः ।
 तेभ्यो नमो ऽ अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जग्मे दध्मः ॥६५॥
 नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवः ।
 तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वाः । तेभ्यो नमो ऽ अस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु
 ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जग्मे दध्मः ॥६६॥

*namaḥ śarīṅgave cha paśūpataye cha nama ' ugrāya cha bhīmāya cha
 namo'grevadhāya cha dūrevadhāya cha
 namo hantre cha hanīyase cha namo vṛkṣebhyo harikeśebhyo namastārāya ॥40॥
 namaḥ śambhavāya cha mayobhavāya cha namaḥ śarīkarāya cha
 mayaskarāya cha namaḥ śivāya cha śivatarāya cha ॥41॥
 namaḥ pāryāya chāvāryāya cha namaḥ prataraṇāya chottaraṇāya cha
 namastīrthyāya cha kūlyāya cha namaḥ śaṣpyāya cha phenyāya cha ॥42॥
 namaḥ siktyāya cha pravāhyāya cha namaḥ kiṁ śilāya cha kṣayaṇāya cha namaḥ
 kapardine cha
 pulastaye cha nama ' iriṇyāya cha prapathyāya cha ॥43॥
 namo vṛjyāya cha goṣṭhyāya cha namastalpyāya cha gohyāya cha
 namo hṛdayāya cha niveṣyāya cha namaḥ kāṭyāya cha gahnareṣṭhāya cha ॥44॥
 namaḥ śuṣkyāya cha harityāya cha namaḥ pām savyāya cha rajasyāya cha
 namo lopyāya cholaṣyāya cha nama ' ūrvyāya cha sūrvyāya cha ॥45॥
 namaḥ parṇāya cha parṇasādāya cha nama ' udguramāṇāya chabhighnate cha
 nama ' ākhidate cha prakhidate cha nama ' iṣukṛdbhyo dhanuṣkṛdbhyaścha vo
 namo namo vaḥ kirikebhyo
 devānām hṛdayebhyo namo vichinvatkebhyo namo vikṣīpatkebhyo nama '
 ānirhatebhyah ॥46॥
 drāpe ' andhasaspate daridra nīllohita ।
 āsām prajānāmeṣām paśūnām mā bhermā roṇmo cha naḥ kiṁchanāmamat ॥47॥
 imā rudrāya tavase kapardine kṣayadvīrāya pra bharāmahe matīḥ ।
 yathā śamasad dvipade chatuṣpade viśvaṁ puṣṭam grāme ' asminnanāturam ॥48॥
 yā te rudra śivā tanṛḥ śivā viśvāhā bheṣajī ।
 śivā rutasya bheṣajī tayā no mṛḍa jīvase ॥49॥
 pari no rudrasya hetirvṛṇaktu pari tveṣasya durmatiraghāyoḥ ।
 ava sthīrā maghavadbhyastanuṣva mīḍhvastokāya tanayāya mṛḍa ॥50॥
 mīḍhuṣṭam śivatama śivo naḥ sumanā bhava । parame vṛkṣa ' āyudham nīdhāya
 kṛttim vasāna ' ā chara pinākambibhṛadā gahi ॥51॥
 vikiridra vilohita namaste ' astu bhagavaḥ ।
 yāste sahasraṁ hetayo'nyamasmani vapantu tāḥ ॥52॥
 sahasrāṇi sahasraśo bāhnostava hetayah ।
 tāsāmīśāno bhagavaḥ parāchīnā mukhā kṛdhi ॥53॥
 asamkhyātā sahasrāṇi ye rudrā ' adhi bhūmyām ।
 teṣāmsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ॥54॥
 asmin mahatyanṛave'ntarikṣe bhavā ' adhi ।
 teṣāmsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ॥55॥
 nīlagrīvāḥ śītikanṭhā divān rudrā ' upāśritāḥ ।
 teṣāmsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ॥56॥
 nīlagrīvāḥ śītikanṭhāḥ śarvā adhaḥ kṣamācharāḥ ।*

teṣāṁsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ||57 ||
ye vṛkṣeṣu śaṣpiṇjarā nīlagrīvā vilohitāḥ ।
teṣāṁsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ||58 ||
ye bhūtānāmadhipatayo viśikhāsaḥ kapardīnaḥ ।
teṣāṁsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ||59 ||
ye pathām pathirakṣaya 'ailabṛdā 'ā yuryudhaḥ ।
teṣāṁsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ||60 ||
ye tīrthāni pracharanti sṛkāhastā niṣaṁgiṇaḥ ।
teṣāṁ sahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ||61 ||
ye'nneṣu vividhyanti pātreṣu pibato janān ।
teṣāṁsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ||62 ||
ya 'etāvantaścha bhūyāṁ saścha diśo rudrā vitasthire ।
teṣāṁsahasrayojane'va dhanvāni tanmasi ||63 ||
namo'stu rudrebhyo ye divi yeṣāṁ varṣamiṣavaḥ । tebhyo daśa prāchīrdaśa dakṣiṇā
daśa pratīchīrdaśodīchīrdaśordhvāḥ । tebhyo namo 'astu te no'vantu te no
mṛḍayantu te yaṁ dviṣmo yaścha no dveṣti tameṣāṁ jagbhe dadhmaḥ ||64 ||
namo'stu rudrebhyo yo'ntarikṣe yeṣāṁ vāta 'iṣavaḥ । tebhyo daśa prachīrdaśa
dakṣiṇā daśa pratīchīrdaśodīchīrdaśordhvāḥ । tebhyo namo 'astu te no'vantu te no
mṛḍayantu te yaṁ dviṣmo yaścha no dveṣti tameṣāṁ jambhe dadhmaḥ ||65 ||
namo'stu rudrebhyo ye pṛthivyaṁ yeṣāmannamiṣavaḥ ।
tebhyo daśa prāchīrdaśa dakṣiṇā daśa pratīchīrdaśodīchīrdaśordhvāḥ । tebhyo
namo 'astu te no'vantu te no mṛḍayantu te yaṁ dviṣmo yaścha no dvaṣti tameṣāṁ
jambhe dadhmaḥ ||66 ||

३४०. पराशरः (Parāśaraḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.)३३.११

आ यदिषे नृपतिं तेजऽआनद् शुचि रेतो निषिक्त द्यौरभाके ।
 अग्निः शर्द्धमनवद्यं युवानंस्वाध्यं जनयत्सुदयश्च ॥११ ॥
ā yadiṣe nṛpatim teja'ānaḥ śuchi reto niṣikta dyaaurabhāke ।
agniḥ śarddhamanavadyaṁ yuvānaṁsvādhyāṁ janayatsūdayaścha ||11 ||

३४१. पराशरः शाक्त्यः (Parāśaraḥ Śāktyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.)१.६५.१-१०; १.६६.१-१०; १.६७.१-१०; १.६८.१-१०; १.६९.१-१०; १.७०.१-११; १.७१.१-१०; १.७२.१-१०; १.७३.१-१०

ऋ. (Rv.)१.६५.१-१०

पश्वा न तायुं गुहा चतन्तं नमो युजानं नमो वहन्तम् ॥ १ ॥
 सजोषा धीराः पदेरनु गमन्नुप त्वा सीदन्विश्वे यजत्राः ॥ २ ॥
 ऋतस्य देवा अनु व्रता गुर्भुवत्परिष्टिद्यौर्न भूम ॥ ३ ॥
 वर्धन्तीमापः पन्वा सुशिश्चिमृतस्य योना गर्भे सुजातम् ॥४ ॥
 पुष्टिर्न रण्वा क्षितिर्न पृथ्वी गिरिर्न भुज्म क्षोदो न शंभु ॥५ ॥
 अत्यो नाज्मन्त्सर्गप्रतक्तः सिन्धुर्न क्षेदः क ई वराते ॥६ ॥
 जामिः सिन्धूनां भ्रातेव स्वस्त्रामिभ्यान्न राजा वनान्यत्ति ॥७ ॥
 यद्वातजूतो वना व्यस्थादग्निर्ह दाति रोमा पृथिव्याः ॥८ ॥
 श्रसित्यप्सु हंसो न सीदन् क्रत्वा चेतिष्ठो विशामुषर्भुत् ॥९ ॥
 सोमो न वेधा ऋतप्रजातः पशुर्न शिश्वा विभुर्दूरेभाः ॥१० ॥
paśvā na tāyurṁ guhā chatantaṁ namo yujānaṁ namo vahantam || 1 ||
sajoṣā dhīrāḥ paderanu gmannupa tvā sīdanviśve yajatrāḥ || 2 ||
ṛtasya devā anu vratā gurbhuvatpariṣṭidyaurṁ bhūma || 3 ||
vardhantīmāpaḥ panvā suśiśvimṛtasya yonā garbhe sujātam || 4 ||

puṣṭirna raṇvā kṣitirna pṛthvī girirna bhujma kṣodo na śambhu ॥5॥
atyō nājmantsargaprataктаḥ sindhurna kṣedaḥ ka ī varāte ॥6॥
jāmiḥ sindhūnām bhrāteva svasrāmibhyānna rājā vanānyatti ॥7॥
yadvātajūto vanā vyasthādagnirha dāti romā pṛthivyāḥ ॥8॥
śrasītyapsu haṁso na sīdan kratvā chetiṣṭho viśāmuṣarbhut ॥9॥
somo na vedhā ṛtaprajātaḥ paśurna śīśvā vibhurdūrebhāḥ ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.६६.१-१०

रयिर्न चित्रा सूरौ न संदगायुर्न प्राणो नित्यो न सूनुः ॥१॥
 तक्वा न भूर्णिवना सिषक्ति पयो न धेनुः शुचिर्विभावा ॥२॥
 दाधार क्षेममोको न रण्वो यवो न पक्वो जेता जनानाम् ॥३॥
 ऋषिर्न स्तुभ्वा विश्व प्रशस्तो वाजी न प्रीतो वयो दधाति ॥४॥
 दुरोकशोचिः क्रतुर्न नित्यो जायेव योनावरं विश्वस्मै ॥५॥
 चित्रो यदभ्राट्छवेतो न विश्व रथो न रुक्मी त्वेषः समत्सु ॥६॥
 सेनेव सृष्टामं दधात्यस्तुर्न दिद्युत्त्वेषप्रतीका ॥७॥
 यमो ह जातो यमो जनित्वं जारः कनीनां पतिर्जनीनाम् ॥८॥
 तं वश्चराथा वयं वसत्यास्तं न गावो नक्षन्त इद्धम् ॥९॥
 सिन्धुर्न क्षेदः प्र नीचीरैनोन्नवन्त गावः स्वर्दृशीके ॥१०॥
rayirna chitrā sūro na saṁdrgāyurna prāṇo nityo na sūnuḥ ॥1॥
takvā na bhūrṇirvanā siṣakti payo na dhenuḥ śuchirvibhāvā ॥2॥
dādāhāra kṣemamoko na raṇvo yavo na pakvo jetā janānām ॥3॥
ṛṣirna stubhvā viṣṭu praśasto vāji na prīto vayo dadhāti ॥4॥
durokaśochiḥ kratura nityo jāyeva yonāvaram viśvasmai ॥5॥
chitro yadabhrātchhvetō na viṣṭu ratho na rukmī tveṣaḥ samatsu ॥6॥
seneva sṛṣṭāmam dadhātyasturna didyutvveṣapratikā ॥7॥
yamo ha jāto yamo janitvam jāraḥ kanīnām patirjanīnām ॥8॥
taṁ vaścharāthā vayam vasatyāstaṁ na gāvo nakṣanta iddham ॥9॥
sindhurna kṣedaḥ pra nīchīrainonnavanta gāvaḥ svaīrdṛśīke ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.६७.१-१०

वनेषु जायुर्मर्तेषु मित्रो वृणीते श्रुष्टिं राजेवाजुर्यम् ॥१॥
 क्षेमो न साधुः क्रतुर्न भद्रो भुवत्त्वाधीर्होता हव्यवाट् ॥२॥
 हस्ते दधानो नृम्णा विश्वान्यमे देवान्माद् गुहा निषीदन् ॥३॥
 विदन्तीमत्र नरो धियं धा हृदा यत्तष्टान्मन्त्राँ अशंसन् ॥४॥
 अजो न क्षां दाधार पृथिवीं तस्तम्भ द्यां मन्त्रेभिः सत्यैः ॥५॥
 प्रिया पदानि पश्चे नि पाहि विश्वायुरग्रे गुहा गुहं गाः ॥६॥
 य ई चिकेत गुहा भवन्तमा यः ससाद धारामृतस्य ॥७॥
 वि ये चृतन्त्यृता सपन्त आदिद्वसूनि प्र ववाचास्मै ॥८॥
 वि यो वीरुत्सु रोधन्महित्वोत प्रजा उत प्रसूष्वन्तः ॥९॥
 चित्तिरपां दमे विश्वायुः सन्नेव धीराः संमाय चक्रुः ॥१०॥
vaneṣu jāyurmarteṣu mitro vṛṇīte śruṣṭim rājevājuryam ॥1॥
kṣemo na sādhuḥ kratura bhadro bhuvatsvādīrhotā havyavāt ॥2॥
haste dadhāno nṛmṇā viśvānyame devāndhād guhā niṣīdan ॥3॥
vidantīmatra naro dhiyamdhā hṛdā yattaṣṭānmantrāṁ aśaṁsan ॥4॥
ajo na kṣām dādāhāra pṛthivīm tastambha dyām mantrebhiḥ satyaiḥ ॥5॥
priyā padāni paśve ni pāhi viśvāyuragne guhā guhaṁ gāḥ ॥6॥
ya ī chiketa guhā bhavantamā yaḥ sasāda dhārāmṛtasya ॥7॥
vi ye chṛtanyṛtā sapanta ādidvasūni pra vavāchāsmāi ॥8॥
vi yo vīrutsu rodhanmahitvota prajā uta prasūṣvantaḥ ॥9॥
chittirapām dame viśvāyuh sadmeva dhīrāḥ saṁmāya chakruḥ ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.६८.१-१०

श्रीणनुप स्थादिवं भुरण्युः स्थातुश्चरथमक्तून्यूर्णोत् ॥ १ ॥
 परि यदेषामेको विश्वेषां भुवदेवो देवानां महित्वा ॥ २ ॥
 आदिते विश्वे क्रतुं जुषन्त शुष्काद्यदेव जीवो जनिष्ठाः ॥ ३ ॥
 भजन्त विश्वे देवत्वं नाम ऋतं सपन्तो अमृतमेवैः ॥ ४ ॥
 ऋतस्य प्रेषा ऋतस्य धीतिर्विश्वायुर्विश्वे अपांसि चक्रुः ॥ ५ ॥
 यस्तुभ्यं दाशाद्यो वा ते शिक्षात्तस्मै चिकित्वान् रयिं दयस्व ॥ ६ ॥
 होता निषत्तो मनोरपत्ये स चिन्वासां पती रयीणाम् ॥ ७ ॥
 इच्छन्त रेतो मिथस्तनूषु सं जानत स्वैर्दक्षेमूराः ॥ ८ ॥
 पितुर्न पुत्राः क्रतुं जुषन्त श्रोषन्ते अस्य शासं तुरासः ॥ ९ ॥
 वि राय और्णोदुरः पुरुक्षुः पिपेश नाकं स्तृभिर्दमूनाः ॥ १० ॥

śrīṇannupa sthāddivāṁ bhuranyuḥ sthātuścharathamaktūnvyūrṇot ॥ 1 ॥
pari yadeṣāmeko viśveṣāṁ bhuvaddevo devānāṁ mahitvā ॥ 2 ॥
ādित्ते viśve kratuṁ juṣanta śuṣkādyaddeva jīvo janiṣṭhāḥ ॥ 3 ॥
bhajanta viśve devatvaṁ nāma ṛtaṁ sapanto amṛtamevaiḥ ॥ 4 ॥
ṛtasya preṣā ṛtasya dhītirviśvāyurviśve apāṁsi chakruḥ ॥ 5 ॥
yastubhyaṁ dāśādyo vā te śikṣāttasmai chikītvān rayiṁ dayasva ॥ 6 ॥
hotā niṣatto manorapatye sa chinnvāsāṁ patī rayīṇām ॥ 7 ॥
ichchhanta reto mithastanūṣu saṁ jānata svairdakṣeramūrāḥ ॥ 8 ॥
pīturna putrāḥ kratuṁ juṣanta śroṣante asya śāsaṁ turāsaḥ ॥ 9 ॥
vi rāya aurṇodduraḥ purukṣuḥ pipēśa nākaṁ stṛbhirdamūnāḥ ॥ 10 ॥

ऋ. (Rv.) १.६९.१-१०

शुक्रः शुशुक्रौ उषो न जारः पप्रा समीची दिवो न ज्योतिः ॥ १ ॥
 परि प्रजातः क्रत्वा बभूथ भुवो देवानां पिता पुत्रः सन् ॥ २ ॥
 वेधा अटप्तो अग्निर्विजानन्नृधर्न गोनां स्वाद्मा पितृनाम् ॥ ३ ॥
 जने न शेव आहूर्यः सन्मध्ये निषत्तो रण्वो दुरोणे ॥ ४ ॥
 पुत्रो न जातो रण्वो दुरोणे वाजी न प्रीतो विशो वि तारीत् ॥ ५ ॥
 विशो यद्वहे नृभिः सनीळा अग्निर्देवत्या विश्वान्यश्याः ॥ ६ ॥
 नकिष्ट एता व्रता मिनन्ति नृभ्यो यदेभ्यः श्रुष्टिं चकर्थ ॥ ७ ॥
 तत्तु ते दंसो यदहन्त्समानैर्नृभिर्यद्युक्तो विवे रपांसि ॥ ८ ॥
 उषो न जारो विभावोस्रः साांतरूपश्चिकेतदस्मै ॥ ९ ॥
 त्मना वहन्तो दुरो व्यृण्वन्नवन्त विश्वे स्वर्दक्षीके ॥ १० ॥

śukraḥ śuśukvām uṣo na jāraḥ paprā samīchī divo na jyotiḥ ॥ 1 ॥
pari prajātaḥ kratvā babhūtha bhuvo devānāṁ pitā putraḥ san ॥ 2 ॥
vedhā adṛpto agnirvijānannūdharma gonāṁ svādmā pītūnām ॥ 3 ॥
jane na śeva āhūryaḥ sanmadhye niṣatto raṇvo duroṇe ॥ 4 ॥
putro na jāto raṇvo duroṇe vājī na prīto viśo vi tārit ॥ 5 ॥
viśo yadvahe nṛbhiḥ sanīlā agnirdevatyā viśvānyaśyāḥ ॥ 6 ॥
nakiṣṭa etā vratā minanti nṛbhyo yadebhyaḥ śruṣṭiṁ chakartha ॥ 7 ॥
tattu te daṁso yadahantsamānairnṛbhiryadyukto vive rapāṁsi ॥ 8 ॥
uṣo na jāro vibhāvosraḥ sāmāntarūpaśchiketadasmai ॥ 9 ॥
tmanā vahanto duro vyṛṇvannavanta viśve svārdṣīke ॥ 10 ॥

ऋ. (Rv.) १.७०.१-११

वनेम पूर्वोर्यो मनीषा अग्निः सुशोको विश्वान्यश्याः ॥ १ ॥
 आ दैव्यानि व्रता चिकित्वाना मानुषस्य जनस्य जन्म ॥ २ ॥
 गर्भो यो अपां गर्भो वनानां गर्भश्च स्थातां गर्भश्चरथाम् ॥ ३ ॥
 अद्रौ चिदस्मा अन्तर्दुरोणे विशां न विश्वो अमृतः स्वाधीः ॥ ४ ॥

स हि क्षपावाँ अग्नी रयीणां दाशद्यो अस्मा अरं सूक्तैः ॥ ५ ॥

एता चिकित्वो भूमा नि पाहि देवानां जन्म मर्ताश्च विद्वान् ॥ ६ ॥

वर्धान्यं पूर्वीः क्षपो विरूपाः स्थातुश्च रथमृतप्रवीतम् ॥ ७ ॥

अराधि होता स्वर्निषत्तः कृण्वन्विश्वान्यपांसि सत्या ॥ ८ ॥

गोषु प्रशसित वनेषु धिषे भरन्त विश्वे बलिं स्वर्णः ॥ ९ ॥

वि त्वा नरः पुरुत्रा सपर्यन्पितुर्न जित्रेर्वि वेदो भरन्त ॥ १० ॥

साधुर्न गृध्रस्तेव शूरो यातेव भीमस्त्वेषः समत्सु ॥ ११ ॥

vanema pūrvīrāyo manīṣā agniḥ suśoko viśvānyaśyāḥ ॥ १ ॥

ā daivyāni vrātā chikitvānā mānuṣasya janasya janma ॥ २ ॥

garbho yeā apām garbho vanānām garbhaścha sthātām garbhaścharathām ॥ ३ ॥

adrau chidasmā antarduroṇe viśām na viśvo amṛtaḥ svādhīḥ ॥ ४ ॥

sa hi kṣapāvām agni rayīnām dāśadyo asmā aram sūktaiḥ ॥ ५ ॥

etā chikitvo bhūmā ni pāhi devānām janma martāścha vidvān ॥ ६ ॥

vardhānyam pūrvīḥ kṣapo virūpāḥ sthātuścha rathamṛtapravītam ॥ ७ ॥

arādhi hotā svarniṣattaḥ kṛṇvanviśvānyapāmsi satyā ॥ ८ ॥

goṣu praśasita vaneṣu dhiṣe bharanta viśve baliṁ svarṇaḥ ॥ ९ ॥

vi tvā naraḥ purutrā saparyanpitura jivrvirvi vedo bharanta ॥ १० ॥

sādhurna gṛdhnurasteva śūro yāteva bhīmastveṣaḥ samatsu ॥ ११ ॥

ऋ. (Rv.) १.७१.१-१०

उप प्र जिन्वन्नुशतीरुशन्तं पतिं न नित्यं जनयः सनीळाः ।

स्वसारः श्यावीमरुषीजुषिंचत्रमुच्छन्तीमुषसं न गावः ॥ १ ॥

वीळु चिद् दृळ्हा पितरो न उक्थैरद्रिं रुजन्नङ्गिरसो रवेण ।

चक्रुर्दिवो बृहतो गातुमस्मे अहः स्वर्विविदुः केतुमुस्राः ॥ २ ॥

दधन्तं धनयन्नस्य धीतिमादिदर्यो दिधिष्वो३ विभृत्राः ।

अतृष्यन्तीरपसो यन्त्यच्छा देवांजन्म प्रयसा वर्धयन्तीः ॥ ३ ॥

मथीद्यदीं विभृतो मातरिश्वा गृहेगृहे श्येतो जेन्यो भूत् ।

आदीं रो न सहीयसे सचा सत्रा दूत्यं१भृगवाणो विवाय ॥ ४ ॥

महे यत्पित्र ई रसं दिवे करव त्सरपृशन्त्यश्चिकित्वान् ।

सृजदस्ता धृषता दिद्युमस्मै स्वायां देवो दुहितरि त्विषिं धात् ॥ ५ ॥

स्व आ यस्तुभ्यं दम आ विभाति नमो वा दाशादुशतो अनु द्यून् ।

वर्धे अग्रे वयो अस्य द्विबर्हा यासद्राया सरथं यं जुनासि ॥ ६ ॥

अग्निं विश्वा अभि पृक्षः सचन्ते समुद्रं न स्रवतः सप्त यहीः ।

न जामिभिर्वि चिकिते वयो नो विदा देवेषु प्रमतिं चिकित्वान् ॥ ७ ॥

आ यदिषे नृपतिं तेज आनद्बुचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीके ।

अग्निः शर्धमनवद्यं युवानं स्वाध्यं जनयत्सूदयच्च ॥ ८ ॥

मनो न योऽध्वनः सद्य एत्येकः सत्रा सूरौ वस्व ईशे ।

रजाना मित्रावरुणा सुपाणी गोषु प्रियममृतं रक्षमाणा ॥ ९ ॥

मा नो अग्रे सख्या प्रियाणि प्र मर्षिष्ठा अभि विदुष्कविः सन् ।

नभो न रूपं जरिमा मिनाति पुरा तस्या अभिशस्तेरधीहि ॥ १० ॥

upa pra jinvannuśatīruśantaṁ patim na nityam janayaḥ sanīlāḥ ॥

svasāraḥ śyāvīmaruṣījuṣimchatramuchchhantīmuṣasaṁ na gāvaḥ ॥ १ ॥

vīlu chid dṛḥhā pitaro na ukthairadriṁ rujannaṅgirasō raveṇa ॥

chakrurdivo bṛhato gātumasme ahaḥ svarvividuḥ ketumusrāḥ ॥ २ ॥

dadhannṛtaṁ dhanayannasya dhītimādidaryo didhiṣvo३ vibhṛtrāḥ ॥

atṛṣyantīrapaso yantiyachchhā devānjanma prayasā vardhayantīḥ ॥ ३ ॥

mathīdyadīm vibhṛto mātariśvā gṛhegṛthe śyeto jenyo bhūt ॥

ādīm rāo na sahiyase sachā sannā dūtyam१bhṛgavāṇo vivāya ॥ ४ ॥

mahe yatpitra ī rasam dive karava tsarapṣanyaśchikitvān ।
srjadastā dhṛṣatā didyumasmai svāyām devo duhitari tviṣim dhāt ॥5॥
sva ā yastubhyam dama ā vibhāti namo vā dāśāduśato anu dyūn ।
vardhe agne vayo asya dvibāhā yāsadrāyā saratham yaṁ junāsi ॥6॥
agrinna viśvā abhi prkṣaḥ sachante samudram na sravataḥ sapta yahnīḥ ।
na jāmibhirvi chikite vayo no vidā deveṣu pramatim chikitvān ॥7॥
ā yadiṣe nṛpatim teja ānaṭchhuchi reto niṣiktaṁ dyaurabhīke ।
agniḥ śardhamanavadyam yuvānam svādhyam janayatsūdayachcha ॥8॥
mano na yo'dhvanaḥ sadya etyekaḥ satrā sūro vasva īse ।
rajānā mitrāvaruṇā supānī goṣu priyamamṛtaṁ rakṣamāṇā ॥9॥
mā no agne sakhyā priyāni pra marṣiṣthā abhi viduṣkaviḥ san ।
nabho na rūpaṁ jarimā mināti purā tasyā abhiśasteradhihi ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.७२.१-१०

नि काव्या वेधसः शश्वतस्कर्हस्ते दधानो नर्या पुरुणि ।
 अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो अमृतानि विश्वा ॥१॥
 अस्मे वत्सं परि षन्तं न विन्दन्निच्छन्तो विश्वे अमृता अमूराः ।
 श्रमयुवः पदव्यो धियं धास्तस्थुः पदे परमे चार्वग्रेः ॥२॥
 तिस्रो यदग्रे शरदस्त्वामिच्छुचिं घृतेन शुचयः सपर्यान् ।
 नामानि चिद्विधे यियायान्यसूदयन्त तन्वः १ सुजाताः ॥३॥
 आ रोदसी बृहती वेविदानाः प्र रुद्रिया जभ्रिरे यियासः ।
 विदन्मर्तो नेमधिता चिकित्वानग्निं पदे परमे तस्थिवांसम् ॥४॥
 संजनानां उप सीदन्नभिजु पत्नीवन्तो नमस्यं नमस्यन् ।
 रिरिक्वांसस्तन्वः कृण्वत स्वाः सखा सख्युर्निमिषि रक्षमाणाः ॥५॥
 त्रिः सप्त यद्ब्रह्मानि त्वे इत्पदाविदन्निहिता यियासः ।
 तेभी रक्षन्ते अमृतं सजोषाः पशूच स्थातं चरथं च पाहि ॥६॥
 विद्वान् अग्रे वयुनानि क्षितीनां व्यानुषक्छुरुधो जीवसे धाः ।
 अन्तर्विद्वान् अध्वनो देवयानानतन्द्रो दूतो अभवो हविर्वाट् ॥७॥
 स्वाध्यो दिव आ सप्त यह्नी रायो दुरो व्यृता अजानन् ।
 विदद्भ्यं सरमा दृळ्हमूर्व येना नु कं मानुषी भोजते विट् ॥८॥
 आ ये विश्वा स्वपत्यानि तस्थुः कृण्वानासो अमृतत्वाय गातुम् ।
 मह्ना महद्भिः पृथिवी वि तस्थे माता पुत्रैरदितिर्धायसे वेः ॥९॥
 अधि श्रियं नि दधुश्चारुमस्मिन्दिवो यदक्षी अमृता अकृण्वन् ।
 अध क्षरन्ति सिन्धवो न सृष्टाः प्र नीचीरग्रे अरुषीरजानन् ॥१०॥

ni kāvyā vedhasaḥ śasvataskarhaste dadhāno naryā purūṇi ।
agnirbhuvadrayipatī rayīṇām satrā chakrāṇo amṛtāni viśvā ॥1॥
asme vatsam pari śantam na vindannichchhanto viśve amṛtā amūrāḥ ।
śramayuvaḥ padavyo dhiyamdhāstasthuḥ pade parame chārvagneḥ ॥2॥
tisro yadagne śaradastvāmichchhuchim ghṛtena śuchayaḥ saparyān ।
nāmāni chiddadhire yīāyānyasūdayanta tanvaḥ 1 sujātāḥ ॥3॥
ā rodasī brhatī vevidānāḥ pra rudriyā jabhrire yīāyasaḥ ।
vidanmarto nemadhitā chikitvānaginna pade parame tasthivāmsam ॥4॥
samjanānām upa sīdannabhiāu patnīvanto namasyam namasyan ।
ririkvāmsastanvaḥ kṛṇvata svāḥ sakhā sakhyurnimiṣi rakṣamāṇāḥ ॥5॥
triḥ sapta yadguhyāni tve itpadāvidannihitā yīāyasaḥ ।
tebhī rakṣante amṛtam sajoṣāḥ paśūmcha sthātām charatham cha pāhi ॥6॥
vidvām agne vayunāni kṣitīnām vyānuṣakchhurudho jīvase dhāḥ ।
antarvidvām adhvano devayānānatandro dūto abhavo havirvāt ॥7॥
svādhyo diva ā sapta yahnī rāyo duro vyṛtā ajānan ।

*vidadgavyam saramā dṛḷahamūrva yenā nu kam mānuṣī bhojate viṭ ॥8॥
 ā ye viśvā svapatyāni tasthuḥ kṛṇvānāso amṛtatvāya gātum ।
 mahnā mahadbhiḥ pṛthivī vi tasthe mātā putrairaditirdhāyase veḥ ॥9॥
 adhi śriyam ni dadhuśchārumasmindivo yadakṣī amṛtā akṛṇvan ।
 adha kṣaranti sindhavo na sṛṣṭāḥ pra nīchīragne aruṣīrajānan ॥10॥*

ऋ. (Rv.) १.७३.१-१०

रयिर्न यः पितृवित्तो वयोधाः सुप्रणीतिश्चिकितुषो न शासुः ।
 स्योनशीरतिथिर्न प्रीणानो हतेव सन्न विधतो वि तारीत् ॥१॥
 देवो न यः सविता सत्यमन्मा क्रत्वा निपाति वृजनानि विश्वा ।
 पुरुप्रशस्तो अमतिर्न सत्य आत्मेव शेवो दिधिषाय्यो भूत् ॥२॥
 देवो न यः पृथिवीं विश्वधाया उपक्षेति हितमित्रो न राजा ।
 पुरः सदः शर्मसदो न वीरा अनवद्या पतिजुष्टेव नारी ॥३॥
 तं त्वा नरो दम आ नित्यमिद्धमग्ने सचन्त क्षितिषु ध्रुवासु ।
 अधि द्युम्नं नि दधुर्भूर्यस्मिन्भवा विश्वायुर्धरुणो रयीणाम् ॥४॥
 वि पृक्षो अग्ने मघवानो अश्युर्वि सूरयो ददतो विश्वमायुः ।
 सनेम वाजं समिथेष्वर्यो भागं देवेषु श्रवसे दधानाः ॥५॥
 ऋतस्य हि धेनवो वावशानाः स्मदूष्णीः पीपयन्त द्युभक्ताः ।
 परावतः सुमतिं भिक्षमाणा वि सिन्धवः समया सस्रुरद्रिम् ॥६॥
 त्वे अग्ने सुमतिं भिक्षमाणा दिवि श्रवो दधिरे यियासः ।
 नक्ता च चक्रुरुषसा विरूपे कृष्णं च वर्णमरुणं च सं धुः ॥७॥
 यान् राये मर्तान्सुषूदो अग्ने ते स्याम मघवानो वयं च ।
 छायेव विश्वं भुवनं सिसक्ष्यापप्रिवान्नोदसी अन्तरिक्षम् ॥८॥
 अर्वद्विरग्ने अर्वतो नृभिनन्वीरैर्वीरान्वनुयामा त्वोताः ।
 ईशानासः पितृवित्तस्य रायो वि सूरयः शतहिमा नो अश्युः ॥९॥
 एता ते अग्र उचथानि वेधो जुष्टानि सन्तु मनसे हृदे च ।
 शकेम रायः सुधुरो यमं तेऽधि श्रवो देवभक्तं दधानाः ॥१०॥

*rayirna yaḥ pitṛvitteā vayodhāḥ supraṇītiśchikituṣo na śāsuh ।
 syonaśīratithirna prīṇāno hoteva sadma vidhato vi tārit ॥1॥
 devo na yaḥ savitā satyamanmā kratvā nipāti vṛjanāni viśvā ।
 purupraśasto amatirna satya ātmeva śevo didhiṣāyyo bhūt ॥2॥
 devo na yaḥ pṛthivīm viśvadhāyā upakṣeti hitamitreā na rājā ।
 puraḥ sadaḥ śarmasado na vīrā anavadyā patijūṣṭeva nārī ॥3॥
 taṁ tvā naro dama ā nityamidddhamagne sachanta kṣitiṣu dhruvāsu ।
 adhi dyumnam ni dadhurbhūryasminbhavā viśvāyurdharuṇo rayiṇām ॥4॥
 vi pṛkṣo agne maghavāno aśyurvi sūrayo dadato viśvamāyuh ।
 sanema vājam samitheṣvāryo bhāgam deveṣu śravase dadhānāḥ ॥5॥
 ṛtasya hi dhenavo vāvaśānāḥ smadūdhnīḥ pīpayanta dyubhaktāḥ ।
 parāvataḥ sumatiṁ bhikṣamāṇā vi sindhavaḥ samayā sasruradrim ॥6॥
 tve agne sumatiṁ bhikṣamāṇā divi śravo dadhire yīyāsaḥ ।
 naktā cha chakruruṣasā virūpe kṛṣṇam cha varṇamaruṇam cha saṁ dhuḥ ॥7॥
 yān rāye martāntsuṣūdo agne te syāma maghavāno vayam cha ।
 chhāyeva viśvam bhuvanam śisakṣayāpaprivānnodasī antarikṣam ॥8॥
 arvadbhiragne arvato nṛbhinanvīrānvīrānvānuyāmā tvotāḥ ।
 īśānāsaḥ pitṛvittasya rāyo vi sūrayaḥ śatahimā no aśyuh ॥9॥
 etā te agna uchathāni vedho juṣṭāni santu manase hṛde cha ।
 śakema rāyaḥ sudhuro yamam te'dhi śravo devabhaktam dadhānāḥ ॥10॥*

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ५२५; ५२९; ५३४; ५४२; ८५९; ८६०; ८६१; १२५३-१२५५; १३५७-१३५९

सा. (Sv.) ५२५

तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।

गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः ॥३॥

tisro vācha īrayati pra vahniṛṛtasya dhītiṁ brahmaṇo manīṣām ।

gāvo yanti gopatiṁ pṛchchhamānāḥ somaṁ yanti matayo vāvaśānāḥ ॥3॥

सा. (Sv.) ५२९

अक्रांत्समुद्रः प्रथमे विधर्म जनयन् प्रजा भुवनस्य गोपाः ।

वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानो अद्रिः ॥७॥

akrāñtsamudraḥ prathame vidharma janayan prajā bhuvanasya gopāḥ ।

vṛṣā pavitre adhi sāno avye bṛhatsomo vāvṛdhe svāno adriḥ ॥7॥

सा. (Sv.) ५३४

प्र ते धारा मधुमतीरसृग्रन्वारं यत्पूतो अत्येष्यव्यम् ।

पवमान पवसे धाम गोनां जनयत्सूर्यमपिन्वो अर्कैः ॥२॥

pra te dhārā madhumatīrasṛgrānvāraṁ yatpūto atyeṣyavyam ।

pavamāna pavase dhāma gonāṁ janayatsūryamapinvo arkaiḥ ॥2॥

सा. (Sv.) ५४२

महत्तत्सोमो महिषश्चकारपां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् ।

अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत्सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥१०॥

mahattatsomo mahiṣaśchakārapāṁ yadgarbho 'vṛṇīta devān ।

adadhādindre pavamāna Ojo 'janayatsūrye jyotirinduḥ ॥10॥

सा. (Sv.) ८५९-८६१

तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।

गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः ॥१॥

सोमं गावो धेनवो वावशानाः सोमं विप्रा मतिभिः पृच्छमानाः ।

सोमः सुत ऋच्यते पुयमानः सोमे अर्कास्त्रिष्टुभः सं नवन्ते ॥२॥

एवा नः सोम परिषिच्यमान आ पवस्व पूयमानः स्वस्ति ।

इन्द्रमा विश बृहता मदेन वर्धया वाचं जनया पुरन्धिम् ॥३॥

tisro vācha īrayati pra vahniṛṛtasya dhītiṁ brahmaṇo manīṣām ।

gāvo yanti gopatiṁ pṛchchhamānāḥ somaṁ yanti matayo vāvaśānāḥ ॥1॥

somaṁ gāvo dhenavo vāvaśānāḥ somaṁ viprā matibhiḥ pṛchchhamānāḥ ।

somaḥ suta ṛchyate puyamānaḥ some arkāstriṣṭubhaḥ saṁ navante ॥2॥

evā naḥ soma pariśichyamāna ā pavasva pūyamānaḥ svasti ।

indramā viśa bṛhatā madena vardhayā vāchaṁ janayā purandhim ॥3॥

सा. (Sv.) १२५३-१२५५

अक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन्प्रजा भुवनस्य गोपाः ।

वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानो अद्रिः ॥१॥

मत्सि वायुमिष्टये राधसे नो मत्सि मित्रावरुणा पूयमानः ।

मत्सि शर्धो मारुतं मत्सि देवान्मत्सि द्यावापृथिवी देव सोम ॥२॥

महत्तत्सोमो महिषश्चकारपां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् ।

अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत्सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥३॥

akrāñtsamudraḥ prathame vidharman janayanprajā bhuvanasya gopāḥ ।

vṛṣā pavitre adhi sāno avye bṛhatsomo vāvṛdhe svāno adriḥ ॥1॥

matsi vāyumiṣṭaye rādhasē no matsi mitrāvaruṇā pūyamānaḥ ।

matsi śārdho mārutaṁ matsi devānmatsi dyāvāpṛthivī deva soma ॥2॥

mahattatsomo mahiṣaśchakārapāṁ yadgarbho 'vṛṇīta devān ।

adadhādindre pavamāna Ojo'janayatsūrye jyotirinduḥ ॥3॥

सा. (Sv.) १३५७-१३५९

आ जागृविर्वप्र ऋतं मतीनां सोमः पुनानो असदच्चमूषु ।

सपन्ति यं मिथुनासो निकासो अध्वर्यवो रथिरासः सुहस्ता ॥१॥

ā jāgrvirvrapra ṛtaṁ matīnām somaḥ punāno asadachchamūṣu ।

sapanti yaṁ mithunāso nikāso adhvaryavo rathirāsaḥ suhastā ॥1॥

३४२. परुच्छेपः (Paruchchhepaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.६७.१-३; २०.७२.१-३; २०.७५.१-३

अ. (Av.) २०.६७.१-३

वनोति हि सुन्वान् क्षयं परीणसः सुन्वानो हि ष्मा यजत्यव द्विषो देवानामव द्विषः ।

सुन्वान इत् सिषासति सहस्रा वाज्यवृतः । सुन्वानायेन्द्रो ददात्याभुवं रयिं ददात्याभुवम् ॥१॥

मो षु वो अस्मदभि तानि पौंस्या सना भूवन् द्युमनानि मोत जारिषुरस्मत् पुरोत जारिषुः ।

यद् वश्चित्रं युगे युगे नव्यं घोषादमर्त्यम् ।

अस्मासु तन्मरुतो यच्च दुष्टरं दिधृता यच्च दुष्टरम् ॥२॥

अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसुं सूनं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।

य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा ।

घृतस्य विभ्राष्टिमानु वष्टि शोचिषाजुह्वानस्य सर्पिषः ॥३॥

vanoti hi sunvan kṣayaṁ parīṇasaḥ sunvāno hi śmā yajatyava dviṣo devānāmava dviṣaḥ ।

sunvāna it siṣāsati sahasrā vājyavṛtaḥ ।

sunvānāyendro dadātyābhuvam rayiṁ dadātyābhuvam ॥1॥

mo ṣu vo asmadabhi tāni paumsyā sanā bhūvan dyumnāni mota jāriṣurasmat purota jāriṣuḥ ।

yad vaśchitraṁ yuge yuge navyaṁ ghoṣādāmartyam ।

asmāsu tanmaruto yachcha duṣṭaraṁ didhṛtā yachcha duṣṭaram ॥2॥

agīṁna hotāraṁ manye dāsvantaṁ vasuṁ sūnuṁ sahaso jātavedasaṁ vipraṁ na jātavedasam ।

ya ūrdhwayā svadhvaro devo devāchyā kṛpā ।

ghṛtasya vibhrāṣṭīmanu vaṣṭi śochiṣājuhnānasya sarpiṣaḥ ॥3॥

अ. (Av.) २०.७२.१-३

विश्वेषु हि त्वा सवनेषु तुंजते समानमेकं वृषमण्यवः पृथक् स्वः सनिष्यवः पृथक् ।

तं त्वा नावं न पर्षणिं शूषस्य धुरि धीमहि ।

इन्द्रं न यौश्चितयन्त आयव स्तोमेभिरिन्द्रमायवः ॥१॥

वि त्वा ततस्रो मिथुना अवस्यवो व्रजस्य साता गव्यस्य निः सृजः

सक्षन्त इन्द्र निः सृजः ।

यद् गव्यन्ता द्वा जना स्वर्श्यन्ता समूहसि ।

आविष्करिक्कद् वृषणं सचाभुवं वज्रमिन्द्र सचाभुवम् ॥२॥

उतो नो अस्या उपसो जुषेत ह्यर्कस्य बोधि हवीमभिः स्वर्षाता हविषो हवीमभिः ।

यदिन्द्र हन्तवे मृधो वृषा वज्रिचिकेतसि ।

आ मे अस्य वेधसो नवीयसो मन्म श्रुधि नवीयसः ॥३॥

viśveṣu hi tvā savaneṣu tuñjate samānamekaṁ vṛṣamaṇyavaḥ prthak svaḥ sanīṣyavaḥ prthak ।

taṁ tvā nāvaṁ na parṣaṇiṁ śūṣasya dhuri dhīmahi ।

indram na yauśchitayanta āyava stomebhirindramāyavaḥ ॥1॥

vi tvā tatasro mithunā avasyaveā vrajasya sātā gavyasya niḥ srjaḥ

sakṣanta indra niḥ srjaḥ ।

yad gavyantā dvā janā svaīryantā samūhasi ।

āviṣkarikrad vṛṣaṇaṁ sachābhuvam vajramindra sachābhuvam ॥2॥
 uto no asyā uṣaso juṣeta hyaīrkasya bodhi havīmabhiḥ svarṣātā haviṣo havīmabhiḥ ।
 yadindra hantave mṛdho vṛṣā vajrimchiketasī ।
 ā me asya vedhaso navīyaso manma śrudhi navīyasaḥ ॥3॥

अ. (Av.) २०.७५.१-३

वि त्वा ततस्त्रे मिथुना अवस्यवो व्रजस्य साता गव्यस्य निः सृजः सक्षन्त इन्द्र निः सृजः ।
 यद् गव्यन्ता द्वा जना स्वर्श्यन्ता समूहसि ।
 आविष्करिक्रद् वृषणं सचाभुवं वज्रमिन्द्र सचाभुवम् ॥१॥
 विदुष्टे अस्य वीर्यस्य पूरवः पुरो यदिन्द्र शारदीरवातिरः सासहानो अवातिरः ।
 शासस्तमिन्द्र मर्त्यमयज्युं शवसस्पते । महीममुष्णाः पृथिवीमिमा अपो मन्दसान इमा अपः ॥२॥
 आदित् ते अस्य वीर्यस्य चर्किरन्मदेषु वृषन्नुशिजो यदाविथ सखीयतो यदाविथ ।
 चकर्थ कारमेभ्यः पृतनासु प्रवन्तवे । ते अन्यामन्यां नद्यं सनिष्णत श्रवस्यन्तः सनिष्णत ॥३॥
 vi tvā tatasre mithunā avasyavo vrajasya sātā gavyasya niḥ sṛjaḥ sakṣanta indra niḥ
 sṛjaḥ ।
 yad gavyantā dvā janā svaīryantā samūhasi ।
 āviṣkarikrad vṛṣaṇaṁ sachābhuvam vajramindra sachābhuvam ॥1॥
 viduṣṭe asya vīryasya pūravaḥ puro yadindra śāradīravātiraḥ sāsaḥāno avātiraḥ ।
 śāsastamindra martyamayajyurṁ śavasaspate । mahīmamuṣṇāḥ pṛthivīmimā apo
 mandasāna imā apaḥ ॥2॥
 ādit te asya vīryasya charkiranmadeṣu vṛṣannuśijo yadāvitha sakhīyato yadāvitha ।
 chakartha kāramebhyaḥ pṛtanāsu pravantave । te anyāmanyāṁ nadyaṁ saniṣṇata
 śravasyantaḥ saniṣṇata ॥3॥

३४३. परुच्छेपो दैवोदासिः (Paruchchhepo Daivodāsiḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.१२७.१-११; १.१२८.१-८; १.१३९.७; सा. (Sv.) ४६५; १८१३-१५

ऋ. (Rv.) १.१२७.१-११

अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसुं सूनुं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
 य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा ।
 घृतस्य विभ्राष्टिष्मनु वष्टि शोचिषजुहानस्य सर्पिषः ॥१॥
 यजिष्ठं त्वा यजमाना हुवेम ज्येष्ठमंगिरसां विप्र मन्मभिर्विप्रेभिः शुक्र मन्मभिः ।
 परिज्मानमिव द्यां होतारं चर्षणीनाम् ।
 शोचिष्केशं वृषणं यमिमा विशः प्रावन्तु जूतये विशः ॥२॥
 स हि पुरु चिदोजसा विरुक्मता दीद्यानो भवति द्रुहन्तरः परशुर्न द्रुहन्तरः ।
 वीळु चिद्यस्य समृतौ श्रुवद्वनेव यत्स्थिरम् ।
 निष्पहमाणो यमते नायते धन्वासहा नायते ॥३॥
 दृळहा चिदस्मा अनु दुर्यथा विदे तेजिष्ठाभिररणिभिर्दाष्ट्यवसेऽग्रये दाष्ट्यवसे ।
 प्र यः पुरुणि गाहते तक्षद्वनेव शेचिषा ।
 स्थिरा चिदन्ना नि रिणात्योजसा नि स्थिराणि चिदोजसा ॥४॥
 तमस्य पृक्षमुपरासु धीमहि नक्तं ।
 यः सुदर्शतरो दिवातरादप्रायुषे दिवातरात् । आदस्यायुर्ग्रभणवद्वीळु शर्म न सूनवे ।
 भक्त मभक्तमवो व्यन्तो अजरा अग्रयो व्यन्तो अजराः ॥५॥
 स हि शर्धो न मारुतं तुविष्वणिरप्रस्वतीपूर्वरास्विष्टनिरार्तनास्विष्टनिः ।
 आदद्भ्वान्याददिर्यास्य केतुरर्हणा ।
 अधसमास्य हर्षतो हृषीवतो विश्वे जुषन्त पन्थां नरः शुभे न पन्थाम् ॥६॥
 द्विता यदीं कीस्तासो अभिद्यवो नमस्यन्त उपवोचन्त भृगवो मध्नन्तो दाशा भृगवः ।
 अग्रिरीशे वसूनां शुचिर्यो धृणिरेषाम् ।

प्रियां अपिर्धोर्वनिषीष्ट मेधिर आ वनिषीष्ट मेधिरः ॥७॥

विश्वासां त्वा विशां पतिं हवामहे सर्वासां समानं दंपतिं भुजे सत्यगिर्वाहसं भुजे ।

अतिथिं मानुषाणां पितुर्न यस्यासया ।

अमी च विश्वे अमृतास आ वयो हव्या देवेष्ववा वयः ॥८॥

त्वमग्रे सहसा सहन्तमः शुष्मिन्तमो जायसे देवतातये रयिर्न देवतातये ।

शुष्मिन्तमो हि ते मदो द्युम्निन्तम उत क्रतुः ।

अध स्मा ते परि चरन्त्यजर श्रुष्टीवानो नाजर ॥९॥

प्र वो महे सहसा सहस्वत उषर्बुधे पशुषे नाग्रये स्तोमो बभूत्वग्रये ।

प्रति यदीं हविष्मान्विश्वासु क्षासु जोगुवे ।

अग्रे रेभो न जरत ऋषूणां जूर्णिर्होत ऋषूणाम् ॥१०॥

स नो नेदिष्ठं ददृशान आ भराग्रे देवेभिः सचनाः सुचेतुना महो रायः सुचेतुना ।

महि शविष्ठ नस्कृधि संचक्षे भुजे अस्यै ।

महि स्तोतृभ्यो मघवन्सुवीर्य मथीरुग्नो न शवसा ॥११॥

agnim hotaram manye dasvantam vasum sunum sahaso jatavedasam vipram na jatavedasam ।

ya urdhvaya svadhvaro devo devachya krpā ।

ghrtasya vibhrastishmanu vasti sochishajuhnānasya sarpiṣaḥ ॥1॥

yajishtham tvā yajamānā huvema jyeṣthamāṅgirasām vipra manmabhirviprebhiḥ śukra manmabhiḥ ।

parijmānamiva dyām hotaram charṣaṇinām ।

sochiskeṣām vṛṣaṇam yamimā viśaḥ prāvantu jūtaye viśaḥ ॥2॥

sa hi purū chidojasā virukmatā dīdyāno bhavati druhamāntaraḥ paraśurna druhamāntaraḥ ।

vīlu chidyasya samṛtau śruvadvaneva yatsthiraḥ ।

niṣṣahamāno yamate nāyate dhanvāsahā nāyate ॥3॥

dṛḷahā chidasmā anu duryathā vide tejiṣṭhābhiranibhirdāṣṭyavase'gnaye dāṣṭyavase ।

pra yaḥ purūṇi gāhate takṣadvaneva śechiṣā ।

sthirā chidannā ni riṇātyojasā ni sthirāṇi chidojasā ॥4॥

tamasya prkṣamuparāsu dhīmahi naktam ।

yaḥ sudarśataro divātarādaprāyuṣe divātarāt । ādasyāyurgrabhaṇavadvīlu śarma na sūnave ।

bhakta mabhaktamavo vyanto ajarā agnayo vyanto ajarāḥ ॥5॥

sa hi śardho na mārutam tuviṣvanirapnasvatīṣṭurvarāsviṣṭanirārtanāsviṣṭaniḥ ।

ādaddhavyānyādadiryāsyā keturarhaṇā ।

adhasamāsyā harṣato hr̥ṣivato viśve juṣanta panthām naraḥ śubhe na panthām ॥6॥

dvitā yadīm kīṭāso abhidyavo namasyanta upavochanta bhṛgavo mathnanto dāsā bhṛgavaḥ ।

agnirīṣe vasūnām śuchiryo dhṛṇireṣām ।

priyām apidhīmrvaniṣiṣṭa medhira ā vaniṣiṣṭa medhiraḥ ॥7॥

viśvāsām tvā viśām patim havāmahe sarvāsām samānam dāmpatim bhujе

satyagirvāhasam bhujе ।

atithim mānuṣāṇām piturna yasyāsayā ।

amī cha viśve amṛtāsa ā vayo havyā deveṣvā vayaḥ ॥8॥

tvamagne sahasā sahanāmaḥ śuṣmintamo jāyase devatātaye rayirna devatātaye ।

śuṣmintamo hi te mado dyumnintama uta kratuḥ ।

adha smā te pari charantyajara śruṣṭivāno nājara ॥9॥

pra vo mahe sahasā sahasvata uṣarbudhe paśuṣe nāgnaye stomo babhūtvagnaye ।

prati yadīm haviṣmānviśvāsu kṣāsu joguve ।

agre rebho na jarata ṛṣūṇām jūrṇirhota ṛṣūṇām ॥10॥

*sa no nedīṣṭhaṁ dadṛśāna ā bharāgne devebhiḥ sachanāḥ suchetunā maho rāyaḥ
suchetunā ।*

mahi śaviṣṭha naskṛdhi saṁchakṣe bhuje asyai ।

mahi stotṛbhyo maghavantsuvīrya mathīrugro na śavasā ॥1॥

ऋ. (Rv.) १.१२८.१-८

अयं जायत मनुषो धरीमणि होता यजिष्ठ उशिजामनु व्रतमग्निः स्वमनु व्रतम् ।

विश्वश्रुष्टिः सखीयते रयिरिव श्रवस्यते ।

अदब्धो होता नि षददिळस्पदे परिवीत इळस्पदे ॥१॥

तं यासाधमपि वातयामस्यूतस्य पथा नमसा हविष्मता देवताता हविष्मता ।

स न ऊर्जामुपाभृत्यया कृपा न जूर्यति ।

यं मातरिश्वा मनवे परावतो देवं भाः परावतः ॥२॥

एवेन सद्यः पर्येति पार्थिवं मुहुर्गी रेतो वृषभः कनिक्रददधद्रेतः कनिक्रदत् ।

शतं चक्षाणो अक्षभिर्देवो वनेषु तुर्वणिः ।

सदो दधान उपरेषु सानुष्वग्निः परेषु सानुषु ॥३॥

स सुक्रतुः पुरोहितो दमेदमेऽग्निर्यासयाध्वरस्य चेतति क्रत्वा यास्य चेतति ।

क्रत्वा वेधा इषूयते विश्वा जातानि पस्पशे ।

यतो घृतश्रीरतिथिरजायत वह्निर्वेधा अजायत ॥४॥

क्रत्वा यदस्य तविषीषु पृंचतेऽग्रेरवेण मरुतां न भोज्येषिराय न भोज्या ।

स हि ष्मा दानमिन्वति वसूनां च मज्मना ।

स नस्त्रासते दुरितादभिहुतः शंसादघादभिहुतः ॥५॥

विश्वो विहाया अरतिर्वसुर्दधे हस्ते दक्षिणे तरणिर्न शिश्रथच्छ्रवस्यस्या न शिश्रथत् । विश्वस्मा इदिषुध्यते देवत्रा
हव्यमोहिषे ।

विश्वस्मा इत्सुकृते वारमृण्वत्यग्निर्द्वारा व्युण्वति ॥६॥

स मानुषे वृजने शन्तमो हितोऽग्निर्योषु जेन्यो न विस्पतिः प्रियो योषु विस्पतिः ।

स हव्या मानुषाणामिळा कृतानि पत्यते ।

स नस्त्रासते वरुणस्य धूर्तेर्महो देवस्य धूर्तेः ॥७॥

अग्निं होतारमीळते वसुधितिं प्रियं चेतिष्ठमरतिं न्येरिरे हव्यवाहं न्येरिरे ।

विश्वायुं विश्ववेदसं होतारं यजतं कविम् ।

देवासो रण्वमवसे वसूयवो गीर्भी रण्वं वसूयवः ॥८॥

*ayam jāyata manuṣo dharīmaṇi hotā yajīṣṭha uśijāmanu vratamagniḥ svamanu
vratam ।*

viśvaśruṣṭiḥ sakhīyate rayiriva śravyate ।

adabdhō hotā ni śadadīḥspade parivīta īḥspade ॥1॥

taṁ yāsādhamapi vātayāmasyṛtasya pathā namasā haviṣmatā devatātā haviṣmatā ।

sa na ūrjāmupābhṛtyayā kṛpā na jūryati ।

yam mātariśvā manave parāvato devam bhāḥ parāvataḥ ॥2॥

*evena sadyaḥ paryeti pārthivam muhurgī reto vṛṣabhaḥ kanikradaddhadretah
kanikradat ।*

śataṁ chakṣāṇo akṣabhirdevo vaneṣu turvaṇiḥ ।

sado dadhāna upareṣu sānuṣvagniḥ pareṣu sānuṣu ॥3॥

*sa sukratuḥ purohito damedame'gniryaśayādhvarasya chetati kratvā yāsyā chetati ।
kratvā vedhā iṣūyate viśvā jātāni paspaśe ।*

yato ghṛtaśrīratithirajāyata vahnirvedhā ajāyata ॥4॥

kratvā yadasya taviṣīṣu pṛīchate'gneraveṇa marutām na bhojyeṣirāya na bhojyā ।

sa hi śmā dānaminvati vasūnām cha majmanā ।

sa nastrāsate duritādabhihrutaḥ śamsādaghādabhihrutaḥ ॥5॥

*viśvo vihāyā aratirvasurdadhe haste dakṣiṇe taraṇirna śīśrathachchhravasyasyā na
śīśrathat । viśvasmā idiṣudhyate devatrā havyamohiṣe ।*

viśvasmā itsukṛte vāramṛṇvatyagnirdvārā vyṛṇvati ॥6॥
sa mānuṣe vṛjane śantamo hito3gniryoṣu jenyo na viśpatiḥ priyo yoṣu viśpatiḥ ।
sa havyā mānuṣāṇāmīlā kṛtāni patyate ।
sa nastrāsate varuṇasya dhūrtermaho devasya dhūrteḥ ॥7॥
agimna hotāramīlate vasudhitim priyam chetiṣṭhamaratim nyerire havyavāham
nyerire ।
viśvāyūm viśvavedasam hotāram yajatam kavim ।
devāso raṇvamavase vasūyavo gīrbhī raṇvam vasūyavaḥ ॥8॥

ऋ. (Rv.) १.१३९.७

ओ षू णो अग्ने शृणुहि त्वमीळितो देवेभ्यो ब्रवसि यायेभ्यो राजभ्यो यायेभ्यः ।
 यद्ध त्यामंगिरोभ्यो धेनुं देवा अदत्तन ।
 वि तां दुहे अर्यमा कर्तरी सचौ एष तां वेद मे सचा ॥७॥
O ṣū ṇo agne śṛṇuhi tvamīlito devebhyo bravasi yāyebhyo rājabhyo yāyebhyaḥ ।
yaddha tyāmaṅgirobhyo dhenum devā adattana ।
vi tān duhre aryamā kartarī sachā eṣa tān veda me sachā ॥7॥

सा. (Sv.) ४६५

अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
 य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा ।
 घृतस्य विभ्राष्टिमानु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥९॥
agnim hotāram manye dāsvantam vasoḥ sūnum sahaso jātavedasam vipram na
jātavedasam ।
ya ūrdhwayā svadhvaro devo devāchyā kṛpā ।
dhṛtasya vibhrāṣṭimanu śukraśochiṣa ājuhnānasya sarpiṣaḥ ॥9॥

सा. (Sv.) १८१३-१८१५

अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनं सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
 य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवाच्या कृपा । घृतस्य विभ्राष्टिमानु शुक्रशोचिष अजुह्वानस्य सर्पिषः ॥१॥
 यजिष्ठं त्वा यजमाना हुवेम ज्येष्ठमंगिरसां विप्र मन्मभिर्विप्रेभिः शुक्र मन्मभिः ।
 परिज्मानमिव द्वां होतारं चर्षणीनाम् । शोचिष्केशं वृषणं यमिमा विशः प्रावन्तु जूतये विशः ॥२॥
 स हि पुरु चिदोजसा विरुक्मता दीद्यानो भवति द्रुहन्तरः परशुर्न द्रुहन्तरः वीडु चिद्यस्य समृतौ श्रुवद्वनेव
 यत्स्थिरम् । निष्पहमाणो यमते नायते धन्वासहा नायते ॥३॥
agnim hotāram manye dāsvantam vasoḥ sūnum sahaso jātavedasam vipram na
jātavedasam ।
ya ūrdhwayā svadhvaro devo devāchyā kṛpā । dhṛtasya vibhrāṣṭimanu śukraśochiṣa
ājuhnānasya sarpiṣaḥ ॥1॥
yajiṣṭham tvā yajamānā huvema jyeṣṭhamāṅgirasām vipra manmabhirviprebhiḥ
śukra manmabhiḥ ।
parijmānamiva dyām hotāram charṣaṇīnām । śochiṣkeśam vṛṣaṇam yamimā viśaḥ
prāvantu jūtaye viśaḥ ॥2॥
sa hi purū chidojasā virukmatā dīdyāno bhavati druhintaraḥ paraśurna druhintaraḥ
vīḍu chidyasya samṛtau śruvadvaneva yatsthiraṁ । niṣṣahamāṇo yamate nāyate
dhanvāsahā nāyate ॥3॥

२. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) १.१३९.३-५

युवां स्तोमेभिर्देवयन्तो अश्विनाश्रावयन्त इव श्लोकमायवो युवां हव्याभ्यां यवः । युवोर्विश्वा अधिश्रियः पृक्षश्च
 विश्ववेदसा । प्रुषायन्ते वां पवयो हिरण्यये रथे दत्ता हिरण्यये ॥३॥
 अचेति द्रसा व्युः नाकमृण्वथो युंजते वां रथयुजो दिविष्टिष्वध्वस्मानो दिविष्टिषु ।
 अधि वां स्थाम वन्धुरे रथे दत्ता हिरण्यये ।
 पथेव यन्तावनुशसता रजोऽञ्जसा शासता रजः ॥४॥

शचीभिर्नः शचीवसू दिवा नक्तं दशस्यतम् ।

मा वां रातिरुप दसत्कदा चनास्मद्रातिः कदा चन ॥५॥

yuvām stomebhirdevayanto āsvināśrāvayanta iva ślokaṁāyavo yuvām havyābhyā3

yavaḥ । yuvorviśvā adhiśriyaḥ pṛkṣaścha viśvavedasā ।

pruṣāyante vām pavayo hiraṇyaye rathe dasrā hiraṇyaye ॥3॥

acheti drasā vyu1 nākamṇvatho yunjate vām rathayujo diviṣṭiṣvadhvasmāno
diviṣṭiṣu ।

adhi vām sthāma vandhure rathe dasrā hiraṇyaye ।

patheva yantāvanuśasatā rajo 'ñjasā śāsataḥ rajaḥ ॥4॥

śachībhirnaḥ śachīvasū divā naktam daśasyatam ।

mā vām rātirupa dasatkadā chanāsmadrātiḥ kadā chana ॥5॥

३. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १.१२९.१-११; १.१३०.१-१०; १.१३१.१-७; १.१३२.१-६; १.१३३.१-७; १.१३९.६; सा. (Sv.) ४५९

ऋ. (Rv.) १.१२९.१-११

यं त्वं रथमिन्द्र मेधसातयेऽपाका सन्तमिषिर प्रणयसि प्रानवद्य नयसि ।

सद्यश्चित्तमभिष्टये करो वशश्च वाजिनम् ।

सास्माकमनवद्य तूतुजान वेधसामिमां वाचं न वेधसाम् ॥१॥

स श्रुधि यः स्मा पृतनासु कासु चिदक्षाय्य इन्द्र भरहूतये नृभिरसि प्रतूतये नृभिः ।

यः शूरैः स्वः१ सनिता यो विप्रैर्वाजं तरुता ।

तमीशानास इरधन्त वाजिनं पृक्षमत्यं न वाजिनम् ॥२॥

दस्मो हि ष्मा वृषणं पिन्वसि त्वचं कं चिद्यावीररं शूर मर्त्य परिवृणक्षि मर्त्यम् ।

इन्द्रोतु तुभ्यं तद्विदे तद्वद्राय स्वयशसे । मित्राय वोचं वरुणाय सप्रथः सुमृळीकाय सप्रथः ॥३॥

अस्माकं व इन्द्रमुशमसीष्टये सखायं विश्वायुं प्रासहं युजं वाजेषु प्रासहं युजम् ।

अस्माकं ब्रह्मोतयेऽवा पृतसुषु कासु चित् ।

नहि त्वा शत्रुः स्तरते स्तृणोषि यं विश्वं शत्रुं स्तृणोषि यम् ॥४॥

नि षू नमातिमतिं कयस्य चित्तेजिष्ठाभिररणिभिर्नोतिभिरुग्राभिरुग्रा तिभिः ।

नेषि णो यथा पुरानेनाः शूर मन्यसे । विश्वानि पूरोरप पर्षि वह्निरासा वह्निर्नो अच्छ ॥५॥

प्र तद्वोचेयं भव्यायेन्दवे हव्यो न य इषवात्मन्म रेजति रक्षोहा मन्म रेजति ।

स्वयं सो अस्मदा निदो वधैरजेत दुर्मतिम् । अव स्रवेदघशंसोऽवतरमव क्षुद्रमिव स्रवेत् ॥६॥

वनेम तद्वोत्रया चितन्त्या वनेम रयिं रयिवः सुवीर्यं रणवं सन्तं सुवीर्यम् ।

दुर्मन्मानं सुमन्तुभिरेमिषा पृचीमहि । आ सत्याभिरिन्द्रं द्युम्रहृतिभिर्यजत्रं द्युम्रहृतिभिः ॥७॥

प्रप्रा वो अस्मे स्वयशो भिरुती परिवर्ग इन्द्रो दुर्मतीनां दरीमन्दुर्मतीनाम् ।

स्वयं सा रिषयध्वै या न उपेषे अत्रैः । हतेमसन्न वक्षति क्षिप्ता जूर्णिर्न वक्षति ॥८॥

त्वं न इन्द्र राया परीणसा याहि पथां अनेहसा पुरो याह्यरक्षसा ।

सचस्व नः पराक आ सचस्वास्तमीक आ ।

पाहि नो दूरादारादभिष्टिभिः सदा पाह्यभिष्टिभिः ॥९॥

त्वं न इन्द्र राया तरूषसोग्रं चित्त्वा महिमा सक्षदवसे महे मित्रं नावसे ।

ओजिष्ठ त्रातरविता रथं कं चिदमर्त्य । अन्यमस्मद्रिषेः कं चिदद्रिवो रिरिक्षन्तं चिदद्रिवः ॥१०॥

पाहि न इन्द्र सुष्टुत सिधोऽवयाता सदमिहुर्मतीनां देवः सन्धुर्मतीनाम् ।

हन्ता पापस्य रक्षसस्त्राता विप्रस्य मावतः ।

अथा हि त्वा जनिता जीजनद्वसो रक्षोहणं त्वा जीजनद्वसो ॥११॥

yam tvam rathamindra medhasātaye'pākā santamiṣira praṇayasi prānavadya nayasi ।

sadyaśchittamabhiṣṭaye karo vaśaścha vājīnam ।

sāsmākamanavadya tūtujāna vedhasāmimām vāchari na vedhasām ॥1॥

sa śrudhi yaḥ smā pṛtanāsu kāsū chiddakṣāyā indra bharahūtaye nṛbhirasi

pratūrtaye nṛbhiḥ ।

yaḥ sūraiḥ svaḥ1 sanitā yo viprairvājam tarutā ।

tamīśānāsa iradhanta vājinaṁ prkṣamatyaṁ na vājinaṁ ॥2 ॥
 dasmo hi śmā vṛṣaṇaṁ pīnvasi tvachaṁ kaṁ chidyāvīrararuṁ śūra martya
 parivṛṇakṣi martyam ।
 indrota tubhyaṁ taddive tadrudrāya svayaśase । mitrāya vochaṁ varuṇāya saprathaḥ
 sumṛṇīkāya saprathaḥ ॥3 ॥
 asmākaṁ va indramuśamasīṣṭaye sakhāyaṁ viśvāyurṁ prāsahaṁ yujaṁ vājeṣu
 prāsahaṁ yujam ।
 asmākaṁ brahmotaye'vā pṛtsuṣu kāsū chit ।
 nahi tvā śatruḥ starate stṛṇoṣi yaṁ viśvaṁ śatruṁ stṛṇoṣi yam ॥4 ॥
 ni ṣū namātimatiṁ kayasya chittejīṣṭhābhīraraṇibhirnotibhirugrābhīrugro tibhiḥ ।
 neṣi ṇo yathā purānenāḥ śūra manyase । viśvāni pūrorapa parṣi vahnirāsā vahnirno
 achchha ॥5 ॥
 pra tadvocheyam bhavyāyendave havyo na ya iṣavānmanma rejati rakṣohā manma
 rejati ।
 svayaṁ so asmadā nido vadhairajeta durmatim । ava sravedaghaśamso'vataramava
 kṣudramiva sravet ॥6 ॥
 vanema taddhotrayā chitantiyā vanema rayim rayivaḥ suvīrya raṇvaṁ santam
 suvīryam ।
 durmanmānaṁ sumantubhiremiṣā prchīmahi । ā satyābhīrindram
 dyumnahūtibhiryajatraṁ dyumnahūtibhiḥ ॥7 ॥
 praprā vo asme svayaśo bhirūtī parivarga indro durmatīnām darīmandurmatīnām ।
 svayaṁ sā riṣayadhyai yā na upeṣe atraih । hatemasanna vakṣati kṣiptā jūrṇirna
 vakṣati ॥8 ॥
 tvaṁ na indra rāyā parīṇasā yāhi pathāṁ aneḥasā puro yāhyarakṣasā ।
 sachasva naḥ parāka ā sachasvāstamika ā ।
 pāhi no dūrādārādabhiṣṭibhiḥ sadā pāhyabhiṣṭibhiḥ ॥9 ॥
 tvaṁ na indra rāyā tarūśasograṁ chittvā mahimā sakṣadavase mahe mitraṁ nāvase ।
 Ojīṣṭha trātaravitā rathaṁ kaṁ chidamartya ।
 anyamasmadriṣeḥ kaṁ chidadrivo rirīkṣantaṁ chidadrivaḥ ॥10 ॥
 pāhi na indra suṣṭuta sridho'vayātā sadamidurmatīnām devaḥ sandhurmatīnām ।
 hantā pāpasya rakṣasastrātā viprasya māvataḥ ।
 adhā hi tvā janitā jījanadvaso rakṣohaṇaṁ tvā jījanadvaso ॥11 ॥

ऋ. (Rv.) १.१३०.१-१०

एन्द्र याह्युप नः परावतो नायमच्छा विदथानीव सत्पतिरस्तं राजेव सत्पतिः ।
 हवामहे त्वा वयं प्रयस्वन्तः सुते सचा ।
 पुत्रासो न पितरं वाजसातये महिष्ठं वाजसातये ॥१ ॥
 पिबा सोममिन्द्र सुवानमद्रिभिः कोशेन सिक्तमवतं न वंसगस्तातृषाणो न वंसगः ।
 मदाय हर्यताय ते तुविष्टमाय धायसे ।
 आ त्वा यच्छन्तु हरितो न सूर्यमहा विश्वेव सूर्यम् ॥२ ॥
 अविन्दद्दिवो निहितं गुहा निधिं वेर्न गर्भं परिवीतमश्मन्यनन्ते अन्तरश्मनि ।
 ब्रजं वज्री गवामिव सिषासन्नंगिरस्तमः ।
 अपावृणोदिष इन्द्रः परीवृता द्वार इषः परीवृताः ॥३ ॥
 दादृहाणो वज्रमिन्द्रो गभस्त्योः क्षद्देव तिग्ममसनाय सं श्यदहिहत्याय सं श्यत् ।
 संविष्यान ओजसा शवोभिरिन्द्र मज्मना ।
 तष्टेव वृक्षं वनिनो नि वृश्चसि परश्चेव नि वृश्चसि ॥४ ॥
 त्वं वृथा नद्य इन्द्र सर्तवेऽच्छा समुद्रमसृजो रथाँ इव वाजयतो रथाँ इव ।
 इत ऊतीरयुंजत समानमर्थमक्षितम् ।
 धेनूरिव मनवे विश्वदोहसो जनाय विश्वदोहसः ॥५ ॥

इमां ते वाचं वसूयन्त आयवो रथं न धीरः स्वपा अतक्षिषुः सुम्नाय त्वामतक्षिषः ।
 शुम्भन्तो जेन्यं यथा वाजेषु विप्र वाजिनम् ।
 अत्यमिव शवसे सातये धना विश्वा धनानि सातये ॥६॥
 भिन्तपुरो नवतिमिन्द्र पूरवे दिवो दासाय महि दाशुषे नृतो वज्रेण दाशुषे नृतो ।
 अतिथिगवाय शम्बरं गिरेरुग्रो अवाभरत् ।
 महो धनानि दयमान ओजसा विश्वा धनान्योजसा ॥७॥
 इन्द्रः समत्सु यजमानमार्यं प्रावद्विश्वेषु शतमूतिराजिषु स्वर्मीळहेष्वाजिषु ।
 मनवे शासदब्रातान्वचं कृष्णामरन्धयत् ।
 दक्षत्र विश्वं ततृषाणमोषति न्यर्शसानमोषति ॥८॥
 सूरश्चक्रं प्र बृहज्जात ओजसा प्रपित्वे वाचमरुणो मुषायतीशान आ मुषायति ।
 उशना यत्परावतोऽजगन्नृतये कवे ।
 सुम्नानि विश्वा मनुषेव तुर्वणिरहा विश्वेव तुर्वणिः ॥९॥
 स नो नव्येभिर्वृषकर्मन्नुक्थैः पुरां दर्तः पायुभिः पाहि शग्मैः ।
 दिवोदासेभिरिन्द्र स्तवानो वावृधीथा अहोभिरिव द्यौः ॥१०॥

endra yāhyupa naḥ parāvato nāyamachchhā vidathānīva satpatirastaṁ rājeva satpatiḥ ।

havāmahe tvā vyaṁ prayasvantaḥ sute sachā ।

putrāso na pitaraṁ vājasātaye mahiṣṭhaṁ vājasātaye ॥1॥

pibā somamindra suvānamadribhiḥ kośena siktamavataṁ na vaṁsagastātṛṣāṇo na vaṁsagaḥ ।

madāya haryatāya te tuviṣṭamāya dhāyase ।

ā tvā yachchhantu harito na sūryamahā viśveva sūryam ॥2॥

avindaddivo nihitaṁ guhā nidhiṁ verna garbha parivītamāśmanyante antaraśmani ।

vrajaṁ vajrī gavāmīva siṣāsannaṁgiārastamaḥ ।

apāvṛṇodiṣa indraḥ parivṛtā dvāra iṣaḥ parivṛtāḥ ॥3॥

dādṛhāṇo vajramindro gabhastyoḥ kṣadmeva tigmasanāya saṁ śyadahihatyāya saṁ śyat ।

sarivivyaṇa Ojasā śavobhirindra majmanā ।

taṣṭeva vṛkṣaṁ vanino ni vṛśchasi paraśveva ni vṛśchasi ॥4॥

tvam vṛthā nadya indra sartave'chchhā samudramasṛjo rathāṁ iva vājayato rathāṁ iva ।

ita ūtirayunījata samānamarthamakṣitam ।

dhenūrīva manave viśvadohaso janāya viśvadohasaḥ ॥5॥

imāṁ te vāchaṁ vasūyanta āyavo rathaṁ na dhīraḥ svapā atakṣiṣuḥ sumnāya tvāmatakṣiṣaḥ ।

śumbhanto janyaṁ yathā vājeṣu vipra vājinam ।

atyamīva śavase sātaye dhanā viśvā dhanāni sātaye ॥6॥

bhintpuro navatimindra pūrave divo dāsāya mahi dāsūṣe nṛto vajreṇa dāsūṣe nṛto । atithigvāya śambaraṁ girerugro avābharat ।

maho dhanāni dayamāna Ojasā viśvā dhanānyojasā ॥7॥

indraḥ samatsu yajamānamārya prāvadviśveṣu śatamūtirājiṣu svarmīlaheṣvājiṣu ।

manave śāsadvratāntvacham kṛṣṇāmarandhayat ।

dakṣanna viśvaṁ tatṛṣāṇamoṣati nyarśasānamoṣati ॥8॥

sūraśchakraṁ pra vṛhājāta Ojasā prapitve vāchamaruṇo muṣāyatīśāna ā muṣāyati ।

uśanā yatparāvato jagannūtaye kave ।

sumnāni viśvā manuṣeva turvaṇirahā viśveva turvaṇiḥ ॥9॥

sa no navyebhirvṛṣakarmannukthaiḥ purāṁ dartaḥ pāyubhiḥ pāhi śagmaiḥ ।

divodāsebhiraṇdra stavāno vāvṛdhithā ahobhiriva dyauḥ ॥10॥

ऋ. (Rv.) १.१३१.१-७

इन्द्राय हि द्यौरसुरो अनम्रतेन्द्राय मही पृथिवी वरीमभिर्द्युम्रसाता वरीमभिः ।
 इन्द्र विश्वे सजोषसो देवासो दधिरे पुरः ।
 इन्द्राय विश्वा सवनानि मानुषा रातानि सन्तु मानुषा ॥१॥
 विश्वेषु हि त्वा सवनेषु तुंजते समानमेकं वृषमण्यवः पृथक् स्वः सनिष्यवः पृथक् ।
 तं त्वा नावं न पर्षणि शूषस्य धुरि धीमहि ।
 इन्द्र न यौश्चितयन्त आयवः स्तोमेभिरिन्द्रमायवः ॥२॥
 वि त्वा ततस्त्रे मिथुना अवस्यवो व्रजस्य साता गव्यस्य निः सृजः सक्षन्त इन्द्र निःसृजः ।
 यद्व्यन्ता द्वा जना स्वर्शन्ता समूहसि ।
 आविष्करिक्रद्वृषणं सचाभुवं वज्रमिन्द्र सचाभुवम् ॥३॥
 विदुष्टे अस्य वीर्यस्य पूरवः पुरो यदिन्द्र शारदीरवातिरः सासहानो अवातिरः ।
 शासस्तमिन्द्र मर्त्यमयज्युं शवसस्पते ।
 महीममुष्णाः पृथिवीमिमा अपो मन्दसान इमा अपः ॥४॥
 आदिते अस्य वीर्यस्य चर्किरन्मदेषु वृषनुशिजो यदाविथ सखीयतो यदाविथ ।
 चकर्थ कारमेभ्यः पृतनासु प्रवन्तवे ।
 ते अन्यामन्यां नद्यं सनिष्णत श्रवस्यन्तः सनिष्णत ॥५॥
 उतो नो अस्या उषसो जुषेत ह्यर्कस्य बोधि हवीमभिः सवर्षाता हवीमभिः ।
 यदिन्द्र हन्तवे मृधो वृषा वज्रिञ्चितसि ।
 आ मे अस्य वेधसो नवीयसो मन्म श्रुधि नवीयसः ॥६॥
 त्वं तमिन्द्र वावृधानो अस्मयुरमित्रयन्तं तुविजात मर्त्य वज्रेण शूर मर्त्यम् ।
 जहि यो नो अघायति शृणुष्व सुश्रवस्तमः ।
 रिष्टं न यामन्नप भूतु दुर्मतिर्विश्वाप भूतु दुर्मति ॥७॥

*indrāya hi dyaurasuro anamnatendrāya mahī pṛthivī varīmabhiridyumnasātā
 varīmabhiḥ ।*

indra viśve sajoṣaso devāso dadhire puraḥ ।

indrāya viśvā savanāni mānuṣā rātāni santu mānuṣā ॥१॥

*viśveṣu hi tvā savaneṣu tuñjate samānamekaṁ vṛṣamaṇyavaḥ pṛthak svaḥ saniṣyavaḥ
 pṛthak ।*

taṁ tvā nāvaṁ na parṣaṇi śūṣasya dhuri dhīmahi ।

indra na yauśchitayanta āyavaḥ stomebhirindramāyavaḥ ॥२॥

*vi tvā tatasre mithunā avasyavo vrajasya sātā gavyasya niḥ sṛjaḥ sakṣanta indra
 niḥsṛjaḥ ।*

yadgavyantā dvā janā svaīryantā samūhasi ।

āviṣkarikradvṛṣaṇaṁ sachābhuvam vajramindra sachābhuvam ॥३॥

viduṣṭe asya vīryasya pūravaḥ puro yadindra śāradīravātiraḥ sāsaḥāno avātiraḥ ।

śāsastamindra martyamayajyūṁ śavasaspate ।

mahīmamuṣṇāḥ pṛthivīmimā apo mandasāna imā apaḥ ॥४॥

ādित्ते asya vīryasya charkiranmadeṣu vṛṣannuśijo yadāvitha sakhīyato yadāvitha ।

chakartha kāramebhyaḥ pṛtanāsu pravantave ।

te anyāmanyāṁ nadyaṁ saniṣṇata śravasyantaḥ saniṣṇata ॥५॥

uto no asyā uṣaso juṣeta hyaīrkasya bodhi havīmabhiḥ savarṣātā havīmabhiḥ ।

yadindra hantave mṛdho vṛṣā vajriñchiketasi ।

ā me asya vedhaso navīyaso manma śrudhi navīyasaḥ ॥६॥

*tvam tamindra vāvṛdhāno asmayuramitrayantam tuvijāta martya vajreṇa sūra
 martyam ।*

jahi yo no aghāyati śṛṇuṣva suśravastamaḥ ।

riṣṭam na yāmannapa bhūtu durmatirviśvāpa bhūtu durmati ॥७॥

ऋ. (Rv.)१.१३२.१-६

त्वया वयं मघवन्पूर्व्ये धन इन्द्रत्वोताः सासह्याम पृतन्यतो वनुयाम वनुष्यतः ।
 नेदिष्ठे अस्मिन्नहन्यधि वोचा नु सुन्वते ।
 अस्मिन्यो वि चयेमा भरे कृतं वाजयन्तो भरे कृतम् ॥१॥
 स्वर्जेषे भर आप्रस्य वक्मन्युषर्बुधः स्वस्मिन्नजसि क्राणस्य स्वस्मिन्नजसि ।
 अहन्निन्द्रो यथा विदे शीष्णाशीष्णोपवाच्यः ।
 अस्मन्ना ते सध्वक् सन्तु रातयो भद्रा भद्रस्य रातयः ॥२॥
 तनु प्रयः प्रलथा ते शशुक्नं यस्मिन्यो वारमकृण्वत क्षयमृतस्य वारसि क्षयम् ।
 वि तद्वोचेरध द्वितान्तः पश्यन्ति रश्मिभिः ।
 स घा विदे अन्विन्द्रो गवेषणे बन्धुक्षिद्भ्यो गवेषणः ॥३॥
 नू इत्था ते पूर्वथा च प्रवाच्यं यदंगिरोभ्योऽवृणोरप ब्रजमिन्द्र शिक्खन्नप ब्रजम् ।
 ऐभ्यः समान्या दिशस्मभ्यं जेषि योत्सि च ।
 सुन्वद्भ्यो रन्ध्या कं चिदव्रतं हृणायन्तं चिदव्रतम् ॥४॥
 सं यज्जनान् क्रतुभिः शूर ईक्षयद्धने हिते तरुषन्त श्रवस्यवः प्र यक्षन्त श्रवस्यवः ।
 तस्मा आयुः प्रजावदिद्वाधे अर्चन्त्योजसा ।
 इन्द्र ओक्वं दिधिषन्त धीतयो देवाँ अच्छा न धीतयः ॥५॥
 युवं तमिन्द्रापर्वता पुरोयुधा यो नः पृतन्यादप तंतमिद्धतं वज्रेण तंतमिद्धतम् ।
 दूरे चत्ताय छन्त्सद्गहनं यदिनक्षत् ।
 अस्माकं शत्रून्परि शूर विश्वतो दर्मा दर्षीष्ट विश्वतः ॥६॥

tvayā vayanī maghavanpūrvye dhana indratvotāḥ sāsahyāma pṛtanyato vanuyāma vanuṣyataḥ ।

nediṣṭhe asminnahanyadhi vochā nu sunvate ।

asminyo vi chayemā bhare kṛtaṁ vājayanto bhare kṛtam ॥1॥

svarjēse bhara āprasya vakmanyuṣarbudhaḥ svasminnanajasi krāṇasya svasminnanajasi ।

ahannindro yathā vide śīrṣṇāśīrṣṇopavāchyaḥ ।

asmannā te sadhyrak santu rātayo bhadra bhadrasya rātayaḥ ॥2॥

tattu prayāḥ pratnathā te śāsukvanam yasminyo vāramakṛṇvata kṣayamṛtasya vārasī kṣayam ।

vi tadvocheradha dvitāntaḥ paśyanti raśmibhiḥ ।

sa ghā vide anvindro gaveṣaṇe bandhukṣidbhyo gaveṣaṇaḥ ॥3॥

nū itthā te pūrvathā cha pravāchyaṁ yadangiropbhyo'vṛṇorapa vrajamindra śikṣannapa vrajam ।

aibhyaḥ samānyā diśasmabhyaṁ jeṣi yotsi cha ।

sunvadbhyeā randhayā kaṁ chidavratam hṛṇāyantaṁ chidavratam ॥4॥

saṁ yajjanān kratubhiḥ śūra īkṣayaddhane hite taruṣanta śravasyavaḥ pra yakṣanta śravasyavaḥ ।

tasmā āyuh prajāvadidbādhe archantyojasā ।

indra Okyam didhiṣanta dhītayo devāṁ achchhā na dhītayaḥ ॥5॥

yuvam tamindrāparvatā puroyudhā yo naḥ pṛtanyādapa tamtamiddhatam vajreṇa tamtamiddhatam ।

dūre chattāya chhantsadgahanam yadinakṣat ।

asmākaṁ śatrūnpari śūra viśvato darmā darṣīṣṭa viśvataḥ ॥6॥

ऋ. (Rv.)१.१३३.१-७

उभे पुनामि रोदसी ऋतेन द्रुहो दहामि सं महीरन्दिः ।
 अभिब्लग्य यत्र हता अमित्रा वैलस्थानं परि तृळहा अशेरन् ॥१॥
 अभिब्लग्या चिदद्रिवः शीर्षा यातुमतीनाम् । धिन्धि वदूरिणा पदा महावदूरिणा पदा ॥२॥
 अवासां मघवजहि शर्धो यातुमतीनाम् । वैलस्थानके अर्मके महावैलस्थे अर्मके ॥३॥

यासां तिस्रः पञ्चाशतोऽभिक्लंगैरपावपः । तत्सु ते मनायति तकत्सु ते मनायति ॥४॥
 पिशंगभृष्टिमम्भृण पिशाचिमिन्द्र सं मृण । सर्व रक्षो नि बर्हय ॥५॥
 अवर्मह इन्द्र दादहि श्रुधी नः शुशोच हि द्यौः न भीषाँ अद्रिवो घृणान्न भीषाँ अद्रिवः ।
 शुष्मिन्तमो हि शुष्मिभिर्वधैरुग्रेभिरीयसे ।
 अपूरुषधो अप्रतीत शूर सत्वभिस्त्रिसप्तैः शूर सत्वभिः ॥६॥
 वनोति हि सुन्वन्क्षयं परीणसः सुन्वानो हि ष्मा यजत्यव द्विषो देवानामव द्विषः ।
 सुन्वान इत्तिषासति सहस्रा वाज्यवृतः । सुन्वानायेन्द्रो ददात्याभुवं रयिं ददात्याभुवम् ॥७॥
ubhe punāmi rodasī rtena druho dahāmi saṁ mahīrandriāḥ ।
abhivlagya yatra hatā amitrā vailasthānam pari trīḥ aśeran ॥1॥
abhivlagyā chidadrivaḥ śīrṣā yātumatīnām ।
dhindhi vaṭūriṇā padā mahāvaṭūriṇā padā ॥2॥
avāsām maghavanījahi śardho yātumatīnām ।
vailasthānake armake mahāvailasthe armarke ॥3॥
yāsām tisraḥ pachchāśato 'bhivlanīgairapāvapaḥ ।
tatsu te manāyati takatsu te manāyati ॥4॥
pīśaṁgabhr̥ṣṭimambhr̥ṇa pīśāchimindra saṁ mṛṇa । sarva rakṣo ni barhaya ॥5॥
avarmaha indra dādḥi śrudhī naḥ śuśocha hi dyauḥ na bhīṣāṁ adrivo ghr̥ṇāna
bhīṣāṁ adrivaḥ ।
śuṣmintamo hi śuṣmibhirvadhairugrebhirīyase ।
apūruṣadhno apratīta śūra satvabhistrisaptaiḥ śūra satvabhiḥ ॥6॥
vanoti hi sunvankṣayaṁ parīṇasaḥ sunvāno hi śmā yajatyava dviṣo devānāmava
dviṣaḥ ।
sunvāna itsiṣāsati sahasrā vājyavṛtaḥ ।
sunvānāyendro dadātyābhuvam rayim dadātyābhuvam ॥7॥

ऋ. (Rv.) १.१३९.६

वृषन्निन्द्र वृषपाणास इन्द्रव इमे सुता अद्रिषुतास उद्भिदस्तुभ्यं सुतास उद्भिदः ।
 ते त्वा मन्दन्तु दावने महे चित्राय राधसे ।
 गीर्भिर्गिर्वाहः स्तवमान आ गहि सुमृळीको न आ गहि ॥६॥
vṛṣannindra vṛṣapāṇāsa indava ime sutā adriṣutāsa udbhidastubhyaṁ sutāsa
udbhidaḥ ।
te tvā mandantu dāvane mahe chitrāya rādhase ।
gīrbhīrgīrvāhaḥ stavamāna ā gahi sumṛḷīko na ā gahi ॥6॥

सा. (Sv.) ४५९

एन्द्र याह्युप नः परावतो नायमच्छा विदथानीव सत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः ।
 हवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न पितरं वाजसातये मंहिष्ठं वाजसातये ॥३॥
endra yāhyupa naḥ parāvato nāyamachchhā vidathānīva satpatirastā rājeva satpatiḥ ।
havāmahe tvā prayasvantaḥ suteṣvā putrāso na pitaram vājasātaye māmhiṣṭham
vājasātaye ॥3॥

४. इन्द्रः (सास्वा.साग्री.); अश्विनौ (सार्षेदी.ऋसर्व.१.१३९.५) (Indraḥ [Sas.Ssb.]; Áśvinau [Sad.Rss.1.139.5]) - सा. (Sv.) २८७

शचीभिर्नः शचीवसू दिवा नवतं दिशस्यतम् ।
 मा वां रातिरुपदसत्कदाचनास्मद्रातिः कदाचन ॥५॥
śachībhirnaḥ śachīvasū divā navataṁ dīśasyatam ।
mā vām rātirupadasatkadāchanāsmadrātiḥ kadāchana ॥5॥

५. इन्द्राग्री (Indrāgnī) - ऋ. (Rv.) १.१३९.९

दध्यङ् ह मे जनुषं पूर्वो अंगिराः प्रियमेधः कण्वो अत्रिर्मनुर्विदुस्ते मे पूर्वे मनुर्विदुः ।
 तेषां देवेष्वायतिरस्माकं तेषु नाभ्यः । तेषं पदेन मह्या नमे गिरेन्द्राग्री आ नमे गिरा ॥९॥

*dadhyañ ha me januṣaṁ pūrvo aṅgirāḥ priyamedhaḥ kaṇvo atrirmanurviduste me
pūrve manurviduḥ ।
teṣāṁ deveṣvāyatirasmākaṁ teṣu nābhyah । teṣāṁ padena mahyā name girendrāgnī
ā name girā ॥9॥*

६. पूषा (Pūṣā) - ऋ. (Rv.) १.१३८.१-४

प्रप्र पूषस्तुविजातस्य शस्यते महित्वमस्य तवसो न तन्दते स्तोत्रमस्य न तन्दते ।
अर्चामि सुमयन्नहमन्त्यूतिं मयोभुवम् । विश्वस्य यो मन आयुयुवे मखो देव आयुयुवे मखः ॥१॥
प्र हि त्वा पूषन्नजिरं न यामनि स्तोमेभिः कृण्व ऋणवो यथा मृध उष्टोर न पीपरो मृधः ।
हुवे यत्त्वा मयोभुवं देवं सख्याय मर्त्यः । अस्माकमांगूषान्द्युम्निनस्कृधि वाजेषु द्युम्निनस्कृधि ॥२॥
यस्य ते पूषन्सख्ये विपन्यवः क्रत्वा चित्सन्तोऽवसा बुभुजिर इति क्रत्वा बुभुजिरे ।
तामनु त्वा नवीयसीं नियुतं राय ईमहे । अहेळमान उरुशंस सरी भव वाजेवाजे सरी भव ॥३॥
अस्या ऊ षु ण उप सातये भुवोऽहेळमानो ररिवौ अजाश्च श्रवस्यतामजाश्च ।
ओ षु त्वा ववृतीमहि स्तोमेभिर्दस्म साधुभिः ।
नहि त्वा पूषन्नतिमन्य आघृणे न ते सख्यमपह्नुवे ॥४॥
*prapra pūṣastuvijātasya śasyate mahitvamasya tvaso na tandate stotramasya na
tandate ।
archāmi sumnayannahamantyūtiṁ mayobhuvam । viśvasya yo mana āyuyuve makho
deva āyuyuve makhaḥ ॥1॥
pra hi tvā pūṣannajiraṁ na yāmani stomebhiḥ kṛṇva ṛṇavo yathā mṛdha uṣṭora na
pīparo mṛdhaḥ ।
huve yattvā mayobhuvam devam sakhyāya martyaḥ ।
asmākamāṅgūṣāndyumninaskṛdhi vājeṣu dyumninaskṛdhi ॥2॥
yasya te pūṣantsakhye vipanyavaḥ kratvā chitsanto'vasā bubhujira iti kratvā
bubhujire ।
tāmanu tvā navīyasīm niyutaṁ rāya īmahe । aheḷamāna uruśaṁsa sarī bhava vājevāje
sarī bhava ॥3॥
asyā ū ṣu ṇa upa sātaye bhuvo'heḷamāno rarivāṁ ajāśva śravasyatāmajāśva ।
O ṣu tvā vavṛtīmahi stomebhiridasma sādhubhiḥ ।
nahi tvā pūṣannatimanya āghṛṇe na te sakhyamapahnuve ॥4॥*

७. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - ऋ. (Rv.) १.१३९.१०

होता यक्षद्विनो वन्त वार्य बृहस्पतिर्यजति वेन उक्षभिः पुरुवारोभिरुक्षभिः ।
जगृभ्मा दूरआदिशं श्लोकमद्रेरध त्मना ।
अधारयदरिन्दानि सुक्रतुः पुरु सद्मानि सुक्रतुः ॥१०॥
*hotā yakṣadvanino vanta vārya bṛhaspatiryajati vena ukṣabhiḥ
puruvārebhirukṣabhiḥ ।
jagṛbhmā dūraādīśaṁ ślokamadreradha tmanā ।
adhārayadarindāni sukratuḥ purū sadmāni sukratuḥ ॥10॥*

८. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) १.१३६.१-५; १.१३७.१-३; १.१३९.२

ऋ. (Rv.) १.१३६.१-५

प्र सु ज्येष्ठं निचिराभ्यां बृहन्नमो हव्यं मतिं भरता मृळयद्भ्यां स्वादिष्ठं मृळयद्भ्याम् ।
ता सम्राजा घृतासुती योया उपस्तुता । अथैनोः क्षत्रं न कुतश्चनाधृषे देवत्वं नू चिदाधृषे ॥१॥
अदर्शि गातुरुरवे वरीयसी पन्था ऋतस्य समयंस्त रश्मिभिश्चक्षुर्भगस्य रश्मिभिः ।
द्युक्षे मित्रस्य सादनमर्यम्णो वरुणस्य च । अथा दधाते बृहदुक्त्यं वय उपस्तुत्यं बृहद्वयः ॥२॥
ज्योतिष्मतीमदिति धारयत्क्षितिं स्वर्वतीमा सचेते दिवेदिवे जागृवांसा दिवेदिवे ।
ज्योतिष्मत्क्षत्रमाशाते आदित्या दानुनस्पती । मित्रस्तयोर्वरुणो यातयज्जनोऽर्यमा यातयज्जनः ॥३॥
अयं मित्राय वरुणाय शन्तमः सोमो भूत्ववपानेष्वभागो देवो देवेष्वभागः ।
तं देवासो जुषेरत विश्वे अद्य सजोषसः । तथा राजाना करथो यदीमह ऋतावाना यदीमहे ॥४॥

यो मित्राय वरुणायविधज्जनोऽनर्वाणं तं परि पातो अंहसो दाश्वासं मर्तमंहसः ।
 तमर्यमाभि रक्षत्युज्यन्तमनु व्रतम् । उक्थैर्य एनोः परिभूषति व्रतं स्तोमैराभूषति व्रतम् ॥५॥
pra su jyeṣṭham nichirābhyām bṛhannamo havyam matim bharatā mṛṇayadbhyām
svādiṣṭham mṛṇayadbhyām ।
tā samrājā ghr̥tāsuti yoyā upastutā । athainoḥ kṣatram na kutaśchanādhṛṣe devatvam
nū chidādhṛṣe ॥1॥
adarśi gātururave varīyasī panthā ṛtasya samayamsta raśmibhiśchakṣurbhagasya
raśmibhiḥ ।
dyukṣam mitrasya sādnamaryamṇo varuṇasya cha । athā dadhāte bṛhadukthyam
vaya upastutyaṁ bṛhadvayaḥ ॥2॥
jyotiṣmatimaditim dhārayatkṣitim svarvatīmā sachete divedive jāgrvānsā divedive ।
jyotiṣmatkṣatramāśāte ādityā dānunaspatī । mitrastayorvaruṇo yātayajjano'ryamā
yātayajjanaḥ ॥3॥
ayam mitrāya varuṇāya śantamaḥ somo bhūtvavapāneṣvābhago devo
deveṣvābhagaḥ ।
taṁ devāso juṣerata viśve adya sajoṣasaḥ । tathā rājānā karatho yadīmaha ṛtāvānā
yadīmahe ॥4॥
yo mitrāya varuṇāyāvidhajjano'narvāṇam taṁ pari pāto amhaso dāśvāsam
martamanhasaḥ ।
tamaryamābhi rakṣatyṛjūyantamanu vratam । ukthairya enoḥ paribhūṣati vratam
stomairābhūṣati vratam ॥5॥

ऋ. (Rv.)१.१३७.१-३

सुषुमा यातमद्रिभिर्गोश्रीता मत्सरा इमे सोमासो मत्सरा इमे ।
 आ राजाना दिविस्पृशास्मत्रा गन्तमुप नः ।
 इमे वां मित्रावरुणा गवाशिरः सोमाः शुक्रा गवाशिरः ॥१॥
 इम आ यातमिन्द्रवः सोमासो दध्याशिरः सुतासो दध्याशिरः ।
 उत वामुषसो बुधि साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ।
 सुतो मित्राय वरुणाय पीतये चारुऋताय पीतये ॥२॥
 तां वां धेनुं न वासरीमंशुं दुहन्त्यद्रिभिः सोमं दुहन्त्यद्रिभिः ।
 अस्मत्रा गन्तमुप नोऽर्वाचा सोमपीतये ।
 अयं वां मित्रावरुणा नृभिः सुतः सोम आ पीतये सुतः ॥३॥
suṣumā yātamadribhirgośrītā matsarā ime somāso matsarā ime ।
ā rājānā diviṣpṛśāsmatrā gantamupa naḥ ।
ime vām mitrāvaruṇā gavāśiraḥ somāḥ śukrā gavāśiraḥ ॥1॥
ima ā yātamindavaḥ somāso dadhyāśiraḥ sutāso dadhyāśiraḥ ।
uta vāmuṣaso budhi sākaṁ sūryasya raśmibhiḥ ।
suto mitrāya varuṇāya pītaye chāruṛtāya pītaye ॥2॥
tām vām dhenum̐ na vāsarīmaṁśum̐ duhantydribhiḥ somam̐ duhantydribhiḥ ।
asmatrā gantamupa no'rvānchā somapītaye ।
ayam vām mitrāvaruṇā nṛbhiḥ sutaḥ soma ā pītaye sutaḥ ॥3॥

ऋ. (Rv.)१.१३९.२

यद्ध त्यन्मित्रावरुणावृतादध्याददाथे अनृतं स्वेन मन्युना दक्षस्य स्वेन मन्युना ।
 युवोरित्यधि सद्यस्वपश्याम हिरण्ययम् । धीभिश्चन मनसा स्वेभिरक्षभिः सोमस्य स्वेभिरक्षभिः ॥२॥
yaddha tyanmitrāvaruṇāvṛtādadyādadāthe anṛtaṁ svena manyunā dakṣasya svena
manyunā ।
yuvorittadhi sadmasvapaśyāma hiraṇyayam । dhībhiśchana manasā svebhirakṣabhiḥ
somasya svebhirakṣabhiḥ ॥2॥

९. मन्त्रोक्ता (Mantroktā) - ऋ. (Rv.) १.१३६.६-७

नमो दिवे बृहते रोदसीभ्यां मित्रावोचं वरुणाय मीळहुषे सुमृळीकाय मीळहुषे ।
 इन्द्रमग्निमुप स्तुहि द्युक्षमर्यमणं भगम् । ज्योतीवन्तः प्रजया सचेमहि सोमस्योती सचेमहि ॥ ६ ॥
 ऊती देवानां वयमिन्द्रवन्तो मंसीमहि स्वयशसो मरुद्भिः ।
 अग्निर्मित्रो वरुणः शर्म यंसन् तदश्याम मघवानो वयं च ॥ ७ ॥
namo dive bṛhate rodasībhyāṁ mitrāvochaṁ varuṇāya mīlahuṣe sumṛlikāya mīlahuṣe ।
indramagnimupa stuhi dyukṣamaryamaṇaṁ bhagam । jyogjīvantaḥ prajayā sachemahi somasyotī sachemahi ॥ 6 ॥
ūtī devānāṁ vayamindravanto maṁsīmahi svayaśaso marudbhiḥ ।
agnirmitro varuṇaḥ śarma yariṣan tadaśyāma maghavāno vayaṁ cha ॥ 7 ॥

१०. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) १.१३९.८

मो षु वो असमदभि तानि पौस्या सनाभूवन्द्युम्नानि मोत जारिषुरस्मत्पुरोत जारिषुः ।
 यद्वश्चित्रं युगेयुगे नव्यं घोषादमर्त्यम् ।
 अस्मासु तन्मरुतो यच्च दुष्टरं दिधृता यच्च दुष्टरम् ॥ ८ ॥
mo ṣu vo asamadabhi tāni pauṁsyaṁ sanābhūvandyumnāni mota jāriṣurasmatpurota jāriṣuḥ ।
yadvaśchitraṁ yugeyuge navyaṁ ghoṣādāmartyam ।
asmāsu tanmaruto yachcha duṣṭaraṁ didhṛtā yachcha duṣṭaram ॥ 8 ॥

११. वायुः (Vāyuḥ) - ऋ. (Rv.) १.१३४.१-६; १.१३५.१-९

ऋ. (Rv.) १.१३४.१-६

आ त्वा जुवो रारहाणा अभि प्रयो वायो वहन्त्विह पूर्वपीतये सोमस्य पूर्वपीतये ।
 ऊर्ध्वा ते अनु सूनृता मनस्तिष्ठतु जानती ।
 नियुत्वता रथेना याहि दावने वायो मखस्य दावने ॥ १ ॥
 मन्दन्तु त्वा मन्दिनो वायविन्दवोऽस्मत्क्राणासः सुकृता अभिद्यवो गोभिः क्राणा अभिद्यवः ।
 यद्ध क्राणा इरध्यै दक्षं सचन्त ऊतयः । सधीचीना नियुतो दावने धिय उप ब्रुवत ई धियः ॥ २ ॥
 वायुर्युङ्क्ते रोहिता वायुररुणा वायू रथे अजिरा धुरि वोळहवे वहिष्ठा धुरि वोळहवे ।
 प्र बोधया पुरन्धि जार आ ससतीमिव । प्र चक्षय रोदसी वासयोषसः श्रवसे वासयोषसः ॥ ३ ॥
 तुभ्यमुषासः शुचयः परावति भद्रा वस्त्रा तन्वते दंसु रश्मिषु चित्रा नव्येषु रश्मिषु ।
 तुभ्यं धेनुः सवर्दुधा विश्वा वसूनि दोहते । अजनयो मरुतो वक्षणाभ्यो दिव आ वक्षणाभ्यः ॥ ४ ॥
 तुभ्यं शुक्रासः शुचयस्तुरण्यवो मदेष्वा इषणन्त भुर्वण्यपामिषन्त भुर्वणि ।
 त्वां त्सारी दसमानो भगमीष्टे तक्वीये । त्वं विश्वस्माद्भुवनात्पासि धर्मणासुर्यात्पासि धर्मणा ॥ ५ ॥
 त्वं नो वायवेषामपूर्व्यः सोमानां प्रथमः पीतिमर्हसि सुतानां पीतिमर्हसि ।
 उतो विहुत्मतीनां विशां ववर्जुषीणाम् । विश्वा इत्ते धेनवो दुह आशिरं घृतं दुहत आशिरम् ॥ ६ ॥
ā tvā juvo rārahāṇā abhi prayo vāyo vahantviha pūrvapītaye somasya pūrvapītaye ।
ūrdhvā te anu sūnṛtā manastiṣṭhatu jānatī ।
niyutvatā rathenā yāhi dāvane vāyo makhasya dāvane ॥ 1 ॥
mandantu tvā mandino vāyavindavo'smatkrāṇāsaḥ sukṛtā abhidyavo gobhiḥ krāṇā abhidyavaḥ ।
yaddha krāṇā iradhyai dakṣaṁ sachanta ūtayaḥ । sadhīchīnā niyuto dāvane dhiya upa bruvata ī dhiyaḥ ॥ 2 ॥
vāyuryunitte rohitā vāyurarunā vāyū rathe ajirā dhuri voḷahave vahiṣṭhā dhuri voḷahave ।
pra bodhayā purandhi jāra ā sasatīmiva । pra chakṣaya rodasī vāsayoṣasaḥ śravase vāsayoṣasaḥ ॥ 3 ॥
tubhyamuṣāsaḥ śuchayaḥ parāvati bhadrā vastrā tanvate daṁsu raśmiṣu chitrā navyeṣu raśmiṣu ।

*tubhyaṁ dhenuḥ savardudhā viśvā vasūni dohate । ajanayo maruto vakṣaṇābhyo
diva ā vakṣaṇābhyah ॥4 ॥*
*tubhyaṁ śukrāṣaḥ śuchayasturaṇyavo madeṣūgrā iṣaṇanta bhurvaṇyapāmiṣanta
bhurvaṇi ।*
*tvāṁ tsārī dasamāno bhagamīṭṭe takvavīye । tvaṁ viśvasmādbhuvanātpāsi
dharmaṇāsuryātpāsi dharmānā ॥5 ॥*
*tvāṁ no vāyaveṣāmapūrvaḥ somānām prathamah pītimarhasi sutānām pītimarhasi ।
uto vihutmatīnām viśām vavarjuṣīnām । viśvā itte dhenavo duhra āśīram ghutaṁ
duhrata āśīram ॥6 ॥*

ऋ. (Rv.) १.१३५.१-९

स्तीर्णं बर्हिरुप नो याहि वीतये सहस्रेण नियुता नियुत्वते शतिनीभिर्नियुत्वते ।
तुभ्यं हि पूर्वपीतये देवा देवाय येमिरे ।
प्र ते सुतासो मधुमन्तो अस्थिरन्मदाय क्रत्वे अस्थिरन् ॥१ ॥
तुभ्यायं सोमः परिपूतो अद्रिभिः स्पर्हा वसानः परि कोशमर्षति शुक्रा वसानो अर्षति ।
तवायं भाग आयुषु सोमो देवेषु हूयते । वह वायो नियुतो याह्यस्मयुर्जुषाणो याह्यस्मयुः ॥२ ॥
आ नो नियुद्धिः शतिनीभिरध्वरं सहस्रिणीभिरुप याहि वीतये वायो हव्यानि वीतये ।
तवायं भाग ऋत्वियः सरश्मिः सूर्ये सचा । अध्वर्युभिर्भरमाणा अयंसत वायो शुक्रा अयंसत ॥३ ॥
आ वां रथो नियुत्वान्वक्षदवसेऽभि प्रयांसि सुधितानि वीतये वायो हव्यानि वीतये ।
पिबतं मध्वो अन्धसः पूर्वपेयं हि वां हितम् ।
वायवा चन्द्रेण राधसा गतमिन्द्रश्च राधसा गतम् ॥४ ॥
आ वां धियो ववृत्युरध्वराँ उपेममिन्दुं मर्मजन्त वाजिनमाशुमत्यं न वाजिनम् ।
तेषां पिबतमस्मयू आ ना गन्तमिहोत्या । इन्द्रवायू सुतानामद्रिभिर्युवं मदाय वाजदा युवम् ॥५ ॥
इमे वां सोमा अप्स्वा सुता इहाध्वर्युभिर्भरमाणा अयंसत वायो शुक्रा अयंसत ।
एते वामभ्यसृक्षत तिरः पवित्रमाशवः । युवायवोऽति रोमाण्यव्यया सोमासो अत्यव्यया ॥६ ॥
अति वायो ससतो याहि शश्वतो यत्र ग्रावा वदति तत्र गच्छतं गृहमिन्द्रश्च गच्छतम् ।
वि सूनुता ददृशे रीयते घृतमा पूर्णया नियुता याथो अध्वरमिन्द्रश्च याथो अध्वरम् ॥७ ॥
अत्राह तद्वहेथे मध्व आहुतिं यमश्चत्यमुपतिष्ठन्त जायवोऽस्मे ते सन्तु जायवः ।
साकं गावः सुवते पच्यते यवो न ते वाय उप दस्यन्ति धेनवो नाप दस्यन्ति धेनवः ॥८ ॥
इमे ये ते सु वायो बाह्वोजसोऽन्तर्नदी ते पतयन्त्युक्षणो महि स्राधन्त उक्षणः ।
धन्विचद्ये अनाशवो जीराश्चिदगिरौकसः । सूर्यस्येव रश्मयो दुर्नियन्त्वो हस्तयोर्दुर्नियन्त्वः ॥९ ॥

*stirṇa barhirupa no yāhi vītaye sahasreṇa niyutā niyutvate śatinībhirniyutvate ।
tubhyaṁ hi pūrvapītaye devā devāya yemire ।*
pra te sutāso madhumanto asthīranmadāya kratve asthīran ॥1 ॥
*tubhyāyaṁ somaḥ paripūto adribhiḥ spārhā vasānaḥ pari kośamarṣati śukrā vasāno
arṣati ।*
*tavāyaṁ bhāga āyūṣu somo deveṣu hūyate । vaha vāyo niyuto yāhyasmayurjuṣāṇo
yāhyasmayuḥ ॥2 ॥*
*ā no niyudbhiḥ śatinībhiradhvaraṁ sahasriṇībhirupa yāhi vītaye vāyo havyāni
vītaye ।*
tavāyaṁ bhāga rtviyaḥ saraśmiḥ sūrye sachā ।
adhvaryubhirbharamāṇā ayaṁsata vāyo śukrā ayaṁsata ॥3 ॥
*ā vām ratho niyutvānvakṣadavase'bhī prayāṁsi sudhitāni vītaye vāyo havyāni vītaye ।
pibataṁ madhvo andhasaḥ pūrvapeyaṁ hi vām hitam ।*
vāyavā chandreṇa rādhasā gatamindrascha rādhasā gatam ॥4 ॥
*ā vām dhiyo vavṛtyuradhvarāṁ upemamindum marmjanta vājinamāśumatyaṁ na
vājinam ।*
teṣāṁ pibatamasmayū ā nā gantamihotyā ।
indravāyū sutānāmadribhiryuvaṁ madāya vājadā yuvam ॥5 ॥

ime vām somā apsvā sutā ihādhvaryubhirbharamāṇā ayamśata vāyo śukrā ayamśata /
ete vāmabhyasṛṣata tiraḥ pavitramāśavaḥ /
yuvāyavo'ti romāṇyavyayā somāso atyavyayā ॥6॥
ati vāyo sasato yāhi śāsvato yatra grāvā vadati tatra gachchhataṁ gr̥hamindraścha
gachchhatam /
vi sūnutā dadṛṣe rīyate ghṛtamā pūrṇayā niyutā yātho adhvaramindraścha yātho
adhvaram ॥7॥
atrāha tadvahethe madhva āhutiṁ yamaśvatthamupatiṣṭhanta jāyavo'sme te santu
jāyavaḥ /
sākam gāvaḥ suvate pachyate yavo na te vāya upa dasyanti dhenavo nāpa dasyanti
dhenavaḥ ॥8॥
ime ye te su vāyo bāhnojaso'ntarnadī te patayantyukṣaṇo mahi srādhanta ukṣaṇaḥ /
dhanvimchadye anāśavo jīrāśchidagiraukasaḥ / sūryasyeva rāsmayo durniyantvo
hastayeārdurniyantvaḥ ॥9॥

१२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १.१३९.१; ११; सा. (Sv.) ४६१

ऋ. (Rv.) १.१३९.१

अस्तु श्रौषट् पुरो अग्निं धिया दध आ नु तच्छर्द्धो दिव्यं वृणीमहे इन्द्रवायू वृणीमहे ।
यद्ध क्राणा विवस्वति नाभा सन्दायि नव्यसी ।
अध प्र सू न उप यन्तु धीतयो देवाँ अच्छा न धीतयः ॥१॥
astu śrauṣaṭ puro agimna dhiyā dadha ā nu tachchhardho divyaṁ vṛṇīmaha
indravāyū vṛṇīmahe /
yaddha krāṇā vivasvati nābhā sandāyi navyasī /
adha pra sū na upa yantu dhītayo devāṁ achchhā na dhītayaḥ ॥1॥

ऋ. (Rv.) १.१३९.११

ये देवासो दिव्येकादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश स्थ ।
अप्सुक्षितो महिनैकादश स्थ ते देवासो यामिमं जुषध्वम् ॥११॥
ye devāso divyekādaśa stha pṛthivyāmadhyekādaśa stha /
apsukṣito mahinaikādaśa stha te devāso yāmimaṁ juṣadhvam ॥11॥

सा. (Sv.) ४६१

अस्तु श्रौषट् पुरो अग्निं धिया दध आ नु तच्छर्द्धो दिव्यं वृणीमहे इन्द्रवायू वृणीमहे ।
यद्ध क्राणा विवस्वते नाभा सन्दायि नव्यसे ।
अध प्र नूनमुप यन्ति धीतयो देवाँ अच्छा न धीतयः ॥५॥
astu śrauṣaṭ puro agimna dhiyā dadha ā nu tyachchharddho divyaṁ vṛṇīmaha
indravāyū vṛṇīmahe /
yaddha krāṇā vivasvate nābhā sandāya navyase /
adha pra nūnamupa yanti dhītayo devāṁ achchhā na dhītayaḥ ॥5॥

३४४. पर्वतः काण्वः (Parvataḥ Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१२.१-३३; सा. (Sv.) ३८४; ३९४

ऋ. (Rv.) ८.१२.१-३३

य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति । येना हंसि न्यश्त्रिणं तमीमहे ॥१॥
येना दशग्वमधिगुं वेपयन्तं स्वर्णरम् । येना समुद्रमाविथा तमीमहे ॥२॥
इमं स्तोममभिष्टये घृतं न पूतमद्विवः । येना नु सद्य ओजसा ववक्षिथ ॥४॥
इमं जुषस्व गर्विणः समुद्र इव पिन्वते । इन्द्र विश्वाभिरूतिभिर्ववक्षिथ ॥५॥
यो नो देवः परावतः सखित्वनाय मामहे । दिवो न वृष्टिं प्रथयन्ववक्षिथ ॥६॥
ववक्षुरस्य केतव उत वज्रो गभस्त्योः । यत्सूर्यो न रोदसी अवर्धयत् ॥७॥
यदि प्रवृद्ध सत्पते सहस्रं महिषाँ अधः । आदित इन्द्रियं महि प्र वावृधे ॥८॥

इन्द्रः सूर्यस्य रश्मिभिर्न्यर्शसानमोषति । अग्निर्वनेव सासहिः प्र वावृधे ॥९॥
 इयं त ऋत्विष्यावती धीतिरेति नवीयसी । सपर्यन्ती पुरुप्रिया मिमीत इत् ॥१०॥
 गर्भो यास्य देवयुः क्रतुं पुनीत आनुषक् । स्तोमैरिन्द्रस्य वावृधे मिमीत इत् ॥११॥
 सनिर्मित्रस्य पप्रथ इन्द्रः सोमस्य पीतये । प्राची वाशीव सुन्वते मिमीत इत् ॥१२॥
 यं विप्रा उक्थवाहसोऽभिप्रमन्दुरायवः । घृतं न पिप्य आसन्यृतस्य यत् ॥१३॥
 उत स्वराजे अदितिः स्तोममिन्द्राय जीजनत् । पुरुप्रशस्तमृतय ऋतस्य यत् ॥१४॥
 अभि वह्य ऊतयेऽनूषत प्रशस्तये । न देव विव्रता हरी ऋतस्य यत् ॥१५॥
 यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्ये । यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥१६॥
 यद्वा शक्र परावति समुद्रे अधि मन्दसे । अस्माकमित्सुते रणा समिन्दुभिः ॥१७॥
 यद्वासि सुन्वतो वृधो यजमानस्य सत्पते । उक्थे वा यस्य रण्यसि समिन्दुभिः ॥१८॥
 देवं देवं वोऽवस इन्द्रमिन्द्रं गृणीषणि । अध याय तुर्वणे व्यानशुः ॥१९॥
 योभिर्यावाहसं सोमेभिः सोमपातमम् । होत्राभिरिन्द्रं वावुधुर्व्यानशुः ॥२०॥
 महीरस्य प्रणीतयः पूर्वीरुत प्रशस्तयः । विश्व वसूनि दाशुषे व्यानशुः ॥२१॥
 इन्द्रं वृत्राय हन्तवे देवासो दधिरे पुरः । इन्द्रं वाणीरनूषता समोजसे ॥२२॥
 महान्तं महिना वयं स्तोमेभिर्हवनश्रुतम् । अर्कैरभि प्र णोनुमः समोजसे ॥२३॥
 न यं विवित्तो रोदसी नान्तरिक्षाणि वज्रिणम् । अमादिदस्य तित्विषे समोजसः ॥२४॥
 यद्विन्द्र पृतनाज्ये देवास्त्वा दधिरे पुरः । आदिते हर्यता हरी ववक्षतुः ॥२५॥
 यदा वृत्रं नदीवृतं शवसा वज्रिन्नवधीः । आदिते हर्यता हरी ववक्षतुः ॥२६॥
 यदा ते विष्णुरोजसा त्रीणि पदा विचक्रमे । आदिते हर्यता हरी ववक्षतुः ॥२७॥
 यदा ते हर्यता हरी वावृधाते दिवेदिवे । आदिते विश्वा भुवनानि येमिरे ॥२८॥
 यदा ते मारुतीर्विशस्तुभ्यमिन्द्र नियेमिरे । आदिते विश्वा भुवनानि येमिरे ॥२९॥
 यदा सूर्यममुं दिवि शुक्रं ज्योतिरधारयः । आदिते विश्वा भुवनानि येमिरे ॥३०॥
 इमां त इन्द्र सुष्टुतिं विप्र इयर्ति धीतिभिः । जामिं पदेव पिप्रतीं प्राध्वरे ॥३१॥
 यदस्य धामनि प्रिये समीचीनासो अस्वरन् । नाभा यास्य दोहना प्राध्वरे ॥३२॥
 सुवीर्य स्वश्व्यं सुगव्यमिन्द्र दद्धि नः । होतेव पूर्वचित्तये प्राध्वरे ॥३३॥

ya indra somapātamo madaḥ śaviṣṭha chetati । yenā haṁsī nya1triṇaṁ tamīmahe ॥1॥
yenā daśagvamadhriguṁ vepayantaṁ svarṇaram ।

yenā samudramāvithā tamīmahe ॥2॥

imaṁ stomamabhiṣṭaye ghṛtaṁ na pūtamadrivaḥ ।

yenā nu sadya Ojasā vavakṣitha ॥4॥

imaṁ juṣasva girvaṇaḥ samudra iva pinvate । indra viśvābhirūtībhīrvavakṣitha ॥5॥

yo no devaḥ parāvataḥ sakhitvanāya māmaha ।

dīvo na vṛṣṭim prathayanvavakṣitha ॥6॥

vavakṣurasya ketava uta vajro gabhastyoḥ । yatsūryo na rodasī avardhayat ॥7॥

yadī pravṛddha satpate sahasraṁ mahiṣāṁ aghaḥ ।

āditta indriyaṁ mahi pra vāvṛdhe ॥8॥

indraḥ sūryasya raśmibhirnyarśāsānamoṣati । agnirvaneva sāsahīḥ pra vāvṛdhe ॥9॥

iyaṁ ta ṛtvīyāvatī dhītireti navīyasī । saparyantī purupriyā mimīta it ॥10॥

garbho yāsy devayuh kratuṁ punīta ānuṣak ।

stomairindrasya vāvṛdhe mimīta it ॥11॥

sanirmitrasya papratha indraḥ somasya pītaye । prāchī vāśīva sunvate mimīta it ॥12॥

yaṁ viprā ukthavāhaso bhipramandurāyavaḥ । ghṛtaṁ na pīpya āsanyṛtasya yat ॥13॥

uta svarāje aditiḥ stomamindrāya jījanat । prupraśastamūtaya ṛtasya yat ॥14॥

abhi vahnaya ūtaye nūṣata praśastaye । na deva vīvratā harī ṛtasya yat ॥15॥

yatsomamindra viṣṇavi yadvā gha trita āptye ।

yadvā marutsu mandase samindubhiḥ ॥16॥

yadvā śakra parāvati samudre adhi mandase । asmākamitsute raṇā samindubhiḥ ॥17॥

yadvāsi sunvato vṛdho yajamānasya satpate ।

ukthe vā yasya raṇyasi samindubhiḥ ॥18 ॥
 devaṁ devaṁ vo'vasa indramindram gr̥ṇīṣaṇi । adha yāāya turvaṇe vyānaśuḥ ॥19 ॥
 yobhiryāvāhasaṁ somebhiḥ somapātamaṁ ।
 hotrābhirindram vāvudhurvyānaśuḥ ॥20 ॥
 mahīrasya praṇīṭayaḥ pūrvīruta praśastayaḥ । viśva vasūni dāśuṣe vyānaśuḥ ॥21 ॥
 indram vṛtrāya hantave devāso dadhire puraḥ । indram vāṇīranūṣatā samojaṣe ॥22 ॥
 mahāntaṁ mahinā vayaṁ stomebhirhavanaśrutam ।
 arkairabhi pra ṇonumaḥ samojaṣe ॥23 ॥
 na yaṁ vivikto rodasī nāntarikṣāṇi vajriṇam । amādidasya titviṣe samojaṣaḥ ॥24 ॥
 yadrindra pṛtanāṇi devāstvā dadhire puraḥ । āditte haryatā harī vavakṣatuḥ ॥25 ॥
 yadā vṛtraṁ nadivṛtaṁ śavasā vajrinnavadhīḥ । āditte haryatā harī vavakṣatuḥ ॥26 ॥
 yadā te viṣṇurojaṣā trīṇi padā vichakrame । āditte haryatā harī vavakṣatuḥ ॥27 ॥
 yadā te haryatā harī vāvṛdhāte divedive । āditte viśvā bhuvanāni yemire ॥28 ॥
 yadā te mārutirviśastubhyamindra niyemire । āditte viśvā bhuvanāni yemire ॥29 ॥
 yadā sūryamamum divi śukraṁ jyotiradhārayaḥ ।
 āditte viśvā bhuvanāni yemire ॥30 ॥
 imāṁ ta indra suṣṭutiṁ vipra iyarti dhītibhiḥ ।
 jāmiṁ padeva pipratīṁ prādhvare ॥31 ॥
 yadasya dhāmani priye samīchīnāso asvaran । nābhā yāsyā dohanā prādhvare ॥32 ॥
 suvīrya svaśvyaṁ sugavyamindra daddhi naḥ । hoteva pūrvachittaye prādhvare ॥33 ॥

सा. (Sv.) ३८४

यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्ये । यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥४ ॥
 yatsomamindra viṣṇavi yadvā gha trita āptye ।
 yadvā marutsu mandase samindubhiḥ ॥4 ॥

सा. (Sv.) ३९४

य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति । येना हंसि न्यात्रिणं तमीमहे ॥४ ॥
 ya indra somapātamo madaḥ śaviṣṭha chetati ।
 yenā haṁsi nyātrīṇaṁ tamīmahe ॥4 ॥

३४५. पर्वतः नारदौ (Parvataḥ Nāradau)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१०५.१-६

तं वः सखायो मदाय पुनानमभि गायत । शिशुं न यौः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥१ ॥
 सं वत्सइव मातृभिरिन्दुर्हिन्वानो अज्यते । देवावीर्मदो मतिभिः परिष्कृतः ॥२ ॥
 अयं दक्षाय साधनोऽयं शर्धाय वीतये । अयं देवेभ्यो मधुमत्तमः सुतः ॥३ ॥
 गोमत्र इन्द्रो अश्ववत्सुतः सुदक्ष धन्व । शुचिं ते वर्णमधि गोषु दीधरम् ॥४ ॥
 स नो हरीणां पत इन्द्रो देवप्सरस्तमः । सखेव सख्ये नर्यो रुचे भव ॥५ ॥
 सनेमि त्वमस्मदौ अदेवं कं चिदत्रिणम् । साह्यं इन्द्रो परि बाधो अप द्वयुम् ॥६ ॥
 taṁ vaḥ sakhāyo madāya punānamabhi gāyata ।
 śīśuṁ na yauḥ svadayanta gūrtibhiḥ ॥1 ॥
 saṁ vatsaiva mātṛbhirindurhinvāno ajyate ।
 devāvīrmado matibhiḥ pariṣkṛtaḥ ॥2 ॥
 ayaṁ dakṣāya sādhanō'yaṁ śardhāya vītaye ।
 ayaṁ devebhyo madhumattamaḥ sutaḥ ॥3 ॥
 gomanna indo aśvavatsutaḥ sudakṣa dhanva ।
 śuchim te varṇamadhi goṣu dīdharam ॥4 ॥
 sa no harīṇāṁ pata indo devapsarastamaḥ ।
 sakheva sakhye naryo rucho bhava ॥5 ॥
 sanemi tvamasmadām adevaṁ kaṁ chidatriṇam ।
 sāhnām indo pari bādho apa dvayum ॥6 ॥

३४६. पर्वतनारदौ काण्वौ (Parvatanāradau Kāṇvau)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - सा. (Sv.) ५६८; ५६९; ५७४; ५७५; १०९८-११००; १६११-१६१३

सा. (Sv.) ५६८-५६९

सखाय आ नि षीदत पुनानाय प्र गायत । शिशुं न यौः परि भूषत श्रिये ॥३॥

तं वः सखायो मदाय पुनानमभि गायत । शिशुं न हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥४॥

sakhāya ā ni śīdata punānāya pra gāyata / śīśuṁ na yauḥ pari bhūṣata śriye ॥3॥

taṁ vaḥ sakhāyo madāya punānamabhi gāyata / śīśu na havyaiḥ svadayanta gūrtibhiḥ ॥4॥

सा. (Sv.) ५७४-५७५

गोमत्र इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष धनिव । शुचिं च वर्णमधि गोषु धारय ॥९॥

अस्मभ्यं त्वा वसुविदमभि वाणीरनूषत । गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥१०॥

gomanna indo aśvavatsutaḥ sudakṣa dhaniva / śuchim cha varṇamadhi goṣu dhāraya ॥9॥

asmabhyam tvā vasuvidamabhi vāṇīranūṣata / gobhiṣṭe varṇamabhi vāsayāmasi ॥10॥

सा. (Sv.) १०९८-११००

तं वः सखायो मदाय पुनानमभि गायत । शिशुं न हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥१॥

सं वत्स इव मातृभिरिन्दुर्हिन्वानो अज्यते । देवावीर्मदो मतिभिः परिष्कृतः ॥२॥

अयं दक्षाय साधनोऽयं शर्धाय वीतये । अयं देवेभ्यो मधुमत्तरः सुतः ॥३॥

taṁ vaḥ sakhāyo madāya punānamabhi gāyata / śīśuṁ na havyaiḥ svadayanta gūrtibhiḥ ॥1॥

saṁ vatsa iva mātṛbhirindurhinvāno ajyate / devāvīrmado matibhiḥ pariṣkṛtaḥ ॥2॥

ayaṁ dakṣāya sādhanō'yaṁ śardhāya vītaye / ayaṁ devebhyo madhumattaraḥ sutaḥ ॥3॥

सा. (Sv.) १६११-१६१३

गोमत्र इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष धनिव । शुचिं च वर्णमधि गोषु धारय ॥१॥

स नो हरीणां पत इन्दो देवप्सरस्तमः । सखेव सख्ये नर्यो रुचे भव ॥२॥

सनेमि त्वस्मदा अदेवं कं चिदत्रिणम् । साहा इन्दो परि बाधो अप द्वयुम् ॥३॥

gomanna indo aśvavatsutaḥ sudakṣa dhaniva / śuchim cha varṇamadhi goṣu dhāraya ॥1॥

sa no harīṇāṁ pata indo devapsarastamaḥ / sakheva sakhye naryāo ruche bhava ॥2॥

sanemi tvasmadā adevaṁ kaṁ chidatriṇam / sāhnā indo pari bādho apa dvayum ॥3॥

३४७. पर्वतनारदौ काण्वौ शिखण्डिन्यौ अप्सरसौ काश्यपौ वा (Parvatanāradau Kāṇvau Śikhaṇḍinyau Apsarasau Kāśyapau Vā)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.१०४.१-६; सा. (Sv.) ११५७-११५९

ऋ. (Rv.) ९.१०४.१-६

सखाय आ नि षीदत पुनानाय प्र गायत । शिशुं न यौः परि भूषत श्रिये ॥१॥

समी वत्सं न मातृभिः सृजता गयसाधनम् । देवाव्यं मदमभि द्विशवसम् ॥२॥

पुनाता दक्षसाधनं यथा शर्धाय वीतये । यथा मित्राय वरुणाय शंतमः ॥३॥

अस्मभ्यं त्वा वसुविदमभि वाणीरनूषत । गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥४॥

स नो मदानां पत इन्दो देवप्सरा असि । सखेव सख्ये गातुवित्तमो भव ॥५॥

सनेमि कृध्यंस्मदा रक्षसं कं चिदत्रिणम् । अपादेवं द्वयुमंहो युयोधि नः ॥६॥

sakhāya ā ni śīdata punānāya pra gāyata / śīśuṁ na yauḥ pari bhūṣata śriye ॥1॥

samī vatsaṁ na mātṛbhiḥ sṛjatā gayasāadhanam / devāvyam1 madamabhi

dviśavasam ॥2॥

punātā dakṣasāadhanam yathā śardhāya vītaye / yathā mitrāya varuṇāya

śāntamaḥ ॥3॥

*asmabhyaṁ tvā vasuvidamabhi vāṇīranūṣata / gobhiṣṭe varṇamabhi vāsayāmasi ॥4॥
sa no madānāṁ pata indo devapsarā asi / sakheva sakhye gātuvittamo bhava ॥5॥
sanemi kṛdhyaṁmadā rakṣasaṁ kaṁ chidatriṇam / apādevaṁ dvayumamho yuyodhi
naḥ ॥6॥*

सा. (Sv.) ११५७-११५९

सखाय आ नि षीदत पुनानाय प्रगायत । शिशुं न यौः परि भूषत श्रिये ॥१॥

समी वत्सं न मातृभिः सृजता गयसाधनम् । देवाव्यंमदमभि द्विशवसम् ॥२॥

पुनाता दक्षसाधनं यथा शर्धाय वीतये । यथा मित्राय वरुणाय शन्तमम् ॥३॥

sakhāya ā ni śīdata punānāya pragāyata / śīsum na yauḥ pari bhūṣata śriye ॥1॥

samī vatsaṁ na mātṛbhiḥ sṛjatā gayasāadhanam / devāvyammadamabhi

dviśavasam ॥2॥

punātā dakṣasāadhanam yathā śardhāya vītaye / yathā mitrāya varuṇāya

śantamam ॥3॥

३४८. पवित्रः (Pavitraḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.७३.१-९; ९.८३.१-५; सा. (Sv.)

८७५-७७

ऋ. (Rv.) ९.७३.१-९

स्रक्वे द्रप्सस्य धमतः समस्वरवृत्तस्य योना समरन्त नाभयः ।

त्रीन्स मूर्ध्नो असुरश्चक्र आरभे सत्यस्य नावः सुकृतमपीपरन् ॥१॥

सम्यक् सम्यचो महिषा अहेषत सिन्धोरूर्मावधि वेना अवीविपन् ।

मधोर्धाराभिर्जनयन्तो अर्कमित्त्रियामिन्द्रस्य तन्वमवीवृधन् ॥२॥

पवित्रवन्तः परि वाचमासते पितृषां प्रलो अभि रक्षति व्रतम् ।

महः समुद्रं वरुणस्तिरो दधे धीरा इच्छेकुर्धरुणेष्वारभम् ॥३॥

सहस्रधारेऽव ते समस्वरन्दिवो नाके मधुजिह्वा असश्चतः ।

अस्य स्पशो न नि मिषन्ति भूर्णयः पदेपदे पाशिनः सन्ति सेतवः ॥४॥

पितुर्मातुरध्या ये समस्वरवृत्ता शोचन्तः संदहन्तो अव्रता ।

इन्द्रद्विष्टामप धमन्ति मायया त्वचमस्किं भूमनो दिवस्परि ॥५॥

प्रत्नात्मानादध्या ये समस्वरंछलोकयन्नासो रभसस्य मन्तवः ।

अपानक्षासो बधिरा असाहत ऋतस्य पन्थां न तरन्ति दुष्कृतः ॥६॥

सहस्रधारे वितते पवित्र आ वाचं पुनन्ति कवयो मनीषिणः ।

रुद्रास एषामिषिरासो अद्रुहः स्पशः स्वंचः सुदृशो नृचक्षसः ॥७॥

ऋतस्य गोपा न दभाय सुक्रतुस्त्री ष पवित्रा हृद्यन्तरा दधे ।

विद्वान्स विश्वा भुवनाभि पश्यत्यवाजुष्टान्विध्यति कर्ते अव्रतान् ॥८॥

ऋतस्य तन्तुर्विततः पवित्र आ जिह्वाया अग्रे वरुणस्य मायया ।

धीराश्चित्तस्मिन्क्षन्त आशतात्रा कर्तमव पदात्यप्रभुः ॥९॥

srakve drapsasya dhamataḥ samasvarannṛtasya yonā samaranta nābhayaḥ /

trīntsa mūrdhno asuraśchakra ārabhe satyasya nāvaḥ sukṛtamapīparan ॥1॥

samyak samyamcho mahiṣā aheṣata sindhorūrmāvadhi venā avīvipan /

madhordhārābhirjanayanto arkamitpriyāmindrasya tanvamavīvṛdhan ॥2॥

pavitravantaḥ pari vāchamāsate pitaiṣāṁ pratno abhi rakṣati vratam /

mahaḥ samudraṁ varuṇastiro dadhe dhīrā ichchhekurdharuṇeṣvārabham ॥3॥

sahasradhāre'va te samasvarandivo nāke madhujihvā asaśchataḥ /

asya spaśo na ni miṣanti bhūrṇayaḥ padepade pāśīnaḥ santi setavaḥ ॥4॥

piturmāturadhyā ye samasvarannṛchā śochantaḥ samdahanto avratā /

indradviṣṭāmapa dhamanti māyayā tvachamasknīm bhūmano divaspari ॥5॥

pratnānmānādadhya ye samasvaramchhlokayantrāso rabhasasya mantavaḥ /

apānakṣāso badhirā asāhata ṛtasya panthām na taranti duṣkṛtaḥ ॥6॥
sahasradhāre vīte pavitra ā vāchaṁ punanti kavayo maṇiṣiṇaḥ ।
rudrāsa eṣāmiṣirāso adruhaḥ spaśaḥ svaṁchaḥ sudṛśo nṛchakṣasaḥ ॥7॥
ṛtasya gopā na dabhāya sukratustriṣa pavitrā hṛdyatntarā dadhe ।
vidvāntsa viśvā bhuvanābhi paśyatyavāṇiṣṭānvidhyati karte avratān ॥8॥
ṛtasya tanturvitataḥ pavitra ā jīhnāyā agre varuṇasya māyayā ।
dhīrāśchittatsaminakṣanta āśatātrā kartamava padātyaprabhuḥ ॥9॥

ऋ. (Rv.) ९.८३.१-५

पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
 अतप्तनूर्न तदामो अश्रुते श्रुतास इद्वहन्तस्तत्समाशत ॥१॥
 तपोष्पवित्रं विततं दिवस्पदे शोचन्तो अस्य तन्तवो व्यस्थिरन् ।
 अवन्त्यस्य पवीतारमाशवो दिवस्पृष्ठमधि तिष्ठन्ति चेतसा ॥२॥
 अरूचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षा बिभर्ति भुवनानि वाजयुः ।
 मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमा दधुः ॥३॥
 गन्धर्व इत्या पदमस्य रक्षति पाति देवानां जनिमान्यद्भुतः ।
 गृभ्णाति रिपुं निधया निधापतिः सुकृत्तमा मधुनो भक्षमाशत ॥४॥
 हविर्हविष्मो महि सद्य दैव्यं नभो वसानः परि यास्यध्वरम् ।
 राजा पवित्ररथो वाजमारुहः सहस्रभृष्टिर्जयसि श्रवो बृहत् ॥५॥
pavitraṁ te vitataṁ brahmaṇaspate prabhurgātrāṇi paryeṣi viśvataḥ ।
ataptananūrna tadāmo aśnute śrūtaśa idvahantastatsamāśata ॥1॥
tapoṣpavitraṁ vitataṁ divaspade śochanto asya tantavo vyasthiran ।
avantyasya pavītāramāśavo divasprṣṭhamadhi tiṣṭhanti chetasā ॥2॥
arūruchaduśasaḥ pṛśniragriya ukṣā bibharti bhuvanāni vājayuḥ ।
māyāvino mamire asya māyayā nṛchakṣasaḥ pitaro garbhamā dadhuḥ ॥3॥
gandharva itthā padamasya rakṣati pāti devānām janimānyadbhutaḥ ।
gṛbhṇāti ripuṁ nidhayā nidhāpatiḥ sukṛttamā madhuno bhakṣamāśata ॥4॥
haviṛhaviṣmo mahi sadma daivyaṁ nabho vasānaḥ pari yāsyadhvaram ।
rājā pavitraratho vājamāruhaḥ sahasrabhṛṣṭirjayasi śravo bṛhat ॥5॥

सा. (Sv.) ८७५-७७

पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
 अतप्तनूर्न तदा मो अश्रुते श्रुतास इद्वहन्तः सं तदाशत ॥१॥
 तपोष्पवित्रं विततं दिवस्पदेऽर्चन्तो अस्य तन्तवा व्यस्थिरन् ।
 अवन्त्यस्य पवितारमाशवो दिवः पृष्ठमधि रोहन्ति तेजसा ॥२॥
 अरूचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षा मिमेति भुवनेषु वाजयुः ।
 मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमा दधुः ॥३॥
pavitraṁ te vitataṁ brahmaṇaspate prabhurgātrāṇi paryeṣi viśvataḥ ।
ataptatanūrna tadā mo aśnute śrūtaśa idvahantaḥ saṁ tadāśata ॥1॥
tapoṣpavitraṁ vitataṁ divaspade'rchanto asya tantavā vyasthirana ।
avantyasyapavītāramāśavo divaḥ pṛṣṭhamadhi rohanti tejasā ॥2॥
aruruchaduśasaḥ pṛśniragriya ukṣā mimeti bhuvaneṣu vājayuḥ ।
māyāvino mamire asya māyayā nṛchakṣasaḥ pitaro garbhamā dadhuḥ ॥3॥

३४९. पवित्र आंगिरसौ (Pavitra Āngirasau)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - सा. (Sv.) ५६५; ५९६

सा. (Sv.) ५६५

पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
 अतप्तनूर्न तदामो अश्रुते श्रुतास इद्वहन्तः सं तदाशत ॥१२॥
pavitraṁ te vitataṁ brahmaṇaspate prabhurgātrāṇi paryeṣi viśvataḥ ।

ataptatanūrna tadāmo aśnute śr̥tāsa idvahantaḥ saṁ tadāsata ॥12॥

सा. (Sv.) ५९६

अरूचदुषसः पृश्निरग्रिया उक्षा मिमेति भुवनेषु वाजयुः ।

मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः ॥२॥

arūchaduśasaḥ pṛśniragriya ukṣā mīmeti bhuvaneṣu vājayuḥ ।

māyāvino mamire asya māyayā nṛchakṣasaḥ pitaro garbhamādadhuḥ ॥2॥

३५०. पवित्र अंगिरसो वा वसिष्ठो वा उभौ वा (Pavitra Aṅgirasō Vā Vasiṣṭho Vā Ubhau Vā)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.६७.२२; ९.६७.२८-३०

ऋ. (Rv.) ९.६७.२२

पवमानः सो अद्य नः पवित्रेण विचर्षणिः । यः पोता स पुनातु नः ॥२२॥

pavamānaḥ so adya naḥ pavitreṇa vicharṣaṇiḥ । yaḥ potā sa punātu naḥ ॥22॥

ऋ. (Rv.) ९.६७.२८-३०

प्र प्यायस्व प्र स्यन्दस्व सोम विश्वेभिरंशुभिः । देवेभ्य उत्तमं हविः ॥२८॥

उप प्रियं पनिप्रतं युवानमाहुतीवृधम् । अगन्म बिभ्रतो नमः ॥२९॥

अलाय्यस्य परशुर्ननाश तमा पवस्व देव सोम । आखुं चिदेव देव सोम ॥३०॥

pra pyāyasva pra syandasva soma viśvebhiraṁśubhiḥ । devebhya uttamaṁ haviḥ ॥28॥

upa priyaṁ panipnataṁ yuvānamāhutīvṛdham । aganma bibhrato namaḥ ॥29॥

alāyyasya paraśurnanāśa tamā pavasva deva soma । ākhuṁ chideva deva soma ॥30॥

२. पवमानाध्येता (Pavamānādhyetā) - सा. (Sv.) १२९८-१३०३

यः पावमानीरध्येत्यृषिभिः संभृतं रसम् । सर्व स पूतमश्नाति स्वदितं मातरिश्चना ॥१॥

पावमानीर्यो अध्येत्यृषिभिः संभृतं रसम् । तस्मै सरस्वती दुहे क्षीरं सर्पिर्मधूदकम् ॥२॥

पावमानीः स्वस्त्ययनीः सुदुघा हि घृतश्चुतः । ऋषिभिः संभृतो रसो ब्राह्मणोष्वमृतं हितम् ॥३॥

पावमानीर्दधन्तु न इमं लोकमथो अमुम् । कामान्त्समर्धयन्तु नो देवीर्देवैः समाहताः ॥४॥

येन देवाः पवित्रेणात्मानं पुनते सदा । तेन सहस्रधारेण पावमानीः पुनन्तु नः ॥५॥

पावमानीः स्वस्त्ययनीस्ताभिर्गच्छति नान्दनम् । पुण्यांश्च भक्षान्भक्षयत्यमृतत्वं च गच्छति ॥६॥

yaḥ pāvamānīradhyetyṛṣibhiḥ saṁbhṛtaṁ rasam ।

sarva sa pūtamaśnāti svaditaṁ mātariśvanā ॥1॥

pāvamānīryo adhyetyṛṣibhiḥ saṁbhṛtaṁ rasam ।

tasmai sarasvatī duhe kṣīraṁ sarpirmadhūdakam ॥2॥

pāvamānīḥ svastyayaniḥ sudughā hi ghṛtaśchutaḥ ।

ṛṣibhiḥ saṁbhṛto raso brāhmaṇoṣvamṛtaṁ hitam ॥3॥

pāvamānīrdadhantu na imaṁ lokamatho amum ।

kāmāntsamardhayantu no devīrdevaiḥ samāhṛtāḥ ॥4॥

yena devāḥ pavitreṇātmānaṁ punate sadā ।

tena sahasradhāreṇa pāvamānīḥ punantu naḥ ॥5॥

pāvamānīḥ svastyayaniḥ tābhīrgachchhati nāndanam ।

puṇyāṁścha bhakṣānbhakṣayatyamṛtatvaṁ cha gachchhati ॥6॥

३. पवमानी अध्येतृस्तुतिः (Pavamānī Adhyetṛstutiḥ) - ऋ. (Rv.) ९.६७.३१-३२

यः पावमानीरध्येत्यृषिभिः संभृतं रसम् । सर्व स पूतमश्नाति स्वदितं मातरिश्चना ॥३१॥

पावमानीर्यो अध्येत्यृषिभिः संभृतं रसम् । तस्मै सरस्वती दुहे क्षीरं सर्पिर्मधूदकम् ॥३२॥

yaḥ pāvamānīradhyetyṛṣibhiḥ saṁbhṛtaṁ rasam ।

sarva sa pūtamaśnāti svaditaṁ mātariśvanā ॥31॥

pāvamānīryo adhyetyṛṣibhiḥ saṁbhṛtaṁ rasam ।

tasmai sarasvatī duhe kṣīraṁ sarpirmadhūdakam ॥32॥

३५१. पायुः (Pāyuh)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.२६

परित्वाग्ने पुरं वयं विप्रंसहस्य धीमहि । धृषद्वर्ण दिवेदिवे हन्तारं भङ्गुरावताम् ॥२६॥
paritvāgne puram vayan vipransahasya dhīmahi ।
dhṛṣadvārṇa divedive hantāraṁ bhaṅgurāvatām ॥26॥

२. अग्निरक्षोहा (Agnirakṣohā) - ऋ. (Rv.) १०.८७.१-१५

रक्षोहणं वाजिनमा जिघर्मि मित्रं प्रथिष्ठमुप यामि शर्म ।
 शिशानो अग्निः क्रतुभिः समिद्धः स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम् ॥१॥
 अयोदंष्ट्रो अर्चिषा यातुधानानुप स्पृश जातवेदः समिद्धः ।
 आ जिह्या मूरदेवान्नभस्व क्रव्यादो वृक्तव्यपि धत्स्वासन् ॥२॥
 उभेभयाविनुप धेहि दंष्ट्रा हिंस्रः शिशानोऽवरं परं च ।
 उतान्तरिक्षे परि याहि राजंजम्भैः सं धेह्यभि यातुधानान् ॥३॥
 यौरिषूः संनममानो अग्ने वाचा शल्यौ अशनिभिर्दिहानः ।
 ताभिर्विध्य हृदये यातुधानान् प्रतीचो बाहून्प्रति भङ्ग्येषाम् ॥४॥
 अग्ने त्वचं यातुधानस्य भिन्धि हिंसाशनिर्हरसा हन्त्वेनम् ।
 प्र पर्वाणि जातवेदः शृणीहि क्रव्यात्क्रविष्णुर्वि चिनोतु वृक्णम् ॥५॥
 यत्रेदानीं पश्यसि जातवेदस्तिष्ठन्तमग्न उत वा चरन्तम् ।
 यद्वान्तरिक्षे पथिभिः पतन्तं तमस्ता विध्य शर्वा शिशानः ॥६॥
 उतालब्धं स्पृणुहि जातवेद आलेभानादृष्टिभिर्यातुधानात् ।
 अग्ने पूर्वां नि जहि शोशुचान आमादः क्ष्वेकास्तमदन्त्वेनीः ॥७॥
 इह प्र ब्रूहि यतमः सो अग्ने यो यातुधानो य इदं कृणोति ।
 तमा रभस्व समिधा यविष्ठ नृचक्षसश्चक्षुषे रन्ध्रयैनम् ॥८॥
 तीक्ष्णेनाग्ने चक्षुषा रक्ष यां प्राच्यं वसुभ्यः प्र णय प्रचेतः ।
 हिंस्रं रक्षांस्यभि शोशुचानं मा त्वा दभन्यातुधाना नृचक्षः ॥९॥
 नृचक्षा रक्षः परि पश्य विक्षु तस्य त्रीणि प्रति शृणीह्यग्रा ।
 तस्याग्ने पृष्टीर्हरसा शृणीहि त्रेधा मूलं यातुधानस्य वृश्च ॥१०॥
 त्रिर्यातुधानः प्रसितिं त एत्वृतं यो अग्ने अनृतेन हन्ति ।
 तमर्चिषा स्फूर्जयज्जातवेदः समक्षमेनं गृणते नि वृद्धि ॥११॥
 तदग्ने चक्षुः प्रति धेहि रेभे शफारुजं येन पश्यसि यातुधानम् ।
 अथर्ववज्ज्योतिषा दैव्येन सत्यं धूर्वन्तमचितं न्योष ॥१२॥
 यदग्ने अद्य मिथुना शपातो यद्वाचस्तृष्टं जनयन्त रेभाः ।
 मन्योर्मनसः शरव्याऽजायते या तया विध्य हृदय यातुधानान् ॥१३॥
 परा शृणीहि तपसा यातुधानान्पराग्ने रक्षो हरसा शृणीहि ।
 परार्चिषा मूरदेवांलृणीहि परासुतृपो अभि शोशुचानः ॥१४॥
 पराद्य देवा वृजिनं शृणन्तु प्रतयगेनं शपथा यन्तु तृष्टाः ।
 वाचस्तेनं शरव ऋच्छन्तु मर्मन्विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुधानः ॥१५॥
rakṣohaṇam vājinamā jigharmi mitram prathiṣṭhamupa yāmi śarma ।
śīsāno agniḥ kratubhiḥ samiddhaḥ sa no divā sa riṣaḥ pātu naktam ॥1॥
ayodanīstro archiṣā yātudhānānupa sprśa jātavedaḥ samiddhaḥ ।
ā jihnayā mūradevānnabhasva kravyādo vṛktavyapi dhatsvāsan ॥2॥
ubhebhayāvinnupa dhehi danīstrā hīnsraḥ śīsāno varam param cha ।
utāntarikṣe pari yāhi rājanjambhaiḥ sam dhēhyabhi yātudhānān ॥3॥
yauriṣūḥ samnamamāno agne vāchā śalyām āsanibhirdihānaḥ ।
tābhirvidhya hṛdaye yātudhānān pratīcho bāhūnprati bhañdhyeṣām ॥4॥
agne tvacham yātudhānasya bhindhi hīnsrāśanirharasā hantvenam ।
pra parvāni jātavedaḥ śṇīhi kravyātkraviṣṇurvi chinotu vṛkṇam ॥5॥

yatredānīm paśyasi jātavedastiṣṭhantamagna uta vā charantam ।
 yadvāntarikṣe pathibhiḥ patantaṁ tamastā vidhya śarvā śīśānaḥ ॥6॥
 utālabdham sprṇuhi jātaveda ālebhānādṛṣṭibhiryātudhānāt ।
 agne pūrvo ni jahi śośuchāna āmādaḥ kṣaviṁkāstamadantveniṁ ॥7॥
 iha pra brūhi yatamaḥ so agne yo yātudhāno ya idaṁ kṛṇoti ।
 tamā rabhasva samidhā yaviṣṭha nṛchakṣasaśchakṣuṣe randhayainam ॥8॥
 tīkṣaṇēgne chakṣuṣā rakṣa yāṁ prāchchaṁ vasubhyaḥ pra ṇaya prachetaḥ ।
 himsraṁ rakṣāṁsyabhi śośuchānaṁ mā tvā dabhanyātudhānā nṛchakṣaḥ ॥9॥
 nṛchakṣā rakṣaḥ pari paśya vikṣu tasya trīṇi prati śṛṇhiyagrā ।
 tasyāgne pṛṣṭīrharasā śṛṇhi tredhā mūlaṁ yātudhānasya vṛścha ॥10॥
 triryātudhānaḥ prasitiṁ ta etvṛtaṁ yo agne anṛtena hanti ।
 tamarchiṣā sphūrjayajjātavedaḥ samakṣamenam grṇate ni vṛndhi ॥11॥
 tadagne chakṣuḥ prati dhehi rebhe śaphārujaṁ yena paśyasi yātudhānam ।
 atharvavajjyotiṣā daivyena satyaṁ dhūrvantamachitaṁ nyoṣa ॥12॥
 yadagne adya mithunā śapāto yadvāchastṛṣṭam janayanta rebhāḥ ।
 manyormanasaḥ śaravyā3 jāyate yā tayā vidhya hṛdaya yātudhānān ॥13॥
 parā śṛṇhi tapasā yātudhānānparāgne rakṣo harasā śṛṇhi ।
 parārchiṣā mūradevāṁchhṛṇhi parāsutṛpo abhi śośuchānaḥ ॥14॥
 parādya devā vṛjinaṁ śṛṇantu pratayagenam śapathā yantu tṛṣṭāḥ ।
 vāchastenaṁ śarava ṛchchhantu marmanviśvasyaitu prasitiṁ yātudhānaḥ ॥15॥

३५२. पायुर भरद्वाजः (Pāyur Bharadvājaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) ८०
 सनादग्ने मृणसि यातुधानान्व त्वा रक्षांसि पुतनासु जिग्युः ।
 अनु दह सहमूरान्कयादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥८॥
 sanādagne mṛṇasi yātudhānānva tvā rakṣāṁsi putanāsu jigyuḥ ।
 anu daha sahamūrāṅkayādo mā te hetya mukṣata daivyaāyāḥ ॥8॥
२. अश्वः (Aśvāḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.७
 तीव्रान् घोषान् कृण्वते वृषपाणयोऽश्वा रथेभिः सह वाजयन्तः ।
 अवक्रामन्तः प्रपदैरमित्रान् क्षिणन्ति शत्रूरनपव्ययन्तः ॥७॥
 tivrān ghoṣān kṛṇvate vṛṣapāṇayo'svā rathebbhiḥ saha vājayantaḥ ।
 avakrāmantaḥ prapadairamitrān kṣiṇanti śatrūrānapavyayantaḥ ॥7॥
३. आर्त्वी (Ārtvī) - ऋ. (Rv.) ६.७५.४
 ते आचरन्ती समनेव योषा मातेव पुत्रं बिभृतामुपस्थे ।
 अप शत्रून् विध्यतां संविदाने आर्त्वी इमे विष्फुरन्ती अमित्रान् ॥४॥
 te ācharantī samaneva yoṣā māteva putraṁ bibhṛtāmupasthe ।
 apa śatrūn vidhyatām samvidāne ārtvī ime viṣphuranti amitrān ॥4॥
४. इषवः (Iṣavaḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.११; १२; १५.; १६; सा. (Sv.) १८६३
 ऋ. (Rv.) ६.७५.११-१२
 सुपर्ण वस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः सन्नद्धा पतति प्रसूता ।
 यत्रा नरः सं च वि च द्रवन्ति तत्रास्मभ्यमिषवः शर्म यंसन् ॥११॥
 ऋजीते परि वृद्धि नोऽश्मा भवतु नस्तनूः । सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदितिः शर्म यच्छतु ॥१२॥
 suparṇa vaste mṛgo asyā danto gobhiḥ sannaddhā patati prasūtā ।
 yatrā naraḥ saṁ cha vi cha dravanti tatrāsmabhyamiṣavaḥ śarma yaṁsan ॥11॥
 ṛjīte pari vṛndhi no'smā bhavatu natanūḥ ।
 somo adhi bravītu no'ditiḥ śarma yachchhatu ॥12॥
 ऋ. (Rv.) ६.७५.१५-१६
 आलाक्ता या रुश्रीर्ण्यथो यस्या अयो मुखम् । इदं पर्जन्य रेतस इष्वै देव्यै बृहन्नमः ॥१५॥

अवसृष्टा परा पत शरव्ये ब्रह्मसंशिते । गच्छामित्रान् पद्यस्व मामीषां कं चनोच्छिषः ॥१६॥

ālāktā yā ruruśīrṣṇyatho yasyā ayo mukham ।

idaṁ parjanya retasa iṣvai devyai brhannamaḥ ॥15॥

avasṛṣṭā parā pata śaravye brahmasaṁśite ।

gachchhāmītrānpa padyasva māmīṣāṁ kaṁ chanochchhiṣaḥ ॥16॥

सा. (Sv.) १८६३

अवसृष्टा परा पत शरव्ये ब्रह्मसंशिते । गच्छामित्रान् पद्यस्व मामीषां कं च नोच्छिषः ॥३॥

avasṛṣṭā parā pata śaravye brahmasaṁśite ।

gachchhāmītrānpa padyasva māmīṣāṁ kaṁ cha nochchhiṣaḥ ॥3॥

५. इषुधिः (Iṣudhiḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.५

बह्नीनां पिता बहुरस्य पुत्रश्चिश्चा कृणोति समनावगत्य ।

इषुधिः संकाः पृतनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनद्धो जयति प्रसूतः ॥५॥

bahnīnāṁ pitā bahurasya putraśchīśchā kṛṇoti samanāvagatya ।

iṣudhiḥ saṁkāḥ pṛtanāścha sarvāḥ pṛṣṭhe nīnaddho jayati prasūtaḥ ॥5॥

६. कवचसोम वरुण (Kavachasoma Varuṇa) - ऋ. (Rv.) ६.७५.१८

मर्माणि ते वर्मणा छादयामि सोमस्त्वा राजामृतेनानु वस्ताम् ।

उरोर्वरीयो वरुणस्ते कृणोतु जयन्तं त्वानु देवा मदन्तु ॥१८॥

marmāṇi te varmaṇā chhādayāmi somastvā rājāmṛtenānu vastāṁ ।

urorvarīyo varuṇaste kṛṇotu jayantaṁ tvānu devā madantu ॥18॥

७. ज्या (Jyā) - ऋ. (Rv.) ६.७५.३

वक्ष्यन्तीवेदा गनीगन्ति कर्णं प्रियं सखायं परिषस्वजाना ।

योषेव शिङ्गे वितताधि धन्वज्या इयं समने पारयन्ती ॥३॥

vakṣyantīvedā ganīganti karṇa priyaṁ sakhāyaṁ pariśasvajānā ।

yoṣeva śīṅkte vitatādhi dhanvanījyā iyam samane pārayantī ॥3॥

८. देवा ब्रह्म च (Devā Brahma Cha) - ऋ. (Rv.) ६.७५.१९

यो नः स्वो अरणो यश्च निष्ठ्यो जिघांसति । देवास्तं सर्वे धूर्वन्तु ब्रह्म वर्म ममान्तरम् ॥१९॥

yo naḥ svo araṇo yaścha niṣṭyo jighāṁsati ।

devāstaṁ sarve dhūrvantu brahma varma mamāntaram ॥19॥

९. धनुः (Dhanuḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.२

धन्वना गा धन्वनाजिं जयेम धन्वना तीव्राः समदो जयेम ।

धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥२॥

dhanvanā gā dhanvanājiṁ jayema dhanvanā tīvrāḥ samado jayema ।

dhanuḥ śatrorapakāmaṁ kṛṇoti dhanvanā sarvāḥ pradīśo jayema ॥2॥

१०. प्ररतोदः (Prratodaḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.१३

आ जन्ति सान्वेषां जघनाँ उप जिघ्नते । अश्वाजनि प्रचेतसोऽश्वान्तसमत्सु चोदय ॥१३॥

ā janti sānveṣāṁ jaghanāṁ upa jighnate ।

āśvājani prachetaso'śvāntsamatsu chodaya ॥13॥

११. युद्धभूमि ब्रह्मणस्पतिर् अदितिश्च (लिंगोक्ता संग्रामाशिषः) (Yuddhabhūmi Brahmanaspatir Aditiścha (Līṅgoktā Saṅgrāmāśiṣaḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.१७

यत्र बाणाः संपतन्ति कुमारा विशिखा इव ।

तत्रा नो ब्रह्मणस्पतिरदितिः शर्म यच्छतु विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥१७॥

yatra bāṇāḥ saṁpatanti kumārā viśikhā iva ।

tatrā no brahmanaspatiraditiḥ śarma yachchhatu viśvāhā śarma yachchhatu ॥17॥

१२. रथः (Rathaḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.८

रथवाहनं हरिवरस्य नाम यत्रायुधं निहितमस्य वर्म ।

- तत्रा रथमुप शमं सदेम विश्वाहा वयं सुमनस्यमानाः ॥८॥
rathavāhanam harivarasya nāma yatrāyudham nihitamasya varma /
tatrā rathamupa śagman sadema viśvāhā vayam sumanasyamānāḥ ॥8॥
१३. रथगोपा (Rathagopā) - ऋ. (Rv.) ६.७५.९
 स्वादुषंसदः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः ।
 चित्रसेना इषुबला अमृध्राः सतोवीरा उरवो व्रातसाहाः ॥९॥
svāduṣaṁsadaḥ pitaro vayodhāḥ kṛchchhresṛitaḥ śaktīvanto gabhīrāḥ /
chitrasenā iṣubalā amṛdhrāḥ satovīrā uravo vrātasāhāḥ ॥9॥
१४. रश्मयः (Raśmayah) - ऋ. (Rv.) ६.७५.६
 रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयते सुषारथिः ।
 अभीशूनां महिमानं पनायत मनः पश्चादनु यच्छन्ति रश्मयः ॥६॥
rathe tiṣṭhannayati vājinaḥ puro yatrayatraya kāmayate suṣārathiḥ /
abhīśūnāṁ mahimānaṁ panāyata manaḥ paśchādānu yachchhanti raśmayah ॥6॥
१५. लिङ्गोक्ताः (Lingoktāḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.१०.
 ब्राह्मणासः पितरः सोम्यासः शिवे नो द्यावापृथिवी अनेहसा ।
 पूषा नः पातु दुरिताद् ऋतावृधो रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत ॥१०॥
brāhmaṇāsaḥ pitaraḥ somyāsaḥ śive no dyāvāpṛthivī anehasā /
pūṣā naḥ pātu duriṭād ṛtāvṛdho rakṣā mākirno aghaśaṁsa īśata ॥10॥
१६. वर्म (Varma) - ऋ. (Rv.) ६.७५.१
 जीमूतस्येव भवति प्रतीकं यद्वर्मि याति समदामुपस्थे ।
 अनाविद्धया तन्वा जय त्वं स त्वा वर्मणो महिमा पिपर्तु ॥१॥
jīmūtasyeva bhavati pratikam yadvarmi yāti samadāmupasthe /
anāviddhayā tanvā jaya tvam sa tvā varmaṇo mahimā pipartu ॥1॥
१७. वर्म-सोम-वरुणाः (Varma-Soma-Varuṇāḥ) - सा. (Sv.) १८७०; १८७२
 सा. (Sv.) १८७०
 मर्माणि ते वर्मणा च्छादयामि सोमस्त्वा राजामृतेनानु वस्ताम् ।
 उरोर्वरीयो वरुणस्ते कृणोतु जयन्तं त्वानु देवा मदन्तु ॥१॥
marmāṇi te varmaṇā chchhādayāmi somastvā rājāmṛtenānu vastām /
urorvarīyo varuṇaste kṛṇotu jayantaṁ tvānu devā madantu ॥1॥
- सा. (Sv.) १८७२
 यो नः स्वोऽरणो यश्च निष्ठ्यो जिघांसति ।
 देवास्तं सर्वे धूर्वन्तु ब्रह्म वर्म मामान्तरं शर्म वर्म ममान्तरम् ॥३॥
yo naḥ svo'raṇo yaścha niṣṭhyo jighāṁsati /
devāstaṁ sarve dhūrvantu brahma varma māmāntaraṁ śarma varma
mamāntaram ॥3॥
१८. संग्रामाशिषः (Saṁgrāmāśiṣaḥ) - सा. (Sv.) १८६६
 यत्र बाणः संपतन्ति कुमार विशिखा इव ।
 तत्र नो ब्रह्मणस्पतिरदितिः शर्म यच्छतु विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥३॥
yatra bāṇaḥ saṁpatanti kumāru viśikhā iva /
tatra no brahmaṇaspatiraditiḥ śarma yachchhatu viśvāhā śarma yachchhatu ॥3॥
१९. सारथिः (Sārathiḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.६
 रथे तिष्ठन्नयति वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयते सुषारथिः ।
 अभीशूनां महिमानं पनायत मनः पश्चादनु यच्छन्ति रश्मयः ॥६॥
rathe tiṣṭhannayati vājinaḥ puro yatrayatraya kāmayate suṣārathiḥ /
abhīśūnāṁ mahimānaṁ panāyata manaḥ paśchādānu yachchhanti raśmayah ॥6॥

२०. हस्तघ्नः (Hastaghnaḥ) - ऋ. (Rv.) ६.७५.१४.

अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्याया हेतिं परिबाधमानः ।

हस्तघ्नो विश्वा वयुनानि विद्वान् पुमान्पुमांसं परि पातु विश्वतः ॥१४॥

ahiriva bhogaiḥ paryeti bāhuṁ jyāyā hetim̐ paribādhamānaḥ ।

hastaghno viśvā vayunāni vidvān pumānpumāṁsaṁ pari pātu viśvataḥ ॥14॥

३५३. पावकाग्निः (Pāvakāgniḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) १२.१०६; १०८; १०९; १११

य. (Yv.) १२.१०६

अग्ने तव श्रवो वयो महि भ्राजन्ते ऽ अर्चयो विभावसो ।

बृहद्भानो शवसा वाज मुकथ्यं दधासि दाशुषे कवे ॥१०६॥

agne tava śravo vayo mahi bhrājante ' archayo vibhāvaso ।

br̥hadbhāno śavasā vāja mukthyam̐ dadhāsi dāśuṣe kave ॥106॥

य. (Yv.) १२.१०८-१०९

ऊर्जो नपाज्जातवेदः सुशस्तिभिर्मन्दस्व धीतिभिर्हितः ।

त्वे ऽ इषः संदधुर्भूरिवर्षसश्चित्रोतयो वामजाताः ॥१०८॥

इरज्यन्नग्ने प्रथयस्व जन्तुभिरस्मे रायो ऽ अमर्त्य ।

स दर्शतस्य वपुषो विराजसि पृणाक्षि सानसिं क्रतुम् ॥१०९॥

ūrjo napājjātavedaḥ suśastibhirmandasva dhītirbhirhitaḥ ।

tve ' iṣaḥ saṁdadhurbhūrivarpasaśchitrotayo vāmajātāḥ ॥108॥

irajyannagne prathayasva jantubhirasme rāyo ' amartya ।

sa darśatasya vapuṣo virājasi pṛṇākṣi sānasiṁ kratum ॥109॥

य. (Yv.) १२.१११

ऋतावानं महिषं विश्वदर्शतमग्निं सुम्राय दधिरे पुरो जनाः ।

श्रुत्कर्णसप्रथस्तमं त्वा गिरा दैव्यं मानुषा युगा ॥१११॥

ṛtāvānaṁ mahiṣaṁ viśvadarśatamagnim̐sumnāya dadhire puro janāḥ ।

śrutkarṇasaṁprathastamaṁ tvā girā daivyaṁ mānuṣā yugā ॥111॥

२. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.) १२.१०७; ११०

य. (Yv.) १२.१०७

पावकवर्चाः शुक्रवर्चा ऽ अनूनवर्चा ऽ उदियर्षि भानुना ।

पुत्रो मातरा विचरन्नुपावसि पृणाक्षि रोदसी ऽ उभे ॥१०७॥

pāvakavarchāḥ śukravarchā ' anūnavarchā ' udiyarṣi bhānuna ।

putro mātara vicharannupāvasi pṛṇākṣi rodasī ' ubhe ॥107॥

य. (Yv.) १२.११०

इष्कर्तारमध्वरस्य प्रचेतसं क्षयन्तराधसो महः ।

रातिं वामस्य सुभगां महीमिषं दधासि सानसिंरयिम् ॥११०॥

iṣkartāramadhvarasya prachetasam̐ kṣayantaṁrādhaso mahaḥ ।

rātim̐ vāmasya subhagām̐ mahīmiṣam̐ dadhāsi sānasiṁrayim ॥110॥

३५४. पावकोऽग्निर् बार्हस्पत्यो वा गृहपतियविष्ठौ सहसः पुत्र-अन्यतरो वा (Pāvako'gnir Bārhaspatyo Vā Gṛhapatyaviṣṭhau Sahasaḥ Putra-Anyataro Vā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ९५२-९५४

इन्द्र जुषस्व प्र वहा याहि शूर हरिह । पिबा सुतस्य मतिर्न मधोश्चकानश्चरुर्मदाय ॥१॥

इन्द्र जठरं नव्यं न पृणस्व मधोर्दिवो न ।

अस्य सुतस्य स्वाऽर्नोप त्वा मदाः सुवाचो अस्थुः ॥२॥

इन्द्रस्तुराषिन्मित्रो न जघान वृत्रं यतिर्न । बिभेद वलं भृगुर्न ससाहे शत्रून्मदे सोमस्य ॥३॥

indra juṣasva pra vahā yāhi sūra hariha । pibā sutasya matirna

madhośchakānaścharurmadāya ॥1॥

*indra jātharaṁ navyaṁ na pṛṇasva madhordivo na /
asya sutasya svā3rnopa tvā madāḥ suvācho asthuḥ ॥2॥*

*indrasturāṣaṇmitro na jaghāna vṛtraṁ yatirna /
bibheda vatnaṁ bhṛgurna sasāhe śatrūnmade somasya ॥3॥*

३५५. पुनर्वत्सः काण्वः (Punarvatsaḥ Kāṇvaḥ)

१. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.७.१-३६

प्र यद्वस्त्रिष्टुभमिषं मरुतो विप्रो अक्षरत् । वि पर्वतेषु राजथ ॥१॥
यदंग तविषीयवो यामं शुभ्रा अचिध्वम् । नि पर्वता अहासत ॥२॥
उदीरयन्त वायुभिर्वाश्रासः पृश्निमातरः । धुक्षन्त पिप्युषीमिषम् ॥३॥
वपन्ति मरुतो मिहं प्र वेपयन्ति पर्वतान् । यद्यामं यान्ति वायुभिः ॥४॥
नि यद्यामाय वो गिरिर्नि सिन्धवो विधर्मणे । महे शुष्माय येमिरे ॥५॥
युष्माँ उ नक्तमृतये युष्मादिन्दवा हवामहे । युष्मान्नयत्यध्वरे ॥६॥
उदु त्यं अरुणप्सवश्चित्रा यामेभिरीरते । वाश्रा अधि ष्णुना दिवः ॥७॥
सृजन्ति रश्मिोजसा पन्थां सूर्याय यातवे । ते भानुभिर्वि तस्थिरे ॥८॥
इमां मे मरुतो गिरिमिमं स्तोममृभुक्षणः । इमं मे वनता हवम् ॥९॥
त्रीणि सरांसि पृश्नयो दुदुहे वज्रिणे मधु । उत्सं कवन्धमुद्रिणम् ॥१०॥
मरुतो यद्ध वो दिवः सुम्नायन्तो हवामहे । आ तू न उप गन्तन ॥११॥
यूयं हि ष्ठा सुदानवो रुद्रा ऋभुक्षणो दमे । उत प्रचेतसो मदे ॥१२॥
आ नो रयिं मदच्युतं पुरुक्षुं विश्वधायसम् । इयर्ता मरुतो दिवः ॥१३॥
अधीव यद् गिरीणां यामं शुभ्रा अचिध्वम् । सुवानैर्मन्दध्व इन्दुभिः ॥१४॥
एतावतश्चिदेषां सुम्रं भिक्षेत मर्त्यः । अदाभ्यस्य मन्मभिः ॥१५॥
ये द्रप्साइव रोदसी धमन्त्यनु वृष्टिभिः । उत्सं दुहन्तो अक्षितम् ॥१६॥
उदु स्वानेभिरीरत् उद्रथैरुदु वायुभिः । उत्स्तोमैः पृश्निमातरः ॥१७॥
येनाव तुर्वशं यदुं येन कण्वं धनस्पृतम् । राये सु तस्य धीमहि ॥१८॥
इमा उ वः सुदानवो घृतं न पिप्युषीरिषः । वर्धन्काण्वस्य मन्मभिः ॥१९॥
क्व नूनं सुदानवो मदथा वृक्तबर्हिषः । ब्रह्मा को वः सपर्यति ॥२०॥
नहि ष्व यद्ध वः पुरा स्तोमेभिर्वृक्तबर्हिषः । शधैर् ऋतस्य जिवन्थ ॥२१॥
समु त्ये महतीरपः सं क्षोणी समु सूर्यम् । सं वज्रं पर्वशो दधुः ॥२२॥
वि वृत्रं पर्वशो ययुर्वि पर्वताँ अराजिनः । चक्राणा वृष्णि पौंस्यम् ॥२३॥
अनु त्रितस्य युध्यतः शुष्ममावव्रुत क्रतुम् । अन्विन्द्रं वृत्रतूर्ये ॥२४॥
विद्युद्धस्ता अभिद्यवः शिप्राः शीर्षन्हिरण्ययीः । शुभ्राः व्यञ्जन श्रिये ॥२५॥
उशना यत्परावत् उक्ष्णो रन्ध्रमयातन । द्यौर्न चक्रदद्भिया ॥२६॥
आ नो मखस्य दावनेऽश्चैर्हिरण्यपाणिभिः । देवास उप गन्तन ॥२७॥
यदेषां पृषती रथे प्रष्टिर्वहति रोहितः । यान्ति शुभ्रा रिणन्नपः ॥२८॥
सुषोमे शर्यणावत्यार्जकि पस्त्यावति । ययुर्निचक्रया नरः ॥२९॥
कदा गच्छथ मरुत इत्या विप्रं हवमानम् । मारुकिभिर्नाधमानम् ॥३०॥
कद्ध नूनं कधप्रियो यदिन्द्रमजहातन । को वः सखित्व ओहते ॥३१॥
सहो षु णो वज्रहस्तैः कण्वासो अर्गिण मरुद्भिः । स्तुषे हिरण्यवाशीभिः ॥३२॥
ओ षु वृष्णः प्रयज्यूना नव्यसे सुविताय । ववृत्यां चित्रवाजान् ॥३३॥
गिरयश्चिन्नि जिहते पर्शानासो मन्यमानाः । पर्वताश्चिन्नि येमिरे ॥३४॥
आक्षण्यावानो वहन्त्यन्तरिक्षेण पततः । धातारः स्तुवते वयः ॥३५॥
अग्निर्हि जानि पूर्व्यश्छन्दो न सूरौ अर्चिषा । ते भानुभिर्वि तस्थिरे ॥३६॥

pra yadvastrīṣṭubhamiṣaṁ maruto vipro akṣarat / vi parvateṣu rājatha ॥1॥

yadamga taviṣīyavo yāmaṁ śubhrā achidhvam / ni parvatā ahāsata ॥2॥

udīrayanta vāyubhirvāśrāsaḥ pṛśnimātaraḥ / dhukṣanta pipyuṣīmīṣam ॥3॥

vapanti maruto miham pra vepayanti parvatān / yadyāmam yānti vāyubhiḥ ॥4॥
 ni yadyāmāya vo girirni sindhavo vidharmaṇe / mahe śuśmāya yemire ॥5॥
 yuśmāṁ u naktamūtaye yuśmāḍindavā havāmahe / yuśmānprayatyadhvare ॥6॥
 udu tyam aruṇapsavaśchitrā yāmebhirīrate / vāśrā adhi ṣṇunā divaḥ ॥7॥
 srjanti raśmiojasā panthām sūryāya yātave / te bhānubhirvi tasthire ॥8॥
 imām me maruto giramimam stomamṛbhukṣaṇaḥ / imam me vanatā havam ॥9॥
 trīṇi sarāṁsi pṛśnayo duduhre vajriṇe madhu / utsam kavandhamudrīnam ॥10॥
 maruto yaddha vo divaḥ sumnāyanto havāmahe / ā tū na upa gantana ॥11॥
 yūyam hi ṣṭhā sudānavo rudrā ṛbhukṣaṇo dame / uta prachetaso made ॥12॥
 ā no rayim madachyutam puruḥsum viśvadhāyasam / iyartā maruto divaḥ ॥13॥
 adhīva yad girīṇām yāmam śubhrā achidhvam / suvānairmandadhva indubhiḥ ॥14॥
 etāvataśchideṣām sumnam bhikṣeta martyaḥ / adābhyasya manmabhiḥ ॥15॥
 ye drapsāiva rodasī dhamantyanu vṛṣṭibhiḥ / utsam duhanto akṣitam ॥16॥
 udu svānebhirīrat udrathairudu vāyubhiḥ / utstomaiḥ pṛśnimātaraḥ ॥17॥
 yenāva turvaśam yadam yena kaṇvam dhanaspṛtam / rāye su tasya dhīmahi ॥18॥
 imā u vaḥ sudānavo ghṛtam na pipyuṣīṣaḥ / vardhānkāṇvasya manmabhiḥ ॥19॥
 kva nūnam sudānavo madathā vṛktabarhiṣaḥ / brahmā ko vaḥ saparyati ॥20॥
 nahi śma yaddha vaḥ purā stomebhirvṛktabarhiṣaḥ / śadhamār ṛtasya jinvatha ॥21॥
 samu tye mahatīrapaḥ sam kṣoṇī samu sūryam / sam vajram parvaśo dadhuḥ ॥22॥
 vi vṛtram parvaśo yayurvi parvatām arājinaḥ / chakrāṇā vṛṣṇī paumsyam ॥23॥
 anu tritasya yudhyataḥ śuśmamāvannuta kratum / anvindram vṛtratūrye ॥24॥
 vidyuddhastā abhidyavaḥ śiprāḥ śīṣanhiranyayīḥ / śubhrāḥ vyamjāna śriye ॥25॥
 uśanā yatparāvat ukṣaṇo randhramayātana / dyaurna chakradadbhiyā ॥26॥
 ā no makhasya dāvane'śvairhiraṇyapāṇibhiḥ / devāsa upa gantana ॥27॥
 yadeṣām pṛṣati rathe praṣṭirvahati rohitaḥ / yānti śubhrā riṇannapaḥ ॥28॥
 suṣome śaryaṇāvatyārjike pastyāvati / yayurnichakrayā naraḥ ॥29॥
 kadā gachchhātha maruta itthā vipram havamānam /
 mārḍikebhirnādhāmānam ॥30॥
 kaddha nūnam kadhapriyo yadindramajahātana / ko vaḥ sakhitva Ohate ॥31॥
 saho ṣu ṇo vajrahastaiḥ kaṇvāso agirina marudbhiḥ / stuṣe hiraṇyavāśībhiḥ ॥32॥
 O ṣu vṛṣṇaḥ prayajyūnā navyase suvitāya / vavṛtyām chitravājān ॥33॥
 girayaśchinni jihate parśānāso manyamānāḥ / parvatāśchinni yemire ॥34॥
 ākṣaṇayāvāno vahantyantarikṣeṇa patataḥ / dhātāraḥ stuvate vayaḥ ॥35॥
 agnirhi jāni pūrvyaśchhando na sūro archiṣā / te bhānubhirvi tasthire ॥36॥

३५६. पुरुः आत्रेयः (Puruḥ Ātreyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) ८८

बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाग्रये । यं मित्रं न प्रशस्तये मर्तासो दधिरे पुरः ॥८॥

bṛhadvayo hi bhānave'rchā devāyāgnaye / yaṁ mitram na praśastaye martāso
dadhire puraḥ ॥8॥

३५७. पुरुमीढः (Purumīḍhaḥ)

१. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) २७.३०

वायो शुक्रो ऽ अयामि ते मध्वो ऽ अग्रं दिविष्टिषु ।

आ योहि सोमपीतये स्पार्हो देव नियुत्वता ॥३०॥

vāyo śukro 'ayāmi te madhvo 'agram diviṣṭiṣu /

ā yohi somapītaye spārha deva niyutvatā ॥30॥

३५८. पुरुमीढ-अजमीढौ (Purumīḍha-Ajamīḍhau)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - अ. (Av.) २०.१४३.१-७

तं वां रथं वयमद्या हुवेम पृथुज्रयमश्विना संगतिं गोः ।
 यः सूर्या वहति वन्धुरायुर्गिर्वाहसं पुरुतमं वसूयुम् ॥१॥
 युवं श्रियमश्विना देवता तां दिवो नपाता वनथः शचीभिः ।
 युवोर्वारभि पृक्षः सचन्ते वहन्ति यत् ककुहासो रथे वाम् ॥२॥
 को वामद्या करते रातहव्य ऊतये वा सुतपेयाय वार्कैः ।
 ऋतस्य वा वनुषे पूर्व्याय नमो येमानो अश्विना ववर्तत् ॥३॥
 हिरण्ययेन पुरुभू रथेनेमं यां नासत्योप यातम् ।
 पिबाथ इन्मधुनः सोम्यस्य दधथो रत्नं विधते जनाय ॥४॥
 आ नो यातं दिवो अच्छा पृथिव्या हिरण्ययेन सुवृता रथेन ।
 मा वामन्ये नि यमन् देवयन्तः सं यद् ददे नाभिः पूर्व्या वाम् ॥५॥
 नू नो रयिं पुरुवीरं बृहन्तं दस्त्रा मिमाथामुभयेष्वस्मे ।
 नरो यद् वामश्विना स्तोममावन्त्सधस्तुतिमाजमीढासो अगमन् ॥६॥
 इहेह यद् वां समना पपृक्षे सेयमस्मे सुमतिर्वाजरत्ना ।
 उरुष्यतं जरितारं युवं ह श्रितः कामो नासत्या युवद्रिक् ॥७॥

*taṁ vāṁ ratham vayamadyā huvema pṛthujrayamaśvinā saṅgatiṁ goḥ ।
 yaḥ sūryā vahati vandhurāyurgīrvāhasaṁ purutamaṁ vasūyum ॥1॥
 yuvaṁ śriyamaśvinā devatā tāṁ divo napātā vanathaḥ śachībhiḥ ।
 yuvorvārabhi pṛkṣaḥ sachante vahanti yat kakuhāso rathe vām ॥2॥
 ko vāmadyā karate rātahavya ūtaye vā sutapeyāya vārkaḥ ।
 ṛtasya vā vanuṣe pūrvyāya namo yemāno aśvinā vavartat ॥3॥
 hiraṇyayena purubhū rathenemaṁ yāṁ nāsatyopa yātam ।
 pibātha inmadhunaḥ somyasya dadhatho ratnaṁ vidhate janāya ॥4॥
 ā no yātaṁ divo achchhā pṛthivyā hiraṇyayena suvṛtā rathena ।
 mā vāmanye ni yaman devayantaḥ saṁ yad dade nābhiḥ pūrvyā vām ॥5॥
 nū no rayiṁ puruvīraṁ bṛhantaṁ dasrā mimāthāmubhayeṣvasme ।
 naro yad vāmaśvinā stomamāvantsadhastutimājamīḍhāso agman ॥6॥
 iheha yad vāṁ samanaḥ papṛkṣe seyamasme sumatirvājaratnā ।
 uruṣyataṁ jaritāraṁ yuvaṁ ha śritaḥ kāmo nāsatyā yuvadrik ॥7॥*

२. इन्द्रवायू (Indravāyū) - य. (Yv.) ३३.१९

गाव ऽ उपावतावतं मही यास्य रप्सुदा । उभा कर्णा हिरण्यया ॥१९॥
gāva ' upāvatāvataṁ mahī yāsyā rapsudā । ubhā karṇā hiraṇyayā ॥19॥

३५९. पुरुमीळहौ अजमीळहौ सौहोत्रौ (Purumīḷahau Ajamīḷahau Sauhotrau)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ४.४३.१-७; ४.४४.१-७

ऋ. (Rv.) ४.४३.१-७

क उ श्रवत्कतमो यियायानां वन्दारु देवः कतमो जुषाते ।
 कस्येमां देवीममृतेषु प्रेष्ठां हृदि श्रेषाम सुष्टुतिं सुहव्याम् ॥१॥
 को मृळाति कतम आगमिष्ठो देवानामु कतमः शंभविष्ठः ।
 रथं कमाहुर्द्रवदश्वमांशु यं सूर्यस्य दुहितावृणीत ॥२॥
 मक्षू हि ष्मा गच्छथ ईवतो द्यूनिन्द्रो न शक्तिं परितक्यायाम् ।
 दिव आजाता दिव्या सुपर्णा कया शचीनां भवथः शचिष्ठा ॥३॥
 का वां भूदुपमातिः कया न आश्विना गमथो हूयमाना ।
 को वां महश्चित्यजसो अभीक उरुष्यतं माध्वी दस्त्रा न ऊती ॥४॥
 उरु वां रथः परि नक्षति द्यामा यत्समुद्रादभि वर्तते वाम् ।
 मध्वा माध्वी मधु वा पृषायन्यत्सीं वां पृक्षो भुरजन्त पक्वाः ॥५॥

सिन्धुर्ह वां रसया सिंचदश्चन्द्रा वयोऽरुषासः परि ग्मन् ।
तदू षु वामजिरं चेति यानं येन पती भवथः सूर्यायाः ॥६॥
इहेह यद्वां समना पपृक्षे सेयमस्मे सुमतिर्वाजरत्ना ।
उरुष्यतं जरितारं युवं ह श्रितः कामो नासत्या युवद्रिक् ॥७॥

*ka u śravatkatamo yīyānām vandāru devaḥ katamo juṣāte ।
kasyemām devīmamṛteṣu preṣṭhām ḥṛdī śreṣāma suṣṭutīm suhavyām ॥1॥
ko mṛlāti katama āgamiṣṭho devānāmu katamaḥ śamibhaviṣṭhaḥ ।
ratham kamāhurdravadaśvamāmsu yam sūryasya duhitāvṛṇīta ॥2॥
makṣū hi śmā gachchhatha īvato dyūnindro na śaktim paritakmyāyām ।
diva ājātā divyā suparṇā kayā śachīnām bhavathaḥ śachiṣṭhā ॥3॥
kā vām bhūdūpamātiḥ kayā na āśvinā gamatho hūyamānā ।
ko vām mahāschittyajaso abhīka uruṣyatham mādhvī dasrā na ūtī ॥4॥
uru vām rathaḥ pari nakṣati dyāmā yatsamudrādabhi vartate vām ।
madhvā mādhvī madhu vā pruṣāyanyatsīm vām prkṣo bhurajanta pakvāḥ ॥5॥
sindhurha vām rasayā sinchadaśvanghṛṇā vayo ruṣāsaḥ pari gman ।
tadū ṣu vāmajiram cheti yānam yena patī bhavathaḥ sūryāyāḥ ॥6॥
iheha yadvām samanā papṛkṣe seyamasme sumatirvājaratnā ।
uruṣyatham jaritāram yuvarā ha śritāḥ kāmō nāsatyā yuvadrik ॥7॥*

ऋ. (Rv.) ४.४४.१-७

तं वा रथं वयमद्या हुवेम पृथुज्रयमश्विना संगतिं गोः ।
यः सूर्या वहति बन्धुरायुर्गिर्वाहंस पुरतमं वसूयुम् ॥१॥
युवं श्रियमश्विना देवता तां दिवो नपाता वनथः शचीभिः ।
युवोर्वपुरभि पृक्षः सचन्ते वहन्ति यत्कुहासो रथे वाम् ॥२॥
को वामद्या करते रातहव्य ऊतये वा सुतपेयाय वार्कैः ।
ऋतस्य वा वनुषे पूर्व्याय नमो येमानो अश्विना ववर्तत् ॥३॥
हिरण्ययेन पुरुभु रथेनेमं यां नासत्योप यातम् ।
पिबाथ इन्मधुनः सोम्यस्य दधथो रत्नं विधते जनाय ॥४॥
आ नो यातं दिवो अच्छा पृथिव्या हिरण्ययेन सुवृता रथेन ।
मा वामन्ये नि यमन्देवयन्तः सं यद्दे नाभिः पूर्व्या वाम् ॥५॥
नू नो रयिं पुरुवीरं बृहन्तं दस्त्रा मिमाथामुभयेष्वस्मे ।
नरो यद्वामश्विना स्तोममावन्सघस्तुतिमाजमीळहासो अग्मन् ॥६॥
इहेह यद्वां समना पपृक्षे सेयमस्मे सुमतिर्वाजरत्ना ।
उरुष्यतं जरितारं युवं ह श्रितः कामो नासत्या युद्रिक् ॥७॥

*tam vā ratham vayamadyā huvema prthujrayamaśvinā saṅgatiṁ goḥ ।
yaḥ sūryā vahati bandhurāyurgirvāhaṁsa purutamam vasūyum ॥1॥
yuvarā śriyamaśvinā devatā tāṁ divo napātā vanathaḥ śachībhiḥ ।
yuvorvapurabhi prkṣaḥ sachante vahanti yatkakuhāso rathe vām ॥2॥
ko vāmadyā karate rātahavya ūtaye vā sutapeyāya vārkaiḥ ।
ṛtasya vā vanuṣe pūrvyāya namo yemāno āśvinā vavartat ॥3॥
hiraṇyayena purubhu rathenemam yām nāsatyopa yātam ।
pibātha inmadhunaḥ somyasya dadhatho ratnam vidhate janāya ॥4॥
ā no yātam divo achchhā prthivyā hiraṇyayena suvṛtā rathena ।
mā vāmanye ni yamandevayantaḥ sam yaddade nābhiḥ pūrvyā vām ॥5॥
nū no rayim puruvīram bṛhantaṁ dasrā mimāthāmubhayeṣvasme ।
naro yadvāmaśvinā stomamāvantsaghastutimājamīḷhāso agman ॥6॥
iheha yadvām samanā papṛkṣe seyamasme sumatirvājaratnā ।
uruṣyatham jaritāram yuvarā ha śritāḥ kāmō nāsatyā yudrik ॥7॥*

३६०. पुरुरवा ऐळः (Pururavā Ailāḥ)

१. उर्वशी (Urvaśī) - ऋ. (Rv.) १०.९५.१; ३; ६; ८-१०; १२; १४; १७

ऋ. (Rv.) १०.९५.१

हये जाये मनसा तिष्ठ घोरे वचांसि मिश्रा कृणवावहै नु ।

न नौ मन्त्रा अनुदितास एते मयस्करन्परतरे चनाहन् ॥१॥

*haye jāye manasā tiṣṭha ghore vachāṁsi miśrā kṛṇavāvahai nu ।**na nau mantrā anuditāsa ete mayaskaranparatare chanāhan ॥1॥*

ऋ. (Rv.) १०.९५.३

इषुर्न श्रिय इषुधेरसना गोषाः शतसा न रंहिः ।

अवीरे क्रतौ वि दविद्युतन्नोरा न मायुं चितयन्त धुनयः ॥३॥

*iṣurna śriya iṣudherasanā goṣāḥ śatasā na raṁhiḥ ।**avīre kratau vi daviḍyutannorā na māyuraṁ chitayanta dhunayaḥ ॥3॥*

ऋ. (Rv.) १०.९५.६

या सुजूर्णिः श्रेणिः सुम्रआपिहृदेचक्षुर्न ग्रन्थिनी चरण्युः ।

ता अंजयोऽरुणयो न ससुः श्रिये गावो न धेनवोऽनवन्त ॥६॥

*yā sujūrṇiḥ śreṇiḥ sumnāāpirhradechakṣurna granthinī charaṇyuh ।**tā aṁjayo'ruṇayo na sasruḥ śriye gāvo na dhenavo'navanta ॥6॥*

ऋ. (Rv.) १०.९५.८-१०

सचा यदासु जहतीष्वत्कममानुषीषु मानुषो निषेवे ।

अप स्म मत्तरसन्ती न भुज्यस्ता अत्रसन्नथस्पृशो नाश्वाः ॥८॥

यदासु मर्तो अमृतासु निस्पृक्सं क्षेणीभिः क्रतुभिर्न पृङ्गे ।

ता आतयो न तन्वः शुम्भत स्वा अश्वासो न क्रीळयो दन्दशानाः ॥९॥

विद्युन्न या पतन्ती दविद्योद्भरन्ती मे अप्या काम्यानि ।

जनिष्टो अपो नर्यः सुजातः प्रोर्वशी तिरत दीर्घमायुः ॥१०॥

*sachā yadāsu jahatīṣvatkamamānuṣīṣu mānuṣeā niṣeve ।**apa sma mattarasantī na bhuḍyustā atrasannathaspr̥śo nāśvāḥ ॥8॥**yadāsu marto amṛtāsu niṣpr̥ksaṁ kṣeṇībhiḥ kratubhirna pr̥ṅkte ।**tā ātayo na tanvaḥ śumbhata svā aśvāso na krīḷayo dandaśānāḥ ॥9॥**vidyunna yā patantī daviḍyodbharantī me apyā kāmāni ।**janiṣṭo apo naryaḥ sujātaḥ prorvaśī tirata dīrghamāyuh ॥10॥*

ऋ. (Rv.) १०.९५.१२

कदा सूनुः पितरं जात इच्छाच्चक्रन्नाश्रु वर्तयद्विजानान् ।

को दम्पती समनसा वि यूयोदध यदग्निः श्वशुरेषु दीदयत् ॥१२॥

*kadā sūnuḥ pitaraṁ jāta ichchhāchchakrannāśru vartayadvijānān ।**ko dampatī samanasā vi yūyodadha yadagniḥ śvaśureṣu dīdayat ॥12॥*

ऋ. (Rv.) १०.९५.१४

सुदेवो अद्य प्रपतेदनावृत्परावतं परमां गन्तवा उ ।

अधा शयीत निऋतेरुपस्थेऽधैनं वृका रभसासो अद्युः ॥१४॥

*sudevo adya prapatedanāvṛtparāvataṁ paramāṁ gantavā u ।**adhā śayīta niṛterupasthe'dhainam vṛkā rabhasāso adyuh ॥14॥*

ऋ. (Rv.) १०.९५.१७

अन्तरिक्षप्रां रजसो विमानीमुप शिक्षाम्युर्वशीं वसिष्ठः ।

उप त्वा रतिः सुकृतस्य तिष्ठान्नि वर्तस्व हृदयं तप्यते मे ॥१७॥

*antarikṣaprāṁ rajaso vimānīmupa śikṣāmyurvaśīm vasiṣṭhaḥ ।**upa tvā ratiḥ sukr̥tasya tiṣṭhānni vartasva hṛdayaṁ tapyate me ॥17॥*

३६१. पुरुहन्मा (Puruhanmā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.७०.१-१५; अ. (Av.) २०.८१.१-२; २०.९२.१६-२१;
२०.१०५.४-५

ऋ. (Rv.) ८.७०.१-१५

यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः । विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठो यो वृत्रहा गृणे ॥१॥

इन्द्रं तं शुम्भ पुरुहन्मन्नवसे यस्य द्विता विधर्तरि ।

हस्ताय वज्रः प्रति धायि दर्शतो महो दिवे न सूर्यः ॥२॥

नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् । इन्द्र न यौर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं धृष्ण्वोजसम् ॥३॥

अषाळहमुग्रं पृतनासु सासहि यस्मिन्महीरुरुजयः ।

सं धेनवो जायमाने अनोनवुर्द्यावः क्षामो अनोनवुः ॥४॥

यद् द्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः ।

न त्वा वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥५॥

आ पपाथ महिना वृष्या वृषन्विश्वा शविष्ठ शवसा ।

अस्मौ अव मघवनोमति व्रजे वज्रिञ्चित्राभिरूतिभिः ॥६॥

न सीमदेव आपदिषं दीर्घायो मर्त्यः । एतन्वा चिद्य एतशा युयोजते हरी इन्द्रो युयोजते ॥७॥

तं वो महो महाय्यमिन्द्रं दानाय सक्षणिम् । यो गाधेषु य आरणेषु हव्यो वाजेष्वस्ति हव्यः ॥८॥

उदू षु णो वसो महे मृशस्व शूर राधसे । उदू षु महौ मघवन्मघत्तय उदिन्द्र श्रवसे महे ॥९॥

त्वं न इन्द्र ऋतयुस्त्वानिदो नि तृप्सि ।

मध्ये वसिष्व तुविन्मृणोर्वोर्नि दासं शिश्रथो हथैः ॥१०॥

अन्यत्रतममानुषमयज्वानमदेवयुम् । अव स्वः सखा दधुवीत पर्वतः सुन्नाय दस्युं पर्वतः ॥११॥

त्वं न इन्द्रासां हस्ते शविष्ठ दावने । धानानां न सं गृभायास्मयुर्द्विः सं गृभायास्मयुः ॥१२॥

सखायः क्रतुमिच्छत कथा राधाम शरस्य । उपस्तुतिं भोजः सूरियो अह्वयः ॥१३॥

भूरिभिः समह ऋषिभिर्बर्हिष्मद्भिः स्तविष्यसे । यदित्यमेकमेकमिच्छर वत्सान्पराददः ॥१४॥

कर्णगृह्या मघवा शौरदेव्यो वत्सं नास्त्रिभ्य आनयत् । अजां सूरिर्न धातवे ॥१५॥

*yo rājā charṣaṇīnām yātā rathebhiraḍhriguḥ । viśvāsām tarutā pṛtanānām jyeṣṭho yo
vṛtrahā gṛṇe ॥1॥*

indram taṁ śumbha puruhanmannavase yasya dvitā vidhartari ।

hastāya vajraḥ prati dhāyi darśato maho dive na sūryaḥ ॥2॥

nakiṣṭam karmaṇā naśadyaśchakāra sadāvṛdham । indra na

yaurviśvagūrtamṛbhvasamadhṛṣṭam dhṛṣṇvojasam ॥3॥

aṣāḷahamugram pṛtanāsu sāsahī yasminmahīrurujrayaḥ ।

sam dhenavo jāyamāne anonavurdyāvaḥ kṣāmo anonavuh ॥4॥

yad dyāva indra te śatam śatam bhūmīruta syuh ।

na tvā vajrintsahasram sūryā anu na jātamaṣṭa rodasī ॥5॥

ā papātha mahinā vṛṣṇyā vṛṣanviśvā śaviṣṭha śavasā ।

asmām ava maghavangomati vraje vajriñchitrābhirūtibhiḥ ॥6॥

na sīmadeva āpadiṣam dīrghāyo martyaḥ ।

etāgvā chidya etaśā yuyojate harī indro yuyojate ॥7॥

taṁ vo maho mahāyāmindram dānāya sakṣaṇim ।

yo gādheṣu ya āraṇeṣu havyo vājeṣvasti havyaḥ ॥8॥

udū ṣu ṇo vaso mahe mṛśasva sūra rādhasē ।

udū ṣu mahyai maghavanmaghattaya udindra śravase mahe ॥9॥

tvam na indra ṛtayustvānido ni tṛmpasi ।

madhye vasiṣva tuvinṛmṇorvorni dāsam śiśnatho hathaiḥ ॥10॥

anyavratamamānuṣamayajvānamadevayum ।

ava svaḥ sakhā dadhuvīta parvataḥ sughnāya dasyum parvataḥ ॥11॥

tvam na indrāsām haste śaviṣṭha dāvane ।

dhānānām na saṁ gr̥bhāyāsmayurdviḥ saṁ gr̥bhāyāsmayuḥ ||12 ||
sakhāyaḥ kratumichchhata kathā rādhāma śarasya |
upastutiṁ bhojaḥ sūriyo ahrayaḥ ||13 ||
bhūribhiḥ samaha ṛṣibhirbarhiṣmadbhiḥ staviṣyase |
yaditthamekamekamichchhara vatsānparādadaḥ ||14 ||
karnagr̥hyā maghavā śauradevyo vatsaṁ nāstribhya ānayat |
ajāṁ sūriṁ dhātave ||15 ||

अ. (Av.) २०.८१.१-२

यद् द्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमिरुत स्युः ।
 न त्वा वज्रिन्त्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥१॥
 आ पप्राथ महिना वृष्ण्या वृषन् विश्वा शविष्ठ शवसा ।
 अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रिञ्चित्राभिरूतिभिः ॥२॥
yad dyāva indra te śataṁ śataṁ bhūmīruta syuḥ |
na tvā vajrintsahasraṁ sūryā anu na jātamaṣṭa rodasī ||1 ||
ā paprātha mahinā vṛṣṇyā vṛṣan viśvā śaviṣṭha śavasā |
asmāṁ ava maghavan gomati vraje vajriñchitrābhirūtibhiḥ ||2 ||

अ. (Av.) २०.९२.१६-२१

यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः । विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठो यो वृत्रहा गृणे ॥१६॥
 इन्द्रं तं शुम्भ पुरुहन्मन्त्रवसे यस्य द्विता विधर्तरि ।
 हस्ताय वज्रः प्रति धायि दर्शता महो दिवे न सूर्यः ॥१७॥
 नकिष्टं कर्मणा नशद् यश्चकार सदावृधम् ।
 इन्द्रं न यौर्विश्वगूर्तमृभ्वसमष्टं धृष्ण्वोजसम् ॥१८॥
 अषाळहमुग्रं पृतनासु सासहिं यस्मिन् महीरुरुज्रयः ।
 सं धेनवो जायमाने अनोनवुर्द्यावः क्षामो अनोनवुः ॥१९॥
 यद् द्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमिरुत स्युः ।
 न त्वा वज्रिन्त्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥२०॥
 आ पप्राथ महिना वृष्ण्या वृषन् विश्वा शविष्ठ शवसा ।
 अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रिञ्चित्राभिरूतिभिः ॥२१॥
yo rājā charṣaṇīnām yātā rathebhiraḍhriguḥ |
viśvāsāṁ tarutā pṛtanānām jyeṣṭho yo vṛtrahā gr̥ṇe ||16 ||
indram taṁ śumbha puruhanmannavase yasya dvitā vidhartari |
hrastāya vajraḥ prati dhāyī darśatā maho dive na sūryaḥ ||17 ||
nakiṣṭaṁ karmaṇā naśad yaśchakāra sadāvṛdham |
indram na yaurviśvagūrtamṛbhvasamadhṣtaṁ dhṛṣṇvojasam ||18 ||
aṣāḷahamugraṁ pṛtanāsu sāsaḥim yasmīn mahīruruḥjrayaḥ |
saṁ dhenavo jāyamāne anonavurdyāvaḥ kṣāmo anonavuḥ ||19 ||
yad dyāva indra te śataṁ śataṁ bhūmīruta syuḥ |
na tvā vajrintsahasraṁ sūryā anu na jātamaṣṭa rodasī ||20 ||
ā paprātha mahinā vṛṣṇyā vṛṣan viśvā śaviṣṭha śavasā |
asmāṁ ava maghavan gomati vraje vajriñchitrābhirūtibhiḥ ||21 ||

अण्२०ण्१०५ण्४.५

यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।
 विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठो यो वृत्रहा गृणे ॥४॥
 इन्द्रं तं शुम्भ पुरुहन्मन्त्रवसे यस्य द्विता विधर्तरि ।
 हस्ताय वज्रः प्रति धायि दर्शतो महो दिवो न सूर्यः ॥५॥
yo rājā charṣaṇīnām yātā rathebhiraḍhriguḥ |
viśvāsāṁ tarutā pṛtanānām jyeṣṭho yo vṛtrahā gr̥ṇe ||4 ||
indram taṁ śumbha puruhanmannavase yasya dvitā vidhartari |

hrastāya vajraḥ prati dhāyi darśato maho divo na sūryaḥ ॥5॥

३६२. पुरुहन्मा आंगिरसः (Puruhanmā Āngirasah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) २४३; २६८; २७३; २७८; ८६२-८६३; ९३३-९३४; ११५५-११५६

सा. (Sv.) २४३

नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् । इन्द्रं न यौर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं धृष्णुमोजसा ॥१॥

nakiṣṭam karmāṇā naśadyaśchakāra sadāvṛdham ।

indram na yaurviśvagūrtamṛbhvasamadhṛṣṭam dhṛṣṇumojasā ॥1॥

सा. (Sv.) २६८

न सीमदेव आप तदिषं दीर्घायो मर्त्यः । एतन्वा चिद्य एतशो युयोजत इन्द्रो हरी युयोजते ॥६॥

na sīmadeva āpa tadiṣam dīrghāyo martyaḥ ।

etagvā chidya etaśeā yuyojata indro harī yuyojate ॥6॥

सा. (Sv.) २७३

यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः । विश्वासां तरुता पृतनानं ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥१॥

yo rājā charṣaṇīnām yātā rathebhiraḍhriguḥ ।

viśvāsām tarutā pṛtanānām jyeṣṭham yo vṛtrahā gṛṇe ॥1॥

सा. (Sv.) २७८

यद्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः ।

न त्वा वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥६॥

yaddyāva indra te śataṁ śataṁ bhūmīruta syuḥ ।

na tvā vajrintsahasraṁ sūryā anu na jātamaṣṭa rodasī ॥6॥

सा. (Sv.) ८६२-८६३

यद्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः ।

न त्वा वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥१॥

आ पप्राथ महिना वृषण्या वृषन्विश्वा शविष्ठ शवसा ।

अस्माँ अव मघवन् गोमति व्रजे वज्रिं चित्राभिरूतिभिः ॥२॥

yadyāva indra te śataṁ śataṁ bhūmīruta syuḥ ।

na tvā vajrintsahasraṁ sūryā anu na jātamaṣṭa rodasī ॥1॥

ā paprātha mahinā vṛṣṇyā vṛṣanviśvā śaviṣṭha śavasā ।

asmāñ ava maghavan gomati vraje vajrīm chitrābhirūtibhiḥ ॥2॥

सा. (Sv.) ९३३-९३४

यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।

विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥१॥

इन्द्रं तं शुम्भ पुरुहन्मन्नवसे यस्य द्विता विधर्त्तरि ।

हस्तेन वज्रः प्रति धायि दर्शतो महौ देवो न सूर्यः ॥२॥

yo rājā charṣaṇīnām yātā rathebhiraḍhriguḥ ।

viśvāsām tarutā pṛtanānām jyeṣṭham yo vṛtrahā gṛṇe ॥1॥

indram taṁ śumbha puruhanmannavase yasya dvitā vidharttari ।

hastena vajraḥ prati dhāyi darśato mahāñ devo na sūryaḥ ॥2॥

सा. (Sv.) ११५५-११५६

न किष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् ।

इन्द्रं न यौर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं धृष्णुमोजसा ॥१॥

अषाढमुग्रं पृतनासु सासहिं यस्मिन्महीरुरुज्रयः ।

सं धेनवो जायमाने अनोनवुर्ध्वावः क्षामीरनोनवुः ॥२॥

na kiṣṭam karmāṇā naśadyaśchakāra sadāvṛdham ।

indram na yaurviśvagūrtamṛbhvasamadhṛṣṭam dhṛṣṇumojasā ॥1॥

aṣāḍhamugraṁ pṛtanāsu sāsahim yasminmahīrurujrayaḥ ।

saṁ dhenavo jāyamāne anonavurdyāvāḥ kṣāmīranonavuh ॥2॥

३६३. पुरोधः (Purodhāḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.१७

अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदन्वहानि प्रथमो जातवेदाः ।

अनु सूर्यस्य पुरुत्रा च रश्मीननु द्यावापृथिवी ऽ आततन्थ ॥१७॥

anvagnirūṣasāmagramakhyadanvahāni prathamō jātavedāḥ ।

anu sūryasya purutrā cha raśmīnanu dyāvāpṛthivī ' ātatantha ॥17॥

३६४. पुष्टिगुः (Puṣṭiguḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.५१.३-४

प्र सु श्रुतं सुराधसमर्चा शक्रमभिष्टये ।

यः सुन्वते स्तुवते काम्यं वसु सहस्रेणेव मंहते ॥३॥

शतानीका हेतयो अस्य दुष्टरा इन्द्रस्य समिषो महीः ।

गिरिर्न भुज्मा मघवत्सु पिन्वते यदीं सुता अमन्दिषुः ॥४॥

pra su śrutam surādhasamarchā śakramabhiṣṭaye ।

yaḥ sunvate stuvate kāmyaṁ vasu sahasreṇeva maṁhate ॥3॥

śatāṇikā hetayē asya duṣṭarā indrasya samīṣo mahīḥ ।

girirna bhujmā maghavatsu pinvate yadīm sutā amandiṣuḥ ॥4॥

३६५. पुष्टिगुः काण्वः (Puṣṭiguḥ Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.५०.१-१०

प्र सु श्रुतं सुराधसमर्चा शक्रमभिष्टये ।

यः सुन्वते स्तुवते काम्यं वसु सहस्रेणेव मंहते ॥१॥

शतानीका हेतयो अस्य दुष्टरा इन्द्रस्य समिषो महीः ।

गिरिर्न भुज्मा मघवत्सु पिन्वते यदीं सुता अमन्दिषुः ॥२॥

यदीं सतास इन्द्रवोऽभि प्रियममन्दिषुः ।

आपो न धायि सवनं म आ वसो दुघावोप दाशुषे ॥३॥

अनेहसं वो हवमानमूतये मध्वः क्षरन्ति धीतयः ।

आ त्वा वसो हवमानास इन्द्रव उप स्तोत्रेषु दधिरे ॥४॥

आ नः सोमे स्वध्वर इयानो अत्यो न तोशते ।

यं ते स्वदावन्स्वदन्ति गूर्तयः पौरै छन्दयसे हवम् ॥५॥

प्र वीरमुग्रं विविचिं धनस्पृतं विभूतिं राधसो महः ।

उद्रीव वज्रिन्नवतो वसुत्वना सदा पीपेथ दाशुषे ॥६॥

यद्ध नूनं परावति यद्वा पृथिव्यां दिवि ।

युजान इन्द्र हरिभिर्महेमत ऋष्व ऋष्वेभिरा गहि ॥७॥

रथिरासो हरयो ये ते अस्मिन् ओजो वातस्य पिप्रति ।

येभिर्नि दस्युं मनुषो निघोषयो येभिः स्वः परीयसे ॥८॥

एतावतस्ते वसो विद्याम शूर नव्यसः ।

यथा प्राव एतशं कृत्ये धने यथा वशं दशव्रजे ॥९॥

यथा कण्वे मघवन् मेधे अध्वरे दीर्घनीथे दमूनसि ।

यथा गोशर्ये असिषासो अद्रिवो मयि गोत्रं हरिश्चियम् ॥१०॥

pra su śrutam surādhasamarchā śakramabhiṣṭaye ।

yaḥ sunvate stuvate kāmyaṁ vasu sahasreṇeva maṁhate ॥1॥

śatāṇikā hetayo asya duṣṭarā indrasya samīṣo mahīḥ ।

girirna bhujmā maghavatsu pinvate yadīm sutā amandiṣuḥ ॥2॥

yadīm satāsa indavo'bhi priyamamandiṣuḥ ।

āpo na dhāyi savanam ma ā vaso dughāivopa dāśuṣe ॥3॥

anehasam vo havamānamūtaye madhvaḥ kṣaranti dhītayaḥ ।

ā tvā vaso havamānāsa indava upa stotreṣu dadhire ॥4 ॥
 ā naḥ some svadhvara iyāno atyo na toṣate ।
 yaṁ te svadāvantsvadanti gūrtayaḥ paure chhandayase havam ॥5 ॥
 pra vīramugraṁ vivichin dhanasṛtaṁ vibhūtiṁ rādhaso mahaḥ ।
 udrīva vajrinnavato vasutvanā sadā pīpetha dāsūse ॥6 ॥
 yaddha nūnaṁ parāvati yadvā pṛthivyāṁ divi ।
 yujāna indra haribhirmahemata ṛṣva ṛṣvebhirā gahi ॥7 ॥
 rathirāso harayo ye te asridha Ojo vātasya pīprati ।
 yebhirni dasyuṁ manuṣo nighoṣayo yebhiḥ svaḥ parīyase ॥8 ॥
 etāvataste vaso vidyāma śūra navyasaḥ ।
 yathā prāva etaśaṁ kṛtve dhane yathā vaśaṁ daśavraje ॥9 ॥
 yathā kaṇve maghavan medhe adhvare dīrghanīthe damūnasi ।
 yathā gośārye asiśāso adrivo mayi gotraṁ hariśrīyam ॥10 ॥

३६६. पूरणः (Pūṇaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.९६.१-५

तीव्रस्याभिवयसो अस्य पाहि सर्वरथा वि हरी इह मुंच ।
 इन्द्र मा त्वा यजमानासो अन्ये नि रीरमन् तुभ्यमिमे सुतासः ॥१ ॥
 तुभ्यं सुतास्तुभ्यमु सोत्वासस्त्वां गिरः श्वात्र्या आ ह्यन्ति ।
 इन्द्रेदमद्य सवनं जुषाणो विश्वस्य विद्वां इह पाहि सोमम् ॥२ ॥
 य उशता मनसा सोमस्मै सर्वहृदा देवकामः सुनोति ।
 न गा इन्द्रस्तस्य परा ददाति प्रशस्तमिच्चारुमस्मै कृणोति ॥३ ॥
 अनुस्पष्टो भवत्येषो अस्य यो अस्मै रेवान् न सुनोति सोमम् ।
 निररत्नौ मघवा तं दधाति ब्रह्मद्विषो हन्त्यनानुदिष्टः ॥४ ॥
 अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तो हवामहे त्वोपगन्तवा उ ।
 आभूषन्तस्ते सुमतौ नवायां वयमिन्द्र त्वा शुनं हुवेम ॥५ ॥
 tīvrasyābhivayaso asya pāhi sarvarathā vi harī iha muñcha ।
 indra mā tvā yajamānāso anye ni rīraman tubhyamime sutāsaḥ ॥1 ॥
 tubhyaṁ sutāstutubhyamu sotvāstvām girāḥ śvātrayā ā hñayanti ।
 indredamadya savanaṁ juṣāṇo viśvasya vidvām iha pāhi somam ॥2 ॥
 ya uśatā manasā soāmasmai sarvahṛdā devakāmaḥ sunoti ।
 na gā indrastasya parā dadāti praśastamichchārumasmai kṛṇoti ॥3 ॥
 anuspaṣṭo bhavatyeseā asya yo asmai revān na sunoti somam ।
 niraratnau maghavā taṁ dadhāti brahmadviṣo hantyanānudiṣṭaḥ ॥4 ॥
 aśvāyanto gavyanto vājayanto havāmahe tvopagantavā u ।
 ābhūṣantaste sumatau navāyām vayamindra tvā śunaṁ huvema ॥5 ॥
२. यक्ष्मनाशनम् (Yakṣamanāśanam) - अ. (Av.) २०.९६.६-१०

मुंचामि त्वा हविषा जीवनाय कमातयक्ष्मादुत राजयक्ष्मात् ।
 ग्राहिर्जग्राह यद्येतदेनं तस्या इन्द्राग्नी प्र ममुक्तमेनम् ॥६ ॥
 यदि क्षितायुर्यदि वा परेतो यदि मृत्योरन्तिकं नीत एव ।
 तमा हरामि निरुहर्तेरुपस्थादस्पर्शमेनं शतशारदाय ॥७ ॥
 सहस्राक्षेण शतवीर्येण शतायुषा हविषाहार्षमेनम् ।
 इन्द्रो यथैनं शरदो नयात्यति विश्वस्य दुरितस्य पारम् ॥८ ॥
 शतं जीव शरदो वर्धमानः शतं हेमन्तांछतमु वसन्तान् ।
 शतं त इन्द्रो अग्निः सविता बृहस्पतिः शतायुषा हविषाहार्षमेनम् ॥९ ॥
 आहार्षमविदं त्वा पुनरागाः पुनर्णवः ।
 सर्वाङ्गं सर्व ते चक्षुः सर्वमायुश्च तेऽविदम् ॥१० ॥
 muñchāmi tvā haviṣā jīvanāya kamāatayakṣamāduta rājayakṣamāt ।

grāhirjagrāha yadyetadenam tasyā indrāgnī pra mamuktamenam ॥6॥
 yadi kṣitāyuryadi vā pareto yadi mṛtyorantikam nīta eva ।
 tamā harāmi nīrterupasthādasparśamenam śataśāradāya ॥7॥
 sahasrākṣeṇa śatavīryeṇa śatāyusā haviṣāhārṣamenam ।
 indro yathainam śarado nayātyati viśvasya duritasya pāram ॥8॥
 śatam jīva śarado vardhamānaḥ śatam hemantāmchhatamu vasantān ।
 śatam ta indro agniḥ savitā bṛhaspatiḥ śatāyusā haviṣāhārṣamenam ॥9॥
 āhārṣamavidam tvā punarāgāḥ punarṇavaḥ ।
 sarvāṅga sarva te chakṣuḥ sarvamāyuscha te'vidam ॥10॥

३६७. पूरणो वैश्वामित्रः (Pūraṇo Vaiśvāmitraḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१६०.१-५

तीव्रास्याभिवयसो अस्य पाहि सर्वरथा वि हरी इह मुंच ।
 इन्द्र मा त्वा यजमानासो अन्ये नि रीरमन्तुभ्यमिमे सुतासः ॥१॥
 तुभ्यं सुतास्तुभ्यमु सोत्वासस्त्वां गिरः श्वात्र्या आ ह्वयन्ति ।
 इन्द्रेदमद्य सवनं जुषाणो विश्वस्य विद्वां इह पाहि सोमम् ॥२॥
 य उशता मनसा सोमस्मै सर्वहृदा देवकामः सुनोति ।
 न गा इन्द्रस्तस्य परा ददाति प्रशस्तमिच्चारुमस्मै कृणोति ॥३॥
 अनुस्पष्टो भवत्येषो अस्य यो अस्मै रेवान्न सुनोति सोमम् ।
 निररत्नौ मघवा तं दधाति ब्रह्मद्विषो हन्त्यनानुदिष्टः ॥४॥
 अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तो हवामहे त्वोपगन्तवा उ ।
 आभूषन्तस्ते सुमतौ नवायां वयमिन्द्र त्वा शुनं हुवेम ॥५॥
 tīvrāsyābhivayaso asya pāhi sarvarathā vi harī iha muñcha ।
 indra mā tvā yajamānāso anye ni rīramantubhyamime sutāsaḥ ॥1॥
 tubhyam sutāstubhyamu sotvāstvām girāḥ śvātrayā ā hwayanti ।
 indredamadya savanam juṣāṇo viśvasya vidvām iha pāhi somam ॥2॥
 ya usatā manasā somasmai sarvahṛdā devakāmaḥ sunoti ।
 na gā indrastasya parā dadāti praśastamichchārumasmai kṛṇoti ॥3॥
 anuspaṣṭo bhavatyēṣo asya yo asmai revānna sunoti somam ।
 niraratnau maghavā tam dadhāti brahmadviṣo hantyanānudiṣṭaḥ ॥4॥
 aśvāyanto gavyanto vājayanto havāmahe tvopagantavā u ।
 ābhūṣantaste sumatau navāyām vayamindra tvā śunam huvema ॥5॥

३६८. पूरु आत्रेयः (Pūrur Ātreyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.१६.१-५; ५.१७.१-५

ऋ. (Rv.) ५.१६.१-५

बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाग्रये । यं मित्रं न प्रशस्तिभिर्मर्तासो दधिरे पुरः ॥१॥
 स हि द्युभिर्जनानां होता दक्षस्य बाहोः । वि हव्यमग्निरानुषग्भगो न वारमृण्वति ॥२॥
 अस्य स्तोमे मघोनः सख्ये वृद्धशेचिषः । विश्वा यस्मिन्तुविष्वणि समर्ये शुष्ममादधुः ॥३॥
 अधा ह्यग्र एषां सुवीर्यस्य मंहना । तमिद्यहं न रोदसी परि श्रवो बभूवतुः ॥४॥
 नू न एहि वार्यमग्रे गृणान आ भर ।
 ये वयं ये च सूरयः स्वस्ति धामहे सचोतैधि पृत्सु नो वृधे ॥५॥
 bṛhadvayo hi bhānave'rchā devāyāgnaye ।
 yaṁ mitram na praśastibhirmartāso dadhire puraḥ ॥1॥
 sa hi dyubhirjanānām hotā dakṣasya bāhnoḥ ।
 vi havyamagnirānuṣagbhago na vāramṛṇvati ॥2॥
 asya stome maghonaḥ sakhye vṛddhaśechiṣaḥ ।
 viśvā yasmintuviṣvaṇi samarye śuṣmamādadhuḥ ॥3॥
 adhā hyagna eṣām suvīryasya mānhanā ।

tamidyahnam na rodasī pari śravo babhūvatuḥ ॥4॥

nū na ehi vāryamagne gr̥ṇāna ā bhara ।

ye vayan̄ ye cha sūrayaḥ svasti dhāmahe sachotaidhi pṛtsu no vṛdhe ॥5॥

ऋ. (Rv.) ५.१७.१-५

आ यौर्देव मर्त्य इत्या तव्यांसमतये । अग्निं कृते स्वध्वरे पुरुरीळीतावसे ॥१॥

अस्य हि स्वयशस्तर आसा विधर्मन्मन्यसे । तं नाकं चित्रशोचिषं मन्द्रं परो मनीषया ॥२॥

अस्य वासा उ अर्चिषा य आयुक्त तुजा गिरा । दिवो न यस्य रेतसा बृहच्छोचन्त्यर्चयः ॥३॥

अस्य क्रत्वा विचेतसो दस्मस्य वसु रथ आ । अध विश्वासु हव्योऽगिनर्विक्षु प्र शस्यते ॥४॥

नू न इद्धि वार्यमासा सचन्त सूरयः ।

ऊजो नपादभिष्टये पाहि शग्धि स्वस्तये उतैधि पृत्सु नो वृधे ॥५॥

ā yaurdeva martya itthā tavyānsamataye । agniṁ kṛte svadhvare pururīḷitāvase ॥1॥

asya hi svayaśastara āsā vidharmanmanyase ।

taṁ nākaṁ chitraśochiṣaṁ mandraṁ paro manīṣayā ॥2॥

asya vāsā u archiṣā ya āyukta tujā girā ।

divo na yasya retasā br̥hachchhochantyarchayaḥ ॥3॥

asya kratvā vichetaso dasmasya vasu ratha ā ।

adha viśvāsu havyo'ginarvikṣu pra śasyate ॥4॥

nū na iddhi vāryamāsā sachanta sūrayaḥ ।

ūjo napādabhiṣṭaye pāhi śagdhi svastaye utaidhi pṛtsu no vṛdhe ॥5॥

३६९. पृथुर् वैन्यः (Pṛthur Vainyaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१४८.१-५; सा. (Sv.) ३१६

ऋ. (Rv.) १०.१४८.१-५

सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा ससवांसश्च तुविनृम्ण वाजम् ।

आ नो भर सुवितं यस्य चाकन्तमना तना सनुयाम त्वोताः ॥१॥

ऋष्वस्त्वमिन्द्र शूर जातो दासीर्विशः सूर्येण सहायः ।

गुहा हितं गुह्यं गूळहमप्सु बिभ्रमसि प्रस्रवणे न सोमम् ॥२॥

अर्यो वा गिरो अभ्यर्च विद्वानृषीणां विप्रः सुमतिं चकानः ।

ते स्याम ये रणयन्त सोमैरेनोत तुभ्यं रथेळह भक्षैः ॥३॥

इमा ब्रह्मेन्द्र तुभ्यं शंसि दा नृभ्यो नृणां शूर शवः ।

तेभिर्भव स्रक्तुर्येषु चाकन्तुत त्रायस्व गृणत उत स्तीन् ॥४॥

श्रुधी हवमिन्द्र शूर पृथ्या उत स्तवसे वेन्यस्यार्कैः ।

आ यस्ते योनि घृतवन्तमस्वारूर्मिर्न निमैर्द्रवयन्त वक्त्राः ॥५॥

suṣvāṇāsa indra stumasi tvā sasavānsaścha tuvinṛmṇa vājam ।

ā no bhara suvitaṁ yasya chākantmanā tanā sanuyāma tvotāḥ ॥1॥

ṛṣvastvamindra sūra jāto dāsīrviṣaḥ sūryeṇa sahyāḥ ।

guhā hitaṁ guhyaṁ gūḷahamapsu bibhṛmasi prasaravaṇe na somam ॥2॥

aryo vā giro abhyarcha vidvāṇṛṣīṇāṁ vipraḥ sumatiṁ chakānaḥ ।

te syāma ye raṇayanta somairenota tubhyaṁ ratheḷaha bhakṣaiḥ ॥3॥

imā brahmendra tubhyaṁ śaṁsi dā nṛbhyo nṛṇāṁ sūra śavaḥ ।

tebhīrbhava sakraturyeṣu chākannuta trāyasva gr̥ṇata uta stīn ॥4॥

śrudhī havamindra sūra pṛthyā uta stavase venyasyārkaiḥ ।

ā yaste yonī ghṛtavantamasvārūrmirna nimnairdravayanta vakvāḥ ॥5॥

सा. (Sv.) ३१६

सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चित्तुविनृम्ण वाजम् ।

आ नो भर सुवितं यस्य कोना तना तमना सनुयाम त्वोताः ॥४॥

suṣvāṇāsa indra stumasi tvā saniṣyantaśchittuvinṛmṇa vājam ।

ā no bhara suvitaṁ yasya konā tanā tmanā sahyāma tvotāḥ ॥4॥

३७०. पृश्नयो अजाः (Prśnayo Ajāḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.८६.२१-३०; सा. (Sv.) ८२३

ऋ. (Rv.) ९.८६.२१-३०

अयं पुनान उषसो वि रोचयदयं सिन्धुभ्यो अभवदु लोककृत् ।
 अयं त्रिः सप्त दुदुहान आशिरं सोमो हृदे पवते चारु मत्सरः ॥२१॥
 पवस्व सोम दिव्येषु धामसु सृजान इन्दो कलशे पवित्र आ ।
 सीदन्निन्द्रस्य जठरे कनिक्रदन्नृभिर्यतः सूर्यमारोहयो दिवि ॥२२॥
 अद्रिभिः सुतः पवसे पवित्र आँ इन्द्रविन्द्रस्य जठरेष्वाविशन् ।
 त्वं नृचक्षा अभवो विचक्षण सोम गोत्रमंगिरेभ्योऽवृणोरप ॥२३॥
 त्वां सोम पवमानं स्वाध्योऽनु विप्रासो अमदन्नवस्यवः ।
 त्वां सुपर्ण आभरद्विस्वरीन्दो विश्वाभिर्मतिभिः परिष्कृतम् ॥२४॥
 अव्ये पुनानं परि वार ऊमिणा हरिं नवन्ते अभि सप्त धेनवः ।
 अपामुपस्थे अध्यायवः कविमृतस्य योना महिषा अहेषत ॥२५॥
 इन्दुः पुनानो अति गाहते मृधो विश्वानि कृण्वन्सुपथानि यज्यवे ।
 गाः कृण्वानो निर्णिजं हर्यतः कविरत्यो न क्रीळन्परि वारमर्षति ॥२६॥
 असश्चतः शतधारा अभिश्रियो हरिं नवन्तेऽव ता उदन्युवः ।
 क्षिपो मृजन्ति परि गोभिरावृतं तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः ॥२७॥
 त्वेमाः प्रजा दिव्यस्य रेतसस्त्वं विश्वस्य भुवनस्य राजसि ।
 अथेदं विश्वं पवमान ते वशे त्वमिन्दो प्रथमो धामधा असि ॥२८॥
 त्वं समुद्रो असि विश्ववित्कवे तवेमाः पंच प्रदिशो विधर्मणि ।
 त्वं द्यां च पृथिवीं चाति जाभिषे तव ज्योतीषि पवमान सूर्यः ॥२९॥
 त्वं पवित्रे रजसो विधर्मणि देवेभ्यः सोम पवमान पूयसे ।
 त्वामुशिजः प्रथमा अगृभ्णत तुभ्येमा विश्वा भुवनानि येमिरे ॥३०॥

ayam punāna uṣaso vi rochayadayaṁ sindhubhyo abhavadu lokakṛt ।
 ayam triḥ sapta duduhāna āśiraṁ somo hṛde pavate chāru matsarah ॥21॥
 pavasva soma divyeṣu dhāmasu sṛjāna indo kalaśe pavitra ā ।
 sīdannindrasya jaṭhare kanikradannṛbhiryataḥ sūryamārohayo divi ॥22॥
 adribhiḥ sutaḥ pavase pavitra āṁ indavindrasya jaṭharsvāviśan ।
 tvam nṛchakṣā abhavo vichakṣaṇa soma gotramangirebhyo'avṛṇorapa ॥23॥
 tvām soma pavamānaṁ svādhyo'nu viprāso amadannavasyavaḥ ।
 tvām suparṇa ābharaddivasparīndo viśvābhirmatibhiḥ pariṣkṛtam ॥24॥
 aveye punānaṁ pari vāra ūmiṇā hariṁ navante abhi sapta dhenavaḥ ।
 apāmupasthe adhyāyavaḥ kavimṛtasya yonā mahiṣā aheṣata ॥25॥
 induḥ punāno ati gāhate mṛdho viśvāni kṛṇvantsupathāni yajyave ।
 gāḥ kṛṇvāno nirṇijaṁ haryataḥ kaviratyo na kṛīḷanpari vāramarṣati ॥26॥
 asaśchataḥ śatadhārā abhiśriyo hariṁ navante'va tā udanyuvaḥ ।
 kṣipo mṛjanti pari gobhirāvṛtaṁ tṛtīye pṛṣṭhe adhi rochane divaḥ ॥27॥
 tvemāḥ prajā divyasya retasastvaṁ viśvasya bhuvanasya rājasi ।
 athedaṁ viśvaṁ pavamāna te vaśe tvamindo prathamō dhāmadhā asi ॥28॥
 tvam samudro asi viśvavitkave tavemāḥ pañcha pradiśo vidharmaṇi ।
 tvam dyām cha pṛthivīm chāti jābhriṣe tava jyotīṁṣi pavamāna sūryaḥ ॥29॥
 tvam pavitre rajaso vidharmaṇi devebhyaḥ soma pavamāna pūyase ।
 tvāmuśijāḥ prathamā agṛbhṇata tubhyemā viśvā bhuvanāni yemire ॥30॥

सा. (Sv.) ८२३

अयं पुनान उषसो अरोचयदयं सिन्धुभ्यो अभवदु लोककृत् ।
 अयं त्रिः सप्त दुदुहान आशिरं सोमो हृदे पवते चारु मत्सरः ॥३॥
 ayam punāna uṣaso arochayadayaṁ sindhubhyo abhavadu lokakṛt ।

ayam triḥ sapta duduhāna āśiram somo hṛde pavate chāru matsarah ॥3॥

३७१. पृषध्नः काण्वः (Pṛṣadhrah Kāṇvaḥ)

१. अग्नि सूर्यो (Agni Sūryo) - ऋ. (Rv.) ८.५६.५
 अचेत्यग्निश्चिकितुर्हव्यवाद् स सुमद्रथः ।
 अग्निः शुक्रेण शेचिषा बृहत्सूरो अरोचत दिवि सूर्यो अरोचत ॥५॥
achetyagnīschikiturhavyavāḥ sa sumadrathaḥ ।
agniḥ śukreṇa śechiṣā bṛhatsūro arochata divi sūryo arochata ॥5॥
२. प्रस्कण्वस्य दानस्तुतिः (Pṛskanvasya Dānastutiḥ) - ऋ. (Rv.) ८.५६.१-४
 प्रति ते दस्यवे वृक राधे अदर्श्यहयम् । द्यौर्न प्रथिना शवः ॥१॥
 दश मह्यं पौतक्रतः सहस्रा दस्यवे वृकः । नित्याद्रायो अमंहत ॥२॥
 शतं मे गर्दभानां शतमूर्णावतीनाम् । शतं दासाँ अति स्रजः ॥३॥
 तत्रो अपि प्राणीयत पूतक्रतायै व्यक्ता । अश्वानामिन्न यूथ्याम् ॥४॥
prati te dasyave vṛka rādhe adarśyahrayam । dyaurna prathinā śavaḥ ॥1॥
daśa mahyam pautakrataḥ sahasrā dasyave vṛkaḥ । nityādrāyo amamhata ॥2॥
śataṁ me gardabhānām śatamūrṇāvatīnām । śataṁ dāsāṁ ati srajaḥ ॥3॥
tatro api prāṇīyata pūtakratāyāi vyaktā । aśvānāminna yūthyām ॥4॥

३७२. पृषध्नः काण्वः (साग्री.सास्वा.ऋसर्व..८.५६.५); वामदेवः (सार्षेदी.) (Pṛṣadhrah Kāṇvaḥ [Ssb.Sas.Rss..8.56.5]; Vāmadevaḥ [Sad.])

१. अग्निः (साग्री.सास्वा.सार्षेदी.) अग्नि सूर्यो (ऋसर्व.) - सा. (Sv.) ४४७ (Agniḥ [Ssb.Sas.Sad.] Agni Sūryo [Rss.]) - SĀ. (Sv.) 447
 अचेत्यग्निश्चिकितुर्हव्यवाद् न सुमद्रथः ॥१॥
achetyagnīschikiturhavyavāḥ na sumadrathaḥ ॥1॥

३७३. पौर आत्रेयः (Paura Ātreyaḥ)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ५.७३.१-१०; ५.७४.१-१०
 ऋ. (Rv.) ५.७३.१-१०
 यदद्य स्थः परावति यदर्वावत्यश्विना । यद्वा पुरु पुरुभुजा यदन्तरिक्ष आ गतम् ॥१॥
 इह त्या पुरुभूतमा पुरु दंसांसि बिभ्रता । वरस्या याम्यध्रिगु हुवे तुविष्टमा भुजे ॥२॥
 ईर्मान्यद्रुपुषे वपुश्चक्रं रथस्य येमथुः । पर्यन्या नाहुषा युगा मह्ना रजांसि दीयथः ॥३॥
 तदू षु वामेना कृतं विश्वा यद्वामनु ष्टवे । नाना जातावरेपसा समस्मे बन्धुमेयथुः ॥४॥
 आ यद्वां सूर्या रथं तिष्ठद्रघुष्यदं सदा । परि वामरुषा वयो घृणा वरन्त आतपः ॥५॥
 युवोरत्रिश्चिकेतति नरा सुमेन चेतसा । घर्म यद्वामरेपसं नासत्यास्त्रा भुरण्यति ॥६॥
 उग्रो वां ककुहो ययिः शृण्वे यामेषु संतनिः । यद्वां दंसोभिरश्विनात्रिर्नराववर्तति ॥७॥
 मध्व ऊ षु मधूयुवा रुद्रा सिषक्ति पिप्युषी । यत्समुद्राति पर्षथः पक्वाः पृक्षो भरन्त वाम् ॥८॥
 सत्यमिद्रा उ अश्विना युवामाहुर्मयोभुवा । ता यामन्यामहूतमा यामन्ना मृळ्यत्तमा ॥९॥
 इमा ब्रह्माणि वर्धनाश्विभ्यां सन्तु शंतमा । या तक्षाम रथौ इवावोचाम बृहन्नमः ॥१०॥
yadadya sthaḥ parāvati yadarvāvatyaśvinā ।
yadvā purū purubhujā yadantarikṣa ā gatam ॥1॥
iha tyā purubhūtamā purū dānsāṁsi bibhratā ।
varasyā yāmyadhrigū huve tuviṣṭamā bhuje ॥2॥
īrmānyadvapuṣe vapuschakraṁ rathasya yemathuḥ ।
paryanyā nāhuṣā yugā mahnā rajāṁsi dīyathaḥ ॥3॥
tadū ṣu vāmenā kṛtam viśvā yadvāmanu ṣṭave ।
nānā jātāvarepasā samasme bandhumeyathuḥ ॥4॥
ā yadvām sūryā ratharṇ tiṣṭhadraghuṣyadarṇ sadā ।
pari vāmaruṣā vayo ghṛṇā varanta ātapaḥ ॥5॥
yuvoratriśchiketati narā sumnena chetasā ।

gharma yadvāmārepasāṁ nāsatyāsnā bhuraṇyati ॥6॥
 ugro vām kakuho yayih śṛṇve yāmeṣu saṁtaniḥ ।
 yadvām daṁsobhiraśvinātrinarāvavartati ॥7॥
 madhva ū ṣu madhūyuvā rudrā siṣakti pīpyuṣī ।
 yatsamudrāti paśathaḥ pakvāḥ pṛkṣo bharanta vām ॥8॥
 satyamidvā u aśvinā yuvāmāhurmayobhuvā ।
 tā yāmanyāmahūtamā yāmannā mṛḥayattamā ॥9॥
 imā brahmāṇi vardhanāśvibhyāṁ santu śāntamā ।
 yā takṣāma rathāṁ ivāvachāma bṛhannamaḥ ॥10॥

ऋ. (Rv.) ५.७४.१-१०

कूष्ठो देवावश्चिनाद्या दिवो मनावसू । तच्छवथो वृषण्वसू अत्रिर्वामा विवासति ॥१॥
 कुह त्या कुह नु श्रुता दिवि देवा नासत्या । कस्मिन्ना यतथो जने को वां नदीनां सचा ॥२॥
 कं याथः कं ह गच्छथः कमच्छा युंजाथे रथम् । कस्य ब्रह्माणि रण्यथो वयं वामुश्मसीष्टये ।३॥
 पौरं चिद्भ्युदपुतं पौर पौराय जिन्वथः । यदीं गृभीततातये सिंहमिव द्रुहस्पदे ॥४॥
 प्र च्यवानाज्जुजुरुषो वत्रिमत्कं न मुंचथः । युवा यदी कृथः पुनरा काममृण्वे वध्वः ॥५॥
 अस्ति हि वामिह स्तोता स्मसि वां संदृशि श्रिये । नू श्रुतं म आ गतमवोभिर्वाजिनीवसू ॥६॥
 को वामद्य पुरुणामा वन्ने मर्त्यानाम् । को विप्रो विप्रवाहसा को यौर्वाजिनीवसू ॥७॥
 आ वां रथो रथानां येषो यात्वश्चिना । पुरु चिदस्मयुस्तिर आङ्गूषो मर्त्येष्व ॥८॥
 शमू षु वां मधूयुवास्माकमस्तु चर्कृतिः । अर्वाचीना विचेतसा विभिः श्येनेव दीयतम् ॥९॥
 अश्चिना यद्ध कर्हि चिच्छुश्रूयातमिमं हवम् । वस्वीरू षु वां भुजः पृंचन्ति सु वां पृचः ॥१०॥
 kūṣṭho devāvaśvinādyā divo manāvasū ।
 tachchhavatho vṛṣaṇvasū atrirvāmā vivāsati ॥1॥
 kuha tyā kuha nu śrutā divi devā nāsatyā ।
 kasminnā yatatho jane ko vām nadīnām sachā ॥2॥
 kaṁ yāthaḥ kaṁ ha gachchhathaḥ kamachchhā yuñjāthe ratham ।
 kasya brahmāṇi raṇyatho vayan vāmuśmasīṣṭaye ।3॥
 pauraṁ chiddhyudaprutaṁ paura paura jinvathaḥ ।
 yadīm ṛbhītātātaye siṁhamiva druhaspade ॥4॥
 pra chyavānājjujuruṣo vavrimatkaṁ na muñchathaḥ ।
 yuvā yadī kṛthaḥ punarā kāmamṛṇve vadhvaḥ ॥5॥
 asti hi vāmiha stotā smasi vām saṁdṛśi śriye ।
 nū śrutaṁ ma ā gatamavobhirvājiniṁvasū ॥6॥
 ko vāmadya puruṇāmā vavne martyānām ।
 ko vipro vipravāhasā ko yaurvājiniṁvasū ॥7॥
 ā vām ratho rathānām yeṣṭho yātvaśvinā ।
 purū chidasmayustira āṅgūṣo martyeṣvā ॥8॥
 śamū ṣu vām madhūyuvāsmākamastu charkṛtiḥ ।
 arvāchīnā vichetasā vibhiḥ śyeneva dīyatam ॥9॥
 aśvinā yaddha karhi chichchhuśrūyātamimam havam ।
 vasvīrū ṣu vām bhujāḥ pṛīchanti su vām pṛchaḥ ॥10॥

३७४. प्रगाथः (Pragāthaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.८५.१-२

मा चिदन्यद् वि शंसत सखायो मा रिषण्यत ।
 इन्द्रमित् स्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्था च शंसत ॥१॥
 अवक्रक्षिणं वृषभं यथाजुरं गां न चर्षणीसहम् ।
 विद्वेषणं संवननोऽभयंकरं महिष्ठमुभयाविनम् ॥२॥
 mā chidanyad vi śaṁsata sakhāyo mā riṣaṇyata ।
 indramit stotā vṛṣaṇam sachā sute muhurukthā cha śaṁsata ॥1॥
 avakṛkṣiṇaṁ vṛṣabhaṁ yathājuraṁ gāṁ na carṣaṇīśaham ।
 vidvēṣaṇaṁ saṁvanano'bhayaṁkaraṁ mahiṣṭhamubhayaṁvinam ॥2॥

*avakrakṣiṇaṁ vṛṣabhaṁ yathājuraṁ gāṁ na charṣaṇīśaham ।
vidveṣaṇaṁ saṁvanano 'bhayaṁkaraṁ maṁhiṣṭhamubhayāvinam ॥2॥*

२. महेन्द्रः (Mahendraḥ) - य. (Yv.) ३३.५०

अस्मे रुद्रा मेहना पर्वतासो वृत्रहत्ये भरहूतौ सजोषाः ।

यः शं सते स्तुवते धायि पञ्च ऽ इन्द्रज्येष्ठा ऽ अस्मांश्च ऽ अवन्तु देवाः ॥५०॥

asme rudrā mehanā parvatāso vṛtrahatye bharahūtau sajoṣāḥ ।

yaḥ śaṁ sate stuvate dhāyi pajra 'indrajyeṣṭhā' asmāṁś' avantu devāḥ ॥50॥

३७५. प्रगाथः काण्वः (Pragāthaḥ Kāṇvaḥ)

१. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) ८.१०.१-६

यत्स्थो दीर्घप्रसन्नानि यद्वादो रोचने दिवः । यद्वा समुद्रे अध्याकृते गृहेऽत आ यातमश्विना ॥१॥

यद्वा यां मनवे संमिमिक्षथुरेवेत्काण्वस्य बोधतम् ।

बृहस्पतिं विश्वन्देवाँ अहं हुव इन्द्राविष्णू अश्विनावाशुहेषसा ॥२॥

त्या न्वश्विना हुवे सुदंससा गृभे कृता । ययोरस्ति प्र णः सख्यं देवेष्वध्याप्यम् ॥३॥

ययोरधि प्र याा असूरे सन्ति सूरयः ।

ता यास्याध्वरस्य प्रचेतसा स्वधाभिर्या पिबतः सोम्यं मधु ॥४॥

यदद्याश्विनावपाग्यत्प्राक्स्थो वाजिनीवसू ।

यद् द्रुह्यव्यनवि तुर्वशे यदौ हुवे वामथ मा गतम् ॥५॥

यदन्तरिक्षे पतथः पुरुभुजा यद्वेमे रोदसी अनु ।

यद्वा स्वधाभिरधितिष्ठथो रथमत आ यातमश्विना ॥६॥

yatstho dīrghaprasadmani yadvādo rochane divaḥ ।

yadvā samudre adhyākṛte grhe'ta ā yātamaśvinā ॥1॥

yadvā yāṁ manave saṁmimikṣathurevetkāṇvasya bodhatam ।

bṛhaspatim viśvandevāṁ ahaṁ huva indrāviṣṇū aśvināvāśuheṣasā ॥2॥

tyā nvaśvinā huve sudamsasā gr̥bhe kṛtā ।

yayorasti pra ṇaḥ sakhyam deveṣvadhyāpyam ॥3॥

yayoradhi pra yāā asūre santi sūrayaḥ ।

tā yāsyādhvarasya prachetasā svadhābhīryā pibataḥ somyam madhu ॥4॥

yadadyāśvināvapāgyatprākstho vājīnīvasū ।

yad druhyavyanavi turvaśe yadau huve vāmatha mā gatam ॥5॥

yadantarikṣe patathaḥ purubhujā yadveme rodasī anu ।

yadvā svadhābhīradhitiṣṭhatho rathamata ā yātamaśvinā ॥6॥

२. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.६२.१-१२; ८.६३.१-११; ८.६४.१-१२; ८.६५.१-१२; सा. (Sv.) १४२; १३५४-१३५६

ऋ. (Rv.) ८.६२.१-१२

प्रो अस्मा उपस्तुतिं भरता यज्जुजोषति ।

उक्थैरिन्द्रस्य माहिनं वयो वर्धन्ति सोमिनो भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥१॥

अयुजो अस्मो नृभिरैकः कृष्टीरयास्यः ।

पूर्वीरति प्र वावृधे विश्व जातान्योजसा भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥२॥

अहितेन चिदर्वता जीरदानुः सिपासति ।

प्रवाच्यमिन्द्र तत्त्व वीर्याणि करिष्यतो भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥३॥

आ याहि कृण्वाम त इन्द्र ब्रह्माणि वर्धना ।

येभिः शविष्ठ चाकनो भद्रमिह श्रवस्यते भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥४॥

धृषतश्चिद्धृषन्मनः कृणोषीन्द्र यत्तवम् ।

तीव्रैः सोमैः सपर्यतो नमोभिः प्रतिभूषतो भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥५॥

अव चष्ट ऋचीषमोऽवताँ इव मानुषः ।

जुष्टी दक्षस्य सोमिनः सखायं कुणुते युजं भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥६॥

विश्वे त इन्द्र वीर्य देवा अनु क्रतुं ददुः ।
 भुवो विश्वस्य गोपतिः पुरुष्टुत भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥७॥
 गृणे तदिन्द्र ते शव उपमं देवतातये ।
 यद्धसि वृत्रमोजसा शचीपते भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥८॥
 समनेव वपुष्यतः कृणवन्मानुषा युगा ।
 विदे तदिन्द्रश्चेतनमध श्रुतो भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥९॥
 उज्जातमिन्द्र ते शव उत्वामुत्त्व क्रतुम् ।
 भूरिगो भूरि वावृधुर्मघवन्तव शर्मणि भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥१०॥
 अहं च त्वं च वृत्रहन्त्सं युज्याव सनिभ्य आ ।
 अरातीवा चिदद्रिवोऽनु नौ शूर मंसते भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥११॥
 सत्यमिद्वा उ तं वयमिन्द्रं स्तवाम नानृतम् ।
 महीं असुन्वतो वधो भूरि ज्योतीषि सुन्वतो भद्रा इन्द्रस्य रातयः ॥१२॥

pro asmā upastutiṁ bharatā yajjujoṣati ।
ukthairindrasya māhinaṁ vayo vardhanti somino bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥1॥
ayujo asmo nṛbhirekaḥ kṛṣṭirayāsyah ।
pūrvīrati pra vāṛdhe viśva jātānyojasā bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥2॥
ahitena chidarvatā jīradānuḥ sipāsati ।
pravāchyamindra tattva vīryāṇi kariṣyato bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥3॥
ā yāhi kṛṇavāma ta indra brahmāṇi vardhanā ।
yebhiḥ śaviṣṭha chākano bhadramiha śravasyate bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥4॥
dhṛṣataśchiddhṛṣanmanaḥ kṛṇoṣīndra yattavam ।
tīvrailḥ somailḥ saparyato namobhiḥ pratibhūṣato bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥5॥
ava chaṣṭa ṛchiṣamo'vatām iva mānuṣaḥ ।
juṣṭvī dakṣasya sominaḥ sakhāyaṁ kuṇute yujaṁ bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥6॥
viśve ta indra vīrya devā anu kratuṁ daduḥ ।
bhuvo viśvasya gopatiḥ puruṣṭuta bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥7॥
gṛṇe tadindra te śava upamaṁ devatātaye ।
yaddhamṣi vṛtramojaśā śachīpate bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥8॥
samaneva vapuṣyataḥ kṛṇavanmānuṣā yugā ।
vide tadindraśchetanamadha śruto bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥9॥
ujjātamindra te śava uttvāmuttva kratum ।
bhūriḥ bhūri vāṛdhurmaghavantava śarmaṇi bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥10॥
aham cha tvaṁ cha vṛtrahantaṁ yujyāva sanibhya ā ।
arātīvā chidadrivo'nu nau śūra mānsate bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥11॥
satyamidvā u taṁ vayamindram stavāma nāṇṛtam ।
mahāṁ asunvato vadho bhūri jyotīṁsi sunvato bhadraṁ indrasya rātayaḥ ॥12॥

ऋ. (Rv.) ८.६३.१-११

स पूर्वो महानां वेनः क्रतुभिरानजे । यस्य द्वारा मनुष्यिता देवेषु धिय आनजे ॥१॥
 दिवो मानं नोत्सदन्त्यसोमपृष्ठासो अद्रयः । उक्था ब्रह्म च शंस्या ॥२॥
 स विद्वौ अंगिरोभ्य इन्द्रो गा अवृणोदप । स्तुषे तदस्य पौंस्यम् ॥३॥
 स प्रलथा कविवृध इन्द्रो वाकस्य वक्षणिः । शिवो अर्कस्य होमन्यस्मत्रा गन्त्ववसे ॥४॥
 आदू नु ते अनु क्रतुं स्वाहा वरस्य यज्यवः । श्वत्रकर्मा अनूषतेन्द्र गोत्रस्य दावने ॥५॥
 इन्द्रे विश्वानि वीर्या कृतानि कर्त्तानि च । यमर्का अध्वरं विदुः ॥६॥
 यत्पाञ्चजन्यया विशेन्द्रे घोषा असृक्षत । अस्तृणाद् बर्हणा विपोऽर्यो मानस्य स क्षयः ॥७॥
 इयमु ते अनुष्टुतिश्चकृषे तानि पौंस्या । प्रावश्चक्रस्य वर्तनिम् ॥८॥
 अस्य वृष्णो व्योदन उरु क्रमिष्ट जीवसे । यवं न पश्व आ ददे ॥९॥
 तद्धाना अवस्यवो युष्माभिर्दक्षपितरः । स्याम मरुत्वतो वृधे ॥१०॥
 ववृत्विषाय धाम्न ऋक्भिः शूर नोनुमः । जेषमेन्द्र त्वया युजा ॥११॥

sa pūrvyo mahānām venah kratubhirānaje /
 yasya dvārā manuspītā deveṣu dhiya ānaje ||1 ||
 divo mānām notsadantyasomapṛṣṭhāso adrayah / ukthā brahma cha śāntiṣyā ||2 ||
 sa vidvām aṅgirobhya indro gā avṛṇodapa / stuṣe tadasya paumṣyam ||3 ||
 sa pratnathā kavivṛdha indro vākasya vakṣaṇiḥ /
 śīvo arkasya homanyasmatrā gantvavase ||4 ||
 ādū nu te anu kratum svāhā varasya yajyavaḥ /
 śvatrakarmā anūṣatendra gotrasya dāvane ||5 ||
 indre viśvāni vīryā kṛtāni kartvāni cha / yamarkā adhvarām viduḥ ||6 ||
 yatpāmchajanyayā viśendre ghoṣā asṛkṣata /
 aṣṭṇād barhaṇā vipo3 ryo mānasya sa kṣayah ||7 ||
 iyaṁ te anuṣṭutiśchakṛṣe tāni paumṣyā / prāvaśchakrasya vartanim ||8 ||
 asya vṛṣṇo vyodana uru kramiṣṭa jīvase / yavaṁ na paśva ā dade ||9 ||
 taddadhānā avasyavo yuṣmābhirdakṣapītarah / syāma marutvato vṛdhe ||10 ||
 vaḥṛtviyāya dhāmna ṛkvabhiḥ sūra nonumaḥ / jeṣamendra tvayā yujā ||11 ||

ऋ. (Rv.) ८.६४.१-१२

उत्त्वा मन्दन्तु स्तोमाः कृणुष्व राधो आद्रिवः । अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥१॥
 पदा पर्णी रराधसो नि बाधस्व महौ असि । नहि त्वा कश्चन प्रति ॥२॥
 त्वमीशिषे सुतानामिन्द्र त्वमसुतानाम् । त्वं राजा जनानाम् ॥३॥
 एहि प्रेहि क्षयो दिव्या३ घेषचर्षणीनाम् । ओभे पृणासि रोदसी ॥४॥
 त्वं चित्पर्वतं गिरिं शतवन्तं सहस्रिणम् । वि स्तोतृभ्यो रुरोजिथ ॥५॥
 वयम् त्वा दिवा सुते वयं नक्तं हवामहे । अस्माकं काममा पृण ॥६॥
 क्व१ स्य वृषभो युवा तुविग्रीवो अनानतः । ब्रह्मा कस्तं सपयति ॥७॥
 कस्य स्वित्सवनं वृषा जुजुष्वौ अव गच्छति । इन्द्र क उ स्विदा चके ॥८॥
 कं ते दाना असक्षत वृत्रहन्कं सुवीर्या । उक्थे क उ स्विदन्तमः ॥९॥
 अयं ते मानुषे जने सोमः पुरुषु सूयते । तस्येहि प्र द्रवा पिब ॥१०॥
 अयं ते शर्यणावति सुषोमायामधि प्रियः । आर्जीकीये मदन्तमः ॥११॥
 तमद्य राधसे महे चारुं मदाय घृष्वये । एहीमिन्द्र द्रवा पिब ॥१२॥

uttvā mandantu stomāḥ kṛṇuṣva rādho ādrivaḥ / ava brahmadviṣo jahi ||1 ||
 padā paṇīm rarādhaso ni bādhasva mahām asi / nahi tvā kaśchana prati ||2 ||
 tvamīśiṣe sutānāmindra tvamasutānām / tvam rājā janānām ||3 ||
 ehi prehi kṣayo divyā3 gheṣamcharṣaṇīnām / Obhe pṛṇāsi rodasī ||4 ||
 tyam chitparvataṁ giriṁ śatavantaṁ sahasriṇam / vi stotṛbhyo rurojitha ||5 ||
 vayamu tvā divā sute vyaṁ naktam havāmahe / asmākaṁ kāmamā pṛṇa ||6 ||
 kva1 sya vṛṣabho yuvā tuvigrīvo anānataḥ / brahmā kastaṁ saparyati ||7 ||
 kasya svitsavanaṁ vṛṣā jujuṣvām ava gachchhati / indra ka u svidā chake ||8 ||
 kaṁ te dānā asakṣata vṛtrahankaṁ suvīryā / ukthe ka u svidantamaḥ ||9 ||
 ayaṁ te mānuṣe jane somaḥ puruṣu sūyate / tasyehi pra dravā piba ||10 ||
 ayaṁ te śaryaṇāvati suṣomāyāmadhi priyaḥ / ājīkīye madintamaḥ ||11 ||
 tamadya rādhasa mahe chāruṁ madāya ghṛṣvaye /
 ehīmindra dravā piba ||12 ||

ऋ. (Rv.) ८.६५.१-१२

यदिन्द्र प्रागपागुदङ्ग्यग्वा हूयसे नृभिः । आ याहि तूयमाशुभिः ॥१॥
 यद्वा प्रस्रवणे दिवो मादयासे स्वर्णरि । यद्वा समुद्रे अन्धसः ॥२॥
 आ त्वा गीर्भिर्महामुरुं हुवे गामिव भोजसे । इन्द्र सोमस्य पीतये ॥३॥
 आ त इन्द्र महिमानं हरयो देव ते महः । रथे वहन्तु बिभ्रतः ॥४॥
 इन्द्र गृणीष उ स्तुषे महौ उग्र ईशानकृत् । एहि नः सुतं पिब ॥५॥
 सुतावन्तस्त्वा वयं प्रयस्वन्तो हवामहे । इदं नो बर्हिंरासदे ॥६॥

यच्चिद्धि शश्वतामसीन्द्र साधारणस्त्वम् । तं त्वा वयं हवामहे ॥७॥

इदं ते सोम्यं मध्वधुक्षत्रद्रिभिर्नरः । जुषाण इन्द्र तत्पिब ॥८॥

विश्वं अर्यो विपश्चितोऽति ख्यस्तूयमा गहि । अस्मे धेहि श्रवो बृहत् ॥९॥

दाता मे पृषतीनां राजा हिरण्यवीनाम् । मा देवा मघवा रिषत् ॥१०॥

सहस्रे पृषतीनामधिश्वन्द्रं बृहत्पृथु । शुक्रं हिरण्यमा ददे ॥११॥

नपातो दुर्गस्य मे सहस्रेण सुराधसः । श्रवो देवेष्वक्रत ॥१२॥

yadindra prāgapāgudaṇnyagvā hūyase nṛbhiḥ । ā yāhi tūyamāśubhiḥ ॥1॥

yadvā prasaravaṇe divo mādayāse svarṇare । yadvā samudre andhasaḥ ॥2॥

ā tvā gīrbhirmahāmuruṁ huve gāmiva bhojase । indra somasya pītaye ॥3॥

ā ta indra mahimānaṁ harayo deva te mahaḥ । rathe vahantu bibhrataḥ ॥4॥

indra gr̥ṇīṣa u stuṣe mahāṁ ugra īśānakṛt । ehi naḥ sutaṁ piba ॥5॥

sutāvantastvā vayaṁ prayasvanto havāmahe । idaṁ no barhīrāsade ॥6॥

yachchiddhi śaśvatāmasindra sādharāṇastvam । taṁ tvā vayaṁ havāmahe ॥7॥

idaṁ te somyaṁ madhavadhukṣannadribhīrnaraḥ । juṣāṇa indra tatpiba ॥8॥

viśvāṁ aryo vipaśchito'ti khyastūyamā gahi । asme dhehi śravo bṛhat ॥9॥

dātā me pṛṣatīnāṁ rājā hiraṇyavīnām । mā devā maghavā riṣat ॥10॥

sahasre pṛṣatīnāmadhiśchandraṁ bṛhatpṛthu । śukraṁ hiraṇyamā dade ॥11॥

napāto durgasya me sahasreṇa surādhasaḥ । śravo deveṣvakra ॥12॥

सा. (Sv.) १४२;

क्व ३स्य वृषभो युवा तुविग्रीवो अनानतः । ब्रह्मा कस्तं सपर्यति ॥८॥

kva 3sya vṛṣabho yuvā tuvigrīvo anānataḥ । brahmā kastaṁ saparyati ॥8॥

सा. (Sv.) १३५४-१३५६

उ त्वा मदन्तु सोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः । अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥१॥

पदा पणीनराधसो नि बाधस्व मह्यं असी । न हि त्वा कश्च न प्रति ॥२॥

त्वमीशिषे सुतानामिन्द्र त्वमसुतानाम् । त्वं राजा जनानाम् ॥३॥

u tvā madantu somāḥ kṛṇuṣva rādho adrivaḥ । ava brahmadviṣo jahi ॥1॥

padā paṇīnarādhaso ni bādhasva mahāṁ asi । na hi tvā kaścha na prati ॥2॥

tvamīśiṣe sutānāmindra tvamasutānām । tvaṁ rājā janānām ॥3॥

३. देवाः (Devāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.६३.१२

अस्मे रुद्रा मेहना पर्वतासो वृत्रहत्ये भरहूतौ सजोषाः ।

यः शंसते स्तुवते धायि पञ्च इन्द्रज्येष्ठा अस्माँ अवन्तु देवाः ॥१२॥

asme rudrā mehanā parvatāso vṛtrahatyē bharahūtau sajoṣāḥ ।

yah śaṁsate stuvate dhāyi pajra indrajyeṣṭhā asmāṁ avantu devāḥ ॥12॥

४. सोमः (Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.४८.१-१५

स्वादोरभक्षि वयसः सुमेधाः स्वाध्यो वरिवोवित्तरस्य ।

विश्वे यं देवा उत मर्त्यासो मधु ब्रुवन्तो अभि संचरन्ति ॥१॥

अन्तश्च प्रागा अदितिर्भवास्यवयाता हरसो दैव्यस्य ।

इन्द्रविन्द्रस्य सख्यं जुषाणः श्रौष्टीव धुरमनु राय ऋध्याः ॥२॥

अपाम सोमममृता अभूमागन्म ज्योतिरविदाम देवान् ।

किं नूनमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृत मर्त्यस्य ॥३॥

शं नो भव हृद आ पीत इन्द्रो पितेव सोम सूनवे सुशेवः ।

सखेव सख्य उरुशंस धीरः प्र ण आयुर्जीवसे सोम तारीः ॥४॥

इमे मा पीता यशस उरुष्यवो रथं न गावः समनाह पर्वसु ।

ते मा रक्षन्तु विस्रसश्चरित्रादुत मा स्नामाद्यवयन्त्विन्द्रवः ॥५॥

अग्निं न मा मथितं सं दिदीपः प्र चक्षय कृणुहि वस्यसो नः ।

अथा हि ते मद आ सोम मन्ये रेवाँ इव प्र चरा पुष्टिमच्छ ॥६॥

इषिरेण ते मनसा सुतस्य भक्षीमहि पित्र्यस्येव रायः ।

सोम राजन् प्र ण आयूंषि तारीरहानीव सूर्यो वासराणि ॥७॥
 सोम राजन् मृळया नः स्वस्ति तव स्मसि ब्रत्याऽस्तस्य विद्धि ।
 अलर्ति दक्ष उत मन्युरिन्दो मा नो अर्यो अनुकामं परा दाः ॥८॥
 त्वं हि नस्तन्वः सोम गोपा गात्रेगात्रे निषस्था नृचक्षाः ।
 यत्ते वयं प्रमिनाम व्रतानि स नो मृळ सुषखा देव वस्यः ॥९॥
 ऋदूदरेण सख्या सचेय यो मा न रिष्येद्धर्यश्च पीतः ।
 अयं यः सोमो न्यधाय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यायुः ॥१०॥
 अप त्या अस्थुरनिरा अमीवा निरत्रसन्तमिषीचीरभैषुः ।
 आ सोमो अस्माँ अरुहद्विहाया अगन्म यत्र प्रतिरन्त आयुः ॥११॥
 यो न इन्दुः पितरो हत्सु पीतोऽमर्त्यो मर्त्या आविवेश ।
 तस्मै सोमाय हविषा विधेम मृळीके अस्य सुमतौ स्याम ॥१२॥
 त्वं सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ ।
 तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥१३॥
 त्रातारो देवा अधि वोचता नो मा नो निद्रा ईशत मोत जल्पिः ।
 वयं सोमस्य विश्वह प्रियासः सुवीरासो विदथमा वदेम ॥१४॥
 त्वं नः सोम विश्वतो वयोधास्त्वं स्वर्विदा विशा नृचक्षाः ।
 त्वं न इन्द्र ऊतिभिः सजोषाः पाहि पश्चातादुत वा पुरस्तात् ॥१५॥

*svādorabhakṣi vayasah sumedhāḥ svādhyo varivovittarasya ।
 viśve yaṁ devā uta martyāso madhu bruvanto abhi saṁcharanti ॥1॥
 antaścha prāgā aditirbhavāsyavayātā haraso daivyasya ।
 indavindrasya sakhyam juṣāṇaḥ śrauṣṭīva dhuramanu rāya ṛdhyāḥ ॥2॥
 apāma somamamṛtā abhūmāganma jyotiravidāma devān ।
 kim nūnamasmānkrṇavadarātīḥ kimu dhūrtiramṛta martyasya ॥3॥
 śam no bhava hṛda ā pīta indo piteva soma sūnave suśevaḥ ।
 sakheva sakhya uruśamśa dhīraḥ pra ṇa āyurjīvase soma tāriḥ ॥4॥
 ime mā pītā yaśasa uruṣyavo rathan na gāvaḥ samanāha parvasu ।
 te mā rakṣantu viśrasaścharitrāduta mā srāmādyavayantvindavaḥ ॥5॥
 agimna na mā mathitam sam didīpaḥ pra chakṣaya kṛṇuhi vasyaso naḥ ।
 athā hi te mada ā soma manye revāṁ iva pra charā puṣṭimachchha ॥6॥
 īṣireṇa te manasā sutasya bhakṣīmahi pitrayasyeva rāyaḥ ।
 soma rājan pra ṇa āyūṁṣi tārihānīva sūryo vāsarāṇi ॥7॥
 soma rājan mṛḷayā naḥ svasti tava smasi vratyāḥ stasya viddhi ।
 alartī dakṣa uta manyurindo mā no aryo anukāmaṁ parā dāḥ ॥8॥
 tvam hi nastanvaḥ soma gopā gātregātre niṣastthā nṛchakṣāḥ ।
 yatte vayam pramināma vratāni sa no mṛḷa suśakhā deva vasyaḥ ॥9॥
 ṛdūdareṇa sakhyā sacheya yo mā na riṣyeddharyaścha pītaḥ ।
 ayam yaḥ somo nyadhāyyasme tasmā indram pratiramemyāyuh ॥10॥
 apa tyā asthuranirā amīvā niratrasantamiṣīchīrabhaiṣuḥ ।
 ā somo asmāṁ aruhadvihāyā aganma yatra pratiranta āyuh ॥11॥
 yo na induh pitaro hṛtsu pīto'martyo matmryā āviveśa ।
 tasmai somāya haviṣā vidhema mṛḷike asya sumatau syāma ॥12॥
 tvam soma pītṛbhiḥ saṁvidāno'nu dyāvāpṛthivī ā tatantha ।
 tasmai ta indo haviṣā vidhema vayam syāma patayo rayīṇām ॥13॥
 trātāro devā adhi vachatā no mā no nidrā īśata mota jalpiḥ ।
 vayam somasya viśvaha priyāsaḥ suvīrāso vidathamā vadema ॥14॥
 tvam naḥ soma viśvato vayodhāstvam svarvidā viśa nṛchakṣāḥ ।
 tvam na inda ūtibhiḥ sajoṣāḥ pāhi paśchātāduta vā purastāt ॥15॥*

३७६. प्रगाथः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. ८.६४.१); गाधः (सार्षेदी.) (Pragāthaḥ Kāṇvaḥ [Ssb.

Sas. Rss.8.64.1); Gādhaḥ [SAD.]

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) १९४

उत्त्वा मन्दन्तु सोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः । अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥१॥

uttvā mandantu somāḥ kṛṇuṣva rādho adrivaḥ । ava brahmadviṣo jahi ॥1॥

३७७. प्रगाथो घौरः काण्वः (Pragātho Ghaurah Kāṇvaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) २४२; ३९१; १३६०-१३६१

सा. (Sv.) २४२

मा चिदन्यद्वि शंसत सखायो मा रिषण्यत ।

इन्द्रमिस्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्था च शंसत ॥१॥

mā chidanyadvi śaṁsata sakhāyo mā riṣanyata ।

indramitstotā vṛṣaṇam sachā sute muhurukthā cha śaṁsata ॥1॥

सा. (Sv.) ३९१

गृणे तदिन्द्र ते शव उपमां देवतातये । यद्धंसि वृत्रमोजसा शचीपते ॥१॥

gṛṇe tadindra te śava upamāṁ devatātaye । yaddhamṣi vṛtramojasā śachīpate ॥1॥

सा. (Sv.) १३६०-१३६१

मा चिदन्यद्वि शंसत सखायो मा रिषण्यत ।

इन्द्रमिस्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्था च शंसत ॥१॥

अवक्रक्षिण वृषभं यथा जुवं गां न चर्षणीसहम् ।

विद्वेषणं संवननमुभयंकरं मंहिष्ठमुभयाविनम् ॥२॥

mā chidanyadvi śaṁsata sakhāyo mā riṣanyata ।

indramitstotā vṛṣaṇam sachā sute muhurukthā cha śaṁsata ॥1॥

avakrakṣiṇa vṛṣabham yathā juvaṁ gāṁ na charṣaṇīśaham ।

vidveṣaṇam saṁvananamubhayaṁkaraṁ maṁhiṣṭhamubhayaṁvinam ॥2॥

३७८. प्रगाथो घौरः काण्वो वा (Pragātho Ghaurah Kāṇvo Vā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१.१-२९

मा चिदन्यद्वि शंसत सखायो मा रिषण्यत ।

इन्द्रमिस्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्था च शंसत ॥१॥

अवक्रक्षिणं वृषभं यथाजुरं गां न चर्षणीसहम् ।

विद्वेषणं संवननोभयंकरं मंहिष्ठमुभयाविनम् ॥२॥

यच्चिद्धि त्वा जना इमे नाना हवन्त ऊतये ।

अस्माकं ब्रह्मेदमिन्द्र भूतु तेऽहा विश्वा च वर्धनम् ॥३॥

वि तर्तूर्यन्ते मघवन् विपश्चितोऽर्यो विपो जनानाम् ।

उप क्रमस्व पुरुरूपमा भर वाजं नेदिष्ठमूतये ॥४॥

महे चन त्वामद्रिवः परा शुल्काय देयाम् ।

न सहस्राय नायुताय वज्रिवो न शताय शतामघ ॥५॥

वस्यँ इन्द्रासि मे पितुरुत भ्रातुरभुञ्जतः ।

माता च मे छछयथः समा वसो वसुत्वनाय राधसे ॥६॥

क्रेयथ कवेदासि पुरुत्रा चिद्धि ते मनः ।

मलर्षि युध्म खजकृत पुरन्दर प्र गायत्रा अगासिषुः ॥७॥

प्रास्मै गायत्रमर्जत वावातुर्यः पुरन्दरः ।

याभिः काण्वस्योप बर्हिःरासदं यास्वज्जी भिनत्पुरः ॥८॥

ये ते सन्ति दशग्विनः शतिनो ये सहस्रिणः ।

अश्वासो ये ते वृषणो रघुद्वुवस्तेभिर्नस्तूयमा गहि ॥९॥

आ त्वश्द्य सबर्दुघां हुवे गायत्रवेपसम् ।

इन्द्रं धेनुं सुदुघामन्यामिषमुरुधारामरंकृतम् ॥१०॥

यत्तुदत् सूर एतशं वंकू वातस्य पर्णिना ।
 वहत् कुत्समार्जुनेयं शतक्रतुः त्सरद् गन्धर्वमस्तुतम् ॥११॥
 य ऋते चिदभिषिषः पुरा जत्रुभ्य आतृदः ।
 संधाता सनिंध मघवा पुरुवसुरिष्कर्ता विहुतंपुनः ॥१२॥
 मा भूम निष्ठ्याइवेन्द्र त्वदरणा इव ।
 वनानि न प्रजहितान्यद्विवो दुरोषासो अमन्महि ॥१३॥
 अमन्महीदनाशवोऽनुग्रासश्च वृत्रहन् ।
 सकृत्सु ते महता शूर राधसानु स्तोमं मुदीमहि ॥१४॥
 यदि स्तोमं मम श्रवदस्माकमिन्द्रमिन्द्रवः ।
 तिरः पवित्रं ससुवांस आशवो मन्दन्तु तुग्र्यवृधः ॥१५॥
 आ त्वश्च सधस्तुतिं वावातुः सख्युरा गहि ।
 उपस्तुतिर्मघोनां प्र त्वावत्वधा ते वशिम् सुष्टुतिम् ॥१६॥
 सोता हि सोममद्रिभिरेमेनमप्सु धावत ।
 गव्या वस्त्रेव वासयन्त इन्नरो निर्धुक्षन्वक्षणाभ्यः ॥१७॥
 अध ज्मो अध वा दिवो बृहतो राचनादधि ।
 अया वर्धस्व तन्वा गिरा ममा जाता सुक्रतो पृण ॥१८॥
 इन्द्राय सु मदिन्तमं सोमं सोता वरेण्यम् ।
 शक्र एणं पीपयद्विश्वया धिया हिन्वानं न वाजयुम् ॥१९॥
 मा त्वा सोमस्य गल्दया सदा याचन्नहं गिरा ।
 भूर्णि मृग न सवनेषु चुक्रुधं क ईशानं न याचिषत् ॥२०॥
 मदेनेषितं मदमुग्रमुग्रेण शवसा ।
 विश्वेषां तरुतारं मदच्युतं मदे हि ष्मा ददाति नः ॥२१॥
 शेवारे वार्या पुरु देवो मर्ताय दाशुषे ।
 स सुन्वते च स्तुवते च रासते विश्वगूर्तो अरिष्टुतः ॥२२॥
 एन्द्र याहि मत्स्व चित्रेण देव राधसा ।
 सरा न प्रास्युदरं सपीतिभिरा सोमेभिरु स्फिरम् ॥२३॥
 आ त्वा सहस्रमा शतं शुक्ता रथे हिरण्यये ।
 ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥२४॥
 आ त्वा रथे हिरण्यये हरी मयूरशेष्या ।
 शितिपृष्ठा वहतां मध्वो अन्धसो विवक्षणस्य पीतये ॥२५॥
 पिबा त्वशस्य गिर्वणः सुतस्य पूर्वपा इव ।
 परिष्कृतस्य रसिन इयमासुतिश्चरुर्मदाय पत्यते ॥२६॥
 य एको अस्ति दंसना महाँ उग्रो अभि व्रतैः ।
 गमत्स शिप्री न स योषदा गमद्भवं न परि वर्जति ॥२७॥
 त्वं पुरं चरिष्वं वधैः शुष्णस्य सं पिणक् ।
 त्वं भा अनु चरो अध द्विता यदिन्द्र हव्यो भुवः ॥२८॥
 मम त्वा सूर उदिते मम मध्यन्दिने दिवः ।
 मम प्रपित्वे अपिशर्वरे वसवा स्तोमासो अवृत्सत ॥२९॥

mā chidanyadvi śamsata sakhāyo mā riṣanyata ।

indramitstotā vṛṣaṇam sachā sute muhurukthā cha śamsata ॥1॥

avakrakṣiṇam vṛṣabham yathājuraṁ gāṁ na charṣaṇīsam ।

vidveṣaṇam saṁvananobhayaṁkaraṁ maṁhiṣṭhamubhayāvinam ॥2॥

yachchiddhi tvā janā ime nānā havanta ūtaye ।

asmākaṁ brahmedamindra bhūtu te'hā viśvā cha vardhanam ॥3॥

vi tartūryante maghavan vipāśchito'ryo vipo janānām ।

upa kramasva pururūpamā bhara vājam nediṣṭhamūtaye ॥4॥

mahe chana tvāmadrivaḥ parā śulkāya deyaṁ ।

na sahasrāya nāyutāya vajrivo na śatāya śatāmagha ||5 ||
 vasyāṁ indrāsi me pituruta bhrāturabhumjataḥ |
 mātā cha me chhachhayathaḥ samā vaseā vasutvanāya rādhase ||6 ||
 kveyatha kavedāsi purutrā chiddhi te manaḥ |
 malarṣi yudhma khajakṛta purandara pra gāyatrā agāsiṣuḥ ||7 ||
 prāsmāi gāyatramarjata vāvāturyaḥ purandaraḥ |
 yābhiḥ kāṇvasyopa barhirāsadam yāsdvajrī bhinatpuraḥ ||8 ||
 ye te santi daśagvinaḥ śatino ye sahasriṇaḥ |
 aśvāso ye te vṛṣaṇo raghudruvastebhirnastūyamā gahi ||9 ||
 ā tva1dya sabardughām huve gāyatravepasam |
 indram dhenurim sudughāmanyāmiṣamurudhārāmaramikṛtam ||10 ||
 yattudat sūra etaśam vaṁkū vātasya parṇinā |
 vahat kutsamārjuneyaṁ śatakratuḥ tsarad gandharvamastṛtam ||11 ||
 ya ṛte chidabhiśriṣaḥ purā jatrubhya ātṛdaḥ |
 samdhātā sanimdhā maghavā purūvasuriṣkartā vihrutaṁpunaḥ ||12 ||
 mā bhūma niṣtyāivendra tvadaraṇā iva |
 vanāni na prajahitānyadrivo duroṣāso amanmahī ||13 ||
 amanmahīdanāśavo 'nugrāsaścha vṛtrahan |
 sakṛtsu te mahatā sūra rādhasānu stomam mudīmahi ||14 ||
 yadi stomam mama śravasasmākamindramindavaḥ |
 tiraḥ pavitraṁ sasṛvāṁsa āśavo mandantu tugryavṛdhaḥ ||15 ||
 ā tva1dya sadhastutiṁ vāvātuḥ sakhyurā gahi |
 upastutirmaghonām pra tvāvatvadhā te vaśmi suṣṭutim ||16 ||
 sotā hi somamadribhiremenamapsu dhāvata |
 gavyā vastreva vāsayanta innaro nirdhukṣanvakṣaṇābhyaḥ ||17 ||
 adha jmo adha vā divo bṛhato rāchanādadhi |
 ayā vardhasva tanvā girā mamā jātā sukrato pṛṇa ||18 ||
 indrāya su madintamaṁ somaṁ sotā vareṇyam |
 śakra eṇam pīpayadvīśvayā dhiyā hinvānam na vājayum ||19 ||
 mā tvā somasya galdayā sadā yāchannaham girā |
 bhūrṇi mṛgra na savaneṣu chukrudham ka īśanam na yāchiṣat ||20 ||
 madeneṣitam madamugramugreṇa śavasā |
 viśveṣām tarutāram madachyutam made hi śmā dadāti naḥ ||21 ||
 śevāre vāryā puru devo martāya dāśuṣe |
 sa sunvate cha stuvate cha rāsate viśvagūrto ariṣṭutaḥ ||22 ||
 endra yāhi matsva chitreṇa deva rādhasā |
 sarā na prāsyudaram sapītibhirā somebhiruru sphiram ||23 ||
 ā tvā sahasramā śatam śuktā rathe hiraṇyaye |
 brahmayujo haraya indra keśino vahantu somapītaye ||24 ||
 ā tvā rathe hiraṇyaye harī mayūraśēpyā |
 śitipṛṣṭhā vahatām madhvo andhaso vivakṣaṇasya pītaye ||25 ||
 pibā tva1sya girvaṇaḥ sutasya pūrvapā iva |
 pariṣkṛtasya rasina iyamāsutiścharurmadāya patyate ||26 ||
 ya eko asti daṁsanā mahām ugro abhi vrataiḥ |
 gamatsa śiprī na sa yoṣadā gamaddhavam na pari varjati ||27 ||
 tvam puram chariṣṇvam vadhaiḥ śuṣṇasya sam piṇak |
 tvam bhā anu charo adha dvitā yadindra havyo bhuvaḥ ||28 ||
 mama tvā sūra udite mama madhyandine divaḥ |
 mama prapitve apiśarvare vasavā stomāso avṛtsata ||29 ||

३७९. प्रचेताः (Prachetāḥ)

१. दुःस्वप्नघ्नम् (Duḥsvapnaghnam) - ऋ. (Rv.) १०.१६४.१-५; अ. (Av.) २०.९६.२४

ऋ. (Rv.) १०.१६४.१-५

अपेहि मनसस्पतेऽप क्राम परश्चर । परो निऋत्या आ चक्ष्व बहुधा जीवतो मनः ॥१॥

भद्रं वै वरं वृणते भद्रं युजन्ति दक्षिणम् । भद्रं वैवस्वते चक्षुर्बहुत्रा जीवतो मनः ॥२॥

यदाशसा निः शसाभिः शमोपारिम जाग्रतो यत्स्वपन्तः ।

अग्निर्विश्वान्यप दुष्कृतान्यजुष्टान्यारे अस्मदधातु ॥३॥

यदिन्द्र ब्रह्मणस्पतेऽभिद्रोहं चरामसि । प्रचेता न अंगिरसो द्विषतां पातंहसः ॥४॥

अजैष्माद्यासनाम चाभूनागसो वयम् ।

जाग्रत्स्वप्नः संकल्पः पापो यं द्विष्मस्तं स ऋच्छतु यो नो द्वेष्टि तमृच्छतु ॥५॥

apehi manasaspate'pa krāma paraśchara /

paro nīrtyā ā chakṣava bahudhā jīvato manaḥ ॥1॥

bhadraṁ vai varam vṛṇate bhadraṁ yujjanti dakṣiṇam /

bhadraṁ vaivasvate chakṣurbahutrā jīvato manaḥ ॥2॥

yadāśasā niḥ śasābhiśamopārima jāgrato yatsvapantaḥ /

agnirviśvānyapa duṣkṛtānyajuṣṭānyāre asmaddadhātu ॥3॥

yadindra brahmaṇaspate'bhidrohaṁ charāmasi /

prachetā na āṅgirasō dviṣatāṁ pātvarīhasaḥ ॥4॥

ajaiṣmādyāsanāma chābhūnāgasō vayam /

jāgratsvapnaḥ saṁkalpaḥ pāpo yaṁ dviṣmastaṁ sa ṛchchhatu yeā no dveṣṭi

tamṛchchhatu ॥5॥

अ. (Av.) २०.९६.२४

अपेहि मनसस्पते पक्राम परश्चर । परो निऋत्या आ चक्ष्व बहुधा जीवतो मनः ॥२४॥

apehi manasaspate pakrāma paraśchara /

paro nīrtyā ā chakṣava bahudhā jīvato manaḥ ॥24॥

३८०. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ३.४; १२.११७; २०.१४; २२; २२.३; १६; १९

य. (Yv.) ३.४

उप त्वाग्ने हविषमतीर्घृताचीर्यन्तु हर्यत । जुषस्व समिधो मम ॥४॥

upa tvāgne haviṣamatīrghṛtāchīryantu haryata / juṣasva samidho mama ॥4॥

य. (Yv.) १२.११७

अग्निः प्रियेषु धामसु कामो भूतस्य भव्यस्य । सम्राडेको विराजति ॥११७॥

agniḥ priyeṣu dhāmasu kāmō bhūtasya bhavyasya / samrāḍeko virājati ॥117॥

य. (Yv.) २०.१४

यदेवा देवहेडनं देवासश्चक्रुः वयम् । अग्निर्मा तस्मादेनसो विश्वाचमुचत्वं हसः ॥१४॥

yaddevā devaheḍanaṁ devāśaśchakṛmā vayam / agnirmā tasmādenaso

viśvānmumichatvaṁ hasaḥ ॥14॥

य. (Yv.) २०.२२

अपो ऽ अद्यान्वचारिषंसेन समसृक्षमहि ।

पयस्वानग्न ऽ आगमं तं मा संसृज वर्चसा प्रजया च धनेन च ॥२२॥

apo 'adyānvachāriṣaṁrasena samasṛkṣamahi /

payasvānagna 'āgamam taṁ mā saṁsṛja varchasaḥ prajāyā cha dhanena cha ॥22॥

य. (Yv.) २२.३

अभिधा ऽ असि भुवनमसि यन्तासि धर्ता ।

स त्वमग्निं वैश्वानरं सप्रथसं गच्छ स्वाहाकृतः ॥३॥

abhidhā' asi bhuvanamasi yantāsi dhartā /

sa tvamagniṁ vaiśvānaramsaprathasaṁ gachchha svāhākṛtaḥ ॥3॥

य. (Yv.) २२.१६

स हव्यवाडमर्त्यऽ उशिग्दूतश्चनोहितः । अग्निर्धिया समृण्वति ॥१६॥

sa havyavāḍamartya ' uśigdūtaśchanohitaḥ / agnirdhiyā samṛṇvati ॥16॥

य. (Yv.) २२.१९

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्चोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि मयोऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यसि वृषासि नृम्याऽसि ।

युयुर्नामासि शिशुर्नामास्यादित्यानां पत्वान्विहि देवाऽआशापालाऽ एतं देवेभ्योऽश्वं मेधाय

प्रोक्षितं रन्तिरिह रमतामिह धृतिरिह स्वधृतिः स्वाहा ॥१९॥

vibhūrmātrā prabhūḥ pitrāśvo'si hayo'syatyo'si mayo'syarvāsi saptirasi vājyasi vṛṣāsi nṛmṇā'si / yuyurnāmāsi śiśurnāmāsyādityānām patvānvihi devā'āśāpālā ' etam devebhyo'svam medhāya

prokṣitam rantirihā ramatāmiha dhṛtiriha svadhṛtiḥ svāhā ॥19॥

२. अग्नि-अब्-बृहस्पतयः (Agni-Ab-Bṛhaspatayaḥ) - य. (Yv.) ४.७

आकूत्यै प्रयुजेऽग्नये स्वाहा मेधायै मनसेऽग्नये स्वाहा दीक्षायै तपसेऽग्नये स्वाहा सरस्वत्यै पूष्णेऽग्नये स्वाहा ।

आपो दोवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो द्यावापृथिवीऽ उरोऽ अन्तरिक्ष ।

बृहस्पतये हविषा विधेम स्वाहा ॥७॥

ākūtyai prayuje'gnaye svāhā medhāyai manase'gnaye svāhā dīkṣāyai tapase'gnaye

svāhā sarasvatyai pūṣṇe'gnaye svāhā / āpo dovirbṛhatirviśvaśambhuvo dyāvāpṛthivī ' uro ' antarikṣa / bṛhaspataye haviṣā vidhema svāhā ॥7॥

३. अग्नि वायुसूर्याः (Agni Vāyusūryāḥ) - य. (Yv.) ३.५

भूर्भुवः स्व द्यौरिव भूम्रा पृथिवीव वरिम्णा ।

तस्यास्ते पृथिवी देवयजनि पृष्ठेऽग्निमन्नादमन्नाद्यादधे ॥५॥

bhūrbhuvaḥ sva dyauriva bhūmnā pṛthivīva varimṇā /

tasyāste pṛthivī devayajani pṛṣṭhe'gnimannādamannādyādadhē ॥5॥

४. अग्नि सूर्योः (Agni Sūryauḥ) - य. (Yv.) ३.९

अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहा । अग्निर्वर्चो ज्योतिर्वर्चः स्वाहा सूर्यो वर्चो ज्योतिर्वर्चः स्वाहा । ज्योतिः सूर्यः सूर्यो ज्योतिः स्वाहा ॥९॥

agnirjyotirjyotiragniḥ svāhā sūryo jyotirjyotiḥ sūryaḥ svāhā / agnirvarchcho

jyotirvarchchaḥ svāhā sūryo varchcho jyotirvarchchaḥ svāhā / jyotiḥ sūryaḥ sūryyo

jyotiḥ svāhā ॥9॥

५. अग्न्यादयः (Agnyaḍayaḥ) - य. (Yv.) २२.६; २७; २३.१७; २४.६; ९; १२; १४; १६; २३; ३४; २५.४

य. (Yv.) २२.६

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहापां मोदाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा वायवे स्वाहा विष्णवे स्वाहेन्द्राय स्वाहा बृहस्पतये

स्वाहा मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा ॥६॥

agnaye svāhā somāya svāhāpāṁ modāya svahā savitre svāhā vāyave svāhā viṣṇave

svāhendrāya svāhā bṛhaspataye svāhā mitrāya svāhā varuṇāya svāhā ॥6॥

य. (Yv.) २२.२७

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेन्द्राय स्वाहा पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा दिग्भ्यः

स्वहाशाभ्यः स्वाहोर्व्यै दिशे स्वाहा वाच्यै दिशे स्वाहा ॥२७॥

agnaye svāhā somāya svāhendrāya svāhā pṛthivyai svāhāntarikṣāya svāhā dive svāhā digbhyaḥ

svahāśābhyaḥ svāhorvyai diśe svāhā rvāchyai diśe svāhā ॥27॥

य. (Yv.) २३.१७

अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त सऽ एतं लोकमजयद्यस्मिन्नग्निः स ते लोको भविष्यति तं जेष्यसिपिबैताऽ अपः ।

वायुः पशुरासीत्तेनायजन्त सऽ एतं लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स ते लोको

भविष्यति तं जेष्यसि पिबैता ऽ अपः । सूर्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स ऽ एतं
 लोकमजयद्यस्मिन्सूर्यः सते लोको भविष्यति तं जेष्यसि पिबैता ऽ अपः ॥१७॥
agniḥ paśurāsīttenāyajanta sa ' etaṁ lokamajayadyasminnagniḥ sa te loko bhaviṣyati
taṁ jeṣyasi pibaitā ' apaḥ । vāyuḥ paśurāsīttenāyajanta sa ' etaṁ
lokamajayadyasminvāyuḥ sa te loko
bhaviṣyati taṁ jeṣyasi pibaitā ' apaḥ । sūryaḥ paśurāsīttenāyajanta sa ' etaṁ
lokamajayadyasminsūryaḥ sate loko bhaviṣyati taṁ jeṣyasi pibaitā ' apaḥ ॥17॥

य. (Yv.) २४.६

कृष्णग्रीवाऽआग्नेयाः शितिभ्रवो वसूनांरोहिता रुद्राणां श्वेता ऽ अवरोकिण ऽ आदित्यानां नभोरूपाः पार्जन्याः
 ॥६॥
kṛṣṇagrīvā'āgneyāḥ śitibhravo vasūnāṁrohitā rudrāṇāṁ śvetā ' avarokiṇa '
ādityānāṁ nabhorūpāḥ pārjanyaḥ ॥6॥

य. (Yv.) २४.९

कृष्णग्रीवाऽआग्नेया बभ्रवः सौम्याः श्वेता वायव्याऽअविताऽआदित्यै सरूपा
 धात्रे वत्सतयो देवानां पत्नीभ्यः ॥९॥
kṛṣṇagrīvā'āgneyā babhravaḥ saumyāḥ śvetā vāyavyā'avitā'adityai sarūpā
dhātre vatsataryo devānāṁ patnībhyaḥ ॥9॥

य. (Yv.) २४.१२

त्र्यवयो गायत्र्यै पंचावयस्त्रिष्टुभे दित्यवाहो जगत्यै त्रिवत्सा ऽ अनुष्टुभे
 तुर्यवाह ऽ उष्णिहे ॥१२॥

य. (Yv.) २४.१४

कृष्णग्रीवा ऽ आग्नेया बभ्रवः सौम्या ऽ उपध्वस्ताः सावित्रा वत्सतयः सारस्वत्यः श्यामाः पौष्णाः पृश्नयो मारुता
 बहुरूपा वैश्वदेवा वशा द्यावापृथिवीयाः ॥१४॥
kṛṣṇagrīvā ' āgneyā babhravaḥ saumyā ' upadhvastāḥ sāvitṛā vatsataryaḥ sārasvatyaḥ
śyāmāḥ pauṣṇāḥ pṛśnayo mārutā bahurūpā vaiśvadevā vaśā dyāvāpṛthivīyāḥ ॥14॥

य. (Yv.) २४.१६

अग्नेऽनीकवते प्रथमजानालभते मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यः सवात्यान् मरुद्भ्यो गृहमेधिम्यो बष्किहान् मरुद्भ्यः
 क्रीडिभ्यः सं सृष्टान् मरुद्भ्यः स्वतवद्भ्योऽनुसृष्टान् ॥१६॥
agne'nīkavate prathamajānālabhate marudbhyaḥ sāntapanebhyaḥ savātyān
marudbhyo gr̥hamedhimyo baṣkihān marudbhyaḥ kṛīḍibhyaḥ saṁ sṛṣṭān
marudbhyaḥ svatavadbhyo'nusṛṣṭān ॥16॥

य. (Yv.) २४.२३

अग्नये कुतारूनालभते वनस्पतिभ्यः ऽ उलूकानग्नीषोमाभ्यां चाषानश्चिभ्यां मयूरान् मित्रावरुणाभ्यांकपोतान्
 ॥२३॥
agnaye kuṭārūnālabhate vanaspatibhya ' ulūkāgniṣomābhyāṁ chāṣānaśvibhyaṁ
mayūrān mitrāvaruṇābhyāṁkapotān ॥23॥

य. (Yv.) २४.३४

सुपर्णः पार्जन्यऽआतिर्वाहसो दर्विदा ते वायवे बृहस्पतये वाचस्पतये पैंगराजोऽलजऽआन्तरिक्षः
 प्लवो मदुर्मत्स्यस्ते नदीपतये द्यावापृथिवीयः कूर्मः ॥३४॥
suparṇaḥ pārjanya'ātirvāhaso darvidā te vāyave bṛhaspataye vāchaspataye
paiṁgarājo'laja'āntarikṣaḥ
plavo madgurmatsyaste nadīpataye dyāvāpṛthivīyāḥ kūrmaḥ ॥34॥

य. (Yv.) २५.४

अग्नेः पक्षतिर्वायोर्नपक्षतिरिन्द्रस्य तृतीया सोमस्य चतुर्थ्यदित्यै पंचमीन्द्राण्यै
 षष्ठीमरुतांसप्तमी बृहस्पतेरष्टम्यर्यम्णो नवमी धातुर्दशमीन्द्रस्यैकादशी
 वरुणस्य द्वादशी यमस्य त्रयोदशी ॥४॥
agneḥ pakṣatirvāyornipakṣatirindrasya tṛtīyā somasya chaturthyadityai

*pañchamīndrānyai
 śaṣṭhīmarutāmsaptamī bṛhaspateraṣṭamyaryamṇo navamī
 dhāturdaśamīndrasyaikādaśī
 varuṇasya dvādaśī yamasya trayodaśī ॥4 ॥*

६. अतिमृत्युः (Atimṛtyuḥ) - अ. (Av.) ४.३५.१-७

यमोदनं प्रथमजा ऋतस्य प्रजापतिस्तपसा ब्रह्मणेऽपचत् ।
 यो लोकानां विधृतिर्नाभिरेषात् तेनौदनेनाति तराणि मृत्युम् ॥१ ॥
 येनातरन् भूतकृतोऽति मुल्यं यमन्वविन्दन् तपसा श्रमेण ।
 यं पपाच ब्रह्मणे ब्रह्म पूर्वं तेनौदनेनाति तराणि मृत्युम् ॥२ ॥
 यो दाधार पृथिवीं विश्वभोजसं यो अन्तरिक्षमापृणाद् रसेन ।
 यो अस्तभ्राद् दिवमूर्ध्वो महिम्ना तेनौदनेनाति तराणि मृत्युम् ॥३ ॥
 यस्मानमासा निर्मितास्त्रिंशदराः संवत्सरो यस्मान्निर्मितो द्वादशारः ।
 अहोरात्रा यं परियन्तो नापुस्तेनौदनेनाति तराणि मृत्युम् ॥४ ॥
 यः प्राणदः प्राणदवान् बभूव यस्मै लोका घृतवन्तः क्षरन्ति ।
 ज्योतिष्मतीः प्रदिशो यस्य सर्वास्तेनौदनेनाति तराणि मृत्युम् ॥५ ॥
 यस्मात् पक्वादमृतं सम्बभूव यो गायया अधिपतिर्बभूव ।
 यस्मिन् वेदा निहिता विश्वरूपास्तेनौदनेनाति तराणि मृत्युम् ॥६ ॥
 अव बाधे द्विषन्तं देवपीयुं सपत्ना ये मेऽप ते भवन्तु ।
 ब्रह्मोदनं विश्वजितं पचामि शृण्वन्तु मे श्रद्धाधनस्य देवाः ॥७ ॥
*yamodanam prathamajā ṛtasya prajāpatistapasā brahmaṇe'pachat ।
 yo lokānām vidhṛtirnābhireṣāt tenaudanenāti tarāṇi mṛtyum ॥1 ॥
 yenātaran bhūtakṛto'ti mutyum yamanvavindan tapasā śrameṇa ।
 yañ papācha brahmaṇe brahma pūrva tenaudanenāti tarāṇi mṛtyum ॥2 ॥
 yo dādharma pṛthivīm viśvabhōjasam yo antarikṣamāpṛṇād rasena ।
 yo astabhnād divamūrdhvo mahimnā tenaudanenāti tarāṇi mṛtayum ॥3 ॥
 yasmānamāsā nirmitāstrimśadarāḥ sanivatsaro yasmānnirmito dvādaśārah ।
 ahorātrā yañ pariyanto nāpustenaudenanāti tarāṇi mṛtyum ॥4 ॥
 yaḥ prānadaḥ prānadavān babhūva yasmai lokā ghṛtavantaḥ kṣaranti ।
 jyotiṣmatīḥ pradiśo yasya sarvāstenaudenanāti tarāṇi mṛtyum ॥5 ॥
 yasmāt pakvādamṛtam sambabhūva yo gāyayā adhipatirbabhūva ।
 yasmin vedā nihitā viśvarūpāstenaudenanāti tarāṇi mṛtayum ॥6 ॥
 ava bādhe dviṣantan devapiyūṁ sapatnā ye me'pa te bhavantu ।
 brahmaudanam viśvajitam pachāmi śṛṇvantu me śraddadhānasya devāḥ ॥7 ॥*

७. अध्यापकः (Adhyāpakah) - य. (Yv.) २३.३९; ४२; २०.१३

य. (Yv.) २३.३९

कस्त्वा छ्यति कस्त्वा विशास्ति कस्ते गात्राणि शम्यति । क ऽ उ ते शमिता कविः ॥३९ ॥
kastvā chhyati kastvā viśāsti kaste gātrāṇi śamyati । ka ' u te śamitā kaviḥ ॥39 ॥

य. (Yv.) २३.४२

दैव्या ऽ अध्वर्यवस्त्वा च्छ्यन्तु वि च शासतु ।
 गात्राणि पर्वशस्ते सिमाः कृणवन्तु शम्यन्तीः ॥४२ ॥
*daivya ' adhvaryyavastvā chchhyantu vi cha śāsatu ।
 gātrāṇi parvaśaste simāḥ kṛṇavantu śamyantīḥ ॥42 ॥*

य. (Yv.) २०.१३

लोमानि प्रयतिर्मम त्वङ् म ऽ आनतिरागतिः ।
 मां सं म ऽ उपनतिर्वस्वस्थि मज्जा म ऽ आनतिः ॥१३ ॥
*lomāni prayatirmama tvañ ma ' ānatirāgatiḥ ।
 mām san ma ' upanativrasvasthi majjā ma ' ānatiḥ ॥13 ॥*

८. अन्तरिक्षादयः (Antarikṣādayaḥ) - य. (Yv.) २४.१०
 कृष्णा भौमा धम्रा ऽ आन्तरिक्षा बृहन्तो दिव्याः शबला वैद्युताः सिध्मास्तारकाः ॥१०॥
kṛṣṇā bhaumā dhamrā 'āntarikṣā bṛhanto divyāḥ śabalā vaidyutāḥ
sidhmāstārakāḥ ॥10॥
९. अबोषध्वौ (Aboṣadhyau) - य. (Yv.) ४.१
 एदमगन्म देवयजनं पृथिव्या यत्र देवासो ऽ अजुषन्त विश्वे ।
 ऋक्सामाभ्यांसन्तरन्तो यजुर्भी रायस्योषेण समिषा मदेम ।
 इमा ऽ आपः शमु मे सन्तु देवीः । ओषधे त्रायस्व स्वधिते मैनंहिं सीः ॥१॥
edamaganma devayajanaṁ pṛthivyā yatra devāso 'ajuṣanta viśve
ṛksāmābhyaṁsantaranto yajurbhī rāyaspoṣeṇa samiṣā madema
imā 'āpaḥ śamu me santu devīḥ । Oṣadhe trāyasva svadhite mainamhiṁ sīḥ ॥1॥
१०. अश्व्यादयः (Āśvyādayaḥ) - य. (Yv.) २४.३; २७.९
 य. (Yv.) २४.३
 शुद्धबालः सर्वशुद्धवालो मणिवालस्त ऽ आश्विनाः श्येतः श्येताक्षोऽरुणास्ते रुद्राय
 पशुपतये कर्णा यामा ऽ अवलिप्ता रौद्रा नभोरूपाः पार्जन्याः ॥३॥
śuddhabālaḥ sarvaśuddhavālo maṇivālasta 'āśvināḥ śyetaḥ śyetākṣo'rupāste rudrāya
paśupataye karṇā yāmā 'avaliptā raudrā nabhorūpāḥ pārjanyaḥ ॥3॥
- य. (Yv.) २७.९
 अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते ऽ अभिशस्तेरमुंचः ।
 प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्ने भिषजा शचीभिः ॥९॥
amutrabhūyādadha yadyamasya bṛhaspate 'abhiśasteramun̄chaḥ
pratyauhatāmaśvinā mṛtyumasmd̄devānāmagne bhiṣajā śachībhiḥ ॥9॥
११. अश्विनौ (Āśvinau) - अ. (Av.) २.३०.२
 सं चेन्नयाथो अश्विना कामिना सं च वक्षथः । सं वां भगासो अगमत सं चित्तानि समुव्रता ॥२॥
saṁ chennayātho āśvinā kāmīnā saṁ cha vakṣathaḥ
saṁ vāṁ bhagāso agmata saṁ chittāni samuvratā ॥2॥
१२. अस्तुतमणिः (Astutamaṇiḥ) - अ. (Av.) १९.४६.१-७
 प्रजापतिष्ठा बध्नात् प्रथममस्तुतं वीर्याय कम् ।
 तत् ते बध्नाम्यायुषे वर्चस ओजसे च बलाय चास्तुतस्त्वाभि रक्षतु ॥१॥
 ऊर्ध्वस्तिष्ठतु रक्षन्नप्रमादमस्तुतेमं मा त्वा दभन् पणयो यातुधानाः ।
 इन्द्रइव दस्यूनव धूनुष्व पृतन्यतः सर्वाछत्रून् वि षहस्वास्तुतस्त्वाभि रक्षतु ॥२॥
 शतं च न प्रहरन्तो निघ्नन्तो न तस्तिरे ।
 तस्मिन्निन्द्रः पर्यदत्त चक्षुः प्राणमथो बलमस्तुतस्त्वाभि रक्षतु ॥३॥
 इन्द्रस्य त्वा वर्मणा परि धापयामो यो देवानामधिराजो बभूव ।
 पुनस्त्वा देवाः प्र णयन्तु सर्वेऽस्तुतस्त्वाभि रक्षतु ॥४॥
 अस्मिन् मणावेकशतं वीर्याणि सहस्रं प्राणा अस्मिन्नस्तुते ।
 व्याघ्रः शत्रून्भि तिष्ठ सर्वान् यस्त्वा पृतन्यादधरः सो अस्त्वस्तुतस्त्वाभि रक्षतु ॥५॥
 घृतादुल्लुप्तो मधुमान् पयस्वान्तसहस्रप्राणः शतयोनिर्वयोधाः ।
 शंभूश्च मयोभूश्चेज्जस्वांश्च पयस्वांश्चास्तुतस्त्वाभि रक्षतु ॥६॥
 यथा त्वमुत्तरोऽसौ असपत्नः सपत्नहा ।
 सजातानामसद् वशी तथा त्वा सविता करदस्तुतस्त्वाभि रक्षतु ॥७॥
prajāpatiṣṭhā badhnāt prathamamastṛtaṁ vīryāya kam
tat te badhnāmyāyūṣe varchasa Ojase cha balāya chāstṛtastvābhi rakṣatu ॥1॥
ūrdhvastiṣṭhatu rakṣannapramādamastṛtemaṁ mā tvā dabhan paṇayo yātudhānāḥ
indraiva dasyūnava dhūnuṣva pṛtanyataḥ sarvāṁchhatrūn vi śahasvāstṛtastvābhi
rakṣatu ॥2॥

śataṁ cha na praharanto nighnanto na tastire ।
 tasminnindraḥ paryadatta chakṣuḥ prāṇamatho balamastṛtastvābhi rakṣatu ॥3॥
 indrasya tvā varmaṇā pari dhāpayāmo yo devānāmadhirājo babhūva ।
 punastvā devāḥ pra ṇayantu sarve'stṛtastvābhi rakṣatu ॥4॥
 asmin maṇāvekaśataṁ vīryāṇi sahasraṁ prāṇā asminnastṛte ।
 vyāghraḥ śatrūnabhi tiṣṭha sarvān yastvā pṛtanyādadharaḥ so astvastṛtastvābhi
 rakṣatu ॥5॥
 ghṛtādullupto madhumān payasvāntasahasraprāṇaḥ śatayonirvayodhāḥ ।
 śambhūścha mayobhūścherjasvāṁścha payasvāṁśchāstṛtastvābhi rakṣatu ॥6॥
 yathā tvamuttaro'so asapatnaḥ sapatnahā ।
 sajātānāmasad vaśī tathā tvā savitā karadastṛtastvābhi rakṣatu ॥7॥

१३. आपः (Āpaḥ) - य. (Yv.)४.२; २०.१९-२०

य. (Yv.)४.२

आपो अस्मान्मातरः शुन्ध्यन्तु घृतेन नो घृतप्वः पुनन्तु । विश्वं हि रिप्रं
 प्रवहन्ति देवीरुदिदिभ्यः शुचिरा पूत एमि । दीक्षात्पसोस्तनूरसि तां त्वा
 शिवांशग्मां परि दधे भद्रं वर्णं पुष्यन् ॥२॥
 āpo asmānmātarāḥ śundhayantu ghṛtena no ghṛtapvaḥ punantu । viśvaṁhi ripraṁ
 pravahanti devīrudidiābhyāḥ śuchirā pūta emi । dīkṣātpasostanūrasī tāṁ tvā
 śivāṁśsagmāṁ pari dadhe bhadraṁ varṇa puṣyan ॥2॥

य. (Yv.)२०.१९-२०

समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तः सं त्वा शिन्त्वोषधीरुतापः ।
 सुमित्रिया न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥१९॥
 द्रुपदादिव मुमुचानः स्विन्नः स्नातो मलादिव । पूतं पवित्रेणेवाज्यमापः शुन्ध्यन्तु मैनसः ॥२०॥
 samudre te hṛdayamapsvantaḥ saṁ tvā śintvoṣadhīrutāpaḥ ।
 sumitriyā na āpa Oṣadhayaḥ santu durmitriyāstasmai santu yo'smāndveṣṭi yaṁ cha
 vayaṁ dviṣmaḥ ॥19॥
 drupadādiva mumuchānaḥ svinnaḥ snāto malādiva ।
 pūtaṁ pavitreṇevājyamāpaḥ śundhantu mainasaḥ ॥20॥

१४. आयुरादयः (Āyurādayaḥ) - य. (Yv.)२२.३३

आयुर्योन कल्पतांस्वाहा प्राणो योन कल्पतांस्वाहाऽपानो योन कल्तांस्वाहा व्यानो योन कल्पतां स्वाहो दानो
 योन कल्पतां स्वाहा समानो योन कल्पतांस्वाहा चक्षुर्योन कल्पतांस्वाहा श्रोत्रं योन कल्पतां स्वाहा वाग्योन
 कल्पतांस्वाहा मनो योन कल्पतांस्वाहाऽऽत्मा योन कल्तां स्वाहा ब्रह्मा योन कल्पतांस्वाहा ज्योतिर्योन
 कल्पतांस्वाहा स्वयोन कल्पतां स्वाहा पृष्ठे योन कल्पतांस्वाहा यो योन कल्पतां स्वाहा ॥३३॥
 āyuryona kalpatāṁsvāhā prāṇo yona kalpatāṁsvāhā'pāno yona kaltāṁsvāhā vyāno
 yona kalpatāṁ svāho dāno yona kalpatāṁ svāhā samāno yona kalpatāṁsvāhā
 chakṣuryona kalpatāṁsvāhā śrotraṁ yona kalpatāṁ svāhā vāgyona kalpatāṁsvāhā
 mano yona kalpatāṁsvāhā"tmā yona kaltāṁ svāhā brahmā yona kalpatāṁsvāhā
 jyotiryona kalpatāṁsvāhā svaryona kalpatāṁ svāhā pṛṣṭhe yona kalpatāṁsvāhā yāo
 yona kalpatāṁ svāhā ॥33॥

१५. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.)३.३८.१-१०; य. (Yv.)२०.२८; ३१; २३.७; २७.२२ ; २८.९; ११

ऋ. (Rv.)३.३८.१-१०

अभि तष्टेव दीधया मनीषामत्यो न वाजी सुधुरो जिहानः ।
 अभि प्रियाणि मर्मशत्पराणि कर्वीरिच्छामि संदशे सुमेधाः ॥१॥
 इनोत पृच्छ जनिमा कवीनां मनोधृतः सुकृतस्तक्षत द्याम् ।
 इमा उ ते प्रण्योऽर्धमानामनोवाता अध नु धर्मणि ग्मन् ॥२॥
 नि षीमिदत्र गुह्या दधाना उत क्षत्राय रोदसी समंजन् ।
 सं मात्राभिर्मिमेरे येमुरुर्वी अन्तर्मही समृते धायसे धुः ॥३॥

आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषिंछुर्यो वसानश्चरति स्वरोचिः ।
 महत्तद्वृष्णो असुरस्य नामा विश्वरूपो अमृतानि तस्थो ॥४॥
 असूत पूर्वो वृषभो ज्यायानिमा अस्य शुरुधः सन्ति पूर्वीः ।
 दिवो नपाता विदथस्य धीभिः क्षत्रं राजाना प्रदिवो दधाथे ॥५॥
 त्रीणि राजाना विदथे पुरुणि परि विश्वानि भूषथः सदांसि ।
 अपश्यमत्र मनसा जगन्वान्रते गन्धर्वौ अपि वायुकेशान् ॥६॥
 तदिन्द्रस्य वृषभस्य धेनोरा नामभिर्ममिरे सक्यं गोः ।
 अन्यदन्यदसुर्यं वसाना नि मायिनो ममिरे रूपमस्मिन् ॥७॥
 तदिन्द्रस्य सवितुर्नकिर्मे हिरण्ययीममतिं यामशिश्नेत् ।
 आ सुष्टुती रोदसी विश्वमिन्वे अपीव योषा जनिमानि वव्रे ॥८॥
 युवं प्रतस्य साधथो महो यद्वैवी स्वस्तिः परि णः स्यातम् ।
 गोपाजिह्वस्य तस्थुषो विरूपा विश्वे पश्यन्ति मायिनः कृतानि ॥९॥
 शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन्धरे नृतमं वाजसातौ ।
 शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि संजितं धनानाम् ॥१०॥

abhi taṣṭeva dīdhayā mañṣāmatyo na vājī sudhuro jihānaḥ 1
abhi priyāṇi marmṣatparāṇi kavīmrichchhāmi samdṛṣe sumedhāḥ 11 1
inota prchchha janimā kavīnām manodhṛtaḥ sukṛtastakṣata dyām 1
imā u te prāṇyo3 vardhamānāmanovātā adha nu dharmāṇi gman 12 1
ni śīmīdatra guhyā dadhānā uta kṣatrāya rodasī samāñjan 1
sam mātrābhirnamire yemururvī antarmahī samṛte dhāyase dhuḥ 13 1
ātiṣṭhantaṁ pari viśve abhūṣimchhrayo vasānaścharati svarochiḥ 1
mahattadvṛṣṇo asurasya nāmā viśvarūpo amṛtāni tastho 14 1
asūta pūrvo vṛṣabho jyāyānimā asya śurudhaḥ santi pūrvīḥ 1
dīvo napātā vidathasya dhībhiḥ kṣatram rājānā pradīvo dadhāthe 15 1
trīṇi rājānā vidathe purūṇi pari viśvāni bhūṣathaḥ sadāṁsi 1
apaśyamatra manasā jaganvānvrate gandharvām api vāyukeśān 16 1
tadinnvasya vṛṣabhasya dhenorā nāmaabhirnamire sakmyam goḥ 1
anyadanyadasurya1 vasānā ni māyino mamire rūpamasmin 17 1
tadinnvasya saviturnakirme hiraṇyayīmamatiṁ yāmaśīśret 1
ā suṣṭutī rodasī viśvaminve apīva yoṣā janimāni vavre 18 1
yuvam pratasya sādhathe maho yaddaivī svastiḥ pari ṇaḥ syātam 1
gopājihnasya tasthuṣo virūpā viśve paśyanti māyinaḥ kṛtāni 19 1
śunam huvema maghavānamindramasminbhare nṛtamaṁ vājasātau 1
śṛṇbantamugramūtaye samatsu ghnantaṁ vṛtrāṇi samjitaṁ dhanānām 110 1

य. (Yv.) २०.२८

सिंचन्ति परि पिंचन्त्युत्सिंचन्ति पुनन्ति च । सुरायै बभ्रवै मदे किन्त्वो वदति किन्त्वः ॥२८॥
simchanti pari śimchantyutsimchanti punanti cha 1 surāyai babhrvai made kintvo
vadati kintvaḥ 128 1

य. (Yv.) २०.३१

अध्वर्यो ऽ अद्रिभिः सुतं सोमं पवित्र ऽ आ नय । पुनीहीन्द्राय पातवे ॥३१॥
adhvaryo ' adribhiḥ sutam somam pavitra ' ā naya 1 punihīndrāya pātave 131 1

य. (Yv.) २३.७

यद्वातो ऽ अपो ऽ अगनीगन्त्रियामिन्द्रस्य तन्वम् ।
 एतंस्तोतरनेन पथा पुनरश्वमावर्त्तयासि नः ॥७॥
yadvāto ' apo ' aganīganpriyāmindrasya tanvam 1
etaṁstotaranena pathā punaraśvamāvarttayāsi naḥ 17 1

य. (Yv.) २७.२२

अग्ने स्वाहा कृणुहि जातवेदऽ इन्द्राय हव्यम् । विश्वे देवा हविरिदं जुषन्ताम् ॥२२॥

agne svāhā kṛṇuhi jātaveda 'indrāya havyam / viśve devā haviridaṁ juṣantām ॥22॥

य. (Yv.) २८.९

होता यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रं देवं भिषजंसुयजं घृताश्रियम् ।

पुरुषं सुरेतसं मघोनमिन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥९॥

hotā yakṣattvaṣṭāramindram devam bhiṣajamsuyajam ghṛtāśriyam /

pururūpaṁsuresaṁ maghonamindrāya tvaṣṭā dadhadindriyāṇi vetvavājyasya

hotaryaja ॥9॥

य. (Yv.) २८.११

होता यक्षदिन्द्रस्वाहाज्यस्य स्वाहा मेदसः स्वाहा स्तोकानां स्वाहा

स्वाहाकृतीनां स्वाहा हव्यसूक्तीनाम् ।

स्वाहा देवाऽ आज्यपा जुषाणाऽ इन्द्रऽ आज्यस्य व्यन्तु होतर्यज ॥११॥

hotā yakṣadindrāṁsvāhājyasya svāhā medasaḥ svāhā stokānāṁsvāhā

svāhākṛtīnām svāhā havyasūktīnām /

svāhā devā 'ājyapā juṣāṇā 'indra 'ājyasya vyantu hotaryaja ॥11॥

१६. इन्द्रादयः (Indrādayaḥ) - य. (Yv.) २२.५; २४.७, १५, २५.३, ५, ८

य. (Yv.) २२.५

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीन्द्राग्निभ्यां त्वा जुष्टं प्रोक्षामि वायवे त्वा जुष्टं प्रोक्षामि

विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो जुष्टं प्रोक्षामि सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो जुष्टं प्रोक्षामि । यो अर्वन्तं

जिघां सति तमभ्यमीति वरुणः । परो मर्तः परः श्वा ॥५॥

prajāpataye tvā juṣṭam prokṣāmīndrāgnibhyāṁ tvā juṣṭam prokṣāmi vāyave tvā

juṣṭam prokṣāmi

viśvebhyastvā devebhyo juṣṭam prokṣāmi sarvebhyastvā devebhyo juṣṭam prokṣāmi /

yo arvantam

jighām sati tamabhyamīti varuṇaḥ / paro martaḥ paraḥ śvā ॥5॥

य. (Yv.) २४.७

उन्नतऽऋषभो वामनस्तऽ ऐन्द्रावैष्णवाऽ उन्नतः शितिबाहुः शितिपृष्ठस्तऽ ऐन्द्राबार्हस्पत्याः

शुक्ररूपा वाजिनाः कल्माषाऽ आग्निमारुताः श्यामाः पौष्णाः ॥७॥

unnataṛṣabho vāmanasta' aindrāvaiṣṇavā 'unnataḥ śitibāhuḥ śitipṛṣṭhastā

aindrābārhaspatyāḥ

śukarūpā vājinaḥ kalmāṣā 'āgnimārutāḥ śyāmāḥ pauṣṇāḥ ॥7॥

य. (Yv.) २४.१५

उक्ताः संचराऽ एताऽ ऐन्द्राग्नाः कृष्णा वारुणाः पृश्नयो मारुताः कायास्तूपराः ॥१५॥

uktāḥ saṁcharā 'etā 'aindrāgnāḥ kṛṣṇā vāruṇāḥ pṛśnayo mārutāḥ kāyāstūparāḥ

॥15॥

य. (Yv.) २५.३

मशकान् केशैरिन्द्रस्वपसा वहेन बृहम्पतिं शकुनिसादेन कूर्मच्छिफैराक्रमणं स्थूराभ्यामृक्षलाभिः कर्पिजलांजवं

जङ्घाभ्यामध्वानं बाहुभ्यां जाम्बीलेनारण्यमग्निमतिरुग्भ्यां पूषणं दोर्भ्यामश्विना वं साभ्यां रुद्रं रोराभ्याम्

॥३॥

maśakān keśairindrāṁsvapasā vahena bṛhampatiṁśakunisādena

kūrmāṁchhaphairākramaṇam sthūrābhyāmṛkṣalābhiḥ karpījalāṁjavam

jaṅghābhyāmadhvānaṁ bāhubhyāṁ jāmbīlenāraṇyamagnimātirugbhyāṁ pūṣaṇam

dorbhyāmaśvinā vaṁ sābhyāṁrudrāṁrorābhyām

॥3॥

य. (Yv.) २५.५

इन्द्राग्न्योः पक्षतिः सरस्वत्यै निपक्षतिर्मित्रस्य तृतीयापां चतुर्थी निऋत्यै पंचम्यग्नीषोमयोः षष्ठी सर्पाणांसप्तमी

विष्णोरष्टमी पूष्णो नवमी त्वष्टुर्दशमीन्द्रस्यैकादशी
वरुणस्य द्वादशी यम्यै त्रयोदशी द्यावापृथिव्योर्दक्षिणं पार्श्वं विश्वेषां देवानामुत्तरम् ॥५॥
indrāgnyoḥ pakṣatiḥ sarasvatyai nipakṣatirmitrasya ṛtīyāpām chaturthī nīrtyai
pañchamyagnīṣomayoḥ ṣaṣṭhī sarpānāmsaptamī viṣṇoraṣṭamī pūṣṇo navamī
tvaṣṭurdaśamīndrasyaikādaśī
varuṇasya dvādaśī yamyai trayodaśī dyāvāpṛthivyordakṣiṇam pārsva viśveṣām
devānāmuttaram ॥5॥

य. (Yv.) २५.८

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यं दिशां जत्रवोऽदित्यै भसज्जीमूतान् हृदयौपशेनान्तरिक्षं पुरीतता नभ उदर्येण
चक्रवाकौ मतस्त्राभ्यां दिवं वृक्काभ्यां गिरीन् प्लाशिभिरुपलान् प्लीहा वल्मीकान्
क्लोमभिर्ग्लोभिर्गुल्मान् हिराभिः स्रवन्तीर्हृदान् कुक्षिभ्यांसमुद्रमुदरेण वैश्वानरं भस्मना ॥८॥
indrasya kroḍo'dityai pājasyaṁ diśāṁ jatravo'dityai bhasajjīmūtān
hṛdayaupaśēnāntarikṣaṁ purītata nabha udaryeṇa chakravākau matasnābhyām
divaṁ vṛkkābhyām girīn plāśibhirupalān plīhnā valmīkān
klomabhirglaubhigulmān hirābhiḥ sravantīrhradān kuṣṣibhyāmsamudramudareṇa
vaiśvānaraṁ bhasmanā ॥8॥

१७. इन्द्राग्रादयः (Indrāgnādayaḥ) - य. (Yv.) २४.८; १७

य. (Yv.) २४.८

एता ऐन्द्राग्रा द्विरूपा अग्नीषोमीया वामना अनङ्गाह आग्रावैष्णवा वशा
मैत्रावरुण्योऽन्यत एन्यो मैत्र्यः ॥८॥
etā aindrāgnā dvirūpā agnīṣomīyā vāmanā anaṅgāha āgrāvaiṣṇavā vaśā
maitrāvaruṇyo'nyata enyo maitrayaḥ ॥8॥

य. (Yv.) २४.१७

उक्ताः संचरा एता ऐन्द्राग्राः प्राशृंगाः माहेन्द्रा बहुरूपा वैश्वकर्मणाः ॥१७॥
uktāḥ sañcharā etā aindrāgnāḥ prāśṛṅgāḥ māhendraḥ bahurūpā
vaiśvakarmaṇāḥ ॥17॥

१८. ईश्वरः (Īśvaraḥ) - य. (Yv.) २३.५० , ६४-६५ , २५.११-१२

य. (Yv.) २३.५०

अपि तेषु त्रिषु पदेष्वस्मि येषु विश्वं भुवनमा विवेश । सद्यः पर्येमि पृथिवीमुत
द्यामेकेनांगेनः दिवोऽस्य पृष्ठम् ॥५०॥
apī teṣu triṣu padeṣvasmī yeṣu viśvaṁ bhuvanamā viveśa / sadyaḥ paryemi
pṛthivīmuta
dyāmekeṇāṅgenaḥ divoasya pṛṣṭham ॥50॥

य. (Yv.) २३.६४-६५

होता यात्प्रजापतिंसोमस्य महिम्नः । जुषतां पिबतु सोमं होतार्यज ॥६४॥
प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा रूपाणि परि ता बभूव ।
यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नोऽस्तु वयंस्याम पतयो रयीणाम् ॥६५॥
hotā yātprajāpatiṁsomasya mahimnaḥ / juṣatām pibatu somamhotaryaja ॥64॥
prajāpate na tvadetānyanyo viśvā rūpāṇi pari tā babhūva /
yatkāmāste juhūmastanno' astu vayaṁsyāma patayo rayīṇām ॥65॥

य. (Yv.) २५.११-१२

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैकऽ इन्द्राजा जगतो बभूव ।
यऽ ईशेऽस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥११॥
यस्येमे हिमवन्तो महित्वा यस्य समुद्रंसया सहाहुः ।
यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाहू कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥१२॥
yaḥ prāṇato nimiṣato mahitvaika ' idrājā jagato babhūva /

ya ' īse ' asya dvipadaśchatuṣpadaḥ kasmai devāya haviṣā vidhema ||11 ||

yasyeme himavanto mahitvā yasya samudratīrasayā sahāhuḥ /

yasyemāḥ pradiśo yasya bāhū kasmai devāya haviṣā vidhema ||12 ||

१९. उपदेशकाः (Upadeśakāḥ) - य. (Yv.) २०.११

त्रया देवा ऽ एकादश त्रयस्त्रिंशाः सुराधसः ।

बृहस्पतिपुरोहिता देवस्य सवितुः सवे । देवा देवैरवन्तु मा ॥११ ॥

trayā devā ' ekādaśa trayastriṁśāḥ surādhasaḥ /

bṛhaspatipurohitā devasya savituh save / devā devairavantu mā ||11 ||

२०. ओषधिः (Oṣadhiḥ) - अ. (Av.) २.३०.३-४

यत् सुपर्णा विवक्षवो अनमीवा विवक्षवः । तत्र मे गच्छताद्धवं शल्यइव कुल्मलं यथा ॥३ ॥

यदन्तरं तद् बाह्यं यद् बाह्यं तदन्तरम् । कन्यानां विश्वरूपाणां मनो गृभायौषधे ॥४ ॥

yat suparṇā vivakṣavo anamīvā vivakṣavaḥ / tatra me gachchhatāddhavaṁ śalyaiva kulmalarṁ yathā ||3 ||

yadantaram tad bāhyam yad bāhyam tadantaram / kanyānām viśvarūpāṇām mano grbhāyauṣadhe ||4 ||

२१. गणपतिः (Gaṇapatiḥ) - य. (Yv.) २३.१९

गणानां त्वा गणपतिहवामहे प्रियाणां त्वा प्रियपतिहवामहे निधीनां त्वा निधि पतिहवामहे वसो मम ।

आहमजानि गर्भधमा त्वमजासि गर्भधम् ॥१९ ॥

gaṇānām tvā gaṇapatihavāmahe priyāṇām tvā priyapatihavāmahe nidhīnām tvā nidhi patihavāmahe vaso mama / āhamajāni garbhadhamā tvamajāsi garbhadham ||19 ||

२२. जलादयः (Jalādayaḥ) - य. (Yv.) २२.२५

अद्भ्यः स्वाहा वार्ष्यः स्वाहोदकाय स्वाहा तिष्ठन्तीभ्यः स्वाहा स्रवन्तीभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः

स्वाहा कूप्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहा धार्याभ्यः स्वाहार्णवाय स्वाहा समुद्राय स्वाहा

सरिराय स्वाहा ॥२५ ॥

adbhyaḥ svāhā vārbyaḥ svāhodakāya svāhā tiṣṭhantībhyaḥ svāhā sravantībhyaḥ

svāhā syandamānābhyaḥ svāhā kūpyābhyaḥ svāhā sūdyābhyaḥ svāhā dhāryābhyaḥ

svāhārṇavāya svāhā samudrāya svāhā sarirāya svāhā ||25 ||

२३. जिज्ञासुः (Jijñāsuḥ) - य. (Yv.) २३.९, ११, ४५, ४७

य. (Yv.) २३.९

कः स्वदेकाकी चरति क ऽ उ स्विज्जायते पुनः ।

किं स्विद्धिमस्य भेषजं किम्वावपनं महत् ॥९ ॥

kaḥ svidekāki charati ka ' u svijjāyate punaḥ /

kiṁ sviddhimasya bheṣajam kimvāvapanam mahat ||9 ||

य. (Yv.) २३.११

का स्विदासीत्पूर्वाचित्तिः किंस्विदासीद् बृहद्वयः ।

का स्विदासीत्पिलिप्पिला का स्विदासीत्पिशंगिला ॥११ ॥

kā svidāsītpūrvāchittiḥ kiṁsvidāsīd bṛhadvayaḥ /

kā svidāsītpilippilā kā svidāsītpiśaṅgilā ||11 ||

य. (Yv.) २३.४५

कः स्वदेकाकी चरति क ऽ उ स्विज्जायते पुनः ।

किं स्विद्धिमस्य भेषजं किम्वावपनं महत् ॥४५ ॥

kaḥ svidekāki charati ka ' u svijjāyate punaḥ /

kiṁ sviddhimasya bheṣajam kimvāvapanam mahat ||45 ||

य. (Yv.) २३.४७

किं स्वित्सूर्यसमं ज्योतिः किंसमुद्रसमं सरः ।

किं स्विपृथिव्यै वर्षीयः कस्य मात्रा न विद्यते ॥४७॥

kiṁ svitsūryyasamatī jyotiḥ kiṁsamudrasamatīnsaraḥ /

kiṁ svitpṛthivyai varṣīyaḥ kasya mātṛā na vidyate ॥47॥

२४. दम्पती (Dampatī) - अ. (Av.) २.३०.५

एयमगन् पतिकामा जनिकामोऽहमागमम् । अश्वः कनिक्रदद् यथा भगेनाहं सहागमम् ॥५॥

eyamagan patikāmā janikāmo 'hamāgamam / aśvaḥ kanikradad yathā bhagenāhamā sahāgamam ॥5॥

२५. दिशः (Diśaḥ) - य. (Yv.) २२.२४

प्राच्यै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे

स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहोर्ध्वायै दिशे स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहावाच्यै दिशे

स्वाहार्वाच्यै दिशे स्वाहा ॥२४॥

prāchyai diśe svahārvāchyai diśe svāhā dakṣiṇāyai diśe svāhārvāchyai diśe svāhā

pratīchyai diśe svāhārvāchyai diśe svāhodīchyai diśe svāhārvāchyai diśe

svāhordhvāyai diśe svāhārvāchyai diśe svāhāvāchyai diśe svāhārvāchyai diśe svāhā

॥24॥

२६. द्यावापृथिव्यादयो मन्त्रोक्ताः (Dyāvāpṛthivyādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ७.१०२.१

नमस्कृतय द्यावापृथिवीभ्यामन्तरिक्षाय मृत्यवे । मेक्षाम्यूर्ध्वस्तिष्ठन् मा मा हिंसिषुरीश्वराः ॥१॥

namaskṛtaya dyāvāpṛthivībhyāmantarikṣāya mṛtyave / mekṣāmyūrdhvastiṣṭhan mā mā hinsiṣuriśvarāḥ ॥1॥

२७. द्यौरित्यादयः (Dyaurityādayaḥ) - य. (Yv.) २५.२३

अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्माता स पिता स पुत्रः ।

विश्वे देवा ऽ अदितिः पञ्च जना ऽ अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥२३॥

aditirdyaurationtarikṣamaditirmātā sa pitā sa putraḥ /

viśve devā 'aditiḥ pañcha janā 'aditirjātamaditirjanitvam ॥23॥

२८. नक्षत्रादयः (Nakṣatrādayaḥ) - य. (Yv.) २२.२८

नक्षत्रेभ्यः स्वाहा नक्षत्रियेभ्यः स्वाहाहोरात्रेभ्यः स्वाहार्धमासेभ्यः स्वाहा मासेभ्यः स्वाहा ऽ ऋतुभ्यः

स्वाहार्तवेभ्यः स्वाहा संवत्सराय स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यांस्वाहा चन्द्राय स्वाहा

सूर्याय स्वाहा रश्मिभ्यः स्वाहा वसुभ्यः स्वाहा रुद्रेभ्यः स्वाहादित्येभ्यः स्वाहा मरुद्भ्यः स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः

स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा पुष्पेभ्यः स्वाहा

फलेभ्यः स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा ॥२८॥

nakṣatrebhyaḥ svāhā nakṣatriyebhyaḥ svāhāhorātrebhyaḥ svāhārdhamāsebhyaḥ svāhā

māsebhyaḥ svāhā 'ṛtubhyaḥ svāhārttavebhyaḥ svāhā saṁvatsarāya svāhā

dyāvāpṛthivībhyāṁsvāhā chandrāya svāhā sūryāya svāhā rāsmibhyaḥ svāhā

vasubhyaḥ svāhā rudrebhyaḥ svāhādityebhyaḥ svāhā marudbhyaḥ svāhā viśvebhyo

devebhyaḥ svāhā mūlebhyaḥ svāhā śākhābhyaḥ svāhā vanaspatibhyaḥ svāhā

puṣpebhyaḥ svāhā phalebhyaḥ svāhausadhībhyaḥ svāhā ॥28॥

२९. न्यायधीशः (Nyāyadhīśaḥ) - य. (Yv.) २३.२१

उत्सक्थ्या ऽ अव गुदं धेहि समिञ्ज चारया वृषन् । य स्त्रीणां जीवभोजनः ॥२१॥

utsakthyā 'ava gudaṁ dhehi samiñja chārayā vṛṣan / ya strīṇāṁ jīvabhōjanaḥ ॥21॥

३०. परमात्मा (Paramātmā) - य. (Yv.) ४.४; २५.१३

य. (Yv.) ४.४

चित्पतिर्मा पुनातु वाक्पतिर्मा पुनातु देवो मा सविता पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः । तस्य ते

पवित्रपते पवित्रपूतस्य यत्कामः पुने तच्छक्रेयम् ॥४॥

chitpatirmā punātu vākpatirmā punātu devo mā savitā punātvachchhidreṇa

pavitreṇa sūryasya rāsmibhiḥ itasya te pavitrapate pavitrapūtasya yatkāmāḥ pune

tachchhakeyam ॥4॥

य. (Yv.) २५.१३

य ऽ आत्मदा बलदा यस्य विश्व ऽ उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।

यस्य च्छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥१३॥

ya 'ātmadā baladā yasya viśva ' upāsate praśiṣaṁ yasya devāḥ ।

yasya chchhāyāmṛtaṁ yasya mṛtyuḥ kasmai devāya haviṣā vidhema ॥13॥

३१. परमेश्वरः (Parameśvaraḥ) - य. (Yv.) २३.१-५; ५२

य. (Yv.) २३.१-५

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक ऽ आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥१॥

उपयामग्रहीतोऽसि प्रजापतेय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः सूर्यस्ते महिमा ।

यस्तेऽहन्तसंवत्सरे महिमा सम्बभूव यस्ते वायावन्तरिक्षे महिमा सम्बभूव यस्ते दिवि सूर्ये महिमासम्बभूव तस्मै ते महिम्ने प्रजापतये स्वाहा देवेभ्यः ॥२॥

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक ऽ इद्राजा जगतो बभूव ।

य ऽ ईशे ऽ अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥३॥

उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिश्चन्द्रमास्ते महिमा ।

यस्ते रात्रो संवत्सरे महिमा सम्बभूव यस्ते पृथिव्यामग्नौ महिमा सम्बभूव यस्ते नक्षत्रेषु चन्द्रमसिमहिमा सम्बभूव तस्मै ते महिम्ने प्रजापतये देवेभ्यः स्वाहा ॥४॥

युंजन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परि तस्थुषः । रोचन्ते रोचना दिवि ॥५॥

hiraṇyagarbhaḥ samavarttatāgre bhūtasya jātaḥ patireka ' āsīt ।

sa dādāhā prthivīm dyāmutemām kasmai devāya haviṣā vidhema ॥1॥

upayāmagrahīto'si prajāpateya tvā juṣṭaṁ grhṇāmyeṣa te yoniḥ sūryyaste mahimā ।

yaste'hantsavanṭsare mahimā sambabhūva yaste vāyāvantarikṣe mahimā

sambabhūva yaste divi sūrye mahimā sambabhūva tasmai te mahimne prajāpataye svāhā devebhyaḥ ॥2॥

yaḥ prānato nemiṣato mahitvaika ' idrājā jagato babhūva ।

ya ' īśe ' asya dvipadaśchatuspadaḥ kasmai devāya haviṣā vidhema ॥3॥

upayāmagrahīto'si prajāpataye tvā juṣṭaṁ grhṇāmyeṣa te yoniśchandramāste

mahimā । yaste rātro sanvatsare mahimā sambabhūva yaste prthivyāmaghnau

mahimā sambabhūva yaste nakṣatreṣu chandramasimahimā sambabhūva tasmai te mahimne prajāpataye devebhyaḥ svāhā ॥4॥

yumjanti bradhnamaruṣaṁ charantaṁ pari tasthuṣaḥ । rochante rochanā divi ॥5॥

य. (Yv.) २३.५२

पंचस्वन्तः पुरुष ऽ आ विवेश तान्यन्तः पुरुषे ऽ अर्पितानि ।

एतत्त्वात्र प्रतिमन्वानोऽस्मि न मायया भवस्युत्तरो मत् ॥५२॥

pañchasvantaḥ puruṣa ' ā viveśa tānyantaḥ puruṣe ' arpitāni ।

etattvātra pratimanvāno' asmi na māyayā bhavasyuttaro mat ॥52॥

३२. पितरः (Pitarāḥ) - य. (Yv.) १९.३६; २४.१८

य. (Yv.) १९.३६

पितृभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधा नमः पितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधा नमः प्रपितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः

स्वधा नमः । अक्षन् पितरोऽमीमदन्त पितरोऽतीतृष्पन्त पितरः पितरः शुन्धध्वम् ॥३६॥

pitṛbhyaḥ svadhāyibhyaḥ svadhā namaḥ pitāmahebhyaḥ svadhāyibhyaḥ svadhā

namaḥ prapitāmahebhyaḥ svadhāyibhyaḥ svadhā namaḥ । akṣan pitaro'mīmadata

pitaro'tīṣpanta pitarāḥ pitarāḥ śundhadhvam ॥36॥

य. (Yv.) २४.१८

धूमा बभुनीकाशाः पितृणांसोमवतां बभ्रवो धूमनीकाशाः पितृणां बर्हिषदां

कृष्णा बभुनीकाशाः पितृणामग्निष्वात्तानां कृष्णाः पृषन्तस्त्रैयम्बकाः ॥१८॥

dhrūmā babhunīkāśāḥ pitṛṇāmsomavatāṁ babhravo dhūmranīkāśāḥ pitṛṇām

barhiṣadāṁ kṛṣṇā babhunikāśāḥ pitṛṇāmagniṣvāttānām kṛṣṇāḥ pṛsantastraiyambakāḥ
॥18॥

३३. पुरुषेश्वरः (Puruṣeśvaraḥ) - य. (Yv.) २३.५१

केष्वन्तः पुरुष ऽ आ विवेश कान्यन्तः पुरुषे अर्पितानि ।

एतद् ब्रह्मनुप वल्हामसि त्वा किंस्विन्नः प्रति वोचास्यत्र ॥५१॥

keṣvantaḥ puruṣa ' ā viveśa kānyantaḥ puruṣe arpitāni ।

etad brahmannupa valhāmasi tvā kiṁsvinnaḥ prati vochāsyatra ॥51॥

३४. पूषादयः (Pūṣādayaḥ) - य. (Yv.) २५.७ , ९

य. (Yv.) २५.७

पूषणं वनिष्ठनान्धाहीन्त्थूलगुदया सर्पान् गुदाभिर्विहृत ऽ आन्त्रैरपो वस्तिना वृषणमाण्डाभ्यां

वाजिनंशेपेन प्रजरेतसा चाषान् पित्तेन प्रदरान् पायुना कूष्मांछकपिण्डैः ॥७॥

pūṣaṇaṁ vaniṣṭhanāndhāhīntsthūlagudayā sarpān gudābhirvihnuta ' āntrairapo

vastinā vṛṣaṇamāṇḍābhyāṁ vājinaṁśepena prajāṁretasā chāṣān pittena pradarān

pāyunā kūśmāṁchhakapiṇḍaiḥ ॥7॥

य. (Yv.) २५.९

विधृति नाभ्या घृतरसेनापो यूष्णा मरीची विप्रुद्धिर्नीहारमूष्मणा

शीनं वसया प्रुष्वा ऽ अश्रुभिर्हादुनीर्दूषीकाभिरस्त्रा रक्षां सि चित्राण्यंगैर्नक्षत्राणि रूपेण पृथिवीं त्वचा जुम्बकाय

स्वाहा ॥९॥

vidhṛti nābhyaḥ ghṛtaṁrasenāpo yūṣṇā marīcī rvipruḍbhīrnihāramūṣmaṇā

śīnaṁ vasayā pruṣvā ' āśrubhirhrādunīrdūṣīkābhirasnā rakṣāṁ si

chitrāṇyanṅgairnakṣatrāṇi rūpeṇa pṛthivīm tvachā jumbakāya svāhā ॥9॥

३५. प्रजाः (Prajāḥ) - य. (Yv.) २३.३४, ३५, ४०, ४१

य. (Yv.) २३.३४-३५

द्विपदा याश्चतुष्पदास्त्रिपदा याश्च षट्पदाः ।

विच्छन्दा याश्च सच्छन्दाः सूचीभिः शम्यन्तु त्वा ॥३४॥

महानम्यो रेवत्यो विश्वा आशाः प्रभूवरीः । मैघीर्विद्युतो वाचः सूचीभिः शम्यन्तु त्वा ॥३५॥

dvīpadā yāschatuṣpadāstripadā yāścha ṣaṭpadāḥ ।

vichchhandā yāścha sachchhandāḥ sūchībhiḥ śamyantu tvā ॥34॥

mahānamnyo revatyō viśvā āśāḥ prabhūvarīḥ । maighīrvidyuto vāchaḥ sūchībhiḥ

śamyantu tvā ॥35॥

य. (Yv.) २३.४०-४१

ऋतवस्त ऽ ऋतुथा पर्व शमितारो वि शासतु ।

संवत्सरस्यतेजसा शमीभिः शम्यन्तु त्वा ॥४०॥

अर्द्धमासाः परं षि ते मासा ऽ आ च्छ्यन्तु शम्यन्तः ।

अहोरात्राणि मरुतो विलिष्टंसूदयन्तु ते ॥४१॥

ṛtavasta ' ṛtuthā parva śamītāro vi śāsatu ।

sarivatsarasasyatejasā śamībhiḥ śamyantu tvā ॥40॥

arddhumāsāḥ parūṁ ṣi te māsā ' ā chchhyantu śamyantaḥ ।

ahorātrāṇi maruto viliṣṭaṁsūdayantu te ॥41॥

३६. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.) २३.२८; २४.१

य. (Yv.) २३.२८

यदस्या अं हुभेद्याः कृधु स्थूलमुपातसत् । मुष्काविदस्या एजतो गोशफे शकुलाविव ॥२८॥

yadasyā aṁ hubhedyāḥ kṛdhu sthūlamupātasat । muṣkāvidasyā ejato gośaphe

śakulāviva ॥28॥

य. (Yv.) २४.१

अश्वस्तूपरो गोमृगस्ते प्राजापःयाः कृष्णग्रीव आग्नेयो रराटे पुरस्तात्सारस्वती मेघ्यधस्ताद्धराश्विनावधोरामौ बाह्वोः

सौमपोष्णः श्यामो नाभ्यांसौर्ययामौ श्वेतश्च कृष्णश्च पार्श्वयोस्त्वाष्टौ
 लोमशसक्थौ सक्थोर्वायव्यः श्वेतः पुच्छ इन्द्राय स्वपस्याय वेहद्वेष्णवो वामनः ॥१॥
aśvastūparo gomṛgaste prājāpahyāḥ kṛṣṇagrīva āgneyo rarāṭe purastātsārasvatī
meṣyadhastāddharāśvināvadhorāmau bāhnoḥ saumāpoṣṇaḥ śyāmo
nābhyāmsaurayāmau śvetaścha kṛṣṇaścha pārsvayostvāṣṭrau
lomaśasakthau sakthyorvāyavyaḥ śvetaḥ puchchha indrāya svapasyāya vehadveṣṇavo
vāmanaḥ ॥1॥

३७. प्रजापत्यादयः (Prajāpatyādayaḥ) - य. (Yv.) २.२०; २३.२९; ३१

य. (Yv.) २२.२०

काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहा स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा
 चितं विातायादित्यै स्वाहा ऽदित्यै महौ स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा
 सरस्वत्यै पावकायै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा ।
 पूष्णे नरन्धिपाय स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुररूपाय स्वाहा विष्णवे
 स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहा विष्णवे शिपिविष्टाय स्वाहा ॥२०॥
kāya svāhā kasmai svāhā katamasmai svāhā svāhā"dhimādhītāya svāhā manah
prajāpataye svāhā chittam viātāyādityai svāhā 'dityai mahyai svāhā'dityai
sumṛḍikāyai svāhā sarasvatyai svāhā sarasvatyai pāvakāyai svāhā sarasvatyai bṛhatyai
svāhā pūṣṇe svāhā pūṣṇe prapathyāya svāhā । pūṣṇe narandhipāya svāhā tvaṣṭre svāhā
tvaṣṭre turīpāya svāhā tvaṣṭre pururūpāya svāhā viṣṇave svāhā viṣṇave nibhūyapāya
svāhā viṣṇave śipiviṣṭāya svāhā ॥20॥

य. (Yv.) २३.२९

यदेवासो ललामगुं प्र विष्टीमिनमाविषुः । सक्श्ना देदिश्यते नारी सत्यस्याक्षिभूवो यथा ॥२९॥
yaddevāso lālamaguṁ pra viṣṭīminamāviṣuḥ । sakthnā dediśyate nārī
satyasyākṣibhūvo yathā ॥29॥

य. (Yv.) २३.३१

यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं बहु मन्यते । शूद्रो यदर्यायै जारो न पोषमनु मन्यते ॥३१॥
yaddhariṇo yavamatti na puṣṭam bahu manyate । śūdro yadaryāyai jāro na poṣamanu
manyate ॥31॥

३८. प्रयत्नवन्तो जीवादयः (Prayatnavanto Jīvādayaḥ) - य. (Yv.) २२.८

यते स्वाहा धावते स्वाहोद्वावाय स्वाहोद्गुताय स्वाहा शूकाराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा निषण्याय स्वाहोत्थिताय
 स्वाहा जवाय स्वाहा बलाय स्वाहा विवर्तमानाय स्वाहा विवृताय स्वाहा
 विधून्वानाय स्वाहा विधूताय स्वाहा शूश्रूषमाणाय स्वाहा शृण्वते स्वाहेक्षमाणाय स्वाहेक्षिताय
 स्वाहा वीक्षिताय स्वाहा निमेषाय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा यत् पिबति तस्मै स्वाहा
 यन्मूत्रं करोति तस्मै स्वाहा कुर्वते स्वाहा कृताय स्वाहा ॥८॥
yate svāhā dhāvate svāhoddvāvāya svāhoddgutāya svāhā śūkārāya svāhā śūkṛtāya
svāhā niṣaṇyāya svāhotthitāya svāhā javāya svāhā balāya svāhā vivartamānāya svāhā
vivṛttāya svāhā vidhūnvānāya svāhā vidhūtāya svāhā śūśrūṣamāṇāya svāhā śṛṇvate
svāheḥṣamāṇāya svāheḥṣitāya svāhā vīkṣitāya svāhā nimeṣāya svāhā yadatti tasmai
svāhā yat pibati tasmai svāhā yannmūtram karoti tasmai svāhā kurvate svāhā kṛtāya
svāhā ॥8॥

३९. प्रष्ट्रसमाधातारौ (Praṣṭrasamādhātārau) - य. (Yv.) २३.४९

पृच्छामि त्वा चितये देवसख यदि त्वमत्र मनसा जगन्थ ।
 येषु विष्णुस्त्रिषु पदेष्वेष्टस्तेषु विश्व भुवनमा विवेशाँ ३५ ॥४९॥
pṛchchāmi tvā chitaye devasakha yadi tvamatra manasā jagantha ।
yeṣu viṣṇuṣtriṣu padeṣveṣṭasteṣu viśva bhuvanamā viveśāṁ 3' ॥49॥

४०. प्रष्टा (Praṣṭhā) - य. (Yv.) २३.५३ , ५५ , ५७ , ५९ , ६१

य. (Yv.) २३.५३

का स्विदासीत्पूर्वचित्तिः किं स्विदासीद् बृहद्वयः ।

का स्विदासीत्पिलिप्पिला का स्विदासीत्पिशंगिला ॥५३॥

kā svidāsītpūrvachittih kim svidāsīd bṛhadvayaḥ ।

kā svidāsītpilippilā kā svidāsītpīśaṅgilā ॥53॥

य. (Yv.) २३.५५

का ऽ ईमरे पिशंगिला का ऽ ई कुरुपिशंगिला ।

क ऽ ईमास्कन्दमर्षति क ऽ ई पन्थां वि सर्पति ॥५५॥

kā 'īmare piśaṅgilā kā 'ī kurupiśaṅgilā ।

ka 'īmāskandamarṣati ka 'ī panthāṁ vi sarpati ॥55॥

य. (Yv.) २३.५७

कत्यस्य विष्टा कत्यक्षराणि कति होमासः कतिधा समिद्धः ।

यास्य त्वा विदथा पृच्छमत्र कति होतार ऽ ऋतुशो यजन्ति ॥५७॥

katyasya viṣṭhā katyakṣarāṇi kati homāsaḥ katidhā samiddhaḥ ।

yāsyā tvā vidathā pṛchchhamatra kati hotāra 'ṛtuśo yajanti ॥57॥

य. (Yv.) २३.५९

को अस्य वेद भुवनस्य नाभिं को द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम् ।

कः सूर्यस्य वेद बृहतो जनित्रं को वेद चन्द्रमसं यतोजा ॥५९॥

ko asya veda bhuvanasya nābhiṁ ko dyāvāpṛthivī antarikṣam ।

kaḥ sūryasya veda bṛhato janitram ko veda chandramasaṁ yatojā ॥59॥

य. (Yv.) २३.६१

पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि यत्र भुवनस्य नाभिः ।

पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम ॥६१॥

pṛchchhāmi tvā paramantaṁ pṛthivyāḥ pṛchchhāmi yatra bhuvanasya nābhiḥ ।

pṛchchhāmi tvā vṛṣṇo aśvasya retaḥ pṛchchhāmi vāchaḥ paramaṁ vyoma ॥61॥

४१. प्राणादयः (Prāṇādayaḥ) - य. (Yv.) २२.७ , २३; २३.१८; २५.२

य. (Yv.) २२.७

हिंकाराय स्वाहा हिंकृताय स्वाहा क्रन्दते स्वाहाऽवक्रन्दाय स्वाहा प्रोथते स्वाहा प्रप्रोथाय

स्वाहा गन्धाय स्वाहा घ्राताय स्वाहा निविष्टाय स्वाहोपविष्टाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहा वल्गते स्वाहासीनाय

स्वाहा शयानाय स्वाहा स्वपते स्वाहा जाग्रते स्वाहा कूजते स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहा

विजृम्भमाणाय स्वाहा विचृताय स्वाहा सं हानाय स्वाहोपस्थिताय स्वाहाऽयनाय स्वाहा

प्रायणाय स्वाहा ॥७॥

hiṁkārāya svāhā hiṁkakṛtāya svāhā krandate svāhā'vakrandāya svāhā prothate svāhā

praprothāya svāhā gandhāya svāhā ghrātāyasvāhā niviṣṭāya svāhopaviṣṭāya svāhā

sanditāya svāhā valgate svāhāsīnāya svāhā śayānāya svāhā svapate svāhā jāgrateṁ

svāhā kūjate svāhā prabuddhāya svāhā vijṛmbhamāṇāya svāhā vichṛtāya svāhā saṁ

hānāya svahopasthitāya svāhā'yanāya svāhā prāyaṇāya svāhā ॥7॥

य. (Yv.) २२.२३

प्राणाय स्वाहापानाय स्वाहा व्यानाय स्वाहा चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा

वाचे स्वाहा मनसे स्वाहा ॥२३॥

prāṇāya svāhāpānāya svāhā vyānāya svāhā chakṣuṣe svāhā śrotrāya svāhā

vāche svāhā manase svāhā ॥23॥

य. (Yv.) २३.१८

प्राणाय स्वाहापानाय स्वाहा व्यानाय स्वाहा ।

अम्बे ऽ अम्बिकेऽम्बालिके न मा नयति कश्चन ।

समस्त्यश्वकः सुभद्रिकां काम्पीलवासिनीम् ॥१८॥
prāṇāya svāhāpānāya svāhā vyānāya svāhā /
ambe ' ambike' mbālike na mā nayati kaśchana /
samastyaśvakaḥ subhadrikāṁ kāmpīlavāsīnīm ॥18॥

य. (Yv.) २५.२

वातं प्राणेनापानेन नासिके ऽ उपयाममधरेणौष्ठेन सदुत्तरेण प्रकाशेनान्तरमनूकाशेन बाह्यं निवेष्ट्य मूर्ध्ना
 स्तनयितुं निर्बाधेनाशनिं मस्तिष्केण विद्युतं कनीनकाभ्यां कर्णाभ्यां श्रोत्रं श्रोत्राभ्यां कर्णौ तेदनीमधरकण्ठेनापः
 शुष्ककण्ठेन चित्तं मन्याभिरदितिंशीर्ष्णा निऋतिं निर्जर्जल्येन शीर्ष्णा संक्रोशैः प्राणान् रेष्माणं स्तुपेन ॥२॥
vātaṁ prāṇenāpānena nāsike ' upayāmamadhareṇauṣṭhena saduttareṇa
prakāśenāntaramanūkāśena bāhyaṁ niveṣyaṁ mūrdhnā stanayitnum
nirbādhenāśanīm mastiṣkeṇa vidyutaṁ kanīnakābhyāṁ karṇābhyāṁ śrotraṁ
śrotrābhyāṁ karnau tedanīmadharakaṇṭhenāpaḥ śuṣkakaṇṭhena chittaṁ
manyābhiraditimśīrṣṇā niṛtiṁ nirjarjalyena śīrṣṇā saṁkrośaiḥ prāṇān reṣmāṇaṁ
stupena ॥2॥

४२. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.) २८.१०

होता यक्षद्वनस्पतिंशमितारंशतक्रतुं धियो जोष्टारमिन्द्रियम् ।
 मध्वा समंजन् पाथिभिः सुगेभिः स्वदाति यां मधुना घृतेन वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥१०॥
hotā yakṣadvanaspatiṁśamitāraṁśatakratuṁ dhiyo joṣṭāramindriyam /
madhvā samañjan pāthibhiḥ sugebhiḥ svadāti yāṁ madhunā ghṛtena vetvājyasya
hotaryaja ॥10॥

४३. ब्रह्मा (Brahmā) - य. (Yv.) २३.१४

सं शितो रश्मिना रथः सं शितो रश्मिना हयः ।
 संशितो अप्सवप्सुजा ब्रह्मा सोमपुरोगवः ॥१४॥
saṁ śīto raśminā rathaḥ saṁ śīto raśminā hayaḥ /
saṁśīto apsvapsujā brahmā somapurogavaḥ ॥14॥

४४. ब्रह्मादयः (Brahmādayaḥ) - य. (Yv.) २३.१३; ४८

य. (Yv.) २३.१३

वायुष्ट्वा पचतैरवत्वसितग्रीवश्छागैर्न्यग्राधश्चमसैः शल्मलिवृद्ध्या ।
 एष स्य राथ्यो वृषा पङ्क्तिश्चतुर्भिरदगन्ब्रह्माकृष्णश्च नोऽवतु नमोऽग्रये ॥१३॥
vāyuṣṭvā pachatairavatvasitagrīvaśchhāgairnyagrādhaśchamasaiḥ śalmalirvṛddhyā /
eṣa sya rāthyō vṛṣā paṇḍbhīśchaturbhiredaganbrahmākṛṣṇaścha no'vatu
namo'gnaye ॥13॥

य. (Yv.) २३.४८

ब्रह्म सूर्यसमं ज्योतिर्घोः समुद्रसमंसरः ।
 इन्द्रः पृथिव्यै वर्षीयान् गोस्तु मात्रा न विद्यते ॥४८॥
brahma sūryasamaṁ jyotirdyauḥ samudrasamaṁsaraḥ /
indraḥ pṛthivyai varṣyān gostu mātṛā na vidyate ॥48॥

४५. भूमिः (Bhūmiḥ) - य. (Yv.) २३.२४-२५

माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः । प्रतिलामीति ते पिता गभे मुष्टिमत्तं सयत् ॥२४॥
 माता च ते पिता च तेऽग्रे वृक्षस्य क्रीडतः । विवक्षतऽइव ते मुखं ब्रह्मन्मा त्वं वदो बहु ॥२५॥
mātā cha te pitā cha te'graṁ vṛkṣasya rohataḥ / pratilāmīti te pitā gabhe
muṣṭimataṁ sayat ॥24॥
mātā cha te pitā cha te'gre vṛkṣasya krīdataḥ / vivakṣata'iva te mukhaṁ brahmanmā
tvaṁ vado bahu ॥25॥

४६. भूम्यादयः (Bhūmyādayaḥ) - य. (Yv.) २३.२६

ऊर्ध्वमेनामुच्छ्रापय गिरौ भारंहरन्निव । अथास्यै मध्यमेधतांशीते वाते पुनन्निव ॥२६॥

ūrdhvāmenāmuchchhrāpaya girau bhāramharanniva / athāsyai madhyamedhatāmśīte vāte punanniva ॥26॥

४७. मनः (Manah) - अ. (Av.) २.३०.१

यथेदं भूम्या अधि तृणं वातो मथायति ।

एवा मन्नामि ते मनो यथा मां कामिन्यसो यथा मन्नापगा असः ॥१॥

yathedaṁ bhūmyā adhi tṛṇaṁ vāto mathāyati /

evā mathnāmi te mano yathā māṁ kāmīnyaso yathā mannāpagā asaḥ ॥1॥

४८. मन्त्रोक्ता (Mantroktā) - अ. (Av.) ६.११.३

प्रजापतिरनुमतिः सिनीवात्यचीकृत्पत् । स्त्रैषूयमन्यत्र दधत् पुमांसमु दधदिह ॥३॥

prajāpatiranumatih sinivātyachīkr̥pat / straiṣūyamanyatra dadhat pumānsamu dadhadiha ॥3॥

४९. मरुतः (Marutaḥ) - य. (Yv.) ३.४४-४५

प्रघासिनो हवामहे मरुतश्च रिशादसः । करम्भेण सजोषसः ॥४४॥

यद् ग्रामे यदरण्ये यत् सभायां यदिन्द्रिये । यदेनश्चक्रमा वयमिदं तदवयजामहे स्वाहा ॥४५॥

praghāsino havāmahe marutaścha riśādasah / karambheṇa sajoṣasah ॥44॥

yad grāme yadaraṇaye yat sabhāyāṁ yadindriye / yadenaśchakṛmā vayamidaṁ tadavayaajāmahe svāhā ॥45॥

५०. मारुतादयः (Mārutādayaḥ) - य. (Yv.) २४.४; २५.६

य. (Yv.) २४.४

पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरूर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूलोहितोर्णी पलक्षी ताः सारस्वत्यः प्लीहाकर्णः

शुण्ठाकर्णोऽध्यालोहकर्णस्ते त्वाष्ट्राः कृष्णग्रीवः शितिकक्षोऽञ्जिसक्थस्तऽऐन्द्राग्राः

कृष्णाञ्जिरल्पाञ्जिर्महाञ्जिस्तऽ उषस्या ॥४॥

pṛśnistiraśchīnapṛśnirūrdhwapṛśniste mārutāḥ phalgūrlohitornī palakṣī tāḥ sārasyatyah plihākarnah

śuṇathākarno'dhyālohakarnaste tvāṣṭrāḥ kṛṣṇagrīvah

śitikakṣo'ñjisakthasta'aindrāgnāḥ

kṛṣṇāñjiralpāñjirmahāñjista ' uṣasyā ॥4॥

य. (Yv.) २५.६

मारुतांस्कन्धा विश्वेषां देवानां प्रथमा कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां

तृतीया वायोः पुच्छमग्रीषोमयोर्भासदौ कुंचौ श्रोणिभ्यामिन्द्राबृहस्पती ऽ ऊरुभ्यां

मित्रावरुणावल्गाभ्यामाक्रमणंस्थूराभ्यां बलं कुष्ठाभ्याम् ॥६॥

marutāmskandhā viśveṣāṁ devānāṁ prathamā kīkasā rudrāṇāṁ dvitīyādityānāṁ

tṛtīyā vāyoḥ puchchhamagnīṣomayorbhāsadau kruñchau śroṇibhyāmindrābṛhaspatī ' ūrubhyām

mitrāvaruṇāvalgābhyāmākramaṇamsthūrābhyām balaṁ kuṣṭhābhyām ॥6॥

५१. मासाः (Māsāḥ) - य. (Yv.) २२.३१

मधवे स्वाहा माधवाय स्वाहा शुक्राय स्वाहा शुचये स्वाहा नभसे स्वाहा नभस्याय स्वाहोषाय

स्वाहोर्जाय स्वाहा सहसे स्वाहा सहस्याय स्वाहा तपसे स्वाहा तपस्याय

स्वाहां हसस्पतये स्वाहा ॥३१॥

madhave svāhā mādhavāya svāhā śukrāya svāhā śuchaye svāhā nabhase svāhā

nabhasyāya svāhoṣāya svāhorjāya svāhā sahase svāhā sahasyāya svāhā tapase svāhā

tapasyāya svāhāṁ hasaspataye svāhā ॥31॥

५२. मित्रादयः (Mitrādayaḥ) - य. (Yv.) २३.३३

गायत्री त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्त्या सह । बृहत्युष्णिहा ककुप्सूचीभिः शम्यन्तु तवा ॥३३॥

gāyatrī triṣṭubjagatyānuṣṭuppanktyā saha /

bṛhatyusṇihā kakupsūchībhiḥ śamyantu tavā ॥33॥

५३. मेघः (Meghaḥ) - य. (Yv.)४.३

महीनां पयोऽसि वच्चोदा ऽ असि वच्चो मे देहि ।

वृत्रस्यासि कनीनकश्चक्षुर्दा ऽ असि चक्षुर्मे देहि ॥३॥

mahīnām payo'si varchchodā 'asi varchcho me dehi'

vṛtrasyāsi kanīnakaśchakṣurdā 'asi chakṣurme dehi' ॥3॥

५४. याः (Yāḥ) - य. (Yv.)४.५ , ६; २२.३४; २५.१४ , २७

य. (Yv.)४.५-६

आ वो देवास ऽ ईमहे वामं प्रयत्यध्वरे । आ वो देवास ऽ आशिषो यियासो हवामहे ॥५॥

स्वाहा यां मनसः स्वाहोरन्तरिक्षात् स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा वातादारभे स्वाहा ॥६॥

ā vo devāsa 'īmahe vāmāṁ prayatyadhvare' ā vo devāsa 'āśiṣo yīyāso

havāmahe ॥5॥ svāhā yām manasaḥ svāhororantarikṣāt svāhā dyāvāpṛthivibhyām

svāhā vātādārabhe svāhā ॥6॥

य. (Yv.)२२.३४

एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यांस्वाहा शताय स्वाहैकशताय स्वाहा । व्युष्ट्यै स्वाहा स्वर्गाय स्वाहा ॥३४॥

ekasmai svāhā dvābhyāṁsvāhā śatāya svāhaikaśatāya svāhā' vyuṣṭyai svāhā svargāya
svāhā ॥34॥

य. (Yv.)२५.१४

आ नो भ्रदाः क्रतवो यन्तु विश्वतोऽदब्धासोऽअपरीतास ऽ उद्भिदः ।

देवा नो यथा सदमिद्वृधे ऽ आसन्नप्रायुवो रक्षितारो दिवेदिवे ॥१४॥

ā no bhradāḥ kratavo yantu viśvato'dabdhāso'aparītāsa 'udbhidaḥ'

devā no yathā sadamidvṛdhe 'āsannaprāyuvo rakṣitāro divedive ॥14॥

य. (Yv.)२५.२७

यद्धविष्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्च नयन्ति ।

अत्रा पूष्णः प्रथमो भाग ऽ एति यां देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः ॥२७॥

yaddhaviṣyamṛtuśo devayānaṁ trirmānuṣāḥ paryaśvaṁ nayanti'

atrā pūṣṇaḥ prathamō bhāga 'eti yām devebhyaḥ prativedayannajaḥ ॥27॥

५५. राजा (Rājā) - य. (Yv.)२०.७; २३.३० , ३२ , ४३ , ४४

य. (Yv.)२०.७

बाहू मे बलमिन्द्रियं हस्तौ मे कर्म वीर्यम् । आत्मा क्षत्रपुरो मम ॥७॥

bāhū me balamindriyaṁ hastau me karma vīryam' ātmā kṣatramuro mama ॥7॥

य. (Yv.)२३.३०

यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं पशु मन्यते । शूद्रा यदर्यजारानपोषाय धनाययित ॥३०॥

yaddharīṇo yavamatti na puṣṭaṁ paśu manyate' śūdrā yadaryajārānapoṣāya
dhanāyayita ॥30॥

य. (Yv.)२३.३२

दधिक्राव्णो ऽ अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।

सुरभि नो मुखा करत्प्र ण ऽ आयूं षि तारिषत् ॥३२॥

dadhikrāvṇo 'akāriṣaṁ jiṣṇoraśvasya vājinaḥ'

surabhi no mukhā karatpra ṇa 'āyūṁ ṣi tāriṣat ॥32॥

य. (Yv.)२३.४३-४४

द्यौस्ते पृथिव्यन्तरिक्षं वायुश्छिद्रं पृणातु ते । सूर्यस्ते नक्षत्रैः सह लोकं कृणोतु साधुया ॥४३॥

शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः शमस्त्वरेभ्यः । शमस्थभ्यो मज्जभ्यः शम्वस्तु तन्वै तव ॥४४॥

dyauste pṛthivyantarikṣaṁ vāyuśchhidraṁ pṛṇātu te' sūryaste nakṣatraiḥ saha lokam
kṛṇotu sādhuayā ॥43॥

śam te parebhyo gātrebhyaḥ śamastvavarebhyaḥ' śamasthabhyo majjabhyaḥ

śamvastu tanvai tava ॥44॥

५६. राजप्रजाः (Rājaprajāḥ) - य. (Yv.) २३.२०, २२, २३, ३१

य. (Yv.) २३.२०

ता ऽ उभौ चतुरः पदः संप्रसारयाव स्वर्गे लोके प्रोर्णुवाथां वृषा वाजी रेतोधा रेतो दधातु । २० ।

tā 'ubhau chaturah padaḥ saṁprasārayāva svarge loke prorṇuvāthām vṛṣā vājī retodhā reto dadhātu 120 ।

य. (Yv.) २३.२२-२३

यकासकौ शकुन्तिकाहलगिति वंचति । आहन्ति गभे पसो निगलालीति धारका ॥२२॥

यकोऽसकौ शकुन्तक ऽ आहलगिति वंचति ।

विवक्षतऽइव ते मुखमध्वर्यो मा नस्त्वमभि भाषथाः ॥२३॥

yakāsakau śakuntikāhalagiti vaṁchatī / āhanti gabhe paso nigalālīti dhārakā 122 ।

yako'sakau śakuntaka 'āhalagiti vaṁchatī ।

vivakṣata'iva te mukhamadhvaryo mā nastvamabhi bhāṣathāḥ 123 ॥

य. (Yv.) २३.३१

यद्धरिणो यवमत्ति न पुष्टं बहु मन्यते । शूद्रो यदर्यायै जारो न पोषमनु मन्यते ॥३१॥

yaddharīṇo yavamatti na puṣṭaṁ bahu manyate / śūdro yadaryāyai jāro na poṣamanu manyate 131 ॥

५७. रुद्रः (Rudraḥ) - य. (Yv.) १६.६-१४

असौ यस्ताम्रो ऽ अरुण ऽ उत बभ्रुः सुमंगलः ।

ये चैनंरुद्रा ऽ अभितो दिक्षु श्रिताः सहस्रशोऽवैषांहेड ऽ ईमहे ॥६॥

असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः ।

उतैनं गोपा ऽ अट्श्रन्नट्श्रन्नदहाय्यः स दृष्टो मृडयाति नः ॥७॥

नमोऽस्तु नीलग्रीवाय सहस्राक्षाय मीढुषे ।

अथो ये ऽ अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नमः ॥८॥

प्रमुंच धन्वनस्त्वमुभयोरार्व्योर्ज्याम् । याश्च ते हस्त ऽ इषवः ऽ परा ता भगवो वप ॥९॥

विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणावां शूऽउत ।

अनेशन्नस्य याऽइषवऽआभुरस्य निषङ्गधिः ॥१०॥

वा ते हेतिर्मिदुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः । तयास्मान्विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परि भुज ॥११॥

परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्कु विश्वतः । अथो यऽइषुधिस्तवारेऽअस्मन्निधेहि तम् ॥१२॥

अवतत्य धनुष्टंसहस्राक्ष शतेषुधे । निशीर्य्य शल्यानां मुखा शिवो नः सुमना भव ॥१३॥

नमस्तऽ आयुधायानातताय धृष्णवे । उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्यां तव धन्वने ॥१४॥

asau yastāmro 'aruṇa 'uta babhruḥ sumamāṅgalaḥ ।

ye chainamrudrā 'abhito dikṣu śritāḥ sahasraśo'vaiṣāmheda 'īmahe 16 ॥

asau yo'vasarpati nīlagrībo vilohitaḥ ।

utainam gopā 'adṣrannadṣrannudahāyyaḥ sa dṛṣṭo mṛḍayāti naḥ 17 ॥

namo'stu nīlagrīvāya sahasrākṣāya mīḍhuṣe ।

atho ye 'asya satvāno'ham tebhyo'karam namaḥ 18 ॥

pramuncha dhanvanastvamubhayorārtnyorjyām ।

yāścha te hasta 'iṣavaḥ 'parā tā bhagavo vāpa 19 ॥

vijyam dhanuḥ kaparddino viśalyo bāṇāvām ś'uta ।

anesānnasya yā'iṣava'ābhurasya niṣaṅgadhiḥ 110 ॥

vā te hetirmīḍhuṣṭama haste babhūva te dhanuḥ ।

tayāsmānviśvatastvamayakṣamayā pari bhuja 111 ॥

pari te dhanvano hetirasmānvṛṇakktu viśvataḥ ।

atho ya'iṣudhistavāre'asmanidhehi tam 112 ॥

avatatya dhanuṣṭvaṁsahasrākṣa śateṣudhe ।

niśīryya śalyānām mukhā śivo naḥ sumanā bhava 113 ॥

namasta'āyudhāyānātātāya dhṛṣṇave ।

ubhābhyāmuta te namo bāhubhyām tava dhanvane ॥14 ॥

५८. रुद्राः (Rudrāḥ) - य. (Yv.) १६.३४

नमो वन्याय च कक्षयाय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च

नमऽआशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभेदिने च ॥३४ ॥

namo vanyāya cha kakṣayāya cha namaḥ śravāya cha pratiśravāya cha

nama'āsuṣeṇāya chāśurathāya cha namaḥ śūrāya chāvabhedine cha ॥34 ॥

५९. रेतः (Retah) - अ. (Av.) ६.११.१-२

शमीमश्वत्थ आरूढस्तत्र पुंसुवनं कृतम् । तद् वै पुत्रस्य वेदनं तत् स्त्रीष्व भ्रामसि ॥१ ॥

पुंसि वै रेतो भवति तत् स्त्रियामनु षिच्यते । तद् वै पुत्रस्य वेदनं तत् प्रजापतिरब्रवीत् ॥२ ॥

śamīmaśvattha ārūḍhastatra puṁsuvanaṁ kṛtam । tad vai putrasya vedanaṁ tat
striṣvā bharāmasi ॥1 ॥

puṁsi vai reto bhavati tat striyāmanu ṣichyate । tad vai putrasya vedanaṁ tat
prajāpatirabravīt ॥2 ॥

६०. लिंगोक्ता (Lingoktā) - य. (Yv.) २०.१७; ३४; ३५; २२.२२, २९

य. (Yv.) २०.१७

यद् ग्रामे यदरण्ये यत्सभायां यदिन्द्रिये ।

यच्छूद्रे यदर्ये यदेनश्चक्रमा वयं यदेकस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमसि ॥१७ ॥

yad grāme yadaraṇye yatsabhāyām yadindriye ।

yachchūdre yadarye yadenaśchakṛmā vayaṁ yadekasyādhi dharmāṇi

tasyāvayajanamasī ॥17 ॥

य. (Yv.) २०.३४; ३५

प्राणपा मे अपानपाश्चक्षुषाः श्रोत्रपाश्च मे । वाचा मे विश्वभेषजा मनसोऽसि विलायकः ॥३४ ॥

अश्विनकृतस्य ते सरस्वतिकृतस्येन्द्रेण सुत्राम्णा कृतस्य । उपहूत उपहूतस्य भक्षयामि ॥३५ ॥

prāṇapā me apānapāśchakṣuṣpāḥ śrotrapāścha me । vāchā me viśvabheṣajā manaso'si
vilāyakaḥ ॥34 ॥

aśvinakṛtasya te sarasvatikṛtasyend्रेṇa sutrāmṇā kṛtasya । upahūta upahūtasya
bhakṣayāmi ॥35 ॥

य. (Yv.) २२.२२

आ ब्रह्मन् ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामा राष्ट्रे राजन्यः शूरऽइषव्योऽतिव्याधी महारथो जायतां दोग्ध्रीं

धेनुर्वोढानङ्गानाशुः सप्तिः पुरन्धिर्योषा जिष्णु रथेष्ठाः सभेयो युवास्य यजमानस्य वीरो जायतां निकामे-निकामे

नः पर्जन्यो वर्षतु फलवत्यो नऽओषधयः पच्यन्तां

योगक्षेमो नः कल्पताम् ॥२२ ॥

ā brahman brāhmaṇo brahmavarchasī jāyatāmā rāṣṭre rājanyaḥ śūra'īṣavyo'tivyādhi
mahāratho jāyatām dogdhrīm dhenurvoḍhānāṅgānāśuḥ saptiḥ purandhīryoṣā jiṣṇu
ratheṣṭhāḥ sabheyo yuvāsyā yajamānasya vīro jāyatām nikāme-nikāme naḥ parjanya
varṣatu phalavatyo na'Oṣadhayaḥ pachyantām
yogakṣemo naḥ kalpatām ॥22 ॥

य. (Yv.) २२.२९

पृथिव्यै स्वहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्राय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाद्भ्यः

स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा परिग्लवेभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः

स्वाहा ॥२९ ॥

pr̥thivyai svahāntarikṣāya svāhā dive svahā sūryāya svāhā chandrāya svāhā
nakṣatrebhyāḥ svāhādbhyāḥ

svāhauṣadhībhyāḥ svāhā vanaspatibhyāḥ svāhā pariglavebhyāḥ svāhā

charācharebhyāḥ svāhā sarīsr̥pebhyāḥ

svāhā ॥29 ॥

६१. वरुणः (Varuṇaḥ) - य. (Yv.) २०.१८

यदापोऽअध्याऽ इति वरुणेति शषामहे ततो वरुण नो मुंच । अवभृथ निचुम्पुण निचेरुरसि
निचुम्पुणः । अव देवैर्देवकृतमेनोऽयक्षयव मर्त्यैर्मर्त्यकृतं पुरुरव्यो देव रिषस्पाहि ॥१८॥
*yadāpo'adhnyā' iti varuṇeti śaṣāmahe tato varuṇa no muñcha / avabhṛtha
nichumpuṇa nicherurasi
nichumpuṇaḥ / ava devairdevakṛtamenō'yakṣayava martyairmartyakṛtaṁ pururavṇo
deva riṣaspāhi ॥18॥*

६२. वसन्तादयः (Vasantādayaḥ) - य. (Yv.) २४.११, २०

य. (Yv.) २४.११

धूमन वसन्तायालभते श्वेतान् ग्रीष्माय कृष्णान् वर्षाभ्योऽरुणांछरदे पृषतो
हेमन्ताय पिशङ्गाञ्छिशिराय ॥११॥
*dhrūmāna vasantāyālabhate śvetān grīṣmāya kṛṣṇān varṣābhyo'ruṇāñchharade
pṛṣato
hemantāya piśaṅgāñchhiśirāya ॥11॥*

य. (Yv.) २४.२०

वसन्ताय कपिंजलानालभते ग्रीष्माय कलविकान् वर्षाभ्यस्तित्तिरींछरदे वर्तिका
हेमन्ताय ककराञ्छिशिराय विककरान् ॥२०॥
*vasantāya kapimjālānālabhate grīṣmāya kalavimkān varṣābhyastittirīñchharade
varttikā
hemantāya kakarāñchhiśirāya vikakarān ॥20॥*

६३. वस्वादयः (Vasvādayaḥ) - य. (Yv.) २२.३०

असवे स्वाहा वसवे स्वाहा विभुवे स्वहा विवस्वते स्वाहा गाणश्रिये स्वाहा
गणपतये स्वाहाभुवे स्वाहाधिपतये स्वाहा शूषाय स्वाहा सं सर्पाय
स्वाहा चन्द्राय स्वाहा ज्योतिषे स्वाहा मालिमुल्चाय स्वाहा दिवा पतये स्वाहा ॥३०॥
*asave svāhā vasave svāhā vibhuve svahā vivasvate svāhā gāṇaśriye svāhā
gaṇapataye svāhābhuve svāhādhipataye svāhā śūṣāya svāhā saṁ sarpāya
svāhā chandrāya svāhā jyotiṣe svāhā mālimumluchāya svāhā divā pataye svāhā ॥30॥*

६४. वाजादयः (Vājādayaḥ) - य. (Yv.) २२.३२

वाजाय स्वाहा प्रसवाय स्वाहापिजाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा स्वः स्वाहा मूर्ध्ने स्वाहा
व्यश्रुविने स्वाहान्त्याय स्वाहान्त्याय भौवनाय स्वाहा भुवनस्य पतये स्वाहाधिपतये स्वाहा
प्रजापतेय स्वाहा ॥३२॥
*vājāya svāhā prasavāya svāhāpijāya svāhā kratave svāhā svaḥ svāhā mūrdhne svāhā
vyaśruvine svāhāntyāya svāhāntyāya bhauvanāya svāhā bhuvanasya pataye
svāhādhipataye svāhā prajāpateya svāhā ॥32॥*

६५. वायुः (Vāyuḥ) - य. (Yv.) २०.१५

यदि दिवा यदि नक्तमेनां सि चक्रमा वयम् ।
वायुर्मा तस्मादेनसो विश्वमुंचत्वं हसः ॥१५॥
*yadi divā yadi naktamenāṁ si chakṛmā vayam /
vāyurmā tasmādenaso viśvanmuñchatvaṁ hasaḥ ॥15॥*

६६. वाय्वादयः (Vāyvādayaḥ) - य. (Yv.) २३.८

वसवस्त्वांजन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वांजन्तु त्रेष्टुभेन छन्दसादित्यास्त्वांजन्तु जागतेन छन्दसा । भूर्भुवः
स्वर्लाजीञ्छाचीञ्च्यव्ये गव्यऽएतदन्नमत्त देवाऽएतदन्नमद्भिः प्रजापते ॥८॥
*vasavastvāñjantu gāyatreṇa chhandasā rudrāstvāñjantu treṣṭubhena
chhandasādityāstvāñjantu jāgatena chhandasā / bhūrbhuvaḥ
svarlājīñchhāchīñnyavye gavya'etadannamatta devā'etadannamaddhi prajāpate ॥8॥*

६७. वातादयः (Vātādayaḥ) - य. (Yv.) २.२६

वाताय स्वाहा धूमाय स्वाहाभ्राय स्वाहा मेधाय स्वाहा विद्योतमानाय स्वाहा स्तनयते
स्वाहावस्फूर्जते स्वाहा वर्षते स्वाहाववर्षते स्वाहोग्रं वर्षते स्वाहा शीघ्रं वर्षते स्वाहोद्ब्रूते
स्वाहोद्ब्रूताय स्वाहा पुष्णते स्वाहा शीकायते स्वाहा प्ररुष्वाभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा
नीहाराय स्वाहा ॥२६॥

*vātāya svāhā dhūmāya svāhābhrāya svāhā medhāya svāhā vidyotamānāya svāhā
stanayate svāhāvasphūrjate svāhā varṣate svāhāvavarṣate svāhogram varṣate svāhā
śīghram varṣate svāhodgṛhṇate svāhodgṛhītāya svāhā pruşṇate svāhā śīkāyate svāhā
pruṣvābhyā svāhā hrādunībhyā svāhā nīhārāya svāhā ॥26॥*

६८. विद्युदादयः (Vidyudādayaḥ) - य. (Yv.) २३.१२

द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्चऽआसीद् बृहद्वयः । आविरासीत्पिलिप्पिला रात्रिरासी त्पिशङ्गिला ॥१२॥

dyaurāsīt pūrvachittiraśva 'āsīd bṛhadvayaḥ । āvirāsītpilippilā rātrirāsī tpiśaṅgilā ॥12॥

६९. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.) २३.१५

स्वयं वाजिस्तन्वं कल्पयस्व स्वयं यजस्व स्वयं जुषस्व । महिमा तेऽन्येन न सन्नशे ॥१५॥

*svayaṁ vājīstmanvaṁ kalpayasva svayaṁ yajasva svayaṁ juṣasva । mahimā te'nyena
na sannaśe ॥15॥*

७०. विद्वान्सः (Vidvānsaḥ) - य. (Yv.) २३.२९, ३३; २५.१५; २७.२१

य. (Yv.) २३.२९

यदेवासो ललामगुं प्र विष्टीमिनमाविषुः । सक्श्ना देदिश्यते नारी सत्यस्याक्षिभुवो यथा ॥२९॥

*yaddevāso lālāmaguṁ pra viṣṭīminamāviṣuḥ । sakthnā dediśyate nārī
satyasākṣibhuvo yathā ॥29॥*

य. (Yv.) २३.३३

गायत्री त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्त्या सह । बृहत्युष्णिहा ककुप्सूचीभिः शम्यन्तु त्वा ॥३३॥

*gāyatrī triṣṭubjagatyānuṣṭuppanktyā saha । bṛhatyusṇihā kakupsūchībhiḥ śamyantu
tvā ॥33॥*

य. (Yv.) २५.१५

देवानां भद्रा सुमति ऋज्यूतो देवानांरातिरभि नो निवर्त्तताम् ।

देवानां सख्यमुपसेदिमा वयं देवा नऽआयुः प्रतिरन्तु जीवसे ॥१५॥

*devānām bhadra sumati ṛjūyato devānāmrātirabhi no nivarttatām ।
devānām sakhyamupasedimā vayaṁ devā na 'āyuh pratirantu jīvase ॥15॥*

य. (Yv.) २७.२१

वनस्पतेऽव सृजा रराणस्मना देवेषु । अग्निर्हव्यंशमिता सूदयाति ॥२१॥

vanaspate'va sṛjā rarāṇastmanā deveṣu । agnirhavyaṁśamitā sūdayāti ॥21॥

७१. विराजादयः (Virājādayaḥ) - य. (Yv.) २४.१३

पष्ठवाहो विराजऽउक्षाणो बृहत्याऽऋषभाः ककुभेऽनङ्गाहः पङ्क्त्यै धेनवोऽतिच्छन्दसे ॥१३॥

*paṣṭhavāho virāja'ukṣāṇo bṛhatyā'ṛṣabhāḥ kakubhe'naḍvāhaḥ paṅktyai
dhenavo'tichchhandase ॥13॥*

७२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) २०.१२; २२.४; २४.५; २५.१६; २७.८

य. (Yv.) २०.१२

प्रथमा द्वितीयैर्द्वितीयास्तृतीयैस्तृतीयाः सत्येन सत्यं योन यो यजुर्भिर्यजूं षि सामभिः

सामान्युग्भिर्ऋचः पुरोऽनुवाक्याभिः पुरोऽनुवाक्या याज्याभिर्याज्या

वषट्कारैर्वषट्काराऽआहुतिभिराहुतयो मे कामान्त्समर्धयन्तु भूः स्वाहा ॥१२॥

*prathamā dvitīyairdvitīyāstṛtīyaistṛtīyāḥ satyena satyaṁ yona yo yajurbhiryājūm ṣi
sāmabhiḥ sāmānyugbhīrchāḥ puro'nuvākyaḥ puro'nuvākya yājyābhiryājyā
vaṣaṭkārairvaṣaṭkāra'āhutibhirāhutayo me kāmāntsamardhayantu bhūḥ svāhā ॥12॥*

य. (Yv.) २२.४

स्वगा त्वा देवेभ्यः प्रजापतये ब्रह्मन्नश्च भन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्यासम् ।

तं बधान देवेभ्यः प्रजापतये तेन राधुहि ॥४॥

*svagā tvā devebhyaḥ prajāpataye brahmanṣāśvaṁ bhantsyāmi devebhyaḥ
prajāpataye tena rādhyāsam । taṁ badhāna devebhyaḥ prajāpataye tena rādhnuhi
॥४॥*

य. (Yv.) २४.५

शिल्पा वैश्वदेव्यो रोहिण्यस्त्रयवयो वाचेऽविताऽ आदित्यै सरूपा धात्रे वत्सतर्यो

देवानां पत्नीभ्यः ॥५॥

*śilpā vaiśvadevyo rohiṇyastrayavayo vāche'vitā' ādityai sarūpā dhātre vatsataryo
devānāṁ patnībhyaḥ ॥५॥*

य. (Yv.) २५.१६

तान् पूर्वया निविदा हूमहे वयं भगं मित्रमदितिं दक्षमस्त्रिधम् ।

अर्यमणं वरुणंसोममश्विना सरस्वती नः सुभगा मयस्करत् ॥१६॥

*tān pūrvayā nividā hūmahe vayaṁ bhagaṁ mitramaditiṁ dakṣamasridham ।
aryamaṇaṁ varuṇaṁsomamaśvinā sarasvatī naḥ subhagā mayaskarat ॥१६॥*

य. (Yv.) २७.८

बृहस्पते सवितर्बोधयैनंसं शितं चित्सन्तरांसं शिशाधि ।

वर्धयैनं महते सौभगाय विश्व एनमनु मदन्तु देवाः ॥८॥

*bṛhaspate savitarbodhayainaṁsaṁ śitaṁ chitsantarāṁsaṁ śisādhi ।
vardhayainaṁ mahate saubhagāya viśva enamanu madantu devāḥ ॥८॥*

७३. सभापतिः (Sabhāpatiḥ) - य. (Yv.) २०.४-६, ८

य. (Yv.) २०.४-६

कोऽसि कतमोऽसि मस्मै त्वा काय त्वा । सुश्रलोक सुमंगल सत्यराजन् ॥४॥

शिरो मे श्रीर्यशो मुखं त्विषिः केशाश्च श्मश्रूणि ।

राजा मे प्राणोऽ अमृतसम्राट् चक्षुर्विराट् श्रोत्रम् ॥५॥

जिह्वा मे भद्रं वाङ् महो मनो मन्युः स्वराङ् भामः ।

मोदाः प्रमोदाऽ अंगलीरंगानि मित्रं मे सहः ॥६॥

ko'si katamo'si masmai tvā kāya tvā । suśnaloka sumanṅgala satyarājan ॥४॥

śiro me śrīryaśo mukhaṁ tviṣiḥ keśāścha śmaśrūṇi ।

rājā me prāṇo' amṛtaṁsamrāt chakṣurvirāt śrotram ॥५॥

jihvā me bhadraṁ vāṁ maho mano manyuḥ svarāṇ bhāmaḥ ।

modāḥ pramodā' aṅgalīraṅgāni mitraṁ me sahaḥ ॥६॥

य. (Yv.) २०.८

पृष्ठीर्मैराष्ट्रमुदमं सौ ग्रीवाश्च श्रोणी । ऊरुऽ अरली जानुनी विशो मेऽङ्गानि सर्वतः ॥८॥

*prṣṭhīrmerāṣṭramudamaṁ sau grīvāścha śroṇī । ūrū'aratnī jānunī viśo me' aṅgāni
sarvataḥ ॥८॥*

७४. सभासदः (Sabhāśadaḥ) - य. (Yv.) २३.३८

कुविदंग यवमन्तो यविचद्यथा दान्त्यनुपूर्व वियूय ।

इहेहैषां कृणुहि भोजनानि ये बर्हिषो नमऽ उक्तिं यजन्ति ॥३८॥

kuvidanṅga yavamanto yaviṁchadyathā dāntyanupūrva viyūya ।

ihehaiṣāṁ kṛṇuhi bhojanāni ye barhiṣo nama'uktiṁ yajanti ॥३८॥

७५. सभेशः (Sabheśaḥ) - य. (Yv.) २०.१, २, ९, १०

य. (Yv.) २०.१-२

क्षत्रस्य योनिरसि क्षत्रस्य नाभिरसि । मा त्वा हिं सीन्मा मा हिं सीः ॥१॥

निषसाद धृतव्रतो वरुणः पस्त्यास्वा । साम्राज्याय सुक्रतुः । मृत्योः पाहि विद्योत्पाहि ॥२॥

*kṣatrasya yonirasi kṣatrasya nābhirasi / mā tvā him sīnmā mā him sīḥ ॥1॥
niśasāda dhṛtavrato varuṇaḥ pastyāsvā / sāmṛājyāya sukratuḥ / mṛtyoḥ pāhi
vidyotpāhi ॥2॥*

य. (Yv.) २०.९-१०

नाभिर्मे चित्तं विानं पायुर्मेऽपचितिर्भि सत् । आनन्दनन्दावाण्डौ मे भगः सौभाग्यं पसः ।

जंघाभ्यां पद्भ्यां धर्मोऽस्मि विशि राजा प्रतिष्ठितः ॥९॥

प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु । प्रत्यंगेषु प्रति तिष्ठाम्यात्मन्

प्रति प्राणेषु प्रति तिष्ठामि पुष्टे प्रति द्यावापृथिव्योः प्रति तिष्ठामि यो ॥१०॥

nābhirme chittam viāānam pāyurme 'pachitirbhi sat / ānandanandāvāṇḍau me

bhagaḥ saubhāgyam pasah / jaṅghābhyām padbhyām dharmo'smi viśi rājā

pratiṣṭhitaḥ ॥9॥ prati kṣatre prati tiṣṭhāmi rāṣṭre pratyaśveṣu prati tiṣṭhāmi goṣu /

pratyamṅeṣu prati tiṣṭhāmyātman prati prāṇeṣu prati tiṣṭhāmi puṣṭe prati

dyāvāpṛthivyoḥ prati tiṣṭhāmi yo ॥10॥

७६. समाधाता (Samādhātā) - य. (Yv.) २३.५४ , ५६; ६०; ६२-६३

य. (Yv.) २३.५४

द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्चऽआसीद् बृहद्वयः । अविरासीत्पिलिप्पिला रात्रिरासीत्पिशंगिला ॥५४॥

dyaurāsītṭpūrvachittiraśva 'āsīd bṛhadvayaḥ / avirāsītpilippilā rātrirāsītpiśaṅgilā ॥54॥

य. (Yv.) २३.५६

अजारे पिशंगिला श्वावित्कुरुपिशंगिला । शशऽआस्कन्दमर्षत्यहिः पन्थां वि सर्पति ॥५६॥

ajāre piśaṅgilā śvāvitkurupiśaṅgilā / śaśa 'āskandamarṣatyahiḥ panthām vi
sarpati ॥56॥

य. (Yv.) २३.६०

वेदाहमस्य भुवनस्य नाभिं वेद द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम् ।

वेद सूर्यस्य बृहतो जनित्रमथो वेद चन्द्रमसं यतोजाः ॥६०॥

vedāhamasya bhuvanasya nābhiṁ veda dyāvāpṛthivī antarikṣam /

veda sūryasya bṛhato janitramatho veda chandramasaṁ yatojāḥ ॥60॥

य. (Yv.) २३.६२-६३

इयं वेदिः परो अन्तः पृथिव्या अयं यो भुवनस्य नाभिः ।

अयंसोमो वृष्णो अश्वस्य रोतो ब्रह्मायं वाचः परमं व्योम ॥६२॥

सुभूः स्वयम्भूः प्रथमोऽन्तर्महत्यर्णवे । दधे ह गर्भमृत्विं यतो जातः प्रजापतिः ॥६३॥

iyam vediḥ paro antaḥ pṛthivyā ayam yāo bhuvanasya nābhiḥ /

ayamsomo vṛṣṇo aśvasya roto brahmāyaṁ vāchaḥ paramaṁ vyoma ॥62॥

subhūḥ svayambhūḥ prathamō'ntarmahatyarṇave / dadhe ha garbhamṛtviyaṁ yato
jātaḥ prajāpatiḥ ॥63॥

७७. समिधा (Samidhā) - य. (Yv.) २३.५८

षडस्य विष्ठाः शतमक्षराण्यशीतिर्होमाः समिधो ह तिस्रः ।

यास्य ते विदथा प्र ब्रवीमि सप्त होतारऽऋतुशो यजन्ति ॥५८॥

ṣaḍasya viṣṭhāḥ śatamakṣarāṇyaśītirhomāḥ samidho ha tisraḥ /

yāsyā te vidathā pra bravīmi sapta hotāra 'ṛtuśo yajanti ॥58॥

७८. सरस्वत्यादयः (Sarasvatyādayaḥ) - य. (Yv.) २५.१

शादं दद्विरवकादन्तमूलैर्मृदं बर्वैस्तेगान्दं घ्राभ्यां सरस्वत्याऽअग्रजिह्वं

जिह्वायाऽउत्सादमवक्रन्देन तालु वाजं हनुभ्यामपऽआस्येन वृषणमाण्डाभ्यामादित्यां

श्मश्रुभिः पन्थानं भ्रूभ्यां द्यावापृथिवी वर्तोभ्यां विद्युतं कनीनकाभ्यां शुक्लाय स्वाहा कृष्णाय

स्वाहा पार्याणि पक्ष्माण्यवार्याऽइक्षवोऽवार्याणि पक्ष्माणि पार्याऽइक्षवः ॥१॥

śādaṁ dadbhīravakāṁdantamūlaimṛdaṁ barsvaistegāndaṁ ṣṭrābhyām

sarasvatyā'agrajihnaṁ jihvāyā'utsādamavakrandena tālu vājaṁhanubhyāmapa'āsyena

*vṛṣaṇamāṇḍābhyāmādityāṁ śmaśrubhiḥ panthānaṁ bhrūbhyām dyāvāpṛthivī
varttobhyām vidyutaṁ kanīnakābhyām śuklāya svāhā kṛṣṇāya
svāhā pāryāṇi pakṣamāṇyavāryā'ikṣavo'vāryāṇi pakṣamāṇi pāryā'ikṣavaḥ ॥1॥*

७९. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ११.१-११

युंजानः प्रथमं मनस्तत्त्वाय सविता धियः । अग्नेर्ज्योतिर्निचाय्य पृथिव्याऽअध्याभरत् ॥१॥

युक्तेन मनसा वयं देवस्य सवितुः सवे । स्वर्ग्याय शक्त्या ॥२॥

युक्त्वाय सविता देवान्स्वर्व्यतो धिया दिवम् ।

बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सविता प्रसुवाति तान् ॥३॥

युंजते मनऽउत युंजते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः ।

वि होत्रा दधे वयुनाविदेकऽइत्तमी देवस्य सवितुः परिष्टुतिः ॥४॥

युजे वां ब्रह्म पूवर्य नमोभिर्वि श्लोकऽएतु पथ्येव सूरैः ।

शृणवन्तु विश्वेऽअमृतस्य पुत्राऽआ ये धामानि दिव्यानि तस्युः ॥५॥

यस्य प्रयाणमन्वन्यऽइद्युर्देवा देवस्य महिमानमोजसा ।

यः पार्थिवानि विममे सऽएतशो रजां सि देवः सविता महित्वना ॥६॥

देव सवितः प्रसुव यां प्रसुव यापतिं भगाय ।

दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतन्नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचं नः स्वदतु ॥७॥

इमं नो देव सवितर्या प्रणय देवाव्यंसखिविदंसत्राजितं धनजितंस्वर्जितम् ।

ऋचा स्तोमंसमर्धं य गायत्रेण रथन्तरं बृहद्गायत्रवर्त्तनि स्वाहा ॥८॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

आददे गायत्रेण छन्दसांगिरस्वत्पृथिव्याः सधस्थादग्निं पुरीष्यमंगिरस्वदाभर

त्रेष्टुभेन छन्दसांगिरस्वत् ॥९॥

अभ्रिरसि नार्यसि त्वया वयमग्निशकेम खनितुंसधस्थ आ । जागतेन छन्दसांगिरस्वत् ॥१०॥

हस्तऽआधाय सविता बिभ्रदग्निं हिरण्ययीम् ।

अग्नेर्ज्योतिर्निचाय्य पृथिव्याऽअध्याभरदानुष्टुभेन छन्दसांगिरस्वत् ॥११॥

*yunjānaḥ prathamam manastattvāya savitā dhiyaḥ / agnerjyotirnichāyā
pṛthivyā'adhyābharat ॥1॥*

yuktena manasā vyaṁ devasya savitūḥ save / svargyāya śaktyā ॥2॥

yuktvāya savitā devāntsvaryyato dhiyā divam /

bṛhajjyotiḥ kariṣyataḥ savitā prasuvāti tāna ॥3॥

yunjate mana'uta yunjate dhiyo viprā viprasya bṛhato vipaśchitaḥ /

vi hotrā dadhe vayanāvideka'inmahī devasya savitūḥ pariṣṭutiḥ ॥4॥

yuje vām brahma pūvarya namobhirvi śloka'etu pathyeva sūreḥ /

śṛṇvantu viśve'amṛtasya putrā'a ye dhāmāni divyāni tasthuḥ ॥5॥

yasya prayāṇamanvanya'idayurdevā devasya mahimānamojasā /

yaḥ pāṛthivāni vimame sa'etaśo rajām si devaḥ savitā mahitvanā ॥6॥

deva savitaḥ prasuva yām prasuva yāpatiṁ bhagāya /

divyo gandharvaḥ ketapūḥ ketannaḥ punātu vāchaspatirvāchaṁ naḥ svadatu ॥7॥

imaṁ no deva savitāryām praṇaya devāvyāmsakhividaṁsatrājitaṁ

dhanajitaṁsvarjitaṁ /

ṛchā stomaṁsamardha ya gāyatrena rathantaram bṛhadgāyatravarttani svāhā ॥8॥

devasya tvā savitūḥ prasave'śvinorbāhubhyām pūṣṇo hastābhyām /

ādade gāyatrena chhandasāṁgirasvatpṛthivyāḥ sadhasthādagnim

purīṣyamaṁgirasvadābhara treṣṭubhena chhandasāṁgirasvat ॥9॥

abhrirasi nāryasi tvayā vayamagnimśakema khanitumsadhastha ā / jāgatena

chhandasāṁgirasvat ॥10॥ hasta'ādhāya savitā bibhradabhrim hiranyayīm /

agnerjyotirnichāyā pṛthivyā'adhyābharadānuṣṭubhena chhandasāṁgirasvat ॥11॥

८०. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.)३.१०; २०.१६; ३३.७४

य. (Yv.)३.१०

सजूर्देवेन सवित्रा सजू रात्र्येन्द्रवत्या । जुषाणोऽग्निर्वेतु स्वाहा ।

सजूर्देवेन सवित्रा सजूरुषसेन्द्रवत्या । जुषाणः सूर्यो वेतु स्वाहा ॥१०॥

sajūrdevena savitrā sajū rātrayendravatyā । juṣāṇo'agnirvetu svāhā ।

sajūrdevena savitrā sajūruṣsasendravatyā । juṣāṇaḥ sūryyo vetu svāhā ॥10॥

य. (Yv.)२०.१६

यदि जाग्रद्यदि स्वप्नएनां सि चकृमा वयम् ।

सूर्यो मा तस्मादेनसो विश्वान्मुचत्वं हसः ॥१६॥

yadi jāgradyadi svapna'enān si chakṛmā vayam ।

sūryo mā tasmādenaso viśvānmuṁchatvaṁ hasaḥ ॥16॥

य. (Yv.)३३.७४

तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषामधः स्विदासीऽदुपरि स्विदासीऽत् ।

रेतोधाऽआसन्महिमानऽआसन्त्स्वधाऽअवस्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥७४॥

tiraśchīno vitato raśmireṣāmadhaḥ svidāsi'dupari svidāsi't ।

retodhā'āsanmahimāna'āsantsvadhā'avastātp prayatiḥ parastāt ॥74॥

८१. सूर्यादयः (Sūryādayaḥ) - य. (Yv.)२३.१०; ४६

य. (Yv.)२३.१०

सूर्यएकाकी चरति चन्द्रमा जायते पुनः । अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महत् ॥१०॥

sūrya'ekākī charati chandramā jāyate punaḥ ।

agniārhimasya bheṣajaṁ bhūmirāvapanam mahat ॥10॥

य. (Yv.)२३.४६

सूर्यएकाकी चरति चन्द्रमा जायते पुनः । अग्निर्हिमस्य भेषजं भूमिरावपनं महत् ॥४६॥

sūrya'ekākī charati chandramā jāyate punaḥ ।

agniārhimasya bheṣajaṁ bhūmirāvapanam mahat ॥46॥

८२. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.)१९.१

स्वाद्वीं त्वा स्वादुना तीव्रा तीव्रेणामृताममृतेन । मधुमतीं मधुमता सृजामि सं सोमेन । सोमोऽस्यश्चिभ्यां

पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्व ॥१॥

svādvīm tvā svādunā tīvrā tīvreṇāmṛtāmamṛtena । madhumatīm madhumatā sṛjāmi

saṁ somena । somo'syaśvibhyāṁ pachyasva sarasvatyai pachyasvendraṇya sutrāmṇe

pachyasva ॥1॥

८३. सोमादयः (Somādayaḥ) - य. (Yv.)२३.३२ ; २४.२

य. (Yv.)२३.३२

दधिक्रावणोऽअकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।

सुरभि नो मुखा करत्प्रणाऽआयूं षि तारिषत् ॥३२॥

dadhikrāvaṇo'akāriṣaṁ jiṣṇoraśvasya vājīnaḥ ।

surabhi no mukhā karatpraṇā'āyūṁ ṣi tāriṣat ॥32॥

य. (Yv.)२४.२

रोहितो धूम्ररोहितः कर्कन्धुरोहितस्ते सौम्या बभ्रुरणबभुः शुकबभ्रुस्ते वारुणाः शितिरन्ध्रोऽन्यतः

शितिरन्ध्रः समन्तशितिरन्ध्रस्ते सावित्राः शितिबाहुरन्यतः शितिबाहुः समन्तशितिबाहुस्ते

बार्हस्पत्याः पृषती क्षुद्रपृषती स्थूलपृषती ता मैत्रावरुणयः ॥२॥

rohito dhūmrarohitaḥ karkandhurohitaste saumyā babhrurarūṇababhuḥ

śukababhṛuste vāruṇāḥ śitirandhro'nyataḥ śitirandhraḥ samantaśitirandhraste

sāvitrāḥ śitibāhuranyataḥ śitibāhuḥ samantaśitibāhuste

bārhaspatyāḥ pṛṣatī kṣudrapṛṣatī sthūlapṛṣatī tā maitrāvaruṇayaḥ ॥2॥

८४. स्त्रियः (Striyah) - य. (Yv.) २३.३६-३७

नार्य्यस्ते पत्न्यो लोम विचिन्वन्तु मनीषया ।
देवानां पत्न्यो दिशः सूचीभिः शम्यन्तु त्वा ॥३६॥
रजता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः ।
अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सिमाः शम्यन्तु शम्यन्तीः ॥३७॥
nāryyaste patnyo loma vichinvantu manīṣayā ।
devānām patnyo diśaḥ sūchībhiḥ śamyantu tvā ॥36॥
rajatā hariṇīḥ sīsā yujo yujyante karmabhiḥ ।
asvasya vājīnastvachi simāḥ śamyantu śamyantīḥ ॥37॥

८५. श्री (Śrī) - य. (Yv.) २३.२६-२७

ऊर्ध्वमेनामुच्छ्रापय गिरौ भारंहरन्निव । अथास्यै मध्यमेधतांशीते वाते पुनन्निव ॥२६॥
ऊर्ध्वमेनमुच्छ्रयताद् गिरौ भारंहरन्निव । अथास्य मध्यमेजतु शीते वाते पुनन्निव ॥२७॥
ūrdhvāmenāmucchhrāpaya girau bhāraṁharanniva । athāsyai
madhyamedhatāmśīte vāte punanniva ॥26॥
ūrdhvamenāmucchhrayatād girau bhāraṁharanniva ।
athāsyai madhyamejatu śīte vāte punanniva ॥27॥

८६. हिरण्यगर्भः (Hiraṇyagarbhaḥ) - य. (Yv.) २५.१०

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेकऽआसीत् ।
स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥१०॥
hiraṇyagarbhaḥ samavartatāgre bhūtasya jātaḥ patireka'āsīt ।
sa dādāhā prthivīm dyāmutemām kasmai devāya haviṣā vidhema ॥10॥

३८१. प्रजापतिः (साग्री.सास्वा.) इन्द्रः प्रजापतिः विष्णुर्विश्वामित्रो वा (सार्षेदी.) (Prajāpatiḥ [Ssb.Sas.]
Indraḥ Prajāpatiḥ Viṣṇu Rviśvāmitro Vā [Sad.])

१. इन्द्रः त्रैलोक्यात्मा (साग्री.सास्वा.); इन्द्रः (सार्षेदी.) (Indraḥ Trailokyātmā [Ssb.Sas.];
Indraḥ [Sad.]) - सा. (Sv.) ६४१-६५०

विदा मघवन् विदा गातुमनुशंसिषो दिशः । शिक्षा शचीनां पते पूर्वीणां पुरुवसो ॥१॥
आभिषद्वमभिष्टिभिः स्वाऽऽर्त्राशुः । प्रचेतन प्रचेतयेन्द्र द्युम्नाय न इषे ॥२॥
एवा हि शक्रो राये वाजाय वज्रिवः ।
शविष्ठ वज्रिन्त्रंजसे मंहिष्ठ वज्रिन्त्रंजसे । आ याहि पिब मत्स्व ॥३॥
विदा राये सुवीर्य भवो वाजानां पतिर्वशौ अनु । मंहिष्ठ वज्रिन्त्रंजसे यः शविष्ठः शूराणाम् ॥४॥
यो मंहिष्ठो मघोनमंशुर्न शोचिः । चिकित्वो अभि नो नयेंद्रो विदे तमु स्तुहि ॥५॥
ईशे हि शक्रस्तमूतये हवामहे जेतारमपराजितम् ।
स नः स्वर्षदति द्विषः क्रतुश्छन्द ऋतं बृहत् ॥६॥
इन्द्र धनस्य सातये हवामहे जेतारमपराजितम् ।
स नः स्वर्षदति द्विषः स नः स्वर्षदति द्विषः ॥७॥
पूर्वस्य यत्ते अद्रिवोऽशुर्मदाय । सुम्न आ धेहि नो वसो पूर्तिः शविष्ठ शस्यते ।
वशी हि शक्रो नूनं तन्नव्यं संन्यसे ॥८॥
प्रभो जनस्य वृत्रहन्त्समर्येषु ब्रवावहै । शूरो यो गोषु गच्छति सखा सुशेवो अद्रयुः ॥९॥
एवाह्योऽऽऽव । एवां ह्यग्रे । एवाहीन्द्र । एवा हि पूषन् । एवा हि देवाः ॥१०॥
vidā maghavan vidā gātumanuśaṁsiṣo diśaḥ ।
śikṣā śachīnām pate pūrvīnām purūvaso ॥1॥
ābhiṣatvamabhiṣṭibhiḥ svā'3rnnāśuḥ ।
prachetana prachetayendra dyumnāya na iṣe ॥2॥
evā hi śakro rāye vājāya vajrivaḥ ।
śaviṣṭha vajrinnṛñjase maṁhiṣṭha vajrinnṛñjase । ā yāhi piba matsva ॥3॥
vidā rāye suvīrya bhavo vājānām patirvaśāṁ anu ।

manhiṣṭha vajrinnṛṇjase yaḥ śaviṣṭhaḥ śūrāṇām ॥4॥
yo manhiṣṭho maghonamāṇsurnna śochiḥ ।
chikitvo abhi no nayemndro vide tamu stuhi ॥5॥
īśe hi śakrastamūtaye havāmahe jetāramaparājitam ।
sa naḥ svarṣadati dviṣaḥ kratuschhanda ṛtaṁ bṛhat ॥6॥
indra dhanasya sātaye havāmahe jetāramaparājitam ।
sa naḥ svarṣadati dviṣaḥ sa naḥ svarṣadati dviṣaḥ ॥7॥
pūrvasya yatte adrivom'śurmadāya । sumna ā dhehi no vaso pūrtiḥ śaviṣṭha śasyate ।
vaśi hi śakro nūnaṁ tannavyaṁ saṁnyase ॥8॥
prabho janasya vṛtrahantsamaryeṣu bravāvahai ।
śūro yo goṣu gachchhati sakhā suśevo advayuh ॥9॥
evāhyo'3'3va । evāṁ hyagne । evāhīndra । evā hi pūṣan । evā hi devāḥ ॥10॥

३८२. प्रजापतिः परमेष्ठी (Prajāpatih Parameṣṭhī)

१. भाववृत्तम् (Bhāvavṛttam) - ऋ. (Rv.)१०.१२९.१-७

नासदासीन्नो सदासीत्तदानीं नासीद्रजो नो व्योमा परो यत् ।
 किमावरीवः कुह कस्य शर्मन्नम्भः किमासीद्गहनं गभीरम् ॥१॥
 न मृत्युरासीदमृतं न तर्हि न रात्र्या अह्ना आसीत्प्रकेतः ।
 आनीदवातं स्वधया तदेकं तस्माद्भान्यन्न परः किं चनास ॥२॥
 तम आसीत्तमसा गूळहमग्रेऽप्रकेतं सलिलं सर्वमा इदम् ।
 तुच्छ्येनाभ्वपिहितं यदासीत्तपसस्तन्महिनाजायतैकम् ॥३॥
 कामस्तदग्रे समवर्तताधि मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ।
 सतो बन्धुमसति निरविन्दन्द्दि प्रतीष्या कवयो मनीषा ॥४॥
 तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषामधः स्विदासीद्दुपरि स्विदासीत् ।
 रेतोधा आसन्महिमान आसन्त्स्वधा अवस्तात्प्रयतिः परस्तात् ॥५॥
 को अद्वा वेद क इह प्र वोचत्कुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः ।
 अर्वादेवा अस्य विसर्जनेनाथा को वेद यत आबभूव ॥६॥
 इह विसृष्टिर्यत आबभूव यदि वा दधे यदि वा न ।
 यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्त्सो अंग वेद यदि वा न वेद ॥७॥
nāsadāsīnno sadāsīttadānīm nāsīdrajo no vyomā paro yat ।
kimāvarīvaḥ kuha kasya śarmannambhaḥ kimāsīdgahanam gabhīram ॥1॥
na mṛtyurāsīdamṛtam na tarhi na rātrayā ahna āsītpraketaḥ ।
ānīdavātaṁ svadhayā tadekaṁ tasmāddhānyanna paraḥ kiṁ chanaśa ॥2॥
tama āsīttamasā gūḷahamagre'praketaṁ salilam sarvamā idam ।
tuchchhyenābhvapihitam yadāsīttapasastanmahinājāyataikam ॥3॥
kāmastadagre samavartatādhi manaso retaḥ prathamam yadāsīt ।
sato bandhumasati niravindanhrdi pratiṣyā kavayo manīṣā ॥4॥
tiraśchīno vitato raśmireṣāmadhaḥ svidāsī3dupari svidāsī3t ।
retodhā āsanmahimāna āsantsvadhā avastātpṛayatiḥ parastāt ॥5॥
ko addhā veda ka iha pra vochatkuta ājātā kuta iyaṁ viśṛṣṭiḥ ।
arvāgdevā asya visarjanenāthā ko veda yata ābabhūva ॥6॥
iha viśṛṣṭiryata ābabhūva yadi vā dadhe yadi vā na ।
yo asyādhyakṣaḥ parame vyomantso aṅga veda yadi vā na veda ॥7॥

२. याः (Yāḥ) - य. (Yv.)१.२; ७; १४; १५; २१; २७-३१

वसोः पवित्रमसि द्यौरसि पृथिव्यसि मातरिश्चनो घर्मोऽसि विश्वधा असि ।
 परमेण धम्ना दृंहस्व मा ह्वामा ते यापतिर्हर्षीत ॥२॥
 प्रत्युष्टंरक्षः प्रत्युष्टा अरातयो निष्टं क्षो निष्टता अरातयः । उर्वन्तरिक्षमन्वेमि ॥७॥
 शर्मास्यवधूतं रक्षोऽवधूता अरातयोऽदित्यास्त्वगसि प्रति त्वादितिर्वेतु ।

अद्रिरसि वानस्पत्यो ग्रावाऽसि पृथुबुध्नः प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेतु ॥१४॥
 अग्नेस्तनूरसिवाचो विसर्जनं देववीतयेत्वा गृह्णामि बृहद्वावाऽसि वानस्पत्यः स इदं
 देवेभ्यो हविः शमीष्व सुशमि शमीष्व । हविष्कृदेहि हविष्कृदेहि ॥१५॥
 देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
 सं वपामि समाप ओषधीभिः समोषधयो रसेन ।
 सं रेवतीर्जगतीभिः पृच्यन्तांसं मधुमतीर्मधुमतीभिः पृच्यन्ताम् ॥२१॥
 गायत्रेण त्वा छन्दसा परिगृह्णामि त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामि
 जागतेन त्वा छन्दसा परिगृह्णामि ।
 सुक्ष्मा चासि शिवा चासि स्योना चासि सुषदा चास्यूर्जस्वती चासि पयस्वती च ॥२७॥
 पुरा क्रूरस्य विसृपो विरणिनुदादाय पृथिवीं जीवदानुम् ।
 यामैरयँश्चन्द्रमसि स्वधाभिस्तामु धीरासो अनुदिश्य यजन्ते ।
 प्रोक्षणीरासादय द्विषतो वधोऽसि ॥२८॥
 प्रत्युष्टंरक्षः प्रत्युष्टा अरातयो निष्टप्तंरक्षो निष्टप्ता अरातयः ।
 अनिशितोऽसि सपत्नक्षिद्वाजिनं त्वा वाजेध्यायै सम्मार्ज्मि ।
 प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातयो निष्टप्तंरक्षो निष्टप्ता अरातयः ।
 अनिशितोऽसि सपत्नक्षिद्वाजिनीं त्वा वाजेध्यायै सम्मार्ज्मि ॥२९॥
 आदित्यै रास्त्रासि विष्णोर्वेष्पोऽस्यूर्जे त्वाऽदब्धेन त्वा चक्षुषावपश्यामि ।
 अग्नेर्जिह्वासि सुहृदेभ्यो धाम्ने धाम्ने मे भव यजुषे यजुषे ॥३०॥
 सवितुस्त्वा प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।
 सवितुर्वः प्रसव उत्पुनाम्यच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।
 तेजोऽसि शुक्रमस्यमृतमसि धाम नामासि प्रियं देवानामनाधृष्टं देवयजनमसि ॥३१॥
vasoḥ pavitramasī dyaurasi prthivyasi mātariśvano gharma'si viśvadhā asi /
paramēṇa dhamnā dṛṇhasva mā hnārmā te yāpatirhnārṣīta ॥2॥
pratyusṭamrakṣaḥ pratyusṭā arātayo niṣṭaptaṁ kṣo niṣṭaptā arātayaḥ /
urvantarikṣamanvemi ॥7॥
śarmāsyavadhūtāṁ rakṣo'vadhūtā arātayo'dityāstvagasi prati tvāditirvettu /
adrirasi vānaspatyo grāvā'si prthubudhnaḥ prati tvā'dityāstvagvettu ॥14॥
agnestanūrasivācho visarjanam devavītayetvā grhṇāmi bṛhadgrāvā'si vānaspatyaḥ sa
idaṁ devebhyo haviḥ śamīśva suśami śamīśva / haviṣkṛdehi haviṣkṛdehi ॥15॥
devasya tvā savituḥ prasave śvinorbāhubhyāṁ pūṣṇo hastābhyām /
saṁ vapāmi samāpa Oṣadhībhiḥ samoṣadhayo rasena /
saṁ revatirjagatībhiḥ prchyantāmsaṁ madhumatīrmadhumatībhiḥ prchyantām ॥21॥
gāyatrena tvā chhandasā parigrhṇāmi traiṣṭubhena tvā chhandasā parigrhṇāmi
jāgatenā tvā chhandasā parigrhṇāmi /
sukṣamā chāsi śivā chāsi syonā chāsi suṣadā chāsyūrjasvatī chāsi payasvatī cha ॥27॥
purā krūrasya viṣṇo virapśinnudādāya prthivīm jīvadānum /
yāmairayaṁśchandramasī svadhābhīstāmu dhīrāso anudīśya yajante /
prokṣaṇīrāsādaya dviṣato vadho'si ॥28॥
pratyusṭamrakṣaḥ pratyusṭā arātayo niṣṭaptaṁrakṣo niṣṭaptā arātayaḥ /
aniśīto'si sapatnakṣidvājīnaṁ tvā vājedhyāyai sammārjmi /
pratyusṭam rakṣaḥ pratyusṭā arātayo niṣṭaptaṁrakṣo niṣṭaptā arātayaḥ /
aniśīto'si sapatnakṣidvājīnīm tvā vājedhyāyai sammārjmi ॥29॥
ādityai rāsnāsi viṣṇorveṣpo'syūrje tvā'dabdhena tvā chakṣuṣāvapaśyāmi /
agnerjīhnāsi suhūrdevēbhyo dhāmne dhāmne me bhava yajuṣe yajuṣe ॥30॥
savitustvā prasava utpunāmyachchhidreṇa pavitreṇa sūryasya rāsmibhiḥ /
saviturvaḥ prasava utpunāmyachchhidreṇa pavitreṇa sūryasya rāsmibhiḥ /
tejo'si śukramasyamṛtamasi dhāma nāmāsi priyam devānāmanādhrṣṭam
devayajanamasi ॥31॥

३८३. प्रजापतिर्वाच्यः (Prajāpatirvāchyah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.८४.१-५

पवस्व देवमादनो विचर्षणिरप्सा इन्द्राय वरुणाय वायवे ।
 कृधी नो अद्य वरिवः स्वस्तिमदुरुक्षितौ गृणीहि दैव्यं जनम् ॥१॥
 आ यस्तस्थौ भुवनान्यमर्त्यो विश्वानि सोमः परि तान्यर्षति ।
 कृण्वन्संचृतं विचृतमभिष्टय इन्दुः सिषक्त्युषसं न सूर्यः ॥२॥
 आ यो गोभिः सृज्यत ओषधीष्वा देवानां सुम्न इषयन्नुपावसुः ।
 आ विद्युता पवते धारया सुत इन्द्रं सोमो मादयन्दैव्यं जनम् ॥३॥
 एष स्य सोमः पवते सहस्रजिद्धिन्वानो वाचमिषिरामुषर्बुधम् ।
 इन्दुः समुद्रमुदियति वायुभिरेन्द्रस्य हार्दि कलशेषु सीदति ॥४॥
 अभि त्वं गावः पयसा पयोवृधं सोमं श्रीणन्ति मतिभिः स्वर्विदम् ।
 धनंजयः पवते कृत्यो रसो विप्रः कविः काव्येना स्वर्चनाः ॥५॥

*pavasva devamādano vicharṣanirapsā indrāya varuṇāya vāyave ।
 kṛdhī no adya varivaḥ svastimadurukṣitau grṇīhi daivyaṁ janam ॥1॥
 ā yastasthau bhuvanānyamartyo viśvāni somaḥ pari tānyarṣati ।
 kṛṇvantsamchṛtaṁ vichṛtamabhiṣṭaya induḥ siṣaktyuṣasaṁ na sūryaḥ ॥2॥
 ā yo gobhiḥ sṛjyata Oṣadhīṣvā devānāṁ sumna iṣayannupāvasuḥ ।
 ā vidyutā pavate dhārayā suta indraṁ somo mādayandaivyaṁ janam ॥3॥
 eṣa sya somaḥ pavate sahasrajiddhinvāno vāchamiṣirāmuṣarbudham ।
 induḥ samudramudiyati vāyubhirendrasya hārdi kalaśeṣu sīdati ॥4॥
 abhi tvaṁ gāvaḥ payasā payovṛdhaṁ somaṁ śrīṇanti matibhiḥ svarvidam ।
 dhananjayaḥ pavate kṛtyo raso vipraḥ kaviḥ kāvyenā svarchanāḥ ॥5॥*

३८४. प्रजापतिर् वैश्वामित्रः (साम्नी. ५५३) प्रजापतिः (ऋसर्व.) (Prajāpatir Vaiśvāmitraḥ [Ssb. 553] Prrajāpatiḥ [Rss.]

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१०१.१३-१६

प्र सुन्वानस्यान्धसो मर्तो न वृत तद्वचः ।
 अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥१३॥
 आ जामिरत्के अव्यत भुजे न पुत्र ओण्योः
 सरज्जारो न योषणां वरो न योनिमासदम् ॥१४॥
 स वीरो दक्षसाधनो वि यस्तस्तम्भ रोदसी ।
 हरिः पवित्रे अव्यत वेधा न योनिमासदम् ॥१५॥
 अव्यो वारेभिः पवते सोमो गव्ये अधि त्वचि ।
 कनिक्रददृषा हरिरिन्द्रस्याभ्येति निष्कृतम् ॥१६॥

*pra sunvānasyāndhaso marto na vṛta tadvachaḥ ।
 apa śvānamarādhasaṁ hatā makhaṁ na bhṛgavaḥ ॥13॥
 ā jāmīratke avyata bhuje na putra Oṇyoḥ
 sarajjāro na yoṣaṇāṁ varo na yonimāsadam ॥14॥
 sa vīro dakṣasādhano vi yastastambha rodasī ।
 hariḥ pavitre avyata vedhā na yonimāsadam ॥15॥
 avyo vārebhiḥ pavate somo gavye adhi tvachi ।
 kanikradadvṛṣā haririndrasyābhyeti niṣkṛtam ॥16॥*

३८५. प्रजापतिर् वैश्वामित्रो वाच्यो वा (Prajāpatir Vaiśvāmitro Vāchyō Vā)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ३.५५.२-१०

मो षू णो अत्र जुहुरन्त देवा मा पूर्वे अग्ने पितरः पदाः ।
 पुराण्योः सद्यनोः केतुरन्तर्महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥२॥
 वि मे पुरुत्रा पतयन्ति कामाः शम्यच्छा दीद्ये पूर्व्याणि ।

समिद्धे अग्रावृतमिद्धदेम महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥३॥
 समानो राजा विभृतः पुरुत्रा शये शयासु प्रयुतो वनानुः ।
 अन्या वत्सं भरति क्षेति माता महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥४॥
 आक्षिप्तपूर्वास्वपरा अनूरुत्सद्यो जातासु तरुणीष्वन्तः ।
 अन्तर्वतीः सुवते अप्रवीता महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥५॥
 शयुः परस्तादध नु द्विमाताबन्धनश्चरति वत्स एकः ।
 मित्रस्य ता वरुणस्य व्रतानि महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥६॥
 द्विमाता होता विदथेषु सम्राळन्वग्रं चरति क्षेति बुध्नः ।
 प्र रण्यानि रण्यवाचो भरन्ते महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥७॥
 शूरस्येव युध्यतो अन्तमस्य प्रतीचीनं ददृशे विश्वमायत् ।
 अन्तर्मतिश्चरति निषिधं गोर्महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥८॥
 नि वेवेति पलितो दूत आस्वन्तर्महांश्चरति रोचनेन ।
 वपूषि बिभ्रदभि नो वि चष्टे महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥९॥
 विष्णुर्गोपाः परमं पाति पाथः प्रिया धामान्यमृता दधानः ।
 अग्निष्ठा विश्वा भुवनानि वेद महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥१०॥

*mo śū ṇo atra juhuranta devā mā pūrve agne pitarah padāḥ ।
 purāṇyoḥ sadmanoḥ keturantarmahaddevānāmasuratvamekam ॥2॥
 vi me purutrā patayanti kāmāḥ śamyachchhā dīdye pūrvyāni ।
 samiddhe agnāvṛtamidvadema mahaddevānāmasuratvamekam ॥3॥
 samāno rājā vibhṛtaḥ purutrā śaye śayāsu prayuto vanānuḥ ।
 anyā vatsaṁ bharati kṣeti mātā mahaddevānāmasuratvamekam ॥4॥
 ākṣiptpūrvāsvaparā anūrutsadyo jātāsu taruṇiṣvantaḥ ।
 antarvatīḥ suvate apravitā mahaddevānāmasuratvamekam ॥5॥
 śayuh parastādadha nu dvimātābandhanaścharati vatsa ekaḥ ।
 mītrasya tā varuṇasya vratāni mahaddevānāmasuratvamekam ॥6॥
 dvimātā hotā vidatheṣu samrāḷanvagraṁ charati kṣeti budhnaḥ ।
 pra raṇyāni raṇyavācho bharante mahaddevānāmasuratvamekam ॥7॥
 śūrasyeva yudhyato antamasya pratichīnaṁ dadṛśe viśvamāyat ।
 antarmatiścharati niṣsidham gormahaddevānāmasuratvamekam ॥8॥
 ni veveti palito dūta āsvantarmahāmścharati rochanena ।
 vapūṁṣi bibhradabhi no vi chaṣṭe mahaddevānāmasuratvamekam ॥9॥
 viṣṇurgopāḥ paramaṁ pāti pāthaḥ priyā dhāmānyamṛtā dadhānaḥ ।
 agniṣṭā viśvā bhuvanāni veda mahaddevānāmasuratvamekam ॥10॥*

२. अहोरात्रौ (Ahorātrau) - ऋ. (Rv.)३.५५.११

नाना चक्राते यम्या३ वपूषि तयोरन्यद्रोचते कृष्णमन्यत् ।
 श्यावी च यदरुषी च स्वसारौ महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥११॥
*nānā chakrāte yamyā3 vapūṁṣi tayoranyadrochate kṛṣṇamanyat ।
 śyāvī cha yadaruṣī cha svasārau mahaddevānāmasuratvamekam ॥11॥*

३. इन्द्रः पर्जन्यात्मा त्वष्टा वा अग्निश्च (Indraḥ Parjanyaātmā Tvaṣṭā Vā Agniścha) - ऋ. (Rv.)३.५५.१७-२२

यदन्यासु वृषभो रोरवीति सवो अन्यस्मिन्यूथे नि दधाति रेतः ।
 स हि क्षपावान्त्स भगः स राजा महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥१७॥
 वीरस्य नु स्वश्व्यं जनासः प्र नु वोचाम विदुरस्य देवाः ।
 षोळहा युक्ताः पंचपंचा वहन्ति महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥१८॥
 देवस्त्वष्टा सविता विश्वरूपः पुपोष प्रजाः पुरुधा जजान ।
 इमा च विश्वा भुवनान्यस्य महदेवानामसुरत्वमेकम् ॥१९॥
 मही समैरच्चम्व्वा समीची उभे ते अस्य वसुना न्यूष्टे ।

शृण्वे वीरो विन्दमानो वसूनि महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥२०॥

इमां च नः पृथिवीं विश्वधाया उप क्षेति हितमित्रो न राजा ।

पुरःसदः शर्मसदो न वीरा महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥२१॥

निष्पिध्वरीस्त ओषधीरुतापो रयिं त इन्द्र पृथिवी बिभर्ति ।

सखायस्ते वामभाजः स्याम महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥२२॥

yadanyāsu vṛṣabho roravīti savo anyasminyūthe ni dadhāti retāḥ ।

sa hi kṣapāvāntsa bhagaḥ sa rājā mahaddevānāmasuratvamekam ॥17॥

vīrasya nu svasvyaṁ janāsaḥ pra nu vochāma vidurasya devāḥ ।

ṣoḷahā yuktāḥ pañchapañchā vahanti mahaddevānāmasuratvamekam ॥18॥

devastvaṣṭā savitā viśvarūpaḥ pupoṣa prajāḥ purudhā jajāna ।

imā cha viśvā bhuvanānyasya mahaddevānāmasuratvamekam ॥19॥

mahī samairachchamvā samīchī ubhe te asya vasunā nyṛṣṭe ।

śṛṇve vīro vindamāno vasūni mahaddevānāmasuratvamekam ॥20॥

imāṁ cha naḥ pṛthivīm viśvadhāyā upa kṣeti hitamitra na rājā ।

purahsadaḥ śarmasado na vīrā mahaddevānāmasuratvamekam ॥21॥

niṣṣidhvarīsta Oṣadhīrutāpo rayim ta indra pṛthivī bibharti ।

sakhāyaste vāmabhājaḥ syāma mahaddevānāmasuratvamekam ॥22॥

४. उषा (Uṣā) - ऋ. (Rv.) ३.५५.१

उषसः पूर्वा अध यद्व्यूषर्महद्भि जो अक्षरं पदे गोः ।

व्रता देवानामुप नु प्रभूषन्महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥१॥

uṣasaḥ pūrvā adha yadvyūṣurmahadvi jo akṣaram pade goḥ ।

vratā devānāmupa nu prabhūṣanmahaddevānāmasuratvamekam ॥1॥

५. दिशः (Dīśaḥ) - ऋ. (Rv.) ३.५५.१६

आ धेनवो धुनयन्तामशिश्वीः सबर्दुघाः शशया अप्रदुग्धाः ।

नव्यानव्या युवतयो भवन्तीर्महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥१६॥

ā dhenavo dhunayantāmaśīśvīḥ sabardughāḥ śaśayā apradugdhāḥ ।

navyānavyā yuvatayo bhavantīrmahaddevānāmasuratvamekam ॥16॥

६. रोदसी (Rodasī) - ऋ. (Rv.) ३.५५.१२-१४

माता च यत्र दुहिता च धेनू सबर्दुधे धापयेते समीची ।

ऋतस्य ते सदसीळे अन्तर्महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥१२॥

अन्यस्या वत्सं रिहती मिमाय कया भुवा नि दधे धेनुरुधः ।

ऋतस्य सा पयसापिन्वतेळा महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥१३॥

पद्या वस्ते पुरुरूपा वपूष्यूर्ध्वा तस्थौ त्र्यविं रेरिहाणा ।

ऋतस्य सद्य वि चरामि विद्वान्महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥१४॥

mātā cha yatra duhitā cha dhenū sabardudhe dhāpayete samīchī ।

ṛtasya te sadasīḷe antarmahaddevānāmasuratvamekam ॥12॥

anyasyā vatsam rihatī mimāya kayā bhuvā ni dadhe dhenurūdhāḥ ।

ṛtasya sā payasāpīnvateḷā mahaddevānāmasuratvamekam ॥13॥

padyā vaste pururūpā vapūṣyūrdhvā tasthau trayaviṁ rerihāṇā ।

ṛtasya sadma vi charāmi vidvānmahaddevānāmasuratvamekam ॥14॥

७. रोदसी द्युनिशौ वा (Rodasī Dyuniśau Vā) - ऋ. (Rv.) ३.५५.१५

पदे इव निहिते दस्मे अन्तस्तयोरन्यद् गुह्यमाविरन्यत् ।

सध्रीचीना पथ्या३ सो विषूची महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥१५॥

pade iva nihite dasme antastayoranyad guhyamāvīranyat ।

sadhrīchīnā pathyā3 so viṣūchī mahaddevānāmasuratvamekam ॥15॥

८. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ३.५४.१-२२ ; ३.५६.१-८

ऋ. (Rv.) ३.५४.१-२२

इमं महे विदध्याय शूर्षं शंकृत्व ईड्याय प्र जभुः ।
 शृणोतु नो दम्येभिरनीकैः शृणोत्वग्निर्दिव्यैरजस्रः ॥१॥
 महि महे दिवे अर्चा पृथिव्यै कामो म इच्छं चरति प्रजानन् ।
 ययोर्हं स्तोमे विदधेषु देवाः सपर्यवो मादयन्ते सचायोः ॥२॥
 युवोऋतं रोदसी सत्यमस्तु महे षु णः सुविताय प्र भूतम् ।
 इदं दिवे नमो अग्ने पृथिव्यै सपर्यामि प्रयसा यामि रत्नम् ॥३॥
 उतो हि वां पूर्व्या आविविद्र ऋतावरो रोदसी सत्यवाचः ।
 नरश्चिद्वां समिथे शूरसातौ ववन्दिरे पृथिवी वेविदानाः ॥४॥
 को अद्वा वेद क इह प्र वोचद्देवाँ अच्छा पथ्याऽका समेति ।
 ददश्र एषामवमा सदांसि परेषु या गुह्येषु व्रतेषु ॥५॥
 कविर्नृचक्षा अभि षीमचष्ट ऋतस्य योना विधृते मदन्ती ।
 नाना चक्राते सदनं यथा वेः समानेन क्रतुना संविदाने ॥६॥
 समान्या वियुते दूरेऽन्ते ध्रुवे पदे तस्थतुर्जागरूके ।
 उत स्वसारा युवती भवन्ती आदु ब्रुवाते मिथुनानि नाम ॥७॥
 विश्वेदेते जनिमा सं विवित्तो महो देवान्बिभ्रती न व्यथेते ।
 एजद् ध्रुवं पत्यते विश्वमेकं चरत्पतत्रि विषुणं वि जातम् ॥८॥
 सना पुराणमध्येम्यारान्महः पितुर्जनिर्तुर्जामि तन्नः ।
 देवासो यत्र पनितार एवैरुरौ पथि व्युते तस्थुरन्तः ॥९॥
 इमं स्तोमं रोदसी प्र ब्रवीम्युददराः शृणवन्नग्निजिह्वाः ।
 मित्रः सम्राजो वरुणो युवान आदित्यासः कवयः पप्रथानाः ॥१०॥
 हिरण्यपाणिः सविता सुजिह्वस्त्रिरा दिवो विदधे पत्यमानः ।
 देवेषु च सवितः श्लोकमश्रेरादस्मभ्यमा सुव सर्वतातिम् ॥११॥
 सुकृत्सुपाणिः स्ववाँ ऋतावा देवस्त्वष्टावसे तानि नो धातु ।
 पूषण्वन्त ऋभवो मादयध्वमूर्ध्वग्रावाणो अध्वरमतष्ट ॥१२॥
 विद्युद्रथा मरुत ऋष्टिमन्तो दिवो मर्या ऋतजाता अयासः ।
 सरस्वती शृणवन्त्यायासो धाता रयिं सहवीरं तुरासः ॥१३॥
 विष्णुं स्तोमासः पुरुदस्ममर्का भगस्येव कारिणो यामनि ग्मन् ।
 उरुक्रमः ककुहो यस्य पूर्वोर्न मर्धन्ति युवतयो जनित्रीः ॥१४॥
 इन्द्रो विश्वैर्वीर्यैः पत्यमान उभे आ पप्रौ रोदसी महित्वा ।
 पुरन्दरो वृत्रहा धृष्णुषेणः संगभ्या न आ भरा भूरि पश्वः ॥१५॥
 नासत्या मे पितरा बन्धुपृच्छा सजात्यमश्विनोश्चारु नाम ।
 युवं हि स्थे रयिदौ नो रयीणां दात्रं रक्षेथे अकवैरदब्धा ॥१६॥
 महत्तद्वः कवयश्चरु नाम यद्ध देवा भवथ विश्व इन्द्रे ।
 सख ऋभुभिः पुरुहूत प्रियेभिरिमां धियं सातये तक्षता नः ॥१७॥
 अर्यमा णो अदितिरियासोऽदब्धानि वरुणस्य व्रतानि ।
 युयोत नो अनपत्यानि गन्तोः प्रजावान्नः पशुमाँ अस्तु गातुः ॥१८॥
 देवानां दूतः पुरुध प्रसूतोऽनागान्नो वोचतु सर्वताता ।
 शृणोतु नः पृथिवी द्यौरुतापः सूर्यो नक्षत्रैरुर्वन्तरिक्षम् ॥१९॥
 शृण्वन्तु नो वृषणः पर्वतासो ध्रुवक्षेमास इळया मदन्तः ।
 आदित्यैर्नो अदितिः शृणोतु यच्छन्तु नो मरुतः शर्म भद्रम् ॥२०॥
 सदा सुगः पितुमाँ अस्तु पन्था मध्वा देवा ओषधीः सं पिपृक्त ।
 भगो मे अग्ने सख्ये न मृध्या उद्रायो अश्यां सदनं पुरुक्षोः ॥२१॥
 स्वदस्व हव्या समिषो दिदीह्यस्मद्ग्रक्षं मिमीहि श्रवांसि ।
 विश्वं अग्ने पृत्सु तांजेषि शत्रूनहा विश्वा सुमना दीदिही नः ॥२२॥

imam mahe vidathyāya śūṣam śamkṛtvā īḍyāya pra jabhruḥ ।
 śṛṇotu no damyebhiranīkaiḥ śuṇotvagnirdivyairajasraḥ ॥1॥
 mahi mahe dive archā pṛthivyai kāmō ma ichchhamcharati prajānan ।
 yayorha stome vidatheṣu devāḥ saparyavo mādayante sachāyoḥ ॥2॥
 yuvorrtam rodasī satyamastu mahe śu ṇaḥ suvitāya pra bhūtam ।
 idam dive namo agne pṛthivyai saparyāmi prayasā yāmi ratnam ॥3॥
 uto hi vām pūrvyā āvividra ṛtāvaro rodasī satyavāchaḥ ।
 naraśvidvām samithe sūrasātau vavandire pṛthivī vevidānāḥ ॥4॥
 ko addhā veda ka iha pra vohaddevām achchhā pathyā3kā sameti ।
 dadṣṛa eṣāmavamā sadāmsi pareṣu yā guhyeṣu vratesu ॥5॥
 kavirṇchakṣā abhi śimachaṣṭa ṛtasya yonā vighṛte madantī ।
 nānā chakrāte sadanam yathā veḥ samānena kratunā samividāne ॥6॥
 samānyā viyute dūreante dhruve pade tastaturjāgarūke ।
 uta svasārā yuvatī bhavanti ādu bruvāte mithunāni nāma ॥7॥
 viśvedete janimā sam vivikto maho devānbibhratī na vyathete ।
 ejad dhruvam patyate viśvamekam charatpatatri viṣuṇam vi jātam ॥8॥
 sanā purāṇamadhyemyārānmahaḥ piturjaniturjāmi tannaḥ ।
 devāso yatra panitāra evairurau pathi vyute tasthurantaḥ ॥9॥
 imam stomam rodasī pra bravīmyṛdūdarāḥ śṛṇavannagnijihvāḥ ।
 mītraḥ samrājo varuṇo yuvāna ādityāsaḥ kavayaḥ paprathānāḥ ॥10॥
 hiraṇyapāṇiḥ savitā sujihnastrirā divo vidathe patyamānaḥ ।
 deveṣu cha savitaḥ ślokamaśrerādasmabhyamā suva sarvatātīm ॥11॥
 sukrtsupāṇiḥ svavām ṛtāvā devastvaṣṭāvase tāni no dhāt ।
 pūṣaṇvanta ṛbhavo mādayadhvamūrdhvagṛāvāṇo adhvaramataṣṭa ॥12॥
 vidyudrathā maruta ṛṣṭimanto divo maryā ṛtajātā ayāsaḥ ।
 sarasvatī śṛṇavanyīyāso dhātā rayīm sahavīram turāsaḥ ॥13॥
 viṣṇum stomāsaḥ purudasmamarkā bhagasyeva kāriṇo yāmani gman ।
 urukramaḥ kakuho yasya pūrvīrna mardhanti yuvatayo janitrīḥ ॥14॥
 indro viśvairvīryai3ḥ patyamāna ubhe ā paprau rodasī mahitvā ।
 purandaro vṛtrahā dhīṣṇuṣeṇaḥ saṁgabhyā na ā bharā bhūri paśvaḥ ॥15॥
 nāsatyā me pitarā bandhupṛchchhā sajātyamaśvinośchāru nāma ।
 yuam hi sthe rayidau no rayīpām dātram raksethe akavairadabdhā ॥16॥
 mahattadvaḥ kavayaścharu nāma yaddha devā bhavatha viśva indre ।
 sakha ṛbhubhiḥ puruhūta priyebhirimām dhiyam sātaye takṣatā naḥ ॥17॥
 ariyamā no aditiriyāyāso'dabdhāni varuṇasya vratāni ।
 yuyota no anapatyāni gantoḥ prajāvānnaḥ paśumām astu gātuḥ ॥18॥
 devānām dūtaḥ purudha prasūto'nāgānno vohatu sarvatātā ।
 śuṇotu naḥ pṛthivī dyaurutāpaḥ sūryo nakṣatrairurva1ntarikṣam ॥19॥
 śṛṇvantu no vṛṣaṇaḥ parvatāso dhruvakṣemāsa ilayā madantaḥ ।
 ādityairno aditiḥ śṛṇotu yachchhantu no marutaḥ śarma bhadram ॥20॥
 sadā sugaḥ pitumām astu panthā madhvā devā Oṣadhīḥ sam pipṛkta ।
 bhago me agne sakhye na mṛdhyā udrāyo aśyām sadanam puruḥṣoḥ ॥21॥
 svadasva havyā samīšo didīhyasmadyra1ksam mimīhi śravāmsi ।
 viśvam agne pṛtsu tāmjeṣi śatrūnahā viśvā sumanā didīhi naḥ ॥22॥

ऋ. (Rv.) ३.५६.१-८

वि मे पुरुत्रा पतयन्ति कामाः शम्यच्छा दीद्ये पूर्व्याणि ।
 समिद्धे अग्रावृतमिद्धदेम महद्देवानामसुरत्वमेकम् ॥३॥
 न ता मिनन्ति मायिनो न धीरा व्रता देवानां प्रथमा ध्रुवाणि ।
 न रोदसी अद्रुहा वेद्याभिर्न पर्वता निनमे तस्थिवांसः ॥१॥

षड् भारौ एको अचरन्विभर्त्युतं वर्षिष्ठमुप गाव आगुः ।
 तिस्रो महीरुपरास्तस्थुरत्या गुहा द्वे निहिते दश्येका ॥२॥
 त्रिपाजस्यो वृषभो विश्वरूप उत त्र्युधा पुरुध प्रजावान् ।
 त्र्यनीकः पत्यते माहिनावान्स रेतोधा वृषभः शश्वतीनाम् ॥३॥
 अभीक आसां पदवीरबोध्यादित्या नामहे चारु नाम ।
 आपश्चिदस्मा अरमन्त देवीः पृथग्व्रजन्तीः परि षीमवृजन् ॥४॥
 त्री षधस्था सिन्धवस्त्रिः कवीनामुत त्रिमाता विदथेषु सम्राट् ।
 ऋतावर्योषणास्तिस्रो अप्यास्त्रिरा दिवो विदथे पत्यमानाः ॥५॥
 त्रिरा दिवः सवितर्वार्याणि दिवेदिव आ सुव त्रिर्नो अहः ।
 त्रिधातु राय आ सुवा वसूनि भग त्रातर्धिषणे सातये धाः ॥६॥
 त्रिरा दिवः सविता सोषवीति राजाना मित्रावरुणा सुपाणि ।
 आपश्चिदस्य रोदसी चिदुर्वी रत्न भिक्षन्त सवितुः सवाय ॥७॥
 त्रिरुत्तमा दूणशा रोचनानि त्रयो राजन्त्यसुरस्य वीराः ।
 ऋतावान् इषिरा दूळभासस्त्रिरा दिवो विदथे सन्तु देवाः ॥८॥

*vi me purutrā patayanti kāmāḥ śamyachchhā dīdye pūrvyāṇi ।
 samiddhe agnāvṛtamidvadema mahaddevānāmasuratvamekam ॥३॥
 na tā minanti māyino na dhīrā vratā devānām prathamā dhruvāṇi ।
 na rodasī adruhā vedyābhirna parvatā niname tasthivāṁsaḥ ॥१॥
 ṣaḍ bhārām eko acharanbibhartyrtaṁ varṣiṣṭhamupa gāva āguḥ ।
 tisro mahīruparāstasthuratyā guhā dve nihite darśyēkā ॥२॥
 tripājasyo vṛṣabho viśvarūpa uta trayudhā purudha prajāvān ।
 trayanīkaḥ patyate māhināvāntsa retodhā vṛṣabhaḥ śaśvatīnām ॥३॥
 abhika āsām padavīrabodhyādityā nāmahne chāru nāma ।
 āpaśchidasmā aramanta devīḥ pṛthagvrajantīḥ pari śīmavṛjjan ॥४॥
 trī ṣadhasṭhā sindhavastrīḥ kavīnāmuta trimātā vidatheṣu samrāt ।
 ṛtāvarīryoṣaṇāstisro apyāstrirā divo vidathe patyamānāḥ ॥५॥
 trirā divaḥ savitarvāryāṇi divediva ā suva trirno ahnaḥ ।
 tridhātu rāya ā suvā vasūni bhaga trātardhiṣaṇe sātaye dhāḥ ॥६॥
 trirā divaḥ savitā soṣavīti rājānā mitrāvaruṇā supāṇi ।
 āpaśchidasya rodasī chidurvī ratna bhikṣanta savituḥ savāya ॥७॥
 triruttamā dūṇasā rochanāni trayo rājantyasurasya vīrāḥ ।
 ṛtāvāna iṣirā dūḷabhāsastrirā divo vidathe santu devāḥ ॥८॥*

३८६. प्रजापतिर् वैश्वामित्रो वाच्यो वा (साग्री.सास्वा.) प्रजापतिः (सार्षेदी.ऋसर्व.) (Prajāpatir Vaiśvāmitro Vāchyō Vā [Ssb.Sas.] Prajāpatiḥ [Sad. Rss.]

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - सा. (Sv.) ५५३; ७७४; १३८६-१३८८

सा. (Sv.) ५५३

प्र सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः । अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥९॥
*pra sunvānāyāndhaso marto na vaṣṭa tadvachaḥ । apa śvānamarādhasam hatā
 makham na bhṛgavaḥ ॥९॥*

सा. (Sv.) ७७४

प्र सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः । अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥३॥
*pra sunvānāyāndhaso marto na vaṣṭa tadvachaḥ । apa śvānamarādhasam hatā
 makham na bhṛgavaḥ ॥३॥*

सा. (Sv.) १३८६-१३८८

प्र सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः । अप श्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥१॥
 आ जामिरत्के अव्यत भुजे न पुत्र ओण्योः । सरज्जारो न योषणां वरो न योनिमासदम् ॥२॥
 स वीरो दक्षसाधनो वि यस्तस्तम्भ रोदसी । हरिः पवित्रे अव्यत वेधा न योनिमासदम् ॥३॥

*pra sunvānāyāndhaso marto na vaṣṭa tadvachaḥ / apa śvānamarādhasam hatā
makham na bhṛgavaḥ ||1||*

*ā jāmiratke avyata bhuje na putra Oṇyoḥ / sarajjāro na yoṣaṇām varo na
yonimāsadam ||2||*

*sa vīro dakṣasādhano vi yastastambha rodasī / hariḥ pavitre avyata vedhā na
yonimāsadam ||3||*

३८७. प्रजापत्यो याः (Prajāpatyo Yāḥ)

१. ऋषयः (Rṣayah) - य. (Yv.) ३४.४९

सहस्तोमाः सहच्छन्दसऽआवृतः सहप्रमाऽअषयः सप्त दैव्याः ।

पूर्वेषां पन्थामनुदृश्य धीराऽअन्वालेभिरे रथ्यो न रश्मीन् ||४९||

sahastomāḥ sahachchhandasa'āvṛtaḥ sahapramā' aṣayaḥ sapta daivyaḥ /

pūrveṣāṁ panthāmanudṛśya dhīrā' anvālebhire rathyo na raśmīn ||49||

३८८. प्रजावान् प्राजापत्यः (Prajāvān Prājāpatyah)

१. अन्वृचं यजमान-यजमान पत्नी-अहोरात्राशिषः (Anvṛchaṁ Yajamāna-Yajamāna Patnī-Ahorātrāśiṣaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१८३.१-३

अपश्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो जातं तपसो विभूतम् ।

इह प्रजामिह रयिं रराणः प्र जायस्व प्रजया पुत्रकाम ||१||

अपश्यं त्वा मनसा दीध्यानां स्वायां तनू ऋत्ये नाधमानाम् ।

उप मामुच्चा युवतिर्बभूयाः प्र जायस्व प्रजया पुत्रकामे ||२||

अहं गर्भमदधामोषधीष्वहं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः ।

अहं प्रजा अजनयं पृथिव्यामहं जनिभ्यो अपरीषु पुत्रान् ||३||

apaśyaṁ tvā manasā chekitānaṁ tapaso jātaṁ tapaso vibhūtam /

iha prajāmiha rayiṁ rarāṇaḥ pra jāyasva prajāyā putrakāma ||1||

apaśyaṁ tvā manasā dīdhyānāṁ svāyāṁ tanū ṛtve nādhamānām /

upa māmuchchā yuvatirbabhūyāḥ pra jāyasva prajāyā putrakāme ||2||

ahaṁ garbhamadadhāmoṣadhiṣvahaṁ viśveṣu bhuvaneṣvantaḥ /

ahaṁ prajā ajanayaṁ pṛthivyāmahaṁ janibhyo aparīṣu putrān ||3||

३८९. प्रतर्दनः काशिराजः (Pratardanaḥ Kāśirājaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१७९.२

श्रातं हविरो ष्विन्द्र प्र याहि जगाम सूरु अध्वनो विमध्यम् ।

परि त्वासते निधिभिः सखायः कुलपा न ब्राजपतिं चरन्तम् ||२||

śrātaṁ haviro ṣvindra pra yāhi jagāma sūro adhvano vimadhyam /

pari tvāsate nidhibhiḥ sakhāyaḥ kulapā na vrājapatiṁ charantam ||2||

३९०. प्रतर्दनो दैवोदासिः (Pratardano Daivodāsiḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.९६.१-२४; सा. (Sv.) ५२७; ५३२; ५३३; ९४३-९४५; ११७५-११७७

ऋ. (Rv.) ९.९६.१-२४

प्र सेनानीः शूरो अग्रे रथानां गव्यन्नेति हर्षते अस्य सेना ।

भद्रान्कृण्वन्निन्द्रहवान्तसखिभ्य आ सोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ||१||

समस्य हरि हरयो मृजन्त्यश्चहयैरनिशितं नमोभिः ।

आ तिष्ठति रथमिन्द्रस्य सखा विद्वान् एना सुमतिं यात्यच्छ ||२||

स नो देव देवताते पवस्व महे सोम प्सरस इन्द्रपानः ।

कृण्वन्नपो वर्षयन्ध्यामुतेमामुरोरा नो वरिवस्या पुनानः ||३||

अजीतयेऽहतये पवस्व स्वस्तये सर्वतातये बृहते ।

तदुशन्ति विश्व इमे सखायस्तदहं वस्मि पवमान सोम ||४||

सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।
 जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥५॥
 ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् ।
 श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥६॥
 प्रावीविपद्वाच ऊर्मि न सिन्धुर्गिरः सोमः पवमानो मनीषाः ।
 अन्तः पश्यन्वृजनेमावराण्या तिष्ठति वृषभो गोषु जानन् ॥७॥
 स मतसरः पृत्यु वन्वन्नवातः सहस्रेता अभि वाजमर्ष ।
 इन्द्रायेन्दो पवमानो मनीष्यंशोरूर्मिमीरय गा इषण्यन् ॥८॥
 परि प्रियः कलशे देववात इन्द्राय सोमो रण्यो मदाय ।
 सहस्रधारः शतवाज इन्दुर्वाजी न सप्तिः समना जिगाति ॥९॥
 स पूर्वो वसुविज्जायमानो मृजानो अप्सु दुदुहानो अद्रौ ।
 अभिशस्तिपा भुवनस्य राजा विद्गातुं ब्रह्मणे पूयमानः ॥१०॥
 त्वया हि नः पितर सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः ।
 वन्वन्नवातः परिधीरपोर्णु वीरभिरश्वैर्मघवा भवा नः ॥११॥
 यथापवथा मनवे वयोधा अमित्रहा वरिवोविद्धविष्मान् ।
 एवा पवस्व द्रविणं दधान इन्द्रे सं तिष्ठ जनयायुधानि ॥१२॥
 पवस्व सोम मधुमाँ ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये ।
 अव द्रोणानि घृतवान्ति सीद मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥१३॥
 वृष्टिं दिवः शतधारः पवस्व सहस्रसा वाजयुर्देववीतौ ।
 सं सिन्धुभिः कलशे वावशानः समुस्त्रियाभिः प्रतिरन्न आयुः ॥१४॥
 एष स्य सोमो मतिभिः पुनानोऽत्यो न वाजी तरतीदरातीः ।
 पयो न दुग्धमदितेरिषिरमुर्विव गातुः सुयमो न वोळहा ॥१५॥
 स्वायुधः सोतृभिः पूयमानोऽभ्यर्ष गुह्यं चारु नाम ।
 अभि वाजं सप्तिरिव श्रवस्याभि वायुमभि गा देव सोम ॥१६॥
 शिशुं जानं हर्यतं मृजन्ति शुम्भन्ति वह्निं मरुतो गणेन ।
 कविर्गीभिः काव्येना कविः सन्त्सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥१७॥
 ऋषिमना य ऋषिकृत्स्वर्षाः सहस्रणीथः पदवीः कवीनाम् ।
 तृतीयं धाम महिषः सिषासन्त्सोमो विराजमनु राजति षुप् ॥१८॥
 चमूषच्छेनः शकुनो विभृतवा गोविन्दुर्द्रप्स आयुधानि बिभ्रत ।
 अपामूर्मि सचमानः समुद्रं तुरीयं धाम महिषो विवक्ति ॥१९॥
 मर्यो न शुभ्रस्तन्वं मृजानोऽत्यो न सृत्वा सनये धनानाम् ।
 वृषेव यूथा परि कोशमर्षन्कनिक्रदच्चम्बोऽरा विवेश ॥२०॥
 पवस्वेन्दो पवमानो महोभिः कनिक्रदत्परि वाराण्यर्ष ।
 क्रीळंचम्बोऽरा विश पूयमान इन्द्रं ते रसो मदिरा ममत्तु ॥२१॥
 प्रास्य धारा बृहतीरसृग्रन्नतो गोभिः कलशौ आ विवेश ।
 साम कृण्वन्त्सामन्यो विपश्चित्कन्द्रेत्यभि सख्युर्न जामिम् ॥२२॥
 अपघ्नन्नेषि पवमान शत्रून्प्रियां न जारो अभिगीत इन्दुः ।
 सीदन्वनेषु शकुनो न पत्वा सोमः पुनानः कलशेषु सत्ता ॥२३॥
 आ ते रुचः पवमानस्य सोम योषेव यन्ति सुदुघाः सुधाराः ।
 हरिरानीतः पुरुवारो अप्स्वचिक्रदत्कलशे देवयूनाम् ॥२४॥

pra senāniḥ śūro agre rathānām gavyanneti harṣate asya senā ।
bhadrāṅkṛṇvannindrahavāntsakhibhya ā somo vastrā rabhasāni datte ॥1॥
samasya hari harayo mṛjantyaśvahayairaniśitarā namobhiḥ ।
ā tiṣṭhati rathamindrasya sakhā vidvām enā sumatīm yātyachchha ॥2॥
sa no deva devatāte pavasva mahe soma psarasa indrapānaḥ ।
kṛṇvannapo varṣayandyāmutemāmurorā no varivasyā punānaḥ ॥3॥
ajīṭaye'hataye pavasva svastaye sarvatātaye bṛhate ।

taduśanti viśva ime sakhāyastadaham vaśmi pavamāna soma ||4 ||
somaḥ pavate janitā matīnām janitā divo janitā pṛthivyāḥ |
janitāgnerjanitā sūryasya janitendrasya janitota viṣṇoḥ ||5 ||
brahmā devānām padavīḥ kavīnāmṣirviprāṇām mahiṣo mṛgāṇām |
śyeno gṛdhṛāṇām svadhītirvanānām somaḥ pavitramatyeti rebhan ||6 ||
pṛāvīvipadvācha ūrmi na sindhurgiraḥ somaḥ pavamāno manīṣāḥ |
antaḥ paśyanvṛjanemāvarāṇyā tiṣṭhati vṛṣabho goṣu jānan ||7 ||
sa matasaraḥ pṛtsu vanvannavātaḥ sahasaretā abhi vājamarṣa |
indrāyendo pavamāno manīṣyamīśorūrmimīraya gā iṣaṇyan ||8 ||
pari priyaḥ kalaśe devavāta indrāya somo raṇyo madāya |
sahasradhāraḥ śatavāja indurvājī na saptiḥ samanā jīgāti ||9 ||
sa pūrvyo vasuvijjāyamāno mṛjāno apsu duduhāno adrau |
abhiśastipā bhuvanasya rājā viddagātum brahmaṇe pūyamānaḥ ||10 ||
tvayā hi naḥ pitara soma pūrve karmāṇi chakruḥ pavamāna dhīrāḥ |
vanvannavātaḥ paridhūṃraporṇu vīrebhiraśvairmaghavā bhavā naḥ ||11 ||
yathāpavathā manave vayodhā amitrahā varivoviddhaviṣmān |
evā pavasva draviṇam dadhāna indre sam tiṣṭha janayāyudhāni ||12 ||
pavasva soma madhumām ṛtāvāpo vasāno adhi sāno avye |
ava droṇāni ghṛtavānti sīda madintamo matsara indrapānaḥ ||13 ||
vṛṣṭim divaḥ śatadhāraḥ pavasva sahasrasā vājayurdevavitau |
sam sindhubhiḥ kalaśe vāvasānaḥ samusriyābhiḥ pratiranna āyuh ||14 ||
eṣa sya somo matibhiḥ punāno'tyo na vājī taratīdarātīḥ |
payo na dugdhamaditeriṣirumurviva gātuḥ suyamo na voḷahā ||15 ||
svāyudhaḥ sotṛbhiḥ pūyamāno'bhyarṣa guhyam chāru nāma |
abhi vājam saptiriva śravyābhi vāyumabhi gā deva soma ||16 ||
śīsum jānām haryatām mṛjanti śumbhanti vahniṃ maruto gaṇena |
kavirgībhiḥ kāvyenā kaviḥ santsomaḥ pavitramatyeti rebhan ||17 ||
ṛṣimanā ya ṛṣikṛtsvarṣāḥ sahasraṇīthaḥ padavīḥ kavīnām |
ṛtīyam dhāma mahiṣaḥ śiśāsantsomo virājamanu rājati ṣṭup ||18 ||
chamūśachhyenaḥ śakuno vibhṛtavā govindurdrapsa āyudhāni bibhrata |
apāmūrmi sachamānaḥ samudram turīyam dhāma mahiṣo vivakti ||19 ||
maryo na śubhrastanvam mṛjāno'tyo na sṛtvā sanaye dhanānām |
vṛṣeva yūthā pari kośamarṣankanikradachchamvo3rā viveśa ||20 ||
pavasvendo pavamāno mahobhiḥ kanikradatpari vārāṇyarṣa |
krīḷamchamvo3rā viśa pūyamāna indram te raso madiro mamattu ||21 ||
pṛasya dhārā bṛhatīrasgrannatto gobhiḥ kalaśām ā viveśa |
sāma kṛṇvantsāmanyō vipāśchitkrandannetyabhi sakhyurna jāmim ||22 ||
apaghnanneṣi pavamāna śatrūnpriyam na jāro abhigīta induḥ |
sīdanvaneṣu śakuno na patvā somaḥ punānaḥ kalaśeṣu sattā ||23 ||
ā te ruchaḥ pavamānasya soma yoṣeva yanti sudughāḥ sudhārāḥ |
harirānītaḥ puruvāro apsvachikradatkalaśe devayūnām ||24 ||

सा. (Sv.) ५२७

सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।

जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितो विष्णोः ॥५॥

somaḥ pavate janitā matīnām janitā divo janitā pṛthivyāḥ |

janitāgnerjanitā sūryasya janitendrasya janitota viṣṇoḥ ||5 ||

सा. (Sv.) ५३२-५३३

पवस्व सोम मधुमाँ ऋतावापो वसानो अधि सानो अवे ।

अव द्रोणानि घृतवन्ति रोह मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥१०॥

प्र सेनानिः शूरो अग्ने रथानां गव्यत्रेति हर्षते अस्य सेना ।
 भद्रान् कृण्वन्निन्द्रहवांस्खिभ्य आ सोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥११॥
pavasva soma madhumāṁ ṛtāvāpo vasāno adhi sāno avye ।
ava droṇāni ghṛtavanti roha madintamo matsara indrapānaḥ ॥10॥
pra senāniḥ śūro agne rathānān gavyanneti harṣate asya senā ।
bhadrān kṛṇvannindrahavāṁtsakhibhya ā somo vastrā rabhasāni datte ॥11॥

सा. (Sv.) १४३-१४५

सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।
 जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥१॥
 ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् ।
 श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥२॥
 प्रावीविपद्वाच ऊर्मि न सिन्धुर्गिरि स्तोमान्पवमानो मनीषाः ।
 अन्तः पश्यन्वृजनेमावराण्या तिष्ठति वृषभो गोषु जानन् ॥३॥
somaḥ pavate janitā matīnān janitā divo janitā pṛthivyāḥ ।
janitāgnerjanitā sūryasya janitendrasya janitota viṣṇoḥ ॥1॥
brahmā devānān padaviḥ kavīnāmṛṣirviprāṇān mahiṣo mṛgāṇām ।
śyeno gṛdhrāṇān svadhitirvanānān somaḥ pavitramatyeti rebhan ॥2॥
prāvīvipadvācha ūrmī na sindhurgīra stomānpavamāno manīṣāḥ ।
antaḥ paśyanvṛjanemāvarāṇyā tiṣṭhati vṛṣabho goṣu jānan ॥3॥

सा. (Sv.) ११७५-११७७

शिशुं जानं हर्यतं मृजन्ति शुम्भन्ति विप्रं मरुतो गणेन ।
 कविर्गीर्भिः काव्येन कविः सन्त्सोमः पवित्रकत्येति रेभन् ॥१॥
 ऋषिमना य ऋषिकृत्स्वर्षाः सहस्रनीथः पदवीः कवीनाम् ।
 तृतीयं धाम महिषः सिषासन्त्सोमो विराजमानु राजति षुप् ॥२॥
 चमूषच्छ्येनः शकुनो विभृत्वा गोविन्दुर्द्रप्स आयुधानि बिभ्रत् ।
 अपामूर्मि सचमानः समुद्रं तुरीयं धाम महिषो विवक्ति ॥३॥
śīśuṁ jānaṁ haryataṁ mṛjanti śumbhanti vipraṁ maruto gaṇena ।
kavirgīrbhiḥ kāvyena kaviḥ santsomaḥ pavitrakatyeti rebhan ॥1॥
ṛṣīmanā ya ṛṣikṛtsvarṣāḥ sahasranīthaḥ padaviḥ kavīnām ।
tṛtīyaṁ dhāma mahiṣaḥ siṣāsantsomo virājamanu rājati ṣṭup ॥2॥
chamūṣachchhyenaḥ śakuno vibhṛtvā govindurdrapsa āyudhāni bibhrat ।
apāmūrmi sachamānaḥ samudraṁ turīyaṁ dhāma mahiṣo vivakti ॥3॥

३९१. प्रत्याङ्गिरसः (Pratyāṅgirasah)

१. मन्त्रोक्ताः (Mantroktāḥ) - अ १०.१.१-३२

यो कल्पयन्ति वहतौ वधूमिव विश्वरूपां हस्तकृतां चिकित्सवः । सारादेत्वप नुदाम एनाम् ॥१॥
 शीर्षण्वती नस्वती कर्णिनी कृत्याकृता संभृता विष्वरूपा । सारादेत्वप नुदाम एनाम् ॥२॥
 शूद्रकृता राजकृता स्त्रीकृता ब्रह्मभिः कृता । जाया पत्या नुत्तेव कर्तारं बन्ध्वच्छतु ॥३॥
 अनयाहमोषध्या सर्वाः कृत्या अदुदुषम् । यां क्षेत्रे चक्रुर्या गोषु यां वा ते पुरुषेषु ॥४॥
 अघमस्त्वघकृते शपथः शपथीयते । प्रत्यक् प्रतिग्रहिण्यो यथा कृत्याकृतं हनत् ॥५॥
 प्रतीचीन आंगिरसोऽध्यक्षे नः पुरोहितः । प्रतीचीः कृत्या आकृत्याऽमून् कृत्याकृतो जहि ॥६॥
 यस्वोवाच परेहीति प्रतिकूलमुदय्यम् । तं कृत्येऽभिनिवर्तस्व माऽस्मानिच्छो अनागसः ॥७॥
 यस्ते परंषि संदधौ रथस्येवभूर्धिया । तं गच्छ तत्र तेऽयनमातस्तेऽयं जनः ॥८॥
 ये त्वा कृत्वाऽऽलेभिरे विद्वला अभिचारिणः ।
 शंभवीऽदं कृत्यादूषणं प्रतिवर्त्म पुनःसरं तेन त्वा स्त्रपयामसि ॥९॥
 यद् दुर्भगां प्रस्रपितां मृतवत्सामुपेयिम । अपैतु सर्व मत् पापं द्रविणं मोप तिष्ठतु ॥१०॥
 यत् ते पितृभ्यो ददतो यो वा नाम जगुहः ।
 संदेश्याऽत् सर्वस्मात् पापादिमा मुचन्तु त्वौषधीः ॥११॥

देवैःसात् पिपात्रामग्राहात् संदेश्यादभिनिष्कृतात् ।
 मुंचन्तु त्वा वीरुधो वीर्येण ब्रह्मण ऋग्भिः पयस ऋषीणाम् ॥१२॥
 यथा वातश्चावयति भूम्या रेणुमन्तरिक्षाच्चाभ्रम् । एव मत् सर्वं दुर्भूतं ब्रह्मनुत्तमपायति ॥१३॥
 अप क्राम नानदती विनद्धा गर्दभीवः कतुन् नक्षस्वेतो नुत्ता ब्रह्मणा वीर्यावता ॥१४॥
 अयं पन्थाः कृत्येति त्वा नयामोऽभिप्रहितां प्रति त्वा प्र हिष्मः ।
 तेनाभि याहि भजत्यनस्वतीव वाहिनी विश्वरूपा कुरुटिनी ॥१५॥
 पराक् ते ज्योतिरपथं ते अर्वागन्यत्रास्मदयना कृणुष्व ।
 परेणेहि नवतिं नाव्याऽति दुर्गाः स्रोत्या मा क्षणिष्ठाः परेहि ॥१६॥
 वात इव वृक्षान् नि मृणीहि पादय मा गामश्च पुरुषमुच्छिष एषाम् ।
 कतुन् निवृत्तेतः कृत्येऽप्रजास्त्वाय बोधय ॥१७॥
 यां ते बर्हिषि यां श्मशाने क्षेत्रे कृत्यां वलगं वा निचखुः ।
 अग्नौ वा त्वा गार्हपतयेऽभिचेरुः पाकं सन्तं धीरतरा अनागसम् ॥१८॥
 उपाहतमनुबुद्धं निखातं वैरं त्सार्यन्वविदाम कर्त्रम् ।
 तदेतु यत आभूतं तत्राश्च इव वि वर्ततां हन्तु कृत्याकृतः प्रजाम् ॥१९॥
 स्वायसा असयः सन्ति नो गृहे विद्या ते कृत्ये यतिधा परूषि ।
 उत्तिष्ठैव परेहीतोऽज्ञाते किमिहेच्छसि ॥२०॥
 ग्रीवास्ते कृत्ये पादौ चापि कत्स्यामि निर्द्रव ।
 इन्द्राग्नी अस्मान् रक्षतां यौ प्रजानां प्रजापती ॥२१॥
 सोमो राजाधिपा मृडिता च भूतस्य नः पतयो मृडयन्तु ॥२२॥
 भवाशर्वावस्यतां पापकृते कृत्याकृते । दुष्कृते विद्युतं देवहेतिम् ॥२३॥
 यद्येयथ द्विपदी चतुष्पदी कृत्याकृता संभृता विश्वरूपा ।
 सेतोऽष्टापदी भूत्वा पुनः परेहि दुच्छुने ॥२४॥
 अभ्यश्क्ताक्ता स्वरंकृता सर्वं भरन्ती दुरितं परेहि ।
 जानीहि कृत्ये कर्तारं दुहितेव पितरं स्वम् ॥२५॥
 परेहि कृत्ये मा तिष्ठो विद्वस्येव पदं नय । मृगः स मृगयुस्त्वं न त्वा निकर्तुमर्हति ॥२६॥
 उत हन्ति पूर्वसिन् प्रत्यादायापर इष्वा । उत पूर्वस्य निघ्नतो नि हन्त्यपरः प्रति ॥२७॥
 एतद्धि शृणु मे वचोऽथेहि यत एयथ । यस्त्वा चकार तं प्रति ॥२८॥
 अनागोहत्या वै भीमा कृत्ये मा नो गामश्च पुरुषं वधीः ।
 यत्रयत्रासि निहिता ततस्त्वोत्थापयामसि पर्णाल्लघीयसी भव ॥२९॥
 यदि स्थ तमसाऽऽवृता जालेनाभिहिता इव ।
 सर्वाः संलुप्येतः कृत्याः पुनः कर्त्रे प्र हिष्मसि ॥३०॥
 कृत्याकृतो वलगिनोऽभिनिष्कारिणः प्रजाम् ।
 मृणीहि कृत्ये मोच्छिषोऽमून् कृत्याकृतो जहि ॥३१॥
 यथा सूर्यो मुच्यते तमसस्पिर रात्रिं जहातयुषसश्च केतून् ।
 एवाहं सर्वं दुर्भूतं कर्त्रे कृत्याकृता कृतं हस्तीव रजो दुरितं जहामि ॥३२॥
yo kalpayanti vahatau vadhūmiva viśvarūpāṁ hastakṛtām chikitsavaḥ ।
sārādetvapa nudāma enām ॥1॥
śīrṣaṇvatī nasvatī karṣinī kṛtyākṛtā sambhṛtā viśvarūpā ।
sārādetvapa nudāma enām ॥2॥
śūdrakṛtā rājākṛtā strīkṛtā brahmabhiḥ kṛtā ।
jāyā patyā nutteva kartāraṁ bandhvṛchchhatu ॥3॥
anayāhamoṣadhyā sarvāḥ kṛtyā adūduṣam ।
yām kṣetre chakruryā goṣu yām vā te puruṣeṣu ॥4॥
aghamastvaghakṛte śapathaḥ śapathīyate ।
pratyak pratigrahiṇmo yathā kṛtyākṛtāṁ hanat ॥5॥
pratīchīna āṁgiraso'dhyakṣe naḥ purohitaḥ ।
pratīchīḥ kṛtyā ākṛtyā'mūn kṛtyākṛto jahi ॥6॥

yastvovācha parehīti pratikūlamudayyam ।
 taṁ kṛtye 'bhinivartasva mā'smānichchho anāgasah ॥7॥
 yaste parūṁṣi saṁdadhau rathasyevarbhurdhiyā ।
 taṁ gachchha tatra te 'yanamāātaste 'yam janaḥ ॥8॥
 ye tvā kṛtvā 'lebhire vidvalā abhichārīṇaḥ ।
 śaṁbhavi3daṁ kṛtyādūṣaṇaṁ prativartma punaḥsaraṁ tena tvā snapayāmasi ॥9॥
 yad durbhagāṁ prasnapitāṁ mṛtavatsāmupeyima ।
 apaitu sarva mat pāpaṁ draviṇaṁ mopa tiṣṭhatu ॥10॥
 yat te pitṛbhyo dadato yo vā nāma jagṛhuḥ ।
 saṁdeśyā3t sarvasmāt pāpādimā munichantu tvausadhīḥ ॥11॥
 devainasāt piyānnāmagrāhāt saṁdeśyādabhiniṣkṛtāt ।
 munichantu tvā vīrudho vīryeṇa brahmaṇa ṛgbhiḥ payasa ṛṣīṇām ॥12॥
 yathā vātaśchyāvayati bhūmyā reṇumantarikṣāchchābhram ।
 eva mat sarva durbhūtaṁ brahmanuttamapāyati ॥13॥
 apa krāma nānadatī vinaddhā gardabhīvaḥ katṛn nakṣasveto nuttā brahmaṇā
 vīryāvātā ॥14॥
 ayaṁ panthāḥ kṛtyeti tvā nayāmo 'bhiprahitāṁ prati tvā pra hiṇmaḥ ।
 tenābhi yāhi bhanijatyanasvatīva vāhinī viśvarūpā kurūṭinī ॥15॥
 parāk te jyotirapathaṁ te arvāganyatrāsmadayanā kṛṇuṣva ।
 pareṇehi navatīm nāvya3 ati durgāḥ srotyā mā kṣaṇiṣṭhāḥ parehi ॥16॥
 vāta iva vṛkṣān ni mṛṇīhi pādaya mā gāmaśvaṁ puruṣamuchchhiṣa eṣām ।
 katṛn nivṛtyetaḥ kṛtye 'prajāstvāya bodhaya ॥17॥
 yāṁ te barhiṣi yāṁ śmaśāne kṣetre kṛtyāṁ valagaṁ vā nichakhnuḥ ।
 agnau vā tvā gārhapataye 'bhicheruḥ pākāṁ santaṁ dhīratarā anāgasam ॥18॥
 upāhṛtamanubuddhaṁ nikhātāṁ vairaṁ tsāryanvavidāma kartram ।
 tadetu yata ābhṛtaṁ tatrāśva iva vi vartatāṁ hantu kṛtyākṛtaḥ prajāṁ ॥19॥
 svāyasā asayaḥ santi no gṛhe vidyā te kṛtye yatidhā parūṁṣi ।
 uttiṣṭhaiva parehīto 'ājñāte kimihechchhasi ॥20॥
 grīvāste kṛtye pādau chāpi kartsyāmi nirdrava ।
 indragñī asmān rakṣatāṁ yau prajānāṁ prajāpatī ॥2॥
 somo rājādhipā mṛdītā cha bhūtasya naḥ patayo mṛdayantu ॥22॥
 bhavāśarvāsyatāṁ pāpakṛte kṛtyākṛte । duṣkṛte vidyutaṁ devahetim ॥23॥
 yadyeyatha dvipadī chatuspadī kṛtyākṛtā saṁbhṛtā viśvarūpā ।
 seto3'ṣṭāpadī bhūtva punaḥ parehi duchchhune ॥24॥
 abhyaiktāktā svaramṛtā sarva bharantī duritaṁ parehi ।
 jānihi kṛtye kartāraṁ duhiteva pitarāṁ svam ॥25॥
 parehi kṛtye mā tiṣṭho viddhasyeva padaṁ naya ।
 mṛgaḥ sa mṛgayustvaṁ na tvā nikartumarhatī ॥26॥
 uta hanti pūrvāsinaṁ pratyādāyāpara iṣvā ।
 uta pūrvasya nighnato ni hantyparaḥ prati ॥27॥
 etaddhi śṛṇu me vacho 'thehi yata eyatha । yastvā chakāra taṁ prati ॥28॥
 anāgoḥatyā vai bhīmā kṛtye mā no gāmaśvaṁ puruṣaṁ vadhīḥ ।
 yatrayatṛāsi nihitā tatastvotthāpayāmasi parṇāllaghīyasī bhava ॥29॥
 yadi stha tamasā "vṛtā jālenābhīhitā iva ।
 sarvāḥ saṁlupyetaḥ kṛtyāḥ punaḥ kartre pra hiṇmasi ॥30॥
 kṛtyākṛto valagino 'bhiniṣkārīṇaḥ prajāṁ ।
 mṛṇīhi kṛtye mochchhiṣo 'mūn kṛtyākṛto jahi ॥31॥
 yathā sūryo muchyate tamasaspari rātriṁ jahātayuṣasaścha ketūn ।
 evāhaṁ sarva durbhūtaṁ kartra kṛtyākṛtā kṛtaṁ hastīva rajo duritaṁ jahāmi ॥32॥

३९२. प्रतिक्षत्रः (Pratikṣatraḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - य. (Yv.) ३३.४८

अग्नइन्द्र वरुण मित्र देवाः शर्द्धः प्र यन्त मारुतोत विष्णो ।

उभा नासत्या रुद्रोऽध ग्राः पूषा भगः सरस्वती जुषन्त ॥४८॥

*agna'indra varuṇa mitra devāḥ śarddhaḥ pra yanta mārutota viṣṇo /**ubhā nāsatyā rudro'adha gnāḥ pūṣā bhagaḥ sarasvatī juṣanta ॥48॥*

३९३. प्रतिक्षत्र आत्रेयः (Pratikṣatra Ātreyaḥ)

१. देवपत्यः (Devapatnyaḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४६.७-८

देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये ।

याः पार्थिवासो या अपामपि व्रते ता नो देवीः सुहवाः शर्म यच्छत ॥७॥

उत ग्रा व्यन्तु देवपत्नीरिन्द्राण्यग्नाय्यश्विनीराट् ।

आ रोदसी वरुणानी शृणोतु व्यन्तु देवीर्य ऋतुर्जनीनाम् ॥८॥

*devānām patnīruśatīravantu naḥ prāvantu nastujaye vājasātaye /**yāḥ pāṛthivāso yā apāmapi vrata tā no devīḥ suhavāḥ śarma yachchata ॥7॥**uta gnā vyantu devapatnīrindrānya1gnāyyaśvinīrāt /**ā rodasī varuṇānī śṛṇotu vyantu devīrya ṛturjanīnām ॥8॥*

२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४६.१-६

हयो न विद्वान् अयुजि स्वयं धुरि तां वहामि प्रतरणीमवस्युवम् ।

नास्या वस्मि वमुचं नावृतं पुनर्विद्वान्पथः पुरएत ऋजु नेषति ॥१॥

अग्न इन्द्र वरुण मित्र देवाः शर्द्धः प्र यन्त मारुतोत विष्णो ।

उभा नासत्या रुद्रो अध ग्राः पूषा भगः सरस्वती जुषन्त ॥२॥

इन्द्राग्नी मित्रावरुणादिति स्वः पृथिवी द्यां मरुतः पर्वता अपः ।

हुवे विष्णुं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं भगं नु शंसं सवितारमूतये ॥३॥

उत नो विष्णुरुत वातो अस्मिधो द्रविणोदा उत सोमो मयस्करत् ।

उत ऋभव उत राये नो अश्विनोत त्वष्टोत विभवानु मंसते ॥४॥

उत त्यन्नो मारुतं शर्द्ध आ गमद्विविष्यं यजतं बर्हिंरासदे ।

बृहस्पतिः शर्म पूषोत नो यमद्वरूथ्यं वरुणो मित्रो अर्यमा ॥५॥

उत त्ये नः पर्वतासः सुशस्तयः सुदीतयो नद्यश्छामणे भुवन् ।

भगो विभक्ता शवसावसा गमदुरुव्यचा अदितिः श्रोतु मे हवम् ॥६॥

*hayo na vidvān ayuji svayam dhuri tām vahāmi pratarāṇīmavasyuvam /**nāsya vāsmi vamuchaṁ nāvṛtaṁ punarvidvānpathaḥ puraeta ṛju neṣati ॥1॥**agna'indra varuṇa mitra devāḥ śardhaḥ pra yanta mārutota viṣṇo /**ubhā nāsatyā rudro adha gnāḥ pūṣā bhagaḥ sarasvatī juṣanta ॥2॥**indrāgnī mitrāvaruṇāditiṁ svaḥ pṛthivī dyām marutaḥ parvatāṁ apaḥ /**huve viṣṇuṁ pūṣaṇaṁ brahmaṇaspatiṁ bhagaṁ nu śaṁsaṁ savitāramūtaye ॥3॥**uta no viṣṇuruta vāto asridho draviṇodā uta somo mayaskarat /**uta ṛbhava uta rāye no aśvinota tvaṣṭota vibhvānu maṁsate ॥4॥**uta tyanno mārutaṁ śardha ā gamaddivikṣayaṁ yajataṁ barhirāsade /**brhaspatiḥ śarma pūṣota no yamadvarūthyam1 varuṇo mitro aryamā ॥5॥**uta tye naḥ parvatāsaḥ suśastayaḥ sudītayo nadya1 strāmaṇe bhuvan /**bhago vibhaktā śavasāvasā gamaduruvyachā aditiḥ śrotu me havam ॥6॥*

३९४. प्रतिप्रभ आत्रेयः (Pratiprabha Ātreyaḥ)

१. विश्वेदेवा (Viśvedevā) - ऋ. (Rv.) ५.४९.१-५

देवं वो अद्य सवितारमेषे भगं च रत्नं विभजन्तमायोः ।

आ वां नरा पुरुभुजा ववृत्त्यां दिवेदिवे चिदश्विना सखीयन् ॥१॥

प्रति प्रयाणमसुरस्य विद्वान्सूक्तैर्देवं सवितारं दुवस्य ।

उप ब्रवीत नमसा विजानंज्येष्ठं च रत्नं विभजन्तमायोः ॥२॥
 अदत्रया दयते वार्याणि पूषा भगो अदितिर्वस्त उग्रः ।
 इन्द्रो विष्णुर्वरुणो मित्रो अग्निरहानि भद्रा जनयन्त दस्माः ॥३॥
 तन्नो अनर्वा सविता वरुथं तत्सिन्धव इषयन्तो अनु गमन् ।
 उप यद्वोचे अध्वरस्य होता रायः स्याम पतयो वाजरत्नाः ॥४॥
 प्र ये वसुभ्य ईवदा नमो दुर्य्ये मित्रे वरुणे सूक्तवाचः ।
 अवैत्वभ्वं कृणुता वरीयां दिवस्पृथिव्योरवसा मदेम ॥५॥
devaṁ vo adya savitārameṣe bhagaṁ cha ratnaṁ vibhajantamāyoḥ ।
ā vāṁ narā purubhujaṁ vavṛtyāṁ divedive chidaśvinā sakhīyan ॥1॥
prati prayānamasurasya vidvāntsūktairdevaṁ savitāraṁ duvasya ।
upa bruvīta namasā vijānāṁjyeṣṭhaṁ cha ratnaṁ vibhajantamāyoḥ ॥2॥
adatrayā dayate vāryyāṇi pūṣā bhago aditirvasta usraḥ ।
indro viṣṇurvaruṇo mitro agnirahāni bhadra janayanta dasmāḥ ॥3॥
tanno anarvā savitā varūthaṁ tatsindhava iṣayanto anu gman ।
upa yadvoche adhvarasya hotā rāyaḥ syāma patayo vājaratnāḥ ॥4॥
pra ye vasubhya īvadā namo duryye mitre varuṇe sūktavāchaḥ ।
avaivabhvāṁ kṛṇutā varīyāṁ divasprthivyoravasā madema ॥5॥

३९५. प्रतिभानुर आत्रेयः (Pratibhānur Ātreyaḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४८.१-५

कदु प्रियाय धाम्ने मनामहे स्वक्षत्राय स्वयशसे महे वयम् ।
 आमेन्यस्य रजसो यदभ्र औ अपो वृणाना वितनोति मायिनी ॥१॥
 ता अन्नत वयुनं वीरवक्षणं समान्या वृतया विश्वमा रजः ।
 अपो अपाचीरपरा अपेजते प्र पूर्वाभिस्तिरते देवयुर्जनः ॥२॥
 आ ग्रावभिरहन्येभिरक्तुभिर्वीरिष्ठं वज्रमा जिघर्ति मायिनि ।
 शतं वा यस्य प्रचरन्त्स्वे दमे संवर्तयन्तो वि च वर्तयन्नहा ॥३॥
 तामस्य रीतिं परशेरिव प्रत्यनीकमख्यं भुजे अस्य वर्षसः ।
 सचा यदि पितुमन्तमिव क्षयं रत्नं दधाति भरहूतये विशे ॥४॥
 स जिह्वया चतुरनीक ऋजते चारु वसानो वरुणो यतन्नरिम् ।
 न तस्य विद्म पुरुषत्वता वयं यतो भगः सविता दाति वार्यम् ॥५॥
kadu priyāya dhāmne manāmahe svakṣatrāya svayaśase mahe vayam ।
āmenyasya rajaso yadabhra āṁ apo vṛṇānā vitanoti māyini ॥1॥
tā atnata vayunaṁ vīravakṣaṇaṁ samānyā vṛtayā biśvamā rajaḥ ।
apo apāchīraparā apejate pra pūrvābhistirate devayurjanaḥ ॥2॥
ā grāvabhirahanyebhiraktubhirvariṣṭhaṁ vajramā jighharti māyini ।
śataṁ vā yasya pracharantsve dame saṁvartayanto vi cha vartayannahā ॥3॥
tāmasya rītiṁ paraśeriva pratyanīkamakhyaṁ bhuje asya varpaśaḥ ।
sachā yadi pītumantamiva kṣayaṁ ratnaṁ dadhāti bharahūtaye viśe ॥4॥
sa jihvayā chaturanika ṛijate chāru vasāno varuṇo yatannarim ।
na tasya vidma puruṣatvatā vayaṁ yato bhagaḥ savitā dāti vāryam ॥5॥

३९६. प्रतिरथ आत्रेयः (Pratiratha Ātreyaḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ५.४७.१-७

प्रयुजती दिव एति ब्रुवाणा मही माता दुहितुर्बोधयन्ती ।
 आविवासन्ती युवतिर्मनीषा पितृभ्य आ सदाने जोहुवाना ॥१॥
 अजिरासस्तदप इर्यमाना आतस्थिवांसो अमृतस्य नाभिम् ।
 अनन्तास उरवो विश्वतः सीं परि द्यावापृथिवी यन्ति पन्थाः ॥२॥
 उक्षा समुद्रो अरुषः सुपर्णः पूर्वस्य योनिं पितुराविवेश ।
 मध्ये दिवो निहित पृश्निश्श्मा वि चक्रमे रजस्पात्यन्तौ ॥३॥

चत्वार ई बिभ्रति क्षेमयन्तो दश गर्भ चरसे धापयन्ते ।
 त्रिधातवः परमा अस्य गावो दिवश्चरन्ति परि सद्यो अन्तान् ॥४॥
 इदं वपुर्निवचनं जनासश्चरन्ति यन्नद्यस्तस्थुरापः ।
 द्वे यदीं बिभृतो मातुरन्ये इहेह जाते यम्या३ सबन्धू ॥५॥
 वि तन्वते धियो अस्मा अपांसि वस्त्रा पुत्राय मातरो वयन्ति ।
 उपप्रक्षे वृषणो मोदमाना दिवस्पथा वध्वो यन्त्यच्छ ॥६॥
 तदस्तु मित्रावरुणा तदग्ने शं योरस्मभ्यमिदमस्तु शस्तम् ।
 अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठां नमो दिवे बृहते सादनाय ॥७॥
prayumjati diva eti bruvāṇā mahī mātā duhiturbodhayanti ।
āvivāsanti yuvatirmanīṣā pitṛbhya ā sadane johuvānā ॥1॥
ajirāsastadapa iryamānā ātasthivāṁso amṛtasya nābhim ।
anantāsa uravo viśvataḥ sīm pari dyāvāpṛthivī yanti panthāḥ ॥2॥
ukṣā samudro aruṣaḥ suparṇaḥ pūrvasya yonim piturāviveśa ।
madhye divo nihita pṛśniraśmā vi chakrame rajaspātyantau ॥3॥
chatvāra ī bibhrati kṣemayanto daśa garbha charase dhāpayante ।
tridhātavaḥ paramā asya gāvo divaścharanti pari sadyo antān ॥4॥
idam vapurnivachanam janāsaścharanti yannadyastasthurāpaḥ ।
dve yadīm bibhrto māturanye iheha jāte yamyā3 sabandhū ॥5॥
vi tanvate dhiyo asmā apāṁsi vastrā putrāya mātaro vayanti ।
upapraḥṣe vṛṣaṇo modamānā divaspathā vadhvo yantychchha ॥6॥
tadastu mitrāvaruṇā tadagne śam yorasmabhyamidamastu śastam ।
āśīmahi gādhamuta pratiṣṭhām namo dive bṛhate sādānāya ॥7॥

३९७. प्रमोचनः (Pramochanaḥ)

१. दूर्वा, शालाः (Dūrvā, Śālāḥ) - अ. (Av.) ६.१०६.१-३
 आयने ते परायणे दूर्वा रोहतु पुष्पिणी । उत्सो वा तत्र जायता ह्रदो वा पुण्डरीकवान् ॥१॥
 अपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनम् । मध्ये ह्रदस्य नो गृहाः पराचीना मुखा कृधि ॥२॥
 हिमस्य त्वा जरायुणा शाले परि व्ययामसि । शतीह्रदा हि नो भुवोग्निष्कृणोतु भेषजम् ॥३॥
āyane te parāyane dūrvā rohatu puṣpīṇī ।
utso vā tatra jāyamitā hrado vā puṇḍarikavān ॥1॥
apāmidam nyayanam samudrasya niveśanam ।
madhye hradasya no gṛhāḥ parāchīnā mukhā kṛdhi ॥2॥
himasya tvā jarāyuṇā śāle pari vyayāmasi ।
śatīhradā hi no bhuvogniṣkṛnotu bheṣajam ॥3॥

३९८. प्रथो वासिष्ठः (Pratho Vāsiṣṭhaḥ)

१. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१८१.१; सा. (Sv.) ५९९
 ऋ. (Rv.) १०.१८१.१
 प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
 धातुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णो रथन्तरमा जभारा वसिष्ठः ॥१॥
prathaścha yasya saprathaścha nāmānuṣṭubhasya haviṣo haviryat ।
dhāturdyutānātsavitushcha viṣṇo rathantaramā jabhārā vasiṣṭhaḥ ॥1॥
 सा. (Sv.) ५९९
 प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषा हविर्यत् ।
 धातुर्द्युतानात्सवितुश्च विष्णो रथन्तरमा जभारा वसिष्ठः ॥५॥
prathaścha yasya saprathaścha nāmānuṣṭubhasya haviṣā haviryat ।
dhāturdyutānātsavitushcha viṣṇo rathantaramā jabhārā vasiṣṭhaḥ ॥5॥

३९९. प्रन्धीमुश्यावाधिः (Prandhīmuśyāvāśvih)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.१०१.१-३
 पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्वे । अप श्वानं श्रथिष्टन सखायो दीर्घजिह्वम् ॥१॥
 यो धारया पावकया परिप्रस्यन्दते सुतः । इन्दुरश्वो न कृत्यः ॥२॥
 तं दुरोषमभी नरः सोमं विश्वाच्या धिया । यां हिन्वन्त्यद्रिभिः ॥३॥
purojīti vo andhasaḥ sutāya mādayitnave ।
apa śvānaḥ śnathiṣṭana sakhāyo dīrghajihnyam ॥१॥
yo dhārayā pāvakayā pariprasyaṇdate sutaḥ । induraśvo na kṛtvyaḥ ॥२॥
taṁ duroṣamabhī naraḥ somaṁ viśvāchyā dhiyā । yāṁ hinvantyadribhiḥ ॥३॥

४००. प्रभूवसुः (Prabhūvasuḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.३५.१-६; ९.३६.१-६
 ऋ. (Rv.) ९.३५.१-६
 आ नः पवस्व धारया पवमान रयिं पृथुम् । यया ज्योतिर्विदासि नः ॥१॥
 इन्द्रो समुद्रमीङ्क्ष्वय पवस्व विश्वमेजय । रायो धर्ता न ओजसा ॥२॥
 त्वया वीरेण वीरवोऽभि ध्याम पृतन्यतः । क्षरा णो अभि वार्यम् ॥३॥
 प्र वाजमिन्दुरिष्यति सिषासन्वाजसा ऋषिः । व्रता विदान आयुधा ॥४॥
 तं गीर्भिर्वाचमीङ्क्ष्वय पुनानं वासयामसि । सोमं जनस्य गोपतिम् ॥५॥
 विश्वो यस्य व्रते जनो दाधार धर्मणस्पतेः । पुनानस्य प्रभूवसोः ॥६॥
ā naḥ pavasva dhārayā pavamāna rayiṁ pṛthum । yayā jyotirvidāsi naḥ ॥१॥
indro samudramīṅkhaya pavasva viśvamejaya । rāyo dhartā na Ojasā ॥२॥
tvayā vīreṇa vīravo 'bhi śyāma pṛtanyataḥ । kṣarā ṇo abhi vāryam ॥३॥
pra vājaminduriṣyati siṣāsanvājasā ṛṣiḥ । vratā vidāna āyudhā ॥४॥
taṁ gīrbhīrvāchamīṅkhayaṁ punānaṁ vāsayāmasi । somaṁ janasya gopatim ॥५॥
viśvo yasya vrata jano dādadhāra dharmāṇaspateḥ । punānasya prabhūvasoḥ ॥६॥
 ऋ. (Rv.) ९.३६.१-६
 असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वोः सुतः । कार्ष्मन्वाजी न्यक्रमीत् ॥१॥
 स वह्निः सोम जागृविः पवस्व देववीरति । अभि कोशं मधुश्चुतम् ॥२॥
 स नो ज्योतींषि पूर्य पवमान वि रोचय । क्रतवे दक्षाय नो हिनु ॥३॥
 शुम्भमान ऋतायुभिर्मृज्यमानो गभस्त्योः । पवते वारे अव्यये ॥४॥
 स विश्वा दाशुषे वसु सोमो दिव्यानि पार्थिवा । पवतामान्तरिक्ष्या ॥५॥
 आ दिवस्पृष्टमश्वयुर्गव्ययुः सोम रोहसि । वीरयुः शवसस्पते ॥६॥
asarji rathyo yathā pavitre chamvoḥ sutaḥ । kārṣmanvājī nyakramīt ॥१॥
sa vahniḥ soma jāgrviḥ pavasva devavīrati । abhi kośaṁ madhuśchutam ॥२॥
sa no jyotīṁṣi pūrva pavamāna vi rochaya । kratave dakṣāya no hinu ॥३॥
śumbhamāna ṛtāyubhirmṛjyamāno gabhastyoḥ । pavate vāre avyaye ॥४॥
sa viśvā dāśuṣe vasu somo divyāni pāṛthivā । pavatāmāntarikṣayā ॥५॥
ā divasprṣṭhamaśvayurgavyayuh soma rohasi । vīrayuḥ śavasaspate ॥६॥

४०१. प्रभूवसुर आंगिरसः (Prabhūvasur Āngirasah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ५.३५.१-८; ५.३६.१-६
 ऋ. (Rv.) ५.३५.१-८
 यस्ते साधिष्ठोऽवस इन्द्र क्रतुष्टमा भर । अस्मभ्यं चर्षणीसहं ससिं वाजेषु दुष्टम् ॥१॥
 यदिन्द्र ते चतस्रो यच्छूर सन्ति तिस्रः । यद्वा पंच क्षितीनायवस्तत्सु न आ भर ॥२॥
 आ तेऽवो वरेण्यं वृषन्तमस्य हूमहे । वृषजूतिर्हि जाष अभूभिरिन्द्र तुर्वणिः ॥३॥
 वृषा ह्यसि राधसे जाषे वृष्णि ते शवः । स्वक्षत्रं ते धृषन्मनः सत्राहमिन्द्र पौंस्यम् ॥४॥
 त्वं तमिन्द्र मर्त्यममित्रयन्तमद्रिवः । सर्वरथा शतक्रतो नि याहि शवसस्पते ॥५॥

त्वामिद्वृत्रहन्तम् जनासो वृक्तबर्हिषः । उग्रं पूर्वीषु पूर्व्यं हवन्ते वाजसातये ॥६॥
 अस्माकमिन्द्र दुष्टं पुरोयावानमाजिषु । सयावानं धनेधने वाजयन्तमवा रथम् ॥७॥
 अस्माकमिन्द्रेहि नो रथमवा पुरंध्या । वयं शविष्ठ वार्यं दिवि श्रवो दधीमहि दिवि स्तोमं मनामहे ॥८॥
yaste sādhiṣṭho'vasa indra kratuṣṭamā bhara ।
asmabhyam charṣaṇīśaham sasimna vājeṣu duṣṭaram ॥1॥
yadindra te chatasro yachchhūra santi tisraḥ ।
yadvā pañcha kṣitīnāyavastatsu na ā bhara ॥2॥
ā te'vo vareṇyam vṛṣantamasya hūmahe ।
vṛṣajūtirhi jīṣa abhūbhirindra turvaṇiḥ ॥3॥
vṛṣā hyasi rādhasa jīṣe vṛṣṇi te śavaḥ ।
svakṣatram te dhṛṣanmanaḥ satrāhamindra paumīsyam ॥4॥
tvam tamindra martyamamitrayantamadriṣaḥ ।
sarvarathā śatakrato ni yāhi śavasaspate ॥5॥
tvāmidvṛtrahantam janāso vṛktabarhiṣaḥ ।
ugram pūrvīṣu pūrvya havante vājasātaye ॥6॥
asmākamindra duṣṭaram puroyāvānamājīṣu ।
sayāvānam dhanedhane vājayantamavā ratham ॥7॥
asmākamindrehi no rathamavā puramdhya ।
vayam śaviṣṭha vārya divi śravo dadhīmahi divi stomaṁ manāmahe ॥8॥

ऋ. (Rv.) ५.३६.१-६

स आ गमदिन्द्रो यो वसूनां चिकेतद्वातुं दामनो रयीणाम् ।
 धन्वचरो न वंसगस्तृषाणश्चक्रमानः पिबतु दुग्धमंशुम् ॥१॥
 आ ते हनू हरिवः शुर शिप्रे रुहत्सोमो न पर्वतस्य पृष्ठे ।
 अनु त्वा राजन्नर्वतो न हिन्वन् गीर्भिर्मदम पुरुहूत विश्वे ॥२॥
 चक्रं न वृत्तं पुरुहूत वेपते मनो भिया मे अमतेरिदद्विवः ।
 रथादधि त्वा जरिता सदावृध कुविन्नु स्तोषन्मघन्पुरुवसुः ॥३॥
 एष ग्रावेव जरिता त इन्द्रेयर्ति वाचं बृहदाशुषणः ।
 प्र सव्येन मघवन् यंसि रायः प्र दक्षिणिद्धरिवो मा वि वेनः ॥४॥
 वृषा त्वा वृषणं वर्धतु द्यौर्वृषा वृषभ्यां वहसे हरिभ्याम् ।
 स नो वृषा वृषरथः सुशिप्र वृषक्रतो वृषा वज्रिन्भरे धाः ॥५॥
 यो रोहितौ वाजिनौ वाजिनीवात्रिभिः शतैः सचमानावदिष्ट ।
 यूने समस्मै क्षितयो नमन्तां श्रुतरथाय मरुतो दुवोया ॥६॥
sa ā gamadindro yo vasūnām chiketaddātum dāmano rayīṇām ।
dhanvacharo na vaṁsagastṛṣāṇaśchakamānaḥ pibatu dugdhamamśum ॥1॥
ā te hanū harivaḥ śura śipre ruhatsomo na parvatasya pṛṣṭhe ।
anu tvā rājannarvato na hinvan gīrbhirmadema puruhūta viśve ॥2॥
chakraṁ na vṛttaṁ puruhūta vepate mano bhiyā me amateridadriṣaḥ ।
rathādadhi tvā jaritā sadāvṛdha kuvinnu stoṣanmaghanpurūvasuḥ ॥3॥
eṣa grāveva jaritā ta indreyarti vāchaṁ bṛhadāśuṣaṇaḥ ।
pra savyena maghavan yaṁsi rāyaḥ pra dakṣiṇiddharivo mā vi venaḥ ॥4॥
vṛṣā tvā vṛṣaṇam vardhatu dyaurvṛṣā vṛṣabhyām vahase haribhyām ।
sa no vṛṣā vṛṣarathaḥ suśipra vṛṣakrato vṛṣā vajrinbhare dhāḥ ॥5॥
yo rohitau vājinau vājinivāntribhiḥ śataiḥ sachamānāvadiṣṭa ।
yūne samasmai kṣitayo namantām śrutarathāya maruto duvoya ॥6॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ४९०

असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्बोः सुतः । कार्ष्णन्वाजी न्यक्रमीत् ॥४॥
asarji rathyo yathā pavitre chamvoḥ sutaḥ । kārṣmanvājī nyakramīt ॥4॥

४०२. प्रयस्वन्त आत्रेयाः (Prayasvanta Ātreyaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.२०.१-४

यमग्ने वाजसातम त्वं चिन्मन्यसे रयिम् । तं नो गीर्भिः श्रवाय्यं देवत्रा पनया युजम् ॥१॥

ये अग्ने नेरयन्ति ते वृद्धा उग्रस्य शवसः । उप द्वेषो अप हरोऽन्यव्रतस्य सश्चिरे ॥२॥

होतारं त्वा वृणीमहेऽग्ने दक्षस्य साधनम् । योषु पूर्व्य गिरा प्रयस्वन्तो हवामहे ॥३॥

इत्या यथा त ऊतये सहसावन् दिवेदिवे ।

राय ऋताय सुक्रतो गोभिः स्याम सध्मादो वीरैः स्याम सध्मादः ॥४॥

*yamagne vājasātama tvaṁ chinmanyase rayim /**taṁ no gīrbhiḥ śravāyāṁ devatrā panayā yujam ॥1॥**ye agne nerayanti te vṛddhā ugrasya śavasah /**upa dveṣo apa hnaro'nyavratasya saśchire ॥2॥**hotāraṁ tvā vṛṇīmahe'gne dakṣasya sādhanam /**yoṣu pūrvya girā prayasvanto havāmahe ॥3॥**itthā yathā ta ūtaye sahasāvan divedive /**rāya ṛtāya sukrato gobhiḥ syāma sadhmādo vīraiḥ syāma sadhamādaḥ ॥4॥*

४०३. प्रयोगो भार्गवः (Prayogo Bhārgavaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) १३; १८; १९; २१; १०७; ११०; १४६-१४८

सा. (Sv.) १३

उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः । वायोरनीके अस्थिरन् ॥३॥

upa tvā jāmayo giro dedīśatīrhaviṣkṛtaḥ / vāyoranīke asthiran ॥3॥

सा. (Sv.) १८-१९

और्वभृगुवच्छुचिमप्रवानवदा हुवे । अग्निं समुद्रवाससम् ॥८॥

अग्निमिन्धानो मनसा धियं सचेत मर्त्यः । अग्निमिन्धे विवस्वभिः ॥९॥

*aurvabhṛguvachchhuchimapnavānavadā huve / agniṁ samudravāsasam ॥8॥**agnimindhāno manasā dhiyaṁ sacheta martyaḥ / agnimindhe vivasvabhiḥ ॥9॥*

सा. (Sv.) २१

अग्निं वो वृधन्तमध्वराणां पुरुतमम् । अच्छा नप्ने सहस्वते ॥१॥

agniṁ vo vṛdhantamadhvarāṇāṁ purūtamam / achchhā napnne sahasvate ॥1॥

सा. (Sv.) १०७

प्र मंहिष्ठाय गायत ऋतात्रे बृहते शुक्रशोचिषे । उपस्तुतासो अग्नये ॥१॥

pra maṁhiṣṭhāya gāyata ṛtātrē bṛhate śukraśochiṣe / upastutāso agnaye ॥1॥

सा. (Sv.) ११०

मा नो हृणीथा अतिथिं वसुरग्निः पुरुप्रशस्त एषः । यः सुहोता स्वध्वरः ॥४॥

mā no hṛṇīthā atithiṁ vasuragniḥ puruprasasta eṣaḥ / yaḥ suhotā svadhvaraḥ ॥4॥

सा. (Sv.) १४६-१४८

अग्निं वो वृधन्तमध्वराणां पुरुतमम् । अच्छा नप्ने सहस्वते ॥१॥

अयं यथा न आभुवत्त्वष्टा रूपेव तक्ष्या । अस्य क्रत्वा यशस्वतः ॥२॥

अयं विश्वा अभि श्रियोऽग्निर्देवेषु पत्यते । आ वाजैरुप नो गमत् ॥३॥

*agniṁ vo vṛdhantamadhvarāṇāṁ purūtamam / achchhā napnne sahasvate ॥1॥**ayaṁ yathā na ābhuvattvaṣṭā rūpeva takṣayā / asya kratvā yaśasvataḥ ॥2॥**ayaṁ viśvā abhi śriyo'gnirdeveṣu patyate / ā vājairupa no gamat ॥3॥*

४०४. प्रयोगो भार्गवः पावकोऽग्निर् बार्हस्पत्यो वा गृहपतियविष्ठौ सहसः पुत्रो वा अन्यतरो वा (Prayogo Bhārgavaḥ Pāvako'gnir Bārhaspatyo Vā Gṛhapatiyaviṣṭhau Sahasaḥ Putro Vā Anyataro Vā)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ८.१०२.१-२२ ; सा. (Sv.) १५७०-१५७२

ऋ. (Rv.) ८.१०२.१-२२

त्वमग्ने बृहद्वयो दधासि देव दाशुषे । कविगृहपतिर्युवा ॥१॥

स न ईळानया सह देवाँ अग्ने दुवस्युवा । चिकिद्विभानवा वह ॥२॥

त्वया ह स्विद्युजा वयं चोदिष्ठेन यविष्ठ्य । अभि ष्मो वाजसातये ॥३॥

और्वभृगुवच्छुचिमप्रवानवदा हुवे । अग्निं समुद्रवाससम् ॥४॥

हुवे वातस्वनं कविं पर्जन्यक्रन्धं सहः । अग्निं समुद्रवाससम् ॥५॥

आ सवं सवितुर्यथा भगस्येव भुजिं हुवे । अग्निं समुद्रवाससम् ॥६॥

अग्निं वो वृधन्तमध्वराणां पुरूतमम् । अच्छा नग्ने सहस्वते ॥७॥

अयं यथा न आभुवत्त्वष्टा रूपेव तक्ष्या । अस्य क्रत्वा यशस्वतः ॥८॥

अयं विश्वा अभि श्रियोऽग्निर्देवेषु पत्यते । आ वाजैरुप नो गमत् ॥९॥

विश्वेषामिह स्तुहि होतृणां यशस्तमम् । अग्निं योषु पूर्वम् ॥१०॥

शीरं पावकशोचिषं ज्येष्ठो यो दमेष्वा । दीदाय दीर्घश्रुतमः ॥११॥

तमर्वन्तं न सानिसिं गृणीहि विप्र शुष्मिणम् । मित्रं न यातयज्जनम् ॥१२॥

उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः । वायोरनीके अस्थिन् ॥१३॥

यस्य त्रिधात्वृतं बर्हिस्तस्थावसंदिनम् । आपश्चिन्नि दधा पदम् ॥१४॥

पदं देवस्य मीळहुषोऽनाधृष्टाभिरुतिभिः । भद्रा सूर्य इवोपदृक् ॥१५॥

अग्ने घृतस्य धीतिभिस्तेपानो देव शोचिषा । आ देवान्वक्षि यक्षि च ॥१६॥

तं त्वाजनन्त मातरः कविं देवासो अंगिरः । हव्यवाहममर्त्यम् ॥१७॥

प्रचेतसं त्वा कवेऽग्ने दूतं वरेण्यम् । हव्यवाहं नि षेदिरे ॥१८॥

नहि मे अस्त्यष्ट्या न स्वधितिर्वनन्वति । अथैतादृग्भरामि ते ॥१९॥

यदग्ने कानि कानि चिदा ते दारूणि दध्मसि । ता जुषस्व यविष्ठ्य ॥२०॥

यदत्पुपजिह्विका यद्वद्रो अतिसर्पति । सर्वं तदस्तु ते घृतम् ॥२१॥

अग्निमिन्धानो मनसा धियं सचेत मर्त्यः । अग्निमीधे विवस्वभिः ॥२२॥

tvamagne bṛhadvayo dadhāsi deva dāśuṣe । kavighṛhapatiryuvā ॥1॥

sa na īlānayā saha devāṃ agne duvasyuṣvā । chikidvibhānavā vaha ॥2॥

tvayā ha svidyujā vayan chodiṣṭhena yaviṣṭhya । abhi ṣmo vājasātaye ॥3॥

aurvabhṛguvachchhuchimapnavānavadā huve । agimna samudravāsasam ॥4॥

huve vātasvanam kavim parjanyaakrandyam sahaḥ । agimna samudravāsasam ॥5॥

ā savam savituryathā bhagasyeva bhujim huve । agimna samudravāsasam ॥6॥

agimna vo vṛdhantamadhvarāṇām purūtamam । achchhā naptre sahasvate ॥7॥

ayam yathā na ābhuvattvaṣṭā rūpeva takṣayā । asya kratvā yaśasvataḥ ॥8॥

ayam viśvā abhi śriyo'gnirdeveṣu patyate । ā vājairupa no gamat ॥9॥

viśveṣāmiha stuhi hotṛṇām yaśastamam । agimna yoṣu pūrvyam ॥10॥

śīram pāvakaśochiṣam jyeṣṭho yo dameṣvā । dīdāya dīrghaśrutamam ॥11॥

tamarvantam na sānisim gṛṇīhi vipra śuṣmīnam । mitram na yātayaḥjanam ॥12॥

upa tvā jāmayo giro dediśatīrhaviṣkṛtaḥ । vāyoranīke asthin ॥13॥

yasya tridhātvavṛtam barhistasthāvasamdinam । āpaśchinni dadhā padam ॥14॥

padam devasya mīlahuṣo'nādhrṣṭābhīrūtibhiḥ । bhadra sūrya ivopadrk ॥15॥

agne ghṛtasya dhītibhistepāno deva śochiṣā । ā devānvakṣi yakṣi cha ॥16॥

taṃ tvājananta mātaraḥ kavim devāso aṅgiraḥ । havyavāhamamartyam ॥17॥

prachetasam tvā kave'gne dūtām vareṇyam । havyavāhamam ni ṣedire ॥18॥

nahi me astyaghnayā na svadhitirvananvati । athaitādrgbharāmi te ॥19॥

yadagne kāni kāni chidā te dārūni dadhmasi । tā juṣasva yaviṣṭhya ॥20॥

yadattyupajihnikā yadvamro atisarpati / sarva tadastu te ghṛtam ||21 ||
agnimindhāno manasā dhiyaṁ sacheta martyaḥ / agnimīdhe vīvasvabhiḥ ||22 ||

सा. (Sv.) १५७०-१५७२

उपत्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः । वायोनरीके अस्थिरन् ॥१॥

यस्य त्रिधातववृत्तं बर्हिस्तस्यावसन्दिनम् । आपश्चिन्नि दधा पदम् ॥२॥

पदं देवस्य मीदुषोऽनाधृषाभिरूतिभिः । भद्रा सूर्य इवोपदृक् ॥३॥

upatvā jāmayo giro dedisātīrhaviṣkṛtaḥ / vāyonarīke asthīran ||1 ||

yasya tridhātavavṛttaṁ barhistasthāvasandīnam / āpaśchinnī dadhā padam ||2 ||

padam devasya mīdhuṣo'nādhṛṣābhirūtībhiḥ / bhadra sūrya ivopadṛk ||3 ||

४०५. प्रशोचनः (Praśochanaḥ)

१. इन्द्राग्नी, सोमः, इन्द्रश्च (Indrāgnī, Somaḥ, Indraścha) - अ. (Av.) ६.१०४.१-२

आदानेन संदानेनामित्रानां द्यामसि । अपाना ये चैषां प्राणा असुनासूत्समच्छिदन् ॥१॥

इदमादानमकरं तपसेन्द्रेण संशितम् । अमित्रा येऽत्र नः सन्ति तानग्र आ द्या त्वम् ॥२॥

ādānena saṁdānenāmitrānā dyāmasi /

apānā ye chaiṣāṁ prāṇā asunāsūtsamachchhidan ||1 ||

idamādānamakaram tapasendreṇa saṁśitam /

amitrā ye'tra naḥ santi tānagna ā dyā tvam ||2 ||

४०६. प्रस्कण्वः (Praskaṇvaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - य. (Yv.) ११.३७; ३३.१५

य. (Yv.) ११.३७

सं सीदस्व महौशऽअसि शोचस्व देववीतमः ।

वि धूममग्नेऽअरुषं मियेध्य सृज प्रशस्त दर्शतम् ॥३७॥

sam sīdasva mahāś'asi śochasva devavītamah /

vi dhūmamagne'aruṣam miyedhya sṛja praśasta darśatam ||37 ||

य. (Yv.) ३३.१५

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावभिः ।

आ सीदन्तु बर्हिषि मित्रोऽअर्यमा प्रातर्यावाणोऽअध्वरम् ॥१५॥

śrudhi śrutkarṇa vahnibhirdevairagne sayāvabhiḥ /

ā sīdantu barhiṣi mitro' aryamā prātaryāvāṇo'adhvaram ||15 ||

२. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) ३४.२८

उभा पिबतमाश्विनोभा नः शर्म यच्छतम् । अविद्रियाभिरूतिभिः ॥२८॥

ubhā pibatamāśvinobhā naḥ śarma yachchhatam / avidriyābhirūtībhiḥ ||28 ||

३. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) ७.४४.१; २०.५१.१-२

अ. (Av.) ७.४४.१

उभा जिग्यथुर्न परा जयेथे न परा जिग्ये कतरश्चनैनयोः ।

इन्द्रश्च विष्णो यदपस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम् ॥१॥

ubhā jigyathurna parā jayethe na parā jigye kataraschanainayoh /

indraścha viṣṇo yadapaspr̥dhethāṁ tredhā sahasraṁ vi tadairayethām ||1 ||

अ. (Av.) २०.५१.१-२

अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथा विदे ।

यो जरितृभ्यो मघवा पुरुवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥१॥

शतानीकेव प्र जिगाति धृष्णुया हन्ति वृत्राणि दाशुषे ।

गिरेरिव प्र रसा अस्य पिन्विरे दत्राणि पुरुभोजसः ॥२॥

abhi pra vaḥ surādhassamindramarcha yathā vide /

yo jaritṛbhyo maghavā purūvasuḥ sahasreṇeva śikṣati ||1 ||

*śatānīkeva pra jigāti dhṛṣṇuyā hanti vṛtrāṇi dāśuṣe /
gīreriva pra rasā asya pinvire datrāṇi purubhojasah ||2 ||*

४. ईर्ष्यापनयनम् (Īrṣyāpanayanam) - अ. (Av.) ७.४५.१-२

जनाद् विश्वजनीनात् सिन्धुतस्पयाभृतम् । दूरात् त्वा मन्य उद्धृतमीर्ष्याया नाम भेषजम् ॥१॥

अग्नेरिवास्य दहतो दावस्य दहतः पृथक् । एतामेतस्येर्ष्यामुद्राग्निमिव शमय ॥२॥

janād viśvajānīnāt sindhutaspayābhṛtam /

dūrāt tvā manya udbhṛtamīrṣyāyā nāma bheṣajam ||1 ||

agnerivāsya dahato dāvasya dahataḥ pṛthak /

etāmetasyerṣyāmudnāgnimiva śamaya ||2 ||

५. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - ऋ. (Rv.) ९.९५.१-५

कनिक्रन्ति हरिरा सृज्यमानः सीदन्वनस्य जठरे पुनानः ।

नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गा अतो मतीर्जनयत स्वधाभिः ॥१॥

हरिः सृजानः पथ्यामृत्येयर्ति वाचमरितेव नावम् ।

देवो देवानां गृह्यानि नामाविष्कृणोति बर्हिषि प्रवाचे ॥२॥

अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोममच्छ ।

नमस्यन्तीरुप च यन्ति सं चा च विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥३॥

तं मर्मृजानं महिषं न सानावंशं दुहन्त्युक्षणं गिरिष्ठाम् ।

तं वावशानं मतयः सचन्ते त्रितो बिभर्ति वरुणं समुद्रे ॥४॥

इष्यन्वाचमुपवक्तेव होतुः पुनान इन्दो वि ष्या मनीषाम् ।

इन्द्रश्च यत्क्षयथः सौभगाय सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥५॥

kanikranti harirā sṛjyamānaḥ sīdanvanasya jathare punānaḥ /

nṛbhīryataḥ kṛṇute nirṇijam gā ato matīrjanayata svadhābhiḥ ||1 ||

hariḥ sṛjānaḥ pathyāmṛtsyeyarti vāchamariteva nāvam /

devo devānām grhyāni nāmāviṣkṛṇoti barhiṣi pravāche ||2 ||

apāmivedūrmayastarturāṇāḥ pra manīṣā īrate somamachchha /

namasyantīrupa cha yanti saṁ chā cha viśantyuśatīruśantam ||3 ||

taṁ marmṛjānaṁ mahiṣaṁ na sānāvāṁśuṁ duhantyuḥṣaṇaṁ giriṣṭhām /

taṁ vāvaśānaṁ matayaḥ sachante trito bibharti varuṇaṁ samudre ||4 ||

iṣyanvāchamupavakteva hotuḥ punāna indo vi śyā manīṣām /

indraścha yatksayathaḥ saubhagāya suvīryasya patayaḥ syāma ||5 ||

६. मन्त्रोक्ताः (Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ७.३९.१

दिव्यं सुपर्ण पयसं बृहन्तमपां गर्भं वृषभोषधीनाम् ।

अभीपतो वृष्ट्या तर्पयन्तमा नो गोष्ठे रयिष्ठां स्थापयति ॥१॥

divyaṁ superṇa payasaṁ bṛhantamapāṁ garbha vṛṣabhoṣadhīnām /

abhīpato vṛṣṭyā tarpayantamā no goṣṭhe rayiṣṭhām sthāpayāti ||1 ||

७. राजादयो गृहपतयः (Rājādayo Gṛhapatayaḥ) - य. (Yv.) ८.४०

अट्श्रमस्य केतवो वि रश्मयो जनाँश्नु । भ्राजन्तो अग्रयो यथा ।

उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजायैष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजाय ।

सूर्य्यं भ्राजिष्ठ भ्राजिष्ठस्त्वं देवेष्वसि भ्राजिष्ठोऽहं मनुष्येषु भूयासम् ॥४०॥

adṛśramasya ketavo vi raśmayeā janāṁś'anu / bhrājanto agnayo yathā /

upayāmaghīto'si sūryyāya tvā bhrājāyaīṣa te yoniḥ sūryyāya tvā bhrājāya /

sūryya bhrājīṣṭha bhrājīṣṭhastvaṁ deveṣvasi bhrājīṣṭho'haṁ manuṣyeṣu

bhūyāsam ||40 ||

८. वाक् (Vāk) - अ. (Av.) ७.४३.१

शिवास्त एका अशिवास्त एकाः सर्वा बिभर्षि सुमनस्यमानः ।

तिस्रो वाचो निहिता अन्तरस्मिन् तासामेका वि पपातानु घोषम् ॥१॥

*śivāsta ekā aśivāsta ekāḥ sarvā bibharṣi sumanasyamānaḥ /
tisro vācho nihitā antarasmin tāsāmekā vi papātānu ghoṣam ||1 ||*

९. विद्वान् (Vidvān) - य. (Yv.) ३३.३३

दैव्यावध्वर्युऽआ गतरथेन सूर्यत्वचा । मध्वा यांसमंजाथे ।

तं प्रतथा । अयं वेनः । चित्रं देवानाम् ॥३३ ॥

*daivyāvadhvaryū'ā gataṁrathena sūryatvachā / madhvā yāṁsamamjāthe /
taṁ pratnathā / ayaṁ venaḥ / chitraṁ devānām ||33 ||*

१०. श्येनः (Śyenah) - अ. (Av.) ७.४१.१-२

अति धन्वान्यत्यपस्ततर्द श्येनो नृचक्षा अवसानदर्शः ।

तरन् विश्वान्यबरा रजांसीन्द्रेण सख्या शिव आ जगम्यात् ॥१ ॥

श्येनो नृचक्षा दिव्यः सुपर्णः सहस्रपाच्छतयोनिर्वयोधाः ।

स नो नि यच्छाद् वसु यत् पराभृतमस्माकमस्तु पितृषु स्वधावत् ॥२ ॥

ati dhanvānyatyapastatarda śyeno nṛchakṣā avasānadarśaḥ /

taran viśvānyabarā rajāṁsīndreṇa sakhyā śiva ā jagamyāt ||1 ||

śyeno nṛchakṣā divyaḥ suparṇaḥ sahasrapāchchhatayonirvayodhāḥ /

sa no ni yachchhād vasu yat parābhṛtamasmākamastu pitṛṣu svadhāvat ||2 ||

११. सरस्वान् (Sarasvān) - अ. (Av.) ७.४०.१-२

यस्य व्रतं पशवो यन्ति सर्वे यस्य व्रत उपतिष्ठन्त आपः ।

यस्य व्रते पुष्टपतिर्निविष्टस्तं सरस्वन्तमवसे हवामहे ॥१ ॥

आ प्रत्यंचं दाशुषे दाश्वांसं सरस्वन्तं पुष्टपतिं रयिष्ठाम् ।

रायस्पोषं श्रवस्युं वसाना इह हुवेम सदनं रयीणाम् ॥२ ॥

yasya vrataṁ paśavo yanti sarve yasya vrata upatiṣṭhanta āpaḥ /

yasya vrate puṣṭapatirniṣṭastam sarasvantamavase havāmahe ||1 ||

ā pratyamcāṁ dāśuṣe dāśvāṁsam sarasvantaṁ puṣṭapatiṁ rayiṣṭhām /

rāyaspoṣam śravasyuṁ vasānā iha huvema sadanaṁ rayiṇām ||2 ||

१२. सूर्यः (Sūryah) - य. (Yv.) ७.४१; ८.४१; २०.२१; ३३.३१; ३२ ; ३६; अ. (Av.) २०.४७.१३-२१

य. (Yv.) ७.४१

उद त्वं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यस्वाहा ॥४१ ॥

uda tvaṁ jātavedasaṁ devaṁ vahanti ketavaḥ / dṛśe viśvāya sūryyaṁsvāhā ||41 ||

य. (Yv.) ८.४१

उदु त्वं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय विश्वाय सूर्यम् ।

उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजायैष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजाय ॥४१ ॥

udu tvaṁ jātavedasaṁ devaṁ vahanti ketavaḥ / dṛśe viśvāya viśvāya sūryyam /

upayāmagrīhito'si sūryāya tvā bhrājāyāiṣa te yoniḥ sūryāya tvā bhrājāya ||41 ||

य. (Yv.) २०.२१

उद्वयं तमसस्परि स्वः पश्यन्तऽउत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥२१ ॥

*udvayaṁ tamasaspari svaḥ paśyanta'uttaram / devaṁ devatrā sūryamaganma
jyotiruttamam ||21 ||*

य. (Yv.) ३३.३१-३२

उदु त्वं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥३१ ॥

येना पावक चक्षसा भुरायेयन्तं जनाँश्ऽअनु । त्वं वरुण पश्यसि ॥३२ ॥

udu tvaṁ jātavedasaṁ devaṁ vahanti ketavaḥ / dṛśe viśvāya sūryyam ||31 ||

yenā pāvaka chakṣasā bhuraeyantaṁ janāṁś' anu / tvaṁ varuṇa paśyasi ||32 ||

य. (Yv.) ३३.३६

तरणिविश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमा भासि रोचनम् ॥३६ ॥

tarāṇirviśvadarśato jyotiṣkṛdasi sūrya / viśvamā bhāsi rochanam ॥36॥

अ. (Av.) २०.४७.१३-२१

उदु त्वं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥१३॥

अप त्वे तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥१४॥

अदृशन्नस्य केतवो वि रश्मयो जनां अनु । भ्राजन्तो अग्नयो यथा ॥१५॥

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमा भासि रोचन ॥१६॥

प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्मुद्देशि मानुषीः । प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे ॥१७॥

येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनां अनु । त्वं वरुण पश्यसि ॥१८॥

वि द्यामेषि रजस्पृथ्वर्हमिमानो अक्तुभिः पश्यंजन्मानि सूर्य ॥१९॥

सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षणम् ॥२०॥

अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूरौ रथस्य नस्यः । ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः ॥२१॥

udu tvaṁ jātavedasaṁ devaṁ vahanti ketavaḥ / dṛśe viśvāya sūryam ॥13॥

apa tve tāyavo yathā nakṣatrā yantyaṁktubhiḥ / sūrāya viśvachakṣase ॥14॥

adrśrannasya ketavo vi raśmayo janāṁ anu / bhrājanto agnayo yathā ॥15॥

tarāṇirviśvadarśato jyotiṣkṛdasi sūrya / viśvamā bhāsi rochana ॥16॥

pratyaṁ devānāṁ viśaḥ pratyaṁnudeṣi mānuṣīḥ / pratyaṁ viśvaṁ swardṛśe ॥17॥

yenā pāvaka chakṣasā bhuraṇyantaṁ janāṁ anu / tvaṁ varuṇa paśyasi ॥18॥

vi dyāāmeṣi rajaspṛthvaharmimāno aṁktubhiḥ paśyaṁjanmāni sūrya ॥19॥

sapta tvā harito rathe vahanti deva sūrya / śochiṣkeśaṁ vichakṣaṇam ॥20॥

ayukta sapta śundhyuvaḥ sūro rathasya naptyaḥ / tābhīryāti svayuktibhiḥ ॥21॥

१३. सोमारुद्रौः (Somārudrauḥ) - अ. (Av.) ७.४२.१-२

सोमारुद्रा वि बृहत् विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश ।

बाधेथां दूरं निऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्र मुमक्तमस्मत् ॥१॥

सोमारुद्रा युवमेतान्यस्मद् विश्वा तनूषु भेषजानि धत्तम् ।

अव स्यतं मुचतं यन्नो असत् तनूषु बद्धं कृतमेनो अस्मत् ॥२॥

somārudrā vi br̥hataṁ viśūchīmāmivā yā no gayamāviveśa /

bādhetthām dūraṁ niṛti parāchaiḥ kṛtaṁ chidenāḥ pra mumaktamasmat ॥1॥

somārudrā yuvametānyasmat viśvā tanūṣu bheṣajāni dhattam /

ava syataṁ muṁchataṁ yanno asat tanūṣu baddhaṁ kṛtamenō asmat ॥2॥

४०७. प्रस्कण्वः काण्वः (Praskaṇvaḥ Kāṇvaḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) १.४४.१-१४; सा. (Sv.) ३१; ४०; ५०; ९६; १७८०-१७८१

ऋ. (Rv.) १.४४.१-१४

अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रं राधो अमर्त्य । आदाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवां उषर्बुधः ॥१॥

जुष्टो हि दूतो असि हव्यवाहनोऽग्ने रथीरध्वराणाम् । सजूरश्चिभ्यामुषसा सुवीर्यमस्मे धेहि श्रवो बृहत् ॥२॥

अद्या दूतं वृणीमहे वसुमर्गिन् पुरुप्रियम् । धूमकेतुं भाऋजीकं व्युष्टिषु यानामध्वरश्रियम् ॥३॥

श्रेष्ठं यविष्ठमतिथि स्वाहुतं जुष्टं जनाय दाशुषे । देवां अच्छा यातवे जातवेदसमग्निमीळे व्युष्टिषु ॥४॥

स्तविष्यामि त्वामहं विश्वस्यामृत भोजन । अग्ने त्रातारममृतं मियेध्य यजिष्ठं हव्यवाहन ॥५॥

सुशंसो बोधि गृणते यविष्ठ्य मधुजिह्वः स्वाहुतः । प्रस्कण्वस्य प्रतिरत्रायुर्जीवसे नमस्या दैव्यं जनम् ॥६॥

होतारं विश्ववेदसं सं हि त्वा विश इन्धते । स आ वह पुरुहूत प्रचेतसोऽग्ने देवां इह द्रवत् ॥७॥

सवितारमुषसमिध्विना भगमर्गिन् व्युष्टिषु क्षपः । कण्वासस्त्वा सुतसोमास इन्धते हव्यवाहं स्वध्वर ॥८॥

पतिर्ह्यध्वराणामग्ने दूतो विशामसि । उषर्बुध आ वह सोमपीतये देवां अद्य स्वर्दृशः ॥९॥

अग्ने पूर्वा अनूषसो विभावसो दीदेथ विश्वदर्शतः । असि ग्रामेष्वविता पुरोहितोऽसि येषु मानुषः ॥१०॥

नि त्वा यास्य साधनमग्ने होतारमृत्वजम् । मनुष्वदेव धीमहि प्रचेतसं जीरं दूतममर्त्यम् ॥११॥

यदेवानां मित्रमहः पुरोहितोऽनतरो यासि दूत्यम् । सिन्धोरिव प्रस्वनितास ऊर्मयोऽग्नेर्भ्राजन्ते अर्चयः ॥१२॥

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावभिः । आ सीदन्तु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम् ॥१३॥

शृण्वन्तु स्तोमं मरुतः सुदानवोऽग्निजिह्वा ऋतावृधः । पिबतु सोमं वरुणो धृतव्रतोऽश्विभ्यामुषसा सजूः ॥१४॥

agne vivasvaduṣasaśchitraṁ rādho amartya /
 ādāṣuṣe jātavedo vahā tvamadyā devāṁ uṣarbudhaḥ ॥1॥
 juṣṭo hi dūto asi havyavāhano'gne rathīradhvarāṇām /
 sajūrasvibhyāmuṣasā suvīryamasme dhehi śravo bṛhat ॥2॥
 adyā dūtaṁ vṛṇīmahe vasumaginna purupriyam /
 dhūmaketuṁ bhājīkaṁ vyuṣṭiṣu yānāmadhvaraśriyam ॥3॥
 śreṣṭhaṁ yaviṣṭhamatithi svāhutaṁ juṣṭam janāya dāṣuṣe /
 devāṁ achchhā yātave jātavedasamagnimīle vyuṣṭiṣu ॥4॥
 staviṣyāmi tvāmahaṁ viśvasyāmṛta bhojana /
 agne trātāramamṛtaṁ miyedhya yajiṣṭhaṁ havyavāhana ॥5॥
 suśamso bodhi grṇate yaviṣṭhya madhujihnaḥ svāhutaḥ /
 praskaṇvasya pratirannāyurjīvase namasyā daivyaṁ janam ॥6॥
 hotāraṁ viśvavedasaṁ saṁ hi tvā viśa indhate /
 sa ā vaha puruhūta prachetaso'gne devāṁ iha dravat ॥7॥
 savitāramuṣasamiśvinā bhagamaginna vyuṣṭiṣu kṣapaḥ /
 kaṇvāsastvā sutasomāsa indhate havyavāhaṁ svadhvara ॥8॥
 patirhyadhvarāṇāmagne dūto viśāmasi /
 uṣarbudha ā vaha somapītaye devāṁ adya swardṣaḥ ॥9॥
 agne pūrvā anūṣaso vibhāvaso didetha viśvadarśataḥ /
 asi grāmeṣvavitā purohito'si yoṣu mānuṣaḥ ॥10॥
 ni tvā yāsyā sādhanamagne hotāramṛtvijam /
 manuṣvaddeva dhīmahi prachetasam jīraṁ dūtamamartyam ॥11॥
 yaddevānām mitramahaḥ purohito'nataro yāsi dūtyam /
 sindhoriva prasvanitāsa ūrmayo'gnerbhrājante archayaḥ ॥12॥
 śrudhi śrutkarṇa vahnibhirdevairagne sayāvabhiḥ /
 ā sīdantu barhiṣi mitro aryamā prātaryāvāṇo adhvaram ॥13॥
 śṛṇvantu stomaṁ marutaḥ sudānavo'gnijihnā ṛtāvṛdhaḥ /
 pibatu somaṁ varuṇo dhṛtavrato'svibhyāmuṣasā sajūḥ ॥14॥

सा. (Sv.) ३१-४०

उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दुशे विश्वाय सूर्यम् ॥११॥
 अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रं अमर्त्य । आ दाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाँ उषर्बुधः ॥१२॥
 श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावदभिः । आ सीदतु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावभिरध्वरे ।६।
 त्वमग्ने वसूं रिह रुद्राँ आदित्याँ उत । यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतपुषम् ॥१३॥
 अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रं राधो अमर्त्य । आ दाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाँ उषर्बुधः ॥१४॥
 जुष्टो हि दूतो असि हव्यवाहनोऽग्ने रथीरध्वराणाम् । सजूरश्चिभ्यामुषसा सुवीर्यमस्मे धेहि श्रवो बृहत् ॥१५॥
 udu tyam jātavedasaṁ devaṁ vahanti ketavaḥ / duṣe viśvāya sūryam ॥11॥
 agne vivasvaduṣasaśchitraṁ amartya /
 ā dāṣuṣe jātavedo vahā tvamadyā devāṁ uṣarbudhaḥ ॥12॥
 śrudhi śrutkarṇa vahnibhirdevairagne sayāvadabhiḥ /
 ā sīdantu barhiṣi mitreā aryamā prātaryāvabhīradhvare ॥13॥
 tvamagne vasūm riha rudrāṁ ādityāṁ uta /
 yajā svadhvaraṁ janam manujātaṁ ghṛtapruṣam ॥14॥
 agne vivasvaduṣasaśchitraṁ rādho amartya /
 ā dāṣuṣe jātavedo vahā tvamadyā devāṁ uṣarbudhaḥ ॥1॥
 juṣṭo hi dūto asi havyavāhano'gne rathīradhvarāṇām /
 sajūrasvibhyāmuṣasā suvīryamasme dhehi śravo bṛhat ॥2॥

२. अग्निर देवाश्च (Agnir Devāścha) - ऋ. (Rv.) १.४५.१-१०

त्वमग्ने वसूरिह रुद्राँ आदित्याँ उत । यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतपुषम् ॥१॥

श्रुष्टीवानो हि दाशुषे देवा अग्ने विचेतसः । तान्रोहिदश्च गिर्वणस्त्रयस्त्रिंशतमा वह ॥२॥
 प्रियमेधवदत्रिवज्जातवेदो विरूपवत् । अंगिरस्वन्महिब्रत प्रस्कण्वस्य श्रुधी हवम् ॥३॥
 महिकेरव ऊतये प्रियमेधा अहूषत । राजन्तमध्वराणामग्निं शुक्रेण शोचिषा ॥४॥
 घृताहवन सन्त्येमा उ षु श्रुधी गिरः । याभिः कण्वस्य सूनवो हवन्तेऽवसे त्वा ॥५॥
 त्वां चित्रश्रवस्तम हवन्ते विक्षु जन्तवः । शोचिष्केशं पुरुप्रियाग्ने हव्याय वोळहवे ॥६॥
 नि त्वा होतारमृत्विजं दधिरे वसुवित्तमम् । श्रुत्कर्ण सप्रथस्तमं विप्रा अग्ने दिविष्टिषु ॥७॥
 आ त्वा विप्रा अचुच्यवुः सुतसोमा अभि प्रयः । बृहद्भा बिभ्रतो हविरग्ने मर्ताय दाशुषे ॥८॥
 प्रातर्यावणः सहस्कृत सोमपेयाय सन्त्व । इहाद्य दैव्यं जनं बर्हिषा सादया वसो ॥९॥
 अर्वाचं दैव्यं जनमग्ने यक्ष्व सहूतिभिः । अयं सोमः सुदानवस्तं पात तिरोऽह्वयम् ॥१०॥

tvamagne vasūm̐riha rudrām̐ ādityām̐ uta ।
yajā svadhvarām̐ janām̐ manujātaīm̐ ghṛtapruṣam ॥1॥
śruṣṭīvāno hi dāśuṣe devā agne vichetasah ।
tānrohidaśva girvaṇastrayastrim̐śatamā vaha ॥2॥
priyamedhavadatrivajjātavedo virūpavat ।
aṅgirasvanmahivrata praskaṇvasya śrudhī havam ॥3॥
mahikerava ūtaye priyamedhā ahūṣata ।
rājantamadhvarāṇām̐magim̐na śukreṇa śochiṣā ॥4॥
ghṛtāhavana santyemā u ṣu śrudhī girah ।
yābhiḥ kaṇvasya sūnavo havante vase tvā ॥5॥
tvām̐ chitraśravastama havante vikṣu jantavaḥ ।
śochiṣkeśam̐ purupriyāgne havyāya voḷahave ॥6॥
ni tvā hotāram̐ṛtvijām̐ dadhire vasuvittamam ।
śrutkarṇa saprathastamām̐ viprā agne diviṣṭiṣu ॥7॥
ā tvā viprā achuchyavuh̐ sutasomā abhi prayah̐ ।
bṛhadbhā bibhrato haviragne martāya dāśuṣe ॥8॥
prātaryāvaṇaḥ sahasṛta somapeyāya santva ।
ihādyā daivyaīm̐ janām̐ barhirā sādayā vaso ॥9॥
arvām̐cham̐ daivyaīm̐ janamagne yakṣava sahūtibhiḥ ।
ayam̐ somaḥ sudānavastam̐ pāta tiroahnyam ॥10॥

३. अश्विनौ (Aśvinau) - ऋ. (Rv.) १.४६.१-१५; १.४७.१-१०; सा. (Sv.) १७२८-१७३०

ऋ. (Rv.) १.४६.१-१५

एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः । स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥१॥
 या दस्मा सिन्धुमातरा मनोतरा रयीणाम् । धिया देवा वसुविदा ॥२॥
 वच्यन्ते वां ककुहासो जूर्णायामधि विष्टपि । यद्वां रथो विभिष्यतात् ॥३॥
 हविषा जारो अपां पिपर्ति पपुरिर्नरा । पिता कुटस्य चर्षणिः ॥४॥
 आदारो वां मतीनां नासत्या मतवचसा । पातं सोमस्य धृष्णुया ॥५॥
 या नः पीपरदश्विना ज्योतिष्मती तमस्तिरः । तामस्मे रासाथामिषम् ॥६॥
 आ नो नावा मतीनां यातं पाराय गन्तवे । युंजाथामश्विना रथम् ॥७॥
 अरित्रं वां दिवस्पृथु तीर्थे सिन्धूनां रथः । धिया युयुज्ज इन्दवः ॥८॥
 दिवस्कण्वास इन्दवो वसु सिन्धुनां पदे । स्वं वत्रिं कुह धित्सथः ॥९॥
 अभूदु भा उ अंशवे हिरण्यं प्रति सूर्यः । व्यख्यजिह्यासितः ॥१०॥
 अभूदु पारमेतवे पन्थ ऋतस्य साधुया । अदर्शि वि स्तुतिर्दिवः ॥११॥
 तत्तदिदश्विनोरवो जरिता प्रति भूषति । मदे सोमस्य पिप्रतोः ॥१२॥
 वावसाना विवस्वति सोमस्य पीत्या गिरा । मनष्वच्छंभू आ गतम् ॥१३॥
 युवोरुषा अनु श्रियं परिज्मनोरुपाचरत् । ऋचा वनथो अक्तुभिः ॥१४॥
 उभा पिबतमश्विनोभा नः शर्म यच्छतम् । अविद्रियाभिरूतिभिः ॥१५॥
eṣo uṣā apūrvyā vyuchchhati priyā divaḥ । stuṣe vāmaśvinā bṛhat ॥1॥

yā dasrā sindhumātārā manotarā rayīṇām | dhiyā devā vasuvidā ||2 ||
 vachyante vām kakuhāso jūrṇāyāmadhi viṣṭapi | yadvām ratho vibhiṣpatāt ||3 ||
 haviṣā jāro apām piparti papurirnarā | pitā kuṭasya charṣaṇiḥ ||4 ||
 ādāro vām matīnām nāsatyā matavachasā | pātām somasya dhṛṣṇuyā ||5 ||
 yā naḥ pīparadaśvinā jyotiṣmatī tamastiraḥ | tāmasme rāsāthāmiṣam ||6 ||
 ā no nāvā matīnām yātām pārāya gantave | yunijāthāmaśvinā ratham ||7 ||
 aritrām vām divasprthu tīrthe sindhūnārām rathaḥ | dhiyā yuyujra indavaḥ ||8 ||
 divaskaṇvāso indavo vasu sindhunām pade | svarīm vavriṁ kuha dhitsathaḥ ||9 ||
 abhūdu bhā u aṁśave hiraṇyam prati sūryaḥ | vyakhyajjihnayāsitaḥ ||10 ||
 abhūdu pārametave pantha ṛtasya sādhuṣā | adarśi vi srutirdivaḥ ||11 ||
 tattadidaśvinoravo jaritā prati bhūṣati | made somasya pīpratoḥ ||12 ||
 vāvasānā vivasvati somasya pītyā girā | manaṣvachchharimbhū ā gatam ||13 ||
 yuvoruṣā anu śriyam pariḥmanorupācharat | ṛchā vanatho aktubhiḥ ||14 ||
 ubhā pibatamaśvinobhā naḥ śarma yachchhatam | avidriyābhīrūtibhiḥ ||15 ||

ऋ. (Rv.) १.४७.१-१०

अयं वां मधुमत्तमः सुतः सोम ऋतावृधा ।
 तमश्विना पिबतं तिरोअह्न्यं धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥१॥
 त्रिवन्धुरेण त्रिवृता सुपेशसा रथेना यातमश्विना ।
 काण्वासो वां ब्रह्मकृण्वन्त्यध्वरे तेषां सु शृणुतं हवम् ॥२॥
 अश्विना मधुमत्तमं पातं सोममृतावृधा ।
 अथाद्य दस्त्रा वसु बिभ्रता रथे दाश्वांसमुप गच्छतम् ॥३॥
 त्रिषधस्थे बर्हिषि विश्ववेदसा मध्वा यां मिमिक्षतम् ।
 कण्वासो वां सुतसोमा अभिद्यवो युवां हवन्ते अश्विना ॥४॥
 याभिः कण्वमभिष्टिभिः प्रावतं युवमश्विना ।
 ताभिः ष्वश्र्मां अवतं शुभस्पती पातं सोममृतावृधा ॥५॥
 सुदासो दस्त्रा वसु बिभ्रता रथे पृक्षो वहतमश्विना ।
 रयिं समुद्रादुत वा दिवस्पत्यस्मे धत्तं पुरुस्पृहम् ॥६॥
 यन्नासत्या परावति यद्वा स्थो अधि तुर्वशे ।
 अतो रथेन सुवृता न आ गतं साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥७॥
 अर्वाचा वां सप्तयोऽध्वरश्चरियो वहन्तु सवनेदुप ।
 इषं पृचन्ता सुकृते सुदानव आ बर्हिः सीदतं नरा ॥८॥
 तेन नासत्या गतं रथेन सूर्यत्वचा ।
 येन शश्वदूहथुर्दाशुषे वसु मध्वः सोमस्य पीतये ॥९॥
 उक्थेभिरर्वागवसे पुरुवसू अर्कैश्च नि ह्वयामहे ।
 शश्वत्कण्वानां सदसि प्रिये हि कं सोमं पपथुरश्विना ॥१०॥

ayam vām madhumattamaḥ sutaḥ soma ṛtāvṛdhā |
 tamaśvinā pibatām tiroahnyam dhattam ratnāni dāśuṣe ||1 ||
 trivandhureṇa trivṛtā supeśasā rathenā yātamaśvinā |
 kṇvāso vām brahmakṛṇvantyadhvare teṣām su śṛṇutam havam ||2 ||
 aśvinā madhumattamam pātām somamṛtāvṛdhā |
 athādya dasrā vasu bibhratā rathe dāśchāmsamupa gachchhatam ||3 ||
 triṣadhasṭhe barhiṣi viśvavedasā madhvā yām mimikṣatam |
 kṇvāso vām sutasomā abhidyavo yuvām havante aśvinā ||4 ||
 yābhiḥ kṇvamabhiṣṭibhiḥ prāvataḥ yuvamaśvinā |
 tābhiḥ śvaṭsmām avatam śubhaspatī pātām somamṛtāvṛdhā ||5 ||
 sudāso dasrā vasu bibhratā rathe pṛkṣo vahatamaśvinā |
 rayim samudrāduta vā divasparyasme dhattam purusprham ||6 ||
 yannāsatyā parāvati yadvā stho adhi turvaśe |

ato rathena suvṛtā na ā gataṁ sākaṁ sūryasya raśmibhiḥ ॥7॥
 arvāṁchā vāṁ saptayo'dhvaraśriyo vahantu savanedupa ।
 iṣaṁ pṛmchantā sukrte sudānava ā barhiḥ sīdataṁ narā ॥8॥
 tena nāsatyā gataṁ rathena sūryatvachā ।
 yena śasvadūhathurdāsuṣe vasu madhvaḥ somasya pītaye ॥9॥
 ukthebhirarvāgavase purūvasū arkaiścha ni hnayāmahe ।
 śasvatkaṇvānām sadasi priye hi kaṁ somaṁ papathuraśvinā ॥10॥

सा. (Sv.) १७२८-१७३०

एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः । स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥१॥
 या दस्मा सिन्धुमातरा मनोतरा रयीणाम् । धिया देवा वसुविदा ॥२॥
 वच्यन्ते वां ककुहासो जुर्णायामधि विष्टपि । यद्वां रथो विभिष्यतात् ॥३॥
 eṣo uṣā apūrvyā vyuchchhati priyā divaḥ । stuṣe vāmaśvinā bṛhat ॥1॥
 yā dasrā sindhumātarā manotarā rayīṇām । dhiyā devā vasuvidā ॥2॥
 vachyante vāṁ kakuhāso jurnāyāmadhi viṣṭapi । yadvāṁ ratho vibhiṣpatāt ॥3॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) ८.४९.१-१०; सा. (Sv.) ८११-८१२

ऋ. (Rv.) ८.४९.१-१०

अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथा विदे ।
 यो जरितृभ्यो मघवा पुरुवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥१॥
 शतानीकेव प्र जिगाति धृष्णुया हन्ति वृत्राणि दाशुषे ।
 गिरेरिव प्ररसा अस्य पिविरे दत्राणि पुरुभोजसः ॥२॥
 आ त्वा सुतास इन्द्रवो मदा य इन्द्र गिर्वणः ।
 आपो न वज्रिन्नवोक्वशं सरः पृणन्ति शूर राधसे ॥३॥
 अनेहसं प्रतरणं विवक्षणं मध्वः स्वादिष्ठमीं पिब ।
 आ यथा मन्दसानः किरासि नः प्र क्षुद्रेव त्मना धृषत् ॥४॥
 आ नः स्तोममुप द्रवद्वियानो अश्वो न सोतृभिः ।
 यं ते स्वधावन्त्स्वदयन्ति धेनव इन्द्र कण्वेषु रातयः ॥५॥
 उग्रं न वीरं नमसोप सोदिम विभूतिमक्षितावसुम् ।
 उद्रीव वज्रिन्नवतो न सिंचते क्षरन्तीन्द्र धीतयः ॥६॥
 यद्ध नूनं यद्वा यो यद्वा पृथिव्यामधि ।
 अतो नो यामाशुभिर्महेमत उग्र उग्रेभिरा गहि ॥७॥
 अजिरासो हरयो ये त आशवो वाताइव प्रसक्षिणः ।
 येभिरपत्यं मनुषः परीयसे येभिर्विश्वं स्वर्दृशे ॥८॥
 एतावतस्त ईमह इन्द्र सुम्रस्य गोमतः ।
 यथा प्रावो मघवन् मेध्यातिथिं यथा नीपातिथिं धने ॥९॥
 यथा कण्वे मघवन्नसदस्यवि यथा पक्थे दशत्रजे ।
 यथा गोशर्ये असनोऽर्जिश्चनीन्द्र गोमद्विरण्यवत् ॥१०॥
 abhi pra vaḥ surādhasamindramarcha yathā vide ।
 yo jaritṛbhyo maghavā purūvasuḥ sahasreṇeva śikṣati ॥1॥
 śatānīkeva pra jigāti dhṛṣṇuyā hanti vṛtrāṇi dāsuṣe ।
 gireriva prarasā asya pinvire datrāṇi purubhojasaḥ ॥2॥
 ā tvā sutāsa indavo madā ya indra girvaṇaḥ ।
 āpo na vajrinnanvokyaṁ1 saraḥ pṛṇanti sūra rādhase ॥3॥
 anehasaṁ prataraṇaṁ vivakṣaṇaṁ madhvaḥ svādiṣṭhamīṁ piba ।
 ā yathā mandasānaḥ kirāsi naḥ pra kṣudreva tmanā dhṛṣat ॥4॥
 ā naḥ stomamupa dravaddhiyāno aśvo na sotṛbhiḥ ।
 yaṁ te svadhāvantsvadayanti dhenava indra kaṇveṣu rātayaḥ ॥5॥
 ugraṁ na vīraṁ namasopa sodima vibhūtimakṣitāvasum ।

udrīva vajrinnavato na simchate kṣarantīndra dhītayaḥ ॥6॥
yaddha nūnaṁ yadvā yo yadvā pṛthivyāmadhi ॥
ato no yāmāśubhirmahemata ugra ugrebhirā gahi ॥7॥
ajirāso harayo ye ta āśavo vātāiva prasakṣiṇaḥ ॥
yebhirapatyaṁ manuṣaḥ pariṇase yebhirviśvaṁ swardṛśe ॥8॥
etāvatasta īmaha indra sumnasya gomataḥ ॥
yathā prāvo maghavan medhyātithiṁ yathā nīpātithiṁ dhane ॥9॥
yathā kaṇve maghavantrasadasyavi yathā pakthe daśavraje ॥
yathā gośarye asanoṛṇīśvanīndra gomaddhiraṇyavat ॥10॥

सा. (Sv.) ८११-८१२

अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथा विदे ।
 यो जरितृभ्यो मघवा पुरुवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥१॥
 शतानीकेव प्र जिगाति धृष्णुया हन्ति वृत्राणि दाशुषे ।
 गिरेरिव प्र रसा अस्य पिन्विरे दत्राणि पुरुभेजसः ॥२॥
abhi pra vaḥ surādhasamindramarcha yathā vide ॥
yo jaritṛbhyo maghavā purūvasuḥ sahasreṇeva śikṣati ॥1॥
śatānīkeva pra jigāti dhṛṣṇuyā hanti vṛtrāṇi dāśuṣe ॥
gireriva pra rasā asya pinvire datrāṇi purubhejasaḥ ॥2॥

५. इन्द्रः (साग्री.सास्वा.सार्षेदी.); अश्विनौ (ऋक्सर्व.१.४७.१) - सा. ३०६ (Indraḥ [Ssb.Sas.Sad.]; Aśvinau [Rss.1.47.1]) - Sv. 306)

अयं वां मधुमत्तमः सुतः सोमो दिविष्टिषु । तमश्विना पिबतं तिरोअह्न्यं धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥४॥
ayaṁ vāṁ madhumattamaḥ sutaḥ somo diviṣṭiṣu ॥ tamaśvinā pibataṁ tiroahnyam ॥
dhattam ratnāni dāśuṣe ॥4॥

६. इन्द्रः (Indraḥ) (साग्री.सास्वा.); सविता (सार्षेदी.) - सा. (Sv.) १७८

एषो उषा उपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः । स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥४॥
eṣo uṣā upūrvyā vyuchchhati priyā divaḥ ॥ stuṣe vāmaśvinā bṛhat ॥4॥

७. उषाः (Uṣāḥ) - ऋ. (Rv.) १.४८.१-१६; १.४९.१-४; सा. (Sv.) ३६७

ऋ. (Rv.) १.४८.१-१६

सह वामेन न उषो व्युच्छा दुहितर्दिवः ।
 सह द्युमेन न बृहता विभावरि राया देवि दास्वती ॥१॥
 अश्वावतीर्गोमतीर्विश्वसुविदो भूरि च्यवन्त वस्तवे ।
 उदीरय प्रति मा सूनृता उषश्चोद राधो मघोनाम् ॥२॥
 उवासोषा उच्छाच्च नु देवी जीरा रथानाम् ।
 ये अस्या आचरणेषु दधिरे समुद्रे न श्रवस्यवः ॥३॥
 उषो ये ते प्र यामेषु युंजते मनो दानाय सूरयः ।
 अत्राह तत्कण्व एषां कण्वतमो नाम गृणाति नृणाम् ॥४॥
 आ घा योषेव सूनर्युषा याति प्रभुंजती ।
 जरयन्ती वृजनं पद्वदीयत उत्पातयति पक्षिणः ॥५॥
 वि या सृजति समनं व्यर्थिनः पदं न वेत्योदती ।
 वयो नकिष्टे पप्तिवांस आसते व्युष्टौ वाजिनीवति ॥६॥
 एषायुक्त परावतः सूर्यस्योदयनादधि ।
 शतं रथेभिः सुभगोषा इयं वि यातयभि मानुषान् ॥७॥
 विश्वमस्या नानाम चक्षसे जगज्ज्योतिष्कृणोति सूनरी ।
 अप द्वेषो मघोनी दुहिता दिव उषा उच्छदप सिधः ॥८॥
 उष आ भाहि भानुना चन्द्रेण दुहितर्दिवः ।
 आवहन्ती भूर्यस्मभ्यं सौभगं व्युच्छन्ती दिविष्टिषु ॥९॥

विश्वस्य हि प्राणनं जीवनं त्वे वि यदुच्छसि सूनरि ।
 सा नो रथेन बृहता विभावरी श्रुधि चित्रमघे हवम् ॥१०॥
 उषो वाजं हि वंस्व यश्चित्रो मानुषे जने ।
 तेना वह सुकृतो अध्वरौ उप ये त्वा गृणन्ति वह्नयः ॥११॥
 विश्वान्देवाँ आ वह सोमपीतयेऽन्तरिक्षादुषस्त्वम् ।
 सास्मासु धा गोमदश्चावदुक्थ्यः मुषो वाजं सुवीर्यम् ॥१२॥
 यस्या रुशन्तो अर्चयः प्रति भद्रा अदक्षत ।
 सा नो रयिं विश्ववारं सुपेशसमुषा ददातु सुम्यम् ॥१३॥
 ये चिद्धि त्वामृषयः पूर्व ऊतये जुहूरेऽवसे महि ।
 सा नः स्तोमाँ अभि गृणीहि राधसोषः शुक्रेण शोचिषा ॥१४॥
 उषो यदद्य भानुना वि द्वारावृणवो दिवः ।
 प्र नो यच्छतादवृकं पृथु च्छर्दिः प्र देवि गोमतीरिषः ॥१५॥
 सं नो राया बृहता विश्वपेशसा मिमिक्ष्वा समिळाभिरा ।
 सं द्युम्नेन विश्वतुरोषो महि सं वाजैर्वाजिनीवति ॥१६॥

saha vāmena na uṣo vyuchchhā duhitardivaḥ ।
saha dyumnena na bṛhatā vibhāvāri rāyā devī dāsvatī ॥1॥
aśvāvatīrgomatīrviśvasuvido bhūri chyavanta vastave ।
udīraya prati mā sūnṛtā uṣāschoda rādho maghonām ॥2॥
uvāsoṣā uchchhāchcha nu devī jīrā rathānām ।
ye asyā ācharaṇeṣu dadhīre samudre na śravasyavaḥ ॥3॥
uṣo ye te pra yāmeṣu yunjate mano dānāya sūrayaḥ ।
atrāha tatkaṇva eṣāṁ kaṇvatamo nāma grṇāti nṛṇām ॥4॥
ā ghā yoṣeva sūnaryuṣā yāti prabhumjati ।
jarayanti vṛjanam padvadīyata utpātayati pakṣiṇaḥ ॥5॥
vi yā sṛjati samanām vyaīrthinaḥ padaṁ na vetyodati ।
vayēa nakiṣṭe paptivāmsa āsate vyuṣṭau vājīnīvati ॥6॥
eṣāyukta parāvataḥ sūryasyodayanādadhī ।
śatām rathebbhiḥ subhagoṣā iyaṁ vi yātayabhi mānuṣān ॥7॥
viśvamasya nānāma chakṣase jagajjyotiṣkrṇoti sūnarī ।
apa dveṣo maghonī duhitā diva uṣā uchchhadapa sridhaḥ ॥8॥
uṣā ā bhāhi bhānunā chandreṇa duhitardivaḥ ।
āvahanti bhūryasmabhyam saubhagam vyuchchhanti diviṣṭiṣu ॥9॥
viśvasya hi prāṇanam jīvanam tve vi yaduchchhasi sūnari ।
sā no rathena bṛhatā vibhāvāri śrudhi chitramaghe havam ॥10॥
uṣo vājam hi vaṁsya yaśchitro mānuṣe jane ।
tenā vaha sukrto adhvarām upa ye tvā grṇanti vahnayaḥ ॥11॥
viśvāndevām ā vaha somapītaye'ntarikṣāduṣastvam ।
sāsmāsu dhā gomadaśvāvadukthya1muṣo vājam suvīryam ॥12॥
yasyā ruśanto archayaḥ prati bhadra adṛkṣata ।
sā no rayim viśvavāram supesāsamuṣā dadātu sugmyam ॥13॥
ye chiddhi tvāmīṣayaḥ pūrva ūtaye juhūre'vase mahi ।
sā naḥ stomām abhi grṇīhi rādhasoṣaḥ śukreṇa śochiṣā ॥14॥
uṣo yadadya bhānunā vi dvārāvṛṇavo divaḥ ।
pra no yachchhatādavṛkaṁ pṛthu chchhardiḥ pra devī gomatīriṣaḥ ॥15॥
saṁ no rāyā bṛhatā viśvapeśasā mimikṣavā samiḷābhira ।
saṁ dyumnena viśvatuṛoṣo mahi saṁ vājairvājīnīvati ॥16॥

ऋ. (Rv.) १.४९.१-४

उषो भद्रेभिरा गहि दिवश्चिद्रोचनादधि । वहन्त्वरुणप्सव उप त्वा सोमिनो गृहम् ॥१॥

सुपेशसं सुखं रथं यमध्यस्था उषस्त्वम् । तेना सुश्रवसं जनं प्रावाद्य दुहितर्दिवः ॥२॥
 वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपच्चतुष्पादर्जुनि । उषः प्रारन्नृतूँ रनु दिवो अन्तेभ्यस्परि ॥३॥
 व्युच्छती हि रश्मिभिर्विश्वमाभासि रोचनम् । तां त्वामुषर्वसूयवो गीर्भिः कण्वा अहूषत ॥४॥
uṣo bhadrebhirā gahi divāśchidrochanādadhī / vahantvaruṇapsava upa tvā somino
gr̥ham ॥1॥
supesāsam sukham ratham yamadhyasthā uṣastvam / tenā suśravasam janam
prāvādya duhitardivāḥ ॥2॥
vayaśchitte patatřiṇo dvipachchatuṣpadarjuni / uṣaḥ prārannṛtūmranu divo
antebhyaspari ॥3॥
vyuchchhatī hi raśmibhirviśvamābhāsi rochanam / tān tvāmuṣarvasūyavo gīrbhiḥ
kaṇvā ahūṣata ॥4॥

सा. (Sv.) ३६७

वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपच्चतुष्पादर्जुनि । उषः प्रारन्नृतूँ रनु दिवो अन्तेभ्यस्परि ॥८॥
vayaśchitte patatřiṇo dvipāchchatuṣpādarjuni / uṣaḥ prārannṛtūm ranu divo
antebhyaspari ॥8॥

८. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - सा. (Sv.) ५३०; ५४४

सा. (Sv.) ५३०

कनिक्रन्ति हरिरा सृज्यमानः सीदन्वनस्य जठरे पुनानः ।
 नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मतिं जनयत स्वधाभिः ॥८॥
 अपामिवे दूर्म यस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोममच्छ ।
 नमस्यन्तीरुप च यन्ति सं चाच विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥१२॥
kanikranti harirā sṛjyamānaḥ sīdanvanasya jaṭhare punānaḥ /
nṛbhīryataḥ kṛṇute nirṇijaṁ gāmato matim janayata svadhābhiḥ ॥8॥
apāmive dūrma yastarturāṇāḥ pra manīṣā īrate somamachchha /
namasyantīrupa cha yanti saṁ chācha viśantyuśatīruśantam ॥12॥

९. सूर्यः (Sūryaḥ) - ऋ. (Rv.) १.५०.१-१३; सा. (Sv.) ६३३-६४०

ऋ. (Rv.) १.५०.१-१३

अदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दशे विश्वाय सूर्यम् ॥१॥
 अप त्ये तायवो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः सूराय विश्वचक्षसे ॥२॥
 अदुश्रमस्य केतवो वि रश्मयो जनाँ अनु । भ्राजन्तो अग्रयो यथा ॥३॥
 तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमा भासि रोचनम् ॥४॥
 प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्मुदेषि मानुषान् । प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दृशे ॥५॥
 येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनाँ अनु । त्वं वरुण पश्यसि ॥६॥
 वि द्यामेषि रजस्पृथ्वहा मिमानो अक्तभिः । पश्यंजन्मानि सूर्य ॥७॥
 सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षण ॥८॥
 अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूरौ रथस्य नप्त्यः । ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः ॥९॥
 उद्वयं तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥१०॥
 उद्यन्नद्य मित्रमह आरोहन्नुत्तरां दिवम् । हृद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय ॥११॥
 शुकेषु मे हरिमाणं रोपणाकासु दध्मसि । अथो हारिद्रवेषु मे हरिमाणं नि दध्मसि ॥१२॥
 उदगादयमादित्यो विश्वेन सहसा सह । द्विषन्तं मह्यं रन्ध्यन्मो अहं द्विषते रधम् ॥१३॥
adu tyam jātavedasam devam vahanti ketavaḥ / ddaśe viśvāya sūryam ॥1॥
apa tye tāyavo yathā nakṣatrā yantyaṣṭubhiḥ sūrāya viśvachakṣase ॥2॥
aduśramasya ketavo vi raśmayo janāṁ anu / bhrājanto agnayo yathā ॥3॥
taraṇirviśvadarśato jyotiṣkṛdasi sūrya / viśvamā bhāsi rochanam ॥4॥
pratyaṁ devānām viśaḥ pratyaṁnudeṣi mānuṣān / pratyaṁ viśvaṁ svarḍṛśe ॥5॥
yenā pāvaka chakṣasā bhuraṇyantaṁ janāṁ anu / tvaṁ varuṇa paśyasi ॥6॥
vi dyāmeṣi rajaspr̥thvahā mimāno akṭabhiḥ / paśyaṁjanmāni sūrya ॥7॥

sapta tvā harito rathe vahanti deva sūrya / śochiṣkeśam vichakṣaṇa ॥8 ॥
 ayukta sapta śundhyuvaḥ sūro rathasya napyah / tābhīryāti svayuktibhiḥ ॥9 ॥
 udvayaṁ tamasaḥ pari jyotiṣpaśyanta uttaram /
 devaṁ devatrā sūryamaganma jyotiruttamam ॥10 ॥
 udyannadya mitramaha ārohanuttarāṁ divam /
 hṛdrogaṁ mama sūrya harimāṇaṁ cha nāśaya ॥11 ॥
 śukeṣu me harimāṇaṁ ropāṇākāsu dadhmasi /
 atho hāridraveṣu me harimāṇaṁ ni dadhmasi ॥12 ॥
 udagādayamādityo viśvena sahasā saha /
 dviṣantaṁ mahyaṁ randhayanmo ahaṁ dviṣate radham ॥13 ॥

सा. (Sv.) ६३३-६४०

अप त्वे ताववो यथा नक्षत्रा यन्त्यकुभिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥७ ॥
 अट्श्रन्नस्य केतवो वि रश्मयो जनां अनु । भ्राजन्तो अग्रयो यथा ॥८ ॥
 तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमाभासि रोचनम् ॥९ ॥
 प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्कुदेषि मानुषान् । प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दशे ॥१० ॥
 येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनां अनु । त्वं वरुणं पश्यसि ॥११ ॥
 उद्दयामेषि रजः पृथ्वहा मिमानो अकुभिः । पश्यंजन्मान सूर्य ॥१२ ॥
 अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः सूर्यो रथस्य नप्यः । ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः ॥१३ ॥
 सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य । शोचिष्केशं विचक्षण ॥१४ ॥
 apa tye tāyavo yathā nakṣatrā yantyaktubhiḥ / sūrāya viśvachakṣase ॥7 ॥
 adṛśrannasya ketavo vi raśmayo janāṁ anu / bhrājanto agnayo yathā ॥8 ॥
 taraṇirviśvadarśato jyotiṣkṛdasi sūrya / viśvamābhāsi rochanam ॥9 ॥
 pratyaṁ devānāṁ viśaḥ pratyaṁnudeṣi mānuṣān / pratyaṁ viśvaṁ swardṛśe ॥10 ॥
 yena pāvaka chakṣasā bhuraṇyantaṁ janāṁ anu / tvaṁ varuṇaṁ paśyasi ॥11 ॥
 uddyāmeṣi rajaḥ pṛthvahā mimāno aktubhiḥ / paśyaṁjanmāna sūrya ॥12 ॥
 ayukta sapta śundhyuvaḥ sūro rathasya napyah / tābhīryāti svayuktibhiḥ ॥13 ॥
 sapta tvā harito rathe vahanti deva sūrya / śochiṣkeśam vichakṣaṇa ॥14 ॥

४०८. प्रस्कण्वः काण्वः (साग्री.सास्वा.सार्षेदी.); कण्वो घौरः (ऋसर्व.१.३७.१०) (Praskaṇvaḥ Kāṇvaḥ [Ssb.Sas.Sad.]; Kaṇvo Ghaurah [Rss.1.37.10])

१. मरुतः (Marutaḥ) - सा. (Sv.) २२१

उदु त्वे सुनवो गिरः काष्ठा योष्वलत । वाश्रा अभियातवे ॥८ ॥
 udu tye sunavo girah kāṣṭhā yoṣvatnata / vāśrā abhiā yātave ॥8 ॥

४०९. प्रस्कण्वः काण्वः (साग्री. सास्वा. ऋसर्व. ८.४९.१); वालखिल्याः (सार्षेदी.) (Praskaṇvaḥ Kāṇvaḥ [Ssb. Sas. Rss. 8.49.1]; Vālakhilyāḥ [Sad.])

१. इन्द्रः (INDRAḤ) - सा. (Sv.) २३५

अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथा विदे । यो जरितृभ्यो मघवा पुरुवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥३ ॥
 abhi pra vaḥ surādhassamindramarcha yathā vide / yo jaritṛbhyo maghavā purūvasuḥ
 sahasreṇeva śikṣati ॥3 ॥

४१०. प्रादुराक्षिः (Prādurākṣiḥ)

१. वैश्वानरः (Vaiśvānaraḥ) - य. (Yv.) २६.६

ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य ज्योतिषस्पतिम् । अजस्रं घर्ममीमहे ।
 उपयामगृहीतोऽसि वैश्वानराय त्वैष ते योनिर्वैश्वानराय त्वा ॥६ ॥
 ṛtāvānaṁ vaiśvānaramṛtasya jyotiṣaspatim / ajasraṁ gharmamīmahe /
 upayāmagrīhīto'si vaiśvānarāya tvaiṣa te yonirvaiśvānarāya tvā ॥6 ॥

४११. प्रियमेधः (Priyamedha)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.२२.४-६; २०.९२.१-१२

अ. (Av.) २०.२२.४-६

अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे । सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥४॥

आ हरयः ससृजिरेऽरुषीरधि बर्हिषि । यत्राभि संनवामहे ॥५॥

इन्द्राय गाव आशिरं दुदुहे वज्रिणे मधु । यत् सीमुपहरे विदत् ॥६॥

*abhi pra gopatiṁ girendramarcha yathā vide । sūnuṁ satyasya satpatim ॥4॥**ā harayaḥ sasṛjire 'ruṣīradhi barhiṣi । yatrābhi saṁnavāmahe ॥5॥**indrāya gāva āśīraṁ duduhre vajriṇe madhu । yat sīmupahnare vidat ॥6॥*

अ. (Av.) २०.९२.१-१२

अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे । सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥१॥

आ हरयः ससृजिरेऽरुषीरधि बर्हिषि । यत्राभि संनवामहे ॥२॥

इन्द्राय गाव आशिरं दुदुहे वज्रिणे मधु । यत् सीमुपहरे विदत् ॥३॥

उद् यद् ब्रध्नस्य विष्टपं गृहमिन्द्रश्च गन्वहि । मध्वः पीत्वा सचेवहि त्रिः सप्त सख्युः पदे ॥४॥

अर्चत प्रार्चत प्रियमेधासो अर्चत । अर्चन्तु पुत्रका उत पुरं न धृष्वर्चत ॥५॥

अव स्वराति गर्गरो गोधा परि सनिष्वणत् । पिंगा परि चनिष्कददिन्द्राय ब्रह्मोद्यतम् ॥६॥

आ यत् पतन्त्येन्यः सुदुघा अनपस्फुरः । अपस्फुरं गृभायत सोममिन्द्राय पातवे ॥७॥

अपादिन्द्रो अपादग्निर्विश्वे देवा अमत्सत । वरुण इदिह क्षयत् तमापो अभ्यनूषत वत्सं संशिश्वरीरिव ॥८॥

सुदेवो असि वरुण यस्य ते सप्त सिन्धवः । अनुक्षरन्ति काकुदं सूर्यं सुशिरामिव ॥९॥

यो व्यतीरफाणयत् सुयुक्तौ उप दाशुषे । तक्वो नेता तदिद् वपुरुपमा यो अमुच्यत ॥१०॥

अतीदु शक्र ओहत इन्द्रो विश्वा अति द्विषः । भिनत् कनीन ओदनं पच्यमानं परो गिरा ॥११॥

अर्भको न कुमारकोऽधि तिष्ठन्नवं रथम् । स पक्षन्महिषं मृगं पित्रे मात्रे विभुक्रतुम् ॥१२॥

*abhi pra gopatiṁ girendramarcha yathā vide । sūnuṁ satyasya satpatim ॥1॥**ā harayaḥ sasṛjire 'ruṣīradhi barhiṣi । yatrābhi saṁnavāmahe ॥2॥**indrāya gāva āśīraṁ duduhre vajriṇe madhu । yat sīmupahnare vidat ॥3॥**ud yad bradhnasya viṣṭapaṁ gr̥hamindraścha ganvahi ।**madhvaḥ pītva sachevahi triḥ sapta sakhyuḥ pade ॥4॥**archata prārchata priyamedhāso archata ।**archantu putrakā uta puraṁ na dhṛṣṇvarchata ॥5॥**ava svarāti gargaro godhā pari saniṣvaṇat ।**piṅgā pari chaniṣkadadindrāya brahmodyatam ॥6॥**ā yat patantyenyah sudughā anapasphuraḥ ।**apasphuraṁ gr̥bhāyata somamindrāya pātave ॥7॥**apādindro apādagnirviśve devā amatsata ।**varuṇa idiha kṣayat tamāpo abhyanuṣata vatsaṁ saṁśiśvarīriva ॥8॥**sudevo asi varuṇa yasya te sapta śindhavaḥ ।**anukṣaranti kākudarṁ sūrmya suśīrāmiva ॥9॥**yo vyatīr̥aphāṇayat suyuktāṁ upa dāśuṣe ।**takvo netā tadid vapurupamā yo amuchyata ॥10॥**atīdu śakra Ohata indro viśvā ati dviṣaḥ ।**bhinat kanīna Odanaṁ pachyamānaṁ paro girā ॥11॥**arbhako na kumārako 'dhi tiṣṭhannavaṁ ratham ।**sa pakṣanmahīṣaṁ mṛgaṁ pitre māt্রে vibhukratum ॥12॥*

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.२८.१-६

एष वाजी हितो नृभिर्विश्वविन्मनसस्पतिः । अव्यो वारं वि धावति ॥१॥

एष पवित्रे अक्षरत् सोमो देवेभ्यः सुतः । विश्वा धामान्याविशन् ॥२॥

एष देवः शुभायतेऽधि योनावमर्त्यः । वृत्रहा देववीतमः ॥३॥

एष वृषा कनिक्रदद्दशभिर्जामिभिर्यतः । अभि द्रोणानि धावति ॥४॥
 एष सूर्यमरोचयत् पवमानो विचर्षणिः । विश्वा धामानि विश्ववित् ॥५॥
 एष शुष्यदाभ्यः सोमः पुनानो अर्षति । देवावीरघशंसहा ॥६॥
eṣa vājī hito ṛbhirviśvavinmanasaspatiḥ । avyo vāraṁ vi dhāvati ॥1॥
eṣa pavitre akṣarat somo devebhyaḥ sutaḥ । viśvā dhāmānyāviśan ॥2॥
eṣa devaḥ śubhāyate 'dhi yonāvamartyaḥ । vṛtrahā devavītamah ॥3॥
eṣa vṛṣā kanikradaddaśabhirjāmibhiryataḥ । abhi droṇāni dhāvati ॥4॥
eṣa sūryamarochayat pavamāno vicharṣaṇiḥ । viśvā dhāmāni viśvavit ॥5॥
eṣa śuṣmyadābhyaḥ somaḥ punāno arṣati । devāvīraghaśamsahā ॥6॥

४१२. प्रियमेध आंगिरसः (Priyamedha Āngirasah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ३५४; ३६०; ३६२; ३६४; १४८९-१४९१; १५१२; १७७१-१७७३

सा. (Sv.) ३५४

आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्तयामसि । तुविकूर्मिमृतीषहमिन्द्रं शविष्ठ सत्पतिम् ॥३॥

ā tvā ratham yathotaye sumnāya vartayāmasi ।
tuvikūrmimṛtiṣahamindramśaviṣṭha satpatim ॥3॥

सा. (Sv.) ३६०

प्रप्र वस्त्रिष्टुभमिषं वन्दद्वीरायेन्दवे । धिया वो मेधसातय पुरस्थ्या विवासति ॥१॥

prapra vāstriṣṭubhamiṣaṁ vandadvīrāyendave ।
dhiyā vo medhasātaya purandhyā vivāsati ॥1॥

सा. (Sv.) ३६२

अर्चत प्रार्चता नरः प्रियमेधासो अर्चत । अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद् धृष्ववर्चत ॥३॥

archata prārchatā naraḥ priyamedhāso archata ।
archantu putrakā uta puramid dhṛṣṇvarchata ॥3॥

सा. (Sv.) ३६४

विश्वानरस्य वस्यतिमनानतस्य शवसः । एवैश्च चर्षणीनामृती हुवे रथानाम् ॥५॥

viśvānarasya vaspatīmanānatasya śavasaḥ ।
evaiścha charṣaṇīnāmṛtī huve rathānām ॥5॥

सा. (Sv.) १४८९-१४९१

अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे । सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥१॥

आ हरयः ससृजिरेऽरुषीरधि बर्हिषि । यत्राभि संनवामहे ॥२॥

इन्द्राय गाव आशिर् दुदुहे वज्रिणे मधु । यत्सीमुपहरे विदत् ॥३॥

abhi pra gopatiṁ girendramarcha yathā vide । sūnuṁ satyasya satpatim ॥1॥
ā harayaḥ sasṛjire 'ruṣīradhi barhiṣi । yatrābhi sannavāmahe ॥2॥
indrāya gāva āśīraṁ duduhre vajriṇe madhu । yatsīmupahnare vidat ॥3॥

सा. (Sv.) १५१२

नदं व ओदतीनां नदं योयुवतीनाम् । पतिं वो अघ्न्यानां धेनूनामिषुध्यसि ॥१॥

nadaṁ va Odatīnāṁ nadaṁ yoyuvatinām ।
patiṁ vo aghnyānāṁ dhenūnāmiṣudhyasi ॥1॥

सा. (Sv.) १७७१-१७७३

आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्तयामसि । तुविकूर्मिमृतीषहमिन्द्रं शविष्ठं सत्पतिम् ॥१॥

तुविशुष्म तुविक्रतो शचीवो विश्वया मते । आ पप्राथ महित्वना ॥२॥

यस्य ते महिना महः परि ज्मायन्तमीयतुः । हस्ता वज्रं हिरण्ययम् ॥३॥

ā tvā ratham yathotaye sumnāya vartayāmasi ।
tuvikūrmimṛtiṣahamindram śaviṣṭhaṁ satpatim ॥1॥
tuvīśuṣma tuvikrato śachīvo viśvayā mate । ā paprātha mahitvanā ॥2॥
yasya te mahinā mahaḥ pari jmayantamīyatuḥ । hastā vajraṁ hiraṇyayam ॥3॥

२. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somah) - सा. (Sv.) १२८०-८३; १२८६-१२९१

सा. (Sv.) १२८०-८३

एष वाजी हितो नृभिर्विश्वविन्मनसस्पतिः । अव्यं वारं वि धावति ॥१॥

एष पवित्रे अक्षरत्सोमो देवेभ्यः सुतः । विश्वा धामान्याविशन् ॥२॥

एष देवः शुभायतेऽधि योनावमर्त्यः । वृत्रहा देववीतमः ॥३॥

एष वृषा कनिक्रददशभिर्जामिभिर्यतः । अभि द्रोणानि धावति ॥४॥

*eṣa vājī hito nṛbhirviśvavinmanasaspatiḥ । avyaṁ vāraṁ vi dhāvati ॥1॥**eṣa pavitre akṣaratsomo devebhyaḥ sutaḥ । viśvā dhāmānyāviśan ॥2॥**eṣa devaḥ śubhāyate'dhi yonāvamartyaḥ । vṛtrahā devavītamah ॥3॥**eṣa vṛṣā kanikradaddaśabhirjāmibhiryataḥ । abhi droṇāni dhāvati ॥4॥*

सा. (Sv.) १२८६-१२९१

एष कविरभिष्टुतः पवित्रे अधि तोशते । पुनानो घ्नन्नप द्विषः ॥१॥

एष इन्द्राय वायवे स्वर्जितपरि षिच्यते । पवित्र दक्षसाधनः ॥२॥

एष नृभिर्वि नीयते दिवो मूर्धा वृषाः सुतः । सोमो वनेषु विश्ववित् ॥३॥

एष गव्युरचिक्रदत्पवमानो हिरण्ययुः । इन्दुः सत्राजिदस्तृतः ॥४॥

एष शुष्यसिष्यददन्तरिक्षे वृषा हरिः । पुनान इन्दुरिन्द्रमा ॥५॥

एष शुष्यदाभ्यः सोमः पुनानो अर्षति । देवावीरघशंसहा ॥६॥

*eṣa kavirabhiṣṭutaḥ pavitre adhi tośate । punāno ghnannapa dviṣaḥ ॥1॥**eṣa indrāya vāyave svarjitpari ṣichyate । pavitra dakṣasādhanah ॥2॥**eṣa nṛbhirvi nīyate divo mūrdhā vṛṣāḥ sutaḥ । somo vaneṣu viśvavit ॥3॥**eṣa gavyurachikradatpavamāno hiraṇyayuh । induḥ satrājidadstṛtaḥ ॥4॥**eṣa śuṣmyasiṣyadadantarikṣe vṛṣā hariḥ । punāna indurindramā ॥5॥**eṣa śuṣmyadābhyaḥ somah punāno arṣati । devāvīraghaśaṁsahā ॥6॥*

४१३. प्रियमेध आंगिरसः (साग्री.३५४ य. ३६०); प्रियमेधः (ऋसर्व.) (Priyamedha Āṅgirasah [Ssb.354; Yv. 360]; Priyamedhaḥ [Rss.]

१. इन्द्रः (Indrah) -ऋ. (Rv.) ८.६८.१-१३; ८.६९.१-१०; १३-१८

ऋ. (Rv.) ८.६८.१-१३

आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्तयामसि । तुविकूर्मिमृतीषहमिन्द्र शविष्ठ सत्पते ॥१॥

तुविशुष्म तुविक्रतो शचीवो विश्वया मते । आ पप्राथ महित्वना ॥२॥

यस्य ते महिना महः परि ज्मायन्तमीयतुः । हस्ता वज्रं हिरण्ययम् ॥३॥

विश्वानरस्य वस्पतिमनानस्य शवसः । एवैश्च चर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥४॥

अभिष्टये सदावृधं स्वर्मीळहेषु यं नरः । नाना हवन्त ऊतये ॥५॥

परोमात्रमृचीष ममिन्द्रमुग्रं सुराधसम् । ईशानं चिद्वसूनाम् ॥६॥

तं तमिद्राधसे मह इन्द्रं चोदामि पीतये । यः पूर्व्यामनुष्टुतिमीशे कृष्टीनां नृतुः ॥७॥

न यस्य ते शवसान सख्यमानंश मर्त्यः । नकिः शवांसि ते नशत् ॥८॥

त्वोतासस्त्वा युजाप्सु सूर्ये महद्धनम् । ज्येम पृत्सु वज्रिवः ॥९॥

तं त्वा योभिरीमहे तं गीर्भिर्गिर्वणस्तम् । इन्द्र यथा चिदाविथ वाजेषु पुरुमाय्यम् ॥१०॥

यस्यते स्वादु सख्यं स्वाद्वी प्रणीतिरद्विवः । यो वितन्तसाय्यः ॥११॥

उरु णस्तन्वे३ तन उरु क्षयाय नस्कृधि । उरु णो यन्धि जीवसे ॥१२॥

उरुं नृभ्य उरुं गव उरुं रथाय पन्थाम् । देववीतिं मनामहे ॥१३॥

*ā tvā ratham yathotaye sumnāya vartayāmasi ।**tuvikūrmimṛtiṣahamindra śaviṣṭha satpate ॥1॥**tuvīśuṣma tuvikrato śachīvo viśvayā mate । ā paprātha mahitvanā ॥2॥**yasya te mahinā mahaḥ pari jmāyantamīyatuḥ । hastā vajraṁ hiraṇyayam ॥3॥**viśvānarasya vaspatimanānasya śavasah । evaiścha charṣaṇīnāmūti huve rathānām ॥4॥**abhiṣṭaye sadāvṛdham svarmīlaheṣu yaṁ naraḥ । nānā havanta ūtaye ॥5॥*

paromātramṛchīṣa mamindramugraṁ surādhasam / īśānaṁ chidvasūnām ॥6॥
taṁ tamidrādhase maha indraṁ chodāmi pītaye /
yaḥ pūrvyāmanuṣṭutimīṣe kṛṣṭinām nṛtuḥ ॥7॥
na yasya te śavasāna sakhyamānaṁśa martyaḥ / nakiḥ śavāṁsi te naśat ॥8॥
tvotāsastvā yujāpsu sūrye mahaddhanam / jyema pṛtsu vajrivaḥ ॥9॥
taṁ tvā yobhirīmahe taṁ gīrbhirgirvaṇastam /
indra yathā chidāvītha vājeṣu purumāyyam ॥10॥
yasyate svādu sakhyaṁ svādvī praṇītiradrivaḥ / yāo vīntasāyyaḥ ॥11॥
uru ṇastanve3 tana uru kṣayāya naskṛdhi / uru ṇo yandhi jīvase ॥12॥
urum nṛbhya urum gava urum rathāya panthām / devavītiṁ manāmahe ॥13॥

ऋ. (Rv.) ८.६९.१-१०

पप्र वस्त्रिष्ठभमिषं मन्दद्वीरायेन्दवे । धियो वो मेधसातये पुरन्ध्या विवासति ॥१॥
 नदं व ओदतीनां नदं योयुवतीनाम् । पतिं वो अध्यानां धेनूनामिषुध्यसि ॥२॥
 ता अस्य सूददोहसः सोमं श्रीणन्ति पृश्नयः । जन्मन्देवानां विशस्त्रिष्वा रोचने दिवः ॥३॥
 अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे । सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥४॥
 आ हरयः ससृज्जिरेऽरुषीरधि बर्हिषि । यत्राभि संनवामहे ॥५॥
 इन्द्राय गाव आशिरं दुदुहे वज्रिणे मधु । यत्सीमुपहरे विदत् ॥६॥
 उद्यद् ब्रध्नस्य विष्टपं गृहमिन्द्रश्च गन्वहि । मध्वः पीत्वा सचेवहि त्रिः सप्त सख्युः पदे ॥७॥
 अर्चत प्रार्चत प्रियमेधासो अर्चत । अर्चन्तु पुत्रका उत पुरं न धृष्णवर्चत ॥८॥
 अव स्वराति गर्गरो गोधा परि सनिष्पणत् । पिङ्गा परि चनिष्कददिन्द्राय ब्रह्मोद्यतम् ॥९॥
 आ यत्पतन्त्येन्यः सुदुधा अनपस्फुरः । अपस्फुरं गृभायत सोममिन्द्राय पातवे ॥१०॥
papra vāstriṣṭubhamiṣaṁ mandadvīrāyendave /
dhiyo vo medhasātaye purandhyā vivāsati ॥1॥
nadaṁ va Odatīnām nadaṁ yoyuvatīnām /
patiṁ vo adhnyānām dhenūnāmiṣudhyasi ॥2॥
tā asya sūdadohasaḥ somaṁ śrīṇanti pṛśnayaḥ /
janmandevānām viśāstriṣvā rochane divaḥ ॥3॥
abhi pra gopatiṁ girendramarcha yathā vide / sūnuṁ satyasya satpatiṁ ॥4॥
ā harayaḥ sasṛjire'ruṣīradhi barhiṣi / yatrābhi saṁnavāmahe ॥5॥
indrāya gāva āśiraṁ duduhre vajriṇe madhu / yatsīmupahnare vidat ॥6॥
udyad bradhnasya viṣṭapaṁ gr̥hamindraścha ganvahi /
madhvaḥ pītvā sachevahi triḥ sapta sakhyuḥ pade ॥7॥
archata prārchata priyamedhāso archata /
archantu putrakā uta puraṁ na dhṛṣṇvarchata ॥8॥
ava svarāti gargaro godhā pari saniṣvaṇat /
piṅgā pari chaniṣkadadindrāya brahmodyatam ॥9॥
ā yatpatantyenyaḥ sududhā anapasphuraḥ /
apasphuraṁ gr̥bhāyata somamindrāya pātave ॥10॥

ऋ. (Rv.) ८.६९.१३-१८

यो व्यतीरफाणयत् सुयुक्ताँ उप दाशुषे । तक्वो नेता तदिद्वपुरुपमा यो अमुच्यत ॥१३॥
 अतीदु शक्र ओहत इन्द्रो विश्वा अति द्विषः । भिनत्कनीन ओदनं पच्यमानं परो गिरा ॥१४॥
 अर्भको न कुमारकोऽधि तिष्ठन्नवं रथम् । स पक्षन्महिषं मृगं पित्रे मात्रे विभुक्रतुम् ॥१५॥
 आ तू सुशिप्र दंपते रथं तिष्ठा हिरण्ययम् । अध द्युक्षं सचेवहि सहस्रपादमरुषं स्वस्तिगामनेहसम् ॥१६॥
 तं घेमिन्त्या नमस्विन उप स्वराजमासते । अर्थं चिदस्य सुधितं यदेतव आवर्तयन्ति दावने ॥१७॥
 अनु प्रलस्योकसः प्रियमेधाम एषाम् । पूर्वामनु प्रयतिं वृक्तबर्हिषो हितप्रयस आशत ॥१८॥
yo vyatīrāphāṇayat suyuktāṁ upa dāśuṣe /
takvo netā tadidvapurupamā yo amuchyata ॥13॥
atīdu śakra Ohata indro viśvā ati dviṣaḥ /

bhinatkanīna Odanam pachyamānam paro girā ||14 ||
arbhako na kumārako 'dhi tiṣṭhannavam ratham |
sa pakṣanmahīṣam mṛgam pitre māt্রে vibhukratum ||15 ||
ā tū suśipra dāmpate ratham tiṣṭhā hiranyayam |
adha dyukṣam sachevahi sahasrapādamaruṣam svastigāmanehasam ||16 ||
taṁ ghemitthā namasvina upa svarājamāsate |
artha chidasya sudhitam yadetava āvartayanti dāvane ||17 ||
anu pratnasyokasaḥ priyamedhāma eṣām |
pūrvāmanu prayatiṁ vṛktabarhiṣo hitaprayasa āsata ||18 ||

२. ऋक्षाश्वमेधयोर् दानस्तुतिः - ऋ. (Rv.) ८.६८.१४-१९

उप मा षड् द्वाद्व नरः सोमस्य हर्ष्या । तिष्ठन्ति स्वादुरातयः ॥१४ ॥
 ऋज्राविन्द्रोत आ ददे हरी ऋक्षस्य सूनवि । आश्वमेधस्य रोहिता ॥१५ ॥
 सुरथाँ आतिथिग्वे स्वभीशूँरार्क्षे । आश्वमेधे सुपेशसः ॥१६ ॥
 षळश्चाँ आतिथिग्व इन्द्रोते वधूमतः । सचा पूतक्रतौ सनम् ॥१७ ॥
 ऐषु चेतदृषण्वत्यन्तऋज्रेष्वरुषी । स्वभीशुः कशावती ॥१८ ॥
 न युष्मे वाजबन्धवो निनित्सुश्चन मर्त्यः । अवद्यमधि दीधरत् ॥१९ ॥
upa mā ṣaḍ dvādvā naraḥ somasya harṣyā | tiṣṭhanti svādurātayaḥ ||14 ||
ṛjṛāvindrota ā dade harī ṛkṣasya sūnavi | āśvamedhasya rohītā ||15 ||
surathāṁ ātithigve svabhīśūmrārṁkṣe | āśvamedhe supēśasaḥ ||16 ||
ṣaḥśvāṁ ātithigva indrote vadhūmataḥ | sachā pūtakratau sanam ||17 ||
aīṣu chetadvṛṣaṇvatyantaṛjreṣvaruṣī | svabhīśuḥ kaśāvātī ||18 ||
na yuṣme vājabandhavo ninitsuśchana martyaḥ | avadyamadhi dīdharat ||19 ||

३. वरुणः (Varuṇaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.६९.११२; १२

ऋ. (Rv.) ८.६९.११२

अपादिन्द्रो अपादग्निर्विश्वे देवा अमत्सत ।
 वरुण इदिह क्षयत्तमापो अभ्यनूषत वत्सं संशिश्वरीरिव ॥११ ॥
apādindro apādaghnirviśve devā amatsata |
varuṇa idiha kṣayattamāpo abhyanūṣata vatsam saṁśīśvarīriva ||11 ||

ऋ. (Rv.) ८.६९.१२

सुदेवो असि वरुण यस्य ते सप्त सिन्धवः । अनुक्षरन्ति काकुदं सूर्य सुषिरामिव ॥१२ ॥
sudevo asi varuṇa yasya te sapta sindhavaḥ | anukṣaranti kākudam sūrya
suṣirāmiva ||12 ||

४. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) ८.६९.१११

अपादिन्द्रो अपादग्निर्विश्वे देवा अमत्सत ।
 वरुण इदिह क्षयत्तमापो अभ्यनूषत वत्सं संशिश्वरीरिव ॥११ ॥
apādindro apādaghnirviśve devā amatsata |
varuṇa idiha kṣayattamāpo abhyanūṣata vatsam saṁśīśvarīriva ||11 ||

४१४. प्रियमेध आंगिरसः (साग्री. सास्वा. सार्षेदी.); प्रियमेध अभिप्रपाच्यः (Priyamedha Āngirasah [Ssb. Sas. Sad.]; Priyamedha Abhiprapāchyah)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) १६८

अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे । सूनं सत्यस्य सत्पतिम् ॥४ ॥
abhi pra gopatim girendramarcha yathā vide | sūnum satyasya satpatim ||4 ||

४१५. प्रियमेध आंगिरसः (प्रथमः पादः); नृमेध आंगिरसः (त्रयःपादाः) (Priyamedha Āngirasah [first quarter]; Nṛmedha Āngarisah [three quarters])

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) १२८४

एष सूर्यमरोचयत्पवमानो अधि द्यवि । पवित्रे मत्सरो मदः ॥५॥

eṣa sūryamarochayatpavamāno adhi dyavi | pavitre matsaro madaḥ ॥5॥

४१६. प्रियमेधाः (Priyamedhāḥ)

१. आपः (Āpaḥ) - य. (Yv.) १२.५५; १५.६०

य. (Yv.) १२.५५

ताऽस्य सूददोहसः सोमं श्रीणन्ति पृथयः । जन्मन्देवानां विशस्त्रिष्वारोचने दिवः ॥५५॥

tā'sya sūdadohasaḥ somaṁ śrīṇanti pṛsnayaḥ | janmandevānāṁ viśastriṣvā rochane divaḥ ॥55॥

य. (Yv.) १५.६०

ताऽस्य सूददोहसः सोमं श्रीणन्ति पृथयः । जन्मन्देवानां विशस्त्रिष्वारोचने दिवः ॥६०॥

tā'sya sūdadohasaḥ somaṁ śrīṇanti pṛsnayaḥ | janmandevānāṁ viśastriṣvā rochane divaḥ ॥60॥

४१७. बन्धुः (Bandhuḥ)

१. मनः (Manah) - य. (Yv.) ३.५३-५५

मनो न्वाह्मामहे नाराशं सेन स्तोमेन । पितृणां च मन्मभिः ॥५३॥

आ नऽएतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे । ज्योक् च सूर्यं दृशे ॥५४॥

पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः । जीवं व्रातंसचेमहि ॥५५॥

mano nvāhnamāhe nārāśaṁ sena stomena | pitṛṇāṁ cha manmabhiḥ ॥53॥

ā na'etu manaḥ punaḥ kratve dakṣāya jīvase | jyok cha sūryaṁ dṛśe ॥54॥

punarnaḥ pitaro mano dadātu daivyo janaḥ | jīvaṁ vrātamsachemahi ॥55॥

२. रुद्रः (Rudraḥ) - य. (Yv.) ३.५७-५९

एष ते रुद्र भागः सह स्वस्त्राम्बिकया तं जुषस्व स्वाहा । एष ते रुद्र भागऽआखुस्ते पशुः ॥५७॥

अव रुद्रमदीमह्यव देवं त्र्यम्बकम् ।

यथा नो वस्यसस्करद्यथा नः श्रेयस्करद्यथा नो व्यवसाययात् ॥५८॥

भेषजमसि भेषजं गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजम् । सुखं मेषाय मेष्यै ॥५९॥

eṣa te rudra bhāgaḥ saha svasrāmbikayā taṁ juṣasva svāhā | eṣa te rudra bhāga'ākhuste paśuḥ ॥57॥

ava rudramadīmahyava devaṁ trayambakam |

yathā no vasyasaskaradyathā naḥ śreyaskaradyathā no vyavasāyayāt ॥58॥

bheṣajamasi bheṣajaṁ gave śvāya puruṣāya bheṣajam | sukhaṁ meṣāya meṣyai ॥59॥

३. सोमः (Somaḥ) - य. (Yv.) ३.५६

वयंसोम व्रते तव मनस्तनूषु विभ्रतः । प्रजावन्तः सचेमहि ॥५६॥

vayaṁsoma vrata tava manastanūṣu vibhrataḥ | prajāvantaḥ sachemahi ॥56॥

४१८. बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुर् विप्रबन्धुश्च गौपायनाः (Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhur Viprabandhuścha Gaupāyanāḥ)

१. अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.२४.१-४

अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो भवा वरूथ्यः ॥१॥

वसुरग्निर्वसुश्रवा अच्छा नक्षि द्युमत्तमं रयिं दाः ॥२॥

स नो बोधि श्रुधी हवमुरुष्या णो अघायतः समस्मात् ॥३॥

तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सुम्राय नूनमीमहे सखिम्यः ॥४॥

agne tvam no antama uta trātā śivo bhavā varūthyah ॥1॥

vasuragnirvasuśravā achchhā nakṣi dyumattamañ rayim dāḥ ॥2॥
sa no bodhi śrudhī havamuruṣyā ṇo aghāyataḥ samasmāt ॥3॥
tañ tvā śochiṣṭha dīdivaḥ sumnāya nūnamīmahe sakhimyaḥ ॥4॥

२. असमाती राजा (Asamātī Rājā) - ऋ. (Rv.) १०.६०.१-४

आ जनं त्वेषं दृशं माहीनानामुपस्तुतम् । अगन्म बिभ्रतो नमः ॥१॥
 अस्मातिं नितोशनं त्वेषं निययिनं रथम् । भजेरथस्य सत्पतिम् ॥२॥
 यो जनान्महिषां इवातितस्थौ पवीरवान् । उतापवीरवान्युधा ॥३॥
 यस्येक्ष्वाकुरुषु व्रते रेवान्मराय्येधते । दिवीव पंच कृष्टयः ॥४॥
 इन्द्र क्षत्रासमातिषु रथप्रोष्ठेषु धारय । दिवीव सूर्य दृशे ॥५॥
asmātīm nitośanañ tveṣaṇṇi niyayinañ ratham । bhajerathasya satpatim ॥2॥
yo janānmahiṣāñ ivātistathau pavīravān । utāpavīravānyudhā ॥3॥
yasyekṣavākuruṣu vrata revānmaraṣyēdhate । divīva pañcha kṛṣṭayaḥ ॥4॥
indra kṣatrāsamātiṣu rathaprostheṣu dhāraya । divīva sūrya dṛśe ॥5॥

३. असुनीतिः (Asunītiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.५९.५-६

असुनीते मनो अस्मासु धारय जीवातवे सु प्र तिरा न आयुः ।
 रारन्धि न सूर्यस्य सन्दृशि घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व ॥५॥
 असुनीते पुनरस्मासु चक्षुः पुनः प्राणमिह नो धेहि भोगम् ।
 ज्योक् पश्येम सूर्यमुच्चरन्तमनुमते मृळया नः स्वस्ति ॥६॥
asunīte mano asmāsu dhāraya jīvātave su pra tirā na āyuh ।
rārandhi na sūryasya sandṛśi ghr̥tena tvañ tanvañ vardhayasva ॥5॥
asunīte punarasmāsu chakṣuḥ punaḥ prāṇamiha no dhehi bhogam ।
jyok paśyema sūryamuchcharantamanumate mṛṣayā naḥ svasti ॥6॥

४. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.६०.५

इन्द्र क्षत्रासमातिषु रथप्रोष्ठेषु धारय । दिवीव सूर्य दृशे ॥५॥
indra kṣatrāsamātiṣu rathaprostheṣu dhāraya । divīva sūrya dṛśe ॥5॥

५. द्यावापृथिव्यौ (Dyāvāpṛthivyau) - ऋ. (Rv.) १०.५९.९; १०२

अव द्वके अव त्रिका दिवश्चरन्ति भेषजा ।
 क्षमा चरिष्वेककं भरतामप यद्रपो द्यौः पृथिवि क्षमा रपो मो षु ते किं चनाममत् ॥९॥
 समिन्द्रेय गामनद्वाहं य आवहदुशीनराण्या अनः ।
 भरतामप यद्रपो द्यौः पृथिवि क्षमा रपो मो षु ते किं चनाममत् ॥१०॥
ava dvake ava trikā divaścharanti bheṣajā ।
kṣamā chariṣṣvekakam̐ bharatāmapa yadrapo dyauḥ pṛthivi kṣamā rapo mo ṣu te
kiñ chanāmamat ॥9॥
samindreraya gāmanaḍvāhañ ya āvahaduśīnarāṇyā anaḥ ।
bharatāmapa yadrapo dyauḥ pṛthivi kṣamā rapo mo ṣu te kiñ chanāmamat ॥10॥

६. द्यावापृथिव्याविन्द्रश्च (Dyāvāpṛthivyāvindraścha) - ऋ. (Rv.) १०.५९.१०१

समिन्द्रेय गामनद्वाहं य आवहदुशीनराण्या अनः ।
 भरतामप यद्रपो द्यौः पृथिवि क्षमा रपो मो षु ते किं चनाममत् ॥१०॥
samindreraya gāmanaḍvāhañ ya āvahaduśīnarāṇyā anaḥ ।
bharatāmapa yadrapo dyauḥ pṛthivi kṣamā rapo mo ṣu te kiñ chanāmamat ॥10॥

७. निऋतिः (Nīrtiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.५९.१-३

प्र तार्यायुः प्रतरं नवीयः स्थातारेव क्रतुमता रथस्य ।
 अध च्यवान् उत्तवीत्यर्थं परातरं सु निऋतिर्जिहीताम् ॥१॥
 सामन्नु राये निधिमन्त्रं करामहे सु पुरुध श्रवांसि ।
 ता नां विश्वानि जरिता ममत्तु परातरं सु निऋतिर्जिहीताम् ॥२॥
 अभी ष्वश्यः पौंस्यैर्भवेम द्यौर्न भूमिं गिरयो नाज्जान् ।

ता नो विश्वानि जरिता चिकेत परातरं सु निऋतिर्जिहीताम् ॥३॥
pra tāryāyuḥ pratarāṇi navīyaḥ sthātāreva kratumatā rathasya /
adha chyavān uttavītyartha parātaraṇi su niṛrtirjihītām ॥1॥
sāmannu rāye nidhimannvannaṇi karāmahe su purudha śravāṇsi /
tā nāṇi viśvāni jaritā mamattu parātaraṇi su niṛrtirjihītām ॥2॥
abhī śvaīryaḥ paunīsyairbhavema dyaurna bhūmiṇ girayo nājraṇ /
tā no viśvāni jaritā chiketa parātaraṇi su niṛrtirjihītām ॥3॥

८. निऋतिः सोमश्च (Niṛtiḥ Somaścha) - ऋ. (Rv.) १०.५९.४

मो षु णः सोम मृत्यवे परा दाः पश्येम नु सूर्यमुच्चरन्तम् ।
 द्युभिर्हितो जरिमा सू नो अस्तु परातरं सु निऋतिर्जिहीताम् ॥४॥
mo ṣu ṇaḥ soma mṛtyave parā dāḥ paśyema nu sūryamuchcharantam /
dyubhirhito jarimā sū no astu parātaraṇi su niṛrtirjihītām ॥4॥

९. मन आवर्तनम् (Mana Āvarttanam) - ऋ. (Rv.) १०.५८.१-१२

यत्ते यमं वैवस्वतं मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥१॥
 यत्ते दिवं यत्पृथिवीं मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥२॥
 यत्ते भूमिं चतुर्भृष्टि मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥३॥
 यत्ते चतस्रः प्रदिशो मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥४॥
 यत्ते समुद्रमर्णवं मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥५॥
 यत्ते मरीचीः प्रवतो मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥६॥
 यत्ते अपो यदोषधीर्मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥७॥
 यत्ते सूर्य यदुषसं मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥८॥
 यत्ते पर्वतान्बृहतो मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥९॥
 यत्ते विश्वमिदं जगन्मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥१०॥
 यत्ते पराः परावतो मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥११॥
 यत्ते भूतं च भव्यं च मनो जगाम दूरकम् । तत्त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥१२॥
yatte yamaṇi vaivasvataṇi mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥1॥
yatte divaṇi yatpṛthivīm mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥2॥
yatte bhūmiṇ chaturbhṛṣṭi mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥3॥
yatte chataśraḥ pradiśo mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥4॥
yatte samudramarṇavaṇi mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥5॥
yatte marīciḥ pravato mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥6॥
yatte apo yadoṣadhīrmano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥7॥
yatte sūrya yaduṣasaṇi mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥8॥
yatte parvatānbṛhato mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥9॥
yatte viśvamidaṇi jaganmano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥10॥
yatte parāḥ parāvato mano jagāma dūrakam /
tatta ā vartayāmasiḥa kṣayāya jīvase ॥11॥
yatte bhūtaṇi cha bhavyaṇi cha mano jagāma dūrakam /

tatta ā vartayāmasīha kṣayāya jīvase ॥12 ॥

१०. लिङ्गोक्ताः (Lingoktāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.५९.७

पुनर्नो असुं पृथिवी ददातु पुनर्द्यौर्देवी पुनरन्तरिक्षम् ।

पुनर्नः सोमस्तन्व्यं ददातु पुनः पूषा पथ्यां३ या स्वस्तिः ॥७ ॥

punarno asuṁ pṛthivī dadātu punardyaaurdevī punarantarikṣam ।

punarnaḥ somastanvyaṁ dadātu punaḥ pūṣā pathyām3 yā svastiḥ ॥7 ॥

११. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.५७.१-६

मा प्र गाम पथो वयं मा यादिन्द्र सोमिनः । मान्तः स्थुर्नो अरातयः ॥१ ॥

यो यास्य प्रसाधनस्तन्तुर्देवेष्वततः । तमाहुतं नशीमहि ॥२ ॥

मनो न्वा हुवामहे नाराशंसेन सोमेन । पितृणां च मन्मभिः ॥३ ॥

आ त एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे । ज्योक् च सूर्य दृशे ॥४ ॥

पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः । जीवं व्रातं सचेमहि ॥५ ॥

वयं सोम व्रते तव मनस्तनू षु बिभ्रतः । प्रजावन्तः सचेमहि ॥६ ॥

mā pra gāma patho vayaṁ mā yādindira sominaḥ । māntaḥ sthurno arātayaḥ ॥1 ॥

yo yāsyā prasāadhanastanturdevēṣvātataḥ । tamāhutaṁ naśīmahi ॥2 ॥

mano nvā huvāmahe nārāśaṁsena somena । pitṛṇāṁ cha manmabhiḥ ॥3 ॥

ā ta etu manaḥ punaḥ kratve dakṣāya jīvase । jyok cha sūrya dṛśe ॥4 ॥

punarnaḥ pitaro mano dadātu daivyo janaḥ । jīvaṁ vrātaṁ sachemahi ॥5 ॥

vayaṁ soma vrata tava manastanū ṣu bibhrataḥ । prajāvantaḥ sachemahi ॥6 ॥

१२. सुबन्धोर् जीविताह्वानम् (Subandhor Jivitāhvānam) - ऋ. (Rv.) १०.६०.७-११

अयं मातायं पितायं जीवातुरागमत् ।

इदं तव प्रसर्पणं सुबन्धवेहि निरिहि ॥७ ॥

यथा युगं वरत्रया नह्यन्ति धरुणाय कम् ।

एवा दाधार ते मनो जीवातवे न मृत्यवेऽथो अरिष्टतातये ॥८ ॥

यथेयं पृथिवी मही दाधारेमान्वनस्पतीन् ।

एवा दाधार ते मनो जीवातवे न मृत्यवेऽथो अरिष्टतातये ॥९ ॥

यमादहं वैवस्वतात्सुबन्धोर्मन आभरम् ।

जीवातवे न मृत्यवेऽथो अरिष्टतातये ॥१० ॥

न्यग्वातोऽव वाति न्यक्तपति सूर्यः ।

नीचीनमघ्न्या दुहे न्यग्भवतु ते रपः ॥११ ॥

ayaṁ mātāyaṁ pitāyaṁ jīvāturaḥ gamat ।

idaṁ tava prasarpaṇaṁ subandhavehi nirihī ॥7 ॥

yathā yugaṁ varatrayā nahyanti dharuṇāya kam ।

evā dādharma te mano jīvātave na mṛtyave'tho ariṣṭatātaye ॥8 ॥

yatheyaṁ pṛthivī mahī dādharmaṁ anvanaspatīn ।

evā dādharma te mano jīvātave na mṛtyave'tho ariṣṭatātaye ॥9 ॥

yamādahaṁ vaivasvatātsubandhormana ābharam ।

jīvātave na mṛtyave'tho ariṣṭatātaye ॥10 ॥

nyagvāto'va vāti nyaktapati sūryaḥ ।

nīchīnamaghnyā duhe nyagbhavatu te rapaḥ ॥11 ॥

१३. हस्तः (Hastaḥ) - ऋ. (Rv.) १०.६०.१२

अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः । अयं मे विश्वभेषजोऽयं शिवाभिर्मर्शनः ॥१२ ॥

ayaṁ me hasto bhagavānayaṁ me bhagavattaraḥ । ayaṁ me viśvabheṣajo'yaṁ

śivābhimarśanaḥ ॥12 ॥

४१९. बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च क्रमेण गौपायना लौपायना वा (साग्री. सास्वा.); बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च गौपायना (ऋसर्व.); वर्द्धु गौपायनः (सार्षेदी.) (Bandhuḥ Subandhuḥ

Śrutabandhuḥ Viprabandhuḥ krameṇa Gaupāyanā Laupāyanā vā [Ssb. Sas.]; Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuḥ krameṇa Gaupāyanā [Sad.]; Vardghu Gaupāyanāḥ [Sad.]

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) ४४८

अग्ने त्वं ना अन्तम उत त्राता शिवो भुवो वरूथ्यः ॥२॥

agne tvam nā antama uta trātā śivo bhuvo varūthyah ॥2॥

४२०. बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च क्रमेण गौपायना लौपायना वा (साग्री. सास्वा.); बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुश्च गौपायना (ऋक्सर्व.); वामदेव (सार्षेदी.) (Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuḥ krameṇa Gaupāyanā Laupāyanā vā [Ssb. Sas.]; Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuḥ krameṇa Gaupāyanā [Sad.]; Vardghu Gaupāyanāḥ [Sad.]

१. अग्निः (सार्षेदी.); इन्द्रः (सास्वा. साग्री. ऋक्सर्व.) (Agniḥ [Sad.]; Indraḥ [Sas. Ssb. Rss.] - सा. (Sv.) ४५०

विश्वस्य प्र स्तोभ पुरो वा सन्यदिवेह नूनम् ॥४॥

viśvasya pra stobha puro vā sanyadiveha nūnam ॥4॥

२. इन्द्रः (सास्वा. साग्री.); अग्निः (सार्षेदी.) (Indraḥ [Sas. Ssb.]; Agniḥ [Sad.] - सा. (Sv.) ४४९

भगो न चित्रे अग्निर्महोनां दधाति रत्नम् ॥३॥

bhago na chitre agnirmahonān dadhāti ratnam ॥3॥

४२१. बन्धुः सुबन्धुः श्रुतबन्धुः विप्रबन्धुः क्रमेण गौपायना लौपायना वा (Bandhuḥ Subandhuḥ Śrutabandhuḥ Viprabandhuḥ Krameṇa Gaupāyanā Laupāyanā Vā)

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) ११०७-११०९

अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो भवा वरूथ्यः ॥१॥

वसुरग्निर्वसुश्रवा अच्छा नक्षि द्युमत्तमो रयिं दाः ॥२॥

तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सुम्राय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥३॥

agne tvam no antama uta trātā śivo bhavā varūthyah ॥1॥

vasuragnirvasuśravā achchhā nakṣi dyumattamo rayim dāḥ ॥2॥

taṁ tvā śochiṣṭha dīdivaḥ sumnāya nūnamīmahe sakhibhyah ॥3॥

४२२. बभ्रुर आत्रेयः (Babhrur Ātreyaḥ)

१. इन्द्रः ऋणंचय (Indraḥ Ṛṇamchaya) - ऋ. (Rv.) ५.३०.१-१५

क्वस्य वीरः को अपश्यदिन्द्रं सुखरथमीयमानं हरिभ्याम् ।

यो राया वज्री सुतसोमभिच्छन्तदोको गन्ता पुरुहूत ऊती ॥१॥

अवाचचक्ष पदमस्य सस्वरुग्रं निधातुरन्वायमिच्छन् ।

अपृच्छमन्याँ उत ते म आहुरिन्द्र नरो बुबुधाना अशेम ॥२॥

प्र नु वयं सुते या ते कृतानीन्द्र ब्रवाम यानि नो जुजोषः ।

वेददविद्वांलृणवच्च विद्वान्वहतेऽयं मघवा सर्वसेनः ॥३॥

स्थिरं मनश्चकृषे जात इन्द्र वेषीदेको युधये भूयसश्चित् ।

अश्मानं चिच्छवसा दिद्युतो वि विदो गवामूर्वमुस्त्रियाणाम् ॥४॥

परो यत्त्वं परम आजनिष्ठाः परावति श्रुत्यं नाम बिभ्रत् ।

अतश्चिदिन्द्रादभयन्त देवा विश्वा अपो अजयद्दासपत्नीः ॥५॥

तुभ्येदेते मरुतः सुशेवा अर्चन्त्यर्कं सुन्वन्त्यन्धः ।

अहिमोहानमप आशयानं प्र मायाभिर्मयिनिं सक्षदिन्द्रः ॥६॥

वि षू मृधो जनुषा दानमिन्वन्नहन्वा मघवन्त्संचकानः ।

अत्रा दासस्य नमुचेः शिरो यदवर्तयो मनवे गातुमिच्छन् ॥७॥

युजं हि मामकृथा आदिदिन्द्र शिरो दासस्य नमुचेर्मथायन् ।
 अश्मानं चित्स्वर्यं वर्तमानं प्र चक्रियेव रोदसी मरुद्भ्यः ॥८॥
 स्त्रियो हि दास आयुधानि चक्रे किं मा करन्नबला अस्य सेनाः ।
 अन्तर्ह्यख्यदुभे अस्य धेने अथोप प्रैद्युधये दस्युमिन्द्रः ॥९॥
 समत्र गावोऽभितोऽनवन्तेहेह वत्सैर्वियुता यदासन् ।
 सं ता इन्द्रो असृजदस्य शाकैर्यदीं सोमासः सुषुता अमन्दन् ॥१०॥
 यदीं सोमा बभ्रुधूता अमन्दन्नरोरवीदृषभः सादनेषु ।
 पूरंदरः पपिवां इन्द्रो अस्य पुनर्गवामददादुस्त्रियाणाम् ॥११॥
 भद्रमिदं रुशमा अग्रे अक्रन्वावां चत्वारि ददतः सहस्रा ।
 ऋणंचयस्य प्रयता मघानि प्रत्यग्रभीष्म नृतमस्य नृणाम् ॥१२॥
 सुपेशसं माव सृजन्त्यस्तं गवां सहस्रै रुशमासो अग्रे ।
 तीव्रा इन्द्रमममन्दुः सुतासोऽक्तोर्व्युष्टौ परितक्यायाः ॥१३॥
 औच्छत्सा रात्री परितक्या यां ऋणंचये राजनि रुशमानाम् ।
 अत्यो न वाजी रघुरज्यमानो बभ्रुश्चत्वार्यसनत्सहस्रा ॥१४॥
 चतुः सहस्रं गव्यस्य पश्वः प्रत्यग्रभीष्म रुशमेष्वग्रे ।
 घर्मश्चित्तप्तः प्रवृजे य आसीदयस्मयस्तम्वादाम विप्राः ॥१५॥
kvatsya vīraḥ ko apaśyadindram sukharathamīyamānam haribhyām ।
yeā rāyā vajrī sutasomabhichchhantadoko gantā puruhūta ūtī ॥1॥
avāchachakṣam padamasya sasvarugram nīdhāturanvāyamichchhan ।
apṛchchhamanyām uta te ma āhurindra naro bubudhānā āsema ॥2॥
pra nu vayam sute yā te kṛtānīndra bravāma yāni no jujoṣaḥ ।
vedadavidvāmchhr̥ṇavachcha vidvānvahate'yaṁ maghavā sarvasenaḥ ॥3॥
sthīram manaśchakṛṣe jāta indra veśīdeko yudhaye bhūyasaśchit ।
āsmānam chichchhavasā didyuto vi vido gavāmūrvamusriyāṇām ॥4॥
paro yattvam parama ājaniṣṭhāḥ parāvati śrutyaṁ nāma bibhrat ।
ataśchidindrādabhayanta devā viśvā apo ajayaddāsapatnīḥ ॥5॥
tubhyedete marutaḥ suśevā archantyarka sunvantyandhaḥ ।
ahimohānamapa āśayānam pra māyābhir māyanīm sakṣadindraḥ ॥6॥
vi ṣū mṛdho januṣā dānaminvannahangavā maghavantsamchakānaḥ ।
atrā dāsasya namuccheḥ śīro yadavartayo manave gātumichchhan ॥7॥
yujam hi māmākṛthā ādidindra śīro dāsasya namuchermathāyan ।
āsmānam chitsvarya1 vartamānam pra chakriyeva rodasī marudbhyaḥ ॥8॥
striyo hi dāsa āyudhāni chakre kim mā karannabalā asya senāḥ ।
antarhyakhyadubhe asya dhene athopa praidyudhaye dasyumindraḥ ॥9॥
samatra gāvo 'bhito'navanteheha vatsairviyutā yadāsan ।
sam tā indro asṛjadasya śākairyaḍīm somāsaḥ suṣutā amandan ॥10॥
yadīm somā babhrudhūtā amandannaroravidvṛṣabhaḥ sādaneṣu ।
pūramdaraḥ papivām indro asya punargavāmadadādusriyāṇām ॥11॥
bhadramidam ruśamā agne akrangavām chatvāri dadataḥ sahasrā ।
ṛṇamchayasya prayatā maghāni pratyagrabhīṣma nṛtamasya nṛṇām ॥12॥
supeśasam māva sṛjantyastam gavām sahasrai ruśamāso agne ।
tīvrā indramamamanduḥ sutāso 'ktorvyuṣṭau paritakmyāyāḥ ॥13॥
auchchhatsā rātrī paritakmyā yām ṛṇamchaye rājani ruśamānām ।
atyō na vājī raghurajyamāno babhruśchatvāryasanatsahasrā ॥14॥
chatuḥ sahasram gavyasya paśvaḥ pratyagrabhīṣma ruśameṣvagne ।
gharmaśchiktaptaḥ pravṛje ya āśīdayasmayastamvādāma viprāḥ ॥15॥

४२३. बभ्रुपिङ्गलः (Babhrupīṅgalaḥ)

१. बलासः (Balāsaḥ) - अ. (Av.) ६.१४.१-३

अस्थिस्रंसं परुः स्रंसमास्थितं हृदयामयम् । बलासं सर्वं नाशयांगेष्टा यश्च पर्वसु ॥१॥

निर्बलासं बलासिनः क्षिणोमि मुष्करं यथा । छिनद्भ्यस्य बन्धनं मूलमुर्वावाइव ॥२॥

निर्बलासेतः प्र पताशुंगः शिशुको यथा । अथो इटइव हायनोऽप द्राह्यवीरहा ॥३॥

*asthisraṁsaṁ paruḥ sraṁsamāsthitaṁ hṛdayāmayam । balāsaṁ sarva nāśayāṅgeṣṭhā yaścha parvasu ॥1॥**nirbalāsaṁ balāsinaḥ kṣiṇomi muṣkaraṁ yathā । chhinadmyasya bandhanaṁ mūlamurvārvāiva ॥2॥**nirbalāsetaḥ pra patāśūṅgaḥ śīśuko yathā । atho iṭaiva hāyano'pa drāhyavīrahā ॥3॥*

४२४. बरुः सर्वहरिर् वा (Baruḥ Sarvaharir Vā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.३०.१-५; २०.३१.१-५; २०.३२.१-३

अ. (Av.) २०.३०.१-५

प्र ते महे विदथे शंसिषं हरी प्र ते वन्वे वनुषो हर्यतं मदम् ।

घृतं न यो हरिभिश्चारु सेचत आ त्वा विशन्तु हरिवर्पसं गिरः ॥१॥

हरिं हि योनिमभि ये समस्वरन् हिन्वन्तो हरी दिव्यं यथा सदः ।

आ यं पणन्ति हरिभिर्न धेनव इन्द्राय शषं हरिवन्तमर्चत ॥२॥

सो अस्य वज्रो हरितो य आयसो हरिर्निकामो हरिरा गभस्त्योः ।

द्युम्नी सुशिप्रो हरिमन्युसायक इन्द्रे नि रूपा हरिता मिमिक्षिरे ॥३॥

दिवि न केतुरधि धायि हर्यतो विव्यचद् वज्रो हरितो न रंह्या ।

तुददहिं हरिशिप्रो य आयसः सहस्रशोका अभवद्धरिभरः ॥४॥

त्वंत्वमहर्यथा उपस्तुतः पूर्वैर्भिरिन्द्र हरिकेश यज्वभिः ।

त्वं हर्यसि तव विश्वमुक्थ्य१ मसामि राधो हरिजात हर्यतम् ॥५॥

*pra te mahe vidathe śaṁsiṣaṁ harī pra te vanve vanuṣo haryataṁ madam ।**ghṛtaṁ na yo haribhiśchāru sechata ā tvā viśantu harivarpasaṁ girāḥ ॥1॥**harim hi yonimabhi ye samasvaran hinvento harī divyaṁ yathā sadaḥ ।**ā yaṁ paṇanti haribhirna dhenava indrāya śaṣaṁ harivantamarchata ॥2॥**so asya vajro harito ya āyaso harirnikāmo harirā gabhastyoḥ ।**dyumnī suśippro harimanyusāyaka indre ni rūpā haritā mimikṣire ॥3॥**divi na keturadhi dhāyī haryato vīvyachad vajro harito na raṁhyā ।**tudadahim hariśippro ya āyasaḥ sahasraśokā abhavaddharimbharaḥ ॥4॥**tvamtvamaharyathā upastutaḥ pūrvebhirindra harikeśa yajvabhiḥ ।**tvam haryasī tava viśvamukthya1 masāmi rādho harijāta haryatam ॥5॥*

अ. (Av.) २०.३१.१-५

ता वज्रिणं मन्दिनं स्तोम्यं मद इन्द्ररथे वहतो हर्यता हरी ।

पुरुण्यस्मै सवनानि हर्यत इन्द्राय सोमा हरयो दधन्विरे ॥१॥

अरं कामाय हरयो दधन्विरे स्थिराय हिन्वन् हरयो हरी तुरा ।

अर्वद्विर्यो हरिभिर्जोषमीयते सो अस्य कामं हरिवन्तमानशे ॥२॥

हरिश्मशारुर्हरिकेश आरसस्तुरस्पेये यो हरिपा अवर्धत ।

अर्वद्विर्यो हरिभिर्वाजिनीवसुरति विश्वा दुरिता पारिषद्वरी ॥३॥

सुवेव यस्य हरिणी विपेततुः शिप्रे वाजाय हरिणी दविध्वतः ।

प्र यत् कृते चमसे मर्मजद्वरी पीत्वा मदस्य हर्यतस्यान्धसः ॥४॥

उत स्म सद्य हर्यतस्य पस्त्योऽरत्यो न वाजं हरिवाँ अचिक्रदत् ।

मही चिद्धि धिषणाहर्यदोजसा बृहद् वयो दधिषे हर्यतश्चिदा ॥५॥

*tā vajriṇaṁ mandinaṁ stomyaṁ mada indranirathe vahato haryatā harī ।**purūṇyasmai savanāni haryata indrāya somā harayo dadhanvire ॥1॥*

aram kāmāya harayo dadhanvire sthirāya hinvan harayo harī turā /
 arvadbhiryo haribhirjoṣamīyate seā asya kāmam harivantamānaśe ||2 ||
 hariśmaśārurharikeśa ārasasturaspeye yo haripā avardhata /
 arvadbhiryo haribhirvājīnīvasurati viśvā duritā pāriṣaddharī ||3 ||
 sruveva yasya hariṇī vipetatuḥ śipre vājāya hariṇī davidhvataḥ /
 pra yat kṛte chamase marmjaddharī pītvā madasya haryatasyāndhasaḥ ||4 ||
 uta sma sadma haryatasya pastyo.3ratyo na vājām harivām achikradat /
 mahī chiddhi dhiṣaṇāharyadojasā bṛhad vayo dadhiṣe haryataśchidā ||5 ||

अ. (Av.) २०.३२.१-३

आ रोदसी हर्यमाणो महित्वा नव्यं नव्यं हर्यसि मनम नु प्रियम् ।
 प्र पस्त्यमसुर हर्यतं गोरविष्कृधि हरये सूर्याय ॥१॥
 आ त्वा हर्यन्तं प्रयुजो जनानां रथे वहन्तु हरिशिप्रमिन्द्र ।
 पिबा यथा प्रतिभृतस्य मध्वो हर्यन् यां सधमादे दशोणिम् ॥२॥
 अपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामथो इदं सवनं केवलं ते ।
 ममद्धि सोमं मधुमन्तमिन्द्र सत्रा वृषजठर आ वृषस्व ॥३॥
 ā rodasī haryamāṇo mahitvā navyaṇnavyaṇ haryasi manama nu priyam /
 pra pastyamasura haryataṁ gorāviṣkṛdhi haraye sūryāya ||1 ||
 ā tvā haryantaṁ prayujo janānām rathe vahantu hariśipramindra /
 pibā yathā pratibhṛtasya madhvo haryan yām sadhamāde daśoṇim ||2 ||
 apāḥ pūrveṣām harivaḥ sutānāmatho idam savanaṁ kevalam te /
 mamaddhi somaṁ madhumantamindra satrā vṛṣamjathara ā vṛṣasva ||3 ||

४२५. बरुः सर्वहरिर्वा ऐन्द्रः (Baruḥ Sarvaharirvā Aindraḥ)

१. हरिस्तुतिः (Haristutiḥ) - ऋ. (Rv.) १०.९६.१-१३

प्र ते महे विदथे शंसिषं हरी प्र ते वन्वे वनुषो हर्यतं मदम् ।
 घृतं न यो हरिभिश्चारु सेचत आ त्वा विशन्तु हरिवर्षसं गिरः ॥१॥
 हरिं हि योनिमभि ये समस्वरन्दिन्वन्तो हरी दिव्यं यथा सदः ।
 आ यं पृणन्ति हरिभिर्न धेनव इन्द्राय शूषं हरिवन्तमर्चत ॥२॥
 सो अस्य वज्रो हरितो य आयसो हरिर्निकामो हरिरा गभस्त्योः ।
 द्युम्नी सुशिप्रो हरिमन्युसायक इन्द्रे नि रूपा हरिता मिमिक्षिरे ॥३॥
 दिवि न केतुरधि धायि हर्यतो विव्यचद्वज्रो हरितो न रंहा ।
 तुददहिं हरिशिप्रो य आयसः सहस्रशोका अभवद्धरिभरः ॥४॥
 त्वं त्वमहर्यथा उपस्तुतः पूर्वोभिरिन्द्र हरिकेश यज्वभिः ।
 त्वं हर्यसि तव विश्वमुक्थ्य१ मसामि राधो हरिजात हर्यतम् ॥५॥
 ता वज्रिणं मन्दिनं स्तोम्यं मद इन्द्रं रथे वहतो हर्यता हरी ।
 पुरुष्यस्मै सवनानि हर्यत इन्द्राय सोमा हरयो दधन्विरे ॥६॥
 अरं कामाय हरयो दधन्विरे स्थिराय हिन्वन्हरयो हरी तुरा ।
 अर्वद्विर्यो हरिभिर्जोषमीयते सो अस्य कामं हरिवन्तमानशे ॥७॥
 हरिश्मशारुर्हरिकेश आयसस्तुरस्पेये यो हरिपा अवर्धत ।
 अर्वद्विर्यो हरिभर्वाजिनीवसुरति विश्वा दुरिता पारिषद्वरी ॥८॥
 सुवेव यस्य हरिणी विपेततुः शिप्रे वाजाय हरिणी दविध्वतः ।
 प्र यत्कृते चमसे मर्मजद्वरी पीत्वा मदस्य हर्यतस्यान्धसः ॥९॥
 उत स्म सद्य हर्यतस्य पस्त्यो३ रत्यो न वाजं हरिवाँ उचिक्रदत् ।
 मही चिद्धि धिष्णाह्यदोजसा बृहद्वयो दधिषे हर्यतश्चिदा ॥१०॥
 आ रोदसी हर्यमाणो महित्वा नव्यं नव्यं हर्यसि मनम नु प्रियम् ।
 प्र पस्त्यमसुर हर्यतं गोरविष्कृधि हरये सूर्याय ॥११॥
 आ त्वा हर्यन्तं प्रयुजो जनानां रथे वहन्तु हरिशिप्रमिन्द्र ।
 पिबा यथा प्रतिभृतस्य मध्वो हर्यन्यां सधमादे दशोणिम् ॥१२॥

अपाः पूर्वेषां हरिवः सुतानामथो इदं सवनं केवलं ते ।
 ममद्धि सोमं मधुमन्तमिन्द्र सत्रा वृषंजठर आ वृषस्व ॥१३॥
pra te mahe vidathe śaṁsiṣaṁ harī pra te vanve vanuṣo haryataṁ madam 1
ghṛtaṁ na yo haribhiśchāru sechata ā tvā viśantu harivarpasaṁ giraḥ 11
harim hi yonimabhi ye samasvaranhinvanto harī divyaṁ yathā sadaḥ 1
ā yaṁ pṛṇanti haribhirna dhenava indrāya śūṣaṁ harivantamarchata 12
so asya vajro harito ya āyaso harirnikāmo harirā gabhastyoḥ 1
dyumnī suśipro harimanyusāyaka indre ni rūpā haritā mimikṣire 13
divi na keturadhi dhāyī haryato vivyachadvajro harito na raṁhyā 1
tudadahim harisipro ya āyasaḥ sahasraśokā abhavaddharimbharaḥ 14
tvam tvamaharyathā upastutaḥ pūrvebhirindra harikeśa yajvabhiḥ 1
tvam haryasi tava viśvamukthya1 masāmi rādho harijāta haryatam 15
tā vajriṇaṁ mandinaṁ stomyaṁ mada indraṁ rathe vahato haryatā harī 1
purūṇyasmai savanāni haryata indrāya somā harayo dadhanvire 16
araṁ kāmāya harayo dadhanvire sthirāya hinvanharayo harī turā 1
arvadbhiryo haribhirjoṣamīyate so asya kāmāṁ harivantamānaśe 17
hariśmaśārurharikeśa āyasasturaspeye yo haripā avardhata 1
arvadbhiryo haribharvājīnivasurati viśvā duritā pāriṣaddharī 18
sruveva yasya hariṇī vipetatuḥ śipre vājāya hariṇī davidhvataḥ 1
pra yatkrte chamase marmṛjaddharī pītvā madasya haryatasyāndhasaḥ 19
uta sma sadma haryatasya pastyo3 ratyo na vājāṁ harivāṁ uchikradat 1
mahī chiddhi dhiṣṇāharyadojasā bṛhadvayo dadhiṣe haryataśchidā 110
ā rodasī haryamāṇo mahitvā navyaṁnavyaṁ haryasi manma nu priyam 1
pra pastyamasura haryataṁ goraviṣkṛdhi haraye sūryāya 111
ā tvā haryantaṁ prayujo janānāṁ rathe vahantu harisipramindra 1
pibā yathā pratibhṛtasya madhvo haryanyāṁ sadhamāde daśoṇim 112
apāḥ pūrveṣāṁ harivaḥ sūtānāmatho idam savanaṁ kevalaṁ te 1
mamaddhi somaṁ madhumantamindra satrā vṛṣaṁjathara ā vṛṣasva 113

४२६. बादरायणिः (Bādarāyaṇiḥ)

१. अग्न्यादयो मन्त्रोक्ताः (Agnyādayo Mantroktāḥ) - अ. (Av.) ७.१०९.१-७

इदमुग्राय बभ्रवे नमो यो अक्षेषु तनूवशी ।
 घृतेन कलिं शिक्षामि स नो मृडातीदृशे ॥१॥
 घृतमप्सराभ्यो वह त्वमग्ने पांसूनक्षेभ्यः सिकता अपश्च ।
 यथाभागं हव्यदाति जुषाणा मदन्ति देवा उभयानि हव्या ॥२॥
 अप्सरसः सधमादं मदन्ति हविर्धानमन्तरार सूर्य च ।
 ता मे हस्तौ सं सृजन्तु घृतेन सपलं मे कितवं रन्धयन्तु ॥३॥
 आदिनवं प्रतिदीप्ते घृतेनास्माँ अभि क्षर ।
 वृक्षमिवाशान्या जहि यो अस्मान् प्रतिदीव्यति ॥४॥
 यो नो द्युवे धनमिदं चकार यो अक्षाणां ग्लहनं शेषणं च ।
 से नो देवो हविरिदं जुषाणो गन्धर्वेभिः सधमादं मदेम ॥५॥
 संवसव इति वो नामधेयमुग्रं पश्या राष्ट्रभृतो ह्यशक्षाः ।
 तेभ्यो व इन्द्रवो हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥६॥
 देवान् यन्नाथितो हुवे ब्रह्मचर्यं यदूषिम ।
 अक्षान् यद् बभ्रूनालभे ते नो मृडन्तीदृशे ॥७॥
idamugrāya babhrave namo yo akṣeṣu tanūvaśī 1
ghṛtena kalim śikṣāmi sa no mṛḍātīdṛśe 11
ghṛtamapsarābhyo vaha tvamagne pāṁsūnakṣebhyaḥ sikatā apaścha 1
yathābhāgaṁ havyadātim juṣāṇā madanti devā ubhayāni havyā 12

apsarasah sadhamādaṁ madanti havirdhānamantarāra sūrya cha /
 tā me hastau saṁ śṛjantu ghṛtena sapatnaṁ me kitavaṁ randhayantu ॥3॥
 ādinavaṁ pratidivne ghṛtenāsmāṁ abhi kṣara /
 vṛkṣamivāśanyā jahi yo asmān pratidivvyati ॥4॥
 yo no dyuve dhanamidaṁ chakāra yo akṣāṇāṁ glahanāṁ śeṣaṇaṁ cha /
 se no devo haviridaṁ juṣāṇo gandharvebhiḥ sadhamādaṁ madema ॥5॥
 saṁvasava iti vo nāmadheyamugraṁpaśyā rāṣṭrabhṛto hyaṁkṣāḥ /
 tebhyo va indavo haviṣā vidhema vayanā syāma patayo rayīṇāṁ ॥6॥
 devān yannāthito huve brahmacharya yadūśima /
 akṣān yad babhrūnālabhe te no mṛdantvīdṛṣe ॥7॥

२. अप्सरा (Apsarā) - अ. (Av.) ४.३८.१-४

उद्भिन्दतीं सञ्जयन्तीमप्सरां साधुदेविनीम् । ग्लहे कृतानि कृष्णानामप्सरां तामिह हुवे ॥१॥
 विचिन्वतीमाकिरन्तीमप्सरां साधुदेविनीम् । ग्लहे कृतानि गृह्णानामप्सरां तामिह हुवे ॥२॥
 यायैः परिनृत्यत्याददाना कृतं ग्लहात् ।
 सा नः कृतानि सीषती प्रहामाप्नोतु मायया । सा नः पयस्वत्यैतु मा नो जैषुरिदं धनम् ॥३॥
 या अक्षेषु प्रमोदन्ते शुचं क्रोधं च बिभ्रती । आनन्दिनीं प्रमोदिनीमप्सरां तामिह हुवे ॥४॥
 udbhindatīm sañjayantīmapsarāṁ sādhidevinīm /
 glahe kṛtāni kṛṇvānāmapsarāṁ tāmiha huve ॥1॥
 vichinvatīmākīrantīmapsarāṁ sādhidevinīm /
 glahe kṛtāni gṛhṇānāmapsarāṁ tāmiha huve ॥2॥
 yāyaiḥ parinṛtyatyādādānā kṛtaṁ glahāt /
 sā naḥ kṛtāni sīṣatī prahāmāpnōtu māyayā /
 sā naḥ payasvatyaitu mā no jaiṣuridaṁ dhanam ॥3॥
 yā akṣeṣu pramodante śucaṁ krodhaṁ cha bibhratī ānandinīm /
 pramodinīmapsarāṁ tāmiha huve ॥4॥

३. अप्सरसः (Apsarasah) - अ. (Av.) ४.३७.३-५

नदीं यन्त्वप्सरसोऽपां तारमवश्वसम् । गुल्गलूः पीला नलद्यौःक्षगन्धिः प्रमन्दनी ।
 तत् परेताप्सरसः प्रतिबुद्धा अभूतन ॥३॥
 यत्राश्वत्था न्यग्रोधा महावृक्षाः शिखण्डिनः । तत् परेतासप्रसः प्रतिबुद्धा अभूतन ॥४॥
 यत्र वः प्रेक्षा हरिता अर्जुना उत यत्राघाटाः कर्कर्ययः संवदन्ति ।
 तत् परेताप्सरसः प्रतिबुद्धा अभूतन् ॥५॥
 nadīm yantvapsaraso'pām tāramavaśvasam /
 gulgalūḥ pīlā naladyauḥkṣagandhiḥ pramandanī /
 tat paretāpsarasah pratibuddhā abhūtana ॥3॥
 yatrāśvatthā nyagrodhā mahāvṛkṣāḥ śikhāṇḍinaḥ /
 tat paretāsaprasah pratibuddhā abhūtana ॥4॥
 yatra vaḥ premikhā haritā arjunā uta yatrāghāṭāḥ karkaryayaḥ saṁvadanti /
 tat paretāpsarasah pratibuddhā abhūtan ॥5॥

४. अरिनाशनम् (Arināśanam) - अ. (Av.) ७.५९.१

यो नः शपादशपतः शपतो यश्च नः शपात् । वृक्षइव विद्युता हत आ मूलादनु शुष्यतु ॥१॥
 yo naḥ śapādaśapataḥ śapato yaścha naḥ śapāt /
 vṛkṣaiva vidyutā hata ā mūlādanu śuṣyatu ॥1॥

५. ओषधिः (अज शृंगी) (Oṣadhiḥ (Aja Śṛngī) - अ. (Av.) ४.३७.१-२; ६; १०

अ. (Av.) ४.३७.१-२

त्वया पूर्वमथर्वाणो जघ्नू रक्षांस्योषधे । त्वया जघान कश्यपस्त्वया कण्वो अगस्त्यः ॥१॥
 त्वया वयमप्सरसो गन्धर्वाश्चातयामहे । अजशृंग्यज रक्षः सर्वान् गन्धेन नाशयः ॥२॥
 tvayā pūrvamatharvāṇe jaghnū rakṣāṁsyoṣadhe /

tvayā jaghāna kaśyapastvayā kaṇvo agastyah ||1 ||
tvayā vayamapsaraso gandharvāśchātayāmahe |
ajāśṛṅgyaja rakṣah sarvān gandhena nāśayaḥ ||2 ||

अ. (Av.) ४.३७.६

एयमगन्नोषधीनां वीरुधां वीर्यावती । अजशृङ्ग्यराटकी तीक्ष्णशृङ्गी व्युषतु ॥६ ॥
eyamagannoṣadhīnān vīrudhān vīryāvātī |
ajāśṛṅgyarāṭakī tīkṣṇaśṛṅgī vyūṣatu ||6 ||

अ. (Av.) ४.३७.१०

अवकादानभिषोचानप्सु ज्योतय मामकान् । पिशाचान् सर्वानोषधे प्र मृणीहि सहस्व च ॥१० ॥
avakādānabhiśochānapsu jyotaya māmakān |
pīśāchān sarvānoṣadhe pra mṛṇīhi sahasva cha ||10 ||

६. गन्धर्वाप्सरसः (Gandharvāpsarasah) - अ. (Av.) ४.३७.७-९; ११; १२

अ. (Av.) ४.३७.७-९

आनृत्यतः शिखण्डिनो गन्धर्वस्याप्सरापतेः । भिन्दिमुष्कावपि यामि शेषः ॥७ ॥
 भीमा इन्द्रस्य हेतयः शतमृष्टीरयस्मयीः । ताभिर्विरदान् गन्धर्वानवकादान् व्युषतु ॥८ ॥
 भीमा इन्द्रस्य हेतयः शतमृष्टीर्हिरण्ययीः । ताभिर्विरदान् गन्धर्वानवकादान् व्युषतु ॥९ ॥
ānṛtyataḥ śikhaṇḍīno gandharvasyāpsarāpateḥ | bhindimuṣkāvapi yāmi śepaḥ ||7 ||
bhīmā indrasya hetayaḥ śatamṛṣṭīrayasmayīḥ |
tābhirhaviradān gandharvānavakādān vyūṣatu ||8 ||
bhīmā indrasya hetayaḥ śatamṛṣṭīrhiranyaayīḥ |
tābhirhaviradān gandharvānavakādān vyūṣatu ||9 ||

अ. (Av.) ४.३७.११-१२

श्वेवैकः कपिरिवैकः कुमारः सर्वकेशकः ।
 प्रियो दृशइव भूत्वा गन्धर्वः सचते स्त्रियस्तमितो नाशयामसि ब्रह्मणा वीर्यावता ॥११ ॥
 जाया इद् वो अप्सरससो गन्धर्वाः पतयो यूयम् । अप धावतामर्त्या मर्त्यान् मा सचध्वम् ॥१२ ॥
śvevaikaḥ kapiṛivaikaḥ kumāraḥ sarvakeśakaḥ |
priyo dṛśaiva bhūtvā gandharvaḥ sachate striyastamito nāśayāmasi brahmaṇā
rvāryāvataḥ ||11 ||
jāyā id vo apsarasaso gandharvāḥ patayo yūyam | apa dhāvatāmartyā martyān mā
sachadhvam ||12 ||

७. वाजिनीवान् ऋषभः (Vājinīvān Ṛṣabhaḥ) - अ. (Av.) ४.३८.५-७

सूर्यस्य रश्मीननु याः संचरन्ति मरीचीवांया अनुसंचरन्ति ।
 यासामृषभो दूरतो वाजिनीवान्सद्यः सर्वान् लोकान् पार्येति रक्षन् ।
 स न ऐतु होममिमं जुषाणोऽन्तरिक्षेण सह वाजिनीवान् ॥५ ॥
 अन्तरिक्षेण सह वाजिनीवन् कर्की वत्सामिह रक्ष वाजिन् ।
 इमे ते स्तोका बहुला एह्यर्वाङ्घ्रिं ते कर्कीह ते मनोऽस्तु ॥६ ॥
 अन्तरिक्षेण सह वाजिनीवन् कर्की वत्सामिह रक्ष वाजिन् ।
 अयं घासो अयं व्रज इह वत्सां नि बध्नीमः । यथानाम व ईश्महे स्वाहा ॥७ ॥
sūryasya rāśmīnanu yāḥ sañcharanti marīchīvāṅghrīyā anusañcharanti |
yāsāmṛṣabho dūrato vājinīvāntsadyaḥ sarvān lokān paryaiti rakṣan |
sa na aitu homamimam juṣāṇoऽntarikṣeṇa saha vājinīvān ||5 ||
antarikṣeṇa saha vājinīvan karkī vatsāmiha rakṣa vājīn |
ime te stokā bahulā ehyarvāṅghrīm te karkīha te mano'stu ||6 ||
antarikṣeṇa saha vājinīvan karkī vatsāmiha rakṣa vājīn |
ayam ghāso ayam vraja iha vatsān ni badhnīmaḥ | yathānāma va īśmahe svāhā ||7 ||

४२७. बाहुवृक्तः आत्रेयः (Bāhuvṛktaḥ Ātreyaḥ)

१. मित्रावरुणौ (Mitrāvaruṇau) - ऋ. (Rv.) ५.७१.१-३; ५.७२.१-३

ऋ. (Rv.) ५.७१.१-३

आ नो गन्तं रिशादसा वरुण मित्र बर्हणा । उपेमं चारुमध्वरम् ॥१॥

विश्वस्य हि प्रचेतसा वरुण मित्र राजथः । ईशाना पिप्यतं धियः ॥२॥

उप नः सुतमा गतं वरुण मित्र दाशुषः । अस्य सोमस्य पीतये ॥३॥

*ā no gantaṁ riśādasā varuṇa mitra barhaṇā / upemaṁ chārumadhvaram ॥1॥**viśvasya hi prachetasā varuṇa mitra rājathaḥ / īśānā pipyataṁ dhiyaḥ ॥2॥**upa naḥ sutamā gataṁ varuṇa mitra dāśuṣaḥ / asya somasya pītaye ॥3॥*

ऋ. (Rv.) ५.७२.१-३

आ मित्रे वरुणे वयं गीर्भिर्जुहुमो अत्रिवत् । नि बर्हिषि सदतं सोमपीतये ॥१॥

व्रतेन स्थो ध्रुवक्षेमा धर्मणा यातयज्जना । नि बर्हिषि सदतं सोमपीतये ॥२॥

मित्रश्च नो वरुणश्च जुषेतां यामिष्टये । नि बर्हिषि सदतां सोमपीतये ॥३॥

*ā mitre varuṇe vayaṁ gīrbhirjuhūmo atrivat / ni barhiṣi sadatāṁ somapītaye ॥1॥**vratena stho dhruvakṣemā dharmāṇā yātayaḥ jjanā / ni barhiṣi sadatāṁ somapītaye ॥2॥**mitraścha no varuṇaścha juṣetāṁ yāmiṣṭaye / ni barhiṣi sadatāṁ somapītaye ॥3॥*

४२८. बार्हस्पत्यः शम्युः - द्र.शम्युः (Bārhaspatyaḥ Śamyuḥ - Seeśamyuḥ)

४२९. बिन्दुः (Binduḥ)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - ऋ. (Rv.) ९.३०.१-६

प्र धारा अस्य शुष्मिणो वृथा पवित्रे अक्षरन् । पुनानो वाचमिष्यति ॥१॥

इन्दुर्हियानः सोतृभिर्मृज्यमानः कनिक्रदत् । इयर्ति वगुमिन्द्रियम् ॥२॥

आ नः शुष्मं नृषाह्यं वीरवन्तं पुरुस्पृहम् । पवस्व सोम धारया ॥३॥

प्र सोमो अति धारया पवमानो असिष्यदत् । अभि द्रोणान्यासदम् ॥४॥

अप्सु त्वा मधुमत्तमं हरि हिन्वन्त्यद्रिभिः । इन्दविन्द्राय पीतये ॥५॥

सुनोता मधुमत्तमं सोममिन्द्राय वज्रिणे । चारुं शर्धाय मत्सरम् ॥६॥

*pra dhārā asya śuṣmiṇo vṛthā pavitre akṣaran / punāno vāchamiṣyati ॥1॥**indurhiyānaḥ sotṛbhirmrjyamānaḥ kanikradat / iyartī vagnumindriyam ॥2॥**ā naḥ śuṣmāṁ nṛṣāhyaṁ vīravantaṁ puruṣpṛham / pavasva soma dhārayā ॥3॥**pra somo ati dhārayā pavamāno asiṣyadat / abhi droṇānyāsadam ॥4॥**apsu tvā madhumattamaṁ hari hinvantydribhiḥ / indavindrāya pītaye ॥5॥**sunotā madhumattamaṁ somamindrāya vajriṇe / chāruṁ śardhāya matsaram ॥6॥*

४३०. बिन्दुः पूतदक्षो वा (ऋसर्व.); बिन्दुः पूतदक्षो वा आंगिरसः (सास्वा.) (Binduḥ Pūதாக্ষो Vā [Rss.]; Binduḥ Pūதாக্ষो Vā Āngirasah [Sas.])

१. मरुतः (Marutaḥ) - ऋ. (Rv.) ८.९४.१-१२; सा. (Sv.) १४९; १७४; १७८५-८७

ऋ. (Rv.) ८.९४.१-१२

गौर्धयति मरुतां श्रवस्युर्माता मघोनाम् । युक्ता वह्नी रथानाम् ॥१॥

यस्या देवा उपस्थे व्रता विश्वे धारयन्ते । सूर्यामासा दृशे कम् ॥२॥

तत्सु नो विश्वे अर्य आ सदा गृणन्ति कारवः । मरुतः सोमपीतये ॥३॥

अस्ति सोमो अयं सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः । उत स्वराजो अश्विना ॥४॥

पिबन्ति मित्रो अर्यमा तना पूतस्य वरुणः । त्रिषधस्थस्य जावतः ॥५॥

उतो न्वस्य जोषमाँ इन्द्रः सुतस्य गोमतः । प्रातर्होतेव मत्सति ॥६॥

कदत्विषन्त सूरयस्तिर आप इव स्निधः । अर्षन्ति पूतदक्षसः ॥७॥

कद्रो अद्य महानां देवानामवो वृणे । तना च दस्मवर्चसाम् ॥८॥

आ ये विश्वा पार्थिवानि पप्रथन् रोचना दिवः । मरुतः सोमपीतये ॥९॥

त्यान्तु पूतदक्षसो दिवो वो मरुतो हुवे । अस्य सोमस्य पीतये ॥१०॥

त्यान्नु ये वि रोदसी तस्तभुर्मरुतो हुवे । अस्य सोमस्य पीतये ॥११॥
 त्यं नु मारुतं गणं गिरिष्ठां वृषणं हुवे । अस्य सोमस्य पीतये ॥१२॥
gaurdhayati marutām śravasyurmātā maghonām / yuktā vahnī rathānām ॥1॥
yasyā devā upasthe vratā viśve dhārayante / sūryāmāsā dṛśe kam ॥2॥
tatsu no viśve aya ā sadā grṇanti kāravaḥ / marutaḥ somapītaye ॥3॥
asti somo ayaṁ sutaḥ pibantyasya marutaḥ / uta svarājo aśvinā ॥4॥
pibanti mitro ayaṁ tanā pūtasya varuṇaḥ / triśadhashtasya jāvataḥ ॥5॥
uto nvasya joṣamāṁ indraḥ sutasya gomataḥ / prātarhoteva matsati ॥6॥
kadavīṣanta sūrayastira āpa iva sridhaḥ / arṣanti pūதாகṣasaḥ ॥7॥
kadvo adya mahānām devānāmavo vṛṇe / tmanā cha dasmavarchasām ॥8॥
ā ye viśvā pāṛthivāni paprathan rochanā divaḥ / marutaḥ somapītaye ॥9॥
tyānnu pūதாகṣaso dīvo vo maruto huve / asya somasya pītaye ॥10॥
tyānnu ye vi rodasī tastabhurmaruto huve / asya somasya pītaye ॥11॥
tyaṁ nu mārutaṁ gaṇaṁ giriṣṭhām vṛṣaṇaṁ huve / asya somasya pītaye ॥12॥

सा. (Sv.) १४९

गौर्धयति मरुतां श्रवस्युर्माता मघोनाम् । युक्ता वह्नी रथानाम् ॥५॥
gaurdhayati marutām śravasyurmātā maghonām / yuktā vahnī rathānām ॥5॥

सा. (Sv.) १७४

अस्ति सामो अयं सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः । उत स्वराजो अश्विना ॥१०॥
asti sāmō ayaṁ sutaḥ pibantyasya marutaḥ / uta svarājo aśvinā ॥10॥

सा. (Sv.) १७८५-१७८७

अस्ति सोमो अयं सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः । उत स्वराजो अश्विना ॥१॥
 पिबन्ति मित्रो अर्यमा तना पूतस्य वरुणः । त्रिषधस्थस्य जावतः ॥२॥
 उतो न्वस्य जोषमा इन्द्रः सुतस्य गोमतः । प्रातर्होतेव मत्सति ॥३॥
asti somo ayaṁ sutaḥ pibantyasya marutaḥ / uta svarājo aśvinā ॥1॥
pibanti mitro ayaṁ tanā pūtasya varuṇaḥ / triśadhashtasya jāvataḥ ॥2॥
uto nvasya joṣamā indraḥ sutasya gomataḥ / prātarhoteva matsati ॥3॥

४३१. बुधः (Budhaḥ)

- विश्वेदेवा ऋत्विक् स्तुतिर् वाः (Viśvedevā Ṛtvik Stutir Vāḥ) - अ. (Av.) २०.१३७.२
 कपृत्रः कपृथमुद् दधातन चोदयत खुदत वाजसातये ।
 निष्टिग्र्यः पुत्रमा च्यावयोतय इन्द्रं सबाध इह सोमपीतये ॥२॥
kapṛnnaraḥ kapṛthamud dadhātana chodayata khudata vājasātaye /
niṣṭīgryaḥ putramā chyāvayotaya indraṁ sabādha iha somapītaye ॥2॥

४३२. बुधगविष्ठिरौ आत्रेयौ (Budhagaviṣṭhirau Ātreyaḥ)

- अग्निः (Agniḥ) - ऋ. (Rv.) ५.१.१-१२; सा. (Sv.) ७३; १७४६-१७४८
 ऋ. (Rv.) ५.१.१-१२
 अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुभिवायतीमुषासम् ।
 यहा इव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सिंस्रते नाकमच्छ ॥१॥
 अबोधि होता यजथाय देवानूर्ध्वो अग्निः सुमनाः प्रातरस्थात् ।
 समिद्धस्य रुशददर्शि पाजो महान्देवस्तमसो निरमोचि ॥२॥
 यदीं गणस्य रशनामजीगः शुचिरङ्गे शुचिभिर्गोभिरग्निः ।
 आदक्षिणा युजयते वाजयन्त्युत्तानामूर्ध्वो अधयज्जुह्विभिः ॥३॥
 अग्रिमच्छा देवयतां मनांसि चक्षूषीव सूर्ये सं चरन्ति ।
 यदीं सुवाते उषसा विरूपे श्वेतो वाजी जायते अग्रे अह्वाम् ॥४॥
 जनिष्ट हि जेन्यो अग्रे अह्नां हितो हितेष्वरुषो वनेषु ।
 दमेदमे सप्त रत्ना दधानोऽग्निर्होता नि षसादा यजीयान् ॥५॥

अग्निर्होता न्यसीदद्यजीयानुपस्थे मातुः सुरभा उ लोके ।
 युवा कविः पुरुनिष्ठ ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मध्य इद्धः ॥६॥
 प्र णु त्यं विप्रमध्वेषु साधुमर्गिन् होतारमीळते नमोभिः ।
 आ यस्ततान् रोदसी ऋतेन नित्यं मृजन्ति वाजिनं घृतेन ॥७॥
 मार्जाल्यो मृज्यते स्वे दमूनाः कविप्रशस्तो अतिथिः शिवो नः ।
 सहस्रशृङ्गो वृषभस्तदोजा विश्वाँ अग्ने सहसा प्रस्यन्यान् ॥८॥
 प्र सद्यो अग्ने अत्येष्यन्यानाविर्यस्मै चारुतमो बभूथ ।
 ईळैन्यो वपुष्यो विभावा प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम् ॥९॥
 तुभ्यं क्षितयो यविष्ठ बिलिमग्ने अन्तित ओत दूरात् ।
 आ भन्दिष्ठस्य सुमतिं चकिद्धि बृहते अग्ने महि शर्म भद्रम् ॥१०॥
 आद्य रथं भानुमो भानुमन्तमग्ने तिष्ठ यजतेभिः समन्तम् ।
 विद्वान्यथीनामुर्वन्तरिक्षमेह देवान्हविरद्याय वक्षि ॥११॥
 अवोचाम कवये मेध्याय वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णे ।
 गविष्ठिरो नमसा स्तोममग्नौ दिवीव रुक्ममुरुव्यंचमश्नेत् ॥१२॥

*abodhyagniḥ samidhā janānām prati dhenubhivāyatīmuṣāsam ।
 yahnā iva pra vayāmuḥjijhānāḥ pra bhānavaḥ sistrāte nākamachchha ॥1॥
 abodhi hotā yajathāya devānūrdhvo agniḥ sumanāḥ prātarasthāt ।
 samiddhasya ruśadadarśi pājo mahāndevastamaso niramochi ॥2॥
 yadīm gaṇasya raśanāmajḡgaḥ śuchiraṅkte śuchibhirgobhiragniḥ ।
 āddakṣiṇā yujayate vājayantyuttānāmūrdhvo adhayajjuhūbhiḥ ॥3॥
 agnimachchhā devayatām manāmsi chakṣūṁśiva sūrye sam charanti ।
 yadīm suvāte uṣasā virūpe śveto vājī jāyate agre ahnām ॥4॥
 janiṣṭa hi jenyo agre ahnām hito hiteṣvaruṣo vaneṣu ।
 damedame sapta ratnā dadhāno'gnirhotā ni śasādā yajīyān ॥5॥
 agnirhotā nysādadyajīyānupasthe mātuh surabhā u loke ।
 yuvā kaviḥ puruniṣṭha ṛtāvā dhartā kṛṣṭīnāmuta madhya iddhaḥ ॥6॥
 pra ṇu tyam vipramadhvareṣu sādhumaginā hotāramīlate namobhiḥ ।
 ā yastatān rodasī ṛtena nityam mṛjanti vājinaḥ ghṛtena ॥7॥
 mārjālyo mṛjyate sve damūnāḥ kavipraśasto atithiḥ śivo naḥ ।
 sahasraśṛṅgo vṛṣabhastadojā viśvām agne sahasā prasyanyān ॥8॥
 pra sadyo agne atyeṣyanyānāviryasmai chārutamo babhūtha ।
 īlenyo vapuṣyo vibhāvā priyo viśāmatithirmānuṣiṇām ॥9॥
 tubhyaḥ kṣitayo yaviṣṭha bilimagne antita Ota dūrāt ।
 ā bhandiṣṭhasya sumatiḥ chakiddhi bṛhatte agne mahi śarma bhadram ॥10॥
 ādya ratham bhānumo bhānumantamagne tiṣṭha yajatebhiḥ samantam ।
 vidvānpathīnāmurvaṅtarikṣameha devānhaviradyāya vakṣi ॥11॥
 avochāma kavaye medhyāya vacho vandāru vṛṣabhāya vṛṣṇe ।
 gaviṣṭhiro namasā stomamagnau divīva rukmamuruvyamchamaśret ॥12॥*

सा. (Sv.) ७३

अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुमिवायतीमुषासम् ।
 यहा इव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ ॥१॥
*abodhyagniḥ samidhā janānām prati dhenumivāyatīmuṣāsam ।
 yahnā iva pra vayāmuḥjijhānāḥ pra bhānavaḥ sistrāte nākamachchha ॥1॥*

सा. (Sv.) १७४६-१७४८

अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रति धेनुमिवायती मुषासम् ।
 यहा इव प्र वयामुज्जिहानाः प्र भानवः सिस्रते नाकमच्छ ॥१॥
 अबोधि होता यजथाय देवनूर्ध्वो अग्निः सुमनाः प्रातरस्थात् ।
 समिद्धस्य रुशददर्शि पाजो महान् देवस्तमसो निरमोचि ॥२॥

यदीं गणस्य रशनामजीगः शुचिरङ्गे शुचिभिर्गोभिरग्निः ।
 आदक्षिणा युज्यते वाजयंत्युत्तानामूर्ध्वो अधयज्जुह्विभिः ॥३॥
abodhyagniḥ samidhā janānām prati dhenumivāyati muṣāsam ।
yahnā iva pra vayāmuḥjijhānāḥ pra bhānavaḥ sasrate nākamachchha ॥1॥
abodhi hotā yajathāya devanūrdhvo agniḥ sumanāḥ prātarasthāt ।
samidhasya ruśadadarśi pājo mahān devastamaso nīramochi ॥2॥
yadīn gaṇasya raśanāmājīgaḥ śuchiraṅkte śuchibhirgobhiragniḥ ।
āddakṣiṇā yujyate vājayanītyuttānāmūrdhvo adhayajjuhūbhiḥ ॥3॥

४३३. बुधः सौम्यः (Budhaḥ Saumyaḥ)

१. विश्वेदेवा ऋत्विजो वा (Viśvedevā Ṛtvijo Vā) - ऋ. (Rv.) १०.१०१.१-१२

उद्धुध्यध्वं समनसः सखायः समग्निमिन्ध्वं बहवः सनीळाः ।
 दधिक्रामग्निमुषसं च देवीमिन्द्रावतोऽवसे नि ह्वये वः ॥१॥
 मन्द्रा कृणुध्वं धिय आ तनुध्वं नावमरित्रपरणीं कृणुध्वम् ।
 इष्कृणुध्वमायुधारं कृणुध्वं प्रांचं यां प्र णयता सखायः ॥२॥
 युनक्त सीरा वि युगा तनुध्वं कृते योनौ वपतेह बीजम् ।
 गिरा च श्रुष्टिः सभरा असन्नो नेदीय इत्सृण्यः पक्वमेयात् ॥३॥
 सीरा युञ्जन्ति कवयो युगा वि तन्वते पृथक् । धीरा देवेषु सुम्रया ॥४॥
 निराहावान्कृणोतन सं वरत्रा दधातन । सिंचामहा अवतमुद्रिणं वयं सुषेकमनुपक्षितम् ॥५॥
 इष्कृताहावभवतं सुवरत्रं सुषेचनम् । उद्रिणं सिंचे अक्षितम् ॥६॥
 प्रीणीताश्चान्हितं जयाथ स्वस्तिवाहं रथमित्कृ ध्वम् ।
 द्राणाहावमवतमश्मचक्रमंसत्रकोशं सिंचता नृपाणम् ॥७॥
 व्रजं कृणुध्वं स हि वो नृपाणो वर्म सीव्यध्वं बहुला पृथूनि ।
 पुरः कृणुध्वमायसीरधृष्टा मा वः सुस्रोच्चमसो दृहता तम् ॥८॥
 आ वो धियं यियां वर्त ऊतये देवा देवीं यजतां यियामिह ।
 सा नो दुहीयद्यवसेव गत्वी सहस्रधारा मयसा मही गौः ॥९॥
 आ तू षिंच हरिमीं द्रोपस्थे वाशीभिस्तक्षताश्मन्मयीभिः ।
 परि ष्वजध्वं दश कक्ष्याभिरुभे धुरौ प्रति वह्नि युनक्त ॥१०॥
 उभे द्युरौ वह्निरापिबद्धमानोऽन्तर्योनेव चरति द्विजानिः ।
 वनस्पतिं वन आस्थापयध्वं नि षू दधिध्वमखनन्त उत्सम् ॥११॥
 कपृन्नरः कपृथमुद्दधातन चोदयत खुदत वाजसातये ।
 निष्टिग्न्यः पुत्रमा च्यावयोतय इन्द्रं सबाध इह सोमपीतये ॥१२॥
udbudhyadhvaṁ samanasaḥ sakhāyaḥ samagnimindhvaṁ bahavaḥ sanīlāḥ ।
dadhikrāmagnimuṣasaṁ cha devīmindrāvato'vase ni hwaye vaḥ ॥1॥
mandrā kṛṇudhvaṁ dhiya ā tanudhvaṁ nāvamaritraparaṇīm kṛṇudhvaṁ ।
iṣkṛṇudhvaṁāyudhāraṁ kuṇudhvaṁ prāñchaṁ yām pra ṇayatā sakhāyaḥ ॥2॥
yunakta sīrā vi yugā tanudhvaṁ kṛte yonau vapateha bījam ।
girā cha śruṣṭiḥ sabharā asanno nedīya itsṛṇyaḥ pakvameyāt ॥3॥
sīrā yuñjanti kavayo yugā vi tanvate pṛthak । dhīrā deveṣu sumnyā ॥4॥
nirāhāvānkṛṇotana saṁ varatrā dadhātana ।
siñchāmahā avatamudriṇaṁ vayaṁ suṣekamanupakṣitam ॥5॥
iṣkṛtāhāvabhavataṁ suvaratraṁ suṣechanam । udrīṇaṁ siñche akṣitam ॥6॥
prīṇitāśvānhitaṁ jayātha svastivāhaṁ rathamitkṛ dhvam ।
drāṇāhāvamavatamaśmachakramaṁsatrakośaṁ siñchatā nṛpāṇam ॥7॥
vrajaṁ kṛṇudhvaṁ sa hi vo nṛpāṇo varma sīvyadhvaṁ bahulā pṛthūni ।
puraḥ kuṇudhvaṁāyasīradhṛṣṭā mā vaḥ susrochchamaso dṛmhatā tam ॥8॥
ā vo dhiyaṁ yīyāṁ varta ūtaye devā devīm yajatām yīyāmiha ।
sā no duhīyadyavaseva gatvī sahasradhārā mayasā mahī gauḥ ॥9॥

ā tū śimcha harimīm drorupasthe vāsībhīstakṣatāśmanmayībhiḥ ।
 pari śvajadhvaṁ daśa kakṣayābhirubhe dhurau prati vahni yunakta ॥10॥
 ubhe dyurau vahnirāpibdamāno'ntaryoneva charati dvijāniḥ ।
 vanaspatiṁ vana āsthāpayadhvaṁ ni śū dadhidhvamakhananta utsam ॥11॥
 kapṛnnaraḥ kapṛthamuddadhātana chodayata khudata vājasātaye ।
 niṣṭigryaḥ putramā chyāvayotaya indraṁ sabādha iha somapītaye ॥12॥

४३४. बृहदिवः (Bṛhaddivah)

१. महेन्द्रः (Mahendraḥ) - य. (Yv.) ३३.८०

तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जाऽउग्रस्त्वेषनृम्णः ।
 सद्यो जानो नि रिणाति शत्रूननु यं विश्वे मदन्त्यूमाः ॥८०॥
 tadidāsa bhuvaneṣu jyeṣṭhaṁ yato jā'ugrastveṣanṛmṇaḥ ।
 sadyo jāāno ni riṇāti śatrūnanu yaṁ viśve madantyūmāḥ ॥80॥

४३५. बृहदिवोऽथर्वा (Bṛhaddivo'tharvā)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - अ. (Av.) २०.१०७.४-१२

तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जा उग्रस्त्वेषनृम्णः ।
 सद्यो जानो नि रिणाति शत्रूननु यदेनं मदन्ति विश्व ऊमाः ॥४॥
 वावृधानः शवसा भूर्योजाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति ।
 अव्यनच्च व्यनच्च सस्त्रि सं ते नवन्त प्रभृता मदेषु ॥५॥
 त्वे क्रतुमपि पृचन्ति भूरि द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः ।
 स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सु मधु मधुनाभि योधीः ॥६॥
 यदि चित्रु त्वा धना जयन्तं रणेरणे अनुमदन्ति विप्राः ।
 ओजीयः शुष्मिन्स्थिरमा तनुष्व मा त्वा दभन् दुरेवासः कशोकाः ॥७॥
 त्वया वयं शाशद्ब्रहे रणेषु प्रपश्यन्तो युधेन्यानि भूरि ।
 चोदयामि त आयुधा वचोभिः सं ते शिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥८॥
 नि तद् दधिषेऽवरे परे च यस्मिन्नाविथावसा दुरोणे ।
 आ स्थापयत मातरं जिगलुमत इन्वत कर्वराणि भूरि ॥९॥
 स्तुष्व वर्ष्मन् पुरुवर्त्मानं समृभ्वाणमिनतममाप्त्यमाप्त्यानाम् ।
 आ दर्शति शवसा भूर्योजाः प्र सक्षति प्रतिमानं पृथिव्याः ॥१०॥
 इमा ब्रह्म बृहदिवः कृणवदिन्द्राय शूषमग्रियः स्वर्षाः ।
 महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजा तुरश्चिद् विश्वमर्णवत् तपस्वान् ॥११॥
 एवा महान् बृहदिवो अथर्वावोचत् स्वां तन्वश्मिन्द्रमेव ।
 स्वसारौ मातरिभ्वरी अरिप्रे हिन्वन्ति चैने शवसा वर्धयन्ति च ॥१२॥
 tadidāsa bhuvaneṣu jyeṣṭhaṁ yato jā ugrastveṣanṛmṇaḥ ।
 sadyo jāāno ni riṇāti śatrūnanu yadenam madanti viśva ūmāḥ ॥4॥
 vāvṛdhānaḥ śavasā bhūryojāḥ śatrurdāsāya bhiyasam dadhāti ।
 avyanachcha vyanachcha sasni sam te navanta prabhṛtā madeṣu ॥5॥
 tve kratumapi pṛchanti bhūri dviryadete trirbhavantyūmāḥ ।
 svādoḥ svādīyaḥ svādunā sṛjā samadaḥ su madhu madhunābhi yodhiḥ ॥6॥
 yadi chinnu tvā dhanā jayantaṁ raṇeraṇe anumadanti viprāḥ ।
 Ojīyaḥ śuśmintsthiramā tanuṣva mā tvā dabhan durevāsaḥ kaśokāḥ ॥7॥
 tvayā vyaṁ śāsadmahe raṇeṣu prapaśyanto yudhenyāni bhūri ।
 chodayāmi ta āyudhā vachobhiḥ sam te śīsāmi brahmaṇā vayānsi ॥8॥
 ni tad dadhiṣe'vare pare cha yasminnāvithāvasā duroṇe ।
 ā sthāpayata mātaram jigatnumata invata karvarāṇi bhūri ॥9॥
 stuṣva varṣman puruvartmānam samṛbhvāṇaminatamamāptyamāptyānām ।
 ā darśati śavasā bhūryojāḥ pra sakṣati pratimānam pṛthivyāḥ ॥10॥
 imā brahma bṛhaddivah kṛṇavadindrāya śūṣamagriyaḥ svarṣāḥ ।

*maho gotrasya kṣayati svarājā turaśchid viśvamarṇavat tapasvān ॥11॥
evā mahān bṛhaddīvo atharvāvochat svām tanva1mindrameva ॥
svasārau mātarihbhvarī aripṛe hinvanti chaine śavasā vardhayanti cha ॥12॥*

२. विश्वेदेवाः (Viśvedevāḥ) - अ. (Av.) ५.३.६; ९; १०

अ. (Av.) ५.३.६

दैवीः षडुर्वीरुरु नः कृणोत विश्वे देवास इह मादयध्वम् ।
मा नो विददभिभा मो अशस्तिर्मा नो विदद् वृजिना द्वेष्या या ॥६॥
*daivīḥ ṣaḍurvīruru naḥ kṛṇota viśve devāsa iha mādayadhvam ॥
mā no vidadabhibhā mo aśastirmā no vidad vṛjinā dveṣyā yā ॥6॥*

अ. (Av.) ५.३.९

धाता विधाता भुवनस्य यस्पतिर्देवः सविताभिमातिषाहः ।
आदित्या रुद्रा अश्विनोभा देवाः पान्तु यजमानं निऋत्थात् ॥९॥
*dhātā vidhātā bhuvanasya yaspatirdevaḥ savitābhimātiṣāhaḥ ॥
ādityā rudrā aśvinobhā devāḥ pāntu yajamānaṁ niṛthāt ॥9॥*

अ. (Av.) ५.३.१०

ये नः सपत्ना अप ते भवन्त्विन्द्राग्निभ्यामव बाधामह एनान् ।
आदित्या रुद्रा उपरिस्पृशो न उग्रं चेतारमधिराजमक्रत ॥१०॥
*ye naḥ sapatnā apa te bhavantvindrāgnibhyāmava bādhāmaha enān ॥
ādityā rudrā upariṣpṛśo na ugraṁ chettāramadhirājamakrata ॥10॥*

४३६. बृहद्वि आथर्वणः (Bṛhaddīva Ātharvaṇaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - ऋ. (Rv.) १०.१२०.१-९; सा. (Sv.) १४८३-१४८५

ऋ. (Rv.) १०.१२०.१-९

तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जा उग्रस्त्वेषनुमणः ।
सद्यो जानो नि रिणाति शत्रूनु यं विश्वे मदन्त्यूमाः ॥१॥
वावृधानः शवसा भूर्योजाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति ।
अव्यनच्च व्यनच्च सस्त्रि सं ते नवन्त प्रभृता मदेषु ॥२॥
त्वे क्रतुमपि वृजन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः ।
स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सु मधु मधुनाभि योधीः ॥३॥
इति चिद्धि त्वा धना जयन्तं मदेमदे अनुमदन्ति विप्राः ।
ओजीयो धृष्णो स्थिरमा तनुष्व मा त्वा दभन्यातुधाना दुरेवाः ॥४॥
त्वया वयं शाशद्वाहे रणेषु प्रपश्यन्तो युधेन्यानि भूरि ।
चोदयामि त आयुधा वचोभिः सं ते शिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥५॥
स्तुषेय्यं पुरुर्वपसमृभ्वमिनतममाप्यमाप्यानाम् ।
आ दर्शते शवसा सप्त दानून् साक्षते प्रतिमानानि भूरि ॥६॥
नि तदधिषेऽवरं परं च यस्मिन्नाविथावसा दुरोणे ।
आ मातरा स्थापयसे जिगलू अत इनोषि कर्वरा पुरुणि ॥७॥
इमा ब्रह्म बृहद्विबो विवक्तीन्द्राय शूषमग्रियः स्वर्षाः ।
महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजो दुरश्च विश्वा अवृणोदप स्वाः ॥८॥
एवा महान्बृहद्विबो अथर्वावोचत्स्वां तन्वश्मिन्द्रमेव ।
स्वसारो मातरिभ्वरीररिप्रा हिन्वन्ति च शवसा वर्धयन्ति च ॥९॥
*tadidāsa bhuvaneṣu jyeṣṭhaṁ yato jā ugrastveṣanṛmṇaḥ ॥
sadyo jāāno ni riṇāti śatrūnanu yaṁ viśve madantyaūmāḥ ॥1॥
vāvṛdhānaḥ śavasā bhūryojāḥ śatrurdāsāya bhiyasaṁ dadhāti ॥
avyanachcha vyanachcha sasni saṁ te navanta prabhṛtā madeṣu ॥2॥
tve kratumapī vṛñjanti viśve dviryadete trirbhavantyūmāḥ ॥
svādoḥ svādīyaḥ svādunā sṛjā samadaḥ su madhu madhunābhi yodhīḥ ॥3॥*

iti chiddhi tvā dhanā jayantam mademadē anumadanti viprāḥ ।
 Ojīyo dhṛṣṇo sthīramā tanuṣva mā tvā dabhanyātudhānā durevāḥ ॥4॥
 tvayā vayanī śāsadmahe raṇeṣu prapaśyānto yudhenyāni bhūri ।
 chodayāmi ta āyudhā vachobhiḥ sam te śīśāmi brahmaṇā vayāmsi ॥5॥
 stuṣeyyam pururvapasamṛbhvaminatamamāptyamāptyānām ।
 ā darsate śavasā sapta dānūnpra sākṣate pratimānāni bhūri ॥6॥
 ni taddadhiṣe'varam param cha yasminnāvithāvasā duroṇe ।
 ā mātārā sthāpayase jīgatnū ata inoṣi karvarā purūṇi ॥7॥
 imā brahma bṛhaddivo vivaktīndrāya śūṣamagriyaḥ svarṣāḥ ।
 maho gotrasya kṣayati svarājo duraścha viśvā avṛṇodapa svāḥ ॥8॥
 evā mahānbṛhaddivo atharvāvohatsvām tanva1mindrameva ।
 svasāro mātāribhvarīraprā hinvanti cha śavasā vardhayanti cha ॥9॥

सा. (Sv.) १४८३-१४८५

तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जा उग्रस्त्वेषनुमणः ।
 सद्यो जानो नि रिणाति शत्रून्नु यं विश्वे मदन्त्यूमाः ॥१॥
 वावृधानः शवसा भूर्योजाः शत्रुर्दासाय भियसं दधाति ।
 अव्यनच्च व्यनच्च सस्त्रि सं ते नवन्त प्रभृता मदेषु ॥२॥
 त्वे क्रतुमपि वृजन्ति विश्वे द्विर्यदिते त्रिर्भवन्त्यूमाः ।
 स्वादोः स्वादीयः स्वादुना सृजा समदः सु मधु मधुनाभि योधीः ॥३॥
 tadidāsa bhuvaneṣu jyeṣṭham yato jā ugrastveṣanṛmṇaḥ ।
 sadyo jāno ni riṇāti śatrūnanu yaṁ viśve madantyaūmāḥ ॥1॥
 vāvṛdhānaḥ śavasā bhūryojaḥ śatrurdāsāya bhiyasam dadhāti ।
 avyanachcha vyanachcha sasni sam te navanta prabhṛtā madeṣu ॥2॥
 tve kratumapi vṛjanti viśve dviryadete trirbhavantyaūmāḥ ।
 svādoḥ svādiyaḥ svādunā sṛjā samadaḥ su madhu madhunābhi yodhīḥ ॥3॥

४३७. बृहदुक्तो वामदेवः (Bṛhaduktho Vāmadevaḥ)

१. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) २८.१-३; ५-६

य. (Yv.) २८.१-३

होता यक्षत्समिधेन्द्रमिडस्पदे नाभा पृथिव्याऽअधि ।
 दिवो वषमन्त्समिध्यतऽओजिष्ठश्चर्षणीसहं वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥१॥
 होता यक्षत्तनूनपातमूतिभिर्जेतारमपराजितम् ।
 इन्द्र देवंस्वर्विदं पथिभिर्मधुमत्तमैर्नराशं सेन तेजसा वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥२॥
 होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितमाजुह्वानममर्त्यम् ।
 देवो देवैः सवीर्यो वज्रहस्तः पुरन्दरो वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥३॥
 hotā yakṣatsamidhendramiḍaspade nābhā pṛthivyā'adhi ।
 divo vaṣamantsamidhyata'Ojīṣṭhaścharṣaṇīsaḥam vetvājyasya hotaryaja ॥1॥
 hotā yakṣattanūnapātamūtibhirjetāramaparājitam ।
 indra devaṁsavarvidam pathibhirmadhumattamairnarāśam sena tejasā vetvājyasya
 hotaryaja ॥2॥
 hotā yakṣadiḍābhirindramiḍitamājuhnānamamartyam ।
 devo devaiḥ savīryo vajrahastaḥ purandaro vetvājyasya hotaryaja ॥3॥

य. (Yv.) २८.५-६

होता यक्षदोजो न वीर्यसहो द्वारऽइन्द्रमवर्द्धयन् ।
 सुप्रायणाऽअस्मिन् यो वि श्रयन्तामृतावृधो द्वारऽइन्द्राय मीदुषे व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥५॥
 होता यक्षदुषेऽइन्द्रस्य धेनू सुदुधे मातरा मही ।
 स्वातरौ न तेजसा वत्समिन्द्रमवर्द्धतां वीतामाज्यस्य होतर्यज ॥६॥
 hotā yakṣadojo na vīryasaho dvāra'indramavarddhayan ।

suprāyaṇā'asmin yo vi śrayantāmṛtāvṛdho dvāra'indrāya mīdhuṣe vyantvājyasya hotaryaja ॥5॥

hotā yakṣaduṣe'indrasya dhenū sudughe mātārā mahī ।

svātarau na tejasā vatsamindramavaraddhatām vītāmājyasya hotaryaja ॥6॥

२. रुद्रः (Rudrah) - य. (Yv.) २८.४

होता यक्षद् बर्हिषीन्द्रं निषद्वरं वृषभं नर्यापसम् ।

वसुभी रुद्रैरादित्यैः सयुग्भिर्बर्हिरासदद्वेत्वाज्यस्य होतर्यज ॥४॥

hotā yakṣad barhiṣīndraṁ niṣadvaraṁ vṛṣabhaṁ naryāpasam ।

vasubhi rudrairādityaiḥ sayugbhirbarhirāsadadvetvājyasya hotaryaja ॥4॥

४३८. बृहदुक्थो वामदेव्यः (Bṛhaduktho Vāmadevyah)

१. अग्निः (Agniḥ) - सा. (Sv.) ६५; य. (Yv.) २९.१-५; ११

सा. (Sv.) ६५

इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा सं विशस्व ।

संवेशनस्तन्वे ऋचारेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥३॥

idaṁ ta ekaṁ para ū ta ekaṁ tṛtīyena jyotiṣā saṁ viśasva ।

saṁveśanastanve ३chāruedhi priyo devānām parame janitre ॥3॥

य. (Yv.) २९.१-५

समिद्धोऽञ्जन् कृदरं मतीनां घृतमग्ने मधुमत् पिन्वमानः ।

वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम् ॥१॥

घृतेनाञ्जन्तं पथो देवयानान् प्रजा नन्वाज्यप्येतु देवान् ।

अनु त्वा सप्ते प्रदिशः सचन्तांस्वधामस्मै यजमानाय धेहि ॥२॥

ईड्यश्वासि वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च सप्ते ।

अग्निष्ठा देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्नि वहतु जातवेदाः ॥३॥

स्तीर्णं बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम् ।

देवेभिर्युक्तमदितिः सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु ॥४॥

एताऽउ वः सुभगा विश्व रूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणाऽउदातैः ।

ऋष्याः सतीः कवषः शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु ॥५॥

samiddho'anjanaḥ kṛdaraṁ matīnām ghr̥tamagne madhumat pinvamānaḥ ।

vāji vahanvājinaṁ jātavedo devānām vakṣi priyamā sadhastham ॥1॥

ghṛtenāñjantaṁ patho devayānān prajā nanvājyapyetu devān ।

anu tvā sapte pradiśaḥ sachantāṁsvadhāmasmai yajamānāya dhehi ॥2॥

īdyaśchāsi vandyaścha vājinnāśuśchāsi medhyaścha sapte ।

agniṣṭvā devairvasubhiḥ sajoṣaḥ prītaṁ vahni vahatu jātavedāḥ ॥3॥

stīrṇa barhiḥ suṣṭarīmā juṣaṇoru pṛthu prathamānaṁ pṛthivyām ।

devebhiryuktamaditiḥ sajoṣaḥ syonaṁ kṛṇvānā suvite dadhātu ॥4॥

etā'u vaḥ subhagā viśva rūpā vi pakṣobhiḥ śrayamāṇā'udātaiḥ ।

ṛṣvāḥ satīḥ kavaṣaḥ śumbhamānā dvāro devīḥ suprāyaṇā bhavantu ॥5॥

य. (Yv.) २९.११

प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सद्यो जातो दधिषे यामग्ने ।

स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साध्या हविरदन्तु देवाः ॥११॥

prajāpatestapasā vāvṛdhānaḥ sadyo jāto dadhiṣe yāmagne ।

svāhākṛtena haviṣā purogā yāhi sādhyā haviradantu devāḥ ॥11॥

२. अश्विनौ (Aśvinau) - य. (Yv.) २९.७

प्रथमा वांसरथिना सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा ।

अपिप्रयं चोदना वां मिमाना होतारा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता ॥७॥

prathamā vāṁsarathinā suvarṇā devau paśyantau bhuvanāni viśvā ।

apiprayam chodanā vām mimānā hotārā jyotiḥ pradiśā diśantā ॥7॥

३. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ३२५; १७८२-१७८४; य. (Yv.) २८.८

सा. (Sv.) ३२५

विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पलितो जगार ।

देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समान ॥३॥

vidhum dadrāṇam samane bahūnām yuvānam santam palito jagāra ।

devasya paśya kāvyam mahitvādyā mamāra sa hyaḥ samāna ॥3॥

सा. (Sv.) १७८२-१७८४

विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पलितो जगार ।

देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समान ॥१॥

शाक्मना शाको अरुणः सुपर्ण आ यो महः शूरः सनादनीडः ।

यच्चिकेत सत्यमित्तन्न मोघं वसु स्पार्हमुत जेतोत दाता ॥२॥

ऐभिर्दे वृष्ण्या पौस्यानि येभिरौक्षद्वृत्रहत्याय वज्री ।

ये कर्मणः क्रियमाणस्य मह ऋते कर्ममुदजायन्त देवाः ॥३॥

vidhum dadrāṇam samane bahūnām yuvānam santam palito jagāra ।

devasya paśya kāvyam mahitvādyā mamāra sa hyaḥ samāna ॥1॥

śākmanā śāko aruṇaḥ suparṇa ā yo mahaḥ śūraḥ sanādanīḍaḥ ।

yachchiketa satyamittanna mogham vasu spārhamuta jetota dātā ॥2॥

aibhirdade vṛṣṇyā pauṁsyaṇi yebhiraukṣadvṛtrahatyāya vajrī ।

ye karmaṇaḥ kriyamāṇasya mahna ṛte karmamudajāyanta devāḥ ॥3॥

य. (Yv.) २८.८

होता यक्षत्तिस्रो देवीर्न भेषजं त्रयस्त्रिधातवोऽपसऽइडा सरस्वती भारती महीः ।

इन्द्रपत्नीर्हविष्मतीर्व्यन्त्वाज्यस्य होतर्यज ॥८॥

hotā yakṣattisro devīrna bheṣajam trayastridhātavo'pasa'iḍā sarasvatī bhāratī mahīḥ ।

indrapatnīrḥaviṣmatīrvyantvājyasya hotaryaja ॥8॥

४. त्वष्टा (Tvaṣṭā) - य. (Yv.) २९.९

त्वष्टा वीरं देवकामं जजान त्वष्टुरवा जायतऽआशुरश्वः ।

त्वष्टेदं विश्वं भुवन जजान बहोः कर्तारमिह यक्षि होतः ॥९॥

tvaṣṭā vīraṁ devakāmaṁ jajāna tvaṣṭuravā jāyata'āsuraśvaḥ ।

tvaṣṭedarṁ viśvaṁ bhuvana jajāna bahoḥ karttāramiha yakṣi hotaḥ ॥9॥

५. मनुष्याः (Manuṣyāḥ) - य. (Yv.) २९.६

अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यानामभि संविदाने ।

उषासा वांसहिरण्ये सुशिल्पेऽऋतस्य योनाविह सादयामि ॥६॥

antarā mitrāvaruṇā charantī mukhaṁ yānāmabhi saṁvidāne ।

uṣāsā vāṁsahiranye suśilpe'ṛtasya yonāviha sādayāmi ॥6॥

६. सरस्वती (Sarasvatī) - य. (Yv.) २९.८

आदित्यैर्नो भारती वष्टु यांसरस्वती सह रुद्रैर्नऽआवीत् ।

इडोपहृता वसुभिः सजोषा यां नो देवीरमृतेषु धत्त ॥८॥

ādityairno bhāratī vaṣṭu yāṁsarasvatī saha rudrairna'āvīt ।

iḍopahūtā vasubhiḥ sajoṣā yām no devīramṛteṣu dhatta ॥8॥

७. सूर्यः (Sūryaḥ) - य. (Yv.) २९.१०

अश्वो घृतेन तन्या समक्तऽउप देवांश्च ऋतुशः पाथऽएतु ।

वनस्पतिर्देवलोकं प्रजा नन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत् ॥१०॥

asvo ghr̥tena tanyā samakta'upa devāṁs' ṛtuśaḥ pātha'etu ।

vanaspatirdevalokaṁ prajā nannagninā havyā svaditāni vakṣat ॥10॥

४३९. बृहन्मतिर् आंगिरसः (Bṛhanmatir Āngirasah)

१. पवमानः सोमः (Pavamānaḥ Somaḥ) - सा. (Sv.) ४८८; ८९८-९०३; ९२४-९२६

सा. (Sv.) ४८८

पुनानो अक्रमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः । शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥२॥

punāno akramīdabhi viśvā mṛdho vicharṣaṇiḥ । śumbhanti vipraṁ dhītibhiḥ ॥2॥

सा. (Sv.) ८९८-९०३

आशुरर्ष बृहन्मते परि प्रियेण धाम्ना । यत्रा देवा इति ब्रुवन् ॥१॥

परिष्कृण्वन्ननिष्कृतं जनाय यातयन्निषः । वृष्टिं दिवः परि स्रव ॥२॥

अयं स या दिवस्परि रघुयामा पवित्र आ । सिन्धेरूर्मा व्यक्षरत् ॥३॥

सुत एति पवित्र आ त्विषिं दधान ओजसा । विचक्षाणो विरोचयन् ॥४॥

आविवासन्यरावतो अथो अर्वावतः सुतः । इन्द्राय सिच्यते मधु ॥५॥

समीचीना अनूषत हरिं हिन्वन्त्यद्रिभिः । इन्दुमिन्द्राय पीतये ॥६॥

*āsuraṣa bṛhanmate pari priyeṇa dhāmnā । yatrā devā iti bruvaṇ ॥1॥**pariṣkṛṇvannaniṣkṛtaṁ janāya yātayanniṣaḥ । vṛṣṭim divaḥ pari srava ॥2॥**ayaṁ sa yā divaspari raghuyāmā pavitra ā । sindherūrmā vyakṣarat ॥3॥**suta eti pavitra ā tviṣim dadhāna Ojaśā । vichakṣāṇo virochayan ॥4॥**āvivāsanparāvato atho arvāvataḥ sutaḥ । indrāya sichyate madhu ॥5॥**samīchinā anūṣata harim hinvantyadribhiḥ । indumindrāya pītaye ॥6॥*

सा. (Sv.) ९२४-९२६

पुनानो अक्रमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः । शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥१॥

या योनिरुणो रुहद्रमदिन्द्रो वृषा सुतम् । ध्रुवे सदसि सीदतु ॥२॥

नू नो रयिं महामिन्द्रोऽस्मभ्यं सोम विश्वतः । आ पवस्व सहस्रिणम् ॥३॥

*punāno akramīdabhi viśvā mṛdho vicharṣaṇiḥ । śumbhanti vipraṁ dhītibhiḥ ॥1॥**yā yonimarūṇo ruhadgamadindro vṛṣā sutam । dhruve sadasi sīdatu ॥2॥**nū no rayim mahāmindro'smabhyam soma viśvataḥ । ā pavasva sahasriṇam ॥3॥*

४४०. बृहस्पतिः (Bṛhaspatiḥ)

१. अश्वः (Aśvaḥ) - य. (Yv.) ९.६

अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवत वाजिनः ।

देवीरापो यो वऽऊर्मिः प्रतूर्तिः ककुन्मान् वाजसास्तेनायं वाजंसेत् ॥६॥

*apsvantaramṛtamapsu bheṣajamapāmuta praśastiṣvaśvā bhavata vājinaḥ ।**devīrāpo yo va'ūrmiḥ pratūrṭiḥ kakunmān vājasāstenāyaṁ vājāṁset ॥6॥*

२. आपः (Āpaḥ) - अ. (Av.) १०.६.३

यत् त्वा शिक्कः परावधीत् तक्षा हस्तेन वास्या ।

आपस्त्वा तस्माज्जीवलाः पुनन्तु शुचयः शुचिम् ॥३॥

*yat tvā śikvaḥ parāvadhīt takṣā hastena vāsyā ।**āpastvā tasmājjīvalāḥ punantu śuchayaḥ śuchim ॥3॥*

३. इन्द्रः (Indraḥ) - य. (Yv.) ९.२-३

ध्रुवसदं त्वा नृषदं मनःसदमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् । अप्सुषदं त्वा घृतसदं व्योमसदमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् । पृथिविसदं त्वाऽन्तरिक्षसदं दिविसदं देवसदं नाकसदमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् ॥२॥

अपांसमुद्रयसंसूर्यो सन्तंसमाहितम् । अपां रसस्य यो रसस्तं वो

गृह्णाम्युत्तममुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्रायवा जुष्टतमम् ॥३॥

*dhruvasadam tvā nṛṣadam manaḥsadamupayāmagrṛhīto'sīndrāya tvā juṣṭam**grṇhṇāmyeṣa te yonirindrāya tvā juṣṭatamam । apsuṣadam tvā grṇhṇasadam*

vyomasadamupayāmagr̥hīto'sāindrāya tvā juṣṭam gr̥hṇāmyeṣa te yonirindrāya tvā
juṣṭamam / prthivisadam tvā'ntarikṣasadam divisadam devasadam
nākasadamupayāmagr̥hīto'sindrāya tvā juṣṭam gr̥hṇāmyeṣa te yonirindrāya tvā
juṣṭamam ॥2॥
apām̐rasamudvayasam̐sūrye santam̐samāhitam / apām̐ rasasya yo rasastam̐ vo
gr̥hṇāmyuttamamupayāmagr̥hīto'sindrāya tvā juṣṭam gr̥hṇāmyeṣa te yonirindrāyavā
juṣṭatamam ॥3॥

४. इन्द्रा बृहस्पतिः (Indrā Bṛhaspatiḥ) - य. (Yv.)९.१०-१२

देव्याहंसवितुः सवे सत्यसवसो बृहस्पतेरुत्तमं नाकरुहेयम् ।
देवस्याहंसवितुः सवे सत्यसवसोऽइन्द्रस्योत्तमं नाकरुहेयम् ।
देवस्याहंसवितुः सवे सत्यप्रसवसो बृहस्पतेरुत्तमं नाकमरुहम् ।
देवस्याहंसवितुः सवे सत्यप्रसवसोऽइन्द्रस्योत्तमं नाकमरुहम् ॥१०॥
बृहस्पते वाजं जय बृहस्पतये वाचं वदत बृहस्पतिं वाजं जापयत ।
इन्द्र वाजं जयेन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयत ॥११॥
एषा वः सा सत्या संवागभूद्यया बृहस्पतिं वाजमजीजपताजीजपत
बृहस्पतिं वाजं वनस्पतयो विमुच्यध्वम् ।
एषा वः सा सत्या संवागभूद्ययेन्द्रं वाजमजीजपताजीजपतेन्द्रं
वाजं वनस्पतयो विमुच्यध्वम् ॥१२॥
devyāhaṁsavituḥ save satyasavaso bṛhaspateruttamam nākaruheyam /
devasyāhaṁsavituḥ save satyasavaso'indrasyottamam nākaruheyam /
devasyāhaṁsavituḥ save satyaprasavaso bṛhaspateruttamam nākamaruham /
devasyāhaṁsavituḥ save satyaprasavaso'indrasyottamam nākamaruham ॥10॥
bṛhaspate vājam̐ jaya bṛhaspataye vācham̐ vadata bṛhaspatim̐ vājam̐ jāpayata /
indra vājam̐ jayendraḥ vācham̐ vadatendram̐ vājam̐ jāpayata ॥11॥
eṣā vaḥ sā satyā sam̐vāgabdhūdyayā bṛhaspatim̐ vājamajījapatājījapata
bṛhaspatim̐ vājam̐ vanaspatayo vimuchyadhvam /
eṣā vaḥ sā satyā sam̐vāgabdhūdyayendram̐ vājamajījapatājījapatendram̐
vājam̐ vanaspatayo vimuchyadhvam ॥12॥

५. एक रुद्रः (Eka Rudraḥ) - य. (Yv.)१६.५

अध्यवोचदाधिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक् अहीँच सर्वाजम्भयन्त्सर्वाश्च
यातुधान्योऽधराचीः परा सुव ॥५॥
adhyavochadādhivaktā prathamō daivyo bhiṣak ahiśm̐cha
sarvāñjambhayantsarvāścha
yātudhānyo'dharāchīḥ parā suva ॥5॥

६. प्रजापतिः (Prajāpatiḥ) - य. (Yv.)९.८

वातरं हा भव वाजिन् युज्मानऽइन्द्रस्येव दक्षिणः श्रियैधि ।
युजन्तु त्वा मरुतो विश्ववेदसोऽआ ते त्वष्टा पत्सु जवं दधातु ॥८॥
vātaram̐ hā bhava vājīn yujmāna'indrasyeva dakṣiṇaḥ śriyaidhi /
yunjantu tvā maruto viśvavedasa'ā te tvaṣṭā patsu javam̐ dadhātu ॥8॥

७. राजधर्मराजादयः (Rājadharmarājādayaḥ) - य. (Yv.)९.४

ग्राहाऽऊर्जाहुतयो व्यन्तो विप्राय मतिम् ।
तेषां विशिप्रियाणां वोऽहमिषमूर्जं समग्रभमुपयामगृहीतोऽसीन्द्राय
त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा जुष्टतमम् ।
स्मपृचौ स्थः सं मा भद्रेण पृङ्क् विपृचौ स्थो वि मा पाप्मना पृङ्क् ॥४॥
grahā'ūrjāhutayo vyanto viprāya matim /
teṣām̐ viśipriyāṇām̐ vo'hamiṣamūrjam̐ samagrabhamupayāmagr̥hīto'sindrāya
tvā juṣṭam gr̥hṇāmyeṣa te yonirindrāya tvā juṣṭatamam /

*smapṛchau sthaḥ saṁ mā bhadreṇa pṛiktam vipṛchau stho vi mā pāpmanā
pṛiktam ॥4॥*

८. वनस्पतिः , फालमणिः (Vanaspatiḥ , Phālamanīḥ) - अ. (Av.) १०.६.१-२; ४-३४

अ. (Av.) १०.६.१-२

अरातीयोभ्रातृव्यस्य दुर्हार्दो द्विषतः शिरः । अपि वृश्चाम्योजसा ॥१॥

वर्म मह्यमयं मणिः फालाज्जातः करिष्यति । पूर्णो मन्थेन मागमद् रसेन सह वर्चसा ॥२॥

arātīyorbhṛāṭṛvyasya durhārdo dviṣataḥ śiraḥ । api vṛścāmyojasā ॥1॥

*varma mahyamayaṁ maṇiḥ phālājātaḥ kariṣyati । pūrṇo manthena māgamad rasena
saha varchasa ॥2॥*

अ. (Av.) १०.६.४-३४

हिरण्यस्रगयं मणिः श्रद्धां यां महो दधत् । गृहे वसतु नोऽतिथिः ॥४॥

तस्मै घृतं सुरां मध्वन्नमन्नं क्षदामहे ।

स नः पितेव पुत्रेभ्यः श्रेयः श्रेयश्चिकित्सतु भूयोभूयः श्वः श्वो देवेभ्यो मणिरेत्य ॥५॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्मणिं फालं घृतश्चतुतमुग्रं खदिरमोजसे ।

तमग्निः प्रत्यमुंचत सो अस्मै दुह आज्यं भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥६॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्मणिं फालं घृतश्चतुतमुग्रं खदिरमोजसे ।

तमिन्द्रः प्रत्यमुंचतौजसे वीर्याय कम् ।

सो अस्मै बलमिद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥७॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्मणिं फालं घृतश्चतुतमुग्रं खदिरमोजसे ।

तं सोमः प्रत्यमुंचत महे श्रोत्राय चक्षसे ।

सो अस्मै वर्च इद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥८॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्मणिं फालं घृतश्चतुतमुग्रं खदिरमोजसे ।

तं सूर्यः प्रत्यमुंचत तेनेमा अजयद् दिशः ।

सो अस्मै भूतिमिद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥९॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्मणिं फालं घृतश्चतुतमुग्रं खदिरमोजसे ।

तं विभ्रच्चन्द्रमा मणिमसुराणां पुरोऽजयद् दानवानां हिरण्ययीः ।

सो अस्मै श्रियमिद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥१०॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे ।

सो अस्मै वाजिनं दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥११॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे । तेनेमां मणिना कृषिमश्विसनावभि रक्षतः ।

स भिषग्भ्यां महो दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥१२॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे । तं बिभ्रत् सविता मणिं तेनेदमजयत् स्वः ।

सो अस्मै सूनृतां दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥१३॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे । तमापो बिभतीर्मणिं सदा धवन्त्यक्षिताः ।

स आभ्योऽमृतमिद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥१४॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे । तं राजा वरुणो मणिं प्रत्यमुंचत शंभुवम् ।

सो अस्मै सत्यमिद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥१५॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे । तं देवा बिभ्रतो मणिं सर्वोल्लोकान् युधाजयन् ।

स एभ्यो जितिमिद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥१६॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्वाताय मणिमाशवे । तमिमं देवता मणिं प्रत्यमुंचन्त शंभुवम् ।

स आभ्यो विश्वमिद् दुहे भूयोभूयः श्वः श्वस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥१७॥

ऋतवस्तमबध्नार्तावस्तमबध्नत । संवत्सरस्तं बद्धा सर्वं भूतं वि रक्षति ॥१८॥

अन्तर्देशा अबध्नत प्रदिशस्तमबध्नत । प्रजापतिसृष्टो मणिर्द्विषतो मेऽधरौ अकः ॥१९॥

अथर्वाणो अबध्नताथर्वणा अबध्नत ।

तैर्मदिनो अंगिरसो दस्यूनां बिभिदुः पुरस्तेन त्वं द्विषतो जहि ॥२०॥

तं धाता प्रत्यमुंचत स भूतं व्यकल्पयत् । तेन त्वं द्विषतो जहि ॥२१॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् । स मायं मणिरागमद् रसेन सह वर्चसा ॥२२॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।

स मायं मणिरागमत् सह गोभिरजाविभरन्नेन प्रजया सह ॥२३॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।

स मायं मणिरागमत् सह व्रीहियवाभ्यां महसा भूत्या सह ॥२४॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।

स मायं मणिरागमन्मधोर्धृतस्य धारया कीलालेन मणिः सह ॥२५॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।

स मायं मणिमागमदूर्जया पयसा सह द्रविणेन श्रिया सह ॥२६॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् ।

स मायं मणिरागमत् तेजसा ल्विष्या सह यशसा कीर्त्यासह ॥२७॥

यमबध्नाद् बृहस्पतिर्देवेभ्यो असुरक्षितिम् । स मायं मणिरागमत् सर्वाभिर्भूतिभिः सह ॥२८॥

तामिमं देवता मणिं मह्यं ददतु पुष्टये । अभिभुं क्षत्रवर्धनं सपलदम्भनं मणिम् ॥२९॥

ब्रह्मणा तेजसा सह प्रति मुंचामि मे शिवम् । असपलः सपलहा सप्लान् मेऽधरौ अकः ॥३०॥

उत्तरं द्विषतो मामयं मणिष्कृणोतु देवजाः ।

यस्य लोका इमे त्रयः पयो दुग्धमुपासते । स मायमधि रोहतु मणिः श्रेष्ठाय मूर्धतः ॥३१॥

यं देवाः पितरो मनुष्या अपजीवन्ति सर्वदा । स मायमधि रोहतु मणिः श्रेष्ठाय मूर्धतः ॥३२॥

यथा बीजमुर्वरायां कृष्टे फालेन रोहति । एवा मयिं प्रजा पशवोऽन्नमन्नं वि रोहतु ॥३३॥

यस्मै त्वा यावर्धन मणे प्रत्यमुंचं शिवम् । तं त्वं शतदक्षिण मणे श्रेष्ठाय जिन्वतात् ॥३४॥

hiraṇyasragayaṁ maṇiḥ śraddhāṁ yāṁ maho dadhat । gr̥he vasatu no'tithiḥ ॥4॥

tasmai ghṛtaṁ surāṁ madhvannamannaṁ kṣadāmahe ।

sa naḥ piteva putrebhyaḥśreyaḥ śreyaśchikitsatu bhūyobhūyaḥ śvaḥśvo devebhyo maṇiretya ॥5॥

yamabadhnād bṛhaspatirmaṇiṁ phālaṁ ghṛtaśchatutamugraṁ khadiramojase ।

tamagniḥ pratyamumchata so asmai duha ājyaṁ bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥6॥

yamabadhnād bṛhaspatirmaṇi phālaṁ ghṛtaśchutamugraṁ khadiramojase ।

tamindraḥ pratyamumchataujase vīryāya kam ।

so asmai balamid duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥7॥

yamabadhnād bṛhaspatirmaṇiṁ phālaṁ ghṛtaśchutamugraṁ khadiramojase ।

taṁ somaḥ pratyamumchata mahe śrotrāya chakṣase ।

so asmai varcha id duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥8॥

yamabadhnād bṛhaspatirmaṇiṁ phālaṁ ghṛtaśchutamugraṁ khadiramojase ।

taṁ sūryaḥ pratyamumchata tenemā ajayad diśaḥ ।

so asmai bhūtimid duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥9॥

yamabadhnād bṛhaspatirmaṇi phālaṁ ghṛtaśchutamugraṁ khadiramojase ।

taṁ vibhrachchandramā maṇimasurāṇāṁ puro'jayad dānavānāṁ hiraṇyayīḥ ।

so asmai śriyamid duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥10॥

yamabadhnād bṛhaspatirvātāya maṇimāśave ।

so asmai vājinaṁ duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥11॥

yamabadhnād bṛhaspatirvātāya maṇimāśave ।

tenemāṁ maṇinā kṣīmaśvisanāvabhi rakṣataḥ ।

sa bhiṣagbhyāṁ maho duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥12॥

yamabadhnād bṛhaspatirvātāya maṇimāśave ।

taṁ bibhrat savitā maṇiṁ tenedamajayat svaḥ ।

so asmai sūnṛtāṁ duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥13॥

yamabadhnād bṛhaspatirvātāya maṇimāśave ।

tamāpo bibhatīrmaṇiṁ sadā dhavantyakṣitāḥ ।

sa ābhyo'mṛtamid duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥14 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirvātāya maṇimāśave ।
 taṁ rājā varuṇo maṇim pratyamumchata śambhuvam ।
 so asmaī satyamid duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥15 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirvātāya maṇimāśave ।
 taṁ devā bibhrato maṇim sarvām̐llokān yudhājayan ।
 sa ebhyo jitimid duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥16 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirvātāya maṇimāśave ।
 tamimaṁ devatā maṇim pratyamumchanta śambhuvam ।
 sa ābhyo viśvamid duhe bhūyobhūyaḥ śvaḥśvastena tvaṁ dviṣato jahi ॥17 ॥
 ṛtavastamabadhnatārtavāstamabadhnata ।
 samvatsarastaṁ baddhvā sarva bhūtaṁ vi rakṣati ॥18 ॥
 antardeśā abadhnata pradiśastamabadhnata ।
 prajāpatisṛṣṭo maṇirdviṣato me'dharām̐ akaḥ ॥19 ॥
 atharvāṇo abadhnatātharvaṇā abadhnata ।
 tairmedīno aṁgirasō dasyūnām̐ bibhiduḥ purastena tvaṁ dviṣato jahi ॥20 ॥
 taṁ dhātā pratyamumchata sa bhūtaṁ vyakalpaya । tena tvaṁ dviṣato jahi ॥21 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirdevebhyo asurakṣitīm ।
 sa māyaṁ maṇirāgamad rasena saha varchasā ॥22 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirdevebhyo asurakṣitīm ।
 sa māyaṁ maṇirāgamat saha gobhirajāvibharannena prajāyā saha ॥23 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirdevebhyo asurakṣitīm ।
 sa māyaṁ maṇirāgamat saha vṛhiyavābhyām̐ mahasā bhūtyā saha ॥24 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirdevebhyo asurakṣitīm ।
 sa māyaṁ maṇirāgamanmadhorgḥṛtasya dhārayā kilālena maṇiḥ saha ॥25 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirdevebhyo asurakṣitīm ।
 sa māyaṁ maṇimāgamadūrjayā payasā saha draviṇena śrīyā saha ॥26 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirdevebhyo asurakṣitīm ।
 sa māyaṁ maṇirāgamat tejasa tvṣyā saha yaśasā kīrtiyāsa ॥27 ॥
 yamabadhnād bṛhaspatirdevebhyo asurakṣitīm ।
 sa māyaṁ maṇirāgamat sarvābhirbhūtibhiḥ saha ॥28 ॥
 tāmimaṁ devatā maṇim mahyaṁ dadatu puṣṭaye ।
 abhibhum̐ kṣatravardhanaṁ sapatnadambhanaṁ maṇim ॥29 ॥
 brahmaṇā tejasa saha prati mumchāmi me śivam ।
 asapatnaḥ sapatnahā saptnān me'dharām̐ akaḥ ॥30 ॥
 uttaraṁ dviṣato māmayaṁ maṇiḥkṛṇotu devajāḥ ।
 yasya lokā ime trayāḥ payo dugdhamupāsate ।
 sa māyamadhi rohatu maṇiḥ śraiṣṭhyāya mūrdhataḥ ॥31 ॥
 yaṁ devāḥ pitaro manuṣyā apajīvanti sarvadā ।
 sa māyamadhi rohatu maṇiḥ śraiṣṭhyāya mūrdhataḥ ॥32 ॥
 yathā bījamurvarāyām̐ kṛṣṭe phālena rohati ।
 evā mayim̐ prajā pasāvo'nnamannaṁ vi rohatu ॥33 ॥
 yasmai tvā yāvardhana maṇe pratyamumchaṁ śivam ।
 taṁ tvaṁ śatadakṣiṇa maṇe śreṣṭhyāya jinvatāt ॥34 ॥

९. वीरः (Vīrah) - य. (Yv.)९.९

जवो यस्ते वाजिन्निहितो गुहा यः श्येने परीतोऽअचरच्च वाते ।
 तेन नो वाजिन् बलवान् बलेन वाजजिच्च भव समने च पारयिष्णुः ।
 वाजिनो वाजजितो वाजंसरिष्यन्तो बृहस्पतेर्भागमवजिघ्रत ॥९ ॥
 javo yaste vājinnihito guhā yaḥ śyene parīto'acharachcha vāte ।

*tena no vājin balavān balena vājajichcha bhava samane cha pārayiṣṇuḥ /
vājino vājajito vājam̐sariṣyanto bṛhaspaterbhāgamavajighrata ॥9॥*

१०. सविता (Savitā) - य. (Yv.) ९.५; १३

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वाजसास्त्वयाऽयंवाजंसेत् ।
वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमदिति नाम वचसा करामहे ।
यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यां नो देवः सविता धर्म सविषत् ॥५॥
देवस्याहंसवितुः सवे सत्यप्रसवसो बृहस्पतेर्वाजजितो वाजं जेषम् ।
वाजिनो वाजजितोऽध्वन स्कभ्रुवन्तो योजना मिमानाः काष्ठां गच्छत ॥१३॥
*indrasya vajro'si vājasāstvyā'yam̐vājam̐set /
vājasya nu prasave mātaram mahīmadiṭiṁ nāma vachasā karāmahe /
yasyāmidaṁ viśvaṁ bhuvanamāviveśa tasyāṁ no devaḥ savitā dharma saviṣat ॥5॥
devasyāhaṁsavituḥ save satyaprasavaso bṛhaspatervājajito vājam̐ jeṣam /
vājino vājajito'dhvana skabhnuvanto yojanā mimānāḥ kāṣṭhāṁ gachchhata ॥13॥*

११. सेनापतिः (Senāpatiḥ) - य. (Yv.) ९.७

वातो वा मनो वा गन्धर्वाः सप्तविं शतिः । तेऽअग्रेऽश्वमयुंजंस्तेऽअस्मिन् जवमादधुः ॥७॥
*vāto vā mano vā gandharvāḥ sapṭaviṁ śatiḥ /
te'agre'svamayun̐jaṁste'asmin̐ javamādadhuḥ ॥7॥*

४४१. बृहस्पतिर् नकुलो वा (साग्री.सास्वा.); वामदेवः (सार्षेदी.) (Bṛhaspatir Nakulo Vā [Ssb.Sas.]; Vāmadevaḥ [Sad.])

१. इन्द्रः (Indraḥ) - सा. (Sv.) ३२१

ब्रह्म जानं प्रथमं पुरस्ताद्वि सीमतः सुरुचो वेन आवः ।
स बुध्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥९॥
*brahma jānaṁ prathamam purastādvī sīmataḥ surucho vena āvaḥ /
sa budhnyā upamā asya viṣṭhāḥ sataścha yonimasataścha vivaḥ ॥9॥*

४४२. बृहस्पतिर् वा लौक्य अदितिर् वा दाक्षायणी (Bṛhaspatir Vā Laukya Aditir Vā Dākṣāyaṇī)

१. देवाः (Devāḥ) - ऋ. (Rv.) १०.७२.१-९

देवानां नु वयं जाना प्र वोचाम विपन्यया । उक्थेषु शस्यमानेषु यः पश्यादुत्तरे युगे ॥१॥
ब्रह्मणस्पतिरेता सं कर्मारइवाधमत् । देवानां पूर्वे युगेऽसतः सदजायत ॥२॥
देवानां युगे प्रथमेऽसतः सदजायत । तदाशा अन्वजायन्त तदुत्तानपदस्परि ॥३॥
भूर्जा उत्तानपदो भुव आशा अजायन्त । अदितेर्दक्षो अजायत दक्षाद्वदितिः परि ॥४॥
अदितिर्हजनिष्ट दक्ष या दुहिता तव । तां देवा अन्वजायन्त भद्रा अमृतबन्धवः ॥५॥
यदेवा अदः सलिले सुसंरब्धा अतिष्ठत । अत्रा वो नृत्यतामिव तीव्रो रेणुरपायत ॥६॥
यदेवा यतयो यथा भुवनान्यपिन्वत । अत्रा समुद्र आ गूळहमा सूर्यमजभर्तन ॥७॥
अष्टौ पुत्रासो अदितेर्ये जातास्तन्वश्स्परि । देवाँ उप प्रैत्सप्ताभिः परा मार्ताण्डमास्यत् ॥८॥
सप्तभिः पुत्रैरदितिरुप प्रैत्पूर्व युगम् । प्रजायै मृत्यवे त्वत्पुनर्मार्ताण्डमाभरत् ॥९॥
*devānām nu vyaṁ jānā pra vochāma vipanyayā /
uktheṣu śasyamāneṣu yaḥ paśyāduttare yuge ॥1॥
brahmaṇaspatiretā saṁ karmāraivādhamat /
devānām pūrvye yuge'sataḥ sadajāyata ॥2॥
devānām yuge prathamē'sataḥ sadajāyata / tadāśā anvajāyanta taduttānapadaspari ॥3॥
bhūrjā uttānapado bhuvā āśā ajāyanta / aditerdakṣo ajāyata dakṣādvaditiḥ pari ॥4॥
aditirhyajaniṣṭa dakṣa yā duhitā tava /
tām devā anvajāyanta bhadra amṛtabandhavaḥ ॥5॥
yaddevā adaḥ salile susaṁrabdhā atiṣṭhata /
atrā vo nṛtyatāmiva tīvro reṇurapāyata ॥6॥
yaddevā yatayo yathā bhuvanānyapinvata /*

atrā samudra ā gūḷahamā sūryamajabhartana ॥7॥

aṣṭau putrāso aditerye jātāstanvaṁspari ।

devāṁ upa praitsaptābhiḥ parā mārtaṇḍamāsyat ॥8॥

saptabhiḥ putrairaditirupa praitpūrvya yugam ।

prajāyai mṛtyave tvatpunarmārtaṇḍamābharat ॥9॥

४४३. ब्रह्म स्वयम्भूः - द्र. स्वयम्भूर ब्रह्म (Brahma Svayambhūḥ - See Svayambhūr Brahma)